

الله
رسول
محمد

*Harun Yahya
Adnan Oktar*

KURAN FIHRISTI

*(Bu Kur'an,
Ayetlerini, iyiden
iyiye düzünsünler ve temiz
akıl sahipleri öğüt alsınlar
diye sana indirdiğimiz
mübarek bir kitaptır.
(Sad Suresi, 29)*

YAZAR HAKKINDA: Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 73 ayrı dile çevrilen 300'den fazla eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

**SİPARİŞ
HATTI**

4 4 4 4 4 4 1

www.globalkitap.com

VISA P.K. 413 Şişli/İstanbul

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اللَّهُ
رَسُولُ
مُحَمَّدٍ

HARUN YAHYA
ADNAN OKTAR

KURAN
FIHRISTI

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

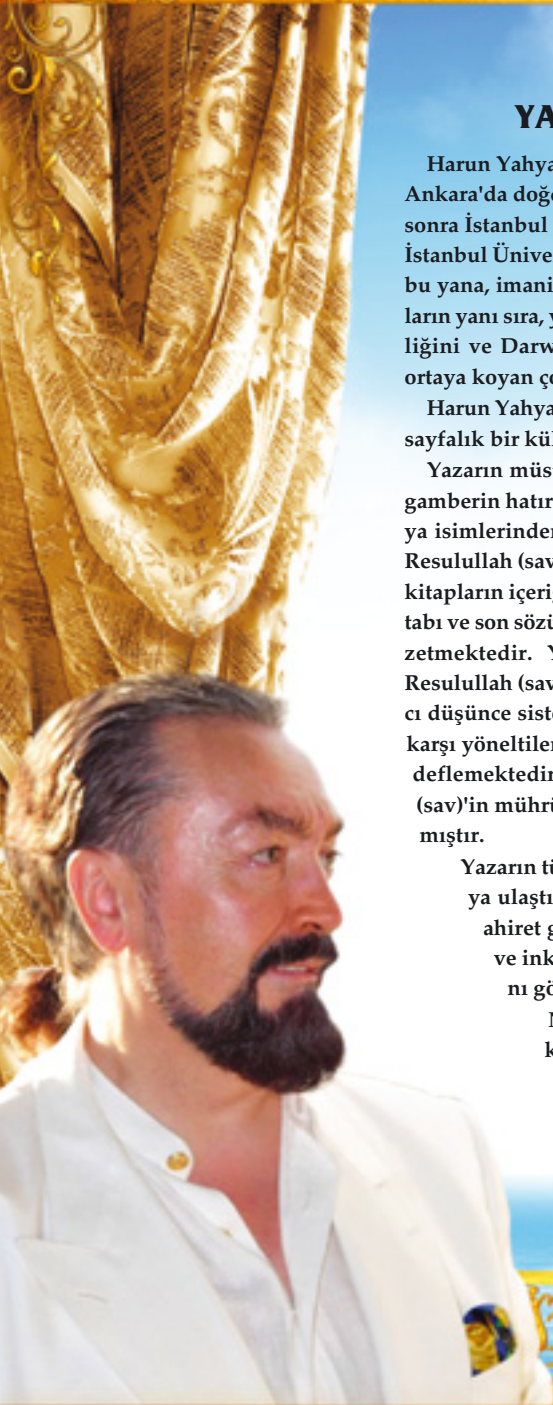
Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 40.000 resmin yer aldığı toplam 55.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 73 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah (sav)'in mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını temsil etmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'in sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah (sav)'in mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Yüce Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Ur-

duca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhi-vehi (Maldivlerde kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurtdışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusuz olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir. Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

OKUYUCUYA

- Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorisinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorisinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.
- Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedirler. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.
- Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.
- Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.
- Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.
- Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğu şahit olacaktır.
- Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

*Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.*

Beşinci Baskı: Ekim 2004, Altıncı Baskı: Aralık 2004,
Yedinci Baskı: Eylül 2006, Sekizinci Baskı: Ocak 2010, Dokuzuncu Baskı: 2013

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Kayışdağı Mah. Değirmen sokak No: 3
Ataşehir - İstanbul Tel: (0216) 660 00 59

Baskı: Express Basımevi
Deposite İş Merkezi A6 Blok No: 309,
İkitelli OSB Küçükçekmece - İstanbul / Türkiye
Tel: 0 212 671 61 51

İÇİNDEKİLER

ABDEST	15	ALEV	39	ASTAR	65
ACELECİLİK	15	ALIKOYMAK	40	AŞIRILIK	65
ACEMİ	15	ALIN	41	AŞİRET	65
ACİZLİK-ACİZ BIRAKMAK	15	ALİMLER.....	42	AT	66
ACUR	16	ALLAH HER YERDEDİR...	42	ATALAR	66
AÇIĞA ÇIKMAK-		ALLAH KORKUSU	42	ATEŞ.....	67
ÇIKARMAK.....	16	ALLAH'I ANMAK	45	ATLAS.....	72
AÇIĞA VURMAK.....	16	ALLAH'IN BİRLİĞİ.....	45	AV	72
AÇLIK	17	ALLAH'IN İNSANLARA		AVCI	72
ADAK	17	YAKINLIĞI.....	46	AVUÇ	72
ADALET-ADİL OLMAK	17	ALLAH'IN İSİMLERİ	46	AY	72
ADAM-ADAMLAR	19	ALLAH'IN RIZASI	47	AYAĞIN KAYMASI	73
ADAM ÖLDÜRMEK	20	ALLAH'IN YOLU	48	AYAKKABI	73
ADAŞ	20	ALTIN	56	AZER.....	73
HZ. ADEM (A.S)	20	AMAÇ	56	AZGIN	73
ADEMOĞULLARI	21	AMCA	56	AZIK	74
ADET GÖRME	21	AMEL	56	AZİZ	74
ADIM	21	AMEL DEFTERİ	60	BABİL	75
ADN.....	22	AMEL TERAZİSİ	60	BAĞIRSAK	75
AFFETMEK	22	ANAHTAR	60	BAĞIŞLAMAK	
AĞAÇ	23	ANLAŞMAZLIK	61	(AFFETMEK).....	75
AĞAÇ KURDU	23	ANTLAŞMA.....	61	BAĞIŞLAMAK (VERMEK,	
AĞIL	23	ARA BULMA	62	LÜTUF ETMEK)	81
AĞLAMAK.....	23	ARAF.....	62	BAHÇE	82
AHALİ	24	ARAFAT	62	BAKİR	83
AHİD-ANLAŞMA	24	ARAPÇA	62	BAKİRE	83
AHİRET	25	ARAZİ	62	BAKLA.....	83
AHLAK	30	ARI	62	BAL	83
AHMED (A.S)	30	ARİM SELİ	62	BALÇIK	83
AİLE	30	ARKADAŞ.....	62	BALIK	83
AKIL	31	ARMAĞAN	63	BARIŞ	83
AKRABA	34	ARŞ (KÜRSÜ)	64	BASİRET.....	84
ALAK	35	ARSLAN	64	BAŞA KAKMAK.....	84
ALAMET	36	ARZ.....	64	BAŞAK ÖRNEĞİ.....	84
ALAY.....	36	ASHAB-I KEHF	64	BAŞAK RÜYASI VE	
ALÇAK GÖNÜLLÜLÜK.....	37	ASHAB-I MEŞ'EME	65	TABİRİ.....	84
ALÇALTMAK.....	37	ASHAB-I MEYMENE.....	65	BAŞARI	85
ALDANIŞ.....	37	ASHAB-I UHDUD	65	BAŞKALDIRMAK	85
ALDATICI	37	ASHAB-I YEMİN	65	BATIL	85
ALDATMAK-ALDATILMAK	37	ASKER	65	BAYGINLIK	86
ALEMLER	38	ASMA	65	BEBEK	86

KURAN FİHRİSTİ

BEDBAHT	86	CAHİLİYE	106	DAMGA	131
BEDEVİ	86	CAHİLLİK	106	DAMLA	131
BEDİR	87	CALUT	106	DARLIK	132
BEKÇİ	87	CARİYELER	107	DAVAR	132
BEKKE	88	CEBRAİL (A.S)	107	DAVET	132
BELALAR	88	CEHENNEM	108	DAVUD (A.S.)	133
BELGE	89	CENİN	110	DEĞNEK	133
BENCİL	91	CENNET	110	DEHŞET	133
BEREKET	91	CESET	114	DELİL	134
BEŞİK	91	CEZA	114	DELİLİK	135
BEYAZ	91	CİHAD (CEHD ETMEK, ÇABA HARCAMAK)	116	DEMİR	136
BEYİN	92	CİMRİLİK	119	DENEMEK	136
BEYİNSİZ	92	CİNLER	120	DENİZ	137
BEYT	92	CİNSİ SAPIKLAR	121	DERİ	138
BIÇAK	92	CİVAN	121	DERS	138
BIKKINLIK	92	CİZYE	121	DEVE	139
BILDIRCIN	92	CUDİ	121	DİKKAT	139
BİAT	92	CUMA	121	DİL	139
BİLEZİK	92	CUMARTESİ YASAĞI	121	DİLEK	140
BİLGİ	93	CÜNÜPLÜK	121	DİLSİZ	140
BİLGİN	95	ÇALIŞMAK	122	DİN	140
BİNA	95	ÇAMUR	122	DİN GÜNÜ	142
BİNEK	95	ÇANAK	123	DİRHEM	142
BİRLİK	95	ÇEKİCİ	123	DİRİLME-DİRİLİŞ	142
BİTKİ	96	ÇEKİRGE	123	DİŞİ	145
BOĞAZ	96	ÇEKİŞMEK	123	DOĞRULUK	146
BOĞAZLAMAK	96	ÇEKİŞTİRMEK	124	DOĞU-BATI	146
BORÇ	96	ÇELİŞKİ	124	DOĞUM	146
BOŞA ÇIKMAK	97	ÇERAĞ	124	DOMUZ	146
BOŞANMAK	98	ÇIPLAKLIK	124	DOST	147
BOŞ SÖZ VE AMEL	99	ÇİFT	124	DÖL YATAĞI	148
BOŞ VAKİT		ÇOCUK	125	DUA	148
GEÇİRMEMEK	99	ÇOĞUNLUK	128	DUDAK	150
BOZGUNA UĞRATMAK	99	ÇÖL	129	DUL	150
BOZGUNCULUK	100	DABBET-ÜL ARZ	130	DUMAN	150
BÖBÜRLENMEK	101	DAĞ	130	DUVAR	150
BULUT	101	DALGA	131	DÜNYA	150
BURÇ	102	DALGIÇ	131	DÜŞMAN	154
BUZAĞIYA TAPINMA	102	DALLAR	131	DÜŞÜNMEK-TEFEKKÜR	157
BÜYÜ-BÜYÜCÜ	102	DAMAR	131	EBRAR	158
BÜYÜKLÜK TASLAMAK	103			EBU LEHEB	158

Harun Yahya (Adnan Oktar)

ECEL	158	FETVA.....	177	GÜNAH	205
ECİR	158	FEY	177	GÜNEŞ	208
EFSANE	160	FIRKA	177	GÜVE	209
EĞLENCE	160	FISILDAŞMA.....	178	GÜVENLİK	209
EJDERHA	160	FISK	178	GÜVENCE	210
EKİN	160	FITRAT	179	GÜVENDE OLMAK.....	210
EKMEK	161	FİDYE	179	GÜVENİLİRLİK	210
ELBİSE	161	FİL SAHİPLERİ	179	GÜVENMEK	211
ELYESA (A.S.)	162	FİRAVUN	179	GÜZEL SÖZ	211
EMANET	162	FİTNE	183	HABER	212
EMANETE RİAYET.....	162	FUHUŞ	184	HABİL VE KABİL.....	212
EMEL	162	FURKAN	184	HACC	212
EMİR	162	GAFLET	185	HAINLIK-İHANET	212
EMİR SAHİPLERİ	163	GALİP	185	HAK.....	213
EMZİRMEK	163	GANİMETLER.....	186	HAKEM	219
ENSAR	163	GAYB	186	HAMAN	219
ERGINLIK	163	GAZAP	187	HAMD	219
ERZAK	164	GEBELİK.....	188	HANİF (MUVAHHİD).....	220
ESER	164	GECE	189	HARAÇ	221
ESİRLER.....	164	GEÇİM	191	HARAM	221
EŞCİNSELLİK-LİVATA	164	GEMİ.....	191	HARDAL TANESİ	222
EŞEK.....	165	GENÇ	192	HARUN (A.S.).....	222
EŞLER	165	GIRTLAK.....	192	HARUT VE MARUT	223
EŞYA.....	167	GİYİM	192	HASTALIK.....	223
ET	167	GÖK-GÖKLER	192	HAŞR	224
EVLATLAR	167	GÖLGE	200	HAŞYET	225
EVLAT EDİNME	168	GÖMLEK.....	201	HATA.....	225
EVLERE GİRME	168	GÖNÜLDEN YAPILAN		HAVARİ.....	225
EVLİLİK.....	169	DAVRANIŞLAR.....	201	HAYAT	226
EYKELİLER.....	170	GÖSTERİŞ YAPMAK	202	HAYIR (İYİLİK)	227
EYÜB (A.S.)	170	GÖZ	202	HARAM AYLAR	227
FACİR	171	GÖZ AYDINLIĞI	203	HAVUZ	228
FAİZ	171	GÖZ DİKMEK	204	HAYVANLAR	228
FAKİRLİK-FAKİRLER	171	GÖZ-KAŞ İŞARETİ İLE		HAZİNE	229
FAL OKLARI	172	AYIPLAMAK	204	HELAL RIZIK.....	230
FASIK	172	GÖZ KAYMASI	204	HENDEK SAVAŞI	230
FAZL-İHSAN	174	GURUR-ALDANMA	204	HEVA	230
FECİR	175	GUSÜL	204	HEYKEL	231
FESAT-FESATÇILIK.....	175	GÜL.....	205	HİRİSTİYANLAR.....	231
FERASET	176	GÜLMEK.....	205	HIRSIZ-HIRSIZLIK	232
FETİH	176	GÜMÜŞ.....	205	HİBE	232

KURAN FİHRİSTİ

HİCR HALKI	233	İLİM	263	KADEH	283
HİCRET	233	İLİMDE DERİNLEŞENLER..	265	KADER	283
HİDAYET	233	İLYAS (A.S.)	265	KADINLAR	285
HİKMET	234	İMRAN	265	KADINLARIN GIYİMİ	293
HİLE	237	İMTİHAN	265	KADINLARIN	
HORTUM	238	İMZA	266	MAHREMLERİ	293
HOŞGÖRMEK	238	İNAT	266	KADİR GECEŚİ	293
HUD (A.S.) VE		İNCİ	266	KAFİLE	293
AD KAVMİ	238	İNCİL	266	KAFİR	293
HUDEYBİYE BARIŞI	240	İNCİR	267	KAĞIT	297
HUNEYN GÜNÜ	240	İNEK	267	KAHİN	297
HURİ	240	İNFAK	267	KAHKAHA	297
HURMA	240	İNŞA ETMEK	269	KAINATIN YARATILIŞI	297
HUŞU	241	İNŞAALLAH	269	KALE	298
HUTAME	241	İNTİKAM	269	KALEM	298
HÜDHÜD	241	İPEK	270	KALP	298
HÜKÜM-HÜKMETMEK	241	İREM	270	KALPLERİ	
HÜKÜMDAR	248	İRİN	270	ISINDIRILACAKLAR	304
HÜSRAN	248	İRŞAD	270	KALU BELA	304
IRKLAR	250	İSA (A.S.)	270	KAMÇI	304
IRMAK	250	İSHAK (A.S.)	272	KANAT	304
IRZ	252	İSLAM	273	KANIT	304
ISLAH	252	İSMAİL (A.S.)	273	KARARGAH	304
ISLIK ÇALMAK	252	İSPAT	274	KARDEŞLİK-	
ISSİZ	252	İSRAF	274	KARDEŞLER	305
IŞIK	252	İSRAİL	274	KARGA	308
İBADET	253	İSRAİLOĞULLARI	274	KARI-KOCANIN ARASINI	
İBLİS	254	İSTİĞFAR	276	DÜZELTMEK	308
İBRAHİM (A.S) VE KAVMİ	254	İSTİŞARE	277	KARIN	308
İÇKİ	259	İSTİVA	277	KARINCA	308
İDDET	259	İŞKENCE	277	KARİA	308
İDRİS (A.S.)	260	İTAAT, İSYAN VE		KARUN	308
İFFET	260	ELÇİNİN GÖREVİ	277	KASABA	308
İFRAT-TEFRİT	260	İTİKAF	279	KASIRGA	308
İFRİT	261	İYİLİK	279	KAŞ	309
İFTİRA	261	İZZET	282	KATIR	309
İHANET	262	KABE	283	KATİP	309
İHLAS	262	KABİLE	283	KAVGA	309
İHRAM	262	KABİR	283	KAVRUK BİTKİ	309
İHTİYAR	262	KABUK	283	KAYA	309
İKTİDAR	263	KABURGA	283	KAYNAK	309

KAZIK	309	KURBAĞA.....	331	MEYVE	350
KEÇİ	309	KURBAN	331	MISIR	350
KEFARET	309	KUREYŞ	331	MİKÂİL (A.S.)	350
KEFİL	310	KURT	331	MİNNET	350
KEMİK	310	KUŞ-KUŞLAR	331	MİRAS HÜKÜMLERİ.....	351
KEVSER	310	KUŞKU	332	MİSAK.....	351
KIBLE	310	KUŞLUK VAKTİ	333	MİSAL VERMEK	351
KINAMA	311	KUTSAL	333	MUCİZE	351
KISAS	311	KUYU	333	MUHACİR	352
KISIR.....	311	KÜFÜR	333	HZ. MUHAMMED (SAV)'İN	
KISKANÇLIK.....	311	LAKAP.....	334	PEYGAMBERLİĞİ	352
KISMET ARAMAK.....	312	LANET.....	334	MUHKEM VE	
KISSA	312	LEVHA	335	MÜTEŞABİH AYETLER ..	353
KİTALAR	312	LEVH-İ MAHFUZ.....	335	MUHSİN	353
KIVILCIM.....	312	LEŞ	335	HZ. MUSA (A.S.).....	353
KIYAM ETMEK	312	LOKMAN (A.S.).....	335	MUSİBET	363
KIYAMET	312	LUT (A.S) VE KAVMİ	335	MUTLULUK.....	364
KIZ.....	315	MADEN	338	MUTSUZLUK	365
KİBİR.....	316	MAĞARA.....	338	MUTTAKİ	365
KİLİSE.....	317	MAHREM OLANLAR	338	MUVAHHİD (bkz. HANİF).....	365
KİN	317	MALLAR	338	MÜHEYMİN.....	366
KİTAPLAR.....	318	MANASTIR	341	MÜJDELEŞME	366
KİTAP EHLİ.....	318	MAYMUN	341	MÜKAFAT	368
KOCA	319	MECUSİ	341	MÜMİNLER.....	368
KOCAKARI	320	MEDİNE	341	MÜNAFIKLAR.....	373
KOCAMIŞLIK	320	MEKKE	341	MÜREKKEP	379
KOLAYLIK.....	320	MELEKLER.....	342	MÜSTAĞNİ	379
KOMŞU	321	MERCAN.....	344	MÜŞRİK	379
KORKAKLIK	321	MERCİMEK.....	344	MÜTEKEBBİR.....	380
KOYUN	321	MERDİVEN	344	NAFAKA	381
KÖLE.....	321	MERHAMET	344	NAMAZ	381
KÖPEK	322	MERYEM	345	NANKÖRLÜK	383
KÖTÜ AD TAKMAK	322	MESCİD	346	NAR.....	384
KÖTÜLÜK	322	MESCİD-İ AKSA	347	NASİB	384
KÖTÜ SÖZ	323	MESCİD-İ HARAM	347	NEBİ	385
KUL-KULLUK	323	MESİH.....	348	NEFİS	385
KULAK	328	MESKEN	348	NEHİR	390
KUM YIĞINI	329	MAŞAALLAH.....	348	NESHETMEK	390
KUMAR	329	MEŞ'AR-I HARAM	348	NESİL	390
KUPALAR	329	META	348	NESR	391
KUR'AN.....	329	MEVLA	349	NEŞE	391

KURAN FİHRİSTİ

NİKAH	391	ÖVÜLMEK.....	424	SAFA VE MERVE	448
NİMET	392	ÖZGÜR	424	SAFHA	448
NİYET	395	PAPAZ	425	SAĞ.....	448
NÖBET	395	PARMAK.....	425	SAĞDUYU	450
NUH (A.S.) VE KAVMİ	395	PAZAR	425	SAĞIR	450
NUR	397	PERDE	425	SAĞANAK.....	450
ODALAR	399	PEYGAMBERLER	425	SAHİFE	450
ODUN	399	PEYGAMBERLERİ		SAHTE PEYGAMBERLER	450
OĞUL	399	HATIRLAMAK	428	SALAT.....	450
OKLAR	401	PINAR	428	SALİH (A.S) VE	
ONARMA	401	PİSLİK.....	428	SEMUD KAVMİ.....	450
ORDU	401	PİŞMANLIK.....	429	SAMİRİ	452
ORTA	401	PLAN.....	429	SANAT	452
ORTA (ORTA BİR		POTA	429	SAPIK	453
ÜMMET)	402	PUT	429	SARAY	454
ORTAK KOŞMAK	402	RAHİMLER	430	SARHOŞLUK	454
ORTAK OLMA.....	404	RAHİP	430	SARMISAK	454
ORTAYA ÇIKMAK.....	405	RAHMAN.....	430	SARP	454
ORUÇ	405	RAHMET	431	SAVAŞ	454
OTLAK	406	RAKİM SAHİPLERİ.....	435	SAVAŞMAMA	
ÖÇ ALMAK	407	RAMAZAN.....	435	İZNİ ALANLAR	457
ÖDÜL	407	REHBER	435	SAVAŞTA NAMAZ	457
ÖFKELENMEK	407	RENK	435	SAVAŞTA TAKTİK VE	
ÖĞLE	408	RESS HALKI.....	435	TEDBİRLER	457
ÖĞÜT	408	RIZIK	435	SAVAŞTAN KAÇANLAR	
ÖKSÜZ	411	RİSALET	439	VE BOZGUNCULAR.....	457
ÖLÇEK	411	RUH	439	SAYGI	459
ÖLÇÜ	411	RUHBANLIK	439	SECDE	459
ÖLÇÜYÜ-TARTIYI		RUHU'L KUDÜS	439	SEDİR	461
TAM TUTMA	412	RUM	440	SEFER	461
ÖLDÜRMEK	412	RÜKU	440	SEHER	461
ÖLMEK	416	RÜŞD	440	SEL	461
ÖLÜ	416	RÜYA	440	SELAM	461
ÖLÜM	420	RÜZGAR.....	440	SELEF.....	462
ÖLÜM BAYGINLIĞI		SAAT	442	SELSEBİL	462
SARHOŞLUĞU	422	SABA MELİKESİ.....	442	SERVET	462
ÖNDER	422	SABAH	443	SEVAP	462
ÖRF.....	422	SABIR	444	SEVGİ	463
ÖRTÜ	423	SABİİ	445	SEVİNÇ.....	463
ÖRÜMCEK	423	SADAKA	447	SİĞİR	464
ÖVGÜ	423	SADIK	448	SIKINTI	464

SIR	465	ŞEFKAT	483	TEMSİL ETMEK	504
SIRÇA	465	ŞEHİR	484	TEPE	504
SIRDAŞ	465	ŞEHİTLİK	485	TERAZİ	504
SIRT	465	ŞEHVET	485	TESBİH	504
SİCCİN	466	ŞER	486	TESLİMİYET	505
SİDRETÜ'L MÜNTEHA	466	ŞERİAT	486	TESLİS-ÜÇLEME	507
SİHİR	466	ŞEYTAN	486	TEVAZU	507
SİHİRBAZ	466	ŞİMARMAK-ŞİMARIKLIK	489	TEVBE	507
SİMA	466	ŞİAR	490	TEVEKKÜL	510
SİNEK	466	ŞİFA	490	TEVHİD	511
SİPER	466	ŞİHAB	490	TEVRAT	512
SİVRİSİNEK	467	ŞİMŞEK	490	TEYEMMÜM	513
SOFRA	467	Şİ'RA YILDIZI	490	TIRNAK	513
SOĞAN	467	ŞİRK	490	TİCARET	513
SOĞUK	467	ŞÖLEN	492	TOMURCUK	514
SOL	467	ŞUAYB (A.S.) VE		TOPAL	514
SONSUZLUK	467	MEDYEN HALKI	492	TOPRAK	514
SORGU-HESAP ANI	467	ŞURA	493	TOPUK	515
SOY	468	ŞUUR	493	TORUN	515
SÖZ VERME	468	ŞÜKÜR	494	TOZ	516
SU	468	TABUT	497	TRAŞ ETMEK	516
SUÇ-SUÇLU	472	TAĞUT	497	TUBBA KAVMİ	516
SULAMAK	474	TAHT	497	TUFAN	516
SUR	474	TAHTA	497	TUĞYAN	516
SURET	474	TAKVA	497	TUR	516
SUSUZLUK	474	TAKVİM	498	TUR-İ SİNA	516
SUVA	474	TALUT	498	TUTKU	516
SÜLB	474	TANELER	499	TUVA	518
HZ. SÜLEYMAN (A.S.)	475	TARIK YILDIZI	499	TUZAK-DÜZEN KURMAK	518
SÜNNET	476	TARTI	499	TUZ	519
SÜRGÜN	476	TARTIŞMA	499	TÜNEL	519
SÜS	476	TAŞ	501	UCUZ	520
SÜT	478	TAŞKINLIK	501	UFUK	520
SÜT ANALARI	478	TAVAF	502	UĞURSUZ	520
SÜTUN	478	TAVAN	502	UHUD SAVAŞI	520
ŞAFAK VAKTİ	479	TEBLİĞ	502	UMRE	520
ŞAHİTLİK	479	TEBUK SEFERİ	503	USTA	520
ŞAİR	482	TECAVÜZ	503	UŞAK	520
ŞAİBE	482	TEDBİR	504	UTANMAZ	520
ŞARAP	482	TEKBİR	504	UYARICI	521
ŞEFAAT	482	TEMİZLİK	504	UYKU	522

KURAN FİHRİSTİ

UZZA	522	YAKUT	540	HZ. YUSUF (A.S)	561
ÜCRET	523	YALAN	540	YUVA	564
ÜLFET	523	YALVARMAK	540	YUVARLANMAK	564
ÜLKE	524	YAMAÇ	541	YÜN.....	564
ÜMİTSİZLİK	525	YAPRAK	541	YÜREK ACISI	564
ÜMMET	525	YARDIM-YARDIMCI	541	YÜRÜYÜŞ.....	564
ÜMMİ.....	527	YARIŞ	546	ZAAF	565
ÜRÜN	527	YASAK	546	ZAFER	565
ÜSTÜNLÜK.....	528	YASTIK	547	ZAKKUM.....	565
ÜŞENME.....	528	YAŞLANMAK	547	ZALİM	566
ÜVEY	528	YAŞLI	547	ZAMANIN GÖRECELİĞİ ..	569
ÜZEYİR.....	528	YATAK	547	ZAN.....	569
ÜZÜM	528	YATSI	547	ZEBANİLER	570
VAAD	529	YAYA.....	547	ZEBUR	570
VADİ	529	YAYGARA.....	548	ZEKAT.....	570
VAHİY	530	YAYGI	548	HZ. ZEKERİYA (AS)	571
VAHŞİ HAYVAN	532	YAZICI.....	548	ZENCEFİL.....	571
VAKIA	532	YECÜC MECÜC	548	ZENGİNLİK- ZENGİNLER..	571
VARİS	532	YEĞUS	548	ZERRE	572
VARLIK	532	YEMEK	548	ZEVCE	572
VARLIK (ZENGİNLİK).....	533	YEMİN.....	549	ZEYD.....	572
VASİYET	533	YEMİNİ BOZMAK	551	ZEYTİN	572
VEBAL.....	533	YEMİNİN KEFARETİ.....	551	ZIHAR	573
VEDD	533	YEMİŞ	551	ZIRH	573
VEFAT.....	533	YENİLGİ	551	ZİKR	573
VEHM	533	YERYÜZÜ.....	551	ZİKİR	574
VEKİL	533	YESRİB.....	556	ZİLLET	575
VELAYET	534	YEŞİL	556	ZİNA	575
VELİ	534	YETİM	556	ZİNDAN.....	576
VERGİ.....	537	YE'UK	557	ZİYNET	576
VERİM.....	537	YILAN	557	ZORBA	576
VESVESE	537	YILDIRIM.....	557	ZORLUK-ZORLAMA	577
VEZİR	537	YILDIZ	558	ZULM	579
VİCDAN.....	537	YİYECEK.....	558	ZÜ'L-KARNEYN	583
YABANCI	538	YOKSUL	560	ZÜ'LKİFL	583
YAĞ.....	538	YOLCU	560	ZÜRRİYET	583
YAĞMUR	538	YONCA	560		
YAHUDİ.....	538	YONTMAK	560		
HZ. YAHYA (A.S.).....	539	YORGUN	560		
YAKİN	540	YORUM.....	560		
HZ. YAKUP (A.S)	540	HZ. YUNUS (A.S)	561		

- A -

ABDEST

Ey iman edenler sarhoş iken, ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de - yolculukta olmanız hariç - gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta İveya yolculukta iseniz, ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişseniz yahut kadınlara dokunmuş da, su bulamamışsanız bu durumda temiz bir toprakla teyemmüm edin. (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz, Allah, başışlayandır esirgeyendir. (4/43)

Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirsekler kadar ellerinizi yıkayın, başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da. Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül edin); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız bu durumda temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (5/6)

ACELECİLİK

De ki: "Ben, gerçekten Rabbinden kesin bir belge üzerindeyim, siz ise onu yalanladınız. Sizin kendisine acele ettiğiniz (azab) yanımda değildir. Hüküm yalnızca Allah'ındır. O, doğru haberi verir ve O, ayırd edenlerin en hayırlısıdır." (6/57)

De ki: "Kendisine acele etmekte olduğunuz şey benim yanımda olsaydı, benimle aranızda iş elbette bitirilmiş olurdu. Allah zulmedenleri en iyi bilendir. (6/58)

Allah'ın emri geldi, artık onda acele etmeyin. O (Allah), şirk koştukları şeylerden münezze ve yücedir. (16/1)

İnsan hayra dua ettiği gibi, şerre de dua etmektedir. İnsan, pek aceledir. (17/11)

Onlara karşı acele davranma; Biz onlar için ancak saydıkça sayıyoruz. (19/84)

Dedi ki: "Onun arkamda izim üzerindedirler, hoşnut kalman için, Sana gelmekte acele ettim Rabbinim." (20/84)

Hak olan, biricik hükümdar olan Allah yücedir. Onun vahyi sana gelip-tamamlanmadan evvel, Kur'an'ı (okumada) acele etme ve de ki: "Rabbim, ilmimi artır." (20/114)

İnsan aceleden (aceleci olarak) yaratıldı. Size ayetlerimi yakında göstereceğim. Şimdi hemen acele etmeyin. (21/37)

Dedi ki: "Ey kavmim, neden iyilikten önce kötülük konusunda acele davranıyorsunuz? Allah'tan başışlanma dilemeniz gerekmez mi? Umulur ki esirgenirsiniz." (27/46)

De ki: "Belki de acele etmekte olduğunuzun (azabın) bir kısmı size yetişmiştir bile." (27/72)

Azab konusunda senden acele (davranmanı) istiyorlar. Eğer adı konulmuş bir ecel (tayin edilmiş bir vakit) olmasaydı, herhalde onlara azab gelmiş olurdu. Fakat kendileri şuurlunda olmadan, onlara kuşkusuz apansız gelivercektir. (29/53)

Azab konusunda senden acele (davranmanı) istiyorlar. Oysa cahennem, o inkar edenleri gerçekten kuşatıp-durmaktadır. (29/54)

Şimdi onlar, Bizim azabımızı mı acele istiyorlar? (37/176)

Onda acele edenler, (gerçekte) ona inanmayanlardır. İman edenler ise, ona karşı bir korku içindedirler ve onun gerçekten hak olduğunu bilirler. Haberinizi olsun; kıyamet-saati konusun-

da tartışanlar, gerçekte uzak bir sapıklık içindedirler. (42/18) Derken, onu (azabı) vadilerine doğru yönelerek gelen bir bulut şeklinde gördükleri zaman, "Bu bize yağmur yağdıracak bir buluttur" dediler. Hayır, o, kendisi için acele ettiğiniz şeydir. Bir rüzgar; onda acı bir azab vardır. (46/24)

Artık sen sabret; Resullerden azim sahiplerinin sabrettikleri gibi, Onlar için de acele etme. Onlar, tehdit edildikleri şeyi (azabı) gördükleri gün, sanki gündüzün yalnızca bir saati kadar yaşamış(olacak)lardır. (Bu,) Bir tebliğdir. Artık fasık olan bir kavimden başkası yıkıma uğratılır mı? (46/35)

"Tadın fitnenizi. Bu, sizin pek acele isteyip durduğunuz şeydir." (51/14)

Artık gerçekten, zulmedenler için, (geçmişteki) arkadaşlarının günahlarına benzer bir günah vardır. Şu halde acele etmesinler. (51/59)

Eğer Allah'a güzel bir borç verecek olursanız, onu sizin için kat kat artırır ve sizi bağışlar. Allah Şekür'dür (şükürü kabul edip çok ihsan eden), Halim'dir (cezaı vermekte acele etmeyendir). (64/17)

Onu (Kur'an'ı, kavrayıp belletmek için) aceleye kapılıp dilini onunla hareket ettirip-durma. (75/16)

A'CEMİ

Andolsun ki Biz, onların: "Bunu kendisine ancak bir beşer öğretilmektedir" dediklerini biliyoruz. Saparak kendisine yöneldikleri (kimse)nin dili a'cemidir, bu ise açıkça Arapça olan bir dildir. (16/103)

Eğer Biz onu A'cemi (Arapça olmayan bir dilde) olan bir Kur'an kılsaydık, herhalde derlerdi ki: "Onun ayetleri açıklanmalı değil miydi? Arap olana, A'cemi (Arapça olmayan bir dil)mi?" De ki: "O, iman edenler için bir hidayet ve bir şifadır. İman etmeyenlerin ise kulaklarında bir ağırlık vardır ve o (Kur'an), onlara karşı bir körlüktür. İşte onlara (sanki) uzak bir yerden seslenilir." (41/44)

ACİZLİK-ACİZ BIRAKMAK

Derken, Allah, ona, yeri eşiyerek kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini gösteren bir karga gönderdi. "Bana yazıklar olsun" dedi. "Şu karga kadar olup da kardeşimin cesedini gömmekten aciz miyim?" Artık o, pişman olmuştu. (5/31)

Hiç şüphesiz, size vad edilen mutlaka gelecektir. Ve siz aciz bırakılacak değilsiniz. (6/134)

İnkâr edenler, kaçıp-kurtuldıklarını sanmasınlar; gerçek şu ki, onlar (bizi) aciz bırakamazlar. (8/59)

Bundan böyle yeryüzünde (size tanınmış bir süre olarak) dört ay dolaşın. Ve bilin ki Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz. Gerçekten Allah, inkâr edenleri hor ve aşağılık kılıcıdır. (9/2)

Ve büyük Hacc (Hacc-ı Ekber) günü, Allah'tan ve Resülü'nden insanlara bir duyuru: Kesin olarak Allah, müşriklerden uzaktır, O'nun Resülü de... Eğer tevbe ederseniz bu sizin için daha hayırlıdır; yok eğer yüz çevirerseniz, bilin ki Allah'ı elbette aciz bırakacak değilsiniz. İnkâr edenleri acı bir azabla müjdele. (9/3)

Bu bir gerçek mi?" diye senden haber soracaklar. De ki: "Evet, Rabbime andolsun ki, şüphesiz gerçektir ve sizler aciz bırakacak değilsiniz." (10/53)

Bunlar, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacak değildir ve bunların Allah'tan başka velileri yoktur. Azab onlar için kat kat artırılır. Bunlar (hakkı) iştimize güç yetirmezlerdi ve görmezlerdi de. (11/20)

KURAN FİHRİSTİ

Dedi ki: "Eğer dilerse, onu size Allah getirir ve siz (O'nu) aciz bırakacak değilsiniz." (11/33)

Ya da onlar, dönüp-dolaşmaktalarken, onları yakalayivermesinden (mi emindirler?) Ki onlar (bu konuda Allah'ı) aciz bırakacak değildirdir. (16/46)

Ayetlerimiz konusunda acze düşürücü çabalar harcayanlar, alevli ateşin halkıdır. (22/51)

İnkâra sapanların, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacaklarını sanma. Onların son barınma yerleri ateştir. Ne kötü bir dönüştür o. (24/57)

Siz yerde ve gökte (Allah'ı) aciz bırakamazsınız. Sizin Allah'ın dışında veliniz yoktur, yardım edeniniz de yoktur. (29/22)

(Sözde) Aciz bırakmak için ayetlerimiz hakkında çaba harcamış olanlar, işte onlar; onlar için de (en) iğrenç olanından acı bir azab vardır. (34/5)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler; üstelik onlar kuvvet bakımından kendilerinden daha güçlüydüler. Göklerde ve yerde Allah'ı aciz bırakacak hiçbir şey yoktur. Şüphesiz O, bilendir, güç yetirendir. (35/44)

Böylece, kazandıkları kötülükler(in acı sonucu) onlara isabet etti. Bunlardan zulmetmiş olanlara da, kazandıkları kötülükler isabet edecektir. Ve onlar (bunu kendilerine uygulamaktan Allah'ı) aciz bırakabilecekler değildirdir. (39/51)

Siz yeryüzünde (O'nu) aciz bırakacak değilsiniz. Ve sizin Allah'ın dışında ne bir veliniz vardır, ne bir yardımcınız. (42/31) Kim Allah'a davet edene icabet etmezse, artık o, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacak değildir ve onun O'ndan başka) velileri yoktur. İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler." (46/32)

Biz şüphesiz, Allah'ı yeryüzünde asla aciz bırakamayacağımızı, kaçmak suretiyle de O'nu hiçbir şekilde aciz bırakamayacağımızı anladık." (72/12)

ACUR

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbinne yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarmısak, mercimek ve soğan çıkarsın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerinden. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırı çiğnemelerinden. (2/61)

AÇIĞA ÇIKMAK-ÇIKARMAK

Hani siz bir kişiyi öldürmüştünüz ve bu konuda birbirinize düşmüştünüz. Oysa Allah, gizlediklerinizi açığa çıkaracaktır. (2/72) Şeytan, kendilerinden 'örtülüp gizlenen çirkin yerlerini' açığa çıkarmak için onlara vesvese verdi ve dedi ki: "Rabbimizin size bu ağacı yasaklaması, yalnızca, sizin iki melek olmanızı veya ebedi yaşayanlardan kılınmanızı içindir." (7/20)

Münafıklar, kalblerinde olanı kendilerine haber verecek bir sürenin aleyhlerinde indirilmesinden çekiniyorlar. De ki: "Allah edin. Şüphesiz, Allah kaçınmakta olduklarınızı açığa çıkarandır." (9/64)

Babalarının kendilerine emrettiği yerden (Mısır'a) girdiklerinde, (bu,) -Yakub'un nefsindeki dileği açığa çıkarması dışında- onlara Allah'tan gelecek olan hiçbir şeyi (gidermeyi) sağlamadı.

Gerçekten o, kendisine öğrettiğimiz için bir ilim sahibiydi. Ancak insanların çoğu bilmezler. (12/68)

Kazandıkları kötülükler, kendileri için açığa çıkmıştır ve alay konusu edindikleri şey de kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. (39/48)

Eğer yeryüzünde olanların tümü ve bununla birlikte bir katı daha zalimlerin olmuş olsaydı, kıyamet günü o kötü azabtan (kurtulmak amacıyla) gerçekten bunları fideye olarak verirdi. Oysa, onların hiç hesaba katmadıkları şeyler, Allah'tan kendileri için açığa çıkmıştır. (39/47)

Onların yaptıkları şeylerin kötülüğü kendileri için açığa çıktı ve alay konusu edindikleri de onları sarıp-kuşattı. (45/33)

Gecesini kararttı, kuşluğunu açığa-çıkardı. (79/29)

AÇIĞA VURMAK

(Allah:) "Ey Adem, bunları onlara isimleriyle haber ver" dedi. O, bunları onlara isimleriyle haber verince de dedi ki: "Size demedim mi, göklerin ve yerin gaybını gerçekten ben bilirim, gizli tuttuklarınızı ve açığa vurduklarınızı da ben bilirim." (2/33) (Peki) Onlar, Allah'ın gizli tuttuklarını da, açığa vurduklarını da bildiğini bilmiyorlar mı? (2/77)

Göklere ve yerde ne varsa Allah'ındır. İçinizdeki açığa vursanız da, gizleseniz de, Allah sizi onunla sorguya çeker. Sonra dileğini bağışlar, dileğini azablandırır. Allah, herşeye güç yetirendir. (2/284)

De ki: "Sinelerinizde olanı -gizleseniz de, açığa vursanız da- Allah bilir. Ve göklerde olanı da, yerde olanı da bilir. Allah, herşeye güç yetirendir." (3/29)

Elçiye tebliğden başka (yükümlülük) yoktur. Allah açığa vurduklarınızı da, gizli tuttuklarınızı da bilir. (5/99)

Haberiniz olsun; gerçekten onlar, ondan gizlenmek için göğüslerini bükerek (Hak'tan kaçınır yan çizer)ler. (Yine) Haberiniz olsun; onlar, örtülerine büründükleri zaman, O, gizli tuttuklarını da, açığa vurduklarını da bilir. Çünkü O, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (11/5)

Sizden sözü saklı tutan da, onu açığa vuran da, geceleyin gizlenen de ve gündüzün ortaklıkta gezen de (O'nun Katında bile bakımından) birdir. (13/10)

Rabbimiz, şüphesiz Sen, bizim saklı tuttuklarımızı da, açığa vurduklarımızı da bilirsin. Yerde ve gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz." (14/38)

Allah, saklı tuttuklarınızı ve açığa vurduklarınızı bilir. (16/19) Şüphesiz Allah, onların saklı tuttuklarını ve açığa vurduklarını bilir; gerçekten O, müstekbirleri sevmez. (16/23)

Sözü açığa vursan da, (gizlesen de birdir). Çünkü şüphesiz O, gizliyi de, gizlinin gizlisini de bilmektedir. (20/7)

İçinde oturulmayan ve sizin için bir meta (yarar) bulunan evlere girmenizde bir sakınca yoktur. Allah, açığa vurduklarınızı da, sakladıklarınızı da bilir. (24/29)

Mü'min kadınlara da şöyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırınsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar, ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini, yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arsuzus veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuk-

lardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmalarını. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

Kadınlardan evliliği ummayıp da oturmakta olanlar, süslerini açığa vurmaksızın (dış) elbiselerini çıkarmalarında kendileri için bir sakınca yoktur. Yine de iffetli davranmaları kendileri için daha hayırlıdır. Allah, işitendir, bilendir. (24/60)

Ki onlar, göklerde ve yerde saklı olanı ortaya çıkaran ve sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilen Allah'a secde etmesinler diye (yapmaktadırlar)." (27/25)

Ve şüphesiz, senin Rabbin, sinelelerinin gizli tuttuklarını ve açığa vurduklarını kesin olarak bilmektedir. (27/74)

Musa'nın annesi ise, yüreği boşluk içinde sabahladı. Eğer mü'minlerden olması için kalbi üzerinde (sabrı ve dayanıklılığı) pekiştirmemiş olsaydık, neredeyse onu(n durumunu) açığa vuracaktı. (28/10)

Rabbin onların göğüslerinin sakladıklarını ve açığa vurduklarını bilir. (28/69)

Evlerinizde vakarla-oturan (evlerinizi karargah edin), ilk cahiliye (kadınları)nın süslerini açığa vurma gibi, siz de süslerinizi açığa vurmayın; namazı dosdoğru kılın, zekatı verin, Allah'a ve elçisine itaat edin. Ey Ehl-i Beyt, gerçekten Allah, sizden Kiri (günah ve çirkinliği) gidermek ve sizi tertemiz kılmak ister. (33/33)

Hani sen, Allah'ın kendisine nimet verdiği ve senin de kendisine nimet verdiği kişiye: "Eşini yanında tut ve Allah'tan sakın" diyordun; insanlardan çekinerek Allah'ın açığa vuracağı şeyi kendi nefsinde saklı tutuyordun; oysa Allah, Kendisinden çekimene çok daha layıktı. Artık Zeyd, ondan ilişkisini kesince, Biz onu seninle evlendirdik; ki böylelikle evlatlıklarının kendilerinden ilişkilerini kestikleri (kadınları boşadıkları) zaman, onlarla evlenme konusunda mü'minler üzerine bir güçlük olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir. (33/37)

Bir şeyi açığa vursanız da, saklı tutsanız da; şüphesiz Allah, herşeyi bilici olandır. (33/54)

Öyleyse onların sözleri seni hüzne kaptırmasın. Gerçekten Biz, sakladıklarını da, açığa vurduklarını da biliyoruz. (36/76)

Ey iman edenler, Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları veliler edinmeyin. Siz onlara karşı sevgi yöneltiyorsunuz; oysa onlar haktan size geleni inkâr etmişler, Rabbiniz olan Allah'a inanmanızdan dolayı elçiyi de, sizi de (yurtlarınızdan) sürüp-çıkarmışlardır. Eğer siz, Benim yolumda cehd etmek ve Benim rızamı aramak amacıyla çıkmışsanız (nasıl) onlara karşı hâlâ sevgi gizliyorsunuz? Ben, sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilirim. Kim sizden bunu yaparsa, artık o, elbette yolun ortasından şaşırıp-sapmış olur. (60/1)

Göklerde ve yerde olanların tümünü bilir; sizin saklı tuttuklarınızı da, açığa vurduklarınızı da bilir. Allah, sinelelerin özünde saklı duranı bilendir. (64/4)

Hani Peygamber, eşlerinden bazılarına gizli bir söz söylemişti. Derken o (eşlerinden biri), bunu haber verip Allah da ona bunu açığa vurunca, o da (Peygamber) bir kısmını açıklamış bir kısmını (söylemekten) vazgeçmişti. Sonunda haberi verince (eşi) demişti ki: "Bunu sana kim haber verdi?" O da: "Bana bilen, (herşeyden) haberdar olan (Allah) haber verdi" demişti. (66/3) Sözüünüzü ister gizleyin, ister açığa vurun. Şüphesiz O, sinelelerin özünde saklı duranı bilendir. (67/13)

AÇLIK

Andolsun, Biz sizi biraz korku, açlık ve bir parça mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabır gösterenleri müjdele. (2/155)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetiştirilip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kismet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısırtı (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkâra sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkla kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa'-günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefisine tercih etmeleri yakışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandırılacak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez. (9/120)

Allah bir şehri örnek verdi: (Halkı) Güvenlik ve huzur içindeydi, rızık da her yerden bol bol gelmekteydi; fakat Allah'ın nimetlerine nankörlük etti, böylece Allah yaptıklarına karşılık olarak, ona açlık ve korku elbisesini tattırdı. (16/112)

Ne doyurup-semirtir, ne açlıktan korur. (88/7)

Ya da açlık gününde doyurmakdır. (90/14)

Ki O, kendilerini açlıktan (kurtarıp) doyuran ve korkudan güvenliğe kavuşturandır. (106/4)

ADAK

Her neyi nafaka olarak infak eder ve adak olarak neyi adarsanız, muhakkak Allah onu bilir. Zulmedenlerin yardımcıları yoktur. (2/270)

Hani İmran'ın karısı: "Rabbim, karnımda olanı 'her türlü bağımlılıktan özgürlüğe kavuşturulmuş olarak' Sana adadım, benden kabul et. Şüphesiz işiten, bilen Sensin Sen" demişti. (3/35)

Artık ye, iç, gözün aydın olsun. Eğer herhangi bir beşer görecekt olursan, de ki: "Ben Rahman'a oruç adadım bugün hiç kimseyle konuşmayacağım. (19/26)

Sonra kirerlini gidersinler, adaklarını yerine getirsinler. Beyt-i Atik'i tavaf etsinler. (22/29)

Adaklarını yerine getirirler ve şerri (kötülüğü) yaygın olan bir gündün korkarlar. (76/7)

ADALET-ADİL OLMAK

Ey iman edenler, belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın, katip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın, ondan hiçbir şeyi eksiltmesin. Eğer üzerinde hak olan (borçlu), düşük akıllı ya da za'f sahibi veya kendisi yazmaya güç yetiremeyecekse, velisi dosdoğru yazdırsın. Erkeklerinizden de iki şahid tutun; eğer iki erkek yoksa, şahidlerden rıza göstereceğiniz bir erkek ve biri şaşırdığında öbürü ona hatırlatacak iki kadın (da olur). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçın-

KURAN FİHRİSTİ

masınlar. Onu (borcu) az olsun, çok olsun, süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah Katında en adil, şahitlik için en sağlam, şüphelenmemeniz için de en yakın olandır. Ancak aranızda devredip durduğunuz ve peşin olarak yaptığınız ticaret başka, bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alışveriş ettiğinizizde de şahid tutun. Yazana da, şahide de zarar verilmesin. (Aksini) Yaparsanız, o, kendiniz için fısık (zulüm ve günah)tır. Allah'tan sakının. Allah size öğretiyor. Allah herşeyi bilendir. (2/282)

Allah, gerçekten Kendisinden başka ilah olmadığına şahitlik etti; melekler ve ilim sahipleri de O'ndan başka ilah olmadığına adaletle şahitlik ettiler. Aziz ve Hakim olan O'ndan başka ilah yoktur. (3/18)

Allah'ın ayetlerini inkâr edenler, peygamberleri haksız yere öldürenler ve insanlardan adaleti emredenleri öldürenler; işte onlara acıklı bir azabı müjdele. (3/21)

Eğer yetim (kız)lar konusunda adaleti yerine getiremeyeceğinizden korkarsanız, bu durumda, (onlarla değil) size helal olan (başka) kadınlardan ikişer, üçer, dörder olmak üzere nikahlayın. Şayet adaleti sağlayamayacağınızdan korkarsanız, o zaman bir (eş) ya da sağ ellerinizin malik olduğu (cariye) ile (yetinin). Bu sapmamanıza daha yakındır. (4/3)

Şüphesiz Allah, size emanetleri ehline (sahiplerine) teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah, size ne güzel öğüt veriyor!.. Doğrusu Allah, işitendir, görendir. (4/58)

Kadınlr konusunda adaleti sağlamaya -ne kadar özen göstermeniz de- güç yetiremezsiniz. Öyleyse, büsbütün (birine) eğilim (sevgi ve ilgi) gösterip de öbürünü askıdaymış gibi bırakmayın. Eğer arayı düzeltir ve sakınırsanız, şüphesiz, Allah, başışlayandır, esirgeyendir. (4/129)

Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahidler olarak adaleti ayakta tutun. (Onlar) ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp heva (tutkuları)nıza uymayın. Eğer dilinizi eğip bükür (sözü geveler) ya da yüz çevirirseniz, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/135)

Ey iman edenler, adil şahidler olarak, Allah için, hakkı ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adaleti yapın. O, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkup-sakinin. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır. (5/8)

Onlar, yalana kulak tutanlardır, haram yiycilerdir. Sana gelirlerse aralarında hükmet veya onlardan yüz çevir. Eğer onlardan yüz çevirecek olursan, sana hiçbir şeyle kesin olarak zarar veremezler. Aralarında hükmedersen adaletle hükmet. Şüphesiz, Allah, adaletle hüküm yürütenleri sever. (5/42)

Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse, cezası, hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden adalete sahibi iki kişi hükmedecektir. Ve-

ya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı başışladı. Ama kim tekrararlarsa, Allah ondan öc alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır, öc sahibidir. (5/95)

Ey iman edenler, sizden birinize ölüm gelip kattığı zaman, vasiyet hazırlanışında, aranızda içinizden adaletili iki kişiyi (şahid tutun.) Veya yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa, sizden olmayan başka iki kişiyi (şahid tutun. İkisini) Şayet kuşku lanacak olursanız namazdan sonra alıkoysanız, onlar da (size): "Akraba dahi olsa onu (yeminimizi) hiçbir değere değiştirmeyeceğiz ve Allah'ın şahidliğini gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz." diye Allah adına yemin etsinler. (5/106)

Rabbinin sözü, doğruluk bakımından da, adalete bakımından da tastamamdır. O'nun sözlerini değiştirebilecek yoktur. O, işitendir, bilendir. (6/115)

Yetimin malına, o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel (şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. Hiçbir nefse, gücünün kaldırabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınınz dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahidine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz." (6/152)

Musa'nın kavminden hakka ileten ve onunla adalete yapan bir topluluk vardır. (7/159)

Yaratıklarımızdan, hakka yönelip-iletan ve onunla adaleti kılan (uygulayan) bir ümmet vardır. (7/181)

De ki: "Rabbim adaletle davranmayı emretti. Her mescid yanında (secde yerinde) yüzlerinizi (O'na) doğrultun ve dini yalnız Kendisine has kılarak O'na dua edin. "Başlangıçta sizi yarattığı" gibi döneceksiniz." (7/29)

Eğer bir kavmin ihanet edeceğinden kesin olarak korkarsanız, sen de açık ve adil bir tutumla (onlarla olan anlaşma metnini ve diplomatik ilişkiyi) at. Gerçekten Allah, ihanet edenleri sevmez. (8/58)

Sizin tümünüzün dönüşü O'nadır. Allah'ın va'di bir gerçektir. İman edip salih amellerde bulunanlara, adaletle karşılık vermek için yaratmayı başlatan, sonra onu iade edecek olan O'dur. İnkâr edenler ise, küfürleri dolayısıyla, onlar için kaynar sudan bir içki ve acı bir azab vardır. (10/4)

Her ümmetin bir resulü vardır. Onlara resulleri geldiği zaman, aralarında adaletle hüküm verilir ve onlar zulme uğratılmazlar. (10/47)

Zulmeden her nefis, yeryüzündekilerin tümüne sahip olsa bunu (azaba karşılık) mutlaka fide olarak verir. Onlar azabı görünce pişmanlıklarını gizlerler, oysa onlar haksızlığa uğratılmadan aralarında adaletle hükmedilmiştir. (10/54)

Allah şu örneği verdi: İki kişi; bunlardan birisi dilsiz, hiçbir şey gücü yetmez ve herşeyiyle efendisinin üstünde (bir yük), o, onu hangi yöne gönderse bir hayır getirmez; şimdi bu, adaletle emreden ve dosdoğru yol üzerinde bulunanla eşit olabilir mi? (16/76)

Şüphesiz Allah, adaleti, ihsanı, yakınlara vermeyi emreder; çirkin utanmazlıklardan (fahşadan), kötülüklerden ve zorbalıklardan sakındırır. Size öğüt vermektedir, umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz. (16/90)

Gerçek şu ki, inkar edip Allah yolundan ve yerilerle dışarıdan gelenler için eşit olarak (haram ve kible) kıldığımız Mescid-i Haram'dan alıkoynarlara, orada zulmederek adaletten ayrılanlara acı bir azab taddirırız. (22/25)

Onları (evlat edindiklerinizi) babalarına nisbet ederek çağırın; bu, Allah Katında daha adildir. Eğer babalarını bilmiyorsanız artık onlar, dinde sizin kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Hata olarak yaptıklarınızda ise, sizin için bir sakınca (bir vebal) yoktur. Ancak kalplerinizin kasıt gözeterek (taammüden) yaptıklarınızda vardır. Allah, başlıyandır, esirgeyendir. (33/5)

Şu halde, sen bundan dolayı davet et ve emrolunduğun gibi doğru bir istikamet tuttur. Onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Ve de ki: Allah'ın indirdiği her kitaba inandım. Aranızda adaletli davranmakla emrolundum. Allah, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bizim, sizin amelleriniz sizindir. Bizimle aranızda 'deliller getirerek tartışma (ya, huccepte gerek)' yoktur. Allah bizi bir araya getirip-toplayacaktır. Dönüş O'nadır." (42/15)

Mü'minlerden iki topluluk çarpışacak olursa, aralarını bulup-düzeltilin. Şayet biri diğere tecavüzde bulunacak olursa, artık tecavüzde bulunana, Allah'ın emrine dönünceye kadar savaşın; eğer sonunda (Allah'ın emrini kabul edip) dönerse, bu durumda adaletle aralarını bulun ve (her konuda) adil davranın. Şüphesiz Allah, adil olanları sever. (49/9)

Tartıyı adaletle tutup-doğrultun ve tartıyı noksan tutmayın. (55/9)

Andolsun, Biz elçilerimizi açıkık belgelerle gönderdik ve insanlar adaleti ayakta tutsunlar diye, onlarla birlikte kitabı ve mizanı indirdik. Ve kendisine çetin bir sertlik ve insanlar için (çeşitli) yararlar bulunan demiri de indirdik; öyle ki Allah, kendisine ve elçilerine gayb ile (görmedikleri halde) kimlerin yardım edeceğini bilsin (ortaya çıkarsın). Şüphesiz Allah, büyük kuvvet sahibidir, üstün olandır. (57/25)

Allah, sizinle din konusunda savaşmayan, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever. (60/8)

Sonra (Üç iddet bekleme) sürelerine ulaştıkları zaman, artık onları maruf (bilinen güzel bir tarz) üzere tutun, ya da maruf üzere onlardan ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahid tutun. Şahidliği Allah için dosdoğru yerine getirin. İşte bununla, Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere öğüt verilir. Kim Allah'tan korkup-sakınırsa, (Allah) ona bir çıkış yolu gösterir; (65/2)

ADAM-ADAMLAR

Bunların örneği, ateş yakan adamın örneğine benzer; (ki onun ateşi) çevresini aydınlattığı zaman, Allah onların aydınlığını giderir ve göremez bir şekilde karanlıklar içinde bırakır. (2/17) Ve sizin için denizi ikiye yarıp sizi kurtardığımızı ve Firavun'un adamlarını -gözlerinizin önünde- boğduğumuzu hatırlayın. (2/50)

İki taraf arasında bir engel ve burçlar (A'raf) üstünde hepsini yüzlerinden tanıyan adamlar vardır. Cennete girecekleri: "Selam size" derler, ki bunlar, henüz girmeyen fakat (girmeyi) 'şiddetle arzu edip umanlardır.' (7/46)

Burcun üstündeki adamlar, kendilerini yüzlerinden tanıdıkları (ileri gelen birtakım) adamlara seslenerek derler ki: "Ne (güç ve servet) toplamış olmanız, ne büyüklük taslamanız (istikbarınız) size bir yarar sağlamadı." (7/48)

Sakınıp rahmete kavuşmanız için, içinizden sizi uyarıp korkutacak bir adam aracılığı ile bir zikir (Kitap) gelmesine mi şaşırtınız?" (7/63)

Sizi uyarmak için aranızdan bir adam aracılığıyla Rabbinizden size bir zikir'in gelmesine mi şaşırdınız? (Allah'ın) Nuh kavminin sonra sizi hallefeler kıldığını ve sizin yaratılıştaki gelişiminizi arttırdığını (veya üstün kıldığını) hatırlayın. Öyleyse Allah'ın nimetlerini hatırlayın, ki kurtuluş bulasınız." (7/69)

Musa, belirlediğimiz buluşma zamanı için kavminden yetmiş adam seçip-ayırıldı. Bunları da 'dayanılmaz bir sarsıntı' tutuverince, dedi ki: "Rabbim, eğer dileseydin, onları ve beni daha önceden helak ederdin. (Şimdi) İçimizdeki beyinsizlerin yaptıklarından dolayı bizi helak edecek misin? O da Senin denemenden başkası değildir. Onunla sen dilediğini saptırır, dilediğini hıdayete erdirirsin. Bizim velimiz Sensin. Öyleyse bizi başıyla, bizi esirge; Sen başlıyayanların en hayırlısıdır." (7/155)

Sen bunun (böyle bir mescidin) içinde hiçbir zaman durma. Daha ilk gününden takva temeli üzerine kurulan mescid, senin bunda (namaza ve diğer işlere) durmana daha uygundur. Onda, arınmayı içten-arzulayan adamlar vardır. Allah arınanları sever. (9/108)

İçlerinden bir adama: "İnsanları uyar ve iman edenlere, muhakkak kendileri için Rableri Katında 'gerçek bir makam' olduğunuz müjde ver" diye vahyetmemiz, insanlara şaşırtıcı mı geldi? İnkâr edenler: "Gerçekten bu, açıkça bir büyücüdür" dediler. (10/2)

Kavmi ona doğru koşarak geldi; onlar daha önceden kötülükler işlemekteydiler. "Ey kavmim" dedi. "İşte benim kızlarım, bunlar sizler için daha temizdir. Artık Allah'tan korkun ve beni misafirim önünde küçük düşürmeyin. İçinizde hiç akli başında olan (reşid) bir adam yok mu?" (11/78)

Dediler ki: "Ey Şuayb, atalarımızın taptığı şeyleri bırakmamızı ya da mallarımız konusunda dilediğimiz gibi davranmaktan vazgeçmemizi senin namazın mı emrediyor? Çünkü sen, gerçekte yumuşak huylu, akli başında (reşid bir adam)sin." (11/87)

Biz onların seni dinlediklerinde ne için dinlediklerini, gizli konuşmalarında da o zalimlerin: "Siz büyülenmiş bir adamdan başkasına uymuyorsunuz" dediklerini çok iyi biliriz. (17/47)

Onlara iki adamın örneğini ver; onlardan birine iki üzüm bağı verdik ve ikisini hürmalıklarla donattık, ikisinin arasında da ekinler bitirmişti. (18/32)

Kendisiyle konuşmakta olan arkadaşı ona dedi ki: "Seni topraktan, sonra bir damla sudan yaratan, sonra da seni düzgün (eli ayağı tutan, güçlü kuvvetli yerinde) bir adam kılan (Allah) inkar mı ettin?" (18/37)

O, kendisinde delilik bulunun bir adamdan başkası değildi, onu belli bir süre gözettiler." (23/25)

O ise, yalnızca bir adam (insan)dır, Allah'a karşı yalan uydurmaktadır, bizler de ona inanacak değiliz." (23/38)

(Öyle) Adamlar ki, ne ticaret, ne alış-veriş onları Allah'ı zikretmekten, dosdoğru namazı kılmaktan ve zekatı vermekten 'tutkuya kaplıp alıkoymaz'; onlar, kalplerin ve gözlerin inkılabı uğrayacağı (dehşetten allak bullak olacağı) günden korkarlar. (24/37)

Ya da kendisine bir hazinenin bırakılması veya (ürünlerinden) yemekte olduğu bir bahçesi olması (gerekmez miydi)?" Zulmedenler dedi ki: "Siz olsa olsa, ancak büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz." (25/8)

İki topluluk birbirini gördükleri zaman Musa'nın adamları: "Gerçekten yakalandık" dediler. (26/61)

(Musa) Halkının haberi olmadığını bir zamanda şehre girdi, orda kavga etmekte olan iki adam buldu; bu kendi taraftarlarından,

KURAN FİHRİSTİ

şu da düşmanlarından. Derken taraftarlarından olan, düşmanlarından olana karşı ondan yardım istedi. Bunun üzerine ona bir yumruk attı ve işini bitiriverdi. (Sonra da:) "Bu şeytanın işinden dir; o, gerçekten açıkça sapıtırıcı bir düşmandır" dedi. (28/15) Şehrin öbür yakasından bir adam koşarak gelip dedi ki: "Ey Musa, önde gelenler, seni öldürmek konusunda aralarında görüşmektedirler, artık sen çık git; gerçekten ben sana ögüt verenlerdenim." (28/20)

Elini koynuna sok, kusursuz olarak bembeyaz çıksın. Ve (her türlü) dehşetten yana kanatlarını kendine doğru çek. İşte bunlar, senin Rabbinden Firavun ve önde gelen adamlarına iki kesin-kanıt (mucize)dir. Gerçekten onlar, fasık bir topluluktur." (28/32)

Allah, bir adamın kendi (göğüs) boşluğu içinde iki kalp kıldı ve kendilerini annelerimize benzeterek yemin konusu yaptığınız (ziharda bulunduğunuz) eşlerinizi sizin anneleriniz yapmadı, evlatlıklarınızı da sizin (öz) çocuklarınızı saymadı. Bu, sizin (yalnızca) ağzınızla söylemenizdir. Allah ise, hakkı söyler ve (doğru olan) yola yönelip-iletir. (33/4)

Mü'minlerden öyle erkek-adamlar vardır ki- Allah ile yaptıkları ahide sadakat gösterdiler; böylece onlardan kimi adağını gerçekleştirdi, kimi beklemektedir. Onlar hiçbir değiştirme ile (sözlerini) değiştirmediler. (33/23)

İnkâr edenler dediler ki: "Siz darmadağın olup dağıldığınızda, gerçekten sizin yeni bir yaratılıştaki bulunacağınızı size haber veren bir adamı gösterelim mi size?" (34/7)

Onlara, apaçık olan ayetlerimizi okunduğunda: "Bu, sizi babalarınızın taptıkların(ilahlar)dan alıkoymak isteyen bir adamdan başkası değildir" dediler. Ve dediler ki: "Bu, düzülüp uydurulmuş bir yalan (iftira)dan başka bir şey de değildir." İnkâr edenler de, kendilerine geldiği zaman hak için: "Bu, apaçık bir büyüden başka bir şey değildir" dediler. (34/43)

Şehrin en uzak yerinden bir adam koşarak geldi: "Ey kavmim, elçilere uyun" dedi. (36/20)

Ve derler ki: "Bize ne oluyor ki, kendilerini şerir (kötü)lerden saydığımız adamları göremiyoruz." (38/62)

Allah (ortak koşanlar için) bir örnek verdi: Kendisi hakkında uymusuz ve geçimsiz bulunan, sahipleri de çok ortaklı olan (köle) bir adam ile yalnızca bir kişiye teslim olmuş bir adam. Bu ikisinin durumu bir olur mu? Hamd, Allah'ındır. Hayır onların çoğu bilmiyorlar. (39/29)

Firavun ailesinden imanını gizlemekte olan mü'min bir adam dedi ki: "Siz, benim Rabbin Allah'tır diyen bir adamı öldürüyor musunuz? Oysa o, size Rabbinizden apaçık belgelerle gelmiş bulunuyor. Buna rağmen o eğer bir yalancı ise yalanı kendi aleyhinedir; ve eğer doğru sözlü ise, (o zaman da) size va'dettiklerinin bir kısmı size isabet eder. Şüphesiz Allah, ölçüyü taşıyan, çok yalan söyleyen kimseyi hidayete erdirmez." (40/28)

Ve dediler ki: "Bu Kur'an, iki şehirden birinin büyük bir adamına indirilmeli değil miydi?" (43/31)

Bir de şu gerçek var: İnsanlardan bazı adamlar, cinlerden bazı adamlara sığınırldı. Öyle ki, onların azgınlıklarını arttırırldı." (72/6)

İşte bunları, sağ yanın adamlarında (Ashab-ı Meymene). (90/18) Ayetlerimizi inkar edenler ise, sol yanın adamlarıdır (Ashab-ı Meş'eme). (90/19)

ADAM ÖLDÜRMEK

Ey iman edenler öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz

kılındı). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine onun (maktulün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından bağışlanırsa, artık (yapılması gereken) örf'e uymak (ve) ona (maktulün varis veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azab vardır. (2/178)

Bir mü'mine -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda anlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

Kim bir mü'mini kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse cezası, içinde ebedi kalmak üzere cehennemdir. Allah ona gazaplanmış, onu lanetlemiş ve ona büyük bir azab hazırlamıştır. (4/93) Bu nedenle İsrailoğullarına şunu yazdık: Kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada karşılık olmaksızın (haksız yere) öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de onu (öldürülmesine engel olarak) dilitirse, bütün insanları diriltmiş gibi olur. Andolsun, elçilerimiz onlara apaçık belgelerle gelmişlerdir. Sonra bunun ardından onlardan bir çoğu yeryüzünde ölçüyü taşırlandı. (5/ 32)

De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anne-babaya iyilik edin, yoksulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de onların da rızıklarını Biz vermekteyiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında, Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki akıl erdirirsiniz." (6/151)

Haklı bir neden olmaksızın Allah'ın haram kıldığı bir kimseyi öldürmeyin. Kim mazlum olarak öldürürse onun velisine yetki vermişizdir; o da öldürmede ölçüyü aşmasın. Çünkü o gerçekten yardım görmüştür. (17/33)

Ve onlar, Allah ile beraber başka bir ilah'a tapmazlar. Allah'ın haram kıldığı canı haksız yere öldürmezler ve zina etmezler. Kim bunları yaparsa 'ağır bir ceza ile' karşılaşır. (25/68)

ADAŞ

(Allah buyurdu:) "Ey Zekeriya, şüphesiz Biz seni, adı Yahya olan bir çocukla müjdelemekteyiz; Biz bundan önce ona hiçbir adaş kılmamışız." (19/7)

Göklerin, yerin ve her ikisi arasındakilerin Rabbidir; şu halde O'na ibadet et ve O'na ibadette kararlı ol. Hiç O'nun adaşı olan birini biliyor musun? (19/65)

HZ. ADEM (A.S)

Hani Rabbin Meleklerle: "Muhakkak ben yeryüzünde bir halife var edeceğim" demişti. Onlar da: "Biz seni şükürle yüceltir ve (sürekli) takdis ederken orada bozgunculuk çıkaracak ve kanlar akıtacak birini mi var edeceksin?" dediler. (Allah:) "Şüphesiz sizin bilmediğinizi ben bilirim" dedi. (2/30)

Ve Adem'e isimlerin hepsini öğretti. Sonra onları meleklerle yö-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

netlip: "Eğer doğru sözlüseniz bunları bana isimleriyle haber verin" dedi. (2/31)

Ve meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. İblis hariç (hepsi) secde ettiler. O ise diretti ve kibirlendi (böylece) kafirlerden oldu. (2/34)

Ve dedik ki: "Ey Adem sen ve eşin cennette yerleş. İkiniz de ondan neresinden dilerseviz bol bol yiye; ama şu ağaca yaklaşmayın yoksa zalimlerden olursunuz." (2/35)

Derken Adem Rabbinden (birtakım) kelimeler aldı. Bunun üzerine (Allah da) tevbesini kabul etti. Şüphesiz O tevbeleri kabul edendir esirgeyendir. (2/37)

Gerçek şu ki, Allah, Adem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini alemeler üzerine seçti; (3/33)

Onlar birbirlerinden (türeme tek) bir zürriyettir. Allah iştiridir, bilendir. (3/34)

Şüphesiz, Allah Katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı sonra ona "Ol" demesiyle o da hemen oluverdi. (3/59)

Onlara Adem'in iki oğlunun gerçek olan haberini oku: Onlar (Allah'a) yaklaşıracak birer kurban sunmuşlardı. Onlardan birini kabul edilmiş, diğerini kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen) Demişti ki: "Seni mutlaka öldüreceğim." (Öbürü de:) "Allah ancak korkup-sakınanlardan kabul eder." (5/27)

Andolsun, Biz sizi yarattık, sonra size suret (biçim-şekil) verdik, sonra meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. Onlar da İblis'in dışında secde ettiler; o secde edenlerden olmadı. (7/11)

(Allah) Dedi: "Sana emrettiğimden seni secde etmekten alıkoyan neydi?" (İblis) Dedi ki: "Ben ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın onu ise çamurdan yarattın." (7/12)

Ve ey Adem, sen ve eşin cennete yerleş. İkiniz dilediğiniz yerden yiye; ama şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz. (7/19)

O, sizi tek bir nefisten yarattı ve kendisiyle durulup-yatışması için ondan eşini var etti. Onu (eşini) örtüp-bürüyünce, o da bir yük yüklendi de bununla (bir süre) gezindi. Nitekim ağırlaşınca, ikisi Rableri olan Allah'a dua ettiler: "Eğer bize salih (bir çocuk) verirsen, andolsun şükredenlerden olacağız." (7/189)

Andolsun insanı kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattık. (15/26)

Hani Rabbin meleklere demişti: "Ben kuru bir çamurdan şekillenmiş bir balçıktan bir beşer yaratacağım." (15/28)

Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik. İblis'in dışında (hepsi) secde etmişlerdi. Demişti ki: "Bir çamur olarak yarattığın kimseye ben secde eder miyim?" (17/61)

Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik; İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi. O cinlerdendi, böylelikle Rabbinin emrinden dışarı çıkmıştı. Bu durumda Beni bırakıp onu ve onun soyunu velleler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarıdır. (Bu) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) değiştirmedir. (18/50)

İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesilleri)nden İbrahim ve İsrail (Yakup)ın soyundan, doğru yola erıştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman (olan Allah)'ın ayetleri okunduğunda ağlayarak secdeye kapanırlar. (19/58)

Hani Biz meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi o ayak diremişti. (20/116)

Bunun üzerine dedik ki: "Ey Adem bu gerçekten sana ve eşine

düşmandır; sakın sizi cennetten sürüp çıkarmasın sonra mutsuz olursun." (20/117)

Sonunda şeytan ona vesvese verdi; dedi ki: "Sana sonsuzluk ağacını ve yok olmayacak bir mülkü haber vereyim mi?" (20/120)

Böylece ikisi ondan yediler hemen ardından ayıp yerleri kendilerine açılıverdi, üzerlerini cennet yapraklarından yamayıp-örtmeye başladılar. Adem, Rabbine karşı gelmiş oldu da şaşırıp-kaldı. (20/121)

ADEMOĞULLARI

Ey Ademoğulları, Biz sizin çirkin yerlerinizi örtecek bir elbise ve size 'süs kazandıracak bir giyim' indirdik (varettik). Takva ile kuşanıp-donanmak ise, bu daha hayırlıdır. Bu, Allah'ın ayetlerindedir. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler. (7/26)

Ey Ademoğulları, şeytan, anne ve babanızın çirkin yerlerini kendilerine göstermek için, elbiselerini sıyırtarak, onları cennetten çıkardığı gibi sakın sizi de bir belaya uğratmasın. Çünkü o ve taraftarları, (kendilerini göremeyeceğiniz yerden) sizleri görmektedir. Biz gerçekten şeytanları, inanmayacakların dostları kıldık. (7/27)

Ey Ademoğulları, her mescid yanında ziynetlerinizi takın. Yiyeceğinizi ve israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez. (7/31)

Ey Ademoğulları, içinizden size ayetlerimi haber veren elçiler geldiğinde, kim sakınırsa ve (davranışlarını) düzeltirse işte onlar için korku yoktur, onlar mahzun olmayacaklardır. (7/35)

Andolsun, Biz Ademoğlunu yücelttik; onları karada ve denizde (çeşitli araçlarla) taşıdık, temiz, güzel şeylerden rızıklandırdık ve yarattıklarımızın bir çoğundan üstün kıldık. (İ17, 70)

ADET GÖRME

Sana 'kadınların aybaşı halini' sorarlar. De ki: "O, bir rahatsızlık (eza)dır. Aybaşı halinde kadınlardan ayrılın ve temizlenmelerine kadar onlara (cinsel anlamda) yaklaşmayın. Eğer temizlenirse, Allah'ın size emrettiği yerden onlara gidin. Şüphesiz Allah, tevbe edenleri sever temizlenenleri de sever." (2/222)

ADIM

Ey insanlar, yeryüzünde olan şeyleri helal ve temiz olarak yiyeceğinizi ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Gerçekte o, sizin için apaçık bir düşmandır. (2/168)

Ey iman edenler, hepiniz topluca "barış ve güvenliğe (Silm'e, İslam'a) girin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır. (2/208)

Onlar, Calut ve ordusuna karşı meydana (savaşa) çıktıklarında, dediler ki: "Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır, adımlarımızı sabit kıl (kaydırma) ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/250)

Ey iman edenler, Allah yolunda adım attığınız (savaşa çıktığınız) zaman gerekli araştırmayı yapın ve size (İslam geleneğine göre) selam verene, dünya hayatının geçiciliğine istekli çıkarak: "Sen mü'min değilsin" demeyin. Asıl çok ganimet, Allah Katındadır, bundan önce siz de böyle idiniz; Allah size lütufta bulunan (olan Allah)'ın ayetleri okunduğunda ağlayarak secdeye kapanırlar. (4/94)

Yeryüzünde adım attığınızda (yolculuğa ya da savaşa çıktığınızda), kafirlerin size bir kötülük yapmalarından korkarsanız, namazı kısaltmanızda sizin için bir sakınca yoktur. Şüphesiz

KURAN FİHRİSTİ

kafirler, sizin apaçık düşmanlarıdır. (4/101)
Hayvanlardan yük taşıyan ve (yünlerinden, tüylerinden) döşek yapılanları da (yaratan O'dur). Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden yiye ve şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır. (6/142)
Ey iman edenler, şeytanın adımlarına uymayın. Kim şeytanın adımlarına uyarsa, (bilsin ki) gerçekten o (şeytan) çirkin utanmazlıkları ve kötülüğü emreder. Eğer Allah'ın üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı, sizden hiçbiri ebedi olarak temize çıkamazdı. Ancak Allah, dilediğini temize çıkarır. Allah, işitendir, bilendir. (24/21)

ADN

Allah, mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara içinde ebedi kalmak üzere, altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vaatetmiştir. Allah'tan olan hoşnutluk ise en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (9/72)

Onlar, Adn cennetlerine girerler. Babalarından, eşlerinden ve soylarından 'salih davranışlarda' bulunanlar da (Adn cennetlerine girer). Melekler onlara her bir kapıdan girip (şöyle derler): (13/23)

Adn cennetleri; ona girerler, onun altından ırmaklar akar, içinde onların her diledikleri şey vardır. İşte Allah, takva sahiplerini böyle ödüllendirir. (16/31)

Onlar; altından ırmaklar akan Adn cennetleri onlarıdır, orada altın bileziklerle süslenirler, hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlas-tan yeşil elbiseler giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar. (Bu,) Ne güzel sevap ve ne güzel destek. (18/31)

Adn cennetleri (onlarıdır) ki, Rahman (olan Allah, onu) Kendi kullarına gaybtan vadetmiştir. Şüphesiz O'nun va'di yerine gelecektir. (19/61)

"İçlerinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan Adn cennetleri de (onlarıdır). Ve işte bu, arınmış olanın karşılığıdır." (20/76)

Adn cennetleri (onlarıdır); oraya girerler, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler. Ve orada onların elbiseleri ipek(ten)dir. (35/33)

Adn cennetleri; kapılar onlara açılmıştır. (38/50)

"Rabbimiz, onları Adn cennetlerine sok ki onlara (bunu) va'det-tin; babalarından, eşlerinden ve soylarından salih olanları da. Gerçekten Sen, üstün ve güçlü olansın, hüküm ve hikmet sahibisin." (40/8)

O da sizin günahlarınızı bağışlar, sizi atlatırından ırmaklar akan cennetlere ve Adn cennetlerindeki güzel konaklara yerleştirir. İşte 'büyük mutluluk ve kurtuluş' budur. (61/12)

Rableri Katında onların ödülleri, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan Adn cennetleridir. Allah, onlardan razı olmuştur, kendileri de O'ndan razı (hoşnut, memnun) kalmışlardır. İşte bu, Rabbinden 'içi titreyerek korku duyan kimse' içindir. (98/8)

AFFETMEK

Allah, hiç kimseye güç yetireceğinden başkasını yüklemeyiz. (Kişinin nefsinin) Kazandığı lehine, kazandırdıkları aleyhinedir. "Rabbimiz, unuttuklarımızdan veya yanlışlarımızdan dolayı bizi sorumlu tutma. Rabbimiz, bize, bizden öncekilere yüklediğinin gibi ağır yük yükleme. Rabbimiz, kendisine güç yetiremeyeceğimiz şeyi bize taşıtma. Bizi affet. Bizi bağışla. Bizi esirge,

Sen bizim mevlamızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/286)

İki topluluğun karşı karşıya geldikleri gün, sizden geri dönenleri, kazandıkları bazı şeyler dolayısıyla şeytan onların ayağını kaydırmak istemişti. Ama andolsun ki, Allah onları affetti. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, yumuşak olandır. (3/155)

Umulur ki Allah bunları affeder. Allah affedicidir, bağışlayıcıdır. (4/99)

Bir hayrı açıklar ya da gizli tutarsanız veya bir kötülüğü bağışlarsanız, şüphesiz Allah, affedicidir, güç yetirendir. (4/149)

Kitap Ehli, senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişlerdi. Demişlerdi ki: "Bize Allah'ı açıkça göster." Böylece zulümlerinden dolayı onlara yıldırım çarpmıştı. Ardından kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, buzağıyı (ilah) edinmişlerdi. Yine bundan dolayı onları affettik ve Musa'ya apaçık olan ispatlayıcı bir delil verdik. (4/153)

Sözleşmelerini bozmaları nedeniyle, onları lanetledik ve kalplerini kaskatı kıldık. Onlar, kelimeleri konuldukları yerlerden sapırırlar. (Sık sık) Kendilerine hatırlatılan sa'yden (yararlanıp) pay almayı unuttular. İçlerinden birazı dışında, onlardan sürekli ihanet görür durursun. Yine de onları affet, aldırış etme. Şüphesiz Allah, iyilik yapanları sever. (5/13)

Ey iman edenler, size açıklandığında sizi üzecek şeyleri sormayın; Kur'an indirildiği zaman sorarsanız, size açıklanır. Allah onu affetti. Allah bağışlayandır, (kullara) yumuşak olandır. (5/101)

Sen af (veya kolaylık) yolunu benimse, (İslam'a) uygun olanı (örfü) emret ve cahillerden yüz çevir. (7/199)

Allah seni affetsin; doğru söyleyenler sana açıkça belli olunca ya ve yalancılara da öğreninceye kadar niye onlara izin verdin? (9/43)

İşte böyle; her kim kendisine yapılan haksızlığı benzeriyle karşılık verir, sonra aleyhine 'azgınlık ve saldırı'da bulunulursa, Allah, mutlaka ona yardım eder. Şüphesiz Allah, affedicidir, bağışlayıcıdır. (22/60)

Sizden, faziletli ve varlıklı olanlar, yakınlarla, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte eksiltme yapmasınlar, affetsinler ve hoşgörsünler. Allah'ın sizi bağışlamasını sevmey misiniz? Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (24/22)

Kullarından tevbeyi kabul eden, kötülükleri affeden ve işlediklerinizi bilen O'dur. (42/25)

Size isabet eden her musibet, (ancak) ellerinizin kazandığı dolayısıyladır. (Allah,) Çoğunu da affeder. (42/30)

Ya da kazandıkları dolayısıyla onları yok eder, bir çoğunu da affeder. (42/34)

Kötülüğün karşılığı, onun misli (benzeri) olan kötülüktür. Ama kim affeder ve ıslah ederse (dirliği kurup-sağlarsa) artık onun ecri Allah'a aittir. Gerçekten O, zalimleri sevmez. (42/40)

Sizden kadınlara "zihar"da bulunanlar (bilsinler ki, kadınları) onların anneleri değildir. Anneleri, yalnızca kendilerini doğuranlardır. Şüphesiz onlar, çirkin ve yalan söylemektedirler. Gerçekten Allah, çok affeden, çok bağışlayandır. (58/2)

Ey iman edenler, gerçek şu ki, sizin eşlerinizden ve çocuklarınızdan bir kısmı sizler için (bire) düşmandırlar. Şu halde onlardan sakının. Yine de affeder, hoş görür (kusurlarını yüzlerine vurmaz) ve bağışlarsanız, artık elbette Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (64/14)

AĞAÇ

Ve dedik ki: "Ey Adem, sen ve eşin cennette yerleş. İkiniz de ondan, neresinden dilerse, bol bol yiye; ama şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz." (2/35)

O, gökten su indirdi. Bununla herşeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkmış salkımlar, birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakiverin. Şüphesiz inanacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (6/99)

Ve ey Adem, sen ve eşin cennete yerleş. İkiniz dilediğiniz yerden yiye; ama şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz. (7/19)

Şeytan, kendilerinden örtülüp gizlenen çirkin yerlerini" açığa çıkarmak için onlara vesvese verdi ve dedi ki: "Rabbimizin size bu ağacı yasaklaması, yalnızca, sizin iki melek olmamanız veya ebedi yaşayanlardan kılınmamanız içindir." (7/20)

Böylece onları aldatarak düşürdü. Ağacı tattıkları anda ise, ayıp yerleri kendilerine beliriverdi ve üzerlerini cennet yapıklarından örtmeye başladılar. (O zaman) Rableri kendilerine seslendi: "Ben sizi bu ağaçtan menetmemiş miydim? Ve şeytanın sizin gerçekten açıkık bir düşmanınız olduğunu söylememiş miydim?" (7/22)

Görmedin mi ki, Allah nasıl bir örnek vermiştir: Güzel bir söz, güzel bir ağaç gibidir ki, onun kökü sabit, dalı ise göktedir. (14/24)

Kötü (murdar) söz ise, kötü bir ağaç gibidir. Onun kökü yerin üstünden koparılmış, kararı (yerinde durma, tutunma imkanı) kalmamıştır. (14/26)

Sizin için gökten su indiren O'dur; içecek ondan, ağaç ondandır (ki) hayvanlarınızı onda otlatmaktasınız. (16/10)

Rabbin bal arısına vahyetti: Dağlarda, ağaçlarda ve onların kurdukları çardaklarda kendine evler edin. (16/68)

Hani Biz sana: "Muhakkak Rabbin insanları çepçevre kuşatmıştır" demiştik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı insanları denemek için yaptık, Kur'an'da lanetlenmiş ağacı da. Biz onları korkutuyoruz. Fakat (bu) onlarda büyük bir azgınlıktan başka bir şey arttırmıyor. (17/60)

Dedi ki: "O, benim asamdır; ona dayanmakta, onunla davranırım için ağaçlardan yaprak düşürmekteyim, onda benim için daha başka yararlar da var." (20/18)

Sonunda şeytan ona vesvese verdi; dedi ki: "Sana sonsuzluk ağacını ve yok olmayacak bir mülkü haber vereyim mi?" (20/120)

Görmedin mi ki, gerçekten, göklerde ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu Allah'a secde etmektedirler. Birçoğu üzerine azab hak olmuştur. Allah kimi aşağılık kılsa, artık onun için bir yüceltici yoktur. Şüphesiz Allah, dilediğini yapar. (22/18)

Ve (daha çok) Tur-i Sina'da çıkan bir ağaç (türü de yaratık); o yağlı ve yiyenlere bir katık olarak bitmekte (ürün vermekte)dir. (23/20)

Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali, içinde چراغ bulunan bir kandil gibidir; چراغ bir sırça içerisindedir; sırça, sanki incimsi bir yıldızdır ki, doğuya da, batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından yakılır; (bu öyle bir ağaç ki) ne-redeyse ateş ona dokunmasa da yağlı ışık verir. (Bu,) Nur üstüne nurdur. Allah, kimi dilerse onu kendi nuruna yöneltip-iletir.

Allah insanlar için örnekler verir. Allah, herşeyi bilendir. (24/35) (Onlar mı) Yoksa, gökleri ve yeri yaratan ve size gökten su indiren mi? Ki onunla (o suyla) gönül alıcı bahçeler bitirdik, sizin içinse bir ağacını bitirmek (bile) mümkün değildir. Allah ile beraber başka bir ilah mı? Hayır, onlar sapıklıkta devam eden bir kavimdir. (27/60)

Derken oraya geldiğinde, o kutlu yerdeki vadinin sağ yanında olan bir ağaçtan: "Ey Musa, Alemlerin Rabbi olan Allah Benim;" diye seslendi. (28/30)

Eğer yeryüzündeki ağaçların tümü kalem ve deniz de -onun ardından yedi deniz daha eklensek- (mürekkep) olsa, yine de Allah'ın kelimeleri (yazmakla) tükenmez. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (31/27)

Ancak onlar yüz çevirdiler, böylece Biz de onlara Arim selini gönderdik. Ve onların iki bahçesini, buruk yemişli, acı ılıklı ve içinde az bir şey de sedir ağacı olan iki bahçeye dönüştürdük. (34/16)

Nasıl, böyle bir konaklanma mı daha hayırlı yoksa zakkum ağacı mı? (37/62)

Ki O, size yeşil ağaçtan bir ateş kılandır; siz de ondan yakıyorsunuz. (36/80)

Ve üzerine, sık-geniş yaprakla (kabağa benzer) türden bir ağaç bitirdik. (37/146)

Doğrusu, o zakkum ağacı; (44/43)

Andolsun, Allah, sana o ağacın altında biat ederlerken mü'minlerden razı olmuştur, kalplerinde olanı bilmiş ve böylece üzerlerine "güven duygusu ve huzur" indirmiştir ve onlara yakın bir fethi sevap (karşılık) olarak vermiştir. (48/18)

Ve birbiri üstüne dizilmiş tomurcuk yüklü yüksek hurma ağaçları da. (50/10)

Bitki ve ağaç (O'na) secde etmektedirler. (55/6)

Üstüste dizili meyveleri sarkmış muz ağaçları. (56/29)

Şüphesiz zakkum olan bir ağaçtan yiyeceksiniz. (56/52)

Onun ağacını sizler mi inşa ettiniz (yaratınız), yoksa onu inşa eden Biz miyiz? (56/72)

Hurma ağaçlarından her neyi kesmişseniz veya kökleri üzerinde dimdik bırakmışsanız, (bu) Allah'ın izniyledir ve fasık olanları alçaltması içindir. (59/5)

Boyları birbiriyle yarışan ve içiçe girmiş ağaçlı bahçeler. (80/30)

AĞAÇ KURDU

Böylece onun (Süleyman'ın) ölümüne karar verdiğimiz zaman, ölümünü, onlara, esasını yemekle olan bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi. Artık o, yere yıkılıp-düşünce, açıkça ortaya çıktı ki, şayet cinler gaybi bilmiş olsalardı böylesine aşağılanıcı bir azab içinde kalıp-yaşamazlardı. (34/14)

AĞIL

Çünkü Biz onların üzerine bir tek çuğlık gönderdik. Böylece onlar, ağıldaki çalı-çırpı olan kuru ot gibi oluverdiler. (54/31)

AĞLAMAK

Öyleyse kazandıklarının cezası olarak az gülsünler, çok ağlasınlar. (9/82)

Akşam üstü babalarına ağlar vaziyette geldiler. (12/16)

Çeneleri üstüne kapanıp ağıyorlar ve (Kur'an) onların huşu (saygı dolu korku)larını artırıyor. (17/109)

İşte bunlar; kendilerini Allah'ın nimet verdiği peygamberlerden-dir; Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan ne-

KURAN FİHRİSTİ

sillerin)den, İbrahim ve İsrail (Yakup)in soyundan, doğru yola erıştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman (olan Allah)'ın ayetleri okunduğunda, ağlayarak secdeye kapanırlar. (19/58)

Onlar için ne gök, ne yer ağlamadı ve onlar (ın azabı) ertelenmedi. (44/29)

Doğrusu, güldüren ve ağlatan O'dur. (53/43)

(Alayla) Gülüyorsunuz ve ağlamıyorsunuz. (53/60)

AHALİ

Onlara, kendilerinden öncekilerin; Nuh, Ad, Semud kavminin, İbrahim kavminin, Medyen ahalisinin ve yerle bir olan şehirlerin haberi gelmedi mi? Onlara resulleri apaçık deliller getirmişlerdi. Demek ki Allah, onlara zulmediyor değildi, ama onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (9/70)§

Dünya hayatının örneği, ancak gökten indirdiğimiz, onunla insanların ve hayvanların yediği yeryüzünün bitkisi karışmış olan bir su gibidir. Öyle ki yer, güzelliğini takınıp süslediği ve ahali-si gerçekten ona güç yetirdiklerini sanmışlarken (işte tam bu sırada) gece veya gündüz ona emrimiz gelmiştir de, dün sanki hiçbir zenginliği yokmuş gibi, onu kökünden biçilip atılmış bir durumda kılmışız. Düşünen bir topluluk için Biz ayetleri böyle birer birer açıklarız. (10/24)

AHİD-ANLAŞMA

Ki (bunlar) Allah'ın ahdini, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozarlar, Allah'ın kendisiyle birleştirilmesini emrettiği şeyi keserler ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar. Kayba uğrayanlar, işte bunlardır. (2/27)

Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi hatırlayın ve ahdim-e bağılı kalın, ki ben de ahdinize bağılı kalayım. Ve yalnızca benden korkun. (2/40)

Sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve demiştik ki:) "Size verdiğimize sınıksız yapışın ve onda olanı (hükümleri sürekli) hatırlayın ki sakınsınız." (2/63)

Dediler ki: "Sayılı günlerin dışında, ateş asla bize değmeyecektir." De ki: "Allah Katından bir ahid mi aldınız? -ki Allah asla ahidinden dönmez- Yoksa Allah'a karşı bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?" (2/80)

Hani İsrailoğullarından, "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, anneye-babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın, insanlara güzel söz söyleyin namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin" diye misak almıştık. Sonra siz, pek azınız hariç döndünüz ve (hâlâ) yüz çeviriyorsunuz. (2/83)

Hani sizden "Birbirinizin kanını dökmeyin, birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayın" diye misak almıştık. Sonra sizler bunu onaylamıştınız, hâlâ (buna) şahitlik ediyorsunuz. (2/84)

Hani sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve): "Size verdiğimize (Kitaba) sınıksız sarılın ve dinleyin" (demiştik). Demişlerdi ki: "Dinledik ve baş kaldırdık." İnkârları yüzünden buzağı (tutkusu) kalplerine indirilmişti. De ki: "İnanıyorsanız, inancınız size ne kötü şey emrediyor?" (2/93)

Ne zaman bir ahidde bulundularsa, içlerinden bir bölümü onu bozmadı mı? Hayır, onların çoğu iman etmezler. (2/100)

Hani Rabbi, İbrahim'i birtakım kelimelerle denemişti. O da (istenenleri) tam olarak yerine getirmişti. (O zaman Allah İbrahim'e): "Seni şüphesiz insanlara imam kılacağım" dedi. (İbrahim) "Ya soyumdan olanlar?" deyince (Allah:) "Zalimler benim ahdim-e erişemez" dedi. (2/124)

Hani Evi (Ka'be'yi) insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeri kılmıştık. "İbrahim'in makamını namaz yeri edinir", İbrahim ve İsmail'e de, "Evmi, tavaf edenler, itikafa çekilenler ve rüku ve secde edenler için temizleyin" diye ahid verdik. (2/125)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmenin iyilik değildi. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

Hayır; kim ahidine vefa eder ve sakınırsa şüphesiz Allah da sakınanları sever. (3/76)

Allah'ın ahdini ve ahinlerini az bir değere karşılık satanlar... İşte onlar; onlar için ahirette hiçbir pay yoktur, kıyamet gününde Allah onlarla konuşmaz, onları gözetmez ve onları arındırmaz. Ve onlar için acı bir azab vardır. (3/77)

Hani Allah peygamberlerden "kesin bir söz (misak)" almıştı: "Andolsun size Kitap ve hikmetten verip sonra size beraberinizdeki doğrulayan bir elçi geldiğinde, ona kesin olarak iman edecek ve ona yardımda bulunacaksınız." Demişti ki: "Bunu ikrar ettiniz ve bu ağır yükümü aldınız mı?" Onlar: "İkrar ettik" demişlerdi de "Öyleyse şahid olun, ben de sizinle birlikte şahid olanlardanım" demişti. (3/81)

ani kitap verilenlerden: "Onu mutlaka insanlara açıklayacaksınız onu gizlemeyeceksiniz" diye kesin söz almıştı. Fakat onlar bunu arkalarına attılar ve ona karşılık az bir değeri satın aldılar. O aldıkları şey ne kötüdür. (3/187)

Onu nasıl alırsınız ki, birbirinize katılmış (birleşerek içli-dışlı olmuş)tınız. Onlar sizden kesin bir güvence (kuvvetli bir ahid) de almışlardı. (4/21)

Ancak sizinle aralarında andlaşma bulunan bir kavime sığınanlar ya da hem sizinle hem kendi kavimleriyle savaşmak (istemeyip bundan göğüslerini sıkıntı basıp size gelenler (dokunulmazdır.) Allah dileseydi, onları üstünüze saldırtır böylece sizinle çarpışarlardı. Eğer sizden uzak durur (geri çekilir), sizinle savaşmaz ve barış (şartlarını) size bırakırlarsa artık Allah, sizin için onların aleyhinde bir yol kılmamıştır. (4/90)

Ey iman edenler, aktileri yerine getirin. İhramlı iken avlanmayı helal saymaksızın ve size okunacaklar dışta tutulmak üzere, hayvanlar size helal kılındı. Şüphesiz Allah dilediği hükmü verir. (5/1)

Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve: "İşittik ve itaat ettik" dediğinizde, sizi kendisiyle bağıladığı sözünü (misakını) anın. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, sinelerin özünde olanı bilendir. (5/7)

Andolsun Allah, İsrailoğullarından kesin söz (misak) almıştı. Onlardan oniki güvenilir- gözetleyici göndermişti. Ve Allah onlara: "Gerçekten ben sizinle birlikteyim. Eğer namazı kıl zekatı verir elçilerime inanır onları savunup-desteklerseniz ve Allah'a güzel bir borç verirsiniz şüphesiz sizin kötülüklerinizi örter ve sizi gerçekten altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim inkar ederse, cidden dümdüz bir yoldan sapmıştır." (5/12)

Sözleşmelerini bozmaları nedeniyle, onları lanetledik ve kalplerini kaskatı kıldık. Onlar kelimeleri konuldukları yerlerden saptırırlar. (Sık sık) Kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay

Harun Yahya (Adnan Oktar)

almayı unuttular. İçlerinden birizi dışında, onlardan sürekli ihanet görür dururlar. Yine de onları affet aldırış etme. Şüphesiz Allah, iyilik yapanları sever. (5/13)

Ve: "Biz Hıristiyanlarız" diyenlerden kesin söz (misak) almıştık. Sonunda onlar kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. Böylece Biz de, kıyamete kadar aralarında kin ve düşmanlık saldık. Allah, yapageldikleri şeyi onlara haber verecektir. (5/14)

Andolsun, Biz İsrailoğullarından kesin söz almış (misak) ve onlara elçiler göndermiştik. Onlara ne zaman nefislerinin hoşuna gitmeyen bir şeyle bir elçi geldiyse, bir bölümünü yalanladılar, bir bölümünü de öldürdüler. (5/70)

Yetimin malına, o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel (şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. Hiçbir nefse, gücünün kaldırabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınınız dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahdine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz." (6/152)

Onların çoğunda 'verdikleri söze bağlılık' görmedik, ama onların çoğunda fasıklar (yoldan çıkanlar) olarak gördük. (7/102)

Başlarına iğrenç bir azab çökünce, dediler ki: "Ey Musa, Rabbinne -sana verdiği ahid adına- bizim için dua et. Eğer bu iğrenç azabı üzerimizden çekip-giderirsen, andolsun sana iman edeceğiz ve İsrailoğullarını seninle gönderenle." (7/134)

Onların ardından yerlerine kitaba mirasçı olan birtakım 'kötü kimseler' geçti. (Bunlar) Şu değersiz olan (dünya)nın geçici-yararını alıyor ve: "Yakında başışlanacağız" diyorlar. Bunun benzeri bir yarar gelince onu da alıyorlar. Kendilerinden Allah'a karşı hakkı söylemekten başka bir şeyi söylemeyeceklerine ilişkin Kitap sözü alınmamış mıydı? Oysa içinde olanı okudular. (Allah'tan) Korkanlar için ahiret yurdu daha hayırlıdır. Hâlâ akıl erdirmeyecek misiniz? (7/169)

Bunlar, içlerinden antlaşma yaptıkları kimselerdir ki, sonra her defasında ahidlerini bozarlar. Onlar sakınmazlar. (8/56)

Gerçek şu ki, iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte birbirlerinin velisi olanlar bunlardır. İman edip hicret etmeyenler onlar hicret edinceye kadar sizin onlara hiçbir şeyle velayetiniz yoktur. Ama din konusunda sizden yardım isterlerse yardım üzerinizde bir yükümlülüktür. Ancak sizlerle onlar arasında anlaşma bulunan bir topluluğun aleyhinde değil. Allah yaptıklarınızı görendir. (8/72)

Mescid-i Haram yanında kendileriyle anlaşıklarınız dışında, müşriklerin Allah Katında ve Resülünün Katında nasıl bir ahid olabilir? Şu halde o (anlaşılmalı olanlar), size karşı (doğru) bir tutum takındıkça, siz de onlara karşı doğru bir tutum takının. Şüphesiz Allah, muttaki olanları sever. (9/7)

Onlardan kimi de: "Andolsun, eğer bize bol ihsanından verirse gerçekten sadaka vereceğiz ve salihlerden olacağız" diye Allah'a ahdetmiştir. (9/75)

Hiç şüphesiz Allah, müminlerden -karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşırılar, öldürülürler ve öldürülürler; (bu,) Tavratt'a, İncil'de ve Kur'an'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaaddir. Allah'tan daha çok ahidne vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınızı bu alışverişten dolayı sevinip-müjdeleyiniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/111)

Onlar Allah'ın ahdini yerine getirirler ve verdikleri kesin sözü (misakı) bozmazlar. (13/20)

Allah'a verdikleri sözü, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozanlar, Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi kesip-koparanlar ve yeryüzünde bozgunculuk çıkararlar; işte onlar, lanet onlar içindir ve yurdun kötü olanı da onlar içindir. (13/25)

Ahidleştiğiniz zaman, Allah'ın ahdini daha yerine getirin, pekiştirdikten sonra yeminleri bozmayın; çünkü Allah'ı üzerinize kefil kılmışsınızdır. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızı bilir. (16/91)

Allah'ın ahdini ucuz bir değere karşılık satmayın. Eğer bilirsiniz, Allah Katında olan sizin için daha hayırlıdır. (16/95)

Erginlik çağına erişinceye kadar, -o da en güzel bir tarz olması- dışında yetimin malına yaklaşmayın. Ahde vefa gösterin. Çünkü ahid bir sorumluluktur. (17/34)

O, gayba mı tanık oldu, yoksa Rahman'ın Katında(n) bir ahid mi aldı? (19/78)

Rahmanın Katında ahid almışların dışında (onlar) şefaate malik olmayacaklardır. (19/87)

Andolsun, Biz bundan önce Adem'e ahid vermiştik, fakat o, unuttu. Biz onda bir kararlılık bulmadık. (20/115)

(Yine) Onlar, emanetlerine ve ahidlerine riayet edenlerdir. (23/8)

Mü'minlerden öyle erkek-adamlar vardır ki- Allah ile yaptıkları ahide sadakat gösterdiler; böylece onlardan kimi adağını gerçekleştirdi, kimi beklemekteydi. Onlar hiçbir değiştirme ile (sözlerini) değiştirmediler. (33/23)

Ve onlar dediler ki: "Ey büyüücü, sende olan ahdi (sana verdiği sözü) adına bizim için Rabbinne dua et; gerçekten biz hidayete gelmiş olacağız." (43/49)

Şüphesiz sana biat edenler, ancak Allah'a biat etmişlerdir. Allah'ın eli, onların ellerinin üzerindedir. Şu halde, kim ahdini bozarsa, artık o, ancak kendi aleyhine ahdini bozmuş olur. Kim de Allah'a verdiği ahidne vefa gösterirse, artık O da, ona büyük bir ecir verecektir. (48/10)

(Bir de) Onlar, kendilerine verilen emanete ve verdikleri ahde (harfiyyen) riayet edenlerdir. (70/32)

AHİRET

Ve onlar, sana indirilene, senden önce indirilenlere iman ederler ve ahirete de kesin bir bilgiyle inanırlar. (2/4)

İnsanlardan öyleleri vardır ki: "Biz Allah'a ve ahiret gününe iman ettik" derler; oysa inanmış değillerdir. (2/8)

Şüphesiz, iman edenler(le) Yahudiler, Hıristiyanlar ve sabiiler(den kim) Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve salih amel-lerde bulunursa, artık onların Allah Katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/62)

İşte bunlar, ahireti verip dünya hayatını satın alanlardır; bundan dolayı azabları hafifletilmez ve kendilerine yardım edilmez. (2/86)

De ki: "Eğer Allah Katında ahiret yurdu, başka insanların değil de, yalnızca sizin ise, (ve) doğru sözlüseniz, öyleyse hemen ölümü dileyin." (2/94)

Ve onlar, Süleyman'ın mülkü (nübüvveti) hakkında şeytanların anlattıklarına uydular. Süleyman inkâr etmedi; ancak şeytanlar inkâr etti. Onlar, insanlara sihri ve Babil'deki iki meleğe Harut'a ve Marut'a indirileni öğretiyorlardı. Oysa o ikisi: "Biz, yalnızca bir fitneyiz, sakın inkâr etme" demedikçe hiç kimseye (bir şey) öğretmezlerdi. Fakat onlardan erkekle karısının arasını açan şeyi öğreniyorlardı. Oysa onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezlerdi. Buna rağmen kendilerine zarar verecek ve yarar sağlamayacak şeyi öğreniyorlardı. Andolsun

KURAN FİHRİSTİ

onlar, nefus satın alanın, ahiretten hiçbir payı olmadığını bildiler; kendi nefislerini karşılığında sattıkları şey ne kötü; bir bilseleldir. (2/102)

Allah'ın meşcedlerinde O'nun isminin anılmasını engelleyen ve bunların yıkılmasına çaba harcayandan daha zalim kim olabilir? Onların (durumu) içlerine korkarak girmekten başkası değildir. Onlar için dünyada bir aşağılanma, ahirette büyük bir azab vardır. (2/114)

Hani İbrahim: "Rabbim, bu şehri bir güvenlik yeri kıl ve halkından Allah'a ve ahiret gününe inananları ürünlerle rızıklandır" demişti de (Allah: "Sadece inananları değil) inkâr edenleri de az bir süre yararlandırır, sonra onu ateşin azabına uğrattırım; ne kötü bir dönüştür o" demişti. (2/126)

Kendi nefisini aşağılık kılandan başka, İbrahim'in dininden kim yüz çevirir? Andolsun, Biz onu dünyada seçtik, gerçekten ahirette de O salihlerdendir. (2/130)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlarına, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler (in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

(Hacc) ibadetlerinizi bitirdiğinizde, artık (cahiliye döneminde) atalarınızı andığınız gibi, hatta ondan da kuvvetli bir anma ile Allah'ın anın. İnsanlardan öylesi vardır ki: "Rabbimiz, bize dünyada ver" der; onun ahirette nasibi yoktur. (2/200)

Onlardan öylesi de vardır ki: "Rabbimiz, bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik (ver) ve bizi ateşin azabından koru" der. (2/201)

Sana haram olan ayı, onda savaşmayı sorarlar. De ki: "Onda savaşmak büyük (bir günahdır). Ancak Allah Katında, Allah'ın yolundan alıkoymak, onu inkâr etmek, Mescid-i Haram'a engel olmak ve halkını oradan çıkarmak daha büyük (bir günahdır). Fitne, katilden beterdir. Eğer güç yetirilirse, sizi dininizden geri çevirinceye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler; sizden kim dininden geri döner ve kafir olarak ölürse, artık onların bütün işledikleri (amelleri) dünyada da, ahirette de boşa çıkmıştır ve onlar ateşin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır. (2/217)

Hem dünya (konusun)da, hem ahiret (konusunda). Ve sana yetimleri sorarlar. De ki: "Onları ıslah etmek (yararlı kılmak) hayırlıdır. Eğer onları aranızda katarsanız, artık onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah bozgun (fesad) çıkarıcı ıslah ediciden bilir (ayırır). Eğer Allah dileseydi size güçlük çıkarırdı. Şüphesiz Allah güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/220)

Boşanmış kadını kendi kendilerine üç 'ay hali ve temizlenme süresi' beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa Allah'ın rahimlerinde yarattığını saklamaları onlara helal olmaz. Kocaları, bu süre içinde boşanmış isterlerse, onları geri almada (başkalarından) daha çok hak sahibidirler. Onların lehine de, aleyhlerindeki maruf hakka denk bir hak vardır. Yalnız erkekler için onlar üzerinde bir derece var. Allah Aziz'dir. Hakim'dir. (2/228)

Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini de tamamlamışlarsa -birbirleriyle maruf (bilinen meşru biçimde) anlaştıkları takdirde- onlara, kendilerini kocalarına nikahlamalarını engel çıkarmayın. İşte, içinizde Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere

bununla (böyle) öğüt verilir. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Allah, bilir de siz bilmezsiniz. (2/232)

Ey iman edenler, Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarını geçersiz kılmayın. Bölgesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağnak bir yağmur düştü mü, onu çirliçiplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez)ler. Allah, kâfirler topluluğuna hidayet vermez. (2/264)

Onlar, yaptıkları dünyada ve ahirette boşa gitmiş olanlardır. Ve onların yardımcıları yoktur. (3/22)

Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah Kendinden bir kelimeyi sana müdelemektir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardır." (3/45)

İnkâr edenleri ise, dünyada ve ahirette şiddetli bir azabla azablandıracağım. Onların hiç yardımcıları yoktur." (3/56)

Allah'ın ahidini ve yeminlerini az bir değere karşılık satanlar... İşte onlar; onlar için ahirette hiçbir pay yoktur, kıyamet gününde Allah onlarla konuşmaz, onları gözletmez ve onları arındırmaz. Ve onlar için acı bir azab vardır. (3/77)

Kim İslam'dan başka bir din ararsa asla ondan kabul edilmez. O, ahirette de kayba uğrayanlardandır. (3/85)

Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman eder, maruf olanı emreder, münker olandan sakındırır ve hayırlarda yarışır. İşte bunlar salih olanlardır. (3/114)

Allah'ın izni olmaksızın hiçbir nefis için ölmek yoktur. O, süresi belirtilmiş bir yazıdır. Kim dünyanın yararını (sevabını) isterse ona ondan veririz, kim ahiret sevabını isterse ona da ondan veririz. Biz şükredenleri pek yakında ödüllendireceğiz. (3/145)

Böylece Allah, dünya ve ahiret sevabının güzelliğini onlara verdi. Allah iyilikte bulunanları sever. (3/148)

Andolsun, Allah size verdiği sözünde sadık kaldı; siz O'nun izniyle onları kırıp-geçiriyordunuz. Öyle ki sevdiğiniz (zaferi) size gösterdikten sonra, siz yılgınlık gösterdiniz, isyan ettiniz ve emir hakkında çekıştiniz. Sizden kiminiz dünyayı, kiminiz ahireti istiyordu. Sonra (Allah) denemek için sizi ondan çevirdi. Ama (yine de) sizi başışladı. Allah mü'minlere karşı fazl (ve ihsan) sahibi olandır. (3/152)

Küfürde 'büyük çaba harcayanlar' seni üzmesin. Çünkü onlar, Allah'a hiçbir şeyle zarar veremezler. Allah, onları ahirette pay sahibi kılmamayı ister. Onlar için büyük bir azab vardır. (3/176)

Ve onlar, mallarını insanlara gösteriş olsun diye infak ederler, Allah'a ve ahiret gününe de inanmazlar. Şeytan, kime arkadaş olursa, artık ne kötü bir arkadaşdır o. (4/38)

Allah'a ve ahiret gününe inanarak Allah'ın kendilerine verdiği rızaktan infak etselerdi, aleyhlerine mi olurdu? Allah, onları iyi bilendir. (4/39)

Ey iman edenler, Allah'a itaat edin; elçiye itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de. Eğer bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz, artık onu Allah'a ve elçisine döndürün. Şayet Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız. Bu, hayırlı ve sonuç bakımından daha güzeldir. (4/59)

Öyleyse, dünya hayatına karşılık ahireti satın alanlar, Allah yolunda savaşsınlar; kim Allah yolunda savaşırken, öldürülür ya da galip gelirse ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/74)

Kendilerine; "Elinizi (savaştan) çekin, namazı kılın, zekatı verin" denenleri görmedin mi? Oysa savaş üzerlerine yazıldığında, onlardan bir grup, insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha

Harun Yahya (Adnan Oktar)

da şiddetli bir korkuyla-korkuya kapılıyolar ve: "Rabbimiz, ne diye savaşı üzerimize yazdın, bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?" dediler. De ki: "Dünyanın metai azdır, ahiret, ise muttakiler için daha hayırlıdır ve siz 'bir hurma çekirdeğindeki ip-ince bir iplik kadar' bile haksızlığa uğratılmayacaksınız." (4/77)

Kim dünya sevab (yarar)ını isterse, dünyanın da, ahiretin de sevabı Allah Katındadır. Allah iştir, görendir. (4/134)

Ey iman edenler, Allah'a, elçisine, elçisine indirdiği kitaba ve bundan önce indirdiği kitaba iman edin. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, elçilerini ve ahiret gününü inkar ederse, şüphesiz uzak bir sapıklıkla sapmıştır. (4/136)

Ancak onlardan ilimde derinleşenler ile mü'minler, sana indirilene ve senden önce indirilene inanırlar. Namazı dosdoğru kılanlar, zekatı verenler, Allah'a ve ahiret gününe inananlar; işte bunlar, Biz bunlara büyük bir ecir vereceğiz. (4/162)

Bugün size temiz olan şeyler helal kıldın. (Kendilerine) Kitap verilenlerin yemeği size helal, sizin de yemeğinin onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da, namuslu, fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak -onlara ücretlerini (mehirlerini) ödediğiniz takdirde- size (helal kıldın.) Kim imanı tanımayıp küfre saparsa, elbette onun yaptığı boşa çıkmıştır. O ahirette hüsrana uğrayanlardır. (5/5)

Ey Peygamber, kalpleri inanmadığı halde ağızlarıyla "İnadık" diyenlerle Yahudiler'den küfür içinde çaba harcayanlar seni üzmesin. Onlar, yalana kulak tutanlar, sana gelmeyen diğer topluluk adına kulak tutanlar (haber toplayanlar)dır. Onlar, kelimeleri yerlerine konulduktan sonra sapırlar, "Size bu verilirse onu alın, o verilmezse ondan kaçının" derler. Allah, kimin fitne (ye düşme)sini isterse, artık onun için sen Allah'tan hiçbir şeye malik olamazsın. İşte onlar, Allah'ın kalplerini artırmak istemedikleridir. Dünyada onlar için bir aşığılanma, ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/41)

Gerçek şu ki, iman edenlerle Yahudiler, sabiiler ve Hıristiyanlardan Allah'a, ahiret gününe inanan ve salih amellerde bulunanlar; onlar için korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır. (5/69)

Dünya hayatı yalnızca bir oyun ve bir oyalanmadan başkası değildir. Korkup-sakinmakta olanlar için ahiret yurdu gerçekten daha hayırlıdır. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz? (6/32)

İşte bu (Kur'an), öndekileri doğrulayıcı ve şehirler anası (Mekke) ile çevresindekileri uyarmak için indirdiğimiz kutlu Kitaptır. Ahirete iman edenler buna inanırlar. Onlar namazlarını (özenle) koruyanırlar. (6/92)

Bir de ahirete inanmayanların kalpleri ona meyletsin de ondan (bu yaldızlı ve içi çarpık sözlerden) hoşlansınlar ve yüklenmekle olduklarını yüklenedursunlar. (6/113)

De ki: "Gerçekten Allah'ın bunu haram kıldığına şahadet edecek şahidlerinizi getirin." Şayet onlar, şahadet edecek olurlarsa sen onlarla birlikte şahadet etme. Ayetlerimizi yalan sayanların ve ahirete inanmayanların heva (istek ve tutku)larına uyma; onlar (birtakım güçleri ve varlıkları) Rablerine denk tutmaktadırlar. (6/150)

Ki onlar Allah'ın yolundan alıkoyanlar, onda çarpıklık arayanlar ve ahireti tanımayanlardır." (7/45)

Ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanlar, onların amelieri boşa çıkmıştır. Onlar yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı? (7/147)

Bize bu dünyada da, ahirette de iyilik yaz, şüphesiz ki biz Sana yöneldik. Dedi ki: "Azabımı dilediğime isabet ettiririm, rahmetim ise herşeyi kuşatmıştır; onu korkup-sakinanlara, zekatı verenlere ve Bizim ayetlerimize iman edenlere yazacağım." (7/156) Onların ardından yerlerine kitaba mirasçı olan birtakım 'kötü kimseler' geçti. (Bunlar) Şu değersiz olan (dünya)nın geçici-yararını alıyor ve: "Yakında şu işlaşılanacağız" diyorlar. Bunun benzeri bir yarar gelince onu da alıyorlar. Kendilerinden Allah'a karşı hakkı söylemekten başka bir şeyi söylemeyeceklerine ilişkin Kitap sözü alınmamış mıydı? Oysa içinde olanı okudular. (Allah'tan) Korkanlar için ahiret yurdu daha hayırlıdır. Hâlâ akıl erdirmeyecek misiniz? (7/169)

hiçbir peygambere, yeryüzünde kesin bir zafer kazanıncaya kadar esir alması yakışmaz. Siz dünyanın geçici yararını istiyorsunuz. Oysa Allah (size) ahireti istemektedir. Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/67)

Allah'ın meşcedlerini, yalnızca Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve Allah'tan başkasından korkmayanlar onarabilir. İşte, hidayete erenlerden oldukları umulanlar bunlardır. (9/18)

Hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ı onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman eden ve Allah yolunda çaba harcayanın (yaptıkları) gibi mi saydınız? (Bunlar) Allah Katında bir olmazlar. Allah zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (9/19)

Kendilerine kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe inanan, Allah'ın ve Resülü'nün haram kıldığı haram tanımayan ve hak dini (İslam'ı) din edinmeyenlerle, küçük düşürülüp cizyeyi kendi elleriyle verinceye kadar savaşın. (9/29)

Ey iman edenler, ne oldu ki size, Allah yolunda savaşa kuşanın denildiği zaman, yer(iniz)de ağırlaşıp kaldınız? Ahiretten (caayıp) dünya hayatına mı razı oldunuz? Ama ahirettekine (göre), bu dünya hayatının yararı pek azdır. (9/38)

Allah'a ve ahiret gününe iman edenler, mallarıyla ve canlarıyla cehd etmekten (çaba harcamaktan) (kaçınmak için) senden izin istemezler. Allah takva sahiplerini bilendir. (9/44)

Senden, yalnızca Allah'a ve ahiret gününe inanan, kalpleri kuşkuya kapılıp, kuşkularında kararsızlığa düşenler izin ister. (9/45)

Sizden önceki (münafıklar ve kâfirler) gibi. Onlar sizden kuvvet bakımından daha güçlü, mal ve çocuklar bakımından daha çoktular. Onlar kendi paylarıyla yararlanmaya baktılar; siz de, sizden öncekilerin kendi paylarıyla yararlanmaya kalkışmaları gibi, kendi paylarınızla yararlanmaya baktınız ve siz de (dünyaya ve zevke) dalanlar gibi daldınız. İşte onların dünyada ahirette bütün yapıp-ettikleri (amelleri) boşa çıkmıştır ve işte onlar kayba uğrayanırlar. (9/69)

Allah'a and içiyorlar ki (o inkâr sözünü) söylemediler. Oysa and olsun, onlar inkâr sözünü söylemişlerdir ve İslamlıklarından sonra inkâra sapsmışlardır ve erişemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir. Oysa intikama kalkışmalarının, kendilerini Allah'ın ve elçisinin bol ihsanından zengin kılmasından başka (bir nedeni) yoktu. Eğer tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur, eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da, ahirette de acı bir azabla azablandırır. Onlar için yeryüzünde bir koruyucu-dost ve bir yardımcı yoktur. (9/74)

Bedevidlerden öyleleri de vardır ki, onlar Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve infak ettiğini Allah Katında bir yakınlaşmaya ve elçinin dua ve bağışlama dileklerine (bir yol) sayar. Haberiniz olsun, bu gerçekten onlar için bir yakınlaşmadır. Allah da onla-

KURAN FİHRİSTİ

rı Kendi rahmetine sokacaktır. Şüphesiz Allah, başlıyandır, esirgeyendir. (9/99)

Müjde, dünya hayatında ve ahirette onlarındır. Allah'ın sözleri için değişiklik yoktur. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (10/64)

İşte bunların, ahirette kendileri için ateşten başkası yoktur. Onların onda (dünyada) bütün işledikleri boşa çıkmıştır ve yapmakta oldukları şeyler de geçersiz olmuştur. (11/16)

Bunlar Allah'ın yolundan engelleyenler ve onda çarpıklık arayanlardır. Onlar, ahireti tanımayanlardır. (11/19)

Hiç şüphesiz bunlar, ahirette en çok hüsrana uğrayanlardır. (11/22)

Ahret azabından korkan için bunda kesin ayetler vardır. O, bütün insanların kendisinde toplanacağı bir gündür ve o, gözlemlenebilen bir gündür. (11/103)

Dedi ki: "Size rızıklanacağınız bir yemek gelecek olsa, ben mutlaka size daha gelmeden önce onun ne olduğunu haber veririm. Bu, rabbimin bana öğrettiklerindedir. Doğrusu ben, Allah'a iman etmeyen, ahireti de tanımayanların ta kendileri olan bir topluluğun dinini terkettim." (12/37)

Ahiretin karşılığı ise, iman edenler ve takvada bulunanlar için daha hayırlıdır. (12/57)

Rabbim, Sen bana mülkten (bir pay ve onu yönetme imkanını) verdin, sözlerin yorumundan (bir bilgi) öğrettin. Göklerin ve yerin yaratıcısı, dünyada ve ahirette benim velim Sensin. Müslüman olarak benim hayatıma son ver ve beni salihlerin arasına kat." (12/101)

Allah dilediğine rızkı genişletir-yayar ve daraltır da. Onlar ise dünya hayatına sevindiler. Oysaki dünya hayatı, ahirette (ki sınırsız mutluluk yanında geçici) bir meta'dan başkası değildir. (13/26)

Dünya hayatında onlar için bir azab vardır, ahiretin azabı ise daha zorludur. Onları Allah'tan kurtaracak hiçbir koruyucu da yoktur. (13/34)

Onlar, dünya hayatını ahirete tercih ederler. Allah'ın yolundan alıkoyarlar ve onu çarpıtmak isterler (veya onda çarpıklık ararlar). İşte onlar, uzak bir sapıklık içindedirler. (14/3)

Allah, iman edenleri, dünya hayatında ve ahirette sapasağlam sözle sebat içinde kılar. Zalimleri de şaşırtıp-saptırır; Allah dilediğini yapar. (14/27)

Sizin ilahınız tek bir ilahtır. Ahirete inananların kalpleri ise inkarcıdır ve onlar müstekbir (büyüklenmekte) olanlardır. (16/22)

(Allah'tan) Sakınanlara: "Rabbizin ne indirdi?" dendiğinde, "Hayır" dediler. Bu dünyada güzel davranışlarda bulunanlara güzellik vardır; ahret yurdu ise daha hayırlıdır. Takva sahiplerinin yurdu ne güzeldir. (16/30)

Zulme uğratıldıktan sonra, Allah yolunda hicret edenleri dünyada şüphesiz güzel bir biçimde yerleştireceğiz; ahret karşılığı ise daha büyüktür. Bilmiş olsalardı. (16/41)

Ahirete inananların kötü örnekleri vardır, en yüce örnekler ise Allah'a aittir. O, güç sahibi olандır, hüküm ve hikmet sahibidir. (16/60)

Bu, onların dünya hayatını ahirete göre daha sevimli bulmalarından ve şüphesiz Allah'ın da inkâr eden bir topluluğu hidayete erdirmemesi nedeniyle. (16/107)

Şüphesiz, onlar ahirette ziyana uğrayanlardır. (16/109)

Ve Biz ona dünyada bir güzelliği verdik; şüphesiz o, ahirette de salih olanlardandır. (16/122)

Ve şüphesiz, ahirete inananlar için de acı bir azab hazırlamışızdır. (17/10)

Kim de ahireti ister ve bir mü'min olarak ciddi bir çaba göstererek ona çalışırsa, işte böylelerinin çabası şükre şayandır. (17/19)

Onlardan kimini kimine nasıl üstün tuttuğumuzu gör. Muhakkak ahiret dereceleri bakımından daha büyüktür, üstünlük bakımından da daha büyüktür. (17/21)

Kur'an okuduğun zaman seninle ahirete inananlar arasında görünmez bir perde kıldık. (17/45)

Kim bunda (dünyada) kör ise, O, ahirette de kördür ve yol bakımından daha 'şaşkın bir sapıktır.' (17/72)

Ve onun ardından İsrailoğullarına söyledik: "O toprak (yurt)ta oturun, ahiret va'di geldiğinde hepinizi derleyip-toplayacağız." (17/104)

İşte Biz ölçüsüzce davrananları ve Rabbinin ayetlerine inananları böyle cezalandırırız; ahiretin azabı ise gerçekten daha şiddetli ve daha süreklidir. (20/127)

İnsanlardan kimi, Allah'a bir ucundan ibadet eder, eğer kendisine bir hayır dokunursa, bununla tatmin bulur ve eğer kendisine bir fitne isabet edecek olursa yüzü üstü döner. O, dünyayı kaybetmiştir, ahireti de. İşte bu, apaçık bir kayıptır. (22/11)

Kim, Allah'ın ona, dünyada ve ahirette kesin olarak yardım etmeyeceğini sanıyorsa, göğe bir araç uzatsın sonra kesivesin de bir bakıversin, kurduğu düzen, onun öfkesini giderebilecek mi? (22/15)

İşte (yeryüzünün hakimiyetine ve ahiretin nimetlerine) varis olacak onlardır. (23/10)

Kendi kavminden, inkâr edip ahirete kavuşmayı yalanlayan ve kendilerine, dünya hayatında refah verdiğimiz önde gelenler dedi ki: "Bu, sizin benzeriniz olan bir beşerden başkası değildir, kendisi de sizin yediklerinizden yemekte ve içtiklerinizden içmektedir." (23/33)

Ancak ahirete inananlar, şüphesiz yoldan sapanlardır. (23/74)

Zina eden kadın ve zina eden erkeğin her birine yüzer değnek (celde) vurun. Eğer Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız, onlara Allah'ın dini(ni uygulamaya) konusuna sizi bir acıma tutmasın; onlara uygulanan cezaya mü'minlerden bir grup da şahit bulunsun. (24/2)

Eğer Allah'ın dünyada ve ahirette sizin üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı, içine daldığımız dedikodudan dolayı size büyük bir azab dokunurdu. (24/14)

Çirkin utanmazlıkların (fuhuş) iman edenler içinde yaygınlaşmasından hoşlanırlar, dünyada ve ahirette acıklı bir azab vardır. Allah bilir, siz ise bilmiyorsunuz. (24/19)

Namus sahibi, bir şeyden habersiz, mü'min kadınlara (zina suç) atanlar, dünyada ve ahirette lanetlenmişlerdir. Ve onlar için büyük bir azab vardır. (24/23)

Ki onlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve onlar, ahirete kesin bilgiyle iman ederler. (27/3)

Ahirete inananları gelince; Biz onlara kendi yaptıklarını süslemişiz, böylece onlar, 'körlük içinde şaşkınca dolaşırlar'. (27/4)

İşte onlar; en kötü azab onlarındır ve ahirette de en büyük kayba uğrayanlardır. (27/5)

Hayır, onların ahiret konusundaki bilgileri 'ard arda toplanıp pekiştirildi,' hayır, onlar bundan bir kuşku içindedirler; hayır, onlar bundan yana kördürler. (27/66)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Allah'ın sana verdiğiyle ahiret yurdunu ara, dünyadan da kendi payını (nasibini) unutm. Allah'ın sana ihsan ettiği gibi, sen de ihsanda bulun ve yeryüzünde bozgunculuk arama. Çünkü Allah, bozgunculuk yapanları sevmez." (28/77)

İşte ahiret yurdu; Biz onu, yeryüzünde büyülenmeyele ve bozgunculuk yapmak istemeyenlere (armağan) kılarız. (Güzel) Sonuç takva sahiplerindir. (28/83)

De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın da, böylelikle yaratmaya nasıl başladığına bir bakın, sonra Allah ahiret yaratmasını (veya son yaratmayı) da inşa edip yaratacaktır. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (29/20)

Biz ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik ve onun soyunda (seçtiklerimize) peygamberliği ve kitabı (vahy ihsanı) kıldık, ecirini de dünyada verdik. Şüphesiz o, ahirette salih olanlardandır. (29/27)

Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik) Böylece dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin ve ahiret gününü umud edin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (29/36) Bu dünya hayatı, yalnızca bir oyun ve (eğlence türünden) tutkulu bir oyalanmadır'. Gerçekten ahiret yurdu ise, asıl hayat odur. Bir bilselerdi. (29/64)

Onlar, dünya hayatından (yalnızca) dışta olanı bilirler. Ahiretten ise gafil olanlardır. (30/7)

Ancak inkâr edip ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanlar ise; artık onlar da azab için hazır bulundurulurlar. (30/16)

Onlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler. Ve onlar kesin bir bilgiyle ahirete inanırlar. (31/4)

Andolsun, sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için Allah'ın Resûlü'nde güzel bir örnek vardır. (33/21)

Eğer siz Allah'ı, Resûlü'nü ve ahiret yurdunu istiyorsanız artık hiç şüphesiz Allah, içinizden güzellikle bulunanlar için büyük bir ecir hazırlamıştır." (33/29)

Gerçek şu ki, Allah'a ve elçisine eziyet edenler; Allah, onlara dünyada ve ahirette lanet etmiş ve onlar için aşağılatıcı bir azab hazırlanmıştır. (33/57)

Hamd, göklerde ve yerde olanların tümü kendisine ait olan Allah'ındır; ahirette de hamd O'nundur. O, hüküm ve hikmet sahibidir, haber alandır. (34/1)

Allah'a karşı yalan mı düzüp uyduruyor, yoksa kendisinde bir delilik mi var?" Hayır, ahirete inanmayanlar, azabta ve uzak bir sapıklık içindedirler. (34/8)

Oysa onun, kendilerine karşı hiçbir zorlayıcı-güçü yoktu; ancak Biz ahirete iman edeni, ondan kuşku içinde olandan ayırdetmek için (ona bu imkanı verdik). Senin Rabbin, herşeyin üzerinde gözetici-koruyucudur. (34/21)

Yoksa o, gece saatinde kalkıp da secde ederek ve kıyama durarak gönülden itaat (ibadet) eden, ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini umud eden (gibi) midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Şüphesiz, temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünürler." (39/9)

Artık Allah, onlara dünya hayatında 'horluğu ve aşağılanmayı' taddırdı. Eğer bilmiş olsalardı, ahiretin azabı gerçekten daha büyüktür. (39/26)

Sadece Allah anıldığı zaman, ahirete inanmayanların kalbi öfkeyle kabarrır. Oysa O'ndan başkaları anıldığında hemen sevince kapılırlar. (39/45)

Ey kavmim, gerçekten bu dünya hayatı, yalnızca bir meta (kısa süreli bir yararlanma)dır. Şüphesiz ahiret, (asıl) karar kılınan yurt odur." (40/39)

İmkânı yok; gerçekten sizin beni kendisine çağırmakta olduğunuz şeyin, dünyada da, ahirette de çağrıda bulunma (yetkisi, gücü, değeri ve bağışlama)sı yoktur. Şüphesiz, bizim dönüşümüz Allah'adır. Öcüyü taşıyanlar, onlar ateşin halkıdır." (40/43)

Ki onlar, zekatı vermeyenler ve ahireti inkâr edenlerdir. (41/7) Böylece Biz de onlara dünya hayatında aşağılanma azabını taddırmak için, o uğursuz (felaketler yüklü) günlerde üzerlerine 'kulakları patlatan bir kasırga' gönderdik. Ahiret azabı ise daha (büyük) bir aşağılanmadır. Ve onlara yardım edilmeyecektir. (41/16)

Biz, dünya hayatında da, ahirette de sizinvelleriniz. Orda nefislerinizin arzuladığı herşey sizindir ve istediğiniz herşey de sizindir." (41/31)

Kim ahiret ekinini isterse, Biz ona kendi ekininde arttırmalar yaparız. Kim dünya ekinini isterse, ona da ondan veririz; ancak onun ahirette bir nasibi yoktur. (42/20)

Ve (daha nice) çekici-süsler (de verirdik). Bütün bunlar, yalnızca dünya hayatının metadır. Ahiret ise, Rabbinin Katında mutakiler içindir. (43/35)

Gerçek şu ki, ahirete iman etmeyenler, melekleri dışı isimlerle isimlendiriyorlar. (53/27)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, (eğlence türünden) tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldaniş olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim (topluluk) bulamazsın ki, Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar, ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar, öyle kimselerdir ki, (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar, felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir. (58/22)

Eğer Allah, onlara sürgünü yazmamış olsaydı, muhakkak onları (yine) dünyada azablandırırdı. Ahirette ise onlar için ateş azabı vardır. (59/3)

Andolsun, onlarda sizlere, Allah'ı ve ahiret gününü umud edenlere güzel bir örnek vardır. Kim yüz çevirecek olursa, artık şüphesiz Allah, Ğaniy (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan), Hamid (övmeye layık olan)dır. (60/6)

Ey iman edenler, Allah'ın kendilerine karşı gazablandığı bir kavmi veli (dost ve müttelik) edinmeyin; ki onlar, kafirlerin mezar halkından umut kesmeleri gibi ahiretten umut kesmişlerdir. (60/13)

Sonra (üç iddet bekleme) sürelerine ulaştıkları zaman, artık onları maruf (bilinen güzel bir tarz) üzere tutun, ya da maruf üzere onlardan ayırılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahid tutun. Şahidliği Allah için dosdoğru yerine getirin. İşte bununla, Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere öğüt verilir. Kim Allah'tan korkup-sakınırsa, (Allah) ona bir çıkış yolu gösterir; (65/2)

KURAN FİHRİSTİ

İşte azab böyledir. Ahiret azabı ise, muhakkak çok daha büyüktür; bir bilseler. (68/33)

Hayır; onlar şüphesiz ahiretten korkmuyorlar. (74/53)

Hayır; siz çarçabuk geçmekte olanı (dünyayı) seviyorsunuz. Ve ahireti terkedip-bırakıyorsunuz. (75/20-21)

Böylelikle Allah onu, ahiret ve dünya azabıyla yakaladı. (79/25)
Hayır siz, dünya hayatını seçip üstün tutuyorsunuz. Ahiret ise daha hayırlı ve daha süreklidir. (87/16-17)

AHLAK

Ve şüphesiz sen, pek büyük bir ahlak üzerindesin. (68/4)

AHMED (A.S)

Hani Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları gerçekten ben, sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi "Ahmed" olan bir elçinin de müdeleyicisiyim" demişti. Fakat o onlara apaçık belgelerle gelince: "Bu açıkça bir büyüdür" dediler. (61/6)

AİLE

Sizi, dayanılmaz işkencelere uğrattıklarında, Firavun ailesinin elinden kurtardığımızı hatırlayın. Onlar, kadınlarınızı diri bırakıp, erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir imtihan vardı. (2/49)

Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman, hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız, artık size kolay gelen kurban(ı gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa, onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fidye (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşursanız, hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene, kolayına gelen bir kurban(ı kesmek gerekir). Bulamayana da, hacc'da üç gün, döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere, bunlar, tamı tamına on (gün) oruç vardır. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, muhakkak cezası pek çetin olmandır. (2/196)
Peygamberleri, onlara (şöyle) dedi: "Onun hükümdarlığının belgesi, size Tabut'un gelmesi (olacaktır ki) onda Rabbinizden 'bir güven duygusu ve huzur' ile Musa ailesinden ve Harun ailesinden artakalanlar var; onu melekler taşır. Eğer inanmışlarsanız, bunda şüphesiz sizin için bir delil vardır." (2/248)

Tıpkı Firavun ailesi ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi. Ayetlerimizi yalanladılar, böylece Allah günahları nedeniyle onları yakalayiverdi. Allah, (cezaıyla) sonuçlandırmayı pek şiddetli olmandır. (3/11)

Gerçek şu ki, Allah, Adem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini alemler üzerine seçti; (3/33)

(Kadın ile kocanın) Aralarının açılmasından korkarsanız, bu durumda erkeğin ailesinden bir hakem, kadının da ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar, (arayı) düzeltmek isterlerse, Allah da aralarında başarı sağlar. Şüphesiz, Allah, bilendir, haberdar olmandır. (4/35)

Yoksa onlar, Allah'ın Kendi fazlından insanlara verdiklerini mi kıskanıyorlar? Doğrusu Biz, İbrahim ailesine Kitabı ve hikmeti verdik; onlara büyük bir mülk de verdik. (4/54)

Bir mü'mine, -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düş-

man olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda anlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise, kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

Allah sizi, yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden, boş sözlerden' dolayı sorumlu tutmaz, ancak yeminlerinizle bağladığınız sözlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Onun (yeminin) kefareti, ailenizdekilere yedirdiklerinizin ortalamasından on yoksulu doyurmak ya da onları giydirmek veya bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaktır. (Bunlara imkan) Bulamayan (için) üç gün oruç (vardır.) Bu, yemin ettiğinizde (bozduğunuz) yeminlerinizin kefaretidir. Yeminlerinizi koruyunuz. Allah, size ayetlerini böyle açıklar, umulur ki şükredersiniz. (5/89)

Bunun üzerine Biz, karısı dışında onu ve ailesini kurtardık; o (karısı) ise (helake uğrayanlar arasında) geride kalanlardandı. (7/83)

Andolsun, Biz de Firavun aile (çevre)sini belki öğüt alıp düşünlürler diye yıllar yılı kuraklığa ve ürün kıtlığına uğrattık. (7/130)
Hani size dayanılmaz işkenceler yapan, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı öldüren Firavun ailesinden sizi kurtarmıştık. Bunda Rabbinizden sizin için büyük bir imtihan vardı." (7/141)

Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi. Allah'ın ayetlerini inkâr ettiler de, Allah da onları günahlarından dolayı yakalayiverdi. Şüphesiz, Allah, en büyük kuvvet sahibidir, sonuçlandırmayı pek şiddetlidir. (8/52)

Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi. Onlar, Rablerinin ayetlerini yalanladılar; Biz de günahları dolayısıyla onları helak ettik. Firavun ordusunu suda boğduk. Onların tümü zulmeden kimselerdi. (8/54)

Sonunda emrimiz geldiğinde ve tandır feveran ettiği zaman, dedik ki: "Her birinden ikişer çift (hayvan) ile aleyhlerinde söz geçmiş olanlar dışında, aileni ve iman edenleri ona yükle." Zaten onunla birlikte çok azından başkası iman etmemişti. (11/40)

Nuh, Rabbine seslendi. Dedi ki: "Rabbim, şüphesiz benim öğulum ailemendir ve senin va'd'in de doğrusu haktır. Sen hakimlerin hakimisin." (11/45)

Dedi ki: "Ey Nuh, kesinlikle o senin aileden değildir. Çünkü o, salih olmayan bir iş (yapmıştır). Öyleyse hakkında bilgin olmayan şeyi benden isteme. Gerçekten ben, cahillerden olmayasın diye sana öğüt veriyorum." (11/46)

(Elçiler) Dediler ki: "Ey Lut, biz Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana kesin olarak ulaşamazlar. Gecenin bir parçasında ailenle birlikte yürü (yola çık). Sakın, hiçbiriniz dönüp arkasına bakmasın; fakat senin karın başka. Çünkü onlara isabet edecek olan, ona da isabet edecektir. Onlara va'dolunan (azab) sabah vaktidir. Sabah da yakın değil mi?" (11/81)

Böylece Rabbin seni seçkin kılacak, sözlerin yorumundan (kaynaklanan bir bilgiyi) sana öğretecek ve daha önce atalarının İbrahim ve İshak'a (nimetini) tamamladığı gibi senin ve Yakub ailesinin üzerindeki nimetini tamamlayacaktır. Elbette Rabbin, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." (12/6)

Kapıya doğru ikisi de koştu. Kadın onun gömleğini arkadan çekip yırttı. (Tam) Kapının yanında kadının efendisiyle karşılaşılar. Kadın dedi ki: "Ailene kötülük isteyenin, zindana atılmaktan veya acı bir azabtan başka cezası ne olabilir?" (12/25)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Yardımcılarına dedi ki: "Sermayelerini (erzak bedellerini) yüklerini içine koyun. İhtimal ki ailelerine döndüklerinde bunun farkına varırlar da belki geri dönerler." (12/62)

Erzak yüklerini açıp da sermayelerinin kendilerine geri verilmiş olduğunu gördüklerinde, dediler ki: "Ey Babamız, daha neyi arıyoruz, işte sermayemiz bize geri verilmiş; (bununla yine) ailemize erzak getiririz, kardeşimizi koruruz ve bir deve yükünü de ilave ederiz. Bu (aldığımız) az bir ölçektir." (12/65)

Böylece onun (Yusufulun) huzuruna girdikleri zaman, dediler ki: "Ey Vezir, bize ve ailemize şiddetli bir darlık dokundu; önemi olmayan bir sermaye ile geldik. Bize artık (yine) ölçüğü tam olarak ver ve bize ilave bir bağışta bulun. Şüphesiz Allah, tasaddukta bulunanlara karşılığını verir." (12/88)

Bu gömleğimle gidin de, babamın yüzüne sürün. Gözü (yine) görür hale gelir. Bütün ailenizi de bana getirin." (12/93)

Hani Musa kavmine şöyle demişti: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani O sizi Firavun ailesinden kurtarmıştı, onlar sizi en dayanılmaz işkencelere uğrattıyor, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir sınav vardır." (14/6)

Ancak Lut ailesi hariçtir; Biz onların tümünü muhakkak kurtaracağız." (15/59)

Böylelikle elçiler Lut ailesine geldiklerinde. (15/61)

Hemen aileni gecenin bir bölümünde yola çıkar, sen de onların ardından git ve sizden hiç kimse arkasına bakmasın; emrolunduğunuz yere gidin." (15/65)

Kitap'ta Meryem'i de zikret. Hani o, ailesinden kopup doğu tarafında bir yere çekilmişti. (19/16)

Hani bir ateş görmüştü de, ailesine şöyle demişti: "Durun, bir ateş gördüm; umulur ki size ondan bir kor getiririm veya ateşin yanında bir yol-gösterici bulurum." (20/10)

Ailemden bana bir yardımcı kıl," (20/29)

Nuh da; daha önce çağrıda bulunduğu zaman, Biz onun çağrısına cevap verdik, onu ve ailesini büyük bir üzüntüden kurtardık. (21/76)

Böylece onun duasına icabet ettik. Kendisinden o derdi giderdik; ona Katımızdan bir rahmet ve ibadet edenler için bir zikir olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir katını daha verdik. (21/84)

Böylelikle Biz ona: "Gözetimimiz altında ve vahyimizle gemi yap. Nitekim Bizim emrimiz gelip de tandir kızışınca, onun içine her (tür hayvandan) ikiye çift ile, içlerinden aleyhlerine söz geçmiş (azab gerekmiş) onlar dışına olan aileni de alıp koy; zulmedenler konusunda bana muhatap olma, çünkü onlar boğulacaklardır" diye vahyettik. (23/27)

Rabbim, beni ve ailemi bunların yaptıklarından kurtar." (26/169)

Bunun üzerine onu ve bütün ailesini kurtardık. (26/170)

Hani Musa ailesine: "Şüphesiz ben bir ateş gördüm" demişti. "Size ondan ya bir haber veya ısınmanız için bir kor ateş getireceğim." (27/7)

Kendi aralarında Allah adına and içerek, dediler ki: "Gece mutlaka ona ve ailesine bir baskın düzenleyelim, sonra velisine: Ailesinin yok oluşuna Biz şahid olmadık ve gerçekten bizler doğruyu söyleyenleriz, diyelim." (27/49)

Kavminin cevabı: "Lut ailesini şehrinizden sürüp çıkarın. Temiz kalmak isteyen insanlar" demekten başka olmadı. (27/56)

Biz de, onu ve ailesini kurtardık, yalnızca karısı hariç; onu geri de (azab içinde kalanlar arasında) takdir ettik. (27/57)

Nihayet Firavun'un ailesi, onu (ileride bilmeksizin) kendileri için

bir düşman ve üzüntü konusu olsun diye sahipsiz görüp aldılar. Gerçekte Firavun, Haman ve askerleri bir yanlıgı içindeydi. (28/8)

Biz, daha önce ona süt analarını haram etmiştik. (Kız kardeşi:) "Ben, sizin adınıza onun bakımını üstlenecek ve ona ögüt verecek (veya eğitecek) bir aileyi size bildireyim mi?" dedi. (28/12) Böylelikle Musa, süreyi tamamlayıp ailesiyle birlikte yola koyulunca, Tur tarafında bir ateş gördü. Ailesine: "Siz durun, gerçekten bir ateş gördüm; umarım ondan ya bir haber, ya da ısınmanız için bir kor parçası getiririm." dedi. (28/29)

Dedi ki: "Onun içinde Lut da vardır." Dediler ki: "Onun içinde kimin olduğunu biz daha iyi biliriz. Kendi karısı dışında, onu ve ailesini muhakkak kurtaracağız. O (karısı) arkada kalacak olanlardandır." (29/32)

Elçilerimiz Lut'a geldikleri zaman o, bunlar dolayısıyla kötüleşti ve içi daraldı. Dediler ki: "Korkuya düşme ve hüzne kapılma. Karın dışında, seni ve aileni muhakkak kurtaracağız. O ise, arkada kalacaktır." (29/33)

Ona dilediği şekilde kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeden kazanlar yaptılar. "Ey Davud ailesi, şükrederek çalışın." Kullarımdan şükredenler azdır. (34/13)

Artık ne bir tavsiyede bulunmağa güç yetirebilirler, ne ailelerine dönebilirler. (36/50)

Onu ve ailesini, o büyük üzüntüden kurtarmıştık. (37/76)

Hani Biz onu ve ailesini topluca kurtarmıştık. (37/134)

Katımızdan ona bir rahmet ve temiz akıl sahiplerine bir ögüt olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir benzerini de bağışladık. (38/43)

Firavun ailesinden imanını gizlemekte olan mü'min bir adam dedi ki: "Siz, benim Rabbim Allah'tır diyen bir adamı öldürüyor musunuz? Oysa o, size Rabbinizden apaçık belgelerle gelmiş bulunuyor. Buna rağmen o eğer bir yalancı ise yalanı kendi aleyhinedir; ve eğer doğru sözlü ise, (o zaman da) size va'dettiklerinin bir kısmı size isabet eder. Şüphesiz Allah, ölçüyü taşıran, çok yalan söyleyen kimseyi hidayete erdirmez." (40/28)

Bedevelerden geride bırakılanlar, sana diyecekler ki: "Bizi mallarımız ve ailelerimiz meşgul etti. Bundan dolayı bizim için mağfaret dile." Onlar, kalplerinde olmayan şeyi dilleriyle söylüyorlar. De ki: "Şimdi Allah, size bir zarar isteyecek ya da bir yarar dileyecek olsa, sizin için Allah'a karşı kim herhangi bir şeyle güç yetirebilir? Hayır, Allah yaptıklarınızı haber alandır." (48/11)

Hayır, siz Peygamberin ve mü'minlerin, ailelerine ebedi olarak bir daha dönmeyeceklerini zannettiniz; bu, kalplerinizde çekici kılındı ve kötü bir zan ile zanda bulundunuz da, yıkıma uğramış bir topluluk oldunuz. (48/12)

Hemen (onlara) sezdirmeden ailesine gidip, çok geçmeden semiz bir buzağı ile (geri) geldi. (51/26)

Dediler ki: "Biz doğrusu daha önce, ailemiz (yakın akrabalarımız) içinde endişe edip-korkardık." (52/26)

Biz de onların üzerine taş yağdıran bir kasırga gönderdik. Yalınız Lut ailesini (bu azabtan ayrı tuttuk); onları seher vakti kurtardık; (54/34)

Andolsun Firavun ailesi (ve çevresi ile kavmi)ne de uyarılar geldi. (54/41)

AKIL

Ve (yine) kendilerine: "İnsanların iman ettiği gibi siz de iman edin" denildiğinde: "Düşük akıllıların iman ettiği gibi mi iman

KURAN FİHRİSTİ

edelim?" derler. Bilin ki, gerçekten asıl düşük-akıllılar kendileri-
dir; ama bilmezler. (2/13)

Siz, insanlara iyiliği emrederken, kendinizi unutup musunuz?
Oysa siz kitabı okuyorsunuz. Yine de akıllanmayacak mısınız?
(2/44)

Bunun için de: "Ona (cesede, kestiğinin ineğinin) bir parçasıyla
vurun" demiştik. Böylece, Allah ölüleri diriltir ve size ayetlerini
gösterir; ki akıllanasınız. (2/73)

Siz (Müslümanlar,) onların size inanacaklarını umuyor musu-
nuz? Oysa onlardan bir bölümü, Allah'ın sözünü işitiyor, (iyice
algılayıp) akıl erdirdikten sonra, bile bile değiştiriyorlardı. (2/75)

İman edenlerle karşılaştıklarında "İman ettik" derler; kendi baş-
larına kaldıkları zaman ise, derler ki: "Allah'ın size açtık (açıkla-
dık)larını, Rabbiniz Katında size karşı bir belge olsun diye mi
onlarla konuşuyorsunuz? Hâlâ akıllanmayacak mısınız?" (2/76)

Ne zaman onlara: "Allah'ın indirdiklerine uyun" denilse, onlar:
"Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye (geleneğe)
uyarız" derler. (Peki) Ya atalarının akli bir şeye ermez ve doğ-
ru yolu da bulamamış idiyeseler? (2/170)

İnkâr edenlerin örneği bağırıp çağırmadan başka bir şey işitme-
yip (duyduğu veya bağırıldığı şeyin anlamını bilmeyen ve sürekl-
li) haykıran (bir hayvan)ın örneği gibidir. Onlar, sağırdırlar, dil-
sizdirler, kördürler; bundan dolayı akıl erdiremezler. (2/171)

Ey temiz akıl sahipleri, kısıta sizin için hayat vardır. Umulur ki
sakinirsiniz. (2/179)

Hacc, bilinen aylardır. Böylelikle kim onlarda hacca farz eder
(yerine getirir)se, (bilsin ki) hacoda kadına yaklaşmak, fık yap-
mak ve kavgaya girişmek yoktur. Siz, hayır adına ne yaparsa-
nız, Allah, onu bilir. Azık edin, şüphesiz azığın en hayırlısı tak-
vadir. Ey temiz akıl sahipleri, benden korkup-sakinin. (2/197)

İşte Allah, size ayetlerini böyle açıklar; ki akıl erdiresiniz.
(2/242)

Kime dilerse hikmeti ona verir; şüphesiz kendisine hikmet verile-
neden büyük bir hayır da verilmiştir. Temiz akıl sahiplerinden baş-
kası öğüt alıp-düşünmez. (2/269)

Ey iman edenler, belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu
yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın, katip Allah'ın
kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Üzerin-
de hak olan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakın-
sın, ondan hiçbir şeyi eksiltmesin. Eğer üzerinde hak olan (borçlu),
düşük akıllı ya da za'if sahibi veya kendisi yazmaya güç
yetiremeyecekse, velisi dosdoğru yazdırsın. Erkekleriniz-
den de iki şahid tutun; eğer iki erkek yoksa, şahidlerden rıza
göstereceğiniz bir erkek ve biri şaşırdığında öbürü ona hatırla-
tacak iki kadın (da olur). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçın-
masınlar. Onu (borcu) az olsun, çok olsun, süresiyle birlikte
yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah Katında en adil, şahitlik için en
sağlam, şüphelenmemeniz için de yakın olandır. Ancak ara-
nızda devredip durduğunuz ve peşin olarak yaptığımız ticaret
başka, bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alış-
veriş ettiğinizde de şahid tutun. Yazana da, şahide de zarar ve-
rilmesin. (Aksini) Yaparsanız, o, kendiniz için fık (zulüm ve gü-
nah)tır. Allah'tan sakının. Allah size öğretiyor. Allah herşeyi bil-
lendir. (2/282)

Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan, Kitabın anası (temeli) olan
bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabih'tir. Kalpe-
rinde bir kayma olanlar, fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını
yapmak için ondan müteşabih olanına uyarlar. Oysa onun tevilini
Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise: "Biz ona

inandık, tümü Rabbimizin Katındandır" derler. Temiz akıl sahipl-
erinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (3/7)

Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün ar-
darda gelişinde temiz akıl sahipleri için gerçekten ayetler vardır.
(3/190)

Ey Kitap ehli, İbrahim konusunda ne diye çekişip tartışıyorсу-
nuz? Tevrat da, İncil de ancak ondan sonra indirilmiştir. Yine de
akıl erdirmeyecek misiniz?" (3/65)

Ey iman edenler, sizden olmayanları sırdaş edinmeyin. Onlar
size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor, size zorlu bir sıkıntı ve-
recek şeyden hoşlanırlar. Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından
dışa vurmıştır, sinelerinin gizli tuttıkları ise, daha büyüktür. Si-
ze ayetlerimizi açıkladık; belki akıl erdirirsiniz. (3/118)

Allah'ın sizin için (kendileriyle hayatınızı) kaim (geçiminizi sağ-
lamaya destekleyici bir araç) kıldığı mallarınızı düşük akıllılara
vermeyin; bunlarla onları rızıklandırıp giydirin ve onlara güzel
(maruf) söz söyleyin. (4/5)

Onlar, siz birbirinizi namaza çağırıldığınızda onu alay ve oyun
(konusu) edinirler. Bu, gerçekten onların akıl erdirmeyen bir
topluluk olmalarındandır. (5/58)

De ki: "Murdar ile temiz -murdar'ın çokluğu hoşuna gitse de- bir
olmaz. Ey temiz akıl sahipleri, Allah'tan korkup-sakinin. Umulur
ki kurtuluşa erersiniz. (5/100)

Allah Bahriye'den Saibe'den Vasiyle'den ve Ham'dan hiçbirini
(meşru) kılmamıştır. Ancak inkâr edenler, Allah'a karşı yalan
düzüp-uyduruyorlar. Onların çoğu akıl erdirmez. (5/103)

Dünya hayatı yalnızca bir oyun ve bir oyalanmadan başkası de-
ğildir. Korkup-sakinmakta olanlar için ahiret yurdu gerçekten
daha hayırlıdır. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz? (6/32)

Çocuklarını hiçbir bilgiye dayanmaksızın akılsızca öldürenler ile
Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rızık
olarak verdiklerini haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır.
Onlar, gerçekten şaşırp sapmışlardır ve doğru yolu bulama-
mışlardır. (6/140)

De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım:
O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anne-babaya iyilik edin, yok-
sulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de, onların da
rızıklarını Biz vermekteyiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli
olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında, Allah'ın (öldürülmesini)
haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki akıl erdirirsiniz." (6/151)

Kavminin önde gelenlerinden inkâr edenler dediler ki: "Gerçek-
te biz seni 'aklı bir yetersizlik' içinde görüyoruz ve doğrusu biz
senin yalancılardan olduğunu sanıyoruz." (7/66)

(Hud): "Ey kavmim" dedi. "Bende 'akıl yetersizliği' yoktur; ama
ben gerçekten alemlerin Rabbinden bir elçiyim" dedi. (7/67)

Onların ardından yerlerine kitaba mirasçı olan birtakım 'kötü
kimseler' geçti. (Bunlar) Şu değersiz olan (dünya)ın geçici-yara-
rını alıyor ve: "Yakında bağışlanacağız" diyorlar. Bunun benzeri
bir yarar gelince onu da alıyorlar. Kendilerinden Allah'a karşı
hakkı söylemekten başka bir şeyi söylemeyecekleri ilişkin Kit-
tap sözü alınmamış mıydı? Oysa içinde olanı okudular. (Allah'tan)
Korkanlar için ahiret yurdu daha hayırlıdır. Hâlâ akıl erdirmeyecek
misiniz? (7/169)

Gerçek şu ki, Allah Katında, yerde debelenenlerin en kötüsü,
(bir türlü) akıl erdirmeyen olan sağır ve dilsizlerdir. (8/22)

De ki: "Eğer Allah dileseydi, onu size okumazdım ve onu size
bildirmezdi. Ben ondan önce sizin içinizde bir ömür sürdüm. Siz
yine de akıl erdirmeyecek misiniz?" (10/16)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Onlardan seni dinleyecekler vardır. Ama hiç duymayan -sağır-lara -üstelik hiç akılları ermiyorsa- sen mi duyuracaksın? (10/42)

Allah'ın izni olmaksızın, hiç kimse için iman etme (imkanı) yoktur. O, akıl erdiremeyenlerin üzerine iğrenç bir pislik kılar. (10/100)

Ey kavmim, ben bunun karşılığında sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim, beni yaratandan başkasına ait değildir. Akıl erdirmeyecek misiniz? (11/51)

Kavmi ona doğru koşarak geldi; onlar daha önceden kötülükler işle-mekteydiler. "Ey kavmim" dedi. "İşte benim kızlarım, bunlar sizler için daha temizdir. Artık Allah'tan korkun ve beni misafirim önünde küçük düşürmeyin. İçinizde hiç akılı başında olan (reşid) bir adam yok mu?" (11/78)

Dediler ki: "Ey Şuayb, atalarımızın taptığı şeyleri bırakmamızı ya da mallarımız konusunda dilediğimiz gibi davranmaktan vaz-geçmemizi senin namazın mı emrediyor? Çünkü sen, gerçekte yumuşak huylu, akılı başında (reşid bir adam)sın." (11/87)

Gerçekten Biz, akıl erdirirsiniz diye, onu Arapça bir Kur'an ola-rak indirdik. (12/2)

Biz senden önce, şehirler halkına kendilerine vahyettiğimiz kim-seler dışında (başkalarını elçi olarak) göndermedik. Hiç yeryü-zünde dolaşmıyorlar mı, ki kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görmüş olsunlar? Korkup-sakınanlar için ahiret yurdu elbette daha hayırlıdır. Siz yine de akıl erdirmeyecek misiniz? (12/109)

Andolsun, onların kıssalarında temiz akıl sahipleri için ibretler vardır. (Bu Kur'an) düzüp uydurulacak bir söz değildir, ancak kendinden öncekilerin doğrulayıcısı, herşeyin 'çeşitli biçimlerde açıklaması' ve iman edecek bir topluluk için bir hidayet ve rah-mettir. (12/111)

Yeryüzünde birbirine yakın komşu kıtalar vardır; üzüm bağları, ekinler, çatalı ve çatalsız hurmalıklar da vardır ki, bunlar aynı su ile sulanır; ama ürünlerinde (ki verimde ve lezzette) bazısını bazısına üstün kılyorum. Şüphesiz, bunlarda aklını kullanan bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (13/4)

Peki, sana Rabbinden indirilenin gerçekten hak olduğunu bilen kişi, o görmeyen (a'ma) gibi midir? Ancak temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünebilirler. (13/19)

İşte bu (Kur'an) uyarılıp korkutulsunlar, gerçekten O'nun yalnızca bir tek ilah olduğunu bilsinler ve temiz akıl sahipleri iyice öğüt alıp düşünsünler diye bir bildirip-duyurma (bir belağ'dir). (14/52)

Geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı sizin emrinize verdi; yıldızlar da O'nun emriyle emre hazır kılınmıştır. Şüphesiz bunda, aklını kullanan bir topluluk için ayetler vardır. (16/12)

Hurmalıkların ve üzümlüklerin meyvelerinden kurdukları çar-daklarda hem sarhoşluk verici içki, hem güzel bir rızık edinmek-tesiniz. Şüphesiz aklını kullanan bir topluluk için, gerçekten bunda bir ayet vardır. (16/67)

Andolsun, size (bütün durumlarınızı kapsayan) zikrinizin içinde bulunduğu bir Kitap indirdik. Yine de akıllanmayacak mısınız? (21/10)

Yuh size ve Allah'tan başka tapıklarınıza. Siz yine de akıllan-mayacak mısınız?" (21/67)

Yer yüzünde gezip dolaşmıyorlar mı, böylece onların kendisiyle akledebilecek kalpleri ve iştebilecek kulakları oluversin? Çünkü doğrusu, gözler kör olmaz, ancak sinelerdeki kalpler kö-relir. (22/46)

O, yaşatan ve öldürendir; gece ile gündüzün aykırılığı (veya ar-darda gelişi) da O'nun (kanunu)dur. Yine de aklınızı kullanma-yacak mısınız? (23/80)

Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur; sizin için de, gerek kendi evlerinizden, gerek-se babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kar-deşerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcala-rınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evle-rinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerin)den yemenizde bir güç-lük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından kutlu, güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklar, umulur ki aklınızı kullanırsınız. (24/61)

Yoksa sen, onların çoğunu (söz) işitir ya da aklını kullanır mı sayıyorsun? Onlar, ancak hayvanlar gibidirler; hayır, onlar yol bakımından daha şaşkın (ve aşağı) dırlar. (25/44)

Eğer aklınızı kullanabiliyorsanız, O, doğunun da, batının da ve bunlar arasında olan herşeyin de Rabbidir" dedi (Musa). (26/28)

Size verilen herşey, yalnızca dünya hayatının metası ve süsü-dür. Allah Katında olan ise, daha hayırlı ve daha süreklidir. Yi-ne de, akıllanmayacak mısınız? (28/60)

Andolsun, Biz akledilecek bir kavim için orada apaçık bir ayet bırakmışızdır. (29/35)

İşte bu örnekler; Biz bunları insanlara vermektediriz. Ancak alim-lerden başkası bunlara akıl erdirmez. (29/43)

Andolsun onlara: "Gökten su indirip de ölümünden sonra yeryü-zünü diriltene kimdir?" diye soracak olursan, şüphesiz: "Allah" di-yecekler. De ki: "Hamd Allah'ındır." Hayır, onların çoğu aklet-miyorlar. (29/63)

Size bir korku ve umut (unsuru) olarak şimşegi göstermesi ile gökten su indirmek suretiyle ölümünden sonra yeri onunla dirilt-mesi de, O'nun ayetlerindedir. Şüphesiz bunda, aklını kulla-nabilecek bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/24)

Size kendi nefislerinizden bir örnek verdi: "Size rızık olarak ver-diğimiz şeylerde, sağ ellerinizin malik olduklarınızdan, sizinle eşit olup kendi kendinizden korktuğunuz gibi kendilerinden de korktuğunuz (veya çekinip saygı duyduğunuz) ortaklar var mı-dır? İşte Biz, aklını kullanan bir kavim için ayetleri böyle bir-er birer açıklarız. (30/28)

Andolsun o, sizden birçok insan-neslini saptırmıştı. Yine de ak-lınızı kullanmıyor muydunuz? (36/62)

Kime uzun ömür verirse, yaratılıştan ona tersine çeviririz. Yine de akıllarını kullanmayacaklar mı? (36/68)

Ve geceleyin. Yine de akıllanmayacak mısınız? (37/138)

Onda ne bir gaille vardır, ne de kendilerinden geçip, akılları çel-inir. (37/47)

(Bu Kur'an,) Ayetlerini, iyiden iyiye düşünsünler ve temiz akıl sahipleri öğüt alsınlar diye sana indirdiğimiz mübarek bir kitap-tır. (38/29)

Katımızdan ona bir rahmet ve temiz akıl sahiplerine bir öğüt ol-mak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir benzerini de bağışladık. (38/43)

Yoksa o, gece saatinde kalkıp da secde ederek ve kıyama du-rarak gönülden itaat (ibadet) eden, ahiretten sakınan ve Rabbi-nin rahmetini umud eden (gibi) midir? De ki: "Hiç bilenlerle bil-meyenler bir olur mu? Şüphesiz, temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünürler." (39/9)

KURAN FİHRİSTİ

Ki onlar, sözü iştiriler ve en güzeline uyarlar. İşte onlar, Allah'ın kendilerini hidayete erdirdiği kimselerdir ve onlar, temiz akıl sahipleridir. (39/18)

Görmüyor musun; gerçekten Allah, gökyüzünden su indirdi de onu yerin içindeki kaynaklara yürütüp-geçirdi. Sonra onunla çeşitli renklerde ekinler çıkarıyor. Sonra kurumaya başlar, böylece onu sararmış görürsün. Sonra da onu kurumuş kırıntılar kılıyor. Şüphesiz bunda, temiz akıl sahipleri için gerçekten öğüt alınacak bir ders (zıkr) vardır. (39/21)

Yoksa Allah'tan başka şefaât ediciler mi edindiler? De ki: "Ya onlar, hiçbir şeye malik değillerse ve akıl da erdiremiyorlarsa?" (39/43)

(Ki o,) Temiz akıl sahipleri için bir hidayet rehberi ve bir zikirdir. (40/54)

O'dur ki, sizi topraktan, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo) yarattı; sonra sizi bir bebek olarak çıkarmakta, sonra güçlü (erginlik) çağınıza erişmeniz, sonra da yaşlanmanız için size (belli bir ömür vermektedir). Sizden kiminin daha önce hayatına son verilmektedir; adı konulmuş bir ecele erişmeniz ve belki aklınızı kullanmanız için (Allah sizi böyle yaratır). (40/67)

Gerçekten Biz onu, belki aklınızı kullanırsınız diye Arapça bir Kur'an kıldık. (43/3)

Gece ile gündüzün ardarda gelişinde (veya ayrırılığında), Allah'ın gökten rızık indirip ölümünden sonra yeryüzünü diriltmesinde ve rüzgarları (belli bir düzen içinde) yönetmesinde aklını kullanan bir kavim için ayetler vardır. (45/5)

Şüphesiz, hücrelerin ardından sana seslenenler de, onların çoğu aklını kullanmıyor. (49/4)

Ki bundan ne başlarını bir ağır tutar, ne de kendilerinden geçip akılları çelirir. (56/19)

Bilin ki gerçekten Allah, ölümünden sonra yeryüzüne hayat verir. Şüphesiz Biz, umulur ki aklınızı kullanırsınız diye size ayetleri açıkladık. (57/17)

Onlar, iyice korunmuş şehirlerde veya duvar arkasında olmaksızın sizinle toplu bir halde savaşmazlar. Kendi aralarındaki çarpışmaları ise pek şiddetlidir. Sen onları birlik sınırsın, oysa kalplerini paramparçadır. Bu, şüphesiz onların akletmeyen bir kavim olmaları dolayısıyla böyledir. (59/14)

Allah, onlar için şiddetli bir azab hazırlamıştır; öyleyse ey iman eden temiz akıl sahipleri, Allah'tan korkun. Doğrusu Allah, size bir zikir (uyaran, hatırlatan ve öğüt veren Kur'an) indirmiştir. (65/10)

Ve derler ki: "Eğer dinlemiş olsaydık ya da akıl etmiş olsaydık, şu çılgınca yanan ateşin halkı arasında olmayacaktık." (67/10)

Bunlarda, akıl sahibi olan için bir yemin var, değil mi? (89/5)

AKRABA

Hani İsrailoğullarından, "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, anneye-babaya yakınlarla yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin" diye misak almıştık. Sonra siz, pek azınız hariç döndünüz ve (hâlâ) yüz çeviriyorsunuz. (2/83)

Sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki: "Hayır olarak infak edeceğimiz şey, anne-babaya, yakınlarla, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlardır. Hayır olarak her ne yaparsanız, Allah onu şüphesiz bilir." (2/215)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a ahiret gününe, meleklerle, Kitaba ve peygamberlerle

iman eden; ona olan sevgisine rağmen malı yakınlarla, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa isteyip-dilenene ve kellelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılın zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

Sizden birinize ölüm gelip çatdığı zaman eğer geride bir hayır bırakmışsa, anaya, babaya ve yakın akrabaya bilinen (uygun meşru) bir tarzda vasiyette bulunması -Allah'a karşı gelmekten sakınanlara bir hak olarak- size yazıldı (farz kılındı). (2/180)

Anne ve baba ile akrabaların bıraktıklarından erkekler için bir pay vardır; anne ve baba ile akrabaların bıraktıklarından kadınlar için de bir pay vardır. Bunun azından ve çoğundan farz kılınmış bir pay vardır. (4/7)

(Mirası) Bölüşme sırasında yakınlar, yetimler ve yoksullar da hazır olursa onları ondan rızıklandırın ve onlara güzel (maruf) söz söyleyin. (4/8)

Çocuklarınız konusunda Allah erkeğe iki dişinin hissesi kadar tavsiye eder. Eğer onlar ikiden çok kadın ise (ölünün) geride bıraktığının üçte ikisi onlarıdır. Kadın (veya kız) bir tek ise, bu durumda yarısı onundur. (Ölenin) Bir çocuğu varsa geriye bıraktığından anne ve babadan her biri için altıda bir, çocuğu olmayıp da anne ve baba ona mirasçı ise bu durumda annesi için üçte bir vardır. Onun kardeşleri varsa, o zaman annesi için altıda bir'dir. (Ancak bu hükümler ölenin) Ettiği vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Babalarınız, oğullarınız siz onların hangilerinin yarar bakımından size daha yakın olduğunuzu bilmezsiniz. (Bunlar) Allah'tan bir farzdır. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/11)

Anne-babanın ve yakınların geride bıraktıklarından ve her birine mirasçılar kıldık. Yeminlerinizin (akid ile) bağladığı kimselere de kendi paylarını verin. Şüphesiz, Allah, herşeye şahid olandır. (4/33)

Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşta, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzellikle davranın. Çünkü, Allah, her büyüklük taslayıp böbürlenenini sevmez. (4/36)

Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahidler olarak adaleti ayakta tutun. (Onlar) ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah, onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp heva (tutkuları)nıza uymayın. Eğer dilinizi eğip bükür (sözün geveler) ya da yüz çevirirseniz, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/135)

Ey iman edenler, sizden birinize ölüm gelip çatdığı zaman, vasiyet hazırlanışında, aranızda içinizden adaletli iki kişiyi (şahid tutun.) Veya yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa, sizden olmayan başka iki kişiyi (şahid tutun. İkisini) Şayet kuşku-lanacak olursanız namazdan sonra alkoyarsınız, onlar da (sözle): "Akraba dahi olsa onu (yeminimizi) hiçbir değere değiştirmeyeceğiz ve Allah'ın şahidliğini gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz." diye Allah adına yemin etsinler. (5/106)

De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anne-babaya iyilik edin yoksulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de onların da rızıklarını Biz vermekteyiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli

Harun Yahya (Adnan Oktar)

olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında, Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki akıl erdirirsiniz." (6/151)

"Yetimin malına, o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel (şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyu ve tartıyı doğru olarak yapın. Hiçbir nefse, gücünün kaldırabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınınız dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahbine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz." (6/152)

Bilin ki, 'ganimet olarak ele geçirdiğiniz şeylerin beşte biri, muhakkak Allah'ın, Resulün, yakınların, yetimlerin, yoksulların ve yolcununur. Eger Allah'a hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün, iki ordunun karşı karşıya geldiği günde (Bedir'de) kulumuza indirdiğimize iman ediyorsanız (ganimeti böyle bölüşün). Allah herşeye güç yetirendir. (8/41)

Bundan sonra iman edip hicret edenler ve sizinle birlikte cehd edenler, işte onlar sizdendir. Akrabalar (mirasta) Allah'ın Kitabına göre, birbirlerine (mirasta) önceliklidir. Doğrusu Allah herşeyi bilendir. (8/75)

Nasıl olabilir ki!.. Eğer size karşı galip gelirlerse size karşı ne 'akrabalık bağlarını', ne de 'sözleşme hükümlerini' gözetip-tanırlar. Sizi ağızlarıyla hoşnut kılarlar, kalbleri ise karşı koyar. Onların çoğu fasık kimselerdir. (9/8)

Onlar (hiç) bir mü'mine karşı ne 'akrabalık bağlarını', ne de 'sözleşme hükümlerini' gözetip tanırlar. İşte bunlar, haddi aşmakta olanlardır. (9/10)

Kendilerine onları gerçekten çılgın ateşin arkadaşları oldukları açıklandıktan sonra -yakınları dahi olsa- müşrikler için bağışlanma dilemeleri peygambere ve iman edenlere yaraşmaz. (9/113)

Akrabaya hakkını ver, yoksula ve yolda kalmışa da. İsrâf ederek saçıp-savurma. (17/26)

Sizden, faziletli ve varlıklı olanlar, yakınlara yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte eksilme yapmasınlar, affetsinler ve hoşgörsünler. Allah'ın sizi bağışlamasını sevmez misiniz? Allah bağışlayandır esirgeyendir. (24/22)

(Öncelikle) En yakın hısımlarını (aşiretini) uyar. (26/214)

Öyleyse yakınlara hakkını ver, yoksula da yolcuya da. Allah'ın yüzünü (rızasını) isteyenler için bu daha hayırlıdır ve felaha erenler onlardır. (30/38)

Hiçbir günahkar bir başka günahkarın günahını yüklenemez. Eğer yükü ağır olan kimse (bir başkasını) onu taşımaya çağırırsa, -bu yakın-akrabası da olsa- kendisine ondan hiçbir şey yükletilmez. Sen, yalnızca gayb ile Rablerinden 'icleri titreyerek-korkmakta' olanları ve dosdoğru namazı kılanları uyarsın. Kim temizlenip-arınırsa, artık o, kendi nefsi için temizlenip-arınmıştır. Sonunda dönüş Allah'adır. (35/18)

Demek 'iş başına gelip yönetimi ele alırsanız' hemen yeryüzünde fesad (bozgunculuk) çıkaracak ve akrabalık bağlarınızı koparıp parçalayacaksınız öyle mi? (47/22)

Allah'ın o (fethedilen) şehir halkından Resûl'üne verdiği fey Allah'a, Resûl'e, (ve Resûl'e) yakın akrabalığı olanlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Öyle ki (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın. Resûl size ne verirse artık onu alın, sizi neden sakındırırsa artık ondan sakının ve Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, cezası (ikâbi) pek şiddetli olanıdır. (59/7)

Ne yakın akrabalarınız, ne çocuklarınız kıyamet günü size bir

yarar sağlayamaz. (Allah) Sizin aranızı ayıracaktır. Allah yaptıklarınızı görendir. (60/3)

Andolsun, senden önce de elçiler gönderdik, onlara eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmaksızın (hiç) bir elçiyi herhangi bir ayeti (mucizeyi) getirmek olacak iş değildi. Her ecel (tesbit edilmiş süre) için bir kitap (yazı hüküm son) vardır. (13/38)

Rabbim, O'ndan başkasına kulluk etmemenizi ve anne-babaya iyilikle-davranmayı emretti. Şayet onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlılığa ulaşırsa, onlara: "Öf" bile deme ve onları azarlama; onlara güzel söz söyle. Onlara acıyarak alçakgönüllülük kanadını ger ve de ki: "Rabbim, onlar beni küçükken nasıl terbiye ettilerse Sen de onları esirge." Akrabaya hakkını ver yoksula ve yolda kalmışa da. İsrâf ederek saçıp-savurma. (17/23-26)

Biz insana anne ve babasına (karşı) güzelliği (ilke edinmesini) tavsiye ettik. Eğer onlar hakkında bilgin olmayan şeyle bana ortak koşman için sana karşı çaba harcayacak olurlarsa, bu durumda onlara itaat etme. Dönüşünüz banadır. Artık yaptıklarınızı size haber vereceğim. (29/8)

Elçilerimiz Lut'a geldikleri zaman o, bunlar dolayısıyla kötüleşti ve içi daraldı. Dediler ki: "Korkuya düşme ve hüzne kapılma. Karın dışında seni ve aileni muhakkak kurtaracağız. O ise arkada kalacaktır." (29/33)

Peygamber, mü'minler için kendi nefislerinden daha evladır ve onun zevceleri de onların anneleridir. Rahim sahipleri (akrabalar) de, Allah'ın Kitabında birbirlerine öteki mü'minlerden ve muhacirlerden daha yakındır. Ancak dostlarınıza maruf üzere yapacaklarınızı başka; bunlar Kitapta yazılmış bulunmaktadır. (33/6)

Ey iman edenler, gerçek şu ki, sizin eşlerinizden ve çocuklarınızdan bir kısmı sizler için (bire) düşmandırlar. Şu halde onlardan sakının. Yine de affeder, hoş görür (kusurlarını yüzlerine vurmaz) ve bağışlarsanız, artık elbette Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (64/14)

Mallarınız ve çocuklarınız sizin için ancak bir fitne (bir dene-me)dir. Allah ise, büyük ecir (en güzel karşılık) O'nun Katında olanıdır. (64/15)

ALAK

Ey insanlar, eğer dirilişten yana bir kuşku içindeyseniz, gerçek şu ki, Biz sizi topraktan yaratık, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo), sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnem et parçasından; size (kudretimizi) açıkça göstermek için. Dilediğimizizi, adı konulmuş bir süreyle kadar rahimlerle tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kiminiz de, bildikten sonra hiçbir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilmektedir. Yeryüzünün kupkuru ölü gibi görürsün, fakat Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir, kabarıp ve her güzel çiftten (ürünler) bitirir. (22/5)

Sonra o su damlasını bir alak (embriyo) olarak yaratık; ardından o alak'ı (hücre topluluğu) bir çiğnem et parçası olarak yaratık; daha sonra o çiğnem et parçasını kemik olarak yaratık; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir başka yaratışla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne yücedir. (23/14) O'dur ki, sizi topraktan, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo) yaratık; sonra sizi bir bebek olarak çıkarmak-

KURAN FİHRİSTİ

ta, sonra güçlü (erginlik) çağınıza erişmeniz, sonra da yaşlanmanız için size (belli bir ömür vermektedir). Sizden kiminin daha önce hayatına son verilmektedir; adı konulmuş bir ecele erişmeniz ve belki aklınızı kullanmanız için (Allah sizi böyle yaşşatır). (40/67)
Sonra bir alak (embriyo) oldu, derken (Allah, onu) yarattı ve bir 'düzen içinde biçim verdi.' (75/38)
O, insanı bir alak'tan yarattı. (96/2)

ALAMET

(Zekeriya) "Rabbim, bana bir alamet (ayet) ver." dedi. "Sana alamet, işaretleşme dışında, insanlarla üç gün konuşmamandır. Rabbini çokça zikret ve akşam sabah O'nu tesbih et." dedi. (3/41)
Dedi ki: "Rabbim, bana bir alamet (ayet) ver." Dedi ki: "Senin alametin, sapaşğlam iken, üç tam gece insanlarla konuşmamandır." (19/10)

ALAY

İman edenlerle karşılaştıkları zaman: "İman ettik" derler. Şeytanlarıyla başbaşa kaldıklarında ise, derler ki: "Şüphesiz, sizinle beraberiz. Biz (onlarla) yalnızca alay ediyoruz." (2/14)
(Asıl) Allah onlarla alay eder ve taşkınlıkları içinde şaşkınca dolaşmalarına (belli bir) süre tanır. (2/15)
Hani Musa kavmine: "Allah, muhakkak sizin bir sığır kesmenizi emrediyor" demişti. "Bizi alaya mı alıyorsunuz?" dediler. (Musa) "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" dedi. (2/67)
İnkâr edenlere dünya hayatı çekici kılındı (süslendi). Onlar, iman edenlerden kimileriyle alay ederler. Oysa korkup sakınanlar, kıyamet günü onların üstündedir. Allah, dilediğine hesapsız rızık verir. (2/212)
O, size Kitapta: "Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla alay edildiğini iştittiginizde, onlar bir başka söze dalıp geçinceye kadar, onlarla oturmayın, yoksa siz de onlar gibi olursunuz" diye indirdi. Doğrusu Allah, münafıkların ve kafirlerin tümünü cehennemde toplayacak olandır. (4/140)
Ey iman edenler, sizden önce kendilerine kitap verilenlerden dininizi, alay ve oyun (konusu) edenleri ve kafirleri dostlar (veliler) edinmeyin. Ve eğer inanıyorsanız, Allah'tan korkup-sakının. (5/57)
Onlar, siz birbirinizi namaza çağırıldığınızda onu alay ve oyun (konusu) edinirler. Bu, gerçekten onların akıl erdirmeyen bir topluluk olmalarındandır. (5/58)
Kendilerine hak gelince, onu yalanladılar; fakat alaya aldıklarının haberleri onlara gelecektir. (6/5)
Andolsun, senden önceki elçiler de alaya alındı da alaya aldıkları şey, onlardan maskaralık yapanları çepeçevre kuşatıverdi. (6/10)
Ayetlerimiz konusunda 'alaylı tartışmalara dalanlar:' -onlar bir başka söze geçinceye kadar- onlardan yüz çevir. Şeytan sana unutturacak olursa, bu durumda hatırlamadan sonra, artık zulmeden toplulukla beraber oturma. (6/68)
Münafıklar, kalblerinde olanı kendilerine haber verecek bir sürenin aleyhlerinde indirilmesinden çekiniyorlar. De ki: "Alay edin. Şüphesiz, Allah kaçınmakta olduklarınızı açığa çıkarandır." (9/64)
Onlara sorarsanız, andolsun: "Biz dalmış, oyalanıyorduk" derler. De ki: "Allah ile, O'nun ayetleriyle ve elçisiyle mi alay ediyordunuz?" (9/65)

Sadakalar konusunda, mü'minlerden ek başışlarda bulunanlarla emeklerinden (cehdlerinden) başkasını bulamayanları yadırgayarak bunlarla alay edenler; Allah (asıl) onları alay konusu kılmıştır ve onlar için acı bir azab vardır. (9/79)
Andolsun, onlardan azabı sayılı bir topluluğa (veya belirli bir süreye) kadar ertelések, mutlaka: "Onu alıkoyan nedir?" derler. Haberiniz olsun; onlara bunun geleceği gün, onlardan geri çevrilecek değıldir ve alaya almakta oldukları şey de kendilerini çepeçevre kuşatacaktır. (11/8)
Gemiği yapıyordu. Kavminin ileri gelenleri kendisine her uğradığında O'nunla alay ediyordu. O: "Eğer bizimle alay ederseniz, alay ettiğiniz gibi biz de sizlerle alay edeceğiz" dedi. (11/38)
Andolsun, senden önceki elçilerle de alay edildi, bunun üzerine Ben de o inkâra sapanlara bir süre tanıdım, sonra onları (kısıkkıvrak) yakalayiverdim. İşte nasıldı sonuçlandırma? (13/32)
Onlara herhangi bir elçi gelmeyeğörsün, mutlaka onunla alay ederlerdi. (15/11)
Şüphesiz o alay edenlere (karşı) Biz sana yeteriz. (15/95)
Böylece işledikleri kötülükleri kendilerine isabet etti ve alaya aldıkları şey, kendilerini sarıp-kuşatıverdi. (16/34)
Ya da göğüslerinizde büyümekte olan (veya büyüttüğünüz) bir yaratık (olun)." Bizi kim (hayata) geri çevirebilir" diyecekler. De ki: "Sizi ilk defa yaratan." Bu durumda sana başlarını alaylıca sallayacaklar ve diyecekler ki: "Ne zamanmış o?" De ki: "Umulur ki pek yakında." (17/51)
Biz elçileri, müjde vericiler ve uyarıcılar olmak dışında (başka bir amaçla) göndermeyiz. İnkâr edenler ise, hakkı batıl ile geçersiz kılmak için mücadele ediyorlar. Onlar benim ayetlerimi ve uyarıldıklarını (azabı) alay konusu edindiler. (18/56)
İşte, inkâr etmeleri, ayetlerimi ve elçilerimi alay konusu edinmelerinden dolayı onların cezası cehennemdir. (18/106)
İnkâr edenler seni gördüklerinde, seni yalnızca alay-konusu ediyorlar (ve): "Sizin ilâhlarınızı diline dolayan bu mu?" (derler.) Oysa Rahman'ın sözünü (Kitabını) inkar edenler kendileridir. (21/36)
Andolsun, senden önceki elçilerle de alay edildi, fakat içlerinden küçük düşürenleri, o alaya aldıkları (azap) sarıp-kuşatıverdi. (21/41)
Siz onları alay konusu edinmişsiniz; öyle ki, size benim zikrimi unutturdular ve siz onlara gülüp duruyordunuz." (23/110)
Seni gördükleri zaman, seni yalnızca alay konusu edinmekte-dirler: "Allah'ın, elçi olarak gönderdiği bu mu?" (25/41)
Gerçekten yalanladılar; fakat, alay konusu yaptıkları şeyin haberi kendilerine pek yakında gelecektir. (26/6)
Sonra kötülük yapanların uğradıkları son, Allah'ın ayetlerini anlamları ve alay konusu edinmeleri dolayısıyla çok kötü oldu. (30/10)
Yazıklar olsun kullara; ki onlara bir elçi gelmeyeğörsün, mutlaka onunla alay ederlerdi. (36/30)
Hayır, sen (bu muhteşem yaratışa ve onların inkarına) şaşırđın kaldın; onlar ise alay edip duruyorlar. (37/12)
Bir ayet (mucize) gördüklerinde de, alay konusu edinin eğleniyorlar. (37/14)
Biz onları bir alay konusu edinmiştik; yoksa gözler mi onlardan kaydı?" (38/63)
Kazandıkları kötülükler, kendileri için açığa çıkmıştır ve alay konusu edindikleri şey de kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. (39/48)
Kişinin (yana yakıla) şöyle diyeceği (gün): "Allah yanında (kul-

lukta yaptığım kusurlardan dolayı yazıklar olsun (bana) doğru-su ben, (Allah'ın diniyle) alay edenlerdendim." (39/56)

Resulleri kendilerine apaçık belgeler getirdiği zaman, onlar, yanlarında olan ilimden dolayı sevenip-böbürlendiler de, kendisini alay konusu edindikleri şey, onları sarıp-kuşatıverdi. (40/83)

Onlara bir peygamber gelmeyiversin, mutlaka onunla alay ederlerdi. (43/7)

Ayetlerimizden bir şey öğrendiği zaman, alay konusu edinir. İşte onlar için aşığılatıcı bir azab vardır. (45/9)

Onların yaptıkları şeylerin kötülüğü kendileri için açığa çıktı ve alay konusu edindikleri de onları sarıp-kuşattı. (45/33)

Bunun nedeni şudur: Çünkü siz Allah'ın ayetlerini alay konusu edindiniz; dünya hayatı da sizi aldattı." Böylece ne ordan (ateşten) çıkarılırlar, ne (Allah'tan) hoşnutluk dilekleri kabul edilir. (45/35)

Andolsun, Biz onları, sizleri kendisinde yerleşik kılmadığımız yerlerde (size vermediğimiz güç ve iktidar imkanlarıyla) yerleşik kıldık ve onlara iştirme, görme (duygularını) ve gönülleri verdik. Ancak ne iştirme, ne görme (duyuları) ve ne gönülleri kendilerine herhangi bir şey sağlamadı. Çünkü onlar, Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlardı. Alay konusu edindikleri şey, onları sarıp-kuşattı. (46/26)

Ey iman edenler, bir kavim (bir başka) kavimle alay etmesin, belki kendilerinden daha hayırlıdır; kadınlar da kadınlarla (alay etmesin), belki kendilerinden daha hayırlıdır. Kendi nefislerinizi (kendi kendinizi) yadırgayıp-küçük düşürmeyin ve birbirinizi 'olmadık-kötü lakablarla' çağırmayın. İmandan sonra faksıklık ne kötü bir isimdir. Kim tevbe etmezse, işte onlar, zalim olanların ta kendileridir. (49/11)

Arkadan çekiştirip duran, kaş göz hareketleriyle alay eden her kişinin vay haline; (104/1)

ALÇAK GÖNÜLLÜLÜK

Ey iman edenler, içinizden kim dininden geri döner (irtidat eder)se, Allah (yerine) kendisinin onları sevdiği, onların da kendisine sevdiği mü'minlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı ise 'güçlü ve onurlu,' Allah yolunda cehd eden (çaba harcayan) ve kınayıcının kınamasından korkmayan bir topluluk getirir. Bu, Allah'ın bir fazlıdır, onu dilediğine verir. Allah (rahmetiyle) geniş olandır, bilendir. (5/54)

Onlara acıyarak alçakgönüllülük kanadını ger ve de ki: "Rabbim, onlar beni küçükken nasıl terbiye ettilerse Sen de onları esirge." (17/24)

Biz her ümmet için bir "Mensek" kıldık, O'nun kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine Allah'ın adını an-sınlar diye. İşte sizin ilahınız bir tek ilahdır, artık yalnızca O'na teslim olun. Sen alçak gönüllü olanlara müjde ver. (22/34)

O Rahman'ın kulları, yeryüzü üzerinde alçak gönüllü olarak yürürler ve cahiller kendileriyle muhatap oldukları zaman "Selam" derler. (25/63)

ALÇALTMAK

De ki: "Ey mülkün sahibi Allah'ım, dilediğine mülkü verirsin ve dilediğinden mülkü çekip-alırsın, dilediğini aziz kılar, dilediğini alçaltırsın; hayır Senin elindedir. Gerçekten Sen, herşeye güç yetirensin." (3/26)

(Allah) Dedi: "Kınanıp alçaltılmış ve kovulmuş olarak ordan çık.

Andolsun, onlardan kim seni izlerse, cehennemle sizlerle dolduracağım." (7/18)

Siz O'na (peygambere) yardım etmezseniz, Allah O'na yardım etmiştir. Hani kâfirler ikiden biri olarak O'nu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah O'na 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmişti, O'nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkâra edenlerin de kelimesini alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi, yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/40)

Böylelikle ona bir tuzak hazırlamak istediler. Oysa Biz, onları alçaltılmışlar kıldık. (37/98)

Gerçekten Allah'a ve Resûlü'ne karşı (onların koydukları sınırları tanımayıp kendileri sınır koymaya kalkışmakla) başkaldıranlar, kendilerinin öncekilerin alçaltılması gibi alçaltılmışlardır. Oysa Biz apaçık ayetler indirdik. Kafirler için küçültücü bir azap vardır. (58/5)

Hurma ağaçlarından her neyi kesmişseniz veya kökleri üzerinde dimdik bırakmışsanız, (bu) Allah'ın izniyledir ve fasik olanları alçaltması içindir. (59/5)

ALDANIŞ

(Şeytan) Onlara vaadler ediyor, onları en olmadık kuruntulara düşürüyor. Oysa şeytan, onlara bir aldanıştan başka bir şey va'detmez. (4/120)

Hani, münaфіk olanlar ve kalplerinde hastalık bulunanlar: " Allah ve Resûlü, bize boş bir aldanıştan başka bir şey vadetmedi" diyorlardı. (33/12)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, ('eğlence türünden) tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakersın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldanış olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

ALDATICI

Ey insanlar, Rabbinizden korkup-sakının ve öyle bir günün azabından çekinip-korkun ki, (o gün hiç) bir baba, çocuğu için bir karşılık veremez ve (hiç) bir çocuk da babası için bir şeyi verebilecek (durumda) değildir. Şüphesiz Allah'ın va'di hakdır. Artık dünya hayatı sizi aldatmaya sürüklemesin ve aldatıcı(lar) da sizi Allah ile aldatmasın. (31/33)

Ey insanlar, hiç şüphesiz Allah'ın va'di hakdır; öyleyse dünya hayatı sizi aldatmasın ve aldatıcı(lar) da, sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak) aldatmasın. (35/5)

ALDATMAK-ALDATILMAK

(Sözde) Allah'ı ve iman edenleri aldatırlar. Oysa onlar, yalnızca kendilerini aldatıyorlar ve şuurunda değiller. (2/9)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Kıyamet günü elbette ecirlerinin eksiksizce ödenecektir. Kim ateşten uzaklaştırılır ve cennete sokulursa, artık o gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı metadan başka bir şey değildir. (3/185)

İnkâr edenlerin ülke ülke dönüp-dolaşmaları seni aldatmasın. (3/196)

KURAN FİHRİSTİ

Gerçek şu ki, münafıklar (sözde), Allah'ı aldatmaktadırlar. Oysa O, onları aldatandır. Namaza kalktıkları zaman, isteksizce kalkarlar. İnsanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı ancak çok az anarlar. (4/142)

Böylece her peygambere, insan ve cin şeytanlarından bir düşman kıldık. Onlardan bazıını bazısını aldatmak için yıldızlı sözler fısıldarlar. Rabbin dileseydi bunu yapmazlardı. Öyleyse onları yalan olarak düzmekte olduklarıyla başbaşa bırak. (6/112) Ey cin ve insan topluluğu, içinizden size ayetlerimi aktarıp-okuyan ve size bu karşı karşıya geldiğiniz gününüzle sizi uyarıp-korkutan elçiler gelmedi mi? Onlar: "Nefislerimize karşı şahadet ederiz" derler. Dünya hayatı onları aldattı ve gerçekten kafir olduklarına dair kendi nefislerine karşı şahadet ettiler. (6/130)

Böylece onları aldatarak düşürdü. Ağacı tattıkları anda ise, ayıp yerleri kendilerine belirverdi ve üzerlerini cennet yapraklarından örtmeye başladılar. (O zaman) Rableri kendilerine seslendi: "Ben sizi bu ağaçtan menetmemiş miydim? Ve şeytanın sizin gerçekten apaçık bir düşmanınız olduğunu söylememiş miydim?" (7/22) Onlar, dinlerini bir eğlence ve oyun (konusu) edinmişlerdi ve dünya hayatı onları aldatmıştı. Onlar, bu günleriyle karşılaşmayı unuttukları ve bizim ayetlerimizi 'yok sayarak tanımadıkları' gibi, biz de bugün onları unutacağız. (7/51)

Münafıklar ve kalplerinde hastalık olanlar şöyle diyorlardı: "Bunları (Müslümanları) dinleri aldattı." Oysa kim Allah'a tevekkül ederse, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/49)

Onlar, seni aldatmak isterlerse, şüphesiz Allah sana yeter. O, seni yardımcıyla ve mü'minlerle destekledi. (8/62) Onlardan güç yetirdiklerini sesinle sarsıntıya uğrat, atlıların ve yayalarınla onların üstüne yaygarayı kopar, mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol ve onlara çeşitli vaadlerde bulun." Şeytan, onlara aldatmadan başka bir şey vadetmez. (17/64)

Ey insanlar, Rabbinizden korkup-sakinin ve öyle bir günün azabından çekinip-korkun ki, (o gün hiç) bir baba, çocuğu için bir karşılık veremez ve (hiç) bir çocuk da babası için bir şeyi verebilecek (durumda) değildir. Şüphesiz Allah'ın va'di haktır. Artık dünya hayatı sizi aldatmaya sürüklemesin ve aldatıcı(lar) da sizi Allah ile aldatmasın. (31/33)

Ey insanlar, hiç şüphesiz Allah'ın va'di haktır; öyleyse dünya hayatı sizi aldatmasın ve aldatıcı(lar) da, sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak) aldatmasın. (35/5)

De ki: "Siz, Allah'ın dışında taptığınız ortaklarınızı gördünüz mü? Bana haber verin; yerden neyi yaratmışlardır? Ya da onları gözlerde bir ortaklığı mı var? Yoksa Biz onlara bir kitap vermiş de onlar bundan (dolayı) apaçık bir belge üzerinde midirler? Hayır, zulmedenler, birbirlerine aldatmadan başkasını vadetmiyorlar. (35/40)

Allah'ın ayetleri konusunda inkar edenlerden başkası mücadele etmez. Öyleyse onların şehirlerde dönüp dolaşması seni aldatmasın. (40/4)

Bunun nedeni şudur: Çünkü siz Allah'ın ayetlerini alay konusu edindiniz; dünya hayatı da sizi aldattı." Böylece ne ordan (ateşten) çıkarılırlar, ne (Allah'tan) hoşnutluk dilekleri kabul edilir. (45/35)

(Münafıklar) Onlara seslenirler: "Biz sizlerle birlikte değil miydik?" Derler ki: "Evet, ancak siz kendinizi fitneye düşürdünüz, (Müslümanları) acıların ve yıkımların sarmasını) gözetip-beklediniz, (Allah'a ve İslam'a karşı) kuşuklara kapıldınız. Sizleri kuruntular yanılıp-aldattı. Sonunda Allah'ın emri (olan ölüm) geli-

verdi; ve o aldatıcı da sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak, hatta masumca sizden görünerek) aldatmış oldu." (57/14) Ey insan, 'Üstün kerem sahibi' olan Rabbinize karşı seni aldatıp-yanıltan nedir? (82/6)

ALEMELER

Hamd, Alemlerin Rabbi'nedir. (1/1)

Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi ve sizi (bir dönem) alemlere üstün kıldığımı hatırlayın. (2/47)

Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi ve sizi (bir dönem) alemlere muhakkak üstün kıldığımı hatırlayın. (2/122)

Rabbi ona: "Teslim ol" dediğinde (O:) "Alemlerin Rabbinize teslim oldum" demişti. (2/131)

Böylece onları, Allah'ın izniyle yenilgiye uğrattılar. Davud Calut'u öldürdü. Allah da ona mülk ve hikmet verdi; ona dilediğinden öğretti. Eğer Allah'ın, insanların bir kısmı ile bir kısmını def'i (engellemesi) olmasaydı, yeryüzü mutlaka fesada uğrardı. Ancak Allah, alemlere karşı büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. (2/251) Gerçek şu ki, Allah, Adem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini alemler üzerine seçti; (3/33)

Hani melekler: "Meryem, şüphesiz Allah seni seçti, seni arındırdı ve alemlerin kadınlarına üstün kıldı," demişti. (3/42)

Orada apaçık ayetler (ve) İbrahim'in makamı vardır. Kim oraya girse o güvenliktedir. Ona bir yol bulup güç yetirenlerin Ev'i haccetmesi Allah'ın insanlar üzerindeki hakkıdır. Kim de inkâr ederse, şüphesiz, Allah alemlere karşı muhtaç olmayandır. (3/97)

Bunlar sana hak olarak okumakta olduğumuz Allah'ın ayetleridir. Allah, alemlere zulüm isteyen değildir. (3/108)

Hani, Musa kavmine (şöyle) demişti: "Ey kavmim, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın; içinizden peygamberler çıkardı, sizden yöneticiler kıldı ve alemlerden hiç kimseye vermediğini size verdi." (5/20)

Eğer beni öldürmek için elini bana uzatacak olursan, ben seni öldürmek için elimi sana uzatacak değilim. Çünkü ben, alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım." (5/28)

Allah demişti ki: "Şüphesiz ben bunu size indireceğim. Artık sonra sizden kim inkâr ederse, ben onu gerçekten alemlerden hiç kimseyi azablandırmayacağım bir azabla azablandıracağım." (5/115)

Böylece zulmeden topluluğun kökü kurutuldu. Hamd, alemlerin Rabbi olan Allah'adır. (6/45)

De ki: "Bize yararı ve zararı olmayan Allah'tan başka şeylere mi tapalım? Allah bizi hidayete erdirdikten sonra, şeytanlarını ayararak yerde şaşkınca bıraktıkları, arkadaşlarının da: "Doğru yola, bize gel" diye kendisini çağırıldığı kimse gibi topluğumuz üzerinde gerisin geri mi döndürülelim?" De ki: "Hiç şüphesiz Allah'ın yolu, asıl yoldur. Ve biz alemlerin Rabbinize (kendimizi) teslim etmekle emrolunduk." (6/71)

İsmail'i, Elyasa'yı, Yunus'u ve Lut'u da (hidayete erdirdik). Onların hepsini alemlere üstün kıldık. (6/86)

İşte Allah'ın hidayete verdikleri bunlardır; öyleyse sen de onların bu hidayetlerine uy. De ki: "Ben bunun için sizden bir ücret istemiyorum. O (Kur'an), alemlere bir 'öğüt ve hatırlatmadan' başkası değildir." (6/90)

De ki: "Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, dirimim ve ölümüm alemlerin Rabbi olan Allah'ındır." (6/162)

Gerçekten sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden Allah'tır. Gündüzü, durmaksızın kendisi-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

ni kovalayan geceyle örten, güneşe, aya ve yıldızlara kendi buyruğuyla baş eğdirenler. Haberinizi olsun, yaratmak da, emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir. (7/54)

O: "Ey kavmim, bende bir 'şaşırmışlık ve sapmışlık' yoktur; ama ben alemlerin Rabbinden bir elçiyim." dedi. (7/61)
(Hud:) "Ey kavmim" dedi. "Bende 'akıl yetersizliği' yoktur; ama ben gerçekten alemlerin Rabbinden bir elçiyim" dedi. (7/67)
Hani Lut da kavmine şöyle demişti: "Sizden önce alemlerden hiç kimsenin yapmadığı hayasız-çirkinliği mi yapıyorsunuz? (7/80)

Musa dedi ki: "Ey Firavun, gerçekten, ben alemlerin Rabbinden (gönderilme) bir elçiyim." (7/104)

Alemlerin Rabbine iman ettik" dediler. (7/121)

O sizi alemlere üstün kılmışken, ben size Allah'tan başka bir ilah mı arayacağım?" (7/140)

Oradaki duaları: "Allah'ım, Sen ne yücesin"dir ve oradaki dirlik temennileri: "Selam"dir; dualarının sonu da: "Gerçekten, hamd alemlerin Rabbi olan Allah'ındır." (10/10)

Bu Kur'an, Allah'tan başkası tarafından yalan olarak uydurulmuş değildir. Ancak bu, öndekileri doğrulayan ve kitabı ayrıntılı olarak açıklayandır. Bunda hiç şüphe yoktur, alemlerin Rabbindendir. (10/37)

Oysa ki sen buna karşı onlardan bir ücret de istemiyorsun. O, alemler için yalnızca bir 'öğüt ve hatırlatmadır.' (12/104)

Onu ve Lut'u kurtarıp içinde, alemler (insanlık) için bereketler kıldığımız yere (ülkeye) çıkardık. (21/71)

Biz seni alemler için yalnızca bir rahmet olarak gönderdik. (21/107)

Alemlere uyarıcı olsun diye, kuluna Furkan'ı indiren (Allah) ne yücedir. (25/1)

Gecikmeksizin Firavun'a giderek deyin ki: "Gerçekten biz, alemlerin Rabbinin elçisiyiz," (26/16)

Firavun dedi ki: "Alemlerin Rabbi nedir?" (26/23)

(Ve:) "Alemlerin Rabbine iman ettik" dediler. (26/47)

İşte bunlar, gerçekten benim düşmanımdır; yalnızca alemlerin Rabbi hariç" (26/77)

Çünkü sizi (yalancı olanları) alemlerin Rabbiyle eşit tutuyorduk. (26/98)

Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; ücretim yalnızca alemlerin Rabbine aittir." (26/109, 26/127, 26/164, 26/180)

Gerçekten o (Kur'an), alemlerin Rabbinin (bir) indirimidir. (26/192)

Oraya gittiğinde, kendisine seslendi: "Ateş (yerin)de olanlar da, çevresinde bulunanlar da kutlu kılınmıştır. Alemlerin Rabbi olan Allah yücedir. (27/8)

Ona: "Köşke gir" denildi. Onu görünce derin bir su sandı ve (eteğini çekerek) ayaklarını açtı. (Süleyman:) Dedi ki: "Gerçekten bu, saydam camdan olma düzeltilmiş bir köşk-zemindir." Dedi ki: "Rabbim, gerçekten ben kendime zulmettim; (artık) ben Süleyman'la birlikte alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum." (27/44)

Derken oraya geldiğinde, o kutlu yerdeki vadinin sağ yanında olan bir ağaçtan: "Ey Musa, Alemlerin Rabbi olan Allah benim," diye seslendi. (28/30)

Kim cehd ederse (çaba harcarsa), yalnızca kendi nefsi için cehd etmiş olur. Şüphesiz Allah, alemlerden müstağnidir. (29/6)
İnsanlardan böyleydi vardır ki, "Allah'a iman ettik" der; fakat Allah uğruna ezizyet gördüğü zaman, insanların (kendisine yönelttik-

leri işkence ve) fitnessini Allah'ın azabıymış gibi sayar; ama Rabbinden 'bir yardım ve zafer' gelirse, andolsun: "Biz gerçekten sizlerle birlikteydik" demektedirler. Oysa Allah, alemlerin sinelerinde olanı daha iyi bilen değil midir? (29/10)

Böylece Biz onu ve gemi halkını kurtardık ve bunu alemlere bir ayet (kendisinden ders çıkarılacak bir olay) kılmış olduk. (29/15)

Lut da; hani kavmine demişti: "Siz gerçekten, sizden önce alemlerden hiç kimsenin yapmadığı 'çirkin bir utanmazlığı' yapıyorsunuz." (29/28)

Kendisinde şüphe olmayan bu Kitabın indirilişi alemlerin Rabbi tarafından. (32/2)

Alemler içinde selam olsun Nuh'a. (37/79)

Alemlerin Rabbi hakkındaki zannınız nedir?" (37/87)

Ve alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun. (37/182)

O (Kur'an), alemler için yalnızca bir zikir (öğüt ve hatırlatma)dir." (38/87)

Melekleri de arşın etrafını çevirmişler olarak Rablerini hamd ile tesbih ettiklerini görürsün. Aralarında hak ile hüküm verilmiştir ve: "Alemlerin Rabbine hamdolsun" denilmiştir. (39/75)

Allah, yeryüzünü sizin için bir karar, gökyüzünü bir bina kıldı; sizi suretlendirdi, suretinizi de en güzel (bir biçim ve incelikte) kıldı ve size güzel-temiz şeylerden rızık verdi. İşte sizin Rabbiniz Allah budur. Alemlerin Rabbi Allah ne yücedir. (40/64)

O, Hayy (dir) olandır. O'ndan başka ilah yoktur; öyleyse dini yalnızca kendisine halis kılınlar olarak O'na dua edin. Alemlerin Rabbine hamdolsun. (40/65)

De ki: "Bana apaçık belgeler gelince, sizin Allah'tan başka tapıklarınıza kulluk etmekten kesin olarak menedildim ve alemlerin Rabbine teslim olmakla emrolundum." (40/66)

De ki: "Gerçekten siz mi yeri iki günde yaratıncı inkâr ediyor ve O'na birtakım eşler kılyorsunuz? O, alemlerin Rabbidir." (41/9)
Andolsun, Biz Musa'yı, Firavun'a ve onun 'önde gelen çevresine' ayetlerimizle gönderdik. O da, dedi ki: "Gerçekten ben, alemlerin Rabbinin elçisiyim." (43/46)

Andolsun, Biz onları bir ilim üzere alemlere üstün kıldık. (44/32)

Andolsun, Biz İsrailoğullarına Kitap, hüküm ve peygamberlik verdik, onları temiz ve güzel şeylerle rızıklandırdık ve onları alemlere üstün kıldık. (45/16)

Şu halde hamd, göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve alemlerin Rabbi Allah'ındır. (45/36)

Alemlerin Rabbinden indirilmedi. (56/80)

Şeytanın durumu gibi; çünkü insana "İnkâr et" dedi, inkâr edincede: "Gerçek şu ki, ben senden uzağım. Doğrusu ben, alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım" dedi. (59/16)

Oysa o (Kur'an), alemlere bir zikir (öğüt, hatırlatma, hüküm ve üstün bir şeref)den başka bir şey değildir. (68/52)

Alemlerin Rabbinden bir indirilmedi. (69/43)

O (Kur'an), alemler için yalnızca bir zikirdir; (81/27)

Alemlerin Rabbi olan Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. (81/29)

İnsanların, alemlerin Rabbi için kalkacağı günde. (83/6)

ALEV

İnkâr edenler ve ayetlerimizi yalanlayanlar ise, onlar da, alevi ateşin halkıdır. (5/10)

Yahudiler: "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır, nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen,

KURAN FİHRİSTİ

onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar süreceğ düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (5/64)

Allah, kimi hidayete erdirirse, işte o, hidayet bulmuştur, kimi saptırırsa onlar için O'nun dışında asla veliler bulamazsın. Kıyamet günü, Biz onları yüzükoyun körler, dilsizler ve sağırlar olarak haşrederiz. Onların barınma yerleri cehennemdir; ateşi sükun bulduka, çılgin alevini onlara arttırırız. (17/97)

Demişti ki: "Rabbim, şüphesiz benim kemiklerim gevşedi ve baş, yaşlılık aleviyle tutuştu; ben sana dua etmekle mutsuz olmadım." (19/4)

Ayetlerimiz konusunda acze düşürücü çabalar harcayanlar, alevli ateşin halkıdır. (22/51)

Ancak (sözü hırsızlama) çalıp-kapan olursa, artık onu da delip geçen 'yakıcı bir alev' izler (ve yok eder). (37/10)

İkinizin de üzerine ateşten yalın bir alev ve (bakır gibi erimiş) kıpkızıl bir duman salıverilir de 'kurtulup-başaramazsınız.' (55/35)

Sonra çılgin alevlerin içine atın." (69/31)

Ne gölge altında barındırır, ne (yakıcı) alevden korur. (77/31)

Çılgin alevli ateşe girecek. (84/12)

Artık sizi, 'alevleri kabardıkça kabaran' bir ateşe uyardım. (92/14)

Alevi olan bir ateşe girecektir. (111/3)

ALIKOYMAK

Sana haram olan ayı, onda savaşmayı sorarlar. De ki: "Onda savaşmak büyük (bir günahtır). Ancak Allah Katında, Allah'ın yolundan alıkoymak, onu inkâr etmek, Mescid-i Haram'a engel olmak ve halkını oradan çıkarmak daha büyük (bir günahtır). Fitne, katilden beterdir. Eğer güç yetirirlerse, sizi dininizden geri çevirinceye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler; sizden kim dininden geri döner ve kafir olarak ölürse, artık onların bütün işledikleri (amelleri) dünyada da, ahirette de boşa çıkmıştır ve onlar ateşin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır. (2/217)

Kadınlarınızdan fuhuş yapanların aleyhinde olmak üzere içinizden dört şahid tutun. Eğer şahadet ederlerse, onları, ölüm alıp götürünceye veya Allah onlara bir yol kılincaya kadar evlerde alıkoyn. (4/15)

Yahudilerin yaptıkları zulüm ve birçok kişiyi Allah'ın yolundan alıkoymaları nedeniyle (önceleri) kendilerine helal kılınmış güzel şeyleri onlara haram kıldık. (4/160)

Şüphesiz, inkâr edenler ve Allah yolundan alıkoynlar gerçekten uzak bir sapıklıkla sapmışlardır. (4/167)

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına, haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakin saygısızlık etmeyin. İhrandan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoymduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakin sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakinin. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırmaya pek şiddetli olandır. (5/2)

Ey iman edenler, adil şahidler olarak, Allah için, hakkı ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkup-saki-

nin. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır. (5/8)

Gerçekten şeytan, içki ve kumarla aranızda düşmanlık ve kin düşürmek, sizi, Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçtiniz değil mi? (5/91)

Ey iman edenler, sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, vasiyet hazırlanışında, aranızda içinizden adaletli iki kişiyi (şahid tutun.) Veya yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa, sizden olmayan başka iki kişiyi (şahid tutun. İkisini) Şayet kuşulanacak olursanız namazdan sonra alıkoynarsınız, onlar da (sizde): "Akraba dahi olsa onu (yeminimizi) hiçbir değere değiştirmeyeceğiz ve Allah'ın şahidliğini gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz." diye Allah adına yemin etsinler. (5/106)

Onlar, hem ondan alıkoynlar, hem kendileri kaçarlar. Onlar, yalnızca kendi nefislerinden başkasını yıkıma uğratmazlar ama şuurlunda değildirlir. (6/26)

Ya da: "Kitap bize de indirilseydi, elbette onlardan daha çok doğru yolda olurduk" dememeniz (için) işte size Rabbinizden apaçık bir belge, bir hidayet ve bir rahmet gelmiştir. Allah'ın ayetlerini yalanlayandan ve (insanları) ondan alıkoyn-çevirenenden daha zalim kimdir? Ayetlerimizden alıkoyn-çevirenlere, bu 'engelleme ve çevirmelerinden' dolayı pek çetin bir azabla karşılık vereceğiz. (6/157)

(Allah) Dedi: "Sana emrettiğimde, seni secde etmekten alıkoyn neydi?" (İblis) Dedi ki: "Ben ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın." (7/12)

Ki onlar Allah'ın yolundan alıkoynlar, onda çarpıklık arayanlar ve ahireti tanımayanlardır." (7/45)

O'na iman edenler tehdit ederek, Allah'ın yolundan alıkoymak için ve onda çarpıklık arayarak (böyle) her yolun (başını) kesip-oturmayın. Hatırlayın ki siz azınlıkta (ve güçsüz) iken O, sizi çoğalttı. Bozgunculuk çıkarana'nın nasıl bir sona uğradıklarına bir bakın." (7/86)

Onlar, Mescid-i Haram'dan (insanları) alıkoynlarlarken ve onun (gerçek ve layık) koruyucuları değilken Allah, ne diye onları azablandırmışın? Onun (asıl) koruyucuları yalnızca korkup-sakinlerdir. Ancak onların çoğu bilmezler. (8/34)

Bir de yurtlarından refahtan şımırıp-azıtarak, insanlara gösteriş yaparak çıkarlar ve (halkı) Allah'ın yolundan alıkoynlar gibi olmayın. Allah, onların yaptıklarını çepeçevre kuşatandır. (8/47)

Ey iman edenler, gerçek şu ki, (Yahudi) bilginlerinden ve (Hıristiyan) rahiplerinden çoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah'ın yolundan alıkoynlarlar. Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar... Onlara acı bir azabı müjdele. (9/34)

Münafık erkekler ve münafık kadınlar, bazıları bazısından; kö-tülüğü emrederler, iyilikten alıkoynlar, ellerini sımsıkı tutarlar. Onlar Allah'ı unuttular; O da onları unuttu. Şüphesiz, münafıklar fıska sapanlardır. (9/67)

Andolsun, onlardan azabı sayılı bir topluluğa (veya belirli bir süreye) kadar ertelesek, mutlaka: "Onu alıkoyn nedir?" derler. Haberinizi olsun; onlara bunun geleceği gün, onlardan geri çevrilecek değildir ve alaya almakta oldukları şey de kendilerini çepeçevre kuşatacaktır. (11/8)

Böylece (Yusuf) kardeşinin kabından önce onların kablarını (yoklamaya) başladı, sonra onu kardeşinin kabından çıkardı. İşte Biz Yusuf için böyle bir plan düzenledik. (Yoksa) Hükümda-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

rın dininde (yürürlükteki kanuna göre) kardeşini (yanında) alıko-yamazdı. Ancak Allah'ın dilemesi başka. Biz dilediğimizi dere-celerle yükseltiriz. Ve her bilgi sahibinin üstünde daha iyi bir bil-en vardır. (12/76)

Dediler ki: "Ey Vezir, gerçek şu ki, bunun yaşlı (ve) büyük bir babası var; onun yerine bizden birisini alıko-y. Doğrusu biz, seni iyilik yapanlardan görmekteyiz." (12/78)

Dedi ki: "Eşyamızı kendisinde bulduğumuzun dışında, birisini alıkoymamızdan Allah'a sığınırız. Yoksa bu durumda kuşkusuz biz zalim oluruz." (12/79)

Onlar, dünya hayatını ahirete tercih ederler. Allah'ın yolundan alıko-yarlar ve onu çarpıtmak isterler (veya onda çarpıklık ararlar). İşte onlar, uzak bir sapıklık içindedirler. (14/3)

Dediler ki: "Biz seni 'herkes(in için)e karışmaktan' alıkoymamış mıydık?" (15/70)

İnkâr edip de Allah'ın yolundan alıko-yanlar; Biz, işledikleri boz-gunculuğa karşılık, onlara azab üstüne azab ilave ettik. (16/88) Yeminlerinizi kendi aranızda, bir bozuculuk unsuru edinmeyin; sonra sapasağlam basan ayak kayar ve Allah'ın yolundan alıko-yduğunuz için kötülüğü tadarsınız. (Ayrıca) Büyük azab da sizin içindir. (16/94)

Bizi ayet (mucize)ler göndermekten, öncekilerin onu yalanla-masından başka bir şey alıko-yamadı. Semud'a dışı deveyi görü-nür (bir mucize) olarak gönderdik, fakat onlar bununla (onu bo-ğazlamakla) zulmetmiş oldular. Oysa Biz ayetleri ancak korkut-mak için göndeririz. (17/59)

Kendilerine hidayet geldiği zaman, insanları inanmaktan alıko-yan şey, onların: "Allah, elçi olarak bir beşeri mi gönderdi?" de-melerinden başkası değildir. (17/94)

Kendilerine hidayet geldiği zaman insanları inanmaktan ve Rablerinden bağışlanma dilemelerinden alıko-yan şey, ancak evvelkilerin sünnetinin kendilerine de gelmesi veya azabın on-ları karşılarcasına gelmesi(ni beklemeleri)dir. (18/55)

Öyleyse, ona inanmayıp kendi hevasına uyan, sakın seni on-dan alıko-ymasın; sonra yıkıma uğrarsın." (20/16)

(Musa da gelince:) "Ey Harun" demişti. "Onların sapıklıklarını gördüğün zaman seni (Onlara müdahale etmekten) alıko-yan neydi?" (20/92)

Gerçek şu ki, inkar edip Allah yolundan ve yerlilerle dışarıdan gelenler için eşit olarak (haram ve kible) kıldığımız Mescid-i Ha-ram'dan alıko-yanlara, orada zulmederek adaletten ayrılanlara acı bir azab taddırınız. (22/25)

Görmedin mi, Allah, yerdekileri ve denizde onun emriyle akıp giden gemileri, sizin yararınıza verdi. Ve izni olmadıkça, göğü yerin üstüne düşmekten alıko-yar. Şüphesiz Allah, insanlara karşı şefkatlidir, çok merhametlidir. (22/65)

(Öyle) Adamlar ki, ne ticaret, ne alış-veriş onları Allah'ı zikret-mekten, dosdoğru namazı kılmaktan ve zekatı vermekten 'tut-kuya kaptırıp alıko-yamaz'; onlar, kalplerin ve gözlerin inkılabı uğrayacağı (dehşetten allak bullak olacağı) günden korkarlar. (24/37)

Onu ve kavmini, Allah'ı bırakıp da güneşe secde etmekteleken buldum, şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir, böylece onları (doğru) yoldan alıko-yuştur; bundan dolayı onlar hidayet bul-muyorlar." (27/24)

Allah'tan başka tapmakta olduğu şeyler onu (Müslüman olmak-tan) alıko-yuştur. Gerçekte o, inkâr eden bir kavimdendi. (27/43)

Sana indirildikten sonra, sakın seni Allah'ın ayetlerinden alıko-y-

masınlar. Sen Rabbine çağır ve sakın müşriklerden olma. (28/87)

Ad'ı ve Semud'u da (yıkıma uğrattık). Gerçek şu ki, kendi oturdıkları yerlerden size (durumları) belli olmaktadır. Kendi yaptıkların-ı şeytan süsleyip-çekici kıldı, böylece onları yoldan alıko-ydu. Oysa onlar görebilen kimselerdi. (29/38)

Sana Kitap'tan vahyedileni oku ve namazı dosdoğru kıl. Gerçekten namaz, çirkin utanmazlıklar (fahşa)dan ve kötülüklerden alıko-yar. Allah'ı zikretmek ise muhakkak en büyük (ibadet)tür. Allah, yaptıklarınızı bilir. (29/45)

Gerçekten Allah, içinizden alıko-yanları ve kardeşlerine: "Bize gelin" diyenleri bilir. Bunlar, pek azı dışında zorlu-savaşlara gel-mezler. (33/18)

Büyüklük taslayanlar, za'fa uğrıtılan (müstaz'af)lara dediler ki: "Size hidayet geldikten sonra, sizi biz mi ondan alıko-yduk? Ha-yır, siz (zaten) suçlu-günahkarlarındınız." (34/32)

Onlara, apaçık olan ayetlerimizi okunduğunda: "Bu, sizi babala-rınızın taptıkların(ilahlar)dan alıko-yamak isteyen bir adamdan başkası değildir" dediler. Ve dediler ki: "Bu, düzülüp uydurul-muş bir yalan (iftira)dan başka bir şey de değildir." İnkâr eden-ler de, kendilerine geldiği zaman hak için: "Bu, apaçık bir büyü-den başka bir şey değildir" dediler. (34/43)

(Allah) Dedi ki: "Ey İblis, iki elimle yarattığıma seni secde et-mekten alıko-yan neydi? Büyüklendin mi, yoksa yüksekte olan-lardan mı oldun?" (38/75)

Gerçekten bunlar (bu şeytanlar), onları yoldan alıko-yarlar; onlar ise, kendilerinin gerçekten hidayette olduklarını sanırlar. (43/37)

Şeytan sakın sizi (Allah'ın yolundan) alıko-ymasın. Gerçekten o, sizin için açıkça bir düşmandır. (43/62)

Onlar ki inkâr ettiler ve Allah'ın yolundan alıko-ydular, (işte Allah da) onların amellerini giderip-boşa çıkarmıştır. (47/1)

Şüphesiz inkar edenler, Allah'ın yolundan alıko-yanlar ve kendilerine hidayet açıkça belli olduktan sonra 'elçiye karşı gelip zor-luk çıkarırlar', kesin olarak Allah'a hiçbir şeyle zarar veremez-ler. (Allah,) Onların amellerini boşa çıkaracaktır. (47/32)

Şüphesiz, inkar edenler, Allah'ın yolundan alıko-yanlar, sonra ölenler; işte Allah, onlara kesinlikle mağfret etmeyecektir. (47/34)

Ki onlar, inkâr ettiler, sizi Mescid-i Haram'dan ve durdurulmak-ta (bekletilmekte) olan hediyeleri (kurbanları), yerlerine varmak-tan alıko-ydular. Eğer kendilerini bilmediğiniz mü'min erkekler ve mü'min kadınları, bilgisizlik dolayısıyla darmadağın edip de bu yüzden size 'dayanılmaz bir sıkıntı' dokunmayacak olsaydı (o zaman durum farklı olurdu. Durumunun böyle olması,) Allah'ın dilediğini rahmetine sokması içindir. Eğer (karışık yaşayan mü'minler), seçilip ayrılmış olsalardı, muhakkak içlerinden inkâr edenleri acı bir azab ile azablandırırız. (48/25)

Onlar, yeminlerini bir siper edindiler, böylece Allah'ın yolundan alıko-ydular. Artık onlar için alçaltıcı bir azab vardır. (58/16)

Onlar, yeminlerini bir siper edip Allah'ın yolundan alıko-ydular. Doğrusu ne kötü şey yapıyorlar. (63/2)

Ne alıko-yar, ne bırakır. (74/28)

ALIN

Ben gerçekten, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. O'nun, alından yakalayıp-denetlenmediği hiçbir canlı yoktur. Muhakkak benim Rabbim, dosdoğru bir yol üzerinedir (dosdoğru yolda olanı korumaktadır.)" (11/56)

KURAN FİHRİSTİ

Sonunda ikisi de (Allah'ın emrine ve takdirine) teslim olup (başını, İsmail'i kurban etmek için) onu alını üzerine yatırdı. (37/103)

(Çünkü o gün) Suçlu-günahkarlar, simalarından tanınır da alınlarından ve ayaklarından yakalanırlar. (55/41)

O yalancı, günahkar olan alından. (96/16)

ALİMLER

İşte bu örnekler; Biz bunları insanlara vermekteyiz. Ancak alimlerden başkası bunlara akıl erdirmez. (29/43)

Göklerin ve yerin yaratılması ile dillerinizin ve renklerinizi ayrı olması, O'nun ayetlerindedir. Şüphesiz bunda, alimler için geçekten ayetler vardır. (30/22)

İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da renkleri böyle değişik olanlar vardır. Kulları içinde ise Allah'tan ancak alim olanlar 'içleri titreyerek-korkar'. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olan-dır, başgışlayandır. (35/28)

ALLAH HER YERDEDİR

Ya da (bunlar) karanlıklar, göz gürültüsü ve şimşek(ler)le yüklü, 'gökten şiddetli bir yağmur fırtınasına tutulmuş gibidirler ki, yıldırımın saldığı deşsetle'; ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tıkarlar. Oysa Allah kafirleri çepeçevre kuşatıcıdır. (2/19)

(Peki) Onlar, Allah'ın gizli tuttuklarını da, açığa vurduklarını da bildiğini bilmiyorlar mı? (2/77)

Kullarını Beni sana soracak olursa, muhakkak ki Ben (onlara) pek yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse, onlar da Benim çağırma cevap versinler ve bana iman etsinler. Umulur ki irşad (doğru yolu bulmuş) olurlar. (2/186)

Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir, kaimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun Katında şefaatte bulunacak kimdir? O, önlerindeki ve arkalarındaki bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının dışında, O'nun ilminden hiç birşeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek yücedir, pek büyüktür. (2/255)

Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. İçinizdeki açığa vursanız da, gizleseniz de, Allah sizi onunla sorguya çeker. Sonra dilediğini bağışlar, dilediğini azablandırır. Allah, her şeye güç yetirendir. (2/284)

Şüphesiz, yerde ve gökte Allah'a hiç bir şey gizli kalmaz. (3/5) Size bir yıllık dokununca tasalanırlar, size bir kötülük isabet ettiğindeyse buna sevinirler. Eğer siz sabreder ve sakınırsanız, onların 'hileli düzenleri' size hiçbir zarar veremez. Şüphesiz, Allah, yapmakta olduklarını kuşatandır. (3/120)

Onlar, insanlardan gizlemler de Allah'tan gizlemezler. Oysa O, kendileri, sözden (plan olarak) hoşnut olmayacağı şeyi 'geceleleri düzenleyip kurarlarken,' onlarla beraberdir. Allah, yaptıklarını kuşatandır. (4/108)

Göklerde ve yerde ne varsa tümü Allah'ındır. Allah, her şeyi kuşatandır. (4/126)

Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Vekil olarak Allah yeter. (4/132)

Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve: "İşittik ve itaat ettik" dediğinizde sizi, kendisiyle bağladığı sözünü (misakını) anın. Allah'tan

korkup-sakının. Şüphesiz Allah, sinelerin özünde olanı bilendir. (5/7)

Göklerde ve yerde Allah O'dur. Gizliliğini ve açıklığını bilir; kazandıklarını da bilir. (6/3)

Gaybın anahtarları O'nun Katındadır, O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O, bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi (ve her şey) apaçık bir kitaptadır. (6/59)

Gözler O'nu idrak edemez; O ise bütün gözleri idrak eder. O, latif olandır, haberdar olandır. (6/103)

Onlar bilmiyorlar mı ki, elbette Allah, onların gizli tuttuklarını da, fısıldaştıklarını da biliyor. Gerçekten Allah, gaybın bilgisine sahip olandır. (9/78)

Senin içinde olduğun herhangi bir durum, onun hakkında Kur'an'dan okuduğun herhangi bir şey ve sizin işlediğiniz herhangi bir iş yoktur ki, ona (iyice) daldığınızda, Biz sizin üzerinizde şahidler durmuş olmayalım. Yerde ve gökte zerre ağırlığına hiç bir şey Rabbinden uzakta (saklı) kalmaz. Bunun daha küçüğü de, daha büyüğü de yoktur ki, apaçık bir kitapta (kayıtlı) olmasın. (10/61)

Haberiniz olsun; gerçekten onlar, ondan gizlenmek için göğüslerini бүker (Hak'tan kaçınıp yan çizer)ler. (Yine) Haberiniz olsun; onlar, örtülerine büründükleri zaman, O, gizli tuttuklarını da, açığa vurduklarını da bilir. Çünkü O, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (11/5)

Dedi ki: "Ey kavmim, sizce benim yakın-çevrem, Allah'tan daha mı üstündür ki, O'nu arkanızda-unutulmuş (önemsiz) bir şey edindiniz. Şüphesiz benim Rabbim, yapmakta olduklarınızı sarıp-kuşatandır." (11/92)

O, gaybı da, müşahade edilene de bilendir. Pek büyüktür, yücedir. (13/9)

Sizden sözü saklı tutan da, onu açığa vuran da, geceleyin gizlenen de ve gündüzün ortaklıkta gezen de (O'nun Katında bilme bakımından) birdir. (13/10)

"Rabbimiz, şüphesiz Sen, bizim saklı tuttuklarımızı da, açığa vurduklarımızı da bilirsin. Yerde ve gökte hiç bir şey Allah'a gizli kalmaz." (14/38)

"Hani Biz sana: "Muhakkak Rabbin insanları çepeçevre kuşatmıştır" demiştik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı insanları denemek için yaptık, Kur'an'da lanetlenmiş ağacı da. Biz onları korkutuyoruz. Fakat (bu) onlarda büyük bir azgınlıktan başka bir şey arttırmıyor." (17/60)

ALLAH KORKUSU

Ey İsrailoğulları, size başgışladığım nimetimi hatırlayın ve ahdimle bağlı kalın ki, ben de ahdinize bağlı kalayım. Ve yalnızca benden korkun. (2/40)

Yanınızda olan (Tevrat)ı, doğrulayıcı olarak indirdiğime (Kur'an'a) iman edin; onu inkâr edenlerin ilki siz olmayın ve ayetlerimizi az bir değer karşılığında değişmeyin. Ve yalnızca benden korkun. (2/41)

Bundan sonra kalpleriniz yine katılaştı; taş gibi, hatta daha katı. Çünkü taşlardan öyleleri vardır ki, onlardan ırmaklar fışkırır öyleleri vardır ki yarılır, ondan sular çıkar, öyleleri vardır ki Allah korkusuyla yuvarlanırlar. Allah yaptıklarınızdan gafil (habersiz) değildir. (2/74)

Her nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir.

Harun Yahya (Adnan Oktar)

(Eiz de) Her nerede olursanız yüzünüzü onun yönüne çevirin. Öyle ki, onlardan zulmedenlerin dışında insanların, size karşı bir delilileri olmasın. Onlardan korkmayın. Benden korkun, üzerinizdeki nimetimi tamamlayayım. Umulur ki hidayete erersiniz. (2/150)

Haram ay haram, aya karşılıktır; hürmetler (de) karşılıklıdır. Öyleyse kim size saldırırsa, onun saldırdığı gibi siz de ona saldırın. Allah'tan korkup-sakinin ve bilin ki Allah, muhakkak ki korkup-sakinlerle beraberdir. (2/194)

Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız, artık size kolay gelen kurban(ı gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa, onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fideye (vermesi gerekir). Güveniğe kavuşursanız, hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene, kolayına gelen bir kurban(ı kesmek gerekir). Bulamayana da, hacc'da üç gün, döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere, bunlar, tamı tamına on (gün) oruç vardır. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, muhakkak cezası pek çetin olandır. (2/196)

Hacc, bilinen aylardır. Böylelikle kim onlarda haccı farz eder, (yerine getirir)se, (bilsin ki) haccda kadına yaklaşmak, fısık yapmak ve kavgaya girişmek yoktur. Siz, hayır adına ne yaparsanız Allah onu bilir. Azık edin, şüphesiz, azığın en hayırlısı takvadır. Ey temiz akıl sahipleri, benden korkup-sakinin. (2/197)

Sayıllı günlerde Allah'ı anın. İki günde (Mina'dan dönmek için) elini çabuk tutana günah yoktur, geri kalana da günah yoktur. (Bu) sakınan için (dir). Allah'tan korkup-sakinin ve gerçekten bilin ki, siz O'na döndürülüp-toplanacaksınız. (2/203)

İnkâr edenlere dünya hayatı çekici kılındı (süslendi). Onlar, iman edenlerden kimileriyle alay ederler. Oysa korkup sakınanlar, kıyamet günü onların üstündedir. Allah, dilediğine hesapsız rızık verir. (2/212)

Kadınlarınız sizin tarlanızdır; tarlanıza dilediğiniz gibi varın. Kendiniz için (geleceğe hazırlık olarak güzel davranışlar) takdir edin. Allah'tan korkup-sakinin ve bilin ki elbette O'na kavuşucusunuz. İman edenlere müjde ver. (2/223)

Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini tamamlamışlarsa, onları ya güzellikle tutun ya da güzellikle bırakın. Fakat haklarını ihlal edip zarar vermek için onları (yanınızda) tutmayın. Kim böyle yaparsa artık o, kendi nefesine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini oyun (konusu) edinmeyin ve Allah'ın size verdiği, nimeti ve size öğüt olarak indirdiği Kitab'ı ve hikmeti anın. Allah'tan korkup-sakinin ve bilin ki Allah herşeyi bilir. (2/231)

Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların (annelerin) yiyeceği, giyeceği bilinen (örfe) uygun olarak, çocuk kendisinin olana (babaya) aittir. Kimseye güç yetireceğinin dışında (yük ve sorumluluk) teklif edilmez. Anne, çocuğu, çocuk kendisinin olan baba da, çocuğu dolayısıyla zarara uğratılmasın; mirasçı üzerinde (ki sorumluluk ve görev) de bunun gibidir. Eğer (anne ve baba) aralarında rıza ile ve danışarak (çocuğu iki yıl tamamlanmadan) süttan ayırmayı isterlerse, ikisi için de bir güçlük yoktur. Ve eğer çocuklarını (bir süt anneye) emzirtmek isterseniz, vereceğinizi örfe uygun olarak ödedikten sonra size bir sorumluluk yoktur. Allah'tan korkup-sakinin ve bilin ki, Allah yaptıklarınızı görendir. (2/233)

Ey iman edenler, Allah'tan nasıl korkup-sakinmek gerekiyorsa öylece korkup-sakinin ve siz, ancak Müslüman olmaktan başka (bir din ve tutum üzerinde) ölmeyin. (3/102)

İşte bu şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Siz onlardan korkmayın, eğer mü'minlerseniz, Ben'den korkun. (3/175)

Ey iman edenler, sabredin ve sabırda yarışın, (sınırlarda) nöbetleşin. Allah'tan korkun. Umulur ki kurtulursunuz. (3/200)

Ey insanlar, sizi tek bir nefesten yaratan, ondan eşini yaratan ve her ikisinden birçok erkek ve kadın türetip-yayan Rabbinizden korkup-sakinin. Ve (yine) kendisiyle, birbirinizle dilekleştüğünüz Allah'tan ve akrabalık (bağlarını koparmak)tan sakının. Şüphesiz Allah, sizin üzerinizde gözeticidir. (4/1)

Ey iman edenler, adil şahidler olarak, Allah için, hakkı ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininizin, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkup-sakinin. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır. (5/8)

Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani bir topluluk, size ellerini uzatmaya yeltenmişti de (Allah) onların ellerini sizlerden geri püskürtmüştü. Allah'tan korkup-sakinin. Mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler. (5/11)

Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakinin ve (sizi) O'na (yaklaştracak) vesile arayın; O'nun yolunda cehd edin (çaba harcayın), umulur ki kurtuluşa erersiniz. (5/35)

Gerçek şu ki, Biz Tevrat'ı, içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik. Teslim olmuş peygamberler, Yahudilere onunla hükmederlerdi. Bilgin-yöneticiler (Rabbaniyun) ve yüksek bilginler de (Ahbar), Allah'ın kitabını korumakla görevli kıldıklarından ve onun üzerine şahidler olduklarından (onunla hükmederlerdi.) Öyleyse insanlardan korkmayın, Benden korkun ve ayetlerimi az bir değere karşılık satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, kafir olanlardır. (5/44)

Ey iman edenler, sizden önce kendilerine kitap verilenlerden dininizi, alay ve oyun (konusu) edinmeleri ve kafirleri dostlar (veliler) edinmeyin. Ve eğer inanıyorsanız, Allah'tan korkup-sakinin. (5/57)

Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden helal ve temiz olarak yiyeğin. Kendisine inanmakta olduğunuz Allah'tan korkup-sakinin. (5/88)

Deniz avı ve onu yemek size ve (yeryüzünde) dolaşanlara bir yarar olarak helal kılındı. İhramlı olduğunuz sürece kara avı ise size haram kılınmıştır. O'na (götürülüp) toplanacağınız Allah'tan korkup-sakinin. (5/96)

Bu, gerektiği gibi şahidliği yapmalarına veya yeminlerinden sonra yeminlerin reddedilmesinden korkmalarına daha yakındır. Allah'tan korkup-sakinin ve dinleyin. Allah, fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez. (5/108)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar için korkup-sakinlik, iman ettikleri ve salih amellerde bulundukları, sonra korkup-sakinlik ve iman ettikleri ve sonra (yine) korkup-sakinlikleri ve iyilikle bulundukları takdirde (yasaklanmadan önce) dedikleri dolayısıyla bir sorumluluk yoktur. Allah, iyilik yapanları sever. (5/93)

Bir de: "Namazı kılın ve O'nun korkup-sakinin (diye de emrolunduk.) Huzuruna (götürülüp) toplanacağınız O'dur." (6/72)

Ey Ademoğulları, içinizden size ayetlerimi haber veren elçiler geldiğinde, kim sakınırsa ve (davranışlarını) düzeltirse işte onlar için korku yoktur, onlar mahzun olmayacaklardır. (7/35)

KURAN FİHRİSTİ

Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakinirseniz, size doğruyu yanıltan ayıran bir nur ve anlayış (furkan) verir, kötülüklerinizi örter ve sizi başışlar. Allah büyük fazl sahibidir. (8/29)

Onlar, Mescid-i Haram'dan (insanları) alıkoymaları ve onun (gerçek ve layık) koruyucuları değilken Allah, ne diye onları azablandırmazın? Onun (asıl) koruyucuları yalnızca korkup-sakinanlardır. Ancak onların çoğu bilmezler. (8/34)

Artık ganimet olarak elde ettiklerinizden helal ve temiz olarak yiyin ve Allah'tan korkup-sakinın. Şüphesiz Allah başışlayandır, esirgeyendir. (8/69)

Gerçekten, gece ile gündüzün art arda gelişinde ve Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı şeylerde korkup-sakinan bir topluluk için elbette ayetler vardır. (10/6)

De ki: "Göklerden ve yerden sizlere rızık veren kimdir? Kulaklara ve gözlerle malik olan kimdir? Diriyi ölüden çıkaran ve ölüyü diriden çıkaran kimdir? Ve işleri evirip-çeviren kimdir?" Onlar: "Allah" diyeceklerdir. Öyleyse de ki: "Peki, siz yine de korkup-sakinmayacak mısınız?" (10/31)

Ve onlar Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi ulaştırırlar. Rablerinden içleri saygı ile titrer kötü hesaptan korkarlar. (13/21)

Takva sahiplerine vadedilen cennet; onun altından ırmaqlar akar, yemişleri ve gölgelikleri sürekli. Bu korkup-sakinanların (mutlu) sonudur, inkâr edenlerin sonu ise ateştir. (13/35)

(Allah'tan) Sakınanlara: "Rabbiniz ne indirirdi?" dendiğinde, "Hayır" dediler. Bu dünyada güzel davranışlarda bulunanlara güzelliği vardır; ahiret yurdu ise daha hayırlıdır. Takva sahiplerinin yurdu ne güzeldir. (16/30)

Üstlerinden (her an bir azab göndermeye kadir olan) Rablerinden korkarlar ve emrolundukları şeyi yaparlar. (16/50)

Allah dedi ki: "İki ilah edinmeyin: O, ancak tek bir ilahtır. Öyleyse benden, yalnızca benden korkun." (16/51)

Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur, itaat-kulluk da (din de) sürekli olarak O'nundur. Böylelikle Allah'tan başkasından mı korkup-sakinıyorsunuz? (16/52)

Şüphesiz Allah, korkup-sakinanlarla ve iyilik edenlerle beraberdir. (16/128)

Böylece Biz onu, Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onda korulacak şeyleri türlü şekillerde açıkladık; umulur ki korkup-sakinırlar ya da onlar için düşünme (yeteneğini) oluşturur. (20/113) O, önderindekini ve arkalarındakini bilir; onlar şefaât etmezler, (kendisinden) hoşnut olunanndan başka. Ve onlar, O'nun haşmetinden içleri titremekte olanlardır. (21/28)

Onlar, Rablerine karşı gayb ile (O'nu görmedikleri halde) bir haşyet içindedirler ve onlar, kıyamet saatinden içleri titremekte olanlardır.' (21/49)

Onun duasına icabet ettik, kendisine Yahya'yı armağan ettik ,eşini de doğurmaya elverişli kıldık. Gerçekten onlar hayırlarda yarışırıldı, umarak ve korkarak Bize dua ederlerdi. Bize derin saygı gösterirlerdi. (21/90)

Ey insanlar, Rabbinizden korkup-sakinın, çünkü kıyamet saatinin sarsıntısı büyük bir şeydir. (22/1)

İşte sizin ümmetiniz bir tek ümmettir ve Ben de sizin Rabbinizim; öyleyse benden korkup-sakinın. (23/52)

Gerçekten, Rablerine olan haşyetlerinden dolayı saygıyla korkanlar (23/57)

'Gönülden katıksız bağlılar' olarak, O'na yönelin ve O'ndan korkup-sakinın, dosdoğru namazı kılın ve müşriklerden olmayın. (30/31)

Ey insanlar, Rabb'inizden korkup-sakinın ve öyle bir günün

azabından çekinip-korkun ki, (o gün hiç) bir baba, çocuğu için bir karşılık veremez ve (hiç) bir çocuk da babası için bir şeyi verebilecek (durumda) değildir. Şüphesiz Allah'ın va'di haktır. Artık dünya hayatı sizi aldatmaya sürüklemesin ve aldatıcı(lar) da sizi Allah ile aldatmasın. (31/33)

Şüphesiz, Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar, sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar saygıyla (Allah'tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar, Allah'ı çokça zikreden erkekler ve (Allah'ı çokça) zikreden kadınlar; (işte) bunlar için Allah bir başışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (33/35)

Ki onlar (o peygamberler) Allah'ın risaletini tebliğ edenler O'ndan içleri titreyerek-korkanlar ve Allah'ın dışında hiç kimse-den korkmayanlardır. Hesap görücü olarak Allah yeter. (33/39) Hiçbir günahkar bir başka günahkarın günahını yüklenemez. Eğer yükü ağır olan kimse (bir başkasını) onu taşımaya çağırırsa -bu, yakın-akrabası da olsa- kendisine ondan hiçbir şey yükletilmez. Sen, yalnızca gayb ile Rablerinden içleri titreyerek-korkmakta olanları ve dosdoğru namazı kılanları uyandırın. Kim temizlenip-arınırsa, artık o, kendi nefsi için temizlenip-arınmıştır. Sonunda dönüş Allah'adır. (35/18)

İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da renkleri böyle değişik olanlar vardır. Kulları içinde ise, Allah'tan ancak alim olanlar içleri titreyerek-korkar'. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olanıdır, başışlayandır. (35/28)

Sen ancak, zikre (Kur'an'a) uyan ve gayb ile Rahman olan (Allah'a) (karşı) içi titreyerek korku duyan kimseyi uyandırın. İşte böylesini, bir başışlanma ve üstün bir ecirle müjdele. (36/11) Ancak Rablerinden korkup-sakinanlar ise; onlara yüksek köşkler vardır, onların üstünde de yüksek köşkler bina edilmiştir. Onların altında ırmaqlar akmaktadır. (Bu Allah'ın va'didir. Allah va'dinden dönmez. (39/20)

Allah, müteşabih (benzeşmeli), ikişerli, bir kitap olarak sözün en güzelini indirdi. Rablerine karşı içleri titreyerek-korkanların O'ndan derileri ürperir. Sonra onların derileri ve kalpleri Allah'ın zikrine (karşı) yumuşar-yatıştır. İşte bu, Allah'ın yol göstermesidir, onunla dilediğini hidayete erdirir. Allah, kimi saptırırssa artık onun için de bir yol gösterici yoktur. (39/23)

Rablerinden korkup-sakinanlar da, cennete bölük bölük sevkedildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman, kapıları açıldı ve onlara (cennetin) bekçileri dedi ki: "Selam üzerinizde olsun hoş ve temiz geldiniz. Ebedi kalıcılar olarak ona girin." (39/73)

Mü'minler ancak kardeşlerdir. Öyleyse kardeşlerinizin arasını bulup-düzeltilin ve Allah'tan korkup-sakinın; umulur ki esirgenirsiniz. (49/10)

Ey iman edenler, zandan çok kaçının; çünkü zannın bir kısmı günahtır. Tecessüs etmeyin (birbirinizin gizli yönlerini araştırma-yın). Kiminiz kiminizin giybetini yapıp arkasından çekıştirmesin. Sizden biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte bundan iğrenip, tiksindiniz. Allah'tan korkup-sakinın. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, çok esirgeyendir. (49/12)

Görmediği halde Rahman'a karşı 'içi titreyerek korku duyan' ve 'içten Allah'a yönelmiş' bir kalb ile gelen içindir. (50/33)

İman edenlerin, Allah'ın ve haktan inmiş olanın zikri için kalple-

rinin 'saygı ve korku ile yumuşaması' zamanı gelmedi mi? Onlar, bundan önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun bir süre geçmiş, böylece kalpleri de katılaştırmış bulunanlar gibi olmasınlar. Onlardan çoğu fasık olanlardı. (57/16)

Allah'ın o (fethedilen) şehir halkından Resûl'üne verdiği fey Allah'a, peygamberle (peygamberle) yakın akrabaları olanlara yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Öyle ki (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın. Peygamber size ne verirse artık onu alın, sizi neden sakındırırsa artık ondan sakının ve Allah'tan sakınıp korkun. Şüphesiz Allah, cezası (ikâbı) pek şiddetli olandır. (59/7)

Ey iman edenler Allah'tan korkun. Herkes yarın için neyi takdim ettiğine baksın. Allah'tan korkup sakının. Hiç şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberdârdır. (59/18)

Öyleyse güç yetirebildiğiniz kadar Allah'tan korkup-sakının, dinleyin ve itaat edin. Kendi nefsinize hayır (en büyük yarar) olmak üzere infakta bulunun. Kim nefsinin bencil-tutkularından (ya da cimri tutumundan) korunursa; işte onlar felah (kurtuluş) bulanlardır. (64/16)

Ey Peygamber, kadınları boşadığınız zaman, iddetleri süresinde (temizlendiklerinde) boşayın ve iddeti sayın. Rabbiniz Allah'tan korkun. Onları evlerinden çıkarmayın, onlar da çıkmassınlar; ancak açık 'çirkin bir hayasızlık' göstermeleri durumu başka. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını çiğnerse, gerçekten o, kendi nefsinde zulmetmiş olur. Sen bilmezsin; olabilir ki Allah, bunun arkasından bir iş (durum) oluşturur. (65/1)

Sonra (üç iddet bekleme) sürelerine ulaştıkları zaman, artık onları maruf (bilinen güzel bir tarz) üzere tutun, ya da maruf üzere onlardan ayırılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahid tutun. Şahidliği Allah için dosdoğru yerine getirin. İşte bununla, Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere öğüt verilir. Kim Allah'tan korkup-sakınırsa, (Allah) ona bir çıkış yolu gösterir; (65/2)

Kadınlarınızdan artık adetten kesilmiş olanlarla henüz adet görmemiş bulunanların iddet (bekleme süre)leri -eğer şüpheye düşecek olursanız (bilin ki)- üç aydır. Hamile kadınların bekleme-süresi ise, yüklerini bırakmaları (ile biter). Kim Allah'tan korkup-sakınırsa, (Allah) ona işinde bir kolaylık gösterir. (65/4)

Bu Allah'ın size indirdiği emridir. Kim Allah'tan korkup-sakınırsa, Allah kötülüklerini örter ve onun ecirini büyütür. (65/5)

Allah, onlar için şiddetli bir azab hazırlamıştır; öyleyse ey iman eden temiz akıllı sahipleri, Allah'tan korkun. Doğrusu Allah, size bir zikir (uyaran hatırlatan ve öğüt veren Kur'an) indirmiştir. (65/10)

Gerçek şu ki, Rablerinden gayb ile (O'nu görmedikleri halde) içleri titreyerek-korkanlara gelince; onlar için bir mağfret (bağışlanma) ve büyük bir ecir vardır. (67/12)

Gerçekten bundan, 'içi titreyerek korkacak' kimse için elbette bir ibret (ders) vardır. (79/26)

Kim Rabbinin makamından korkar ve nefsi heva (istek ve tutkular) dan sakındırırsa, (79/40)

(Allah'tan)'içi titreyerek korkan' öğüt alır-düşünür. (87/10)

Rableri Katında onların ödülleri, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan Adn cennetleridir. Allah, onlardan razı olmuştur, kendileri de O'ndan razı (hoşnut memnun) kalmışlardır. İşte bu, Rabbinden 'içi titreyerek korku duyan kimse' içindir. (98/8)

ALLAH'I ANMAK

Rabbinizden bir fazl istemenizde size sakınca yoktur. Arafat'tan hep birlikte indiginizde Allah'ı Meş'ar-ı Haram'da anın. O sizi nasıl doğru yola yöneltip-iletirse, siz de O'nu anın. Gerçek şu ki, siz bundan evvel saptmışlardınız. (2/198)

Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki): "Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek yücesin, bizi ateşin azabından koru." (3/191)

Rabbini, sabah akşam, yüksek olmayan bir sesle, kendi kendine, ürpertiyle, yalvara yalvara ve için için zikret. Gaflete kapılmalardan olma. (7/205)

Bunlar, iman edenler ve kalpleri Allah'ın zikriyle mutmain olanlardır. Haberinizi olsun; kalbler yalnızca Allah'ın zikriyle mutmain olur. (13/28)

Sana Kitap'tan vahyedileni oku ve namazı dosdoğru kıl. Gerçekten namaz, çirkin utanmazlıklar (fahşadan ve kötülüklerden) alıkoyar. Allah'ı zikretmek ise muhakkak en büyük (ibadet)tür. Allah yaptıklarınızı bilir. (29/45)

Ey iman edenler, Allah'ı çokça zikredin. (33/41)

ALLAH'IN BİRLİĞİ

Sizin ilahınız tek bir ilahtır; O'ndan başka ilah yoktur; O Rahman'dır, Rahim'dir (bağışlayan ve esirgeyendir). (2/163)

Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir, kâimdir. O'nu uyuklatma ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun Katında şefaatte bulunacak kimdir? O, önlerindeki ve arklarındaki bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının dışında, O'nun ilminden hiçbirşeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun kürsüsü bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek yücedir, pek büyüktür. (2/255)

Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir, kâimdir. (3/2)

Döl yataklarında size dilediği gibi suret veren O'dur. O'ndan başka ilah yoktur; üstün ve güçlü olandır hüküm ve hikmet sahibidir. (3/6)

Allah gerçekten Kendisinden başka ilah olmadığına şahitlik etti; melekler ve ilim sahipleri de O'ndan başka ilah olmadığına adalette şahitlik ettiler. Aziz ve Hakim olan O'ndan başka ilah yoktur. (3/18)

Andolsun, "Allah üçün üçüncüsüdür" diyenler küfre düşmüştür. Oysa tek bir ilahın başka ilah yoktur. Eğer söylemekte olduklarından vazgeçmezlerse onlardan inkâr edenlere mutlaka (acı) bir azab dokunacaktır. (5/73)

İşte Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka ilah yoktur. herşeyin yaratıcısıdır öyleyse O'na kulluk edin. O, herşeyin üstünde bir vekildir. (6/102)

De ki: "Eğer söyledikleri gibi O'nunla beraber ilahlar olsaydı, onlar arşın sahibine mutlaka bir yol ararlardı." (17/42)

Allah, hiçbir çocuk edinmemiştir ve O'nunla birlikte hiçbir ilah yoktur; eğer olsaydı, her bir ilah elbette kendi yarattığını götürürdü ve (ilahların) bir kısmına karşı üstünlük sağlardı. Allah, onların nitelendiregeldiklerinden yücedir. (23/91)

O, Allah'tır, Kendisinden başka ilah yoktur. İlkte de, sonda da hamd O'nundur. Hüküm O'nundur ve O'na döndürüleceksiniz. (28/70)

Tartışmasız, sizin ilahınız gerçekten birdir. (37/4)

Göklerde ilah ve yerde ilah O'dur. O, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir. (43/84)

KURAN FİHRİSTİ

O'ndan başka ilah yoktur; dilirtir ve öldürür. Sizin de Rabbinizdir, geçmiş atalarınızın da Rabbidir. (44/8)

O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Gaybı da müşahede edilebileni de bilendir. Rahman, Rahim olan O'dur. (59/22)

O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Melik'tir; Kuddüs'tur; Selam'dır; Mü'min'dir; Müheymin'dir; Aziz'dir; Cebbar'dır; Mütekebbir'dir. Allah, (müşriklerin) şirk koştuklarından çok yücedir. (59/23)

De ki: O Allah, birdir. (112/1)

ALLAH'IN İNSANLARA YAKINLIĞI

Kullarım Beni sana soracak olursa muhakkak ki Ben (onlara) pek yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse, onlar da Benim çağırma cevap versinler ve bana iman etsinler. Umulur ki irşad (doğru yolu bulmuş) olurlar. (2/186)

Göklerde ve yerde ne varsa tümü Allah'ındır. Allah, herşeyi kuşatandır. (4/126)

Gözler O'nu idrak edemez; O ise bütün gözleri idrak eder. O, latif olandır, haberdar olandır. (6/103)

Bir de yurtlarından refahtan şımarıp-azıtarak, insanlara gösteriş yaparak çıkanlar ve (halkı) Allah'ın yolundan alıkoyanlar gibi olmayın. Allah, onların yaptıklarını çepçevre kuşatandır. (8/47) Andolsun, insanı Biz yarattık ve nefsinin ona ne vesveseler vermekte olduğunu biliriz. Biz ona şahdamarından daha yakınız. (50/16)

Hele can boğaza gelip dayandığında, ki o sırada siz (sadece) bakıp-durursunuz. Biz ona sizden daha yakınız; ancak görmesiniz. (56/83-85)

Allah'ın göklerde ve yerde olanların tümünü gerçekten bilmekte olduğunu görmüyor musun? (Kendi aralarında gizli toplantılar düzenleyip) Fısıldaşmakta olan üç kişiden dördüncüleri mutlaka O'dur; beşin altıncısı da mutlaka O'dur. Bundan az veya çok olsun, her nerede olsalar mutlaka O, kendileriyle beraberdir. Sonra yaptıklarını kıyamet günü kendilerine haber verecektir. Şüphesiz Allah, herşeyi bilendir. (58/7)

ALLAH'IN İSİMLERİ

Rahman ve Rahim'dir. (1/2)

Şayet onlar da, sizin inandığının gibi inanırlarsa, kuşkusuz doğru yolu bulmuş olurlar; yok eğer yüz çevirirlerse, onlar elbette bir (çelişki ve) aykırılık içindedirler. Sana onlara karşı Allah yeter. O, işitendir, bilendir. (2/137)

Sizin ilahınız tek bir ilahtır; O'ndan başka ilah yoktur; O, Rahman'dır, Rahim'dir (bağışlayan ve esirgeyendir). (2/163)

Boşanmış kadınlar kendi kendilerine üç ay hali ve temizlenme süresi' beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa Allah'ın rahimlerine yarattığını saklamaları onlara helal olmaz. Kocaları, bu süre içinde barışmak isterlerse, onları geri almada (başkalarından) daha çok hak sahibidirler. Onların lehine de, aleyhlerindeki maruf hakka denk bir hak vardır. Yalnız erkekler için onlar üzerinde bir derece var. Allah Aziz'dir. Hakim'dir. (2/228)

Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir, kaimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun Katında şefaatte bulunacak kimdir? O, önlerindeki ve arkalarındaki bilir. (Onlar ise) Dilediği kadirinin dışında, O'nun ilminden hiç birşeyi kavrayıp-kuşata-

mazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek yücedir, pek büyüktür. (2/255)

Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir, kaimdir. (3/2)

Allah, gerçekten kendisinden başka ilah olmadığına şahitlik etti; melekler ve ilim sahipleri de O'ndan başka ilah olmadığına adaletle şahitlik ettiler. Aziz ve Hakim olan O'ndan başka ilah yoktur. (3/18)

Allah, sizin düşmanlarınızı daha iyi bilendir; bir veli (en güvenilir bir dost) olarak Allah yeter, bir yardımcı olarak da Allah yeter. (4/45)

Eğer onları azablandırırsan, şüphesiz onlar Senin kullarıdır, eğer onları bağışlarsan, şüphesiz aziz olan, hakim olan Sensin Sen." (5/118)

Gerçekten sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden Allah'tır. Gündüzü, durmaksızın kendisini kovalayan geceyle örten, güneşe, aya ve yıldızlara kendi buyruğuyla baş eğdirenidir. Haberiniz olsun, yaratmak da, emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir. (7/54)

Emrimiz geldiği zaman, tarafımızdan bir rahmetle Salih'i ve O'nunla birlikte iman edenleri o günün aşığılatıcı azabından kurtardık. Doğrusu senin Rabbin, güçlü olandır, aziz olandır. (11/66)

Dediler ki: "Allah'ın emrine mi şaşıyorsun? Allah'ın rahmeti ve bereketleri sizin üzerindedir, ey ev halkı şüphesiz O, övülmeye layık olandır, Mecid'tir." (11/73)

Allah'ı, sakın elçilerine verdiği sözden dönen sanma. Gerçekten Allah azizdir, intikam sahibidir. (14/47)

"Şüphesiz senin Rabbin, rızkı dilediğine -genişletir- yayar ve daraltır. Gerçekten O, kullarından haberi olandır, görendir." (17/30)

"O, onların dediklerinden münezzehtir, yüce ve büyük bir yükseklikle yüksektir." (17/43)

De ki: "Allah, diye çağırın, 'Rahman' diye çağırın, ne ile çağırırsanız; sonunda en güzel isimler O'nundur." Namazında sesini çok yükseltme, çok da kısma, bu ikisi arasında (orta) bir yol benimse. (17/110)

"O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Gaybı da, müşahede edilebileni de bilendir. Rahman, Rahim olan O'dur." "O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Melik'tir; Kuddüs'tur; Selam'dır; Mü'min'dir; Müheymin'dir; Aziz'dir; Cebbar'dır; Mütekebbir'dir. Allah, (müşriklerin) şirk koştuklarından çok yücedir." (59/22-23)

"O Allah ki, yaratandır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakim'dir." (59/24)

"De ki: "Rabbimiz (kıyamet günü) bizi bir arada toplayacak, sonra da hak ile aramızı ayıracaktır. O, (gerçek hükmünü verecek hak ile batılın arasını) açandır, (her şeyi hakkıyla) bilendir." (34/26)

(Artık bütün) Yüzler, diri, kaim olanın önünde eğik durmuştur ve zulüm yüklenen ise yok olup gitmiştir. 20/111)

"Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Şüphesiz Allah, hiç bir şeye ihtiyacı olmayan (Gani)dir, övülmeye layık olandır." (22/64)

Hak melik olan Allah pek yücedir, Ondan başka ilah yoktur; Kerim olan Arş'in Rabbidir. (23/116)

"Sen, asla ölmeyen ve daima diri olan (Allah)a tevekkül et ve O'nu hamd ile tesbih et. Kullarının günahlarından O'nun haberdar olması yeter." (25/58)

Rabbin, dilediğini yaratır ve seçer; seçim onlara ait değildir. Allah, onların ortak koştuklarından münezzehtir, yücedir. (28/68)

"Orada ebedi olarak kalıcıdır. Allah'ın va'di haktır. O, üstün ve güçlü olan, hüküm ve hikmet sahibidir." (31/9)

"Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. Şüphesiz Allah, Gani (hiç kimseye ve hiç bir şeye muhtaç olmayan)dır, Hamid (hamd da yalnızca O'na ait)dir." (31/26)

"İşte gaybı da, müşahede edilebileni de bilen, üstün ve güçlü olan, esirgeyen O'dur." (32/6)

"Evlerinizde okunmakta olan Allah'ın ayetlerini ve hikmeti hatırlayın. Şüphesiz Allah, latiftir, haberdar olanıdır." (33/34)

"De ki: 'O'na (kulluk etmede) eklemekte olduğunuz ortakları bana gösterin. Asla (onlar ona gerçek ortak olamazlar); hayır, O, güçlü ve üstün olan, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'tır" (34/27)

"Ey insanları, siz Allah'a (karşı fakir olan) muhtaçsınız; Allah ise, Ganiy (hiç bir şeye ihtiyacı olmayan)dır, Hamid (övlümeye layıktır)." (35/15)

"Şüphesiz Allah, gökleri ve yeri zeval bulurlar diye (her an kudreti altında) tutuyor. Andolsun, eğer zeval bulacak olurlarsa, kendisinden sonra artık kimse onları tutamaz. Doğrusu O, Halim'dir, bağışlayandır." (35/41)

"O'dur ki, onlar umutlarını kestikten sonra yağmuru indirir ve rahmetini serip-yayar. O, Veli'dir, Hamid'dir." (42/28)

"Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah, üstün ve güçlü olan, hüküm ve hikmet sahibidir." (48/7)

"Doğrusu, güldüren ve ağlatan O'dur. Doğrusu, öldüren ve dirilten O'dur. Doğrusu, çiftleri; erkek ve dişiye, yaratan O'dur." (53/43-45)

"Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih etmiştir. O, üstün ve güçlü (aziz) olan, hüküm ve hikmet sahibidir. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Diriltir ve öldürür. O, her şeye güç yetirendir. O, Evvel'dir, Ahir'dir, Zahir'dir, Batın'dır. O, her şeyi bilendir." (57/1-3)

"Ki onlar, cimrilik ederler ve insanlara cimriliği emr (tavsiye) ederler. Her kim yüz çevirirse, artık şüphesiz Allah, Ganiy (hiç bir şeye muhtaç olmayan), Hamid (övlümeye layık olan) O'dur." (57/24)

"O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Gaybı da, müşahede edilebileni de bilendir. Rahman, Rahim olan O'dur. O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Melik'tir; Kuddüs'tür; Selam'dir; Mû'min'dir; Müheymin'dir; Aziz'dir; Cebbar'dır; Mûtekebbir'dir. Allah, (müşriklerin) şirk koştuklarından çok yücedir. O Allah ki, yaratandır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakim'dir. 59/22-24)

"Andolsun, onlarda sizlere, Allah'ı ve ahiret gününü umud edenlere güzel bir örnek vardır. Kim yüz çevirecek olursa, artık şüphesiz Allah, Ganiy (hiç bir şeye ihtiyacı olmayan), Hamid (övlümeye layık olan)dir." (60/6)

"Bu, kendilerine apaçık belgelerle elçiler geldiği halde "bizi bir beşer mi hidayete ulaştıracak?" demeleri ve bu yüzden inkar edip saparak yüz çevirmeleri nedeniyledir. Allah da (onlara kar-

şı) müstağni olduğunu (hiç bir şeye ihtiyacı olmadığını) gösterdi. Allah Gani'dir, Hamid'dir." (64/6)

"Eğer Allah'a güzel bir borç verecek olursanız, onu sizin için kat kat arttırır ve sizi bağışlar. Allah Şekûr'dur (şükürü kabul edip çok ihsan eden), Halim'dir (cezaayı vermekte acele etmeyen-dir)."Gaybı da, müşahede edilebileni de bilen, Aziz (üstün ve güçlü), Hakim (hüküm ve hikmet sahibi)dir. (64/17-18)

"Allah, yeminlerinizin (keffaretle) çözülmesini size farz (veya meşru) kıldı. Allah, sizin mevlanız (sahibiniz, yardımcınız)dır. O, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir."

"Arşın sahibidir; Mecid (pek yüce)dir." (85/15)

ALLAH'IN RIZASI

İnsanlardan öylesi vardır ki, Allah'ın rızasını ara(yıp kazan)mak amacıyla nefsi satın alır. Allah, kullarına karşı şefkatli olanıdır. (2/207)

Yalnızca Allah'ın rızasını istemek ve kendilerinde olanı kökleştirip-güçlendirmek için mallarını infak edenlerin örneği, yüksekçe bir tepede bulunan, sağnak yağmur aldığı anda ürünlerini iki kat veren bir bahçenin örneğine benzer ki ona sağnak yağmur isabet etmese de bir çisintisi (vardır). Allah, yaptıklarınızı görürdür. (2/265)

Onların hidayete ermesi, senin üzerinde (bir yükümlülük) değildir. Ancak Allah, dilediğini hidayete erdirir. Hayır olarak her ne infak ederseniz, kendiniz içindir. Zaten siz, ancak Allah'ın hoşnutluğunu istemekten başka (bir amaçla) infak etmezsiniz. Hayırdan her ne infak ederseniz -haksızlığa (zulme) uğratılmaksızın- size eksiksizce ödenecektir. (2/272)

De ki: "Size bundan daha hayırlısını bildireyim mi? Korkup sakinler için Rablerinin Katında, içinde temelli kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler, tertemiz eşler ve Allah'ın rızası vardır. Allah, kulları hakkıyla görürdür." (3/15)

Allah'ın rızasına uyan kişi, Allah'tan bir gazaba uğrayan ve barınma yeri cehennem olan kişi gibi midir? Ne kötü barınaktır o. (3/162)

Bundan dolayı, kendilerine hiçbir kötülük dokunmadan bir bolluk (fazl) ve Allah'tan bir nimetle geri döndüler. Onlar, Allah'ın rızasına uydular. Allah, büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. (3/174)

Onların 'gizlice söyleşmelerinin' çoğunda hayır yok. Ancak bir sadaka vermeyi veya iyilikte bulunmayı ya da insanların arasını düzeltmeyi emredenlerinki başka. Kim Allah'ın rızasını isteyerek böyle yaparsa, artık ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/114)

Ey iman edenler, Allah'ın işaretlerine, haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakin saygısızlık etmeyin. İhramdan çıkıntıyı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoymduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakin sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakinin. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırmaması pek şiddetli olanıdır. (5/2)

Allah, rızasına uyanları bununla kurtuluş yollarına ulaştırır ve onları Kendi izniyle karanlıklardan nura çıkarır. Onları dosdoğru yola yöneltip-iletir. (5/16)

Allah, mü'min erkekleri ve mü'min kadınlara içinde ebedi kalmak üzere, altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vaatmiştir. Allah'tan olan hoşnutluk ise en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (9/72)

KURAN FİHRİSTİ

Öne geçen Muhacirler ve Ensar ile onlara güzellikle uyanlar; Allah onlardan hoşnut olmuştur, onlar da O'ndan hoşnut olmuşlardır ve (Allah) onlara, içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/100)

Binasının temelini, Allah korkusu ve hoşnutluğu üzerine kuran kimse mi hayırlıdır, yoksa binasının temelini göçecek bir yarın kenarına kurup onunla birlikte kendisi de cehennem ateşi içine yuvarlanan kimse mi? Allah, zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (9/109)

Ve onlar-Rablerinin yüzünü (hoşnutluğunu) isteyerek sabrederler, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak ederler ve kötülüğü iyilikle savarlar. İşte onlar, bu yurdun (dünyanın güzel) sonucu (ahiret mutluluğu) onlar içindir. (13/22)

Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının (aldatıcı) süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini Bizi zikretmekten gaffete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (hevasına)' uyan ve içinde aşırılığa gidene itaat etme. (18/28)

Dedi ki: "Onlar arkamda izim üzerindedirler, hoşnut kalman için, Sana gelmekte acele ettim Rabbim" (20/84)

O gün, Rahman'ın kendisine izin verdiği ve sözünden hoşnut olduğu kimseden başkasının şefaati bir yarar sağlamaz. (20/109)

O, önlerindeki ve arkalarındaki bilir; onlar şefaet etmezler (kendisi hoşnut olunandan başka. Ve onlar, O'nun hasmetinden içleri titremekte olanlardır. (21/28)

(Süleyman) Bu sözü üzerine tebessüm edip güldü ve dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğim nimete şükretmemi ve hoşnut olacağı salih bir amelde bulunmamı ilham et ve beni rahmetinle salih kulların arasına kat." (27/19)

Eğer inkâr edecek olursanız, artık şüphesiz Allah size karşı hiçbir ihtiyacı olmayandır ve O, kulları için inkârı rıza göstermez. Ve eğer şükrederseniz, sizin (yararınız) için ondan razı olur. hiçbir günahkar, bir başkasının günah yükünü yüklenmez. Sonra Rabbinize döndürüleceksiniz, böylece yaptıklarınızı size haber verecektir. Şüphesiz O, sinelerin özünde saklı olanı bilendir. (39/7)

Muhammed, Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları, rüku edenler, secde edenler olarak görürsün; onlar, Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri, secde izinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur: İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir ekin; filizini çıkarmış, derken onu kuvvetlendirmiş, derken kalınlaşmış, sonra sapsarı üzerinde doğrulup-boy atmış (ki bu,) ekicilerin hoşuna gider. (Bu örnek.) Onunla kafirleri öfkelenirmek içindir. Allah, içlerinden iman edip salih amellerde bulunanlara bir mağfiret ve büyük bir ecir va'detmiştir. (48/29)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, (eğlence türünden) tutkulu bir oyalama, bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldandığı olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/27)

Ey iman edenler, benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları veliler edinmeyin. Siz onlara karşı sevgi yöneltiyorsunuz; oysa onlar haktan size geleni inkâr etmişler, Rabbiniz olan Allah'a inanmanızdan dolayı elçiyi de, sizi de (yurtlarınızdan) sürüp-çıkarmışlardır. Eğer siz, Benim yolunda cehd etmek ve Benim rızamı aramak amacıyla çıkmışsanız (nasıl) onlara karşı hâlâ sevgi gizliyorsunuz? Ben, sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilirim. Kim sizden bunu yaparsa, artık o, elbette yolun ortasından şaşırıp-sapmış olur. (60/1)

Rabbine, hoşnut edici ve hoşnut edilmiş olarak dön. (89/28)

Ancak yüce Rabbinin rızasını aramak için (verir). (92/20)

ALLAH'IN YOLU

Bizi doğru yolailet: (1/5)

Kendilerine nimet verdiklerinin yoluna, (1/6)

Bu, kendisinde şüphe olmayan, muttakiler için yol gösterici olan bir kitaptır. (2/2)

Yoksa daha önce Musa'nın sorguya çekildiği gibi, siz de Resulünüzü sorguya mi çekmek istiyorsunuz? Kim imanı inkar ile değişirse, artık o, dümdüz yoldan sapmış olur. (2/108)

Sen onların dinlerine uymadıkça, Yahudi ve Hıristiyanlar senden kesinlikle hoşnut olacak değildirler. De ki: "Şüphesiz doğru yol, Allah'ın (gösterdiği) yoludur." Eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (arzu ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı. (2/120)

Dediler ki: "Yahudi veya Hıristiyan olun ki hidayete eresiniz." De ki: "Hayır, (doğru yol) Hanif (muvahhid) olan İbrahim'in dini(dir); O müşriklerden değildi." (2/135)

Şayet onlar da, sizin inandığınızı gibi inanırlarsa, kuşkusuz doğru yolu bulmuş olurlar; yok eğer yüz çevirirlerse, onlar elbette bir (çelişki ve) ayrıklık içindedirler. Sana onlara karşı Allah yeter. O, işitendir, bilendir. (2/137)

Bir takım beyinsiz insanlar: "Onları daha önceki kiblelerinden çeviren nedir?" diyecekler. De ki: "Doğu da Allah'ındır, batı da. O dilediğini doğru yola yönlendir." (2/142)

Ve sakın Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin; hayır onlar diridirler. Fakat siz bunun şuurunda değilsiniz. (2/154)

Ne zaman onlara: "Allah'ın indirdiklerine uyun" denilse, onlar: "Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye (geleneğe) uyarız" derler. (Peki) Ya atalarının aklı bir şeye ermez ve doğru yolu da bulamamış idiyeler? (2/170)

Ramazan ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Emulur ki şükredersiniz. (2/185)

Kullarım Beni sana soracak olursa, muhakkak ki Ben (onlara)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

pek yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse, onlar da Benim çağırma cevap versinler ve bana iman etsinler. Umulur ki irşad (doğru yolu bulmuş) olurlar. (2/186)

Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda savaşın, (ancak) aşırı gitmeyin. Elbette Allah aşırı gidenleri sever. (2/190)

Allah yolunda infak edin ve kendinizi kendi ellerinizle tehlikeye atmayın. İyilik edin. Şüphesiz Allah, iyilik edenleri sever. (2/195)

Rabbinizden bir fazl istemenizde sizce sakınca yoktur. Arafat'tan hep birlikte indiğinizde Allah'ı Meş'ar-ı Haram'da anın. O, sizi nasıl doğru yola yöneltip-iletirse, siz de O'nu anın. Gerçek şu ki, siz bundan evvel sapmışlardanız. (2/198)

Rabbinizden bir fazl istemenizde sizce sakınca yoktur. Arafat'tan hep birlikte indiğinizde Allah'ı Meş'ar-ı Haram'da anın. O, sizi nasıl doğru yola yöneltip-iletirse, siz de O'nu anın. Gerçek şu ki, siz bundan evvel sapmışlardanız. (2/198)

Sana haram olan ayı, onda savaşmayı sorarlar. De ki: "Onda savaşmak büyük (bir günahtır). Ancak Allah Katında, Allah'ın yolundan alıkoymak, onu inkar etmek, Mescid-i Haram'a engel olmak ve halkını oradan çıkarmak daha büyük (bir günahtır). Fitne, katilden beterdir. Eğer güç yetirilirse, sizi dininizden geri çevirinceye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler; sizden kim dininden geri döner ve kafir olarak ölürse, artık onların bütün işledikleri (amelleri) dünyada da, ahirette de boşa çıkmıştır ve onlar ateşin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır. (2/217)

Şüphesiz iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cehd edenler (çaba harcayanlar); işte onlar, Allah'ın rahmetini umabilirler. Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (2/218)

Allah yolunda savaşın ve bilin ki, şüphesiz Allah işitendir, bilendir. (2/244)

Musa'dan sonra İsrailoğullarının önde gelenlerini görmedin mi? Hani, peygamberlerinden birine: "Bize bir melik gönder de Allah yolunda savaşalım" demişlerdi, O: "Ya üzerinize savaş yazıldığı halde savaşmayacak olursanız?" demişti. "Bize ne oluyor ki Allah yolunda savaşmayalım? Ki biz yurdumuzdan çıkarıldık ve çocuklarımızdan (özaklaştırıldık)," demişlerdi. Ama onlara savaş yazıldığı (öngörüldüğü) zaman, az bir kısmı hariç yüz çevirdiler. Allah zalimleri bilir. (2/246)

Mallarını Allah yolunda infak edenlerin örneği yedi başak bitiren, her bir başakta yüz tane bulunan bir tek tanenin örneği gibidir. Allah, dilediğine kat kat artırır. Allah (ihsanı) bol olandır, bilendir. (2/261)

Mallarını Allah yolunda infak edenler, sonra infak ettikleri şeyin peşinden başa kalmayan ve eziyet vermeyenlerin ecirleri Rableri Katındadır, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/262)

(Sadakalar) Kendilerini Allah yolunda adayan fakirler içindir ki, onlar, yeryüzünde dolaşmaya güç yetiremezler. İffetlerinden dolayı bilmeyen onları zengin sanır. (Ama) Sen onları yüzlerinden tanırsın. Yüzsüzlük ederek insanlardan istemezler. Hayırdan her ne infak ederseniz, şüphesiz Allah onu bilir. (2/273)

Karşı karşıya gelen iki toplulukta, sizin için andolsun bir ayet (ibret) vardır. Bir topluluk, Allah yolunda çarpışıyordu, diğeri ise kafirdi ki göz görmesiyle karşılarındakini kendilerinin iki katı görüyorlardı. İşte Allah, dilediğini yardımıyla destekler. Şüphesiz bunda, basiret sahipleri için gerçekten bir ibret vardır. (3/13)

"Gerçekten Allah, benim de Rabbiniz, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O'na ibadet edin. Dosdoğru olan yol işte budur." (3/51)

"Ve sizin dininize uyanlardan başkasına inanıp güvenmeyin."

De ki: "Şüphesiz doğru yol Allah'ın dosdoğru yoludur. Size verilenin bir benzeri birine (İslam peygamberine) veriliyor ya da Rabbinizin Katında onlar (Müslümanlar) size karşı deliller getiriyorlar, diye mi (bu telaşınız?) De ki: "Şüphesiz lütf ve ihsan (fazl) Allah'ın elindedir, onu dilediğine verir. Allah (rahmeti) geniş olandır, bilendir." (3/79)

De ki: "Ey Kitap Ehli, sizler şahidler olduğunuz halde, ne diye iman edenleri Allah yolundan -onda bir çarpıklık bulmaya yeltenerek- çevirmeye çalışıyorsunuz? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir." (3/99)

Allah'ın ayetleri size okunuyorken ve O'nun elçisi içinizdeyken nasıl oluyor da inkar ediyorsunuz? Kim Allah'a sımsıkı tutunursa, artık elbette o, dosdoğru olan bir yola iletilmiştir. (3/101)

Nice peygamberle birlikte birçok Rabhani (bilgin)ler savaşa girdiler de, Allah yolunda kendilerine isabet eden (güçlük ve mihnet)den dolayı ne gevşeklik gösterdiler, ne boyun eğdiler. Allah, sabredenleri sever. (3/146)

Andolsun, eğer Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz, Allah'tan olan bir bağışlanma ve rahmet, onların bütün toplamakta olduklarından daha hayırlıdır. (3/157)

Münafıklık yapanları da belirtmesi içindi. Onlara: "Gelin, Allah'ın yolunda savaşın ya da savunma yapın" denildiğinde, "Biz savaşmayı bilseydik elbette sizi izlerdik" dediler. O gün onlar, imandan çok küfre daha yakındılar. Kalplerinde olmayanı ağızlarıyla söylüyorlardı. Allah, onların gizli tuttuklarını daha iyi bilir. (3/167)

Allah yolunda öldürülenleri sakın 'ölüler' saymayın. Hayır, onlar, Rableri Katında diridirler, rızıklanmaktadırlar. (3/169)

Nitekim Rableri onlara (dualarını kabul ederek) cevap verdi: "Şüphesiz Ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden bir işte bulunanın işini boşa çıkarmam. Sizin kiminiz kiminizdendir. İşte, hicret edenlerin, yurtlarından sürülüp-çıkarılanların ve yolunda işkence görenlerin, çarpışıp öldürülenlerin, mutlaka kötülüklerini örteceğim ve onları, altlarından imraklar akan cennetlere sokacağım. (Bu,) Allah Katından bir karşılık (sevap)tır. (O) Allah, karşılığın (sevabın) en güzeli O'nun Katındadır." (3/195)

Kadınlarınızdan fuhuş yapanlarını aleyhinde olmak üzere içinizden dört şahid tutun. Eğer şehadet ederlerse, onları, ölüm alıp götürünceye veya Allah onlara bir yol kılıncaya kadar evlerde alıkoyn. (4/15)

Kendilerine kitaptan bir pay verilenlerin sapıklığı satın aldıklarını ve sizin de yolu sapıtmanızı istediklerini görmedin mi? (4/44)

Kendilerine kitaptan bir pay verilenleri görmedin mi? Onlar, tağuta ve cibt'e inanıyorlar ve diğer inkar edenler için: "Bunlar, iman edenlerden daha doğru bir yoldadır" diyorlar. (4/51)

Ve onları mutlaka dosdoğru yola yöneltip-iletirdik. (4/68)

Öyleyse, dünya hayatına karşılık ahireti satın alanlar, Allah yolunda savaşsınlar; kim Allah yolunda savaşırken, öldürülür ya da galip gelirse ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/74)

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalım olan bir ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu) sahib) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz? (4/75)

İman edenler Allah yolunda savaşsınlar; inkar edenler ise tağut yolunda savaşsınlar öyleyse şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır. (4/76)

Artık sen Allah yolunda savaş, kendinden başkasıyla yükümlü tutulmayacaksın. Mü'minleri hazırlayıp-teşvik et. Umulur ki

KURAN FİHRİSTİ

Allah, küfredenlerin ağır-baskılarını geri püskürtür. Allah, 'kahr-edici baskısıyla' daha zorlu, acı sonuçlandırmasıyla da daha zorludur. (4/84)

Onlar, kendilerinin inkara sapmaları gibi sizin de inkara sapmanızı istediler. Böylelikle bir olacaktınız. Öyleyse Allah yolunda hicret edinceye kadar onlardan veliler (dostlar) edinmeyin. Şayet yine yüz çevirirlerse, artık onları tutun ve her nerede ele geçirirseniz öldürün. Onlardan ne bir veli (dost) edinin, ne de bir yardımcı. (4/89)

Ancak sizinle aralarında andlaşma bulunan bir kavime sığınanlar ya da hem sizinle, hem kendi kavimleriyle savaşmak (istemeyip bun)dan göğüslerini sıkıntı basıp size gelenler (dokunulmazdır.) Allah dileseydi, onları üstünüze saldırır, böylece sizinle çarpışarlardı. Eğer sizden uzak durur (geri çekilir), sizinle savaşmaz ve barış (şartlarını) size bırakırlarsa, artık Allah, sizin için onların aleyhinde bir yol kılmamıştır. (4/90)

Ey iman edenler, Allah yolunda adım attığınızı (savaşa çıktığınızı) zaman gerekli araştırmayı yapın ve size (İslam geleneğine göre) selam verene, dünya hayatının geçiciliğine istekli çıkarak: "Sen mü'min değilsin" demeyin. Asıl çok ganimet, Allah Katındadır, bundan önce siz de böyle idiniz; Allah size lütufta bulundu. Öyleyse iyice açıklık kazandırın. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olmandır. (4/94)

Mü'minlerden, özür olmaksızın oturanlar ile, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd edenler eşit değildir. Allah, mallarıyla ve canlarıyla cehd edenleri (çaba harcayanları) oturanlara göre derece olarak üstün kılmıştır. Tümüne güzelliği (cenneti) va'detmiştir; ancak Allah, cehd edenleri (çaba harcayanları) oturanlara göre büyük bir ecirle üstün kılmıştır. (4/95)

Allah yolunda hicret eden, yeryüzünde barınacak çok yer de bulur, genişlik (ve bolluk) da. Allah'a ve Resülüne hicret etmek üzere evinden çıkan, sonra kendisine ölüm gelen kişinin ecri şüphesiz Allah'a düşmüştür. Allah, bağışlayıcıdır, esirgeyicidir. (4/100)

Kim kendisine 'dosdoğru yol' apaçık belli olduktan sonra, elçiyi muhalefet ederse ve mü'minlerin yolundan başka bir yola uyarırsa, onu döndüğü şeyde bırakırız ve cehenneme sokarız. Ne kötü bir yataktır o! (4/115)

Gerçek şu, iman edip sonra inkara sapanlar, sonra yine iman edip sonra inkara sapanlar sonra da inkarları artanlar... Allah onları bağışlayacak değildir, onları doğru yola da ileticek değildir. (4/137)

Yahudilerin yaptıkları zulüm ve birçok kişiyi Allah'ın yolundan alıkoymaları nedeniyle (önceleri) kendilerine helal kılınmış güzel şeyleri onlara haram kıldı. (4/160)

Şüphesiz, inkar edenler ve Allah yolundan alıkoyanlar gerçekten uzak bir sapıklıkla sapmışlardır. (4/167)

Gerçek şu ki, inkar edenler ve zulmedenler, Allah onları bağışlayacak değildir, onları bir yola da ileticek değildir. (4/168)

İşte Allah'a iman edenler ve O'na sarılanlar, onları kendisinden olan bir rahmetin ve bir fazlın içine yerleştirecektir ve onları Kendisine varan dosdoğru bir yola yöneltip-iletecektir. (4/175)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yirtici hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıken yetiştirip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kismet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısıktır (günaahlı yoldan sapmadır.) Bugün inkara sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi

kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açıklıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayıcıdır, esirgeyendir. (5/3)

Andolsun, Allah İsrailoğullarından kesin söz (misak) almıştır. Onlardan oniki güvenilir- gözetleyici göndermiştik. Ve Allah onlara: "Gerçekten ben sizinle birlikteyim. Eğer namazı kılar, zekatı verir, elçilerime inanır, onları savunup-desteklerseniz ve Allah'a güzel bir borç verirsiniz, şüphesiz sizin kötülüklerinizi örter ve sizi gerçekten, altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim inkar ederse, cidden dümdüz bir yoldan sapmıştır." (5/12)

Allah, rızasına uyanları bununla kurtuluş yollarına ulaştırır ve onları kendi izniyle karanlıklardan nura çıkarır. Onları dosdoğru yola yöneltip-iletir. (5/16)

Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakinin ve (sizi) O'na (yaklaştıracak) vesile arayın; O'nun yolunda cehd edin (çaba harcayın), umulur ki kurtuluşa erersiniz. (5/35)

Onların (peygamberleri) arından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik. (5/46)

Sana da (Ey Muhammed), önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitab'ı (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet kılardı; ancak (bu,) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyler size haber verecektir. (5/48)

Ey iman edenler, içinizden kim dininden geri döner (irtidat eder)se, Allah (yerine) kendisinin onları sevdiği, onların da kendisini sevdiği mü'minlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı ise 'güçlü ve onurlu,' Allah yolunda cehd eden (çaba harcayan) ve kınayıcının kınamasından korkmayan bir topluluk getirir. Bu, Allah'ın bir fazlıdır, onu dilediğine verir. Allah (rahmetiyle) geniş olmandır, bilendir. (5/54)

De ki: "Allah Katında, 'kesinleşmiş bir ceza olarak' bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Allah'ın kendisine lanet ettiği, ona karşı gazablандığı ve onlardan maymunlar ve domuzlar kıldığı ile tağuta tapanlar; işte bunlar, yerleri daha kötü ve dümdüz yoldan daha çok sapmışlardır." (5/60)

De ki: "Ey kitap Ehli, haksız yere dininiz konusunda aşırı gitmeyin ve daha önce sapmış, birçoğunu saptırmış ve dümdüz yoldan kaymış bir topluluğun heva (istek ve tutku)larına uymayın." (5/77)

Ey iman edenler, üzerinizdeki (yükümlülük) kendi nefislerinizdir. Siz doğru yola erişirseniz, sapan size zarar veremez. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. O, size yaptıklarınızı haber verecektir. (5/105)

Bizim ayetlerimizi yalan sayanlar karanlıklar içinde sağdırlar, dilsizdirler. Allah, kimi dilerse onu şarttır-saptırır, kimi dilerse de onu dosdoğru yol üzerinde kılar. (6/39)

De ki: "Ben, sizin Allah'tan başka tapmakta olduklarınıza tapmaktan nehyedildim." De ki: "Ben sizin heva (istek ve tutku)larınıza uymam; yoksa bu durumda ben şaşırıp sapmış ve doğru yolu bulmamışlardam olurum." (6/56)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

De ki: "Bize yararı ve zararı olmayan Allah'tan başka şeylere mi tapalım? Allah bizi hidayete erdirdikten sonra, şeytanların ayartarak yerde şaşkınca bıraktıkları, arkadaşlarının da: "Doğru yola, bize gel" diye kendisini çağırdığı kimse gibi topluğumuz üzerinde gerisin geri mi döndürülemiz?" De ki: "Hiç şüphesiz Allah'ın yolu, asıl yoldur. Ve biz alemlerin Rabbine (kendimizi) teslim etmekle emrolunduk." (6/71)

Ardından ay'ı, (etrafa aydınlık saçarak) doğar görünce: "Bu benim rabbim" demiş, fakat o da kayboluverince: "Andolsun" demişti, "Eğer Rabbim beni doğru yola erdirmezse gerçekten sapsmışlar topluluğundan olurum." (6/77)

Kaymı onunla çekişip-tartışmaya girdi. Dedi ki: "O beni doğru yola erdirmişken, siz benimle Allah konusunda çekişip-tartışmaya mı girişiyorsunuz? Sizin O'na şirk koştuğunuzdan ben korkmuyorum, ancak Allah'ın benim hakkımda bir şey dilemesi başka. Rabbim, ilim bakımından her şeyi kuşatmıştır. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?" (6/80)

Babalarından, soylarından ve kardeşlerinden, kimini (bunlara kattık); onları da seçtik ve dosdoğru yola yöneltip-iletтік. (6/87) O, karanın ve denizin karanlıklarından yolunuza bulmanız için size yıldızları var edendir. Bilebilen bir topluluk için Biz ayetleri birer birer (bölüm bölüm) açıkladık. (6/97)

Yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan şaşırtıp-saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminle yalan söylerler.'(6/116)

Şüphesiz Rabbin, kendi yolundan sapanları daha iyi bilir. O, dosdoğru yolda olanları daha iyi bilendir. (6/117)

Bu, Rabbinin dosdoğru yoludur. Öğüt alıp düşünmesini bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıkladık. (6/126)

Çocuklarını hiç bir bilgiye dayanmaksızın akılsızca öldürenler ile Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır. Onlar, gerçekten şaşırıp sapsmışlardır ve doğru yolu bulamamışlardır. (6/140)

Bu benim dosdoğru olan yolumdur. Şu halde ona uyun. Sizi O'nun yolundan ayıracak (başka) yollara uymayın. Bununla size tavsiye etti, umulur ki korkup-sakinirsiniz. (6/153)

Ya da: "Kitap bize de indirilseydi, elbette onlardan daha çok doğru yolda olurduk" dememeniz (için) işte size Rabbinizden apaçık bir belge, bir hidayet ve bir rahmet gelmiştir. Allah'ın ayetlerini yalanlayan ve (insanları) ondan alıkoyup-çevirenenden daha zalim kimdir? Ayetlerimizden alıkoyup-çevirenlere, bu 'engelleme ve çevirmelerinden' dolayı pek çetin bir azabla karşılık vereceğiz. (6/157)

De ki: "Rabbim gerçekten beni doğru yola iletti, dimdik duran bir dine, İbrahim'in hanif (muvahhid) dinine... O, müşriklerden değildi." (6/161)

Dedi ki: "Madem öyle, beni azdırdığından dolayı onlar (ınsanları saptırmak) için mutlaka senin dosdoğru yolunda (pusu kurup) oturacağım." (7/16)

Kimine hidayet verdi, kimi de sapıklığı haketti. Çünkü bunlar, Allah'ı bırakıp şeytanları veli edinmişlerdi. Ve gerçekten onları doğru yolda saymaktadırlar. (7/30)

"Ki onlar Allah'ın yolundan alıkoyanlar, onda çarpıklık arayanlar ve ahireti tanımayanlardır." (7/45)

"O'na iman edenleri tehdit ederek, Allah'ın yolundan alıkoymak için ve onda çarpıklık arayarak (böyle) her yolun (başını) kesip-oturmayın. Hatırlayın ki siz azınlıkta (ve güçsüz) iken O, sizi ço-

ğalttı. Bozgunculuk çıkarılanların nasıl bir sona uğradıklarına bir bakın." (7/86)

Musa ile otuz gece için sözleştik ve ona bir on daha ekledik. Böylece Rabbinin belirlediği süre, kırk geceye tamamlandı. Musa, kardeşi Harun'a "Kaviminde benim yerime geç, islah et ve bozguncuların yolunu tutma" dedi. (7/142)

Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları ayetlerimden engelleyeceğim. Onlar her ayeti görseler bile ona inanmazlar; dosdoğru yolu (rüşd yolunu) da görseler, yol olarak benimsemezler, azınlık yolunu, gördüklerinde ise onu yol olarak benimserler. Bu, onların ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan gafil olmaları dolayısıyladır. (7/146)

Eğer onları doğru yola çağırırsanız işitmezler. Onları sana baka (gibi) görürsün, oysa onlar görmeyebilirler. (7/198)

Sen af (veya kolaylık) yolunu benimse, (İslam'a) uygun olanı (örtü) emret ve cahillerden yüz çevir. (7/199)

Gerçek şu ki, inkar edenler, (insanları) Allah'ın yolundan engellemek için mallarını harcarlar; bundan böyle de harcayacaklar. Sonra bu, onlara yürek acısı olacaktır, sonra bozguna uğratılacaklardır. İnkar edenler sonunda cehenneме sürülüp toplanacaklardır. (8/36)

Bir de yurtlarından refahtan şımırıp-azıtarak, insanlara gösteriş yaparak çıkanlar ve (halkı) Allah'ın yolundan alıkoyanlar gibi olmayın. Allah, onların yaptıklarını çepçevre kuşatandır. (8/47)

Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve besilî atlar hazırlayın. Bununla, Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınızı ve bunların dışında sizin bilmeyip Allah'ın bildiği diğer (düşmanları) korkutup-caydırırsınız. Allah yolunda her ne infak ederseniz, size 'eksiksiz olarak ödenir' ve siz haksızlığa uğratılmazsınız. (8/60)

Gerçek şu ki, iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte birbirlerinin velisi olanlar bunlardır. İman edip hicret etmeyenler, onlar hicret edinceye kadar, sizin onlara hiç bir şeyle velayetiniz yoktur. Ama din konusunda sizden yardım isterlerse, yardım üzerinizde bir yükümlülüktür. Ancak, sizlerle onlar arasında anlaşma bulunan bir topluluğun aleyhinde değil. Allah, yaptıklarınızı görendir. (8/72)

İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cehd edenler (çaba harcayanlar) ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte gerçek mü'min olanlar bunlardır. Onlar için bir bağışlanma ve üstün bir rızık vardır. (8/74)

Allah'ın ayetlerine karşılık az bir değeri satın aldılar, böylece O'nun yolunu engellediler. Onların yaptıkları gerçekten ne kötüdür. (9/9)

Hacıları su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ı onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman eden ve Allah yolunda cehd edenin (yaptıkları) gibi mi saydınız? (Bunlar) Allah Katında bir olmazlar. Allah zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (9/19)

İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd edenlerin Allah Katında büyük dereceleri vardır. İşte 'kurtuluş ve mutluluğa' erenler bunlardır. (9/20)

De ki: "Eğer babalarınızı, çocuklarınızı, kardeşlerinizi, eşlerinizi, aşiretinizi, kazandığınızı mallar, az kar getireceğinden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler, sizlere Allah'tan, O'nun Resülü'nden ve O'nun yolunda cehd etmekten daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/24)

KURAN FİHRİSTİ

Ey iman edenler, gerçek şu ki, (Yahudi) bilginlerinden ve (Hıristiyan) rahiplerinden çoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar... Onlara acı bir azabı müjdele. (9/34)

Ey iman edenler, ne oldu ki size, Allah yolunda savaşa kuşanım denildiği zaman, yer(iniz)de ağırlaşp kaldınız? Ahiretten (ca-yıp) dünya hayatına mı razı oldunuz? Ama ahirettekine (göre), bu dünya hayatının yararı pek azdır. (9/38)

Hafif ve ağır savaşa kuşanıp çıkın ve Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla cehd edin (çaba harcayın). Eğer bilerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. (9/41)

Sadakalar, -Allah'tan bir farz olarak- yalnızca fakirler, düşkünler, (zekat) işinde görevli olanlar, kalbleri ısındırılacaklar, köleler, borçlular, Allah yolunda (olanlar) ve yolda kalmış(lar) içindir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/60)

Allah'ın elçisine muhalif olarak (savaştan) geri kalanlar oturup-kalmalarına sevindiler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd etmeyi (çaba harcamayı) çirkin görerek: "Bu sıcakta (savaşa) çıkmayın" dediler. De ki: "Cehennem ateşinin sıcaklığı daha şiddetlidir." Bir kavrayıp-anlasalardı. (9/81)

Yol, ancak kimseler aleyhinedir ki, zengin oldukları halde (savaşa çıkmamak için) senden izin isterler ve bunlar geride kalanlarla birlikte olmayı seçerler. Allah, onların kalplerini mühürlemiştir. Bundan dolayı onlar, bilmezler. (9/93)

Hiç şüphesiz Allah, mü'minlerden -karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşır, öldürürler ve öldürülürler; (bu,) Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaaddir. Allah'tan daha çok ahdi vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınız bu alışverişten dolayı sevinip-müjdeleşiniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/111)

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefisine tercih etmeleri yakışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kafirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandıracak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecirini kaybetmez. (9/120)

Küçük, büyük infak ettileri her nafaka ve (Allah yolunda) aştıkları her vadi, mutlaka Allah'ın yaptıklarının daha güzeliyle onlara karşılığını vermesi için, (bunlar) onlar adına yazılmıştır. (9/121)

Allah bariyurduna çağırır ve kimi dilerse dosdoğru yola yönettir. (10/25)

De ki: "Sizin şirk koştuklarınızdan hakka ulaştırabilecek var mı?" De ki: "Hakka ulaştıracak Allah'tır. Öyleyse, hakka ulaştırılan mı uyulmaya daha hak sahibidir, yoksa doğru yola ulaştırılmadıkça kendisi hidayete ulaşmayan mı? Ne oluyor size? Nasıl hükmediyorsunuz?" (10/35)

Ve sana bakacak olanlar vardır. Ama kör olanları -üstelik basiretleri de yoksa- sen mi doğru yola ulaştırıracaksın? (10/43)

Onlar: "Siz ikiniz, bizi atalarımızı üzerinde bulduğumuz (yol)dan çevirmek ve yeryüzünde büyüklük sizin olsun diye mi bize geldiniz? Biz, sizin ikinize inanacak değiliz" dediler. (10/78)

Musa dedi ki: "Rabbimiz, şüphesiz Sen, Firavun'a ve önde gelen çevresine dünya hayatında bir çekicilik (güç, ihtişam) ve

mallar verdin. Rabbimiz, Senin yolundan saptırmaları için (mi?) Rabbimiz, mallarını yerin dibine geçir ve onların kalblerinin üzerini şiddetle bağla; onlar acı azabı göreceklere zamana kadar iman etmeyecekler." (10/88)

(Allah) Dedi ki: "İkinizin duası kabul olundu. Öyleyse dosdoğru yolda devam edin ve bilgisizlerin yoluna uymayın." (10/89)

Bunlar Allah'ın yolundan engelleyenler ve onda çarpıklık arayanlardır. Onlar, ahireti tanımayanlardır. (11/19)

"Ben gerçekten, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. O'nun, alnından yakalayıp-denetlemediği hiç bir canlı yoktur. Muhakkak benim Rabbim, dosdoğru bir yol üzerindedir (dosdoğru yolda olanı korumaktadır.)" (11/56)

De ki: "Bu, benim yolumdur. Bir basiret üzere Allah'a davet ederim; ben ve bana uyanlar da. Ve Allah'ı tenzih ederim, ben müşriklerden değilim." (12/108)

İnkar edenler: "Ona Rabbinden bir ayet (mucize) indirilseydi ya!" derler. De ki: "Şüphesiz Allah, dilediğini şaşırtıp-saptırır, kendisine katıksızca yöneleni de dosdoğru yola yönettir-iletir." (13/27)

Her nefsin bütün kazandıkları üzerinde gözetici olana mı (baş kaldırılır?) Onlar Allah'a ortaklar koştu. De ki: "Bunları adlandırırın (bakalım). Yoksa siz yeryüzünde bilmeyeceği bir şeyi O'na haber mi veriyorsunuz? Yoksa sözün zahirine (veya boş ve süslü olanına)mi (kaniyorsunuz)? Hayır, inkar edenlere kendi hileli-düzenleri süslü-çekici göstermişler ve onlar (doğru) yol-dan alıkonulmuşlardır. Allah, kimi saptırır, artık onun için hiç bir yol gösterici yoktur. (13/33)

Elif, Lam, Ra. Bu bir Kitap'tır ki, Rabbinin izniyle insanları karanlıklardan nura, O güçlü ve övgüye layık olanın yoluna çıkarman için sana indirdik. (14/1)

Onlar, dünya hayatını ahirete tercih ederler. Allah'ın yolundan alıkoyarlar ve onu çarpıtmak isterler (veya onda çarpıklık ararlar). İşte onlar, uzak bir sapıklık içindedirler. (14/3)

"Bize ne oluyor ki, Allah'a tevekkül etmeyelim? Bize doğru olan yolları O göstermiştir. Ve elbette bize yaptığınız işkencelere karşı sabredeceğiz. Tevekkül edenler Allah'a tevekkül etmelidirler." (14/12)

Onların tümü-toplanıp (kıyamette) Allah'ın huzuruna çıktılar da zayıflar (müstaz'af)ar) büyüklük taslayanlara (müstekebirlere) dedi ki: "Şüphesiz, biz size tabi idik; şimdi siz, bizden Allah'ın azabından herhangi bir şeyi önleyebiliyor musunuz?" Dediler ki: "Eğer Allah bize doğru yolu gösterseydi biz de sizlere doğru yolu gösterirdik. Şimdi yakınsak da, sabretsek de farketmez, bizim için kaçacak bir yer yoktur." (14/21)

O'nun yolundan saptırmak için Allah'a eşler koştu. De ki: "Yararlanın. Çünkü elbette sizin varışınız ateştedir." (14/30)

(Allah) Dedi ki: "İşte bu, bana göre dosdoğru olan yoldur." (15/41)

Yolu doğrultmak Allah'a aittir, kimi (yollar) ise eğridir. Eğer o dileseydi, sizin tümünüzü elbette hidayete erdirirdi. (16/9)

Sizi sarsıntıya uğratar diye yerde sarsılmaz dağlar bıraktı, ırmaqlar ve yollar da (kıldı). Umulur ki doğru yolu bulursunuz. (16/15)

Zulme uğrattıldıktan sonra, Allah yolunda hicret edenleri dünyada şüphesiz güzel bir biçimde yerleştireceğiz; ahiret karşılığı ise daha büyüktür. Bilmiş olsalardı. (16/41)

Allah şu örneği verdi: İki kişi; bunlardan birisi dilsiz, hiç bir şeyye gücü yetmez ve her şeyiyle efendisinin üstünde (bir yük), o, onu

Harun Yahya (Adnan Oktar)

hangi yöne gönderse bir hayır getirmez; şimdi bu, adaletle emreden ve dosdoğru yol üzerinde bulunanla eşit olabilir mi? (16/76)

İnkâr edip de Allah'ın yolundan alıkoyanlar; Biz, işledikleri bozgunculığa karşılık, onlara azab üstüne azab ilave ettik. (16/88) Yeminlerinizi kendi aranızda, bir bozuculuk unsuru edinmeyin; sonra sapaşağlam basan ayak kayar ve Allah'ın yolundan alıkoyduğunuz için kötülüğü tadarsınız. (Ayrıca) Büyük azab da sizin içindir. (16/94)

O'nun nimetlerine şükrediciydi. (Allah) Onu seçti ve doğru yola iletti. (16/121)

Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel bir biçimde mücadele et. Şüphesiz senin Rabbin yolundan sapanı bilendir ve hidayete ereni de bilendir. (16/125)

Şüphesiz, bu Kur'an, en doğru yola iletir ve salih amellerde bulunan mü'minlere, onlar için gerçekten büyük bir ecir olduğunu müjde verir. (17/9)

Kim bunda (dünyada) kör ise, O, ahirette de kördür ve yol bakımından daha 'şaşkın bir sapıktır.' (17/72)

De ki: "Herkes kendi yaratılışına (fıtrat tarzına) göre davranır. Şu halde kimin daha doğru yolda olduğunu Rabbin daha iyi bilir." (17/84)

De ki: "Allah, diye çağırın, 'Rahman' diye çağırın, ne ile çağırır-sanız; sonunda en güzel isimler O'nundur." Namazında sesini çok yükseltme, çok da kısma, bu ikisi arasında (orta) bir yol benimse. (17/110)

(Onlara baktığında) Görürsün ki, güneş doğduğunda mağaralarına sağ yandan yönelir, battığında onları sol yandan keser-geçerdi ve onlar da onun (mağaranın) geniş boşluğundalardı. Bu, Allah'ın ayetlerindendir. Allah, kime hidayet verirse, işte hidayet bulan odur, kimi saptırırsa onun için asla doğru-yolu gösterici bir veli bulamazsın. (18/17)

Musa ona dedi ki: "Doğru yol (rüşd) olarak sana öğretilenden bana öğretmen için sana tabi olabilir miyim?" (18/66)

Gerçek şu ki, Allah benim de Rabbin, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O'na kulluk edin. Dosdoğru yol budur. (19/36)

"Babacığım, gerçek şu ki, bana, sana gelmeyen bir ilim geldi. Artık bana tabi ol, seni düzgün bir yola ulaştırayım." (19/43)

İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesillerinden), İbrahim ve İsrail (Yakup)in soyundan, doğru yola erıştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman (olan Allah'ın) ayetleri okunduğunda, ağılayarak secdeye kapanırlar. (19/58)

Hani bir ateş görmüştü de, ailesine şöyle demişti: "Durun, bir ateş gördüm; umulur ki size ondan bir kor getiririm veya ateşin yanında bir yol-gösterici bulurum." (20/10)

Dedi ki: "Bizim Rabbimiz, her şeyi yaratılışını veren, sonra doğru yolunu gösterendir." (20/50)

Gerçekten ben, tevbe eden, inanan, salih amellerde bulunup da sonra doğru yola erişen kimseyi şüphesiz başışlayıcıyım. (20/82)

Sonra Rabbi onu seçti, tevbesini kabul etti ve doğru yola iletti. (20/122)

Dedi ki: "Kiminiz kiminize düşman olarak, hepimiz ordan inin. Artık size benden bir yol gösterici gelecektir; kim benim hidayetime uyarsa artık o şaşırıp sapmaz ve mutsuz olmaz." (20/123)

De ki: "Herkes gözetlemektir; siz de gözleyip durun. Sonunda, dümdüz (dosdoğru) yolun sahipleri kimlermiş ve doğru yola

ulaşan kimlermiş, pek yakında öğreneceksiniz." (20/135)

Gerçek şu ki kulluk eden bir topluluk için bunda (Kur'an'da) 'açık bir mesaj' (veya gerçek bir çıkış yolu) vardır. (21/106)

İnsanlardan kimi, hiç bir bilgisi, yol göstericisi ve aydınlatıcı kitabi olmaksızın Allah hakkında tartışır-durur. (22/8)

Allah'ın yolundan saptırılmak amacıyla 'gururla salınıp-kasılarak' (bunu yapar); dünyada onun için aşığılama vardır, kıyamet gününde yakıcı azabı ona taddıracağız. (22/9)

Onlar, sözün en güzeline iletilmişlerdir ve övülen doğru yola iletilmişlerdir. (22/24)

Gerçek şu ki, inkâr edip Allah yolundan ve yerlilerle dışarıdan gelenler için eşit olarak (haram ve kible) kıldığımız Mescid-i Haram'dan alıkoyanlara, orada zulmederek adaletten ayrılanlara acı bir azab taddırırız. (22/25)

(Bir de) Kendilerine ilim verilenlerin, bunun (Kur'an'ın) hiç tartışmasız Rablerinden olan bir gerçek olduğunu bilmeleri için; böylelikle ona iman etsinler ve kalpleri ona tatmin bulmuş olarak bağlansın. Şüphesiz Allah, iman edenleri dosdoğru yola yönel-tir. (22/54)

Allah yolunda hicret edip öldürülen veya ölenlere gelince muhakkak Allah, onları güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Şüphesiz Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır. (22/58)

Gerçekten sen onları dosdoğru olan bir yola çağırıyorsun. (23/73)

Ancak ahirete inanmayanlar, şüphesiz yoldan sapanlardır. (23/74)

Sizden, faziletli ve varlıklı olanlar, yakınlarla, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte eksiltme yapmasınlar, affetsinler ve hoşgörsünler. Allah'ın sizi başışlamasını sevmez misiniz? Allah, başışlayandır, esirgeyendir. (24/22)

Andolsun Biz, açıklayıcı ayetler indirdik. Allah, dilediğini doğru yola yöneltip-iletir. (24/46)

Onları ve Allah'tan başka tapıklarını bir araya getirip toplayacağı ve: "Şu kullarımı siz mi saptırdınız, yoksa kendileri mi yoldan saptılar?" diyeceği gün; (25/17)

O gün, zulmeden, ellerini (hınçla) ısırarak (şöyle) der: "Ah keşke, elçiyile birlikte bir yol edinmiş olsaydım," (25/27)

İşte böyle; Biz, her peygambere suçlu-günahkarlardan bir düşman kıldık. Yol gösterici ve yardımcı olarak Rabbin yeter. (25/31)

O yüzükoyun cehenneme doğru sürülüp-toplanacak olanlar; işte onlar, yer bakımından çok kötü, yol bakımından saptmış olanlardır. (25/34)

Yoksa sen, onların çoğunu (söz) işitir ya da aklını kullanır mı sayıyorsun? Onlar, ancak hayvanlar gibidirler; hayır, onlar yol bakımından daha şaşkın (ve aşığ) dırlar. (25/44)

De ki: "Ben buna karşılık, Rabbine doğru bir yol tutmayı dileyen (insanlar olmanız) dışında sizden bir ücret istemiyorum." (25/57)

(Musa): "Hayır" dedi. "Şüphesiz Rabbim, benimle beraberdir; bana yol gösterecektir." (26/62)

"Onu ve kavmini, Allah'ı bırakıp da güneşe secde etmekte-lerken buldum, şeytan onlara yaptıklarını süslemişti, böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar." (27/24)

Medyen'e doğru yöneldiğinde de: "Umarım Rabbim, beni doğru bir yola yöneltip iletir" dedi. (28/22)

Buna rağmen sana icabet etmeyecek olurlarsa, artık bil ki, onlar, gerçekten kendi heva (istek ve tutku)larına uymaktadırlar.

KURAN FİHRİSTİ

Oysa Allah'tan bir kılavuz (doğru yol gösterici) olmaksızın, kendi istek ve tutkularına (hevasına) uyandan daha sapık kimdir? Şüphesiz Allah, zulmeden bir kavme hidayet vermez. (28/50) Ad'ı ve Semud'u da (yıkıma uğrattık). Gerçek şu ki, kendi tutdukları yerlerden size (durumları) belli olmaktadır. Kendi yaptıklarını şeytan süsleyip-çekiici kıldı, böylece onları yoldan alıyordu. Oysa onlar görebilen kimselerdi. (29/38) Bizim uğrumuzda cehd edenlere, şüphesiz yollarımızı gösteririz. Gerçekten Allah, ihسان edenlerle beraberdir. (29/69) İnsanlardan öyleleri vardır ki, bilgisizce Allah'ın yolundan saptırmak ve onu bir eğlence konusu edinmek için sözün 'boş ve amaçsız olanını' satın alırlar. İşte onlar için aşağılatıcı bir azab vardır. (31/6) Bununla birlikte, onların ikisi (annen ve baban) hakkında bir bilgim olmayan şeyi bana şirik koşman için, sana karşı çaba harca-yacak olurlarsa, bu durumda onlara itaat etme ve dünya (hayatın) da onlara iyilikle (ma'ruf üzere) sahiplen (onlarla geçin) ve bana 'gönülden-katıksız olarak yönelenin' yoluna tabi ol. Sonra dönüşünüz yalnızca banadır, böylece ben de size yaptıklarınızı haber vereceğim. (31/15) "Yürüyüşünde orta bir yol tut, sesinden de (yüksek perdeleri) eksilt. Çünkü, seslerin en çirkin olanı gerçekten eşeklerin sesidir." (31/19) Görmüyor musunuz ki, şüphesiz Allah, göklerde ve yerde olanları emrinde amade kılmış, açık ve gizli sizin üzerinizdeki nimetlerini genişletip-tamamlamıştır. (Buna rağmen) İnsanlardan öyleleri vardır ki, hiç bir ilme dayanmadan, bir yol gösterici ve aydınlatıcı bir kitap olmadan Allah hakkında mücadele edip durur. (31/20) Onları kara gölgeler gibi dalgalar sarıverdiği zaman, dini yalnızca O'na 'halis kılan gönülden bağlilar' olarak Allah'a yalvarıp yakarırlar (dua ederler). Böylece onları karaya çıkarıp-kurtarıncaya, artık onlardan bir kısmı orta yolu tutuyor. Bizim ayetlerimizi gadar, nankör olandan başkası inkar etmez. (31/32) Andolsun, Biz Musa'ya kitabı vermiştik; böylece sen ona kavuşmaktan kuşku içinde olma. Biz onu İsrailoğullarına bir yol gösterici kılmıştık. (32/23) Ve onların içinden, sabrettikleri zaman emrimizle doğru yola iletip-yönelten önderler kıldık; onlar Bizim ayetlerimize kesin bilgiyle inanıyorlardı. (32/24) Yurtlarında gezip dolaştıkları nice nesilleri kendilerinden evvel yıkıma uğratmış olmamız, hala onları doğru yola iletip yöneltmedi mi? Elbette, bunda ayetler vardır; yine de işitmiyorlar mı? (32/26) Allah, bir adamın kendi (göğüs) boşluğu içinde iki kalp kılma-dı ve kendilerini annelerinizle benzeterek yemin konusu yaptığınızı (ziharda bulunduğunuz) eşlerinizi sizin anneleriniz yapmadı, evlatlıklarınızı da sizin (öz) çocuklarınız saymadı. Bu, sizin (yalnızca) ağzınızla söylemenizdir. Allah ise, hakkı söyler ve (doğru olan) yola yönettirir. (33/4) Ve dediler ki: "Rabbimiz, gerçekten biz, efendilerimize ve büyüklüğümüze itaat ettik, böylece onlar bizi yoldan saptırmış oldular." (33/67) Kendilerine ilim verilenler ise, Rabbinden sana indirilenin hakkını ta kendisi olduğunu ve üstün, güçlü, övülmeye layık olan (Allah)ın yoluna yönettirir- iletliğini görüyorlar. (34/6) Sonra Kitabı kullarımızdan seçtiklerimize miras kıldık. Artık onlardan kimi kendi nefesine zulmeden, kimi orta bir yoldadır, kimi de Allah'ın izniyle hayırlarda yarışır öne geçer. İşte bu, büyük fazlın kendisidir. (35/32)

Dosdoğru bir yol üzerinde(sin). (36/4) "Bana kulluk edin, doğru yol budur." (36/61) Onları dosdoğru yola yönettirir-ilettilik. (37/118) Davud'a girdiklerinde, o, onlardan ürkmüştü; dediler ki: "Korkma, iki davacıyız, birimiz değerimize haksızlıkta bulundu. Şimdi sen aramızda hak ile hükmet, kararında zulme sapma ve bizi doğru yolun ortasına yönettirir-ilet." (38/22) "Ey Davud, gerçek şu ki, Biz seni yeryüzünde bir halife kıldık. Öyleyse insanlar arasında hak ile hükmet, istek ve tutkulara (hevaya) uyma; sonra seni Allah'ın yolundan saptırır. Şüphesiz Allah'ın yolundan sapanlara, hesap gününü unutmalarından dolayı şiddetli bir azab vardır." (38/26) İnsana bir zarar dokunduğu zaman, gönülden katıksızca yönelmiş olarak Rabbine dua eder. Sonra ona kendinden bir nimet verdiği zaman, daha önce O'na dua ettiğini unuttur ve O'nun yolundan saptırmak amacıyla Allah'a eşler koşmaya başlar. De ki: "İnkarınla biraz (dünya zevklerinden) yararlan; çünkü sen, ateşin halkındansın." (39/8) Allah, müteşabih (benzeşmeli), ikiyeşerli bir kitap olarak sözün en güzelini indirdi. Rablerine karşı içleri titreyerek-korkanların O'ndan derileri ürperir. Sonra onların derileri ve kalpleri Allah'ın zikrine (karşı) yumuşar-yatıştır. İşte bu, Allah'ın yol göstermesidir, onunla dilediğini hidayete erdirir. Allah, kimi saptırırsa, artık onun için de bir yol gösterici yoktur. (39/23) Allah, kuluna yeterli değil mi? Seni O'ndan başkalarıyla korkutuyorlar. Allah, kimi saptırırsa, artık onun için bir yol gösterici yoktur. (39/36) Arş'ı yüklenmekte olanlar ve çevresinde bulunanlar, Rablerini hamd ile tesbih etmekte, O'na iman etmekte ve iman edenlere mağfiret dilemektedirler: "Rabbimiz, rahmet ve ilim bakımından her şeyi kuşatıp-sardın, tevbe edenler ve senin yoluna tabi olanlara mağfiret et ve onları cehennem azabından koru." (40/7) "Ey Kavmim, bugün mülk sizindir, yeryüzünde hüküm sahibi kimselersiniz. Fakat bize Allah'tan dayanılmaz bir azab gelecek olursa bize kim yardımcı olabilecek?" Firavun dedi ki: "Ben, size yalnızca gördüğümü (kendi görüşümü) gösteriyorum ve ben sizi doğru yoldan da başkasına yöneltiliyorum." (40/29) "Göklerin yollarına. Böylelikle Musa'nın ilahına çıkabilirim. Çünkü ben, onun yalancı olduğunu sanıyorum." İşte Firavun'a, kötü amelî böyle çekici kılındı ve yoldan alınıldu. Firavun'un hileli-düzeni, 'yıkım ve kayıpta' olmaktan başka (bir şey) olmadı. (40/37) İman eden (adam) dedi ki: "Ey Kavmim, siz bana tabi olun, ben sizi doğru yola iletir-yönelteyim." (40/38) Semud'a gelince; Biz onlara doğru yolu gösterdik, fakat onlar körlüğü hidayete tercih ettiler. Böylece kazandııkları şeyler yüzünden onları alçaltıcı azabın yıldırımını yakalayiverdi. (41/17) Kim zulme uğradıktan sonra nusret bulur (hakkını alır)sa, artık onlar için aleyhlerinde bir yol yoktur. (42/41) Yol, ancak insanlara zulmeden ve yeryüzünde haksız yere 'tecavüz ve haksızlıkta bulunanların' aleyhinedir. İşte bunlara acıklı bir azab vardır. (42/42) Böylece sana emrimizden bir ruh vahyettik. Sen, kitap nedir, iman nedir bilmiyordun. Ancak Biz onu bir nur kıldık; onunla kullarımızdan dilediklerimizi hidayete erdiririz. Şüphesiz sen, dosdoğru olan bir yola yönettirir-iletiyorsun. (42/52) Göklerde ve yerde bulunanların tümü Kendisine ait olan Allah'ın yoluna. Haberiniz olsun; işler Allah'a döner. (42/53)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Ki O, yeri sizin için bir beşik kıldı ve doğru yolu bulursunuz diye onda size (birtakım) yollar var etti. (43/10)

Gerçekten bunlar (bu şeytanlar), onları yoldan alıkoyarlar; onlar ise, kendilerinin gerçekten hidayette olduklarını sanırlar. (43/37)

Şu halde, sana vahyedilene sınımsız tutun; çünkü sen dosdoğru bir yol üzerindesin. (43/43)

Şüphesiz o, kıyamet-saati için bir ilimdir. Öyleyse ondan (kıyametten) yana hiç bir kuşkuya kapılmayın ve bana uyun. Dosdoğru yol budur. (43/61)

Şeytan sakın sizi (Allah'ın yolundan) alıkoymasın. Gerçekten o, sizin için açıkça bir düşmandır. (43/62)

"Şüphesiz Allah, O, benim de Rabbin, sizin de Rabbinizdir; şu halde O'na kulluk edin. Dosdoğru yol budur." (43/64)

Dediler ki: "Ey kavmimiz, gerçekten biz, Musa'dan sonra indirilen, kendinden öncekileri doğrulayan bir kitap dinledik; hakka ve doğru olan yola yöneltilip-iletmeğedir." (46/30)

Onlar ki inkar ettiler ve Allah'ın yolundan alıkoydular, (işte Allah da) onların amellerini giderip-boşa çıkarmıştır. (47/1)

Öyleyse, inkar edenlerle (savaş sırasında) karşı karşıya geldiğiniz zaman, hemen boyunlarını vurun; sonunda onları 'iyice bozguna uğratıp zafer kazanınca da' artık (esirler için) bağı sınımsız tutun. Bundan sonra ya bir lütf olarak (onları bırakın) veya bir fidye (karşılığ) salıverin). Öyle ki savaş ağırlıklarını bırakın (sona ersin). İşte böyle; eğer Allah dilemiş olsaydı, elbette onlardan intikam alırdı. Ancak (savaş,) sizleri birbirinizle denemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise; kesin olarak (Allah,) amellerini giderip-boşa çıkarmaz. (47/4)

Şüphesiz inkar edenler, Allah'ın yolundan alıkoyanlar ve kendilerine hidayet açıkça belli olduktan sonra 'elçiyeye karşı gelip zorluk çıkararak', kesin olarak Allah'a hiç bir şeyle zarar veremezler. (Allah,) Onların amellerini boşa çıkaracaktır. (47/32)

Şüphesiz, inkar edenler, Allah'ın yolundan alıkoyanlar, sonra ölenler; işte Allah, onlara kesinlikle mağfiret etmeyecektir. (47/34)

İşte sizler böylesiniz; Allah yolunda infak etmeye çağırılıyorsunuz; buna rağmen bazılarınız cimrilik ediyor. Kim cimrilik ederse, artık o, ancak kendi nefesine cimrilik eder. Allah ise, Ğaniy (hiç bir şeye ihtiyacı olmayan)dır; fakir olan sizlersiniz. Eğer siz yüz çevirecek olursanız, sizden başka bir kavmi getirip-değiştirir. Sonra onlar, sizin benzeriniz de olmazlar. (47/38)

Öyle ki Allah, sizin geçmiş ve gelecek (her) günahınızı bağışlasın, üzerindeki nimetini tamamlasın ve seni dosdoğru bir yola yöneltsin. (48/2)

Allah, alacağınız daha birçok ganimetleri size va'detti, bunu size hemencecik verdi ve insanların ellerini sizden çekti ki, (bu,) mü'minler için bir ayet olsun ve sizi dosdoğru bir yola yöneltsin. (48/20)

Ve bilin ki Allah'ın Resûlü içinizdedir. Eğer o, size birçok işlerde uysaydı, elbette sıkıntıya düşerdimiz. Ancak Allah size imanı sevdi, onu kalplerinizde süsleyip-çekici kıldı ve size inkarı, fıskı ve isyanı çirkin gösterdi. İşte onlar, doğru yolu bulmuş (irşad) olanlardır. (49/7)

Mü'min olanlar, ancak o kimselerdir ki, onlar, Allah'a ve Resûlü'ne iman ettiler, sonra hiç bir kuşkuya kapılmadan Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd ettiler. İşte onlar, sadık (doğru) olanların ta kendileridir. (49/15)

Bu (putlar ise,) sizin ve atalarınızın (kendi istek ve öngörünüze

göre) isimlendirdiğiniz (keyfi) isimlerden başkası değildir. Allah, onlarla ilgili 'hiç bir delil' indirmemiştir. Onlar, yalnızca zanna ve nefislerinin (alçak) heva (istek ve tutku) olarak arzu ettiklerine uyuyorlar. Oysa andolsun, onlara Rablerinden yol gösterici gelmiştir. (53/23)

İşte onların ilimden yana ulaşabildikleri (son sınıır) budur. Şüphesiz, sizin Rabbin; kendi yolundan saparı en iyi bilen O'dur ve hidayet bulanı da en iyi bilen O'dur. (53/30)

Size ne oluyor ki, Allah yolunda infak etmiyorsunuz? Oysa göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. İçinizden, fetihten önce infak eden ve savaşanlar (başkasıyla) bir olmaz. İşte onlar, derece olarak sonradan infak eden ve savaşanlardan daha büyüktür. Allah, her birine en güzel olanı va'detmiştir. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. (57/10)

Onlar, yeminlerini bir siper edindiler, böylece Allah'ın yolundan alıkoydular. Artık onlar için alçaltıcı bir azab vardır. (58/16)

Ey iman edenler, benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları veliler edinmeyin. Siz onlara karşı sevgi yöneliyorsunuz; oysa onlar haktan size geleni inkar etmişler, Rabbiniz olan Allah'a inanmanızdan dolayı elçiyi de, sizi de (yurtlarınızdan) sürüp-çıkarmışlardır. Eğer siz, Benim yolumda cehd etmek ve Benim rızamı aramak amacıyla çıkmışsanız (nasıl) onlara karşı hala sevgi gizliyorsunuz? Ben, sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilirim. Kim sizden bunu yaparsa, artık o, elbette yolun ortasından şaşırıp-sapmış olur. (60/1)

Şüphesiz Allah, kendi yolunda, sanki birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak çarpışanları sever. (61/4)

Allah'a ve O'nun Resulü'ne iman edersiniz, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cehd edersiniz (gaba harcarsınız). Bu, sizin için daha hayırlıdır; eğer bilerseniz. (61/11)

Onlar, yeminlerini bir siper edinin Allah'ın yolundan alıkoydular. Doğrusu ne kötü şey yapıyorlar. (63/2)

Sonra (üç iddet bekleme) sürelerine ulaştıkları zaman, artık onları maruf (bilinen güzel bir tarz) üzere tutun, ya da maruf üzere onlardan ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahid tutun. Şahidliği Allah için dosdoğru yerine getirin. İşte bununla, Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere öğüt verilir. Kim Allah'tan korkup-sakinirse, (Allah) ona bir çıkışı yolu gösterir; (65/2)

Şu halde yüzükoyun sürünerek yürüyen mi daha çok hidayete erer, yoksa dosdoğru yol üzerinde dümdüz yürümekte olan mı? (67/22)

Elbette sizin Rabbin, kimin kendi yolundan şaşırıp-saptığını daha iyi bilendir; ve kimin hidayete erdiğini de daha iyi bilendir. (68/7)

"Elbette biz, o yol gösterici (Kur'an'ın) iştirince, ona iman ettik. Artık kim Rabbinde iman ederse, o ne (ecrinin) eksileceğinden korkar ve ne de haksızlığa uğrayacağından." (72/13)

Eğer onlar (insanlar ve cinler), yol üzerinde 'dosdoğru bir istikamet tuttursalardı', mutlaka Biz onlara bol miktarda su içirir (tükenmez bir rızık ve nimet verir)dik. (72/16)

Şüphesiz, bu bir öğüttür. Artık dileyen Rabbinde bir yol bulabilir. (73/19)

Gerçekten Rabbin, sizin gecenin üçte ikisinden biraz eksiginde, yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını bilir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamayacağınıza bildi, böylece tevbenizi (O'na dönüşünüzü) kabul etti. Şu hal-

KURAN FİHRİSTİ

de Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Allah sizden hastalar olduğunu, başkalarının Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde gezip-dolaşacaklarını ve diğerlerinin Allah yolunda çarpışacaklarını bilmiştir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç görün. Hayır olarak kendi nefisleriniz için önceden takdim ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve daha büyük bir ecir (karşılık) olarak Allah Katında bulursunuz. Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (73/20) Biz ona yolu gösterdik; (artık o,) ya şükredici olur ya da nankör. (76/3) Şüphesiz, bu bir öğüttür. Artık dileyen Rabbine bir yol bulabilir. (76/29) Sonra ona yolu kolaylaştırdı. (80/20) Takdir etti, böylece yol gösterdi, (87/3) Biz ona 'iki yol-iki amaç' gösterdik. (90/10) Şüphesiz, Bize ait olan, yol göstermektir. (92/12) Ve seni yol bilmez iken, 'doğru yola yönelip iletmedi mi?' (93/7) Gördün mü? Ya o (kul) doğru yol üzerinde ise, (96/11)

ALTIN

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah Katında olmalıdır. (3/14) Şüphesiz küfredip kafir olarak ölenler, bunların hiçbirisinden, yeryüzü dolusu altını olsa -bunu fidyeye olarak verse de- kesin olarak kabul edilmez. Onlar için acı bir azab vardır ve onların yardımcıları yoktur. (3/91) Ey iman edenler, gerçek şu ki, (Yahudi) bilginlerinden ve (Hıristiyan) rahiplerinden çoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah'ın yolundan alkoysular. Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar... Onlara acı bir azabı müjdele. (9/34) Yahut altından bir evin olmalı veya gökyüzüne yükselmelisin. Üzerimize bizim okuyabileceğimiz bir kitap indirinceye kadar senin yükselişine de inanmayız." De ki: "Rabbimi yüceltirim; ben, elçi olan bir berşerden başkası mıyım?" (17/93) Adn cennetleri (onlarındır); oraya girerler, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler. Ve orada onların elbiseleri ipek(ten)dir. (35/33) Bu durumda (eğer doğruysa), üzerine altından bilezikler atılmalı ya da yakınında yer almış vaziyette onunla birlikte melekler gelmeli değil miydi?" (43/53) Onların etrafında altın tepsiler ve testilerle dolaşılır; orada nefislerin arzu ettiği ve gözlerin lezzet (zevk) aldığı herşey var. Ve siz orada süresiz kalacaksınız." (43/71)

AMAÇ

Şüphesiz Allah, bir sivirsineği de, ondan üstün olanı da, (herhangi bir şeyi) örnek vermektен çekinmez. Böylece iman edenler, kuşkusuz bunun Rablerinden gelen bir gerçek olduğunu bilirler; inkar edenler ise, "Allah, bu örnekle neyi amaçlamış?" derler. (Oysa Allah,) Bununla birçoğunu saptırır, birçoğunu da hidayete erdirir. Ancak O, fasıklardan başkasını saptırmaz. (2/26) Allah sizi, yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden, boş, amaçsız sözler'den dolayı sorumlu tutmaz; fakat kalplerinizin kazandıklarından dolayı sorumlu tutar. Allah bağışlayandır, yumuşak davranandır. (2/225)

Onların hidayete ermesi, senin üzerinde (bir yükümlülük) değildir. Ancak Allah, dilediğini hidayete erdirir. Hayır olarak her ne infak ederseniz, kendiniz içindir. Zaten siz, ancak Allah'ın hoşnutluğunu istemekten başka (bir amaçla) infak etmezsiniz. Hayırdan her ne infak ederseniz -haksızlığa (zulme) uğratılmaksızın- size eksiksizce ödenecektir. (2/272) Biz, gökleri, yeri ve her ikisinin arasındakilerini hakkın dışında (herhangi bir amaçla) yaratmadık. Hiç şüphesiz o saat de yaklaşarak-gelmektedir; öyleyse (onlara karşı) güzel davranışlarla davran. (15/85) Biz Kitab'ı ancak, hakkında ihtilafa düştükleri şeyi onlara açıklaman ve inanan bir kavme rahmet ve hidayet olması dışında (başka bir amaçla) indirmedik. (16/64) Biz elçileri, müjde vericiler ve uyarıcılar olmak dışında (başka bir amaçla) göndermeyiz. İnkâr edenler ise, hakkı batıl ile geçersiz kılmak için mücadele ediyorlar. Onlar benim ayetlerimi ve uyarıldıklarımı (azabı) alay konusu edindiler. (18/56) "Bizim, sizi boş bir amaç uğruna yarattığımızı ve gerçekten Bize döndürülüp getirilmeyeceğinizi mi sanmıştınız?" (23/115) İnsanlardan öyleleri vardır ki, bilgisizce Allah'ın yolundan saptırmak ve onu bir eğlence konusu edinmek için sözün 'boş ve amaçsız olanını' satın alırlar. İşte onlar için aşağılatıcı bir azab vardır. (31/6) Biz ona 'iki yol-iki amaç' gösterdik. (90/10)

AMCA

Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur; sizin için de, gerek kendi evlerinizden, gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerin)den yemenizde bir güçlük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından kutlu, güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklar, umulur ki aklınızın kullarınısınız. (24/61) Ey Peygamber, gerçekten Biz sana ücretlerini (mehirlerini) verdiği eşlerini ve Allah'ın sana ganimet olarak verdikleri (savaş esirleri)nden sağ elinin malik olduğu (cariyeler) ile seninle birlikte hicret eden amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kızlarını ve teyzenin kızlarını helal kıldık; bir de, kendisini peygambere hibe eden ve peygamberin kendisini almak istediği mü'min bir kadını da, -mü'minler için olmaksızın yalnızca sana has olmak üzere- (senin için helal kıldık). Biz, kendi eşleri ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) konusunda onlar (mü'minler) üzerine neyi farz kıldığımızı bildik (size bildirdik). Böylelikle senin için hiçbir güçlük olmasın. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/50)

AMEL

İman edip salih amellerde bulunanları müjdele. Gerçekten onlar için altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Kendilerine rızık olarak bu ürünlerden her yedirildiğinde: "Bu daha önce de rızıklandığımızdır" derler. Bu, onlara, (dünyadakine) benzer olarak sunulmuştur. Orada, onlar için tertemiz eşler vardır ve onlar orada süresiz kalacaklardır. (2/25) Şüphesiz, iman edenler(İle) Yahudiler, Hıristiyanlar ve sabiiler(den kim) Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve salih amellerde bulunursa, artık onların Allah Katında ecirleri vardır. On-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

lara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/62)
İman edip salih amellerde bulunanlar ise cennet halkıdır, orada süresiz kalacaklardır. (2/82)

De ki: "O bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz iken, bizimle Allah hakkında (sözde kanıtlarla) tartışmalarını mı yapıyorsunuz? Bizim amellerimiz bizim, sizin de amelleriniz sizindir. Biz, O'na gönülden bağlanmış (muhtesim) olanlarız." (2/139)
İman edip güzel amellerde bulunanlar, namazı dosdoğru kılanlar ve zekatı verenler; şüphesiz onların ecirleri Rablerinin Katındadır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/277)

İman edip salih amellerde bulunanların ecirleri eksiksiz ödenecektir. Allah, zalim olanları sevmez." (3/57)
İman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Onda onlar için tertemiz kılınmış eşler vardır. Ve onları, 'ne sıcak-ne soğuk, tam kararında gölgeliğe' sokacağız. (4/57)

İman edip salih amellerde bulunanlar, Biz onları altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Bu, Allah'ın gerçek olan va'ididir. Allah'tan daha doğru sözlü kim vardır? (4/122)

Erkek olsun, kadın olsun inanmış olarak kim salih bir amelde bulunursa, onlar cennete girecek ve onlar, bir 'çekirdeğin sırtındaki tomurcuk kadar' bile haksızlığa uğramayacaklardır. (4/124)

Ama iman edenler ve salih amellerde bulunanlar, onlara ecirlerini eksiksiz ödeyecek ve onlara kendi fazlından ekleyecektir de. Çekimser davrananlar ve büyüklenenler, onları acıklı bir azabla azablandıracaktır ve kendileri için Allah'tan başka bir (vekil) koruyucu dost ve yardımcı bulamayacaklardır. (4/173)
Allah, iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir, onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ecir vardır. (5/9)
Gerçek şu ki, iman edenlerle Yahudiler, sabiiler ve Hıristiyanlardan Allah'a, ahiret gününe inanan ve salih amellerde bulunanlar; onlar için korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır. (5/69)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar için korkup-sakındıkları, iman ettikleri ve salih amellerde buldukları, sonra korkup-sakındıkları ve iman ettikleri ve sonra (yine) korkup-sakındıkları ve iyilikte buldukları takdirde (yasaklanmadan önce) dedikleri dolayısıyla bir sorumluluk yoktur. Allah, iyilik yapanları sever. (5/93)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar -ki Biz hiç kimseye güç yetireceğinden fazlasını yüklemeyiz- onlar da cennetin ashabı (halkı)dırlar. Onda sonsuz olarak kalacaklardır. (7/42)

Ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanlar, onların amelleri boşa çıkmıştır. Onlar yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı? (7/147)

O zaman şeytan onlara amellerini çekici göstermiş ve onlara: "Bugün sizi insanlardan bozguna uğratacak kimse yoktur ve ben de sizin yardımcınızım" demişti. Ne zaman ki, iki topluluk birbirini görür oldu (karşılaştı) o, iki topuğu üstünde geri döndü ve: "Şüphesiz ben sizden uzayım. Çünkü ben sizin görmediğinizi görüyorum, ben Allah'tan da korkuyorum" dedi. Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (8/48)

Diğerleri günahlarını itiraf ettiler, onlar salih bir ameli bir başka kötüyle karıştırmışlardır. Umulur ki Allah tevbelerin kabul eder. Hiç şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/102)

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefisine tercih etmeleri ya-

kışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandıracak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılması olmasa nedeniyeldir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecirini kaybetmez. (9/120)

Sizin tümünüzün dönüşü O'nadır. Allah'ın va'di bir gerçektir. İman edip salih amellerde bulunanlara, adaletle karşılık vermek için yaratmayı başlatan, sonra onu iade edecek olan O'dur. İnkâr edenler ise, küfürleri dolayısıyla, onlar için kaynar sudan bir içki ve acı bir azab vardır. (10/4)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar da, Rableri onları imanları dolayısıyla altından ırmaklar akan, nimetlerle donatılmış cennetlere yöneltiler (hidayet eder). (10/9)

O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Andolsun onlara: "Gerçekten siz, ölümden sonra yine diriltileceksiniz" dersin, inkâr edenler mutlaka: "Bu, açıkça bir bü-yüden başkası değildir" derler. (11/7)

Sabredenler ve salih amellerde bulunanlar başka. İşte, bağışlanma ve büyük ecir bunlarındır. (11/11)

İman edip salih amellerde bulunanlar ve 'Rablerine kalbleri tatmin bulmuş olarak bağlananlar', işte bunlar da cennetin halkıdır. Onda süresiz kalacaklardır. (11/23)

İman edip salih amellerde bulunanlar, ne mutlu onlara. Varılacak yerin güzel olanı (onlarındır). (13/29)

İman edip salih amellerde bulunanlar, Rablerinin izniyle altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere konulmuşlardır. Orada birbirlerine olan dirlık temennileri: "Selam"dır. (14/23)

Erkek olsun, kadın olsun, bir mü'min olarak kim salih bir amelde bulunursa, hiç şüphesiz Biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz. (16/97)

Şüphesiz, bu Kur'an, en doğru yola iletir ve salih amellerde bulunan mü'minlere, onlar için gerçekten büyük bir ecir olduğunu müjde verir. (17/9)

Dosdoğru (bir Kitaptır) ki, Kendi Katından şiddetli bir azabla uyarıp-korkutmak ve salih amellerde bulunan mü'minlere müjde vermek için (onu indirdi); şüphesiz onlara güzel bir ecir vardır. (18/2)

Şüphesiz iman edip salih amellerde bulunanlar ise; Biz gerçekten en güzel davranışta bulunanın ecirini kayba uğratmayız. (18/30)

Kim iman eder ve salih amellerde bulunursa, onun için güzel bir karşılık vardır. Ona buyruğumuzdan kolay olanını söyleyeceğiz." (18/88)

İman edip salih amellerde bulunanlar... Firdevs cennetleri onlar için bir 'konaklama yeridir.' (18/107)

De ki: "Şüphesiz ben, ancak sizin benzeriniz olan bir beşerim; yalnızca bana sizin ilahınızın tek bir ilah olduğu vahyolunuyor. Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, artık salih bir amelde bulunsun ve Rabbine ibadette hiç kimseyi ortak tutmasın." (18/110)

Ancak tevbe eden, iman eden ve salih amellerde bulunanlar (onların dışındadır); işte bunlar, cennete girecekler ve hiçbir şeyle zulme uğratılmayacaklar. (19/60)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar ise, Rahman, onlar için bir sevgi kılacaktır. (19/96)

Kim O'na iman edip salih amellerde bulunarak O'na gelirse, iş-

KURAN FİHRİSTİ

te onlar, onlar için de yüksek dereceler vardır." (20/75)
Gerçekten ben, tevbe eden, inanan, salih amellerde bulunup da sonra doğru yola erişen kimseyi şüphesiz bağışlayıcıyım. (20/82)
Kim de bir mü'min olarak, salih olan amellerde bulunursa, artık o, ne zulümden korksun, ne hakkının eksik tutulmasından. (20/112)
Artık kim, bir mü'min olarak salih amellerde bulunursa, onun çabası için (karşılık olarak) küfran (nankörlük) yoktur. Şüphesiz Biz, onun yüzüzcüleri. (21/94)
Şüphesiz Allah, iman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Gerçekten Allah, her istediğini yapar. (22/14)
Hiç şüphesiz Allah, iman edenleri ve salih amellerde bulunanları altından ırmaklar akan cennetlere sokar, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler; ordaki elbiseleri ipek(ten)tir. (22/23)
Buna göre, iman edip salih amellerde bulunanlar, onlar için bir başışlanma (mağfiret) ve üstün bir rızık vardır. (22/50)
Mülk, o gün yalnızca Allah'ındır. O, aralarında hükmedecektir. Artık iman edip salih amellerde bulunanlar; nimetlerle donatılmış cennetler içindedirler. (22/56)
Ey elçiler, güzel ve temiz olan şeylerden yiye ve salih amellerde bulunun; çünkü gerçekten ben yapmakta olduklarınızı biliyorum. (23/51)
Ki, geride bıraktığım (dünya)da salih amellerde bulunayım." Asla, gerçekten bu, yalnızca bir sözdür, bunu da kendisi söylemektedir. Onların önlerinde, diriltiip kaldırılacakları güne kadar bir engel (berzah) vardır. (23/100)
İnkâr edenler ise; onların amelileri dümdüz bir arazideki seraba benzer; susayan onu bir su sanır. Nihayet ona ulaştığında bir şey bulamaz ve yanında Allah'ı bulur. (Allah da) Onun hesabını tam olarak verir. Allah, hesabı çok seri görendir. (24/39)
Ya da (inkâr edenlerin amelileri) engin bir denizdeki karanlıklara benzer; onun üstünü bir dalga kaplar, onun üstünde bir dalga, onun da üstünde bir bulut vardır. Bir kısmı bir kısmı üzerinde olan karanlıklar; elini çıkardığında onu bile neredeyse göremeyecek. Allah kime nur vermemişse, artık onun için nur yoktur. (24/40)
Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca bana ibadet ederler ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkâr ederse, işte onlar fasiktir. (24/55)
Ancak tevbe eden, iman eden ve salih amellerde bulunup davranan başka; işte onların günahlarını Allah iyiliklere çevirir. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (25/70)
Kim tevbe eder ve salih amellerde bulunursa, gerçekten o, tevbesi (ve kendisi) kabul edilmiş olarak Allah'a döner. (25/71)
Ancak iman edenler, salih amellerde bulunanlar ve Allah'ı çokça zikredenler ile zulme uğratıldıktan sonra zafer kazananlar (veya öclerini alanlar) başka. Zulmetmekte olanlar, nasıl bir inkılaba uğrayıp devrileceklerini pek yakında bileceklerdir. (26/227)
(Süleyman) Bu sözü üzerine tebessüm edip güldü ve dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi

ve hoşnut olacağın salih bir amelde bulunmamı ilham et ve beni rahmetinle salih kulların arasına kat." (27/19)
Ancak kim tevbe edip iman eder ve salih amellerde bulunursa artık kurtuluşa erenlerden olmayı umabilir. (28/67)
Kendilerine ilim verilenler ise: "Yazıklar olsun size, Allah'ın sevabı, iman eden ve salih amellerde bulunan kimse için daha hayırlıdır; buna da sabredenlerden başkası kavuşturulmaz" dediler. (28/80)
İman edip salih amellerde bulunanlar ise; Biz şüphesiz onların kötülüklerini örteceğiz ve şüphesiz yaptıklarının en güzelini karşılık vereceğiz. (29/7)
İman edip salih amellerde bulunanlar ise; elbette onları salihlerin arasına katacağız. (29/9)
İman edip salih amellerde bulunanlar; onları, içinde ebedi kalıcılar olarak, altından ırmaklar akan cennetin yüksek köşklarine muhakkak yerleştireceğiz. (Salih) Amellerde bulunanların ecri ne güzeldir. (29/58)
Böylece iman edip salih amellerde bulunanlar; artık onlar 'bir cennet bahçesinde' sevinç içinde ağırlandılar'. (30/15)
Kim inkâr ederse, artık onun inkârı kendi aleyhinedir; kim salih bir amelde bulunursa, artık onlar kendi lehlerine olarak (cenneteki yerlerini) döşeyip hazırlamaktadırlar. (30/44)
(Bu, Allah'ın) Kendi fazlından iman edip salih amellerde bulunanları ödüllendirmesi içindir. Şüphesiz O, kafirleri sevmez. (30/45)
(Ancak) Gerçekten iman edip salih amellerde bulunanlar ise; onlar için nimetlerle-donatılmış cennetler vardır. (31/8)
Suçlu-günahkarları, Rableri huzurunda başları öne eğilmiş olarak: "Rabbimiz, gördük ve işittik; şimdi bizi (bir kere daha dünyaya) geri çevir, salih bir amelde bulunalım, artık biz gerçekten kesin bilgiyle inananlarız" (diye yalvaracakları zamanı) bir görsen. (32/12)
İman eden ve salih amellerde bulunanlar ise, artık onlar için, yaptıklarınıza karşılık olmak üzere, bir ağırlandıma konağı olarak barınma cennetleri vardır. (32/19)
Ama sizden kim Allah'a ve Resül'üne gönülden -itaat eder ve salih bir amelde bulunursa, ona ecirini iki kat veririz. Ve Biz ona üstün bir rızık da hazırlamışızdır. (33/31)
Ki O (Allah), amellerinizi islah etsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse, artık o en büyük kurtuluşa kurtulmuştur. (33/71)
(Çünkü O) İman edip salih amellerde bulunanları ödüllendirecek. İşte mağfiret ve üstün rızık onlarındır. (34/4)
Geniş zirhlar yap, (onları) düzenli bir biçime sok ve hepiniz salih amel yapın. Gerçekten ben, sizin yaptıklarınızı görenim" (diye vahyettik). (34/11)
Bizim Katımızda sizi (bize) yaklaştıracak olan ne mallarınız, ne de evlatlarınızdır; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. İşte onlar; onlar için yaptıklarına karşılık olmak üzere kat kat mükafaat vardır ve onlar yüksek köşklarinde güven içindedirler. (34/37)
O inkâr edenler; onlar için şiddetli bir azab vardır. İman edip salih amellerde bulunanlar ise; onlar için de bir başışlanma ve büyük bir ecir vardır. (35/7)
Kim izzeti istiyorsa, artık bütün zizzet Allah'ındır. Güzel söz O'na yükselir, salih amel de onu yükseltir. Kötülükleri tasarlayıp düzenleyenler ise; onlar için şiddetli bir azab vardır. Onların tasarladıkları 'boşa çıkıp bozulur'. (35/10)
İçinde onlar (şöyle) çıçlık atarlar: "Rabbimiz, bizi çıkar, yaptığın

Harun Yahya (Adnan Oktar)

mişden başka salih bir amelde bulunalım." Size orda (dünya-da), öğüt alabilecek olanın öğüt alabileceği kadar ömür vermedik mi? Size uyararı da gelmişti. Öyleyse (azabı) tadın; artık zalimler için bir yardımcı yoktur. (35/37)

(Davud) Dedi ki: "Andolsun senin koyununu, kendi koyunlarına (katmak) istemekle sana zatenymiştir. Doğrusu, (emek ve mali güçlerini) birleştirip katan (ortak)lardan çoğu, birbirlerine karşı tecavüz ederler; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. Onlar da ne kadar azdır." Davud, gerçekten Bizim onu imtihan ettiğimizi sandı, böylece Rabbinden başışlanma diledi ve rüku ederek yere kapandı ve (bize gönülden) yönelip-döndü. (38/24)

Yoksa Biz, iman edip salih amellerde bulunanları yeryüzünde bozgunculuk çıkarıcılar gibi (bir) mi tutacağız? Ya da muttakilere facirler gibi (bir) mi tutacağız? (38/28)

Andolsun, sana ve senden öncekilere vahyolundu (ki): "Eğer şirk koşacak olursan, şüphesiz amellerin boşa çıkacak ve elbette sen, hüsrana uğrayanlardan olacaksın. (39/65)

(Onlar da) Dediler ki: "Bize olan va'dinde sadık kalan ve bizi bu yere mirasçı kılan Allah'a hamd olsun ki, cennetten dilediğimiz yerde konaklayabiliriz. (Salih) Amellerde bulunanların ecri ne güzeldir. (39/74)

Göklerin yollarına. Böylelikle Musa'nın ilahına çıkabilirim. Çünkü ben, onun yalancı olduğunu sanıyorum." İşte Firavun'a, kötü ameli böyle çekici kılındı ve yoldan alkonuldu. Firavun'un hileli-düzeni, 'yıkım ve kayıpta' olmaktan başka (bir şey) olmadı. (40/37)

Kim bir kötülük işlerse, kendi mislinden başkasıyla ceza görmez; kim de -erkek olsun, dişi olsun- bir mü'min olarak salih bir amelde bulunursa, işte onlar, içinde hesapsız olarak rızıklandırılmak üzere cennete girerler." (40/40)

Kör olanla (basiretle) gören bir olmaz; iman edip salih amellerde bulunanlarla kötülük yapan da. Ne az öğüt alıp-düşünüyorsunuz. (40/58)

Şüphesiz, iman edip salih amellerde bulunanlar; onlar için ke-sintisiz bir ecir vardır. (41/8)

Allah'a çağırın, salih amelde bulunan ve: "Gerçekten ben Müslümanlardanım" diyenden daha güzel sözlü kimdir? (41/33)

Kim salih bir amelde bulunursa, kendi lehinedir, kim de kötülük ederse, o da kendi aleyhinedir. Senin Rabbin, kullara zulmedici değildir. (41/46)

Şu halde, sen bundan dolayı davet et ve emrolunduğun gibi doğru bir istikamet tuttur. Onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Ve de ki: Allah'ın indirdiği her kitabı inandım. Aranızda adaletli davranmakla emrolundum. Allah, bizim de Rabbiniz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bizim, sizin amelleriniz sizindir. Bizimle aranızda 'deliller getirerek tartışma (ya, hucce- te gerek)' yoktur. Allah bizi bir araya getirip-toplayacaktır. Dönüş O'nadır." (42/15)

(O gün) Zalimleri kazandıkları dolayısıyla korkuyla titrerlerken görürsün; o (yaptıkları) da üstlerine çöküvermiştir. İman edip salih amellerde bulunanlar ise, cennet bahçelerindedirler. Rableri Katında her diledikleri onlarındır. İşte büyük fazl (nimet ve üstünlük) budur. (42/22)

İşte Allah, iman edip salih amellerde bulunan kullarına böyle müjde vermektedir. De ki: "Ben buna karşı yakınlıkta sevgi dışında sizden hiçbir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik kazanırsa, Biz ondaki iyiliği artırırız. Gerçekten Allah, başışlayandır, şükredene karşılığını verendir. (42/23)

O, iman edip salih amellerde bulunanlara icabet eder ve onlara kendi fazlından arttırır. Kafirlerle gelince; onlara şiddetli bir azap vardır. (42/26)

Kim salih bir amelde bulunursa, kendi lehinedir, kim kötülük yaparsa, artık o da kendi aleyhinedir. Sonra siz Rabbinize döndürüleceksiniz. (45/15)

Yoksa kötülüklerle batıp-yara alanlar, kendilerini iman edip salih amellerde bulunanlar gibi kılacağımızı mı sandılar? Hayatları ve ölümleri bir mi (olacak)? Ne kötü hüküm veriyorlar. (45/21) Artık iman edip salih amellerde bulunanlara gelince; Rableri onları kendi rahmetine sokar. İşte apaçık olan 'büyük mutluluk ve kurtuluş' budur. (45/30)

Biz insana, 'anne ve babasına' iyilikle davranmasını tavsiye ettik. Annesi onu güçlkle taşıdı ve onu güçlkle doğurdu. Onun (hamilelikte) taşınması ve süten kesilmesi, otuz aydır. Nihayet güçlü (ergenlik) çağına erip kırk yıl (yaşın) ulaşınca, dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve senin razı olacağın salih bir amelde bulunmamı bana ilham et; benim için soyumda salahı ver. Gerçekten ben tevbe edip Sana yöneldim ve gerçekten ben Müslümanlardanım." (46/15) Her biri için yaptıklarınızdan dolayı dereceler vardır; öyle ki amelleri kendilerine eksiksizce ödensin ve onlar zulme de uğratılmazlar. (46/19)

Onlar ki inkâr ettiler ve Allah'ın yolundan alıkoydular, (işte Allah da) onların amellerini giderip-boşa çıkarmıştır. (47/1)

İman edip salih amellerde bulunan ve Muhammed'e indirilen (Kur'an)a -ki o Rablerinden bir hakır- İman edenlerin (Allah), kötülüklerini örtüp-başılamış, durumlarını düzeltip-ıslah etmiştir. (47/2)

Öyleyse, inkâr edenlerle (savaş sırasında) karşı karşıya geldiğiniz zaman, hemen boyunlarını vurun; sonunda onları 'iyice bozguna uğratıp zafer kazanınca da' artık (esirler için) bağı sımsıkı tutun. Bundan sonra ya bir lütf olarak (onları bırakın) veya bir fide (karşılığı) salverin). Öyle ki savaş ağırlıklarını bırakın (sona ersin). İşte böyle; eğer Allah dilemiş olsaydı, elbette onlardan intikam alırdı. Ancak (savaş), sizleri birbirinizle denemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise; kesin olarak (Allah,) amellerini giderip-boşa çıkarmaz. (47/4)

İnkâr edenler ise, yüzükoyun-düşüş, onlara olsun; (Allah,) amellerini giderip-boşa çıkarmıştır. (47/8)

İşte böyle; çünkü onlar, Allah'ın indirdiğini çirkin (kerih) gördüler, bundan dolayı, O da, onların amellerini boşa çıkardı. (47/9) Şüphesiz Allah, iman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. İnkâr edenler ise, metallerle ve hayvanların yemesi gibi yerler; ateş, onlar için bir konaklama yeridir. (47/12)

Şimdi Rabbinden apaçık bir belge üzerinde bulunan kimse, kötü ameli kendisine 'süslü ve çekici gösterilmiş' ve kendi heva (istek ve tutku)larına uyan kimseler gibi midir? (47/14)

İşte böyle; çünkü gerçekten onlar, Allah'ı gazablandıran şeye uydular ve O'nu razı edecek şeyleri çirkin karşıladılar; bundan dolayı (Allah,) amellerini boşa çıkardı. (47/28)

Eğer Biz dilersek, sana onları elbette gösteririz, böylelikle onların simalarından tanırısın. Andolsun, sen onları, sözlerin söyleniş tarzından da tanırısın. Allah, amellerini bilir. (47/30)

Şüphesiz inkâr edenler, Allah'ın yolundan alıkoyanlar ve kendilerine hidayet açıkça belli olduktan sonra 'elçiyeye karşı gelip zorluk çıkarıcılar', kesin olarak Allah'a hiçbir şeyle zarar veremezler. (Allah,) Onların amellerini boşa çıkaracaktır. (47/32)

KURAN FİHRİSTİ

Ey iman edenler, Allah'a itaat edin, Resûl'e itaat edin ve kendi amellerinizi geçersiz kılmayın. (47/33)

Öyleyse, siz üstün (bir durumda) iken, barışa çağırarak suretiyle gevşekliğe düşmeyin. Allah, sizinle beraberdir; O, sizin amellerinizi asla eksiltmez. (47/35)

Muhammed, Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları, rûku edenler, secde edenler olarak görürsün; onlar, Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri, secde izinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur: İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir ekin; filizini çıkarmış, derken onu kuvvetlendirmiş, derken kalınlaşmış, sonra sapları üzerinde doğrulup-boy atmış (ki bu,) ekicilerin hoşuna gider. (Bu örnekle,) Onunla kafirleri öfkelenmek içindir. Allah, içlerinden iman edip salih amellerde bulunanlara bir mağfret ve büyük bir ecir va'detmiştir. (48/29)

Ey iman edenler, seslerinizi peygamberin sesi üstünde yükseltmeyin ve birbirinize bağırdığınız gibi, ona sözle bağırıp-söylemeyin; yoksa siz şuurunda değilken, amelleriniz boşa gider. (49/2)

Bedeviler, dedi ki: "İman ettik." De ki: "Siz iman etmediniz; ancak "İslam (Müslüman veya teslim) olduk deyin. İman henüz kalplerinize girmiş değildir. Eğer Allah'a ve Resûl'üne itaat ederseniz, O, sizin amellerinizden hiçbir şeyi eksiltmez. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (49/14)

İman edenler ve soyları kendilerini imanda izleyenler; Biz onların soylarını da kendilerine katıp-ekledik. Onların amellerinden hiçbir şeyi eksiltmedik. Her kişi kendi kazandığına karşılık bir rehindir. (52/21)

Sizi toplanma günü için bir arada toplayacağı gün; işte bu aldanma (teğabün) günüdür. Kim Allah'a iman edip salih bir amelde bulunursa (Allah) onun kötülüklerini örter ve içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokar. İşte büyük 'mutluluk ve kurtuluş (fevz)' budur. (64/9)

İman edip salih amellerde bulunanları karanlıklardan nura çıkarması için Allah'ın apaçık ayetlerini size okuyan bir elçi de (gönderdik). Kim iman edip salih bir amelde bulunursa, (Allah) onu içinde süresiz kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Allah, gerçekten ona ne güzel bir rızık vermiştir. (65/11)

O, amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstün ve güçlü olandır, çok bağışlayandır. (67/2)

Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka; onlar için kesintisi olmayan bir ecir (mükafaat) vardır. (84/25)

Şüphesiz iman edip salih amellerde bulunanlara gelince; onlar için altından ırmaklar akan cennetler vardır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (85/11)

Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka; onlar için kesintisi olmayan bir ecir vardır. (95/6)

İman edip salih amellerde bulunanlar ise; işte onlar da, yaratılmışların en hayırlılarıdır. (98/7)

O gün insanlar, amelleri kendilerine gösterilsin diye, bölük bölük fırlayıp-çıkarlar. (99/6)

Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler başka. (103/3)

AMEL DEFTERİ

Biz, her insanın kuşunu (işlediklerini yaptıklarını) kendi boynuna doladık, kıyamet gününde onun için açılmış olarak önüne konacak bir kitap çıkarırız. (17/13)

Yer, Rabbi'nin nuruyla parıladı; (orta yere) kitap kondu; peygamberler ve şahidler getirildi ve aralarında hak ile hüküm verildi, onlar haksızlığa uğratılmazlar. (39/69)

Hayır; her biri, kendisine açılmış sahifelerin verilmesini ister. (74/52)

Sahifeler (amel defterleri) açıldığı zaman, (81/10)

Hayır; facir olanların kitabı şüphesiz 'Siccin'dedir. Siccin'in ne olduğunu sana öğreten nedir? Yazılı bir kitaptır. (83/7-9)

Artık kimin kitabı sağ yanından verilirse, o kolay bir hesap (sorgu) ile sorguya çekilecek ve kendi yakınlarına sevinç içinde dönmüş olacaktır. Kimin de kitabı arından verilirse, o da, he lak (yok olmayı) çağırarak, çalgın alevi ateşe girecek. (84/7-12)

AMEL TERAZİSİ

O gün tartı haktır. Kimin tartıları ağır basarsa, işte kurtulanlar onlardır. (7/8)

Kimin tartıları hafif kalırsa, bunlar da ayetlerimize zulmedegeldiklerinden dolayı nefislerini hüsrana uğratanlardır. (7/9)

Biz ise, kıyamet gününe ait duyular teraziler koyarız da, artık hiçbir nefis hiçbir şeyle haksızlığa uğramaz. Bir hardal tanesi bile olsa ona (teraziye) getiririz. Hesap görücüler olarak Biz yeteriz. (21/47)

Artık kimin tartısı ağır basarsa, işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir. (23/102)

Kimin tartısı hafif gelirse, işte onlar da kendi nefislerini hüsrana uğratanlar, cehennemde de ebedi olarak kalacak olanlardır. (23/103)

İşte, kimin tartıları ağır basarsa, artık o, hoşnut olunan bir hayat içindedir. (101/6-7)

Kimin tartıları hafif kalırsa, artık onun da anası (son durağı) 'haviye'dir (uçurum). (101/8-9)

ANAHTAR

Gaybın anahtarları O'nun Katındadır, O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O, bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dişta olmamak üzere hepsi (ve herşey) apaçık bir kitaptadır. (6/59)

Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur; sizin için de, gerek kendi evlerinizden, gerek babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarının evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerin)den yemenizde bir güçlük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından kutlu, güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklar, umulur ki aklınızı kullanırsınız. (24/61)

Gerçek şu ki, Karun, Musa'nın kavmindendi, ancak onlara karşı azgınlıktı. Biz, ona öyle hazineler vermiştik ki, anahtarları, birlikte (taşımaya) davranan güçlü bir topluluğa ağır geliyordu. Hani kavmi ona demişti ki: "Şımararak sevinme, çünkü Allah, şımararak sevince kapılanları sevmez." (28/76)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Göklere ve yerin anahtarları O'nundur. Allah'ın ayetlerine (karşı) inkâr edenler ise; işte onlar, hüsrana uğrayanlardır. (39/63) Göklere ve yerin anahtarları O'nundur. O, dilediğine rızık genişletip-yayar ve kısar da. Çünkü O, herşeyi bilir. (42/12)

ANLAŞMAZLIK

Yahudiler dediler ki: "Hristiyanlar bir şey (herhangi bir temel) üzere değillerdir"; Hristiyanlar da: "Yahudiler bir şey üzere değillerdir" dediler. Oysa onlar, Kitabı okuyorlar. Bilmeyenler (bilgisizler) de, onların söylediklerinin benzerini söylemişlerdi. Artık Allah, kıyamet günü anlaşmazlığa düştükleri şeyde aralarında hüküm verecektir. (2/113)

Bu, Allah'ın Kitabı şüphesiz hak olarak indirmesindedir. Kitap konusunda anlaşmazlığa düşenler ise uzak bir ayrılık içindedirler. (2/176)

İnsanlar tek bir ümmetti. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanların anlaşmazlığa düştükleri şeyler konusunda, aralarında hüküm vermek üzere hak kitaplar indirdi. Oysa kendilerine apaçık ayetler geldikten sonra, birbirlerine karşı olan 'azgınlık ve kıskançlıkları' yüzünden anlaşmazlığa düşenler, o, (Kitap) verilenlerden başkası değildir. Böylece Allah, iman edenleri, hakkında ayrılığa düştükleri gerçeğe kendi izniyle erİştirdi. Allah, kimi dilerse onu doğruya yönlendirir. (2/213)

Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, doğrusu senin hayatına Ben son vereceğim, seni Kendime yükselteceğim, seni inkâr edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkâra sapanların üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca Banadır, hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim." (3/55)

Kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, parçalanıp ayrılan ve anlaşmazlığa düşenler gibi olmayın. İşte onlar için büyük bir azab vardır. (3/105)

Ey iman edenler, Allah'a itaat edin; elçiyi itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de. Eğer bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz, artık onu Allah'a ve elçisine döndürün. Şayet Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız. Bu, hayırlı ve sonuç bakımından daha güzeldir. (4/59)

Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler. (4/157)

Sana da (Ey Muhammed,) önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitabı' (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirildiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dilerse, sizi bir tek ümmet kılardı; ancak (bu,) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir. (5/48)

De ki: "O, herşeyin Rabbi iken, ben Allah'tan başka bir Rab mi arayayım? hiçbir nefis, kendisinden başkasının aleyhine (günah) kazanmaz. Günahkar olan bir başkasının günah yükünü taşıyamaz. Sonunda dönüşünüz Rabbinizedir. O, size hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri haber verecektir." (6/164)

Hani siz vadinin yakın kenarında, onlar uzak yamacındaydılar;

kervan ise sizden daha aşağıdaydı. Eğer sözleşseydiniz, kaçınılmaz olarak sözleşme yeri (veya konusu) hakkında anlaşmazlığa düşeriniz; ancak Allah, olacağı olan işi gerçekleştirerek için (böyle yaptı). Böylece, helak olacak kişi apaçık bir delilden sonra helak olsun, diri kalacak kişi apaçık bir delilden sonra hayatta kalsın. Şüphesiz Allah, gerçekten işitendir, bilendir. (8/42)

İnsanlar, tek bir ümmetten başka değildi; sonra anlaşmazlığa düştüler. Eğer Rabbinden geçmiş (verilmiş) bir söz olmasaydı, anlaşmazlığa düştükleri şey konusunda mutlaka aralarında hüküm verilmiş olurdu. (10/19)

Andolsun, Biz İsrailoğullarını, hoşlarına gidecek güzel bir yerde yerleştirdik ve temiz şeylerden kendilerine rızık verdik. Kendilerine ilim gelinceye kadar anlaşmazlığa düşmediler. Şüphesiz Rabbin, aralarında anlaşmazlığa düştükleri şey konusunda kıyamet günü hüküm verecektir. (10/93)

Andolsun, Musa'ya kitabı verdik, onda anlaşmazlığa düşüldü. Eğer Rabbinden bir söz geçmiş (verilmiş) olmasaydı, mutlaka aralarında hüküm verilmiş olacaktı. Gerçekten onlar, bundan (Kur'an'dan) yana kuşku verici bir tereddüt içindedirler. (11/110, 41/45)

Eğer Rabbin dilerse, insanları elbette tek bir ümmet kılardı. Oysa, onlar, anlaşmazlığı sürdürmektedirler (11/118)

De ki: "Ey gökleri ve yeri yaratan, gaybı ve müşahade edilebileni bilen Allah'ım. Anlaşmazlığa düştükleri şeylerde, onların arasında sen hüküm vereceksin." (39/46)

Ki kendileri hakkında anlaşmazlık içindedirler. (78/3)

ANTLAŞMA

Bunlar, içlerinden antlaşma yaptığın kimselerdir ki, sonra her defasında ahidlerini bozarlar. Onlar sakınımazlar. Bundan dolayı, savaşta onları yakalarsan, öyle darmadağın et ki, onlarla arkalarından gelecek olanlar (ı caydır). Umulur ki ibret alırlar. Eğer bir kavmin ihanet edeceğinden kesin olarak korkarsan, sen de açık ve adil bir tutumla (onlarla olan antlaşma metnini ve diplomatik ilişkiyi) at. Gerçekten Allah, ihanet edenleri sevmez. (8/56-58)

Gerçek şu ki, iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte birbirlerinin velisi olanlar bunlardır. İman edip hicret etmeyenler, onlar hicret edinceye kadar, sizin onlara hiçbir şeyle velayetiniz yoktur. Ama din konusunda sizden yardım isterlerse, yardım üzerinize de yükümlülüktür. Ancak, sizlerle onlar arasında antlaşma bulunan bir topluluğun aleyhinde değil. Allah, yaptıklarınızı görendir. (8/72)

Müşriklerden kendileriyle antlaşma imzaladıklarınıza Allah'tan ve Resulü'nden kesin bir uyarıdır. Bundan böyle yeryüzünde (size tanınmış bir süre olarak) dört ay dolaşın. Ve bilin ki Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz. Gerçekten Allah, inkâr edenleri hor ve aşağılık kılcıdır. Ve büyük Hacc (Hacc-ı Ekber) günü, Allah'tan ve Resulü'nden insanlara bir duyu: Kesin olarak Allah, müşriklerden uzaktır, O'nun Resulü de... Eğer tevbe ederseniz bu sizin için daha hayırlıdır; yok eğer yüz çevirirseniz, bilin ki Allah'ı elbette aciz bırakacak değilsiniz. İnkâr edenleri acı bir azabla müjdele. Ancak müşriklerden kendileriyle antlaşma imzaladıklarınızdan (antlaşmadan) bir şeyi eksiltmeyenler ve size karşı hiç kimseye yardım etmeyenler başka; artık antlaşmalarını, süresi bitene kadar tamamlayın. Şüphesiz, Allah muttaki olanları sever. (9/1-4)

KURAN FİHRİSTİ

ARA BULMA

Bunun yanında, kim, vasiyet edenin haksızlığa eğilim göstereceğinden ya da günaha gireceğinden korkup da ikisinin (taraf- ların) arasını bulup-düzeltilirse, artık ona günah yoktur. Gerçek- ten Allah, başlıyandır, esirgeyendir. (2/182)

Bir de yeminlerinizi bahane ederek iyilik yapmanız, sakınmanız ve insanların arasını düzeltmenize Allah'ı engel kılmayın. Allah işitendir, bilendir. (2/224)

(Kadın ile kocanın) Aralarının açılmasından korkarsanız, bu du- rumda erkeğin ailesinden bir hakem, kadının da ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar, (arayı) düzeltmek isterlerse, Allah da aralarını başarıya sağlar. Şüphesiz Allah, bilendir, haberdar olandır. (4/35)

Onların 'gizlice söyleşmelerinin' çoğunda hayır yok. Ancak bir sadaka vermeyi veya iyilikte bulunmayı ya da insanların arasını düzeltmeyi emredenlerinki başka. Kim Allah'ın rızasını iste- yerek böyle yaparsa, artık ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/114) Mü'minlerden iki topluluk çarpışacak olursa, aralarını bulup-dü- zeltin. Şayet biri diğeri tecavüzde bulunacak olursa, artık, te- cavüzde bulunanla, Allah'ın emrine dönünceye kadar savaşın; eğer sonunda (Allah'ın emrini kabul edip) dönerse, bu durumda adaletle aralarını bulun ve (her konuda) adil davranın. Şüphes- iz Allah adil olanları sever. (49/9)

Mü'minler ancak kardeşlerdir. Öyleyse kardeşlerinizin arasını bulup-düzeltilin ve Allah'tan korkup-sakının; umulur ki esirgenir- siniz. (49/10)

ARAF

İki taraf arasında bir engel ve burçlar (A'raf) üstünde hepsini yüzlerinden taniyan adamlar vardır. Cennete girecekleri: "Se- lam size" derler, ki bunlar, henüz girmeyen fakat (girmeyi) 'şid- detle arzu edip umanlardır.' Gözleri cehennem halkından yana çevrilmeye: "Rabbimiz, bizi zalimler topluluğuyla birlikte kılma" derler. Burcun üstündeki adamlar, kendilerini yüzlerinden tanı- dıkları (ileri gelen birtakım) adamlara seslenerek derler ki: "Ne (güç ve servet) toplamış olmanız, ne büyüklük taslamanız (is- tikbarınız) size bir yarar sağlamadı." (7/46-48)

ARAFAT

Rabbinizden bir fazl istemenizde size sakınca yoktur. Arafat'tan hep birlikte indiginizde Allah'ı Meş'ar-ı Haram'da anın. O, sizi nasıl doğru yola yöneltip-iletmişse, siz de O'nu anın. Gerçek şu ki, siz bundan evvel sapmışlardınız. Sonra insanların (top- luca) akın ettiği yerden siz de akın edin ve Allah'tan başışlan- ma dileyin. Şüphesiz Allah, başlıyandır, esirgeyendir. (2/198- 199)

ARAPÇA

Gerçekten Biz, akıl erdirirsiniz diye, onu Arapça bir Kur'an ola- rak indirdik. (12/2)

İşte böylece Biz onu (Kur'an'ı) Arapça bir hüküm olarak indirdik. Andolsun, sana gelen bu ilimden sonra, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir yardımcı, dost, ne bir koruyucu vardır. (13/37)

Andolsun ki Biz, onların: "Bunu kendisine ancak bir beşer öğ- retmektedir" dediklerini biliyoruz. Sapaarak kendisine yöneldikle- ri (kimse)nin dili a'cemidir, bu ise açıkça Arapça olan bir dildir. (16/103)

Böylece Biz onu, Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onda kor-

kulacak şeyleri türlü şekillerde açıkladık; umulur ki korkup-saki- nırlar ya da onlar için düşünme (yeteneğini) oluşturur. (20/113) Apaçık Arapça bir dille. (26/195)

Onu Arapça bilmeyen birine indirmiş olsaydık. (26/198) Çarpıklığı olmayan Arapça bir Kur'an'dır (bu). Umulur ki saki- nırlar. (39/28)

Bilen bir kavim için, ayetleri (çeşitli biçimlerde, birer birer) 'fasıl- lar halinde açıklanmış' Arapça Kur'an (veya okunan) kitaptır; (41/3)

İşte Biz sana, böyle Arapça bir Kur'an vahyettik; şehirlerin ana- sı (olan Mekke halkı)nı ve çevresinde olanları uyarman için ve kendisinde şüphe olmayan toplanma gününü (haber verip onla- rı) uyarman için de. (O gün onların) Bir bölümü cennette, bir bö- lümü çılgınca yanan ateşin içerisindeydiler. (42/7)

Gerçekten Biz onu, belki aklınızı kullanırsınız diye Arapça bir Kur'an kıldık. (43/3)

Bundan önce de, bir rehber (imam) ve bir rahmet olarak Mu- sa'nın kitabı var. Bu da, zulmedenleri uyarmak ve ihsanda bu- lunanlara bir müjde olmak üzere (kendinden önceki kitapları) doğrulayı ve Arapça bir dil ile olan bir kitaptır. (46/12)

ARAZİ

İnkâr edenler ise; onların amelleri dümdüz bir arazideki seraba benzer; susayan onu bir su sanır. Nihayet ona ulaştığında bir şey bulamaz ve yanında Allah'ı bulur. (Allah da) Onun hesabı- nı tam olarak verir. Allah, hesabı çok seri görendir. (24/39)

ARI

Rabbin bal arısına vahyetti: Dağlarda, ağaçlarda ve onların kur- dukları çardaklarda kendine evler edin. (16/68)

Sonra meyvelerin tümünden ye, böylece Rabbinin sana kolay- laştırdığı yollarda yürü-uçuver. Onların karınlarından türlü renk- lerde şerbetler çıkar, onda insanlar için bir şifa vardır. Şüphesiz düşünen bir topluluk için gerçekten bunda bir ayet vardır. (16/69)

ARİM SELİ

Ancak onlar yüz çevirdiler, böylece Biz de onlara Arim selini gönderdik. Ve onların iki bahçesini, buruk yemişli, acı ılınlı ve içinde az bir şey de sedir ağacı olan iki bahçeye dönüştürdük. (34/16)

ARKADAŞ

Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne- babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşta, yolda kalmışa ve sağ el- lerinizin malik olduklarına güzellikle davranın. Çünkü, Allah, her büyüklük taslayıp böbürlenenini sevmez. (4/36)

Ve onlar, mallarını insanlara gösteriş olsun diye infak ederler, Allah'a ve ahiret gününe de inanmazlar. Şeytan, kime arkadaş olursa, artık ne kötü bir arkadaştır o. (4/38)

Kim Allah'a ve Resul'e itaat ederse, işte onlar Allah'ın kendile- rine nimet verdiği peygamberler, doğrular (ve doğrulayanlar), şehidler ve salihlerle beraberdir. Ne iyi arkadaşlar onlar? (4/69) İnkâr edenler ve ayetlerimizi yalanlayanlar; işte onlar, çılgın ateşin arkadaşlarıdır. (5/86)

De ki: "Bize yararı ve zararı olmayan Allah'tan başka şeylere mi tapalım? Allah bizi hidayete erdirdikten sonra, şeytanların ayar- tarak yerde şaşkınca bıraktıkları, arkadaşlarının da: "Doğru yo-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

la, bize gel" diye kendisini çağırıldığı kimse gibi toplularımız üzerinde gerisin geri mi döndürülelim?" De ki: "Hiç şüphesiz Allah'ın yolu, asıl yoldur. Ve biz alemlerin Rabbine (kendimizi) teslim etmekle emrolunduk." (6/71)

Ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklenenler, işte onlar ateşin arkadaşlarıdır; onda sonuzca kalacaklardır. (7/36) Sahiplerinde (ya da arkadaşları olan peygamberde) delilikten hiçbir şey olmadığını düşünmüyorlar mı? O, apaçık bir uyarıcıdan başkası değildir. (7/184)

Siz O'na (peygambere) yardım etmezseniz, Allah O'na yardım etmiştir. Hani kâfirler ikiden biri olarak O'nu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah O'na 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmişti, O'nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkâra edenlerin de kelimesini (inkâr çağrılarını) alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi, yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/40)

Kendilerine onların gerçekten çılgın ateşin arkadaşları oldukları açıklandıktan sonra -yakınları dahi olsa- müşriklar için bağışlanma dilemeleri peygambere ve iman edenlere yaraşmaz. (9/113)

Ey zindan arkadaşlarım, birbirinden ayrı (bir sürü) Rabler mi daha hayırlıdır, yoksa kahhar (kahredici) olan bir tek Allah mı?" (12/39)

Ey zindan arkadaşlarım, ikinizden biri efendisine şarap içirecek, diğeri ise asılacak, kuş onun başından yiyecek. İşte hakkında fetva istemekte olduğunuz iş (artık) olup bitmiştir." (12/41)

Eğer şaşıracaksan, asıl şaşkınlık konusu onların şöyle söylemeleridir: "Biz toprak iken mi, gerçekten biz mi yeniden yaratılacağız?" İşte onlar Rablerine karşı inkâra sapanlar, işte onlar boyunlarına (ateşten) halkalar geçirilenler ve işte onlar -içinde ebedi kalacakları- ateşin arkadaşları olanlardır. (13/5)

(İkisinden) Birinin başka ürün (veren yer)leri de vardı. Böylelikle onunla konuşurken arkadaşına dedi ki: "Ben, mal bakımından senden daha zenginim, insan sayısı bakımından da daha güçlüyüm." (18/34)

Kendisiyle konuşmakta olan arkadaşı ona dedi ki: "Seni topraktan, sonra bir damla sudan yaratan, sonra da seni düzgün (eli ayağı tutan, gücü kuvveti yerinde) bir adam kılan (Allah)ı inkâr mı ettin?" (18/37)

(Musa:) "Bundan sonra sana bir şey soracak olursam, artık benimle arkadaşlık etme. Benden yana bir özre ulaşmış olursun" dedi. (18/76)

De ki: "Size bir tek öğüt veriyorum: "Allah için ikiye ikiye ve teker teker kıyam etmeniz, sonra düşünmeniz. Sizin sahibiniz (veya arkadaşınız olan Peygamber)de hiçbir delilik yoktur. O, yalnızca sizi, şiddetli bir azabın öncesinde uyarandır." (34/46) Artık gerçekten, zulmedenler için, (geçmişteki) arkadaşlarının günahlarına benzer bir günah vardır. Şu halde acele etmesinler. (51/59)

Derken arkadaşlarını çağırıldılar, o da bıçağını kapıp 'hayvanı ayağından biçip yere devirdi.' (54/29)

ARMAĞAN

Orada Zekeriya Rabbine dua etti: "Rabbim, bana Katından tertemiz bir soy armağan et. Doğrusu Sen, duaları işitensin" dedi. (3/38)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik, hepsini hidayete eriş-

tirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. (6/84)

Dediler ki: "Hükümdarın su tasını kaybettik, kim onu (bulup) getirirse, (ona armağan olarak) bir deve yükü vardır. Ben de buna kefilim." (12/72)

Hamd, Allah'a aittir ki, O, bana ihtiyarlığa rağmen İsmail'i ve İshak'ı armağan etti. Şüphesiz Rabbim, gerçekten duayı işitendir." (14/39)

Doğrusu ben, arkamdan gelecek yakınlarım adına korkuya kapıldım, benim karım da bir kısır (kadın)dır. Artık bana Kendi Katından bir yardımcı armağan et." (19/5)

Demişti ki: "Ben, yalnızca Rabbinden (gelen) bir elçiyim; sana tertemiz bir erkek çocuk armağan etmek için (buradayım)." (19/19)

Böylelikle, onlardan ve Allah'tan başka taptıklarından kopu-yayrılınca ona İshak'ı ve (oğlu) Yakub'u armağan ettik ve her birini peygamber kıldık. (19/49)

Onlara rahmetimizden armağan(lar) bağışladık ve onlar için yüce bir doğruluk dili verdik. (19/50)

Ona rahmetimizden kardeşi Harun'u da bir peygamber olarak armağan ettik. (19/53)

Ona İshak'ı armağan ettik, üstüne de Yakub'u; her birini salihler kıldık. (21/72)

Onun duasına icabet ettik, kendisine Yahya'yı armağan ettik, eşini de doğurmaya elverişli kıldık. Gerçekten onlar hayırlarda yarışarlardı, umarak ve korkarak Bize dua ederlerdi. Bize derin saygı gösterirlerdi. (21/90)

Yoksa sen onlardan haraç mı istiyorsun? İşte Rabbinin haracı (dünya ve ahiret armağanı) daha hayırlıdır. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır. (23/72)

Ve onlar: "Rabbimiz, bize eşlerimizden ve soyumuzdan, gözün aydınlığı olacak (çocuklar) armağan et ve bizi takva sahiplerine önder kıl," diyenlerdi. (25/74)

"Ben onlara bir hediye göndereyim de, bir bakayım elçiler neyle dönerler." (Elçi hediyelerle) Süleyman'a geldiği zaman: "Sizler bana mal ile yardımda mı bulunmak istiyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha hayırlıdır; hayır, siz, hediyeyle sevinip öğünbilirsiniz" dedi. (27/35-36)

Biz ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik ve onun soyunda (seçtiklerimize) peygamberliği ve kitabı (vahy-i ihşanı) kıldık, ec-rini de dünyada verdik. Şüphesiz o, ahirette salih olanlardır. (29/27)

Rabbim, bana salihlerden (olan bir çocuk) armağan et." (37/100)

Biz Davud'a Süleyman'ı armağan ettik. O, ne güzel kuldü. Çünkü o, (daima Allah'a) yönelen-böden biriydi. (38/30)

Rabbim, beni başıyla ve benden sonra hiç kimseye nasib olmayan bir mülkü bana armağan et. Şüphesiz sen, karşılıksız armağan edensin." (38/35)

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediğini yaratır. Dilediğine dişiler armağan eder, dilediğine de erkek armağan eder. (42/49)

Ki onlar, inkâr ettiler, sizi Mescid-i Haram'dan ve durdurulmakta (bekletilmekte) olan hediyeleri (kurbanları), yerlerine varmaktan alıkoydular. Eğer kendilerini bilmediğiniz mü'min erkekler ve mü'min kadınları, bilgisizlik dolayısıyla darmadağın edip de bu yüzden size 'dayanılmaz bir sıkıntı' dokunmayacak olsaydı (o zaman durum farklı olurdu. Durumunun böyle olması,) Allah'ın

KURAN FİHRİSTİ

dilediğini rahmetine sokması içindir. Eğer (karışık yaşayan mü'minler), seçilip ayrılmış olsalardı, muhakkak içlerinden inkâr edenleri acı bir azab ile azablandırırđık. (48/25)

ARŞ (KÜRSÜ)

Gerçekten sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden Allah'tır. Gündüzü, durmaksızın kendisini kovalayan geceyle örten, güneşe, aya ve yıldızlara kendi buyruğuyla baş eğdirendir. Haberiniz olsun, yaratmak da, emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir. (7/54)

Eğer onlar yüz çevirirlerse, de ki: "Bana Allah yeter. O'ndan başka ilah yoktur. Ben O'na tevekkül ettim ve büyük arşın Rabbi O'dur." (9/129)

Şüphesiz sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden, işleri evirip-çeviren Allah'tır. Onun izni olmadıktan sonra, hiç kimse şefaathçi olamaz. İşte Rabbiniz olan Allah budur, öyleyse O'na kulluk edin. Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz? (10/3)

O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Andolsun onlara: "Gerçekten siz, ölümden sonra yine diriltileceksiniz" dersen, inkâr edenler mutlaka: "Bu, açıkça bir büyüden başkası değildir" derler. (11/7)

Allah O'dur ki, gökleri dayanak olmaksızın yükseltti; onları görmektesiniz. Sonra arşa istiva etti ve güneş ile aya boyun eğdi, her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gitmektedirler. Her işi evirip düzenler, ayetleri birer birer açıklar. Umulur ki, Rabbinize kavuşacağınıza kesin bilgiyle inanırsınız. (13/2)

De ki: "Eğer söyledikleri gibi O'nunla beraber ilahlar olsaydı, onlar arşın sahibine mutlaka bir yol ararlardı." (17/42)

Rahman arşa istiva etmiştir. (20/5)

Eğer her ikisinde (gökte ve yerde) Allah'ın dışında ilahlar olsaydı, elbette, ikisi de bozulup gitmişti. Arşın Rabbi olan Allah onların nitelendiregeldikleri şeylerden yücedir. (21/22)

De ki: "Yedi göğün Rabbi ve büyük Arş'ın Rabbi kimdir?" (23/86)

Hak melik olan Allah pek yücedir, Ondan başka ilah yoktur; Kerim olan Arş'ın Rabbidir. (23/116)

O, gökleri ve yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan ve sonra arşa istiva endendir. Rahman'dır. Bunu (bundan) haberi olana sor. (25/59)

O Allah, O'ndan başka ilah yoktur, büyük Arş'ın Rabbidir." (27/26)

Allah; gökleri, yeri ve ikisi arasında olanları altı günde yarattı, sonra arşa istiva etti. Sizin O'nun dışında bir yardımcınızı ve şefaathçiniz yoktur. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? (32/4)

Melekleri de arşın etrafını çevirmişler olarak Rablerini hamd ile tesbih ettiklerini görürsün. Aralarında hak ile hüküm verilmiştir ve: "Alemlerin Rabbine hamdolsun" denilmiştir. (39/75)

Arş'ı yüklenmekte olanlar ve çevresinde bulunanlar, Rablerini hamd ile tesbih etmekte, O'na iman etmekte ve iman edenlere mağfîret dilemektedirler: "Rabbimiz, rahmet ve ilim bakımından herşeyi kuşatıp-sardın, tevbe edenler ve senin yoluna tabi olanlara mağfîret et ve onları cehennem azabından koru." (40/7)

Dereceleri yükselten Arş'ın sahibi (Allah), "toplama ve buluşma" gününü ile uyarıp-korkutmak için, kendi emrinden olan ruhu kullarından dilediğine indirir. (40/15)

Göklerin ve yerin Rabbi, Arş'ın Rabbi, onların nitelendirdiklerinden yücedir. (43/82)

Gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arşa istiva eden O'dur. Yere gireni, ondan çıkıanı, gökten ineni ve ona çıkıanı bilir. Her nerede iseniz, O sizinle beraberdir, Allah, yaptıklarınızı göründür. (57/4)

Melek(ler) ise, onun çevresi üzerindedir. O gün, Rabbinin arşını onların da üstünde sekiz (melek) taşır. (69/17)

Daha sonra onu, uzunluğu yetmiş arşın olan bir zincire vurup gönderin." (69/32)

(Bu elçi,) Bir güç sahibidir, arşın sahibi Katında şereflidir. (81/20)

Arşın sahibidir; Mecid (pek yüce)dir. (85/15)

ARSLAN

Sanki onlar, ürkmüş yaban eşekleri gibidirler; Arslandan korkup-kaçmışlar. (74/50-51)

ARZ

Melekler kendi nefislerine zulmedenlerin hayatına son verecekleri zaman derler ki: "Nerde idiniz?" Onlar: "Biz, yeryüzünde zayıf bırakılmışlar (müstaz'af) idik." derler. (Melekler de:) "Hicret etmeniz için Allah'ın arzı geniş değil miydi?" derler. İşte onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü yataktır o? (4/97)

Musa kavmine: "Allah'tan yardım dileyin ve sabredin. Gerçek şu ki, arz Allah'ındır; ona kullarından dilediğini mirasçı kılar. En güzel sonuç muttakiler içindir." dedi. (7/128)

Ey kavmim, size işte bir ayet olarak Allah'ın devesi; onu serbest bırakın, Allah'ın arzında yesin. Ona kötülük (vermek niyeti)yle dokunmayın. Yoksa sizi yakın bir azab sarıverir." (11/64)

Onlar görmüyorlar mı ki, gerçekten Biz arza geliyor ve onu çevresinden eksiltiyoruz. Allah hüküm verir. Onun hükmünün peşine düşecek yoktur. Ve O, hesabı pek çabuk göründür. (13/41)

Ve onlardan sonra sizi o arza mutlaka yerleştireceğiz. İşte bu, makamımdan korkana ve tehdidimden korkana ait (bir ayrıcalıklıdır)." (14/14)

Andolsun, Biz Zikir'den sonra Zebur'da da: "Şüphesiz Arz'a salih kullarım varisç olacak" diye yazdık. (21/105)

Ey iman eden kullarım, şüphesiz benim arzım genişdir; artık yalnızca bana ibadet edin. (29/56)

O, gökleri dayanak olmaksızın yaratmıştır, bunu görmektesiniz. Arzda da, sizi sarsıntıya uğratar diyen sarsılmaz dağlar bıraktı ve orada her canlıdan türetilip yayıverdi. Biz gökten su indirdik, böylelikle orada her güzel olan çiftten bir bitki bitirdik. (31/10)

De ki: "Ey iman eden kullarım, Rabbinizden sakının. Bu dünyada iyilik edenler için bir iyilik vardır. Allah'ın arz'ı genişdir. Ancak sabredenlere ecirleri hesapsızca ödenir." (39/10)

ASHAB-I KEHF

Sen yoksa Kehf ve Rakim Ehlini Bizim şaşılacak ayetlerimizden mi sandın? O gençler mağaraya sığındıkları zaman demişlerdi ki: "Rabbimiz Katından bize bir rahmet ver ve işimizden bize doğruyu kolaylaştır (bizi başarılı kıl). Böylelikle mağarada yıllar yılı onların kulaklarına vurduk (derin bir uyku verdik). Sonra iki gruptan hangisinin kaldıkları süreyi daha iyi hesap ettiğini belirtmek için onları uyandırdık. Biz sana onların haberlerini bir gerçek (olay) olarak aktarıyoruz. Gerçekten onlar Rablerine iman etmiş gençlerdi ve Biz de onların hidayetlerini arttırmıştık. Onların kalpleri üzerinde (sabrı ve kararlılığı) rabletmiştik; (Krala

karşı) Kıyam ettiklerinde demişlerdi ki: "Bizim Rabbimiz göklerin ve yerin Rabbi'dir; ilah olarak biz O'ndan başkasına kesinlikle tapmayız (eğer tersini) söyleyecek olursak andolsun gerçeğin dışına çıkarız." "Şunlar bizim kavmimizdir; O'ndan başkasını ilahlar edindiler onlara apaçık bir delil getirmeleri gerekmez miydi? Öyleyse Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir?" (İçlerinden biri demişti ki:)"Madem ki siz onlardan ve Allah'tan başka taptıklarından kopup-ayrıldınız o halde (dağlara çekilip) mağaraya sığının da Rabbiniz size rahmetinden (bolca bir miktarını) yaysın ve işinizden size bir yarar kolaylaştırsın." (Onlara baktığında) Görürsün ki güneş doğduğunda mağaralarına sağ yandan yönelir batığında onları sol yandan keser-geçerdi ve onlar da onun (mağaranın) geniş boşluğundalardı. Bu Allah'ın ayetlerindedir. Allah kime hidayet verirse işte hidayet bulan odur kimi saptırırsa onun için asla doğru-yolu gösterici bir veli bulamazsın. Sen onları uyanık sanırsın oysa onlar (derin bir uykuda) uyuşmuşlardır. Biz onları sağ yana ve sol yana çeviriyorduk. Köpekleri de iki kolunu uzatmış yatıyordu. Onları görmüş olsaydın geri dönüp onlardan kaçardın onlardan içini korku kaplardı. Böylece aralarında bir sorgulama yapsınlar diye onları dirilttik (uyandırdık). İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Ne kadar kaldınız?" Dediler ki: "Bir gün veya günün bir (kaç saatlik) kısmı kadar kaldık." Dediler ki: "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir; şimdi birinizi bu paranzla şehre gönderin de hangi yiyecek temizse baksın size ondan bir rızık getirsin; ancak oldukça nazik davranın ve sakın sizi kimseye sezdirmesin." "Çünkü onlar üzerinize çıkıp gelirlerse sizi taşta tutarlar veya dinlerine geri çevirirler; bu durumda ebedi olarak kurtuluş bulamazsınız." Böylece Allah'ın va'dininin hak olduğunu ve gerçekten kıyametnin kendisinde şüphe bulunmadığını bilmeleri için (şehir halkına ve sonraki insan kuşaklarına) onları buldurmuş olduk. (Onları görenler) Kendi aralarında durumlarını tartışıyorlardı (bir kısmı) dedi ki: "Onların üstüne bir bina inşa edin Rableri onları daha iyi bilir." Onların işine galip gelen (sözleri geçen)ler ise: "Üstlerine mutlaka bir mescid yapmalıyız" dediler. (Sonra gelen kuşaklar) Diyecekler ki: "Üç'tüler onların dördüncüsü köpekleridir." Ve: "Beş'tiler onların altıncısı köpekleridir" diyecekler. (Bu) Bilinmeyene (gayba) taş atmaktır. "Yedidiler onların sekizincisi köpekleridir" diyecekler. De ki: "Rabbim onların sayısını daha iyi bilir onları pek az (insan) dışında kimse bilemez." Öyleyse onlar konusunda açıkta olan bir tartışmadan başka tartışma ve onlar hakkında bunlardan hiç kimseye bir şey sorma. hiçbir şey hakkında: "Ben bunu yarın mutlaka yapacağım" deme. Ancak: "Allah dilerse" (inşaAllah yapacağım) de). Unuttuğun zaman Rabbinizi zikret ve de ki: "Umulur ki Rabbim beni bundan daha yakın bir başarıya yöneltip-iletir." Onlar mağaralarında üç yüz yıl kaldılar ve dokuz (yıl) daha kattılar. De ki: "Ne kadar kaldıklarınızı Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybı O'nundur. O ne güzel görmekte ve ne güzel işitmektedir. O'nun dışında onların bir velisi yoktur. Kendi hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz." (18/9-26)

ASHAB-I MEŞ'EME

"Ashab-ı Meş'eme" ne (mutsuz ve uğursuzdur o) "Ashab-ı Meş'eme". (56/9)

ASHAB-I MEYMENE

İşte o "Ashab-ı Meymene", ne (kutludur o) "Ashab-ı Meymene". (56/8)

ASHAB-I UHUD

Kahrolsun Ashab-ı Uhdud 'Tutuşturucu-yakıt dolu o ateş' Hani kendileri (ateş hendeğinin) çevresinde oturmuşlardı. Ve mü'minlere yaptıklarını seyrediyorlardı. Onlardan yalnızca 'üstün ve güçlü olan' öğülen Allah'a iman ettiklerinden dolayı intikam alıyorlardı. (85/4-8)

ASHAB-I YEMİN

Ashab-ı Yemin", ne (kutludur o) "Ashab-ı Yemin." (56/27) Ashab-ı Yemin" olanlar için. (56/38)

ASKER

Biz, İsrailoğullarını denizden geçirdik; Firavun ve askerleri azgınlıkla ve düşmanlıkla peşlerine düştü. Sular onu boğacak düzeye erişince (Firavun): "İsrailoğullarının kendisine inandığı (ilahtan) başka ilah olmadığını inandım ve ben de Müslümanlardanım" dedi. (10/90)

De ki: "Kim sapıklık içindeyse, Rahman, ona süre tanıdıkça tanır; kendilerine va'dedileni -ya azabı veya kıyamet saatini- gördükleri zaman artık kimin yeri (makam, mevki) daha kötü, kimin askeri- gücü daha zayıfmış, öğreneceklerdir. (19/75)

Ve (istiyorum ki) onları yeryüzünde 'iktidar sahipleri olarak yerleşik kılalım', Firavun'a, Haman'a ve askerlerine, onlardan sakındıkları şeyi gösterelim. (28/6)

Nihayet Firavun'un ailesi, onu (ileride bilmeksizin) kendileri için bir düşman ve üzüntü konusu olsun diye sahihsiz görüp aldılar. Gerçekte Firavun, Haman ve askerleri bir yanlıgı içindeydi. (28/8)

O ve askerleri, yeryüzünde haksız yere büyüklendiler ve gerçekten Bize döndürülmeyeceklerini sandılar. (28/39)

Bunun üzerine, onu ve askerlerini tutup suya attık. Böylelikle zulmedenlerin nasıl bir sona uğradıklarına bir bak. (28/40)

Onların (o ilahların) kendilerine yardım etmeye güçleri yetmez; oysa kendileri onlar için hazır bulundurulmuş askerlerdir. (36/75)

ASMA

Asmaları ve asmasız bahçeleri, hurmaları ve tadları farklı ekinleri, zeytinleri ve narları -birbirine benzer ve benzeşmez- yaratan O'dur. Ürün verdiğinde ürününden yiyin ve hasad günü hakkını verin; israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez. (6/141)

ASTAR

Astarları, ağır işlenmiş atfaktan yataklar üzerinde yaslanırlar. İki cennetin de meyve-devşirmesi (ordakilere) yakın (kolay)dır. (55/54)

AŞIRILIK

Onların söyledikleri: "Rabbimiz, günahlarımızı ve işimizdeki aşırılıklarımızı başışla, ayaklarımızı (bastıkları yerde) sağlamlaştırdı ve bize kafirler topluluğuna karşı yardım et" demelerinden başka bir şey değildi. (3/147)

AŞİRET

De ki: "Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınızı mallar, az kâr getireceğinden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler, sizlere Allah'tan, O'nun Resülünden ve O'nun yolunda cehd etmekten daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/24)

KURAN FİHRİSTİ

Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir diğiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (49/13)

Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim (topluluk) bulamazsın ki, Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar, ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar, öyle kimselerdir ki, (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar, felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanları ta kendileridir. (58/22)
Ve onu barındıran aşiretini de; (70/13)

AT

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet, insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar dünya hayatının meta-dır. Asıl varılacak güzel yer Allah Katında olmandır. (3/14)
Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve besilli atlar hazırlayın. Bununla Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınızı ve bunların dışında sizin bilmeyip Allah'ın bildiği diğer (düşmanları) korkutup-caydırarsınız. Allah yolunda her ne infak ederseniz size 'eksiksiz olarak ödenir' ve siz haksızlığa uğratılmazsınız. (8/60)
Onlara binmeniz ve süs için atları katırları ve merkebleri (yarat-tı). Ve daha sizlerin bilmediğiniz neleri yaratmaktadır? (16/8)
Hani ona akşama yakın, bir ayağını tırnağı üstüne diken, öbür üç ayağı ile toprağı kazıyan, yağız atlar sunulmuştu. (38/31)
"Onları (atları) bana geri getirin" (dedi). Sonra (onların) bacaklarını ve boyunlarını okşamaya başladı. (38/33)
Onlardan Allah'ın elçisine verdiği "fey'e" gelince ki siz buna karşı (bunu elde etmek için) ne at ne deve sürdürdünüz. Ancak Allah, kendi elçilerini dilediklerinin üstüne musallat kılar. Allah herşeye güç yetirendir. (59/6)

ATALAR

Yoksa siz, Yakub'un ölüm anında, orada şahidler miydiniz? O, oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde, onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" demişlerdi. (2/133)
Ne zaman onlara: "Allah'ın indirdiklerine uyun" denilse, onlar: "Hayır, biz, atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye (geleneğe) uyarız" derler. (Peki) Ya atalarının akli bir şeye ermez ve doğru yolu da bulamamış idiyeler? (2/170)
(Hacc) ibadetlerinizi bitirdiğinizde, artık (cahiliye döneminde) atalarınızı andığınız gibi, hatta ondan da kuvvetli bir anma ile Allah'ı anın. İnsanlardan öylesi vardır ki: "Rabbimiz, bize dünyada ver" der; onun ahirette nasibi yoktur. (2/200)
Onlara: "Allah'ın indirdiğine ve elçiyeye gelin" denildiğinde, "Atalarımızı üzerinde bulduğumuz şey bize yeter" derler. (Peki,) Ya ataları bir şey bilmiyor ve hidayete ermiyor idilerse? (5/104)
Onlar: "Allah, beşere hiçbir şey indirmemiştir" demekle Allah'ı, kadrinin hakkını vererek takdir edemediler. De ki: "Musa'nın in-

sanlara bir nur ve hidayet olarak getirdiği ve sizin de (parça parça) kâğıtlar üzerinde yazılı kılıp (bir kısmını) açıkladığınız ve çoğunu gözardı ettiğiniz kitabı kim indirir? Sizin ve atalarınızın bilmediği şeyler size öğretmiştir." De ki: "Allah." Sonra Onları bırak, içine 'daldıkları saçma uğraşlarında' oyalanıp-dursunlar. (6/91)

Şirk koşanlar diyecekler ki: "Allah dileseydi ne biz şirk koşardık, ne atalarımız ve hiçbir şeyi de haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de, Bizim zorlu-azabımızı tadıncaya kadar böyle yalanladılar. De ki: "Sizin yanınızda, Bize çıkarabileceğiniz bir ilim mi var? Siz ancak zanna uymaktasınız ve siz ancak "zan ve tahminle yalan söylersiniz." (6/148)

Onlar, 'çirkin bir hayasızlık' işlediklerinde: "biz atalarımızı bunun üzerinde bulduk. Allah bunu bize emretti" derler. De ki: "Şüphesiz Allah, 'çirkin hayasızlıkları' emretmez. Bilmediğiniz bir şeyi Allah'a karşı mı söylüyorsunuz?" (7/28)

Dediler ki: "Sen bize yalnızca Allah'a kulluk etmemiz ve atalarımızın tapmakta olduklarınızı bırakmamız için mi geldin? Eğer gerçekten doğru isen, bize vadettiğin şeyi getir, bakalım." (7/70)
Sonra kötülüğün yerini iyilikle değiştirdik, öyle ki onlar, çoğaldılar ve: "Atalarımıza da (bazan) şiddetli sıkıntılar (bazan da) refah ve genişlikler dokunmuştu" dediler. Bunun üzerine, Biz de onları kendileri hiç şuurunda değilken apansız kısıkvırac yakalayverdik. (7/95)

Ya da: "Bizden önce ancak atalarımız şirk koşmuştu, biz ise onlardan sonra gelme bir kuşağız; işleri batıl olanların yaptıklarından dolayı bizi helak mi edeceksin?" demememiz için. (7/173)
Onlar: "Siz ikiniz, bizi atalarımızı üzerinde bulduğumuz (yol)dan çevirmek ve yeryüzünde büyüklük sizin olsun diye mi bize geldiniz? Biz, sizin ikinize inanacak değiliz" dediler. (10/78)
Dediler ki: "Ey Salih, bundan önce sen içimizde kendisinden (iyilikler ve yararlılıklar) umulan biriydin. Atalarımızın taptığı şeylere tapmaktan sen bizi engelleyecek misin? Doğrusu biz, senden bizi davet ettiğin şeyden kuşku verici bir tereddüt içindeyiz." (11/62)

Dediler ki: "Ey Şuayb, atalarımızın taptığı şeyleri bırakmamızı ya da mallarımız konusunda dilediğimiz gibi davranmaktan vazgeçmemizi senin namazın mı emrediyor? Çünkü sen, gerçekte yumuşak huylu, akli başında (reşid bir adam)sın." (11/87)

Artık onların tapmakta oldukları şeyler konusunda, sakın kuşku olma. Daha önceleri, ataları nasıl tapıyor idiyeler, bunlar da ancak böyle tapıyorlar. Şüphesiz Biz, onların paylarını eksiltmeksizin onlara ödeyecek olanlarız. (11/109)

Böylece Rabbin seni seçkin kılacak, sözlerin yorumundan (kaynaklanan bir bilgiyi) sana öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a (nimetini) tamamladığı gibi senin ve Yakub ailesinin üzerindeki nimetini tamamlayacaktır. Elbette Rabbin, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." (12/6)

Atalarım İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un dinine uydum. Allah'a hiçbir şeyle şirk koşmamız bizim için olacak şey değil. Bu, bize ve insanlara Allah'ın lütfu ve ihsanındandır, ancak insanların çoğu şükretmezler." (12/38)

Sizin Allah'tan başka tapıklarınız, Allah'ın kendileri hakkında hiçbir delil indirmediyi, sizin ve atalarınızın ad olarak adlandırdıklarınızdan başkası değildir. Hüküm, yalnızca Allah'ındır. O, kendisinden başkasına kulluk etmemizi emretmiştir. Dosdoğru olan din işte budur, ancak insanların çoğu bilmezler." (12/40)
Şirk koşmakta olanlar dediler ki: "Eğer Allah dileseydi, O'nun dışında hiçbir şeyeye kulluk etmezdik, biz de, atalarımız da; ve

Harun Yahya (Adnan Oktar)

O'nsuz hiçbir şeyi haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de böyle yapmıştı. Şu halde elçilere düşen apaçık bir tebliğden başkası mı? (16/35)

Bu konuda ne kendilerinin, ne atalarının hiçbir bilgisi yoktur. Ağzlarından çıkan söz ne (kadar da) büyük. Onlar yalandan başkasını söylemiyorlar. (18/5)

Evet, Biz onları ve atalarını yararlandırdık; öyle ki, ömür onlara (hiç bitmeyecekmiş gibi) uzun geldi. Fakat şimdi, Bizim gerçekten yere gelip onu etrafından eksiltmekte olduğumuzu görmüyorlar mı? Şu halde, üstün gelenler onlar mı? (21/44)

Biz atalarımızı bunlara tapıyor bulduk" dediler. (21/53)
Dedi ki: "Andolsun, siz ve atalarınız apaçık bir sapıklık içindedir." (21/54)

Bunun üzerine, kavminden inkâra sapsın önde gelenler dediler ki: "Bu, sizin benzeriniz olan bir beşerden başkası değildir. Size karşı üstünlük elde etmek istiyor. Eğer Allah (öne sürdüklerini) dilemiş olsaydı, muhakkak melekler indirirdi. Hem biz geçmiş atalarımızdan da bunu işitmiş değiliz." (23/24)

Onlar, yine de o sözü (Kur'an'ın) gereği gibi düşünmediler mi, yoksa onlara, geçmişteki atalarına gelmeyen bir şey mi geldi? (23/68)

Andolsun, bu tehdit, bize ve bizden önceki atalarımıza yapılmıştı; bu, geçmişlerin uydurma masallarından başka bir şey değildir." (23/83)

Derler ki: "Sen yücesin; senin dışında başka veliler edinmemiz bize yakışmaz, ancak onları ve atalarını sen meta verip yararlandırdın, öyle ki (senin) zikri(ni) unuttular ve böylece yıkıma uğrayan bir kavim oldular." (25/18)

(Musa:) Dedi ki: "O sizin de Rabbiniz, geçmişteki atalarınızın da Rabbidir." (26/26)

Hayır" dediler. "Biz atalarımızı böyle yaparlarken bulduk." (26/74)

Hem siz, hem de eski atalarınız?" (26/76)

İnkâr edenler dedi ki: "Biz ve atalarımız toprak olduktan sonra mı, gerçekten biz mi dirilip-çıkartılacakmışız?" (27/67)

Andolsun, bu (azab ve dirilme tehdidi), bize ve daha önce atalarımıza va'dolunmuştur. Bu, olsa olsa geçmişlerin uydurma masallarından başkası değildir." (27/68)

Musa, onlara apaçık olan ayetlerimizle geldiği zaman: "Bu, düzüp uydurulmuş bir büyüden başkası değildir. Biz geçmiş atalarımızdan bunu işitmedik" dediler. (28/36)

Onlara; "Allah'ın indirdiklerine uyun" denildiğinde, derler ki; "Hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız." Şayet şeytan, onları çilgınca yanan ateşin azabına çağırmışsa da mı (buna uyacaklar)? (31/21)

Veya önceki atalarımız da mı?" (37/17)

Çünkü onlar, atalarını sapık kimseler olarak bulmuşlardı. (37/69)

Allah ki, sizin de Rabbiniz, önceki atalarınızın da Rabbidir." (37/126)

Hayır; dediler ki: "Gerçekten atalarımızı bir ümmet üzerinde bulduk ve doğrusu biz onların izleri (eserleri) üstünde doğru olana (hidayete) yönelmiş (kimse)leriz." (43/22)

İşte böyle, senden önce de (herhangi) bir memleketle bir elçi göndermiş olmayalım, mutlaka onun 'refah içinde şımarıp azan önde gelenleri' (şöyle) demişlerdir: "Gerçekten biz, atalarımızı bir ümmet (din) üzerinde bulduk ve doğrusu biz, onların izlerine (eserlerine) uymuş kimseleriz." (43/23)

(O peygamberlerden her biri de şöyle) Demiştir: "Ben size ata-

larınızı üstünde bulduğunuz şeyden daha doğru olanını getirmiş olsam da mı?" Onlar da demişlerdi ki: "Doğrusu biz, kendisiyle gönderildiğiniz şeye kafir olanlarız." (43/24)

Hayır; Ben onları ve atalarını, kendilerine hak ve açıklayan bir elçi gelinceye kadar metalandırım-yaşattım. (43/29)

O'ndan başka ilah yoktur; diriltir ve öldürür. Sizin de Rabbinizdir, geçmiş atalarınızın da Rabbidir. (44/8)

Eğer doğru sözlüyseniz, şu halde atalarımızı getirin bakalım." (44/36)

Onlara açık belgeler olarak ayetlerimiz okunduğu zaman, onların (sözde) delilleri: "Eğer doğru sözlüler iseniz, atalarımızı (diriltip) getirin" demekten başkası değildir. (45/25)

Bu (putlar ise,) sizin ve atalarınızın (kendî istek ve öngörünüze göre) isimlendirdiğiniz (keyfi) isimlerden başkası değildir. Allah, onlarla ilgili 'hiçbir delil' indirmemiştir. Onlar, yalnızca zanna ve nefislerinin (alçak) heva (istek ve tutku) olarak arzu ettiklerine uyuyorlar. Oysa andolsun, onlara Rablerinden yol gösterici gelmiştir. (53/23)

Önceden gelip-geçmiş atalarımız da mı? (56/48)

ATEŞ

Bunların örneği, ateş yakan adamın örneğine benzer; (ki onun ateşi) çevresini aydınlattığı zaman, Allah onların aydınlığını giderir ve göremez bir şekilde karanlıklar içinde bırakıverir. (2/17)

Ama yapamazsanız -ki kesin olarak yapamayacaksınız- bu durumda kafirler için hazırlanmış ve yakıtı insanlar ile taşlar olan ateşten sakının. (2/24)

İnkâr edip de ayetlerimizi yalanlayanlar ise; onlar, ateşin halkıdır ve orada süresiz kalacaklardır." (2/39)

Deriler ki: "Sayılı günlerin dışında, ateş asla bize değmeyecektir." De ki: "Allah Katından bir ahid mi aldınız? -ki Allah asla ahidinden dönmez- Yoksa Allah'a karşı bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz?" (2/80)

Hayır; kim bir kötülük işler de günahı kendisini kuşatırsa, (artık) onlar, ateşin halkıdır, orada süresiz kalacaklardır. (2/81)

Hani İbrahim: "Rabbim, bu şehri bir güvenlik yeri kıl ve halkından Allah'a ve ahiret gününe inananları ürünlerle rızıklandır" demişti de (Allah: "Sadece inananları değil) inkâr edenleri de az bir süre yararlandırır, sonra onu ateşin azabına uğrattırım; ne kötü bir dönüştür o" demişti. (2/126)

(O zaman, yönetilip) Uyanlar derler ki: "Eğer bize bir kere (daha dünyaya dönme) fırsatı verilse(ydi) muhakkak (şimdi) onların bizden uzaklaştıkları gibi, biz de onlardan uzaklaşır (onları yüzüstü bırakırdık)." Böylece Allah, onlara bütün yaptıklarını unutmaz hasretlerle gösterecektir. Ve onlar ateşten çıkacak değildirler. (2/167)

Allah'ın indirdiği Kitaptan bir şeyi gözardı edip saklayanlar ve onunla değerli az (bir şeyi) satın alanlar; onların yedikleri, karınlarında ateşten başkası değildir. Allah kıyamet günü onlarla konuşmaz ve onları arındırır. Ve onlar için acı bir azab vardır. (2/174)

Onlar, hidayete karşılık sapıklığı, bağışlanmaya karşılık azabı satın almışlardır. Ateşe karşı ne kadar dayanıklıdırlar! (2/175)

Onlardan öylesi de vardır ki: "Rabbimiz, bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik (ver) ve bizi ateşin azabından koru" der. (2/201)

Müşrik kadınları, iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir cariye, -hoşunuzu gitse de- müşrik bir kadından daha hayırlıdır. Müşrik erkekleri de iman edinceye kadar nikahlama-

KURAN FİHRİSTİ

yan; iman eden bir köle, -hoşunuza gitse de- müşrik bir erkekte daha hayırlıdır. Onlar, ateşe çağırılır, Allah ise kendi izniyle cennete ve mağfirete çağırır. O, insanlara ayetlerini açıklar. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler. (2/221)

Allah, iman edenlerin velisi (dostu ve destekçisi)dır. Onları karanlıklardan nura çıkarır; inkâr edenlerin velileri ise tağuttur. Onları nurdan karanlıklara çıkarır. İşte onlar, ateşin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır. (2/257)

Hangi biriniz ister ki, altından ırmaklar akan hurlardan, üzümlerden bir bahçesi olsun, içinde kendisinin olan bütün ürünler de bulunsun; fakat kendisine ihtiyarlık gelip çatsın, (üstelik) zayıf ve küçük çocukları olsun (böyle bir durumda iken) ona (bahçesine) ateşli bir kasırga isabet etsin de yanversin. İşte Allah size ayetleri böyle açıklar, ki düşünesiniz. (2/266)

Faiz (riba) yiyenler, ancak şeytan çarpmış olanın kalkışı gibi, çarpılmış olmaktan başka (bir tarzda) kalmazlar. Bu, onların: "Alım-satım da ancak faiz gibidir" demelerinden dolaydır. Oysa Allah, alışverişisi helal, faizi haram kılmıştır. Kime Rabbinden bir öğüt gelir de (faize) bir son verirse, artık geçmişi kendisine, işi de Allah'a aitir. Kim (faize) geri dönerse, artık onlar ateşin halkıdır, orada sürekli kalacaklardır. (2/275)

Şüphesiz inkâr edenler, onların malları da, çocukları da kendilerine Allah'tan (gelecek azaba karşı) hiçbir şey kazandırmaz. Ve onlar ateşin yakıtıdır. (3/10)

Onlar: "Rabbimiz şüphesiz biz iman ettik, artık bizim günahlarımızı başla ve bizi ateşin azabından koru" diyenler; (3/16) Bu, onların: "Ateş bize sayılı günler dışında kesinlikle dokunmayacak" demelerindedir. Onların bu iftiraları, dinleri konusunda kendilerini yanlışlığa düşürmüştür. (3/24)

Gerçekten inkâr edenlerin ise, ne malları, ne çocukları, onlara Allah'tan yana bir şey sağlayamaz. İşte onlar, ateşin halkıdır, onda temelli olarak kalacaklardır. (3/116)

Ve kafirler için hazırlanmış olan ateşten sakının. (3/131) Kendisi hakkında hiçbir delil indirmediği şeyi Allah'a ortak koştuklarından dolayı küfredenlerin kalplerine korku salacağız. Onların barınma yerleri ateştir. Zalimlerin konaklama yeri ne kötüdür. (3/151)

"Allah bize ateşin yiyeceği bir kurban getirmedikçe hiçbir elçiyeye inanmamamız konusunda and verdi," diyenlere de ki: "Şüphesiz, benden önce nice elçiler, apaçık belgeler ve söyledikleriyle geldi; eğer, siz doğru idiyensin, o halde onları ne diye öldürdünüz?" (3/183)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Kıyamet günü elbette ecirleriniz eksiksizce ödenecektir. Kim ateşten uzaklaştırılır ve cennete sokulursa, artık o gerçekten kurtulmuş emriştir. Dünya hayatı, aldatıcı metadan başka bir şey değildir. (3/185)

Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki): "Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek yücesin, bizi ateşin azabından koru." (3/191)

Rabbimiz, şüphesiz Sen kimi ateşe sokarsan, artık onu 'hor ve aşağılık' kılmışsındır; zulmedenlerin yardımcıları yoktur." (3/192)

Gerçekten, yetimlerin mallarını zulmederek yiyenler, karınlarına ancak ateş doldurmuş olurlar. Onlar, çılğın bir ateşe gireceklerdir. (4/10)

Kim Allah'a ve elçisine isyan eder ve onun sınırlarını aşarsa, onu da içinde ebedi kalacağı ateşe sokar. Onun için alçaltıcı bir azab vardır. (4/14)

Kim haddi aşarak ve zulmederek böyle yaparsa, Biz onu ateşe göndeririz. Bu Allah için pek kolaydır. (4/30)

Böylece, onlardan kimi ona inandı, kimi ona sırt çevirdi. Çılğın ateş olarak cehennem yeter. (4/55)

Ayetlerimiz karşı inkâra sapanları şüphesiz ateşe sokacağız. Derileri yanıp döküldükçe, azabı tadmaları için onları başka derilerle değiştireceğiz. Gerçekten, Allah, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/56)

Gerçekten münafıklar, ateşin en alçak tabakasındadırlar. Onlara bir yardımcı bulamazsın. (4/145)

İnkâr edenler ve ayetlerimizi yalanlayanlar ise, onlar da, alevi ateşin halkıdır. (5/10)

Şüphesiz kendi günahını ve benim günahımı yüklenmeni ve böylelikle ateşin halkından olmanı isterim. Zulmedenlerin cezası budur." (5/29)

(Orda) Ateşten çıkmak isterler, ama ondan çıkacak değiller. Onlar için sürekli bir azab vardır. (5/37)

Yahudiler: "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır, nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdük. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (5/64)

Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur): "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbiniz, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (5/72)

İnkâr edenler ve ayetlerimizi yalanlayanlar; işte onlar, çılğın ateşin arkadaşlarıdır. (5/86)

Ateşin üstünde durdurulduklarında onları bir görsen; derler ki: "Keşke (dünyaya bir daha) geri çevrilsedydik de Rabbimizin ayetlerini yalanlamasaydık ve mü'minlerden olsaydık." (6/27)

Onların tümünü toplayacağı gün: "Ey cin topluluğu insanlardan çoğunu (ayartıp kendinize kullar) edindiniz" (diyecek). İnsanlardan onların dostları derler ki: "Rabbimiz, kimimiz kimimizden yararlandı ve bizim için tesbit ettiği süreye ulaştık." (Allah) Diyecek ki: "Allah'ın dilediği dışta olmak üzere, ateş sizin içinde süresiz kalacağınız konaklama yerinizdir." Şüphesiz Rabbin, hüküm ve hikmet sahibi olandır, bilendir. (6/128)

(Allah) Dedi: "Sana emrettiğimde, seni secde etmekten alıkoymayaydım?" (İblis) Dedi ki: "Ben ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın." (7/12)

Ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklenenler, işte onlar ateşin arkadaşlarıdır; onda sonsuzca kalacaklardır. (7/36)

(Allah) diyecek: "Cinlerden ve insanlardan sizden önce geçmiş ümmetlerle birlikte ateşe girin." Her bir ümmet girişinde kardeşini (kendini benzerini) lanetler. Nitekim hepsi birbirini ardınca orada toplanınca, en sonra yer alanlar, en önde gelenler için: "Rabbimiz, işte bunlar bizi saptırdı; öyleyse ateşten kat kat artırılmış bir azab ver diyecekler. (Allah da): "Hepsi için kat kattır. Ancak siz bilmezsiniz" diyecek. (7/38)

Cennet halkı, ateş halkına (şöyle) seslenecekler: "Bize Rabbimizin vadettiğini gerçek buldunuz mu?" Onlar da: "Evet" derler. Bundan sonra içlerinden seslenen biri (şöyle) seslenecektir: "Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun." (7/44)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Ateşin halkı cennet halkına seslenir: "Bize biraz sudan ya da Allah'ın size verdiği rızıkdan aktarın." Derler ki: "Doğrusu Allah, bunları inkâr edenlere haram (yasak) kılmıştır." (7/50)

İşte bu sizin; tadın bunu. İnkâra sapanlara bir de ateş azabı vardır. (8/14)

Şirk koşanların, kendi inkârlarına bizzat kendileri şahidler iken, Allah'ın meşcedlerini onarmalarına (hak ve yetkileri) yoktur. İşte bunlar, yaptıkları boşa gitmiş olanlardır. Ve bunlar ateşte süresiz kalacak olanlardır. (9/17)

Bunların üzerlerinin cehennem ateşinde kızdırılacağı gün, onların alınları, böğürleri ve sırtları bunlarla dağlanacak (ve:) "İşte bu, kendiniz için yığıp-sakladıklarınızdır; yığıp-sakladıklarınızı tadın" (denilecek). (9/35)

Bilmiyorlar mı, kim Allah'a ve elçisine karşı koymaya çalışırsa, gerçekten onun için, onda ebedi kalmak üzere cehennem ateşi vardır? İşte en büyük aşığılanma budur. (9/63)

Allah, erkek münafıklara da, kadın münafıklara da ve (bütün) kâfilere, içinde ebedi kalmak üzere cehennem ateşini vadetti. Bu, onlara yeter. Allah onları lanetlemiştir ve onlar için sürekli bir azab vardır. (9/68)

Allah'ın elçisine muhalif olarak (savaştan) geri kalanlar oturup-kalmalarına seviniler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd etmeyi (çaba harcamayı) çirkin görerek: "Bu sıcakta (savaşa) çıkmayın" dediler. De ki: "Cehennem ateşinin sıcaklığı daha şiddetlidir." Bir kavrayıp-anlasalardı. (9/81)

Binasının temelini, Allah korkusu ve hoşnutluğu üzerine kuran kimse mi hayırlıdır, yoksa binasının temelini göçecek bir yarı kenarına kurup onunla birlikte kendisi de cehennem ateşi içine yuvarlanan kimse mi? Allah, zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (9/109)

Kendilerine onları gerçekten çılgın ateşin arkadaşları oldukları açıklandıktan sonra -yakınları dahi olsa- müşrikler için bağışlanma dilemeleri peygambere ve iman edenlere yaraşmaz. (9/113)

İşte bunların, kazandıkları dolayısıyla barınma yerleri ateştir. (10/8)

Kötülükler kazanmış olanlar ise; her bir kötülüğün karşılığı, kendi misliyedir. Bunları bir zillet sarıp kaplar. Onları Allah'tan (kurtaracak) hiçbir koruyucu yok. Onların yüzleri, sanki bir karanlık gecenin parçalarına bürünmüş gibidir. İşte bunlar ateşin halkıdır; orada süresiz kalacaklardır. (10/27)

İşte bunların, ahirette kendileri için ateşten başkası yoktur. Onların onda (dünyada) bütün işledikleri boşa çıkmıştır ve yapmakta oldukları şeyler de geçersiz olmuştur. (11/16)

Rabbinden apaçık bir delil üzerinde bulunan, onu yine ondan bir şahid izleyen ve ondan önce bir önder ve rahmet olarak Musa'nın kitabı (kendisini doğrulamakta) bulunan kimse, (artık onlar) gibi midir? İşte onlar, buna (Kur'an'a) inanırlar. Gruplardan biri onu inkâr ederse, ateş ona vaadedilen yerdir. Öyleyse, bundan kuşkuda olma, çünkü o, Rabbinden olan bir hakittir. Ancak insanların çoğunluğu inanmazlar. (11/17)

O, kıyamet günü kavminin önderliğine geçer, böylece onları ateşe götürmüş olur. Sonunda vardıkları yer, ne kötü bir yerdir.. (11/98)

Mutsuz olanlar ateştedirler, onlar için orada (kahırla ve acıyla) nefes alıp vermeler vardır. (11/106)

Zulmedenlere eğilim göstermeyin, yoksa size ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka velileriniz yoktur, sonra yardım göremezsiniz. (11/113)

Eğer şaşırırsanız, asıl şaşkınlık konusu onların şöyle söylemeleridir: "Biz toprak iken mi, gerçekten biz mi yeniden yaratılacağız?" İşte onlar Rablerine karşı inkâra sapanlar, işte onlar boyunlarına (ateşten) halkalar geçirilenler ve işte onlar -içinde ebedi kalacakları- ateşin arkadaşları olanlardır. (13/5)

(Allah) Gökten bir su indirdi de dereler kendi miktarınca çağlayıp aktı. Sel de yüze vuran bir köpük yüklendi. Bir süs veya bir meta sağlamak için ateşte üzerine yakıp-erittikleri şeyler (madenler)de de bunun gibi bir köpük (artık) vardır. İşte Allah, hak ile batıla böyle örnekler verir. Köpüğe gelince, o atılır gider, insanlara yarar sağlayacak şey ise, yeryüzünde kalır. İşte Allah örnekleri böyle vermektedir. (13/17)

Takva sahiplerine vad edilen cennet; onun altından ırmaklar akar, yemişleri ve gölgelikleri sürekli. Bu korkup-sakınanların (mutlu) sonudur, inkâr edenlerin sonu ise ateştir. (13/35)

O'nun yolundan saptırmak için Allah'a eşler koştu. De ki: "Yararlanın. Çünkü elbette sizin varışınız ateştedir." (14/30) Giyimleri katrandandır, yüzlerini ateş bürümektedir. (14/50) Ancak kulak hırsızlığı yapan olursa, onu da parlak bir ateş izler. (15/18)

Ve Cann'ı da daha önce 'nüfuz eden kavurucu' ateşten yaratmıştık. (15/27)

Onlar, Allah'a, hoşlarına gitmeyen şeyleri uygun görürler, dilleri de yalan olarak güzel olanın 'kendilerinin olduğunu' düzmektedir. Hiç şüphesiz ateş onlar içindir ve hiç şüphesiz onlar, (cehennemde) öncülerdir. (16/62)

Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin. Şüphesiz Biz zalimlere bir ateş hazırlamışız, onun duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. Eğer onlar yardım isterlerse, katı bir sıvı gibi yüzleri kavurup-yakan bir su ile yardım edilirler. Ne kötü bir içkidir o ve ne kötü bir destek. (18/29)

Suçlu-günahkarlar ateşi görmüşlerdir, artık içine kendilerinin gireceklerini de anlamışlardır; ancak ondan bir kaçış yolu bulamamışlardır. (18/53)

Bana demir kütleleri getirin", iki dağın arası eşit düzeye gelince, "Körükleyin" dedi. Onu ateş haline getirinceye kadar (bu işi yaptı, sonra:) dedi ki: "Bana getirin, üzerine eritilmiş bakır döküyüm." (18/96)

Hani bir ateş görmüştü de, ailesine şöyle demişti: "Durun, bir ateş gördüm; umulur ki size ondan bir kor getiririm veya ateşin yanında bir yol-geçerici bulurum." (20/10)

O inkâr edenler, yüzlerinden ve sırtlarından ateşi püskürtmeyecekleri ve hiç yardım alamayacakları zamanı bir bilselerdi. (21/39)

Biz de dedik ki: "Ey ateş, İbrahim'e karşı soğuk ve esenlik ol." (21/69)

Ona yazılmıştır: "Kim onu veli edinirse, şüphesiz o (şeytan) onu şaşırtıp-saptırır ve onu çılgın ateşin azabına yöneltir." (22/4)

Gerçekten iman edenler, Yahudiler, yıldız tapanlar (Sabii) Hıristiyanlar, ateşe tapanlar (Mecusi) ve şirk koşanlar; şüphesiz Allah, kıyamet günü aralarını ayıracaktır. Doğrusu Allah, herşeyin üzerinde şahid olandır. (22/17)

İşte bunlar çekişen iki gruptur, Rableri konusunda çekiştiler. İşte o inkâr edenler, onlar için ateşten elbiseler biçilmiştir; başları üstünden de kaynar su dökülür. (22/19)

Ayetlerimiz konusunda acze düşürücü çabalar harcayanlar, alevli ateşin halkıdır. (22/51)

Onlara karşı apaçık olan ayetlerimiz okunduğu zaman, sen o inkâr edenlerin yüzlerindeki 'red ve inkarı' tanıyabilirsin. Nere-

KURAN FİHRİSTİ

deyse, kendilerine karşı ayetlerimizi okuyanın üzerine çullanıverecekler. De ki: "Size, bundan daha kötü olanını haber vereyim mi? Ateş... Allah, onu inkâr edenlere va'detmiş bulunmaktadır; ne kötü bir duraktır." (22/72)

Ateş, onların yüzlerini yalayarak yakar da onun içinde onlar, (etleri sıyrılmış olarak sırtan) dişleriyle kalverirler. (23/104)

Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali, içinde çerağ bulunan bir kandil gibidir; çerağ bir sırça içerisindedir; sırça, sanki incisi bir yıldızdır ki, doğuya da, batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından yakılır; (bu öyle bir ağaç ki) nereyese ateş ona dokunmasa da yağışı ışık verir. (Bu,) Nur üstüne nurdur. Allah, kimi dilerse onu kendi nuruna yöneltip-iletir. Allah insanlar için örnekler verir. Allah, herşeyi bilendir. (24/35) İnkâra sapanların, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacaklarını sanma. Onların son barınma yerleri ateştir. Ne kötü bir dönüştür o. (24/57)

Hayır, onlar kıyamet-saatini yalanladılar; Biz kıyamet saatini yalan sayanlara çılginca yanan bir ateş hazırladık. (25/11)

Hani Musa ailesine: "Şüphesiz ben bir ateş gördüm" demişti. "Size ondan ya bir haber veya ısınmanız için bir kor ateş getireceğim." (27/7)

Oraya gittiğinde, kendisine seslendi: "Ateş (yerin)de olanlar da, çevresinde bulunanlar da kutlu kılınmıştır. Alemlerin Rabbi olan Allah yücedir. (27/8)

Kim bir kötülükle gelirse, artık onlar da ateşe yüzükoyun atılır (ve onlara): "Yaptıklarınızdan başkasıyla mı cezalandırılıyorsunuz?" (denir). (27/90)

Böylelikle Musa, süreyi tamamlayıp ailesiyle birlikte yola koyulunca, Tur tarafında bir ateş gördü. Ailesine: "Siz durun, gerçekten bir ateş gördüm; umarım ondan ya bir haber, ya da ısınmanız için bir kor parçası getiririm." dedi. (28/29)

Firavun dedi ki: "Ey önde gelenler, sizin için benden başka ilah olduğunu bilmiyorum. Ey Haman, çamurun üstünde bir ateş yak da, bana yüksekçe bir kule inşa et, belki Musa'nın ilahına çıkarım çünkü gerçekten ben onu yalancılardan (biri) sanıyorum." (28/38)

Biz, onları ateşe çağırın önderler kıldık; kıyamet günü yardım görmeyiz. (28/41)

Bunun üzerine kavminin (İbrahim'e) cevabı yalnızca: "Onu öldürün ya da yakın" demek oldu. Böylece Allah onu ateşten kurtardı. Şüphesiz bunda, iman eden bir kavim için ayetler vardır. (29/24)

Onlara; "Allah'ın indirdiklerine uyun" denildiğinde, derler ki; "Hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız." Şayet şeytan, onları çılginca yanan ateşin azabına çağırmışsa da mı (buna uyacaklar)? (31/21)

Fasık olanlar içinse, artık onların da barınma yeri ateştir. Oradan her çıkmak istediklerinde, geri çevrilirler ve onlara: "Kendisini yalanladığınız ateş azabını tadın" denir. (32/20)

Gerçekten Allah, kafirleri lanetlemiş ve onlar için 'çılgin bir ateş' hazırlamıştır. (33/64)

Yüzlerinin ateşte evrilip çevrileceği gün, derler ki: "Eyvahlar bize, keşke Allah'a itaat etseydik ve Resûl'e itaat etseydik." (33/66)

Süleyman için de, sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü bir ay (mesafe) olan rüzgara (boyun eğdirdik); erimiş bakır madenini ona sel gibi akıttık. Onun eli altında Rabbinin izniyle iş gören bir kısım cinler vardı. Onlardan kim Bizim emrimizden çıkıp-sapacak olsa, ona çılgin ateşin azabından taddırırđık. (34/12)

Artık bugün, bir kısmınızın bir kısmınıza yarar ve zarar sağlamaya gücü yetmez. Biz de o zulmedenlere deriz ki: "Yalanlamakta olduğunuz ateşin azabını tadın." (34/42)

Gerçek şu ki, şeytan sizin düşmanınızdır, öyleyse siz de onu düşman edinin. O, kendi grubunu, ancak çılginca yanan ateşin halkından olmağa çağırır. (35/6)

İnkâr edenlere gelince, onlar için de cehennem ateşi vardır. Onlar için ne, karar verilir, ki böylece ölüversinler, ne de kendilerine onun azabından (bir şey) hafifletilir. İşte Biz, her nankör olanı böyle cezalandırırız. (35/36)

Ki O, size yeşil ağaçtan bir ateş kılandır; siz de ondan yakıyorsunuz. (36/80)

Derken, bakıverdi, onu 'çılginca yanan ateşin' tam ortasında gördü. (37/55)

Şüphesiz o, 'çılginca yanan ateşin' dibinde bitip çıkar. (37/64) Sonra onların dönecekleri yer, elbette (yine) çılginca yanan ateştir. (37/68)

Dediler ki: "Onun için (yüksekçe) bir bina inşa edin de onu çılginca yanan ateşin içine atın." (37/97)

Ancak kendisi çılginca yanan ateşe girecek olan başka (onu sürüklersiniz). (37/163)

Biz gökyüzünü, yeryüzünü ve ikisi arasında bulunan şeyleri batıl olarak yaratmadık. Bu, inkâr edenlerin zannıdır. Ateşten (görecekları azabtan) dolayı vay o inkâr edenlere. (38/27)

(Müşrik olan hakim güçlere:) "İşte bu(nlar) da sizinle birlikte (küfür ve zulümde) göğüs gerenlerdir. Onlara bir merhaba (bile) yok. Çünkü onlar ateşe gireceklerdir." (denilir). (38/59)

Derler ki: "Rabbimiz, kim bunu bizim önümüze sürdüyse, ateşteki azabını kat kat arttır." (38/61)

Dedi ki: "Ben ondan daha hayırlıyım; sen beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın." (38/76)

İnsana bir zarar dokunduğu zaman, gönülden katıksızca yönelmiş olarak Rabbine dua eder. Sonra ona kendinden bir nimet verdiği zaman, daha önce O'na dua ettiğini unuttur ve O'nun yolundan saptırmak amacıyla Allah'a eşler koşmaya başlar. De ki: "İnkârınla biraz (dünya zevklerinden) yararlan; çünkü sen, ateşin halkındansın." (39/8)

Onların üstlerinde ateşten tabakalar, altlarında da tabakalar vardır. İşte Allah, Kendi kullarını bununla tehdit edip-korkutuyor. Ey kullarım öyleyse Benden sakının. (39/16)

Azab sözü kendisi üzerinde hak olmuş kimse mi (onlarla bir tutulur)? Ateşte olanı artık sen mi kurtaracaksın? (39/19)

Senin Rabbinin kafirler üzerindeki? "Gerçekten onlar ateşin halkıdır" sözü böylece hak oldu. (40/6)

Ey kavmim, ne oluyor ki ben sizi kurtuluşa çağırıyorken, siz beni ateşe çağırıyorsunuz." (40/41)

İmkânı yok; gerçekten sizin beni kendisine çağırmakta olduğunuz şeyin, dünyada da, ahirette de çağırıda bulunma (yetkisi, gücü, değeri ve bağışlama)sı yoktur. Şüphesiz, bizim dönüşümüz Allah'adır. Ölçüyü taşıranlar, onlar ateşin halkıdır." (40/43)

Ateş; sabah akşam, ona sunulurlar. Kıyamet-saatinin kopacağı gün: "Firavun çevresini, azabın en şiddetli olanına sokun" (denecek). (40/46)

Ateşin içinde, iddialar öne sürüp karşılıklı tartışılarken zayıf olanlar, büyüklenen (müstekbir)lere derler ki: "Gerçekten biz, size uymuş (teb'anız) olan kimselerdik. Şimdi siz, ateşten bir parçasını olsun, bizden çağırabilir misiniz? (40/47)

Ateşin içinde olanlar, cehennem bekçilerine dediler ki: "Rabbi-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

nize dua edin; azabtan bir günü (olsun) bize hafifletsin." (40/49)
Kaynar suyun içinde; sonra ateşte tutuşturulacaklar. (40/72)
Allah'ın düşmanlarının bir araya getirilip-toplanacakları gün işte onlar, ateşe bölükler halinde dağıtılırlar." (41/19)
Şimdi eğer sabredebilirdilerse, artık onlar için konaklama yeri atıştır. Ve eğer onlar hoşnut olma (dünya)ya dönmek isterlerse, artık hoşnut olacaklardan değildirler. (41/24)
Bu, Allah'ın düşmanlarının cezası olan ateştir. Bizim ayetlerimizi inkar etmeleri dolayısıyla bir ceza olarak, orada onlar için ebedilik yurdu vardır. (41/28)
Bizim ayetlerimiz konusunda çarpıtma yapanlar, Bize gizli kalmazlar. Öyleyse ateşin içine bırakılan ni daha hayırlıdır yoksa kıyamet günü güvenle gelen mi? Siz dilediğinizi yapın. Çünkü O yaptıklarınızı gerçekten görendir. (41/40)
İşte Biz sana, böyle Araçça bir Kur'an vahyettik; şehirlerin ana-sı (olan Mekke halkı)nı ve çevresinde olanları uyarmak için ve kendisinde şüphe olmayan toplanma gününü (haber verip onları) uyarmak için de. (O gün onların) Bir bölümü cennette, bir bölümü çığınca yanan ateşin içerisindeyler. (42/7)
Denildi ki: "Bugününüzle karşılaşmayı unuttunuz gibi, Biz de sizi bugün unutuyoruz. Barınma yeriniz ateştir. Ve sizin için hiçbir yardımcı yoktur." (45/34)
İnkâr edenler ateşe sunulacakları gün, (onlara şöyle denir:) "Siz dünya hayatınızda bütün 'güzellikleriniz ve zevklerinizi tüketip-yok ettiniz, onlarla yaşayıp-zevk sürdünüz. İşte yeryüzünde haksız yere büyüklenmeniz (istikbarınız) ve fasklıkta bulunmanızdan dolayı, bugün alçaltıcı bir azab ile cezalandırılacaksınız." (46/20)
İnkâr edenler ateşe sunulacakları gün, (onlara şöyle denir:) "Bu gerçek değil miymiş?" Onlar: "Rabbimize andolsun, evet (öyledir)" derler. (Allah da:) "Öyleyse inkâr ettiklerinizden dolayı azabı tadın" dedi. (46/34)
Şüphesiz Allah, iman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. İnkâr edenler ise, metaller ve hayvanların yemesi gibi yerler; ateş, onlar için bir konaklama yeridir. (47/12)
Takva sahiplerine va'dedilen cennetin misali (şudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen süttan ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüşünden ve Rablerinden bir mağfiret vardır. Hiç (böyle mükafaatlanan bir kişi), ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırsaklarını 'parça parça koparan' kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu? (47/15)
Kim Allah'a ve Resûlü'ne iman etmezse, (bilsin ki) gerçekten Biz, kafirler için çığınca yanan bir ateş hazırlamışızdır. (48/13)
O gün onlar, ateşin üstünde tutulup-eritilecekler: (51/13)
Cehennem ateşine, 'küçültücü bir sürüklene-me ile 'sürüklenecekleri gün; (52/13)
(Onlara şöyle denir:) "İşte sizin yalanladığınız ateş budur." (52/14)
Ateşin içinde yüzükoyun sürüklenecekleri gün Cehennemnin dokunuşunu tadın" (denecek) (54/48)
İnsanı, ateşte pişmiş gibi kuru bir çamurdan yarattı. (55/14)
Cann'ı (cinni) da 'yalın-dumansız bir ateşten' yarattı. (55/15)
İkinizin de üzerine ateşten yalın bir alev ve (bakır gibi erimiş) kıpkızıl bir duman salıverilir de 'kurtulup-başaramazsınız.' (55/35)
Şimdi yakmakta olduğunuz ateşi gördünüz mü? (56/71)

Ve çığınca yanan ateşe bir atılma da. (56/94)
Artık bugün sizden herhangi bir fide alınmaz ve inkâr edenlerden de.. Barınma yeriniz ateştir, sizin veliniz (size yaraşan dost) odur; o ne kötü bir gidiş yeridir. (57/15)
Ne malları, ne çocukları onlara Allah'a karşı hiçbir şeyle yarar sağlamaz. Onlar, ateşin halkıdır, içinde süresiz kalacaklardır. (58/17)
Eğer Allah, onlara sürgünü yazmamış olsaydı, muhakkak onları (yine) dünyada azablandırır. Ahirette ise onlar için ateş azabı vardır. (59/3)
Sonunda onların akibetleri, şüphesiz ateşin içinde ikisinin de süresiz olarak kalıcı olmalarıdır. İşte zalim olanların cezası budur. (59/17)
Ateş halkı ile cennet halkı bir olmaz. Cennet halkı 'umduklarına kavuşup mutluluk içinde olanlardır.' (59/20)
İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlara gelince; onlar da içinde sürekli kalıcılar olmak üzere, ateşin halkıdır. Ne kötü bir dönüş yeridir O. (64/10)
Allah, inkâr edenlere, Nuh'un eşini ve Lut'un eşini örnek verdi. İkisi de, kullarımızdan salih olan iki kulumuzun nikahları altındaydı; ancak onlara ihanet ettiler. Bundan dolayı, (kocaları) kendilerine Allah'tan gelen hiçbir şeyle yarar sağlamadılar. İkisine de: "Ateşe diğer girenlerle birlikte girin" denildi. (66/10)
Andolsun, Biz en yakın olan göğü (dünya göğünü) kandillerle süsleyip-donattık ve bunları, şeytanlar için taşlama-birimleri (rücüm) kıldık. Onlar için çığınca yanan ateşin azabını hazırladık. (67/5)
Ve derler ki: "Eğer dinlemiş olsaydık ya da akıl etmiş olsaydık, şu çığınca yanan ateşin halkı arasında olmayacaktık." (67/10)
Böylece kendi günahlarını itiraf ettiler. Çığınca yanan ateşin halkına (Allah'ın rahmetinden) uzaklık olsun. (67/11)
Hayır; (hiçbiri kabul edilmez). Doğrusu o (cehennem), cayır cayır yanmakta olan ateştir: (70/15)
Bunlar, hataları dolayısıyla suda boğuldular, sonra ateşe sokuldular. O zaman da Allah'ın dışında hiçbir yardımcı bulamadılar. (71/25)
(Benim görevim,) Yalnızca Allah'tan olanı ve O'nun gönderdiklerini tebliğ etmektir. Kim Allah'a ve O'nun elçisine isyan ederse, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere onun için cehennem ateşi vardır." (72/23)
Çünkü Bizim yanımızda bukağılar ve cayır cayır yanan bir ateş vardır: (73/12)
Biz o ateşin koruyucularını meleklere başkasını kıldık. Ve onların sayısını inkâr edenler için yalnızca bir fitne (konusu) yaptık ki, kendilerine kitap verilenler, kesin bir bilgiyle inansın, iman edenlerin de imanları artsın; kendilerine kitap verilenler ve iman edenler (böylece) kuşkuyla kapılmasın. Kalplerinde bir hastalık olanlar ile kafirler de şöyle desin: "Allah, bu örnekle neyi anlatmak istedi?" İşte Allah, dilediğini böyle şaşırtıp-saptırır, dilediğini böyle hidayete erdirir. Rabbinin ordularını kendisinden başka (hiç kims)e bilmez. Bu ise, beşer (insan) için yalnızca bir öğüttür. (74/31)
Doğrusu Biz kafirlere zincirler, demir halkalar (tomruklar) ve çığınca yanan bir ateş hazırladık. (76/4)
Cehennem ateşi çığınca kızıştırıldığı zaman. (81/12)
Ve şüphesiz facir (kötü) olanlar da, elbette çığınca yanan ateşin içindedirler. (82/14)
Çılgin alevli ateşe girecek. (84/12)
'Tutuşturucu-yakıt dolu o ateş,' (85/5)

KURAN FİHRİSTİ

Kızı o, en büyük ateşe yollanacaktır. (87/12)
Kızgın bir ateşe yollarırlar. (88/4)
Kapıları kilitlenmiş" bir ateş onların üzerinedir. (90/20)
Artık sizi, 'alevleri kabardıkça kabaran' bir ateşe uyardım. (92/14)
Şüphesiz, kitap ehlinde ve müşriklerden inkâr edenler, içinde sürekli kalıcılar olmak üzere cehennem ateşindedirler. İşte onlar, yaratılmışların en kötüleridir. (98/6)
(Tırnaklarıyla) Ateş saçanlara. (100/2)
O, kızgın bir ateştir. (101/11)
Andolsun, o çılğınca yanan ateşi de elbette görecektiniz. (102/6)
Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir. (104/6)
Alevi olan bir ateşe girecektir. (111/3)

ATLAS

Onlar; altından ırmaklar akan Adn cennetleri onlarındır, orada altın bileziklerle süslenirler, hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlas-tan yeşil elbiseler giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar. (Bu,) Ne güzel sevap ve ne güzel destek. (18/31)
Hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlas-tan (elbiseler) giyinirler, karışıklık (otururlar). (44/53)
Astarları, ağır işlenmiş atlas-tan yataklar üzerinde yaslanırlar. İki cennetin de meyve-devşirmesi (ordakilere) yakın (kolay)dır. (55/54)
Onların üzerinde hafif ipek ve ağır işlenmiş atlas-tan yeşil elbiseler vardır. Gümüşten bileziklerle bezenmişlerdir. Rableri onlara tertemiz bir şarab içirmiştir. (76/21)

AV

Ey iman edenler, akıterleri yerine getirin. İhramlı iken avlanmayı helal saymaksızın ve size okunacaklar dışta tutulmak üzere, hayvanlar size helal kılındı. Şüphesiz Allah, dilediği hükmü verir. (5/1)

Ey iman edenler, Allah'ın şarhlarına, haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakinin. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (5/2)

Sana, kendilerine neyin helal kılındığını sorarlar. De ki: "Bütün temiz şeyler size helal kılındı." Allah'ın size öğrettiği gibi öğretilip yetiştirdiğiniz avcı hayvanlarının yakalayiverdiklerinden de - üzerine Allah'ın adını anarak- yişin. Allah'tan korkup-sakinin. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir. (5/4)

Ey iman edenler, Allah görünmezlikte (gaybte) kendisinden kimin korktuğunu ortaya çıkarmak için ellerinizin ve mızraklarınızın erişeceği avdan bir şeyle andolsun sizi deneyecektir. Artık kim bundan sonra haddi aşarsa, onun için acı bir azab vardır. Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse, cezası, hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doymak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffare vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlarsa, Allah ondan öc

alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır, öc sahibidir. Deniz avı ve onu yemek size ve (yeryüzünde) dolaşanlara bir yarar olarak helal kılındı. İhramlı olduğunuz sürece kara avı ise size haram kılınmıştır. O'na (götürülüp) toplanacağınızın Allah'tan korkup-sakinin. (5/94-96)

AVCI

Sana, kendilerine neyin helal kılındığını sorarlar. De ki: "Bütün temiz şeyler size helal kılındı." Allah'ın size öğrettiği gibi öğretilip yetiştirdiğiniz avcı hayvanlarının yakalayiverdiklerinden de - üzerine Allah'ın adını anarak- yişin. Allah'tan korkup-sakinin. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir. (5/4)

AVUÇ

Talut, orduyla birlikte ayrıldığında dedi ki: "Doğrusu Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse, artık o benden değildir ve kim de -iliyle bir avuç alanlar hariç- onu tadmazsa bendendir. Küçük bir kısmı hariç (hepsi sudan) içti. O, kendisiyle beraber iman edenlerle (ırmığı) geçince onlar (geride kalanlar): "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı (koyacak) gücümüz yok" dediler. (O zaman) Muhakkak Allah'a kavuşacaklarını umanlar (şöyle) dediler: "Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir." (2/249)

Hak olan çağrı (dua, ibadet) yalnızca O'na (olan)dır. Onların Allah'tan başka çağdırdıkları ise, onlara hiçbir şeyle cevap veremezler. (Onların durumu) yalnızca, ağzına gelsin diye, iki avucunu suya uzatan (in boşuna beklemesi) gibidir. Oysa ona gelmez. İnkâr edenlerin duası, sapıklık içinde olmaktan başkası değildir. (13/14)

(Derken) Onun üstünleri (afetlerle) kuşatılıverdi. Artık o, uğrunda harcadıklarına karşı avuçlarını (esefle) oğuşturuyordu. O (bağın) çardakları yıkılmış durumdaydı, kendisi de şöyle diyordu: "Keşke Rabbime hiç kimseyi ortak koşmasaydım." (18/42)

Dedi ki: "Ben onların görmediklerini gördüm, böylece elçinin izinden bir avuç alıp atıverdim; böylelikle bana bunu nefsim hoşşa giden (bir şey) gösterdi." (20/96)

Onlar, Allah'ın kadriyi hakkıyla takdir edemediler. Oysa kıyamet günü yer, bütününüle O'nun avucu (kabzası)ndadır; gökler de sağ eliyle dürülüp-bükülmüştür. O, şirk koştuklarından münezeh ve yücedir. (39/67)

AY

O sabahı yarıp çıkarandır. Geceyi bir sükun (dinlenme) Güneş ve Ay'ı bir hesap (ile) kıldı. Bu üstün ve güçlü olan bilen Allah'ın takdirdir. (6/96)

Gerçekten sizin Rabbiniz altı günde gökleri ve yeri yaratan sonra arşa istiva eden Allah'tır. Gündüzü durmaksızın kendisini kovalayan geceyle örten Güneş'e, Ay'a ve yıldızlara Kendi buyruğuyla baş eğdirdi. Haberinizi olsun yaratmak da emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir. (7/54)
Güneşi bir aydınlık ayı bir nur kılan ve yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona duraklar tesbit eden O'dur. Allah bunları ancak hak ile yaratmıştır. O bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklamaktadır. (10/5)

Allah O'dur ki gökleri dayanak olmaksızın yükseltti; onları görmektensiniz. Sonra arşa istiva etti ve Güneş ile Ay'a boyun eğdirdi her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gitmektedirler. Her işi evirip düzenler ayetleri birer birer açıklar. Ulumulur ki Rab-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

binize kavuşacağınıza kesin bilgiyle inanırsınız. (13/2)
Güneş'i ve Ay'ı hareketlerinde sürekli emrinize amade kılan geceyi ve gündüzü de emrinize amade kılandır. (14/33)
Geceyi gündüzü Güneş'i ve Ay'ı sizin emrinize verdi; yıldızlar da O'nun emriyle emre hazır kılınmıştır. Şüphesiz bunda aklını kullanabilen bir topluluk için ayetler vardır. (16/12)
Geceyi gündüzü Güneş'i ve Ay'ı yaratan O'dur; her biri bir yürügende yüzüp gidiyor. (21/33)
"Gökte burçlar kılan onların içinde bir aydınlık ve nurlu bir ay vareden (Allah) ne yücedir. (25/61)
Görmüyor musun ki gerçekten Allah geceyi gündüze bağlayıp-katar gündüzü de geceye bağlayıp-katar. Güneş ile Ay'ı emre amade kılmıştır. Her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gider. Allah yaptıklarınızdan haberdardır. İşte-böyle; şüphesiz Allah O Hak olanıdır ve şüphesiz O'nun dışında yaptıkları (tanrılar) ise batıldır. Şüphesiz Allah yücedir büyüktür. (31/29-30)
(Allah) Geceyi gündüze bağlayıp-katar gündüzü de geceye bağlayıp-katar; Güneş'i ve Ay'ı emre amade kılmıştır her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gitmektedir. İşte bunları (yaratıp düzene koyan) Allah sizin Rabbinizdir; mülk O'nundur. O'ndan başka yaptıklarınız ise 'bir çekirdeğin incecik zarına' bile malik olamazlar. (35/13)
Ay'a gelince Biz onun için de birtakım uğrak yerleri takdir ettik; sonunda o eski bir hurma dalı gibi döndü (döner). Ne güneşin aya erişip-yetişmesi gerekir ne de gecenin gündüzün önüne geçmesi. Her biri bir yürügende yüzüp gitmektedirler. (36/39-40)
Gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Geceyi gündüzün üstüne sarıp-örtüyor gündüzü de gecenin üstüne sarıp-örtüyor. Güneş'e ve Ay'a boyun eğdi. Her biri adı konulmuş bir ecele (süreye) kadar akıp gitmektedir. Haberin olsun; üstün ve güçlü olan bağışlayan O'dur. (39/5)
Gece gündüz güneş ve ay O'nun ayetlerindedir. Siz Güneş'e de Ay'a da secde etmeyin. Allah'a secde edin ki bunları Kendisi yaratmıştır. Eğer O'na ibadet ederseniz. (41/37)
Güneş ve Ay (belli) bir hesap iledir. (55/5)
"Ve ayı bunlar içinde bir nur kılmış Güneş'i de (aydınlatici ve yatici) bir kandil yapmıştır." (71/16)

AYAĞIN KAYMASI

Size, apaçık belgeler (ayetler) geldikten sonra yine ayağınız kayarsa, bilin ki Allah, gerçekten üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (2/209)
Yeminlerinizi kendi aranızda, bir bozuculuk unsuru edinmeyin; sonra sapaşağlam basan ayak kayar ve Allah'ın yolundan alıkoduğunuz için kötülüğü tadarsınız. (Ayrıca) Büyük azab da sizin içindir. (16/94)

AYAKKABI

Gerçekten Ben, Ben senin Rabbinim. Ayakkabılarını çıkar; günkü sen, kutsal vadi olan Tuva'dasın." (20/12)

AZER

Hani İbrahim babası Azer'e (şöyle) demişti: "Sen putları ilahlar mı ediniyorsun? Doğrusu, ben seni ve kavminin apaçık bir sapıklık içinde görüyorum." (6/74)

AZGIN

İnsanlar tek bir ümmetti. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak

peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanların anlaşmazlığa düştikleri şeyler konusunda, aralarında hüküm vermek üzere hak kitaplar indirdi. Oysa kendilerinde apaçık ayetler geldikten sonra, birbirlerine karşı olan 'azgınlık ve kıskançlıklar' yüzünden anlaşmazlığa düşenler, o (Kitap) verilenlerden başkası değildir. Böylece Allah, iman edenleri, haklarında ayrılığa düştikleri gerçeğe kendi izniyle erıştirdi. Allah, kimi dilerse onu doğruya yöneltir. (2/213)

Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvanı) haram kıldı. Sığırlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan veya kemiğe karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldı. 'Azgınlık ve hakka tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız. (6/146)

Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları ayetlerimden engelleyeceğim. Onlar her ayeti görseler bile ona inanmazlar; dosdoğru yolu (rüşd yolunu) da görseler, yol olarak benimsemezler, azgınlık yolunu, gördüklerinde ise onu yol olarak benimserler. Bu, onların ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan gafil olmaları dolayısıyladır. (7/146)

Onlara kendisine ayetlerimizi verdikimiz kişinin haberini anlat. O, bundan sıyrılıp-uzaklaşmış, şeytan onu peşine takmıştı. O da sonunda azgınlardan olmuştu. (7/175)

Biz, İsrailoğullarını denizden geçirdik; Firavun ve askerleri azgınlıkla ve düşmanlıkla peşlerine düştü. Sular onu boğacak düzeye erişince (Firavun): "İsrailoğullarının kendisine inandığı (ilahtan) başka ilah olmadığını inandım ve ben de Müslümanlardım" dedi. (10/90)

Hani Biz sana: "Muhakkak Rabbin insanları çepeçevre kuşatmıştır" demiştik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı insanları denemek için yaptık, Kur'an'da lanetlenmiş ağacı da. Biz onları korkutuyoruz. Fakat (bu) onlarda büyük bir azgınlıktan başka bir şey arttırmıyor. (17/60)

Çocuğa gelince, onun anne ve babası mü'min kimselerdi. Bundan dolayı, onun kendilerine azgınlık ve inkâr zorunu kullanmasından endişe edip-korktuk." (18/80)

O: "Benim nasıl bir erkek çocuğum olabilir? Bana hiçbir beşer dokunmamışken ve ben azgın utanmaz (bir kadın) değilken" dedi. (19/20)

Ey Harun'un kız kardeşi, senin baban kötü bir kişi değildi ve annen de azgın, utanmaz (bir kadın) değildi." (19/28)

Sonra onların arkasından öyle nesiller türedi ki, namaz (kılama duyarlılığın) kaybettiler ve şehvetlerine kapılıp-uydular. Böylece bunlar azgınlıklarının cezasıyla karşılaşacaklardır. (19/59)

Sonra, her bir gruptan Rahman'a karşı azgınlık göstermek bakımından en şiddetli olanını ayıracağız. (19/69)

Dediler ki: "Rabbimiz, gerçekten, onun bize karşı 'taşkın bir tutum takınmasından' ya da 'azgın davranmasından' korkuyoruz." (20/45)

Size, rızık olarak verdiklerimizden temiz olanlarından yişin, bu konuda azgınlık yapmayın, yoksa gazabım üzerinize kaçınılmaz olarak iner: benim gazabım, kimin üzerine inerse, muhakkak o, tepetaklak düşmüştür. (20/81)

İnsanlardan kimi, Allah hakkında bilgisi olmaksızın tartışır durur ve her azgın-kaypak şeytanının peşine düşer. (22/3)

İşte böyle; her kim kendisine yapılan haksızlığın benzeriyle karşılık verir, sonra aleyhine 'azgınlık ve saldırdı' bulunulursa, Allah, mutlaka ona yardım eder. Şüphesiz Allah, affedicidir, bağışlayıcıdır. (22/60)

Bize kavuşmayı ummayanlar, dediler ki: "Bize meleklerin indi-

KURAN FİHRİSTİ

rilmesi ya da Rabbimizi görmemiz gerekmez miydi?" Andolsun, onlar kendi nefislerinde büyüklüğe kapıldılar ve büyük bir azgınlıkla baş kaldırdılar. (25/21)

Cehennem de azgınlara için sergilenir. (26/91)

Artık onlar ve azgınlara onun içine dökülmüştür. (26/94)

Şairler ise; gerçekten onlara azgın-sapıklık uyar. (26/224)

Böylece şehirde korku içinde (çevreyi) gözetleyerek sabahladı. Derken, bir de baktı ki, dün kendisinden yardım isteyen (kişi, bugün de) kendisine yardım için bağırıyor. Musa, ona dedi ki: "Sen açıkça bir azgınsın." (28/18)

Gerçek şu ki, Karun, Musa'nın kavmindendi, ancak onlara karşı azgınlıklaştı. Biz, ona öyle hazineler vermiştik ki, anahtarları, birlikte (taşımaya) davranan güçlü bir topluluğa ağır geliyordu. Hani kavmi ona demişti ki: "Şimararak sevinme, çünkü Allah, şimararak sevince kapılanları sevmez." (28/76)

Ve itaatten çıkmış her azgın şeytandan koruduk; (37/7)

Bizim üzerinizde zorlayıcı hiçbir gücümüz yoktu; hayır siz (kendiniz) azgın bir kavimdiniz." (37/30)

Evet, sizi azdırdık, çünkü biz de azgın kimselerdik." (37/32)

Bu (böyle işte); gerçekten azgınlara için de muhakkak varılacak kötü bir yer vardır. (38/55)

İşte bu, sizin yeryüzünde haksız yere şımarıp-azmanız ve azgınca ölçüyü taşırmanız dolayısıyla. (40/75)

Ve onlara bu emirden açık belgeler verdik. Fakat onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki 'hakka tecavüz ve azgınlıktan' dolayı ihtilafa düştüler. Şüphesiz Rabbin, hakkında ihtilafa düştükleri şeyde kıyamet günü aralarında hüküm verecektir. (45/17)

Onlar bunu (tarih boyunca) birbirlerine vasiyet mi ettiler? Hayır; onlar, 'azgın ve taşkın (tağiy)' bir kavimdirler. (51/53)

Yoksa bunu kendilerine saçma-akılları mı emrediyor? Yoksa onlar azgın bir kavim midir? (52/32)

Daha önce Nuh kavmini de. Çünkü onlar, daha zalim ve daha azgındılar. (53/52)

Eğer O, rızkını tutsa (vermese), rızkını verecek olan kimmiş? Hayır; onlar, bir azgınlık ve nefret içinde inatla direniyorlar. (67/21)

"Yazıklar bize, gerçekten bizler azgınmışız" dediler. (68/31)

Ad (halkın)a gelince; onlar da, uğultu yüklü, azgın bir kasırga ile helak edildiler. (69/6)

Bir de şu gerçek var: İnsanlardan bazı adamlar, cinlerden bazı adamlara sığınırldı. Öyle ki, onların azgınlıklarını arttırırldı." (72/6)

Ki onlar, şehirlerde azgınlasmışlardı. (89/11)

Semud (halkı) azgınlığı dolayısıyla yalanladı; (91/11)

AZIK

Hacc, bilinen aylardır. Böylelikle kim onlarda haccı farz eder (yerine getirir)se, (bilsin ki) haccda kadına yaklaşmak, fık yapmak ve kavgaya girişmek yoktur. Siz, hayır adına ne yaparsanız, Allah, onu bilir. Azık edinir, şüphesiz azığın en hayırlısı takvadır. Ey temiz akıl sahipleri, benden korkup-sakinin. (2/197)

AZİZ

Şehirde (birtakım) kadınlar: "Aziz (Vezir)'in karısı kendi uşağının nefisinden murad almak istiyormuş. Öyle ki sevgi onun bağırma sinmiş. Biz doğrusu onu açıkça bir sapıklık içinde görüyoruz." dedi. (12/30)

(Hükümdar topladığı o kadınlara:) "Yusuf'un nefisinden murad

almak istediğinizde sizin durumunuz neydi?" dedi. Onlar: "Allah için, haşa" dediler. "Biz ondan hiçbir kötülük görmedik." Aziz (Vezir)'in de karısı dedi ki: "İşte şu anda gerçek orta yere çıktı; onun nefisinden ben murad almak istemişim. O ise gerçekten doğruyu söylenlerdendir." (12/51)

- B -

BABİL

Ve onlar, Süleyman'ın mülkü (nübüvveti) hakkında şeytanların anlattıklarına uydular. Süleyman inkâr etmedi; ancak şeytanlar inkâr etti. Onlar, insanlara sihri ve Babil'deki iki meleğle Harut'a ve Marut'a indirilene öğretiyorlardı. Oysa o ikisi: "Biz, yalnızca bir fitneyiz, sakın inkâr etme" demedikçe hiç kimseye (bir şey) öğretmezlerdi. Fakat onlardan erkekle karısının arasını açan şeyi öğreniyorlardı. Oysa onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezlerdi. Buna rağmen kendilerine zarar verecek ve yarar sağlamayacak şeyi öğreniyorlardı. Andolsun onlar, bunu satın alanın, ahiretten hiçbir payı olmadığını bildiler; kendi nefislerini karşılığında sattıkları şey ne kötü; bir bilselerdi. (2/102)

BAĞIRSAK

Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvanı) haram kıldı. Sığırlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan veya kemiğe karışanlar dışında iç yağlıları da onlara haram kıldı. 'Azgınlık ve hakta tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız. (6/146)
Takva sahiplerine va'd edilen cennetin misali (şudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen süttan ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüşünden ve Rablerinden bir mağîret vardır. Hiç (böyle mükafaatlanan bir kişi), ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırsaklarını 'parça parça koparan' kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu? (47/15)

BAĞIŞLAMAK (AFFETMEK)

Bundan sonra, (artık) şükredesiniz diye sizi bağışladık. (2/52)
Ve hatırlayın, demiştik ki: "Şu şehre girin ve orada istediğiniz yerde bol bol yiyeceğinizi, yalnızca secde ederek kapısından girerken 'dileğinizi bağışlanmadır' deyin; (biz de) hatalarınızı bağışlayalım; iyilik yapanların (ecirlerini) arttıracacağız." (2/58)
Rablerinden bağışlanma (salat) ve rahmet bunların üzerinedir ve hidayete erenler de bunlardır. (2/157)
Sizin ilahınız tek bir ilahdır; O'ndan başka ilah yoktur; O, Rahman'dır, Rahim'dir (bağışlayan ve esirgeyendir). (2/163)
O, size ölüyü (leşi) -kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adını kesilmiş olan (hayvanı) kesin olarak haram kıldı. Fakat kim kaçınılmaz olarak muhtaç kalırsa, taşkınlık yapmamak ve had-i aşmamak şartıyla (ölmeyecek oranda yiyebilir), ona bir günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/173)
Onlar, hidayete karşılık sapıklığı, bağışlanmaya karşılık azabı satın almışlardır. Ateşe karşı ne kadar dayanıklıdır! (2/175)
Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz kıldı). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine, onun (maktulün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından bağışlanırsa, artık yapılması gerekeni örfeye uymak (ve) ona (maktulün varis veya velisine) güzellikle (diyete) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azab vardır. (2/178)
Bunun yanında, kim, vasiyet edenin haksızlığa eğilim göstereceğinden ya da günaha gireceğinden korkup da ikisinin (taraf-

ların) arasını bulup-düzeltilirse, artık ona günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/182)
Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar, sizin örtülerinizi, siz de onlara örtüsünüzdür. Allah, gerçekten sizin, nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu bildi, tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdıklarınızı dileyin. Fecir vakti, sizce beyaz iplik siyah iplikten ayırd edilinceye kadar yiyeceğinizi, için, sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafta olduğunuz zamanlarda onlara (kadınlarınıza) yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, (sakın) onlara yanaşmayın. İşte Allah, insanlara ayetlerini böylece açıklar; umulur ki sakınırlar. (2/187)
Onlar, (savaşa) son verilerse (siz de son verin); şüphesiz Allah, bağışlayandır esirgeyendir. (2/192)
Sonra insanların (toplucu) akın ettiği yerden siz de akın edin ve Allah'tan bağışlanma dileyin. Şüphesiz Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (2/199)
Şüphesiz iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cehd edenler (çaba harcayanlar); işte onlar, Allah'ın rahmetini umabilirler. Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (2/218)
Allah sizi, yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden, boş, amaçsız sözler'den dolayı sorumlu tutmaz; fakat kalplerinizin kazandıklarından dolayı sorumlu tutar. Allah bağışlayandır, yumuşak davranandır. (2/225)
Kadınlarından uzaklaşmaya yemin edenler için dört ay bekleme süresi vardır. Eğer (bu süre içinde eşlerine) dönerlerse, şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/226)
(iddeti bekleyen) Kadınları nikahlamak istediğinizi (onlara sezdirmenizde ya da böyle bir isteği gönlünüzde saklamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Gerçekte Allah, sizin onları (kalbinizden geçirip) anaçığınızı bilir. Sakın bilinen (meşru) sözler dışında onlarla gizlice vaadleşmeyin; bekleme süresi tamamlanıncaya kadar nikah bağına bağlamaya kesin karar vermeyin. Ve bilin ki, elbette Allah kalbinizden geçeni bilmektedir. Artık ondan kaçın. Ve bilin ki, şüphesiz Allah bağışlayandır, (kullara) yumuşak davranandır. (2/235)
Güzel bir söz ve bağışlama, peşinden eziyet gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır, yumuşak davranandır. (2/263)
Şeytan, sizi fakirlikle korkutuyor ve size çirkin -hayasızlığı emrediyor. Allah ise, size Kendisinden bağışlama ve bol ihsan (fazl) vadediyor. Allah (rahmetiyle) geniş olandır, bilendir. (2/268)
Sadakaları açıkta verirsiniz ne iyi; fakat gizleyip fakirlere verirsiniz bu, sizin için daha hayırlıdır. O, günahlarınızdan bir kısmını bağışlar. Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (2/271)
Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. İçinizdekini açığa vursanız da, gizleseniz de, Allah sizi onunla sorguya çeker. Sonra dilediğini bağışlar, dilediğini azablandırır. Allah, herşeye güç yetirendir. (2/284)
Elçi, kendisine Rabbinden indirilene iman etti, mü'minler de. Tüm, Allah'a, meleklerine, Kitaplarına ve elçilerine inandı. "O'nun elçileri arasında hiçbirini (diğerinden) ayırdetmeyiz. İştittik ve itaat ettik. Rabbimiz bağışlamayı (dileriz). Varış ancak Sana'dır" dediler. (2/285)
Allah, hiç kimseye güç yetireceğinden başkasını yüklemez. (Kişinin nefsinin) Kazandığı lehine, kazandırılmaları aleyhinedir. "Rabbimiz, unuttuklarımızdan veya yanlışlarımızdan dolayı bizi sorumlu tutma. Rabbimiz, bize, bizden öncekilere yükledi-

KURAN FİHRİSTİ

ğın gibi ağır yük yükleme. Rabbimiz, kendisine güç yetiremeyeceğimiz şeyi bize taşıtma. Bizi affet. Bizi bağışla. Bizi esirge. Sen bizim mevlamızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/286)

Onlar: "Rabbimiz şüphesiz biz iman ettik, artık bizim günahlarımızı bağışla ve bizi ateşin azabından koru" diyenler; (3/16) Sabredenler, doğru olanlar, gönülden boyun eğenler, infak edenler ve 'seher vakitlerinde' bağışlanma dileyenlerdir. (3/17) De ki: "Eğer siz Allah'ı seviyorsanız bana uyun; Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah bağışlayandır, esirgeyendir." (3/31)

Ancak bundan sonra tevbe edenler, 'salih olarak davrananlar' başka. Çünkü Allah, gerçekten bağışlayandır, esirgeyendir. (3/89)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ındır. Kimi dilerse bağışlar, kimi dilerse azablandırır. Allah bağışlayandır, esirgeyenidir. (3/129)

Onlar, bollukta da, darlıkta da infak edenler, öfkelerini yeneler ve insanlar (daki hakların)dan bağışlama ile (vaz) geçenlerdir. Allah, iyilik yapanları sever. (3/134)

Ve 'çirkin bir hayasızlık' işledikleri ya da nefislerine zulmettikleri zaman, Allah'ı hatırlayıp hemen günahlarından dolayı bağışlanma isteyenlerdir. Allah'tan başka günahları bağışlayan kimdir? Bir de onlar yaptıkları (kötü şeylerde) bile bile ısrar etmeyenlerdir. (3/135)

İşte bunların karşılığı, Rablerinden bağışlanma ve içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetlerdir. (Böyle) Yapıp edenlere ne güzel bir karşılık (ecir var.) (3/136)

Onların söyledikleri: "Rabbimiz, günahlarımızı ve işimizdeki aşırılıklarımızı bağışla, ayaklarımızı (bastıkları yerde) sağlamlaştır ve bize kafirler topluluğuna karşı yardım et" demelerinden başka bir şey değildi. (3/147)

Andolsun, Allah size verdiği sözünde sadık kaldı; siz O'nun izniyle onları kırıp-geçiriyordunuz. Öyle ki sevdiğiniz (zaferi) size gösterdikten sonra, siz yılgınlık gösterdiniz, isyan ettiniz ve emir hakkında çekıştiniz. Sizden kiminiz dünyayı, kiminiz ahireti istiyordu. Sonra (Allah) denemek için sizi ondan çevirdi. Ama (yine de) sizi bağışladı. Allah mü'minlere karşı fazl (ve ihsan) sahibi olandır. (3/152)

İki topluluğun karşı karşıya geldikleri gün, sizden geri dönenleri, kazandıkları bazı şeyler dolayısıyla şeytan onların ayağını kaydırmak istemişti. Ama andolsun ki, Allah onları affetti. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, yumuşak olandır. (3/155)

Andolsun, eğer Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz, Allah'tan olan bir bağışlanma ve rahmet, onların bütün toplamakta olduklarından daha hayırlıdır. (3/157)

Allah'tan bir rahmet dolayısıyla, onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın onlar çevrenden dağılır giderlerdi. Öyleyse onları bağışla, onlar için bağışlanma dile ve iş konusunda onlarla müşavere et. Eğer azmedersen artık Allah'a tevekkül et. Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever. (3/159)

"Rabbimiz, biz: "Rabbimize iman edin" diye imana çağrıda bulunan bir çağırıcıyı işittik, hemen iman ettik. Rabbimiz, bizim günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört ve bizi de iyilik yapanlarla birlikte öldür." (3/193)

Sizlere anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri ve kendileriyle (gerdeğe) girdiğiniz kadınlarınızdan olup

koruyuculuğunuz altında bulunan üvey kızlarınız -onlarla gerdeğe girmemişseniz, size bir sakinca yoktur-, sizin sübünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi bir araya getirdiğiniz (evlilik) haram kılındı. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/23)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler, o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları, fuhuşta bulunmayan, iffeti ve gizlice dostlar edinmemişler olarak vellerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örf'e uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra, fuhuş yapacak olurlarsa, özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısını (ni uygulayın.) Bu, sizden günaha sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/25)

Ey iman edenler, sarhoş iken, ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişseniz yahud kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin, (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/43)

Gerçekten, Allah, Kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz. Bunun dışında kalanı ise, dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa, doğrusu büyük bir günahla iftira etmiş olur. (4/48)

Biz elçilerden hiç kimseyi ancak Allah'ın izniyle kendisine itaat edilmesinden başka bir şeyle göndermedik. Onlar kendi nefislerine zulmettiklerinde şayet sana gelip Allah'tan bağışlama dileselerdi ve elçi de onlar için bağışlama dileseydi, elbette Allah'ı tevbeleri kabul eden, esirgeyen olarak bulurlardı. (4/64)

(Onlara) Kendinden dereceler, bağışlanma ve rahmet (vermiştir.) Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/96)

Umulur ki Allah bunları affeder. Allah affedicidir, bağışlayıcıdır. (4/99)

Allah yolunda hicret eden, yeryüzünde barınacak çok yer de bulur, genişlik (ve bolluk) da. Allah'a ve Resülüne hicret etmek üzere evinden çıkan, sonra kendisine ölüm gelen kişinin ecri şüphesiz Allah'a düşmüştür. Allah, bağışlayıcıdır, esirgeyicidir. (4/100)

Ve Allah'tan bağışlanma dile. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/106)

Kim kötülük işler veya nefisine zulmedip sonra Allah'tan bağışlanma dilerse Allah'ı bağışlayıcı ve merhamet edici olarak bulur. (4/110)

Hiç şüphesiz, Allah, Kendisine şirk koşanları bağışlamaz. Bunun dışında kalanlar ise, (onlardan) dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa elbette o uzak bir sapıklıkla sapmıştır. (4/116)

Kadınlar arasında adaleti sağlamaya -ne kadar özen gösterseniz de- güç yetiremezsiniz. Öyleyse, büsbütün (birine) eğilim (sevgi ve ilgi) gösterip de öbürünü askıdaymış gibi bırakmayın. Eğer arayı düzeltir ve sakinirseniz, şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/129)

Gerçek şu, iman edip sonra inkâra sapanlar, sonra yine iman edip sonra inkâra sapanlar sonra da inkârları artanlar... Allah onları bağışlayacak değildir, onları doğru yola da iletecek değildir. (4/137)

Bir hayrı açıklar ya da gizli tutarsanız veya bir kötülüğü bağışlarsanız, şüphesiz Allah, affedicidir, güç yetirendir. (4/149)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Allah'a ve Resûlü'ne inananlar ve onlardan hiçbirisi arasında ayır-
maymayanlar, işte onlara ecirleri verilecektir. Allah, başışla-
yandır, esirgeyendir. (4/152)

Gerçek şu ki, inkâr edenler ve zulmedenler, Allah onları başış-
layacak değildir, onları bir yola da ileticek değildir. (4/168)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğul-
muş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtı-
cı hayvan tarafından taşınmış, -(henüz canlılık yetiştirip) kestik-
leriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal
oklarıyla kismet aramanız size haram kılındı. Bunlar fiskektir (gü-
nahla yoldan sapmadır.) Bugün inkâra sapanlar, sizin dininiz-
den (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi
kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din
olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açıklıkta kaçınıl-
maz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göster-
meksiniz- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.)
Çünkü Allah başışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

Allah, iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiş-
tir, onlar için bir başışlanma ve büyük bir ecir vardır. (5/9)
Yahudi ve Hıristiyanlar: "Biz Allah'ın çocuklarıyız ve sevdipleri-
yiz" dedi. De ki: "Peki, ne diye sizi günahlarınızdan dolayı azab-
landırıyor? Hayır, siz O'nun yarattığından birer beşersiniz. O,
dilediğini başışlar, dilediğini azaplandırır. Göklerin, yerin ve
bunların arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır. Son varış
O'nadır." (5/18)

Ancak, sizin onlara güç yetirmenizden önce tevbe edenler baş-
ka. Bilin ki, şüphesiz Allah başışlayandır, esirgeyendir. (5/34)
Ancak kim işlediği zulümden sonra tevbe eder ve (davranışları-
nı) düzeltirse, şüphesiz Allah onun tevbesini kabul eder. Mu-
hakkak Allah, başışlayandır, esirgeyendir. (5/39)

Göklerin ve yerin mülkünü Allah'a ait olduğunu bilmiyor mu-
sun? O, kimi dilerse azaplandırır, kimi dilerse başışlar. Allah,
herşeye güç yetirendir. (5/40)

Yine de Allah'a tevbe edip başışlanma istemeyecekler mi? O-
ysa Allah başışlayandır, esirgeyendir. (5/74)

Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim
onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse, cezası, hayvandan
öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulaşmış bir kur-
banlık olarak içinizden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Ve-
ya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir
keffaret vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah
geçmişte olanı başışladı. Ama kim tekrarlarsa, Allah ondan öc
alacaktır. Allah üstün ve güçlüdür, öc sahibidir. (5/95)

Bilin ki, Allah gerçekten cezası pek şiddetli olmaktadır. Ve Allah baş-
ışlayandır, esirgeyendir. (5/98)

Ey iman edenler, size açıklandığında sizi üzecek şeyleri sorma-
yın; Kur'an indirildiği zaman sorarsanız, size açıklanır. Allah
onu affetti. Allah başışlayandır, (kullara) yumuşak olmaktadır.
(5/101)

Eğer onları azaplandırırsan, şüphesiz onlar Senin kullarıdır,
eğer onları başışlarsan, şüphesiz aziz olan, hakim olan Sensin
Sen." (5/118)

Bizim ayetlerimizde iman edenler sana geldiklerinde, onlara de-
ki: "Selam olsun size. Rabbinizin rahmeti Kendi üzerine yazdı ki,
içinizden kim bir cehalet sonucu bir kötülük işler sonra tevbe
eder ve (kendini) ıslah ederse şüphesiz, O, başışlayandır, esir-
geyendir." (6/54)

De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, yiyecek bir kimsenin yiyeceği
(şeyler) için, ölü eti, dökülen kan, domuz eti -ki bu gerçekten

murdardır- ya da Allah'tan başkası adına kesilmiş bir fisk dışın-
da, haram kılınmış bir şey bulmuyorum. Kim kaçınılmaz bir ih-
tiyâçla karşı karşıya kalırsa, -saldırmamak ve haddi aşmamak
şartıyla- (bu sayılanlardan ölmeyecek kadar yiyebilir). Şüphesiz
senin Rabbin başışlayandır, esirgeyendir. (6/145)

O sizi yeryüzünün halifeleri kıldı ve size verdikleriyle sizi dene-
mek için kiminizi kiminize göre derecelerle yükseltti. Şüphesiz
senin Rabbin, sonuçlandırması pek çabuk olmaktadır ve şüphesiz
O, başışlayandır, esirgeyendir. (6/165)

Dediler ki: "Rabbimiz, biz nefislerimize zulmettik, eğer bizi baş-
ışlamazsan ve esirgemezsen, gerçekten hüsrana uğrayanlar-
dan olacağız." (7/23)

Ne zaman ki (yaptıklarından dolayı) pişmanlık duyup, başları
elleri arasına düşürüldü ve kendilerinin gerçekten şaşırıp-sap-
tıklarını görünce: "Eğer Rabbimiz bize merhamet etmez ve bizi
başışlamazsa kesin olarak hüsrana uğrayanlardan olacağız"
dediler. (7/149)

(Musa yalvarıp) Dedi ki: "Rabbim, beni ve kardeşimi başışla, bi-
zi rahmetine kat. Sen merhamet edenlerin en merhametli olanı-
sın." (7/151)

Kötülük işleyip bunun ardından tevbe edenler ve iman edenler;
hiç şüphesiz Rabbin, bundan (tevbeden) sonra elbette başışla-
yandır, esirgeyendir. (7/153)

Musa, belirlediğimiz buluşma zamanı için kavminden yetmiş
adam seçip-ayırıldı. Bunları da 'dayanılmaz bir sarıntı' tutu-
vurdu, dedi ki: "Rabbim, eğer dileseydin, onları ve beni daha ön-
ceden helak ederdin. (Şimdi) İçimizdeki beyinsizlerin yaptıklar-
ından dolayı bizi helak edecek misin? O da Senin denemen-
den başkası değildir. Onunla sen dilediğini sapıtır, dilediğini hi-
dayete erdirirsin. Bizim velimiz Sensin. Öyleyse bizi başışla, bi-
zi esirge; Sen başışlayanların en hayırlısıdır." (7/155)

Onlara: "Bu şehirde oturun, ondan istediğiniz yerden yeyin, 'di-
lediğimiz başışlanmadır' deyin ve kapısından secde ederek girin,
(biz de) hatalarınızı başışlayalım. İyilik yapanların (armağanlan-
rını) artıracağız" denildiğinde: (7/161)

İşte o zaman Rabbin, onlara en kötü azabı yapacak kimse(leri)
kıyamet gününe kadar üzerlerine mutlaka göndereceğini bildir-
di. Şüphesiz, Rabbin (ceza ile) sonuçlandırması pek çabuk
olmaktadır ve gerçekten O, başışlayandır, esirgeyendir. (7/167)

Onların ardından yerlerine kitaba mirasçı olan birtakım 'kötü
kimseler' geçti. (Bunlar) Şu değersiz olan (dünya)ın geçici-ya-
rarını alıyor ve: "Yakında başışlanacağız" diyorlar. Bunun ben-
zeri bir yarar gelince onu da alıyorlar. Kendilerinin Allah'a kar-
şı hakkı söylemekten başka bir şeyi söylemeyeceklerine ilişkin
Kitap sözü alınmamış mıydı? Oysa içinde olanı okudular.
(Allah'tan) Korkanlar için ahiret yurdu daha hayırlıdır. Hâlâ akıl
erdirmeyecek misiniz? (7/169)

İşte gerçek mü'minler bunlardır. Rableri Katında onlar için dere-
celer, başışlanma ve üstün bir rızık vardır. (8/4)

Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakinirsiniz, size doğruyu
yanlıştan ayıran bir nur ve arkış (furkan) verir, kötülüklerinizi
ört. ve sizi başışlar. Allah büyük fazl sahibidir. (8/29)

Oysa sen içlerinde bulunduğun süreçte, Allah onları azaplandı-
racak değildir. Ve onlar, başışlanma dilemektenlerken de, Allah
onları azaplandırıcak değildir. (8/33)

O inkâr edenlere de ki: "Eğer vazgeçerlerse geçmişte (yaptık-
ları) şeyler başışlanacaktır. Ama yine dönecek olurlarsa, önce-
ki (toplumlara uygulanan) sünnet, muhakkak (onların başından
da) geçmiş olacaktır. (8/38)

KURAN FİHRİSTİ

Artık ganîmet olarak elde ettiklerinizden helal ve temiz olarak yiyin ve Allah'tan korkup-sakinin. Şüphesiz Allah bağışlayandır, esirgeyendir." (8/69)

Ey Peygamber, ellerinizdeki esirlere de ki: "Eğer Allah, sizin kabîlelerinizde bir hayır olduğunu bilirse (görürse) size sizden alından daha hayırlısını verir ve sizi bağışlar. Allah bağışlayandır, esirgeyendir." (8/70)

İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cehd edenler (çaba harcayanlar) ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte gerçek mü'min olanlar bunlardır. Onlar için bir bağışlanma ve üstün bir rızık vardır. (8/74)

Haram aylar (süre tanınmış dört ay) sıyrılıp-bitince (çıknca) müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün, onları tutuklayın, kuşatın ve onların bütün geçit yerlerini kesip-tutun. Eğer tevbe edip namaz kılarlarsa ve zekatı verilerse yollarını açiverin. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/5)

Bunun ardından Allah, dilediği kimseden tevbesini kabul eder. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/27)

Özür belirtmeyiniz. Siz, imanınızdan sonra inkâra saptınız. Sizden bir topluluğu bağışlasak da, bir topluluğunuzu gerçekten suçlu-günahkar olmaları nedeniyle azablandıracamız. (9/66)

Sen, onlar için ister bağışlanma dile, istersen dileme. Onlar için yetmiş kere bağışlanma dilesen de, Allah onları kesinlikle bağışlamaz. Bu, gerçekten onların Allah'a ve elçisine (karşı) nankörlük etmeleri dolayısıyladır. Allah fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/80)

Allah'a ve elçisine karşı 'içten bağlı kalıp hayra çağırınlar' oldukları sürece, güçsüz-zayıflara, hastalara ve infak etmek için bir şey bulamayanlara bir sorumluluk (günah) yoktur. İyilik edenlerin aleyhinde de bir yol yoktur. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/91)

Bedevilerden öyleleri de vardır ki, onlar Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve infak ettiği Allah Katında bir yakınlaşmaya ve elçinin dua ve bağışlama dileklerine (bir yol) sayar. Haberiniz olsun, bu gerçekten onlar için bir yakınlaşmadır. Allah da onları Kendi rahmetine sokacaktır. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/99)

Diğerleri günahlarını itiraf ettiler, onlar salih bir ameli bir başka kötüyle karıştırmışlardır. Umulur ki Allah tevbelarını kabul eder. Hiç şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/102)

Kendilerine onların gerçekten çılgın ateşin arkadaşları oldukları açıklandıktan sonra -yakınları dahi olsa- müşrikler için bağışlanma dilemeleri peygambere ve iman edenlere yaraşmaz. (9/113)

İbrahim'in babası için bağışlanma dilemesi, yalnızca ona verdiği bir söz dolayısıyla idi. Kendisine, onun gerçekten Allah'a düşman olduğu açıklanınca ondan uzaklaştı. Doğrusu İbrahim, çok duygulu, yumuşak huyluydu. (9/114)

(Savaştan) Geri bırakılan üç (kişiyi) de (bağışladı). Öyle ki, bütün genişliğine rağmen yeryüzü onlara dar gelmişti, nefisleri de kendilerine dar (sıkıntılı) gelmişti ve O'nun dışında (yine) Allah'tan başka bir sığınacak olmadığını iyice anladılar. Sonra tevbe etsinler diye onların tevbesini kabul etti. Şüphesiz Allah, (yalnızca) O, tevbeleri kabul endendir, esirgeyendir. (9/118)

Allah sana bir zarar dokunduracak olsa, O'ndan başka bunu senden kaldıracak yoktur. Ve eğer sana bir hayır isterse, O'nun bol fazlını geri çevirecek de yoktur. Kullarından dilediğine bundan isabet ettirir. O, bağışlayandır, esirgeyendir. (10/107)

Ve Rabbinizden bağışlanma dileyin; sonra O'na tevbe edin. O

da sizi, adı konulmuş bir vakte kadar güzel bir meta (fayda) ile metalandırın ve her ihсан sahibine kendi ihسانını versin. Eğer yüz çevirirseniz gerçekten benim, sizin için büyük bir günün azabından korkarım. (11/3)

Sabredenler ve salih amellerde bulunanlar başka. İşte, bağışlanma ve büyük ecir bunlarındır. (11/11)

Dedi ki: "Ona binin. Onun yüzmesi de, demir atması (durmması) da Allah'ın adıyladır. Şüphesiz, benim Rabbin bağışlayandır, esirgeyendir." (11/41)

Dedi ki: "Rabbim, bilgim olmayan şeyi Senden istemekten Sana sığınırım. Ve eğer beni bağışlamaz ve beni esirgemezsen, hüsrana uğrayanlardan olurum." (11/47)

Ey kavmim, Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Üstünüze gökten sağanak (yağmurlar, bol nimetler) yağdırın ve gücünüze güç katsın. Suçlu-günahkarlar olarak yüz çevirmeyin." (11/52)

Semud (halkına da) kardeşleri Salih'i (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. O sizi yerden (topraktan) yarattı ve onda ömür geçirenler kıldı. Öyleyse O'ndan bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Şüphesiz benim Rabbin, yakın olandır, (duaları) kabul edendir." (11/61)

"Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Gerçekten benim Rabbin, esirgeyendir, severdir." (11/90)

Onlar, burda da, kıyamet gününde de lanete tabi tutuldular. (Bu) Verilen bağış, ne kötü bir bağıştır. (11/99)

"Yusuf, sen bundan yüz çevir. Sen de (kadın) günahın dolayısıyla bağışlanma dile. Doğrusu sen günahkârlardan oldun." (12/29)

"(Yine de) Ben nefsimi temize çıkaramam. Çünkü gerçekten nefis, -Rabbimin kendisini esirgediği dışında- var gücüyle kötülüğü emredendir. Şüphesiz, benim Rabbin, bağışlayandır, esirgeyendir." (12/53)

Böylece onun (Yusuf'un) huzuruna girdikleri zaman, dediler ki: "Ey Vezir, bize ve ailemize şiddetli bir darlık dokundu; önemi olmayan bir sermaye ile geldik. Bize artık (yine) ölçüğü tam olarak ver ve bize ilave bir bağışta bulun. Şüphesiz Allah, tasaddukta bulunanlara karşılığını verir." (12/88)

Dedi ki: "Bugün size karşı sorgulama, kınama yoktur. Sizi Allah bağışlasın. O, merhametlilerin (en) merhametlisidir." (12/92) (Çocukları da:) "Ey babamız, bizim için günahlarımızın bağışlanmasını dile. Biz gerçekten hataya düşenler idik" dediler. (12/97)

"İlerde sizin için Rabbinden bağışlanma dilerim. Çünkü O, bağışlayandır, esirgeyendir" dedi. (12/98)

Onlar, iyilikten önce kötülüğü çabuklaştırmak istiyorlar; oysa onlardan önce nice örnekler gelip-geçmiştir. Ve şüphesiz, senin Rabbin, zulümlerine karşılık insanları için bağışlama sahibidir ve şüphesiz senin Rabbin, cezası çok şiddetli olandır. (13/6)

Resulleri dedi ki: "Allah hakkında mı şüphe (ediyorsunuz)? O, gökleri ve yeri yaratandır; O, sizi, günahlarımızı bağışlamak için davet etmekte ve sizi adı konulmuş bir süreye kadar erteliyor." Dediler ki: "Siz, bizim benzerimiz olan birer beşerden başkası değilsiniz. Siz bizi, babalarımızın yaptıklarından çevirip-engellemek istiyorsunuz, öyleyse bize apaçık bir delil getirin." (14/10)

"Rabbim, gerçekten onlar insanlardan birçoğunu şaşırtıp-saptırdı. Bundan böyle kim bana uyarırsa, artık o bendendir, kim bana isyabet ederse elbette Sen, bağışlayansın, esirgeyensin." (14/36)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

"Rabbimiz, hesabın yapılacağı gün, beni, anne-babamı ve mü'minleri bağışla" (14/41)

Haber ver kullarıma; şüphesiz Ben, Ben bağışlayanım, esirgeyenim. (15/49)

Eğer Allah'ın nimetini saymaya kalkışacak olursanız, onu bir genelme yaparak bile sayamazsınız. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (16/18)

Sonra gerçekten Rabbin, işkenceye uğratıldıktan sonra hicret edenlerin, ardından cehd edip sabredenlerin (destekçisidir). Şüphesiz senin Rabbin, bundan sonra da gerçekten bağışlayandır, esirgeyendir. (16/110)

O, size ancak ölüyü, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı haram kıldı. Fakat kim mecbur kalırsa, saldırmamak ve sınırı aşmamak üzere (yiyebilir). Çünkü gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (16/115)

Sonra gerçekten Rabbin, cehalet sonucu kötülük işleyen, sonra bunun ardından tevbe eden ve ıslah olanlar(la beraberdir). Şüphesiz Rabbin bundan sonra bağışlayandır, esirgeyendir. (16/119)

Rabbimiz, sizin içinizdekini daha iyi bilir. Eğer siz salih olursanız, şüphesiz O da, (kendisine) yönelik dönenleri bağışlayıcıdır. (17/25)

Yedi gök, yer ve bunların içindekiler O'nu tesbih eder; O'nu övgü ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur, ancak siz onların tesbihlerini kavramıyorsunuz. Şüphesiz O, halim olandır, bağışlayandır. (17/44)

Kendilerine hidayet geldiği zaman insanları inanmaktan ve Rablerinden bağışlanma dilemelerinden alıkoyan şey, ancak evvelkilerin sünnetinin kendilerine de gelmesi veya azabın onları karşılarcasına gelmesi(ni bekleme)leridir. (18/55)

Senin Rabbin rahmet sahibi (ve) bağışlayıcıdır. Eğer, kazandıklarından dolayı onları (azabla) yakalasaydı, şüphesiz onlara azabı (bir an önce) cabuklaştırırdı. Hayır, onlar için bir buluşma zamanı vardır, onun dışında asla başka bir sığınak bulamayacaklardır. (18/58)

(İbrahim): "Selam üzerine olsun, senin için Rabbimden bağışlanma dileyeceğim, çünkü, O, bana pek lütfekardır" dedi. (19/47)

"Gerçekten biz Rabbimize iman ettik; günahlarımızı ve sihir dolayısıyla bizi kendisine karşı zorlayarak-sürüklediğin (suçumuzu) bağışlasın. Allah, daha hayırlıdır ve daha süreklidir." (20/73) Gerçekten ben, tevbe eden, inanan, salih amellerde bulunup da sonra doğru yola erişen kimseyi şüphesiz bağışlayıcıyım. (20/82)

Buna göre, iman edip salih amellerde bulunanlar, onlar için bir bağışlanma (mağfiret) ve üstün bir rızık vardır. (22/50)

İşte böyle; her kim kendisine yapılan haksızlığın benzeriyle karşılık verir, sonra aleyhine 'azgınlık ve saldırdı' bulunulursa, Allah, mutlaka ona yardım eder. Şüphesiz Allah, affedicidir, bağışlayıcıdır. (22/60)

"Çünkü gerçekten Benim kullarımdan bir grup: "Rabbimiz, iman ettik, Sen artık bizi bağışla ve bize merhamet et, Sen merhamet edenlerin en hayırlısıdır, derlerdi de." (23/109)

Ve de ki: "Rabbim, bağışla ve merhamet et, Sen merhamet edenlerin en hayırlısıdır." (23/118)

Ancak bundan sonra tevbe eden ve salihçe davrananlar hariç. Çünkü gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (24/5)

Sizden, faziletli ve varlıklı olanlar, yakınlara, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekle eksiltme yapmasınlar, affet-

sinler ve hoşgörsünler. Allah'ın sizi bağışlamasını sevmez misiniz? Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (24/22)

Kötü kadınlar, kötü erkeklerle; kötü erkekler, kötü kadınlara; iyi ve temiz erkekler, iyi ve temiz kadınlara (yaraşır). Bunlar, onların demekte olduklarından uzaktırlar. Bunlar için bir bağışlanma ve kerim (üstün) bir rızık vardır. (24/26)

Nikah (imkanı) bulamayanlar, Allah onları Kendi fazlından zenginleştirinceye kadar iffetli davranırlar. Sağ ellerinizin malik olduğu (köle ve cariye)lerden) mükatebe isteyenlere -eğer onlarda bir hayır görüyorsanız- mükatebe yapın. Ve Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Dünya hayatının geçici metaini elde etmek için -ırzlarını korumak istiyorlarsa- cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim onları (fuhşa) zorlarsa, şüphesiz, onların (fuhşa) zorlanmalarından sonra Allah (onları) bağışlayandır, esirgeyendir. (24/33)

Mü'minler o kimselerdir ki, Allah'a ve Resülüne iman edenler, onunla birlikte toplu(mu ilgilendiren) bir iş üzerinde iken, ondan izin alıncaya kadar bırakıp-gitmeyenlerdir. Gerçekten, senden izin alanlar, işte onlar Allah'a ve elçisine iman edenlerdir. Böylelikle, senden kendi bazı işleri için izin istedikleri zaman, dilediklerine izin ver ve onlar için Allah'tan bağışlanma dile. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (24/62)

De ki: "Onu, göklerde ve yerde gizli olanı bilen (Allah) indirmiştir. Doğrusu O, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (25/6)

Ancak tevbe eden, iman eden ve salih amellerde bulunup davranan başka; işte onların günahlarını Allah iyiliklere çevirir. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (25/70)

"Doğrusu biz, iman edenlerin ilki olduğumuzdan dolayı Rabbimizin bizim hatalarımızı bağışlayacağını umuyoruz." (26/51)

"Din (ceza) günü hatalarımızı bağışlayacağını umduğum da O'dur;" (26/82)

"Babamı da bağışla, çünkü o şaşırıp sapanlardandır." (26/86)

"Ancak zulmeden başka; sonra kötülüğün ardından iyiliğe çevirirse, artık şüphesiz Ben, bağışlayanım, esirgeyenim." (27/11)

Dedi ki: "Ey kavmim, neden iyilikten önce kötülük konusunda acele davranıyorsunuz? Allah'tan bağışlanma dilemeniz gerekmez mi? Umulur ki esirgenirsiniz." (27/46)

Dedi ki: "Rabbim, gerçekten, ben kendî nefisime zulmettim, artık beni bağışla." Böylece (Allah) onu bağışladı. Şüphesiz, O, bağışlayandır, esirgeyendir. (28/16)

Onları (evlat edindiklerini) babalarına nisbet ederek çağırın; bu, Allah Katında daha adildir. Eğer babalarını bilmiyorsanız artık onlar, dinde sizin kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Hata olarak yaptıklarınızda ise, sizin için bir sakınca (bir vebal) yoktur. Ancak kalplerinizin kasıt gözeterek (taammüden) yaptıklarınızda vardır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (33/5)

Çünkü Allah, (sözüne bağlı kalıp doğru olan) sâdikları sadakatlerinden dolayı mükafaatlandırarak, münafıkları da dilerse azablandırarak veya tevbe (nasib edip tevbe)lerini kabul edecektir. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/24)

Şüphesiz, Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar, sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, saygıyla (Allah'tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar, Allah'ı

KURAN FİHRİSTİ

çokça zikreden erkekler ve (Allah'ı çokça) zikreden kadınlar; işte bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (33/35)

Ey Peygamber, gerçekten Biz sana ücretlerini (mehirlerini) verdiğimiz eşlerini ve Allah'ın sana ganimet olarak verdikleri (savaş esirleri)nden sağ elinin malik olduğu (cariyeler) ile seninle birlikte hicret eden amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kızlarını ve teyzenin kızlarını helal kıldık; bir de, kendisini peygambere hibe eden ve peygamberin kendisini almak istediği mü'min bir kadını da, -mü'minler için olmaksızın yalnızca sana has olmak üzere- (senin için helal kıldık). Biz, kendi eşleri ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) konusunda onlar (mü'minler) üzerine neyi farz kıldığımızı bildik (size bildirdik). Böylelikle senin için hiçbir güçlük olmasın. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/50)

Ey Peygamber, eşlerine, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına dış elbiselerinden (cılıbalarından) üstlerine giymelerini söyle; onların (özgür ve iffetli) tanınması ve eziyet görmemeleri için en uygun olan budur. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/59)

Ki O (Allah), amellerinizi islah etsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse, artık o en büyük kurtuluşla kurtulmuştur. (33/71)

Şundan ki: Allah, münafık erkekleri ve münafık kadınları, müşrik erkekleri ve müşrik kadınları azablandıracak; mü'min erkeklerin ve mü'min kadınların tevbesini kabul edecektir. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/73)

Yerin içine gireni, ondan çıkanı; gökten ineni ve oraya çıkanı bilir. O, esirgeyendir, bağışlayandır. (34/2)

Andolsun, Sebe' (halkı)nın oturduğu yerlerde de bir ayet vardır. (Evleri) Sağdan ve soldan iki bahçeydi. (Onlara demiştik ki:)"Rabbimizin rızıkından yiysin ve O'na şükredin. Güzel bir şehir ve bağışlayan bir Rabb(iniz var)." (34/15)

O inkâr edenler; onlar için şiddetli bir azab vardır. İman edip salih amellerde bulunanlar ise; onlar için de bir bağışlanma ve büyük bir ecir vardır. (35/7)

İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da renkleri böyle değişik olanlar vardır. Kulları içinde ise Allah'tan ancak alim olanlar 'içleri titreyerek-korkar'. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olanıdır, bağışlayandır. (35/28)

Çünkü (Allah,) ecirlerini noksansız olarak öder ve kendi fazlından onlara arttırır. Şüphesiz O, bağışlayandır, şükür kabul edendir. (35/30)

Derler ki: "Bizden hüznü giderip yok eden Allah'a hamdolsun; şüphesiz Rabbimiz, gerçekten bağışlayandır, şükür kabul edendir." (35/34)

Üpeshiz Allah, gökleri ve yeri zeval bulurlar diye (her an kudreti altında) tutuyor. Andolsun, eğer zeval bulacak olurlarsa, kendisinden sonra artık kimse onları tutamaz. Doğrusu O, Halim'dir, bağışlayandır. (35/41)

Sen ancak, zikre (Kur'an'a) uyan ve gayb ile Rahman olana (karşı) içi titreyerek korku duyan kimseyi uyarırsın. İşte böylesini, bir bağışlanma ve üstün bir ecirle müjdele. (36/11)

"Rabbimin beni bağışladığını ve ağırılanlardan kıldığını." (36/27)

"Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir, üstün ve güçlü olan, bağışlayandır." (38/66)

Gökleri ve yeri hak olarak yaratı. Geceyi gündüzün üstüne sarıp-örtüyor, gündüzü de geceye üstüne sarıp-örtüyor. Güneş

ve aya boyun eğdirdi. Her biri adı konulmuş bir ecele (süreye) kadar akıp gitmektedir. Haberin olsun; üstün ve güçlü olan, bağışlayan O'dur. (39/5)

(Benden onlara) De ki: "Ey kendi aleyhlerinde olmak üzere ölçüyü taşırın kullarım. Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Şüphesiz Allah, bütün günahları bağışlar. Çünkü O, bağışlayandır, esirgeyendir." (39/53)

Günahı bağışlayan, tevbe kabul eden, cezası pek şiddetli olan ve lütf sahibi (Allah'tan). O'ndan başka ilah yoktur. Dönüş O'nadır. (40/3)

"Siz beni Allah'a (karşı) inkâr etmeye ve hakkında bilgim olmayan şeyleri O'na şirk koşmaya çağırıyorsunuz. Ben ise sizi, üstün ve güçlü olan, bağışlayan (Allah'a) çağırıyorum. (40/42)

"İmkânı yok; gerçekten sizin beni kendisine çağırılmakta olduğunuz şeyin, dünyada da, ahirette de çağrıda bulunma (yetkisi, gücü, değeri ve bağışlama)sı yoktur. Şüphesiz, bizim dönüşümüz Allah'adır. Ölçüyü taşırınlar, onlar ateşin halkıdır." (40/43)

"Çok bağışlayan, çok esirgeyen (Allah'tan bir ağırılanma olarak." (41/32)

Gökler, neredeyse üstlerinden çatlayıp-parçalanacaklar; melekler de Rablerini hamd ile tesbih ederler ve yerde olanlara mağfîret dilerler. Haberin olsun; gerçekten Allah, bağışlayan ve esirgeyen O'dur. (42/5)

İşte Allah, iman edip salih amellerde bulunan kullarına böyle müjde vermektedir. De ki: "Ben buna karşı yakınlıkta sevgi dışında sizden hiçbir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik kazanırsa, Biz ondaki iyiliği arttırırız. Gerçekten Allah, bağışlayandır, şükredene karşılığını verendir. (42/23)

(Bunlar,) Büyük günahlardan ve çirkin -utanmazlıklardan kaçınanlar ve gazablandıkları zaman bağışlayanlar, (42/37)

Kim sabreder ve bağışlarsa, şüphesiz bu, azme değer işlerdendir. (42/43)

İman edenlere de ki: "(Allah'ın) Onları kazandıklarıyla cezalandırması için, Allah'ın günlerini ummayanları (şimdilik) bağışlasınlar." (45/14)

Yoksa: "Kendisi onu uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eğer ben uydurdumsa, bu durumda siz, Allah'tan bana (gelecek) hiçbir şeye malik (engel) olamazsınız. Sizin kendisi (Kur'an) hakkında, ne taşkınlıklar yaptığınızı O daha iyi bilendir. Benimle sizin aranızda şahid olarak O yeter. O, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (46/8)

"Ey kavmimiz, Allah'a davet edene icabet edin ve O'na iman edin; günahlarınızdan bir kısmını bağışlasın ve sizi acı bir azabtan korusun." (46/31)

Öyle ki Allah, senin geçmiş ve gelecek (her) günahını bağışlasın, üzerindeki nimetini tamamlasın ve seni dosdoğru bir yola yöneltsin. (48/2)

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır; dilediğine mağfîret eder, dilediğini azablandırır. Allah, çok bağışlayan, çok esirgeyendir. (48/14)

Eğer gerçekten, yanlarına çıkıncaya kadar sabretmiş olsalardı, herhalde (bu,) kendileri için daha hayırlı olurdu. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (49/5)

Bedevidler, dedi ki: "İman ettik." De ki: "Siz iman etmediniz; ancak "İslam (Müslüman veya teslim) olduk deyin. İman henüz kalplerinize girmiş değildir. Eğer Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederseniz, O, sizin amellerinizden hiçbir şeyi eksilmez. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (49/14)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Ey iman edenler, Allah'tan sakınıp-korkun ve O'nun elçisine iman edin, size kendi rahmetinden iki kat (güzel karşılık) versin. Size kendisiyle yürüyeceğiniz bir nur kılını ve size mağfiret etsin. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (57/28)

Sizden kadınlarına "zihar"da bulunanlar (bilsinler ki, kadınları) onların anneleri değildir. Anneleri, yalnızca kendilerini doğuranlardır. Şüphesiz onlar, çirkin ve yalan söylemektedirler. Gerçekten Allah, çok affeden, çok bağışlayandır. (58/2)

Ey iman edenler, Peygamber'e gizli bir şey arzedeceğiniz zaman, gizli konuşmanızdan önce bir sadaka verin. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Şayet (buna imkan) bulamazsanız, artık şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (58/12)

Bir de onlardan sonra gelenler, derler ki: "Rabbimiz, bizi ve bizden önce iman etmiş olan kardeşlerimizi bağışla ve kalplerimizde iman edenlere karşı bir kin bırakma. Rabbimiz, gerçekten sen, çok şefkatlisin, çok esirgeyicisin." (59/10)

İbrahim ve onunla birlikte olanlarda size güzel bir örnek vardır. Hani kendi kavimlerine demişlerdi ki: "Biz, sizlerden ve Allah'ın dışında tapıklarınızdan gerçekten uzağız. Sizi (artık) tanımayıp-inkar ettik. Sizinle aramızda, siz Allah'a bir olarak iman edinceye kadar ebedi bir düşmanlık ve bir kin baş göstermiştir." Ancak İbrahim'in babasına: "Sana bağışlanma dileyeceğim, ama Allah'tan gelecek herhangi bir şeye karşı senin için gücüm yetmez." demesi hariç. "Ey Rabbimiz, biz Sana tevekkül ettik ve 'içten Sana yöneldik.' Dönüş Sanadır." (60/4)

"Rabbimiz, bizi inkâr edenler için bizi fitne (deneme konusu) kılma ve bizi bağışla Rabbimiz. Şüphesiz Sen, üstün ve güçlüsün, hüküm ve hikmet sahibisin." (60/5)

Belki Allah, sizlerle onlardan kendilerine karşı düşmanlık besledikleriniz arasında bir sevgi-bağı kılar. Allah, güç yetirendir. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (60/7)

Ey Peygamber, mü'min kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak), ma'ruf (iyi, güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek üzere, sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman, onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (60/12)

O da sizin günahlarınızı bağışlar, sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere ve Adn cennetlerindeki güzel konaklara yerleştirir. İşte 'büyük mutluluk ve kurtuluş' budur. (61/12)

Onlara: "Gelin Allah'ın Resûlü sizin için mağfiret (bağışlanma) dilesin," denildiği zaman başlarını yana çevirdiler. Sen, onların büyüklük taslamışlar olarak yüz çevirmekte olduklarını görürsün. (63/5)

Ey iman edenler, gerçek şu ki, sizin eşlerinizden ve çocuklarınızdan bir kısmı sizler için (bire) düşmandırlar. Şu halde onlardan sakının. Yine de affeder, hoş görür (kusurlarını yüzlerine vurmaz) ve bağışlarsanız, artık elbette Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (64/14)

Eğer Allah'a güzel bir borç verecek olursanız, onu sizin için kat kat artırır ve sizi bağışlar. Allah Şekûr'dur (şükür kabul edip çok ihsan eden), Halim'dir (cezaı vermekte acele etmeyendir). (64/17)

Ey Peygamber, eşlerinin hoşnutluğunu isteyerek, Allah'ın sana helal kıldıklarını niçin haram kılıyorsun? Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (66/1)

Ey iman edenler, Allah'a kesin (nasuh) bir tevbe ile tevbe edin.

Olabilir ki, Allah sizin kötülüklerinizi örter ve altından ırmaklar akan cennetlere sokar. O gün Allah, Peygamberi ve onunla birlikte iman edenleri küçük düşürmeyecektir. Nurları, önlerrinde ve sağ yanlarında koşar-parıldar. Derler ki: "Rabbimiz nurumuzu tamamladı, bizi bağışla. Şüphesiz Sen, herşeye güç yetirensin." (66/8)

O, amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstün ve güçlü olandır, çok bağışlayandır. (67/2)

Gerçek şu ki, Rablerinden gayb ile (O'nu görmedikleri halde) içleri titreyerek-korkanlara gelince; onlar için bir mağfiret (bağışlanma) ve büyük bir ecir vardır. (67/12)

"Ki günahlarınızı bağışlasın ve sizi adı konulmuş bir ecele kaddar ertelesin. Elbette Allah'ın eceli geldiği zaman, o ertelenmez. Bir bilmiş olsaydınız." (71/4)

"Doğrusu ben, onları bağışlanma için her davet edişimde, onlar parmaklarını kulaklarına tıkadılar, örtülerini başlarına çektiler ve büyüklük tasladıkça büyüklük gösterip-direttiler." (71/7)

"Bundan böyle" dedim. "Rabbimizin mağfiret isteyin; çünkü gerçekten O, çok bağışlayandır. (71/10)

"Rabbim, beni, annemi, babamı, mü'min olarak evime gireni, iman eden erkekleri ve iman eden kadınları bağışla. Zalimlere yıkımdan başkasını arttırma." (71/28)

Gerçekten Rabbim, senin gecenin üçte ikisinden biraz eksiklerinde, yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını bilir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamayacağını bildi, böylece tevbenizi (O'na dönüşünüzü) kabul etti. Şu halde Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Allah sizden hastalar olduğunu, başkalarının Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde gezip-dolaşacaklarını ve diğerlerinin Allah yolunda çarpışacaklarını bilmiştir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Hayır olarak kendi nefisleriniz için önceden takdim ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve daha büyük bir ecir (karşılık) olarak Allah Katında bulursunuz. Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (73/20)

Allah dilemediğiçer onlar öğüt almazlar; takvanın sahibi (onu kabul etmeye ehil olan) O'dur, mağfiretin sahibi (bağışlamaya ehil olan da) O'dur. (74/56)

O, çok bağışlayandır, çok severdir. (85/14)

BAĞIŞLAMAK (VERMEK, LÜTUF ETMEK)

Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi hatırlayın ve ahdimle bağı kalın, ki ben de ahdinize bağı kalayım. Ve yalnızca benden korkun. (2/40)

Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi ve sizi (bir dönem) alemlere üstün kıldığımı hatırlayın. (2/47)

Ey İsrailoğulları, size bağışladığım nimetimi ve sizi (bir dönem) alemlere muhakkak üstün kıldığımı hatırlayın. (2/122)

Eğer onlara mehîr tesbit eder de, el sürmeden boşarsanız, bu durumda -kendileri veya nikah bağı elinde olanın bağışlaması hariç- tesbit ettiğiniz (mehîrin yarısı) onlarındır. Sizin (tümünü veya fazlasını) bağışlanmanızı takvaya daha yakındır. Aranızdaki üstünlüğü (derece farkını) unutmayın. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızı görendir. (2/237)

Eğer (borçlu) zorluk içindeyse, ona elverişli bir zamana kadar süre (verin). (Borcu) Sadaka olarak bağışlamanız ise, sizin için daha hayırlıdır; eğer bilerseniz. (2/280)

"Rabbimiz, bizi hidayete erdirdikten sonra kalplerimizi kaydırma

KURAN FİHRİSTİ

ve Katından bize bir rahmet bağışla. Şüphesiz, bağış en çok olan Sensin Sen." (3/8)

Kadınlara mehirlerini gönülden isteyerek (ve bir hak olarak) verin, fakat onlar, gönül hoşluğuyla size ondan bir şeyi bağışlarsa, onu da afiyetle, iç huzuruyla yiyezin. (4/4)

Bir mü'mine, -hata sonucu dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda anlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise, kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbidir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

Biz onda, onların üzerine yazdık: Can'ın can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, diş diş ve (bütün) yaralara (karşılık da) kısas vardır. Ama kim bunu sadaka olarak bağışlarsa o kendisi için bir keffarettir. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, zalim olanlardır. (5/45)

Hani Allah, onları sana uykunda az gösteriyordu; eğer sana çok gösterseydi, gerçekten yalınlığa kapılacaktınız ve iş konusunda gerçekten çekişmeye düşecektiniz. Ancak Allah esenlik (kurtuluş) bağışladı. Çünkü O, elbette sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (8/43)

Nedeni şu: Bir kavim (toplum), kendinde olanı değiştirmeye kadar Allah, ona nimet olarak bağışladığını değiştirici değildir. Allah şüphesiz işitendir, bilendir. (8/53)

Onlara rahmetimizden armağan(lar) bağışladık ve onlar için yüce bir doğruluk dili verdik. (19/50)

"Rabbim, bana hüküm (ve hikmet) bağışla ve beni salih olanlara kat;" (26/83)

Yoksa, güçlü ve üstün olan, karşılıksız bağışlayan Rabbinin hazineleri onların yanında mıdır? (38/9)

(Davud) Dedi ki: "Andolsun senin koyununu, kendi koyunlarına (katmak) istemekle sana zulmetmiştir. Doğrusu, (emek ve mali güçlerini) birleştirip katan (ortak)lardan çoğu, birbirlerine karşı tecavüz ederler; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. Onlar da ne kadar azdır." Davud, gerçekten Bizim onu imtihan ettiğimizi sandı, böylece Rabbinden bağışlanma diledi ve rüku ederek yere kapandı ve (bize gönülden) yönelip-döndü. (38/24)

Böylece onu bağışladık. Şüphesiz onun Bizim Katımızda gerçekten bir yakınlığı ve varılacak güzel bir yeri vardır. (38/25)

"Rabbim, beni bağışla ve benden sonra hiç kimseye nasib olmayan bir mülk bana armağan et. Şüphesiz Sen, karşılıksız armağan edensin." (38/35)

Katımızda ona bir rahmet ve temiz akıl sahiplerine bir öğüt olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir benzerini de bağışladık. (38/43)

Rabbinden bir karşılık olmak üzere yeterli bir bağış(tır bu). (78/36)

BAHÇE

Yalnızca Allah'ın rızasını istemek ve kendilerinde olanı kökleştirip- güçlendirmek için mallarını infak edenlerin örneği, yüksekçe bir tepede bulunan, sağnak yağmur aldığı anda ürünlerini iki

kat veren bir bahçenin örneğine benzer ki ona sağnak yağmur isabet etmese de bir çisintisi (vardır). Allah, yaptıklarınızı gönderir. (2/265)

Hangi biriniz ister ki, altından ırmaklar akan hürmalardan, üzümlerden bir bahçesi olsun, içinde kendisinin olan bütün ürünler de bulunsun; fakat kendisine ihtiyaçlık gelip çatsın, (üstelik) zayıf ve küçük çocukları olsun (böyle bir durumda iken) ona (bahçesine) ateşli bir kasırga isabet etsin de yanversin. İşte Allah size ayetleri böyle açıklar, ki düşünesiniz. (2/266)

O, gökten su indirendir. Bununla herşeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkmış salkımlar, -birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakverin. Şüphesiz inancacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (6/99)

Asmalı ve asmasız bahçeleri, hurmaları ve tadları farklı ekinleri, zeytinleri ve narları -birbirine benzer ve benzeşmez- yaratan O'dur. Ürün verdiğinde ürününden yiyecek ve hasad günü hakkını verin; israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez. (6/141)

Ya da sana ait hurmalıklardan ve üzümlerden bir bahçe olup aralarından şarıl şarıl akan ırmaklar fıskırtmalısın." (17/91)

Böylelikle, bununla size hürmalıklardan, üzümlüklerden bahçeler-bağlar geliştirdik, içlerinde çok sayıda yemişler vardır; sizler onlardan yemektesiniz. (23/19)

Ya da kendisine bir hazinenin bırakılması veya (ürünlerinden) yemekte olduğu bir bahçesi olması (gerekmeye miydi)?" Zulmedenler dedi ki: "Siz olsa olsa, ancak büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz." (25/8)

Böylelikle Biz onları (Firavun ve kavmini) bahçelerden ve pınarlardan sürüp çıkardık; (26/57)

Bahçeler ve pınarlar da." (26/134)

Bahçelerin, pınarların içinde," (26/147)

(Onlar mı) Yoksa, gökleri ve yeri yaratan ve size gökten su indiren mi? Ki onunla (o suyla) gönül alıcı bahçeler bitirdik, sizin içinse bir ağacını bitirmek (bile) mümkün değildir. Allah ile beraber başka bir ilah mı? Hayır, onlar sapıklıkta devam eden bir kavimdir. (27/60)

Böylece iman edip salih amellerde bulunanlar; artık onlar 'bir cennet bahçesinde' sevinç içinde ağırlandılar'. (30/15)

Andolsun, Sebe' (halkı'nın oturduğu yerlerde de bir ayet vardır. (Evleri) Sağdan ve soldan iki bahçeliydi. (Onlara demiştik ki:)

"Rabbinizin rızından yiyecek ve O'na şükredin. Güzel bir şehir ve bağışlayan bir Rabb(iniz var)." (34/15)

Ancak onlar yüz çevirdiler, böylece Biz de onlara Arim selini gönderdik. Ve onların iki bahçesini, buruk yemişli, acı ılgınlı ve içinde az bir şey de sedir ağacı olan iki bahçeye dönüştürdük. (34/16)

Biz, orada hürmalıklardan ve üzüm-bağlarından bahçeler kıldık ve içlerinde pınarlar fıskırttı: (36/34)

(O gün) Zalimleri kazandıkları dolayısıyla korkuyla titrerlerken görürsün; o (yaptıkları) da üstlerine çöküvermiştir. İman edip salih amellerde bulunanlar ise, cennet bahçelerindedirler. Rableri Katında her diledikleri onlarındır. İşte büyük fazl (nimet ve üstünlük) budur. (42/22)

Onlar nice bahçeler ve pınarlar terk etmişlerdi; (44/25)

Ve gökten mübarek (bereket ve rahmet yüklü) su indirdik; böylece onunla bahçeler ve biçilecek taneler bitirdik. (50/9)

Gerçek şu ki, Biz o bahçe sahiplerine bela verdiğimiz gibi, bun-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

lara da bela verdik. Hani onlar, sabah vakti (erkenden ve kimseye haber vermeden) onu (bahçeyi) mutlaka devşireceklerine dair and içmişlerdi. (68/17)

Ve birbirine sarmaş-dolaş bahçeleri de. (78/16)

Nice bahçeler ve üzüm bağları. (78/32)

Boyları birbiriyile yarışan ve içiçe girmiş ağaçlı bahçeler. (80/30)

BAKIR

Bana demir kütleleri getirin", iki dağın arası eşit düzeye gelince, "Körükleyin" dedi. Onu ateş haline getirinceye kadar (bu işi yaptı, sonra:) dedi ki: "Bana getirin, üzerine eritilmiş bakır döküyüm." (18/96)

Süleyman için de, sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü bir ay (mesafe) olan rüzgara (boyun eğdirdik); erimiş bakır madenini ona sel gibi akıttık. Onun eli altında Rabbinin izniyle iş gören bir kısım cinler vardı. Onlardan kim Bizim emrimizden çıkıp-sapacak olsa, ona çılğın ateşin azabından taddırırdık. (34/12)

BAKİRE

Onları hep bakireler olarak kıldık, (56/36)

Belki onun Rabbi, -eğer o sizi boşayacak olursa- ona yerinize sizlerden daha hayırlı Müslüman, mü'min, gönülden itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan dul ve bakire eşler' verir. (66/5)

BAKLA

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarmısak, mercimek ve soğan çıkarısın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksiz yere öldürmelerindendi. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırlı çöngemelerindendi. (2/61)

BAL

Rabbin bal arısına vahyetti: Dağlarda, ağaçlarda ve onların kurdukları çardaklarda kendine evler edin. Sonra meyvelerin tümünden ye, böylece Rabbinin sana kolaylaştırdığı yollarda yürü-uçuver. Onların karınlarından türlü renklerde şerbetler çıkar, onda insanlar için bir şifa vardır. Şüphesiz düşünen bir topluluk için gerçekten bunda bir ayet vardır. (16/68-69)

Takva sahiplerine va'dedilen cennetin misali (şudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütten ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüşünden ve Rablerinden bir mağfıret vardır. Hiç (böyle mükafaatlanan bir kişi), ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırsaklarını 'parça parça koparan' kaynar sudan içriilen kimseler gibi olur mu? (47/15)

BALÇIK

Böylece emrimiz geldiği zaman, üstünü altına çevirdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş, istif edilmiş taşlar yağdırdık; (11/82) Andolsun, insanı kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yaratık. (15/26)

Hani Rabbin meleklerle demişti: "Ben, kuru bir çamurdan, şekil-

lenmiş bir balçıktan bir beşer yaratacağım." (15/28)

Dedi ki: "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattığın beşere secde etmek için var değilim." (15/33)

Anında (yurtlarının) üstünü altına çevirdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş taş yağdırdık. (15/74)

Onlara 'pişirilip-sertleştirilmiş balçık taşları' atıyorlardı; (105/4)

BALIK

Bir de onlara deniz kıyısındaki şehri(n uğradığı sonucu) sor. Hani onlar cumartesi (yasağını çiğneyerek) haddi aşmışlardı. 'Cumartesi günü iş yapma yasağına uyduklarında', balıkları onlara açıktan akın akın geliyor, 'cumartesi günü iş yapma yasağına uymadıklarında' ise, gelmiyorlardı. İşte Biz, fıska sapmaları dolayısıyla onları böyle imtihan ediyorduk. (7/163)

Böylece ikisi, iki (deniz)in birleştiği yere ulaşıncı balıklarını unutturdiler; (balık) denizde bir akıntıya doğru (veya bir menfez bulup) kendi yolunu tuttu. (18/61)

(Genç-yardımcısı) Dedi ki: "Gördün mü kayaya sığındığımızda ben balığı unutmış oldum. Onu hatırlamamı Şeytan'dan başkası bana unutturmadı; o da şaşılacak tarzda denizde kendi yolunu tuttu." (18/63)

Balık sahibi (Yunus'u da); hani o, kızmış vaziyette gitmişti ki; bundan dolayı kendisini sıkıntıya düşürmeyeceğimizi sanmıştı. (Balığın karındaki) Karanlıklar içinde: "Senden başka ilah yoktur, sen yücesin, gerçekten ben zulmedenlerden oldum" diye çağrıda bulunmuştu. (21/87)

Derken onu balık yutmuştu, oysa o kınanmıştı. (37/142)

Şimdi sen, Rabbinin hükmüne sabret ve balık sahibi (Yunus) gibi olma; hani o, içi kahr dolu olarak (Rabbine) çağrıda bulunmuştu. (68/48)

BARIŞ

Ey iman edenler, hepiniz topluca "barış ve güvenliğe (Silm'e, İslam'a) girin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır. (2/208)

Boşanmış kadınlar kendi kendilerine üç 'ay hali ve temizlenme süresi' beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa Allah'ın rahimlerinden yarattığını saklamaları onlara helal olmaz. Kocaları, bu süre içinde barışmak isterlerse, onları geri almada (başkalarından) daha çok hak sahibidirler. Onların lehine de, aleyhlerindeki maruf hakka denk bir hak vardır. Yalnız erkekler için onlar üzerinde bir derece var. Allah Aziz'dir. Hakim'dir. (2/228)

Ancak sizinle aralarında andlaşma bulunan bir kavime sığınanlar ya da hem sizinle, hem kendi kavimleriyle savaşmak (istemeyip bun)dan göğüslerini sıkıntı basıp size gelenler (dokunulmazdır.) Allah dileseydi, onları üstünüze saldırtır, böylece sizinle çarpışarlardı. Eğer sizden uzak durur (geri çekilir), sizinle savaşmaz ve barış (şartlarını) size bırakırlarsa, artık Allah, sizin için onların aleyhinde bir yol kılmamıştır. (4/90)

Diğerlerini de sizden ve kendi kavimlerinden güvende olmayı istiyor bulacaksınız. (Ama) Fitneye her geri çağrılışlarında içine başaşağı (balıklama) dalarlar. Şayet sizden uzak durmaz, barış (şartlarını) size bırakmaz ve ellerini çekmezlerse, artık onları her nerede bulursanız tutun ve onları öldürün. İşte size, onların aleyhinde apaçık olan 'destekleyici bir delil' kıldık. (4/91)

Eğer bir kadın, kocasının nüfusundan veya ondan yüz çevirip uzaklaşmasından korkarsa, barış ile aralarını bulup düzeltmekte ikisi için sakınca yoktur. Barış daha hayırlıdır. Nefisler ise

KURAN FİHRİSTİ

'kısakançlığa ve bencil tutkulara' hazır (elverişli) kılınmıştır. Eğer iyilik yapar ve sakınırsanız, şüphesiz, Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/128)

Onlar için Rableri Katında barış yurdu vardır ve O, yapmakta oldukları dolayısıyla onların velisidir. (6/127)

Eğer onlar barışa eğilim gösterirlerse, sen de ona eğilim göster ve Allah'a tevekkül et. Çünkü O, işitendir, bilendir. (8/61)

Allah barış yurduna çağırır ve kimi dilerse dosdoğru yola yönel-tir-iletir. (10/25)

Öyleyse, siz üstün (bir durumda) iken, barışa çağırarak suretiyle gevşekliğe düşmeyin. Allah, sizinle beraberdir; O, sizin amel-lerinizi asla eksiltmez. (47/35)

Ona 'eselenlik ve barış (selam)la' girin. Bu, ebedilik günüdür." (50/34)

BASİRET

Talut, orduyla birlikte ayrıldığında dedi ki: "Doğrusu Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse, artık o benden değildir ve kim de -eliyle bir avuç alanlar hariç- onu tad-mazsa bendendir. Küçük bir kısmı hariç (hepsi sudan) içti. O, kendisiyle beraber iman edenlerle (ırmağı) geçince onlar (geri-de kalanlar): "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı (koyacak) gücümüz yok" dediler. (O zaman) Muhakkak Allah'a kavuşa-caklarını umanlar (şöyle) dediler: "Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sab-rendenlerle beraberdir." (2/249)

Karşı karşıya gelen iki toplulukta, sizin için andolsun bir ayet (ibret) vardır. Bir topluluk, Allah yolunda çarpışıyordu, diğeri ise kafirdi ki göz görmesiyle karşılarındakini kendilerinin iki katı gör-üyorlardı. İşte Allah, dilediğini yardımıyla destekler. Şüphesiz bunda, basiret sahipleri için gerçekten bir ibret vardır. (3/13)

Kendilerine güven veya korku haberi geldiğinde, onu yaygın-laştırıverirler. Oysa bunu peygambere ve kendilerinden olan emir sahiplerine götürmüş olsalardı, onlardan 'sonuç-çıkarabi-lenler,' onu biliirdi. Allah'ın üzerinizdeki fazlı ve rahmeti olma-saydı, azınız hariç herhalde şeytana uymuştunuz. (4/83)

Gerçek şu ki size Rabbinizden basiretler gelmiştir. Kim basiret-le-görürse kendi lehine, kim de kör olursa (görmek istemezse) kendi aleyhinedir. Ben sizin üzerinizde gözetleyici değilim. (6/104)

Onlara bir ayet getirmedeğin zaman: "Sen Onu (inmeyen ayeti) derleyip-toplasana" derler. De ki: "Ben, yalnızca bana Rabbin-den vahyolunana uyarım. Bu, Rabbinizden olan basiretlerdir; iman edecek bir topluluk için bir hidayet ve bir rahmettir." (7/203)

Ve sana bakacak olanlar vardır. Ama kör olanları -üstelik basi-retleri de yoksa- sen mi doğru yola ulaştıracaksın? (10/43)

De ki: "Bu, benim yolumdur. Bir basiret üzere Allah'a davet ederim; ben ve bana uyanlar da. Ve Allah'ı tenzih ederim, ben müş-riklerden değilim." (12/108)

Allah, gece ile gündüzü evirir çevirir. Gerçekten bunda basiret sahipleri için birer ibret vardır. (24/44)

Andolsun, ilk nesilleri yıkıma uğrattıktan sonra, Musa'ya, insanlar için (gözleri hikmetle açıp aydınlatacak) basiretler, hidayet ve rahmet olmak üzere Kitap verdik. Umulur ki, öğüt alıp-düşü-nürler diye. (28/43)

"Kör olanla (basiretle) gören bir değildir" (35/19)

Güç ve basiret sahibi olan kullarımız İbrahim'i, İshak'ı ve Ya-kub'u da hatırla. (38/45)

Kör olanla (basiretle) gören bir olmaz; iman edip salih ameller-de bulunanlarla kötlülük yapan da. Ne az öğüt alıp-düşünüyor-sunuz." (40/58)

Bu (Kur'an), insanlar için basiret (nuruyla Allah'a yönelten ayet)lerdir, kesin bilgiyile inanan bir kavim için de bir hidayet ve bir rahmettir. (45/20)

İşte bunlar; Allah onları lanetlemiş, böylece (kulaklarını) sağır-laştırmış ve basiret (göz)lerini de kör etmiştir. (47/23)

(Bunlar) 'İçten Allah'a yönelen' her kul için 'hikmetle bakan bir iç göz' ve bir zikirdir. (50/8)

Kitap Ehlinde inkâr edenleri ilk sürgünde yurtlarından çıkarılan O'dur. Onların çıkacaklarını siz sanmamıştınız, onlar da kalele-rinin kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı. Böylece Allah'ın (azabı) da, onlara hesaba katmadıkları bir yönden gel-di, yüreklerine korku saldı; öyle ki evlerini kendi elleriyle ve mü'minlerin elleriyle tahrip ediyorlardı. Artık ey basiret sahipleri ibret alın. (59/2)

Hayır; insan, kendi nefesine karşı bir basirettir. (75/14)

BAŞA KAKMAK

Mallarını Allah yolunda infak edenler, sonra infak etikleri şeyin peşinden başa kakmayan ve eziyet vermeyenlerin ecirleri Rab-leri Katındadır, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmaya-caklardır. (2/262)

Ey iman edenler Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Böylesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağnak bir yağmur düştü mü, onu çırılçıplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez)ler. Allah, kâfirler topluluğuna hidayet vermez. (2/264)

(Gittiler ve Firavun:) Dedi ki: "Biz seni içimizde daha çocukken yetiştirip büyütmedik mi? Sen ömrünün nice yıllarını aramızda geçirmedin mi?" (26/18)

"Ve sen, yapacağın işi (cinayeti) de işledin; sen nankörlerden-sin." (26/19)

"Bana karşı lütf-dediğin nimet de, İsrailoğullarını köle kılman-dan dolaydır." (26/22)

Müslüman oldular diye sana minnet etmektedirler. De ki: "Müs-lümanlığınızı bana karşı minnet (konusu) etmeyin. Tam tersine, sizi imana yönelttiğin için Allah size minnet etmektedir. Eğer doğ-ru sözlüler iseniz (bunu böyle kabullenmeniz gerekir)." (49/17)

Daha çok istekte bulunmak için iyilik yapma. (74/6)

BAŞAK ÖRNEĞİ

Mallarını Allah yolunda infak edenlerin örneği yedi başak bit-enin, her bir başakta yüz tane bulunan bir tek tanenin örneği gi-bidir. Allah dilediğine kat kat arttırır. Allah (ihسانی) bol olandır, bilendir. (2/261)

BAŞAK RÜYASI VE TABİRİ

Hükümdar:" Ben (rüyamda) yedi besili inek görüyorum onları yedi zayıf inek yiyor; bir de yedi yeşil başak ve diğerleri ise kup-kuru. Ey önde gelen (kahin-bilginler) eğer rüya yorumluyorsanız benim bu rüyamı çözünüz" dedi. Dediler ki: "(Bunlar) Kar-makarışık düşlerdir. Biz böyle düşlerin yorumunu bilenler değı-liz." O iki kişiden kurtulmuş olanı, nice zaman sonra hatırladı ve: "Ben bunun yorumunu size haber veririm, hemen beni (zin-dana) gönderin" dedi. (Zindana gidip:) "Yusuf, ey doğru (sözlü

Harun Yahya (Adnan Oktar)

insan).. Yedi besili ineği yedi zayıf (ineğin) yediği ve yedi yeşil başakla diğerleri kuru olan (rüya) konusunda bize fetva ver. Umarım ki insanlara da (senin söylediklerinle) dönerim, belki onlar (bunun anlamını) öğrenmiş olurlar." Dedi ki: "Siz yedi yıl önceleri (ektiginiz) gibi ekin ekin, yediğinizin az bir kısmı dışında (kalanını) biçtiklerinizi başağında bırakın." Sonra bunun arkasından (kuraklığı) zorlu yedi yıl gelecektir, sakladığının az bir miktar dışında, daha önce biriktirdiğinizi yiyip bitirecektir. Sonra bunun arkasından bir yıl gelecektir ki, insanlar onda bol bol yağmura kavuşturulacak ve onda sıkıp-saçacaklar. (12/43-49)

BAŞARI

(Kadın ile kocanın) Aralarının açılmasından korkarsanız, bu durumda erkeğin ailesinden bir hakem, kadının da ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar, (arayı) düzeltmek isterlerse, Allah da aralarında başarı sağlar. Şüphesiz, Allah, bilendir, haberdar olandır. (4/35)

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefisine tercih etmeleri ya kıymaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kafirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandırarak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olmasından dolayıdır. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecirini kaybetmez. (9/120)

Dedi ki: "Ey kavmin görüşünüz nedir söyler misiniz? Ya ben Rabbinden apaçık bir belge üzerinde isem ve O da beni kendinden güzel bir rızık ile rızıklandırmışsa? Ben, size yasakladığım şeylere (kendim sahiplenmek suretiyle) size aykırı düşmek istemiyorum. Benim istediğim, gücüm oranında yalnızca ıslah etmektir. Benim başarımla ancak Allah iledir; O'na tevekkül edtim ve O'na içten yönelip-dönerim." (11/88)

(Yusuf aracıya şunu söyledi:) "Bu, (itiraf Vezirin) yokuşunda gerçekten kendisine ihanet etmediğimi ve gerçekten Allah'ın ihanet edenlerin hileli-düzenlerini başarıya ulaştırmadığını kendisinin de bilip öğrenmesi içindi." (12/52)

O gençler, mağaraya sığındıkları zaman, demişlerdi ki: "Rabbimiz, Katından bize bir rahmet ver ve işimizden bize doğruyu kolaylaştır (bizi başarılı kıl). (18/10)

Ancak: "Allah dilerse" (inşallah yapacağı de). Unuttuğun zaman Rabbinizi zikret ve de ki: "Umulur ki, Rabbin beni bundan daha yakın bir başarıya yöneltilir." (18/24)

Ve seni kolay olan için başarılı kılacağız. (87/8)

Biz de onu kolay olan için başarılı kılacağız. (92/7)

BAŞKALDIRMAK

Hiç şüphesiz din, Allah Katında İslam'dır. Kitap verilenler, ancak kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki "kıskançlık ve haka başkaldırma" (bağy) yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkâr ederse, (bilsin ki) gerçekten Allah, hesabı pek çabuk görendir. (3/19)

Onlar, kendisinden sakındırıldıkları 'şeyi yapmada ısrar edip başkaldırınca' onlara: "Aşağılık maymunlar olunuz" dedik. (7/166)

Dedi ki: "Rabbim, beni kıskırttığın şeye karşılık, andolsun, ben de yeryüzünde onlara, (sana başkaldırma) ve dünya tutkularını) süsleyip-çekici göstereceğim ve onların tümünü mutlaka kıskırtıp-saptıracağım." (15/39)

Babacığım, şeytana kulluk etme, kuşkusuz şeytan, Rahman'a başkaldırandır." (19/44)

Gerçekten Allah'a ve Resûlü'ne karşı (onların koydukları sınırları tanımayıp kendileri sınır koymaya kalkışmakla) başkaldıranlar, kendilerinden öncekilerin alçaltılması gibi alçaltılmışlardır. Oysa Biz apaçık ayetler indirdik. Kafirler için küçültücü bir azap vardır. (58/5)

Hiç şüphesiz Allah'a ve Resûlü'ne karşı (onların koydukları sınırları tanımayıp kendileri sınır koymaya kalkışmakla) başkaldıranlar; işte onlar, en çok zillete düşenler arasında olanlardır. (58/20) Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim (topluluk) bulamazsın ki, Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar, ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar, öyle kimselerdir ki, (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar, felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir. (58/22)

Bu, onların Allah'a ve O'nun Resûlü'ne 'başkaldırıp ayrılık çıkarmaları' dolayısıyladır. Kim Allah'a başkaldırıp-ayrılık çıkarırsa, muhakkak Allah, cezası (ikâbi) pek şiddetli olandır. (59/4)

BATIL

Hakkı batıl ile örtmeyin ve hakkı gizlemeyin. (Kaldı ki) siz (gerçeği) biliyorsunuz. (2/42)

Ramazan ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz. (2/185)

Ey Kitap Ehli, neden hakkı batıl ile örtüyor ve bildiğiniz halde hakkı gizliyorsunuz? (3/71)

Ya da: "Bizden önce ancak atalarımız şirk koşmuştu, biz ise onlardan sonra gelme bir kuşağız; işleri batıl olanların yaptıklarından dolayı bizi helak mi edeceksiniz?" dememeniz için. (7/173)

O, suçlu-günahkârlar istemese de, hakkı gerçekleştirme ve batılı geçersiz kılmak için (böyle istiyordu.) (8/8)

Bilin ki, 'ganimet olarak ele geçirdiğiniz' şeylerin beşte biri, muhakkak Allah'ın, Resûlün, yakınların, yetimlerin, yoksulların ve yolcunundur. Eğer Allah'a, hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün, iki orduyun karşı karşıya geldiği günde (Bedir'de) kuluma indirdiğimiz iman ediyorsanız (ganimeti böyle bölüşün). Allah, herşeye güç yetirendir. (8/41)

(Allah) Gökten bir su indirdi de dereler kendi miktarınca çağlayıp aktı. Sel de yüze vuran bir köpük yüklendi. Bir süs veya bir meta sağlamak için ateşte üzerine yakıp-erittikleri şeyler (madenler)de de bunun gibi bir köpük (artık) vardır. İşte Allah, hak ile batıla böyle örnekler verir. Köpüğe gelince, o atılır gider, insanlara yarar sağlayacak şey ise, yeryüzünde kalır. İşte Allah örnekleri böyle vermektedir. (13/17)

Allah size kendi nefislerinizden eşler yarattı ve size eşlerinizden çocuklar ve torunlar yarattı ve sizi güzel şeylerden rızıklandırdı. Şimdi onlar, batılı mı inanıyorlar ve Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar? (16/72)

De ki: "Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur." (17/81)

KURAN FİHRİSTİ

Biz elçileri, müjde vericiler ve uyarıcılar olmak dışında (başka bir amaçla) göndermeyiz. İnkâr edenler ise, hakkı batıl ile geçersiz kılmak için mücadele ediyorlar. Onlar benim ayetlerimi ve uyarıldıklarını (azabı) alay konusu edindiler. (18/56)

Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini dar-madağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı eyvahlar size. (21/18) İşte böyle; çünkü Allah, hakkın ta kendisidir. O'nun dışında, onların taptıkları ise, şüphesiz batılın ta kendisidir. Gerçekten Allah, yücedir, büyüktür. (22/62)

Bundan önce sen hiç kitap okuyan değildin ve onu sağ elinle de yazmıyordun. Böyle olsaydı, batılda olanlar kuşkuyla kapılırlardı. (29/48)

De ki: "Benimle sizin aranızda şahid olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde olanı bilir. Batıla inanan ve Allah'ı inkâr edenler ise, işte onlar hüsrana uğrayanlardır." (29/52)

Görmediler mi ki, çevrelerinde insanlar kapılıp-yağma edilirken, Biz Harem (Mekke'yi) güvenilir (ve dokunulmaz) kıldık? Yine de onlar, batıla inanıp Allah'ın nimetlerine nankörlük mü ediyorlar? (29/67)

İşte-böyle; şüphesiz Allah, O, Hak olandır ve şüphesiz O'nun dışında taptıkları (tanrılar) ise, batıldır. Şüphesiz Allah, yücedir, büyüktür. (31/30)

De ki: "Rabbimiz (kıyamet günü) bizi bir arada toplayacak, sonra da hak ile aramızı ayıracaktır. O, (gerçek hükmünü vererek hak ile batılın arasını) açandır, (herşeyi hakkıyla) bilendir." (34/26)

De ki: "Hak geldi; batıl ise ne (bir şey) ortaya çıkarabilir, ne geri getirebilir." (34/49)

Biz gökyüzünü, yeryüzünü ve ikisi arasında bulunan şeyleri batıl olarak yaratmadık. Bu, inkâr edenlerin zannıdır. Ateşten (görecekları azabtan) dolayı vay o inkâr edenlere. (38/27)

Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanladı ve kendilerinden sonra (sayısı çok) fırkalar da. Her ümmet, kendi elçilerini (susturmak için) yakalamaya yeltendi. Hakkı, onunla yürürlükten kaldırmak için, 'batıla-dayanarak' mücadeleye giriştiler. Ben de onları yakalayverdim. Artık Benim cezalandırmam nasılmış? (40/5)

Batıl, ona önünden de, ardından da gelemez. (Çünkü Kur'an,) Hüküm ve hikmet sahibi, çok övülen (Allah)tan indirilmedi. (41/42)

Yoksa onlar: "Allah'a karşı yalan düzüp-uydurdu"mu diyorlar? Oysa eğer Allah dilerse senin de kalbini mühürler. Allah, batılı yok edip-ortadan kaldırır ve kendi kelimeleriyle hakkı hak olarak pekiştirir (gerçekleştirir). Çünkü O, sinelerin özünde olanı bilendir. (42/24)

Şüphesiz o (hakkı batıldan, haklıyı haksızdan) ayırma günü, hepsinin (hesaba çekilecekleri) vakitleridir. (44/40)

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Kıyamet-saatinin kopacağı gün, (işte) o gün, batılda olanlar hüsrana uğrayacaklardır. (45/27)

İşte böyle; hiç şüphesiz, inkâr edenler batıl olana uymuşlar; ve hiç şüphesiz, iman edenler Rablerinden olan hakka uymuşlardır. İşte Allah, insanlara kendi örneklerini böyle vererek gösteriyor. (47/3)

BAYGINLIK

(Geldiklerinde de) Size karşı 'cimri ve bencilirdir.' Şayet korku gelecek olsa, ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimse-

ler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün. Korku gidince, hayra karşı oldukça düşkünlük göstererek sizi keskin dilleriyle (eleştirip inciterek) karşılarlar. İşte onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu Allah'a göre pek kolaydır. (33/19)

İman edenler, derler ki: "(Savaş izni için) Bir süre indirilmeli değil miydi?" Fakat, içinde savaş (kıtal) zikri geçen muhkem bir sure indirildiği zaman, kalplerinde hastalık olanların, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş olanların bakışı gibi sana baktıklarını gördün. Oysa onlara evla (olan): (47/20)

BEBEK

Ey insanlar, eğer dirilişten yana bir kuşku içindeyseniz, gerçek şu ki, Biz sizi topraktan yarattık, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo), sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnem et parçasından; size (kudretimizi) açıkça göstermek için. Dilediğimizi, adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kiminiz de, bildikten sonra hiçbir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilmektedir. Yeryüzünü kupkuru ölüm gibi görürsün, fakat Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir, kabarr ve her güzel çiftten (ürünler) bitirir. (22/5)

O'dur ki, sizi topraktan, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo) yarattı; sonra sizi bir bebek olarak çıkarmakta, sonra güçlü (erginlik) çağınıza erişmeniz, sonra da yaşlanmanız için size (belli bir ömür vermektedir). Sizden kiminin daha önce hayatına son verilmektedir; adı konulmuş bir ecele erişmeniz ve belki aklınızı kullanmanız için (Allah sizi böyle yaratır). (40/67)

BEDBAHT

(Kıyametin) Geleceği günde, O'nun izni olmaksızın, hiç kimse söz söyleyemez. Artık onlardan kimi 'bedbaht ve mutsuz', (kimi de) mutlu ve bahtıyandır. (11/105)

En 'zorlu bedbahtları' ayaklandığında, (91/12)

Ona, ancak en bedbaht olandan başkası yollanmaz; (92/15)

BEDEVİ

Bedevilerden özür belirtenler, kendilerine izin verilmesi için geldiler. Allah'a ve elçisine yalan söyleyenler de oturup kaldı. Onlardan inkâr edenlere pek azı ancak zaba isabet edecektir. (9/90) Bedeviler inkâr ve nifak bakımından daha şiddetlidir. Allah'ın elçisine indirdiği sınırları bilmemeye de onlar daha 'yatkın ve elverişlidir.' Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/97)

Bedevilerden öyleleri vardır ki, infak ettiğini bir cereme sayar ve sizi felaketlerin sarıvermesini bekler. Kötü felaket onları sarsın. Allah iştiridir, bilendir. (9/98)

Bedevilerden öyleleri de vardır ki, onlar Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve infak ettiğini Allah Katında bir yakınlaşmaya ve elçinin dua ve bağışlama dileklerine (bir yol) sayar. Haberiniz olsun, bu gerçekten onlar için bir yakınlaşmadır. Allah da onları kendi rahmetine sokacaktır. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/99)

Çevrenizdeki bedevilerden münafık olanlar vardır ve Medine halkından da nifakı alışkanlığa çevirmiş olanlar vardır. Sen onları bilmezsin, Biz onları biliriz. Biz onları iki kere azablandıracağız, sonra onlar büyük bir azaba döndürülecekler. (9/101)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefisine tercih etmeleri ya-
kışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kâfirleri 'kin ve öf-
keyle ayaklandıracak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla
salih bir amel yazılmış olması nedeniyle. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecirini kaybetmez. (9/120)

Onlar (münafıklar, düşman) birliklerinin gitmediklerini sanıyorlardı. Eğer (askeri) birlikler gelecek olsa, çöle bedevi-Araplar arasında olup sizin haberlerinizi (ordan) sormayı cidden arzu ediyorlardı. Fakat içinizde olsalardı ancak pek az savaşmışlardı. (33/20)

Bedevilerden geride bırakılanlar, sana diyecekler ki: "Bizi mallarımız ve ailelerimiz meşgul etti. Bundan dolayı bizim için mağfiret dile." Onlar, kalplerinde olmayan şeyi dilleriyle söylüyorlar. De ki: "Şimdi Allah, size bir zarar isteyecek ya da bir yarar dileyecek olsa, sizin için Allah'a karşı kim herhangi bir şeyle güç yetirebilir? Hayır, Allah yaptıklarınızı haber alandır." (48/11)

Bedevilerden geride bırakılanlara de ki: "Siz yakında zorlu savaşı olan bir kavme çağrılacaksınız; onlarla (ya) savaşacaksınız ya da (onlar) Müslüman olurlar. Bu durumda eğer itaat ederseniz, Allah, size güzel bir ecir verir; eğer bundan önce sırt çevirdiğiniz gibi (yine) sırt çevirirseniz, sizi acı bir azab ile azablandırır." (48/16)

Bedeviler, dedi ki: "İman ettik." De ki: "Siz iman etmediniz; ancak 'İslam (Müslüman veya teslim) olduk deyin. İman henüz kalplerinize girmiş değildir. Eğer Allah'a ve Resûl'üne itaat ederseniz, O, sizin amellerinizden hiçbir şeyi eksiltmez. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (49/14)

BEDİR

Karşı karşıya gelen iki toplulukta sizin için andolsun bir ayet (ibret) vardır. Bir topluluk Allah yolunda çarpışıyordu diğeri ise kâfirdi ki göz görmesiyle karşısındakini kendilerinin iki katı görüyorlardı. İşte Allah dilediğini yardımıyla destekler. Şüphesiz bunda basiret sahipleri için gerçekten bir ibret vardır. (3/13)

Hani sen mü'minleri savaşmak için elverişli yerlere yerleştirmek için evinden erkenden ayrılmıştın. Allah işitendir bilendir. O zaman sizden iki grup neredeyse 'çözülüp geri çekilmek' istemişti. Oysa Allah onların (velisi) yardımcısıdır. Artık mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidir. Andolsun siz güçsüz iken Allah size Bedir'de yardımıyla zafer verdi. Şu halde Allah'tan sakının O'na şükredebilesiniz. Sen mü'minlere: "Rabbimizin size meleklerden indirilmesi üç bin kişiyle yardım-iletmesi size yetmez mi?" diyordun. Evet eğer sabrederseniz sakınırsanız ve onlar da aniden üstünüze çullanırlarsa Rabbimiz size meleklerden nişanlı beş bin kişiyle yardım ulaştıracaktır. Allah bunu (yardımı) size ancak bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla tatmin bulsun diye yaptı. 'Yardım ve zafer' (nusret) ancak üstün ve güçlü hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ın Katındandır. (Ki bununla) İnkâr edenlerin önde gelenlerinden bir kısmını kessin (helak etsin) ya da 'umutları suya düşmüşler olarak onları' tepesi aşağı getirsin de geri dönüp gitsinler.' (3/121-127)

Onlar kendilerine insanlar: "Size karşı insanlar topla(n)dılar artık onlardan korkun" dedikleri halde imanları artanlar ve: "Allah bize yeter O ne güzel vekildir" diyenlerdir. (3/173)

Bundan dolayı kendilerine hiçbir kötülük dokunmadan bir bolluk (fazl) ve Allah'tan bir nimetle geri döndüler. Onlar Allah'ın rıza-

sına uydular. Allah büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. (3/174)

Hani Allah iki topluluktan birinin muhakkak sizin olacağını vadedmişti; siz de güçsüz olanın sizin olmasını istiyordunuz. Oysa Allah sözleriyle hakkın ve inkâr edenlerin arkasını kesmek (kötünü kurutmak) istiyordu. O suçlu-günahkârlar istemese de hakkı gerçekleştirmek ve batılı geçersiz kılmak için (böyle istiyordu.) Siz Rabbinizden yardım talep ediyordunuz O da: "Şüphesiz ben size biribirî ardınca bin melek ile yardım ediciyim" diye cevap vermişti. Allah bunu yalnızca bir müjde ve kalblerinizin tatmin bulması için yapmıştı; (yoksa) Allah'ın Katından başkasında nusret (zafer ve yardım) yoktur. Hiç şüphesiz Allah üstün ve güçlü olanıdır hüküm ve hikmet sahibidir. Hani kendisinden bir güvenlik olarak sizi bir uyuklama bürüyordu. Sizi kendisiyle tertemiz kılmak sizden şeytanın pisliklerini gidermek kalblerinizin üstünde (güven ve kararlılık duygusunu) pekiştirmek ve bununla ayaklarınızı (arz üzerinde) sağlamlaştırmak için size gökten su indiriyordu. Rabbin melekleri vahyetmişti ki: "Şüphesiz ben sizin için iman edenlere sağlamlık katın inkâr edenlerin kalblerine amansız bir korku salacağım. Öyleyse (ey Müslümanlar) vurun boyunlarının üstüne vurun onların bütün parmaklarına." (8/7-12)

Eğer fetih istiyor idiyorseniz (ey kâfirler) işte size fetih; ama eğer (inkârdan ve eski yaptıklarınızdan) vazgeçerseniz bu sizin için daha hayırlıdır. Yok geri dönerseniz Biz de döneriz. Topluluğunuz çok da olsa size bir şey sağlayamaz. Çünkü Allah mü'minlerle beraberdir. (8/19)

Hani siz vadinin yakın kenarında onlar uzak yamacındaydılar; kervan ise sizden daha aşağıdaydı. Eğer sözleşseydiniz kaçınılmaz olarak sözleşme yeri (veya konusu) hakkında anlaşmazlığa düşerdiniz; ancak Allah olacağı olan işi gerçekleştirmek için (böyle yaptı). Böylece helak olacak kişi apaçık bir delilden sonra helak olsun diri kalacak kişi apaçık bir delilden sonra hayatta kalsın. Şüphesiz Allah gerçekten işitendir bilendir. Hani Allah onları sana uykunda az gösteriyordu; eğer sana çok gösterseydi gerçekten yılgnlığa kapılacaktınız ve iş konusunda gerçekten çekilmeye düşecektiniz. Ancak Allah esenlik (kurtuluş) bağışladı. Çünkü O elbette sinelerin özünde saklı duranı bilendir. Karşı karşıya geldiğinizde Allah 'olacağı olan işi gerçekleştirmek' için onları gözlerinizde az gösteriyor sizi de onların gözlerinde azaltıyordu. Ve (bütün) işler Allah'a döndürülür. (8/42-44)

hiçbir peygambere yeryüzünde kesin bir zafer kazanıncaya kadar esir alması yakışmaz. Siz dünyanın geçici yararını istiyorsunuz. Oysa Allah (size) ahireti istemededir. Allah üstün ve güçlüdür hüküm ve hikmet sahibidir. (8/67)

Eğer sana ihanet etmek isterlerse onlar daha önce Allah'a da ihanet etmişlerdi; böylece O da "bozguna uğramaları (için) sana imkan vermişti." Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (8/71)

BEKÇİ

İnkâr edenler, cehennemde bölük bölük sevkedildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman, kapıları açıldı ve onlara (cehennemin) bekçileri dedi ki: "Size Rabbinizin ayetlerini okuyan ve bugünle karşılaşacağınızı (söyleyip) sizi uyaran elçiler gelmedi mi?" Onlar: "Evet." dediler. Ancak azab kelimesi kâfirlerin üzerine hak oldu. (39/71)

Rablerinden korkup-sakınanlar da, cennete bölük bölük sevkedildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman, kapıları açıldı ve on-

KURAN FİHRİSTİ

lara (cennetin) bekçileri dedi ki: "Selam üzerinizde olsun, hoş ve temiz geliniz. Ebedi kalıcılar olarak ona girin." (39/73)
Ateşin içinde olanlar, cehennem bekçilerine dediler ki: "Rabbini size dua edin; azabtan bir gün (olsun) bize hafifletsin." (40/49)
Öfkesinin-şiddetinden neredeyse patlayıp parçalanacak. Her bir grup içine atıldığında, bekçileri onlara sorar: "Size bir uyarıcı gelmedi mi?" (67/8)

BEKKE

Gerçek şu ki, insanlar için ilk kurulan Ev, Bekke (Mekke) de, o, kutlu ve bütün insanlar (alemler) için hidayet olan (Ka'be)dir. (3/96)

BELALAR

Ve demiştiniz ki: "Ey Musa, biz Allah'ı apaçık görünceye kadar sana inanmayız." Bunun üzerine yıldırım sizi (kendinizden) almıştı. Ve siz bakıp duruyordunuz. (2/55)

Onlar, bulut gölgeleri içinde Allah'ın (azabının) meleklerle onlara gelmesini ve (azap) emrinin gerçekleşmesini mi gözlüyorlar? Oysa bütün işler Allah'a döner. (2/210)

Her nerede bulunurlarsa bulunsunlar -Allah'ın ipine ve insanların ipine (ahdine) sığınanlar başka- onlara zillet (zorluk damgası) vurulmuştur. Onlar, Allah'tan bir gazaba uğradılar da üzerlerine aşağılanma (damgası) vuruldu. Bu, Allah'ın ayetlerini inkar etmeleri ve peygamberleri haksız yere öldürmeleri nedeniyle. (Yine) Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları dolayısıydı. (3/112)

Kitap Ehli, senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişlerdi. Demişlerdi ki: "Bize Allah'ı açıkça göster." Böylece zulümlerinden dolayı onlara yıldırım çarpmıştı. Ardından kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, buzağıyı (ilah) edinmişlerdi. Yine bundan dolayı onları affetmek ve Musa'ya apaçık olan ispatlayıcı bir delil vermek. (4/153)

"Ey Ademoğulları, şeytan, anne ve babanızın çirkin yerlerini kendilerine göstermek için, elbiselerini sıyırtarak, onları cennetten çıkardığı gibi sakın sizi de bir belaya uğratmasın. Çünkü o ve taraftarları, (kendilerini göremeyeceğiniz yerden) sizleri görmektedir. Biz gerçekten şeytanları, inanmayacakların dostları kıldık." (7/27)

Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık, ayetlerimizi yalan sayanları suda-boğduk. Çünkü onlar kör bir kavimdi. (7/64)

Böylece onu ve onunla birlikte olanları Katımızdan bir rahmet ile kurtardık. Ayetlerimizi yalan sayarak inanmamış olanların kökünü kuruttuk. (7/72)

Bunun üzerine onları dayanılmaz bir sarsıntı tuttu da kendi yurtlarında diz üstü çöke kaldılar. (7/78)

Ve onların üzerine bir (azap) sağanağı yağdırdık. Suçlu-günahkarların uğradıkları sona bir bak işte. (7/84)

Bunun üzerine onları dayanılmaz bir sarsıntı tuttu da, kendi yurtlarında diz üstü çökmüş olarak sabahladılar. (7/91)

Biz hangi memlekete bir peygamber gönderdiysek onun halkı yalvarıp-yakarsınlar diye, mutlaka onları dayanılmaz bir zorluk (yoksulluk) ve sıkıntıyla yakalayivermişiz. (7/94)

Andolsun, Biz de Firavun aile (çevre)sini belki öğüt alıp düşüncüler diye yıllar yılı kuraklıkla ve ürün kıtlığına uğrattık. (7/130)

Bunun üzerine, ayrı ayrı mucizeler (ayetler) olarak üzerlerine tufan, çekirge, buğday güvesi, kurbağa ve kan musallat kıldık.

Yine büyüklük tasladılar ve suçlu-günahkar bir kavim oldular. (7/133)

Biz de onlardan intikam aldık ve ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan habersizmişler (gibi) olmaları nedeniyle onları suda boğduk. (7/136)

Kendisine bereketler kıldığımız yerin doğusuna da, batısına da o hor kılınıp-zayıf bırakılanları (müstaz'afı) mirasçılar kıldık. Rabbinin İsrailoğullarına olan o güzel sözü (vaadi), sabretmeleri dolayısıyla tamamlandı (yerine geldi). Firavun ve kavminin yapmakta oldukları ve yükselttiklerini (köşkerleri, saraylarını) da yerle bir ettik. (7/137)

Öyleyse kazandıklarının cezası olarak az gülsünler, çok ağlasınlar. (9/82)

"Görmüyorlar mı ki, gerçekten onlar her yıl, bir veya iki defa belaya çarptırılıyorlar da sonra tevbe etmiyorlar ve öğüt alıp (ders çıkarıp) düşünmüyorlar." (9/126)

Fakat onu yalanladılar; Biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık ve onları halifeler kıldık. Ayetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk. Uyarılanların nasıl bir sonuca uğratıldıklarına bir bak. (10/73)

"Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerinden) başka -Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü Firavun, gerçekten yeryüzünde büyüklene bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşırarlardandı" (10/83)

O zulmedenleri dayanılmaz bir ses sarıverdi de kendi yurtlarında dizüstü çökmüş olarak sabahladılar. (11/67)

Böylece emrimiz geldiği zaman, üstünü altına çevirdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş, istif edilmiş taşlar yağdırdık; (11/82)
Rabbinin Katında 'belli bir biçime sokulmuş, damgalanmış' olarak. Bunlar zalimlerden uzak değildir. (11/83)

Emrimiz geldiği zaman, tarafımızdan bir rahmetle Şuayb'ı ve O'nunla birlikte iman edenleri kurtardık; o zulmedenleri dayanılmaz bir ses sarıverdi de kendi yurtlarında dizüstü çökmüş olarak sabahladılar. (11/94)

"Eğer kendisiyle dağların yürütüldüğü, yerin parçalandığı veya ölülerin konuşturulduğu bir Kur'an olsaydı (yine bu Kur'an olurdu). Hayır, emrin tümü Allah'ındır. İman edenler hala anlamadılar mı ki, eğer Allah dilemiş olsaydı, insanların tümünü hidayete erdirmiş olurdu. İnkâr edenler, Allah'ın va'di gelinceye kadar, yaptıkları dolayısıyla ya başlarına çetin bir bela çatacak veya yurtlarının yakınına inecek. Şüphesiz Allah, verdiği sözden dönmez. (Veya miadını şaşırmasız.)" (13/31)

Derken, tan yerinin ağarma vaktine girdiklerinde onları (o korkunç ve dayanılmaz) çığlık yakalayiverdi. (15/73)

Anında (yurtlarının) üstünü altına çevirdik ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş taş yağdırdık.(15/74)

Derken, sabah vaktine girdiklerinde, onları o dayanılmaz-çığlık yakalayiverdi. (15/83)

Biz, yaşama biçimleriyle 'refah içinde şımarıp azmış' nice şehri yıkıma uğrattık. İşte meskenleri; çok az (bir zaman) dışında (onlarda) kendilerinden sonra oturulabilmiş değildir. (Onlara) Varis olanlar Biziz. Senin Rabbin, 'ana yerleşim merkezlerine' onlara ayetlerimizi okuyan bir elçi göndermedikçe şehirleri yıkıma uğrattığı değildir. Ve Biz, halkı zulmeden şehirlerden başkasını da yıkıma uğrattığı değiliz. (28/58-59)

"Dediler ki: "Herhalde biz, sizlerden dolayı; güçsüzlüğe uğradık. Eğer (bu söylediklerimize) bir son vermeyecek olursanız, andolsun, sizi taşla tutacağız ve mutlaka bizden yana size aci

Harun Yahya (Adnan Oktar)

bir azab dokunacaktır." (36/18)

"Daha doğrusu onlara va'dedilen (asıl azab) (kıyamet) saatidir. O saat, 'kurtuluş olmayan daha korkunç bir bela' ve daha acıdır." (54/46)

"Gerçek şu ki, Biz o bahçe sahiplerine bela verdiğimiz gibi, bunlara da bela verdik. Hani onlar, sabah vakti (erkenden ve kimseye haber vermeden) onu (bahçeyi) mutlaka devşireceklerine dair and içmişlerdi" (68/17)

"Fakat onlar, uyuyorlarken, Rabbin tarafından dolaşıp-gelen bir 'bela' onun üstünü sarıp-kuşatıverdi." (68/19)

"Kendilerinden öncekiler de yalanladı. Oysa bunlar, öbürlerine verdiklerimizin onda birine bile ulaşamamışlardı. Buna rağmen (şımararak) elçilerimi yalanladılar; ancak benim de (onları) inkarım (yıkıma uğratmam) nasıl oldu?" (34/45)

"Ve derler ki: "Eğer doğru söylüyorsanız bu tehdit (etmekte olduğunuz yıkım ve azab) ne zamanmış?" (36/48)

"Biz kendilerinden önce, nice kuşakları yıkıma uğrattık da onlar feryad ettiler; ancak (artık) kurtulma zamanı değil." (38/3)

"Yakında o toplum bozguna uğrattılacak ve arkalarını dönmüş kaçacaklardır. Daha doğrusu onlara va'dedilen (asıl azab) (kıyamet) saatidir. O saat, 'kurtuluş olmayan daha korkunç bir bela' ve daha acıdır." (54/45-46)

BELGE

İman edenlerle karşılaştıklarında "İman ettik" derler; kendi başlarına kaldıkları zaman ise, derler ki: "Allah'ın size açtık (açıkladık)larını, Rabbiniz Katında size karşı bir belge olsun diye mi onlarla konuşuyorsunuz? Hâlâ akıllanmayacak mısınız?" (2/76) Andolsun, Biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruh'u'l-Kudüs'le teyid ettik. Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? (2/87)

Andolsun, Musa size apaçık belgelerle geldi. Sonra siz onun arkasından buzağ'yı (tanrı) edindiniz. İşte siz (böyle) zalimlersiniz. (2/92)

Gerçekten, apaçık belgelerden indirdiklerimizi ve insanlar için Kitapta açıkladığımız hidayeti gizlemekte olanlar; işte onlara, hem Allah lanet eder, hem de (bütün) lanet ediciler. (2/159)

Ramazan ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz. (2/185)

Size, apaçık belgeler (ayetler) geldikten sonra yine ayağınız kayarsa, bilin ki Allah, gerçekten üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (2/209)

Peygamberleri, onlara (şöyle) dedi: "Onun hükümdarlığının belgesi, size Tabut'un gelmesi (olacaktır ki) onda Rabbinizden 'bir güven duygusu ve huzur' ile Musa ailesinden ve Harun ailesinden artakanlar var; onu melekler taşır. Eğer inanmışsarsanız, bunda şüphesiz sizin için bir delil vardır." (2/248)

İşte bu elçiler; bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan, Allah'ın kendileriyle konuştuğu ve dereceleri yükselttiği vardır. Meryem oğlu İsa'ya apaçık belgeler verdik ve O'nu Ruh'u'l-Ku-

düs'le destekledik. Şayet Allah dileseydi, kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, onların peşinden gelen (ümmet)ler, birbirlerini öldürmezdi. Ancak ihtilafa düştüler; onlardan kimi inandı, kimi inkâr etti. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediğini yapandır. (2/253)

Kendilerine apaçık belgeler geldiği ve elçinin hak olduğuna şahid oldukları halde, imanlarından sonra küfre sapan bir kavmi Allah nasıl hidayete erdirir? Allah, zulmeden bir kavmi hidayete erdirmez. (3/86)

Kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, parçalanıp ayrılan ve anlaşmazlığa düşenler gibi olmayın. İşte onlar için büyük bir azab vardır. (3/105)

Allah bize ateşin yiyeceği bir kurban getirmediğçe hiçbir elçiye inanmamamız konusunda and verdi," diyenlere de ki: "Şüphesiz, benden önce nice elçiler, apaçık belgeler ve söyledikleriyle geldi; eğer, siz doğru idiyerseniz, o halde onları ne diye öldürdünüz?" (3/183)

Eğer seni yalanlarsa, senden önce apaçık belgeler, Zeburlar ve aydınlık kitapla gelen elçileri de yalanlamışlardır. (3/184)

Kitap Ehli, senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişlerdi. Demişlerdi ki: "Bize Allah'ı açıkça göster." Böylece zulümlerinden dolayı onlara yıldırım çarpmıştı. Ardından kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, buzağ'yı (ilah) edinmişlerdi. Yine bundan dolayı onları affettik ve Musa'ya apaçık olan ispatlayıcı bir delil verdik. (4/153)

Bu nedenle, İsrailoğullarına şunu yazdık: Kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada karşılık olmaksızın (haksız yere) öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de onu (öldürülmesinde engel olarak) diriltirse, bütün insanları diriltmiş gibi olur. Andolsun, elçilerimiz onlara apaçık belgelerle gelmişlerdir. Sonra bunun ardından onlardan bir çoğu yeryüzünde ölüyü taşırlandırdı. (5/32)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruh'u'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

Meryem oğlu İsa: "Allah'ım, Rabbimiz, bize gökten bir sofraya indir, öncemiz ve sonramız için bir bayram ve Senden de bir belge olsun. Bizi rızıklandır, Sen rızık vericilerin en hayırlısıdır" demişti. (5/114)

De ki: "Ben, gerçekten Rabbinden kesin bir belge üzerindeyim, siz ise onu yalanladınız. Sizin kendisine acele ettiğiniz (azab) yanımda değildir. Hüküm yalnızca Allah'ındır. O, doğru haberi verir ve O, ayırıcı edenlerin en hayırlısıdır." (6/57)

Ya da: "Kitap bize de indirilsedydi, elbette onlardan daha çok doğru yolda olurduk" dememeniz (için) işte size Rabbinizden apaçık bir belge, bir hidayet ve bir rahmet gelmiştir. Allah'ın ayetlerini yalanlayan ve (insanları) ondan alıkoyup-çevirenlerden daha zalim kimdir? Ayetlerimizden alıkoyup-çevirenlere, bu 'engelleme ve çevirmelerinden' dolayı pek çetin bir azabla karşılaşılacaktır. (6/157)

Semud (toplumuna da) kardeşleri Salih'i (gönderdik. Salih-): "Ey

KURAN FİHRİSTİ

kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir: Allah'ın bu dişi devesi size bir belgedir; onu salıverin de Allah'ın arzında otlasın, ona bir kötülükle dokunmayın, sonra sizi acı bir azab yakalar" dedi. (7/73)

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (islaha) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanıyorsanız." (7/85)

İşte bu ülkeler, sana onların 'haberlerinden aktarmalar yapıyoruz.' Gerçekten, onlara elçileri apaçık belgelerle gelmişlerdi. Ama daha önceden yalanlamaları nedeniyle iman eder olmadılar. İşte Allah, inkâr edenlerin kalplerini böyle damgalar. (7/101) Benim üzerimdeki yükümlülük, Allah'a karşı ancak gerçeği söylemektir. Rabbinizden size apaçık bir belge ile geldim. Artık İsrailoğullarını benimle gönder." (7/105)

Onlara ayetlerimiz apaçık belgeler olarak okunduğunda, Bizimle karşılaşmayı ummayanlar, derler ki: "Bundan başka bir Kur'an getir veya onu değiştir." De ki: "Benim onu kendi nefsim bir öngörmesi olarak değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben, yalnızca bana vahyolunana uyarım. Eğer Rabbime isyan edersem, gerçekten ben, büyük günün azabından korkarım." (10/15)

Sonra onun ardından kendi kavimlerine (başka) elçiler gönderdik; onlara apaçık belgeler getirmişlerdi. Ama daha önce onu yalanlamaları nedeniyle inanmadılar. İşte Biz, haddi aşanların kalplerini böyle mühürleriz. (10/74)

Bugün ise, senden sonrakilere bir ayet (tarihi bir belge, ibret) olman için seni yalnızca bedeninle kurtaracağız (herkese cesedini göstereceğiz). Gerçekten insanlardan çoğu, Bizim ayetlerimizden habersizdirler. (10/92)

Dedi ki: "Ey kavmim, görüşünüz nedir söyleyin? Eğer ben Rabbinden apaçık bir belge üzerinde isim ve Rabbin bana Kendi Katından bir rahmet vermiş de (bu,) sizin gözlerinizden saklı tutulmuşsa? Siz bunu istemiyorken biz sizi buna zorlayacak mıyız?" (11/28)

Ey Hud" dediler. "Sen bize apaçık bir belge (mucize) ile gelmiş değilsin ve biz de senin sözünle ilahlarımızı terk etmeyiz. Sana iman edecek de değiliz." (11/53)

Dedi ki: "Ey kavmim, görüşünüz nedir söyler misiniz? Eğer ben Rabbinden apaçık bir belge üzerindeysem ve bana tarafından bir rahmet vermişse, bu durumda O'na isyan edecek olursam Allah'a karşı bana kim yardım edecektir? Şu halde kaybımı arttırmaktan başka bana (hiçbir yarar) sağlamayacaksınız." (11/63)

Dedi ki: "Ey kavmim görüşünüz nedir söyler misiniz? Ya ben Rabbinden apaçık bir belge üzerinde isim ve O da beni kendisinden güzel bir rızık ile rızıklandırmışsa? Ben, size yasakladığım şeylere (kendim sahiplenmek suretiyle) size aykırı düşmek istemiyorum. Benim istediğim, gücüm oranında yalnızca islah etmektiir. Benim başarım ancak Allah iledir; O'na tevekkül ettim ve O'na içten yönelip-dönerim." (11/88)

O da: "Andolsun, bunları göreülecek belgeler olarak göklerin ve yerin Rabbinden başkasının indirmediyini sen de bilmişsin; ger-

çekten ben de seni yıkılmış-harab olmuş sanıyorum" demişti. (17/102)

Dediler ki: "Bize kendi Rabbinden bir ayet (mucize) getirmesi gerekmez miydi?" Onlara önceki kitaplarda açık belgeler gelmedi mi? (20/133)

Andolsun, Biz senden önce kendi kavimlerine elçiler gönderdik de onlara apaçık belgeler getirdiler; böylece Biz de suçlu günahkarlardan intikam aldık. İman edenlere yardım etmek ise, Bizim üzerimizde bir haktır. (30/47)

De ki: "Siz, Allah'ın dışında taptağınız ortaklarınızı gördünüz mü? Bana haber verin; yerden neyi yaratmışlardır? Ya da onların göklerde bir ortaklığı mı var? Yoksa Biz onlara bir kitap vermişiz de onlar bundan (dolayı) apaçık bir belge üzerinde midirler? Hayır, zulmedenler, birbirlerine aldatmadan başkasını vadedemiyorlar. (35/40)

Çünkü gerçekten onlar, Resulleri kendilerine apaçık belgeler getirirdi; fakat onlar inkâr ederlerdi. Bu yüzden Allah, onları (azabla) yakalayiverdi. Şüphesiz O, kuvvetli olandır, cezalandırması şiddetlidir. (40/22)

Firavun ailesinden imanını gizlemekte olan mü'min bir adam dedi ki: "Siz, benim Rabbin Allah'tır diyen bir adamı öldürüyor musunuz? Oysa o, size Rabbinizden apaçık belgelerle gelmiş bulunuyor. Buna rağmen o eğer bir yalancı ise yalanı kendi aleyhinedir; ve eğer doğru sözlü ise, (o zaman da) size va'dettiklerinin bir kısmı size isabet eder. Şüphesiz Allah, ölçüyü taşıran, çok yalan söyleyen kimseyi hidayete erdirmez." (40/28)

Andolsun, daha önce Yusuf da size apaçık belgeler getirmişti. O zaman size getirdikleri hakkında kuşkuya kapılıp durmuşunuz. Sonunda o, vefat edince, demiştiniz ki: "Allah, ondan sonra kesin olarak bir elçi göndermez." İşte Allah, ölçüyü taşıran, şüpheci kimseyi böyle saptırır." (40/34)

(Bekçiler:) "Size kendi Resulleriniz açık belgelerle gelmez miydi?" dediler. Onlar: "Evet" dediler. (Bekçiler:) "Şu halde siz dua edin" dediler. Oysa kafirlerin duası, çıkmazda olmaktan başkası değildir. (40/50)

De ki: "Bana apaçık belgeler gelince, sizin Allah'tan başka taptağlarınıza kulluk etmekten kesin olarak menedildim ve âlemlerin Rabbine teslim olmakla emrolundum." (40/66)

Resulleri kendilerine apaçık belgeler getirdiği zaman, onların ilimden dolayı sevinip-böbürlendiler de, kendisini alay konusu edindikleri şey, onları sarıp-kuşatıverdi. (40/83)

İsa, açık belgelerle gelince, dedi ki: "Ben size bir hikmetle geldim ve hakkında ihtilafa düştüklerinizin bir kısmını size açıklamak için de. Öyleyse Allah'tan sakının ve bana itaat edin." (43/63)

Ve onlara bu emirden açık belgeler verdik. Fakat onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki 'hakka tecavüz ve azgınlıktan' dolayı ihtilafa düştüler. Şüphesiz Rabbin, hakkında ihtilafa düştükleri şeyde kıyamet gün aralarında hüküm verecektir. (45/17)

Onlara açık belgeler olarak ayetlerimiz okunduğu zaman, onların (sözde) delilleri: "Eğer doğru sözlüler iseniz, atalarımızı (diriltip) getirin" demekten başkası değildir. (45/25)

Onlara açık belgeler olarak ayetlerimiz okunduğu zaman, o inkâr edenler kendilerine gelmiş olan hak için dediler ki: "Bu, apaçık bir büyüdür." (46/7)

Şimdi Rabbinden apaçık bir belge üzerinde bulunan kimse, kö-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

tü ameli kendisine 'süslü ve çekici gösterilmiş' ve kendi heva (istek ve tutku)larına uyan kimseler gibi midir? (47/14)
Andolsun, Biz elçilerimizi apaçık belgelerle gönderdik ve insanlar adaleti ayakta tutsunlar diye, onlarla birlikte kitabı ve mizanı indirdik. Ve kendisine çetin bir sertlik ve insanlar için (çeşitli) yararlar bulunan demiri de indirdik; öyle ki Allah, Kendisine ve elçilerine gayb ile (görmedikleri halde) kimlerin yardım edeceğini bilsin (ortaya çıkarsın). Şüphesiz Allah, büyük kuvvet sahibidir, üstün olandır. (57/25)

Hani Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları, gerçekten ben, sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi "Ahmed" olan bir elçinin de müjdeleyicisiyim" demişti. Fakat o, onlara apaçık belgelerle gelince: "Bu, açıkça bir büyüdür" dediler. (61/6)

Bu, kendilerine apaçık belgelerle elçiler geldiği halde "bizi bir beşer mi hidayete ulaştıracak?" demeleri ve bu yüzden inkâr edip saparak yüz çevirmeleri nedeniyledir. Allah da (onlara karşı) müstağni olduğunu (hiçbir şeye ihtiyacı olmadığını) gösterdi. Allah Gani'dir, Hamid'dir. (64/6)

Kitap ehlinde olanlar, ancak kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra firkalara ayrıldılar. (98/4)

BENCİL

Eğer bir kadın, kocasının nüshuzundan veya ondan yüz çevirip uzaklaşmasından korkarsa, barış ile aralarını bulup düzeltmekte ikisi için sakınca yoktur. Barış daha hayırlıdır. Nefisler ise 'kıskançlığa ve bencil tutkulara' hazır (elverişli) kılınmıştır. Eğer iyilik yapar ve sakinirsiniz, şüphesiz, Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/128)

(Geldiklerinde de) Size karşı 'cimri ve bencildirler.' Şayet korku gelecek olsa, ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün. Korku gidince, hayra karşı oldukça düşkünlük göstererek sizi keskin dilleriyle (eleştirip ancak) karşılarlar. İşte onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu Allah'a göre pek kolaydır. (33/19)

Kendilerinden önce o yurdu (Medine'yi) hazırlayıp imanı (gönüllerine) yerleştirenler ise, hicret edenleri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç (arzusu) duymazlar. Kendilerinde bir açıklık (ihtiyaç) olsa bile (kardeşlerini) öz nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin 'cimri ve bencil tutkularından' korunmuşsa, işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır. (59/9)

Öyleyse güç yetirebildiğiniz kadar Allah'tan korkup-sakinin, dinleyin ve itaat edin. Kendi nefsinize hayır (en büyük yarar) olmak üzere infakta bulunun. Kim nefsinin bencil-tutkularından (ya da cimri tutumundan) korunursa; işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır. (64/16)

Gerçekten, insan, 'bencil ve haris' olarak yaratıldı. (70/19)

BEREKET

Kendisine bereketler kıldığımız yerin doğusuna da, batısına da o hor kılınpı-zayıf bırakılanları (müstaz'afıları) mirasçılar kıldı. Rabbinin İsrailoğullarına olan o güzel sözü (vaadi), sabretmeleri dolayısıyla tamamlandı (yerine geldi). Firavun ve kavminin yapmakta oldukları ve yükselttiklerini (köşkerleri, saraylarını) da yerle bir ettik. (7/137)

"Ey Nuh" denildi. "Sana ve seninle birlikte olan ümmetler üzerine Bizden selam ve bereketlerle (gemiden) in. (Sizden türeye-

cek diğer kâfir) Ümmetleri de yararlandıracamız, sonra onlara Bizden acı bir azab dokunacaktır." (11/48)

Dediler ki: "Allah'ın emrine mi şaşıyorsun? Allah'ın rahmeti ve bereketleri sizin üzerinizdedir, ey ev halkı şüphesiz O, övülme-ye layık olandır, Mecid'tir." (11/73)

Bir kısım ayetlerimizi kendisine göstermek için, kulunu bir gece Mescid-i Haram'dan, çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya götürün O (Allah) yücedir. Gerçekten O, işitendir, görürdür. (17/1)

Onu ve Lut'u kurtarıp içinde, alem (insanlık) için bereketler kıldığımız yere (ülkeye) çıkardık. (21/71)

Süleyman için de, fırtına biçiminde esen rüzgara (boyun eğdirdik) ki, kendi emriyle, içinde bereketler kıldığımız yere akıp girdi. Biz herşeyi bilenleriz. (21/81)

Kendileriyle, içlerinde bereketler kıldığımız memleketler arasında (biri diğerinden) görülebilen şehirler var ettik ve orada yürüme (imkanlarını) takdir ettik: "Oralarda geceleri ve gündüzleri güvenlik içinde gezip dolaşın" (dedik). (34/18)

Ona ve İshak'a bereketler verdik. İkisinin soyundan, ihşanda bulunan (muhsin olan) da var, açıkça kendi nefisine zulmeden de. (37/113)

Orda (yerde) onun üstünde sarsılmaz dağlar var etti, onda bereketler yarattı ve isteyip-arayanlar için eşit olmak üzere ordaki rızıkları dört günde takdir etti. (41/10)

BEŞİK

Beşikte de, yetişkinliğinde de insanlarla konuşacaktır. Ve O salihlerdendir." (3/46)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruh'u'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluştuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

Bunun üzerine ona (çocuğa) işaret etti. Dediler ki: "Henüz beşikte olan bir çocukla biz nasıl konuşabiliriz?" (19/29)

Ki (Rabbim), yeryüzünü sizin için bir beşik kıldı, onda sizin için yollar döşedi ve gökten su indirdi; böylelikle bununla her tür bitkiden çiftler çıkardık." (20/53)

Ki O, yeri sizin için bir beşik kıldı ve doğru yolu bulursunuz diye onda size (birtakım) yollar var etti. (43/10)

BEYAZ

Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar, sizin örtüleriniz, siz de onlara örtüsünüz. Allah, gerçekten sizin, nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu bildi, tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdıklarını dileyin. Fecir vakti, sizce beyaz iplik siyah iplikten ayır edilinceye kadar yiyeğin, için, sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafa olduğunuz zamanlarda onlara (kadınlarınıza) yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, (sakın) onlara yanaşmayın. İşte Allah, insanlara ayetlerini böylece açıklar; umulur ki sakınırlar. (2/187)

Allah'ın gökyüzünden su indirdiğini görmedin mi? Böylece Biz

KURAN FİHRİSTİ

onunla, renkleri değişik olan meyveler çıkardı. Dağlardan da beyaz, kırmızı renkleri değişik ve siyah yollar (kıldık). (35/27)

BEYİN

Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini dar-madağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı eyvahlar size. (21/18)

BEYİNSİZ

birdakım beysiz insanlar: "Onları daha önceki kiblelerinden çeviren nedir?" diyecekler. De ki: "Doğu da Allah'ındır, batı da. O dilediğini doğru yola yöneltir." (2/142)
Musa, belirlediğimiz buluşma zamanı için kavminden yetmiş adam seçip-ayırıldı. Bunları da 'dayanılmaz bir sarsıntı' tutu-
vurince, dedi ki: "Rabbim, eğer dileyseydin, onları ve beni daha ön-
ceden helak ederdin. (Şimdi) İçimizdeki beysizlerin yaptıklarından dolayı bizi helak edecek misin? O da Senin denemen-
den başkası değildir. Onunla sen dilediğini saptırır, dilediğini hi-
dayete erdirirsin. Bizim velimiz Sensin. Öyleyse bizi bağışla, bi-
zi esirge; Sen bağışlayanların en hayırlısıdır." (7/155)
Doğrusu şu: Bizim beysizlerimiz, Allah'a karşı 'bir sürü saçma
şeyler' söylemişler." (72/4)

BEYT

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına, haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusun-
da yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakinin. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlan-dırması pek şiddetli olandır. (5/2)

Allah, Beyt-i Haram (olan) Kabe'yi insanlar için bir ayaklanma (kıyam evi) kıldı; Haram Ay'ı, kurbanı ve boyunlardaki gerdan-
lıkları da. Bu, Allah'ın göklerde ve yerde ne varsa tümünü bildi-
ğini ve Allah'ın gerçekten herşeyi bilen olduğunu bilmeniz için-
dir. (5/97)

Onların Beyt(-i Şerif) önündeki duaları, ıslık çalmaktan ve el
çırpmaktan başkası değildir. Artık inkâr ettikleriniz dolayısıyla
tadın azabı. (8/35)

Rabbimiz, gerçekten ben, çocuklarımdan bir kısmını Beyt-i Ha-
ram yanında ekini olmayan bir vadiye yerleştirdim; Rabbimiz,
dosdoğru namazı kılsınlar diye (öyle yaptım), böylelikle Sen, in-
sanların bir kısmının kalblerini onlara ilgi duyar kıl ve onları bir-
takım ürünlerden rızıklandırı. Umulur ki şükrederler." (14/37)

Sonra kirlerini gidersinler, adaklarını yerine getirsinler. Beyt-i
Atik'i tavaft etsinler. (22/29)

Onlarda sizin için adı konulmuş bir süreye kadar yararlar vardır.
Sonra onların yerleri Beyt-i Atik'tir. (22/33)

Evlerinizde vakarla-oturun (evlerinizi karargah edin), ilk cahil-
liye (kadınları)nın süslerini açığa vurma gibi, siz de süslerini-
zi açığa vurma; namazı dosdoğru kılın, zekatı verin, Allah'a
ve elçisine itaat edin. Ey Ehl-i Beyt, gerçekten Allah, sizden ki-
ri (günah ve çirkinliği) gidermek ve sizi tertemiz kılmak ister.
(33/33)

BIÇAK

(Kadın) Onların düzenlerini iştince, onlara (bir davetçi) yolladı,

oturup dayanacakları yerler hazırladı ve her birinin eline (önle-
rindeki meyveleri soymaları için) bıçak verdi. (Yusuף'a da:)"Çık,
onlara (görün)" dedi. Böylece onlar onu (olağanüstü güzellikte)
görünce (insanüstü bir varlık gibi gözlerinde) büyüttüler,
(şaşkınlıklarından) ellerini kestiler ve: "Allah'ı tenzih ederiz; bu
bir beşer değildir. Bu, ancak üstün bir melektir" dediler. (12/31)

BIKKINLIK

Ki O, bizi Kendi fazlından (ebedi olarak) kalınacak bir yurda yer-
leştirdi; burada bize bir yorgunluk dokunmaz ve burada bize bir
bikkinlik da dokunmaz." (35/35)

Şayet onlar büyülenecek olurlarsa, Rabbinin Katında bulun-
anlar, O'nu gece ve gündüz tesbih ederler ve (bundan) bıkınlık
duymazlar. (41/38)

İnsan, hayır istemekten bıkınlık duymaz; fakat ona bir şer do-
kundu mu, artık o, ye'se düşen bir umutsuzdur. (41/49)

BILDİRCİN

Bulutları üzerinize gölge kıldı ve size kudret helvası ve bildi-
rcin indirdik. Size rızık olarak verdiklerimizin temizinden yiyin
(dedik). Onlar Bize zulmetmediler, ancak kendi nefislerine zul-
mettiler. (2/57)

Biz onları (İsrailoğullarını) ayrı ayrı oymaklar olarak on iki toplu-
luk (ümme) olarak ayırdık. Kavmi kendisinden su istediğinde
Musa'ya: "Asan'la taşla vur" diye vahyettik. Ondan on iki pınar
sızıp-fışkırdı; böylece her bir insan- topluluğu su içeceği yeri
öğrenmiş oldu. Üzerlerine bulutla gölge çektik ve onlara kudret
helvası ile bildircin indirdik. (Sonra da şöyle dedik:)"Size rızık
olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin." Onlar Bize zul-
metmedi, ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı. (7/160)

Ey İsrailoğulları, andolsun, sizi düşmanlarınızdan kurtardık.
Tur'un sağ yanında sizinle vaadleştik ve üzerinize kudret helva-
sıyla bildircin indirdik. (20/80)

BIAT

Şüphesiz sana biat edenler, ancak Allah'a biat etmişlerdir.
Allah'ın eli, onların ellerinin üzerindedir. Şu halde, kim ahdini
bozarsa, artık o, ancak kendi aleyhine ahdini bozmuş olur. Kim
de Allah'a verdiği ahdine vefa gösterirse, artık O da, ona büyük
bir ecir verecektir. (48/10)

Andolsun, Allah, sana o ağacın altında biat ederlerken mü'min-
lerden razı olmuştur, kalplerinde olanı bilmiş ve böylece üzerle-
rine 'güven duygusu ve huzur' indirmiş ve onlara yakın bir fet-
hi sevap (karşılık) olarak vermiştir. (48/18)

Ey Peygamber, mü'min kadınlara, Allah'a hiçbir şeyi ortak koş-
mamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldür-
memek, elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak
(gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak), ma'ruf (iyi, güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek
üzere, sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman, onların biat-
larını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz
Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (60/12)

BİLEZİK

Onlar; altından ırmaklar akan Adn cennetleri onlarındır, orada
altın bileziklerle süslenirler, hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlas-
tan yeşil elbiseler giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar.
(Bu,) Ne güzel sevap ve ne güzel destek. (18/31)

Hiç şüphesiz Allah, iman edenleri ve salih amellerde bulunan-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

ları altından ırmaklar akan cennetlere sokar, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler; ordaki elbiseleri ipek(ten)tir. (22/23)

Adn cennetleri (onlarındır); oraya girerler, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler. Ve orada onların elbiseleri ipek(ten)dir. (35/33)

Bu durumda (eğer doğruysa), üzerine altından bilezikler atılmalı ya da yakınında yer almış vaziyette onunla birlikte melekler gelmeli değil miydi?" (43/53)

Onların üzerinde hafif ipek ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler vardır. Gümüşten bileziklerle bezenmişlerdir. Rableri onlara tertemiz bir şarab içirmiştir. (76/21)

BİLGİ

Ve onlar, sana indirilene, senden önce indirilenlere iman ederler ve ahirete de kesin bir bilgiyle inanırlar. (2/4)

Dediler ki: "Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın." (2/32)

Bilgisizler, dediler ki: "Allah bizimle konuşmalı veya bize de bir ayet gelmeli değil miydi?" Onlardan öncekiler de onların bu söylediklerinin benzerini söylemişlerdi. Kalbleri birbirine benzedi. Biz, kesin bilgiyle inanan bir topluluğa ayetleri apaçık gösterdik. (2/118)

Onlara peygamberleri dedi ki: "Allah size Talut'u (melik olarak) gönderdi." Onlar: "Biz hükümdarlığa, ona göre daha çok hak sahibiyken ve ona bir mal (servet) bolluğu verilmemişken, nasıl bizi (yönetmek üzere) hükümdarlık (mülk) onun olabilir?" dediler. O (şöyle) demişti: "Doğrusu Allah size onu seçti ve onun bilgi ve bedenî gücünü arttırdı. Allah, kime dilerse mülkünü verir; Allah (rahmeti ve gücü) geniş olandır, bilendir." (2/247)

İşte sizler böylesiniz; (diyelim ki) hakkında bilginiz olan şeyde tartıştınız, ama hiç bilginiz olmayan bir konuda ne diye tartışıp-duruyorsunuz? Oysa Allah bilir, sizler bilmezsiniz. (3/66)

Kitap Ehlinde öylesi vardır ki, bir kantar emanet bıraksan onu sana geri verir; öylesi de vardır ki, ona bir dinar emanet bıraksan, sen, onun tepesine dikilip durmadıkça onu sana ödemez. Bu onların "ümmiler (zayıf ve bilgisizler veya Ehl-i Kitap olmayanlar) konusunda üzerinizde bir yol (sorumluluk) yoktur" demiş olmalarındandır. Oysa kendileri (gerçeği) bildikleri halde Allah'a karşı yalan söylemektedirler. (3/75)

Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler. (4/157)

Onlar hâlâ cahiliye hükmünü mü arıyorlar? Kesin bilgiyle inanan bir topluluk için hükmü, Allah'tan daha güzel olan kimdir? (5/50)

Eğer o ikisi aleyhinde kesin olarak günahı hak ettiklerine ilişkin bilgi sahibi olunursa, bu durumda haksızlığa uğrayanlardan iki kişi -ki bunlar buna daha hak sahibidirler- öbürlerinin yerine geçerler ve: "Bizim şehadetimiz o ikisinin şahadetinden şüphesiz daha doğrudur. Biz haddi aşmadık, yoksa gerçekten zulmedenlerden oluruz" diye Allah'a yemin ederler. (5/107)

Allah, elçileri toplayacağı gün, şöyle diyecek: "Size verilen cevap nedir?" Onlar da: "Bizim bilgimiz yoktur; şüphesiz görün-

meyenleri (gaybleri) bilen Sensin Sen." (5/109)

Böylece İbrahim'e, -kesin bilgiyle inananlardan olması için- göklerin ve yerin melekûtunu gösteriyorduk. (6/75)

Cinleri Allah'a ortak koştular. Oysa onları O yaratmıştır. Bir de hiçbir bilgiye dayanmaksızın O'na oğullar ve kızlar yakıştırıp-uydurdular. O ise nitelendiregeldikleri şeylerden yücedir, uzaktır. (6/100)

Çocuklarını hiçbir bilgiye dayanmaksızın akılsızca öldürenler ile Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır. Onlar, gerçekten şaşırıp sapmışlardır ve doğru yolu bulamamışlardır. (6/140)

Deveden iki, sığırdan da iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişi mi ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Yoksa Allah, bunları sizlere tavsiye ettiği zaman şahid miydiniz?" hiçbir bilgiye dayanmaksızın insanları sapırtmak için Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (6/144)

Andolsun, Biz onlara bir Kitap getirdik; iman edecek bir topluluğa bir hidayet ve bir rahmet olmak üzere bir bilgiye dayanarak onu çeşitli biçimlerde açıkladık. (7/52)

Onlar bilmiyorlar mı ki, elbette Allah, onların gizli tuttuklarını da, fısıldaştıklarını da biliyor. Gerçekten Allah, gaybın bilgisine sahip olandır. (9/78)

(Allah) Dedi ki: "İkinizin duası kabul olundu. Öyleyse dosdoğru yolda devam edin ve bilgisizlerin yoluna uymayın." (10/89)

Dedi ki: "Ey Nuh, kesinlikle o senin aileden değildir. Çünkü o, salih olmayan bir iş (yapmıştır). Öyleyse hakkında bilgin olmayan şeyi benden isteme. Gerçekten ben, cahillerden olmayasın diye sana öğüt veriyorum." (11/46)

Dedi ki: "Rabbim, bilgin olmayan şeyi Senden istemekten Sana sığınırım. Ve eğer beni bağışlamaz ve beni esirgemezsen, hüsrana uğrayanlardan olurum." (11/47)

Böylece (Yusuf) kardeşinin kabından önce onların kablarnı (yoklamaya) başladı, sonra onu kardeşinin kabından çıkardı. İşte Biz Yusuf için böyle bir plan düzenledik. (Yoksa) Hükümdarın dininde (yürürlükteki kanuna göre) kardeşini (yanında) alıkoymazdı. Ancak Allah'ın dilemesi başka. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Ve her bilgi sahibinin üstünde daha iyi bir bilen vardır. (12/76)

Allah O'dur ki, gökleri dayanak olmaksızın yükseltti; onları görmektensiniz. Sonra arşa istiva etti ve güneş ile aya boyun eğdirdi, her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gitmektedirler. Her işi evirip düzenler, ayetleri birer birer açıklar. Umulur ki, Rabbimize kavuşacağınız kesin bilgiyle inanırsınız. (13/2)

Kıyamet gününde kendi günahlarının tümünü ve bilgisizce sapırdıklarının günahlarının bir kısmını yüklenmeleri için. Bak, ne kötü yük yükleniyorlar. (16/25)

Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme; çünkü kulak, göz ve kalb, bunların hepsi ondan sorumludur. (17/36)

Bu konuda ne kendilerinin, ne atalarının hiçbir bilgisi yoktur. Ağızlarından çıkan söz ne (kadar da) büyük. Onlar yalandan başkasını söylemiyorlar. (18/5)

İşte böyle, onun yanında "özü kapsayan bilgi olduğunu" (veya yanında olup-biten herşeyi) Biz (ilimimizle) büsbütün kuşatmış-tık. (18/91)

Dedi ki: "Bunun bilgisi Rabbimin Katında bir kitaptadır. Benim Rabbim şaşırmas ve unutmaz." (20/52)

KURAN FİHRİSTİ

O, önderindekini de, arkalarındaki de bilir. Onlar ise, bilgi bakımından O'nu kavrayıp kuşatamazlar. (20/110)

İnsanlardan kimi, Allah hakkında bilgisi olmaksızın tartışır durur ve her azgın-kaypak şeytanının peşine düşer. (22/3)

İnsanlardan kimi, hiçbir bilgisi, yol göstericisi ve aydınlatıcı kitabı olmaksızın Allah hakkında tartışır-durur. (22/8)

Onlar, Allah'ı bırakıp da (Allah'ın) kendisine bir delil indirmediği ve haklarında (hiçbir) bilgileri olmayan şeylere tapıyorlar. Zulmedenler için hiçbir yardımcı yoktur. (22/71)

O durumda siz onu (iftirayı) dillerinizle aktardınız ve hakkında bilginiz olmayan şeyi ağızlarınızla söylediniz ve bunu kolay sandınız; oysa o Allah Katında çok büyük (bir suç)tür. (24/15)

Dedi ki: "Göklerin, yerin ve bu ikisi arasında olan herşeyin Rabbidir. Eğer 'kesin bilgiyle inanıyorsanız' (böyledir)." (26/24)

Dedi ki: "Onların yapmakta oldukları hakkında benim bilgim yoktur." (26/112)

Ki onlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve onlar, ahirete kesin bilgiyle iman ederler. (27/3)

Hayır, onların ahiret konusundaki bilgileri 'ard arda toplanıp pekiştirildi,' hayır, onlar bundan bir kuşku içindedirler; hayır, onlar bundan yana kördürler. (27/66)

O söz, başlarına geldiği zaman, onlara yerden bir Dabbe çıkarırız; o da, insanların Bizim ayetlerimize kesin bir bilgiyle inanmadıklarını onlara söyler. (27/82)

Nihayet geldikleri zaman, (Allah) der ki: "Siz Benim ayetlerimi, bilgi bakımından kavramadığınız halde yalanladınız mı? Yoksa ne yapıyordunuz?" (27/84)

Dedi ki: "Bu, bende olan bir bilgi dolayısıyla bana verilmiştir." Bilmez mi, ki gerçekten Allah, kendisinden önceki nesillerden kuvvet bakımından kendisinden daha güçlü ve insan-sayısı bakımından daha çok olan kimseleri yıkıma uğratmıştır. Suçlu-günahkarlardan kendi günahları sorulmaz. (28/78)

Biz insana, anne ve babasına (karşı) güzelliği (ilke edinmesini) tavsiye ettik. Eğer onlar, hakkında bilgin olmayan şeyle Bana ortak koşman için sana karşı çaba harcayacak olurlarsa, bu durumda, onlara itaat etme. Dönüşünüz Banadır. Artık yaptıklarınızı size haber vereceğim. (29/8)

Hayır, zulmedenler, hiçbir bilgiye dayanmaksızın kendi heva (istek ve tutku)larına uymuşlardır. Allah'ın sapırdığı kim hidayete erdirebilir? Onların hiçbir yardımcıları yoktur. (30/29)

Öyleyse sen sabret; şüphesiz Allah'ın va'di haktır; kesin bilgiyle inananlar sakın seni telaşa kaptırap-hafifliğe (veya gevşekliğe) sürüklemesinler. (30/60)

Onlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler. Ve onlar kesin bir bilgiyle ahirete inanırlar. (31/4)

İnsanlardan öyleleri vardır ki, bilgisizce Allah'ın yolundan saptırmak ve onu bir eğlence konusu edinmek için sözün 'boş ve amaçsız olanını' satın alırlar. İşte onlar için aşağılatıcı bir azab vardır. (31/6)

Bununla birlikte, onların kişi (annen ve baban) hakkında bir bilgin olmayan şeyi bana şirk koşman için, sana karşı çaba harcayacak olurlarsa, bu durumda onlara itaat etme ve dünya (hayatın) da onlara iyilikle (ma'ruf üzere) sahiplen (onlarla geçin) ve bana 'gönülden-katıksız olarak yönelenin' yoluna tabi ol. Sonra dönüşünüz yalnızca banadır, böylece ben de size yaptıklarınızı haber vereceğim. (31/15)

Kıyamet saatinin bilgisi, şüphesiz Allah'ın Katındadır. Yağmuru yağdırır; rahimlerde olanı hangi. Hiç kimse, yarın ne kazanacağını bilmez. Hiç kimse de, hangi yerde öleceğini bilmez. Hiç şüp-

hesiz Allah bilendir, haberdârdır. (31/34)

Suçlu-günahkarları, Rableri huzurunda başları öne eğilmiş olarak: "Rabbimiz, gördük ve işittik; şimdi bizi (bir kere daha dünyaya) geri çevir, salih bir amelde bulunalım, artık biz gerçekten kesin bilgiyle inananlarız" (diye yalvaracakları zamanı) bir görsen. (32/12)

Ve onların içinden, sabrettikleri zaman emrimizle doğru yola iletip-yönelten önderler kıldık; onlar Bizim ayetlerimize kesin bilgiyle inanıyorlardı. (32/24)

İnsanlar, sana kıyamet-saatini sorarlar; de ki: "Onun bilgisi yalnızca Allah'ın Katındadır." Ne bilirsin; belki kıyamet-saati pek yakın da olabilir. (33/63)

Allah sizi topraktan yarattı, sonra bir damla sudan. Sonra da sizi çift çift kıldı. O'nun bilgisi olmaksızın, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğuramaz da. Ömür sürene, ömür verilmesi ve onun ömründen kısaltılması da mutlaka bir kitapta (yazılı)dır. Gerçekten bu, Allah'a göre kolaydır. (35/11)

Mele-i Ala (yüce topluluk) tartışıp dururken, benim hiçbir bilgim yoktur." (38/69)

İnsana bir zarar dokunduğu zaman, Bize dua eder; sonra tarafımızdan ona bir nimet ihsan ettiğimizde, der ki: "Bu, bana ancak bir bilgi(m) dolayısıyla verildi." Hayır; bu bir fitne (kendisini bir deneme)dir. Ancak çoğu bilmiyorlar. (39/49)

Siz beni Allah'a (karşı) inkâr etmeye ve hakkında bilgim olmayan şeyleri O'na şirk koşmaya çağırıyorsunuz. Ben ise sizi, üstün ve güçlü olan, başlıyayan (Allah'a) çağırıyorum. (40/42)

Dediler ki: "Eğer Rahman dilemiş olsaydı, biz onlara ibadet etmezdik." Onların bundan yana hiçbir bilgileri yoktur. Onlar, yalnızca 'zan ve tahminle yalan söylüyorlar.' (43/20)

Eğer kesin bir bilgiyle inanıyorsanız (Allah), göklerin, yerin ve bu ikisi arasında bulunanların Rabbidir. (44/7)

Sizin yaratılışınızda ve türetip-yaydığı canlılarda kesin bilgiyle inanan bir kavim için ayetler vardır. (45/4)

Bu (Kur'an), insanlar için basiret (nuruyla Allah'a yönelten ayet)lerdir, kesin bilgiyle inanan bir kavim için de bir hidayet ve bir rahmettir. (45/20)

Dediler ki: "(Bütün olup biten.) Bu dünya hayatımızdan başkası değildir, ölürlük ve diriliriz; bizi "kesintisi olmayan zaman" (deh-rin akışın)dan başkası yıkıma (helake) uğratmıyor." Oysa onların bununla ilgili hiçbir bilgileri yoktur; yalnızca zannediyorlar. (45/24)

Gerçekten Allah'ın va'di haktır, kıyamet-saatinde hiçbir kuşku yoktur" denildiği zaman, siz: "Kıyamet-saati de neymiş, biz bilmiyoruz; biz yalnızca bir zan (ve tahmin)da bulunup zannediyoruz; biz, kesin bir bilgiyle inanmakta olanlar değiliz" demiştiniz. (45/32)

Ki onlar, inkâr ettiler, sizi Mescid-i Haram'dan ve durdurulmakta (bekletilmekte) olan hediyeleri (kurbanları), yerlerine varmaktan alıkoydular. Eğer kendilerini bilmediğiniz mü'min erkekler ve mü'min kadınları, bilgisizlik dolayısıyla darmadağın edip de bu yüzden size 'dayanılmaz bir sıkıntı' dokunmayacak olsaydı (o zaman durum farklı olurdu. Durumunun böyle olması,) Allah'ın dileğini rahmetine sokması içindir. Eğer (karışık yaşayan mü'minler), seçilip ayrılmış olsalardı, muhakkak içlerinden inkâr edenleri acı bir azab ile azablandırırđık. (48/25)

Ki onlar, 'bilgisizliğin kuşatması' içinde habersizdirler. (51/11)

Yeryüzünde kesin bir bilgiyle inacak olanlar için ayetler vardır. (51/20)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattılar? Hayır; onlar, kesin bir bilgiyle inanmıyorlar. (52/36)

Oysa onların bununla ilgili hiçbir bilgileri yoktur. Onlar, yalnızca zanna uymaktadırlar. Oysa gerçekte zan, haktan yana hiçbir yarar sağlamaz. (53/28)

Şüphesiz bu, kesin bilgi ifade eden bir gerçektir (Hakku'l-Yakin). (56/95)

De ki: "(Bununla ilgili) Bilgi ancak Allah'ın Katındadır. Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım." (67/26)

Biz o ateşin koruyucularını meleklere başkasını kılmadık. Ve onların sayısını inkâr edenler için yalnızca bir fitne (konusu) yaptık ki, kendilerine kitap verilenler, kesin bir bilgiyle inansın, iman edenlerin de imanları artınsın; kendilerine kitap verilenler ve iman edenler (böylece) kuşkuyla kapılmasın. Kalplerinde bir hastalık olanlar ile kafirler de şöyle desin: "Allah, bu örnekle neyi anlatmak istedi?" İşte Allah, dilediğini böyle şaşırtıp-saptırır, dilediğini böyle hidayete erdirir. Rabbinin ordularını kendisinden başka (hiç kimse) bilmez. Bu ise, beşer (insan) için yalnızca bir öğüttür. (74/31)

Onunla ilgili bilgi vermekten yana, sende ne var ki... (79/43)

Hayır; eğer siz kesin bir bilgiyle bilmiş olsaydınız, (102/5)

BİLGİN

Gerçek şu ki, Biz Tevrat'ı, içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik. Teslim olmuş peygamberler, Yahudilere onunla hükmederlerdi. Bilgin-yöneticiler (Rabbaniyun) ve yüksek bilginler de (Ahbar), Allah'ın kitabını korumakla görevli kıldıklarından ve onun üzerine şahidler olduklarından (onunla hükmederlerdi.) Öyleyse insanlardan korkmayın, benden korkun ve ayetlerimi az bir değere karşılık satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, kafir olanlardır. (5/44)

Bilgin-yöneticileri (Rabbaniyyun) ve yüksek bilginleri (Ahbar), onları, günah söylemelerinden ve haram iyiliklerinden sakındırmalı değil miydi? Yapmakta oldukları10 ne kötüdür. (5/63) Firavun kavminin önde gelenleri dediler ki: "Bu gerçekten bilgin bir büyüçüdür."; (7/109)

Bütün bilgin büyüçüleri sana getirsinler." (7/112)

Onlar, Allah'ı bırakıp bilginlerini ve rahiplerini rablar (ilahlar) edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de.. Oysa onlar, tek olan bir ilah'a ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilah yoktur. O, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir. (9/31)

Ey iman edenler, gerçek şu ki, (Yahudi) bilginlerinden ve (Hristiyan) rahiplerinden çoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar... Onlara acı bir azabı müjdele. (9/34)

Firavun: "Bana bütün bilgin büyüçüleri getirin" dedi. (10/79) Dediler ki: "Korkma biz sana bilgin bir çocuk müdelemekteyiz." (15/53)

(Firavun,) Çevresindeki önde gelenlere: "Bu" dedi, "Doğrusu bilgin bir büyüçüdür." (26/34) İsrailoğulları bilginlerinin onu bilmesi onlar için bir delil (ayet) değil mi? (26/197)

(Onlar yemeyince) Bunun üzerine içine bir tür korku düştü. "Korkma" dediler ve ona bilgin bir erkek çocuk müdesini verdiler. (51/28)

BİNA

O, sizin için yeryüzünü bir döşek, gökyüzünü bir bina kıldı. Ve gökten yağmur indirerek bununla sizin için (çeşitli) ürünlerden rızık çıkardı. Öyleyse (bütün bunları) bile bile Allah'a eşler koşmayın. (2/22)

Binasının temelini, Allah korkusu ve hoşnutluğu üzerine kuran kimse mi hayırlıdır, yoksa binasının temelini göçecek bir yarın kenarına kurup onunla birlikte kendisi de cehennem ateşi içine yuvarlanan kimse mi? Allah, zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (9/109)

Onların kalbleri parçalanmadıkça, kurdukları bina kalblerinde bir şüphe olarak sürüp-gidecektir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/110)

Böylece, Allah'ın va'dinin hak olduğunu ve gerçekten kıyame-tin, kendisinde şüphe bulunmadığını bilmeleri için (şehir halkına ve sonraki insan kuşaklarına) onları buldurmuş olduk. (Onları görenler) Kendi aralarında durumlarını tartışıyorlardı, (bir kısmı) dedi ki: "Onların üstüne bir bina inşa edin, Rableri onları daha iyi bilir." Onların işine galip gelen (sözleri geçen)ler ise: "Üstlerine mutlaka bir mescid yapmalıyız" dediler. (18/21)

Dediler ki: "Onun için (yüksekçe) bir bina inşa edin de onu çılgınca yanan ateşin içine atın." (37/97)

Şeytanları da; her bina ustasını ve dalgıç olanı. (38/37)

Ancak Rablerinden korkup-sakınanlar ise; onlara yüksek köşk-ler vardır, onların üstünde de yüksek köşkler bina edilmiştir. Onların altında ırmaqlar akmaktadır. (Bu,) Allah'ın va'didir. Allah, va'dinden dönmeyiz. (39/20)

Firavun (alayla) dedi ki: "Ey Haman, bana yüksek bir kule bina et; belki o yollara ulaşabilirim." (40/36)

Allah, yeryüzünü sizin için bir karar, gökyüzünü bir bina kıldı; sizi suretlendirdi, suretinizi de en güzel (bir biçim ve incelikte) kıldı ve size güzel-temiz şeylerden rızık verdi. İşte sizin Rabbiniz Allah budur. Alemlerin Rabbi Allah ne yücedir. (40/64) Üzerlerindeki göğe bakmıyorlar mı? Biz, onu nasıl bina ettik ve onu nasıl süsledik? Onun hiçbir çatlağı yok. (50/6)

Biz göğü 'büyük bir kudretle' bina ettik ve şüphesiz Biz, (onu) genişleticiyiz. (51/47)

Şüphesiz Allah, Kendi yolunda, sanki birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak çarpışanları sever. (61/4)

Sizin üstünüze sapaşağlam yedi-gök bina ettik. (78/12)

Yaratmak bakımından siz mi daha güçsünüz yoksa gök mü? (Allah) Onu bina etti. (79/27)

Göğe ve onu bina edene, (91/5)

BİNEK

Eğer korkarsanız, yaya veya binekte iken kılın. Güvenliğe girdiğinizde ise, yine Allah'ı, bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği gibi zikredin. (2/239)

Biz onlara kendileri için boyun eğdirdik; işte bir kısmı binekleri- dir, bir kısmının(da etini) yiyorlar. (36/72)

BİRLİK

Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve rüku edenlerle birlikte siz de rüku edin. (2/43)

Allah'ın ipine hediniz sınıksız sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çu-

KURAN FİHRİSTİ

kurunun kıyısındanayken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah size ayetlerini işte böyle açıklar. (3/103) Allah'a ve elçisine itaat edin ve çekişip birbirinize düşmeyin, çözümlü yığınlaşırsınız, gücünüz gider. Sabredin. Şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir. (8/46)

O: "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşri' etti (bir şeriat kıldı). Senin kendilerini çağırduğun şey müşriklere ağır geldi. Allah, dilediğini buna seçer ve içten Kendisine yöneleni hidayete erdirir. (42/13)

Şüphesiz Allah, Kendi yolunda, sanki birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak çarpışanları sever. (61/4)

BİTKİ

Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir kabulle kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriy'a'yı ondan sorumlu kıldı. Zekeriy'a her ne zaman mihraba girdiyse, yanında bir yiyecek buldu: "Meryem, bu sana nereden geldi?" deyince, "Bu, Allah Katındandır. Şüphesiz Allah, dilediğine hesapsız rızık verendir" dedi. (3/37)

O, gökten su indirendir. Bununla herşeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiliyor. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkmış salkımlar, birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakiverin. Şüphesiz inenacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (6/99) Güzel şehrin bitkisi, Rabbinin izniyle çıkar; kötü olandan ise kavruktan başkası çıkmaz. İşte Biz, şükreden bir topluluk için ayetleri böyle çeşitli biçimlerde açıklıyoruz. (7/58)

Dünya hayatının örneği, ancak gökten indirdiğimiz, onunla insanların ve hayvanların yediği yeryüzünün bitkisi karışmış olan bir su gibidir. Öyle ki yer, güzelliğini takınıp süslendiği ve ahali gerçekten ona güç yetirdiklerini sanmışlarken (işte tam bu sırada) gece veya gündüz ona emrimiz gelmiştir de, dün sanki hiçbir zenginliği yokmuş gibi, onu kökünden biçilip atılmış bir durumda kılımsız. Düşünen bir topluluk için Biz ayetleri böyle birer birer açıklarız. (10/24)

Onlara, dünya hayatının örneğini ver; gökten indirdiğimiz suya benzer, onunla yeryüzünün bitkileri birbirine karıştı, böylece rüzgarların savurduğu çalı-çırpı oluverdi. Allah, herşeyin üzerinde güç yetirendir. (18/45)

Ki (Rabbim), yeryüzünü sizin için bir beşik kıldı, onda sizin için yollar döşedi ve gökten su indirdi; böylelikle bununla her tür bitkiden çiftler çıkardık." (20/53)

O, gökleri dayanak olmaksızın yaratmıştır, bunu görmektesiniz. Arzda da, sizi sarsıntıya uğratar diye sarsılmaz dağlar bıraktı ve orada her canlıdan türetilip yayıverdi. Biz gökten su indirdik, böylelikle orada her güzel olan çiftten bir bitki bitirdik. (31/10) Yeri de (nasıl) döşeyip-yaydı? Onda sarsılmaz dağlar bıraktık ve onda 'göz alıcı ve iç açıcı' her çiftten (nice bitkiler) bitirdik. (50/7)

Bitki ve ağaç (O'na) secde etmektedirler. (55/6)

Yapraklı taneler ve güzel kokulu bitkiler. (55/12)

Allah, sizi yerden bir bitki (gibi) bitirdi." (71/17)

Bununla taneler ve bitkiler bitirip-çıkartalım diye. (78/15)

BOĞAZ

Yutkunmaya çabalayacak ve boğazından geçirmeyi başaramayacak, ona her yandan ölüm gelecek, oysa ölmeyecek de. Ardından daha katı bir azab olacak. (14/17)

Sizin için hayvanlarda da elbette ibretler vardır, size onların karınlarındaki fers (yarı sindirilmiş gıdalar) ile kan arasından, içenlerin boğazından kolaylıkla kayan dupduru bir süt içirmekteyiz. (16/66)

Hele can boğaza gelip dayandığında, (56/83)

Boğazı tıkayıp kalan bir yemek ve acı bir azab vardır. (73/13)

BOĞAZLAMAK

Sizi, dayanılmaz işkencelere uğrattıklarında, Firavun ailesinin elinden kurtardığımızı hatırlayın. Onlar, kadınlarınızı diri bırakıp, erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir imtihan vardı. (2/49)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetiştirilip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kismet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (günahta yoldan sapmadır.) Bugün inkâra sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günahta eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

Hani Musa kavmine şöyle demişti: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani O sizi Firavun ailesinden kurtarmıştı, onlar sizi en dayanılmaz işkencelere uğratar, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir sınav vardır." (14/6)

İri cüsseli devaleri size Allah'ın işaretlerinden kıldı, sizler için onlarda bir hayır vardır. Öyleyse onlar bir dizi halinde (veya saf tutmuşcasına ayakta durup) boğazlanırken Allah'ın adını anın; yanları üzerine yattıkları zaman da onlardan yiyin, kanaatkara ve isteyene yedirin. İşte böyle, onlara sizin için boyun eğdirdik, umulur ki şükredersiniz. (22/36)

Onu gerçekten şiddetli bir azabla azablandıracağım, ya da onu boğazlayacağım veya o, bana apaçık olan bir delil getirmelidir." (27/21)

Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyülenmiş ve oranın halkını birtakım firkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardan. (28/4)

Böylece (çocuk) onun yanında koşabilecek çağa erişince (İbrahim ona): "Oğlum" dedi. "Gerçekten beni rüyamda boğazlıyorken gördüm. Bir bak, sen ne düşünüyorsun." (Oğlu İsmail) Dedi ki: "Babacığım, emrolunduğun şeyi yap. İnşaAllah, beni sabredenlerden bulacaksın." (37/102)

BORÇ

Eğer (borçlu) zorluk içindeyse, ona elverişli bir zamana kadar süre (verin). (Borcu) Sadaka olarak bağışlamanız ise, sizin için daha hayırlıdır; eğer bilerseniz. (2/280)

Ey iman edenler, belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın, katip Allah'ın

Harun Yahya (Adnan Oktar)

kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın, ondan hiçbir şeyi eksiltmesin. Eğer üzerinde hak olan (borçlu), düşük akıllı ya da za'if sahibi veya kendisi yazmaya güç yetiremeyeceksé, velisi dosdoğru yazdırsın. Erkeklerinizden de iki şahid tutun; eğer iki erkek yoksa, şahidlerden rıza göstereceğiniz bir erkek ve biri şaşırdığında öbürü ona hatırlatacak iki kadın (da olur). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçınmasınlar. Onu (borcu) az olsun, çok olsun, süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah Katında en adil, şahitlik için en sağlam, şüphelenmemeniz için de en yakın olandır. Ancak aranızda devredip durduğunuz ve peşin olarak yaptığınız ticaret başka, bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alışveriş ettiğinizde de şahid tutun. Yazana da, şahide de zarar vermesin. (Aksini) Yaparsanız, o, kendiniz için fık (zulüm ve günah)tır. Allah'tan sakının. Allah size öğretiyor. Allah herşeyi bilendir. (2/282)

Eğer yolculukta iseniz ve katip bulamazsanız bu durumda alınan rehın (yeter). Şu durumda eğer birbirinize güveniyorsanız, kendisine güven duyulan, Rabbi olan Allah'tan sakınsın da emanetini ödesin. Şahidliği gizlemeyin. Kim onu gizlerse, artık şüphesiz, onun kalbi günahkardır. Allah, yaptıklarınızı bilendir. (2/283)

Çocuklarınız konusunda Allah, erkeğe iki dişinin hissesi kadar tavsiye eder. Eğer onlar ikiden çok kadın ise (ölünün) geride bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Kadın (veya kız) bir tek ise, bu durumda yarısı onundur. (Ölenin) Bir çocuğu varsa, geriye bıraktığından anne ve babadan her biri için altıda bir, çocuğu olmayıp da anne ve baba ona mirasçı ise, bu durumda annesi için üçte bir vardır. Onun kardeşleri varsa o zaman annesi için altıda birdir. (Ancak bu hükümler, ölenin) Ettiği vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Babalarınız, oğullarınız, siz onların hangilerinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. (Bunlar) Allah'tan bir farzdır. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/11)

Eşlerinizin, eğer çocukları yoksa, geride bıraktıklarının yarısı sizindir. Şayet çocukları varsa, -onunla yapacakları vasiyetten ya da (ayıracakları) borçtan sonra- bu durumda bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Sizin çocuğunuz yoksa, geriye bıraktıklarınızdan dörtte biri onların (kadınlarınızın)dır. Eğer sizin çocuğunuz varsa geriye bıraktıklarınızdan sekizde biri onların (kadınlarınızın)dır. (Yine bu hükümler, Edeceğiniz vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Mirası aranan erkek ya da kadın, çocuğu ve babası olmayan bir kimse olup erkek veya kız kardeşi bulunursa onlardan her biri için altıda bir vardır. Eğer bundan fazla iseler, bu durumda -kendisiyle yapılan vasiyette ya da (varsa) borçtan sonra- üçte bir'de -zarara uğratılmaksızın onlara ortaklardır. (Bu size) Allah'tan bir vasiyettir, Allah, bilendir, (kullara) yumuşak olandır. (4/12)

Andolsun, Allah İsrailoğullarından kesin söz (misak) almıştı. Onlardan oniki güvenilir- gözetleyici göndermiştik. Ve Allah onlara: "Gerçekten ben sizinle birlikteyim. Eğer namazı kılar, zekatı verir, elçilerime inanır, onları savunup-desteklerseniz ve Allah'a güzel bir borç verirsiniz, şüphesiz sizin kötülüklerinizi örter ve sizi gerçekten, altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim inkar ederse, cidden dümdüz bir yoldan sapmıştır." (5/12)

Sadakalar, -Allah'tan bir farz olarak- yalnızca fakirler, düşkünlere, (zekat) işinde görevli olanlar, kalbleri ısındırılacaklar, köle-

ler, borçlular, Allah yolunda (olanlar) ve yolda kalmış(lar) içindir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/60)

Onlar: "Rabbimiz, cehennem azabını bizden geri çevir; gerçekten, onun azabı ödenmesi kaçınılmaz bir borç (veya sürekliliği bir acıdır) derler. (25/65)

Yoksa sen onlardan bir ücret mi istiyorsun ki, haksız bir borçtan dolayı ağır bir yük altındalar? (52/40)

(Şöyle de sizlanırdınız:) "Doğrusu biz, ağır bir borç altına girip-zorlandık." (56/66)

Allah'a güzel bir borç verecek olan kimdir? Artık Allah, bunu onun için kat kat artırır. Onun için 'kerim (üstün ve onurlu) bir ecir vardır. (57/11)

Gerçek şu ki, sadaka veren erkekler ile sadaka veren kadınlar ve Allah'a güzel bir borç verenler; onlar için kat kat artırılır ve 'kerim (üstün ve onurlu)' olan ecir de onlarındır. (57/18)

Eğer Allah'a güzel bir borç verecek olursanız, onu sizin için kat kat artırır ve sizi bağışlar. Allah Şekür'dür (şükru kabul edip çok ihsan eden), Halim'dir (cezaı vermekte acele etmemendir). (64/17)

Sen, onlardan bir ücret mi istiyorsun ki, onlar, haksız bir borçtan dolayı ağır bir yük altında kalmışlar? (68/46)

Gerçekten Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden biraz ekşiğinde, yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını bilir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamayacağınızi bildi, böylece tevbenizi (O'na dönüşünüzü) kabul etti. Şu halde Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Allah sizden hastalar olduğunu, başkalarının Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde gezip-dolaşacaklarını ve diğerlerinin Allah yolunda çarpışacaklarını bilmiştir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Hayır olarak kendi nefisleriniz için önceden takdim ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve daha büyük bir ecir (karşılık) olarak Allah Katında bulursunuz. Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (73/20)

BOŞA ÇIKMAK

Böylece Biz sizi, insanlara şahid (ve örnek) olmanız için orta bir ümmet kıldık; Peygamber de üzerinizde bir şahid olsun. Senin üzerinde bulunduğun (yönü, Ka'be'yi) kible yapmamız, elçiyeye uyanları, topukları üzerinde gerisin geri dönenlerden ayırdetmek içindir. Doğrusu (bu,) Allah'ın hidayete ilettiklerinin dışında kalanlar için büyük (bir yük)tür. Allah, imanınızı boş çıkarmak değildir. (2/143)

Sana haram olan ayı, onda savaşmayı sorarlar. De ki: "Onda savaşmak büyük (bir günahtır). Ancak Allah Katında, Allah'ın yolundan alıkoymak, onu inkâr etmek, Mescid-i Haram'a engel olmak ve halkını oradan çıkarmak daha büyük (bir günahtır). Fitne, katilden beterdir. Eğer güç yetirirlerse, sizi dininizden geri çevirinceye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler; sizden kim dininden geri döner ve kafir olarak ölürse, artık onların bütün işledikleri (amelleri) dünyada da, ahirette de boş çıkmıştır ve onlar ateşin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır. (2/217)

Onlar, yaptıkları dünyada ve ahirette boş gitmiş olanlardır. Ve onların yardımcıları yoktur. (3/22)

Onlar, Allah'tan bir nimeti, bir fazlı (bolluğu) ve gerçekten Allah'ın mü'minlerin ecirini boş çıkarmadığını müjdelemektedirler. (3/171)

KURAN FİHRİSTİ

Nitekim Rableri onlara (dualarını kabul ederek) cevap verdi: "Şüphesiz Ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden bir işte bulunanın işini boşa çıkarmam. Sizin kiminiz kiminizdendir. İşte, hicret edenlerin, yurtlarından sürülüp-çıkarılanların ve yolmda işkence görenlerin, çarpışıp öldürülenlerin, mutlaka kötülüklerini örteceğim ve onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. (Bu,) Allah Katından bir karşılık (sevap)tır. (O) Allah, karşılığın (sevabın) en güzeli O'nun Katındadır." (3/195)

Bugün size temiz olan şeyler helal kılındı. (Kendilerine) Kitap verilenlerin yemeği size helal, sizin de yemeğiniz onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da, namuslu, fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak onlara ücretlerini (mehirlerini) ödediğiniz takdirde- size (helal kılındı.) Kim imanı tanımayı küfre saparsa, elbette onun yaptığı boşa çıkmıştır. O ahirete hüsrana uğrayanlardandır. (5/5)

İman edenler: "Olanca yeminleriyle elbette sizlerle birlik olduklarına ilişkin Allah'a yemin edenler bunlar mıdır? Onların bütün yapıp-ettikleri boşa çıkmıştır, böylece hüsrana uğrayanlar olmuşlardır." derler. (5/53)

Bu, Allah'ın hidayetidir; kullarından dilediğini bununla hidayete erdirir. Onlar da şirk koşsalardı, elbette bütün yapıp-ettikleri 'onlar adına' boşa çıkmış olurdu. (6/88)

Ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanlar, onların amelleri boşa çıkmıştır. Onlar yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı? (7/147)

İşte size böyle... Gerçekten Allah, kâfirlerin hileli-düzenlerini boşa çıkarıcıdır. (8/18)

Şirk koşanların, kendi inkârlarına bizzat kendileri şahidler iken, Allah'ın mescidlerine inarmalarına (hak ve yetkileri) yoktur. İşte bunlar, yaptıkları boşa gitmiş olanlardır. Ve bunlar ateşte süresiz kalacak olanlardır. (9/17)

Sizden önceki (münafıklar ve kâfirler) gibi. Onlar sizden kuvvet bakımından daha güçlü, mal ve çocuklar bakımından daha çoktular. Onlar kendi paylarıyla yararlanmaya baktılar; siz de, sizden öncekilerin kendi paylarıyla yararlanmaya kalkışmaları gibi, kendi paylarınızla yararlanmaya baktınız ve siz de (dünyaya ve zevke) dalanlar gibi daldınız. İşte onların dünyada ahirette bütün yapıp-ettikleri (amelleri) boşa çıkmıştır ve işte onlar kayba uğrayanlardır. (9/69)

İşte bunların, ahirette kendileri için ateşten başkası yoktur. Onların onda (dünyada) bütün işledikleri boşa çıkmıştır ve yapmakta oldukları şeyler de geçersiz olmuştur. (11/16)

Sen gerçekten Yusuf musun, sensin öyle mi?" dediler. "Ben Yusufum" dedi. "Ve bu da kardeşimdir. Doğrusu Allah bize lütfde bulundu. Gerçek şu ki, kim sakınır ve sabrederse, şüphesiz Allah, iyilikte bulunanların karşılığını boşa çıkarmaz." (12/90)

Onların, dünya hayatındaki bütün çabaları boşa gitmişken, kendilerini gerçekte güzel iş yapmakta sanıyorlar." (18/104)

İşte onlar, Rablerinin ayetlerini ve O'na kavuşmayı inkar edenlerdir. Artık onların yapıp-ettikleri boşa çıkmıştır, kıyamet gününde onlar için bir tartışmaya açığır. (18/105)

(Geldiklerinde de) Size karşı 'cimri ve bencilidirler.' Şayet korku gelecek olsa, ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün. Korku gidince, hayra karşı oldukça düşkünlük göstererek sizi keskin dilleriyle (eleştirip inciterek) karşılarlar. İşte onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu Allah'a göre pek kolaydır. (33/19)

Kim izzeti istiyorsa, artık bütün izzet Allah'ındır. Güzel söz O'na yükselir, salih amel de onu yükseltir. Kötülükleri tasarlayıp düzenleyenler ise; onlar için şiddetli bir azab vardır. Onların tasarladıkları 'boşa çıkıp bozulur'. (35/10)

Andolsun, sana ve senden öncekilere vahyolundu (ki): "Eğer şirk koşacak olursan, şüphesiz amellerin boşa çıkacak ve elbette sen, hüsrana uğrayanlardan olacaksın. (39/65)

Böylece, o, Katımızdan kendilerine bir hak ile geldiği zaman, dediler ki: "Onunla birlikte iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün; kadınlarını ise sağ bırakın." Ancak kâfirlerin hileli-düzeni boşa çıkmakta olandan başkası değildir. (40/25)

İşte böyle; çünkü onlar, Allah'ın indirdiğini çirkin (kerih) gördüler, bundan dolayı, O da, onların amellerini boşa çıkardı. (47/9)

İşte böyle; çünkü gerçekten onlar, Allah'ı gazablandırın şeye uydular ve O'nu razı edecek şeyleri çirkin karşıladılar; bundan dolayı (Allah,) amellerini boşa çıkardı. (47/28)

Şüphesiz inkar edenler, Allah'ın yolundan alıkoynalar ve kendilerine hidayet açıkça belli olduktan sonra 'elçiye karşı gelip zorluk çıkarırlar', kesin olarak Allah'a hiçbir şeyle zarar veremezler. (Allah,) Onların amellerini boşa çıkaracaktır. (47/32)

Ey iman edenler, seslerinizi peygamberin sesi üstünde yükseltmeyin ve birbirinize bağırdığınız gibi, ona sözle bağırip-söylemeyin; yoksa siz şuurunda değilken, amelleriniz boşa gider. (49/2)

Onların 'tasarladıkları planlarını' boşa çıkarmadı mı? (105/2)

BOŞANMAK

(Yok) Eğer boşamada kararlı davranırsa (boşanırlar). Şüphesiz Allah, işitendir, bilendir. (2/227)

Boşanmış kadınlar kendi kendilerine üç ay hali ve temizlenme süresi' beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa Allah'ın rahimlerinde yarattığını saklamaları onlara helal olmaz. Kocaları, bu süre içinde barışmak isterlerse, onları geri almada (başkalarından) daha çok hak sahibidirler. Onların lehine de aleyhlerindeki maruf hakka denk bir hak vardır. Yalnız erkekler için onlar üzerinde bir derece var. Allah Aziz'dir. Hakim'dir. (2/228)

Boşanma iki defadır. (Sonra) Ya iyilikle tutmak veya güzellikle bırakmak (gerekir). Onlara (kadınlara) verdiğiniz bir şeyi geri almanız size helal değildir; ancak ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkmuş olmaları (durumu başka). Eğer ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkarsanız, bu durumda (kadının) fidiye vermesinde ikisi için de günah yoktur. İşte bunlar, Allah'ın sınırlarıdır; onlara tecavüz etmeyin. Kim Allah'ın sınırlarına tecavüz ederse, onlar zalimlerin ta kendileridir. (2/229)

Yine onu (kadını) üçüncü defa boşarsa, (kadın) onun dışında bir başka kocayla nikahlanmadıkça ona helal olmaz. Eğer (bu koca da) onu boşarsa, onlar (ilk koca ile karısı) Allah'ın sınırlarını ayakta tutacaklarını sanıyorlarsa, tekrar birbirlerine dönmelerinde ikisi için günah yoktur. İşte bunlar, Allah'ın sınırlarıdır; bilen bir topluluk için bunları (böyle) açıklar. (2/230)

Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini tamamlamışlarsa, onları ya güzellikle tutun ya da güzellikle bırakın. Fakat haklarını ihlal edip zarar vermek için onları (yanınızda) tutmayın. Kim böyle yaparsa artık o, kendi nefesine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini oyun (konusu) edinmeyin ve Allah'ın size verdiği nimeti ve size öğüt olarak indirdiği Kitab'ı ve hikmeti anın. Allah'tan korkup-sakinin ve bilin ki, Allah herşeyi bilendir. (2/231)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Kadınları boşadığınızda bekleme sürelerini de tamamlamışlar- sa -birbirleriyle maruf (bilinen meşru biçimde) anlaştıkları takdirde- onlara, kendilerini kocalarına nikahlamalarına engel çıkarmayın. İşte içinde Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere bununla (böyle) öğüt verilir. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Allah bilir, de siz bilmezsiniz. (2/232)

Kendilerine el sürmediğiniz mehirlerini tesbit etmediğiniz kadınları boşamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Onları yararlandırın, zengin olan kendi gücü, darda olan da kendi gücü oranında, maruf (meşru ve örfeye uygun) bir şekilde yararlandırın. (Bu) iyilik edenler üzerinde bir haktır. (2/236)

Eğer onlara mehir tesbit eder de el sürmeden boşarsanız bu durumda -kendileri veya nikah bağı elinde olanın bağışlaması hariç- tesbit ettiğiniz (mehr)in yarısı onlarındır. Sizin (tümünü veya fazlasını) bağışlamanız takvaya daha yakındır. Aranızdaki üstünlüğü (derece farkını) unutmayın. Şüphesiz Allah yapmakta olduklarınızı görür. (2/237)

(Kocası tarafından) Boşanan (kadın)ların maruf (meşru) bir tarzda yararlanma (ve geçim pay)ları vardır. Bu sakinler üzerinde bir hak (borç) tır. (2/241)

Bir eşi bırakıp yerine bir başka eşi almak isterseniz, onlardan birine (öncekine) yüklerle (mal ve para) vermişseniz bile ondan hiçbir şey almayın. Ona iftira ederek ve apaçık bir günaha girecek verdiğiniz alacak mısınız? (4/20)

Onu nasıl alırsınız ki, birbirinize katılmış (birleşerek içli-dışlı olmuş)tu. Onlar sizden kesin bir güvence (kuvvetli bir ahid) de almışlardı. (4/21)

(Kadın ile kocanın) Aralarının açılmasından korkarsanız, bu durumda erkeğin ailesinden bir hakem, kadının da ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar, (arayı) düzeltmek isterlerse, Allah da aralarında başarı sağlar. Şüphesiz, Allah, bilendir, haberdar olandır. (4/35)

Ey peygamber, eşlerine söyle: "Eğer siz dünya hayatını ve onun süslü-çekiciliğini istiyorsanız, gelin sizi yararlandırayım ve güzel bir salma tarzıyla sizi salıvereyim." (33/28)

"Eğer siz Allah'ı elçisini ve ahiret yurdunu istiyorsanız artık hiç şüphesiz Allah, içinizden güzellikte bulunanlar için büyük bir ecir hazırlamıştır." (33/29)

Ey iman edenler, mü'min kadınları nikahlayıp sonra onlara dokunmadan boşarsanız, bu durumda sizin için üzerlerine sayacağınız bir iddet yoktur. Artık (hemen) onları yararlandırın (onlara yetecek bir miktar verin) ve güzel bir salma tarzıyla onları salıverin. (33/49)

Bundan sonra (başka) kadınlar ve bunları başka eşlerle değiştirmek -güzellikleri senin hoşuna gitse bile- sana helal olmaz; ancak sağ elinin malik olduğu (cariyeler) başka. Allah herşeyi gözetleyip denetleyendir. (33/52)

Ey Peygamber, kadınları boşadığınız zaman, iddetleri süresinde (temizlendiklerinde) boşayın ve iddeti sayın. Rabbiniz Allah'tan korkun. Onları evlerinden çıkarmayın, onlar da çıkmayın; ancak açık 'çirkin bir hayasızlık' göstermeleri durumu başka. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını çiğnerse, gerçekte o, kendi nefesine zulmetmiş olur. Sen bilmezsin; olabilir ki Allah bunun arkasından bir iş oluşturur. (65/1)

Sonra (üç iddet bekleme) sürelerine ulaştıkları zaman, artık onları maruf (bilinen güzel bir tarz) üzere tutun ya da maruf üzere onlardan ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahid tutun. Şahidliği Allah için dosdoğru yerine getirin. İşte bununla, Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere öğüt verilir. Kim Allah'tan kor-

kup-sakinirsa, (Allah) ona bir çıkış yolu gösterir; (65/2)

Kadınlarınızdan artık adetten kesilmiş olanlarla henüz adet görmemiş bulunanların iddet (bekleme süre)leri -eğer şüpheye düşecek olursanız (bilin ki)- üç aydır. Hamile kadınların bekleme-süresi ise, yüklerini bırakmaları (ile biter). Kim Allah'tan korkup-sakinirsa (Allah) ona işinde bir kolaylık gösterir.(65/4)

(Boşadığınız) Kadınları, gücünüz oranında oturmakta olduğunuz yerin bir yanında oturtun, onlara 'darlık ve sıkıntıya düşürmek amacıyla' zarar vermeyin. Eğer onlar hamile iseler, yüklerini bırakıncaya (doğumlarını yapıncaya) kadar onlara nafaka verin. Şayet sizler için (çocuğu) emzirirlerse onlara ücretlerini ödeyin. (Durum ve ilişkilerinizi) Kendi aranızda maruf (güzellikle ve İslam'a uygun bir tarz) üzere görüşüp-konuşun. Eğer güçlük içine girerseniz, bu durumda (çocuğu) onun (babası) için bir başkası emzirebilir. (65/6)

Belki onun Rabbi, -eğer o sizi boşayacak olursa- ona yerinize sizlerden daha hayırlı Müslüman, mü'min, gönülden itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan dul ve bakire eşler' verir. (66/5)

BOŞ SÖZ VE AMEL

Ki onlar, yalan şahidlikte bulunmayanlar, boş ve yararsız sözle karşılaştıkları zaman onurlu olarak geçenlerdir. (25/72)

'Boş ve yararsız olan sözü' işittikleri zaman ondan yüz çevirirler ve: "Bizim yapıp-ettiklerimiz bizim, sizin yapıp-ettikleriniz sizindir; size selam olsun, biz cahilleri benimsemeyiz" derler. (28/55) Orada, ne 'saçma ve boş bir söz' işittirler, ne günaha sokma. (56/25)

"(Batla ve tutkulara) Dalıp gidenlerle biz de dalar giderdik." (74/45)

BOŞ VAKİT GEÇİRMEMEK

Şu halde boş kaldığınız zaman, durmaksızın (dua ve ibadetle) yorulmaya-devam et. (94/7)

BOZGUNA UĞRATMAK

Gerçek şu ki, inkâr edenler, (insanları) Allah'ın yolundan engellemek için mallarını harcarlar; bundan böyle de harcayacaklar. Sonra bu, onlara yürek acısı olacaktır, sonra bozguna uğratılacaklardır. İnkâr edenler sonunda cehenneme sürülüp toplanacaklardır. (8/36)

O zaman şeytan onlara amellerini çekici göstermiş ve onlara: "Bugün sizi insanlardan bozguna uğratacak kimse yoktur ve ben de sizin yardımcıyım" demişti. Ne zaman ki, iki topluluk birbirini görür oldu (karşılaştı) o, iki topuğu üstünde geri döndü ve: "Şüphesiz ben sizden uzağım. Çünkü ben sizin görmediğini gözüyorum, ben Allah'tan da korkuyorum" dedi. Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (8/48)

Şimdi, Allah sizden (yükünüzü) hafifletti ve sizde bir za'f olduğunu bildi. Sizden yüz sabırlı (kişi) bulunursa, (onların) iki yüzünü bozguna uğratır; eğer sizden bin (kişi) olursa, Allah'ın izniyle (onların) iki binini yener. Allah, sabredenlerle beraberdir. (8/66)

Eğer sana ihanet etmek isterlerse, onlar daha önce Allah'a da ihanet etmişlerdi; böylece O da, "bozguna uğramaları (için) sana imkan vermişti." Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/71)

(Peygamberler) Fetih istediler, (sonunda) her zorba inatçı bozguna uğrayıp -yok oldu- gitti. (14/15)

KURAN FİHRİSTİ

Dedi ki: "Gerçekten hükümdarlar bir ülkeye girdikleri zaman, orasını bozguna uğratarlar ve halkından onur sahibi olanları hor ve aşağılık kılarlar; işte onlar, böyle yaparlar." (27/34)

Onlar, burada (çeşitli) fırkalardan olma bozguna uğratılmış bir ordu(durlar). (38/11)

Öyleyse, inkâr edenlerle (savaş sırasında) karşı karşıya geldiğiniz zaman, hemen boyunlarını vurun; sonunda onları iyice bozguna uğratarıp zafer kazanınca da' artık (esirler için) bağı sımsıkı tutun. Bundan sonra ya bir lütf olarak (onları bırakın) veya bir fideye (karşılığı salıverin). Öyle ki savaş ağırlıklarını bırakınsın (sona ersin). İşte böyle; eğer Allah dilemiş olsaydı, elbette onlardan intikam alırdı. Ancak (savaş,) sizleri birbirinizle denemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise; kesin olarak (Allah,) amellerini giderip-boşa çıkarmaz. (47/4)

Yakında o toplum bozguna uğratılacak ve arkalarını dönüp kaçacaklardır. (54/45)

BOZGUNCULUK

Ki (bunlar) Allah'ın ahdini, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozarlar, Allah'ın kendisiyle birleştirilmesini emrettiği şeyi keserler ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar. Kayba uğrayanlar, işte bunlardır. (2/27)

Hani Rabbin, Meleklerle: "Muhakkak ben, yeryüzünde bir halife var edeceğim" demişti. Onlar da: "Biz seni şükürle yüceltir ve (sürekliliği) takdis ederken, orada bozgunculuk çıkaracak ve kanlar akıtacak birini mi var edeceksin?" dediler. (Allah:) "Şüphesiz sizin bilmediğinizi ben bilirim" dedi. (2/30)

Ama zulmedenler, kendilerine söylenen sözü bir başkasıyla değiştirdiler. Biz de o zalimlerin yaptıkları bozgunculuğa karşılık, üzerlerine gökten iğrenç bir azab indirdik. (2/59)

(Yine) Hatırlayın; Musa kavmi için su aramıştı, o zaman Biz ona: "Asanı taşa vur" demiştik de ondan oniki pınar fışkırmıştı, böylece herkes içeceği yeri bilmişti. Allah'ın verdiği rızaktan yitimin, için ve yeryüzünde bozgunculuk (fesad) yaparak karışıklık çıkarmayın. (2/60)

O, iş başına geçti mi (ya da sırtını çevirip gitti mi) yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya, ekini ve nesli helak etmeye çaba harcar. Allah ise, bozgunculuğu sevmez. (2/205)

Hem dünya (konusun)da, hem ahiret (konusunda). Ve sana yetimleri sorarlar. De ki: "Onları islah etmek (yararlı kılmak) hayırlıdır. Eğer onları aranızda katarsanız, artık onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah bozgun (fesad) çıkarana islah ediciden bilir (ayırır). Eğer Allah dileseydi size güçlük çıkarırdı. Şüphesiz Allah güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/220)

Allah'a ve Resûlü'ne karşı savaş açanların ve yeryüzünde bozgunculuğa çalışanların cezası, ancak öldürülmeleri, asılmaları ya da elleriyle ayaklarının çaprazca kesilmesi veya (buldukları) yerden sürülmeleridir. Bu, dünyadaki aşağılanmalar, ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/33)

Yahudiler: "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır, nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinin sana indirilen, onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (5/64)

Düzene konulması (islah)ından sonra yeryüzünde bozgunculuk

(fesad) çıkarmayın; O'na korkarak ve umut taşıyarak dua edin. Doğrusu Allah'ın rahmeti iyilik yapanlara pek yakındır. (7/56) (Allah'ın) Ad (kavminden) sonra sizi halifeler kıldığını ve sizi yeryüzünde (güç ve servetle) yerleştirdiğini hatırlayın. Ki onun düzlüklerinde köşkler kuruyor, dağlardan evler yontuyordunuz. Şu halde Allah'ın nimetlerini hatırlayın, yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (7/74)

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (islah) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanıyorsanız." (7/85)

O'na iman edenleri tehdit ederek, Allah'ın yolundan alıkoymak için ve onda çarpıklık arayarak (böyle) her yolun (başını) kesip-oturmayın. Hatırlayın ki siz azınlıkta (ve güçsüz) iken O, sizi çoğalttı. Bozgunculuk çıkarınların nasıl bir sona uğradıklarına bir bakın." (7/86)

Sonra bunların (peygamberlerin) ardından Musa'yı ayetlerimizle Firavun'a ve önde gelen çevresine gönderdik; onlar ona (ayetlerimize) haksızlık ettiler. İşte bozgunculuk çıkarınların nasıl bir sona uğradıklarına bir bak. (7/103)

Firavun kavminin önde gelenleri, dediler ki: "Musa ve kavmini bu toprakta (Mısır'da) bozgunculuk çıkarmaları, seni ve ilahlarını terketmeleri için mi (serbest) bırakacaksınız?" (Firavun) Dedi ki: "Erkek çocuklarını öldüreceğiz ve kadınlarını sağ bırakacağız. Hiç şüphesiz biz, onlara karşı kahir bir üstünlüğe sahibiz." (7/127) Musa ile otuz gece için sözleştik ve ona bir on daha ekledik. Böylece Rabbinin belirlediği süre, kırk geceye tamamlandı. Musa, kardeşi Harun'a "Kavmimde benim yerime geç, islah et ve bozguncuların yolunu tutma" dedi. (7/142)

İnkâr edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (8/73)

Onlardan ona inananlar var ve ona inanmayanlar da vardır. Rabbin bozgunculuk çıkarınların daha iyi bilir. (10/40)

Onlar atınca, Musa dedi ki: "Sizlerin (ortaya) getirdiğiniz büyüdür. Doğrusu Allah onu geçersiz kılacaktır. Şüphesiz Allah, bozgunculuk çıkarınların işini düzeltmez." (10/81)

Şimdi, öyle mi? Oysa sen önceleri isyan etmiştin ve bozgunculuk çıkarınlardandın. (10/91)

Ey kavmim, ölçüyü ve tartıyı -adaleti gözeterek- tam tutun ve insanların eşyasını değerden düşürüp- eksiltmeyin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (11/85)

Sizden önceki nesillerden onlardan kurtardığımızdan pek azı dışında yeryüzünde bozgunculuğu önleyecek fazilet sahibi kişiler bulunmalı değil miydi? Zulmedenler ise, içinde buldukları rahafin peşine düştüler. Onlar, suçlu-günahkarlardı. (11/116)

"Allah adına, hayret" dediler. "Siz de bilmişsiniz ki, biz (bu) yere bozgunculuk çıkarmak amacıyla gelmedik ve biz hırsız değiliz." (12/73)

Allah'a verdikleri sözü, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozanlar, Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi kesip-koparanlar ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarınların; işte onlar, lanet onlar içindir ve yurdun kötü olanı da onlar içindir. (13/25)

İnkâr edip de Allah'ın yolundan alıkoymalar; Biz, işledikleri boz-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

gunculuğa karşılık, onlara azab üstüne azab ilave ettik. (16/88) Kitapta İsrailoğullarına şu hükmü verdik: "Muhakkak siz yer(yüzün) de iki defa bozgunculuk çıkaracaksınız ve muhakkak büyük bir kibirleşmiş-yükselişle kibirlenecek-yükseleceksiniz. (17/4) Biz, bir ülkeyi helak etmek istediğimiz zaman, onun 'varlık ve güç sahibi önde gelenlerine' emrederiz, böylelikle onlar onda bozgunculuk çıkarırlar. Artık onun üzerine söz hak olur da, onu kökünden darmadağın ederiz. (17/16)

Dediler ki: "Ey Zu'l-Karneyn, gerçekten Ye'cuc ve Me'cuc, yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyorlar, bizimle onlar arasında bir sed inşa etmen için sana vergi verelim mi?" (18/94)

Ki onlar, yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyor ve dirlik-düzenlik kurmuyorlar (islah etmiyorlar)." (26/152)

İnsanların eşyasını değerden düşürüp-eksiltmeyin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (26/183)

Vıcdanları kabul ettiği halde, zulüm ve büyükleme dolayısıyla bunları inkar ettiler. Artık sen, bozguncuların nasıl bir sona uğratıldıklarına bir bak. (27/14)

Şehirde dokuzlu bir çete vardı, yeryüzünde bozgun çıkarıyorlar ve dirlik-düzenlik bırakıyorlardı. (27/48)

Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyüklemiş ve oranın halkını birtakım fırkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü gücünden düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozguncularandı. (28/4)

Allah'ın sana verdiğiyle ahiret yurdunu ara, dünyadan da kendi payını (nasibini) unutm. Allah'ın sana ihsan ettiği gibi, sen de ihsanda bulun ve yeryüzünde bozgunculuk arama. Çünkü Allah, bozgunculuk yapanları sevmez." (28/77)

İşte ahiret yurdu; Biz onu, yeryüzünde büyüklemeyle ve bozgunculuk yapmak istemeyenlere (armağan) kılarız. (Güzel) Sonuç takva sahiplerindir. (28/83)

Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik) Böylece dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin ve ahiret gününü umut edin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (29/36) Yoksa Biz, iman edip salih amellerde bulunanları yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar gibi (bir) mi tutacağız? Ya da muttakileri facirler gibi (bir) mi tutacağız? (38/28)

BÖBÜRLENMEK

Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşta, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzellikle davranın. Çünkü, Allah, her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (4/36)

Andolsun, Allah birçok yerlerde ve Huneyn gününde size yardım etti. Hani çok sayıda oluştunuz sizi böbürlendirip-gururlandırmıştı, fakat size bir şey de sağlayamamıştı. Yer ise, bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti, sonra arkanıza dönüp gerisin geri gitmişsiniz. (9/25)

Ve andolsun, kendisine dokunan bir sıkıntıdan sonra, ona bir nimet taddırsak, kuşkusuz; "Kötülükler benden giderildi" der. Çünkü o, şımarıktır, böbürlenendir. (11/10)

Yeryüzünde böbürlenerek yürüme; çünkü sen ne yeri yarabilirsin, ne dağlara boyca ulaşabilirsin. (17/37)

İnsanlara yanağını çevirip (büyükleme) ve böbürlenmiş olarak yeryüzünde yürüme. Çünkü Allah, büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez." (31/18)

Zikir (vahy) içimizden ona mı bırakıldı? Hayır, o çok yalan söy-

leyen, kendini beğenmiş bir şımarıktır." Onlar yarın, kimin çok yalan söyleyen, kendini beğenmiş bir şımarık olduğunu bilip öğreneceklerdir. (54/25-26)

Öyle ki, elinizden çıkana karşı üzüntü duymayasınız ve size (Allah'ın) verdikleri dolayısıyla sevinip-şımarımayasınız. Allah, büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (57/23)

BULUT

Bulutları üzerinize gölge kıldık ve size kudret helvası ve bildircin indirdik. Size rızık olarak verdiklerimizin temizinden yiyin (dedik). Onlar Bize zulmetmediler, ancak kendi nefislerine zulmettiler. (2/57)

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün ard arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (2/164)

Onlar, bulut gölgeleri içinde Allah'ın (azabının) meleklerle onlara gelmesini ve (azap) emrinin gerçekleşmesini mi gözlüyorlar? Oysa bütün işler Allah'a döner. (2/210)

Rahmetinin önünde rüzgarları bir müjde olarak gönderen O'dur. Bunlar ağırca bulutları kaldırıp yüklediğinde, onları (kuraklık-tan) ölmüş bir şehre sürükleyiveririz ve bununla oraya su indiririz de böylelikle bütün ürünlerden çıkarırız. İşte Biz, ölüleri de böyle diriltip-çıkartırız. Ki ibret alınsın. (7/57)

Biz onları (İsrailoğullarını) ayrı ayrı oymaklar olarak on iki topluluk (ümme) olarak ayırdık. Kavmi kendisinden su istediğinde Musa'ya: "Asan'la taşta vur" diye vahyettik. Ondan on iki pınar sızıp-fışkırdı; böylece her bir insan- topluluğu su içeceği yeri öğrenmiş oldu. Üzerlerine bulutla gölge çektik ve onlara kudret helvası ile bildircin indirdik. (Sonra da şöyle dedik): "Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin." Onlar Bize zulmetmedi, ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı. (7/160)

O size şimşegi korku ve umut olarak gösteren, (yağmur yüklü) ağırlaşmış bulutları (inşa edip) ortaya çıkarandır. (13/12)

Ya da (inkâr edenlerin amelileri) elini çıkardığından onu bile neredeyse göremeyecek. Allah kime nur vermemişse, artık onun için nur yoktur. (24/40)

Görmedin mi ki, Allah bulutları sürmekte, sonra aralarını birleştirmekte, sonra da onları üst üste yığmaktadır; böylece, yağmurun bunların arasından akıp-çıktığını görürsün. Gökten içinde dolu bulunan dağlar (gibi bulutlar) indirirler, onu dilediğine isabet ettirir de, dilediğinden onu çevirir; şimşeginin parıltısı neredeyse gözleri kamaştırıp götürüverecektir. (24/43)

Göğün bulutlarla parçalanacağı ve meleklerin bir indirilme ile indirileceği gün; (25/25)

Dağları görürsün de, donmuş sanırsın; oysa onlar bulutların sürüklenmesi gibi sürüklenirler. herşeyi 'sapasız' ve yerli yerinde yapan' Allah'ın sanatı (yapısı)dır (bu). Şüphesiz O, işlediklerinizden haberdardır. (27/88)

Allah, rüzgarları gönderir, böylece bir bulut kaldırırdı da onu nasıl dilerse gökte yayıp-dağıtır ve onu parça parça kılar; nihayet onun arasından yağmurun akıp çıktığını görürsün. Sonunda

KURAN FİHRİSTİ

kendi kullarından dilediğine verince, hemen sevince kapılıveriler. (30/48)

Allah, rüzgarları gönderir, onlar da bulutu kaldırırlar, böylece Biz onu ölü bir beldeye sürükleriz, onunla, yeri ölümlünden sonra diriltiriz. İşte (ölümden sonra) dirilip- yayılma da böyledir. (35/9) Derken, onu (azabı) vadilerine doğru yönelerek gelen bir bulut şeklinde gördükleri zaman, "Bu bize yağmur yağdıracak bir buluttur" dediler. Hayır, o, kendisi için acele ettiğiniz şeydir. Bir rüzgar; onda acı bir azab vardır. (46/24)

Eğer gökten bir parçanın düşmekte olduğunu görseler bile: "Üst üste yığılmış bir buluttur." derler. (52/44)

Onu sizler mi buluttan indiriyorsunuz, yoksa indiren Biz miyiz? (56/69)

BURÇ

İki taraf arasında bir engel ve burçlar (A'raf) üstünde hepsini yüzlerinden tanıyan adamlar vardır. Cennete gireceklerine: "Selam size" derler, ki bunlar, henüz girmeyen fakat (girmeyi) 'şiddetle arzu edip umanlardır.' (7/46)

Burcun üstündeki adamlar, kendilerini yüzlerinden tanıdıkları (ileri gelen birtakım) adamlara seslenerek derler ki: "Ne (güç ve servet) toplamış olmanız, ne büyüklük taslamanız (istikbarınızı) size bir yarar sağlamadı." (7/48)

Andolsun, gökte burçlar kıldık ve onu gözleyenler için süsledik. (15/16)

Gökte burçlar kılan, onların içinde bir aydınlık ve nurlu bir ay vareden (Allah) ne yücedir. (25/61)

Burçları olan göğe andolsun, (85/1)

BUZAĞIYA TAPINMA

Hani Musa ile kırk gece için sözleşmiştik. Ama sonra siz, onun arkasından buzağıyı (tanrı) edinmiş ve (böylece) zalimler olmuştunuz. (2/51)

Hani Musa, kavmine: "Ey kavmim, gerçekten siz buzağıyı (tanrı) edinmekle kendinize zulmettiniz. Hemen, kusursuzca yaratan (gerçek ilah)ınıza tevbe edip nefislerinizi öldürün: bu, yaratıcınız Katında sizin için daha hayırlıdır" demişti. Bunun üzerine (Allah) tevbelerinizi kabul etti. Şüphesiz O, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. (2/54)

Andolsun, Musa size apaçık belgelerle geldi. Sonra siz onun arkasından buzağıyı (tanrı) edindiniz. İşte siz (böyle) zalimlersiniz. (2/92)

Hani sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve): "Size verdiğimizize (Kitaba) sımsıkı sarılın ve dinleyin" (demiştik). Demişlerdi ki: "Dinledik ve baş kaldırdık." İnkârları yüzünden buzağı (tuftusu) kalplerine sindirilmişti. De ki: "İnanıyorsanız, inancınız size ne kötü şey emrediyor?" (2/93)

Kitap Ehli, senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişlerdi. Demişlerdi ki: "Bize Allah'ı açıkça göster." Böylece zulümlerinden dolayı onlara yıldırım çarpmıştı. Ardından kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, buzağıyı (ilah) edinmişlerdi. Yine bundan dolayı onları affettik ve Musa'ya apaçık olan ispatlayıcı bir delil verdik. (4/153)

(Tura gitmesinin) Ardından Musa'nın kavmi süs eşyalarından böğürmesi olan bir buzağı heykelini (tapılacak ilah) edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onları bir yola da yöneltilmediğini (hidayete erdirmediğini) görmediler mi? Onu (tanrı) edindiler, de zulmedenler oldular. (7/148)

Şüphesiz, buzağıyı (tanrı) edinenlere Rablerinden bir gazab ve dünya hayatında bir zillet yetiştirecektir. İşte Biz, 'yalan düzüp-uyduranları' böyle cezalandırırız. (7/152)

Böylece onlara böğüren bir buzağı heykeli döküp çıkardı "İşte sizin ve ilahınız, Musa'nın ilahı budur; fakat (Musa) unuttu" dediler. (20/88)

Onun kendilerine bir sözle cevap vermediğini ve onlara bir zarar veya fayda sağlamaya gücü olmadığını görmüyorlar mı? (20/89)

Andolsun, Harun bundan önce onlara: "Ey kavmim, gerçekten siz bununla fitneye düşürüldünüz (denendiniz). Sizin asıl Rabbiniz Rahman'dır; şu halde bana uyun ve emrime itaat edin" demişti. (20/90)

Demişlerdi ki: "Musa bize geri gelinceye kadar ona (buzağıya) karşı bel büküp önünde eğilmekten kesinlikle ayrılmayacağız." (20/91)

BÜYÜ-BÜYÜCÜ

Ve onlar Süleyman'ın mülkü (nübüvveti) hakkında şeytanların anlattıklarına uyular. Süleyman inkâr etmedi; ancak şeytanlar inkâr etti. Onlar, insanlara sihri ve Babil'deki iki meleğe Harut'a ve Marut'a indirileni öğretiyorlardı. Oysa o ikisi: "Biz, yalnızca bir fitneyiz, sakın inkâr etme" demedikçe hiç kimseye (bir şey) öğretmezlerdi. Fakat onlardan erkekle karısının arasını açan şeyi öğreniyorlardı. Oysa onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezlerdi. Buna rağmen kendilerine zarar verecek ve yarar sağlamayacak şeyi öğreniyorlardı. Andolsun onlar, bunu satın alanın, ahiretten hiçbir payı olmadığını bildiler; kendi nefislerini karşılığında sattıkları şey ne kötü; bir bilselerdi. (2/102)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhul-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de yetişkin iken de, insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihiridir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

Biz Kitabı üzerine yazılı bir kağıtta göndersek ve onlar elleriyle dokunsalar bile, inkâr edenler, tartışmasız: "Bu apaçık bir büyüden başkası değildir" derler. (6/7)

Firavun kavminin önde gelenleri dediler ki: "Bu gerçekten bilgin bir büyücüdür."; (7/109)

(Musa): "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (7/116)

İçlerinden bir adama: "İnsanları uyar ve iman edenlere, muhakkak kendileri için Rableri Katında 'gerçek bir makam' olduğunu müjde ver" diye vahyetmemiz, insanlara şaşırtıcı mı geldi? İnkâr edenler: "Gerçekten bu apaçık bir büyücüdür" dediler. (10/2)

Musa: "Size hak geldiğinde (böyle) mi söylersiniz? Bu bir büyü müdür? Oysa büyücüler, kurtluşa ermezler" dedi. (10/77)

Firavun: "Bana bütün bilgin büyücülerini getirin" dedi. (10/79)

Onlar atınca, Musa dedi ki: "Sizlerin (ortaya) getirdiğiniz büyüdür. Doğrusu Allah onu geçersiz kılacaktır. Şüphesiz Allah bozgunculuk çıkarınların işini düzeltmez." (10/81)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Andolsun onlara: "Gerçekten siz, ölümden sonra yine diriltileceksiniz" dersin, inkâr edenler mutlaka: "Bu, açıkça bir büyüden başkası değildir" derler. (11/7)

Mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (15/15)

Biz onların seni dinlediklerinde ne için dinlediklerini, gizli konuşmalarında da o zalimlerin: "Siz büyülenmiş bir adamdan başkasına uymuyorsunuz" dediklerini çok iyi biliriz. (17/47)

Andolsun, Biz Musa'ya apaçık dokuz ayet (mucize) vermiştik; işte İsrailoğullarına sor; onlara geldiği zaman Firavun ona: "Gerçekten ben seni büyülenmiş sanıyorum" demişti. (17/101) Dedi ki: "Ey Musa, sen bizi sihirle yurdumuzdan sürüp çıkarmaya mı gelmiş bulunuyorsun?" (20/57)

"Madem böyle, biz de sana buna benzer bir sihirle geleceğiz; şimdi sen, bir 'buluşma zamanı ve yeri' tesbit et, bizim de senin de karşı olamayacağımız açık geniş bir yer olsun" dedi. (20/58) Dediler ki: "Bunlar her halde iki sihirbazdır, sizi sihirleriyle yurdunuzdan sürüp-çıkarmak ve ömek olarak tutturduğunuz yolunuzu (dininizi) yok etmek istemektedirler." (20/63)

Dedi ki: "Hayır, siz atın." Sonra hemen (ne görsün) sihirlerinden dolayı, onların ipleri ve asaları kendisine gerçekten koşuyormuş gibi göründü. (20/66)

"Sağ elindekini ativer, onların yaptıklarını yutacaktır; çünkü onların yaptıkları yalnızca bir büyücü hilesidir. Büyücü ise nereye varsa kurtulamaz." (20/69)

Bunun üzerine büyücüler, secdeye kapandılar: "Harun'un ve Musa'nın Rabbine iman ettik" dediler. (20/70)

"Gerçekten biz Rabbimize iman ettik; günahlarımızı ve sihir dolayısıyla bizi kendisine karşı zorlayarak-sürüklediğin (suçumuzu) bağışla. Allah, daha hayırlıdır ve daha şüreklidir." (20/73)

"Ya da kendisine bir hazinenin bırakılması veya (ürünlerinden) yemekte olduğu bir bahçesi olması (gerekmez miydi)? Zulmedenler dedi ki: "Siz olsa olsa, ancak büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz." (25/8)

(Firavun) Çevresindeki önde gelenlere: "Bu" dedi "Doğrusu bilgin bir büyücüdür." (26/34)

Büyücüler geldiklerinde, Firavun'a: "Şayet biz galip gelirsek bize bir ücret var gerçekten, değil mi?" dediler. (26/41)

Anında büyücüler secdeye kapandılar. (26/46)

(Firavun) Dedi ki: "Ona, ben size izin vermeden önce mi inandınız? Şüphesiz o, size büyüü öğreten büyüğünüzdür; öyleyse yakında bileceksiniz. Şüphesiz ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim ve sizin hepinizi gerçekten asıp-sallandıracam." (26/49)

Dediler ki: "Sen ancak büyülenmişlerdensin." (26/153)

Ayetlerimiz onlara, gözler önünde sergilenmiş olarak gelince dediler ki: "Bu, apaçık olan bir büyüdür." (27/13)

Musa, onlara apaçık olan ayetlerimizle geldiği zaman: "Bu, düzülüp uydurulmuş bir büyüden başkası değildir. Biz geçmiş atalarımızdan bunu işitmedik" dediler. (28/36)

Onlara, apaçık olan ayetlerimiz okunduğunda: "Bu sizi babalarınızın taptıklarını(İlahlar)dan alkoymak isteyen bir adamdan başkası değildir" dediler. Ve dediler ki: "Bu, düzülüp uydurulmuş bir yalan (iftira)dan başka bir şey de değildir." İnkâr edenler de kendilerine geldiği zaman hak için: "Bu apaçık bir büyüden başka bir şey değildir" dediler. (34/43)

"Bu, açıkça bir büyüden başkası değildir" dediler. (37/15)

Firavun'a, Haman'a ve Karun'a. Ama onlar: "(Bu) Yalan söylenen bir büyücüdür" dediler. (40/24)

Ancak kendilerine hak gelince, dediler ki: "Bu bir büyüdür, doğrusu biz ona (karşı) kafir olanlarız." (43/30)

Ve onlar dediler ki: "Ey büyücü, sende olan ahdi (sana verdiği sözü) adına bizim için Rabbine dua et; gerçekten biz hidayete gelmiş olacağız." (43/49)

Onlara açık belgeler olarak ayetlerimiz okunduğu zaman, o inkâr edenler kendilerine gelmiş olan hak için dediler ki: "Bu, apaçık bir büyüdür." (46/7)

Fakat o, 'bütün kişisel ve askeri gücüyle' yüz çevirdi ve: "(Bu) Ya bir büyücü veya bir delidir" dedi. (51/39)

İşte böyle; onlardan öncekiler de bir elçi gelmeyiversin, mutlaka: "Büyücü ve cinlenmiş" demişlerdir. (51/52)

"Bu da bir büyü mü, yoksa siz mi görmüyorsunuz." (52/15)

Onlar bir ayet (mucize) görseler, sırt çevirirler ve: "(Bu) Süregele bir büyüdür" derler. (54/2)

Hani Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları, gerçekten ben, sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi "Ahmed" olan bir elçinin de müdeleyicisiyim" demişti. Fakat o, onlara apaçık belgelerle gelince: "Bu, açıkça bir büyüdür" dediler. (61/6)

Böylece: "Bu yalnızca, 'aktarılarak öğrenilen' bir büyüdür" dedi. (74/24)

BÜYÜKLÜK TASLAMAK

Ve meleklerle: "Adem'e secde edin" dedik. İblis hariç (hepsi) secde ettiler. O ise, diretti ve kibirlendi, (böylece) kafirlerden oldu. (2/34)

Andolsun, Biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhul-Kudüs'le teyid ettik. Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmınız ona yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? (2/87)

"Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Annebabaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşta, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzellikle davranın. Çünkü, Allah, her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (4/36)

Mesih ve yakınlaştırılmış (yüksek derece sahibi) melekler, Allah'a kul olmaktan kesinlikle çekimser kalmazlar. Kim O'na ibadet etmeye 'karşı çekimser' davranırsa ve büyüklük gösterirse (bilmeli ki,) onların tümünü huzurunda toplayacaktır. (4/172)

Ama iman edenler ve salih amellerde bulunanlar, onlara ecirlerini eksiksiz ödeyecek ve onlara kendi fazlından ekleyecektir de. Çekimser davrananlar ve büyüklenenler, onları acıklı bir azabla azablandıracaktır ve kendileri için Allah'tan başka bir (vekil) koruyucu dost ve yardımcı bulamayacaklardır. (4/173)

Andolsun, insanlar içinde, mü'minlere en şiddetli düşman olarak Yahudiler ve müşrikleri bulursun. Onlardan, iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da: "Hıristiyanlar" diyenleri bulursun. Bu, onlardan (birtakım) papaz ve rahiplerin olması ve onların gerçekte büyüklük taslamamaları nedeniyedir. (5/82)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya kendisine hiçbir şey vahyolunmamışken "Bana da vahy geldi" diyen ve "Allah'ın indirdiğinin bir benzerini de ben indireceğim" diyenden daha zalim kimdir? Sen bu zalimleri, ölümün 'şiddetli sarsıntıla-

KURAN FİHRİSTİ

rı' sırasında melekin ellerini uzatarak onlara: "Canlarınızı (bu kısıkvırac yakalanıştan) çıkarın, bugün Allah'a karşı haksız olanı söylediginiz ve O'nun ayetlerinden büyüklenecek (yüz çevirmeniz) dolayısıyla alçaltıcı bir azabla karşılık göreceksiniz" (dekilerinde) bir görsen... (6/93)

(Allah:) "Öyleyse ordan in, orda büyüklenen senin (hakkın) olmaz. Hemen çık. Gerçekten sen, küçük düşenlerdensin." (7/13) Ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklenenler, işte onlar ateşin arkadaşlarıdır; onda sonsuzca kalacaklardır. (7/36) Şüphesiz ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklenenler, onlar için göğün kapıları açılmaz ve halat (ya da deve) iğnenin deliğinden geçinceye kadar cennete girmezler. Biz suçlu-günahkarları işte böyle cezalandırırız. (7/40)

Burcun üstündeki adamlar, kendilerini yüzlerinden tanıdıkları (ileri gelen birtakım) adamlara seslenerek derler ki: "Ne (güç ve servet) toplamış olmanız, ne büyüklük taslamanız (istikbarınız) size bir yarar sağlamadı." (7/48)

Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (müstekbirler), içlerinden iman edip de onlarca zayıf bırakılanlara (müstaz'afılara) dediler ki: "Salih'in gerçekten Rabbi tarafından gönderildiğini biliyor musunuz?" Onlar: "Biz gerçekten onunla gönderilene inanıyoruz." dediler. (7/75)

Büyüklük taslayanlar (müstekbirler de şöyle) dedi: "Biz de, gerçekten sizin inandığınızı tanımayanlarız." (7/76)

Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (müstekbirler) dediler ki: "Ey Şuayb, seni ve seninle birlikte iman edenleri ya ülkemizden sürüp-çıkaracağız veya mutlaka bizim dinimize geri döneceksiniz." (Şuayb:) "Biz istemesek de mi?" dedi. (7/88)

Bunun üzerine Biz de ayrı ayrı mucizeler (ayetler) olarak üzerlerine tufan, çekirge, buğday güvesi, kurbağa ve kan musallat kıldık. Yine büyüklük tasladılar ve suçlu-günahkar bir kavim oldular. (7/133)

Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları ayetlerimden engelleyeceğim. Onlar her ayeti görseler, bile ona inanmazlar; dosdoğru yolu (rüşd yolunu) da görseler yol olarak benimsemezler, azgınlık yolunu, gördüklerinde ise onu yol olarak benimserler. Bu, onların ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan gafil olmaları dolayısıyladır. (7/146)

Şüphesiz Rabbinin Katında olanlar, O'na ibadet etmekten büyüklenecekler; O'nu tesbih ederler ve yalnız O'na secde ederler. (7/206)

Andolsun, Allah birçok yerlerde ve Huneyn gündünde size yardım etti. Hani çok sayıda olduğunuz sizi böbürlendirip-gururlandırmıştı, fakat size bir şey de sağlayamamıştı. Yer ise, bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti, sonra arkanıza dönüp girisin geri gitmişsiniz. (9/25)

Sonra bunların ardından Firavun'a ve onun önde gelen çevresine Musa'yı ve Harun'u ayetlerimizle gönderdik. Fakat onlar büyüklendiler. Onlar suçlu-günahkar bir kavimdi. (10/75)

Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerinden) başka -Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü Firavun, gerçekten yeryüzünde büyüklenen bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşırıanlardandı. (10/83)

Ve andolsun, kendisine dokunan bir sıkıntıdan sonra, ona bir nimet taddırsak, kuşkusuz; "Kötülükler benden gidiverdi" der. Çünkü o, şımarıktır, böbürlenendir. (11/10)

Onların tümü-toplanıp (kıyamette) Allah'ın huzuruna çıktılar da zayıflar (müstaz'afılar) büyüklük taslayanlara (müstekbirlere) dedi ki: "Şüphesiz, biz size tâbi idik; şimdi siz, bizden Allah'ın azabından herhangi bir şeyi önleyebilir misunuz?" Dediler ki: "Eğer Allah bize doğru yolu gösterseydi biz de sizlere doğru yolu gösterirdik. Şimdi yakınsak da, sabretsek de, farketmez bizim için kaçacak bir yer yoktur." (14/21)

Sizin ilahınız tek bir ilahdır. Ahirete inanmayanların kalpleri ise inkarcıdır ve onlar müstekbir (büyüklenecek) olanlardır. (16/22)

Kitapta İsrailoğullarına şu hükmü verdik: "Muhakkak siz yer(yüzün) de iki defa bozgunculuk çıkaracaksınız ve muhakkak büyük bir kibirleniş-yükselişle kibirlenecek-yükselseceksiniz. (17/4) Yeryüzünde böbürlenerek yürüme; çünkü sen ne yeri yarabilirsin, ne dağlara boyca ulaşabilirsin. (17/37)

Göklerde ve yerde kim varsa O'nundur. O'nun yanında olanlar, O'na ibadet etmekte büyüklüğe kapılmazlar ve yorgunluk duymazlar. (21/19)

Firavun'a ve ileri gelen çevresine; fakat onlar büyüklendiler. Onlar, 'büyüklenen-zorba' bir topluluktu. (23/46)

Buna (ayetlerime) karşı büyüklük taslayarak; gece vakti de hezeyanlar sergiliyordunuz. (23/67)

Vicdanları kabul ettiği halde, zulüm ve büyüklene dolayısıyla bunları inkar ettiler. Artık sen, bozguncuların nasıl bir sona uğratıldıklarına bir bak. (27/14)

Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyüklenmiş ve oranın halkını birtakım firkalara ayırıp bölmişti; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardandı. (28/4)

O ve askerleri, yeryüzünde haksız yere büyüklendiler ve gerçekten Bize döndürülmeyeceklerini sandılar. (28/39)

İşte ahiret yurdu; Biz onu, yeryüzünde büyüklenmeyenlere ve bozgunculuk yapmak istemeyenlere (armağan) kılarız. (Güzel) Sonuç takva sahiplerindir. (28/83)

Karun'u, Firavun'u ve Haman'ı da (yıkıma uğrattık). Andolsun, Musa onlara apaçık delillerle gelmişti, ancak yeryüzünde büyüklendiler. Oysa onlar (azabtan kurtulup) geçecek değillerdi. (29/39)

Ona ayetlerimiz okunduğunda, sanki işitmiyormuş ve kulaklarında bir ağırlık varmış gibi, büyüklük taslayarak (müstekbirce) sırtını çevirir. Artık sen ona acı bir azap ile müjde ver. (31/7)

"İnsanlara yanağını çevirip (büyüklene) ve böbürlenmiş olarak yeryüzünde yürüme. Çünkü Allah, büyüklük taslayıp böbürlenenini sevmez." (31/18)

Bizim ayetlerimize ancak, kendilerine hatırlatıldığı zaman, hemen secdeye kapananlar, Rablerini hamd ile tesbih edenler ve büyüklük taslamayan (müstekbir olmayan)lar iman eder. (32/15)

İnkâr edenler dedi ki: "Biz kesin olarak, ne bu Kur'an'a inanırız, ne ondan önceki (indirile)ne." Sen o zulmedenleri, Rableri huzurunda tutuklanmış olarak görsen; sözü (suçlamaları) birbirlerine karşı evirip-çevirip (birbirlerine yöneltirler). Za'fa uğratılan (müstaz'af)lar, büyüklük taslayanlara derler ki: "Eğer sizler olmasaydınız, gerçekten bizler mü'min (kimse)ler olurduk." (34/31)

Büyüklük taslayanlar, za'fa uğratılan (müstaz'af)lara dediler ki: "Size hidayet geldikten sonra, sizi biz mi ondan alıkoyduk? Hayır, siz (zaten) suçlu-günahkarlardınız." (34/32)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Za'fa uğratılanlar da büyüklük taslayanlara: "Hayır, siz gece ve gündüz hileli düzenler (kurup) bizim Allah'ı inkar etmemizi ve O'na eşler koşmamızı bize emrediyordunuz" dediler. Azabı gördüklerinde pişmanlıklarını saklarlar; Biz de inkâr edenlerin boyunlarına halkalar geçirdik. Onlar, yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı? (34/33)

(Hem de) Yeryüzünde büyüklük taslayarak ve kötülüğü tasarlayıp düzenleyerek. Oysa hileli düzen, kendi sahibinden başkasını sarıp-kuşatmaz. Artık onlar öncekilerin sünnetinden başkasını mı gözlemektedirler? Sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir değişiklik bulamazsın ve sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir dönüşüm de bulamazsın. (35/43)

Yalnız İblis hariç. O büyüklük tasladı ve kafirlerden oldu. (38/74)

(Allah) Dedi ki: "Ey İblis, iki elimle yarattığıma seni secde etmekten alıkoyan neydi? Büyükleğinden mi, yoksa yüksekte olanlardan mı oldun?" (38/75)

Kıyamet günü, Allah'a karşı yalan söyleyenlerin yüzlerinin kapkara olduğunu görsün. Büyüklenenler için cehennemde bir konaklama yeri mi yok? (39/60)

Musa dedi ki: "Gerçekten ben, hesap gününe iman etmeyen her mütekebbirden, benim de Rabbim, sizin de Rabbinize sığınırım." (40/27)

Ki onlar, Allah'ın ayetleri konusunda kendilerine gelmiş bir delil bulunmaksızın mücadele edip dururlar. (Bu) Allah Katında da, iman edenler katında da büyük bir öfke (sebebi)dir. İşte Allah, her mütekebbir zorbanın kalbini böyle mühürler. (40/35)

Ateşin içinde, iddialar öne sürüp karşılıklı tartışılarken zayıf olanlar, büyüklenen (müstekbir)lere derler ki: "Gerçekten biz, size uymuş (teb'anız) olan kimselerdik. Şimdi siz, ateşten bir parçasını olsun, bizden uzaklaştırabilir misiniz? (40/47)

Büyüklenen (müstekbir)ler derler ki: "Biz hepimiz (ateşin) için deriz; gerçekten Allah, kullar arasında hüküm verdi (artık)." (40/48)

Rabbiniz dedi ki: "Bana dua edin, size icabet edeyim. Doğrusu Bana ibadet etmekten büyüklenen (müstekbir)ler; cehenneme boyun bükmüş kimseler olarak gireceklerdir. (40/60)

Ad (kavmin)e gelince; onlar yeryüzünde haksız yere büyüklendiler ve dediler ki: "Kuvvet bakımından bizden daha üstünü kimmiş?" Onlar, gerçekten kendilerini yaratan Allah'ı görmediler mi? O, kuvvet bakımından kendilerinden daha üstündür. Oysa onlar, Bizim ayetlerimizi (bilerek) inkar ediyorlardı. (41/15)

Şayet onlar büyüklenecek olurlarsa, Rabbinin Katında bulunanlar, O'nu gece ve gündüz tesbih ederler ve (bundan) bıkkınlık duymazlar. (41/38)

"Allah'a karşı büyükleymeyin; şüphesiz size apaçık, bir delil getiriyorum." (44/19)

Kendisine Allah'ın ayetleri okunurken iştir, sonra müstekbirce (inatla büyüklük taslayarak) sanki iştirmemiş gibi ısrar eder. Artık sen onu acı bir azabla müjdele. (45/8)

İnkâr edenlere gelince; "Size karşı ayetlerim okunduğunda büyüklük taslayan (müstekbir olan)lar ve suçlu-günahkar bir kavim olanlar sizler değil miydiniz?" (45/31)

De ki: "Gördünüz mü-haber verin; eğer (bu Kur'an) Allah Katından ise, siz de onu inkâr etmişseniz ve İsrailoğullarından bir şahid bunun bir benzerine şahidlik edip iman etmişse ve siz de büyüklük taslamışsanız (bunun sonucu ne olacak)? Şüphesiz Allah, zalim olan bir kavmi hidayete erdirmez." (46/10)

İnkâr edenler ateşe sunulacakları gün, (onlara şöyle denir:) "Siz dünya hayatınızda bütün 'güzellikleriniz ve zevklerinizi tüketip-yok ettiniz, onlarla yaşayıp-zevk sürdürdünüz. İşte yeryüzünde haksız yere büyüklemeniz (istikbarnız) ve fasilikta bulunmanızdan dolayı, bugün alçaltıcı bir azab ile cezalandırılacaksınız." (46/20)

"Zikr (vahy) içimizden ona mı bırakıldı? Hayır, o çok yalan söyleyen, kendini beğenmiş bir şımarıktır." Onlar yarın, kimin çok yalan söyleyen, kendini beğenmiş bir şımarık olduğunu bilip-öğreneceklerdir. (54/25-26)

Öyle ki, elinizden çıkana karşı üzüntü duymayasınız ve size (Allah'ın) verdikleri dolayısıyla sevinip-şımarıyacaksınız. Allah, büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (57/23)

Onlara: "Gelin Allah'ın Resülü sizin için mağfaret (bağışlanma) dilesin", denildiği zaman başlarını yana çevirdiler. Sen, onların büyüklük taslamışlar olarak yüz çevirmekte olduklarını görsün. (63/5)

"Doğrusu ben, onları bağışlayan için her davet edişimde, onlar parmaklarını kulaklarına tıkadılar, örtülerini başlarına çektiler ve büyüklük tasladıkça büyüklük gösterip-direttiler." (71/7)

Sonra da sırt çevirdi ve büyüklük tasladı (istikbar). (74/23)

(Mal, mülk ve servette) Çoklukla övünmek, sizi 'tutkuyla oyalayıp, kendinizden geçirdi.' (102/1)

Öyle ki, (bu) mezarı ziyaretinize (kabre gidişinize, ölümünüze) kadar sürdü. (102/2)

KURAN FİHRİSTİ

- C -

CAHİLİYE

Sonra kederin ardından üzerinize bir güvenlik (duygusu) indirdi, bir uyuklama ki, içinizde bir grubu sarıveriyordu. Bir grup da, canları derdine düşmüştü; Allah'a karşı haksız yere cahiliye zannıyla zanlara kapılarak: "Bu işten bize ne var ki?" diyorlardı. De ki: "Şüphesiz işin tümü Allah'ındır." Onlar, sana açıklamadıkları şeyi içlerinde gizli tutuyorlar, "Bu işten bize bir şey olsaydı, biz burada öldürülmezdik" diyorlar. De ki: "Evlerinizde olsaydınız da üzerlerine öldürülmesi yazılmış olanlar, yine devrilecekleri yerlere gidecekti. (Bunu) Allah, sineleğinizdeki denemek ve kalplerinizde olanı arındırmak için (yaptı). Allah, sineleğin özünde saklı duranı bilendir. (3/154)

Onlar hâlâ cahiliye hükmünü mü arıyorlar? Kesin bilgiyle inanan bir topluluk için hükmü, Allah'tan daha güzel olan kimdir? (5/50)

Evlerinizde vakarla-oturun (evlerinizi karargah edin), ilk cahiliye (kadınların süslerini açığa vurması gibi, siz de süslerinizi açığa vurmayın; namazı dosdoğru kılın, zekatı verin, Allah'a ve elçisine itaat edin. Ey Ehl-i Beyt, gerçekten Allah, sizden kiri (günah ve çirkinliği) gidermek ve sizi tertemiz kılmak ister. (33/33)

Hani o inkâr edenler, kendi kalplerinde, 'öfkeli soy koruyuculuğu'nun (hamiyeti), cahiliyenin 'öfkeli soy koruyuculuğunu' kılıp-kişkırtıkları zaman, hemen Allah; elçisinin ve mü'minlerin üzerine '(kalbi teskin eden) güven ve yatışma duygusunu' indirdi ve onları "takva sözü" üzerinde 'kararlılıkla ayakta tuttu.' Zaten onlar da, buna layık ve ehil idiler. Allah, herşeyi hakkıyla bilendir. (48/26)

CAHİLLİK

Hani Musa kavmine: "Allah, muhakkak sizin bir sığır kesmenizi emrediyor" demişti. "Bizi alaya mı alıyorsun?" dediler. (Musa) "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" dedi. (2/67)

Allah'ın (kabulünü) üzerine aldığı tevbe ancak cehalet nedeniyle kötülük yapanların sonra hemencecik tevbe edenlerin(kidir). İşte Allah böylelerinin tevbelerini kabul eder. Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/17)

Eğer onların yüz çevirmeleri sana ağır gelirse, onlara bir ayet getirmek için yerde bir tünel açmaya veya göğe bir merdiven dayamaya gücün yetiyorsa (yap). Eğer Allah dileseydi, onların tümünü hidayet üzere toplardı. Öyleyse sakın cahillerden olma. (6/35)

Bizim ayetlerimize iman edenler sana geldiklerinde onlara de ki: "Selam olsun size. Rabbiniz rahmeti kendi üzerine yazdı ki içinizden kim bir cehalet sonucu bir kötülük işler sonra tevbe eder ve (kendini) ıslah ederse şüphesiz O başlıyandır esirgeyendir." (En'am, 54)

Gerçek şu ki, Biz onlara melekler indirseydik, onlarla ölümler konuşsaydı ve herşeyi karşılına toplasaydık, -Allah'ın dilediği dışında- yine onlar inanmayacaklardı. Ancak onların çoğu cahillik ediyorlar. (6/111)

İsrailoğullarını denizden geçirdik. Putları önünde bel büküp eğilmekte olan bir topluluğa rastladılar. Musa'ya dediler ki: "Ey Musa, onların ilahları (var; onların ki) gibi, sen de bize bir ilah yap." O: "Siz gerçekten cahillik etmekte olan bir kavimsiniz" dedi. (7/138)

Sen af (veya kolaylık) yolunu benimse, (İslam'a) uygun olanı

(örfü) emret ve cahillerden yüz çevir. (7/199)

Ey Kavmim, ben sizden buna karşılık bir mal istemiyorum. Benim ecrim, yalnızca Allah'a aittir. Ben iman edenleri kovacak değilim. Onlar gerçekten Rablerine kavuşacaklar. Ancak ben sizi, cahillik etmekte olan bir kavim görüyorum. (11/29)

Dedi ki: "Ey Nuh, kesinlikle o senin ailen den değildir. Çünkü o, salih olmayan bir iş (yapmıştır). Öyleyse hakkında bilgin olmayan şeyi benden isteme. Gerçekten ben, cahillerden olmayasın diye sana öğüt veriyorum." (11/46)

(Yusuf) Dedi ki: "Rabbim, zindan, bunların beni kendisine çağır-dıkları şeyden bana daha sevimlidir. Kurdukları düzeni benden uzaklaştırmazsan, onlara (korkarım) eğilim gösterir, (böylece) cahillerden olurum." (12/33)

(Yusuf) Dedi ki: "Sizler, cahiller iken Yusuf'a ve kardeşine neler yaptığınızı biliyor musunuz?" (12/89)

Sonra gerçekten Rabbin cehalet sonucu kötülük işleyen sonra bunun ardından tevbe eden ve ıslah olanlar(la beraberdir). Şüphesiz Rabbin bundan sonra başlıyandır esirgeyendir. (16/119)

O Rahman'ın kulları, yeryüzü üzerinde alçak gönüllü olarak yürürler ve cahiller kendileriyle muhatap oldukları zaman "Selam" derler. (25/63)

'Boş ve yararsız olan sözü' işittikleri zaman ondan yüz çevirirler ve: "Bizim yapıp-ettiklerimiz bizim, sizin yapıp-ettikleriniz sizindir; size selam olsun, biz cahilleri benimsemeyiz" derler. (28/55) Ey iman edenler eğer bir fasık size bir haber getirirse onu 'etrafıca araştırın'. Yoksa cehalet sonucu bir kavme kötülükte bulunursunuz da sonra işlediklerinize pişman olursunuz. (49/6)

Gerçek şu ki, Biz emanetleri göklere, yere ve dağlara sunduk da onlar bunu yüklenmekten kaçındılar ve ondan korkuya kapıldılar; onu insan yükledi. Çünkü o, çok zalim, çok cahildir. (33/72)

De ki: "Ey cahiller, bana Allah'ın dışında bir başkasına mı kul-luk etmemi emrediyorsunuz?" (39/64)

Dedi ki: "İlim ancak Allah Katındadır. Ben size gönderdiğim şeyi tebliğ ediyorum; ancak sizi cahillik eden bir kavim olarak görüyorum." (46/23)

Ki onlar 'bilgisizliğin kuşatması' içinde habersizdirler. (51/11)

CALUT

Talut, orduyla birlikte ayrıldığında dedi ki: "Doğrusu Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse, artık o benden değildir ve kim de -eliyle bir avuç alanlar hariç- onu tadmazsa bendendir. Küçük bir kısmı hariç (hepsi sudan) içti. O, kendisiyle beraber iman edenlerle (ırmığı) geçince onlar (geride kalanlar): "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı (koyacak) gücümüz yok" dediler. (O zaman) Muhakkak Allah'a kavuşacaklarını umanlar (şöyle) dediler: "Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir." (2/249)

Onlar, Calut ve ordusuna karşı meydana (savaşa) çıktıklarında, dediler ki: "Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır, adımlarımızı sabit kıl (kaydırma) ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/250)

Böylece onları, Allah'ın izniyle yenilgiye uğrattılar. Davud Calut'u öldürdü. Allah da ona mülk ve hikmet verdi; ona dilediğinden öğretti. Eğer Allah'ın, insanların bir kısmı ile bir kısmını defî (engellemesi) olmasaydı, yeryüzü mutlaka fesada uğrardı. Ancak Allah, aemlere karşı büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. (2/251)

CARIYELER

Müşrik kadınları, iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir cariye -hoşunuza gitse de- müşrik bir kadından daha hayırlıdır. Müşrik erkekleri de iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir köle, -hoşunuza gitse de- müşrik bir erkekten daha hayırlıdır. Onlar, ateşe çağırılır, Allah ise Kendi izniyle cennete ve mağfirete çağırır. O, insanlara ayetlerini açıklar. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler. (2/221)

Eğer yetim (kız)lar konusunda adaleti yerine getiremeyeceğinizden korkarsanız, bu durumda, (onlarla değil) size helal olan (başka) kadınlardan ikişer, üçer, dörder olmak üzere nikahlayın. Şayet adaleti sağlayamayacağınızdan korkarsanız, o zaman bir (eş) ya da sağ ellerinizin malik olduğu (cariye) ile (yetinin). Bu sapmamanıza daha yakındır. (4/3)

İçinizde evli olmayanları, kölelerinizden ve cariyelerinizden salih olanları evlendirin. Eğer fakir iseler Allah, Kendi fazlından onları zengin eder. Allah geniş (nimet sahibi)dir, bilendir. (24/32)

Nikah (imkanı) bulamayanlar, Allah onları Kendi fazlından zenginleştirinceye kadar iffetli davranınsınlar. Sağ ellerinizin malik olduğu (köle ve cariyelerden) mükatebe isteyenlere -eğer onlarda bir hayır görüyorsanız- mükatebe yapın. Ve Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Dünya hayatının geçici metaini elde etmek için -irzlerini korumak istiyorlarsa- cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim onları (fuhşa) zorlarsa, şüphesiz onların (fuhşa) zorlanmalarından sonra Allah (onları) bağışlayandır esirgeyendir. (24/33)

Ey iman edenler, sağ ellerinizin malik olduğu ile sizden olup da henüz erginlik çağına ermemiş olan (çocuk)lar, (odalarınıza girmek için şu) üç vakitte izin istesinler: Sabah namazından önce, öğleyin üstünüzü çıkardığınız vakit ve yatsı namazından sonra. (Bu) Üçü sizin için mahrem (vakitleri)dir. Bunların dışında size de, onlara da bir sakınca yoktur; onlar yanınızda dolaşabilirler, birbirinizin yanında olabilirsiniz. İşte Allah size ayetleri böyle açıklamaktadır. Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (24/ 58)

Ey Peygamber, gerçekten Biz sana ücretlerini (mehirlerini) verdiği eşlerini ve Allah'ın sana ganimet olarak verdikleri (savaş esirleri)nden sağ elinin malik olduğu (cariyeler) ile seninle birlikte hicret eden amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kızlarını ve teyzenin kızlarını helal kıldık; bir de, kendisini peygambere hibe eden ve peygamberin kendisini almak istediği mü'min bir kadını da -mü'minler için olmaksızın yalnızca sana has olmak üzere- (senin için helal kıldık). Biz kendi eşleri ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeler) konusunda onlar (mü'minler) üzerine neyi farz kıldığımızı bildik (size bildirdik). Böylelikle senin için hiçbir güçlük olmasın. Allah çok bağışlayandır çok esirgeyendir. (33/50)

Bundan sonra (başka) kadınlar ve bunları başka eşlerle değiştirmek -güzellikleri senin hoşunuza gitse bile- sana helal olmaz; ancak sağ elinin malik olduğu (cariyeler) başka. Allah herşeyi gözetleyip denetleyendir. (33/52)

Onlar için babaları oğulları kardeşleri erkek kardeşlerinin oğulları kız kardeşlerinin oğulları kadınları ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) hakkında bir sakınca yoktur. (Ey Müslüman kadınlar) Allah'tan sakının. Şüphesiz Allah herşeye şahid olandır. (33/55)

Ancak kendi eşleri ya da sağ ellerinin malik olduğu başka; çünkü onlar (bunlardan dolayı) kınanmazlar. (70/30)

CEBRAİL (A.S)

Andolsun Biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhul-Kudüs'le teyid ettik. Demek size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? (2/87)

De ki: "Cibril'e kim düşman ise (bilsin ki) gerçekten onu (Kitabı) Allah'ın izniyle kendinden öncekileri doğrulayıcı ve mü'minler için hidayet ve müjde verici olarak senin kalbine indiren." (2/97)

"Her kim Allah'a meleklerine elçilerine Cibril'e ve Mikail'e düşman ise artık şüphesiz Allah da kafirlerin düşmanıdır." (2/98) İşte bu elçiler; bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan Allah'ın kendileriyle konuştuğu ve derecelerle yükselttiği vardır. Meryem oğlu İsa'ya apaçık belgeler verdik ve O'nu Ruhul-Kudüs'le destekledik. Şayet Allah dilediydi kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra onların peşinden gelen (ümme)ler birbirlerini öldürmezdi. Ancak ihtilafa düştüler; onlardan kimi inandı kimi inkâr etti. Allah dilediyse birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediğini yapandır. (2/253)

Allah şöyle diyecelik: "Ey Meryemoğlu İsa sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhul-Kudüs ile destekledim beşikte iken de yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı hikmeti Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üflediğimde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı alacalıy iznimle iyileştiriyordun (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

Kullarından dilediklerine melekleri emrinden olan ruh ile indirir: Benden başka ilah yoktur şu halde benden korkup-sakınm diye uyarın. (16/2)

Melekler ve Ruh (Cebrail) ona süresi elli bin yıl olan bir günde çıkabilmektedir. (70/4)

Ruh ve meleklerin safklar halinde duracakları gün; Rahman'ın kendilerine izin verdikleri dışında olanlar konuşmazlar. (Konuşacak olan da) Doğruyu söyleyecektir. (78/38)

Şüphesiz o (Kur'an) üstün onur sahibi bir elçinin gerçekten (Allah'tan getirdiği) sözdür; (81/19)

Melekler ve ruh onda Rablerinin izniyle her bir iş için inerler. (97/4)

De ki: "İman edenleri sağlamlaştırmak, Müslümanlara bir müjde ve hidayet olmak üzere onu (Kur'an'ı) hak olarak Rabbinden Ruhul-Kudüs indirmiştir." (16/102)

Sonra onlardan yana (kendini gizleyen) bir perde çekmişti. Böylece ona ruhumuz (Cibril'i) göndermiştik o da düzgün bir beşer kılığında görünmüştü. (19/17)

Demişti ki: "Ben yalnızca Rabbinden (gelen) bir elçiyim; sana tertemiz bir erkek çocuk armağan etmek için (buradayım)." (19/19)

Onu Ruhul-emin indirdi. (26/193)

Dereceleri yükselten Arş'ın sahibi (Allah) 'toplanma ve buluşma' gününü uyarıp-korkutmak için kendi emrinden olan ruhu kullarından dilediğine indirir. (40/15)

(Ki O) Görünümüyle çarpıcı bir güzelliğe sahiptir. Hemen doğuldu. (53/6)

Eğer sizler (Peygamberin iki eşi) Allah'a tevbe ederseniz (ne

KURAN FİHRİSTİ

güzel); çünkü kalbleriniz eğrilik gösterdi. Yok eğer ona karşı bir birinize destekçi olmaya kalkışsanız, artık Allah, onun mevasıdır; Cibril ve mü'minlerin salih olan(lar)ı da. Bunların arkasından melekler de onun destekçisidirler. (66/4)

CEHENNEM

İnkâr edenlere de ki: "Yakında yenilgiye uğratılacaksınız ve toplanıp cehenneme sürüleceksiniz." Ne kötü yataktır o. (3/12) Bazı yüzlerin ağaracağı, bazı yüzlerin de kararacağı gün... Yüzleri kapkara-kesilecek olanlara: "İmanınızdan sonra inkâr ettiniz, öyle mi? Öyleyse inkâr etmenize karşılık olarak azabı tadın" (denilir). (3/106)

Ayetlerimize karşı inkârâ sapanları şüphesiz ateşe sokacağız. Derileri yanıp döküldükçe azabı tadmaları için onları başka derilerle değiştireceğiz. Gerçekten Allah güçlü ve üstün olandır hüküm ve hikmet sahibidir. (4/56)

Ateşin üstünde durdurulduklarında onları bir görsen; derler ki: "Keşke (dünyaya bir daha) geri çevrilsedydik de Rabbimizin ayetlerini yalanlamasaydık ve mü'minlerden olsaydık." (6/27) Rablerinin karşısında durdurulduklarında onları bir görsen: (Allah:) "Bu, gerçek değil mi?" dedi. Onlar: "Evet, Rabbimiz hakkı için" dediler. (Allah:) "Öyleyse inkâr edegeldikleriniz nedeniyle azabı tadın" dedi. (6/30)

Onların tümünü toplayacağı gün: "Ey cin topluluğu insanlardan çoğunu (ayartıp kendinize kullar) edindiniz" (diyecek). İnsanlardan onların dostları derler ki: "Rabbimiz kimimiz kimimizden yararlardı ve bizim için tesbit ettiğimizi bulmaya ulaştık." (Allah) Diyecek ki: "Allah'ın dilediği dışta olmak üzere ateş sizin içinde süresiz kalacağını konaklama yerinizdir." Şüphesiz Rabbin hüküm ve hikmet sahibi olandır bilendir. (6/128)

(Allah) diyecek: "Cinlerden ve insanlardan sizden önce geçmiş ümmetlerle birlikte ateşe girin." Her bir ümmet girişinde kardeşini (kendi benzerini) lanetler. Nitekim hepsi birbiri ardınca orada toplanınca en sonra yer alanlar en önde gelenler için: "Rabbimiz, işte bunlar bizi sapırdı; öyleyse, ateşten kat kat arttırılmış bir azab ver diyecekler. (Allah da:) "Hepsi için kat kattır. Ancak siz bilmezsiniz" diyecek. (7/38)

(Bu sefer) Önde gelenler, sonra yer alanlara diyecekler ki: "Sizin bize göre bir üstünlüğünüz yoktur kazandıklarınıza karşılık olarak azabı tadın." (7/39)

Şüphesiz, ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklemler onlar için göğün kapıları açılmaz ve halat (ya da deve) iğnenin deliğinden geçinceye kadar cennete girmezler. Biz suçlu-günahkarları işte böyle cezalandırırız. (7/40)

Onlar için, cehennemden yataklar ve üstlerine örtüler vardır. Biz zulme sapanları işte böyle cezalandırırız. (7/41)

Cennet halkı, ateş halkına (şöyle) seslenecekler: "Bize Rabbimizin vadettiğini gerçek buldunuz mu?" Onlar da: "Evet" derler. Bundan sonra içlerinden seslenen biri (şöyle) seslenecekler: "Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun." (7/44)

Gözleri cehennem halkından yana çevrilince: "Rabbimiz bizi zalimler topluluğuyla birlikte kılmaya" derler. (7/47)

Burcun üstündeki adamlar kendilerini yüzlerinden tanıdıkları (ileri gelen birtakım) adamlara seslenerek derler ki: "Ne (güç ve servet) toplamış olmanız ne büyüklük taslamanız (istikbarınız) size bir yarar sağlamadı." (7/48)

Ateşin halkı cennet halkına seslenir: "Bize biraz sudan ya da Allah'ın size verdiği rızıkdan aktarın." Derler ki: "Doğrusu Allah bunları inkâr edenlere haram (yasak) kılmıştır." (7/50)

Onlar dinlerini bir eğlence ve oyun (konusu) edinmişlerdi ve

dünya hayatı onları aldatmıştı. Onlar bu günleriyle karşılaşmayı unuttukları ve Bizim ayetlerimizi 'yok sayarak tanımadıkları' gibi Biz de bugün onları unutacağız. (7/51)

Gerçek şu ki inkâr edenler (insanları) Allah'ın yolundan engellemek için mallarını harcarlar; bundan böyle de harcayacaklar. Sonra bu onlara yürek acısı olacaktır sonra bozguna uğratılacaklardır. İnkâr edenler sonunda cehenneme sürülüp toplanacaklardır. (8/36)

Bu Allah'ın murdar olanı temizden ayırdetmesi; murdarı bir kısmını bir kısmı üzerinde kılıp tümünü biriktirerek cehenneme atması içindir. İşte bunlar hüsrana uğrayanlardır. (8/37)

Bunların üzerlerinin cehennem ateşinde kızdırılacağı gün onların alınları böğürleri ve sırtları bunlarla dağlanacak (ve:) "İşte bu kendiniz için yiğip-sakladıklarınız; yiğip-sakladıklarınızı tadın" (denilecek). (9/35)

(Böylesinin) Önünde cehennem vardır ve (orada) irinli sudan içirilecektir. (14/16)

Yutkunmaya çabalayacak ve boğazından geçirmeyi başaramayacak ona her yandan ölüm gelecek oysa ölmeyecek de. Ardından daha katı bir azab olacak. (14/17)

Azabın kendilerine geleceği gün (ile) insanları uyarıp-korkut ki (o gün) zulmedenler şöyle diyecekler: "Bizi yakın bir süreye kadar ertele ki Senin çağrına cevap verelim ve elçilere uyalım." Oysa daha önce kendiniz için hiç zeval yoktur diye and içenler sizler değil miydiniz? (14/44)

Ve hiç şüphe yok onların tümünün bulma yeri cehennemdir. (15/43)

Onun yedi kapısı vardır; onlardan her bir kapı için bir grup ayırmıştır. (15/44)

Ki melekler kendi nefislerinin zalimleri olarak onların canlarını aldıklarında "Biz hiçbir kötülük yapmıyorduk" diye teslim olurlar. Hayır şüphesiz Allah sizin neler yaptığınızı bilendir. (16/28)

Öyleyse içinde ebedi kalıcılar olarak cehennemden kapılarında girin. Büyüklük taslayanların konaklama yeri ne kötüdür. (16/29)

Kim çarçabuk olanı (geçici dünya arzularını) isterse orada istediğimiz kimseye dilediğimizi çabuklaştırdır sonra ona cehennem (yurt) kılarız; ona kınanmış ve kovulmuş olarak gider. (17/18)

Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin dileyen inkâr etsin. Şüphesiz Biz zalimlere bir ateş hazırlamışız onun duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. Eğer onlar yardım isterlerse katı bir sıvı gibi yüzleri kavurup-yakan bir su ile yardım edilirler. Ne kötü bir içkidir o ve ne kötü bir destektir." (18/29)

Biz o gün bir kısmını bir kısmı içinde dalgalanırcasına bırakıvermişiz. Sur'a da üfürülmüştür artık onların tümünü bir arada toparlamışız. (18/99)

Ve o gün cehennemi inkâr edenlere tam bir sunuşla sunmuşuz. (18/100)

İnkâr edenler Beni bırakıp kullarını veliler edindiklerini mi sandılar? Gerçekten Biz cehennemi kafirler için bir durak olarak hazırlamışız. (18/102)

De ki: "Kim sapıklık içindeyse Rahman ona süre tanıdıca tanır; kendilerine va'dedilene -ya azabı veya kıyamet saatini- gördükleri zaman artık kimin yeri (makam mevki) daha kötü kimin askeri-gücü daha zayıfmış öğreneceklerdir." (19/75)

Suçlu-günahkarları susamışlar olarak cehenneme süreceğiz. (19/86)

Gerçekten siz de Allah'ın dışında tapıklarınız da cehennemden

Harun Yahya (Adnan Oktar)

odunusunuz siz ona varacaksınız. (21/98)

Orda kendileri için 'kemikleri çatırdatan inlemeler' vardır. Onlar orda işitemezler de. (21/100)

İşte bunlar çekişen iki gruptur Rableri konusunda çekiştiler. İşte o inkâr edenler onlar için ateşten elbiseler biçilmiştir; başları üstünden de kaynar su dökülür. (22/19)

Ne zaman ordan sarsıcı-üzüntüden çıkmak isterlerse oraya geri çevirilirler ve (onlara:) "Yakıcı azabı tadın" (denir). (22/22)

Artık kimin tartışı ağır basarsa işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir. (23/102)

Kimin tartışı hafif gelirse işte onlar da kendi nefislerini hüsrana uğratanlar, cehennemde de ebedi olarak kalacak olanlardır. (23/103)

Ateş onların yüzlerini yalayarak yakar da onun içinde onlar (etleri sıyrılmış olarak sırttan) dişleriyle kalverirler. (23/104)

Ayetlerim size okunuyorken yalanlayanlar sizler değil miydiniz? (23/105)

Dediler ki: "Rabbimiz mutsuzluğumuz bize karşı üstün geldi biz sapan bir topluluk imişiz." (23/106)

"Rabbimiz bizi (ateşin) içinden çıkar eğer yine (inkâra) dönerseniz artık gerçekten zalim kimseler olursuz." (23/107)

Der ki: "Onun içine sinin ve benimle söyleşmeyin." (23/108)

Hayır onlar kıyamet-saatini yalanladılar; Biz kıyamet saatini yalanlayanlara çılginca yanan bir ateş hazırladık. (25/11)

(Ateş) Onları uzak bir yerden gördüğünde onlar bunun gazablı öfkesini ve uğultusunu işitirler. (25/12)

Elleri boyunlarına bağlı olarak sıkışık bir yerine atıldıkları zaman orada yok oluşu isteyip-çağırırlar. (25/13)

Bugün bir yok oluşu çağırmanın birçok (kere) yok oluşu isteyip-çağırın. (25/14)

De ki: "Bu mu daha hayırlı yoksa takva sahiplerine va'dedilen ebedi cennet mi? Ki onlar için bir mükafat ve son duraktır." (25/15)

İşte (ilahlarınız) sizin söylediklerinizi yalanladılar; bundan böyle (azabı) ne geri çevirmeye gücünüz yetebilir ne de bir yardıma. Sizden kim zulmederse ona büyük bir azab taddırırız. (25/19)

Melekleri görecekları gün suçlu-günahkarlara bir müjde yoktur. Ve o gün (melekler onlara) derler ki: "(Size sevinçli haber) Yasaktır yasak." (25/22)

Onların yaptıkları her işin önüne geçtik böylece onu savurulmuş toz zerrelere kılverdük. (25/23)

O yüzükoyun cehenneme doğru sürülüp-toplanacak olanlar; işte onlar yer bakımından çok kötü yol bakımından sapmış olanlardır. (25/34)

(İbrahim) Dedi ki: "Siz gerçekten Allah'ı bırakıp dünya hayatında aranızda bir sevgi-bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz. Sonra kıyamet günü kiminizin kiminizi inkar edip-tanımayacak ve kiminiz kiminize lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz ateştir ve hiçbir yardımcınız yoktur." (29/25)

Ancak inkâr edip ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanlar ise; artık onlar da azab için hazır bulundurulurlar. (30/16)

Fasık olanlar içinse artık onların da barınma yeri ateştir. Oradan her çıkmak istediklerinde geri çevirilirler ve onlara: "Kendisini yalanladığınız ateş azabını tadın" denir. (32/20)

İnkâr edenlere gelince onlar için de cehennem ateşi vardır. Onlar için ne karar verilir ki böylece ölüversinler ne de kendilerine onun azabından (bir şey) hafifletilir. İşte Biz her nankör olanı böyle cezalandırırız. (35/36)

İçinde onlar (şöyle) çığlık atarlar: "Rabbimiz bizi çıkar yaptığın-

mızdan başka salih bir amelde bulunalım." Size orda (dünyada) öğüt alabilecek olanın öğüt alabileceği kadar ömür vermedik mi? Size uyarana da gelmişti. Öyleyse (azabı) tadın; artık zalimler için bir yardımcı yoktur. (35/37)

Kıyamet günü o kötü azabtan kendini yüzü ile kim koruyabilecek? Ve zalimlere "Kazandığınızı tadın" denmiştir. (39/24)

Kıyamet günü Allah'a karşı yalan söyleyenlerin yüzlerinin kap-kara olduğunu göürsün. Büyüklemler için cehennemde bir konaklama yeri mi yok? (39/60)

İnkâr edenler cehenneme bölük bölük sevkedildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman kapıları açıldı ve onlara (cehennemin) bekçileri dedi ki: "Size Rabbinizin ayetlerini okuyan ve bugünle karşılaşacağınızı (söyleyip) sizi uyarana elçiler gelmedi mi?" Onlar: "Evet." dediler. Ancak azab kelimesi kâfirlerin üzerine hak oldu. (39/71)

Dediler ki: "İçinde ebedi kalıcılar olarak cehennemin kapılarından (içeri) girin. Büyüklüğe kapılanların konaklama yeri ne kötüdür." (39/72)

İçinde ebedi kalıcılar olarak cehennemin kapılarından girin. Artık mütekebbirlerin konaklama yeri ne kötüdür. (40/76)

"Girin ona; artık ister sabredin ister sabretmeyin. Sizin için birdir. Siz ancak yaptıklarınızla cezalandırılıyorsunuz." (52/16)

İşte bu suçlu-günahkarların kendisini yalanladıkları cehennemdir. (55/43)

Onlar kendisiyle alabildiğine kaynar hale getirilmiş su arasında dönüp-dolaşırlar. (55/44)

İşte bu onların din (hesap ve ceza) gününde şölenleridir. (56/56)

O gün münafık erkekler ile münafık kadınlar iman edenlere derler ki: "(Ne olur) Bize bir bakın sizin nurunuzdan birazcık alıpyararlanalım." Onlara: "Arkanıza (dünyaya) dönmü de bir nur arayıp-bulmaya çalışın" denilir. Derken aralarında kapısı olan bir sur çekilmiştir; onun iç yanında rahmet dış yanında o yönden azab vardır. (57/13)

Ey inkâr edenler bugün özür beyan etmeyin. Siz ancak yaptıklarınızla cezalandırılıyorsunuz. (66/7)

Öfkesinin-şiddetinden neredeyse patlayıp parçalanacak. Her bir grup içine atıldığında bekçileri onlara sorar: "Size bir uyarıcı gelmedi mi?" (67/8)

Onlar: "Evet" derler. "Bize gerçekten bir uyarıcı geldi. Fakat biz yalanladık ve: "Allah hiçbir şey indirmede siz yalnızca büyük bir sapmışlık içindesiniz dedik." (67/9)

Ve derler ki: "Eğer dinlemiş olsaydık ya da akıl etmiş olsaydık şu çılginca yanan ateşin halkı arasında olmayacaktık." (67/10)

Böylece kendi günahlarını itiraf ettiler. Çılginca yanan ateşin halkına (Allah'ın rahmetinden) uzaklık olsun. (67/11)

Onu Ben cehenneme sürükleyip-atacağım. (74/26)

"Sizi şu cehenneme sürükleyip-iten nedir?" (74/42)

Doğrusu Biz kâfirlere zincirler demir halkalar (tomruklar) ve çılginca yanan bir ateş hazırladık. (76/4)

Gerçekten cehennem bir gözetleme yeridir. (78/21)

Şimdi tadın. Size artık azabtan başkasını arttırmayacağız; (78/30)

(Her yanı yaygın olarak kuşatacak olan) Kıyametin haberi sana geldi mi? (88/1)

O gün öyle yüzler vardır ki 'zillet içinde aşağılanmıştır.' (88/2)

Çalışmış boşuna yorulmuştur. (88/3)

Kızgın bir ateşe yollarırlar. (88/4)

Kaynar bir kaynaktan içirilirler. (88/5)

KURAN FİHRİSTİ

Onlar için (zehirli olan) dari' dikeninden başka bir yiyecek yoktur. (88/6)

Ne doyurup-semirtir ne açlıktan korur. (88/7)

Ayetlerimizi inkar edenler ise sol yanın adamlarıdır (Ashab-ı Meş'eme). (90/19)

Kapıları kilitlenmiş bir ateş onların üzerinedir. (90/20)

Artık sizi 'alevleri kabardıkça kabaran' bir ateşle uyardım. (92/14)

Ona ancak en bedbaht olandan başkası yollanmaz; (92/15)

Şüphesiz kitap ehlinde ve müşriklerden inkâr edenler içinde sürekli kalıcılar olmak üzere cehennem ateşindedirler. İşte onlar yaratılmışların en kötüleridir. (98/6)

Kimin tartıları hafif kalırsa (101/8)

Artık onun da anası (son durağı) haviyedir (uçurum). (101/9)

Onun ne olduğunu (mahiyetini) sana bildiren nedir? (101/10)

O kızgın bir ateştir. (101/11)

Arkadan çekiştirip duran kaş göz hareketleriyle alay eden her kişinin vay haline; (104/1)

Ki o mal yığıp biriktiren ve onu saydıka sayandır. (104/2)

Gerçekten malının kendisini ebedi kılacağına sanıyor. (104/3)

Hayır; andolsun o 'hutame'ye atılacaktır. (104/4)

Hutamenin ne olduğunu sana bildiren nedir? (104/5)

Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir. (104/6)

Ki o yüreklerin üstüne tırmanıp çıkar. (104/7)

O onların üzerine kilitlenecektir; (104/8)

(Kendileri de) Dikilip-yükseltilmiş sütunlarda (bağlanacaklardır). (104/9)

Hayır; eğer siz kesin bir bilgiyle bilmiş olsaydınız (102/5)

Andolsun o çılgınca yanan ateşi de elbette görecektiniz. (102/6)

Sonra onu gerçekten yakîn gözüyle (Ayne'l Yakîn) görmüş olacaksınız. (102/7)

Ebu Leheb'in iki eli kurusun; kurudu ya. (111/1)

Malı ve kazandıkları kendisine bir yarar sağlamadı. (111/2)

Alevi olan bir ateşe girecektir. (111/3)

Eşi de; odun hamalı (ve) (111/4)

Boynuna bükülmüş bir ip (bağlanmış) olarak. (111/5)

CENİN

Ki onlar, ufak tefek günahlar dışında, günahın büyük olanından ve çirkin utanmazlıklardan kaçınırlar. Şüphesiz senin Rabbin, mağfireti geniş olandır. O, sizi daha iyi bilendir; hem sizi topraktan inşa ettiği (yarattığı) ve siz daha annelerinizin karnında cenin halinde bulunduğunuz zaman da. Öyleyse kendinizi temizle çikarıp-durmayın. O, sakınanı daha iyi bilendir. (53/32)

CENNET

İman edip salih amellerde bulunanları müjdele. Gerçekten onlar için altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Kendilerine rızık olarak bu ürünlerden her yedirildiğinde: "Bu daha önce de rızıklandığımızdır" derler. Bu onlara (dünyadakine) benzer olarak sunulmuştur. Orada onlar için tertemiz eşler vardır ve onlar orada süresiz kalacaklardır. (2/25)

De ki: "Size bundan daha hayırlısını bildireyim mi? Korkup sakınanlar için Rablerinin Katında içinde temelli kalacakları altından ırmaklar akan cennetler tertemiz eşler ve Allah'ın rızası vardır. Allah kulları hakkıyla görendir." (3/15)

Yüzleri ağaranlar ise artık onlar Allah'ın rahmeti içindedirler içinde de temelli kalacaklardır. (3/107)

İşte bunların karşılığı Rablerinden bağışlanma ve içinde ebedi

kalacakları altından ırmaklar akan cennetlerdir. (Böyle) Yapıp-edenlere ne güzel bir karşılık (ecir var.) (3/136)

Ama Rablerinden korkup-sakınanlar; onlar için Allah Katında -bir şölen olarak- altlarından ırmaklar akan -içinde ebedi kalacakları- cennetler vardır. İyilik yapanlar için Allah'ın Katında onlar daha hayırlıdır. (3/198)

İman edip salih amellerde bulunanları altından ırmaklar akan içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Onda onlar için tertemiz kılınmış eşler vardır. Ve onları 'ne sıcak-ne soğuk tam kararında gölgeliği' sokacağız. (4/57)

İman edip salih amellerde bulunanlar Biz onları altından ırmaklar akan içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Bu Allah'ın gerçek olan va'didir. Allah'tan daha doğru sözlü kim vardır? (4/122)

Eğer Kitap Ehli iman edip sakınsalardı elbette onların kötülüklerini örter ve onları 'nimetlerle donatılmış' cennetlere sokardık. (5/65)

Böylelikle Allah dediklerine karşılık olarak içinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan cennetler verdi. Bu iyilik yapanların karşılığıdır. (5/85)

Allah dedi ki: "Bu doğrulara doğru söylemelerinin yarar sağladığı gündür. Onlar için içinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan cennetler vardır. Allah onlardan razı oldu onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur." (5/119)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar -ki Biz hiç kimseye güç yetireceğinden fazlasını yüklemeyiz- onlar da cennetin ashabı (halkı)dırlar. Onda sonsuz olarak kalacaklardır. (7/42)

Biz onların göğüslerinde kinden ne varsa çekip almışız. Altlarından ırmaklar akar. Derler ki: "Bizi buna ulaştıran Allah'a hamd olsun. Eğer Allah bize hidayet vermeseydi biz doğruya ermeyecektik. Andolsun Rabbimizin elçileri hak ile geldiler." Onlara: "İşte bu yaptıklarınıza karşılık olarak mirasçı kılındığınız cennettir" diye seslenecek. (7/43)

Cennet halkı ateş halkına (şöyle) seslenecekler: "Bize Rabbimizin vadettiğini gerçek buldunuz mu?" Onlar da: "Evet" derler. Bundan sonra içlerinden seslenen biri (şöyle) seslenecektir: "Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun." (7/44)

İki taraf arasında bir engel ve burçlar (A'raf) üstünde hepsini yüzlerinden tanıyan adamlar vardır. Cennete girecekler: "Selam size" derler ki bunlar henüz girmeyen fakat (girmeyi) 'şiddetle arzu edip umanlardır.' (7/46)

Gözleri cehennem halkından yana çevrilsin: "Rabbimiz bizi zalimler topluluğuyla birlikte kılma" derler. (7/47)

"Kendilerine Allah'ın bir rahmet erişirmeyeceğine yemin ettiğiniz kimseler bunlar mıydı? (Cennetkilerde de) Girin cennete. Sizin için korku yoktur ve mahzun olmayacaksınız." (7/49)

Ateşin halkı cennet halkına seslenir: "Bize biraz sudan ya da Allah'ın size verdiği rızıktan aktarın." Derler ki: "Doğrusu Allah bunları inkâr edenlere haram (yasak) kılmıştır." (7/50)

İşte gerçek mü'minler bunlardır. Rableri Katında onlar için dereceler, bağışlanma ve üstün bir rızık vardır. (8/4)

Rableri onlara Katından bir rahmeti bir hoşnutluğu ve onlar için kendisine sürekli bir nimet bulunan cennetleri müjdeler. (9/21) Onda ebedi kalıcıdır. Şüphesiz Allah büyük mükafaat Katında olandır. (9/22)

Allah mü'min erkeklerle ve mü'min kadınlara içinde ebedi kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vaatmiştir. Allah'tan olan hoşnutluk ise

Harun Yahya (Adnan Oktar)

en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (9/72)
Allah onlar için süresiz kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler hazırladı. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/89)
Öne geçen Muhacirler ve Ensar ile onlara güzellikle uyanlar; Allah onlardan hoşnut olmuştur onlar da O'ndan hoşnut olmuşlardır ve (Allah) onlara içinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/100)
İman edenler ve salih amellerde bulunanlar da Rableri onları imanları dolayısıyla altından ırmaklar akan nimetlerle donatmış cennetlere yöneltiler (hidayet eder). (10/9)
Oradaki duaları: "Allah'ım Sen ne yücesin'dir ve oradaki dirlik temennileri: "Selam"dır; dualarının sonu da: "Gerçekten hamd alemlerin Rabbi olan Allah'ındır." (10/10)
İman edip salih amellerde bulunanlar ve 'Rablerine kalbleri tatmin bulmuş olarak bağlananlar' işte bunlar da cennetin halkıdır. Ona süresiz kalacaklardır. (11/23)
Mutlu olanlar da, artık onlar cennettedirler. Rabbinin dilemesi dışında gökler ve yer sürüp gittikçe orada süresiz kalacaklardır. (Bu kesintisi olmayan bir ihsandır. (11/108)
Onlar Adn cennetlerine girerler. Babalarından eşlerinden ve soylarından 'salih davranışlarda' bulunanlar da (Adn cennetlerine girer). Melekler onlara her bir kapıdan girip (şöyle derler:) (13/23)
Sabrettiğinize karşılık selam size. (Dünya) Yurdun(un) sonu ne güzel. (13/24)
İman edip salih amellerde bulunanlar, ne mutlu onlara. Varılacak yerin güzel olanı (onlarındır). (13/29)
Takva sahiplerine vadedilen cennet; onun altından ırmaklar akar yemişleri ve gölgelikleri sürekli. Bu korkup-sakininlerin (mutlu) sonudur inkâr edenlerin sonu ise ateştir. (13/35)
İman edip salih amellerde bulunanlar Rablerinin izniyle altından ırmaklar akan içinde ebedi kalacakları cennetlere konmuşlardır. Orada birbirlerine olan dirlik temennileri: "Selam"dır. (14/23)
Gerçekten takva sahibi olanlar cennetlerde ve pınar başlarındadır. (15/45)
Oraya esenlikle ve güvenlikle girin. (15/46)
Onların göğüslerinde kinden (ne varsa tümünü) sıyrıp-çektik, kardeşler olarak tahtlar üzerinde karşı karşıyadırlar. (15/47)
Orda onlara hiçbir yorgunluk dokunmaz ve onlar ordan çıkarılacak değildirler. (15/48)
Adn cennetleri; ona girerler onun altından ırmaklar akar içinde onların her diledikleri şey vardır. İşte Allah takva sahiplerini böyle ödüllendirir. (16/31)
Ki melekler güzellikle canlarını aldıklarında: "Selam size" derler. "Yaptıklarınıza karşılık olmak üzere cennete girin." (16/32)
Onlar; altından ırmaklar akan Adn cennetleri onlarındır orada altın bileziklerle süslenirler hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlas-tan yeşil elbiseler giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar. (Bu) Ne güzel sevap ve ne güzel destek. (18/31)
İman edip salih amellerde bulunanlar... Firdevs cennetleri onlar için bir 'konaklama yeridir.' (18/107)
Orda ebedi olarak kalıcıdır ondan ayrılmak istemezler. (18/108)
Ancak tevbe eden iman eden ve salih amellerde bulunanlar (onların dışındadır); işte bunlar cennete girecekler ve hiçbir şeyle zulme uğratılmayacaklar. (19/60)
Adn cennetleri (onlarındır) ki Rahman (olan Allah onu) Kendi

kullarına gaybtan vadedmiştir. Şüphesiz O'nun va'di yerine gelecektir. (19/61)
Orda 'boş bir söz' işitmezler; sadece selam (ı işitirler). Sabah akşam onların rızıkları orda (bulunmakta)dır. (19/62)
O cennet; Biz kullarımızdan takva sahibi olanları (ona) varisçi kilacağız. (19/63)
İçlerinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan Adn cennetleri de (onlarındır). Ve işte bu arınmış olanın karşılığıdır. (20/76)
Bunun üzerine dedik ki: "Ey Adem bu gerçekten sana ve eşine düşmandır; sakın sizi cennetten sürüp çıkarmasın sonra mutsuz olursun." (20/117)
Böylece ikisi ondan yediler hemen ardından ayıp yerleri kendilerine açılıverdi üzerlerini cennet yapraklarından yamayıp-örtmeye başladılar. Adem Rabbine karşı gelmiş oldu da şaşırıp-kaldı. (20/121)
Onun uğultusunu bile duymazlar. Onlar nefislerinin arzuladığı (sayısız nimet) içinde ebedi kalıcıdır. (21/102)
Onları o en büyük korku hüznü kaptırmaz ve: "İşte bu sizin gününüzüzdür size va'dedilmişti" diye melekler onları karşılayacaklardır. (21/103)
Hiç şüphesiz Allah iman edenleri ve salih amellerde bulunanları altından ırmaklar akan cennetlere sokar orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler; ordaki elbiseleri ipek(ten)dir. (22/23)
Onlar sözün en güzeline iletilmişlerdir ve övülen doğru yola iletilmişlerdir. (22/24)
İşte (yeryüzünün hakimiyetine ve ahiretin nimetlerine) varis olacak onlardır. (23/10)
Ki onlar Firdevs (cennetlerin) de varis olacaklardır; içinde de ebedi olarak kalacaklardır. (23/11)
Dilediği takdirde sana bundan daha hayırlısı olarak altından ırmaklar akan cennetler veren ve senin için köşkler kılan (Allah) ne yücedir. (25/10)
De ki: "Bu mu daha hayırlı yoksa takva sahiplerine va'dedilen ebedi cennet mi? Ki onlar için bir mükafat ve son duraktır." (25/15)
İçinde ebedi kalıcılar olarak orada her istedikleri onlarındır; bu Rabbinin üzerine aldığı istenen bir vaaiddir. (25/16)
O gün cennet halkının kalacakları yer daha hayırlı dinlenecekleri yer çok daha güzeldir. (25/24)
İşte onlar sabretmelerine karşılık (cennetin en gözde yerinde) odalarla ödüllendirilirler ve orda esenlik dileği ve selamla karşılanırlar. (25/75)
Orda ebedi olarak kalıcıdır; o ne güzel bir karargah ve ne güzel bir konaklama yeridir. (25/76)
(O gün) Cennet takva sahiplerine yaklaştırılır. (26/90)
İman edip salih amellerde bulunanlar; onları içinde ebedi kalıcılar olarak altından ırmaklar akan cennetin yüksek köşklarine muhakkak yerleştirileceğiz. (Salih) Amellerde bulunanların ecri ne güzeldir. (29/58)
Böylece iman edip salih amellerde bulunanlar; artık onlar 'bir cennet bahçesinde' 'sevinç içinde ağırılanırlar'. (30/15)
Kim inkâr ederse artık onun inkârı kendi aleyhinedir; kim salih bir amelde bulunursa artık onlar kendi lehlerine olarak (cennet-teki yerlerini) döşeyip hazırlamaktadırlar. (30/44)
(Ancak) Gerçekten iman edip salih amellerde bulunanlar ise; onlar için nimetlerle-donatılmış cennetler vardır. (31/8)
Orada ebedi olarak kalıcıdır. Allah'ın va'di hak. O üstün ve

KURAN FİHRİSTİ

güçlü olandır hüküm ve hikmet sahibidir. (31/9)
İman eden ve salih amelerde bulunanlar ise artık onlar için yaptıklarınıza karşılık olmak üzere bir ağır lanma konağı olarak barınma cennetleri vardır. (32/19)
Adn cennetleri (onlarındır); oraya girerler orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler. Ve orada onların elbiseleri ipek(ten)dir. (35/33)
Derler ki: "Bizden hüznü giderip yok eden Allah'a hamdolsun; şüphesiz Rabbimiz gerçekten bağışlayandır şükürü kabul eden-dir." (35/34)
Kı O bizi Kendi fazlından (ebedi olarak) kalınacak bir yurda yerleştirdi; burada bize bir yorgunluk dokunmaz ve burada bize bir bıkkınlık da dokunmaz. (35/35)
Gerçek şu ki bugün cennet halkı 'sevinç ve mutluluk dolu' bir meşguliyet içindedirler. (36/55)
Kendileri ve eşleri gölgeliklerde tahtlar üzerinde yaslanmışlardır. (36/56)
Orada taptaze-meyveler onların ve istek duydukları herşey onlarındır. (36/57)
Çok esirgeyen Rabb'dan onlara bir de sözlü "Selam" (vardır). (36/58)
İşte onlar; onlar için bilinen bir rızık vardır. (37/41)
Çeşitli-meyveler. Onlar ikram görenlerdir. (37/42)
Nimetlerle donatılmış (naim) cennetlerde. (37/43)
Birbirlerine karşı tahtlar üzerinde (otururlar). (37/44)
Kaynaktan (doldurulmuş) kadehlerle çevrelerinde dolaşılır. (37/45)
Bembeyaz; içenlere lezzet (veren bir içki). (37/46)
Onda ne bir gaile vardır ne de kendilerinden geçip akılları çelir-nir. (37/47)
Ve yanlarında bakışlarını yalnızca eşlerine çevirmiş iri gözlü kadınlar vardır. (37/48)
Sanki onlar saklı bir yumurta gibi (çarpıcı ve pürüzsüz). (37/49)
Böyleyken kimi kimine yönelmiş olarak birbirlerine soruyorlar: (37/50)
Bir sözcü der ki: "Benim bir yakınım vardı." (37/51)
Derdı ki: Sen de gerçekten (dirilişi) doğrulayanlardan mısın? (37/52)
Bizler öldüğümüz toprak ve kemikler olduğumuzda mı gerçekten biz mi (yeniden dirilitilip sonra da) sorguya çekilecekmiz? (37/53)
(Konuşan yanındakilere) Der ki: "Sizler (onun şimdi ne durumu olduğunu) biliyor musunuz?" (37/54)
Derken baktıverdi onu 'çılıgınca yanan ateşin' tam ortasında gördü. (37/55)
Dedi ki: "Andolsun Allah'a neredeyse beni de (şu bulunduğu yere) düşürecektin." (37/56)
Eğer Rabbinin nimeti olmasaydı muhakkak ben de (azab yeri-ne getirilip) hazır bulundurulardan olacaktım. (37/57)
Şüphesiz bu, asıl büyük 'kurtuluş ve mutluluğun' ta kendisidir. (37/60)
Böylece çalışanlar da bunun bir benzeri için çalışmalıdır. (37/61)
Adn cennetleri; kapılar onlara açılmıştır. (38/50)
İçinde yaslanıp-dayanmışlardır; orada birçok meyve ve şarap istemektedirler. (38/51)
Ve yanlarında bakışlarını yalnızca eşlerine çevirmiş yaşıt kadınlar vardır. (38/52)
İşte hesap günü size va'dedilen budur. (38/53)

Şüphesiz bu, bizim rızıkımızdır, bitip tükenmesi de yok (38/54)
Ancak Rablerinden korkup-sakinanlar ise; onlara yüksek köşk-ler vardır, onların üstünde de yüksek köşkler bina edilmiştir. Onların altında ırmaklar akmaktadır. (Bu) Allah'ın va'didir. Allah va'dinden dönmez. (39/20)
Rablerinden korkup-sakinanlar da cennete bölük bölük sevkedildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman kapıları açıldı ve onlara (cennetin) bekçileri dedi ki: "Selam üzerinizde olsun, hoş ve temiz geldiniz. Ebedi kalıcılar olarak ona girin." (39/73)
(Onlar da) Dediler ki: "Bize olan va'dinde sadık kalan ve bizi bu yere mirasçı kılan Allah'a hamd olsun ki cennetten dilediğimiz yerde konaklayabiliriz. (Salih) Amelerde bulunanların ecri ne güzeldir." (39/74)
Rabbimiz onları Adn cennetlerine sok ki onlara (bunu) va'dettin; babalarından eşlerinden ve soylarından salih olanları da. Gerçekten Sen üstün ve güçlü olansın hüküm ve hikmet sahibisin. (40/8)
Kim bir kötülük işlerse kendi mislinden başkasıyla ceza görmez; kim de -erkek olsun dişi olsun- bir mü'min olarak salih bir amelde bulunursa işte onlar içinde hesapsız olarak rızıklandırılmak üzere cennete girerler. (40/40)
Şüphesiz: "Bizim Rabbimiz Allah'tır" deyip sonra dosdoğru bir istikamet tutturanın (yok mu); onların üzerine melekler iner (ve der ki): "Korkmayın ve hüzne kapılmayın size vadulunan cennetle sevinin." (41/30)
(O gün) Zalimleri kazandıkları dolayısıyla korkuyla titrerlerken görürsün; o (yaptıkları) da üstlerine çöküvermiştir. İman edip salih amelerde bulunanlar ise cennet bahçelerindedirler. Rableri Katında her diledikleri onlarındır. İşte büyük fazl (nimet ve üstünlük) budur. (42/22)
Siz ve eşleriniz cennete girin; 'sevinç içinde ağır lanacaksınız. (43/70)
Onların etrafında altın tepşiler ve testilerle dolaşılır; orada nefislerin arzu ettiği ve gözlerin lezzet (zevk) aldığı herşey var. Ve siz orada süresiz kalacaksınız. (43/71)
İşte yaptıklarınız dolayısıyla mirasçı kıldığımız cennet budur. (43/72)
Orda sizin için birçok meyveler vardır; onlardan yiyeceksiniz. (43/73)
Muttakilere gelince; muhakkak onlar güvenli bir makamdadırlar. (44/51)
Cennetlerde ve pınarlarda (44/52)
Hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlastan (elbiseler) giyinirler karşılıklı (otururlar). (44/53)
İşte böyle; ve Biz onları iri gözlü hurilerle evlendirmişizdir. (44/54)
Orda güvenlik içinde her türlü meyveyi istiyorlar; (44/55)
Orda ilk ölümün dışında başka ölüm tadmazlar. Ve (Allah da) onları cehennem azabından korumuştur. (44/56)
Takva sahiplerine va'dedilen cennetin misali (şudur): içinde bozulmayan sudan ırmaklar tadı değişmeyen süttan ırmaklar içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüşünden ve Rablerinden bir mağfiret vardır. Hiç (böyle mükafaatlanan bir kişi) ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırsaklarını 'parça parça koparan' kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu? (47/15)
Cennet de muttakiler için uzakta değildir (o gün) yakınlaştırmıştır. (50/31)
Ona 'esenlik ve barış (selam)la' girin. Bu ebedilik günüdür. (50/34)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Orda diledikleri herşey onlarındır; Katımızda daha fazlası da var. (50/35)
Şüphesiz muttaki olanlar cennetlerde ve pınarlardadırlar; (51/15)
Rablerinin kendilerine verdiği alanlar olarak. Çünkü onlar bundan önce ihşanda (güzel davranışta) bulununlardı. (51/16)
Hiç şüphesiz muttakiler cennetlerde ve nimet içindedirler; (52/17)
Rablerinin verdikleriyle 'sevinçli ve mutludurlar'. Rableri kendilerini 'çılğınca yanan cehennemin' azabından korumuştur. (52/18)
Yaptıklarınızdan dolayı afiyetle yiyin ve için. (52/19)
Özenle dizilmiş tahtlar üzerinde yaslanmışlardır. Ve Biz onları iri-ceylan gözlü hurilerle evlendirmişiz. (52/20)
Onlara istek duyup-arzuladıkları meyvelerden ve etten bol bol verdik. (52/22)
Orada bir kadeh kapışır-çekişirler ki onda ne 'boş ve saçma bir söz' ne günaha sokma yoktur. (52/23)
Kendileri için (hizmet eden) civanlar etrafında dönüp dolaşırlar; sanki (her biri) 'sedefte saklı inci gibi tertemiz pırlı pırlı.' (52/24)
Kimi kimine dönüp sorarlar; (52/25)
Dediler ki: "Biz doğrusu daha önce ailemiz (yakın akrabalarımız) içinde endişe edip-korkardık." (52/26)
"Şimdi Allah bize lütufta bulundu ve 'hücrelere kadar işleyen kavurucu' azabdan korudu." (52/27)
Ki Cennetü'l-Me'va onun yanındadır. (53/15)
Rabbin makamından korkan kimse için ise iki cennet vardır. (55/46)
Çeşit çeşit 'inceliklere ve güzelliklere' (veya her türden sık ağaçlara) sahiptirler. (55/48)
İkisinde de akmakta olan iki pınar vardır. (55/50)
İkisinde de her meyveden iki çift vardır. (55/52)
Astarları ağır işlenmiş atlastan yataklar üzerinde yaslanırlar. İki cennetin de meyve-devşirmesi (ordakilere) yakın (kolay)dır. (55/54)
Orada bakışlarını yalnızca eşlerine çevirmiş kadınlar vardır ki bunlardan önce kendilerine ne bir insan ne bir cin dokunmuştur. (55/56)
Sanki onlar yakut ve mercan gibidirler. (55/58)
İhsanın karşılığı ihşandan başkası mıdır? (55/60)
Bu-ikisinin ötesinde iki cennet daha var. (55/62)
Alabildiğine yemyeşildirler. (55/64)
İçlerinde durmaksızın fışkırp-akan iki pınar vardır. (55/66)
İçlerinde (her türden) meyve eşsiz-hurma ve eşsiz-nar vardır. (55/68)
Orada huyları güzel, yüzleri güzel kadınlar vardır. (55/70)
Otağlar içinde korunmuş huri kadınlar. (55/72)
Bunlardan önce kendilerine ne bir insan ne bir cin dokunmuştur. (55/74)
Yeşil yastıklara ve çarpıcı güzellikteki döşeklere yaslanırlar. (55/76)
Yarışıp öne geçenler de öne geçmiş öncülerdir. (56/10)
İşte onlar yakınlaştırılmış (mukarreb) olanlardır. (56/11)
Nimetlerle-donatılmış cennetler içinde; (56/12)
Birçoğu geçmiş (ümmet)lerden (56/13)
Birazı da sonrakilerden. (56/14)
'Özenle işlenmiş mücevher' tahtlar üzerindedirler. (56/15)
Karşılıklı yaslanmışlardır. (56/16)

Çevrelerinde ölümsüzlüğe ulaşmış gençler dönüp dolaşır; (56/17)
Kaynağından (doldurulmuş) testiler, ibrikler ve kadehler (56/18)
Ki, bundan ne başlarını bir ağrı tutar, ne de kendilerinden geçip akılları çelinir. (56/19)
Arzulayıp-seçecekleri meyveler (56/20)
Canlarının çektiği kuş eti. (56/21)
Ve iri gözlü huriler (56/22)
Sanki saklı inciler gibi; (56/23)
Yaptıklarına bir karşılık olmak üzere (onlara sunulur); (56/24)
Orada ne 'saçma ve boş bir söz' işitirler ne günaha sokma. (56/25)
Yalnızca bir söz (işitirler:) Selam selam. (56/26)
Ashab-ı Yemin ne (kutludur o) Ashab-ı Yemin. (56/27)
Yüklü dalları bükülmüş kiraz (ağaçları) (56/28)
Üstüste dizili meyveleri sarmış muz ağaçları (56/29)
Yayılp-uzanmış gölgeler, (56/30)
Durmaksızın akan su(lar); (56/31)
Ve (daha) birçok meyveler arasında (56/32)
Kesilip-eksilmeyen ve yasaklanmayan (meyveler). (56/33)
Yükseklere-kurulmuş döşekler (sedirler). (56/34)
Gerçek şu ki, Biz onları yeni bir inşa (yaratma) ile inşa edip-yarattık. (56/35)
Onları hep bakireler olarak kıldık (56/36)
Eşlerine sevgiyle tutkun (ve) hep yaşıt (56/37)
Ashab-ı Yemin olanlar için. (56/38)
(Bunların) Birçoğu geçmiş (ümmet)lerden (56/39)
Birçoğu da sonrakilerdendir. (56/40)
Eğer o (ölecek kişi), yakın kılınan (mukarreb olan)lardan ise (56/88)
Bu durumda rahatlık ,güzel rızık ve nimetlerle donatılmış cennet (onundur). (56/89)
Ve eğer, Ashab-ı Yeminden ise (56/90)
Artık, Ashab-ı Yeminden selam sana. (56/91)
O gün, mü'min erkekler ile mü'min kadınları nurları önlerinde ve sağlarında koşarken görürsün. Bugün sizin müjdeniz içinde ebedi kalıcılar (olduğunuz) altından ırmaklar akan cennetlerdir. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (57/12)
Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim (topluluk) bulamazsın ki Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar ister babaları ister çocukları ister kardeşleri isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar öyle kimselerdir ki (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları atlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah onlardan razı olmuş onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir. (58/22)
Ateş halkı ile cennet halkı bir olmaz. Cennet halkı 'umduklarına kavuşup mutluluk içinde olanlardır.' (59/20)
O da sizin günahlarınızı bağışlar sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere ve Adn cennetlerindeki güzel konaklara yerleştirir. İşte 'büyük mutluluk ve kurtuluş' budur. (61/12)
Sizi, toplanma günü için bir arada toplayacağı gün; işte bu aldanma (teğabün) günüdür. Kim Allah'a iman edip salih bir amelde bulunursa (Allah) onun kötülüklerini örter ve içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere so-

KURAN FİHRİSTİ

kar. İşte büyük 'mutluluk ve kurtuluş (fevz)' budur. (64/9)
İman edip salih amellerde bulunanları, karanlıklardan nura çıkarması için Allah'ın apaçık ayetlerini size okuyan bir elçi de (gönderdik). Kim iman edip salih bir amelde bulunursa (Allah) onu içinde süresiz kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Allah gerçekten ona ne güzel bir rızık vermiştir. (65/11)

Allah, iman edenlere de Firavun'un karanlığına örnek verdi. Hani demişti ki: "Rabbim bana Kendi Katında cennette bir ev yap; beni Firavun'dan ve onun yaptıklarından kurtar ve beni o zalimler topluluğundan da kurtar." (66/11)

Tahtlar üzerinde bakıp-seyretmektedirler. (83/23)

Onları gördükleri zaman ise: "Bunlar elbette şaşkın-sapıklardır" derlerdi. (83/32)

Şüphesiz, iman edip salih amellerde bulunanlara gelince; onlar için altından ırmaklar akan cennetler vardır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (85/11)

O gün öyle yüzler de vardır ki, nimette (engin bir mutluluk içinde)dirler. (88/8)

Harcadığı-çabadan dolayı hoşnuttur. (88/9)

Yüksek bir cennettir. (88/10)

Orda anlamsız bir söz işitmez. (88/11)

Orda 'durmaksızın akan' bir kaynak vardır. (88/12)

Orda 'yükseklerde kurulmuş tahtlar da vardır; (88/13)

Konulmuş (içecek dolu) kaplar, (88/14)

Dizi dizi yastıklar, (88/15)

Ve serilmiş yaygılar. (88/16)

Ey mutmain (tatmin bulmuş) nefis (89/27)

Rabbine, hoşnut edici ve hoşnut edilmiş olarak dön. (89/28)

Artık, kullarının arasına gir. (89/29)

Cennetime gir. (89/30)

İman edip salih amellerde bulunanlar ise; işte onlar da yaratılmışların en hayırlılarıdır. (98/7)

Rableri Katında onların ödülleri, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan Adn cennetleridir. Allah onlardan razı olmuştu, kendileri de O'ndan razı (hoşnut memnun) kalmışlardır. İşte bu Rabbinden 'içi titreyerek korku duyan kimseler' içindir. (98/8)

CESET

Derken, Allah, ona, yeri eşiyerek kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini gösteren bir karga gönderdi. "Bana yazıklar olsun" dedi. "Şu karga kadar olup da kardeşimin cesedini gömmekten aciz miyim?" Artık o, pişman olmuştu. (5/31)

Bugün ise, senden sonrakilere bir ayet (tarihi bir belge, ibret) olman için seni yalnızca bedeninle kurtaracağız (herkese cesedini göstereceğiz). Gerçekten insanlardan çoğu, Bizim ayetlerimizden habersizdirler. (10/92)

Biz onları, yemek yemez cesetler kılmadık ve onlar ölümsüz değillerdi. (21/8)

Andolsun, Biz Süleyman'ı imtihan ettik, tahtının üstünde bir ceset bıraktık. Sonra (eski durumuna) döndü. (38/34)

CEZA

Bunu, hem çağdaşlarına, hem sonra gelecek olanlara 'ibret verici bir ceza', takva sahipleri için de bir öğüt kıldık. (2/66)

Sonra (yine) siz, birbirinizi öldürüyor, bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkartıyor ve günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifaklar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fideleşiyor-

yordunuz. Oysa onları çıkarmanız, size haram kılınmıştı. Yoksa siz, Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkâr mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratabileceklerdir. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/85)

Onları, bulduğunuz yerde öldürün ve sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne, öldürmekten beterdir. Onlar, size karşı savaşınca kadar siz, Mescid-i Haram yanında onlarla savaşmayın. Sizinle savaşılırsa siz de onlarla savaşın. Kafirlerin cezası işte böyledir. (2/191)

Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman, hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız, artık size kolay gelen kurban(ı gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa, onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fide (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşursanız, hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene, kolayına gelen bir kurban(ı kesmek gerekir). Bulamayana da, hacca'da üç gün, döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere, bunlar, tamı tamına on (gün) oruç vardır. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, muhakkak cezası pek çetin olmaktadır. (2/196) İsrailoğullarına sor, onlara nice açık ayet(ler) verdik. Kendisine geldikten sonra kim Allah'ın nimetini değiştirirse, (bilsin ki) şüphesiz Allah, cezası pek şiddetli olmaktadır. (2/211)

İşte bunların cezası, Allah'ın meleklerin ve bütün insanların lanetlerinin üzerine olmasıdır. (3/87)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler, o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyeleinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları, fuhuşta bulunmayan, iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örf'e uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra, fuhuş yapacak olurlarsa, özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısını (uygulayın.) Bu, sizden günaha sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/25)

Kim bir mü'mini kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse cezası, içinde ebedi kalmak üzere cehennemdir. Allah ona gazaplanmış, onu lanetlemiş ve ona büyük bir azab hazırlamıştır. (4/93) Ne sizin kuruntularınızla, ne de Kitap Ehlinin kuruntularıyla değil. Kim kötülük yaparsa, onunla ceza görür; o, Allah'tan başka bir veli (dost) ve bir yardımcı bulamaz. (4/123)

Ve: "Biz, Allah'ın Resülü' Merzem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler. (4/157)

Şüphesiz kendi günahını ve benim günahımı yüklenmeni ve böylelikle ateşin halkından olmanı isterim. Zulmedenlerin cezası budur." (5/29)

Allah'a ve Resülü'ne karşı savaş açanların ve yeryüzünde bozgunculuğa çalışanların cezası, ancak öldürülmeleri, asılmaları ya da elleriyle ayaklarının çaprazca kesilmesi veya (buldukları) yerden sürülmeleridir. Bu, dünyadaki aşağılanmalarındır, ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/33)

Hırsız erkek ve hırsız kadının, (çalıp) kazandıklarına bir karşı-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

lık, Allah'tan, 'tekrarı önleyen kesin bir ceza' olmak üzere ellerini kesin. Allah üstün ve güçlü olmandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (5/38)

De ki: "Allah Katında, 'kesinleşmiş bir ceza olarak' bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Allah'ın kendisine lanet ettiği, ona karşı gazablacağı ve onlardan maymunlar ve domuzlar kıldığı ile tağuta tapanlar; işte bunlar, yerleri daha kötü ve dümdüz yoldan daha çok sapmışlardır." (5/60)

Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse, cezası, hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlırsa, Allah ondan öd alacaktır. Allah üstün ve güçlü olmandır, öd sahibidir. (5/95)

Bilin ki, Allah gerçekten cezası pek şiddetli olmandır. Ve Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/98)

Ve kendi zanlarıncı dediler ki: "Bu hayvanlar ve ekinler dokunulmazdır. Onları bizim dilediklerimiz dışında başkası yiyemez. (Şu) Hayvanların da sırtları haram kılınmıştır." Öyle hayvanlar vardır ki, -O'na iftira etmek suretiyle- üzerlerinde Allah'ın ismini anmazlar. Yalan yere iftira düzmekte olduklarından dolayı O, cezalarını verecektir. (6/138)

Bir de dediler ki: "Bu hayvanların karınlarında olan, yalnızca bizim erkeklerimize aittir, eşlerimize ise haramdır. Eğer o, ölü doğarsa onlar da bunda ortaklardır." Allah, (bu) düzmelerinin cezasını verecektir. Şüphesiz O, hüküm sahibi olmandır, bilendir. (6/139)

Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvanı) haram kıldık. Sığırlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan veya kemiğe karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldık. 'Azgınlık ve hakta tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız. (6/146)

Kim bir iyilikle gelirse, kendisine bunun on katı vardır, kim bir kötülükle gelirse, onun mislinden başkasıyla cezalandırılmaz ve onlar haksızlığa uğratılmazlar. (6/160)

Şüphesiz ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklemler, onlar için göğün kapıları açılmaz ve halat (ya da deve) iğnenin deliğinden geçinceye kadar cennete girmezler. Biz suçlu-günahkarları işte böyle cezalandırırız. (7/40)

Onlar için cehennemden yataklar ve üstlerine örtüler vardır. Biz zulme sapanları işte böyle cezalandırırız. (7/41)

Dediler ki: "Onu ve kardeşini şimdilik bekletiver (vereceğin cezası ertele), şehirlere de toplayıcılar yolla"; (7/111)

Ayetlerimizi ve ahirete kavuşmayı yalanlayanlar, onların amelleri boşa çıkmıştır. Onlar yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı? (7/147)

Şüphesiz, buzağıyı (tanrı) edinenlere Rablerinden bir gazab ve dünya hayatında bir zillet yetiştirecektir. İşte Biz, 'yalan düzüp-uydurana' böyle cezalandırırız. (7/152)

İsimlerin en güzeli Allah'ındır. Öyleyse O'na bunlarla dua edin. O'nun isimlerinde 'aykırılığa (ve inkâra) sapanları' bırakın. Yapmakta oldukları dolayısıyla yakında cezalandırılacaklardır. (7/180)

(Bundan) Sonra Allah, elçisi ile mü'minlerin üzerine 'güven duygusu ve huzur' indirdi, sizin görmediğiniz orduları indirdi ve inkâr edenleri azablandırdı. Bu, inkârcıların cezasıdır. (9/26)

Öyleyse kazandıklarının cezası olarak az gülsünler, çok ağlasınlar. (9/82)

Onlara geri döndüğünüzde kendilerinden vazgeçmeniz için Allah'a and içecekler. Artık siz onlara sırt çevirin. Onlar gerçekten pistirler. Kazanmakta olduklarının bir cezası olarak, barınma yerleri cehennemdir. (9/95)

Andolsun, sizden önceki nesilleri, resulleri kendilerine apaçık deliller getirdiği halde, zulmettikleri ve iman etmeyecek oldukları için yıkıma uğrattık. İşte Biz, suçlu-günahkar olan bir topluluğu böyle cezalandırırız. (10/13)

Sonra o zulmetmekte olanlara: "Süreklî azabı tadın" denilecek. Kazandıklarının dışında, bir başka şeyle mi cezalandırılacaksınız?" (10/52)

Kapıya doğru ikisi de koşular. Kadın onun gömleğini arkadan çekip yırttı. (Tam) Kapının yanında kadının efendisiyle karşılaştılar. Kadın dedi ki: "Ailene kötülük isteyenin, zindana atılmaktan veya acı bir azabtan başka cezası ne olabilir?" (12/25) Öyleyse" dediler. "Eğer yalan söylüyorsanız (bunun) cezası nedir?" (12/74)

Dediler ki: "Bunun cezası, (şu taşı) yükünde bulunanın kendisidir. İşte Biz zulmedenleri böyle cezalandırırız." (12/75)

Onlar, iyilikten önce kötülüğü çabuklaştırmak istiyorlar; oysa onlardan önce nice örnekler gelip-geçmiştir. Ve şüphesiz, senin Rabbin, zulümlerine karşılık insanlar için bağışlama sahibidir ve şüphesiz senin Rabbin, cezası çok şiddetli olmandır. (13/6)

Gök gürültüsü O'nu hamd ile, melekler de O'na olan korkularından tesbih ederler.. O, yıldırımları gönderip bununla dilediğine çarpar; onlar ise Allah hakkında çekişip-tartışılar. O, gücü (ve cezası) pek çetin olmandır. (13/13)

(Bu azab,) Allah'ın her nefsi kendi kazandığıyla cezalandırması içindir. Şüphesiz Allah, hesabı pek çabuk görendir. (14/51)

Eğer ceza verecekseniz, size verilen cezanın misliyle ceza verin ve eğer sabrederseniz, andolsun bu, sabredenler için daha hayırlıdır. (16/126)

Umulur ki, Rabbiniz size merhamet eder, fakat siz (bozgunculuğa) dönerseniz Biz de (sizi aşağılık kılmaya ve cezalandırmaya) döneriz. Biz, cehennemli kâfirler için bir kuşatma yeri kıldık. (17/8)

Demişti ki: "Git, onlardan kim sana uyarırsa, şüphesiz sizin cezanız cehennemdir; eksiksiz bir ceza." (17/63)

Bu, şüphesiz, onların ayetlerimizi inkâr etmelerine ve: "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufaldıktan sonra mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışa diriltileceğiz?" demelerine karşılık cezalarıdır. (17/98)

İşte, inkâr etmeleri, ayetlerimi ve elçilerimi alay konusu edinmelerinden dolayı onların cezası cehennemdir. (18/106)

Sonra onların arkasından öyle nesiller türedi ki, namaz (kılama duyarlılığını) kaybettiler ve şehvetlerine kapılıp-uydular. Böylece bunlar azgınlıklarının cezasıyla karşılaşacaklardır. (19/59)

Dedi ki: "Haydi çekip git, artık senin hayatta (hakettiğin ceza: 'Bana dokunulmasın') deyip yerinmendir." Ve şüphesiz senin için kendisinden asla kaçınmayacağıın (azab dolu) bir buluşma zamanı vardır. Üstüne kapanıp bel bükerek önünde eğildiğin ilahına bir bak; biz onu mutlaka yakacağız, sonra darmadağın edip denizde savuracağız." (20/97)

İşte Biz ölçüsüzce davrananları ve Rabbinin ayetlerine inanmayanları böyle cezalandırırız; ahiretin azabı ise gerçekten daha şiddetli ve daha sürekli. (20/127)

KURAN FİHRİSTİ

Onlardan her kim: "Gerçekten ben, O'nun dışında bir ilahım" diyecek olsa, bu durumda Biz onu cehennemle cezalandırırız. Zalimleri Biz böyle cezalandırırız. (21/29)

Dediler ki: "Öyleyse, onu insanların gözü önüne getirin ki ona (nasil bir ceza vereceğimize) şahid olsunlar." (21/61)

Derken, hak (etiketleri cezaya karşılık) olmak üzere, o korkunç çığlık onları yakalayiverdi. Böylece onları bir süprüntü kılıverdük. Zulmeden kavim için yıkım olsun. (23/41)

Zina eden kadın ve zina eden erkeğin her birine yüzer değnek (celde) vurun. Eğer Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız, onlara Allah'ın dini(ni uygulama) konusunda sizi bir acıma tutmasın; onlara uygulanan cezaya mü'minlerden bir grup da şahit bulunsun. (24/2)

Onun (kadının) da dört kere Allah adına (yeminle) onun (kocasının) hiç şüphesiz yalan söyleyenlerden olduğuna şahidlik etmesi kendisinden cezayı uzaklaştırır. (24/8)

Doğrusu, uydurulmuş bir yalanla gelenler, sizin içinizden birlikte davranan bir topluluktur; siz onu kendiniz için bir şer saymayın, aksine o sizin için bir hayırdır. Onlardan her bir kişiye kazandığı günahın (bir ceza) vardır. Onlardan (iftiranın) büyüğünü yüklenene ise büyük bir azab vardır. (24/11)

O gün, Allah hak etiketleri cezayı eksiksiz verecektir ve onlar da Allah'ın hiç şüphesiz hak olduğunu bileceklerdir. (24/25)

Ve onlar, Allah ile beraber başka bir ilaha tapmazlar. Allah'ın haram kıldığı canı haksız yere öldürmezler ve zina etmezler. Kim bunları yaparsa 'ağır bir ceza ile' karşılaşır. (25/68)

Kim bir kötülükle gelirse, artık onlar da ateşe yüzükoyun atılır (ve onlara): "Yaptıklarınızdan başkasıyla mı cezalandırılıyorsunuz?" (denir). (27/90)

Böylelikle nankörlük etmeleri dolayısıyla onları cezalandırdık. Biz (nimete) nankörlük edenden başkasını cezalandırır mıyız? (34/17)

Za'fa uğratanlara da büyüklük taslayanlara: "Hayır, siz gece ve gündüz hileli düzenler (kurup) bizim Allah'ı inkar etmemizi ve O'na eşler koşmamızı bize emrediyordunuz" dediler. Azabı gördüklerinde pişmanlıklarını saklarlar; Biz de inkâr edenlerin boyunlarına halkalar geçirdik. Onlar, yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı? (34/33)

İnkâr edenlere gelince, onlar için de cehennem ateşi vardır. Onlar için ne, karar verilir, ki böylece ölüversinler, ne de kendilerine onun azabından (bir şey) hafifletilir. İşte Biz, her nankör olanı böyle cezalandırırız. (35/36)

Yaptıklarınızdan başkasıyla cezalandırılmayacaksınız. (37/39) Günahı bağışlayan, tevbe kabul eden, cezası pek şiddetli olan ve lütf sahibi (Allah'tan). O'ndan başka ilah yoktur. Dönüş O'nadır. (40/3)

Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanladı ve kendilerinden sonra (sayısı çok) fırkalar da. Her ümmet, kendi elçilerini (susturmak için) yakalamaya yeltendi. Hakkı, onunla yürürlükten kaldırmak için, 'batıla-dayanarak' mücadeleye giriştiler. Ben de onları yakalayiverdim. Artık Benim cezalandırmam nasılmış? (40/5)

Çünkü gerçekten onlar, Resulleri kendilerine apaçık belgeler getirirdi; fakat onlar inkâr ederlerdi. Bu yüzden Allah, onları (azabla) yakalayiverdi. Şüphesiz O, kuvvetli olandır, cezalandırması şiddetlidir. (40/22)

Kim bir kötülük işlerse, kendi mislinden başkasıyla ceza görmez; kim de -erkek olsun, dişi olsun- bir mü'min olarak salih bir

amelde bulunursa, işte onlar, içinde hesapsız olarak rızıklandırılmak üzere cennete girerler." (40/40)

Artık gerçekten o inkâr edenlere şiddetli bir azap taddıracağız ve yaptıklarının en kötüsüyle cezalandıracağız. (41/27)

Bu, Allah'ın düşmanlarının cezası olan ateştir. Bizim ayetlerimizi inkâr etmeleri dolayısıyla bir ceza olarak, orada onlar için ebedilik yurdu vardır. (41/28)

Bu, Allah'ın düşmanlarının cezası olan ateştir. Bizim ayetlerimizi inkâr etmeleri dolayısıyla bir ceza olarak, orada onlar için ebedilik yurdu vardır. (41/28)

İman edenlere de ki: "(Allah'ın) Onları kazandıklarıyla cezalandırması için, Allah'ın günlerini ummayanları (şimdilik) bağışla-sınlar." (45/14)

İnkâr edenler ateşe sunulacakları gün, (onlara şöyle denir): "Siz dünya hayatınızda bütün 'güzellikleriniz ve zevklerinizi tüketip-yok ettiniz, onlarla yaşayıp-zevk sürdünüz. İşte yeryüzünde haksız yere büyülenmeniz (istikbarınız) ve fasıklıkta bulunmanızdan dolayı, bugün alçaltıcı bir azab ile cezalandırılacaksınız." (46/20)

Rabbinin emriyle herşeyi yerle bir eder. Böylece meskenlerinden başka, hiçbir şey(leri) görünemez duruma düşülersiniz. İşte Biz, suçlu-günahkar bir kavmi böyle cezalandırırız. (46/25)

Şüphesiz din (hesap ve ceza) da mutlaka gerçekleşecektir. (51/6)

Hesap ve ceza (din) günü ne zaman?" diye sorarlar. (51/12) Girin ona; artık ister sabredin, ister sabretmeyin. Sizin için birdir. Siz ancak, yaptıklarınızla cezalandırılıyorsunuz." (52/16)

Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır; öyle ki, kötülükte bulunanları, yaptıkları dolayısıyla cezalandırır, güzel davranışta bulunanları da daha güzeliyle ödüllendirir. (53/31)

İşte bu, onların din (hesap ve ceza) gününde söylenleridir. (56/56)

İşte o vakit, eğer ceza görmeyecek iseniz, (56/86)

Bu, onların Allah'a ve O'nun Resülü'ne 'başkaldırıp ayrılık çıkar-maları' dolayısıyladır. Kim Allah'a başkaldırıp-ayrılık çıkarırsa, muhakkak Allah, cezası (ikâbı) pek şiddetli olandır. (59/4)

Allah'ın o (fethedilen) şehir halkından Resülü'ne verdiği fey, Allah'a, Resül'e, (ve Resül'e) yakın akrabalığı olanlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Öyle ki (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın. Resül size ne verirse artık onu alın, sizi neden sakındırırsa artık ondan sakının ve Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, cezası (ikâbı) pek şiddetli olandır. (59/7)

Sonunda onların akibetleri, şüphesiz ateşin içinde ikisinin de süresiz olarak kalıcı olmalarıdır. İşte zalim olanların cezası budur. (59/17)

Ey inkâr edenler, bugün özür beyan etmeyin. Siz ancak yaptıklarınızla cezalandırılıyorsunuz. (66/7)

Din (hesap ve ceza) gününü yalan sayıyorduk." (74/46) (İşlediklerine) Uygun olan bir ceza olarak, (78/26)

CİHAD (CEHD ETMEK, ÇABA HARCAMAK)

Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda savaşın (ancak) aşırı gitmeyin. Elbette Allah aşırı gidenleri sevmez. (2/190)

Haram ay haram aya karşılıktır; hürmetler (de) karşılıklıdır. Öyleyse kim size saldırırsa onun saldırdığı gibi siz de ona saldırın. Allah'tan korkup-sakinin ve bilin ki Allah muhakkak ki korkup-sakinanlarla beraberdir. (2/194)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Savaş hoşunuza gitmediği halde üzerinize yazıldı (farz kılındı). Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey sizin için hayırlıdır ve olur ki sevdiğiniz şey de sizin için bir şerddir. Allah bilir de siz bilmezsiniz. (2/216)

Şüphesiz iman edenler hicret edenler ve Allah yolunda cehd edenler (çaba harcayanlar); işte onlar Allah'ın rahmetini umabilirler. Allah başlıyandır esirgeyendir. (2/218)

Musa'dan sonra İsrailoğullarının önde gelenlerini görmedin mi? Hani peygamberlerinden birine: "Bize bir melik gönder de Allah yolunda savaşalım" demişlerdi O: "Ya üzerinize savaş yazıldığı halde savaşmayacak olursanız?" demişti. "Bize ne oluyor ki Allah yolunda savaşmayalım? Ki biz yurdumuzdan çıkarıldık ve çocuklarımızdan (uzaklaştırıldı)." demişlerdi. Ama onlara savaş yazıldığı (öngörüldüğü) zaman az bir kısmı hariç yüz çevirdiler. Allah zalimleri bilir. (2/246)

Andolsun eğer Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz Allah'tan olan bir başışlanma ve rahmet, onların bütün toplamakta olduklarından daha hayırlıdır. (3/157)

Nitekim Rableri onlara (dualarını kabul ederek) cevap verdi: "Şüphesiz Ben erkek olsun kadın olsun sizden bir işte bulunanın işini boşa çıkarmam. Sizin kiminin kiminizdendir. İşte hicret edenlerin yurtlarından sürülüp-çıkarılanların ve yolunda işkence görenlerin çarpışıp öldürülenlerin mutlaka kötülüklerini erteceğim ve onları altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. (Bu) Allah Katından bir karşılık (sevap)tır. (O) Allah karşılığın (sevabın) en güzeli O'nun Katındadır." (3/195)

Ey iman edenler sabredin ve sabırda yarışı (sınırlarda) nöbetleşin. Allah'tan korkun. Umulur ki kurtulursunuz. (3/200)

Ey iman edenler (düşmanlarınıza karşı) tedbirinizi alın da savaşta bölük bölük çıkın ya da topluca çıkın. (4/71)

Öyleyse dünya hayatına karşılık ahireti satın alanlar Allah yolunda savaşsınlar; kim Allah yolunda savaşırken öldürülür ya da galip gelirse ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/74)

Size ne oluyor ki Allah yolunda ve: "Rabbimiz bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar bize Katından bir veli (koruyucu sahib) gönder bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz? (4/75)

İman edenler Allah yolunda savaşsınlar; inkar edenler ise tağut yolunda savaşsınlar öyleyse şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır. (4/76)

Kendilerine; "Elinizi (savaştan) çekin namazı kılın zekatı verin" denenleri görmedin mi? Oysa savaş üzerlerine yazıldığında onlardan bir grup insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha da şiddetli bir korkuyla- korkuya kapılıyolar ve: "Rabbimiz ne diye savaş üzerimize yazdı bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydi?" dediler. De ki: "Dünyanın metai azdır ahiret ise muttakiler için daha hayırlıdır ve siz 'bir hurma çekirdeğindeki ip-ince bir iplik kadar' bile haksızlığa uğratılmayacaksınız." (4/77)

Artık sen Allah yolunda savaş kendinden başkasıyla yükümlü tutulmayacaksınız. Mü'minleri hazırlayıp-teşvik et. Umulur ki Allah küfredenlerin ağır-baskılarını geri püskürtür. Allah 'kahredici baskısıyla' daha zorlu acı sonuçlandırmasıyla da daha zorludur. (4/84)

Onlar kendilerinin inkâra sapmaları gibi sizin de inkâra sapmanızı istediler. Böylelikle bir olacaktınız. Öyleyse Allah yolunda hicret edinceye kadar onlardan veliler (dostlar) edinmeyin. Şayet yine yüz çevirirlerse artık onları tutun ve her nerede ele ge-

çirirsiziz öldürün. Onlardan ne bir veli (dost) edinin ne de bir yardımcı. (4/89)

Mü'minlerden özürlü olmaksızın oturanlar ile Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd edenler (çaba harcayanlar) eşit değildir. Allah mallarıyla ve canlarıyla çaba harcayanları oturanlara göre derece olarak üstün kılmıştır. Tümüne güzelliği (cenneti) va'detmiştir; ancak Allah çaba harcayanları oturanlara göre büyük bir ecirle üstün kılmıştır. (4/95)

Yeryüzünde adım attığınızda (yolculuğa ya da savaşa çıktığınızda) kafirlerin size bir kötülük yapmalarından korkarsanız namazı kısaltmanızda sizin için bir sakınca yoktur. Şüphesiz kafirler sizin apaçık düşmanlarıdır. (4/101)

İçlerinde olup onlara namazı kıldığında onlardan bir grup seninle birlikte dursun ve silahlarını (yanlarına) alsın; böylece onlar secde ettiklerinde arkalarında olsunlar. Namazlarını kılmayan diğer grup gelip seninle namaz kınsınlar onlar da 'korunma araçlarını' ve silahlarını alsınlar. Küfredenler size apansız bir baskın yapabilmek için sizin silahlarınızdan ve emtianız (erzak ve mühimmatınız)dan ayrılmış olmanızı isterler. Yağmur dolayısıyla bir güçlüğünüz varsa veya hastaysanız silahlarınızı bırakmanızda size bir sorumluluk yoktur. Korunma tedbirlerinizi alın. Şüphesiz Allah kafirler için aşağılatıcı bir azab hazırlamıştır. (4/102)

(Düşmanınız olan) Topluluğu aramakta gevşeklik göstermeyin. Siz acı çekiyorsanız şüphesiz onlar da sizin acı çektiğiniz gibi acı çekiyorlar. Oysa siz onların umud etmediklerini Allah'tan umuyorsunuz. Allah bilendir hükümlü ve hikmet sahibidir. (4/104)

Ey iman edenler, toplu olarak kâfirlerle karşılaştığınız zaman onlara arka çevirmeyin (savaştan kaçmayın). (8/15)

Kim onlara böyle bir günde -yine savaşmak için bir yana çekilen ya da bir başka bölüğe katılmak için yer tutanın dışında- arkasını çevirirse, gerçekten o Allah'tan bir gazaba uğramıştır ve onun barınma yeri cehennemdir. Ne kötü bir yataktır o. (8/16)

Fitne kalmayınca ve dinin hepsi Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Şayet vazgeçecek olurlarsa şüphesiz Allah yaptıklarını görendir. (8/39)

Ey iman edenler bir toplulukla karşı karşıya geldiğiniz zaman dayanıklılık gösterin ve Allah'ı çokça zikredin. Ki kurtuluş (felah) bulasınız. (8/45)

Onlara karşı gücünüzü yettiği kadar kuvvet ve besili atlar hazırlayın. Bununla Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınızı ve bunların dışında sizin bilmeyip Allah'ın bildiği diğer (düşmanları) korkutup-caydırarsınız. Allah yolunda her ne infak ederseniz size 'eksiksiz olarak ödenir' ve siz haksızlığa uğratılmazsınız. (8/60)

Ey Peygamber mü'minleri savaşa karşı hazırlayıp-teşvik et. Eğer içinizde sabreden yirmi (kişi) bulunursa iki yüz (kişiyi) mağlub edebilirler. Ve eğer içinizde yüz (sabırlı kişi) bulunursa kâfirlerden binini yener. Çünkü onlar (gerçeği) kavramayan bir topluluktur. (8/65)

Şimdi Allah sizden (yükünüzü) hafifletti ve sizde bir za'f olduğunı bildi. Sizden yüz sabırlı (kişi) bulunursa (onların) iki yüzünü bozguna uğratar; eğer sizden bin (kişi) olursa Allah'ın izniyle (onların) iki binini yener. Allah sabredenlerle beraberdir. (8/66)

Hiçbir peygambere yeryüzünde kesin bir zafer kazanıncaya kadar esir alması yakışmaz. Siz dünyanın geçici yararını istiyorsunuz. Oysa Allah (size) ahireti istemektedir. Allah üstün ve güçlüdür hüküm ve hikmet sahibidir. (8/67)

KURAN FİHRİSTİ

Onlarla çarpışınız. Allah onları sizin ellerinizle azablandırın hor ve aşağılık kılsın ve onlara karşı size zafer versin mü'minler topluluğunun göğsünü şifaya kavuştursun. (9/14)

Yoksa siz içinizden cehd edenleri (çaba harcayanları) ve Allah'tan ve Resûlünden ve mü'minlerden başka sır-dostu edinmeyenleri Allah 'bilip (ortaya) çıkarmadan' bırakılvereceğinizi mi sandınız? Allah yaptıklarınızdan haberdardır. (9/16)

Hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ı onarmayı Allah'a ve ahiret gününe iman eden ve Allah yolunda cehd edenin (çaba harcayanın) (yaptıkları) gibi mi saydınız? (Bunlar) Allah Katında bir olmazlar. Allah zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (9/19)

İman edenler hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd edenlerin Allah Katında büyük dereceleri vardır. İşte 'kurtuluşa ve mutluluğa' erenler bunlardır. (9/20)

De ki: "Eğer babalarınız çocuklarınız kardeşleriniz eşleriniz aşıretiniz kazandığınız mallar az kâr getireceğinden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler sizlere Allah'tan O'nun Resûlünden ve O'nun yolunda cehd etmekten daha sevimli ise artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah fasıkla topluluğuna hidayet vermez." (9/24)

Andolsun Allah birçok yerlerde ve Huneyn gününde size yardım etti. Hani çok sayıda olunuz sizi böbürlendirip-gururlandırmıştı fakat size bir şey de sağlayamamıştı. Yer ise bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti sonra arkanıza dönüp gerisin geri gitmişsiniz. (9/25)

(Bundan) Sonra Allah elçisi ile mü'minlerin üzerine 'güven duygusu ve huzur' indirdi sizin görmediğiniz orduları indirdi ve inkâr edenleri azablandırdı. Bu inkârcıların cezasıdır. (9/26)

Kendilerine kitap verilenlerden Allah'a ve ahiret gününe inananmayan Allah'ın ve Resûlünün haram kıldığını haram tanımayan ve hak dini (İslam') din edinmeyenlerle küçük düşürülüp cizeye-yi kendi elleriyle verinceye kadar savaşın. (9/29)

Ey iman edenler ne oldu ki size Allah yolunda savaşa kuşanın denildiği zaman yer(iniz)de ağırlaşıp kaldınız? Ahiretten (cayıp) dünya hayatına mı razı oldunuz? Ama ahiretine (göre) bu dünya hayatının yararı pek azdır. (9/38)

Eğer savaşa kuşanıp-çıkamazsanız O sizi pek acı bir azabla azablandıracak ve yerinize bir başka topluluğu getirip değiştirecektir. Siz O'na hiçbir şeyle zarar veremezsiniz. Allah herşeye güç yetirendir. (9/39)

Hafif ve ağır savaşa kuşanıp çıkın ve Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla cehd edin (çaba harcayın). Eğer bilerseniz bu sizin için daha hayırlıdır. (9/41)

Eğer yakın bir yarar ve orta bir sefer olsaydı onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama zorluk onlara uzak geldi. "Eğer güç yetireydidik muhakkak seninle birlikte (savaşa) çıkardık." diye sana Allah adına yemin edecekler. Kendi nefislerini helaka sürüklüyorlar. Allah onların gerçekten yalan söylediklerini biliyor. (9/42)

Eğer (savaşa) çıkmak isteselerdi herhalde ona bir hazırlık yaparlardı. Ancak Allah (savaşa) gönderilmelerini çirkin gördü de ayaklarını doladı ve; "(Onlara) Siz de oturanlarla birlikte oturun" denildi. (9/46)

Sizinle birlikte çıksalardı size 'kötülük ve zarardan' başka bir şey ilave etmez ve aranızda mutlaka fitne sokmak üzere içinizde çaba yürütürlerdi. İçinizde onlara 'haber taşıyanlar' vardır. Allah zulmedenleri bilir. (9/47)

Kendilerine zulmedilmesi dolayısıyla onlara karşı savaş açılana

(mü'minlere savaşa) izni verildi. Şüphesiz Allah onlara yardım etmeye güç yetirendir. (22/39)

Onlar yalnızca; "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı haksız yere yurtlarından sürgün edilip çıkarıldılar. Eğer Allah'ın insanların kimini kimiyile defetmesi (yenilgiye uğratması) olmasaydı manastırlar kiliseler havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescidler muhakkak yıkılır giderdi. Allah Kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah güçlü olandır aziz olandır. (22/40)

Allah adına gerektiği gibi cehd edin (çaba harcayın). O sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir atanız İbrahim'in dini(nde olduğu gibi). O (Allah) bundan daha önce de bunda (Kur'an'da) da sizi Müslümanlar olarak isimlendirdi; elçi sizin üzerinize şahid olsun siz de insanlar üzerine şahidler olasınız diye. Artık dosdoğru namazı kılın zekatı verin ve Allah'a sarılın sizin Mevlanız O'dur. İşte ne güzel mevla ve ne güzel yardımcı. (22/78)

Bizim uğrumuzda çaba harcayanlara şüphesiz yollarımızı gösteririz. Gerçekten Allah ihsan edenlerle beraberdir. (29/69)

Öyleyse inkâr edenlerle (savaş sırasında) karşı karşıya geldiğiniz zaman hemen boyunlarınızı vurun; sonunda onları 'iyice bozguna uğrattıp zafer kazanınca da' artık (esirler için) bağı sımsıkı tutun. Bundan sonra ya bir lütf olarak (onları bırakın) veya bir fideye (karşılığı salverin). Öyle ki savaş ağırlıklarını bırakın (sona ersin). İşte böyle; eğer Allah dilemiş olsaydı elbette onlardan intikam alırdı. Ancak (savaş) sizleri birbirinizle denemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise; kesin olarak (Allah) amellerini giderip-boşa çıkarmaz. (47/4)

Ey iman edenler eğer siz Allah'a (Allah adına İslama ve Müslümanlara) yardım ederseniz O da size yardım eder ve sizin ayaklarınızı sağlamlaştırır. (47/7)

İman edenler derler ki: "(Savaş izni için) Bir süre indirilmeli değil miydi?" Fakat içinde savaş (kıtal) zikri geçen muhkem bir sure indirildiği zaman kalplerinde hastalık olanların üzerine ölüm baygınlığı çökmüş olanların bakışı gibi sana baktıklarını gördün. Oysa onlara evla (olan); (47/20)

Öyleyse siz üstün (bir durumda) iken barışa çağırarak suretiyle gevşeklige düşmeyin. Allah sizinle beraberdir; O sizin amellerinizi asla eksiltmez. (47/35)

Bedevidlerden geride bırakılanlara de ki: "Siz yakında zorlu savaşı olan bir kavme çağırılacaksınız; onlarla (ya) savaşacaksınız ya da (onlar) Müslüman olurlar. Bu durumda eğer itaat ederseniz Allah size güzel bir ecir verir; eğer bundan önce sırt çevirdiğiniz gibi (yine) sırt çevirirseniz sizi acı bir azab ile azablandırır." (48/16)

Kör olana güçlük (sorumluluk) yoktur topal olana güçlük yoktur hasta olana da güçlük yoktur. Kim Allah'a ve Resûlüne itaat ederse (Allah) onu altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Kim de sırt çevirirse onu acı bir azab ile azablandırır. (48/17)

Kafir olanlar sizinle savaşmış olsalardı arkalarını döndüp kaçarlardı; sonra ne bir veli (koruyucu dost) ne bir yardımcı bulamazlardı. (48/22)

Ki onlar inkâr ettiler sizi Mescid-i Haram'dan ve durdurulmakta (bekletilmekte) olan hediyeleri (kurbanları) yerlerine varmaktan alıkoydular. Eğer kendilerini bilmediğiniz mü'min erkekler ve mü'min kadınları bilgisizlik dolayısıyla darmadağın edip de bu yüzden size 'dayanılmaz bir sıkıntı' dokunmayacak olsaydı (o zaman durum farklı olurdu. Durumunun böyle olması) Allah'ın

dilediğini rahmetine sokması içindir. Eğer (karışık yaşayan mü'minler) seçilip ayrılmış olsalardı muhakkak içlerinden inkâr edenleri acı bir azab ile azablandırırız. (48/25)

Mü'minlerden iki topluluk çarpışacak olursa aralarını bulup-düzeltilin. Şayet biri diğerine tecavüzde bulunacak olursa artık tecavüzde bulunanla Allah'ın emrine dönünceye kadar savaşın; eğer sonunda (Allah'ın emrini kabul edip) dönerse bu durumda adaletle aralarını bulun ve (her konuda) adil davranın. Şüphesiz Allah adil olanları sever. (49/9)

Allah sizinle din konusunda savaşmayan sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah adalet yapanları sever. (60/8)

Allah ancak din konusunda sizinle savaşanları sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarırları ve sürülüp-çıkarılmaları için arka çıkanları dost edinmenizden sakındırır. Kim onları dost edinirse artık onlar zalimlerin ta kendileridir. (60/9)

Ve eğer eşlerinizden (kafirlerle kaçmalarından dolayı) herhangi bir şey kafirlere geçer böylece siz de (savaşta onları yenip) ganimete kavuşursanız eşleri (kaçıp) gidenlere (mehir olarak) harcama yaptıklarının bir mislini verin. Kendisine iman ettiğiniz Allah'tan sakının. (60/11)

Şüphesiz Allah Kendi yolunda sanki birbirlerine kenetlenmiş bir bina gibi saf bağlayarak çarpışanları sever. (61/4)

Allah'a ve O'nun Resülü'ne iman edersiniz mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cehd edersiniz (çaba harcarsınız). Bu sizin için daha hayırlıdır; eğer bilirsiniz. (61/11)

Ey Peygamber kafirlere ve münafıklara karşı cehd et ve onlara karşı 'sert ve caydırıcı' davran. Onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü bir dönüş yeridir o. (66/9)

CİMRİLİK

Allah'ın bol ihsanından kendilerine verdiği şeylerde cimrilik edenlerin bunun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır; bu onlar için şerdir; kıyamet günü cimrilik ettikleriyle taslandırılacaklardır. Göğlerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah yaptıklarınızdan haberi olandır. (3/180)

Onlar cimrilikte bulunurlar insanlara da cimriliği emreder (önerir)ler. Allah'ın fazlından kendilerine verdiğini gizli tutarlar. Biz, o kafirlere aşağılatıcı bir azab hazırlamışızdır. (4/37)

Ey iman edenler gerçek şu ki (Yahudi) bilgilerininden ve (Hıristiyan) rahiplerinden çoğu insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar... Onlara acı bir azabı müjdele. (9/34)

Bunların üzerlerinin cehennem ateşinde kızdırılacağı gün onların alınları böğürleri ve sırtları bunlarla dağlanacak (ve): "İşte bu kendiniz için yığıp-sakladıklarınızdır; yığıp-sakladıklarınızı tadın (denilecek)." (9/35)

Elini boynunda bağlanmış olarak kılma, büsbütün de açık tutma. Sonra kınanır hasret (pişmanlık) içinde kalakalırsın. (17/29)

De ki: "Eğer siz Rabbimin rahmet hazinelerine malik olsaydınız bu durumda harcama endişesiyle gerçekten (cimrilik edip elinizde) tutardınız. İnsan pek cimridir." (17/100)

Onlar, harcadıkları zaman ne israf ederler ne kısarlar; (harcamaları) ikisi arasında orta bir yoldur. (25/67)

Ki onlar cimrilik ederler ve insanlara cimriliği emr (tavsiye) eder-

ler. Her kim yüz çevirirse artık şüphesiz Allah, Ğaniy (hiçbir şey'e muhtaç olmayan) Hamid (övmeye layık olan) O'dur. (57/24)

Öyleyse güç yetirebildiğiniz kadar Allah'tan korkup-sakının dinleyin ve itaat edin. Kendi nefsinize hayır (en büyük yarar) olmak üzere infakta bulunun. Kim nefsinin bencil-tutkularından (ya da cimri tutumundan) korunursa; işte onlar felah (kurtuluş) bulanlardır. (64/16)

(Durmaksızın mal ve servet) Toplayıp bir yerde (üstüste) yığılmakta olanı. (70/18)

Eğer sizden onları(n tümünü) isteyip sizi çıplak bırakacak olursa cimrilik edersiniz ve sizin kinlerinizi de ortaya çıkarmış olur. (47/37)

İşte sizler böylesiniz; Allah yolunda infak etmeye çağırılıyorsunuz; buna rağmen bazılarıncı cimrilik ediyor. Kim cimrilik ederse artık o ancak kendi nefsinde cimrilik eder. Allah ise Ğaniy (hiçbir şey'e ihtiyacı olmayan)dır; fakir olan sizlersiniz. Eğer siz yüz çevirecek olursanız sizden başka bir kavmi getirip-değiştirir. Sonra onlar sizin benzeriniz de olmazlar. (47/38)

Gerçek şu ki, Biz o bahçe sahiplerine bela verdiğimiz gibi bunlara da bela verdik. Hani onlar, sabah vakti (erkenden ve kimseye haber vermeden) onu (bahçeyi) mutlaka devşireceklerine dair and içmişlerdi. (68/17)

(Bu konuda) hiçbir istisna yapmıyorlardı. (68/18)

Fakat onlar uyuyorlarken Rabbin tarafından dolaşıp-gelen bir bela' onun üstünü sarıp-kuşatıverdi. (68/19)

Sonunda (bahçe) kökünden kuruyup-kapkara kesildi. (68/20)

Nihayet sabah vakti birbirlerine seslendiler. (68/21)

"Eğer ürününüzü devşirecekseniz erkence kalkıp-çıkın." (68/22)

Derken aralarında fısıldaşarak çıkıp-gittiler: (68/23)

"Bugün sakın oraya hiçbir yoksul girip de karşınıza çıkmasın." (68/24)

(Yoksulları) Engellemeye güçleri yetebilmiş gibi erkenden gittiler. (68/25)

Ama onu görünce: "Muhakkak biz, (gideceğimiz yeri) şaşırımız" dediler. (68/26)

"Hayır, biz (herşeyden ve bütün servetimizden) yoksun bırakıldık." (68/27)

Dediler ki: "Rabbimiz seni tesbih eder yüceltiriz; gerçekten bizler, zalim imişiz." (68/29)

Şimdi birbirlerine karşı kendilerini kınamaya başladılar. (68/30)

"Yazıklar bize gerçekten bizler azgınmışız" dediler. (68/31)

"Belki Rabbimiz, onun yerine daha hayırlısını verir; şüphesiz biz yalnızca Rabbimize rağbet eden kimseleriz." (68/32)

İşte azab böyledir. Ahiret azabı ise muhakkak çok daha büyüktür; bir bileler. (68/33)

Yoksula yemek vermeye destekçi olmazdı. (69/34)

O gayb (haberlerin)e karşı (söylediklerinden dolayı) suçlanamaz (ya da cimrilikte bulunup kısıkanlık yapmaz.) (81/24)

Yoksula yedirmek için birbirinizi teşvik etmiorsunuz. (89/18)

Kim de cimrilik, eder kendini müstağni görürse (92/8)

Ve en güzel olanı yalan sayarsa (92/9)

Biz de ona en zorlu olanı (azaba uğramasını) kolaylaştıracğıız. (92/10)

Tereddi edeceği (başsağağı düşüşe uğrayacağı) zaman malı ona hiç yarar sağlamaz. (92/11)

Yoksulu doymayı teşvik etmeyen odur. (107/3)

KURAN FİHRİSTİ

CİNLER

Cinleri Allah'a ortak koşular. Oysa onları O yaratmıştır. Bir de hiçbir bilgiye dayanmaksızın O'na oğullar ve kızlar yakıştırdıydurdular. O, ise nitelendiregeldikleri şeylerden yücedir uzaktır. (6/100)

Böylece her peygambere insan ve cin şeytanlarından bir düşün kıldık. Onlardan bazıını bazısını aldatmak için yaldızlı sözler fısıldadılar. Rabbin dileseydi bunu yapmazlardı. Öyleyse onları yalan olarak düzmekte olduklarıyla başbaşa bırak. (6/112) Onların tümünü toplayacağı gün: "Ey cin topluluğu insanlardan çoğunu (ayartıp kendinize kullar) edindiniz" (diyecek). İnsanlardan onların dostları derler ki: "Rabbimiz, kimimiz kimimizden yararlandı ve bizim için tesbit ettiği süreye ulaştık." (Allah) Diyecek ki: "Allah'ın dilediği dışta olmak üzere ateş sizin içinde süresiz kalacağınız konaklama yerinizdir." Şüphesiz Rabbin hüküm ve hikmet sahibi olandır, bilendir. (6/128)

Ey cin ve insan topluluğu, içinizden size ayetlerimi aktarıp-okuyan ve size bu karşı karşıya geldiğiniz gününüzle sizi uyarıp korkutan ölçiler gelmedi mi? Onlar: "Nefislerimize karşı şahadet ederiz" derler. Dünya hayatı, onları aldattı ve gerçekten kafir olduklarına dair kendi nefislerine karşı şahadet ettiler. (6/130) (Allah) diyecek: "Cinlerden ve insanlardan sizden önce geçmiş ümmetlerle birlikte ateşe girin." Her bir ümmet girişinde kardeşini (kendini benzerini) lanetler. Nitekim hepsi birbirini ardınca orada toplanınca en sonra yer alanlar en önde gelenler için: "Rabbimiz, işte bunlar bizi saptırdı; böyleyse ateşten kat kat arttırılmış bir azab ver" diyecekler. (Allah da): "Hepsi için kat kattır. Ancak siz bilmezsiniz" diyecek. (7/38)

Rabbinin rahmet ettikleri dışında. Onları bunun için yarattı. Böylece Rabbinin (şu) sözü tamamlanıp gerçekleşmiştir: "Andolsun cehennemli cinlerden ve insanlardan (kafirlerin) tümüyle dolduracağım." (11/119)

Ve Cannı' da daha önce 'nüfuz eden kavurucu' ateşten yaratmıştıkt. (15/27)

De ki: "Eğer bütün ins ve cin (toplulukları,) bu Kur'an'ın bir benzerini getirmek üzere toplansa, -onların bir kısmı bir kısmına destekçi olsa bile- onun bir benzerini getiremezler." (17/88) Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik; İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi. O cinlerdendi böylelikle Rabbinin emrinden dışarı çıkmıştı. Bu durumda Beni bırakıp onu ve onun soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarınızdır. (Bu,) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) değiştirmedir. (18/50)

Süleyman'a, cinlerden, insanlardan ve kuşlardan orduları toplandı ve bunlar bölüklük halinde dağıtıldı. (27/17)

Cinlerden ifrit: "Sen daha makamından kalkmadan, ben onu sana getirebilirim, ben gerçekten buna karşı kesin olarak güvenilir bir güce sahibim." dedi. (27/39)

Böylece onun (Süleymanın) ölümüne karar verdiğimiz zaman ölümünü onlara esasını yemekte olan bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi. Artık o yere yıkılıp-düşünce açıkça ortaya çıktı ki şayet cinler gaybı bilmiş olsalardı böylesine aşağılanıcı bir azab içinde kalıp-yaşamazlardı. (34/14)

(Melekler) Derler ki: "Sen yücesin bizim velimiz sensin onlar değil. Hayır, onlar cinlere tapıyordu ve çoğu onlara iman etmişlerdi." (34/41)

Onlar, kendisiyle (Allah ile) cinler arasında bir soy-bağı kurduklar. Oysa andolsun cinler de onların gerçekten (azab için getirilip) hazır bulundurulacaklarını bilmişlerdi. (37/158)

İnkâr edenler dediler ki: "Rabbimiz cinlerden ve insanlardan bizi saptırmış olanları bize göster ayaklarımızın altına alalım en aşağılarda bulunanlardan olsunlar." (41/29)

İşte bunlar, cinlerden ve insanlardan kendilerinden evvel gelip-geçmiş ümmetler içinde (azab) sözü üzerlerine hak olmuş kimselerdir. Gerçekten onlar ziyana uğrayanlardır. (46/18)

Hani cinlerden birkaçını Kur'an dinlemek üzere sana yöneltilmiş-tik. Böylece onun huzuruna geldikleri zaman dediler ki: "Kulak verin;" sonra bitirilince kendi kavimlerine uyarıcılar olarak döndüler. (46/29)

Dediler ki: "Ey kavmimiz gerçekten biz Musa'dan sonra indirilen kendinden öncekileri doğrulayan bir kitap dinledik; hakka ve doğru olan yola yöneltilip-iletmedik." (46/30) Ben cinleri ve insanları yalnızca bana ibadet etsinler diye yarattım. (51/56)

Cann'ı (cinni) da 'yalın-dumansız bir ateşten' yarattı. (55/15) Ey cin ve ins toplulukları eğer göklerin ve yerin bucaklarından aşır-geçmeye güç yetirebilirseniz hemen aşın; ancak 'üstün bir güç (sultan)' olmaksızın aşamazsınız. (55/33) İkinizin de üzerine ateşten yalın bir alev ve (bakır gibi erimiş) kıpkızıl bir duman saliverilir de kurtuluş başaramazsınız'. (55/35)

İşte o gün ne insana ne cinne günahından sorulmaz. (55/39) Orada, bakışlarını yalnızca eşlerine çevirmiş kadınlar vardır ki bunlardan önce kendilerine ne bir insan ne bir cin dokunmuştur. (55/56)

Bunlardan önce kendilerine ne bir insan ne bir cin dokunmuştur. (55/74)

De ki: "Bana gerçekten şu vahyolundu: Cinlerden bir grup dinleyip de şöyle demişler: "Doğrusu biz (büyük) hayranlık uyandıran bir Kur'an dinledik" (72/1)

"O (Kur'an,) 'gerçeğe ve doğruya' yöneltilip-iletiyor. Bu yüzden ona iman ettik. Bundan böyle Rabbimize hiç kimseyi ortak koşmayacağız." (72/2)

"Elbette Rabbimizin şanı yücedir. O ne bir eş edinmiştir ne de bir çocuk. (72/3)

"Doğrusu şu: Bizim beyinsizlerimiz Allah'a karşı 'bir sürü saçma şeyler' söylemişler." (72/4)

"Oysa biz, insanların ve cinlerin Allah'a karşı asla yalan söylemeyeceklerini sanmıştık." (72/5)

"Bir de şu gerçek var: İnsanlardan bazı adamlar cinlerden bazı adamlara sığınırlandı. Öyle ki onların azgınlıklarını arttırdırlardı." (72/6)

"Ve onlar sizin de sandığınız gibi Allah'ın hiç kimseyi kesin olarak diriltmeyeceğini sanmışlardı." (72/7)

"Doğrusu biz, göğü yokladık; fakat onu güçlü koruyucular ve şihablarla kaplı (doldurulmuş) bulduk." (72/8)

"Oysa gerçekte biz, dinlemek için onun oturma yerlerinde otururduk. Ama şimdi kim dinleyecek olsa (hemen) kendisini izleyen bir şihab bulur." (72/9)

"Doğrusu bilmiyoruz; yeryüzünde olanlara bir kötülük mü istendi yoksa Rableri kendileri için (doğruya iletilen) bir hayır mı dile-di?" (72/10)

"Gerçek şu ki, bizden salih olanlar vardır ve bunun dışında (ya da aşağısında) olanlar da. Biz türlü türlü yolların fırkaları olmuşuz." (72/11)

"Biz, şüphesiz Allah'ı yeryüzünde asla aciz bırakamayacağımızı kaçmak suretiyle de O'nu hiçbir şekilde aciz bırakamayacağımızı anladık." (72/12)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

"Elbette biz, o yol gösterici (Kur'an'ı) iştirince ona iman ettik. Artık kim Rabbinde iman ederse o ne (ecrinin) eksileceğinden korkar ve ne de haksızlığa uğrayacağından." (72/13)

"Ve elbette, bizden Müslüman olanlar da var zulmedenler de. İşte (Allah'a) teslim olanlar artık onlar 'gerçeği ve doğruyu' araştırıp-bulanlardır." (72/14)

"Zulmedenler ise, onlar da cehennem için odun olmuşlardır. (72/15)

Ki o, insanların göğüslerine vesvese verir (içlerine kuşku kuruntu fisildar); (114/5)

Gerek cinlerden gerekse insanlardan (olan her hanna'stan Allah'a sığınırım). (114/6)

CİNSİ SAPIKLAR

Siz insanlardan (cinsel arzuyla) erkeklerle mi gidiyorsunuz? (26/165)

Rabbimizin sizler için yaratmış bulunduğu eşlerinizi bırakıyorsunuz. Hayır siz sınırı çiğneyen bir kavimsiniz. (26/166)

Dediler ki: "Ey Lut, eğer (bu söylediklerine) bir son vermeyecek olursan gerçekten (burdan) sürülüp çıkarılanlardan olacaksın." (26/167)

Lut da; hani kavmine demişti ki: "Siz, açıkça gördüğünüz halde yine de o çirkin utanmazlığı yapacak mısınız?" (27/54)

"Siz gerçekten kadınları bırakıp şehvetle erkeklerle mi yaklaşıyorsunuz? Hayır siz (yaptığı şeyi) bilmeyen bir kavimsiniz." (27/55)

"Siz, (yine de) erkeklerle yaklaşacak yol kesecek ve bir araya gelişlerinizde çirkinlikler yapacak mısınız?" Bunun üzerine kavminin cevabı yalnızca: "Eğer doğru söylüyor isen bize Allah'ın azabını getir" demek oldu. (29/29)

CİVAN

Kendileri için (hizmet eden) civanlar, etrafında dönüp dolaşırlar; sanki (her biri) 'sedefte saklı inci gibi tertemiz, pırlı pırlı.' (52/24) Çevrelerinde (gençlikleri ve dinçlikleri) ebedi kılınmış civanlar dolaşır-durur; sen onları gördüğün zaman saçılmış birer inci sanırsın. (76/19)

CİZYE

Kendilerine kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe inanan, Allah'ın ve rasulü'nün haram kıldığını haram tanımayan ve hak dini (İslam) din edinmeyenlerle, küçük düşürülüp cizyeyi kendi elleriyle verinceye kadar savaşın. (9/29)

CUDI

Denildi ki: "Ey yer, suyunu yut ve ey gök sen de tut." Su çekildi, iş bitiriliverdi (gemi de) Cudi üstünde durdu ve zalimler topluluğuna da: "Uzak olsunlar" denildi. (11/44)

CUMA

Ey iman edenler, cuma günü namaz için çağrı yapıldığı zaman, hemen Allah'ı zikretmeye koşun ve alış-verişi bırakın. Eğer bilerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. (62/9)

Artık namazı kılınca, yeryüzünde dağılın. Allah'ın fazlını isteyip-arayın ve Allah'ı çokça zikredin; umulur ki felaha (kurtuluşa ve umduklarınıza) kavuşmuş olursunuz. (62/10)

Oysa onlar, (kendilerini tümüyle Allah'a ve İslam'a teslim etmeyenler) bir ticaret ya da bir eğlence gördükleri zaman (hemen) ona sökün ettiler ve seni ayakta bıraktılar. De ki: "Allah'ın

Katında bulunan, eğlenceden ve ticarettten de daha hayırlıdır. Allah rızık verenlerin en hayırlısıdır." (62/11)

CUMARTESİ YASAĞI

Andolsun, sizden cumartesi (günü) yasağı çiğneyenleri elbette biliyorsunuz. İşte Biz, onlara: "Aşağılık maymunlar olun" dedik. (2/65)

Ey kendilerine kitap verilenler birtakim yüzleri silip de arkalarına çevirmeden ya da cumartesi adamlarını (o gün yasağı çiğneyenleri) lanetlediğimiz gibi onları da lanetlemeden evvel, yarıncıdaki (Tevrat ve İncil'i) doğrulayıcı olarak indirdiğimiz (Kur'an'a) iman edin. Allah'ın emri yapılagelmiştir. (4/47)

Kesin söz vermeleri dolayısıyla Tur'u üstlerine yükselttik ve onlara: "Bu kapıdan secde ederek girin" dedik ve onlara: "Cumartesinde haddi aşmayın" da dedik. Ve onlardan kesin bir söz aldık. (4/154)

Bir de onlara deniz kıyısındaki şehri(n uğradığı sonucu) sor. Hani onlar cumartesi (yasağını çiğneyerek) haddi aşmışlardı. 'Cumartesi günü iş yapma yasağına uyduklarında', balıkları onlara açıktan akın akın geliyor, 'cumartesi günü iş yapma yasağına uymadıklarında' ise, gelmiyorlardı. İşte Biz, fıska sapmaları dolayısıyla onları böyle imtihan ediyorduk. (7/163)

Cumartesi, ancak onda ihtilafa düşenlere (farz) kılındı. Şüphesiz Rabbin, onların ihtilaf ettikleri şeyler hakkında kıyamet günü aralarında hükmedecektir. (16/124)

CÜNÜPLÜK

Ey iman edenler, sarhoş iken, ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişseniz yahud kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin, (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/43)

Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın, başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (yıkayın.) Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül edin); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahud kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (5/6)

KURAN FİHRİSTİ

- Ç -

ÇALIŞMAK

Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin; önceden kendiniz için hayır olarak neyi takdim ederseniz, onu Allah Katında bulacaksınız. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızı görendir. (2/110)

İbrahim, İsmail'le birlikte Evin (Ka'be'nin) sütunlarını yükselttiğinde (ikisi şöyle dua etmişti): "Rabbimiz bizden (bunu) kabul et. Şüphesiz, Sen işiten ve bilensin" (2/127)

Onlar, yaptıkları dünyada ve ahirette boşa gitmiş olanlardır. Ve onların yardımcıları yoktur. (3/22)

De ki: "Ey Kitap Ehli, sizler şahidler olduğunuz halde, ne diye iman edenleri Allah yolundan -onda bir çarpıklık bulmaya yeltenerek- çevirmeye çalışıyorsunuz? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir." (3/99)

Onlar hayırdan her ne yaparlarsa, elbette ondan yoksun bırakılmazlar. Allah, muttakileri bilendir. (3/115)

Mü'minlerden, özür olmaksızın oturanlar ile, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd edenler (çaba harcayanlar) eşit değildir. Allah, mallarıyla ve canlarıyla cehd edenleri oturanlara göre derece olarak üstün kılmıştır. Tümüne güzelliği (cenneti) va'detmiştir; ancak Allah, cehd edenleri oturanlara göre büyük bir ecirle üstün kılmıştır. (4/95)

Bugün size temiz olan şeyler helal kılındı. (Kendilerine) Kitap verilenlerin yemeği size helal, sizin de yemeğiniz onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da, namuslu, fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak -onlara ücretlerini (mehirlerini) ödediğiniz takdirde- size (helal kılındı.) Kim imanı tanımayıp küfre saparsa, elbette onun yaptığı boşa çıkmıştır. O ahirette hüsrana uğrayanlardır. (5/5)

Şirk koşanların, kendi inkarlarına bizzat kendileri şahidler iken, Allah'ın mescidlerini onarmalarına (hak ve yetkileri) yoktur. İşte bunlar, yaptıkları boşa gitmiş olanlardır. Ve bunlar ateşte süresiz kalacak olanlardır. (9/17)

Allah'ın mescidlerini, yalnızca Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve Allah'tan başkasından korkmayanlar onarabilir. İşte, hidayete erenlerden oldukları umulanlar bunlardır. (9/18)

Hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ı onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman eden ve Allah yolunda cehd edenin (yaptıkları) gibi mi saydınız? (Bunlar) Allah Katında bir olmazlar. Allah zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (9/19)

İşte bunların, ahirette kendileri için ateşten başkası yoktur. Onların onda (dünyada) bütün işledikleri boşa çıkmıştır ve yapmakta oldukları şeyler de geçersiz olmuştur. (11/16)

"Kim de ahireti ister ve bir mü'min olarak ciddi bir çaba göstererek ona çalışırsa, işte böylelerinin çabası şükre şayandır." (17/19)

"Gemi, denizde çalışan yoksullarındı, onu kusurlu yapmak istedim, (çünkü) ilerilerinde, her gemiyi zorbalıkla ele geçiren bir kral vardı." (18/79)

"Hayır, onların kalpleri bundan dolayı bir gaffet içindedir. Üstelik onların, bunun dışında yapmakta oldukları (birtakım şeyler) vardır; onlar bunun için çalışmaktadırlar." (23/63)

"O, geçeyi sizin için bir elbise, uykuyu bir dinlenme ve gündüzü de yayılıp-çalışma (zamanı) kılandır." (25/47)

"Hemenceüstük onların sürülerini suladı, sonra yine gölgeye çe-

kilerek dedi ki: "Rabbim, doğrusu bana indirdiğin her hayra muhtacım." (28/24)

"Ona dilediği şekilde kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeyen kazanlar yaparlardı. "Ey Davud ailesi, şükrederek çalışın." Kullarımdan şükredenler azdır." (34/13)

ÇAMUR

İsrailoğullarına elçi kılacak. (O, İsrailoğullarına şöyle diyecek:) "Gerçek şu, ben size Rabbinizden bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey oluşturur, içine üfürürüm, o da hemencecik Allah'ın izniyle kuş olur. Ve Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı, alaca hastalığına tutulmuş iyileştirir ve ölüyü diriltir. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz, eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır." (3/49)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhul-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İzinimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

Sizi çamurdan yaratan, sonra bir ecel belirleyen O'dur. Adı konulmuş ecel, O'nun Katındadır. Sonra siz (yine) kuşkuya kapılıyorsunuz. (6/2)

(Allah) Dedi: "Sana emrettiğimde, seni secde etmekten alıkoymayaydım?" (İblis) Dedi ki: "Ben ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın." (7/12)

Andolsun, insanı kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattık. (15/26)

Hani Rabbin meleklere demişti: "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan bir beşer yaratacağım." (15/28)

Dedi ki: "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattığın beşere secde etmek için var değilim." (15/33)

Hani, meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik. İblis'in dışında (hepsi) secde etmişlerdi. Demişti ki: "Bir çamur olarak yarattığın kimseye ben secde eder miyim?" (17/61)

Sonunda güneşin battığı yere kadar ulaştı ve onu kara çamurlu bir gözede batmakta buldu, yanından bir kavim gördü. Dedi ki: "Ey Zu'l-Karneyn, (istiyorsun onları) ya azaba uğrattırısın veya içlerinde güzelliği (geçerli ilke) edinirsin." (18/86)

Andolsun, Biz insanı, süzme bir çamurdan yarattık. (23/12)

Firavun dedi ki: "Ey önde gelenler, sizin için benden başka ilah olduğunu bilmiyorum. Ey Haman, çamurun üstünde bir ateş yak da, bana yüksekçe bir kule inşa et, belki Musa'nın ilahına çıkarırım çünkü gerçekten ben onu yalancılardan (biri) sanıyorum." (28/38)

Ki O, yarattığı herşeyi en güzel yapan ve insanı yaratmaya bir çamurdan başlayandır. (32/7)

Şimdi onlara sor: Yarattılış bakımından onlar mı daha zorlu, yoksa Bizim yarattıklarımız mı? Doğrusu Biz onları, civık-yapışkan bir çamurdan yarattık. (37/11)

Hani Rabbin meleklere: "Gerçekten ben, çamurdan bir beşer yaratacağım" demişti. (38/71)

Dedi ki: "Ben ondan daha hayırlıyım; Sen beni ateşten yarattın,

Harun Yahya (Adnan Oktar)

onu ise çamurdan yarattın." (38/76)
Üzerlerine çamurdan (yalnız sertleşip kaskatı kesilmiş) taşlar yağdırmak için." (51/33)
İnsanı, ateşte pişmiş gibi kuru bir çamurdan yarattı. (55/14)

ÇANAK

Ona dilediği şekilde kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeden kazanlar yaptılar. "Ey Davud ailesi, şükrederek çalışın." Kullarımdan şükredenler azdır. (34/13)

ÇEKİCİ

İnkâr edenlere dünya hayatı çekici kılındı (süslendi). Onlar, iman edenlerden kimileriyle alay ederler. Oysa korkup sakınanlar, kıyamet günü onların üstündedir. Allah, dilediğine hesapsız rızık verir. (2/212)

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah Katında olmalıdır. (3/14)

Onlara, zorlu azabımız geldiği zaman yalvarmaları gerekmez miydi? Ama onların kalpleri katılaştı ve şeytan onlara yapmakta olduklarını çekici (süslü) gösterdi. (6/43)

Ölü iken kendisini dirilttiğimiz ve insanlar içinde yürümesi için kendisine bir nur verdiğimiz kimsenin durumu, karanlıklarda kalıp oradan bir çıkış bulamıyanın durumu gibi midir? İşte, kafirlerle beraber oldukları böyle 'süslü ve çekici' gösterilmiştir. (6/122)

O zaman şeytan onlara amellerini çekici göstermiş ve onlara: "Bugün sizi insanlardan bozguna uğratacak kimse yoktur ve ben de sizin yardımcınızım" demişti. Ne zaman ki, iki topluluk birbirini görür oldu (karşılaştı) o, iki topuğu üstünde geri döndü ve: "Şüphesiz ben sizden uzağım. Çünkü ben sizin görmediğinizi görüyorum, ben Allah'tan da korkuyorum" dedi. Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olmalıdır. (8/48)

(Haram ayları) Ertelemek ancak inkârda bir artıştır. Bununla kâfirler şaşırtılıp-saptırılır. Allah'ın haram kıldığına sayı bakımından uymak için, onu bir yıl helal, bir yıl haram kıyorlar. Böylelikle Allah'ın haram kıldığını helal kılmış oluyorlar. Yaptıklarının kötülüğü kendilerine 'çekici ve süslü' gösterilmiştir. Allah, inkârçı bir topluluğa hidayet vermez. (9/37)

Musa dedi ki: "Rabbimiz, şüphesiz Sen, Firavun'a ve önde gelen çevresine dünya hayatında bir çekicilik (güç, ihtişam) ve mallar verdin. Rabbimiz, Senin yolundan saptırmaları için (mi?) Rabbimiz, mallarını yerin dibine geçir ve onların kalblerinin üzerini şiddetle bağla; onlar acı azabı görecekleleri zamana kadar iman etmeyecekler." (10/88)

Kim dünya hayatını ve onun çekiciliğini isterse, onlara yapıp ettiklerini onda tastamam öderiz ve onlar bunda hiçbir eksikliğe uğratılmazlar. (11/15)

Mal ve çocuklar, dünya hayatının çekici-süsüdür; sürekli olan 'salih davranışlar' ise, Rabbinin Katında sevap bakımından daha hayırlıdır, umut etmek bakımından da daha hayırlıdır. (18/46)

Ey peygamberin kadınları, siz kadınlardan herhangi biri (gibi) değilsiniz; eğer sakınıyorsanız, artık sözü çekicilikle söylemenin ki, sonra kalbinde hastalık bulunan kimse tamah eder. Sözü maruf bir tarzda söyleyin. (33/32)

Kötü olarak işledikleri kendisine çekici-süslü kılınp da onu güzel gören mi (Allah Katında kabul görecektir)? Artık şüphesiz Allah, dilediğini saptırır, dilediğini hidayete erdirir. Öyleyse, onlara karşı nefsin hasretlere kapılıp gitmesin. Gerçekten Allah, yaptıklarını bilendir. (35/8)

Şüphesiz Biz dünya göğünü 'çekici bir süsle', yıldızlarla süsleyip-donattık. (37/6)

Göklerin yollarına. Böylelikle Musa'nın ilahına çıkabilirim. Çünkü ben, onun yalancı olduğunu sanıyorum." İşte Firavun'a, kötü ameli böyle çekici kılındı ve yoldan alıkonuldu. Firavun'un hileli-düzeni, 'yıkım ve kayıpta' olmaktan başka (bir şey) olmadı. (40/37)

Ve (daha nice) çekici-süsler (de verirdik). Bütün bunlar, yalnızca dünya hayatının metaıdır. Ahiret ise, Rabbinin Katında mutakiler içindir. (43/35)

Şimdi Rabbinden apaçık bir belge üzerinde bulunan kimse, kötü ameli kendisine 'süslü ve çekici gösterilmiş' ve kendi heva (istek ve tutku)larına uyan kimseler gibi midir? (47/14)

Hayır, siz Peygamberin ve mü'minlerin, ailelerine ebedi olarak bir daha dönmeyeceklerini zannettiniz; bu, kalplerinizde çekici kılındı ve kötü bir zan ile zanda bulundunuz da, yıkıma uğramış bir topluluk oldunuz. (48/12)

ÇEKİRGE

Bunun üzerine Biz de ayrı ayrı mucizeler (ayetler) olarak, üzerlerine tufan, çekirge, buğday güvesi, kurbağa ve kan musallat kıldık. Yine büyüklük tasladılar ve suçlu-günahkar bir kavim oldular. (7/133)

Gözleri 'zillet ve dehşetten düşmüş olarak' sanki 'yayılan' çekirgeler gibi kabirlerinden çıkarlar. (54/7)

ÇEKİŞMEK

Eğer seninle çekişip-tartıştırlarsa, de ki: "Ben, bana uyanlarla birlikte, kendimi Allah'a teslim ettim." Ve kitap verilenlerle ümmilere de ki: "Siz de teslim oldunuz mu?" Eğer teslim oldularsa, gerçekten hidayete ermişlerdir. Fakat yüz çevirdilerse, artık sana düşen yalnızca tebliğ(etmek)dir. Allah, kulları hakkıyla gönderir. (3/20)

Bunlar, gayb haberlerindedir; bunları sana vahyedyoruz. Onlardan hangisi Meryem'i sorumluluğuna alacak diye kalemleriyile kur'a atarlarken sen yanlarında değildin; çekişirlerken de yanlarında değildin. (3/44)

Artık sana gelen bunca ilimden sonra, onun hakkında seninle 'çekişip-tartışmalara girişirlerse' de ki: "Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım; sonra karşılıklı lanetleşelim de Allah'ın lanetini yalan söyleyenlerin üstüne kılalım." (3/61)

Ey Kitap ehlî, İbrahim konusunda ne diye çekişip tartışıyor sunuz? Tevrat da, İncil de ancak ondan sonra indirilmiştir. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz?" (3/65)

Andolsun, Allah size verdiği sözünde sadık kaldı; siz O'nun izniyle onları kırıp geçiriyordunuz. Öyle ki sevdiğinizi (zaferi) size gösterdikten sonra, siz yılğınlık gösterdiniz, isyan ettiniz ve emir hakkında çekiştiniz. Sizden kiminiz dünyayı, kiminiz ahireti istiyordu. Sonra (Allah) denemek için sizi ondan geçirdi. Ama (yine de) sizi başışladı. Allah mü'minlere karşı fazl (ve ihsan) sahibi olmalıdır. (3/152)

Hayır öyle değil; Rabbinde andolsun, aralarında çekiştikleri şey-

KURAN FİHRİSTİ

lerde seni hakem kılıp sonra senin verdiği hükme, içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça, iman etmiş olmazlar. (4/65)

Kavmi onunla çekişip-tartışmaya girdi. Dedi ki: "O beni doğru yola erdirmişken, siz benimle Allah konusunda çekişip-tartışmaya mı girişiyorsunuz? Sizin O'na şirk koştuklarınızdan ben korkmuyorum, ancak Allah'ın benim hakkımda bir şey dilemesi başka. Rabbim, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?" (6/80)

Hani Allah, onları sana uykunda az gösteriyordu; eğer sana çok gösterseydi, gerçekten yılgınlığa kapılacaktınız ve iş konusunda gerçekten çekişmeye düşecektiniz. Ancak Allah esenlik (kurtuluş) bağışladı. Çünkü O, elbette sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (8/43)

Allah'a ve Resûl'üne itaat edin ve çekişip birbirinize düşmeyin, çözümlü yılgılaşsınız, gücünüz gider. Sabredin. Şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir. (8/46)

Dediler ki: "Ey Nuh, bizimle çekişip-durdun, bu çekişmede ileri de gittin. Eğer doğru söylüyorsan, bize vaadettiğini getir (görelim.)" (11/32)

İbrahim'den korku gittiği ve ona müjde geldiği zaman, Lut kavmi konusunda Bizimle çekişip-tartışmalara giriyor(du). (11/74) Gök gürlütüsü O'nu hamd ile, melekler de O'na olan korkularından tesbih ederler.. O, yıldırımları gönderip bununla dilediğine çarpar; onlar ise Allah hakkında çekişip-tartışırlar. O, gücü (ve cezası) pek çetin olandır. (13/13)

İşte bunlar çekişen iki gruptur, Rableri konusunda çekiştiler. İşte o inkâr edenler, onlar için ateşten elbiseler biçilmiştir; başları üstünden de kaynar su dökülür. (22/19)

Biz her ümmete bir ibadet tarzı (Mensek) kıldık, onlar bu tarz üzere ibadet etmektedirler. Öyleyse, (din) iş(in)de seninle çekişmesinler. Sen, Rabbine çağır. Şüphesiz sen dosdoğru bir hidayet üzerindesin. (22/67)

Orada birbirleriyle çekişip tartışarak derler ki: (26/96) Onlar, yalnızca tek bir çığılıktan başkasını gözetmezler, onlar birbirleriyle çekişip-dururken o kendilerini yakalayiverir. (36/49) Bu, cehennem halkının birbiriyle çekişmesi kesin bir gerçektir. (38/64)

(Allah buyurur:) "Benim huzurumda çekişip-durmayın. Ben size daha önce 'kesin bir uyarı' göndermişim." (50/28)

ÇEKİŞTİRMEK

Ey iman edenler, zandan çok kaçının; çünkü zannın bir kısmı gûnahtr. Tecessüs etmeyin (birbirinizin gizli yönlerini araştırmayın). Kiminiz kiminizin gıybetini yapmasın (arkasından çekiştirmesin.) Sizden biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte, bundan tiksindiniz. Allah'tan korkup-sakinin. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, çok esirgeyendir. (49/12) Arkadan çekiştirip duran, kaş göz hareketleriyle alay eden her kişinin vay haline; (104/1)

ÇELİŞKİ

Hayır; (o yalancı ilahlar) onların tapınışlarını inkar edecekler ve onlara karşı çelişkiye düşecekler. (19/82) O, biri diğeriyle 'tam bir uyum' (mutabakat) içinde yedi gök yaratmış olandır. Rahman'ın yaratmasında hiçbir çelişki ve uygunsuzluk (tefavüt) göremezsin. İşte gözü(nü) çevirip-gezdir; herhangi bir çatlaklık (bozukluk ve çarpıklık) görüyor musun? (67/3)

Onlar hâlâ Kur'an'ı iyice düşünmüyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkasının Katından olsaydı, kuşkusuz içinde birçok ayrıklılıklar (çelişikler, ihtilaflar) bulacaklardı. (4/82)

ÇERAĞ

Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali, içinde çerağ bulunan bir kandil gibidir; çerağ bir sırça içerisindedir; sırça, sanki incimsi bir yıldızdır ki, doğuya da, batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından yakılır; (bu öyle bir ağaç ki) ne-redeyse ateş ona dokunmasa da yağı ışık verir. (Bu,) Nur üstüne nurdur. Allah, kimi dilerse onu Kendi nuruna yöneltip-iletir. Allah insanlar için örnekler verir. Allah, herşeyi bilendir. (24/35) Ve kendi izniyle Allah'a çağırın ve nur saçan bir çerağ olarak (gönderdik). (33/46)

ÇIPLAKLIK

Şüphesiz ki, senin acıkmaman ve çıplak kalmaman orda (cennette kalmana bağlıdır)." (20/118)

Sonunda o hasta bir durumdayken çıplak bir yere (sahile) attık. (37/145)

Eğer sizden onları(n tümünü) isteyip sizi çıplak bırakacak olursa, cimrillik edersiniz ve sizin kinlerinizi de ortaya çıkarmış olur. (47/37)

Eğer Rabbinden bir nimet ona ulaşmasaydı, mutlaka yerilmiş ve çıplak bir durumda (karaya) atılmış olacaktı. (68/49)

ÇİFT

Sekiz çift; koyundan iki, keçiden de iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi, ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Eğer doğru sözlüler iseniz bana bir ilimle haber verin." (6/143)

Sonunda emrimiz geldiğinde ve tandır feveran ettiği zaman, dedik ki: "Her birinden ikişer çift (hayvan) ile aleyhlerinde söz geçmiş olanlar dışında, aileni ve iman edenleri ona yükle." Zaten onunla birlikte çok azından başkası iman etmemişti. (11/40)

Ve O, yeri yayıp uzatan, onda sarsılmaz-dağlar ve ırmaklar kılandır. Orada ürünlerin her birinden ikişer çift yaratmıştır; geceyi gündüze bürümektedir. Şüphesiz bunlarda düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (13/3)

Andolsun, sana çiftlerden yediyi ve büyük Kur'an'ı verdik. (15/87)

Ki (Rabbim), yeryüzünü sizin için bir beşik kıldı, onda sizin için yollar döşedi ve gökten su indirdi; böylelikle bununla her tür bitkiden çiftler çıkardık." (20/53)

Ey insanlar, eğer dirliştin yana bir kuşku içindeyseniz, gerçek şu ki, Biz sizi topraktan yaratık, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo), sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnem et parçasından; size (kudretimizi) açıkça göstermek için. Dilediğimizi, adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kiminiz de, bildikten sonra hiçbir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilmektedir. Yeryüzünü kupkuru ölü gibi görürsün, fakat Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir, kabarr ve her güzel çiftten (ürünler) bitirir. (22/5)

Böylelikle Biz ona: "Gözetimimiz altında ve vahyimizle gemi yap. Nitekim Bizim emrimiz gelip de tandır kızınca, onun içine her (tür hayvandan) ikişer çift ile, içlerinden aleyhlerine söz geç-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

miş (azab gerekmiş) onlar dışında olan aileni de alıp koy; zulmedenler konusunda bana muhatap olma, çünkü onlar boğulacaklardır" diye vahyettik. (23/27)

Yeryüzünde bir bakmadılar mı ki, Biz onda her güzel (kerim) çiftten nice ürünler bitirdik. (26/7)

O, gökleri dayanak olmaksızın yaratmıştır, bunu görmektesiniz. Arzda da, sizi sarsıntıya uğratar diye sarsılmaz dağlar bıraktı ve orada her canlıdan üretim yayıverdi. Biz gökten su indirdik, böylelikle orada her güzel olan çiftten bir bitki bitirdik. (31/10)

Allah sizi topraktan yarattı, sonra bir damla sudan. Sonra da sizi çift çift kıldı. O'nun bilgisi olmaksızın, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Ömür sürene, ömür verilmesi ve onun ömründen kısaltılması da mutlaka bir kitapta (yazılı)dır. Gerçekten bu, Allah'a göre kolaydır. (35/11)

Yerin bitirdiklerinden, kendi nefislerinden ve daha bilmedikleri nice şeylerden bütün çiftleri yaratan (Allah çok) yücedir. (36/36) Ve onun şekilden başka, çift çift olan daha beter azablar vardır. (38/58)

Sizi tek bir nefisten yarattı, sonra ondan kendi eşini var etti ve sizin için davarlardan sekiz çift indirdi. Sizi annelerinizin karınlarında, üç karanlık içinde, bir yaratılıştan sonra (bir başka) yaratılışa (dönüştürüp) yaratmaktadır. İşte Rabbiniz olan Allah budur, mülk O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur. Buna rağmen nasıl çevriliyorsunuz? (39/6)

O, göklerin ve yerin yaratıcısıdır. Size kendi nefislerinizden eşler, davarlardan da çiftler var etti. Sizleri bu tarzda üretip-yayıyor. O'nun benzeri gibi olan hiçbir şey yoktur. O, işitendir, görendir. (42/11)

Veya erkekler ve dişiler olarak çift (ikiz) verir. Dilediğini kısır bırakır. Gerçekten O, bilendir, güç yetirendir. (42/50)

Ki O, bütün çiftleri yarattı ve sizin için gemilerden ve hayvanlardan bineceğiniz şeyleri var etti. (43/12)

Yeri de (nasıl) döşeyip-yaydı? Ona sarsılmaz dağlar bıraktık ve onda 'göz alıcı ve iç açıcı' her çiftten (nice bitkiler) bitirdik. (50/7)

Ve Biz, herşeyi iki çift yarattık. Umulur ki, öğüt alıp-düşünürsünüz. (51/49)

Doğrusu, çiftler; erkek ve dişiye, yaratan O'dur. (53/45)

İkisinde de her meyveden iki çift vardır. (55/52)

Böylece ondan, erkek ve dişi olmak üzere çift kıldı. (75/39)

Sizi çift çift yarattık. (78/8)

Çifte ve tek'e. (89/3)

ÇOCUK

Sizi, dayanılmaz işkencelere uğrattıklarında, Firavun ailesinin elinden kurtardığımızı hatırlayın. Onlar, kadınlarınızı diri bırakıp, erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir imtihan vardı. (2/49)

Kendilerine kitap verdiklerimiz, onu (peygamberi), çocuklarını tanır gibi tanırlar. Buna rağmen içlerinden bir bölümü, bildikleri halde gerçeği gizlerler. (2/146)

Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların (annelerin) yiyeceği, giyeceği bilinen (örf) uygun olarak, çocuk kendisinin olana (babaya) aittir. Kimseye güç yetireceğinin dışında (yük ve sorumluluk) teklif edilmez. Anne, çocuğu, çocuk kendisinin olan baba da çocuğu dolayısıyla zarara uğratılmaması; mirasçı üzerinde (ki sorumluluk ve görev) de bunun gibidir. Eğer (anne ve baba) aralarında rıza ile ve danışarak (çocuğu iki yıl tamamlanmadan) süttten ayır-

mayı isterlerse, ikisi için de bir güçlük yoktur. Ve eğer çocuklarını (bir süt anneye) emzirtmek isterseniz, vereceğinizi örfte uygun olarak ödedikten sonra size bir sorumluluk yoktur. Allah'tan korkup-sakinin ve bilin ki, Allah yaptıklarınızı görendir. (2/233)

Musa'dan sonra İsrailoğullarının önde gelenlerini görmedin mi? Hani, peygamberlerinden birine: "Bize bir melik gönder de Allah yolunda savaşalım" demişlerdi, O: "Ya üzerinize savaş yazıldığı halde savaşmayacak olursanız?" demişti. "Bize ne oluyor ki Allah yolunda savaşmayalım? Ki biz yurdumuzdan çıkarıldık ve çocuklarımızdan (uzaklaştırıldık.)" demişlerdi. Ama onlara savaş yazıldığı (öngörüldüğü) zaman, az bir kısmı hariç yüz çevirdiler. Allah zalimleri bilir. (2/246)

Hangi biriniz ister ki, altından ırmaqlar akan hurmalardan, üzümlerden bir bahçesi olsun, içinde kendisinin olan bütün ürünler de bulunsun; fakat kendisine ihtiyarlık gelip çatsın, (üstelik) zayıf ve küçük çocukları olsun (böyle bir durumda iken) ona (bahçesine) ateşli bir kasırga isabet etsin de yanversin. İşte Allah size ayetleri böyle açıklar, ki düşünesiniz. (2/266)

Şüphesiz inkâr edenler, onların malları da, çocukları da kendilerine Allah'tan (gelecek azaba karşı) hiçbir şey kazandırmaz. Ve onlar ateşin yakıtıdır. (3/10)

Rabbim, bana bir beşer dokunmamışken, nasıl bir çocuğum olabilir?" dedi. (Fakat) Allah neyi dilerse yaratır. Bir işin olmasına karar verirse, yalnızca ona "Ol" der, o da hemen olur. (3/47)

Gerçekten inkâr edenlerin ise, ne malları, ne çocukları, onlara Allah'tan yana bir şey sağlayamaz. İşte onlar, ateşin halkıdır, onda temelli olarak kalacaklardır. (3/116)

Arkalarında bıraktıkları zayıf çocuklardan dolayı korku duyanların, (vasiyetleri altında olanlar için de) içleri ürpertiyle titesin. Allah'tan korksunlar ve onlara doğru söz söylesinler. (4/9)

Çocuklarınız konusunda Allah, erkeğe iki dişinin hissesi kadar tavsiye eder. Eğer onlar ikiden çok kadın ise (ölünün) geride bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Kadın (veya kız) bir tek ise, bu durumda yarısı onundur. (Ölenin) Bir çocuğu varsa, geriye bıraktığından anne ve babadan her biri için altıda bir, çocuğu olmayıp da anne ve baba ona mirasçı ise, bu durumda annesi için üçte bir vardır. Onun kardeşleri varsa o zaman annesi için altıda bir'dir. (Ancak bu hükümler, ölenin) Ettiği vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Babalarının, oğullarınız, siz onların hangilerinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. (Bunlar) Allah'tan bir farzdır. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olmandır. (4/11)

Eşlerinizin, eğer çocukları yoksa, geride bıraktıklarının yarısı sizindir. Şayet çocukları varsa, onunla yapacakları vasiyetten ya da (ayıracakları) borçtan sonra- bu durumda bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Sizin çocuğunuz yoksa, geriye bıraktıklarınızdan dörtte biri onların (kadınlarınızın)dır. Eğer sizin çocuğunuz varsa geriye bıraktıklarınızdan sekizde biri onların (kadınlarınızın)dır. (Yine bu hükümler, Edeceğiniz vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Mirası aranan erkek ya da kadın, çocuğu ve babası olmayan bir kimse olup erkek veya kız kardeşi bulunursa onlardan her biri için altıda bir vardır. Eğer bundan fazla iseler, bu durumda -kendisiyle yapılan vasiyette ya da (varsa) borçtan sonra- üçte bir'de -zarara uğratılmaksızın onlara ortaklırlar. (Bu size) Allah'tan bir vasiyettir, Allah, bilendir, (kullara) yumuşak olmandır. (4/12)

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim

KURAN FİHRİSTİ

olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşıyor musunuz? (4/75)

Ancak erkeklerden, kadınlardan ve çocuklardan müstaz'afklar olup hiçbir gayeye güç yetiremeyenler ve bir yol (çıkış) bulamayanlar başka. (4/98)

Kadınlar konusunda senden fetva isterler. De ki: "Onlara ilişkin fetvayı size Allah veriyor. (Bu fetva,) Kendilerine yazılan (hakları veya miras); vermediğiniz ve kendilerini nikahlamayı istediğiniz yetim kadınlar ve zayıf çocuklar (hakkında) ile yetimlere karşı adaleti ayakta tutmanız konusunda size Kitap'ta okunmakta olanlardır. Hayır adına her ne yaparsanız, şüphesiz Allah onu bilir. (4/127)

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('Ol' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek ilahdır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (4/171)

Senden fetva isterler. De ki: "Allah, 'çocuksuz ve babasız olanın (kelale'nin)' mirasına ilişkin hükmü açıklar. Ölen kişinin çocuğu yok da kız kardeşi varsa, geride bıraktıklarının yarısı kız kardeşininindir. Ama (ölen) kız kardeşinin çocuğu yoksa, kendisi (erkek kardeşi) ona mirasçı olur. Eğer kız kardeşi iki ise, geride bıraktıklarının üçte ikisi onlarındır. Ama (mirasçılar) erkekler ve kız kardeşler ise, bu durumda erkek için dişinin iki payı vardır. Allah, -şaşırp sapmayasınız diye- açıklar. Allah, herşeyi bilendir. (4/176)

Yahudi ve Hıristiyanlar: "Biz Allah'ın çocuklarıyız ve sevdikleriyiz" dedi. De ki: "Peki, ne diye sizi günahlarınızdan dolayı azablandırıyor? Hayır, siz O'nun yarattığından birer beşersiniz. O, dilediğini bağışlar, dilediğini azaplandırır. Göklerin, yerin ve bunların arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır. Son varış O'nadır." (5/18)

Bizim kendilerine Kitap verdiklerimiz, onu, çocuklarını tanırlar. Kendilerini hüsran uğratanlar; işte onlar inananlarındır. (6/20)

Göklere ve yeri bir örnek edinmeksiz yaratandır. O'nun nasıl bir çocuğu olabilir? O'nun bir eşi (zavcesi) yoktur. O, herşeyi yaratmıştır. O, herşeyi bilendir. (6/101)

Yine bunun gibi onların ortakları, müşriklerden çoğuna çocuklarını öldürmeyi süslü gösterdiler. Hem onları helake düşürmek, hem kendi aleyhlerinde dinlerini karmakarışık kılmak için. Allah dileseydi bunu yapmazlardı; sen onları ve düzmekte oldukları iftiralara bırak. (6/137)

Çocuklarını hiçbir bilgiye dayanmaksızın akılsızca öldürenler ile Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini haram kılanlar elbette hüsran uğramışlardır. Onlar, gerçekten şaşırp sapmışlardır ve doğru yolu bulamamışlardır. (6/140)

De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyalım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anne-babaya iyilik edin, yok-sulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de, onların da rızıklarını biz vermekteyiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gözli olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında, Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte bunlarla si-

ze tavsiye (emr) etti; umulur ki akıl erdirirsiniz." (6/151)

Firavun kavminin önde gelenleri, dediler ki: "Musa ve kavmini bu toprakta (Mısır'da) bozgunculuk çıkarmaları, seni ve ilahlarını terketmeleri için mi (serbest) bırakacağız?" (Firavun) Dedi ki: "Erkek çocuklarını öldüreceğiz ve kadınlarını sağ bırakacağız. Hiç şüphesiz biz, onlara karşı kahir bir üstünlüğe sahibiz." (7/127)

O, sizi tek bir nefisten yarattı ve kendisiyle durulup-yatışması için ondan eşini var etti. Onu (eşini) örtüp-bürüyünce, o da bir yük yüklendi de bununla (bir süre) gezindi. Nitekim ağırlaşınca, ikisi Rableri olan Allah'a dua ettiler: "Eğer bize salih (bir çocuk) verirsen, andolsun şükredenlerden olacağız." (7/189)

Ama O, onlara (Adem'in çocukları erkek ve kadınlara) salih (bir çocuk) verince, kendilerine verdiği şey konusunda O'na ortaklar kılmaya başladılar. Allah, onların şirk koştuklarından yücedir. (7/190)

Bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız ancak bir fitnedir (imtihan konusudur.) Allah yanında ise büyük bir mükafaat vardır. (8/28)

De ki: "Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, az kâr getireceğinden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler, sizlere Allah'tan, O'nun Resûlü'nden ve O'nun yolunda cehd etmekten daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/24)

Şu halde onların malları ve çocukları seni imrendirmesin; Allah bunlarla ancak onları dünya hayatında azablandırmak ve canlarının inkâr içindeyken zorlukla çıkmasını ister. (9/55)

Sizden önceki (münafıklar ve kâfirler) gibi. Onlar sizden kuvvet bakımından daha güçlü, mal ve çocuklar bakımından daha çoktular. Onlar kendi paylarıyla yararlanmaya baktılar; siz de, sizden öncekilerin kendi paylarıyla yararlanmaya kalkışmaları gibi, kendi paylarınızla yararlanmaya baktınız ve siz de (dünyaya ve zevke) dalarlar gibi daldınız. İşte onların dünyada ahirette bütün yapıp-ettikleri (amelleri) boşa çıkmıştır ve işte onlar kayba uğrayanlardır. (9/69)

Allah çocuk edindi" dediler. O, (bundan) yücedir; O, hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Kendinizde buna ilişkin bir delil de yoktur. Allah'a karşı bilme-yeyeceğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz? (10/68)

Bir yolcu-kafilesi geldi, suçularını (kuyuya su almak için) gönderdiler. O da kovasını sarkıttı. "Hey müjde... Bu bir çocuk." dedi. Ve onu (kuyudan çıkarıp) 'ticaret konusu bir mal' olarak sakladılar. Oysa Allah, yapmaktaki olduklarını bilirdi. (12/19)

Ve dedi ki: "Ey çocuklarım, tek bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Ben size Allah'tan hiçbir şeyi sağlayamam (gideremem). Hüküm yalnızca Allah'ındır. Ben O'na tevekkül ettim. Tevekkül edenler de yalnızca O'na tevekkül etmelidirler." (12/67)

Andolsun, senden önce de elçiler gönderdik, onlara eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmaksızın (hiç) bir elçiyi herhangi bir ayeti (mucizeyi) getirmek olacak iş değildi. Her ecel (tesbit edilmiş süre) için bir kitap (yazı, hüküm, son) vardır. (13/38)

Hani Musa kavmine şöyle demişti: "Allah'ın kürsünüzdeki nimetini hatırlayın; hani O sizi Firavun ailesinden kurtarmıştı, onlar sizi en dayanılmaz işkencelere uğrattı, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir sınav vardır." (14/6)

Hani İbrahim şöyle demişti: "Bu şehri güvenli kıl, beni ve çocuklarımı putlara kulluk etmekten uzak tut." (14/35)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Rabbimiz, gerçekten ben, çocuklarımdan bir kısmını Beyt-i Haram yanında ekini olmayan bir vadiye yerleştirdim; Rabbimiz, dosdoğru namazı kılsınlar diye (öyle yaptım), böylelikle Sen, insanların bir kısmının kablerini onlara ilgi duyar kıl ve onları birtakım ürünlerden rızıklandırdı. Umulur ki şükrederler." (14/37)
Dediler ki: "Korkma biz sana bilgin bir çocuk müjdelemekteyiz." (15/53)
Ve Allah'a kızlar isnad ediyorlar, (haşa) O yücedir. Hoşlandıkları (erkek çocuklar) da kendilerininidir. (16/57)
Allah size kendi nefeslerinizden eşler yarattı ve size eşlerinizden çocuklar ve torunlar yarattı ve sizi güzel şeylerden rızıklandırdı. Şimdi onlar, batıla mı inanıyorlar ve Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar? (16/72)
(Ey) Nuh ile birlikte taşıdıklarımızın çocukları! Şüphesiz o, şükreden bir kuldü. (17/3)
Sonra onlara karşı size tekrar 'güç ve kuvvet verdik', size mallar ve çocuklarla yardım ettik ve topluluk olarak sizi sayıca çok kıldık. (17/6)
Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; onlara ve size Biz rızık veririz. Şüphesiz, onları öldürmek büyük bir hata (suç ve günah)dır. (17/31)
Onlardan güç yetirdiklerini sesinle sarsıntıya uğrat, atlıların ve yayalarınla onların üstüne yaygarayı kopar, mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol ve onlara çeşitli vaadlerde bulun." Şeytan, onlara aldatmadan başka bir şey vadetmez. (17/64)
Ve de ki: "Övgü (hamd), çocuk edinmeyen, mülkte ortağı olmayan ve düşkünlükten dolayı yardımcıya da (ihtiyacı) bulunmayan Allah'adır." Ve O'nu tekbir edebildikçe tekbir et. (17/111)
(Bu Kur'an) "Allah çocuk edindi" diyenleri uyarıp-korkutur. (18/4)
Bağına girdiğin zaman, "MaşaAllah, Allah'tan başka kuvvet yoktur" demen gerekmez miydi? Eğer beni mal ve çocuk bakımından senden daha az (güçte) görüyorsan." (18/39)
Mal ve çocuklar, dünya hayatının kekici-süsüdür; süreklili olan 'salih davranışlar' ise, Rabbinin Katında sevap bakımından daha hayırlıdır, umut etmek bakımından da daha hayırlıdır. (18/46)
Böylece ikisi (yine) yola koyuldular. Nitekim bir çocukla karşılaştılar, o hemen tutup onu öldürürdü. (Musa) Dedi ki: "Bir cana karşılık olmaksızın, tertemiz bir canı mı öldürdün? Andolsun, sen kötü bir iş yaptın." (18/74)
Çocuğa gelince, onun anne ve babası mü'min kimselerdi. Bundan dolayı, onun kendilerine azgınlık ve inkâr zorunu kullanmasından endişe edip-korktuk." (18/80)
Duvar ise, şehirde iki öksüz çocuğundu, altında onlara ait bir define vardı; babaları salih biriydi. Rabbin diledi ki, onlar erginlik çağına erişinler ve kendi definelerini çıkarınsınlar; (bu,) Rabbinden bir rahmettir. Bunları ben, kendi işim (özel görüşüm) olarak yapmadım. İşte, senin sabır göstermeye güç yetiremediğin şeylerin yorumu." (18/82)
(Allah buyurdu:) "Ey Zekeriya, şüphesiz Biz seni, adı Yahya olan bir çocukla müjdelemekteyiz; Biz bundan önce ona hiçbir adış kılmamışız." (19/7)
(Çocuğün doğup büyümesinden sonra ona dedik ki:) "Ey Yahya, Kitabı kuvvetle tut." Daha çocuk çekici ona hikmet verdik. (19/12)
Demişti ki: "Ben, yalnızca Rabbinden (gelen) bir elçiyim; sana tertemiz bir erkek çocuk armağan etmek için (buradayım)." (19/19)

O: "Benim nasıl bir erkek çocuğum olabilir? Bana hiçbir beşer dokunmamışken ve ben azgın utanmaz (bir kadın) değilken" dedi. (19/20)
İşte böyle" dedi. "Rabbin, dedi ki: -Bu benim için kolaydır. Onu insanlara bir ayet ve Bizden bir rahmet kılmak için (bu çocuk olacaktır)." Ve iş de olup bitmiş. (19/21)
Bunun üzerine ona (çocuğa) işaret etti. Dediler ki: "Henüz beşikte olan bir çocukla biz nasıl konuşabiliriz?" (19/29)
Allah'ın çocuk edinmesi olacak şey değil. O yücedir. Bir işin olmasına karar verirse, ancak ona: "Ol" der, o da hemen oluverir. (19/35)
Ayetlerimizi inkar edip, bana: "Elbette mal ve çocuklar verilecektir" diyeni gördün mü? (19/77)
Rahman çocuk edinmiştir" dediler. (19/88)
Rahman adına çocuk öne sürdüklerinden (ötürü bunlar olacaktır.) (19/91)
Rahman'a çocuk edinmek yaraşmaz. (19/92)
Rahman çocuk edindi" dediler. O, (bu yakıştırmadan) yücedir. Hayır, onlar (melekler) ikrama layık görülmüş kullardır. (21/26)
İrzini koruyan (Meryem); Biz ona Kendi ruhumuzdan üfledik, onu ve çocuğunu insanlığa bir ayet kıldık. (21/91)
Onlar sanyıyorlar mı ki, kendilerine verdiğimiz mal ve çocuklarla (23/55)
Biz onların hayırlarına koşuyoruz (veya yardım ediyoruz)? Hayır, onlar şuurunda değililer. (23/56)
Allah, hiçbir çocuk edinmemiştir ve O'nunla birlikte hiçbir ilah yoktur; eğer olsaydı, her bir ilah elbette kendi yarattığını götürürverirdi ve (ilahların) bir kısmına karşı üstünlük sağlardı. Allah, onların nitelendiregeldiklerinden yücedir. (23/91)
Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırınsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar, ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini, yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)
Sizden olan çocuklar, erginlik çağına erdikleri zaman, kendilerinden öncekilerin izin istediği gibi, bundan böyle izin istesinler. İşte Allah, ayetlerini size böyle açıklar. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/59)
Göklerin ve yerin mülkü O'nundur; çocuk edinmemiştir. O'na mülkünde ortak yoktur, herşeyi yaratmış, ona bir düzen vermiş, belli bir ölçüyle takdir etmiştir. (25/2)
(Gittiler ve Firavun:) Dedi ki: "Biz seni içimizde daha çocukken yetiştirip büyütmedik mi? Sen ömrünün nice yıllarını aramızda geçirmedin mi?" (26/18)
'Malın da, çocukların da bir yarar sağlayamadığı günde." (26/88)
Size hayvanlar, çocuklar (vererek) yardım etti." (26/133)
Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyülenmiş ve oranın halkını birtakım fırkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardandı. (28/4)

KURAN FİHRİSTİ

Ey insanlar, Rabb'inizden korkup-sakinin ve öyle bir günün azabından çekinip-korkun ki, (o gün hiç) bir baba, çocuğu için bir karşılık veremez ve (hiç) bir çocuk da babası için bir şeyi verebilecek (durumda) değildir. Şüphesiz Allah'ın va'di hak'tır. Artık dünya hayatı sizi aldatmaya sürüklemesin ve aldatıcı(lar) da sizi Allah ile aldatmasın. (31/33)

Allah, bir adamın kendi (göğüs) boşluğu içinde iki kalp kılma ve kendilerini annelerimize benzeterek yemin konusu yaptığınız (ziharda bulunduğunuz) eşlerinizi sizin anneleriniz yapmadı, evlatlıklarınızı da sizin (öz) çocuklarınızı saymadı. Bu, sizin (yalnızca) ağzınızla söylemenizdir. Allah ise, hakkı söyler ve (doğru olan) yola yönettirir. (33/4)

Rabbim, bana salihlerden (olan bir çocuk) armağan et." (37/100)

Biz de onu halim bir çocukla müjdeledik. (37/101)

Şimdi sen onlara sor: -Kızlar senin Rabbinin, erkek çocuklar onların mı? (37/149)

(Allah,) Kızları, erkek çocuklara tercih mi etmiş? (37/153)

Eğer Allah, çocuk edinmek isteseydi, yaratıklarından dilediğini elbette seçerdi. O, yücedir; O, bir olan, kahredici olan Allah'tır. (39/4)

Böylece, o, Katımızdan kendilerine bir hak ile geldiği zaman, dediler ki: "Onunla birlikte iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün; kadınlarını ise sağ bırakın." Ancak kafirlerin hileli-düzeni boşa çıkmakta olandan başkası değildir. (40/25)

Oysa onlardan biri, O, Rahman için verdiği örnek ile (kız çocuğunun doğumuyla) müjdelendiği zaman, yüzü simsiyah kesilmiş olarak kahrından yutkundukça yutkunur. (43/17)

De ki: "Eğer Rahman'ın çocuğu olsaydı, ona tapanların ilki ben olurdu." (43/81)

(Onlar yemeyince) Bunun üzerine içine bir tür korku düştü. "Korkma" dediler ve ona bilgin bir erkek çocuk müjdesini verdiler. (51/28)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, (eğlence türünden) tutkulu bir oyalamadır, bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusudur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldaniş olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

Ne malları, ne çocukları onlara Allah'a karşı hiçbir şeyle yarar sağlamaz. Onlar, ateşin halkıdır, içinde süresiz kalacaklardır. (58/17)

Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim (topluluk) bulamazsın ki, Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar, ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar, öyle kimselerdir ki, (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları Kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın firkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın firkası olanlar, felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir. (58/22)

Ne yakın akrabalarınız, ne çocuklarınızın kıyamet günü size bir

yarar sağlayamaz. (Allah) Sizin aranızı ayıracaktır. Allah, yaptıklarınızı görendir. (60/3)

Ey Peygamber, mü'min kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak), ma'ruf (iyi, güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek üzere, sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman, onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (60/12)

Ey iman edenler, ne mallarınız, ne çocuklarınız sizi Allah'ı zikretmekten 'tutkuya kapıtırarak-alıkoymasın'; kim böyle yaparsa, artık onlar hüsranı uğrayanların ta kendileridir. (63/9)

Ey iman edenler, gerçek şu ki, sizin eşlerinizden ve çocuklarınızdan bir kısmı sizler için (bire) düşmandırlar. Şu halde onlardan sakının. Yine de affeder, hoş görür (kusurlarını yüzlerine vurmaz) ve bağışlarsanız, artık elbette Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (64/14)

Mallarınız ve çocuklarınız sizin için ancak bir fitne (bir dene-medir). Allah ise, büyük ecir (en güzel karşılık) O'nun Katında olandır. (64/15)

Mal (servet) ve çocuklar sahibi oldu diye, (68/14)

Size mallar ve çocuklarla yardımda bulunsun. Size (ürün yüklü) bağlar-bahçeler versin, ırmaklar da versin." (71/12)

Nuh: "Rabbim, gerçekten onlar bana isyan ettiler; mal ve çocukları kendisine ziyandan başka bir şeyi arttırmayan kimselere uydular." (71/21)

Elbette, Rabbimizin şanı yücedir. O, ne bir eş edinmiştir, ne de bir çocuk." (72/3)

Eğer inkâr edecek olursanız, çocukların saçlarını ağartan bir günde kendinizi nasıl koruyacaksınız? (73/17)

Göz önünde-hazır çocuklar (verdim). (74/13)

Eşinden ve çocuklarından, (80/36)

ÇOĞUNLUK

Binlerce kişinin ölüm korkusuyla yurtlarından çıktıklarını görmedin mi? Allah onlara: "Ölün" dedi, sonra da onları diriltti. Şüphesiz Allah, insanlara karşı fazl sahibidir. Ancak, insanların çoğunluğu şükretmez. (2/243)

Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; maruf (iyi ve İslam'a uygun) olanı emreder, münker olandan sakındırır ve Allah'a iman edersiniz. Kitap Ehli de inanmış olsaydı, elbette kendileri için hayırlı olurdu. İçlerinden iman edenler vardır, fakat çoğunluğu fıska sapanlardır. (3/110)

Bir fitne olmayacak sandılar, körleştiler, sağırлаştılar. Sonra Allah, tevbelarını kabul etti, (yine) onlardan çoğunluğu körleştiler, sağırлаştılar. Allah yapmakta olduklarını görendir. (5/71)

Yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan şaşırtıp-saptırır. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminle yalan söylerler.' (6/116)

Onların çoğunluğu zandan başkasına uymaz. Gerçekten zan ise, haktan hiç bir şeyi sağlayamaz. Şühesiz Allah, onların işle-mekte olduklarını bilendir. (10/36)

Rabbinden apaçık bir delil üzerinde bulunan, onu yine ondan bir şahid izleyen ve ondan önce bir önder ve rahmet olarak Musa'nın kitabı (kendisini doğrulamakta) bulunan kimse, (artık onlar) gibi midir? İşte onlar, buna (Kur'an'a) inanırlar. Gruplardan

Harun Yahya (Adnan Oktar)

biri onu inkar ederse, ateş ona vaadedilen yerdir. Öyleyse, bundan kuşkuda olma, çünkü o, Rabbinden olan bir hakktır. Ancak insanların çoğunluğu inanmazlar. (11/17)

Ve: "Biz mallar ve evlatlar bakımından daha çoğunlukta ve bir azaba uğratılacak da değiliz" demişlerdir. (34/35)

ÇÖL

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbim onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rab-bim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bilen, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (12/100)

Onlar (münafıklar, düşman) birliklerinin gitmediklerini sanıyorlardı. Eğer (askeri) birlikler gelecek olsa, çölde bedevi-Araplar arasında olup sizin haberlerinizi (ordan) sormayı cidden arzu ediyorlardı. Fakat içinizde olsalardı ancak pek az savaşmışlardı. (33/20)

KURAN FİHRİSTİ

- D -

DABBET-ÜL ARZ

O söz, başlarına geldiği zaman, onlara yerden bir Dabbe çıkarırdı; o da, insanların Bizim ayetlerimize kesin bir bilgiyle inanmadıklarını onlara söyler. (27/82)

DAĞ

Hani İbrahim: "Rabbim, bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster" demişti. (Allah ona:) "İnanmıyor musun?" deyince, "Hayır (inandım), ancak kalbimin tatmin olması için" dedi. "Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır, sonra onları (parçalayıp) her bir parçasını bir dağın üzerine bırak, sonra da onları çağır. Sana koşarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/260)

(Allah'ın) Ad (kavminden) sonra rasul halifeler kıldığını ve sizi yeryüzünde (güç ve servetle) yerleştirdiğini hatırlayın. Ki onun düzlüklerinde köşkler kuruyor, dağlardan evler yontuyordunuz. Şu halde Allah'ın nimetlerini hatırlayın, yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (7/74)

Musa tayin edilen sürede gelince ve Rabbi onunla konuşunca: "Rabbim, bana göster, Seni göreyim" dedi. (Allah:) "Beni asla göremezsin, ama şu dağa bak; eğer o yerinde karar kılabilirse, sen de Beni göreceksin." Rabbi dağa tecelli edince, onu param parça etti. Musa bayılarak yere düştü. Kendine geldiğinde: "Sen ne yücesin (Rabbim). Sana tevbe ettim ve ben iman edenlerin ilkiyim" dedi. (7/143)

Bir zamanlar dağı, sanki bir gölgelikmiş gibi üstlerine geçirmişti. Onlar ise neredeyse tepelerine düşecek sanmışlardı. (Onlara demiştik ki:) "Size verdiklerimize sınımsız sarılın ve onda olanı düşünün, ki sakınasınız." (7/171)

(Gemi) Onlarla dağlar gibi dalga(lar) içinde yüzüyorken Nuh, bir kenara çekilmiş olan oğluna seslendi: "Ey oğlum, bizimle birlikte bin ve kâfirlerle birlikte olma." (11/42)

(Oğlu) Dedi ki: "Ben bir dağa sığınacağım, o beni sudan korur." Dedi ki: "Bugün Allah'ın emrinden, esirgeyen olan (Allah)dan başka bir koruyucu yoktur." Ve ikisinin arasına dalga girdi, böylece o da boğulanlardan oldu. (11/43)

Eğer kendisiyle dağların yürütüldüğü, yerin parçalandığı veya ölülerin konuşturulduğu bir Kur'an olsaydı (yine bu Kur'an olurdu). Hayır, emrin tümü Allah'ındır. İman edenler hâlâ anlamadılar mı ki, eğer Allah dilemiş olsaydı, insanların tümünü hidayete erdirmiş olurdu. İnkâr edenler, Allah'ın va'di gelinceye kadar, yaptıkları dolayısıyla ya başlarına çetin bir bela çatacak veya yurtlarının yakınına inecek. Şüphesiz Allah, verdiği sözden dönmez. (13/31)

Gerçek şu ki, onlar hileli-düzenler kurdular. Oysa onların düzenleri, dağları yerlerinden oynatacak da olsa, Allah Katında onlara hazırlanmış düzen (kötü bir karşılık) vardır. (14/46)

Dağlardan güvenli evler yontuyorlardı. (15/82)

Sizi sarsıntıya uğrattır diye yerde sarsılmaz dağlar bıraktı, ırmaqlar ve yollar da (kıldı). Umulur ki doğru yolu bulursunuz. (16/15)

Rabb'in bal arısına vahyetti: Dağlarda, ağaçlarda ve onların kurdukları çardaklarda kendine evler edin. (16/68)

Allah, sizin için yarattığı şeylerden gölgeler kıldı. Dağlarda da sizin için barınaklar-siperler kıldı, sizi sıcaaktan koruyacak elbi-

seler, sizi savaşınızda (zorluklara karşı) koruyacak giyimlikler de var etti. İşte O, üzerinizdeki nimetini böyle tamamlamaktadır, umulur ki teslim olursunuz. (16/81)

Yeryüzünde böbürlenerek yürüme; çünkü sen ne yeri yarabilirsin, ne dağlara boyca ulaşabilirsin. (17/37)

Dağları yürüteceğimiz gün, yeri çirliçiplik (dümdüz olmuş) görürsün; onları bir arada toplamışsın da, içlerinden hiçbirini dışarda bırakmamışızdır. (18/47)

Bana demir kütleleri getirin", iki dağın arası eşit düzeye gelince, "Körükleyin" dedi. Onu ateş haline getirinceye kadar (bu işi yaptı, sonra:) dedi ki: "Bana getirin, üzerine eritilmiş bakır dökeyim." (18/96)

Neredeyse bundan dolayı, gökler paramparça olacak, yer çatacak ve dağlar yıkılıp göçüverecekti. (19/90)

Sana dağlar hakkında soruyorlar. De ki: "Benim Rabbim, onları darmadağın edip savuracak" (20/105)

Yeryüzünde, onları sarsmasın diye, sabit dağlar yarattık ve doğru gidebilsinler diye geniş yollar açtık. (21/31)

Biz bunu (hüküm) Süleyman'a kavratmış, her birine hüküm ve ilim verdik. Davud ile birlikte tesbih etsinler diye, dağlara ve kuşlara boyun eğdirdik. (Bunları) Yapanlar Biz idik. (21/79)

Görmedin mi ki, gerçekten, göklerde ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoku Allah'a secde etmekteydiler. Birçoğu üzerine azab hak olmuştu. Allah kimi aşâğılık kılsa, artık onun için bir yüceltici yoktur. Şüphesiz Allah, dilediğini yapar. (22/18)

Görmedin mi ki, Allah bulutları sürmekte, sonra aralarını birleştirmekte, sonra da onları üst üste yığmaktadır; böylece, yağmurun bunların arasından akıp-çıktığını görürsün. Gökten içinde dolu bulunan dağlar (gibi bulutlar) indirirler, onu dilediğine isabet ettirir de, dilediğinden onu çevirir; şimşeginin parıltısı neredeyse gözleri kamaştırıp götürüverecektir. (24/43)

Bunun üzerine Musa'ya: "Asanla denize vur" diye vahyettik. (Vurdu ve) Deniz hemencecik yarılıverdi de her parçası kocaman bir dağ gibi oldu. (26/63)

Dağlardan ustalıkla zevkli evler yontuyorsunuz." (26/149)

Ya da yeryüzünü bir karar yeri kılan, onun arasında ırmaqlar var eden ve ona (yeryüzü için) sarsılmaz dağlar yaratan ve iki deniz arasında bir ara-engel (haciz) koyan mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Hayır onların çoğu bilmiyorlar. (27/61)

Dağları görürsün de, donmuş sanırsın; oysa onlar bulutların sürüklenmesi gibi sürüklenirler. herşeyi 'sapaşağlam ve yerli yerinde yapan' Allah'ın sanatı (yapısı)dır (bu). Şüphesiz O, işlediklerinizden haberdârdır. (27/88)

O, gökleri dayanak olmaksızın yaratmıştır, bunu görmektesiniz. Arzda da, sizi sarsıntıya uğrattır diye sarsılmaz dağlar bıraktı ve orada her canlıdan türetilip yayıverdi. Biz gökten su indirdik, böylelikle orada her güzel olan çiftten bir bitki bitirdik. (31/10)

Gerçek şu ki, Biz emanetleri göklere, yere ve dağlara sunduk da onlar bunu yüklenmekten kaçındılar ve ondan korkuya kapıldılar; onu insan yükledi. Çünkü o, çok zalim, çok cahildir. (33/72)

Andolsun, Biz Davud'a tarafımızdan bir fazl (üstünlük) verdik. "Ey dağlar, onunla birlikte (Beni tesbih edip) yankıyla ses verin" (dedik) ve kuşlara da (aynısını emrettik). Ve ona demiri yumuşattık. (34/10)

Allah'ın gökyüzünden su indirdiğini görmedin mi? Böylece Biz onunla, renkleri değişik olan meyveler çıkardık. Dağlardan da

Harun Yahya (Adnan Oktar)

beyaz, kırmızı renkleri değişik ve siyah yollar (kıldık). (35/27)
Doğrusu Biz dağlara boyun eğdirdik, akşam ve sabah kendisiyle birlikte (Allah'ı) tesbih ederlerdi. (38/18)

Orda (yerde) onun üstünde sarsılmaz dağlar var etti, onda bereketler yarattı ve isteyip-arayanlar için eşit olmak üzere ordaki rızıkları dört günde takdir etti. (41/10)

Denizde yüksek dağlar gibi seyreden gemiler O'nun ayetlerindedir. (42/32)

Yeri de (nasıl) döşeyip-yaydık? Onda sarsılmaz dağlar bıraktık ve onda 'göz alıcı ve iç açıcı' her çiftten (nice bitkiler) bitirdik. (50/7)

Ve dağlar (yerlerinden oynatan) bir yürüyüşle yürür. (52/10)

Denizde koca dağlar gibi yükselen gemiler O'nundur. (55/24)

Ve dağlar darmadağın olup ufalandığı, (56/5)

Şayet Biz bu Kur'an'ı bir dağın üzerine indirmiş olsaydık, andolsun onu Allah korkusundan saygı ile baş eğmiş, parça parça olmuştuk görürdün. İşte Biz, belki düşünürler diye, insanlara böyle örnekler veririz. (59/21)

Yeryüzü ve dağlar yerlerinden oynatılıp kaldırılacağı, ardından tek bir çarpma ile birbirlerine çarpılıp parça parça olacağı zaman. (69/14)

Dağlar da (etrafı uçmuş) rengarenk yün gibi olacak. (70/9)

(Öyle) Bir gün ki, yeryüzü ve dağlar titremeye-tutulur ve dağlar göçüveren bir kum yığını olur. (73/14)

Dağlar, kökünden sökülüp savrulduğu zaman, (77/10)

Ve onda sabit yüksek dağlar var etmedik mi? Size tatlı bir su içirmedik mi? (77/27)

Dağları da birer kazık? (78/7)

Dağlar yürütülmüş, artık bir serab oluvermiştir. (78/20)

Dağlarını dikip-oturttu; (79/32)

Dağlar, yürütüldüğü zaman, (81/3)

Dağlara; nasıl oturtulup-kuruldu? (88/19)

Sina dağına, (95/2)

Ve dağların 'etrafa saçılmış' renkli yünler gibi olacakları (gün), (101/5)

DALGA

Karada ve denizde sizi gezdiren O'dur. Öyle ki siz gemide bulunduğunuz zaman, onlar da güzel bir rüzgarla onu yüzdürürlerken ve (tam) bununla sevinmekteyken, ona çılginca bir rüzgar gelip çatar ve her yandan dalgalar onları kuşatıverir; onlar artık bu (dalgalarla) gerçekten kuşatıldıklarını sanmışlarken, dinde O'na 'gönülden katiksiz bağlılar (muhtlisler)' olarak Allah'a dua etmeye başlarlar: "Andolsun eğer bundan bizi kurtaracak olursan, muhakkak Sana şükredenlerden olacağız." (10/22)

(Gemi) Onlarla dağlar gibi dalga(lar) içinde yüzüyorken Nuh, bir kenara çekilmiş olan oğluna seslendi: "Ey oğlum, bizimle birlikte bin ve kâfirlerle birlikte olma." (11/42)

(Oğlu) Dedi ki: "Ben bir dağa sığınacağım, o beni sudan korur." Dedi ki: "Bugün Allah'ın emrinden, esirgeyen olan (Allah)dan başka bir koruyucu yoktur." Ve ikisinin arasına dalga girdi, böylece o da boğulanlardan oldu. (11/43)

Ya da (inkâr edenlerin amelleri) engin bir denizdeki karanlıklara benzer; onun üstünü bir dalga kaplar, onun üstünde bir dalga, onun da üstünde bir bulut vardır. Bir kısmı bir kısmı üzerinde olan karanlıklar; elini çıkardığında onu bile neredeyse göremeyecek. Allah kime nur vermemişse, artık onun için nur yoktur. (24/40)

Onları kara gölgeler gibi dalgalar sarverdiği zaman, dini yalnız-

ca O'na 'halis kılan gönülden bağlılar' olarak Allah'a yalvarıp yakarılır (dua ederler). Böylece onları karaya çıkarıp-kurtarınca, artık onlardan bir kısmı orta yolu tutuyor. Bizim ayetlerimizi gaddar, nankör olandan başkası inkâr etmez. (31/32)

DALGIÇ

Onun için denizde dalgıçlık yapan ve bundan başka iş(ler) de gören şeytanlardan kimseleri de (emrine verdik). Biz onların koruyucuları idik. (21/82)

Şeytanları da; her bina ustasını ve dalgıç olanı. (38/37)

DALLAR

(Firavun) Dedi ki: "Ben size izin vermeden önce O'na inandınız öyle mi? Şüphesiz o, size büyüü öğreten büyüünüzdür. O halde ben de sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çapraz olarak keseceğim ve sizi hurma dallarında sallandıracağım. Siz de elbette, hangimizin azabı daha şiddetliymiş ve daha süreklimiş öğrenmiş olacaksınız." (20/71)

Yüklü dalları bükülmüş kiraz (ağaçları), (56/28)

DAMAR

Sonra onun can damarını elbette keserdik. (69/46)

DAMGA

Her nerede bulunurlarsa bulunsunlar -Allah'ın ipine ve insanların ipine (ahdine) sığınanlar başka- onlara zillet (zorluk damgası) vurulmuştur. Onlar, Allah'tan bir gazaba uğradılar da üzerlerine aşağılanma (damgası) vuruldu. Bu, Allah'ın ayetlerini inkâr etmeleri ve peygamberleri haksız yere öldürmeleri nedeniyledir. (Yine) Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları dolayısıyladır. (3/112)

Onların kendi sözlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerine karşı inkârı sapmaları, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve: "Kalplerimiz örtüldü" demeleri nedeniyle (onları lanetledik.) Hayır; Allah, inkârları dolayısıyla ona (kalplerine) damga vurmuştur. Onların azı dışında, inanmazlar. (4/155)

(Bütün bunlar.) Sakinlerinden sonra yeryüzüne mirasçı olanları doğruya erdirme(ye veya ortaya çıkarmaya yetmez) mi? Eğer Biz dilemiş olsaydık onlara günahları nedeniyle bir musibet isabet ettirdik; ve kalplerine damgalar vururduk da onlar böylelikle işitmeyenler olurlardı. (7/100)

İşte bu ülkeler, sana onların 'haberlerinden aktarmalar yapıyoruz.' Gerçekten, onlara elçileri apaçık belgelerle gelmişlerdi. Ama daha önceden yalanlamaları nedeniyle iman eder olmadılar. İşte Allah, inkâr edenlerin kalplerini böyle damgalar. (7/101) Rabbinin Katında 'belli bir biçime sokulmuş, damgalanmış' olarak. Bunlar zalimlerden uzak değildir. (11/83)

Yakında Biz onun hortumu (burnu) üzerine damga vuracağız. (68/16)

DAMLA

İnsanı bir damla sudan yarattı, buna rağmen o, apaçık bir düşmandır. (16/4)

Kendisiyle konuşmakta olan arkadaşı ona dedi ki: "Seni topraktan, sonra bir damla sudan yaratan, sonra da seni düzgün (eli ayağı tutan, gücü kuvveti yerinde) bir adam kılan (Allah)ı inkâr mı ettin?" (18/37)

Ey insanlar, eğer diriliştten yana bir kuşku içindeyseniz, gerçek şu ki, Biz sizi topraktan yarattık, sonra bir damla sudan, sonra

KURAN FİHRİSTİ

bir alak'tan (embriyo), sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çignem et parçasından; size (kudretimizi) açıkça göstermek için. Dilediğimizi, adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kiminiz de, bildikten sonra hiçbir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilmektedir. Yeryüzünü kupkuru öl gibi görürsün, fakat Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir, kabarr ve her güzel çiftten (ürümler) bitirir. (22/5)

Sonra onu bir su damlası olarak, savunması sağlam bir karar yerine yerleştirdik. (23/13)

Sonra o su damlasını bir alak (embriyo) olarak yarattık; ardından o alak'ı (hücre topluluğu) bir çignem et parçası olarak yarattık; daha sonra o çignem et parçasını kemik olarak yarattık; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir başka yaratılışla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne yücedir. (23/14) Allah sizi topraktan yarattı, sonra bir damla sudan. Sonra da sizi çift çift kıldı. O'nun bilgisi olmaksızın, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Ömür sürene, ömür verilmesi ve onun ömründen kısaltılması da mutlaka bir kitapta (yazılı)dır. Gerçekten bu, Allah'a göre kolaydır. (35/11)

İnsan, Bizim kendisini bir damla sudan yarattığımızı görmüyor mu? Şimdi o, apaçık bir düşünme kesilmiştir. (36/77)

O'dur ki, sizi topraktan, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo) yarattı; sonra sizi bir bebek olarak çıkarmakta, sonra güçlü (erginlik) çağınıza erişmeniz, sonra da yaşlanmanız için size (belli bir ömür vermektedir). Sizden kiminin daha önce hayatına son verilmektedir; adı konulmuş bir ecele erişmeniz ve belki aklınızı kullanmanız için (Allah sizi böyle yaratır). (40/67)

Bir damla sudan (döl yatağına) meni döküldüğü zaman. (53/46) Kendisi, akıtılan meniden bir damla su değil miydi? (75/37)

Şüphesiz Biz insanı, karmaşık olan bir damla sudan yarattık. Onu deniyoruz. Bundan dolayı onu işiten ve gören yaptık. (76/2)

Bir damla sudan yarattı da onu 'bir ölçüyle biçime soktu.' (80/19)

DARLIK

Onlar, bollukta da, darlıkta da infak edenler, öfkelerini yeneler ve insanlar (daki hakların)dan bağışlama ile (vaz) geçenlerdir. Allah, iyilik yapanları sever. (3/134)

Böylece onun (Yusuf'un) huzuruna girdikleri zaman, dediler ki: "Ey Vezir, bize ve ailemize şiddetli bir darlık dokundu; önemi olmayan bir sermaye ile geldik. Bize artık (yine) ölçüğü tam olarak ver ve bize ilave bir bağışta bulun. Şüphesiz Allah, tasaddukta bulunanlara karşılığını verir." (12/88)

(Boşadığınızı) Kadınları, gücünüz oranında oturmakta olduğunuz yerin bir yanında oturtun, onlara 'darlık ve sıkıntıya düşürmek amacıyla' zarar vermeyin. Eğer onlar hamile iseler, yüklerini bırakıncaya (doğumlarını yapıncaya) kadar onlara nafaka verin. Şayet sizler için (çocuğu) emzirirlerse, onlara ücretlerini ödeyin. (Durum ve ilişkilerinizi) Kendi aranızda maruf (güzellik ve İslam'a uygun bir tarz) üzere görüşüp-konuşun. Eğer güçlük içine girenerseniz, bu durumda (çocuğu) onun (babası) için bir başkası emzirebilir. (65/6)

DAVAR

Onları -ne olursa olsun- şartırtıp-saptıracağım, en olmadık kuruntulara düşüreceğim ve onlara kesin olarak davalarının kulaklarını kesmelerini emredeceğim ve Allah'ın yarattıklarını değiştirmelerini emredeceğim." Kim Allah'ı bırakıp da şeytani dost (veli) edinirse, kuşkusuz o, apaçık bir hüsrana uğramıştır. (4/119)

Dedi ki: "O, benim asamdır; ona dayanmakta, onunla davalarım için ağaçlardan yaprak düşürmekteyim, onda benim için daha başka yararlar da var." (20/18)

İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da renkleri böyle değişik olanlar vardır. Kulları içinde ise Allah'tan ancak alim olanlar 'içleri titreyerek-korkar'. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olanlar, bağışlayandır. (35/28)

Sizi tek bir nefisten yarattı, sonra ondan kendi eşini var etti ve sizin için davarlardan sekiz çift indirdi. Sizi annelerinizin karınlarında, üç karanlık içinde, bir yaratılıştan sonra (bir başka) yaratılışa (dönüştürüp) yaratmaktadır. İşte Rabbiniz olan Allah budur, mülk O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur. Buna rağmen nasıl çevriliyorsunuz? (39/6)

Allah O'dur ki, kimine binmeniz, kiminden yemeniz için size (bir yarar olmak üzere) davaları var etti. (40/79)

O, göklerin ve yerin yaratıcısıdır. Size kendi nefislerinizden eşler, davarlardan da çiftler var etti. Sizleri bu tarzda türetip-yayıyor. O'nun benzeri gibi olan hiçbir şey yoktur. O, işitendir, görendir. (42/11)

DAVET

Dediler ki: "Ey Salih, bundan önce sen içimizde kendisinden (iyilikler ve yararlılıklar) umulan biriydin. Atalarımızın taptığı şeylere tapmaktan sen bizi engelleyecek misin? Doğrusu biz, senin bizi davet ettiğin şeyden kuşku verici bir tereddüt içindeyiz." (11/62)

(Kadın) Onların düzenlerini işitince, onlara (bir davetçi) yolladı, oturup dayanacakları yerler hazırladı ve her birinin eline (önlendeki meyveleri soymaları için) bıçak verdi. (Yusuf'a da): "Çık, onlara (görün)" dedi. Böylece onlar onu (olağanüstü güzellikte) görünce (insanüstü bir varlıkmiş gibi gözlerinde) büyüttüler, (şaşınkınlıklarından) ellerini kestiler ve: "Allah'ı tenzih ederiz; bu bir beşer değildir. Bu, ancak üstün bir melektir" dediler. (12/31) De ki: "Bu, benim yolumdur. Bir basiret üzere Allah'a davet ederim; ben ve bana uyanlar da. Ve Allah'ı tenzih ederim, ben müşriklerden değilim." (12/108)

Kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilen dolayısıyla sevinirler; fakat (Müslümanların aleyhinde birleşen) gruplardan, onun bazısını inkâr edenler vardır. De ki: "Ben, yalnızca Allah'a kulluk etmek ve O'na ortak koşmamakla emrolundum. Ben ancak O'na davet ederim ve son dönüşüm O'nadır." (13/36)

Resulleri dedi ki: "Allah hakkında mı şüphe (ediyorsunuz)? O, gökleri ve yeri yaratandı; O, sizi, günahlarınızı bağışlamak için davet etmekte ve sizi adı konulmuş bir süreye kadar erteliyor." Dediler ki: "Siz, bizim benzerimiz olan birer beşerden başkası değilsiniz. Siz bizi, babalarımızın taptıklarından çevirip-engellemek istiyorsunuz, öyleyse bize apaçık bir delil getirin." (14/10)

Çok geçmeden, o iki (kadın)dan biri, (utana utana) yürüyerek ona geldi. "Babam, bizim için sürüleri sulamana karşılık sana mükafaat vermek üzere seni davet etmektedir." dedi. Bunun üzerine ona gelip de olup bitenleri anlatınca o: "Korkma" dedi. "Zalimler topluluğundan kurtulmuş oldun." (28/25)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Şu halde, sen bundan dolayı davet et ve emrolunduğun gibi doğru bir istikamet tuttur. Onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Ve de ki: Allah'ın indirildiği her kitaba inandım. Aranızda adaletli davranmakla emrolundum. Allah, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bizim, sizin amelleriniz sizindir. Bizimle aranızda 'deliller getirerek tartışma (ya, hucce- te gerek)' yoktur. Allah bizi bir araya getirip-toplayacaktır. Dö- nüş O'nadır." (42/15)

Ey kavmimiz, Allah'a davet edene icabet edin ve O'na iman edin; günahlarınızdan bir kısmını bağışlasın ve sizi acı bir azab- tan korusun." (46/31)

Kim Allah'a davet edene icabet etmezse, artık o, yeryüzünde (Allah'ın aciz bırakacak değildir ve onun O'ndan başka) velileri yoktur. İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler." (46/32)

Gözleri 'korkudan ve dehşetten düşük', kendilerini de zillet sar- ıp-kuşatmış. Oysa onlar, (daha önce) sapasağlam iken secde- ye davet edilirdiler. (68/43)

Dedi ki: "Rabbim, gerçekten kavmimi gece ve gündüz davet edip-durdum." (71/5)

Fakat davet etmem, bir kaçıştan başkasını arttırmadı." (71/6)

Doğrusu ben, onları bağışlayan için her davet edişimde, onlar parmaklarını kulaklarına tıkadılar, örtülerini başlarına çektiler ve büyüklük tasladıkça büyüklük gösterip-direttiler.' (71/7)

Sonra onları açıktan açığa davet ettim." (71/8)

DAVUD (A.S.)

Talut, orduyla birlikte ayrıldığında dedi ki: "Doğrusu Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse, artık o ben- den değildir ve kim de -ileyle bir avuç alanlar hariç- onu tad- mazsa bendirir. Küçük bir kısmı hariç (hepsi sudan) içti. O, kendisiyle beraber iman edenlerle (ırmağı) geçince onlar (geri- de kalanlar): "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı (koyacak) gücümüz yok" dediler. (O zaman) Muhakkak Allah'a kavuşa- caklarını umanlar (şöyle) dediler: "Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sab- redenlerle beraberdir." (2/249)

Onlar, Calut ve ordusuna karşı meydana (savaşa) çıktıklarında, dediler ki: "Rabbimiz, üzerimize sabir yağdır adımlarımızı sabit kıl (kaydırma) ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/250)

Böylece onları, Allah'ın izniyle yenilgiye uğrattılar. Davud, Ca- lut'u öldürdü. Allah da ona mülk ve hikmet verdi; ona dilediğin- den öğretti. Eğer Allah'ın insanların bir kısmı ile bir kısmını def'i (engellemesi) olmasaydı yeryüzü mutlaka fesada uğradı. An- cak Allah, aemlere karşı büyük fazl (ve ihсан) sahibidir. (2/251)

Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik. (4/163)

İsrailoğullarından inkâr edenlere Davud ve Meryem oğlu İsa dilileyle lanet edilmiştir. Bu isyan etmeleri ve haddi aşmaları nedeniyledir. (5/78)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik hepsini hidayete eriş- tirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Sü- leyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaş- tırdık. Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. (6/84)

Rabbim, göklerde ve yerde olan herkesi en iyi bilir. Andolsun, Biz, peygamberlerin bir kısmını bir kısmına üstün kıldık ve Da- vud'a da Zebur verdik. (17/55)

Davud ve Süleyman da; hani kavmin hayvanlarının içine girip yayıldığı ekin-tarlaları konusunda hüküm yürütüyorlardı. Biz on- ların hükmüne şahid idik. (21/78)

Biz, bunu (hüküm) Süleyman'a kavrattık, her birine hüküm ve ilim verdik. Davud ile birlikte tesbih etsinler diye dağlara ve kuş- lara boyun eğdirdik. (Bunları) Yapanlar Biz idik. (21/79)

Ve sizin için ona zorlu-savaşınızda sizi korusun diye, '(madeni) giyim-sanatını' öğrettik. Buna rağmen siz şükredenler misiniz? (21/80)

Andolsun Biz Zikir'den sonra Zebur'da da: "Şüphesiz Arz'a sa- lih kullarım varışçı olacaktır" diye yazdık. (21/105)

Andolsun Biz Davud'a tarafımızdan bir fazl (üstünlük) verdik. "Ey dağlar, onunla birlikte (Beni tesbih edip) yankıyla ses verin" (dedik) ve kuşlara da (aynısını emrettik). Ve ona demiri yumu- şattık. (34/10)

DEĞNEK

Zina eden kadın ve zina eden erkeğin her birine yüzer değnek (celde) vurun. Eğer Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız, onlara Allah'ın dinini (uygulama) konusunda sizi bir acıma tut- masın; onlara uygulanan cezaya mü'minlerden bir grup da şa- hit bulunsun. (24/2)

Korunan (iffetli) kadınlara (zina suçu) atan, sonra dört şahid ge- tirmeyenlere de seksen değnek vurun ve onların şahidliklerini ebedi olarak kabul etmeyin. Onlar fasık olanlardır. (24/4)

DEHŞET

Ya da (bunlar) karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek(ler)le yüklü, 'gökten şiddetli bir yağmur fırtınasına tutulmuş gibidirler ki, yıl- dırımın saldığı dehşetle'; ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tıkırlar. Oysa Allah kâfirleri çepeçevre kuşatıcıdır. (2/19)

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözle- rini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) bü- yük bir sihir getirmiş oldular. (7/116)

(Ey Muhammed,) Allah'ın sakın zulmedenlerin yapmakta olduk- larından habersiz sanma, onları yalnızca gözlerin dehşetle be- lereceği bir güne ertelemektedir. (14/42)

(Önlerine) Kitap konulmuştur; artık suçlu-günahkarların, onda olanlardan dolayı dehşetle-korkuya kapıldıklarını görsün. Derler ki: "Eyvahlar bize, bu kitaba ne oluyor ki, küçük büyük bi- rakmayıp herşeyi sayıp-döküyor?" Yapıp-ettiklerini (önlende) hazır bulmuşlardır. Rabbin hiç kimseye zulmetmez. (18/49)

Elini koynuna sok, kursursuz olarak bembeyaz çıksın. Ve (her türlü) dehşetten yana kanatlarını kendine doğru çek. İşte bun- lar, senin Rabbinden Firavun ve önde gelen adamlarına iki ke- sin-kanit (mucize)dir. Gerçekten onlar, fasık bir topluluktur." (28/32)

Gözleri 'zillet ve dehşetten düşmüş olarak', sanki 'yayılan' çekir- geler gibi kabirlerinden çıkarlar. (54/7)

Herhalde içlerinde 'dehşet ve yığınlık uyandırma bakımından' siz, Allah'tan daha çetinsiniz. Bu, şüphesiz onların 'derin bir kavrayışa sahip olmamaları' dolayısıyla böyledir. (59/13)

Gözleri 'korkudan ve dehşetten düşük', kendilerini de zillet sar- ıp-kuşatmış. Oysa onlar, (daha önce) sapasağlam iken secde- ye davet edilirdiler. (68/43)

Gözleri 'korkudan ve dehşetten düşük' yüzlerini de bir zillet kap- lamış; işte bu, kendilerine vadedilmekte olan (kıyamet ve azab) günüdür. (70/44)

KURAN FİHRİSTİ

DELİL

Her nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. (Şiz de) Her nerede olursanız yüzünüzü onun yönüne çevirin. Öyle ki, onlardan zulmedenlerin dışında insanların, size karşı bir delilleri olmasın. Onlardan korkmayın, Benden korkun, üzerinizdeki nimetimi tamamlayayım. Umulur ki hidayete erersiniz. (2/150)

Peygamberleri, onlara (şöyle) dedi: "Onun hükümdarlığının belgesi, size Tabut'un gelmesi (olacaktır ki) onda Rabbinizden 'bir güven duygusu ve huzur' ile Musa ailesinden ve Harun ailesinden artakalanlar var; onu melekler taşır. Eğer inanmışlarsanız, bunda şüphesiz sizin için bir delil vardır." (2/248)

Ve sizin dininize uyanlardan başkasına inanıp güvenmeyin." De ki: "Şüphesiz doğru yol Allah'ın dosdoğru yoludur. Size verilen bir benzeri birine (İslam peygamberine) veriliyor ya da Rabbinizin Katında onlar (Müslümanlar) size karşı deliller getiriyorlar, diye mi (bu telaşınız?) De ki: "Şüphesiz 'lutuf ve ihsan (fazl)' Allah'ın elindedir, onu dilediğine verir. Allah (rahmeti) geniş olandır, bilendir." (3/73)

Kendisi hakkında hiçbir delil indirmediği şeyi Allah'a ortak koştuklarından dolayı küfredenlerin kalplerine korku salacağız. Onların barınma yerleri ateştir. Zalimlerin konaklama yeri ne kötüdür. (3/151)

Diğerlerini de sizden ve kendi kavimlerinden güvende olmayı istiyor bulacaksınız. (Ama) Fitneye her geri çağrılışlarında içine başsağığı (balıklama) dalarlar. Şayet sizden uzak durmaz, barış (şartlarını) size bırakmaz ve ellerini çekmezlerse, artık onları her nerede bulursanız tutun ve onları öldürün. İşte size, onların aleyhinde apaçık olan 'destekleyici bir delil' kıldık. (4/91)

Ey iman edenler, mü'minleri bırakıp kafirleri veliler (dostlar) edinmeyin. Kendi aleyhinizde Allah'a apaçık olan kesin bir delil vermek ister misiniz? (4/144)

Kitap Ehli, senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişlerdi. Demişlerdi ki: "Bize Allah'ı açıkça göster." Böylece zulümlerinden dolayı onlara yıldırım çarpmıştı. Ardından kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, buzağıyı (ilah) edinmişlerdi. Yine bundan dolayı onları affettik ve Musa'ya apaçık olan ispatlayıcı bir delil verdik. (4/153)

Elçiler; müjdeciler ve uyarıcılar olarak (gönderildi). Öyle ki elçilerden sonra insanların Allah'a karşı (savunacak) delilleri olmasın. Allah, üstün ve güçlü olandır, hikmet ve hüküm sahibidir. (4/165)

Hem siz, Onun haklarında hiçbir delil indirmediği şeyleri Allah'a ortak koşmaktan korkmazken, ben nasıl sizin şirk koştuklarınızdan korkarım? Şu halde 'güvenlik içinde olmak bakımından' iki taraftan hangisi daha hak sahibidir? Eğer bilebilirseniz." (6/81)

Bu, İbrahim'e, kavmine karşı verdiğimiz delilimizdir. Biz, dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Şüphesiz senin Rabbin, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir. (6/83)

De ki: "En üstün ve apaçık delil Allah'ındır. Eğer O dileseydi elbette tümünüzü hidayete yönlendirirdi." (6/149)

De ki: "Rabbim yalnızca çirkin-hayasızlıkları onlardan açıkta olanlarını ve gizli olanlarını, - günah işlemeyi, haklı nedeni olmayan 'isyan ve saldırıyı' kendisi hakkında ispatlayıcı bir delil indirmediği şeyi Allah'a şirk koşmanızı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır." (7/33)

Andolsun" dedi. "Rabbinizden üzerinize işlenen bir azab ve ga-

zab gerekli kılındı. Allah'ın kendileri hakkında hiçbir delil indirmediği ve sizin ile babalarınızın isimlendirdiği (düzüp uydurdu-şu) birtakım isimler (düzme tanrılar ve kuralar) adına mı benimle mücadele ediyorsunuz? Öyleyse bekleyedurun; şüphesiz, ben de sizlerle birlikte bekleyenlerdenim." (7/71)

Hani siz vadinin yakın kenarında, onlar uzak yamaçındaydılar; kervan ise sizden daha aşağıdaydı. Eğer sözleşseydiniz, kaçınılmaz olarak sözleşme yeri (veya konusu) hakkında anlaşmazlığa düşerdiniz; ancak Allah, olacağı olan işi gerçekleştirmek için (böyle yaptı). Böylece, helak olacak kişi apaçık bir delilden sonra helak olsun, diri kalacak kişi apaçık bir delilden sonra hayatta kalsın. Şüphesiz Allah, gerçekten işitendir, bilendir. (8/42)

Onlara, kendilerinden öncekilerin; Nuh, Ad, Semud kavminin, İbrahim kavminin, Medyen ahalisinin ve yerle bir olan şehirlerin haberi gelmedi mi? Onlara resulleri apaçık deliller getirmişlerdi. Demek ki Allah, onlara zulmediyor değildi, ama onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (9/70)

Andolsun, sizden önceki nesilleri, resulleri kendilerine apaçık deliller getirdiği halde, zulmettikleri ve iman etmeyecek oldukları için yıkıma uğrattık. İşte Biz, suçlu-günahkar olan bir topluluğu böyle cezalandırırız. (10/13)

Allah çocuk edindi" dediler. O, (bundan) yücedir; O, hiçbir şeyi ihtiyacı olmayandır. Gökklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Kendinizde buna ilişkin bir delil de yoktur. Allah'a karşı bilmeyeceğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz? (10/68)

Rabbinden apaçık bir delil üzerinde bulunan, onu yine ondan bir şahid izleyen ve ondan önce bir önder ve rahmet olarak Musa'nın kitabı (kendisini doğrulamakta) bulunan kimse, (artık onlar) gibi midir? İşte onlar, buna (Kur'an'a) inanırlar. Gruplardan biri onu inkâr ederse, ateş ona vaadedilen yerdir. Öyleyse, bundan kuşkuda olma, çünkü o, Rabbinden olan bir haktr. Ancak insanların çoğunluğu inanmazlar. (11/17)

Andolsun, Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık olan bir delille gönderdik. (11/96)

Andolsun kadın onu arzulamıştı, -eğer Rabbinin (zinayı yasaklayan) kesin kanıt (burhan)ını görmeseydi- o da (Yusuf da) onu arzulamıştı. Böylelikle Biz ondan kötülük ve fuşu geri çevirmek için (ona delil gönderdik). Çünkü o, muhlis kullarımızdandı. (12/24)

Sonra onlarda (Yusuf'un iffetine ilişkin) delilleri görmelerinin ardından, mutlaka onu belli bir vakte kadar zindana atmak (görüşü) ağır bastı. (12/35)

Sizin Allah'tan başka tapıklarınız, Allah'ın kendileri hakkında hiçbir delil indirmediği, sizin ve atalarınızın ad olarak adlandırıklarınızdan başkası değildir. Hüküm, yalnızca Allah'ındır. O, kendisinden başkasına kulluk etmemenizi emretmiştir. Dosdoğru olan din işte budur, ancak insanların çoğu bilmezler." (12/40)

Sizden öncekilerin, Nuh kavminin, Ad ve Semud ile onlardan sonra gelenlerin haberi size gelmedi mi? Ki onları, Allah'tan başkası bilmez. Elçileri onlara apaçık delillerle gelmişlerdi de, ellerini ağızlarına götürüp (öfkelerinden ısırıyorlar) ve dediler ki: "Tartışmasız, biz sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyleri inkâr ettik ve bizi kendisine çağırıldığımız şeyden de gerçekten kuşku verici bir tereddüt içindediz." (14/9)

Resulleri dedi ki: "Allah hakkında mı şüphe (ediyorsunuz)? O, gökleri ve yeri yaratandır; O, sizi, günahlarınızı bağışlamak için davet etmekte ve sizi adı konulmuş bir süreye kadar erteliyor." Dediler ki: "Siz, bizim benzerimiz olan birer beyşerden başkası

Harun Yahya (Adnan Oktar)

değilsiniz. Siz bizi, babalarımızın taptıklarından çevirip-engellemek istiyorsunuz, öyleyse bize apaçık bir delil getirin." (14/10) Resulleri onlara dediler ki: "Doğrusu biz, sizin gibi yalnızca bir beşeriz, ancak Allah kullarından dilediğine lütufta bulunur. Allah'ın izni olmaksızın size bir delil getirmemiz bizim için olacak şey değil. Mü'minler, ancak Allah'a tevekkül etmelidirler." (14/11)

(Onları) Apaçık deliller ve kitaplarla (gönderdik). Sana da zikri (Kur'an'ı) indirdik ki, insanlara kendileri için indirileni açıklayasın ve onlar da iyice düşünsünler, diye. (16/44)

Şunlar, bizim kavmimizdir; O'ndan başkasını ilahlar edindiler, onlara apaçık bir delil getirmeleri gerekmez miydi? Öyleyse Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir?" (18/15)

Dediler ki: "Bize gelen apaçık delillere ve bizi yaratana seni asla 'tercih edip-seçmeyiz." Neyde hükmünü yürütebileceksen, durmaksızın hükmünü yürüt; sen, yalnızca bu dünya hayatında hükmünü yürütebilirsin." (20/72)

Onlar, Allah'ı bırakıp da (Allah'ın) kendisine bir delil indirmediyi ve haklarında (hiçbir) bilgileri olmayan şeylere tapıyorlar. Zulmedenler için hiçbir yardımcı yoktur. (22/71)

Sonra Musa ve kardeşi Harun'u ayetlerimizle ve apaçık bir delille gönderdik. (23/45)

Rabbini görmedin mi, gölgeyi nasıl uzatıvermiştir? Eğer dilemiş olsaydı onu durgun kılardı. Sonra Biz güneşi ona bir delil kıldırdık. (25/45)

İsrailoğulları bilginlerinin onu bilmesi onlar için bir delil (ayet) değil mi? (26/197)

Onu gerçekten şiddetli bir azabla azablandıracağım, ya da onu boğazlayacağım veya o, bana apaçık olan bir delil getirmelidir." (27/21)

Karun'u, Firavun'u ve Haman'ı da (yıkıma uğrattık). Andolsun, Musa onlara apaçık delillerle gelmişti, ancak yeryüzünde büyüklendiler. Oysa onlar (azabtan kurtulup) geçecek değillerdi. (29/39)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı? Böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler. Onlar, güç bakımından kendilerinden daha üstün idiler, toprağı alt-üst etmişler (ekmişler, madenler, sular arayıp çıkarmışlar) ve onu, kendilerinin imar ettiklerinden daha çok imar etmişlerdi. Elçileri de, onlara açık delillerle gelmişti. Demek ki Allah onlara zulmetmiyordu, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (30/9)

Yoksa Biz, onlara ispatlı bir delil indirdik de, o mu O'na ortak koşmalarını söylüyor? (30/35)

Yoksa sizin apaçık olan bir deliliniz mi var? (37/156) Andolsun, Biz Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık bir delille gönderdik; (40/23)

Ki onlar, Allah'ın ayetleri konusunda kendilerine gelmiş bir delil bulunmaksızın mücadele edip dururlar. (Bu,) Allah Katında da, iman edenler Katında da büyük bir öfke (sebebi)dir. İşte Allah, her mütekebbir zorbanın kabini böyle mühürler." (40/35)

Şüphesiz, kendilerine gelmiş bulunan hiçbir delil olmaksızın, Allah'ın ayetleri konusunda mücadele edenlere gelince; onların göğüslerinde kendisine ulaşamayacakları bir büyüklük (isteğinden) başkası yoktur. Artık sen Allah'a sığın. Şüphesiz O hakkıyla işiten, hakkıyla görendir. (40/56)

Şu halde, sen bundan dolayı davet et ve emrolunduğun gibi doğru bir istikamet tuttur. Onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Ve de ki: Allah'ın indirdiği her kitaba inandım. Aranızda

adaletli davranmakla emrolundum. Allah, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bizim, sizin amelleriniz sizindir. Bizimle aranızda 'deliller getirerek tartışma (ya, hucce- te gerek)' yoktur. Allah bizi bir araya getirip-toplayacaktır. Dönüş O'nadır." (42/15)

O'na icabet olunduktan sonra, Allah hakkında (sözde) 'deliller öne sürüp tartışanların' delilleri, Rableri Katında geçersizdir. Onların üzerinde bir gazab vardır ve şiddetli azab onlardır. (42/16)

Allah'a karşı büyülenmeyin; şüphesiz size apaçık, bir delil getiriyorum." (44/19)

Onlara açık belgeler olarak ayetlerimiz okunduğu zaman, onların (sözde) delilleri: "Eğer doğru sözlüler iseniz, atalarımızı (diriltip) getirin" demekten başkası değildir. (45/25)

Musa (alayın)da da (düşündürücü ayetler vardır). Hani Biz onu açık bir delille Firavun'a göndermiştik; (51/38)

Yoksa onların bir merdivenleri mi var (ki) onunla (yükselip en yüce makamda konuşulanları) dinliyorlar? Öyleyse, dinleyenleri açık bir delil getirsin. (52/38)

Bu (putlar ise,) sizin ve atalarımızın (kendi istek ve öngörünüze göre) isimlendirdiğiniz (keyfi) isimlerden başkası değildir. Allah, onlarla ilgili 'hiçbir delil' indirmemiştir. Onlar, yalnızca zanna ve nefislerinin (alçak) heva (istek ve tutku) olarak arzu ettiklerine uyuyorlar. Oysa andolsun, onlara Rablerinden yol gösterici gelmiştir. (53/23)

Kitap ehlinde ve müşriklere inkâr edenler, kendilerine apaçık bir delil gelinceye kadar, (buldukları durumdan) kopup-ayrılacak değillerdi. (98/1)

(O delil de) Allah'tan gönderilmiş-bir elçi (ki,) tertemiz sahifeleri okumaktadır; (98/2)

DELİLİK

Sahiplerinde (ya da arkadaşları olan peygamberde) delilikten hiçbir şey olmadığını düşünmüyorlar mı? O, apaçık bir uyarıcıdan başkası değildir. (7/184)

Yahut: "Ona bir delilik var" mı diyorlar? Hayır, o, onlara hak ile gelmiş bulunmaktadır ve onların çoğu hakkı çirkin karşılıyorlar. (23/70)

(Firavun) Dedi ki: "Şüphesiz size gönderilmiş bulunan elçinizi, gerçekten bir delidir." (26/27)

Allah'a karşı yalan mı düzüp uyduruyor, yoksa kendisinde bir delilik mi var?" Hayır, ahirete inananmayanlar, azabta ve uzak bir sapıklık içindedirler. (34/8)

De ki: "Size bir tek öğüt veriyorum: "Allah için ikişer ikişer ve teker teker kıyam etmeniz, sonra düşünmeniz. Sizin sahibiniz (veya arkadaşınız olan Peygamber)de hiçbir delilik yoktur. O, yalnızca sizi, şiddetli bir azabın öncesinde uyarandır." (34/46)

Sonra, ondan yüz çevirdiler ve dediler ki: "(Bu,) Öğretimiştir, bir delidir." (44/14)

Fakat o, 'bütün kişisel ve askeri gücüyle' yüz çevirdi ve: "(Bu,) Ya bir büyücü veya bir delidir" dedi. (51/39)

Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanlamıştı; böylece kulumuz (Nuh'u) yalanladılar ve: "Delidir" dediler. O 'baskı altına alın-ıp engellenmişti.' (54/9)

O inkâr edenler, zikri (Kur'an'ı) işittikleri zaman, seni neredeyse gözleriyle devireceklerdi. "O, gerçekten bir delidir" diyorlar. (68/51)

Sizin sahibiniz bir deli değildir. (81/22)

KURAN FİHRİSTİ

DEMİR

De ki: "İster taş olun, ister demir." (17/50)

Bana demir kütleleri getirin", iki dağın arası eşit düzeye gelince, "Körükleyin" dedi. Onu ateş haline getirinceye kadar (bu işi yaptı, sonra): dedi ki: "Bana getirin, üzerine eritilmiş bakır dökemiyim." (18/96)

Onlar için demirden kamçılar vardır. (22/21)

Andolsun, Biz Davud'a tarafımızdan bir fazl (üstünlük) verdik. "Ey dağlar, onunla birlikte (Beni tesbih edip) yankıyla ses verin" (dedik) ve kuşlara da (aynısını emrettik). Ve ona demiri yumuşattık. (34/10)

Boyunlarında demir-halkalar ve (ayaklarında) zincirler olduğu halde sürüklenecekler; (40/71)

Andolsun, Biz elçilerimizi apaçık belgelerle gönderdik ve insanlar adaleti ayakta tutsunlar diye, onlarla birlikte kitabı ve mizanı indirdik. Ve kendisine çetin bir sertlik ve insanlar için (çeşitli) yararlar bulunan demiri de indirdik; öyle ki Allah, Kendisine ve elçilerine gayb ile (görmedikleri halde) kimlerin yardım edeceğini bilsin (ortaya çıkarsın). Şüphesiz Allah, büyük kuvvet sahibidir, üstün olandır. (57/25)

Doğrusu Biz kafirlerle zincirler, demir halkalar (tomruklar) ve çilginca yanan bir ateş hazırladık. (76/4)

DENEMEK

Hani Rabbi, İbrahim'i birtakım kelimelerle denemişti. O da (istenenleri) tam olarak yerine getirmişti. (O zaman Allah İbrahim'e): "Seni şüphesiz insanlara imam kılacağım" dedi. (İbrahim) "Ya soyumdan olanlar?" deyince (Allah): "Zalimler benim ahdimde erişemez" dedi. (2/124)

Andolsun, Allah size verdiği sözünde sadık kaldı; siz O'nun izniyle onları kırıp-geçiriyordunuz. Öyle ki sevdiğiniz (zaferi) size gösterdikten sonra, siz yılgınlık gösterdiniz, isyan ettiniz ve emir hakkında çekıştiniz. Sizden kiminiz dünyayı, kiminiz ahireti istiyordu. Sonra (Allah) denemek için sizi ondan çevirdi. Ama (yine de) sizi bağışladı. Allah mü'minlere karşı fazl (ve ihsan) sahibi olandır. (3/152)

Sonra kederin ardından üzerinize bir güvenlik (duygusu) indirdi, bir uyuklama ki, içinizden bir grubu sarıveriyordu. Bir grup da, canları derdine düşmüştü; Allah'a karşı haksız yere cahiliye zannıyla zanlara kapılarak: "Bu işten bize ne var ki?" diyorlardı. De ki: "Şüphesiz için tümü Allah'ındır." Onlar, sana açıklamadıkları şeyi içlerinde gizli tutuyorlar, "Bu işten bize bir şey olsaydı, biz burada öldürülmezdik" diyorlar. De ki: "Evlerinizde olsaydınız da üzerlerine öldürülmesi yazılmış olanlar, yine devrilecekleri yerlere gidecekti. (Bunu) Allah, sineleğinizdeki denemek ve kalplerinizde olanı arındırmak için (yaptı). Allah, sineleğinizde saklı duranı bilendir. (3/154)

Yetimleri, nikaha erişecekleri çağa kadar deneyin; şayet kendilerinde bir (rüşd) olgunlaşma gördünüz mü, hemen onlara mallarını verin. Büyüyecekler diye israf ile çarçabuk yemeyin. Zengin olan iffetli olmaya çalışsın, yoksul olan da artık maruf (ihtiyaca ve örfü uygun) bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman, onlara karşı şahid bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter. (4/6)

Sana da (Ey Muhammed, önündeki kitap(lar)) doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitab'ı (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dile-

seydi, sizi bir tek ümmet kıldı; ancak (bu,) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir. (5/48)

Ey iman edenler, Allah görünmezlikte (gaybte) kendisinden kimin korktuğunu ortaya çıkarmak için ellerinizi ve mızraklarınızın erişeceği avdan bir şeyle andolsun sizi deneyecektir. Artık kim bundan sonra haddi aşarsa, onun için acı bir azab vardır. (5/94)

Böylece: "Allah içimizden bunlara mı lütufta bulundu?" demeleri için onlardan bazısını bazısıyla denedik. Allah, şükredenleri daha iyi bilen değil mi? (6/53)

O sizi yeryüzünün halifeleri kıldı ve size verdikleriyle sizi denemek için kiminizi kiminize göre derecelerle yükseltti. Şüphesiz senin Rabbin, sonuçlandırmaya pek çabuk olandır ve şüphesiz O, bağışlayandır, esirgeyendir. (6/165)

Musa, belirlediğimiz buluşma zamanı için kavminden yetmiş adam seçip-ayırды. Bunları da 'dayanılmaz bir sarsıntı' tutuverince, dedi ki: "Rabbim, eğer dileseydin, onları ve beni daha önceden helak ederdin. (Şimdi) içimizdeki beyinsizlerin yaptıklarından dolayı bizi helak edecek misin? O da Senin denemenden başkası değildir. Onunla Sen dilediğini saptırır, dilediğini hidayete erdirirsin. Bizim velimiz Sensin. Öyleyse bizi bağışla, bizi esirge; Sen bağışlayanların en hayırlısıdır." (7/155)

Hani Biz sana: "Muhakkak Rabbin insanları çepçevre kuşatmıştır" demiştik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı insanlar denemek için yaptık, Kur'an'da lanetlenmiş ağacı da. Biz onları korkutuyoruz. Fakat (bu) onlarda büyük bir azgınlıktan başka bir şey arttırmıyor. (17/60)

Şüphesiz Biz, yeryüzü üzerindeki şeyleri ona bir süs kıldık; onların hangisinin daha güzel davranışta bulunduğunu deneyelim diye. (18/7)

Hani kız kardeşin gezinip; "Onu(n bakımını) üstlenecek birini size haber vereyim mi?" demekteydi. Böylece, seni annene geri çevirmiş olduk ki, gözü aydın olsun ve hüzne kapılmasın. Sen bir insan öldürmüştün de, Biz seni tasadan kurtarmış ve seni 'esaslı bir denemeden geçirip-denemiştik.' Medyen halkı arasında da yıllarca kalmıştı, sonra bir kader üzerine (buraya) geldin ey Musa." (20/40)

Onlardan bazı gruplara, kendilerini denemek için yararlandırdığımız dünya hayatının süsüne gözünü dikme. Senin Rabbinin rızkı daha hayırlı ve daha sürelidir. (20/131)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi, şerle de, hayırla da deneyecek imtihan ediyoruz ve siz Bize döndürüleceksiniz. (21/35)

Şeytanın (bu tür) katıp bırakmaları, kalplerinde hastalık olanlara ve kalpleri (her türlü) duyarlılıktan yoksun bulunanlara (Allah'ın) bir deneme kılması içindir. Şüphesiz zalimler, (gerçeğin kendisinden) uzak bir ayrılık içindedirler. (22/53)

Hiç şüphesiz bunda ayetler vardır ve Biz gerçekten denemeden geçiririz. (23/30)

Senden önce gönderdiklerimizden, gerçekten yemek yiyen ve pazarlarda gezen (elçi)lerden başkasını göndermiş değiliz. Biz, sizin kiminizi kimi için deneme (fitne konusu) yaptık. Sabredecek misiniz? Senin Rabbin görendir. (25/20)

Kendi yanında kitaptan ilmi olan biri dedi ki: "Ben, (gözünü açık kapamadan) onu sana getirebilirim." Derken (Süleyman) onu kendi yanında durur vaziyette görünce dedi ki: "Bu Rabbinin fazlındandır, O'na yaklaşacak miyim, yoksa nankörlük edecek miyim diye beni denemekte olduğu için (bu olağanüstü olay

Harun Yahya (Adnan Oktar)

gerçekleştirdi. Kim şükrederse, artık o kendisi için şükretmiştir, kim nankörlük ederse, gerçekten benim Rabbin Gani (hiçbir şeye ve kimseye ihtiyacı olmayan)dır, Kerim olmalıdır. (27/40) Dediler ki: "Senin ve seninle birlikte olanlar yüzünden uğursuzluğa uğradık." Dedi ki: "Sizin uğursuzluğunuz (başınıza gelenler) Allah Katında (yazılı)dır. Hayır, siz denenmekte olan bir kavimsiniz." (27/47)

Andolsun, Biz kendilerinden önce, Firavun'un kavmini de denedik. Onlara kerim bir elçi gelmişti; (44/17)

Öyleyse, inkâr edenlerle (savaş sırasında) karşı karşıya geldiğiniz zaman, hemen boyunlarını vurun; sonunda onları 'iyice bozguna uğratıp zafer kazanınca da' artık (esirler için) bağı sınıksız tutun. Bundan sonra ya bir lütfül olarak (onları bırakın) veya bir fidye (karşılığı salıverin). Öyle ki savaş ağırıklarını bırakın (sona ersin). İşte böyle; eğer Allah dilemiş olsaydı, elbette onlardan intikam alırdı. Ancak (savaş,) sizleri birbirinizle denemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise; kesin olarak (Allah,) amellerini giderip-boşa çıkarmaz. (47/4)

Andolsun, Biz sizden mücahid olanlarla sabredenleri bilinceye (belli edip ortaya çıkarınca) kadar, deneyeceğiniz ve haberlerinizi sınavacağız (açıklayacağız). (47/31)

O, amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstün ve güçlü olmalıdır, çok başıslayandır. (67/2)

Ki, kendilerini bununla denemek için. Kim Rabbinin zikrinden yüz çevirirse, (Allah), onu 'gittikçe şiddeti artan' bir azaba sürüklere. (72/17)

Fakat insan; ne zaman Rabbi kendisini bir denemeden geçirse, ona bir keremde bulunsa, nimetler verse: "Rabbim bana ikram etti" der. (89/15)

Ama ne zaman onu deneyerek, rızıkını kışsa, hemen: "Rabbim bana ihanet etti" der. (89/16)

DENİZ

Ve sizin için denizi ikiye yarıp sizi kırtardığımızı ve Firavun'un adamlarını -gözlerinizin önünde- boğduğumuzu hatırlayın. (2/50)

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün ard arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağırdığı ve kendisiyle yeryüzünün ölümünden sonra diriltiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (2/164)

Deniz avı ve onu yemek size ve (yeryüzünde) dolaşanlara bir yarar olarak helal kılındı. İhramlı olduğunuz sürece kara avı ise size haram kılınmıştır. O'na (götürülüp) toplanacağını Allah'tan korkup-sakının. (5/96)

Gaybın anahtarları O'nun Katındadır, O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O, bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi (ve herşey) apaçık bir kitaptadır. (6/59)

De ki: "Sizi karanın ve denizin karanlıklarından kim kırtarmaktadır ki, siz (açıktan ve) gizliden gizliye ona yalvararak dua etmektesiniz: -Andolsun, bizi bundan kırtarırsan, gerçekten şükredenlerden olursun." (6/63)

O, karanın ve denizin karanlıklarından yolunuzu bulmanız için size yıldızları var endendir. Bilebilen bir topluluk için Biz ayetleri

birer birer (bölüm bölüm) açıkladık. (6/97)

İsrailoğullarını denizden geçirdik. Putları önünde bel büküp eğilmekte olan bir topluluğa rastladılar. Musa'ya dediler ki: "Ey Musa, onların ilahları (var; onların ki) gibi, sen de bize bir ilah yap." O: "siz gerçekten cahillik etmekte olan bir kavimsiniz" dedi. (7/138)

Bir de onlara deniz kıyısındaki şehri(n uğradığı sonucu) sor. Hani onlar cumartesi (yasağını çiğneyerek) haddi aşmışlardı. 'Cumartesi günü iş yapma yasağına uydıklarında', balıkları onlara açıktan akın akın geliyor, 'cumartesi günü iş yapma yasağına uymadıklarında' ise, gelmiyorlardı. İşte Biz, fıska sapmaları dolayısıyla onları böyle imtihan ediyorduk. (7/163)

Karada ve denizde sizi gezdiren O'dur. Öyle ki siz gemide bulunduğunuz zaman, onlar da güzel bir rüzgarla onu yüzdürürlerken ve (tam) bununla sevinmekteyken, ona çilgınca bir rüzgar gelip çatar ve her yandan dalgalar onları kuşatıverir; onlar artık bu (dalgalarla) gerçekten kuşatıldıklarını sanmışlarken, dinde O'na 'gönülden katıksız bağlılar (muhlisler)' olarak Allah'a dua etmeye başlarlar: "Andolsun eğer bundan bizi kırtaracak olursan, muhakkak sana şükredenlerden olacağız." (10/22)

Biz, İsrailoğullarını denizden geçirdik; Firavun ve askerleri azgınlıkla ve düşmanlıkla peşlerine düştü. Sular onu boğacak düzeye erişince (Firavun): "İsrailoğullarının kendisine inandığı (ilahtan) başka ilah olmadığına inandım ve ben de Müslümanlarım" dedi. (10/90)

Allah, gökleri ve yeri yaratan ve gökten su indirip onunla size rızık olarak türlü ürünler çıkarandır. Ve onun emriyle gemileri, denizde yüzmeleri için size, emre amade kılandır. İrmakları da sizin için emre amade kılandır. (14/32)

Deniz de sizin emrinize veren O'dur, ondan taze et yemektesiniz ve giyiminizde ondan süs-eşyaları çıkarmaktasınız. Gemilerin onda (suları) yara yara akıp gittiğini görüyorsunuz. (Bütün bunlar) O'nun fazlından aramanız ve şükretmeniz içindir. (16/14)

Sizin Rabbiniz, fazlından aramanız için denizde gemileri sizin için yürütür. Gerçekten O, size karşı merhametli olmalıdır. (17/66)

Size denizde bir sıkıntı (tehlike) dokunduğu zaman, O'nun dışında taptıklarınız kaybolur-gider; fakat karaya (çıkarıp) sizi kırtarınca (yine) sırt çevirirsiniz. İnsan pek nankördür. (17/67)

Andolsun, Biz Adem'og'ünü yücelttik; onları karada ve denizde (çeşitli araçlarla) taşıdık, temiz, güzel şeylerden rızıklandırdık ve yarattıklarımızın bir çoğundan üstün kıldık. (17/70)

Hani Musa genç yardımcısına demişti: "İki denizin birleştiği yere ulaşınca kadar gideceğim ya da uzun zamanlar geçireceğim." (18/60)

Böylece ikisi, iki (deniz)'in birleştiği yere ulaşınca balıklarını unutturdılar; (balık) denizde bir akıntıya doğru (veya bir menfez bulup) kendi yolunu tuttu. (18/61)

(Genç-yardımcısı) Dedi ki: "Gördün mü, kayaya sığındığımızda, ben balığı unuttum. Onu hatırlamamı Şeytan'dan başkası bana unutturmadı; o da şaşılacak tarzda denizde kendi yolunu tuttu." (18/63)

Gemi, denizde çalışan yoksullarını, onu kusurlu yapmak istedim, (çünkü) ilerlerinde, her gemiyi zorbalıkla ele geçiren bir kral vardı." (18/79)

De ki: "Rabbimin sözleri(ni yazmak) için deniz mürekkep olsa ve yardım için bir benzerini (bir o kadarını) dahi getirsek, Rabbinin sözleri tükenmeden önce, elbette deniz tükeniverirdi. (18/109)

KURAN FİHRİSTİ

Andolsun, Biz Musa'ya vahyettik: "Kullarımı geceleyin yürüyüşe geçir, onlara denizde kuru bir yol aç, yetişilmekten korkmadan ve endişeye kapılmadan." (20/77)

Dedi ki: "Haydi çekip git, artık senin hayatta (hakettiğin ceza: "Bana dokunulmasın") deyip yerinmendir." Ve şüphesiz senin için kendisinden asla kaçınamayacağıın (azab dolu) bir buluşma zamanı vardır. Üstüne kapanıp bel bükerek önünde eğildiğin ilahına bir bak; Biz onu mutlaka yakacağız, sonra darmadağın edip denizde savuracağız." (20/97)

Onun için denizde dalgıçlık yapan ve bundan başka iş(ler) de gören şeytanlardan kimseleri de (emrine verdik). Biz onların koruyucuları idik. (21/82)

Görmedin mi, Allah, yerdekileri ve denizde onun emriyle akıp giden gemileri, sizin yararınıza verdi. Ve izni olmadıkça, göğü yerin üstüne düşmekten alıkoyar. Şüphesiz Allah, insanlara karşı şefkatlidir, çok merhametlidir. (22/65)

Ya da (inkâr edenlerin amelleri) engin bir denizdeki karanlıklara benzer; onun üstünün bir dalga kaplar, onun üstünde bir dalga, onun da üstünde bir bulut vardır. Bir kısmı bir kısmı üzerinde olan karanlıklar; elini çıkardığında onu bile neredeyse göremeyecek. Allah kime nur vermemişe, artık onun için nur yoktur. (24/40)

İki denizi (birbirine) salıp katan O'dur; bu, tatlı, susuzluğu giderici, bu da tuzlu ve acıdır. İksinin arasında (birbirlerine karşımalarını önleyen) bir engel (berzah) ve aşılmayan bir sınır koymuştur. (25/53)

Bunun üzerine Musa'ya: "Asanla denize vur" diye vahyettik. (Vurdu ve) Deniz hemencecik yarılıverdi de her parçası kocaman bir dağ gibi oldu. (26/63)

Ya da yeryüzünü bir karar yeri kılan, onun arasında ırmaklar var eden ve ona (yeryüzü için) sarsılmaz dağlar yaratan ve iki deniz arasında bir ara-engel (haciz) koyan mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Hayır onların çoğu bilmiyorlar. (27/61)

Ya da kararın ve denizin karanlıkları içinde size yol gösteren ve rahmetinin önünde rüzgarları müjde vericiler olarak gönderen mi? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Allah, onların şirk koştuklarından yücedir. (27/63)

İnsanların kendi ellerinin kazandığı dolayısıyla, karada ve denizde fesad ortaya çıktı. Umulur ki, dönerler diye (Allah) onlara yaptıklarının bir kısmını kendilerine taddırmaktadır. (30/41)

Eğer yeryüzündeki ağaçların tümü kalem ve deniz de -onun ardından yedi deniz daha eklenerek- (mürekkep) olsa, yine de Allah'ın kelimeleri (yazmakla) tükenmez. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (31/27)

Görmüyor musun ki, size ayetlerinden (bazılarını) göstermesi için, gemiler Allah'ın nimetiyle denizde akıp gitmektedir! Hiç şüphesiz bunda, çok sabreden, çok şükreden için gerçekten ayetler vardır. (31/31)

İki deniz bir değildir. Şu, tatlı, susuzluğu keser ve içimi kolay; şu da, tuzlu ve acıdır. Ancak her birinden taze et yersiniz ve takınmakta olduğunuz süs eşyalarını çıkarırsınız. O'nun fazlından aramanız ve umulur ki şükretmeniz için gemilerin onda (denizde) suları yara yara akıp gittiğini görürsün. (35/12)

Denizde yüksek dağlar gibi seyreden gemiler O'nun ayetlerindedir. (42/32)

Denizi durgun ve açık bırak. Çünkü suda boğulacak bir ordudur." (44/24)

Allah; Kendi emriyle gemiler akıp gitsin ve O'nun fazlından arar-

sınız diye, sizin için denize boyun eğdirdi. Umulur ki şükreder-siniz. (45/12)

Bunun üzerine, Biz onu ve ordularını yakalayıp denize attık; (ki o,) 'kınanacak işler yapıyordu.' (51/40)

Kabarıp, tutuşan denize, (52/6)

Birbirleriyle kavuşmak üzere iki denizi salıverdi. (55/19)

Denizde koca dağlar gibi yükselen gemiler O'nundur. (55/24)

Denizler, tutuşturulduğu zaman, (81/6)

Denizler, fıçırtılıp-taşırıldığı zaman, (82/3)

DERİ

Ayetlerimize karşı inkâra sapanları şüphesiz ateşe sokacağız. Derileri yanıp döküldükçe, azabı tadmaları için onları başka derilerle değiştireceğiz. Gerçekten, Allah, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/56)

Allah, size evlerinizi (içinde) "güvenlik ve huzur bulacağınız yerler" kıldı; ve size hayvan derilerinden hem göç gününde, hem yerleşme gününde kolaylıkla taşıyabileceğiniz evler; yünlerinden, yapağularından ve kıllarından bir zamana kadar giyimlikler-döşemelikler ve (ticaret için) bir meta kıldı. (16/80)

Bununla karınları içinde olanlar ve derileri eritilmiş olur. (22/20)

Allah, müteşabih (benzeşmeli), ikişerli bir kitap olarak sözün en güzelini indirdi. Rablerine karşı içleri titreyerek-korkanların O'ndan derileri ürperir. Sonra onların derileri ve kalpleri Allah'ın zikrine (karşı) yumuşar-yatıştır. İşte bu, Allah'ın yol göstermesidir, onunla dilediğini hidayete erdirir. Allah, kimi sapırırsa, artık onun için de bir yol gösterici yoktur. (39/23)

Sonunda oraya geldikleri zaman, işitme, görme (duyuları) ve derileri kendi aleyhlerine şahitlik edecektir. (41/20)

Siz, işitme, görme (duyularınız) ve derileriniz aleyhinize şahitlik eder diye sakinmişordunuz. Aksine, yaptıklarınızın birçoğunu Allah'ın bilmeyeceğini sanıyordunuz." (41/22)

Yayılmış ince deri üzerine; (52/3)

Başın derisini kavurup-soyar. (70/16)

DERS

Beşerden hiç kimsenin, Allah kendisine Kitabı, hükmü ve peygamberliği verdikten, sonra insanlara: "Allah'ı bırakıp bana kul-luk edin" deme (hakki ve yetki)siz yoktur. Fakat o, "Öğrettiğiniz ve ders verdiğiniz Kitaba göre Rabbaniler olunuz" (deme görevindedir.) (3/79)

İşte Biz, ayetleri çeşitli biçimlerde böyle açıklıyoruz. Öyle ki sana: "Sen ders almışsın" desinler ve Biz de bilebilen bir topluluğa onu açıkça göstermiş olalım. (6/105)

"Bizden önce kitap yalnız iki topluluğa indirildi, Biz ise onların ders gördüklerinden habersizlerdik" dememeniz; (6/156)

O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Andolsun onlara: "Gerçekten siz, ölümden sonra yine diriltileceksiniz" dersin, inkâr edenler mutlaka: "Bu, açıkça bir bü-yüden başkası değildir" derler. (11/7)

Gerçekten hayvanlarda da sizin için bir ders (ibret) vardır; karınlarının içinde olanlardan size içirmektediriz ve onlarda sizin için daha birçok yararlar var. Sizler onlardan yemektesiniz. (23/21)

Böylece Biz onu ve gemi halkını kurtardık ve bunu aemlere bir ayet (kendisinden ders çıkarılacak bir olay) kılmış olduk. (29/15)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Oysa Biz onlara ders alacakları kitaplar vermemiştik ve kendilerine senden önce bir uyarıcı da göndermemiştik. (34/44)
Görmüyorsunuz; gerçekten Allah, gökyüzünden su indirdi de onu yerin içindeki kaynaklara yürütüp-geçirdi. Sonra onunla çeşitli renklerde ekinler çıkarıyor. Sonra kurumaya başlar, böylece onu sararmış görürsünüz. Sonra da onu kurumuş kırıntılar kıyıyor. Şüphesiz bunda, temiz akıl sahipleri için gerçekten öğüt alınacak bir ders (zikr) vardır. (39/21)
Yoksa (elinizde) ders okumakta olduğunuz bir kitap mı var? (68/37)

DEVE

Deveden iki sığırdan da iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişi mi ya da o iki dişinin rahimlerinin kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Yoksa Allah bunları sizlere tavsiye ettiği zaman şahid miydiniz?" hiçbir bilgiye dayanmaksızın insanları sapırtmak için Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (6/144)

Şüphesiz ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklemler onlar için göğün kapıları açılmaz ve halat (ya da deve) iğnenin deliğinden geçinceye kadar cennete girmezler. Biz suçlu-günahkarları işte böyle cezalandırırız. (7/40)

Semud (toplumuna da) kardeşleri Salih'i (gönderdik. Salih:) "Ey kavmim Allah'a kulluk edin sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir: Allah'ın bu dişi devesi size bir belgedir; onu salverin de Allah'ın arzında otlasın ona bir kötülükle dokunmayın sonra sizi acı bir azab yakalar" dedi. (7/73)

Böylelikle dişi deveyi öldürdüler ve Rablerinin emrine karşı çıkıp (Salih'e de şöyle) dediler: "Ey Salih eğer gerçekten gönderilenlerden (bir peygamber) isen vaadettiğin şeyi getir bakalım." (7/77)

"Ey kavmim size işte bir ayet olarak Allah'ın devesi; onu serbest bırakın Allah'ın arzında yesin. Ona kötülük (vermek niyeti)yle dokunmayın. Yoksa sizi yakın bir azab sarıverir." (11/64)

Erzak yüklerini açıp da sermayelerinin kendilerine geri verilmiş olduğunu gördüklerinde dediler ki: "Ey Babamız daha neyi arıyoruz işte sermayemiz bize geri verilmiş; (bununla yine) ailemize erzak getiririz kardeşimizi koruruz ve bir deve yükünü de ilave ederiz. Bu (aldığımız) az bir ölçektir." (12/65)

Dediler ki: "Hükümdarın su tasını kaybettik kim onu (bulup) getirirse (ona armağan olarak) bir deve yükü vardır. Ben de buna kefilim." (12/72)

Bizi ayet (mucize)ler göndermekten öncekilerin onu yalanlamasından başka bir şey alıkoymadı. Semud'da dişi deveyi görünür (bir mucize) olarak gönderdik fakat onlar bununla (onu boğazlamakla) zulmetmiş oldular. Oysa Biz ayetleri ancak korkutmak için göndeririz. (17/59)

İri cüsseli develeri size Allah'ın işaretlerinden kıldık sizler için onlarda bir hayır vardır. Öyleyse onlar bir dizi halinde (veya saf tutmuşçasına ayakta durup) boğazlanırken Allah'ın adını anın; yanları üzerine yattıkları zaman da onlardan yiğit kanaatkara ve isteyene yedirin. İşte böyle onlara sizin için boyun eğdirdik umulur ki şükredersiniz. (22/36)

Dedi ki: "İşte bu bir dişi devedir; su içme hakkı (bir gün) onun belli bir günün su içme hakkı da sizindir." (26/155)
Gerçek şu ki Biz bir fitne (imtihan ve deneme konusu) olarak o

dişi deveyi kendilerine göndereniz. Şu halde sen onları gözle-yip-bekle ve sabret. (54/27)

Onlardan Allah'ın elçisine verdiği "fey'e" gelince ki siz buna karşı (bunu elde etmek için) ne at ne deve sürdürünüz. Ancak Allah elçilerini dilediklerinin üstüne musallat kılar. Allah herşeye güç yetirendir. (59/6)

Her biri sanki sapsarı erkek deve sürüleri gibidir. (77/33)

Gebe develer kendi başına terkedildiği zaman (81/4)

Bakmıyorlar mı o deveye; nasıl yaratıldı? (88/17)

Allah'ın elçisi onlara dedi ki: "Allah'ın (deneme için size gönderdiği) devesine ve onun su içme-sirasına dikkat edin." (91/13)

DİKKAT

Yoksa sizden önce gelip-geçenlerin hali başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle bir yoksulluk, öyle dayanılmaz bir zorluk çattı ve öylesine sarsıldılar ki, sonunda elçi, beraberindeki mü'minlerle; "Allah'ın yardımı ne zaman?" diyordu. Dikkat edin. Şüphesiz Allah'ın yardımı pek yakındır. (2/214)

Dikkatli olun; göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ındır. O, üzerinde bulunduğunuz şeyi elbette bilir. Ve O'na döndürülecekleri gün, yaptıklarını kendilerine haber verecektir. Allah, her şeyi bilir. (24/64)

Dikkat edin; gerçekten onlar, düzdükleri yalanlardan dolayı derler ki: (37/151)

Dikkatli olun; gerçekten onlar, Rablerine kavuşmaktan yana derin bir kuşku içindedirler. Dikkatli olun; gerçekten O, her şeyi sarıp-kuşatandır. (41/54)

Onların tümünü Allah'ın dirileteceği gün, sizlere yemin ettikleri gibi O'na da yemin edeceklerdir ve kendilerinin bir şey üzerine olduklarını sanacaklardır. Dikkat edin; gerçekten onlar, yalan söyleyenlerin ta kendileridir. (58/18)

Şeytan onları sarıp-kuşatmıştır; böylelikle onlara Allah'ın zikrini unutturmuştur. İşte onlar, şeytanın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz şeytanın fırkası, hürsana uğrayanların ta kendileridir. (58/19)

Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiç bir kavim (topluluk) bulamazsın ki, Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar, ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar, öyle kimselerdir ki, (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları Kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaqlar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar, felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir. (58/22)

Allah'ın elçisi onlara dedi ki: "Allah'ın (deneme için size gönderdiği) devesine ve onun su içme-sirasına dikkat edin." (91/13)

DİL

Onlardan öyleleri vardır ki, dillerini kitaba doğru eğip бүkerler, siz onu (bu okur göründüklerini) kitaptan sanasınız diye. Oysa o kitaptan değildir. "Bu Allah Katındandır" derler. Oysa o, Allah Katından değildir. Kendileri de bildikleri halde Allah'a karşı (böyle) yalan söylerler. (3/78)

Kimi Yahudiler, kelimeleri 'konuldukları yerlerden' sapırtırlar ve dillerini eğip бүkererek ve dine bir kin ve hınc besleyerek: "Dinle-

KURAN FİHRİSTİ

dik ve karşı geldik. İşit, -işitmez olası- ve 'Raina' bizi güt, bize bak' derler. Eğer onlar: "İşittik ve itaat ettik, sen de işit ve 'Bizi gözet' deselerdi, elbette kendileri için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat Allah, onları küfürleri dolayısıyla lanetlemiştir. Böylece onlar, az bir bölümü dışında, inanmazlar. (4/46)

(Lut onlara) "Bunlar benim konuğumdur, beni utandırıp-dillere düşürmeyin" dedi. (15/68)

Onlar, Allah'a, hoşlarına gitmeyen şeyleri uygun görürler, dilleri de yalan olarak en güzel olanın 'kendilerinin olduğunu' düzmektedir. Hiç şüphesiz ateş onlar içindir ve hiç şüphesiz onlar, (cehennemde) öncülerdir. (16/62)

Dillerinizin yalan yere nitelendirmesi dolayısıyla şuna helal, buna haram demeyin. Çünkü Allah'a karşı yalan uydurmuş olursunuz. Şüphesiz Allah'a karşı yalan uyduranlar kurtuluşa ermezler. (16/116)

O durumda siz onu (iftirayı) dillerinizle aktardınız ve hakkında bilginiz olmayan şeyi ağızlarınızla söylediniz ve bunu kolay sandınız; oysa o Allah Katında çok büyük (bir suç)tür. (24/15)

O gün, kendi dilleri, elleri ve ayakları aleyhlerinde yaptıklarına dair şahitlikte bulunacaklardır. (24/24)

Apaçık Arapça bir dille. (26/195)

Gökların ve yerin yaratılması ile dillerinizin ve renklerinizin ayrı olması, O'nun ayetlerindedir. Şüphesiz bunda, alimler için gerçekten ayetler vardır. (30/22)

(Geldiklerinde de) Size karşı 'cimri ve bencilirdir.' Şayet korku gelecek olsa, ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimse gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün. Korku gidince, hayra karşı oldukça düşkünlük göstererek sizi keskin dilleriyle (eleştirip inciterek) karşılarlar. İşte onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu Allah'a göre pek kolaydır. (33/19)

Bedevilerden geride bırakılanlar, sana diyecekler ki: "Bizi mallarımızı ve ailelerimiz meşgul etti. Bundan dolayı bizim için mağfiret dile." Onlar, kalplerinde olmayan şeyi dilleriyle söylüyorlar. De ki: "Şimdi Allah, size bir zarar isteyecek ya da bir yarar dileyecek olsa, sizin için Allah'a karşı kim herhangi bir şeyle güç yetirebilir? Hayır, Allah yaptıklarınızı haber alandır." (48/11)

Eğer sizi ele geçirecek olurlarsa, size düşman kesilirler, ellerini ve dillerini kötülükle size uzatırlar. Onlar sizin inkar etmenizi içten arzu etmişlerdir. (60/2)

DİLEK

Ey insanlar sizi tek bir nefisten yaratan, onun eşini yaratan ve her ikisinden birçok erkek ve kadın türetip-yayan Rabbinizden korkup-sakının. Ve (yine) kendisiyle, birbirinizle dilekleştiginiz Allah'tan ve akrabalık (bağlarını koparmak)tan sakının. Şüphesiz Allah, sizin üzerinizde gözeticidir. (4/1)

Bedevilerden öyleleri de vardır ki, onlar Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve infak ettiğini Allah Katında bir yakınlaşmaya ve elçinin dua ve bağışlama dileklerine (bir yol) sayar. Haberiniz olsun, bu gerçekten onlar için bir yakınlaşmadır. Allah da onları kendi rahmetine sokacaktır. Şüphesiz Allah, başlıyandır, esirgeyendir. (9/99)

Her ümmetten bir şahid göndereceğimiz gün; (artık ondan) sonra ne inkâr edenlere (özür dilemeleri için) izin verilecek, ne (Allah'tan) hoşnutluk dilekleri kabul edilecek. (16/84)

Biz senden önce hiçbir Resul ve Nebi göndermiş olmayalım ki, o bir dilekte bulunduğu zaman, şeytan, onun dilediğine (bir kuşku veya sapma unsuru) katıp bırakmış olmasın. Ama Allah,

şeytanın katıp-bırakmalarını giderir, sonra kendi ayetlerini sağlamlaştırıp-pekiştirir. Allah, gerçekten bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (22/52)

Artık o gün, zulmedenlerin ne mazeretleri bir yarar sağlayacak, ne (Allah'tan) hoşnutluk dilekleri kabul edilecektir. (30/57)

Bunun nedeni şudur: Çünkü siz Allah'ın ayetlerini alay konusu edindiniz; dünya hayatı da sizi aldattı." Böylece ne ordan (ateşten) çıkarılırlar, ne (Allah'tan) hoşnutluk dilekleri kabul edilir. (45/35)

Yoksa insana 'her arzu edip dilekte bulunduğu' şey mi var? (53/24)

DİLSİZ

Sağırđırlar, dilsizdirler, kördürler. Bundan dolayı dönmezler. (2/18)

İnkâr edenlerin örneği bağırıp çağırmadan başka bir şey işitme-yip (duyduğu veya bağırđđđı şeyin anlamını bilmeyen ve sürekli) haykıran (bir hayvan)ın örneği gibidir. Onlar, sağırđırlar, dilsizdirler, kördürler; bundan dolayı akıl erdiremezler. (2/171)

Bizim ayetlerimizi yalan sayanlar karanlıklar içinde sağırđırlar, dilsizdirler. Allah, kimi dilerse onu şaşırtıp-saptırır, kimi dilerse de onu dosdoğru yol üzerinde kılar. (6/39)

Gerçek şu ki, Allah Katında, yerde debelenenlerin en kötüsü, (bir türlü) akıl erdirmeyen olan sağırđırlar ve dilsizlerdir. (8/22)

Allah şu örneği verdi: İki kişi; bunlardan birisi dilsiz, hiçbir şeye gücü yetmez ve herşeyiyle efendisinin üstünde (bir yük), o, onu hangi yöne gönderse bir hayır getirmez; şimdi bu, adaletle emreden ve dosdoğru yol üzerinde bulunanla eşit olabilir mi? (16/76)

Allah, kimi hidayete erdirirse, işte o, hidayet bulmuştur, kimi saptırırssa onlar için O'nun dışında asla veliler bulamazsın. Kıyamet günü, Biz onları yüzükoyun körler, dilsizler ve sağırđırlar olarak haşrederiz. Onların barınma yerleri cehennemdir; ateşli sükan bulduğuca, çılğın alevini onlara arttırırız. (17/97)

DİN

Sen, onların dinlerine uymadıkça, Yahudi ve Hıristiyanlar senden kesinlikle hoşnut olacak değillerdir. De ki: "Şüphesiz doğru yol, Allah'ın (gösterdiği) yoludur." Eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (arzu ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı. (2/120)

Kendi nefisini aşâğılık kılandan başka, İbrahim'in dininden kim yüz çevirir? Andolsun Biz onu dünyada seçtik, gerçekten ahirette de O salihlerdendir. (2/130)

Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk (rüşd) sâpıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırssa, o, sâpasâğlam bir kulpa yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir. (2/256)

Hiç şüphesiz din, Allah Katında İslam'dır. Kitap verilenler, ancak kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki "kıskançlık ve hakka başkaldırma" (bağy) yüzünden ayrılığu düşütlür. Kim Allah'ın ayetlerini inkâr ederse, (bilsin ki) gerçekten Allah hesabı pek çabuk görendir. (3/19)

Peki onlar, Allah'ın dininden başka bir din mi arıyorlar? Oysa göklerde ve yerde her ne varsa -istese de istemese de- O'na teslim olmuştur ve O'na döndürölmektedirler. (3/83)

Kim İslam'dan başka bir din ararsa asla ondan kabul edilmez. O, ahirette de kayba uğrayanlardandır. (3/85)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Kimi Yahudiler, kelimeleri 'konuldukları yerlerden' saptırırlar ve dillerini eğip bükerek ve dine bir kin ve hiç besleyerek: "Dinle-dik ve karşı geldik. İşt, -iştmez olası- ve 'Raina' bizi güt bize bak" derler. Eğer onlar: "İştik ve itaat ettik sen de işt ve Bizi gözet" deselerdi elbette kendileri için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat Allah, onları küfürleri dolayısıyla lanetlemiştir. Böylece onlar, az bir bölümü dışında inanmazlar. (4/46) Gerçekten münafıklar, ateşin en alçak tabakasındadırlar. Onlara bir yardımcı bulamazsın. (4/145)

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih, İsa ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('Ol' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek ilahdır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak, Allah yeter. (4/171)

Ölü eti, kan, domuz eti Allah'tan başkası adına kesilen boğulmuş vurulmuş yüksek bir yerden düşmüş boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş -(henüz canlıken yetiştirip) kestikleriniz hariç- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kismet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısıktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkârı sapanlar sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açıklıka kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır esirgeyendir. (5/3)

Ey iman edenler, içinizden kim dininden geri döner (irtidat eder)se Allah, (yerine) Kendisinin onları sevdiği onların da Kendisine sevdiği mü'minlere karşı alçak gönüllü kafirlere karşı ise 'güçlü ve onurlu' Allah yolunda cehd eden (çaba harcayan) ve kınayıcının kınamasından korkmayan bir topluluk getirir. Bu Allah'ın bir fazlıdır onu dilediğine verir. Allah (rahmetiyle) geniş olandır bilendir. (5/54)

Ey iman edenler, sizden önce kendilerine kitap verilenlerden dininizi alay ve oyun (konusu) edenleri ve kafirleri dostlar (veliler) edinmeyin. Ve eğer inanıyorsanız Allah'tan korkup-sakinin. (5/57)

Dinlerini bir oyun ve eğlence (konusu) edenleri ve dünya hayatı kendilerini mağrur kılanları bırak. Onunla (Kur'an'la) hatırlat ki bir nefis kendi kazandıklarıyla helake düşmesin; (böylesinin) Allah'tan başka ne bir velisi ne bir şefahtçisi vardır; her türlü fidyeyi verse de kabul olunmaz. İşte onlar, kazandıkları nedeniyle helake uğrayanlardır; küfre saptıklarından dolayı onlar için çılğınca kaynar sular ve acıklı bir azab vardır. (6/70)

Yine bunun gibi onların ortakları müşriklere çoğuna çocuklarını öldürmeyi süslü gösterdiler. Hem onları helake düşürmek hem kendi aleyhlerinde dinlerini karmakarışık kılmak için. Allah, dileseydi bunu yapmazlardı; sen onları ve düzmekte oldukları iftiraları bırak. (6/137)

Gerçek şu ki, dinlerini parça parça edip kendileri de gruplaşanlar sen hiçbir şeyde onlardan değilsin. Onların işi ancak Allah'adır. Sonra O işlemekte olduklarını kendilerine haber verecektir. (6/159)

Onlar, dinlerini bir eğlence ve oyun (konusu) edinmişlerdi ve dünya hayatı onları aldatmıştı. Onlar, bu günleriyle karşılaşma-

yı unuttukları ve Bizim ayetlerimiz 'yok sayarak tanımadıkları' gibi Biz de bugün onları unutacağız. (7/51)

Fitne kalmayınca ve dinin hepsi Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Şayet vazgeçecek olurlarsa şüphesiz Allah, yaptıklarını görendir. (8/39)

Gerçek şu ki, iman edenler hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler işte birbirlerinin velisi olanlar bunlardır. İman edip hicret etmeyenler, onlar hicret edinceye kadar sizin onlara hiçbir şeyle velayetiniz yoktur. Ama din konusunda sizden yardım isterlerse, yardım üzerinizde bir yükümlülüktür. Ancak sizlerle onlar arasında anlaşma bulunan bir topluluğun aleyhinde değil. Allah yaptıklarınızı görendir. (8/72)

Eğer onlar tevbe edip namazı kılarlarsa ve zekatı verirlerse artık onlar sizin dinde kardeşlerinizdir. Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (9/11)

Ve eğer anlaşmalarından sonra yine yeminlerini bozarlarsa ve dininize hiç besleyip-saldırırlarsa bu durumda küfrün önderleriyle çarpışın. Çünkü onlar yeminleri olmayan kimselerdir; belki cayarlar. (9/12)

Kendilerine kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe inmayan Allah'ın ve Resulü'nün haram kıldığını haram tanımayan ve hak dini (İslam'ı) din edinmeyenlerle küçük düşürülüp cizyeyi kendi elleriyle verinceye kadar savaşın. (9/29)

Müşriklar istemese de O dini (İslam'ı) bütün dinlere üstün kılmak için elçisini hidayetle ve hak dinle gönderen O'dur. (9/33) Karada ve denizde sizi gezdiren kuşatıldıkların sanmışlarken dinde O'na 'gönülden katıksız bağlılar (muhlisler)' olarak Allah'a dua etmeye başlarlar: "Andolsun eğer bundan bizi kurtaracak olursan muhakkak Sana şükredenlerden olacağız." (10/22)

Böylece (Yusuf) kardeşinin kabından önce onların kablalarını (yoklamaya) başladı sonra onu kardeşinin kabından çıkardı. İşte Biz Yusuf için böyle bir plan düzenledik. (Yoksa) Hükümdarın dininde (yürürlükteki kanuna göre) kardeşini (yanında) alıko-yamazdı. Ancak Allah'ın dilemesi başka. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Ve her bilgi sahibinin üstünde daha iyi bir bilendir. (12/76)

Allah, adına gerektiği gibi cehd edin (çaba harcayın). O, sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir, atanız İbrahim'in dini(nde olduğu gibi). O (Allah) bundan daha önce de bunda (Kur'an'da) da sizi "Müslümanlar" olarak isimlendirdi; elçi sizin üzerinize şahid olsun siz de insanlar üzerine şahidler olasınız diye. Artık dosdoğru namazı kılın zekatı verin ve Allah'a sarılın sizin Mevlanız O'dur. İşte ne güzel mevla ve ne güzel yardımcı. (22/78)

Zina eden kadın ve zina eden erkeğin her birine yüz değnek (celde) vurun. Eğer Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız, onlara Allah'ın dini(ni uygulama) konusunda sizi bir acıma tutmasın; onlara uygulanan cezaya mü'minlerden bir grup da şahit bulunsun. (24/2)

Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerle-

KURAN FİHRİSTİ

şik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar yalnızca bana ibadet ederler ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkâr ederse işte onlar fasiktir. (24/55)

Onlar, gemiye bindikleri zaman dini yalnızca O'na 'halis kılan gönülden bağlılar' olarak Allah'a yalvarıp yakarırılar. Ama onları karaya çıkarıp kurtarıncaya hemen şirk koşarlar. (29/65)

Öyleyse sen yüzünü Allah'ı birleyen (bir hanif) olarak dine Allah'ın o fitratına çevir; ki insanları bunun üzerine yaratmıştır. Allah'ın yaratışı için hiçbir değiştirme yoktur. İşte dimdik ayakta duran din (budur). Ancak insanların çoğu bilmezler. (30/30)

(O müşrikler ki) Kendi dinlerini fırkalara ayırmış ve kendileri de parça parça olmuşlardır; ki her grup kendi elindekiyle övünüp sevinç duymaktadır. (30/32)

Öyleyse sen, Allah'tan (bir takdir olarak) geri çevrilmesi mümkün olmayan gün gelmeden önce yüzünü dimdik ayakta duran dine çevir. O gün parça parça bölünecekler. (30/43)

Onları kara gölgeler gibi dalgalar sarıverdiği zaman dini yalnızca O'na 'halis kılan gönülden bağlılar' olarak, Allah'a yalvarıp yakarırılar (dua ederler). Böylece onları karaya çıkarıp-kurtarıncaya artık onlardan bir kısmı orta yolu tutuyor. Bizim ayetlerimizi gaddar nankör olandan başkası inkâr etmez. (31/32)

Onları (evlat edindiklerini) babalarına nisbet ederek çağırın; bu Allah Katında daha adildir. Eğer babalarını bilmiyorsanız artık onlar dinde sizin kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Hata olarak yaptıklarınızda ise sizin için bir sakınca (bir vebal) yoktur. Ancak kalplerinizin kasıt gözeterek (taammüden) yaptıklarınızda vardır. Allah başlıyandır esiregoyendir. (33/5)

Şüphesiz, sana bu Kitabı hak ile indirdik; öyleyse sen de dini yalnızca O'na halis kılarak Allah'a ibadet et. (39/2)

Haberin olsun; halis (katıksız) olan din yalnızca Allah'ındır. O'ndan başka veliler edinilenler (şöyle derler): "Biz bunlara bizi Allah'a daha fazla yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz." Elbette Allah, kendi aralarında hakkında ihtilaf ettikleri şeylerden hüküm verecektir. Gerçekten Allah yalancı kafir olan kimseyi hidayete erdirmez. (39/3)

O Hayy (diri) olandır. O'ndan başka ilah yoktur; öyleyse dini yalnızca kendisine halis kılanlar olarak O'na dua edin. Alemlerin Rabbine hamdolsun. (40/65)

Yoksa onların birtakım ortakları mı var ki, Allah'ın izin vermediği şeyleri dinden kendilerine teşri' ettiler (bir şeriat kıldılar)? Eğer o, fasıl kelimesi olmasaydı elbette aralarında hüküm (karar) verilir. Gerçekten zalimler için acı bir azap vardır. (42/21) Ki O, elçilerini hidayete ve hak din ile diğer bütün dinlere karşı üstün kılmak için gönderdi. Şahid olarak Allah, yeter. (48/28) Şüphesiz din (hesap ve ceza) da mutlaka gerçekleşecektir. (51/6)

Allah sizinle din konusunda savaşmayan sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever. (60/8)

Allah, ancak din konusunda sizinle savaşanları sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkaranları ve sürülüp-çıkarmanız için arka çıkanları dost edinmenizden sakındırır. Kim onları dost edinirse artık onlar zalimlerin ta kendileridir. (60/9)

Elçilerini hidayet ve hak din üzere gönderen O'dur. Öyle ki onu (hak din olan İslam'ı) bütün dinlere karşı üstün kılacaktır; müşrikler hoş görmese bile. (61/9)

Asla hayır; sizi dini yalanlıyorsunuz; (82/9)

Öyleyse,bundan sonra hangi şey sana dini yalanlatabilir? (95/7)

Oysa onlar, dini yalnızca O'na halis kılan hanifler (Allah'ı birleyenler) olarak sadece Allah'a kulluk etmek namazı dosdoğru kılmak ve zekatı vermekten başkasıyla emrolunmadılar. İşte en doğru (dimdik ve sapaşaglam) din budur. (98/5)

Dini yalanlayanı gördün mü? (107/1)

Ve insanların Allah'ın dinine dalga dalga girdiklerini gördüğünde (110/2)

DİN GÜNÜ

Din gününün malikidir. (1/3)

İşte bu onların din (hesap ve ceza) gününde şölenleridir. (56/56)

Onlar din gününü tasdik etmektedirler. (70/26)

Onlar din günü oraya yollarınırlar. (82/15)

Din gününü sana bildiren şey nedir? (82/17)

Ve yine din gününü sana bildiren şey nedir? (82/18)

Ki onlar din gününü yalanlıyorlar. (83/11)

DİRHEM

Onu ucuz bir fiyata, sayısı belli (birkaç) dirheme sattılar. Onu pek önemsemediler. (12/20)

DİRİLME – DIRİLİŞ

Nasıl oluyor da Allah'ı inkâr ediyorsunuz? Oysa ölü iken sizi O diriltti; sonra sizi yine öldürecek, yine dirilecektir ve sonra O'na döndürüleceksiniz. (2/28)

Sonra şükredesiniz diye, sizi ölümünüzden sonra dirilttik. (2/56)

Bunun için de: "Ona (cesede, kestiğinin ineğinin) bir parçasıyla vurun" demiştik. Böylece, Allah ölüleri diriltir ve size ayetlerini gösterir; ki akıllanasınız. (2/73)

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün ard arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada ürettip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (2/164)

Binlerce kişinin ölüm korkusuyla yurtlarından çıkıklarını görmedin mi? Allah onlara: "Ölün" dedi, sonra da onları diriltti. Şüphesiz Allah, insanlara karşı fazl sahibidir. Ancak, insanların çoğunluğu şükretmez. (2/243)

Allah, kendisine mülk verdi, diye Rabbi konusunda İbrahim'le tartışmaya gireni görmedin mi? Hani İbrahim: "Benim Rabbin diriltir ve öldürür" demişti; o da: "Ben de öldürür ve diriltirim" demişti. (O zaman) İbrahim: "Şüphe yok, Allah güneşi doğudan getirir, (hadi) sen de onu batıdan getir" deyince, o inkarcı böylece afallayıp kalmıştı. Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (2/258)

Ya da altı üstüne gelmiş, ıssız duran bir şehre uğrayan gibisini (görmedin mi?) Demişti ki: "Allah, burasını ölümünden sonra nasıl diriletecekti?" Bunun üzerine Allah, onu yüz yıl ölü bıraktı, sonra onu diriltti. (Ve ona) Dedi ki: "Ne kadar kaldın?" O: "Bir gün veya bir günden az kaldım" dedi. (Allah ona): "Hayır, yüz yıl kaldın, böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış; eşeğine de bir bak; (bunu yapmamız) seni insanlara ibret-belgesi kılmamız içindir. Kemiklere de bir bak nasıl bir araya getiriyoruz, sonra da onlara et giydiriyoruz?" dedi. O, kendi-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

sine (bunlar) apaçık belli olduktan sonra dedi ki: "(Artık şimdi) Biliyorum ki gerçekten Allah, her şeye güç yetirendir." (2/259) Hani İbrahim: "Rabbim, bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster" demişti. (Allah ona:) "İnanmıyor musun?" deyince, "Hayır (inandım), ancak kalbimin tatmin olması için" dedi. "Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır, sonra onları (parçalayıp) her bir parçasını bir dağın üzerine bırak, sonra da onları çağır. Sana koşarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/260) İsrailoğullarına elçi kılacak. (O, İsrailoğullarına şöyle diyecek:) "Gerçek şu, ben size Rabbinizden bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey oluşturur, içine üfürürüm, o da hemenecik Allah'ın izniyle kuş olur. Ve Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı, alaca hastalığına tutulmuş iyileştirir ve ölüyü diriltir. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz, eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır." (3/49) Ey iman edenler, inkar edenler ile yeryüzünde gezip dolaşırken veya savaşta buldukları sırada (ölen) kardeşleri için: "Yanımda olsalardı, ölmezlerdi, öldürülmezlerdi" diyenler gibi olmayın. Allah, bunu onların kalplerinde onulmaz bir hasret olarak kıldı. Diriltir ve öldüren Allah'tır. Allah, yaptıklarınızı görendir. (3/156) Bu nedenle, İsrailoğullarına şunu yazdık: Kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada karşılık olmaksızın (haksız yere) öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de onu (öldürülmesine engel olarak) diriltirse, bütün insanları diriltmiş gibi olur. Andolsun, elçilerimiz onlara apaçık belgelerle gelmişlerdir. Sonra bunun ardından onlardan bir çoğu yeryüzünde ölçüyü taşırlandırdı. (5/32) Onlar dediler ki: "Bu dünya hayatımızdan başkası yoktur. Ve bizler diriltilecek değiliz." (6/29) Ancak dinleyenler icabet eder. Ölüleri (ise,) onları da Allah diriltir. Sonra O'na döndürülürler. (6/36) Sizi geceleyin öldüren (uyutan) ve gündüzün 'güç yetirip etkilemekte (yapıp kazanmakta) olduklarınızı' bilen, sonra adı konulmuş ecel doluncaya kadar onda sizi diriltir (uyandıran) O'dur. Sonra 'en son dönüşünüz' O'nadır. Sonra yapmakta olduklarınızı size O haber verecektir. (6/60) Ölü iken kendisini dirilttiğimiz ve insanlar içinde yürümesi için kendisine bir nur verdiğimiz kimsenin durumu, karanlıklarda kalıp oradan bir çıkış bulamıyanın durumu gibi midir? İşte, kafirlerle yapmakta oldukları böyle 'süslü ve çekici' gösterilmişdir. (6/122) O da: "(İnsanların) dirilecekleri güne kadar beni gözle(yip ertele.)" dedi. (7/14) Rahmetinin önünde rüzgarları bir müjde olarak gönderen O'dur. Bunlar ağırca bulutları kaldırıp yüklendiğinde, onları (kuraklıktan) ölmüş bir şehre sürükleyiveririz ve bununla oraya su indiririz de böylelikle bütün ürünlerden çıkarırız. İşte Biz, ölüleri de böyle diriltip-çıkarırız. Ki ibret alınız. (7/57) De ki: "Ey insanlar, ben Allah'ın sizin hepinize gönderdiği bir elçisi (peygamberi)yim. Ki göklerin ve yerin mülkü yalnız O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur, O diriltir ve öldürür. Öyleyse Allah'a ve ümmi peygamber olan elçisine iman edin. O da Allah'a ve O'nun sözlerine inanmaktadır. Ona iman edin ki hidayete ermiş olursunuz. (7/158) Gerçek şu ki, göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır; diriltir ve öldürür. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcınız yoktur. (9/116) O, diriltir ve öldürür. Ve O'na döndürüleceksiniz. (10/56)

O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Andolsun onlara: "Gerçekten siz, ölümden sonra yine diriltileceksiniz" dersin, inkar edenler mutlaka: "Bu, açıkça bir büyüden başkası değildir" derler. (11/7) Dedi ki: "Rabbim, öyleyse onların dirileceği güne kadar bana süre tanı." (15/36) Ölüdürler, diri değildirler; ne zaman dirileceklerinin şuuruna varamazlar. (16/21) Olanca yeminleriyle: "Öleni Allah diriltmez" diye yemin ettiler. Hayır; bu, O'nun üzerinde hak olan bir vaidtir, ancak insanların çoğu bilmezler. (16/38) Hakkında ihtilafa düştükleri şeyi onlara açıklamaları ve inkar edenlerin kendilerinin yalancı olduklarını bilmesi için (diriltilecektir). (16/39) Allah gökten su indirdi, ölümden sonra yeri onunla diriltti; işitebilen bir topluluk için bunda gerçekten bir ayet vardır. (16/65) Dediler ki: "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?" (17/49) Bu, şüphesiz, onların ayetlerimizi inkar etmelerine ve: "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?" demelerine karşılık cezalarıdır. (17/98) Böylece, aralarında bir sorgulama yapsınlar diye onları dirilttik (uyandırdık). İçlerinden bir sözcük dedi ki: "Ne kadar kaldınız?" Dediler ki: "Bir gün veya günün bir (kaç saatlik) kısmı kadar kaldık." Dediler ki: "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir; şimdi birinizi bu paranızla şehre gönderin de, hangi yiyecek temizse baksın, size ondan bir rızık getirsin; ancak oldukça nazik davransın ve sakın sizi kimseye sezdirmesin." (18/19) "Gerçek şu ki, kim Rabbinde suçlu-günahkar olarak gelirse, hiç şüphe yok, onun için ceennem vardır. Onun içinde ise, ne ölabilir, ne dirilebilir." (20/74) Yoksa onlar, yerden birtakım ilahlar edindiler de, onlar mı (ölüler) diriltilecekler? (21/21) Ey insanlar, eğer diriltişten yana bir kuşku içindeyseniz, gerçek şu ki, Biz sizi topraktan yaratık, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo), sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnem et parçasından; size (kudretimizi) açıkça göstermek için. Dilediğimizi, adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kiminiz de, bildikten sonra hiç bir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilmektedir. Yeryüzünü kupkuru ölü gibi görürsün, fakat Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir, kabarr ve her güzel çiğten (ürünler) bitirir. (22/5) İşte böyle; şüphesiz Allah, hakkın Kendisidir ve şüphesiz ölüleri diriltir ve gerçekten her şeye güç yetirendir. (22/6) Gerçek şu ki, kıyamet-saati yaklaşarak gelmektedir, onda şüphe yoktur. Gerçekten Allah kabirlerde olanları diriltilecektir. (22/7) Sizi diri tutan, sonra öldürecek, sonra da diriltilecek olan O'dur. Gerçekten insan pek nankördür. (22/66) Sonra siz gerçekten kıyamet günü diriltileceksiniz. (23/16) "O, öldüğünüz, toprak ve kemik haline geldiğiniz zaman, sizin mutlaka (yeniden diriltilip) çıkarılacağını mı va'dediyor?" (23/35) "O (bütün gerçek), yalnızca bizim (yaşamakta olduğumuz bu

KURAN FİHRİSTİ

dünya hayatımızdan ibaretir; ölüüz ve yaşarız, biz diriltilecekler değiliz." (23/37)

Dediler ki: "Öldüğümüz, bir toprak ve bir kemik olduğumuz zaman, gerçekten biz mi diriltilecek mişiz?" (23/82)

"Ki, geride bıraktığım (dünya)da salih amellerde bulunayım." Asla, gerçekten bu, yalnızca bir sözdür, bunu da kendisi söylemektedir. Onların önlerinde, diriltilip kaldırılacakları güne kadar bir engel (berzah) vardır. (23/100)

O'nun dışında, hiç bir şeyi yaratmayan, üstelik kendileri yaratılmış olan, kendi nefislerine bile ne zarar, ne yarar sağlayamayan, öldürmeye, yaşatmaya ve yeniden diriltip-yaymaya güçleri yetmeyen bir takım ilahlar edindiler. (25/3)

Andolsun, onlar, üstüne felaket yağmuru yağdırılmış bulunan o ülkeye uğramışlardır; yine de onu görmüyorlar mıydı? Hayır, onlar dirilmeyi umuyorlardı. (25/40)

"Beni öldürecek, sonra dirilecek olan da O'dur," (26/81)

"Ve beni (insanların) diriltilecekleri gün küçük düşürme," (26/87)

De ki: "Göklerde ve yerde gaybı Allah'tan başka kimse bilmez.

Onlar ne zaman dirileceklerinin şuuruna varmıyorlar." (27/65)

İnkâr edenler dedi ki: "biz ve atalarımız toprak olduktan sonra mı, gerçekten biz mi dirilip-çıkartılacakmışız?" (27/67)

"Andolsun, bu (azab ve dirilme tehdidi), bize ve daha önce atalarımıza va'dolunmuştur. Bu, olsa olsa geçmişlerin uydurma masallarından başkası değildir." (27/68)

Andolsun onlara: "Gökten su indirip de ölümünden sonra yeryüzünü diriltene kimdir?" diye soracak olursan, şüphesiz: "Allah" diyecekler. De ki: "Hamd Allah'ındır." Hayır, onların çoğu akletmiyorlar. (29/63)

O ölüden diriği çıkarır ve diriden ölüyü çıkarır, ölümünden sonra da yeri diriltir. İşte siz de böyle çıkarılacaksınız. (30/19)

Size bir korku ve umut (unsuru) olarak şimşegi göstermesi ile gökten su indirmek suretiyle ölümünden sonra yeri onunla diriltmesi de, O'nun ayetlerindedir. Şüphesiz bunda, aklını kullanabilecek bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/24)

Allah; sizi yarattı, sonra size rızık verdi, sonra sizi öldürmekte, daha sonra sizi diriltmektedir. Ortaklarınızdan bunlardan herhangi birini yapacak var mı? O, şirk koştuklarından münezzehtir ve yücedir. (30/40)

Şimdi Allah'ın rahmetinin eserlerine bak; ölümünden sonra yeryüzünü nasıl diriltmektedir? Şüphesiz O, ölüleri de gerçekten diriltmektedir. O, her şeye güç yetirendir. (30/50)

Kendilerine ilim ve iman verilenler ise, dediler ki: "Andolsun, siz Allah'ın Kitabında (yazılı süre boyunca) diriliş gününe kadar yaşadınız; işte bu dirilme gündür. Ancak siz bilmiyordunuz." (30/56)

Sizin yaratılmanız ve diriltilmeniz yalnızca tek bir kişi(yi yaratıp sonra diriltmek) gibidir. Şüphesiz Allah, işitendir, görendir. (31/28)

Allah, rüzgarları gönderir, onlar da bulutu kaldırır, böylece Biz onu ölü bir beldeye sürükleriz, onunla, yeri ölümünden sonra diriltiriz. İşte (ölümden sonra) dirilip- yayılma da böyledir. (35/9)

Şüphesiz Biz, ölüleri Biz diriltiriz; onların önden takdim ettiklerini ve eserlerini Biz yazarız. Biz her şeyi, apaçık bir kitapta tesbit edip korumuşuz. (36/12)

Ölü toprak kendileri için bir ayettir; Biz onu dirilttik, ondan taneler çıkarttık, böylelikle ondan yemektedirler. (36/33)

Sur'a üfürülmüştür; böylece onlar kabirlerinden (diriltilip) Rable-rine doğru (dalgalı halinde) süzülüp-giderler. (36/51)

Demişlerdir ki: "Eyvahlar bize, uykuya-bırakıldığımız yerden bi-

zi kim diriltip-kaldırdı? Bu, Rahman (olan Allah)'ın va'dettiğidir, (demek ki) gönderilen (elçi)ler doğru söylemiş." (36/52)

Kendi yaratılışını unutarak Bize bir örnek verdi; dedi ki: "Çürümüş-bozulmuşken, bu kemikleri kim diriltecekmış?" (36/78)

De ki: "Onları, ilk defa yaratıp-inşa eden diriltecek. O, her yaratmayı bilir." (36/79)

"Biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuzda mı, gerçekten biz mi diriltilecekmışız?" (37/16)

"Veya önceki atalarımız da mı?" (37/17)

De ki: "Evet, üstelik boyun bükmüş kimseler olarak (diriltileceksiniz)." (37/18)

İşte o, yalnızca bir tek çığıktan ibaretir; artık kendileri (diriltilmiş olarak) bakıp duruyorlar. (37/19)

"Derdini ki: Sen de gerçekten (dirilişi) doğrulayanlardan mısın?" (37/52)

"Bizler öldüğümüz, toprak ve kemikler olduğumuzda mı, gerçekten biz mi (yeniden) diriltilip sonra da) sorguya çekilecekmışız?" (37/53)

Onun karınında (insanların) dirilip-kaldırılacakları güne kadar kalakalmıştı. (37/144)

Dedi ki: "Rabbim, öyleyse onların dirilecekleri güne kadar bana süre tanı." (38/79)

Dediler ki: "Rabbimiz, bizi iki kere öldürdün ve iki kere dirilttin; biz de günahlarımızı itiraf ettik. Şimdi çıkış için bir yol var mı?" (40/11)

Diriltene ve öldüren O'dur. Bir işin olmasına hükmetti mi, ona yalnızca: "Ol" der, o da hemen olur. (40/68)

O'nun ayetlerinden biri de, senin gerçekten yeryüzünü huşu içinde (solmuş, boynu bükülmüş ve kupkuru) görmendir. Ama Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman, depresir ve kabarıp.

Şüphesiz onu diriltene, ölüleri de elbette dirilticidir. Çünkü O, her şeye güç yetirendir. (41/39)

Yoksa O'nun dışında birtakım veliler mi edindiler? İşte Allah; veli O'dur, ölüleri diriltene O'dur. O, her şeye güç yetirendir. (42/9)

Ki O, belli bir miktar ile gökten su indirdi de, onunla ölü bir memleketi 'dirilttik (ve her yanına yeniden hayat) yaydık'; siz de böyle (kabirlerinizden diriltilip) çıkarılacaksınız. (43/11)

O'ndan başka ilah yoktur; diriltir ve öldürür. Sizin de Rabbinizdir, geçmiş atalarınızın da Rabbidir. (44/8)

"(Bütün her şey) Bizim yalnızca ilk öldürmüzdür; biz yeniden diriltilip-kaldırılacak değiliz." (44/35)

Gece ile gündüzün ardarda gelişinde (veya ayrılışında), Allah'ın gökten rızık indirip ölümünden sonra yeryüzünü diriltmesinde ve rüzgarları (belli bir düzen içinde) yönetmesinde aklını kullanan bir kavim için ayetler vardır. (45/5)

Dediler ki: "(Bütün olup biten.) Bu dünya hayatımızdan başkası değildir, ölüüz ve diriliriz; bizi 'kesintisiz olmayan zaman' (deh-rin akışın)dan başkası yıkıma (helake) uğratmıyor." Oysa onların bununla ilgili hiç bir bilgileri yoktur; yalnızca zannedyorlar. (45/24)

Onlara açık belgeler olarak ayetlerimiz okunduğu zaman, onların (sözde) delilleri: "Eğer doğru sözlüler iseniz, atalarımızı (diriltip) getirin" demekten başkası değildir. (45/25)

De ki: "Allah sizi diriltiyor, sonra sizi öldürüyor, sonra kendisinde hiç bir kuşku olmayan kıyamet günü O sizi bir araya getirip-toplayacaktır. Ancak insanların çoğu bilmezler." (45/26)

O kimse ki, anne ve babasına: "Öf size, benden önce nice nesiller gelip geçmişken, beni (diriltilip) çıkarılacağımla mı tehdit

ediyorsunuz?" dedi. O ikisi (anne ve babası) ise Allah'a yakararak: "Yazıklar sana, iman et, şüphesiz Allah'ın va'di haktır." (derler; fakat) O: "Bu, geçmişlerin masallarından başkası değildir" der. (46/17)

Onlar görmüyorlar mı ki, gökleri ve yeri yaratan ve onları yaratmaktan yorulmayan (Allah), ölüleri de diriltmeye güç yetirir. Hayır; gerçekten O, her şeye güç yetirendir. (46/33)

"Biz öldüğümüz ve toprak olduğumuz zaman mı (yeniden diriltilcek mişiz)? Bu uzak bir dönüş (iddiasıdır)." (50/3)

Kullara rızık olmak üzere. Ve onunla (o suyla) ölü bir şehri dirilttik. İşte (öldümden sonra) diriliş de böyledir. (50/11)

O gün, o çiğliği bir gerçek (hak) olarak iştirirler. İşte bu, (dirilip kabirlerden) çıkış günüdür. (50/42)

Gerçek şu ki, diriltten ve öldüren Biziz, Biz. Ve dönüş de Bize'dir. (50/43)

Doğrusu, öldüren ve diriltten O'dur. (53/44)

Gerçek şu ki, diğer diriltme (yeniden neş'et) de O'na aittir. (53/47)

Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Diriltir ve öldürür. O, her şeye güç yetirendir. (57/2)

Allah, hepsini dirilteceği gün, onlara neler yaptıklarını haber verecektir. Allah, onları (yaptıklarınıyla bir bir) saymıştır; onlar ise onu unutmuşlardır. Allah, her şeye şahid olmandır. (58/6)

Onların tümünü Allah'ın dirilteceği gün, sizlere yemin ettikleri gibi O'na da yemin edeceklerdir ve kendilerinin bir şey üzerine oldukları sanacaklardır. Dikkat edin; gerçekten onlar, yalan söyleyenlerin ta kendileridir. (58/18)

İnkâr edenler kesin olarak diriltilmeyeceklerini öne sürdüler. De ki: "Hayır, Rabbim adına andolsun, siz, muhakkak diriltileneksiniz; sonra mutlaka yaptıklarınız size haber verilecektir. Bu da Allah'a göre oldukça kolaydır." (64/7)

"Sonra sizi yine oraya geri çevirecek ve sizi (diriltici) bir çıkarışla diriltip-çıkarcaktır." (71/18)

"Ve onlar, sizin de sandığınız gibi Allah'ın hiç kimseyi kesin olarak diriltmeyeceğini sanmışlardı." (72/7)

(Öyleyse Allah.) Ölüleri diriltmeye güç yetiren değil midir? (75/40)

Derler ki: "Biz çukurda iken, gerçekten biz mi yeniden (diriltilip) döndürüleceğiz?" (79/10)

Sonra dilediği zaman onu diriltir. (80/22)

Yoksa onlar, diriltileceklerini sanmıyor mu? (83/4)

Çünkü O, ilkin var eden, (sonra dirilterek) döndürecek olmandır. (85/13)

Dişi

Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz kılındı). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine, onun (maktulün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından bağışlanırsa, artık (yapılması gereken) örfе uyamak (ve) ona (maktulün varis veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizin bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azab vardır. (2/178)

Çocuklarınız konusunda Allah, erkeğe iki dişinin hissesi kadar tavsiye eder. Eğer onlar ikiden çok kadın ise (ölünün) geride bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Kadın (veya kız) bir tek ise, bu durumda yarısı onundur. (Ölenin) Bir çocuğu varsa, geriye bıraktığından anne ve babadan her biri için altıda bir, çocuğu ol-

mayıp da anne ve baba ona mirasçı ise, bu durumda annesi için üçte bir vardır. Onun kardeşleri varsa o zaman annesi için altıda bir'dir. (Ancak bu hükümler, ölenin) Ettiği vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Babalarınız, oğullarınız, siz onların hangilerinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. (Bunlar) Allah'tan bir farzdır. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olmandır. (4/11)

Onlar, O'nu bırakıp da (birtakım) dişilere taparlar. Onlar o her türlü hayırla ilişkisi kesilmiş şeytandan başkasına tapmazlar. (4/117)

Senden fetva isterler. De ki: "Allah, 'çocuksuz ve babasız olanın (kelale'nin)' mirasına ilişkin hükmü açıklar. Ölen kişinin çocuğu yok da kız kardeşi varsa, geride bıraktıklarının yarısı kız kardeşinindir. Ama (ölen) kız kardeşinin çocuğu yoksa, kendisi (erkek kardeşi) ona mirasçı olur. Eğer kız kardeşi iki ise, geride bıraktıklarının üçte ikisi onlarındır. Ama (mirasçılar) erkekler ve kız kardeşler ise, bu durumda erkek için dişinin iki payı vardır. Allah, -şaşırp sapmayasınız diye- açıklar. Allah, herşeyi bilendir. (4/116)

Sekiz çift; koyundan iki, keçiden de iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişi mi, ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Eğer doğru sözlüler iseniz bana bir ilimle haber verin." (6/143)

Deveden iki, sığırdan da iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişi mi ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Yoksa Allah, bunları sizlere tavsiye ettiği zaman şahid miydiniz?" hiçbir bilgiye dayanmaksızın insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (6/144)

Semud (toplumuna da) kardeşleri Salih'i (gönderdik. Salih:) "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir: Allah'ın bu dişi devesi size bir belgedir; onu salıverin de Allah'ın arzında otlasın, ona bir kötülükle dokunmayın, sonra sizi acı bir azab yakalar" dedi. (7/73)

Böylelikle dişi deveyi öldürdüler ve Rablerinin emrine karşı çıkıp (Salih'e de şöyle) dediler: "Ey Salih, eğer gerçekten gönderilenlerden (bir peygamber) isen, vaadettiğin şeyi getir, bakalım." (7/77)

Allah, her dişinin neyi yüklediğini (neye hamile kaldığını) ve döl yataklarının neyi eksiltip neyi eklediğini bilir. O'nun Katında herşey bir miktar (ölçü) iledir. (13/8)

Rabbiniz size erkekleri seçti de meleklerden dişileri mi (kendine) edindi? Gerçekten size büyük bir söz söylemektesiniz. (17/40)

Bizi ayet (mucize)ler göndermekten, öncekilerin onu yalanlamasından başka bir şey alkoymadı. Semud'a dişi deveyi görünür (bir mucize) olarak gönderdik, fakat onlar bununla (onu boğazlamakla) zulmetmiş oldular. Oysa Biz ayetleri ancak korkutmak için göndeririz. (17/59)

Dedi ki: "İşte, bu bir dişi devedir; su içme hakkı (bir gün) onun, belli bir günün su içme hakkı da sizindir." (26/155)

Nihayet karınca vadisine geldiklerinde, bir dişi karınca dedi ki: "Ey karınca topluluğu, kendi yuvalarınıza girin, Süleyman ve orduları, farkında olmaksızın sizi kırıp-geçmesin." (27/18)

Allah sizi topraktan yarattı, sonra bir damla sudan. Sonra da sizi çift çift kıldı. O'nun bilgisi olmaksızın, hiçbir dişi gebe kalmaz

KURAN FİHRİSTİ

ve doğuramaz da. Ömür sürene, ömür verilmesi ve onun ömründen kısıtılması da mutlaka bir kitapta (yazılı)dır. Gerçekten bu, Allah'a göre kolaydır. (35/11)

Yoksa onlar, şahidlik etmekteyken Biz melekleri dışiler olarak mı yaratıktık? (37/150)

Kim bir kötülük işlerse, kendi mislinden başkasıyla ceza görmez; kim de -erkek olsun, dişi olsun- bir mü'min olarak salih bir amelde bulunursa, işte onlar, içinde hesapsız olarak rızıklandırılmak üzere cennete girerler." (40/40)

Kıyamet-saatinin ilmi O'na döndürülür. O'nun ilmi olmaksızın, hiçbir meyve tomurcuğundan çıkmaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğuramaz da. Onlara: "Benim ortaklarım nerede" diye sesleneceği gün, dediler ki: "Sana arzettik ki, bizden hiçbir şahid yok." (41/47)

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediğini yaratır. Dilediğine dışiler armağan eder, dilediğine de erkek armağan eder. (42/49)

Veya erkekler ve dışiler olarak çift (ikiz) verir. Dilediğini kısır bırakır. Gerçekten O, bilendir, güç yetirendir. (42/50)

Onlar, ki Rahmanın kulları olan melekleri dışiler kıldılar. Kendileri yaratılışlarına şahit mi oldular? Onların şahitlikleri yazılacak ve (bundan dolayı) sorumlu tutulacaklar. (43/19)

Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir dışiden yaratık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (49/13)

Erkek (evlat) sizin, dişi O'nun mu? (53/21)

Gerçek şu ki, ahirete iman etmeyenler, melekleri dişi isimlerle isimlendiriyorlar. (53/27)

Doğrusu, çiftleri; erkek ve dişiye, yaratan O'dur. (53/45)

Gerçek şu ki Biz, bir fitne (imtihan ve deneme konusu) olarak o dişi deyevi kendilerine göndereniz. Şu halde sen onları gözleyip-bekle ve sabret. (54/27)

Böylece ondan, erkek ve dişi olmak üzere çift kıldı. (75/39)

Erkeği ve dişiye yaratana; (92/3)

DOĞRULUK

Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk (rüşd) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapaşağlam bir kulpa yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir. (2/256)

Rabbinin sözü, doğruluk bakımından da, adalet bakımından da tastamamdır. O'nun sözlerini değiştirebilecek yoktur. O, işitendir, bilendir. (6/115)

"Sonra gelecekler arasında bana bir doğruluk dili (lisan-ı sıdk) ver." (26/84)

Doğru olanlara doğruluk (ve bağlılık)larını (Allah'ın) sorması için. Kafirilere ise acı bir azab hazırlamıştır. (33/8)

Çok kudretli, mülkünün sonu olmayan (Allah'ın yanında doğruluk makamındadırlar. (54/55)

DOĞU-BATI

Doğu da Allah'ındır, batı da. Her nereye dönerseniz Allah'ın yüzü (kiblesi) orasıdır. Şüphesiz ki Allah, kuşatandır, bilendir. (2/115)

birdakım beynsiz insanlar: "Onları daha önceki kiblelerinden çeviren nedir?" diyecekler. De ki: "Doğu da Allah'ındır, batı da. O dilediğini doğru yola yöneltir." (2/142)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlarla, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

Allah, kendisine mülk verdi, diye Rabbi konusunda İbrahim'le tartışmaya gireni görmedin mi? Hani İbrahim: "Benim Rabbim diriltir ve öldürür" demişti; o da: "Ben de öldürür ve diriltirim" demişti. (O zaman) İbrahim: "Şüphesiz yok, Allah güneşi doğudan getirir, (hadi) sen de onu batıdan getir" deyince, o inkârcı böylece afallayıp kalmıştı. Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (2/258)

Kendisine bereketler kıldığımız yerin doğusuna da, batısına da o hor kılınıp-zayıf bırakılanları (müstaz'afıları) mirasçılar kıldı. Rabbinin İsrailoğullarına olan o güzel sözü (vaadi), sabretmeleri dolayısıyla tamamlandı (yerine geldi). Firavun ve kavminin yapmakta oldukları ve yükselttiklerini (köşklerni, saraylarını) da yerle bir ettik. (7/137)

Kitap'ta Meryem'i de zikret. Hani o, ailesinden kopup doğu tarafında bir yere çekilmişti. (19/16)

Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali, içinde çerağ bulunan bir kandil gibidir; çerağ bir sırça içerisindedir; sırça, sanki incimsi bir yıldızdır ki, doğuya da, batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından yakılır; (bu öyle bir ağaç ki) neredeyse ateş ona dokunmasa da yağı ışık verir. (Bu,) Nur üstüne nurdur. Allah, kimi dilerse onu kendi nuruna yöneltip-iletir. Allah insanlar için örnekler verir. Allah, herşeyi bilendir. (24/35) Eğer aklınızı kullanabiliyorsanız, O, doğunun da, batının da ve bunlar arasında olan herşeyin de Rabbidir" dedi (Musa). (26/28)

Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbi'dir, doğuların da Rabbi'dir. (37/5)

Sonunda Bize geldiği zaman, der ki: "Keşke benimle senin aranda iki doğu (doğu ile batı) uzaklığı olsaydı. Meğer ne kötü yakın-dost(muşsun sen)." (43/38)

O, iki doğunun da Rabbidir, iki batının da Rabbidir. (55/17)

Artık, doğuların ve batıların Rabbine yemin ederim; Biz gerçekten güç yetireniz; (70/40)

(Allah,) Doğunun ve batının Rabbidir. O'ndan başka ilah yoktur. Şu halde (yalnızca) O'nu vekil tut. (73/9)

DOĞUM

Derken doğum sancısı onu bir hurma dalına sürükledi. Dedi ki: "Keşke bundan önce ölseydim de, hafızalardan silinip unutulmuş verseydim." (19/23)

DOMUZ

O, size ölüyü (leş)- kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı kesin olarak haram kıldı. Fakat kim kaçınılmaz olarak muhtaç kalırsa, taşkınlık yapmamak ve haddi aşmamak şartıyla (ölmeyecek oranda yiyebilir), ona bir günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/173)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetişip)-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

leriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kismet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkârı sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'siddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

De ki: "Allah Katında, 'kesinleşmiş bir ceza olarak' bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Allah'ın kendisine lanet ettiği, ona karşı gazablandığı ve onlardan maymunlar ve domuzlar kıldığı ile tağuta tapanlar; işte bunlar, yerleri daha kötü ve dümdüz yoldan daha çok sapmışlardır." (5/60)

De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, yiyen bir kimsenin yiyeceği (şeyler) için, ölü eti, dökülen kan, domuz eti -ki bu gerçekten murdardır- ya da Allah'tan başkası adına kesilmiş bir fişk dışındadır, haram kılınmış bir şey bulmuyorum. Kim kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa, -saldırmamak ve haddi aşmamak şartıyla- (bu sayılanlardan ölmeyecek kadar yiyebilir). Şüphesiz senin Rabbin bağışlayandır, esirgeyendir. (6/145)

O, size ancak ölüyü, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan) haram kıldı. Fakat kim mecbur kalırsa, saldurmamak ve sınırı aşmamak üzere (yiyebilir). Çünkü gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (16/115)

DOST

Sen onların dinlerine uymadıkça, Yahudi ve Hıristiyanlar senden kesinlikle hoşnut olacak değillerdir. De ki: "Şüphesiz doğru yol, Allah'ın (gösterdiği) yoludur." Eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (arzu ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı. (2/120)

Ey iman edenler, hiçbir alış-verişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin olmadığı gün gelmezden evvel, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. Kâfirler... Onlar zulmedenlerdir. (2/254) İşte bu şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Siz onlardan korkmayın, eğer mü'minlerseniz, Ben'den korkun. (3/175)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler, o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyeleinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları, fuhuşta bulunmayan, iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örne uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra, fuhuş yapacak olurlarsa, özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısını (nı uygulayın.) Bu, sizden günaha saptıktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/25)

Allah, sizin düşmanlarınızı daha iyi bilendir; bir veli (en güvenilir bir dost) olarak Allah yeter, bir yardımcı olarak da Allah yeter. (4/45)

İman edenler Allah yolunda savaşır; inkar edenler ise tağut yolunda savaşır; öyleyse şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır. (4/76)

Onları -ne olursa olsun- şaşırtıp-saptıracağım, en olmadık kuruntulara düşüreceğim ve onlara kesin olarak davalarının kulaklarını kesmelerini emredeceğim ve Allah'ın yarattıklarını değiştirmelerini emredeceğim." Kim Allah'ı bırakıp da şeytani dost

(veli) edinirse, kuşkusuz o, apaçık bir hüsrana uğramıştır. (4/119)

İyilik yaparak kendini Allah'a teslim eden ve hanif (tevhidi) olan İbrahim'in dinine uyandan daha güzel din'li kimdir? Allah, İbrahim'i dost edinmiştir. (4/125)

Onlar, mü'minleri bırakıp kafirleri dostlar (velliler) edinirler. 'Kuvvet ve onuru (izzeti)' onların yanında mı arıyorlar? Şüphesiz, 'bütün kuvvet ve onur,' Allah'ındır. (4/139)

Ama iman edenler ve salih amellerde bulunanlar, onlara ecirlerini eksiksiz ödeyecek ve onlara kendi fazlından ekleyecektir de. Çekimser davrananlar ve büyüklenenler, onları acıklı bir azabla azablandıracaktır ve kendileri için Allah'tan başka bir (vekil) koruyucu dost ve yardımcı bulamayacaklardır. (4/173)

Bugün size temiz olan şeyler helal kılındı. (Kendilerine) Kitap verilenlerin yemeği size helal, sizin de yemeğiniz onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da, namuslu, fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak -onlara ücretlerini (mehirlerini) ödediğiniz takdirde- size (helal kılındı.) Kim imanı tanımayıp küfre saparsa, elbette onun yaptığı boşa çıkmıştır. O ahirette hüsrana uğrayanlardır. (5/5)

Ey iman edenler, Yahudi ve Hıristiyanları dostlar (velliler) edinmeyin; onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden onları kim dost edinirse, kuşkusuz onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğuna hidayet vermez. (5/51)

Sizin dostunuz (veliniz), ancak Allah, O'nun elçisi, rüku' ediciler olarak namaz kılan ve zekatı veren mü'minlerdir. (5/55)

Kim Allah'ı, Resûlü'nü ve iman edenleri dost (veli) edinirse, hiç şüphe yok, galip gelecek olanlar, Allah'ın taraftarlarıdır. (5/56)

Ey iman edenler, sizden önce kendilerine kitap verilenlerden dininizi, alay ve oydu (konusu) edinenleri ve kafirleri dostlar (velliler) edinmeyin. Ve eğer inanıyorsanız, Allah'tan korkup-sakının. (5/57)

Onlardan çoğunun inkârı sapanlarla dostluklar kurduklarını görürsün. Kendileri için nefislerinin takdim ettiği şey ne kötüdür. Allah onlara gazablandı ve onlar azabda ebedî kalacaklardır. (5/80)

Eğer Allah'a, peygambere ve ona indirilene iman etselerdi, onları dostlar edinmezlerdi. Fakat onlardan çoğu fasık olanlardır. (5/81)

Üzerinde Allah'ın isminin anılmadığı şeyi yemeyin; çünkü bu fişk'tır (yoldan çıkıştır). Gerçekten şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına gizli-çağrılarda bulunurlar. Onlara itaat ederseniz şüphesiz siz de müşriklersiniz. (6/121)

Onların tümünü toplayacağı gün: "Ey cin topluluğu insanlardan çoğunu (ayartıp kendinize kullar) edindiniz" (diyecek). İnsanlardan onların dostları derler ki: "Rabbimiz, kimimiz kimimizden yararlardı ve bizim için tesbit ettiği süreye ulaştık." (Allah) Diyecek ki: "Allah'ın dilediği dışta olmak üzere, ateş sizin içinde süresiz kalacağınız konaklama yerinizdir." Şüphesiz Rabbin, hüküm ve hikmet sahibi olandır, bilendir. (6/128)

Ey Ademoğulları, şeytan, anne ve babanızın çirkin yerlerini kendilerine göstermek için, elbiselerini sıyırtarak, onları cennetten çıkardığı gibi sakın sizi de bir belaya uğratmasın. Çünkü o ve taraftarları, (kendilerini göremeyeceğiniz yerden) sizleri görmektedir. Biz gerçekten şeytanları, inanmayacakların dostları kıldık. (7/27)

İnkâr edenler birbirlerinin vellileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız

KURAN FİHRİSTİ

(birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (8/73)

İşte böylece Biz onu (Kur'an'ı) Arapça bir hüküm olarak indirdik. Andolsun, sana gelen bu ilimden sonra, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir yardımcı, dost, ne bir koruyucu vardır. (13/37)

İman etmiş kullarıma söyle: "Alış-verişin ve dostluğun olmadığı o gün gelmezden evvel, dosdoğru namazı kılsınlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak etsinler." (14/31)

Onlar neredeyse, sana vahyettiğimizden başkasını Bize karşı düzüp uydurman için seni fitneye düşüreceklerdi; o zaman seni dost edineceklerdi. (17/73)

İşte burada (bu durumda) velayet (yardımcılık, dostluk) hak olan Allah'a aittir. O, sevap bakımından hayırlı, sonuç bakımından hayırlıdır. (18/44)

Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur; sizin için de, gerek kendi evlerinizden, gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerin)den yemenizde bir güçlük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından kutlu, güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklar, umulur ki aklınızı kullanırsınız. (24/61)

Vah yazıklar bana, ne olurdu da filanı dost edinmeseydim." (25/28)

Ne de candan-yakın bir dost." (26/101)

Onları (evlat edindiklerinizi) babalarına nisbet ederek çağırın; bu, Allah Katında daha adildir. Eğer babalarını bilmiyorsanız artık onlar, dinde sizin kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Hata olarak yaptıklarınızda ise, sizin için bir sakınca (bir vebal) yoktur. Ancak kalplerinizin kasıt gözeterek (taammüden) yaptıklarınızda vardır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (33/5)

Peygamber, mü'minler için kendi nefislerinden daha evladır ve onun zevceleri de onların anneleridir. Rahim sahipleri (akrabalar) de, Allah'ın Kitabında birbirlerine öteki mü'minlerden ve muhacirlerden daha yakındır. Ancak dostlarınıza maruf üzere yapacaklarınız başka; bunlar Kitapta yazılmış bulunmaktadır. (33/6)

Onları, yaklaşmakta olan güne karşı uyar; o zaman yürekler gırtlaklara dayanır, yutkunur dururlar. Zalimler için ne koruyucu bir dost, ne sözü yerine getirebilir bir şefaathçi yoktur. (40/18)

İyilikle kötülük eşit olmaz. Sen, en güzel olan bir tarzda (kötülüğü) uzaklaştır; o zaman, (görürsün ki) seninle onun arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki sıcak bir dost(un) oluvermiştir. (41/34)

Kim Rahman'ın zikrini görmezlikten gelirse, Biz bir şeytana onun "üzzerini kabukla bağlatırırız"; artık bu, onun bir yakın dostudur. (43/36)

Muttakiler hariç olmak üzere, o gün, dostların kimi kimine düşmandır. (43/67)

O gün, bir dost dosttan herhangi bir şeyle yarar sağlayamaz. Ve onlara yardım edilmez. (44/41)

Kafir olanlar, sizinle savaşmış olsalardı, arkalarını dönüp kaçarlardı; sonra, ne bir veli (koruyucu dost), ne bir yardımcı bulamazlardı. (48/22)

Artık bugün sizden herhangi bir fidye alınmaz ve inkâr edenlerden de.. Barınma yeriniz ateştir, sizin veliniz (size yaraşan dost) odur; o ne kötü bir gidiş yeridir. (57/15)

Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim (topluluk) bulamazsın ki, Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar, ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar, öyle kimselerdir ki, (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları Kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar, felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir. (58/22)

Allah, ancak din konusunda sizinle savaşanları, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarırları ve sürülüp-çıkarılmanızı için arka çıkanları dost edinmenizden sakındırır. Kim onları dost edinirse, artık onlar zalimlerin ta kendileridir. (60/9)

Bundan dolayı bugün, kendisine hiçbir sıcak dost yoktur." (69/35)

(Böyle bir günde) hiçbir yakın dost bir yakın dostu sormaz. (70/10)

DÖL YATAĞI

Döl yataklarında size dilediği gibi suret veren O'dur. O'ndan başka ilah yoktur; üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (3/6)

Allah, her dışının neyi yüklediğini (neye hamile kaldığını) ve döl yataklarının neyi eksiltip neyi eklediğini bilir. O'nun Katında herşey bir miktar (ölçü) iledir. (13/8)

DUA

İbrahim, İsmail'le birlikte Evin (Ka'be'nin) sütunlarını yükselttiğinde (ikisi şöyle dua etmişti): "Rabbimiz bizden (bunu) kabul et. Şüphesiz, Sen işiten ve bilensin"; (2/127)

Kullarım Beni sana soracak olursa, muhakkak ki Ben (onlara) pek yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse, onlar da Benim çağırma cevap versinler ve bana iman etsinler. Umulur ki irşad (doğru yolu bulmuş) olurlar. (2/186)

Orada Zekeriya Rabbine dua etti: "Rabbim, bana Katından temiz bir soy armağan et. Doğrusu Sen, duaları işitensin" dedi. (3/38)

Sabah akşam -O'nun yüzünü (rızasını) dileyerek- Rablerine dua edenleri kovma. Onların hesabından senin üzerinde birşey (yükümlülük), senin hesabından da bir şey (yükümlülük) yoktur ki onları kovman gereksin. Yoksa zalimlerden olursun. (6/52)

De ki: "Sizi karanın ve denizin karanlıklarından kim kurtarmaktadır ki, siz (açıktan ve) gizliden gizliye ona yalvararak dua etmektesiniz: -Andolsun, bizi bundan kurtarırsan, gerçekten şükrederden oluruz." (7/63)

De ki: "Rabbim adaletle davranmayı emretti. Her mescid yanında (secde yerinde) yüzlerinizi (O'na) doğrultun ve dini yalnız kendisine has kılarak O'na dua edin. "Başlangıçta sizi yarattığı" gibi döneceksiniz." (7/29)

Rabbimize yalvara yalvara ve için için dua edin. Şüphesiz O, haddi aşanları sever. (7/55)

Düzene konulması (işlah)ından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın; O'na korkarak ve umut taşıyarak dua edin.

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Doğrusu Allah'ın rahmeti iyilik yapanlara pek yakındır. (7/56)
Başlarına iğrenç bir azab çökünce, dediler ki: "Ey Musa, Rabbinne -sana verdiği ahid adına- dilekim için dua et. Eğer bu iğrenç azabı üzerimizden çekip-giderirsen, andolsun sana iman edeceğimiz ve İsrailoğullarını seninle göndereceğiz. (7/134)
İsimlerin en güzeli Allah'ındır. Öyleyse O'na bunlarla dua edin. O'nun isimlerinde 'aykırılığa (ve inkâra) sapanları' bırakın. Yapmakta oldukları dolayısıyla yakında cezalandırılacaklardır. (7/180)
O, sizi tek bir nefisten yarattı ve kendisiyle durulup-yatışması için ondan eşini var etti. Onu (eşini) örtüp-bürüyünce, o da bir yük yüklendi de bununla (bir süre) gezindi. Nitekim ağırlaşınca, ikisi Rableri olan Allah'a dua ettiler: "Eğer bize salih (bir çocuk) verirsen, andolsun şükredenlerden olacağız." (7/189)
Onların Beyt(-i Şerif) önündeki duaları, ısıklı çalmaktan ve el çırpılmaktan başkası değildir. Artık inkâr ettikleriniz dolayısıyla tadın azabı. (8/35)
Bedevilerden öyleleri de vardır ki, onlar Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve infak ettiğini Allah Katında bir yakınlaşmaya ve elçininin dua ve bağışlama dileklerine (bir yol) sayar. Haberiniz olsun, bu gerçekten onlar için bir yakınlaşmadır. Allah da onları Kendi rahmetine sokacaktır. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/99)
Onların mallarından sadaka al, bununla onları temizlemiş, arındırmış olursun. Onlara dua et. Doğrusu, senin duan, onlar için 'bir sükûnet ve huzurdur.' Allah işitendir, bilendir. (9/103)
Oradaki duaları: "Allah'ım, Sen ne yücesin'dir ve oradaki dirlik temennileri: "Selam"dir; dualarının sonu da: "Gerçekten, hamd alemlerin Rabbi olan Allah'ındır." (10/10)
İnsana bir zarar dokunduğunda, yan yatarken, otururken ya da ayaktaiken Bize dua eder; zararını üstünden kaldırdığımız zaman ise, sanki kendisine dokunan zarara Bizi hiç çağırılmamış gibi döner-gider. İşte, ölüğü taşınarlara yapmakta oldukları böyle süslenmiştir. (10/12)
Karada ve denizde sizi gezdiren O'dur. Öyle ki siz gemide bulunduğunuz zaman, onlar da güzel bir rüzgarla onu yüzdürürlerken ve (tam) bununla sevinmekteyken, ona çılğınca bir rüzgar gelip çatar ve her yandan dalgalara onları kuşatıverir; onlar artık bu (dalgalarla) gerçekten kuşatıldıklarını sanmışlarken, dinde O'na 'gönülden katıksız bağlılar (muhtisler)' olarak Allah'a dua etmeye başlarlar: "Andolsun eğer bundan bizi kurtaracak olursan, muhakkak sana şükredenlerden olacağız." (10/22)
(Allah) Dedi ki: "İkinizin duası kabul olundu. Öyleyse dosdoğru yolda devam edin ve bilgisizlerin yoluna uymayın." (10/89)
Böylece Rabbi, duasını kabul etti ve onların hileli düzenlerini kendisinden uzaklaştırdı. Çünkü O, işitendir, bilendir. (12/34)
Hak olan çağrı (dua, ibadet) yalnızca O'na (olan)dır. Onların Allah'tan başka çağırıcıları ise, onlara hiçbir şeyle cevap vermezler. (Onların durumu) yalnızca, ağzına gelsin diye, iki avucunu suya uzatan (in boşuna beklemesi) gibidir. Oysa ona gelmez. İnkâr edenlerin duası, sapıklık içinde olmaktan başkası değildir. (13/14)
Hamd, Allah'a aittir ki, O, bana ihtiyarlığa rağmen İsmail'i ve İshak'ı armağan etti. Şüphesiz Rabbim, gerçekten duayı işitendir." (14/39)
Rabbim, beni namaz(ında) sürekli kıl, soyumdan olanları da. Rabbimiz, duamı kabul buyur." (14/40)
İnsan hayra dua ettiği gibi, şerre de dua etmektedir. İnsan, pek acelecedir. (17/11)

Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatını (aldatıcı) süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini Bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (hevasına)' uyan ve işinde aşırılığa gidene itaat etme. (18/28)
Demişti ki: "Rabbim, şüphesiz benim kemiklerim gevşedi ve baş, yaşlılık aleviyle tutuştu; ben sana dua etmekle mutsuz olmadım." (19/4)
Sizden ve Allah'tan başka tapıklarınızdan kopup-ayrılıyorum ve Rabbime dua ediyorum. Umulur ki, Rabbime dua etmekle mutsuz olmayacağım." (19/48)
Böylece onun duasına icabet ettik. Kendisinden o derdi giderdik; ona Katımızdan bir rahmet ve ibadet edenler için bir zikir olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir katını daha verdik. (21/84)
Bunun üzerine duasına icabet ettik ve onu üzüntüden kurtardık. İşte Biz, iman edenleri böyle kurtarıyoruz. (21/88)
Onun duasına icabet ettik, kendisine Yahya'yı armağan ettik, eşini de doğurmaya elverişli kıldık. Gerçekten onlar hayırlarda yarışıyorlardı, umarak ve korkarak Bize dua ederlerdi. Bize derin saygı gösterirlerdi. (21/90)
Görmedin mi ki, göklerde ve yerde olanlar ve dizi dizi uçan kuşlar, gerçekten Allah'ı tesbih etmektedir. Her biri, kendi duasını ve tesbihini şüphesiz bilmiştir. Allah, onların işlediklerini bilendir. (24/41)
De ki: "Sizin duanız olmasaydı Rabbim size değer verir miydi? Fakat siz gerçekten yalanladınız; artık (bunun azabı da) kaçınılmaz olacaktır." (25/77)
Dedi ki: "Peki, dua ettiğiniz zaman onlar sizi işitiyorlar mı?" (26/72)
Ya da sıkıntı ve ihtiyaç içinde olana, kendisine dua ettiği zaman icabet eden, kötülüğü açıp gideren ve sizi yeryüzünün halifeleri kılan mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Ne az ögüt-alıp düşünürsünüz. (27/62)
İnsanlara bir zarar dokunduğu zaman, 'gönülden katıksız bağlılar' olarak, Rablerine dua ederler; sonra kendinden onlara bir rahmet taddırınca hemencecik bir grup Rablerine şirk koşarlar. (30/33)
Onların yanları (gece namazına kalkmak için) yataklarından uzaklaşır. Rablerine korku ve umutla dua ederler ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (32/16)
O'dur ki, sizi karanlıklardan nura çıkarmak için size rahmet etmekte; melekleri de (size dua etmektedir). O, mü'minleri çok esirgeyicidir. (33/43)
Eğer onlara dua ederseniz, duanızı işitmezler, işitseler bile size cevap veremezler. Kıyamet gününde ise, sizin şirk koşmanızı tanımayacaklardır. (Bunu her şeyden) Haberi olan Allah gibi sana (hiç kimsede) haber vermez. (35/14)
İnsana bir zarar dokunduğu zaman, gönülden katıksızca yönelmiş olarak Rabbine dua eder. Sonra ona kendinden bir nimet verdiği zaman, daha önce O'na dua ettiğini unuttur ve O'nun yolundan sapırmak amacıyla Allah'a eşler koşmaya başlar. De ki: "İnkârınla biraz (dünya zevklerinden) yararlan; çünkü sen, ateşin halkındansın." (39/8)
İnsana bir zarar dokunduğu zaman, Bize dua eder; sonra tarafımızdan ona bir nimet ihsan ettiğimizde, der ki: "Bu, bana ancak bir bilgi(m) dolayısıyla verildi." Hayır; bu bir fitne (kendisini bir deneme)dir. Ancak çoğu bilmiyorlar. (39/49)
Öyleyse, dini yalnızca O'na halis kılanlar olarak Allah'a dua

KURAN FİHRİSTİ

(kulluk) edin; kafirler hoş görmese de. (40/14)

Ateşin içinde olanlar, cehennem bekçilerine dediler ki: "Rabbimize dua edin; azabtan bir günü (olsun) bize hafifletsin." (40/49) (Bekçiler:) "Size kendi Resullerinizi açık belgelerle gelmez miydi?" dediler. Onlar: "Evet" dediler. (Bekçiler:) "Şu halde siz dua edin" dediler. Oysa kafirlerin duası, çıkmazda olmaktan başkası değildir. (40/50)

Rabbimiz dedi ki: "Bana dua edin, size icabet edeyim. Doğrusu Bana ibadet etmekten büyülenen (müstekbir)ler; cehenneme boyun bükmüş kimseler olarak gireceklerdir. (40/60)

O, Hayy (diri) olandır. O'ndan başka ilah yoktur; öyleyse dini yalnızca kendisine halis kılanlar olarak O'na dua edin. Alemlerin Rabbine hamdolsun. (40/65)

İnsana nimet verdiğimiz zaman, yüz çevirir ve yan çizer; ona bir şer dokunduğu zaman ise, artık o, geniş (kapsamlı ve derinlemesine) bir dua sahibidir. (41/51)

Ve onlar dediler ki: "Ey büyücü, sende olan ahdi (sana verdiği sözü) adına bizim için Rabbine dua et; gerçekten biz hidayete gelmiş olacağız." (43/49)

Sonunda Rabbine: "Gerçekten bunlar, suçlu-günahkar bir kavimdirler" diye dua etti. (44/22)

(Allah da:) "Öyleyse, kullarımı geceleyin yürüyüşe geçir, muhakkak takip edileceksiniz." (diye duasını kabul edip cevap verdi). (44/23)

Şüphesiz, Biz bundan önce O'na dua (kulluk) ederdik. Gerçekten O, iyiliği bol, esirgemesi çok olanın ta kendisidir." (52/28)

Sonunda Rabbine dua etti: "Gerçekten ben, yenik düşmüş durumdayım. Artık Sen (bu kafir toplumdun) intikam al." (54/10)

Şu bir gerçek ki, Allah'ın kulu (olan Muhammed,) O'na dua (ibadet ve kulluk) için kalktığında, onlar (müşrikler,) neredeyse çevresinde keçeleşeceklerdi. (72/19)

De ki: "Ben gerçekten, yalnızca Rabbime dua ediyorum ve O'na hiç kimseyi (ve hiçbir şeyi) ortak koşmuyorum." (72/20)

DUDAK

Bir dil ve iki dudak? (90/9)

DUL

Belki onun Rabbi, -eğer o sizi boşayacak olursa- ona yerinize sizlerden daha hayırlı Müslüman, mü'min, gönülden itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan dul ve bakire eşler' verir. (66/5)

DUMAN

Sonra, duman halinde olan göğe yöneldi; böylece ona ve yere dedi ki: "İsteyerek veya istemeyerek gelin." İkişi de: "İsteyerek (itaat ederek) geldik" dediler. (41/11)

Öyleyse sen, göğün açıkça bir duman getireceği günü gözle; (44/10)

(Bu duman) insanları sarıp-kuşatıverir. İşte bu, acı bir azabtır. (44/11)

Tozu dumana katıp savuran (rüzgar)lara, (51/1) İkinizin de üzerine ateşten yalın bir alev ve (bakır gibi erimiş) kıpkızıl bir duman salıverilir de 'kurtulup-başaramazsınız.' (55/35)

Derken toz duman halinde dağılıp-savrulduğu, (56/6) Ve kapkara dumandan bir gölge içindedirler. (56/43)

Derken, orada tozu dumana katanlara, (100/4)

DUVAR

Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin. Şüphesiz Biz zalimlere bir ateş hazırlamışız, onun duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. Eğer onlar yardım isterlerse, katı bir sıvı gibi yüzleri kavurup-yakan bir su ile yardım edilirler. Ne kötü bir içkidir o ve ne kötü bir destektir. (18/29) (Yine) Böylece ikisi yola koyuldu. Nihayet bir kasabaya gelip yemek istediler, fakat (kasaba halkı) onları konuklamaktan kaçındı. Onda (kasabada) yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar buldular, hemen onu inşa etti. (Musa) Dedi ki: "Eğer isteseydin gerçekten buna karşılık bir ücret alabilirdin." (18/77)

Duvar ise, şehirde iki öksüz çocuğundu, altında onlara ait bir define vardı; babaları salih biriydi. Rabbin dileti ki, onlar erginlik çağına erişsinler ve kendi definelerini çıkarsınlar; (bu,) Rabbinden bir rahmettir. Bunları ben, kendi isim (özel görüşüm) olarak yapmadım. İşte, senin sabır göstermeye güç yetiremediğin şeylerin yorumu." (18/82)

Sana o davacıların haberi geldi mi? Hani mihraba (Davud'un bulunduğu yere girmek için) yüksek duvardan tırmanmışlardı. (38/21)

Onlar, iyice korunmuş şehirlerde veya duvar arkasında olmaksızın sizinle toplu bir halde savaşmazlar. Kendi aralarındaki çarpışmaları ise pek şiddetlidir. Sen onları birlik sanırsın, oysa kalpleri paramparçadır. Bu, şüphesiz onların akletmeyen bir kavim olmaları dolayısıyla böyledir. (59/14)

DÜNYA

Sonra (yine) siz, birbirinizi öldürüyor, bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkarıyor ve günah ve düşmanlıkla aylehlerinde ittifaklar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fideleşiyordunuz. Oysa onları çıkarmanız, size haram kılınmıştı. Yoksa siz, Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkâr mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratabilirdiniz. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/85)

İşte bunlar, ahireti verip dünya hayatını satın alanlardır; bundan dolayı azabları hafifletilmez ve kendilerine yardım edilmez. (2/86)

Allah'ın mescidlerinde O'nun isminin anılmasını engelleyen ve bunların yıkılmasına çaba harcayandan daha zalim kim olabilir? Onların (durumu) içlerine korkarak girmekten başkası değildir. Onlar için dünyada bir aşağılanma, ahirette büyük bir azab vardır. (2/114)

Kendi nefsinin aşağılık kılından başka, İbrahim'in dininden kim yüz çevirir? Andolsun, Biz onu dünyada seçtik, gerçekten ahirette de O salihlerdendir. (2/130)

(O zaman, yönetilip) Uyanlar derler ki: "Eğer bize bir kere (daha dünyaya dönme) fırsatı verilse(ydi) muhakkak (şimdi) onların bizden uzaklaştıkları gibi, biz de onlardan uzaklaşır (onları yüzüstü bırakır)dık." Böylece Allah, onlara bütün yaptıklarını unutmaz hasretlerle gösterecektir. Ve onlar ateşten çıkacak değildirdirler. (2/167)

(Hacc) ibadetlerinizi bitirdiğinizde, artık (cahiliye döneminde) atalarınızı andığınız gibi, hatta ondan da kuvvetli bir anma ile Allah'ın anın. İnsanlardan öylesi vardır ki: "Rabbimiz, bize dünyada ver" der; onun ahirette nasibi yoktur. (2/200)

Onlardan öylesi de vardır ki: "Rabbimiz, bize dünyada da iyilik

Harun Yahya (Adnan Oktar)

ver, ahirette de iyilik (ver) ve bizi ateşin azabından korusun" der. (2/201)

İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya hayatına ilişkin sözleri senin hoşuna gider ve kalbinekine rağmen Allah'ı şahid getirir; oysa o azılı bir düşmandır. (2/204)

İnkâr edenlere dünya hayatı çekici kılındı (süslendi). Onlar, iman edenlerden kimileriyle alay ederler. Oysa korkup sakin olanlar, kıyamet günü onların üstündedir. Allah, dilediğine hesapsız rızık verir. (2/212)

Sana haram olan ayı, onda savaşmayı sorarlar. De ki: "Onda savaşmak büyük (bir günahdır). Ancak Allah Katında, Allah'ın yolundan alıkoymak, onu inkâr etmek, Mescid-i Haram'a engel olmak ve halkını oradan çıkarmak daha büyük (bir günahdır). Fitne, kâtilden beterdir. Eğer güç yetirirlerse, sizi dininizden geri çevirmeye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler; sizden kim dininden geri döner ve kafir olarak ölürse, artık onların bütün işledikleri (amelleri) dünyada da, ahirette de boşa çıkmıştır ve onlar ateşin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır. (2/217)

Hem dünya (konusun)da, hem ahiret (konusunda). Ve sana yetimleri sorarlar. De ki: "Onları ıslah etmek (yararlı kılmak) hayırlıdır. Eğer onları aranızda katarsanız, artık onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah bozgun (fesad) çıkarana ıslah ediciden bilir (ayırır). Eğer Allah dileseydi size güçlük çıkarırdı. Şüphesiz Allah güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/220)

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara "süslü ve çekici" kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah Katında olandır. (3/14)

Onlar, yaptıkları dünyada ve ahirette boşa gitmiş olanlardır. Ve onların yardımcıları yoktur. (3/22)

Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah Kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardır.." (3/45)

İnkâr edenleri ise, dünyada ve ahirette şiddetli bir azabla azablandıracağım. Onların hiç yardımcıları yoktur." (3/56)

Onların bu dünya hayatındaki harcamaları kendi nefislerine zulmetmiş olan bir kavmin ekinine isabet eden kavurucu soğukluktaki bir rüzgara benzer ki onu (ekini) helak etmiştir. Allah, onlara zulmetmedi, fakat onlar kendi nefislerine zulmetmektedirler. (3/117)

Allah'ın izni olmaksızın hiçbir nefis için ölmek yoktur. O, süresi belirtilmiş bir yazıdır. Kim dünyanın yararını (sevabını) isterse ona ondan veririz, kim ahiret sevabını isterse ona da ondan veririz. Biz şükredenleri pek yakında ödüllendireceğiz. (3/145)

Böylece Allah, dünya ve ahiret sevabının güzelliğini onlara verdi. Allah iyilikte bulunanları sever. (3/148)

Andolsun, Allah size verdiği sözünde sadık kaldı; siz O'nun izniyle onları kırıp-geçiriyordunuz. Öyle ki sevdiğiniz (zafer) size gösterdikten sonra, sizi yalınmış gösterdiniz, isyan ettiniz ve emir hakkında çekiştiniz. Sizden kiminiz dünyayı, kiminiz ahireti istiyordu. Sonra (Allah) denemek için sizi ondan çevirdi. Ama (yine de) sizi bağışladı. Allah mü'minlere karşı fazl (ve ihsan) sahibi olandır. (3/152)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Kıyamet günü elbette ecirlerinin eksiksizce ödenecektir. Kim atesten uzaklaştırılır ve cennete sokulursa, artık o gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı metadan başka bir şey değildir. (3/185)

Öyleyse, dünya hayatına karşılık ahireti satın alanlar, Allah yo-

lunda savaşsınlar; kim Allah yolunda savaşırken, öldürülür ya da galip gelirse ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/74)

Kendilerine; "Elinizi (savaşın) çekin, namazı kılın, zekatı verin" denenleri görmedin mi? Oysa savaş üzerlerine yazıldığında, onlardan bir grup, insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha da şiddetli bir korkuyla- korkuya kapılırlar ve: "Rabbimiz, ne diye savaş üzerimize yazdın, bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?" dediler. De ki: "Dünyanın metaı azdır, ahiret, ise muttakilere için daha hayırlıdır ve siz 'bir hurma çekirdeğindeki ip-ince bir iplik kadar' bile haksızlığa uğratılmayacaksınız." (4/77)

Ey iman edenler, Allah yolunda adım attığınız (savaşa çıktığınız) zaman gerekli araştırmayı yapın ve size (İslam geleneğine göre) selam verene, dünya hayatının geçiciliğine istekli çıkarak: "Sen mü'min değilsin" demeyin. Asıl çok ganimet, Allah Katındadır, bundan önce siz de böyle idiniz; Allah size lütufta bulundu. Öyleyse iyice açıklık kazandırın. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/94)

İşte siz böylesiniz; dünya hayatında onlardan yana mücadele ettiniz. Peki kıyamet günü onlardan yana Allah'a mücadele edecek kimdir? Ya da onlara vekil olacak kimdir? (4/109)

Kim dünya sevab (yarar)ını isterse, dünyanın da, ahiretin de sevabı Allah Katındadır. Allah işittendir, görendir. (4/134)

Allah'a ve Resülüne karşı savaş açanların ve yeryüzünde bozguncululuğa çalışanların cezası, ancak öldürülmeleri, asılmaları ya da elleriyle ayaklarının çaprazca kesilmesi veya (buldukları) yerden sürülmeleridir. Bu, dünyadaki aşağılanmalarıdır, ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/33)

Ey Peygamber, kalpleri inanmadığı halde ağızlarıyla "İnadık" diyenlerle Yahudiler'den küfür içinde çaba harcayanlar seni üzmesin. Onlar, yalana kulak tutanlar, sana gelmeyen diğer topluluk adına kulak tutanlar (haber toplayanlar)dır. Onlar, kelimeleri yerlerine konulduktan sonra saptırılır, "Size bu verilirse onu alın, o verilmezse ondan kaçının" derler. Allah, kimin fitne (ye düşme)sini isterse, artık onun için sen Allah'tan hiçbir şeye malik olamazsın. İşte onlar, Allah'ın kalplerini arıtmak istemedikleridir. Dünyada onlar için bir aşağılanma, ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/41)

Onlar dediler ki: "Bu dünya hayatımızdan başkası yoktur. Ve bizler diriltilecek değiliz." (6/29)

Dünya hayatı yalnızca bir oyun ve bir oyalanmadan başkası değildir. Korkup-sakınmakta olanlar için ahiret yurdu gerçekten daha hayırlıdır. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz? (6/32)

Dinlerini bir oyun ve eğlence (konusu) edenlerin ve dünya hayatı kendilerini mağrur kılanları bırak. Onunla (Kur'an'la) hatırlat ki, bir nefis, kendi kazandıklarıyla helake düşmesin; (böylesinin) Allah'tan başka ne bir velisi, ne bir şefaatsi vardır; her türlü fidyeyi verse de kabul olunmaz. İşte onlar, kazandıkları nedeniyle helake uğrayanlardır; küfre saptıklarından dolayı onlar için çılgınca kaynar sular ve acıklı bir azab vardır. (6/70)

Ey cin ve insan topluluğu, içinizden size ayetlerimi aktarıp okuyan ve size bu karşı karşıya geldiğiniz gününüzle sizi uyarıp-korkutan elçiler gelmedi mi? Onlar: "Nefislerimize karşı şahadet ederiz" derler. Dünya hayatı onları aldattı ve gerçekten kafir olduklarına dair kendi nefislerine karşı şahadet ettirler. (6/130)

De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı ziyneti ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır?" De ki: "Bunlar, dünya hayatında iman edenler içindir, kıyamet günü ise yalnızca onlarıdır." Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (7/32)

KURAN FİHRİSTİ

Onlar, dinlerini bir eğlence ve oyun (konusu) edinmişlerdi ve dünya hayatı onları aldatmıştı. Onlar, bu günleriyle karşılaşmayı unuttukları ve Bizim ayetlerimizi 'yok sayarak tanımadıkları' gibi, Biz de bugün onları unutacağız. (7/51)

Şüphesiz, buzağıyı (tanrı) edinlenlere Rablerinden bir gazab ve dünya hayatında bir zillet yetiştiririz. İşte Biz, 'yalan düzüp-uyduranları' böyle cezalandırırız. (7/152)

Bize bu dünyada da, ahirette de iyilik yaz, şüphesiz ki biz Sana yöneldik. Dedi ki: "Azabımı dilediğime isabet ettiririm, rahmetim ise herşeyi kuşatmıştır; onu korkup-sakınanlara, zekatı verenlere ve bizim ayetlerimize iman edenlere yazacağım." (7/156) hiçbir peygambere, yeryüzünde kesin bir zafer kazanıncaya kadar esir alması yakışmaz. Siz dünyanın geçici yararını istiyorsunuz. Oysa Allah (size) ahireti istemektedir. Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/67)

Ey iman edenler, ne oldu ki size, Allah yolunda savaşa kuşanın denildiği zaman, yer(iniz)de ağırlaşıp kaldınız? Ahiretten (caayıp) dünya hayatına mı razı oldunuz? Ama ahirettekine (göre), bu dünya hayatının yararı pek azdır. (9/38)

Şu halde onların malları ve çocukları seni imrendirmesin; Allah bunlarla ancak onları dünya hayatında azablandırmak ve canlarının inkâr içindeyken zorlukla çıkmasını ister. (9/55)

Sizden önceki (münafıklar ve kâfirler) gibi. Onlar sizden kuvvet bakımından daha güçlü, mal ve çocuklar bakımından daha çoktular. Onlar kendi paylarıyla yararlanmaya baktılar; siz de, sizden öncekilerin kendi paylarıyla yararlanmaya kalkışmaları gibi, kendi paylarınızla yararlanmaya baktınız ve siz de (dünyaya ve zevke) dalanlar gibi daldınız. İşte onların dünyada ahirette bütün yapıp-etikleri (amelleri) boşa çıkmıştır ve işte onlar kayba uğrayanlardır. (9/69)

Allah'a and içiyorlar ki (o inkâr sözünü) söylemediler. Oysa andolsun, onlar inkâr sözünü söylemişlerdir ve İslamlıklarından sonra inkâra sapsmışlardır ve erişemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir. Oysa intikama kalkışmalarının, kendilerini Allah'ın ve elçisinin bol ihsanından zengin kılmasından başka (bir nedeni) yoktu. Eğer tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur, eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da, ahirette de acı bir azabla azablandırır. Onlar için yeryüzünde bir koruyucu-dost ve bir yardımcı yoktur. (9/74)

Onların malları ve evlatları seni imrendirmesin; Allah bunlarla, ancak onları dünyada azablandırmak ve canlarının onlar inkâr içindeyken zorluk içinde çıkmasını istiyor. (9/85)

Bizimle karşılaşmayı ummayanlar, dünya hayatına razı olanlar ve bununla tatmin olanlar ve Bizim ayetlerimizden habersiz olanlar; (10/7)

Ama (Allah) onları kurtarıncaya, hemen haksız yere, yeryüzünde taşkınlığa koyulurlar. Ey insanlar, sizin taşkınlığınızın, ancak kendi aleyhinizedir; (bu) dünya hayatının geçici metaidir. Sonra dönüşünüz Bizedir, Biz de yaptıklarınızı size haber vereceğiz. (10/23)

Dünya hayatının örneği, ancak gökten indirdiğimiz, onunla insanların ve hayvanların yediği yeryüzünün bitkisi karışmış olan bir sudur gibidir. Öyle ki yer, güzelliğini takınıp süslendiği ve ahalisi geçekten ona güç yetirdiklerini sanmışlarken (işte tam bu sırada) gece veya gündüz ona emrimiz gelmiştir de, dün sanki hiçbir zenginliği yokmuş gibi, onu kökünden biçilip atılmış bir durumda kılmışız. Düşünen bir topluluk için Biz ayetleri böyle birer birer açıklarız. (10/24)

Müjde, dünya hayatında ve ahirette onlarındır. Allah'ın sözleri

için değişiklik yoktur. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (10/64)

(Onlar için) Dünyada geçici bir meta (vardır). Sonra dönüşleri Bizedir; sonra da inkâra sapışları dolayısıyla onlara şiddetli azabı tattıracağız. (10/70)

Musa dedi ki: "Rabbimiz, şüphesiz Sen, Firavun'a ve önde gelen çevresine dünya hayatında bir çekicilik (güç, ihtişam) ve mallar verdin. Rabbimiz, Senin yolundan sapırmaları için (mi?) Rabbimiz, mallarını yerin dibine geçir ve onların kalblerinin üzerini şiddetle bağla; onlar acı azabı göreceklere zamana kadar iman etmeyecekler." (10/88)

Ama (azab geldiği sırada) iman edip imanı kendisine yarar sağlamış -Yunus kavminin dışında- bir ülke olsaydı ya! Onlar ettikleri zaman dünya hayatında onlardan aşağılatıcı azabı kaldırdık ve onları belli bir zamana kadar yararlandırdık. (10/98)

Kim dünya hayatını ve onun çekiciliğini isterse, onlara yapıp ettiklerini onda tastamam öderiz ve onlar bunda hiçbir eksikliğe uğratılmazlar. (11/15)

Ve bu dünyada da, kıyamet gününde de lanete tabi tutuldular. Haberiniz olsun; gerçekten Ad (halkı), Rablerine (karşı) inkâr ettiler. Haberiniz olsun; Hud kavmi Ad'a (Allah'ın rahmetinden) uzaklık (verildi). (11/60)

Rabbim, Sen bana mülkten (bir pay ve onu yönetme imkanı) verdin, sözlerin yorumundan (bir bilgi) öğrettin. Göğlerin ve yerin yaratıcısı, dünyada ve ahirette benim velim Sensin. Müslüman olarak benim hayatıma son ver ve beni salihlerin arasında kat." (12/101)

Allah dilediğine rızkı genişletir-yayar ve daraltır da. Onlar ise dünya hayatına seviniler. Oysaki dünya hayatı, ahirette (ki sınırsız mutluluk yanında geçici) bir meta'dan başkası değildir. (13/26)

Dünya hayatında onlar için bir azab vardır, ahiretin azabı ise daha zorludur. Onları Allah'tan (kurtaracak) hiçbir koruyucu da yoktur. (13/34)

Onlar, dünya hayatını ahirete tercih ederler. Allah'ın yolundan alıkoyarlar ve onu çarpıtmak isterler (veya onda çarpıklık ararlar). İşte onlar, uzak bir sapıklık içindedirler. (14/3)

Allah, iman edenleri, dünya hayatında ve ahirette sapaşaglam sözle sebat içinde kılar. Zalimleri de şaşkırtıp-saptırır; Allah dilediğini yapar. (14/27)

Dedi ki: "Rabbim, beni kıskırttığın şeye karşılık, andolsun, ben de yeryüzünde onlara, (sana başkaldırmayı ve dünya tutkularını) süsleyip-çekici göstereceğim ve onların tümünü mutlaka kıskırtıp-saptıracağım." (15/39)

(Allah'tan) Sakınanlara: "Rabbimiz ne indirdi?" dendiğinde, "Hayır" dediler. Bu dünyada güzel davranışlarda bulunanlara güzellik vardır; ahiret yurdu ise daha hayırlıdır. Takva sahiplerinin yurdu ne güzeldir. (16/30)

Zulme uğratıldıktan sonra, Allah yolunda hicret edenleri dünyada şüphesiz güzel bir biçimde yerleştireceğiz; ahiret karşılığı ise daha büyüktür. Bilmis olsalardı. (16/41)

Bu, onların dünya hayatını ahirete göre daha sevimli bulmalarından ve şüphesiz Allah'ın da inkâr eden bir topluluğu hidayete erdirmemesi nedeniyledir. (16/107)

(Bu dünyada olup-biten) Pek az bir metadır. Onlara ise acı bir azab vardır. (16/117)

Ve Biz ona dünyada bir güzellik verdik; şüphesiz o, ahirette de salih olanlardandır. (16/122)

Kim çarçabuk olanı (geçici dünya arzularını) isterse, orada iste-

diğimiz kurtseye dilediğimizi çabuklaştırırız, sonra ona cehen-
nemi (yurt) kılarız; ona, kınanmış ve kovulmuş olarak gider.
(17/18)

Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua
edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının (aldatici) süsünü iste-
yerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini Bizi zikretmekten
gaflete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (hevasına)'
uyan ve işinde aşırılığa gidene itaat etme. (18/28)

Onlara, dünya hayatının örneğini ver; gökten indirdiğimiz suya
benzer, onunla yeryüzünün bitkileri birbirine karıştı, böylece
rüzgarların savurduğu çalı-çırpı oluverdi. Allah, herşeyin üzerin-
de güç yetirendir. (18/45)

Mal ve çocuklar, dünya hayatının çekici-süsüdür; sürekli olan
'salih davranışlar' ise, Rabbinin Katında sevap bakımından da-
ha hayırlıdır, umut etmek bakımından da daha hayırlıdır.
(18/46)

Onların, dünya hayatındaki bütün çabaları boşa gitmişken, ken-
dilerini gerçekte güzel iş yapmakta sanıyorlar." (18/104)

Dediler ki: "Bize gelen apaçık delillere ve bizi yaratana seni as-
la 'tercih edip-seçmeyiz.'" Neyde hükmünü yürütebileceksen,
durmaksızın hükmünü yürüt; sen, yalnızca bu dünya hayatında
hükmünü yürütebilirsin." (20/72)

Onlardan bazı gruplara, kendilerini denemek için yararlandırdı-
ğımız dünya hayatının süsüne gözünü dikme. Senin Rabbinin
rızkı daha hayırlı ve daha süreklidir. (20/131)

Yıkıma uğrattığımız bir ülkeye (tekrar dünya hayatı) imkansız
(haram)dır; hiç şüphesiz onlar, (dünyaya) bir daha geri dönme-
yecekler. (21/95)

Allah'ın yolundan saptırmak amacıyla 'gururla salınıp-kasılarak'
(bunu yapar); dünyada onun için aşığılanma vardır, kıyamet
günü de yakıcı azabı ona taddıracağız. (22/9)

İnsanlardan kimi, Allah'a bir ucundan ibadet eder, eğer kendisi-
ne bir hayır dokunursa, bununla tatmin bulur ve eğer kendisine
bir fitne isabet edecek olursa yüzü üstü döner. O, dünyayı
kaybetmiştir, ahireti de. İşte bu, apaçık bir kayıptır. (22/11)

Kim, Allah'ın ona, dünyada ve ahirette kesin olarak yardım et-
meyeceğini sanıyorsa, göğe bir araç uzatsın sonra kesiversin
de bir bakıversin, kurduğu düzen, onun öfkesini giderebilecek
mi? (22/15)

Kendi kavminden, inkâr edip ahirete kavuşmayı yalanlayan ve
kendilerine, dünya hayatında refah verdiğimiz önde gelenler
dedi ki: "Bu, sizin benzeriniz olan bir beşerden başkası değildir,
kendisi de sizin yediklerinizden yemekte ve içtiklerinizden iç-
mektedir." (23/33)

O (bütün gerçek), yalnızca bizim (yaşamakta olduğumuz bu)
dünya hayatımızın ibaretidir; ölürlük ve yaşarız, biz diriltilecek-
ler değiliz." (23/37)

Eğer Allah'ın dünyada ve ahirette sizin üzerinizde fazlı ve rah-
meti olmasaydı, içine daldığınız dedikodudan dolayı size büyük
bir azab dokunurdu. (24/14)

Çirkin utanmazlıkların (fuhuş) iman edenler içinde yaygınlaş-
masından hoşlananlara, dünyada ve ahirette acıklı bir azab
vardır. Allah bilir, siz ise bilmiyorsunuz. (24/19)

Namus sahibi, bir şeyden habersiz, mü'min kadınlara (zina su-
çu) atanlar, dünyada ve ahirette lanetlenmişlerdir. Ve onlar için
büyük bir azab vardır. (24/23)

Nikah (imkanı) bulamayanlar, Allah onları Kendi fazlından zen-
ginleştirinceye kadar iffetli davranırlar. Sağ ellerinizin malik ol-
duğu (köle ve cariyelerden) mükatebe isteyenlere -eğer onlar-

da bir hayır görüyorsanız- mükatebe yapın. Ve Allah'ın size ver-
diği malından onlara verin. Dünya hayatının geçici metanını elde
etmek için -ırlarını korumak istiyorlarsa- cariyelerinizi fuhşa
zorlamayın. Kim onları (fuhşa) zorlarsa, şüphesiz, onların (fuh-
şa) zorlanmalarından sonra Allah (onları) başışlayandır, esirge-
yendir. (24/33)

Bu dünya hayatında onların arkasına lanet düşürdük; kıyamet
gününde ise, onlar çirkinleştirilmiş olanlardır. (28/42)

Size verilen herşey, yalnızca dünya hayatının metai ve süsü-
dür. Allah Katında olan ise, daha hayırlı ve daha süreklidir. Yi-
ne de, akıllanmayacak mısınız? (28/60)

Şimdi, kendisine güzel bir vaaide bulunduğumuz, dolayısıyla
ona kavuşan kişi, dünya hayatının metai ile metalandırılmış
sonra kıyamet günü (azaba uğramak için) hazır bulundurulana
kişi gibi midir? (28/61)

Allah'ın sana verdiğiyle ahiret yurdunu ara, dünyadan da kendi
payını (nasibini) unutma. Allah'ın sana ihsan ettiği gibi, sen de
ihsanda bulun ve yeryüzünde bozgunculuk arama. Çünkü
Allah, bozgunculuk yapanları sevmez." (28/77)

Böylelikle kendi ihtişamlı-süsü içinde kavminin karşısına çıktı.
Dünya hayatını istemekte olanlar: "Ah keşke, Karun'a verilenin
bir benzeri bizim de olsaydı. Gerçekten o, büyük bir pay sahibi-
dir" dediler. (28/79)

(İbrahim) Dedi ki: "Siz gerçekten, Allah'ı bırakıp dünya hayatın-
da aranızda bir sevgi-bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz. Son-
ra kıyamet günü, kiminiz kiminizi inkar edip-tanımayacak ve ki-
miniz kiminize lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz ateştir
ve hiçbir yardımcınız yoktur." (29/25)

Biz ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik ve onun soyunda
(seçtiklerimize) peygamberliği ve kitabı (vahy ihsanı) kıldık, ec-
rini de dünyada verdik. Şüphesiz o, ahirette salih olanlardandır.
(29/27)

Bu dünya hayatı, yalnızca bir oyun ve 'eğlence türünden) tut-
ku bir oyalanmadır'. Gerçekten ahiret yurdu ise, asıl hayat
odur. Bir bilselerdi. (29/64)

Onlar, dünya hayatından (yalnızca) dışta olanı bilirler. Ahiretten
ise gafil olanlardır. (30/7)

Bununla birlikte, onların ikisi (annen ve baban) hakkında bir bil-
gin olmayan şeyi bana şirik koşman için, sana karşı çaba harca-
yacak olurlarsa, bu durumda onlara itaat etme ve dünya (haya-
tın) da onlara iyilikle (ma'ruf üzere) sahiplen (onlarla geçin) ve
bana 'gönülden-katiksiz olarak yönelenin' yoluna tabi ol. Sonra
dönüşünüz yalnızca banadır, böylece ben de size yaptıklarınızı
haber vereceğim. (31/15)

Ey insanlar, Rabbinizden korkup-sakinin ve öyle bir günün
azabından çekinip-korkun ki, (o gün hiç) bir baba, çocuğu için
bir karşılık veremez ve (hiç) bir çocuk da babası için bir şeyi ve-
rebilecek (durumda) değildir. Şüphesiz Allah'ın va'di haktır. Ar-
tık dünya hayatı sizi aldatmaya sürüklemesin ve aldatıcı(lar) da
sizi Allah ile aldatmasın. (31/33)

Suçlu-günahkarları, Rableri huzurunda başları öne eğilmiş ola-
rak: "Rabbimiz, gördük ve işittik; şimdi bizi (bir kere daha dün-
yaya) geri çevir, salih bir amelde bulunalım, artık biz gerçekten
kesin bilgiyle inanıyoruz" (diye yalvaracakları zamanı) bir gör-
sen. (32/12)

Ey peygamber, eşlerine söyle: "Eğer siz dünya hayatını ve
onun süslü-çekiciliğini istiyorsanız, gelin sizi yararlandırayım ve
güzel bir salma tarzıyla sizi salıvereyim." (33/28)

Gerçek şu ki, Allah'a ve elçisine eziyet edenler; Allah, onlara

KURAN FİHRİSTİ

dünyada ve ahirette lanet etmiş ve onlar için aşağılatıcı bir azab hazırlanmıştır. (33/57)

Ey insanlar, hiç şüphesiz Allah'ın va'di haklıdır; öyleyse dünya hayatı sizi aldatmasın ve aldatıcı(lar) da, sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak) aldatmasın. (35/5)

Şüphesiz Biz dünya göğünüzü 'çekici bir süsle', yıldızlarla süsleyip-donatık. (37/6)

De ki: "Ey iman eden kullarım, Rabbinizden sakının. Bu dünyada iyilik edenler için bir iyilik vardır. Allah'ın arz'ı geniştir. Ancak sabredenlere ecirleri hesapsızca ödenir." (39/10)

Artık Allah, onlara dünya hayatında 'horluğu ve aşağılanmayı' taddırdı. Eğer bilmiş olsalardı, ahiretin azabı gerçekten daha büyüktür. (39/26)

Ey kavmim, gerçekten bu dünya hayatı, yalnızca bir meta (kısa süreli bir yararlanma)dır. Şüphesiz ahiret, (asıl) karar kılanın yurtudur." (40/39)

İmkânı yok; gerçekten sizin beni kendisine çağırmakta olduğunuz şeyin, dünyada da, ahirette de çağırıda bulunma (yetkisi, gücü, değeri ve bağışlama)sı yoktur. Şüphesiz, bizim dönüşümüz Allah'adır. Ölçüyü taşıyanlar, onlar ateşin halkıdır." (40/43)

Şüphesiz Biz elçilerimize ve iman edenlere, dünya hayatında ve şahidlerin (şahidlik için) duracakları gün elbette yardım edeceğiz. (40/51)

Böylece onları iki gün içinde yedi gök olarak tamamladı ve her bir göğe emrini vahyetti. Biz dünya göğünüzü de kandillerle süsleyip-donatık ve bir koruma (altına aldık). İşte bu, üstün ve güçlü olan, bilen (Allah)'ın takdiridir. (41/12)

Böylece Biz de onlara dünya hayatında aşağılanma azabını taddırmak için, o uğursuz (felaketler yüklü) günlerde üzerlerine 'kulakları patlatan bir kasırga' gönderdik. Ahiret azabı ise daha (büyük) bir aşağılanmadır. Ve onlara yardım edilmeyecektir. (41/16)

Biz, dünya hayatında da, ahirette de sizin velileriniziz. Orda nefislerinizin arzuladığı herşey sizindir ve istediğiniz herşey de sizindir." (41/31)

Kim ahiret ekinini isterse, Biz ona kendi ekininde arttırmalar yaparız. Kim dünya ekinini isterse, ona da ondan veririz; ancak onun ahirette bir nasibi yoktur. (42/20)

Size verilen herhangi bir şey, dünya hayatının metai (kısa süreli faydalanması)dır. Allah Katında olan ise, daha hayırlı ve daha sürekli. (Bu da) iman edip Rablerine tevekkül edenler içindir; (42/36)

Senin Rabbinin rahmetini onlar mı paylaşıyorlar? Dünya hayatında maişetlerini aralarında Biz paylaştırdık ve onlardan bir bölümü (diğer) bir bölümünü 'teshir etmesi için, bir bölümünü bir bölümü üzerinde derecelerle yükselttik. Rabbinin rahmeti; topalayıp-yığıdıklarından daha hayırlıdır. (43/32)

Ve (daha nice) çekici-süsler (de verirdik). Bütün bunlar, yalnızca dünya hayatının metaidir. Ahiret ise, Rabbinin Katında mutakiler içindir. (43/35)

Dediler ki: "(Bütün olup biten,) Bu dünya hayatımızdan başkası değildir, ölürlük ve dirilirlik; bizi 'kesintisi olmayan zaman' (dehşin akışın)dan başkası yıkıma (helake) uğratmıyor." Oysa onların bununla ilgili hiçbir bilgileri yoktur; yalnızca zannediyorlar. (45/24)

Bunun nedeni şudur: Çünkü siz Allah'ın ayetlerini alay konusu edindiniz; dünya hayatı da sizi aldatı." Böylece ne ordan (ateş-

ten) çıkarılırlar, ne (Allah'tan) hoşnutluk dilekleri kabul edilir. (45/35)

İnkâr edenler ateşe sunulacakları gün, (onlara şöyle denir): "Siz dünya hayatınızda bütün 'güzellikleriniz ve zevklerinizi tüketip-yok ettiniz, onlarla yaşayıp-zevk sürdünüz. İşte yeryüzünde haksız yere büyükleme'niz (istikbarınız) ve fasıklıkta bulunmanızdan dolayı, bugün alçaltıcı bir azab ile cezalandırılacaksınız." (46/20)

Gerçekten dünya hayatı, ancak bir oyun ve tutkulu bir oyalanmadır. Eğer iman ederseniz ve sakınırsanız, O, size ecirlerinizi verir ve mallarınızı da istemez. (47/36)

İşte son da, ilk de (ahiret ve dünya) Allah'ındır. (53/25)

Şu halde sen, Bizim zikrimize sırt çeviren ve dünya hayatından başkasını istemeyenden yüz çevir. (53/29)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldaniş olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

Eğer Allah, onlara sürgünü yazmamış olsaydı, muhakkak onları (yine) dünyada azablandırırdı. Ahirette ise onlar için ateş azabı vardır. (59/3)

(Sizler de dünyada) Yiğün ve biraz yararlanın. Çünkü siz, suçlu-günahkar kimselersiniz. (77/46)

Böylelikle Allah onu, ahiret ve dünya azabıyla yakaladı. (79/25)

Artık kim taşkınlık edip-azarsa ve dünya hayatını seçerse, şüphesiz cehennem, (onun için) bir barınma yeridir. (79/37-39)

Hayır siz, dünya hayatını seçip üstün tutuyorsunuz. Ahiret ise daha hayırlı ve daha sürekli. (87/16-17)

Gerçekten, son da, ilk de (ahiret ve dünya) bizimidir. (92/13)

Şüphesiz senin için son olan, ilk olandan (ahiret dünyadan) daha hayırlıdır. (93/4)

DÜŞMAN

Fakat Şeytan, oradan ikisinin ayağını kaydırdı ve böylece onları içinde buldukları (durum)dan çıkardı. Biz de: "Kiminiz kimi-nize düşman olarak inin, sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar bir yerleşim ve meta vardır" dedik. (2/36)

Sonra (yine) siz, birbirinizi öldürüyor, bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkartıyor ve günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifaklar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fidyeyeleşiyordunuz. Oysa onları çıkarmamız, size haram kılınmıştı. Yoksa siz, Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkâr mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğrıtılacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/85)

De ki: "Cibril'e kim düşman ise, (bilsin ki) gerçekten onu (Kitabı), Allah'ın izniyle kendinden öncekileri doğrulayıcı ve mü'minler için hidayet ve müjde verici olarak senin kalbine indiren O'dur. (2/97)

Her kim Allah'a, meleklerine, elçilerine, Cibril'e ve Mikail'e düşman ise, artık şüphesiz Allah da kafirlerin düşmanıdır." (2/98)

Ey insanlar, yeryüzünde olan şeyleri helal ve temiz olarak yiğün

Harun Yahya (Adnan Oktar)

ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Gerçekte o, sizin için apaçık bir düşmandır. (2/168)

(Yeryüzünde) Fitne kalmayınca kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse, artık zulüm yapanlardan başkasına karşı düşmanlık yoktur. (2/193)

İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya hayatına ilişkin sözleri senin hoşuna gider ve kalbinekine rağmen Allah'ı şahid getirir; oysa o azılı bir düşmandır. (2/204)

Ey iman edenler, hepimiz topluca "barış ve güvenliğe (Silm'e, İslam'a) girin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır. (2/208)

Allah'ın ipine hepimiz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındanayken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar. (3/103)

Ey iman edenler, sizden olmayanları sırdaş edinmeyin. Onlar size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor, size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar. Buğz ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştur, sinelerinin gizli tuttukları ise, daha büyüktür. Size ayetlerimizi açıkladık; belki akıllı erdirirsiniz. (3/118)

Allah, sizin düşmanlarınızı daha iyi bilendir; bir veli (en güvenilir bir dost) olarak Allah yeter, bir yardımcı olarak da Allah yeter. (4/45)

Bir mü'mine, -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak başışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda anlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise, kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

Yeryüzünde adım attığınızda (yolculuğa ya da savaşa çıktığınızda), kafirlerin size bir kötülük yapmalarından korkarsanız, namazı kısaltmanızda sizin için bir sakınca yoktur. Şüphesiz kafirler, sizin apaçık düşmanlarıdır. (4/101)

Ve: "Biz Hıristiyanlar" diyenlerden kesin söz (misak) almıştık. Sonunda onlar kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. Böylece Biz de, kıyamete kadar aralarında kin ve düşmanlık saldık. Allah, yapageldikleri şeyi onlara haber verecektir. (5/14)

Onlardan çoğunun günahta, düşmanlıkta ve haram yiyecekte çabalarına hız kattıklarını görürsün. Yapmakta oldukları ne kötüdür. (5/62)

Yahudiler: "Allah'ın eli sıkırdı" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır, nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (5/64)

Andolsun, insanlar içinde, mü'minlere en şiddetli düşman ola-

rak Yahudileri ve müşrikleri bulursun. Onlardan, iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da: "Hıristiyanlar" diyenleri bulursun. Bu, onlardan (birtakım) papaz ve rahiplerin olması ve onların gerçekte büyüklük taslamamaları nedeniyledir. (5/82)

Gerçekten şeytan, içki ve kumarla aranızda düşmanlık ve kin düşürmek, sizi, Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçtiniz değil mi? (5/91)

Böylece her peygambere, insan ve cin şeytanlarından bir düşman kıldık. Onlardan bazıları bazısını aldatmak için yaldızlı sözler fısıldarlar. Rabbin dileseydi bunu yapmazlardı. Öyleyse onları yalan olarak düzmekte olduklarıyla başbaşa bırak. (6/112)

Hayvanlardan yük taşıyan ve (yünlerinden, tüylerinden) döşek yapılanları da (yaratan O'dur). Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden yiyin ve şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır. (6/142)

Böylece onları adatarak düzdürdük. Ağacı tattıkları anda ise, ayıp yerleri kendilerine beliriverdi ve üzerlerini cennet yapraklarından örtmeye başladılar. (O zaman) Rableri kendilerine seslendi: "Ben sizi bu ağaçtan menetmemiş miydim? Ve şeytanın sizin gerçekten apaçık bir düşmanınız olduğunu söylememiş miydim?" (7/22)

(Allah) Dedi ki: "Kiminiz kiminize düşman olarak inin. Yeryüzünde belli bir vakte kadar sizin için bir yerleşim ve meta (geçim) vardır." (7/24)

Dediler ki: "Sen bize gelmeden önce de, geldikten sonra da eziyete uğratıldık." (Musa): "Umulur ki, Rabbiniz düşmanınızı he lak edecek ve sizleri yeryüzünde halifeler (egemenler) kılacak, böylece nasıl davranacağınızı gözleyecek" dedi. (7/129)

Musa kavmine oldukça kızgın, üzgün olarak döndüğünde onlara: "Beni arkamdan, ne kötü temsil ettiniz? Rabbinizin emrini çabuklaştırdınız, öyle mi?" dedi. Levhaları bıraktı ve kardeşini başından tutup kendisine doğru çekiyordu (ki Harun ona): "Annem oğlu, bu topluluk beni zavıflattı (hırpalayıp güçsüzeleştirdi) ve neredeyse beni öldürmeye giriştiler. Bari sen düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalimler topluluğuyla birlikte kilma (sayma)" dedi. (7/150)

Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve besili atlar hazırlayın. Bununla, Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınızı ve bunların dışında sizin bilmeyip Allah'ın bildiği diğer (düşmanları) korkutup-caydırarsınız. Allah yolunda her ne infak ederseniz, size 'eksiksiz olarak ödenir' ve siz haksızlığa uğratılmazsınız. (8/60)

Bundan böyle, Allah seni onlardan bir topluluğun yanına döndürür de, (yine savaşa) çıkmak için senden izin isterlerse, de ki: "Kesin olarak benimle hiçbir zaman (savaşa) çıkamazsınız ve kesin olarak benimle bir düşmana karşı savaşamazsınız. Çünkü siz oturmayı ilk defa hoş gördünüz; öyleyse geride kalanlarla birlikte oturun." (9/83)

İbrahim'in babası için başışlanma dilemesi, yalnızca ona verdiği bir söz dolayısıyla idi. Kendisine, onun gerçekten Allah'a düşman olduğu açıklanınca ondan uzaklaştı. Doğrusu İbrahim, çok duygulu, yumuşak huyluydu. (9/114)

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefisine tercih etmeleri yakışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandıracağı' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla

KURAN FİHRİSTİ

salih bir amel yazılmış olması nedeniyledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecirini kaybetmez. (9/120)

Biz, İsrailoğullarını denizden geçirdik; Firavun ve askerleri azgınlıkla ve düşmanlıkla peşlerine düştü. Sular onu boğacak düzeye erişince (Firavun): "İsrailoğullarının kendisine inandığı (ilahtan) başka ilah olmadığını inandım ve ben de Müslümanlardanım" dedi. (10/90)

(Babası) Demişti ki: "Oğlum, rüyayı kardeşlerine anlatma, yoksa sana bir tuzak kururlar. Çünkü şeytan, insan için apaçık bir düşmandır." (12/5)

İnsanı bir damla sudan yarattı, buna rağmen o, apaçık bir düşmandır. (16/4)

Sonra (Allah) kıyamet günü onları aşağılık kılacak ve diyecek ki: "Haklarında (mü'minlere karşı) düşman kesildiğiniz ortaklarımız hani nerede?" Kendilerine ilim verilenler, dediler ki: "Bugün, gerçekten aşağılanma ve kötülük kafirlerin üstünedir." (16/27)

Kullarıma, sözün en güzel olanını söylemelerini söyle. Çünkü şeytan aralarını açıp bozmaktadır. Şüphesiz şeytan insanın açıkça bir düşmandır. (17/53)

Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik; İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi. O cinlerdendi, böylelikle Rabbinin emrinden dışarı çıkmıştı. Bu durumda Beni bırakıp onu ve onun soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarıdır. (Bu,) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) değiştirmedir. (18/50)

Onu sandığın içine koy, suya bırak, böylece su onu sahile bırakсын; onu benim de düşmanım, onun da düşmanı olan biri olacaktır. Gözümün önünde yetiştirilmen için, kendimden sana bir sevgi yönelttim." (20/39)

Ey İsrailoğulları, andolsun, sizi düşmanlarınızdan kurtardık. Tur'un sağ yanında sizinle vaadleştik ve üzerinize kudret helvasıyla bıldırcın indirdik. (20/80)

Bunun üzerine dedik ki: "Ey Adem, bu gerçekten sana ve eşine düşmandır; sakın sizi cennetten sürüp çıkarmasın, sonra mutsuz olursun." (20/117)

Dedi ki: "Kiminiz kiminize düşman olarak, hepimiz ordan inin. Artık size benden bir yol gösterici gelecektir; kim benim hidayete uyarsa artık o şaşırıp sapmaz ve mutsuz olmaz." (20/123)

İşte böyle; Biz, her peygambere suçlu-günahkarlardan bir düşman kıldık. Yol gösterici ve yardımcı olarak Rabbin yeter. (25/31)

İşte bunlar, gerçekten benim düşmanımıdır; yalnızca alemlerin Rabbi hariç" (26/77)

Andolsun, Biz Semud (kavmine de) kardeşleri Salih'i: "Yalnızca Allah'a kulluk edin" diye (demek üzere) gönderdik. Bir de ne görsün, onlar birbirlerine düşman kesilmiş iki gruptur. (27/45)

Nihayet Firavun'un ailesi, onu (ileride bilmeksizin) kendileri için bir düşman ve üzüntü konusu olsun diye sahipsiz görüp aldılar. Gerçekte Firavun, Haman ve askerleri bir yanlıgı içindeydi. (28/8)

(Musa) Halkının haberi olmadığı bir zamanda şehre girdi, orda kavga etmekte olan iki adam buldu; bu kendi taraftarlarından, şu da düşmanlarından. Derken taraftarlarından olan, düşmanlarından olana karşı ondan yardım istedi. Bunun üzerine ona bir yumruk attı ve işini bitiriverdi. (Sonra da:) "Bu şeytanın işindedir; o, gerçekten açıkça sapırtıcı bir düşmandır" dedi. (28/15)

Sonunda ikisinin de düşmanı olan (adamı) yakalamak isterken (adam ona) dedi ki: "Ey Musa dün birini öldürdüğün gibi, bugün de beni mi öldürmek istiyorsun? Sen yeryüzünde yalnızca bir

zorba olmak istiyorsun, ıslah edicilerden olmak istemiyorsun." (28/19)

Onlar (münafıklar, düşman) birliklerinin gitmediklerini sanıyorlardı. Eğer (askeri) birlikler gelecek olsa, çölde bedevi-Araplar arasında olup sizin haberlerinizi (ordan) sormayı cidden arzu ediyorlardı. Fakat içinde olsalardı ancak pek az savaşıyorlardı. (33/20)

Gerçek şu ki, şeytan sizin düşmanınızdır, öyleyse siz de onu düşman edinin. O, kendi grubunu, ancak çılgınca yanan ateşin halkından olmağa çağırır. (35/6)

Ey Adem oğulları, ben size and vermedim mi ki: Şeytana kulluk etmeyin, çünkü, o, sizin için apaçık bir düşmandır;" (36/60)

İnsan, Bizim kendisini bir damla sudan yarattığımızı görmüyor mu? Şimdi o, apaçık bir düşman kesilmiştir. (36/77)

Allah'ın düşmanlarının bir araya getirilip-toplanacakları gün işte onlar, ateşe bölükler halinde dağıtılırlar." (41/19)

Bu, Allah'ın düşmanlarının cezası olan ateştir. Bizim ayetlerimizi inkar etmeleri dolayısıyla bir ceza olarak, orada onlar için ebedilik yurdu vardır. (41/28)

İyilikle kötülük eşit olmaz. Sen, en güzel olan bir tarzda (kötülüğü) uzaklaştır; o zaman, (görürsün ki) seninle onun arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki sıcak bir dost(un) oluvermiştir. (41/34)

Dediler ki: "Bizim ilahlarımız mı daha hayırlı, yoksa o mu?" Onu yalnızca bir tartışma-konusu olsun diye (örnek) verdiler. Hayır, onlar tartışmacı ve düşman' bir kavimdir. (43/58)

Şeytan sakın sizi (Allah'ın yolunda) alkoymasın. Gerçekten o, sizin için açıkça bir düşmandır. (43/62)

Muttakiler hariç olmak üzere, o gün, dostların kimi kimine düşmandır. (43/67)

İnsanlar haşrolunduğu (bir araya getirildiği) zaman, (Allah'tan başka taptıkları) onlara düşman kesilirler ve (kendilerine) ibadet etmelerini de tanımazlar. (46/6)

'Gizli toplantıların fısıldaşmalarından' (kulis) men' edilip sonra men' edildikleri şeye dönenleri; günah, düşmanlık ve Peygamber'e isyanı (aralarında) fısıldaşmaları görmüyor musun? Onlar sana geldikleri zaman, seni Allah'ın selamladığı biçimde selamlıyorlar. Ve kendi kendilerine: "Söylediklerimiz dolayısıyla Allah bize azab etse ya." derler. Onlara cehennem yeter; oraya gireceklerdir. Artık o, ne kötü bir gidış yeridir. (58/8)

Ey iman edenler, kendi aranızda gizli konuşmalarda bulunacağınız zaman, bundan böyle günah, düşmanlık ve Peygamber'e isyanı fısıldaşıp-konuşmayın; birri (iyiliği) ve takvayı konuşun ve huzurunda toplanacağınız Allah'tan sakının. (58/9)

Ey iman edenler, benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları veliler edinmeyin. Siz onlara karşı sevgi yöneltiyorsunuz; oysa onlar haktan size geleni inkâr etmişler, Rabbinin olan Allah'a inanmanızdan dolayı elçiyi de, sizi de (yurtlarınızdan) sürüp-çıkarmışlardır. Eğer siz, Benim yolunda cehd etmek ve Benim rızamı aramak amacıyla çıkmışsanız (nasil) onlara karşı hâlâ sevgi gizliyorsunuz? Ben, sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilirim. Kim sizden bunu yaparsa, artık o, elbette yolun ortasından şaşırıp-sapmış olur. (60/1)

Eğer sizi ele geçirecek olurlarsa, size düşman kesilirler, ellerini ve dillerini kötülükle size uzatırlar. Onlar sizin inkâr etmenizi içten arzu etmişlerdir. (60/2)

İbrahim ve onunla birlikte olanlarda size güzel bir örnek vardır. İnan kendi kavimlerine demişlerdi ki: "Biz, sizlerden ve Allah'ın dışında taptıklarınızdan gerçekten uzağız. Sizi (artık) tanıma-

yp-inkar ettik. Sizinle aramızda, siz Allah'a bir olarak iman edinceye kadar ebedi bir düşmanlık ve bir kin baş göstermiştir." Ancak İbrahim'in babasına: "Sana bağışlanma dileyeceğim, ama Allah'tan gelecek herhangi bir şeye karşı senin için gücüm yetmez." demesi hariç. "Ey Rabbimiz, biz Sana tevakkül ettik ve içten Sana yöneldik." Dönüş sanadır." (60/4)

Belki Allah, sizlerle onlardan kendilerine karşı düşmanlık beslediklerinin arasında bir sevgi-bağı kılar. Allah, güç yetirendir. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (60/7)

Ey iman edenler, Allah'ın yardımcılar olun: Meryem oğlu İsa'nın havarilere: "Allah'a (yönelirken) benim yardımcılarım kimlerdir?" demesi gibi. Havariler de demişlerdi ki: "Allah'ın yardımcılarımız bizleriz." Böylece İsrailoğullarından bir topluluk iman etmiş, bir topluluk da inkâr etmişti. Sonunda Biz iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, onlar da üstün geldiler. (61/14) Sen onları gördüğün zaman cüsseli yapıları beğenini kazanmaktadır. Konuştukları zaman da onları dinlersin. (Oysa) Sanki onlar (sütün gibi) dayandırılmış aşıp-kütük gibidirler. (Bu dayanıksızlıklarından dolayı da) Her çağrını kendileri aleyhinde sanırlar. Onlar düşmandırlar, bu yüzden onlardan kaçınıp-sakının. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar. (63/4)

Ey iman edenler, gerçek şu ki, sizin eşlerinizden ve çocuklarınızdan bir kısmı sizler için (bire) düşmandırlar. Şu halde onlardan sakının. Yine de affeder, hoş görür (kusurlarını yüzlerine vurmaz) ve bağışlarsanız, artık elbette Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (64/14)

DÜŞÜNMEK – TEFEKKÜR

Kime dilerse hikmeti ona verir; şüphesiz kendisine hikmet verilene büyük bir hayır da verilmiştir. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (2/269)

De ki: "Size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum ve ben size bir meleğim de demiyorum. Ben, bana vahyedilenden başkasına uymam." De ki: "Kör olanla, gören bir olur mu? Yine de düşünmeyecek misiniz?" (6/50)

Kavmi onunla çekişip-tartışmaya girdi. Dedi ki: "O beni doğru yola erdirmişken, siz benimle Allah konusunda çekişip-tartışmaya mı girişiyorsunuz? Sizin O'na şirk koştuklarınızdan ben korkmuyorum, ancak Allah'ın benim hakkımda bir şey dilemesi başka. Rabbim, ilim bakımından her şeyi kuşatmıştır. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?" (6/80)

Bu, Rabbinin dosdoğru yoludur. Öğüt alıp düşünmesini bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıkladık. (6/126)

Şüphesiz sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden, işleri evirip-çeviren Allah'tır. Onun izni olmadıktan sonra, hiç kimse şefaatchi olamaz. İşte Rabbiniz olan Allah budur, öyleyse O'na kulluk edin. Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz? (10/3)

Bu iki grubun örneği; kör ve sağır ile gören ve işiten gibidir. Örneğe bunlar eşit olur mu? Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? (11/24)

"Ey kavmim, ben onları kovarsam, Allah'tan (gelecek azaba karşı) bana kim yardım edecek? Hiç düşünmez misiniz?" (11/30)

Yaratan, hiç yaratmayan gibi midir? Artık öğüt alıp-düşünmez misiniz? (16/17)

Böylece Biz onu, Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onda korkulacak şeyleri türlü şekillerde açıkladık; umulur ki korkup-sakınırlar ya da onlar için düşünme (yeteneğini) oluşturur. (20/113)

Onlar, yine de o sözü (Kur'an'ı) gereği gibi düşünmediler mi, yoksa onlara, geçmişteki atalarına gelmeyen bir şey mi geldi? (23/68)

"Allah'ındır" diyecekler. De ki: "Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?" (23/85)

O, gece ile gündüzü birbirini ardınca kılandır; öğüt alıp-düşünmek isteyenler ya da şükretmek isteyenler için. (25/62)

Allah; gökleri, yeri ve ikisi arasında olanları altı günde yarattı, sonra arşa istiva etti. Sizin O'nun dışında bir yardımcınız ve şefaatchiniz yoktur. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? (32/4)

De ki: "Size bir tek öğüt veriyorum: "Allah için ikişer ikişer ve teker teker kıyam etmeniz, sonra düşünmeniz. Sizin sahibiniz (veya arkadaşınız olan Peygamber)de hiç bir delilik yoktur. O, yalnızca sizi, şiddetli bir azabın öncesinde uyarandır." (34/46) O, size ayetlerini gösteriyor ve sizin için gökten rızık indiriyor. İçten (Allah'a) yönelenden başkası öğüt alıp-düşünmez. (40/13) Onlar için öğüt alıp-düşünmek nerede? Onlara, açıklayan bir elçi gelmişti. (44/13)

Artık onlar, kıyamet-saatinin kendilerine apansız gelmesinden başkasını mı gözlüyorlar? İşte onun işaretleri gelmiştir. Fakat kendilerine geldikten sonra öğüt alıp-düşünmeleri onlara neyi sağlar? (47/18)

Öyle olmasa, Kur'an'ı iyiden iyiye düşünmezler miydi? Yoksa birtakım kalpler üzerinde kilitler mi vurulmuş? (47/24)

Andolsun Biz Kur'an'ı zıkr (öğüt alıp düşünmek) için kolaylaştırdık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı? (54/17,22,32,40)

Andolsun, ilk inşa (yaratma)yı bildiniz; ama öğüt alıp-düşünmeniz gerekmez mi? (56/62)

KURAN FİHRİSTİ

- E -

EBRAR

Şüphesiz ebrar olanlar, elbette nimetler(le donatılmış cennetler) içindedirler. (82/13)

Hayır; ebrar olanların kitabı, "İlîyîn"dedir. (83/18)

Gerçek şu ki, ebrar olanlar, elbette nimetler içindedirler. (83/22)

EBU LEHEB

Ebu Leheb'in iki eli kurusun; kurudu ya. Malı ve kazandıkları kendisine bir yarar sağlamadı. Alevi olan bir ateşe girecektir. Eşi de; odun hamalı (ve) boynuna bükülmüş bir ip (bağlanmış) olarak. (111/1-5)

ECEL

Allah'ın izni olmaksızın hiçbir nefis için ölmek yoktur. O, süresi belirtilmiş bir yazıdır. Kim, dünyanın yararını (sevabını) isterse, ona ondan veririz kim ahiret sevabını isterse, ona da ondan veririz. Biz, şükredenleri pek yakında ödüllendireceğiz. (3/145) Sizi çamurdan yaratan, sonra bir ecel belirleyen O'dur. Adı konulmuş ecel, O'nun Katındadır. Sonra siz (yine) kuşkuya kapılıyorsunuz. (6/2)

Sizi geceleyn öldüren (uyutan) ve gündüzün 'güç yetirip etkilemekte (yapıp kazanmakta) olduklarınızı' bilen, sonra adı konulmuş ecel doluncaya kadar onda sizi dirliten (uyandıran) O'dur. Sonra 'en son dönüşünüz' O'nadır. Sonra yapmakta olduklarınızı size O haber verecektir. (6/60)

Her ümmet için bir ecel vardır. Onların ecelleri gelince, ne bir saat ertelenebilirler ne de öne alınabilirler (tam zamanında çökerler.) (7/34)

Onlar, göklerin ve yerin 'bağımlı olduğu egemenliğe ve sünnete' (melekût) Allah'ın yarattığı şeylere ve ihtimal (verip) ecellerinin pek yaklaştığına bakmıyorlar mı? Bundan sonra onlar artık hangi söze inanacaklar? (7/185)

Eğer Allah, onların hayra ulaşmak için çarçabuk davrandıkları gibi, insanlara şerri de çabuklaştırsaydı, mutlaka ecellerine hüküm verilir. İşte Bize kavuşmayı ummayanları Biz böylece taşkınlıkları içinde şaşkınca dolaşır bir durumda bırakırız. (10/11)

De ki: "Allah'ın dilemesi dışında, kendim için zarardan ve yarardan (hiçbir şeye) malik değilim. Her ümmetin bir eceli vardır. Onların ecelleri gelince, artık ne bir saat ertelenebilirler, ne öne alınabilirler. (10/49)

Andolsun, senden önce de elçiler gönderdik, onlara eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmaksızın (hiç) bir elçiye herhangi bir ayeti (mucizeyi) getirmek olacak iş değildi. Her ecel (tesbit edilmiş süre) için bir kitap (yazı, hüküm, son) vardır. (13/38) hiçbir ümmet, kendi eceline ne öne alabilir, ne de onlar ertelenebilirler. (15/5)

Eğer Allah, insanların zulümleri nedeniyle sorguya çekecek olsaydı, onun üstünde (yeryüzünde) canlılardan hiçbir şey bırakmazdı; ancak onları adı konulmuş bir süreye kadar ertelemektedir. Onların ecelleri gelince ne bir saat ertelenebilirler, ne de öne alınabilirler. (16/61)

Ümmetlerden hiçbirisi, kendisine tesbit edilmiş eceli ne öne alabilir, ne erteleyebilir. (23/43)

Azab konusunda senden acele (davranmanı) istiyorlar. Eğer

adı konulmuş bir ecel (tayin edilmiş bir vakit) olmasaydı, herhalde onlara azab gelmiş olurdu. Fakat kendileri şuurunda olmadan, onlara kuşkusuz apansız geliverecektir. (29/53)

Eğer Allah, kazandıkları dolayısıyla insanları (azab ile) yakalayabilecek olsaydı, (yerin) sırtı üzerinde hiçbir canlıyı bırakmazdı, ancak onları, adı konulmuş bir süreye kadar ertelemektedir. Sonunda ecelleri geldiği zaman, artık şüphesiz Allah Kendi kullarını görendir. (35/45)

Gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Geceyi gündüzün üstüne sarıp-örtüyor, gündüzü de gecenin üstüne sarıp-örtüyor. Güneşe ve aya boyun eğdirdi. Her biri adı konulmuş bir ecele (süreye) kadar akıp gitmektedir. Haberin olsun; üstün ve güçlü olan, bağışlayan O'dur. (39/5)

Allah, ölecekleri zaman canlarını alır; ölmeyeni de uykusunda (bir tür ölüme sokar). Böylece, kendisi hakkında ölüm kararı verilmiş olanı(n ruhunu) tutar, öbürüsünü ise adı konulmuş bir ecele kadar salverir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (39/42)

O'dur ki, sizi topraktan, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo) yarattı; sonra sizi bir bebek olarak çıkarmakta, sonra güçlü (erginlik) çağınıza erişmeniz, sonra da yaşlanmanız için size (belli bir ömür vermektedir). Sizden kiminin daha önce hayatına son verilmektedir; adı konulmuş bir ecele erişmeniz ve belki aklınızı kullanmanız için (Allah sizi böyle yaratır). (40/67)

Onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki 'tecavüz ve haksızlık' dolayısıyla ayrılığa düştüler. Eğer Rabbinden, adı konulmuş bir ecele kadar geçmiş (verilmiş) bir söz olmasaydı, muhakkak aralarında hüküm verilmiş (iş bitirilmiş)ti. Şüphesiz onların ardından Kitabı mirasçı olanlar ise, her halde ona karşı kuşku verici bir tereddüt içindedirler. (42/14)

Biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları ancak hak ve adı konulmuş bir ecel (belli bir süre) olarak yarattık. İnkâr edenler ise, uyarıldıkları şeyden yüz çeviren(kimseler)dir. (46/3) Oysa Allah, kendi eceli gelmiş bulunan hiçbir kimseyi kesinlikle ertelemez. Allah, yaptıklarınızdan haberdârdır. (63/11)

Ki günahlarınızı bağışlasın ve sizi adı konulmuş bir ecele kadar ertesin. Elbette Allah'ın eceli geldiği zaman, o ertelenmez. Bir bilmiş olsaydınız." (71/4)

ECİR

Şüphesiz, iman edenler(le) Yahudiler, Hıristiyanlar ve sabiiler(den kim) Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve salih amellerde bulunursa, artık onların Allah Katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/62)

Mallarını Allah yolunda infak edenler, sonra infak ettikleri şeyin peşinden başa kalmayan ve eziyet vermeyenlerin ecirleri Rableri Katındadır, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/262)

Onlar ki, mallarını gece, gündüz; gizli ve açık infak ederler. Artık bunların ecirleri Rableri Katındadır, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/274)

İman edip güzel amellerde bulunanlar, namazı dosdoğru kılanlar ve zekatı verenler; şüphesiz onların ecirleri Rablerinin Katındadır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/277)

İman edip salih amellerde bulunanların ecirleri eksiksiz ödenecektir. Allah, zalim olanları sevmez." (3/57)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Kendilerine yara isabet ettikten sonra, Allah ve elçisinin çağrısına icabet edenler, içlerinden iyilik yapanlar ve sakınanlar için büyük bir ecir vardır. (3/172)

Allah, murdar olanı, temiz olandan ayırd edinceye kadar mü'minleri, sizin kendisi üzerinde bulunduğunuz durumda bırakacak değildir. Allah sizi gayb üzerine muttali kılacak değildir. Ama Allah, elçilerinden dilediğini seçer. Öyleyse siz de Allah'a ve elçisine iman edin. Eğer iman eder ve sakınırsanız, sizin için büyük bir ecir vardır. (3/179)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Kıyamet günü elbette ecirleriniz eksiksizce ödenecektir. Kim ateşten uzaklaştırılır ve cennete sokulursa, artık o gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı metadan başka bir şey değildir. (3/185)

Şüphesiz, Kitap Ehlinden, Allah'a; size indirilene ve kendilerine indirilene -Allah'a derin saygı gösterenler olarak- inananlar vardır. Onlar Allah'ın ayetlerine karşılık olarak az bir değeri satın almazlar. İşte bunların Rableri Katında ecirleri vardır. Şüphesiz Allah, hesabı çok çabuk görendir. (3/199)

Gerçek şu ki, Allah zerre ağırlığı kadar haksızlık yapmaz. (Bu ağırlıkta) Bir iyilik olursa, onu kat kat kılar ve kendi yanından pek büyük bir ecir verir. (4/40)

Biz de onlara, o zaman yanımızdan büyük bir ecir verirdik. (4/67)

Öyleyse, dünya hayatına karşılık ahireti satın alanlar, Allah yolunda savaşsınlar; kim Allah yolunda savaşırken, öldürülür ya da galip gelirse ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/74)

Mü'minlerden, özür olmaksızın oturanlar ile, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd edenler eşit değildir. Allah, mallarıyla ve canlarıyla cehd edenleri oturanlara göre derece olarak üstün kılmıştır. Tümüne güzelliği (cenneti) va'detmiştir; ancak Allah, cehd edenleri oturanlara göre büyük bir ecirle üstün kılmıştır. (4/95)

Onların 'gizlice söylemelerinin' çoğunda hayır yok. Ancak bir sadaka vermeyi veya iyilikte bulunmayı ya da insanların arasını düzeltmeyi emrederlerinki başka. Kim Allah'ın rızasını isteyerek böyle yaparsa, artık ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/114)

Ancak tevbe edenler, islah edenler, Allah'a sımsıkı sarılanlar ve dinlerini katıksız olarak Allah için (halis) kılanlar başka; işte onlar mü'minlerle beraberdirler. Allah mü'minlere büyük bir ecir verecektir. (4/146)

Allah'a ve Resûlü'ne inananlar ve onlardan hiçbirini arasında ayırım yapmayanlar, işte onlara ecirleri verilecektir. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/152)

Ancak onlardan ilimde derinleşenler ile mü'minler, sana indirilene ve senden önce indirilene inanırlar. Namazı dosdoğru kılanlar, zekatı verenler, Allah'a ve ahiret gününe inananlar; işte bunlar, Biz bunlara büyük bir ecir vereceğiz. (4/162)

Ama iman edenler ve salih amellerde bulunanlar, onlara ecirlerini eksiksiz ödeyecek ve onlara kendi fazlından ekleyecektir de. Çekimser davrananlar ve büyüklenenler, onları acıklı bir azabla azablandıracaktır ve kendileri için Allah'tan başka bir (vekil) koruyucu dost ve yardımcı bulamayacaklardır. (4/173)

Allah, iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir, onlar için bir bağışlanma ve büyük bir ecir vardır. (5/9)

Sabredenler ve salih amellerde bulunanlar başka. İşte, bağışlanma ve büyük ecir bunlarındır. (11/11)

Şüphesiz, bu Kur'an, en doğru yola iletir ve salih amellerde bulunan mü'minlere, onlar için gerçekten büyük bir ecir olduğunu müjde verir. (17/9)

Dosdoğru (bir Kitaptır) ki, Kendi Katından şiddetli bir azabla

uyarıp-korkutmak ve salih amellerde bulunan mü'minlere müjde vermek için (onu indirdi); şüphesiz onlara güzel bir ecir vardır. (18/2)

İşte onlar; sabretmeleri dolayısıyla ecirleri iki defa verilir ve onlar kötülüğü iyilikle uzaklaştırıp kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (28/54)

Eğer siz Allah'ı, Resûlü'nü ve ahiret yurdunu istiyorsanız artık hiç şüphesiz Allah, içinizden güzellikte bulunanlar için büyük bir ecir hazırlamıştır." (33/29)

Şüphesiz, Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar, sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, saygıyla (Allah'tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar, Allah'ı çokça zikreden erkekler ve (Allah'ı çokça) zikreden kadınlar; (işte) bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (33/35)

O'na kavuşacakları gün, onların dirlik temennileri: "Selam"dır. Ve O, onlara üstün bir ecir hazırlamıştır. (33/44)

O inkâr edenler; onlar için şiddetli bir azab vardır. İman edip salih amellerde bulunanlar ise; onlar için de bir bağışlanma ve büyük bir ecir vardır. (35/7)

Çünkü (Allah,) ecirlerini noksansız olarak öder ve Kendi fazlından onlara arttırır. Şüphesiz O, bağışlayandır, şükrü kabul edendir. (35/30)

Sen ancak, zikre (Kur'an'a) uyan ve gayb ile Rahman olan (Allah'a) (karşı) içi titreyerek korku duyan kimseyi uyarırsın. İşte böylesini, bir bağışlanma ve üstün bir ecirle müjdele. (36/11)

De ki: "Ey iman eden kullarım, Rabbinizden sakının. Bu dünyada iyilik edenler için bir iyilik vardır. Allah'ın arzı geniştir. Ancak sabredelene ecirleri hesapsızca ödenir." (39/10)

Çünkü Allah, onların (dünyada) yaptıklarının en kötüsünü temizleyip-giderecek ve yaptıklarının en güzeliyle ecirlerini verecektir. (39/35)

Şüphesiz, iman edip salih amellerde bulunanlar; onlar için ke-sintisiz bir ecir vardır. (41/8)

Gerçekten dünya hayatı, ancak bir oyun ve tutkulu bir oyalandır. Eğer iman ederseniz ve sakınırsanız, O, size ecirlerinizi verir ve mallarınızı da istemez. (47/36)

Şüphesiz sana biat edenler, ancak Allah'a biat etmişlerdir. Allah'ın eli, onların ellerinin üzerindedir. Şu halde, kim ahdini bozarsa, artık o, ancak kendi aleyhine ahdini bozmuş olur. Kim de Allah'a verdiği ahdine vefa gösterirse, artık O da, ona büyük bir ecir verecektir. (48/10)

Bedevilerden geride bırakılanlara da ki: "Siz yakında zorlu savaşçı olan bir kavme çağrılacaksınız; onlarla (ya) savaşsınız ya da (onlar) Müslüman olurlar. Bu durumda eğer itaat ederseniz, Allah, size güzel bir ecir verir; eğer bundan önce sırt çevirdiğiniz gibi (yine) sırt çevirirseniz, sizi acı bir azab ile azablandırır." (48/16)

Muhammed, Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları, rüku edenler, secde edenler olarak görürsün; onlar, Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri, secde izinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur: İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir ekin; filizini çıkarması, derken

KURAN FİHRİSTİ

onu kuvvetlendirmiş, derken kalınlaşmış, sonra saptıkları üzerin-
de doğrulup-boy atmış (ki bu,) ekicilerin hoşuna gider. (Bu örne-
k.) Onunla kafirleri öfkelen-
dirmek içindir. Allah, içlerinden
iman edip salih amellerde bulunanlara bir mağfiret ve büyük bir
ecir va'detmiştir. (48/29)

Şüphesiz, Allah'ın Resûlü'nün yanında seslerini alçak tutanlar;
işte onlar, Allah kalplerini takva için imtihan etmiştir. Onlar için
bir mağfiret ve büyük bir ecir vardır. (49/3)

Allah'a ve Resûlü'ne iman edin. "Sizi kendilerinde halifeler kılıp
harcama yetkisi verdiği" şeylerden infak edin. Artık sizden kim
iman edip infak ederse, onlara büyük bir ecir vardır. (57/7)

Allah'a güzel bir borç verecek olan kimdir? Artık Allah, bunu
onun için kat kat artırır. Onun için 'kerim (üstün ve onurlu) bir
ecir vardır. (57/11)

Gerçek şu ki, sadaka veren erkekler ile sadaka veren kadınlar
ve Allah'a güzel bir borç verenler; onlar için kat kat artırılır ve
'kerim (üstün ve onurlu)' olan ecir de onlarındır. (57/18)

Allah'a ve O'nun Resûlü'ne iman edenler; işte onlar Rableri
Katında sıddıklar ve şehidler (veya şahid)lerdir. Onların ecirleri
ve nurları vardır. İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlar ise; işte
onlar da cehennem halkıdır. (57/19)

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönder-
dik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i
verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet
kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara
yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (tü-
rettirdi) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte
onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da
fasık olanlardır. (57/27)

Mallarınız ve çocuklarınız sizin için ancak bir fitne (bir dene-
me)dir. Allah ise, büyük ecir (en güzel karşılık) O'nun Katında
olandır. (64/15)

Gerçek şu ki, Rablerinden gayb ile (O'nu görmedikleri halde) iç-
leri titreyerek-korkanlara gelince; onlar için bir mağfiret (bağış-
lanma) ve büyük bir ecir vardır. (67/12)

Gerçekten senin için kesintisi olmayan bir ecir vardır. (68/3)

Gerçekten Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden biraz eksigin-
de, yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; senin-
le birlikte olanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını bilir). Ge-
ceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamayacağını-
zı bildi, böylece tevbenizi (O'na dönüşünüzü) kabul etti. Şu hal-
de Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Allah sizden hastalar oldu-
ğunu, başkalarının Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde
gezip-dolaşacaklarını ve diğerlerinin Allah yolunda çarpışacak-
larını bilmiştir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni oku-
yun. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir
borç verin. Hayır olarak kendi nefisleriniz için önceden takdim
ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve daha büyük bir ecir (karşılık) ola-
rak Allah Katında bulursunuz. Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz
Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (73/20)

Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka; onlar için
kesintisi olmayan bir ecir (mükafaat) vardır. (84/25)

Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka; onlar için
kesintisi olmayan bir ecir vardır. (95/6)

Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka; onlar için
kesintisi olmayan bir ecir vardır. (95/6)

Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka; onlar için
kesintisi olmayan bir ecir vardır. (95/6)

Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka; onlar için
kesintisi olmayan bir ecir vardır. (95/6)

Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka; onlar için
kesintisi olmayan bir ecir vardır. (95/6)

Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka; onlar için
kesintisi olmayan bir ecir vardır. (95/6)

Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka; onlar için
kesintisi olmayan bir ecir vardır. (95/6)

Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka; onlar için
kesintisi olmayan bir ecir vardır. (95/6)

Onlar ise: "Rabbimiz, seferlerimizin arasını aç (şehirlerimiz bir-
birine çok yakındır) dediler ve kendi nefislerine zulmetmiş oldu-
lar. Böylece Biz de onları efsaneler(e konu olan bir halk) kıldık
ve onları darmadağın edip dağıttık. Şüphesiz bunda, çok sab-
reden ve çok şükreden herkes için gerçekten ayetler vardır.
(34/19)

EĞLENCE

Dinlerini bir oyun ve eğlence (konusu) edinmeleri ve dünya ha-
yatı kendilerini mağrur kılanları bırak. Onunla (Kur'an'la) hatırlat
ki, bir nefis, kendi kazandıklarıyla helake düşmesin; (böyle-
sinin) Allah'tan başka ne bir velisi, ne bir şefaathçisi vardır; her
türü fidyeyi verse de kabul olunmaz. İşte onlar, kazandıkları
nedeniyle helake uğrayanlardır; küfre saptıklarından dolayı on-
lar için gılgınca kaynar sular ve acıklı bir azab vardır. (6/70)

Onlar, dinlerini bir eğlence ve oyun (konusu) edinmişlerdi ve
dünya hayatı onları aldatmıştı. Onlar, bu günleriyle karşılaşma-
yı unuttukları ve Bizim ayetlerimizi 'yok sayarak tanımadıkları'
gibi, Biz de bugün onları unutacağız. (7/51)

Ya da o ülkeler halkı, kuşluk vakti eğlenceye dalmışken, onlara
zorlu-azabımızın gelmeyeceğinden güvende miydiler? (7/98)

Siz, her yükseğe yere bir anıt inşa edip (yararsız bir şeyle)
oyalanıp eğleniyor musunuz?" (26/128)

İnsanlardan öyleleri vardır ki, belgisizce Allah'ın yolundan sap-
tırmak ve onu bir eğlence konusu edinmek için sözün 'boş ve
amaçsız olanını' satın alırlar. İşte onlar için aşığılıcı bir azab
vardır. (31/6)

Bir ayet (mucize) gördüklerinde de, alay konusu edininip eğleni-
yorlar. (37/14)

Oysa onlar (kendilerini tümüyle Allah'a ve İslam'a teslim etmeyen-
ler) bir ticaret ya da bir eğlence gördükleri zaman, (hemen) ona sö-
kün ettiler ve seni ayakta bıraktılar. De ki: "Allah'ın Katında bulun-
an, eğlenceden ve ticaretten daha hayırlıdır. Allah, rızık verenler-
in en hayırlısıdır." (62/11)

EJDERHA

Böylelikle (Musa) esasını fırlatınca, anında apaçık bir ejderha
oluverdi. (7/107)

Bunun üzerine esasını bırakıverdi, bir de (ne görsünler) o, açık-
ça bir ejderha oluverdi. (26/32)

EKİN

(Bunun üzerine Musa, "Rabbim" diyor ki: O, yeri sürmek ve ekin-
i sulamak için boyunduruğa alınmayan, salma ve alacası ol-
mayan bir inektir" dedi. (O zaman): "Şimdi gerçeği getirdin" de-
diler. Böylece ineği kestiler; ama neredeyse (bunu) yapmaya-
caklardı. (2/71)

O, iş başına geçti mi (ya da sırtını çevirip gitti mi) yeryüzünde
bozgunculuk çıkarmaya, ekini ve nesli helak etmeye çaba har-
car. Allah ise, bozgunculuğu sevmez. (2/205)

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, sal-
ma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet
insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının me-
tairdir. Asıl varılacak güzel yer Allah Katında olmalıdır. (3/14)

Onların bu dünya hayatındaki harcamaları kendi nefislerine zul-
metmiş olan bir kavmin ekinine isabet eden kavurucu soğuk-
luktaki bir rüzgara benzer ki onu (ekini) helak etmiştir. Allah, on-
lara zulmetmedi, fakat onlar kendi nefislerine zulmetmekte-
dir. (3/117)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

O'nun üretip-türettiği ekin ve hayvanlardan Allah için bir pay ayırdılar, sonra kendi zanlarına: "Bu Allah'ındır, bu da ortaklarımızıdır" dediler. Kendi ortakları için olan (pay), Allah tarafına geçmez, ama Allah'a aid olan kendi ortaklarının tarafına (pay-na) geçer. Ne kötü hüküm veriyorlar? (6/136)

Ve kendi zanlarına dediler ki: "Bu hayvanlar ve ekinler dokunulmazdır. Onları bizim dilediklerimiz dışında başkası yiyemez. (Şu) Hayvanların da sırtları haram kılınmıştır." Öyle hayvanlar vardır ki, -O'na iftira etmek suretiyle- üzerlerinde Allah'ın ismini anmazlar. Yalan yere iftira düzmekte olduklarından dolayı O, cezalarını verecektir. (6/138)

Asmalı ve asmasız bahçeleri, hurmaları ve tadları farklı ekinleri, zeytinleri ve narları -birbirine benzer ve benzeşmez- yaratan O'dur. Ürün verdiğinde ürününden yiyin ve hasad günü hakkını verin; israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez. (6/141)

Bunlar, sana doğru haber (kıssa) olarak aktardığımız (geçmişteki) nesillerin haberleridir. Onlardan kimi ayakta kalmış, (hâlâ izleri var, kimi de) biçilmiş ekin (gibi yerlebir edilmiş, kalıntısı silinmiş) dir. (11/100)

Dedi ki: "Siz yedi yıl, önceleri (ektığınız) gibi ekin ekin, yediğimizin az bir kısmı dışında (kalanını) biçtiklerinizi başağında bırakın." (12/47)

Yeryüzünde birbirine yakın komşu kıtalar vardır; üzüm bağları, ekinler, çatalı ve çatalsız hurmalıklar da vardır ki, bunlar aynı su ile sulanı; ama ürünlerinde (ki verimde ve lezzette) bazısını bazısına üstün kılyorum. Şüphesiz, bunlarda aklını kullanan bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (13/4)

Rabbimiz, gerçekten ben, çocuklarımdan bir kısmını Beyt-i Haram yanında ekini olmayan bir vadiye yerleştirdim; Rabbimiz, dosdoğru namazı kılsınlar diye (öyle yaptım), böylelikle Sen, insanların bir kısmının kapilerini onlara ilgi duyar kıl ve onları bir takım ürünlerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler." (14/37)

Onunla sizin için ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler ve meyvelerin her türünden bitirir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir topluluk için ayetler vardır. (16/11)

Onlara iki adamın örneğini ver; onlardan birine iki üzüm bağı verdik ve ikisini hurmalıklarla donattık, ikisinin arasında da ekinler bitirmiştik. (18/32)

Onların bu yakınmaları, Biz onları biçilmiş ekin, sönmüş ocak durumuna getirinceye kadar son bulmadı. (21/15)

Davud ve Süleyman da; hani kavmin hayvanlarının içine girip yayıldığı ekin-tarlaları konusunda hüküm yürütüyorlardı. Biz onların hükümüne şahid idik. (21/78)

Ekinler ve yumuşak tomurcuklu göz alıcı hurmalıklar arasında da?" (26/148)

Andolsun, Biz bir rüzgar göndersek de onu (ekini) sararmış gör-seler, mutlaka ardından nankörlük ederler. (30/51)

Görmüyorlar mı; Biz, suyu çorak toprağa sürüyoruz da onunla ekin bitiriyoruz; ondan hayvanları, kendileri yemektir? Yine de görmüyorlar mı? (32/27)

Görmüyor musun; gerçekten Allah, gökyüzünden su indirdi de onu yerin içindeki kaynaklara yürütüp-geçirdi. Sonra onunla çeşitli renklerde ekinler çıkarıyor. Sonra kurumaya başlar, böylece onu sararmış görürsün. Sonra da onu kurumuş kırıntılar kılyor. Şüphesiz bunda, temiz akıl sahipleri için gerçekten öğüt alınacak bir ders (zikir) vardır. (39/21)

Kim ahiret ekini isterse, Biz ona kendi ekini artıracağız. Kim dünya ekini isterse, ona da ondan veririz; ancak onun ahirete bir nasibi yoktur. (42/20)

(Nice) Ekinler, güzel konaklar, (44/26)

Muhammed, Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları, rüku edenler, secde edenler olarak görürsün; onlar, Allah'tan bir fazl (lütf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri, secde izinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur: İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir ekin; filizini çıkarmış, derken onu kuvvetlendirmiş, derken kalınlaşmış, sonra sapları üzerinde doğrulup-boy atmış (ki bu,) ekicilerin hoşuna gider. (Bu örne-k.) Onunla kafirleri öfkelenirmek içindir. Allah, içlerinden iman edip salih amellerde bulunanlara bir mağfiret ve büyük bir ecir va'detmiştir. (48/29)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, (eğlence türünden) tutkulu bir oyalama, bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldanış olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

Sonunda onları, yenik ekin yaprağı gibi kıldı. (105/5)

EKMEK

Onunla birlikte iki genç de zindana girmişti. Biri: "Ben (rüyamda) kendimi şarap sıkıyorken gördüm." dedi. Öbürü: "Ben de kendimi başımın üstünde ekme sıkıyorken gördüm; kuş da ondan yemekteydi" dedi. "Bunun yorumundan bize haber ver. Doğrusu biz seni, iyilik yapanlardan görmekteyiz." (12/36)

ELBİSE

Ey Ademoğulları, Biz sizin çirkin yerlerinizi örtecek bir elbise ve size 'süs kazandıracak bir giyim' indirdik (varettik). Takva ile kuşanıp-donanmak ise, bu daha hayırlıdır. Bu, Allah'ın ayetlerindedir. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler. (7/26)

Ey Ademoğulları, şeytan, anne ve babanızın çirkin yerlerini kendilerine göstermek için, elbiselerini sıyırtarak, onları cennetten çıkardığı gibi sakın sizi de bir belaya uğratmasın. Çünkü o ve taraftarları, (kendilerini göremeyeceğiniz yerden) sizleri görmektedir. Biz gerçekten şeytanları, inanmayacakların dostları kıldık. (7/27)

Allah, size evlerinizi (içinde) "güvenlik ve huzur bulacağınız yerler" kıldı; ve size hayvan derilerinden hem göç gününde, hem yerleşme gününde kolaylıkla taşıyabileceğiniz evler; yünlerinden, yapağılarından ve killarından bir zamana kadar giyimlikler-döşemelikler ve (ticaret için) bir meta kıldı. (16/80)

Allah, sizin için yarattığı şeylerden gölgeler kıldı. Dağlarda da sizin için barınaklar-siperler kıldı, sizi sıcaktan koruyacak elbiseler, sizi savaşınızda (zorluklara karşı) koruyacak giyimlikler de var etti. İşte O, üzerinizdeki nimetini böyle tamamlamaktadır, umulur ki teslim olursunuz. (16/81)

Allah bir şehri örnek verdi: (Halkı) Güvenlik ve huzur içindeydi, rızık da her yerden bol bol gelmekteydi; fakat Allah'ın nimetlerine nankörlük etti, böylece Allah yaptıklarına karşılık olarak, ona açlık ve korku elbisesini tattırdı.(16/112)

Onlar; altından ırmaklar akan Adn cennetleri onlarındır, orada altın bileziklerle süslenirler, hafif ipekten ve ağır ışlenmiş atlas-tan yeşil elbiseler giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar. (Bu,) Ne güzel sevap ve ne güzel destek. (18/31)

KURAN FİHRİSTİ

İşte bunlar çekişen iki gruptur, Rableri konusunda çekiştiler. İşte o inkâr edenler, onlar için ateşten elbiseler biçilmiştir; başları üstünden de kaynar su dökülür. (22/19)

Hiç şüphesiz Allah, iman edenleri ve salih amellerde bulunanları altından ırmaklar akan cennetlere sokar, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler; ordaki elbiseleri ipek(ten)tir. (22/23)

Kadınlardan evliliği ummayıp da oturmakta olanlar, süslerini açığa vurmaksızın (dış) elbiselerini çıkarmalarında kendileri için bir sakınca yoktur. Yine de iffetli davranmaları kendileri için daha hayırlıdır. Allah, işitendir, bilendir. (24/60)

O, geceyi sizin için bir elbise, uykuyu bir dinlenme ve gündüzü de yayılıp-çalışma (zamanı) kılandır. (25/47)

Ey Peygamber, eşlerine, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına dış elbiselerinden (cilbablarından) üstlerine giymelerini söyle; onların (özgür ve iffetli) tanınması ve eziyet görmemeleri için en uygun olan budur. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/59)

Adn cennetleri (onlarındır); oraya girerler, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler. Ve orada onların elbiseleri ipek(ten)dir. (35/33)

Hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlastan (elbiseler) giyinirler, karşılıklı (otururlar). (44/53)

Elbiseni temizle. (74/4)

Onların üzerinde hafif ipek ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler vardır. Gümüşten bileziklerle bezenmişlerdir. Rableri onlara tertemiz bir şarab içirmiştir. (76/21)

ELYESA (A.S.)

İsmail'i Elyesa'yı Yunus'u ve Lut'u da (hidayete erıştirdik). Onların hepsini alemlere üstün kıldık. (6/86)

İsmail'i, Elyesa'yı ve Zülkifli' de hatırla. Hepsini de hayırlı olanlardandır. (38/48)

EMANET

Eğer yolculukta iseniz ve katip bulamazsanız, bu durumda alınan rehini (yeter). Şu durumda eğer birbirinize güveniyorsanız, kendisine güven duyulan, Rabbi olan Allah'tan sakınsın da emanetini ödesin. Şahidliği gizlemeyin. Kim onu gizlerse, artık şüphesiz, onun kalbi günahkardır. Allah, yaptıklarınızı bilendir. (2/283)

Kitap Ehlinden öylesi vardır ki, bir kantar emanet bıraksan onu sana geri verir; öylesi de vardır ki, ona bir dinar emanet bıraksan, sen, onun tepesine dikilip durmadıkça onu sana ödemez. Bu onların "ümmiler (zayıf ve bilgisizler veya Ehl-i Kitap olmayanlar) konusunda üzerinizde bir yol (sorumluluk) yoktur" demiş olmalarındandır. Oysa kendileri (gerçeği) bildikleri halde Allah'a karşı yalan söylemektedirler. (3/75)

Hiçbir peygambere, emanete ihanet yaraşmaz. Kim ihanet ederse, kıyamet günü ihanet ettiğiyle gelir. Sonra her nefis ne kazandıysa, (ona) eksiksiz olarak ödenir. Onlar haksızlığa uğratılmazlar. (3/161)

Şüphesiz Allah, size emanetleri ehline (sahiplerine) teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah, size ne güzel öğüt veriyor!.. Doğrusu Allah, işitendir, görendir. (4/58)

O, sizi tek bir nefisten yaratarandır. (Sizin için) Bir karar (kalış) ve emanet (olarak konuluş) yeri vardır. Kavrayabilen bir topluluk için ayetleri birer birer açıkladık. (6/98)

Ey iman edenler, Allah'a ve Resülü'ne ihanet etmeyin, bile bile emanetlerinize de ihanet etmeyin. (8/27)

(Yine) Onlar, emanetlerine ve ahidlerine riayet edenlerdir. (23/8)

Gerçek şu ki, Biz emanetleri göklerle, yere ve dağlara sunduk da onlar bunu yüklenmekten kaçındılar ve ondan korkuya kapıldılar; onu insan yükledi. Çünkü o, çok zalim, çok cahildir. (33/72)

(Bir de) Onlar, kendilerine verilen emanete ve verdikleri ahde (harfiyyen) riayet edenlerdir. (70/32)

EMANETE RİAYET

Eğer yolculukta iseniz ve katip bulamazsanız bu durumda alınan rehini (yeter). Şu durumda eğer birbirinize güveniyorsanız kendisine güven duyulan Rabbi olan Allah'tan sakınsın da emanetini ödesin. Şahidliği gizlemeyin. Kim onu gizlerse artık şüphesiz onun kalbi günahkardır. Allah yaptıklarınızı bilendir. (2/283)

Kitap Ehlinden öylesi vardır ki bir kantar emanet bıraksan onu sana geri verir; öylesi de vardır ki ona bir dinar emanet bıraksan sen onun tepesine dikilip durmadıkça onu sana ödemez. Bu onların "ümmiler (zayıf ve bilgisizler veya Ehl-i Kitap olmayanlar) konusunda üzerinizde bir yol (sorumluluk) yoktur" demiş olmalarındandır. Oysa kendileri (gerçeği) bildikleri halde Allah'a karşı yalan söylemektedirler. (3/75)

Şüphesiz Allah size emanetleri ehline (sahiplerine) teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah size ne güzel öğüt veriyor!.. Doğrusu Allah işitendir görendir. (4/58)

(Yine) Onlar emanetlerine ve ahidlerine riayet edenlerdir. (23/8) (Bir de) Onlar kendilerine verilen emanete ve verdikleri ahde (harfiyyen) riayet edenlerdir. (70/32)

Şahidliklerinde dosdoğru davrananlardır. (70/33)

EMEL

Onları bırak; yesinler, yararlansınlar ve onları (boş) emel oyalayadursun. İlerde bileceklerdir. (15/3)

Şüphesiz, kendilerine hidayet açıkça belli olduktan sonra, gerisin geri (küfre) dönenleri, şeytan kışkırtmış ve uzun emellere kaptırmıştır. (47/25)

EMİR

Andolsun, Allah size verdiği sözünde sadık kaldı; siz O'nun izniyle onları kırıp-geçiriyordunuz. Öyle ki sevdiğiniz (zaferi) size gösterdikten sonra, siz yalınlık gösterdiniz, isyan ettiniz ve emir hakkında çekiştiniz. Sizden kiminiz dünyayı, kiminiz ahireti istiyordu. Sonra (Allah) denemek için sizi ondan çevirdi. Ama (yine de) sizi bağışladı. Allah mü'minlere karşı fazl (ve ihsan) sahibi olandır. (3/152)

Andolsun, mallarınızla ve canlarınızla imtihan edileceksiniz ve sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve şirk koşmakta olanlardan elbette çok eziyet verici (sözler) işiteceksiniz. Eğer sabreder ve sakınırsanız (bu) emirlere olan azimdedir. (3/186) İşte kalplerinde hastalık olanları: "Zamanın, felaketleriyle aleyhimize dönüp bize çarpmasından korkuyoruz" diyerek aralarında çabalar yürüttüklerini görürsün. Umulur ki Allah, bir fetih veya Katından bir emir getirecek de, onlar, nefislerinde gizli tuttuklarından dolayı pişman olacaklardır. (5/52)

Gerçekten sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan,

Harun Yahya (Adnan Oktar)

sonra arşa istiva eden Allah'tır. Gündüzü, durmaksızın kendisini kovalayan geceyle örten, güneşe, aya ve yıldızlara kendi buyruğuyla baş eğdirenidir. Haberiniz olsun, yaratmak da, emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir. (7/54)

Birkaç yıl içinde. Bundan önce de, sonra da emir Allah'ındır. Ve o gün mü'minler sevineceklerdir. (30/4)

Katımızdan bir emir ile; doğrusu Biz, (insanlara elçi) gönderenleriz. (44/5)

Ve onlara bu emirden açık belgeler verdik. Fakat onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki 'hakka tecavüz ve azgınlıktan' dolayı ihtilafa düştüler. Şüphesiz Rabbin, hakkında ihtilafa düştükleri şeyde kıyamet günü aralarında hüküm verecektir. (45/17)

Sonra seni de bu emirden bir şeriat üzerine kıldık; öyleyse sen ona uy ve bilmeyenlerin heva (istek ve tutku)larına uyma. (45/18)

Allah, yedi göğü ve yerden de onların benzerini yarattı. Emir, bunların arasında durmadan iner; sizin gerçekten Allah'ın herşeye güç yetirdiğini ve gerçekten Allah'ın ilmiyle herşeyi kuşattığını bilmeniz, öğrenmeniz için. (65/12)

Hiçbir nefsin bir başka nefse herhangi bir şeye güç yetiremeyeceği gündür; o gün emir yalnızca Allah'ındır. (82/19)

EMİR SAHİPLERİ

Ey iman edenler, Allah'a itaat edin; elçiye itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de. Eğer bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz, artık onu Allah'a ve elçisine döndürün. Şayet Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız. Bu, hayırlı ve sonuç bakımından daha güzeldir. (4/59)

Kendilerine güven veya korku haberi geldiğinde, onu yaygınlaştırıverirler. Oysa bunu peygambere ve kendilerinden olan emir sahiplerine götürmüş olsalardı, onlardan 'sonuç-çıkabilirler,' onu bilirdi. Allah'ın üzerinizdeki fazlı ve rahmeti olmasaydı, azınız hariç herhalde şeytana uymuştunuz. (4/83)

EMZİRMEK

Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların (annelerin) yiyeceği giyeceği bilinen (örfe) uygun olarak çocuk kendisinin olana (babaya) aittir. Kimseye güç yetireceğinin dışında (yük ve sorumluluk) teklif edilmez. Anne çocuğu çocuk kendisinin olan baba da çocuğu dolayısıyla zarara uğratılmasın; mirasçı üzerinde (ki sorumluluk ve görev) de bunun gibidir. Eğer (anne ve baba) aralarında rıza ile ve dânişarak (çocuğu iki yıl tamamlanmadan) süten ayırmayı isterlerse ikisi için de bir güçlük yoktur. Ve eğer çocuklarınızı (bir süt anneye) emzirtmek isterseniz vereceğinizi örfeye uygun olarak ödedikten sonra size bir sorumluluk yoktur. Allah'tan korkup-sakinin ve bilin ki Allah yaptıklarınızı görendir. (2/233) Sizlere, anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, siz emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri, ve kendileriyle (gerdeğe) girdiğiniz kadınlarınızdan olup koruyuculuğunuz altında bulunan üvey kızlarınız -onlarla gerdeğe girmemişseniz size bir sakınca yoktur- sizin sülbünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi bir araya getirdiğiniz (evlilik) haram kılındı. Ancak (cahiliyede) geçen geçmişti. Şüphesiz Allah bağışlayandır esirgeyendir. (4/23) Onu gördüğünüz gün her emzikli kendi emzirdiğini unutup ge-

cecek ve her gebe kendi yükünü düşürecektir. İnsanları da sarhoş olmuş görürsün oysa onlar sarhoş değillerdir. Ancak Allah'ın azabı pek şiddetlidir. (22/2)

Musa'nın annesine: "Onu emzir şayet onun için korkacak olursan onu suya bırak korkma ve üzülme; çünkü onu Biz sana tekrar geri vereceğiz ve onu gönderilen (elçilerden) kılacağız" diye vahyettik (bildirdik). (28/7)

Biz daha önce ona süt analarını haram etmiştik. (Kız kardeşi:) "Ben sizin adınıza onun bakımını üstlenecek ve ona öğüt verecek (veya eğitecek) bir aileyi size bildireyim mi?" dedi. (28/12) (Boşadığınız) Kadınları gücünüz oranında tutmakta olduğunuz yerin bir yanında oturtun onlara 'darlık ve sıkıntıya düşürmek amacıyla' zarar vermeyin. Eğer onlar hamile iseler yüklerini bırakıncaya (doğumlarını yapıncaya) kadar onlara nafaka verin. Şayet sizler için (çocuğu) emzirirlerse onlara ücretlerini ödeyin. (Durum ve ilişkilerinizi) Kendi aranızda maruf (güzellik ve İslam'a uygun bir tarz) üzere görüşüp-konuşun. Eğer güçlük içine girerseniz bu durumda (çocuğu) onun (babası) için bir başkası emzirebilir. (65/6)

ENSAR

Öne geçen Muhacirler ve Ensar ile onlara güzellikle uyanlar; Allah onlardan hoşnut olmuştur, onlar da O'ndan hoşnut olmuşlardır ve (Allah) onlara, içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/100)

Andolsun Allah, Peygamberin, Muhacirlerin ve Ensarın üzerine tevbe ihсан etti. Ki onlar -içlerinde bir bölümünün kalbi neredeyse kaymak üzereyken- ona güçlük saatinde tabi oldular. Sonra onların tevbelerini kabul etti. Çünkü O, onlara (karşı) çok şefkatlidir, çok esirgeyicidir. (9/117)

Kendilerinden önce o yurdu (Medine'yi) hazırlayıp imanı (gönlülerine) yerleştirenler ise hicret edenleri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç (arzusu) duymazlar. Kendilerinde bir açıklık (ihtiyaç) olsa bile (kardeşlerini) öz nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin 'cimri ve bencil tutkularından' korunmuşsa işte onlar felah (kurtuluş) bulanlardır. (59/9)

ERGINLIK

Yetimin malına, o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel (şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. Hiçbir nefse, gücünün kaldırabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınızın dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahdine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşündürsünüz." (6/152)

Erginlik çağına erişince, kendisine hüküm ve ilim verdik. İşte Biz, iyilik yapanları böyle ödüllendiririz. (12/22)

Erginlik çağına erişinceye kadar, -o da en güzel bir tarz olması- dışında yetimin malına yaklaşmayın. Ahde vefa gösterin. Çünkü ahid bir sorumluluktur. (17/34)

Duvar ise, şehirde iki öksüz çocuğunuz, altında onlara ait bir define vardı; babaları salih biriydi. Rabbin diledi ki, onlar erginlik çağına erişsinler ve kendi definelerini çıkarsınlar; (bu,) Rabbinden bir rahmettir. Bunları ben, kendi isim (özel görüşüm) olarak yapmadım. İşte, senin sabir göstermeye güç yetiremediğin şeylerin yorumu." (18/82)

Ey insanlar, eğer dırıştınz yanna bir kuşku içindeyseniz, gerçek şu ki, Biz sizi topraktan yaratık, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo), sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğ-

KURAN FİHRİSTİ

nem et parçasından; size (kudretimizi) açıkça göstermek için. Dilediğimizi, adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kimizin de, bildikten sonra hiçbir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilmektedir. Yeryüzünü kupkuru ölü gibi görürsün, fakat Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir, kabarr ve her güzel çiftten (ürünler) bitirir. (22/5)

Ey iman edenler, sağ ellerinizin malik olduğuy ile sizden olup da henüz erginlik çağına ermemiş olan (çocuk)lar, (odalarınıza girmek için şu) üç vakitte izin istesinler: Sabah namazından önce, öğleyin üstünüzü çıkardığınız vakit ve yatsı namazından sonra. (Bu) Üçü sizin için mahrem (vakitler)dir. Bunların dışında size de, onlara da bir sakınca yoktur; onlar yanınızda dolaşabilirler, birbirinin yanında olabilirsiniz. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklamaktadır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/58)

Sizden olan çocuklar, erginlik çağına erdikleri zaman, kendilerinden öncekilerin izin istediği gibi, bundan böyle izin istesinler. İşte Allah, ayetlerini size böyle açıklar. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/59)

O, erginlik çağına ulaşmış olgunlaşınca, ona bir 'hüküm ve hikmet' ve ilim verdik. Biz iyilikte bulunanları işte böyle ödüllendiririz. (28/14)

ERZAK

Onların erzak yüklerini hazırlayınca dedi ki: "Bana babanızdan olan kardeşinizi getirin. Görmüyor musunuz, ben ölçüyü tam tutarım ve ben konukseverlerin en hayırlısınıym." (12/59)

Böylelikle babalarına döndükleri zaman, dediler ki: "Ey babamız, ölçek bizden engellendi. Bu durumda kardeşimizi bizimle gönder de erzağı alalım. Onu mutlaka koruyacağız." (12/63)

Erzak yüklerini açıp da sermayelerinin kendilerine geri verilmiş olduğunu gördüklerinde, dediler ki: "Ey Babamız, daha neyi arıyoruz. işte sermayemiz bize geri verilmiş; (bununla yine) ailemize erzak getiririz, kardeşimizi koruruz ve bir deve yükünü de ilave ederiz. Bu (aldığımız) az bir ölçektir." (12/65)

Erzak yüklerini kendilerine hazırlayınca da, su kabını kardeşinin yükü içine bıraktı, sonra bir münadi (şöyle) seslendi: "Ey kafile, sizler gerçekten hırsızsiniz." (12/70)

ESER

Şimdi Allah'ın rahmetinin eserlerine bak; ölümünden sonra yeryüzünü nasıl diriltmektedir? Şüphesiz O, ölüleri de gerçekten diriltmektedir. O, herşeye güç yetirendir. (30/50)

Şüphesiz Biz, ölüleri Biz diriltiriz; onların önden takdim ettiklerini ve eserlerini Biz yazarız. Biz herşeyi, apaçık bir kitapta tesbit edip korumuşuz. (36/12)

Onlar, yeryüzünde gezip-dolaşmıyorlar mı ki, böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını bir görsünler. Onlar, kuvvet ve yeryüzündeki eserleri bakımından kendilerinden daha üstün idiler. Fakat Allah, onları günahları dolayısıyla (azaba) yakalayaverdi. Onları Allah'tan koruyacak kimse olmadı. (40/21)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını bir görsünler. Onlar, kendilerinden (sayıca) daha çoktu ve yeryüzündeki kuvvet ve eserler bakımından daha üstündüler. Fakat kazandıkları şeyler, (azaba kar-

şı) onlara hiçbir şey sağlayamadı. (40/82)

ESİRLER

Hiçbir peygambere yeryüzünde kesin bir zafer kazanıncaya kadar esir alması yakışmaz. Siz dünyanın geçici yararını istiyorsunuz. Oysa Allah (size) ahireti istemektedir. Allah üstün ve güçlüdür hüküm ve hikmet sahibidir. (8/67)

Ey Peygamber ellerinizdeki esirlerle de ki: "Eğer Allah sizin kalplerinizde bir hayır olduğunu bilirse (görürse) size sizden alından daha hayırlısını verir ve sizi bağışlar. Allah bağışlayandır, esirgeyendir." Eğer sana ihanet etmek isterlerse onlar daha önce Allah'a da ihanet etmişlerdi; böylece O da bozguna uğramaları (için) sana imkan vermişti.' Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (8/70-71)

Sonra (yine) siz birbirinizi öldürüyor bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkartıyor ve günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifaklar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fideleşiyordunuz. Oysa onları çıkarmanız size haram kılınıştı. Yoksa siz Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkâr mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğrattılacaklardır. Allah yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/85)

Öyleyse inkâr edenlerle (savaş sırasında) karşı karşıya geldiğiniz zaman hemen boyunlarınızı vurun; sonunda onları 'iyice bozguna uğratarıp zafer kazanınca da' artık (esirler için) bağı sımsıkı tutun. Bundan sonra ya bir lütf olarak (onları bırakın) veya bir fide (karşılığı salverin). Öyle ki savaş ağırlıklarını bıraksın (sona ersin). İşte böyle; eğer Allah dilemiş olsaydı elbette onlardan intikam alırdı. Ancak (savaş) sizleri birbirinizle denemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise; kesin olarak (Allah) amellerini giderip-boşa çıkarmaz. (4/74)

EŞÇİNSELLİK – LİVATA

Hani Lut da kavmine şöyle demişti: "Sizden önce alemlerden hiç kimsenin yapmadığı hayasız-çirkinliği mi yapıyorsunuz?" (7/80)

"Gerçekten siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklerle yaklaşıyorsunuz. Doğrusu siz, ölçüyü aşan (azgın) bir kavimsiniz." (7/81) Kavminin cevabı: "Yurdunuzdan sürüp çıkarın bunları, çünkü bunlar çokça temizlenen insanlarımız!" demekten başka olmadı. (7/82)

Kavmi ona doğru koşarak geldi; onlar daha önceden kötülükler işlemekteydiler. "Ey kavmin" dedi. "İşte benim kızlarım, bunlar sizler için daha temizdir. Artık Allah'tan korkun ve beni misafirim önünde küçük düşürmeyin. İçinizde hiç akıllı başında olan (reşid) bir adam yok mu?" (11/78)

Dediler ki: "Andolsun, benim kızlarımda bizim haktan bir şeyimiz (ilgimiz ve arzumuz) olmadığını sen de bilişsindir. Bizim ne istediğimizi gerçekte sen biliyorsun." (11/79)

Şehir halkı birbirlerine müjdelere vererek geldi. (15/67)

(Lut onlara) "Bunlar benim konuğumdur, beni utandırıp-dillere düşürmeyin" dedi. (15/68)

"Allah'tan korkup-sakının ve beni küçük düşürmeyin." (15/69) Dediler ki: "Biz seni 'herkes(in işine) karışmaktan' alıkoymamış mıydık?" (15/70)

Dedi ki: "Eğer yapmak-istiyorsanız, işte bunlar, benim kızlarım." (15/71)

Ömrüne andolsun ki, onlar, sarhoşlukları içinde kör-sersemдилer. (15/72)

"Siz insanlardan (cinsel arzuyla) erkeklere mi gidiyorsunuz? (26/165)

"Rabbinizin sizler için yaratmış bulunduğu eşlerinizi bırakıyorsunuz. Hayır, siz sınırı çiğneyen bir kavimsiniz." (26/166)

Dediler ki: "Ey Lut, eğer (bu söylediklerine) bir son vermeyecek olursan, gerçekten (burdan) sürülüp çıkarılanlardan olacaksın. (26/167)

"Dedi ki: "Gerçekten ben, sizin bu yaptığınıza öfke ile karşı olanlardanım." (26/168)

"Siz gerçekten, kadınları bırakıp şehvetle erkeklere mi yaklaşıyorsunuz? Hayır, siz (yaptığı şeyi) bilmeyen bir kavimsiniz." (27/55)

"Siz, (yine de) erkeklere yaklaşacak, yol kesecek ve bir araya gelişlerinizde çirkinlikler yapacak mısınız?" Bunun üzerine kavminin cevabı yalnızca: "Eğer doğru söylüyor isen, bize Allah'ın azabını getir" demek oldu. (29/29)

EŞEK

Onlara binmeniz ve süs için atları, katırları ve merkebleri (yarat-tı). Ve daha sizlerin bilmediğiniz neleri yaratmaktadır? (16/8)

Yürüyüşünde orta bir yol tut, sesinden de (yüksek perdeleri) eksilt. Çünkü, seslerin en çirkin olanı gerçekten eşeklerin sesidir." (31/19)

Sanki onlar, ürkmüş yaban eşekleri gibidirler; (74/50)
Arslandan korkup-kaçmışlar. (74/51)

EŞLER

İman edip salih amellerde bulunanları müjdele. Gerçekten onlar için altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Kendilerine rızık olarak bu ürünlerden her yedirildiğinde: "Bu daha önce de rızıklandığımızdır" derler. Bu, onlara, (dünyadakine) benzer olarak sunulmuştur. Orada, onlar için tertemiz eşler vardır ve onlar orada süresiz kalacaklardır. (2/25)

Ve dedik ki: "Ey Adem, sen ve eşin cennette yerleş. İkiniz de ondan, neresinden dilererseniz, bol bol yiye; ama şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz." (2/35)

Kadınlarından uzaklaşmaya yemin edenler için dört ay bekleme süresi vardır. Eğer (bu süre içinde eşlerine) dönerlerse, şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/226)

İçinizden ölenlerin (geride) bıraktığı eşler, kendi kendilerine dört ay on (gün) beklerler. Bu bekleme süresi dolduğunda, artık onların kendi haklarında maruf (meşru) bir şekilde yaptıklarından dolayı size sorumluluk yoktur. Allah, işlediklerinizden haberi olandır. (2/234)

İçinizde ölüp de (geride) eşler bırakanlar, (evlerinden) çıkarılmaksızın, bir yıla kadar yararlanmaları için eşlerine vasiyet (bıraksınlar). Ama onlar, (kendiliklerinden) çıkarılsa, artık onların maruf (meşru) olarak kendileri için yaptıklarından dolayı size sorumluluk yoktur. Allah güçlü ve üstün olandır. Hüküm ve hikmet sahibidir. (2/240)

De ki: "Siz bundan daha hayırlısını bildireyim mi? Korkup sakınanlar için Rablerinin Katında, içinde temelli kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler, tertemiz eşler ve Allah'ın rızası vardır. Allah, kulları hakkıyla görendir." (3/15)

Ey insanlar sizi tek bir nefisten yaratan, ondan eşini yaratan ve her ikisinden birçok erkek ve kadın türetip-yayan Rabbinizden korkup-sakının. Ve (yine) kendisiyle, birbirinizle dilekleştüğünüz

Allah'tan ve akrabalık (bağlarını koparmak)tan sakının. Şüphesiz Allah, sizin üzerinizde gözeticidir. (4/1)

Eşlerinizin, eğer çocukları yoksa, geride bıraktıklarının yarısı sizindir. Şayet çocukları varsa, -onunla yapacakları vasiyetten ya da (ayırabilecekleri) borçtan sonra- bu durumda bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Sizin çocuğunuz yoksa, geriye bıraktıklarınızdan dörtte biri onların (kadınlarınızın)dır. Eğer sizin çocuğunuz varsa geriye bıraktıklarınızdan sekizde biri onların (kadınlarınızın)dır. (Yine bu hükümler,) Edeceğiniz vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Mirası aranan erkek ya da kadın, çocuğu ve babası olmayan bir kimse olup erkek veya kız kardeşi bulunursa onlardan her biri için altıda bir vardır. Eğer bundan fazla iseler, bu durumda -kendisiyle yapılan vasiyette ya da (varsa) borçtan sonra- üçte bir'de -zarara uğratılmaksızın onlara ortaklırlar. (Bu size) Allah'tan bir vasiyettir, Allah, bilendir, (kullara) yumuşak olandır. (4/12)

Bir eşi bırakıp yerine bir başka eşi almak isterseniz, onlardan birine (öncekine) yüklerle (mal ve para) vermişseniz bile ondan hiçbir şey almayın. Ona iftira ederek ve apaçık bir günaha girerek verdiğinizi alacak mısınız? (4/20)

Sizlere anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri ve kendileriyle (gerdeğe) girdiğiniz kadınlarınızdan olup koruyuculuğunuz altında bulunan üvey kızlarınız -onlarla gerdeğe girmemişseniz, size bir sakınca yoktur-, sizin sübünüzden olan oğullarınız eşleri ve iki kız kardeşi bir araya getirdiğiniz (evlilik) haram kılındı. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/23)

İman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Ona onlar için tertemiz kılınmış eşler vardır. Ve onları, 'ne sıcak-ne soğuk, tam kararında gölgeliğe' sokacağız. (4/57)

Bir de dediler ki: "Bu hayvanların karınlarında olan, yalnızca bizim erkeklerimize aittir, eşlerimize ise haramdır. Eğer o, ölü doğarsa onlar da bunda ortaklırlar." Allah, (bu) düzmelerinin cezasını verecektir. Şüphesiz O, hüküm sahibi olandır, bilendir. (6/139)

Ve ey Adem, sen ve eşin cennete yerleş. İkiniz dilediğiniz yerden yiye; ama şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz. (7/19)

O, sizi tek bir nefisten yarattı ve kendisiyle durulup-yatışması için ondan eşini var etti. Onu (eşini) örtüp-bürüyünce, o da bir yük yüklendi de bununla (bir süre) gezindi. Nitekim ağırlaşınca, ikisi Rableri olan Allah'a dua ettiler: "Eğer bize salih (bir çocuk) verersen, andolsun şükredenlerden olacağız." (7/189)

De ki: "Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşıretiniz, kazandığınız mallar, az kâr getireceğinden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler, sizlere Allah'tan, O'nun Resûlü'nden ve O'nun yolunda cehd etmekten daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/24)

Onlar, Adn cennetlerine girerler. Babalarından, eşlerinden ve soylarından 'salih davranışlarda' bulunanlar da (Adn cennetlerine girer). Melekler onlara her bir kapıdan girip (şöyle derler:) (13/23)

Andolsun, senden önce de elçiler gönderdik, onlara eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmaksızın (hiç) bir elçiyे herhangi bir ayeti (mucizeyi) getirmek olacak iş değildi. Her ecel (tesbit

KURAN FİHRİSTİ

edilmiş süre için bir kitap (yazı, hüküm, son) vardır. (13/38)
Allah size kendi nefislerinizden eşler yarattı ve size eşlerinizden çocuklar ve torunlar yarattı ve sizi güzel şeylerden rızıklandırdı. Şimdi onlar, batla mı inanıyorlar ve Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar? (16/72)
Bunun üzerine dedik ki: "Ey Adem, bu gerçekten sana ve eşine düşmandır; sakın sizi cennetten sürüp çıkarmasın, sonra mutsuz olursun." (20/117)
Onun duasına icabet ettik, kendisine Yahya'yı armağan ettik, eşini de doğurmaya elverişli kıldık. Gerçekten onlar hayırlarda yarışarlardı, umarak ve korkarak Bize dua ederlerdi. Bize derin saygı gösterirlerdi. (21/90)
Ancak eşleri ya da sağ ellerinin sahip olduklarına karşı (tutumları) hariç; bu konuda kınanmış değillerdir. (23/6)
Kendi eşlerine (zina suçu) atan ve kendileri dışında şahidleri bulunmayanlar ise, onlardan da her birinin şahidliği, Allah adına dört (kere yemin) ile kendisinin hiç şüphesiz doğru söyleyenlerden olduğuna şahidlik etmektedir. (24/6)
Ve onlar: "Rabbimiz, bize eşlerimizden ve soyumuzdan, gözün aydınlığı olacak (çocuklar) armağan et ve bizi takva sahiplerine önder kıl," diyenlerdir. (25/74)
Rabbimizin sizler için yaratmış bulunduğu eşlerinizi bırakıyorsunuz. Hayır, siz sınırı çiğneyen bir kavimsiniz." (26/166)
Onda "sükun bulup durulmanız" için, size kendi nefislerinizden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet kılması da, O'nun ayetlerindedir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/21)
Allah, bir adamın kendi (göğüs) boşluğu içinde iki kalp kılmadı ve kendilerini annelerimize benzeterek yemin konusu yaptığınızı (zıharda bulunduğunuz) eşlerinizi sizin anneleriniz yapmadı, evlatlıklarınızı da sizin (öz) çocuklarınız saymadı. Bu, sizin (yalnızca) ağzınızla söylemenizdir. Allah ise, hakkı söyler ve (doğru olan) yola yönlendirir. (33/4)
Ey peygamber, eşlerine söyle: "Eğer siz dünya hayatını ve onun süslü-çekiciliğini istiyorsanız, gelin sizi yararlandırayım ve güzel bir salma tarzıyla sizi salıvereyim." (33/28)
Hani sen, Allah'ın kendisine nimet verdiği ve senin de kendisine nimet verdiği kişiye: "Eşini yanında tut ve Allah'tan sakın" diyordun; insanlardan çekinerek Allah'ın açığa vuracağı şeyi kendi nefsinde saklı tutuyordun; oysa Allah, Kendisinden çekinmene çok daha layıktı. Artık Zeyd, ondan ilişkisini kesince, Biz onu seninle evlendirdik; ki böylelikle evlatlıklarının kendilerinden ilişkilerini kestikleri (kadınları boşadıkları) zaman, onlarla evlenme konusunda mü'minler üzerine bir güçlük olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir. (33/37)
Ey Peygamber, gerçekten Biz sana ücretlerini (mehirlerini) verdiği eşlerini ve Allah'ın sana ganimet olarak verdikleri (savaş esirleri)nden sağ elinin malik olduğu (cariyeler) ile seninle birlikte hicret eden amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kızlarını ve teyzenin kızlarını helal kıldık; bir de, kendisini peygambere hibe eden ve peygamberin kendisini almak istediği mü'min bir kadını da, -mü'minler için olmaksızın yalnızca sana has olmak üzere- (senin için helal kıldık). Biz, kendi eşleri ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) konusunda onlar (mü'minler) üzerine neyi farz ettiğimizi bildik (size bildirdik). Böylelikle senin için hiçbir güçlük olmasın. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/50)
Bundan sonra (başka) kadınlar ve bunları başka eşlerle de

tirmek -güzellikleri senin hoşuna gitse bile- sana helal olmaz; ancak sağ elinin malik olduğu (cariyeler) başka. Allah herşeyi gözetleyip denetleyendir. (33/52)
Ey iman edenler (rastgele) Peygamberin evlerine girmeyin, (Bir başka iş için girmişseniz ille de) yemek vaktini beklemeyin. (Ama yemeğe) çağırıldığınız zaman girin, yemeği yiyince dağılın ve (uzun) söze dalmayın. Gerçekten bu, peygambere eziyet vermekte ve o da sizden utanmaktadır; oysa Allah, hak (kı açıklamak)tan utanmaz. Onlardan (peygamberin eşlerinden) bir şey isteyeceğiniz zaman, perde arkasından isteyin. Bu, sizin kalpleriniz için de, onların kalpleri için de daha temizdir. Allah'ın Resülüne eziyet vermeniz ve ondan sonra eşlerini nikahlamanız size ebedi olarak (helal) olmaz. Çünkü böyle yapmanız, Allah Katında çok büyük (bir günah)tır. (33/53)
Ey Peygamber, eşlerine, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına dış elbiselerinden (cilbablarından) üstlerine giymelerini söyle; onların (özgür ve ifteli) tanınması ve eziyet görmemeleri için en uygun olan budur. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/59)
Kendileri ve eşleri, gölgeliklerde, tahtlar üzerinde yaslanmışlardır. (36/56)
Zulmedenleri, eşlerini ve taptıklarını bir araya getirip toplayın." (37/22)
Ve yanlarında bakışlarını yalnızca eşlerine çevirmiş iri gözlü kadınlar vardır. (37/48)
Ve yanlarında bakışlarını yalnızca eşlerine çevirmiş yaşıt kadınlar vardır. (38/52)
Sizi tek bir nefisten yarattı, sonra ondan kendi eşini var etti ve sizin için davarlardan sekiz çift indirdi. Sizi annelerinizin karınlarında, üç karanlık içinde, bir yaratılıştan sonra (bir başka) yaratılışa (dönüştürüp) yaratmaktadır. İşte Rabbiniz olan Allah budur, mülk O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur. Buna rağmen nasıl çeviriyorsunuz? (39/6)
Rabbimiz, onları Adn cennetlerine sok ki onlara (bunu) va'dettin; babalarından, eşlerinden ve soylarından salih olanları da. Gerçekten Sen, üstün ve güçlü olansın, hüküm ve hikmet sahibisin." (40/8)
O, göklerin ve yerin Yaratıcısıdır. Size kendi nefislerinizden eşler, davarlardan da giftler var etti. Sizleri bu tarzda üretip-yayıyor. O'nun benzeri gibi olan hiçbir şey yoktur. O, iştiridir, görendir. (42/11)
Siz ve eşleriniz cennete girin; 'sevinç içinde ağırLANacaksınız." (43/70)
Orada bakışlarını yalnızca eşlerine çevirmiş kadınlar vardır ki, bunlardan önce kendilerine ne bir insan, ne bir cin dokunmuştu. (55/56)
Eşlerine sevgiyle tutkun (ve) hep yaşıt, (56/37)
Gerçekten Allah, eşi konusunda seninle tartışan ve Allah'a şikayette bulunan (kadın)ın sözünü işitti. Allah, aranızda geçen konuşmaları işitiyordu. Şüphesiz Allah, iştiridir, görendir. (58/1)
Ve eğer eşlerinizden (kafirlerle kaçmalarından dolayı) herhangi bir şey kafirlere geçer, böylece siz de (savaşta onları yenip) ganimete kavuşursanız, eşleri (kaçıp) gidenlere (mehir olarak) harcama yaptıklarının bir mislini verin. Kendisine iman ettiğiniz Allah'tan sakının. (60/11)
Ey iman edenler, gerçek şu ki, sizin eşlerinizden ve çocuklarınızdan bir kısmı sizler için (birer) düşmandırlar. Şu halde onlar-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

dan sakının. Yine de affeder, hoş görür (kusurlarını yüzlerine vurmaz) ve bağışlırsanız, artık elbette Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (64/14)

Ey Peygamber, eşlerinin hoşnutluğunu isteyerek, Allah'ın sana helal kıldıklarını niçin haram kılyorsun? Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (66/1)

Hani Peygamber, eşlerinden bazılarına gizli bir söz söylemişti. Derken o (eşlerinden biri), bunu haber verip Allah da ona bunu açığa vurunca, o da (Peygamber) bir kısmını açıklamış bir kısmını (söylemekten) vazgeçmişti. Sonunda haberi verince (eşi) demişti ki: "Bunu sana kim haber verdi?" O da: "Bana bilen, (herşeyden) haberdar olan (Allah) haber verdi" demişti. (66/3) Eğer sizler (Peygamberin iki eşi) Allah'a tevbe ederseniz (ne güzel); çünkü kalpleriniz eğrilik gösterdi. Yok eğer ona karşı bir-birinize destekçi olmaya kalkışırsanız, artık Allah, onun mevlasıdır; Cibril ve mü'minlerin salih olan(lar)ı da. Bunların arkasından melekler de onun destekçisidirler. (66/4)

Belki onun Rabbi, -eğer o sizi boşayacak olursa- ona yerinize sizlerden daha hayırlı Müslüman, mü'min, gönülden itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan dul ve bakire eşler' verir. (66/5)

Allah, inkâr edenlere, Nuh'un eşini ve Lut'un eşini örnek verdi. İkişi de, kullarımızdan salih olan iki kulumuzun nikahları altındaydı; ancak onlara ihanet ettiler. Bundan dolayı, (kocaları) kendilerine Allah'tan gelen hiçbir şeyle yarar sağlamadılar. İki-sine de: "Ateşe diğer girenlerle birlikte girin" denildi. (66/10)

Kendi eşini ve kardeşini, (70/12)

Ancak kendi eşleri ya da sağ ellerinin malik olduğu başka; çünkü onlar (bunlardan dolayı) kınanmazlar. (70/30)

Elbette, Rabbinizin şanı yücedir. O, ne bir eş edinmiştir, ne de bir çocuk." (72/3)

Eşinden ve çocuklarından, (80/36)

Eşi de; odun hamalı (ve) (111/4)

EŞYA

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (islahâ) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanıyorsanız." (7/85)

(Tura gitmesinin) Ardından Musa'nın kavmi süs eşyalarından böğürmesi olan bir buzağı heykelini (tapılacak ilah) edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onları bir yola da yönlendirmediğini (hidayete erdirmediğini) gördüler mi? Onu (tanrı) edindiler de, zulmedenler oldular. (7/148)

Ey kavmim, ölçüyü ve tartıyı -adaleti gözeterek- tam tutun ve insanların eşyasını değerden düşürüp- eksiltmeyin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (11/85)

Dediler ki: "Ey Babamız, gerçek şu ki, biz gittik, yarıştıyorduk. Yusuf'u da yiyeceklerimizin (veya eşyamızın) yanında bırakmıştık. Fakat onu kurt yemiş. Ne var ki biz doğruyu söylesek bile sen bize inanacak değilsin." (12/17)

Dedi ki: "Eşyamızı kendisinde bulduğumuz dışında, birisini alıkoymamızdan Allah'a şüphanız. Yoksa bu durumda kuşkusuz biz zalim oluruz." (12/79)

Dediler ki: "Biz sana verdiğimiz sözden kendiliğimizden dönme-

dik, ancak o kavmin (Mısır halkının) süs eşyalarından birtakım yükler yüklenmiştik, onları (ateşe) attık, böylece Samiri de attı." (20/87)

İnsanların eşyasını değerden düşürüp-eksiltmeyin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (26/183)

İki deniz bir değildir. Şu, tatlı, susuzluğu keser ve içimi kolay; şu da, tuzlu ve acıdır. Ancak her birinden taze et yersiniz ve takınmakta olduğunuz süs eşyalarını çıkarırsınız. O'nun fazlından aramanız ve umulur ki şükretmeniz için gemilerin onda (denizde) suları yara yara akıp gittiğini görürsün. (35/12)

ET

O, size ölüyü (leşi)-kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı kesin olarak haram kıldı. Fakat kim kaçınılmaz olarak muhtaç kalırsa, taşkınlık yapmamak ve had-di aşmamak şartıyla (ölmeyecek oranda yiyebilir), ona bir günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/173)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetiştirilip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kısmet aramızı size haram kıldı. Bunlar fısıktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkâra sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, yiyen bir kimse için yiyeceği (şeyler) için, ölü eti, dökülen kan, domuz eti -ki bu gerçekten mürdardır- ya da Allah'tan başkası adına kesilmiş bir fisk dışında, haram kılınmış bir şey bulmuyorum. Kim kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa, -saldırmamak ve haddi aşmamak şartıyla- (bu sayılanlardan ölmeyecek kadar yiyebilir). Şüphesiz senin Rabbin bağışlayandır, esirgeyendir. (6/145)

O, size ancak ölüyü,kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı haram kıldı. Fakat kim mecbur kalırsa, öldürmeme ve sınırını aşmamak üzere (yiyebilir). Çünkü gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (16/115)

Onların etleri ve kanları kesin olarak Allah'a ulaşmaz, ancak O'na sizden takva ulaşır. İşte böyle, onlara sizin için boyun eğdirmişti; O'nun size hidayet vermesine karşılık Allah'ı tekbir etmeniz için. Güzellikle bulunanlara müjde ver. (22/37)

Biz onlara kendileri için boyun eğdirdik; işte bir kısmı binekleri- dir, bir kısmını(n da etini) yiyorlar. (36/72)

Ey iman edenler, zandan çok kaçının; çünkü zannın bir kısmı günahtır. Tecessüs etmeyin (birbirinizin gizli yönlerini araştırmayın). Kiminiz kiminizin giybetini yapmasın (arkasından çekıştirmesin.) Sizden biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte, bundan tiksindiriz. Allah'tan korkup-sakiniz. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, çok esirgeyendir. (49/12)

Canlarının çektiği kuş eti. (56/21)

EVLATLAR

Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların (annelerin) yiyeceği giyeceği bilinen (örfe) uygun olarak çocuk kendisinin olana (babaya) aittir. Kim-

KURAN FİHRİSTİ

seye güç yetireceğinin dışında (yük ve sorumluluk) teklif edilemez. Anne çocuğu çocuk kendisinin olan baba da çocuğu dolayısıyla zarara uğratılmasın; mirasçı üzerinde (ki sorumluluk ve görev) de bunun gibidir. Eğer (anne ve baba) aralarında rıza ile ve danişarak (çocuğu iki yıl tamamlanmadan) süten ayrımayı isterlerse ikisi için de bir güçlük yoktur. Ve eğer çocuklarınızı (bir süt anneye) emzirmek isterseniz vereceğimizi örfeye uygun olarak ödedikten sonra size bir sorumluluk yoktur. Allah'tan korkup-sakinin ve bilin ki Allah yaptıklarınızı görendir. (2/233) Şüphesiz inkâr edenlerin malları da çocukları da kendilerine Allah'tan (gelecek azaba karşı) hiçbir şey kazandırmaz. Ve onlar ateşin yakıtıdır. (3/10)

Çocuklarını hiçbir bilgiye dayanmaksızın akılsızca öldürenler ile Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır. Onlar, gerçekten şaşırıp sapmışlardır ve doğru yolu bulamamışlardır. (6/140)

De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın anne-babaya iyilik edin yoksulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de onların da rızıklarını Biz vermektiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte, bunlarla size tavsiyeye (emr) etti; umulur ki akıl erdirirsiniz." (6/151)

Bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız ancak bir fitnedir (imtihan konusudur.) Allah yanında ise büyük bir mükafaat vardır. (8/28) Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; onlara ve size Biz rızık veririz. Şüphesiz onları öldürmek büyük bir hata (uçuk ve günah)dır. (17/31)

Mal ve çocuklar dünya hayatının çekici-süsüdür; sürekli olan 'sahlı davranışlar' ise Rabbinin Katında sevap bakımından daha hayırlıdır umut etmek bakımından da daha hayırlıdır. (18/46)

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediğini yaratır. Dilediğine dışıler armağan eder dilediğine de erkek armağan eder. (42/49) Veya erkekler ve dışıler olarak çift (ikiz) verir. Dilediğini kısır bırakır. Gerçekten O bilendir güç yetirendir. (42/50)

İman edenler ve soyları kendilerini imanda izleyenler; Biz onların soylarını da kendilerine katıp ekledik. Onların amellerinden hiçbir şeyi eksiltmedik. Her kişi kendi kazandığına karşılık bir rehindir. (52/21)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun '(eğlenme türünden) tutkulu bir oyalama' bir süs kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu) mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusun'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir sonra kuruyuverir bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş sonra o bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı aldanış olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

Ey Peygamber, mü'min kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak, (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak), ma'ruf (iyi güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek, üzere sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfret iste. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır çok esirgeyendir. (60/12)

Ey iman edenler, ne mallarınız ne çocuklarınız sizi Allah'ı zikretmekten 'tutkuya kapıtırarak-alıkoymasın'; kim böylelikle yaparsa artık onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (63/9)

Mallarınız ve çocuklarınız sizin için ancak bir fitne (bir dene-me)dir. Allah ise, büyük ecir (en güzel karşılık) O'nun Katında olandır. (64/15)

(Boşadığınız) Kadınları gücünüz oranında oturmakta olduğunuz yerin bir yanında oturttun onlara 'darlık ve sıkıntıya düşürmek amacıyla' zarar vermeyin. Eğer onlar, hamile iseler yüklerini bırakıncaya (doğumlarını yapıncaya) kadar onlara nafaka verin. Şayet sizler, için (çocuğu) emzirirlerse onlara ücretlerini ödeyin. (Durum ve ilişkilerinizi) Kendi aranızda maruf (güzelliikle ve İslam'a uygun bir tarz) üzere görüşüp-konuşun. Eğer güçlük içine girerseniz bu durumda (çocuğu) onun (babası) için bir başkası emzirebilir. (65/6)

EVLAT EDİNME

Allah bir adamın kendi (göğüs) boşluğu içinde iki kalp kılmadı ve kendilerini annelerimize benzeterek yemin konusu yaptığınızı (zıharda bulunduğunuz) eşlerinizi sizin anneleriniz yapmadı evlatlıklarınızı da sizin (öz) çocuklarınız saymadı. Bu sizin (yalnızca) ağzınızla söylemenizdir. Allah ise hakkı söyler ve (doğru olan) yola yönlendirir. (33/4)

Onları (evlat edindiklerinizi) babalarına nisbet ederek çağırın; bu Allah Katında daha adildir. Eğer babalarını bilmiyorsanız artık onlar dinde sizin kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Hata olarak yaptıklarınızda ise sizin için bir sakınca (bir vebal) yoktur. Ancak kalplerinizin kasıt gözeterek (taammüden) yaptıklarınızda vardır. Allah bağışlayandır esirgeyendir. (33/5)

Hani sen Allah'ın kendisine nimet verdiği ve senin de kendisine nimet verdiği kişiye: "Eşini yanında tut ve Allah'tan sakın" diyordun; insanlardan çekinerek Allah'ın açığı vuracağı şeyi kendi nefsinde saklı tutuyordun; oysa Allah Kendisinden çekinmene çok daha layıktı. Artık Zeyd ondan ilişkisini kesince Biz onu seninle evlendirdik; ki böylelikle evlatlıklarının kendilerinden ilişkilerini kestikleri (kadınları boşadıkları) zaman onlarla evlenme konusunda mü'minler üzerine bir güçlük olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir. (33/37)

EVLERE GİRME

Sana, hilalleri (doğuş halindeki ayları) sorarlar. De ki: "O, insanlar ve hacc için belirlenmiş vakitlerdir. İyilik (bir), evlere arkaalardan gelmeniz değildir, ama iyilik sakınan (ın tutumudur). Evlere kapılardan girin. Allah'tan sakının, umulur ki kurtuluşa erersiniz. (2/189)

Ey iman edenler, evlerinizden başka evlere, yakınlık kurup (izin almadan) ve (ev halkına) selam vermeden girmeyin. Bu sizin için daha hayırlıdır; umulur ki öğüt alıp düşünürsünüz. (24/27) Eğer orada kimseyi bulamazsanız, size izin verilinceye kadar artık oraya girmeyin; ve eğer "Dönün" denirse, siz de dönün, bu sizin için daha temizdir. Allah yaptıklarınızı bilendir. (24/28)

İçinde oturulmayan ve sizin için bir meta (yarar) bulunan evlere girmenizde bir sakınca yoktur. Allah, açığı vurduklarınızı da, sakladıklarınızı da bilir. (24/29)

Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur; sizin için de, gerek kendi evlerinizden, gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, tazelereğinizin evlerinden, anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerin) den yemenizde bir güçlük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah

Harun Yahya (Adnan Oktar)

yoktur. Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından kutlu, güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklar, umulur ki aklınızı kullanırsınız. (24/61)
Ey iman edenler (rastgele) Peygamberin evlerine girmeyin, (Bir başka iş için girmişseniz ille de) yemek vaktini beklemeyin. (Ama yemeğe) çağırıldığınız zaman girin, yemeği yijince dağılın ve (uzun) söze dalmayın. Gerçekten bu, peygambere eziyet vermekte ve o da sizden utanmaktadır; oysa Allah, hak (kı açık-lamak)tan utanmaz. Onlardan (peygamberin eşlerinden) bir şey isteyeceğiniz zaman, perde arkasından isteyin. Bu, sizin kalpleriniz için de, onların kalpleri için de daha temizdir. Allah'ın Resûlü'ne eziyet vermeniz ve ondan sonra eşlerini nikahlamamız size ebedi olarak (helal) olmaz. Çünkü böyle yapmanız, Allah Katında çok büyük (bir günah)tır. (33/53)

EVLİLİK

Müşrik kadınları iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir cariye -hoşunuza gitse de- müşrik bir kadından daha hayırlıdır. Müşrik erkekleri de iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir köle -hoşunuza gitse de- müşrik bir erkekten daha hayırlıdır. Onlar ateşe çağırılır Allah ise Kendi izniyle cennete ve mağfirete çağırır. O insanlara ayetlerini açıklar. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler. (2/21)

Yine onu (kadını üçüncü defa) boşarsa (kadın) onun dışında bir başka kocayla nikahlanmadıkça ona helal olmaz. Eğer (bu koca da) onu boşarsa onlar (ilk koca ile karısı) Allah'ın sınırlarını ayakta tutacaklarını sanıyorlarsa tekrar birbirlerine dönmelerinde ikisi için günah yoktur. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır; bilen bir topluluk için bunları (böyle) açıklar. (2/230)

Kadınları boşadığınızda bekleme sürelerini de tamamlamışlarsa -birbirleriyle maruf (bilinen meşru biçimde) anlaştıkları takdirde- onlara kendilerini kocalarına nikahlamalarına engel çıkarmayın. İşte içinde Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere bununla (böyle) öğüt verilir. Bu sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Allah bilir de siz bilmezsiniz. (2/232)

(İddeti bekleyen) Kadınları nikahlamak istediğinizi (onlara) sezdirmenizde ya da böyle bir isteği gönlünüzde saklamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Gerçekte Allah sizin onları (kalbinizden geçirip) anacağınızı bilir. Sakın bilinen (meşru) sözler dışında onlarla gizlice vaadleşmeyin; bekleme süresi tamamlanmaya kadar nikah bağını bağlamaya kesin karar vermeyin. Ve bilin ki elbette Allah kalbinizden geçeni bilmektedir. Artık ondan kaçının. Ve bilin ki şüphesiz Allah başışlayandır (kullara) yumuşak davranandır. (2/235)

Eğer yetim (kız)lar konusunda adaleti yerine getiremeyeceğinizden korkarsanız bu durumda (onlarla değil) size helal olan (başka) kadınlardan ikiye üçer dörder olmak üzere nikahlayın. Şayet adaleti sağlayamayacağınızdan korkarsanız o zaman bir (eş) ya da sağ ellerinizin malik olduğu (cariye) ile (yetinin). Bu sapmanıza daha yakındır. (4/3)

Yetimleri nikaha erişecekleri çağa kadar deneyin; şayet kendilerinde bir (rüşd) olgunlaşma gördünüz mü hemen onlara mallarını verin. Büyüyecekler diye israf ile çarçabuk yemeyin. Zengin olan iffetli olmaya çalışsın yoksul olan da artık maruf (ihtiyaca ve örfü uygun) bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman onlara karşı şahid bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter. (4/6)

Ey iman edenler, kadınlara zorla mirasçı olmaya kalkışmanız he-

lal değildir. Apaçık olan 'çirkin bir hayasızlık' yapmadıkları sürece onlara verdiklerinizin bir kısmını gidermeniz (kendinize almanız) için onlara baskı yapmanız da (helal değildir.) Onlarla güzellikle geçinin.Şayet onlardan hoşlanmadıysanız, belki, bir şey hoşunuza gitmez, ama Allah, onda çok hayır kılar. (4/19)
Kadınlardan babalarınızın nikahladıklarını nikahlamayın. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Çünkü bu 'çirkin bir hayasızlık' ve 'öfke duyulan bir iğrençliktir.' Ne kötü bir yolu ol!.. (4/22)
İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları fuhuşta bulunmayan iffetli ve gizlice dostlar edinmişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfü uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra fuhuş yapacak olurlarsa özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısını (uygulayın.) Bu sizden zümana sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah başışlayandır esirgeyendir. (4/25)

Allah'ın bazısını bazısına üstün kılması ve onların kendi mallarından harcaması nedeniyle erkekler kadınlar üzerinde 'sorumlu gözeticidir.' Saliha kadınlar, gönülden (Allah'a) itaat edenler, Allah nasıl koruduysa görünmeyi koruyanlardır. Nüszundan korktuğunuz kadınlara, (önce) öğüt verin (sonra onları) yataklarda yalnız bırakın (bu da yetmezse hafifçe) vurun. Size itaat ederlerse aleyhlerinde bir yol aramayın. Doğrusu Allah yücedir büyüktür. (4/34)

(Kadın ile kocanın) Aralarının açılmasından korkarsanız, bu durumda erkeğin ailesinden bir hakem kadının da ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar, (arayı) düzeltmek isterlerse Allah da aralarında başarı sağlar. Şüphesiz, Allah, bilendir haberdar olandır. (4/35)

Kadınlar konusunda senden fetva isterler. De ki: "Onlara ilişkin fetvayı size Allah veriyor. (Bu fetva) Kendilerine yazılan (hakkları veya miras)ı vermediğiniz ve kendilerini nikahlamayı istediğiniz yetim kadınlar ve zayıf çocuklar (hakkında) ile yetimlere karşı adaleti ayakta tutmanız konusunda size Kitap'ta okunmakta olanlardır. Hayır adına her ne yaparsanız şüphesiz Allah, onu bilir." (4/127)

Eğer bir kadın kocasının nüszundan veya ondan yüz çevirip uzaklaşmasından korkarsa barış ile aralarını bulup düzeltmek için sakınca yoktur. Barış daha hayırlıdır. Nefis ise 'kıskançlığa ve bencil tutkulara' hazır (elverişli) kılınmıştır. Eğer iyilik yapar ve sakınırsanız şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/128)

Kadınlar arasında adaleti sağlamaya -ne kadar özen göstererseniz de- güç yetiremezsiniz. Öyleyse büsbütün (birine) eğilim (sevgi ve ilgi) gösterip de öbürünü askıdaymış gibi bırakmayın. Eğer arayı düzeltir ve sakınırsanız şüphesiz Allah başışlayandır esirgeyendir. (4/129)

Bugün size temiz olan şeyler helal kılındı. (Kendilerine) Kitap verilenlerin yemeği size helal sizin de yemeğiniz onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da namuslu fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak -onlara ücretlerini (mehirlerini) ödediğiniz takdirde- size (helal kılındı.) Kim imanı tanımayı küfre sapsa elbette onun yaptığı boşa çıkmıştır. O, ahirette hüsrana uğrayanlardandır. (5/5)

Zina eden erkek, zina eden ya da müşrik olan bir kadından baş-

KURAN FİHRİSTİ

kasını nikahlayamaz; zina eden kadını da, zina eden ya da müşrik olan bir erkekten başkası nikahlayamaz. Bu, mü'minlere haram kılınmıştır. (24/3)

İçinizde evli olmayanları, kölelerinizden ve cariyelerinizden salih olanları evlendirin. Eğer fakir iseler Allah Kendi fazlından onları zengin eder. Allah, geniş (nimet sahibi)dir bilendir. (24/32)

Nikah (imkanı) bulamayanlar, Allah, onları Kendi fazlından zenginleştirmeye kadar iffetli davranırlar. Sağ ellerinizin malik olduğu (köle ve cariyelerden) mükatebe isteyenlere -eğer onlarda bir hayır görüyorsanız- mükatebe yapın. Ve Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Dünya hayatının geçici metaini elde etmek için -ırzlarını korumak istiyorlarsa- cariyelerinizi fuşşa zorlamayın. Kim onları (fuşşa) zorlarsa şüphesiz onların (fuşşa) zorlanmalarından sonra Allah (onları) bağışlayandır esirgeyendir. (24/33)

Kadınlardan evliliği ummayıp da oturmakta olanlar süslerini açığa vurmaksızın (dış) elbiselerini çıkarmalarında kendileri için bir sakınca yoktur. Yine de iffetli davranmaları kendileri için daha hayırlıdır. Allah işitendir bilendir. (24/60)

Hani sen Allah'ın kendisine nimet verdiği ve senin de kendisine nimet verdiği kişiye: "Eşini yanında tut ve Allah'tan sakın" diyordun; insanlardan çekinerek Allah'ın açığa vuracağı şeyi kendi nefsinde saklı tutuyordun; oysa Allah Kendisinden çekinmene çok daha layıktı. Artık Zeyd, ondan ilişkisini kesince Biz, onu seninle evlendirdik; ki böylelikle evliliklerinin kendilerinden ilişkilerini kestikleri (kadınları boşadıkları) zaman onlarla evlenme konusunda mü'minler üzerine bir güçlük olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir. (33/37)

Ey iman edenler, mü'min kadınları nikahlayıp sonra onlara dokunmadan boşarsanız bu durumda sizin için üzerlerine sayacağı bir iddet yoktur. Artık (hemen) onları yaralandırın (onlara yetecek bir miktar verin) ve güzel bir salma tarzıyla onları salıverin. (33/49)

Ey Peygamber, gerçekten Biz sana ücretlerini (mehirlerini) verdiği eşlerini ve Allah'ın sana ganimet olarak verdikleri (savaş esirleri)nden sağ elinin malik olduğu (cariyeler) ile seninle birlikte hicret eden amcanın kızlarını halanın kızlarını dayının kızlarını ve teyzenin kızlarını helal kıldık; bir de kendisini peygambere hibe eden ve peygamberin kendisini almak istediği mü'min bir kadını da -mü'minler için olmaksızın yalnızca sana has olmak üzere- (senin için helal kıldık). Biz kendi eşleri ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) konusunda onlar (mü'minler) üzerine neyi farz kıldığımızı bildik (size bildirdik). Böylelikle, senin için hiçbir güçlük olmasın. Allah, çok bağışlayandır çok esirgeyendir. (33/50)

Bundan sonra (başka) kadınlar ve bunları başka eşlerle değiştirmek -güzellikleri senin hoşuna gitse bile- sana helal olmaz; ancak sağ elinin malik olduğu (cariyeler) başka. Allah herşeyi gözetleyip denetleyendir. (33/52)

Ey iman edenler, (rastgele) peygamberin evlerine girmeyin. (Bir başka iş için girmişseniz ille de) yemek vaktini beklemeyin. (ama yemeğe) çağırıldığınız zaman girin, yemeği yiyince dağılın ve (uzun) söze dalmayın. Gerçekten bu, peygambere eziyet vermekte ve o da sizden utanmaktadır; oysa Allah hak(kı açıklamak) tan utanmaz. Onlardan (peygamberin eşlerinden) bir şey isteyeceğiniz zaman perde arkasından isteyin. Bu, sizin kalpleriniz için de, onların kalpleri için de daha temizdir. Allah'ın Resulüne eziyet vermeniz ve ondan sonra eşlerini nikahlama-

nız size ebedi olarak (helal) olmaz. Çünkü böyle yapmanız, Allah Katında çok büyük (bir günahtr.) (33/53)

Ey iman edenler, mü'min kadınlar hicret ederek size geldikleri zaman onları imtihan edin. Allah, onların imanlarını daha iyi bilendir. Şayet (gerçekten) mü'min kadınlar olduklarını bilip öğrenirsiniz, artık sakın onları kafirlere geri çevirmeyin. (Çünkü) Ne bunlar onlara helaldir, ne onlar bunlara helaldir. Onlara (kafir kocalarına kendileri için) harcadıklarını verin. Onlara (hicret eden mü'min kadınlara) ücretlerini (mehirlerini) verdiğiniz takdirde onları nikahlamamızda size bir güçlük yoktur. Kafir (kadın)ların, ismetlerini (nikahlarını) tutmayın ve (onlar için) harcadıklarınızı isteyin. Onlar da (mü'min kadınlara) harcadıklarını istesinler. Bu Allah'ın hükmüdür; sizin aranızda hükmeder. Allah, bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (60/10)

EYKELİLER

Eyke halkı da gönderilen (peygamber)leri yalanladı. (26/176)

Eyke halkı ve Tubba' kavmi de. Hepsi elçileri yalanladı; böylece benim tehdidim (onların üzerine) hak oldu. (50/14)

Eyke halkı da gerçekten zalim-kimselerdi. (15/78)

EYÜB (A.S.)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik hepsini hidayete erdirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. (6/84)

Eyüp de; hani o Rabbine çağırıda bulunmuştu: "Şüphesiz bu dert (ve hastalık) beni sarıverdi. Sen merhametlilerin en merhametli olanısın." (21/83)

Kulumuz Eyyub'u da hatırla. Hani o: "Herhalde şeytan, bana kahredici bir acı ve azap dokundurdu" diye Rabbine seslenmişti. (38/41)

Ayağını deprete. İşte yıkanacak ve içecek soğuk (su diye vahyettik). (38/42)

Katımızdan ona bir rahmet ve temiz akıl sahiplerine bir öğüt olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir benzerini de bağışladık. (38/43)

"Ve eline bir deste (sap) al, böylece onunla vur ve andını bozma." Gerçekten, Biz onu sabredici bulduk. O, ne güzel bir kuldü. Çünkü o, (daima Allah'a) yönelip dönen biriydi. (38/44)

- F -

FACİR

Yoksa Biz, iman edip salih amellerde bulunanları yeryüzünde bozgunculuk çıkarıncılar gibi (bir) mi tutacağız? Ya da muttakileri facirler gibi (bir) mi tutacağız? (38/28)
İşte onlar da, kafir, facir olanlardır. (80/42)
Ve şüphesiz facir (kötü) olanlar da, elbette çalgınca yanan ateşin içindedirler. (82/14)
Hayır; facir olanların kitabı şüphesiz "Siccin" dedir. (83/7)

FAİZ

Faiz (riba) yiyenler, ancak kendisini şeytan çarpmış olanın kal-kışı gibi çarpmış olmaktan başka (bir tarzda) kalkmazlar. Bu, onların: "Alım-satım da ancak faiz gibidir" demelerinden dolayıdır. Oysa Allah, alışverişi helal faizi ise haram kılmıştır. Kime Rabbinden bir öğüt gelir de (faize) bir son verirse, artık geçmiş kendisine, işi de Allah'a aittir. Kim (faize) geri dönerse artık onlar ateşin halkıdır orada sürekli kalacaklardır. (2/275)
Allah, faizi yok eder de sadakaları artırır. Allah, günahkar kâfirlerin hiçbirini sevmez. (2/276)
Ey iman edenler, Allah'tan sakının ve eğer inanmışsanız faizden artakanı bırakın. (2/278)
Şayet böyle yapmazsanız, Allah'a ve Resulüne karşı savaş açtığınızı bilin. Eğer tevbe ederseniz artık sermayeleriniz sizindir. (Böylece) Ne zulmetmiş olursunuz ne zulme uğratılmış olursunuz. (2/279)
Ey iman edenler, faizi kat kat arttırılmış olarak yemeyin. Ve Allah'tan korkup-sakinin umulur ki kurtulursunuz. (3/130)
Ondan nehyedildikleri halde faiz almaları ve insanların mallarını haksız yere yemeleri nedeniyle (öyle yaptık.) Onlardan kafir olanlara pek acıklı bir azab hazırlamışızdır. (4/161)
İnsanların mallarından artsin diye vermekte olduğunuz faiz Allah Katında artmaz. Ama Allah'ın yüzünü (rızasını) isteyerek verdiğiniz zekat ise işte (sevablarını ve gelirlerini) kat kat arttıranlar onlardır. (30/39)

FAKİRLİK-FAKİRLER

Yüzlerinizi doğudan ve batından yana çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu, yakınlarına, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (öзgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahideliştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda hastalıklıta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve mütakki olanlar da bunlardır. (2/177)
(Oruç) Sayılı günlerdir. Artık, sizden kim hasta ya da yolculukta olursa tutamadığı günler sayısınca başka günlerde (tutsun). Zor dayanabilenlerin üzerinde bir yoksulu doyuracak kadar fideye (vardır). Kim, gönülden bir hayır yaparsa bu da kendisi için hayırlıdır. Oruç tutmanız -eğer bilerseniz- sizin için daha hayırlıdır. (2/184)
Sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki: "Hayır olarak infak edeceğimiz şey anne-babaya yakınlarla yetimlere yoksullara ve yolda kalmışadır. Hayır olarak her ne yaparsanız Allah, onu şüphesiz bilir." (2/215)
Kendilerine el sürmediğiniz mehirlerini tesbit etmediğiniz kadın-

ları boşamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Onları yararlandırın zengin olan kendi gücü darda olan da kendi gücü oranında maruf (meşru ve örf'e uygun) bir şekilde yararlandırın. (Bu) iyilik edenler üzerinde bir haktır. (2/236)
Şeytan, sizi fakirlikle korkutuyor ve size çirkin -hayasızlığı emrediyor. Allah ise size kendisinden bağışlama ve bol ihlan (fazl) vadediyor. Allah (rahmetiyle) geniş olandır bilendir. (2/268)
(Sadakalar) Kendilerini Allah yolunda adayan fakirler içindir ki, onlar yeryüzünde dolaşmaya güç yetiremezler. İffetlerinden dolayı bilmeyen onları zengin sanır. (Ama) Sen onları yüzlerinden tanırısın. Yüzsüzlük ederek insanlardan istemezler. Hayırdan her ne infak ederseniz şüphesiz Allah onu bilir. (2/273)
Andolsun; "Gerçek Allah fakirdir, biz ise zenginleriz" diyenlerin sözlerini Allah işitmiştir. Onların bu sözlerini ve peygamberleri haksız yere öldürmelerini yazacağız ve: "Yakıcı olan azabı tadın" diyeceğiz. (3/181)
Yetimleri nikaha erişecekleri çağa kadar deneyin; şayet kendilerinde bir (rüşd) olgunlaşma gördünüz mü hemen onlara mallarını verin. Büyüyecekler diye ısrar ile çarçabuk yemeyin. Zengin olan iftelli olmaya çalışsın yoksul olan da artık maruf (ihtiyaca ve örf'e uygun) bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman onlara karşı şahid bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter. (4/6)
(Mirası) Bölüşme sırasında, yakınlar, yetimler ve yoksullar da hazır olursa onları ondan rızıklandırın ve onlara güzel (maruf) söz söyleyin. (4/8)
Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolda kalmışa ve sağ elinizin malik olduklarına güzellikle davranın. Çünkü Allah her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (4/36)
Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa Allah için şahidler olarak adaleti ayakta tutun. (Onlar) ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp heva (tutkuları)nıza uymayın. Eğer dilinizi eğip бүker (sözü geveler) ya da yüz çevirirseniz şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olmandır. (4/135)
Allah, sizi yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden boş sözlerden' dolayı sorumlu tutmaz ancak yeminlerinizle bağıladığınız sözlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Onun (yeminin) keffareti ailenizdekilere yedirdiklerinizin ortalamasından on yoksulu doyurmak, ya da onları giydirmek veya bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaktır. (Bunlara imkan) Bulamayan, (için) üç gün oruç (vardır.) Bu, yemin ettiginizde (bozduğunuz) yeminlerinizin keffaretidir. Yeminlerinizi koruyunuz. Allah, size ayetlerini böyle açıklar umulur ki şükredersiniz. (5/89)
Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse cezası hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden adaleat sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Böylelikle, işlediğinin bebalini tadmış olsun. Allah, geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlarsa Allah, ondan öc alacaktır. Allah, üstün ve güçlü olanı öc sahibidir. (5/95)
De ki: "Gelin, size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anne-babaya iyilik edin, yoksulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de onların

KURAN FİHRİSTİ

da rızıklarını Biz vermektiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki akil erdirdirsiniz." (6/151)

Ey iman edenler, müşriklar ancak bir pisliklerdir; öyleyse bu yıllarından sonra artık Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer ihtiyaç içinde kalmaktan korkarsanız, Allah dilerse sizi kendi fazlından zengin kılar. Şüphesiz Allah, bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (9/28)

Sadakalar -Allah'tan bir farz olarak- yalnızca fakirler düşkünler (zekat) içinde görevli olanlar kalbleri ısındırılacaklar köleler borçlular Allah yolunda (olanlar) ve yolda kalmış(lar) içindir. Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (9/60)

Akrabaya hakkını ver yoksula ve yolda kalmışa da. İsrâf ederek saçıp-savurma. (17/26)

Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; onlara da size de Biz rızık veririz. Şüphesiz onları öldürmek büyük bir hata (suç ve günah)dır. (17/31)

"Gemi denizde çalışan yoksullarını onu kusurlu yapmak istedi- m (çünkü) ilerilerinde her gemiyi zorbalıkla ele geçiren bir kral vardı." (18/79)

Kendileri için birtakım yararları şahid olsunlar ve kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanları üzerine belli günlerde (kurban adarken) Allah'ın adını ansınlar. Artık, bunlardan yiye- nin ve zorluk çeken yoksulu da doyurun. (22/28)

İri cüsseli develeri size Allah'ın işaretlerinden kıldık, sizler için onlarda bir hayır vardır. Öyleyse, onlar bir dizi halinde (veya saf tutmuşçasına ayakta durup) boğazlanırken Allah'ın adını anın; yanları üzerine yattıkları zaman da onlardan yiye- nin kanaatkara ve isteyene yedirin. İşte böyle, onlara sizin için boyun eğdir- dik umulur ki şükredersiniz. (22/36)

Sizden faziletli ve varlıklı olanlar yakınlarla yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte eksiltme yapmasınlar, affet- sinler ve hoşgörsünler. Allah'ın sizi bağışlamasını sevmez misiniz? Allah, bağışlayandır esirgeyendir. (24/22)

İçinizde evli olmayanları kölelerinizden ve cariyelerinizden salih olanları evlendirin. Eğer fakir iseler, Allah Kendi fazlından onları zengin eder. Allah, geniş (nimet sahibi)dir bilendir. (24/32)

Öyleyse yakınlarla hakkını ver, yoksula da, yolcuya da. Allah'ın yüzünü (rızasını) isteyenler için bu daha hayırlıdır ve felaha erenler onlardır. (30/38)

Ey insanlar, siz Allah'a (karşı fakir olan) muhtaçsınız; Allah ise Ğaniy (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan)dır Hamid (övülmeye layıktır). (35/15)

İşte sizler böylesiniz; Allah yolunda infak etmeye çağırılıyorsunuz; buna rağmen sizden kimi cimrilik ediyor. Kim cimrilik ederse, artık o ancak kendi nefesine cimrilik eder. Allah, ise Ğaniy (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan)dır; fakir olan sizlersiniz. Eğer siz, yüz çevirecek olursanız sizden başka bir kavmi getirip-değiştirir. Sonra onlar sizin benzeriniz de olmazlar. (47/38)

Onların mallarından dilenip-isteyen (ve iftetinden dolayı istemeyip de) yoksul olan için de bir hak vardı. (51/19)

Hayır biz büsbütün yoksun bırakıldık. (56/67)

Allah'ın o (fethedilen) şehir halkından Resûlü'ne verdiği fey Allah'a Resûl'e (ve Resûl'e) yakın akrabaları olanlara yetimlere yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Öyle ki, (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın. Resûl, size ne verirse artık onu alın siz neden sakındırırsa artık ondan sakının ve Allah'tan sakınıp korkun. Şüphesiz

Allah, cezası (ikâbi) pek şiddetli olandır. (59/7)

(Bundan başka bu mallar) Hicret eden fakirlerdir ki, onlar Allah'tan bir fazl (lütuf ve insan) arayıp Allah'a ve O'nun Resûlü'ne yardım ederlerken yurtlarından ve mallarından sürülüp-çıkarılmışlardır. İşte bunlar, sadık olanlar bunlardır. (59/8)

"Bugün sakın oraya hiçbir yoksul girip de karşınıza çıkmazın." (68/24)

"Hayır biz (herşeyden ve bütün servetimizden) yoksun bırakıldık." (68/27)

Yoksula yemek vermeye destekçi olmazdı. (69/34)

Yoksul ve yoksun olan(lar) için. (70/25)

Yoksula yedirmezdik. (74/44)

Yoksula yedirmek için birbirinizi teşvik etmiyorsunuz. (89/18)

Veya sürünen bir yoksulu. (90/16)

Bir yoksul iken seni bulup zengin etmedi mi? (93/8)

İsteyip-dileneni azarlayıp-çıkışma. (93/10)

Yoksulu doyumayı teşvik etmeyen odur. (107/3)

FAL OKLARI

Ölü eti, kan, domuz eti Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış, yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlılık yetişip) kestikleriniz hariç- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kismet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısıktır, (günahla yoldan sapmadır.) Bugün, inkâra sapanlar sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Artık onlardan korkmayın Benden korkun. Bugün, size dininizi kemale erdirdim üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa- 'günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah, bağışlayandır esirgeyendir. (5/3)

Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse, bun(lar)dan kaçın- nın; umulur ki kurtuluşa erersiniz. (5/90)

FASİK

Şüphesiz Allah, bir sivrisineği de, ondan üstün olanı da, (herhangi bir şeyi) örnek vermekten çekinmez. Böylece iman edenler, kuşkusuz bunun Rablerinden gelen bir gerçek olduğunu bilirler; inkâr edenler ise, "Allah, bu örnekle neyi amaçlamış?" derler. (Oysa Allah,) Bununla birçoğunu saptırır, birçoğunu da hidayete erdirir. Ancak O, fasıklardan başkasını saptırmaz. (2/26)

Andolsun Biz sana apaçık ayetler indirdik. Bunları fasıklardan başkası inkâr etmez. (2/99)

Artık kim bundan sonra yüz çevirirse, onlar fasık olanlardır. (3/82)

(Musa:) "Rabbim, gerçekten kendimden ve kardeşimden başkasına malik olamıyorum. Öyleyse bizimle fasıklar topluluğunun arasını Sen ayır." dedi. (5/25)

(Allah) Dedi: "Artık orası kendilerine kırk yıl haram kılınmıştır. Onlar yeryüzünde 'şaşkınca dönüp duracaklar.' Sen de o fasıklar topluluğuna üzülme." (5/26)

İncil sahipleri Allah'ın onda indirdikleriyle hükmetsinler. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, fasık olanlardır. (5/47)

Aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve onları hevalarına uyma. Allah'ın sana indirdiklerinin bir kısmından seni şaşırtma-

maları için diye onlardan sakın. Şayet yüz çevirilerse, bil ki, Allah bir kısım günahları nedeniyle onlara bir musibeti tattırmak istemektedir. Şüphesiz, insanların çoğu fasıklardır. (5/49)

De ki: "Ey Kitap Ehli, yalnızca Allah'a, bize indirilene ve önceden indirilene inanmamız ve sizin çoğunuzun fasıklar olmanız nedeniyle mi bizden hoşlanmıyorsunuz?" (5/59)

Eğer Allah'a, peygambere ve ona indirilene iman etselerdi, onları dostlar edinmezlerdi. Fakat onlardan çoğu fasık olanlardı. (5/81)

Bu, gerektiği gibi şahidliği yapmalarına veya yeminlerinden sonra yeminlerin reddedilmesinden korkmalarına daha yakındır. Allah'tan korkup-sakının ve dinleyin. Allah, fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez. (5/108)

Onların çoğunda 'verdikleri söze bağlılık' görmedik, ama onların çoğunu fasıklar (yoldan çıkanlar) olarak gördük. (7/102)

Biz ona Levhalar'da herşeyden bir öğüt ve herşeyin yeterli bir açıklamasını yazdık. (Ve:) "Şimdi bunlara sıkıca sarıl ve kavmine de emret ki en güzeliyle sarılsınlar. Size fasıkların yurdunu pek yakında göstereceğim" (dedik). (7/145)

Nasıl olabilir ki!.. Eğer size karşı gelip gelirse size karşı ne 'akrabalık bağlarını', ne de 'sözleşme hükümlerini' gözetip-tarırlar. Sizi ağızlarıyla hoşnut kılarlar, kalbleri ise karşı koyar. Onların çoğu fasık kimselerdir. (9/8)

De ki: "Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, az kâr getireceğinden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler, sizlere Allah'tan, O'nun Resûlü'nden ve O'nun yolunda cehd etmekten daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/24)

De ki: "İsteyerek veya istemiyerek infak edin; sizden kesin olarak kabul edilmeyecektir. Çünkü siz bir fasıklar topluluğu oldunuz." (9/53)

Sen, onlar için ister bağışlanma dile, istersen dileme. Onlar için yetmiş kere bağışlanma dilesen de, Allah onları kesinlikle bağışlamaz. Bu, gerçekten onların Allah'a ve elçisine (karşı) nankörlük etmeleri dolayısıylardır. Allah fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/80)

Onlardan ölen birinin namazını hiçbir zaman kıлма, mezarı başında durma. Çünkü onlar, Allah'a ve elçisine (karşı) inkâra saptılar ve fasık kimseler olarak öldüler. (9/84)

Kendilerinden hoşnut olmanız için size yemin ederler. Siz onlardan hoşnut olsanız bile şüphesiz Allah, fasıklar topluluğundan hoşnut olmaz. (9/96)

Böylece Rabbinin sözü o fasık kimseler üzerinde (şöyle) gerçekleşmiştir ki: "Onlar şüphesiz iman etmezler." (10/33)

Korunan (iffetli) kadınlara (zina suçlu) atan, sonra dört şahid getirmeyenlere de seksen değnek vurun ve onların şahidliklerini ebedi olarak kabul etmeyin. Onlar fasık olanlardır. (24/4)

Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılp sağlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca Bana ibadet ederler ve Bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkâr ederse, işte onlar fasıktır. (24/55)

Ve elini koynuna sok, kusursuz olarak bembeyaz çıkıversin, (bu,) Firavun ve kavmine olan dokuz ayet (mucize) içinde(n bi-

ri)dir. Gerçekten onlar, fasık olan bir kavimdir." (27/12)

Elini koynuna sok, kusursuz olarak bembeyaz çıksın. Ve (her türlü) dehşetten yana kanatlarını kendine doğru çek. İşte bunlar, senin Rabbinden Firavun ve önde gelen adamlarına iki kesin-kanıt (mucize)dir. Gerçekten onlar, fasık bir topluluktur." (28/32)

Şüphesiz Biz, fasıklık yapmalarından dolayı, bu ülke halkının üstüne gökten iğrenç bir azab indireceğiz." (29/34)

Öyleyse, iman eden kimse, fasık olan gibi olur mu? Bunlar eşit olmazlar. (32/18)

Fasık olanlar içinse, artık onların da barınma yeri ateştir. Oradan her çıkmak istediklerinde, geri çevirilirler ve onlara: "Kendisini yalanladığınız ateş azabını tadın" denir. (32/20)

Böylelikle kendi kavmini küçümsedi, onlar da ona boyun eğdiler. Gerçekten onlar, fasık olan bir kavimdi. (43/54)

İnkâr edenler ateşe sunulacakları gün, (onlara şöyle denir:) "Siz dünya hayatınızda bütün 'güzellikleriniz ve zevklerinizi tüketip-yok ettiniz, onlarla yaşayıp-zevk sürdürdünüz. İşte yeryüzünde haksız yere büyüklemeniz (istikbarınız) ve fasıklıkta bulunmanızdan dolayı, bugün alçaltıcı bir azab ile cezalandırılacaksınız." (46/20)

Artık sen sabret; Resullerden azim sahiplerinin sabrettikleri gibi, Onlar için de acele etme. Onlar, tehdit edildikleri şeyi (azabı) gördükleri gün, sanki gündüzün yalnızca bir saati kadar yaşamış(olacak)lardır. (Bu,) Bir tebliğdir. Artık fasık olan bir kavimden başkası yıkıma uğratılır mı? (46/35)

Ey iman edenler, üzeri bir fasık, size bir haber getirirse, onu 'etrafıca araştırın'. Yoksa cehalet sonucu, bir kavme kötülükte bulunursunuz da, sonra işlediklerinize pişman olursunuz. (49/6)

Ey iman edenler, bir kavim (bir başka) kavimle alay etmesin, belki kendilerinden daha hayırlıdır; kadınlar da kadınlarla (alay etmesin), belki kendilerinden daha hayırlıdır. Kendi nefislerinizi (kendi kendinizi) yadırgayıp-küçük düşürmeyin ve birbirinizi 'olmadık-kötü lakablarla' çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir. Kim tevbe etmezse, işte onlar, zalim olanların ta kendileridir. (49/11)

Bundan önce Nuh kavmini de (yıkıma uğrattık). Çünkü onlar da fasık bir kavim idi. (51/46)

İman edenlerin, Allah'ın ve haktan inmiş olanın zikri için kalplerinin 'saygı ve korku ile yumuşaması' zamanı gelmedi mi? Onlar, bundan önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun bir süre geçmiş, böylece kalpleri de katılmış bulunanlar gibi olmasınlar. Onlardan çoğu fasık olanlardı. (57/16)

Andolsun, Biz Nuh'u ve İbrahim'i (elçi olarak) gönderdik, peygamberliği ve kitabı onların soylarında kıldık. Öyle iken, içlerinde hidayeti kabul edenler vardır, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/26)

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/27)

Hurma ağaçlarından her neyi kesmişseniz veya kökleri üzerinde dimdik bırakmışsanız, (bu) Allah'ın izniyledir ve fasık olanları alçaltması içindir. (59/5)

KURAN FİHRİSTİ

Kendileri Allah'ı unutmüş, böylece O da onlara kendi nefislerini unutturmuş olanlar gibi olmayın. İşte onlar, fasık olanların ta kendileridir. (59/19)

Hani Musa, kavmine demişti ki: "Ey kavmim, gerçekten benim sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçi olduğumu bildiğiniz halde, niçin bana eziyet ediyorsunuz?" İşte onlar eğrilip-sapınca Allah da onların kalplerini eğiltilip saptırılmış oldu. Allah, fasık bir kavmi hidayete erdirmez. (61/5)

Senin onlar adına mağfired dilemen ile mağfired dilememen onlar için birdir. Allah, onlara kesin olarak mağfired etmeyecektir. Şüphesiz Allah, fasık bir kavme hidayet vermez. (63/6)

FAZL-İHSAN

Siz ise, bundan sonra da yüz çeviriniz. Eğer, Allah'ın üzerinizdeki fazlı (lütuf ve ihsanı) ve rahmeti olmasaydı, siz gerçekten hüsrana uğrayanlardan olurduz. (2/64)

Böylece, onları Allah'ın izniyle yenilgiye uğrattılar. Davud, Caltu'u öldürdü. Allah da ona mülk ve hikmet verdi; ona dilediğinden öğretti. Eğer, Allah'ın insanların bir kısmı ile bir kısmını defî (engellemesi) olmasaydı, yeryüzü mutlaka fesada uğradı. Ancak Allah, alemle karşı büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. (2/251) Mallarını Allah yolunda infak edenlerin örneği, yedi başak bitiren, her bir başakta yüz tane bulunan bir tek tanenin örneği gibidir. Allah, dilediğine kat kat artırır. Allah, (ihsanı) bol olandır bilendir. (2/261)

Şeytan, sizi fakirlikle korkutuyor ve size çirkin -hayasızlığı emrediyor. Allah ise, size Kendisinden başışlama ve bol ihsan (fazl) vadediyor. Allah, (rahmetiyle) geniş olandır bilendir. (2/268)

O, kime dilerse rahmetini tahsis eder Allah, büyük 'lutf ve ihsan (fazl)' sahibidir. (3/74)

Andolsun Allah, size verdiği sözünde sadık kaldı; siz O'nun izniyle onları kırıp-geçiriyordunuz. Öyle ki, sevdiğiniz (zafer) size gösterdikten sonra siz yılgnlık gösterdiniz isyan ettiniz ve emir hakkında çekıştiniz. Sizden kiminiz dünyayı, kiminiz ahireti istiyordu. Sonra (Allah) denemek için sizi ondan çevirdi. Ama (yine de) sizi başışladı. Allah mü'minlere karşı fazl (ve ihsan) sahibi olandır. (3/152)

Bundan dolayı, kendilerine hiçbir kötülük dokunmadan, bir bolluk (fazl) ve Allah'tan bir nimetle geri döndüler. Onlar Allah'ın rızasına uyduklar. Allah, büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. (3/174)

Allah'ın bol ihsanından kendilerine verdiği şeylerde cimrilik edenler bunun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır; bu onlar için şerdir; kıyamet günü cimrilik ettikleriyle tasmandırılacaklardır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (3/180)

Allah'ın kendisiyle kiminize göre üstün kıldığı şeyi (malı) temenni etmeyin. Erkeklerle kazandıklarından pay (olduğu gibi), kadınlara da kazandıklarından pay vardır. Allah'tan onun fazlını (ihsanını) isteyin. Gerçekten Allah, herşeyi bilendir. (4/32)

Bu fazl (bol ihsan) Allah'tandır. Bilen olarak Allah yeter. (4/70)

Eğer, ikisi ayrılacak olurlarsa Allah her birine 'genişlik (rızk) ve ihsan) kaynaklarından' kazandırır (ihtiyaçlardan korur.) Allah, (rahmetiyle) geniş olandır hüküm ve hikmet sahibidir. (4/130)

Allah'a and içiyorlar ki (o inkâr sözünü) söylemediler. Oysa andolsun, onlar inkâr sözünü söylemişlerdi ve İslamlıklarından sonra inkâra sapsmışlardı ve erişemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir. Oysa intikama kalkışmalarını, kendilerini Allah'ın ve el-

çisinin bol ihsanından zengin kılmasından başka (bir nedeni) yoktu. Eğer tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da ahirette de acı bir azabla azablandırır. Onlar için yeryüzünde bir koruyucu-dost ve bir yardımcı yoktur. (9/74)

Onlardan kimi de: "Andolsun eğer, bize bol ihsanından verirse gerçekten sadaka vereceğiz ve salihlerden olacağız" diye Allah'a ahdetmiştir. (9/75)

Onlara Kendi bol ihsanından verince ise onunla cimrilik yaptılar ve yüz çevirdiler; onlar böyle sırt dönenlerdir. (9/76)

Andolsun Allah, Peygamberin Muhacirlerin ve Ensarın üzerine tevbe ihsan etti. Ki onlar -içlerinde bir bölümünün kalbi nerdeyse kaymak üzereyken- ona güçlük saatinde tabi oldular. Sonra onların tevbelerini kabul etti. Çünkü O, onlara (karşı) çok şefkatlidir çok esirgeyicidir. (9/117)

Allah hakkında yalan uydurup, iftira edenlerin kıyamet günü zanları nedir? Şüphesiz Allah, insanlara karşı büyük ihsan (Fazl) sahibidir, ancak onların çoğu şükretmezler. (10/60)

Ve Rabbinizden başışlanma dileyin; sonra O'na tevbe edin. O da, sizi adı konulmuş bir vakte kadar güzel bir meta (fayda) ile metalandırın ve her ihsan sahibine kendi ihsanını versin. Eğer yüz çevirirseniz, gerçekten ben sizin için büyük bir günün azabından korkarım. (11/3)

Mutlu olanlar da artık onlar cennettedirler. Rabbinin dilemesi dışında gökler ve yer sürüp gittikçe orada süresiz kalacaklardır. (Bu) kesintisi olmayan bir ihsandır. (11/108)

Şüphesiz Allah adaleti ihsanı yakınlarına vermeyi emreder; çirkin utanmazlıklardan (fahşadan) kötülüklerden ve zorbalıklardan sakındırır. Size öğüt vermektedir umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz. (16/90)

Hepsine onlara da bunlara da Rabbinin ihsanından 'arttırarak veriyoruz.' Rabbinin ihsanı kesilmiş değildir. (17/20)

Biz ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik ve onun soyunda (seçtiklerimize) peygamberliği ve kitabı (vahy ihsanı) kıldık ecirini de dünyada verdik. Şüphesiz o ahirette salih olanlardandır. (29/27)

Bizim uğrumuzda çaba harcayanlara şüphesiz yollarımızı gösteririz. Gerçek şu ki Allah ihsan edenlerle beraberdir. (29/69)

Kim ihsanda bulunan (biri) olarak yüzünü (kendini) Allah'a teslim ederse, artık gerçekten o kopmayan bir kulba yapıışmıştır. Bütün işlerin sonu Allah'a varır. (31/22)

Gerçekten Biz ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. (37/80) "Gerçekten sen rüyayı doğruladın. Şüphesiz Biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz." (37/105)

Ona da İshak'a da bereketler verdik. İkinin soyundan ihsanda bulunan (muhsin olan) da var açıkça kendi nefisine zulmetmekte olan da. (37/113)

Şüphesiz Biz ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. (37/121) Rableri Katında dileyebilecekleri herşey onlarındır. İşte bu ihsanda bulunanların ödüllüdür. (39/34)

İnsana bir zarar dokunduğu zaman Bize dua eder; sonra tarafımızdan ona bir nimet ihsan ettiğimizizde der ki: "Bu bana ancak bir bilgi(m) dolayısıyla verildi." Hayır; bu bir fitne (kendisini bir deneme)dir. Ancak çoğu bilmiyorlar. (39/49)

Bundan önce de bir rehber (imam) ve bir rahmet olarak, Musa'nın kitabı var. Bu da zulmedenleri uyarıp korkutmak ve ihsanda bulunanlara bir müjde olmak üzere (kendinden önceki kitapları) doğrulayıca ve Arapça bir dil ile olan bir kitaptır. (46/12) Muhammed Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafir-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

lere karşı zorlu kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları rüku edenler secde edenler olarak görürsün; onlar Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri secde izinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur: İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir ekini; filizini çıkarmış derken onu kuvvetlendirmiş derken kalınlaşmış sonra sapları üzerinde doğrulup-boy atmış (ki bu) ekicilerin hoşuna gider. (Bu örnek) Onunla kafirleri öfkelenirmek içindir. Allah, içlerinden iman edip salih amelere ulaşanlara bir mağfiret ve büyük bir ecir va'detmiştir. (48/29)

Allah'tan bir fazl (bir ihsan ve lütuf) ve bir nimet olarak. Allah, bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (49/8)

Rablerinin kendilerine verdiğini alanlar olarak. Çünkü onlar, bundan önce ihsanda (güzel davranışta) bulunanlardı. (51/16) İhsanın karşılığı ihsandan başkası mıdır? (55/60)

Öyle ki, Kitap Ehli (Yahudi ve Hıristiyanlar) Allah'ın fazlından hiçbir şeye 'güç yetirip-sahip olmadıklarını' ve fazlın muhakkak Allah'ın elinde olduğunu onu dilediğine verdiğini bilip-öğrensin. Allah, büyük fazl (üstün lütuf ve ihsan) sahibidir. (57/29)

(Bundan başka bu mallar,) Hicret eden fakirleredir ki onlar Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) arayıp Allah'a ve O'nun Resûlü'ne yardım ederlerken yurtlarından ve mallarından sürülüp-çıkarılmışlardır. İşte bunlar sadık olanlar, bunlardır. (59/8)

Bu Allah'ın dilediğine verdiği fazl (lütuf ve ihsan)ıdır. Allah, büyük fazl sahibidir. (62/4)

Eğer, Allah'a güzel bir borç verecek olursanız onu sizin için kat kat artırır ve sizi bağışlar. Allah, Şekûr'dur (şükürü kabul edip çok ihsan eden) Halim'dir (cezaayı vermekte acele etmeyendir). (64/17)

FECİR

Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar, sizin örtüleriniz, siz de onlara örtüsünüzdür. Allah, gerçekten sizin, nefislerinizin ihanet etmekte olduğunuzu bildi, tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdıklarını dileyin. Fecir vakti, sizce beyaz ılık siyah iplikten ayırđ edilinceye kadar yişin, için, sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafta olduğunuz zamanlarda onlara (kadınlarınıza) yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, (sakın) onlara yanaşmayın. İşte Allah, insanlara ayetlerini böylece açıklar; umulur ki sakınırlar. (2/187)

Güneşin sarkmasından gecenin kararmasına kadar namazı kıl, fecir vakti (namazda okunan) Kur'an'ı, işte o, şahid olunandır. (17/78)

Fecre andolsun, (89/1)

Fecrin çıkışına kadar bir esenliktir (selamdır) o. (97/5)

FESAT-FESATÇILIK

Kendilerine: "Yeryüzünde fesat çıkarmayın" denildiğinde: "Biz yalnızca ıslah edicileriz" derler. (2/11)

Haberiniz olsun; gerçekten asıl fesatçılar bunlardır ama şuurlunda değildirlir. (2/12)

Ki (bunlar) Allah'ın ahdini onu kesin olarak onayladıktan sonra bozarlar Allah'ın kendisiyle birleştirilmesini emrettiğı şeyi keserler ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar. Kayba uğrayanlar işte bunlardır. (2/27)

Hani Rabbin Meleklerle: "Muhakkak ben yeryüzünde bir halife var edeceğim" demtiş. Onlar da: "Biz seni şüküründe yücelt ve (süreklili) takdis edip dururken orada bozgunculuk çıkaracak ve

kanlar akıtacak birini mi var edeceksin?" dediler. (Allah:) "Şüphesiz sizin bilmediğinizi ben bilirim" dedi. (2/30)

(Yine) Hatırlayın; Musa kavmi için su aramıştı o zaman Biz ona: "Asanı taşa vur" demiştik de ondan oniki pınar fışkırmıştı böylece herkes içeceği yeri bilmışti. Allah'ın verdiği rızaktan yişin için ve yeryüzünde bozgunculuk (fesad) yaparak karışıklık çıkarmayın. (2/60)

O, iş başına geçti mi (ya da sırtını çevirip gitti mi) yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya, ekini ve nesli helak etmeye çaba harcar. Allah, ise bozgunculugu sevmes. (2/205)

Hem dünya (konusunda), hem ahiret (konusunda). Ve sana yetimleri sorarlar. De ki: "Onları ıslah etmek yararlı kılmak) hayırlıdır. Eğer onları aranızda katarsanız, artık onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah, bozgun (fesad) çıkarana ıslah ediciden bilir (ayır-deder). Eğer Allah, dileseydi size güçlük çıkarırdı. Şüphesiz Allah, güçlü ve üstün olandır hüküm ve hikmet sahibidir." (2/220)

Ey iman edenler, sizden olmayanları sırdaş edinmeyin. Onlar, size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor, size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar. Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştur, sinelerinin gizli tuttukları ise daha büyüktür. Sizde ayetlerimizi açıkladık; belki akıl erdirirsiniz. (3/118)

Bu nedenle İsrailoğullarına şunu yazdık: Kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada karşılık olmaksızın (haksız yere) öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de onu (öldürülmesine engel olarak) dilirtirse bütün insanları dilirtmiş gibi olur. Andolsun elçilerimiz, onlara apaçık belgelerle gelmişlerdir. Sonra bunun ardından, onlardan bir çoğı yeryüzünde ölçüyü taşıranlardır. (5/32)

Allah'a ve Resûlü'ne karşı savaş açanların ve yeryüzünde bozgunculuğı çalışanların cezası ancak öldürülmeleri, asılmaları ya da elleriyle ayaklarının çaprazca kesilmesi veya (buldukları) yerden sürülmeleridir. Bu dünyadaki aşayışılınmalarıdır, ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/33)

Yahudiler: "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır: O'nun iki eli açıktır nasıl dilerse infak eder. Andolsun Rabbinden sana indirilen onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğı çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmes. (5/64)

Düzene konulması (ıslah)ından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın; O'na korkarak ve umut taşıyarak dua edin. Doğrusu Allah'ın rahmeti iyilik yapanlara pek yakındır. (7/56)

(Allah'ın) Ad (kavminden) sonra sizi halifeler kıldığını ve sizi yeryüzünde (güç ve servetle) yerleştirdiğini hatırlayın. Ki, onun düzlüklerinde koşklar kuruyor dağlardan evler yontuyordunuz. Şu halde, Allah'ın nimetlerini hatırlayın yeryüzünde bozguncular olarak, karışıklık çıkarmayın. (7/74)

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size, Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (ıslaha) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır eğer inanıyor-sunuz." (7/85)

O'na iman edenleri tehdit ederek Allah'ın yolundan alıkoymak

KURAN FİHRİSTİ

ığın ve onda çarpıklık arayarak (böyle) her yolun (başını) kesip oturmayın. Hatırlayın ki, siz azınlıkta (ve güçsüz) iken O sizi çoğalttı. Bozgunculuk çıkarılanların nasıl bir sona uğradıklarına bir bakın. (7/86)

Sonra bunların (peygamberlerin) ardından Musa'yı ayetlerimizle Firavun'a ve önde gelen çevresine gönderdik; onlar ona (ayetlerimizle) haksızlık ettiler. İşte bozgunculuk çıkarılanların nasıl bir sona uğradıklarına bir bak. (7/103)

Firavun kavminin önde gelenleri dediler ki: "Musa ve kavmini bu toprakta (Mısır'da) bozgunculuk çıkarmaları seni ve ilahlarını terketmeleri için mi (serbest) bırakacağız?" (Firavun) Dedi ki: "Erkek çocuklarını öldüreceğiz ve kadınlarını sağ bırakacağız. Hiç şüphesiz, biz onlara karşı kahir bir üstünlüğe sahibiz." (7/127)

Musa ile otuz gece için sözleştik ve ona bir on daha ekledik. Böylece, Rabbinin belirlediği süre kırk geceye tamamlandı. Musa, kardeşi Harun'a "Kavimimde benim yarıme geç islah et ve bozguncuların yolunu tutma" dedi. (7/142)

İnkâr edenler, birbirlerinin velileridir. Eğer siz, bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (8/73)

Sizinde birlikte çıksalardı, size 'kötülük ve zarardan' başka bir şey ilave etmez ve aranızda mutlaka fitne sokmak üzere içinizde çaba yürütürlerdi. İçinizde onlara 'haber taşıyanlar' vardır. Allah, zulmedenleri bilir. (9/47)

Onlardan ona inananlar var ve ona inanmayanlar da vardır. Rabbin bozgunculuk çıkarılanları daha iyi bilir. (10/40)

Onlar atınca Musa dedi ki: "Sizlerin (ortaya) getirdiğiniz büyüdür. Doğrusu Allah onu geçersiz kılacaktır. Şüphesiz Allah bozgunculuk çıkarılanların işini düzeltmez." (10/81)

Şimdi öyle mi? Oysa sen önceleri isyan etmiştin ve bozgunculuk çıkarılanlardandın. (10/91)

"Ey kavmim, ölçüyü ve tartıyı -adaleti gözeterek- tam tutun ve insanların eşyasını değerden düşürüp- eksiltmeyin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (11/85)

Sizden önceki nesillerden onlardan kurtardığımızdan pek azı dışında yeryüzünde bozgunculuğu önleyecek fazilet sahibi kişileri bulunmalı değil miydi? Zulmedenler ise içinde buldukları refahın peşine düştüler. Onlar suçlu-günahkarlardı. (11/116)

"Allah adına hayret" dediler. "Siz de bilmişsiniz ki biz (bu) yere bozgunculuk çıkarmak amacıyla gelmedik ve biz hırsız değiliz." (12/73)

Allah'a verdikleri sözü, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozanlar Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi kesip-koparanlar ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarılanlar; işte onlar lanet onlar içindir ve yurdun kötü olanı da onlar içindir. (13/25)

İnkâr edip de Allah'ın yolundan alıkoyanlar; Biz, işledikleri bozgunculuğa karşılık onlara azab üstüne azab ilave ettik. (16/88) Bir ümmet diğer bir ümmetten (sayıca ve malca) daha gelişkindir diye yeminlerinizi, kendi aranızda bir bozuculuk unsuru yaparak ipini kuvvetle eğirdikten sonra bozup-çözen (kadın) gibi olmayın. Şüphesiz Allah, sizi bununla imtihan etmektedir. Kıyamet günü hakkında ihtilala düştüğünüz şeyi size muhakkak açıklayacaktır. (16/92)

Yeminlerinizi kendi aranızda bir bozuculuk unsuru edinmeyin; sonra sapaşağlam basan ayak kayar ve Allah'ın yolundan alıkoyduğunuz için kötülüğü tadarsınız. (Ayrıca) Büyük azab da sizin içindir. (16/94)

Kitapta İsrailoğullarına şu hükmü verdik: "Muhakkak siz yer(yü-

zün) de iki defa bozgunculuk çıkaracaksınız ve muhakkak büyük bir kibirleşme-yükselişle kibirlenecek-yükseleceksiniz. (17/4) Dediler ki: "Ey Zu'l-Karneyn gerçekten Ye'cuc ve Me'cuc yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyorlar bizimle onlar arasında bir sed inşa etmen için sana vergi verelim mi?" (18/94)

"Ki onlar, yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyor ve dirlik-düzenlik kurmuyorlar (islah etmiyorlar)." (26/152)

İnsanların eşyasını değerden düşürüp-eksiltmeyin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın. (26/183)

Dedi ki: "Rabbim fesat çıkarana (bu) kavme karşı bana yardım et." (29/30)

Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik) Böylece dedi ki: "Ey kavmim Allah'a kulluk edin ve ahiret gününü umud edin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (29/36)

İnsanların kendi ellerinin kazandığı dolayısıyla, karada ve denizde fesad ortaya çıktı. Umulur ki dönerler diye (Allah) onlara yaptıklarının bir kısmını kendilerine taddırmaktadır. (30/41) Firavun dedi ki: "Bırakın beni, Musa'yı öldüreyim de o (gitsin) Rabbinde yalvarıp-yakarsın. Çünkü ben, sizin dininizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum." (40/26)

Demek 'iş başına gelip yönetimi ele alırsanız' hemen yeryüzünde fesad (bozgunculuk) çıkaracak ve akralıkbı bağlarınızı koparıp parçalayacaksınız, öyle mi? (47/22)

Böylece oralarda fesadı yaygınlaştırmış-arttırmışlardı.' (89/12)

FERASET

İşte Allah, size ayetlerini böyle açıklar; ki akıl erdiresiniz. (2/242)

Kime dilerse hikmeti ona verir; şüphesiz kendisine hikmet verilene büyük bir hayır da verilmiştir. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (2/269)

Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan, Kitabın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihdir. Kalplerinde bir kayma olanlar, fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan müteşabih olanına uyarlar. Oysa onun tevilini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise: "Biz ona inandık, tümü Rabbimizin Katındandır" derler. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (3/7)

Elbette bunda 'derin bir kavrayışa sahip olanlar' için gerçekten ayetler vardır. (15/75)

Hani Musa ailesine: "Şüphesiz ben bir ateş gördüm" demişti. "Size ondan ya bir haber veya ısınmanız için bir kor ateş getireceğim. (27/7)

"Oraya gittiğinde, kendisine seslendi: "Ateş (yerin)de olanlar da, çevresinde bulunanlar da kutlu kılınmıştır. Alemlerin Rabbi olan Allah yücedir. (27/8)

"Ey Musa, gerçekten Ben, güçlü ve üstün, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ım." (27/9)

"Böylelikle Musa, süreyi tamamlayıp ailesiyle birlikte yola koyulunca, Tur tarafında bir ateş gördü. Ailesine: "Siz durun, gerçekten bir ateş gördüm; umarım ondan ya bir haber, ya da ısınmanız için bir kor parçası getiririm." dedi. Derken oraya geldiğinde, o kutlu yerdeki vadinin sağ yanında olan bir ağaçtan: "Ey Musa, Alemlerin Rabbi olan Allah Benim;" diye seslendi." (28/29-30)

FETİH

Allah Katından, yanlarında olan (Tevrat)ı doğrulayan bir Kitap

Harun Yahya (Adnan Oktar)

geldiği zaman, -ki bundan önce inkâr edenlere karşı fetih istiyorlardı- işte bilip-tanıdıkları gelince onu inkâr ettiler. Artık, Allah'ın laneti kafirlerin üzerindedir. (2/89)

Onlar, sizi gözetleyip-duruyorlar. Size Allah'tan bir fetih (zafer ve ganîmet) gelirse: "Sizinle birlikte değil miydik?" derler. Ama, kafirlerle bir pay düşerse: "Size üstünlük sağlamadık mı, mü'minlerden size (gelecek tehlikeleri) önlemedik mi?" derler. Allah, kıyamet günü aranızda hükmedecektir. Allah, kafirlerle mü'minlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez. (4/141)

İşte kalplerinde hastalık olanları: "Zamanın felaketleriyle aleyhimize dönüp bize çarpmasından korkuyoruz" diyerek aralarında çabalar yürüttüklerini görsün. Umulur ki Allah, bir fetih veya Katından bir emir getirecek de onlar nefislerinde gizli tuttuklarından dolayı pişman olacaklardır. (5/52)

Eğer fetih istiyor idiyerseniz (ey kâfirler) işte size fetih; ama eğer (inkârdan ve eski yaptıklarınızdan) vazgeçerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. Yok geri dönerseniz biz de döneriz. Topluluğunuz çok da olsa, size bir şey sağlayamaz. Çünkü Allah, mü'minlerle beraberdir. (8/19)

(Peygamberler) Fetih istediler (sonunda) her zorba inatçı bozguna uğrayıp -yok oldu- gitti. (14/15)

Derler ki: "Eğer doğru söylüyor iseniz, şu fetih ne zamanmış?" (32/28)

De ki: "Fetih günü inkâr edenlere (o gün) inanmaları bir yarar sağlamaz ve onlara bir süre tanınmaz." (32/29)

Şüphesiz Biz, sana apaçık bir fetih verdik. (48/1)

Andolsun Allah, sana o ağacın altında biat ederlerken mü'minlerden razı olmuştur kalplerinde olanı bilmiş ve böylece üzerlerine 'güven duygusu ve huzur' indirmiştir ve onlara yakın bir fetih sevap (karşılık) olarak vermiştir. (48/18)

Andolsun Allah, elçisinin gördüğü rüyanın hak olduğunu doğruladı. Eğer Allah dilerse mutlaka siz Mescid-i Haram'a güven içinde saçlarınızı tıraş etmiş (kiminiz de) kısaltmış olarak (ve) korkusuzca gireceksiniz. Fakat Allah, sizin bilmediğinizi bildi böylece bundan önce size yakın bir fetih (nasib) kıldı. (48/27)

Size ne oluyor ki, Allah yolunda infak etmiyorsunuz? Oysa göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. İçinizden fetihten önce infak eden ve savaşanlar (başkasıyla) bir olmaz. İşte onlar derece olarak sonradan infak eden ve savaşanlardan daha büyüktür. Allah, her birine en güzel olanı va'detmiştir. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. (57/10)

Ve seveceğiniz bir başka (nimet) daha var: Allah'tan 'yardım ve zafer (nusret)' ve yakın bir fetih. Mü'minleri müjdele. (61/13)

Allah'ın yardımı ve fetih geldiği zaman (110/1)

FETVA

Kadınlar konusunda senden fetva isterler. De ki: "Onlara ilişkin fetvayı size Allah veriyor. (Bu fetva), Kendilerine yazılan (hakkarı veya mirası) vermediğiniz ve kendilerini nikahlamayı istediğiniz yetim kadınlar ve zayıf çocuklar (hakkında) ile yetimlere karşı adaleti ayakta tutmanız konusunda size Kitap'ta okunmakta olanlardır. Hayır adına her ne yaparsanız, şüphesiz Allah onu bilir. (4/127)

Senden fetva isterler. De ki: "Allah, 'çocuksuz ve babasız olanın (kelale'nin) mirasına ilişkin hükmü açıklar. Ölen kişinin çocuğu yok da kız kardeşi varsa, geride bıraktıklarının yarısı kız kardeşindedir. Ama (ölen) kız kardeşinin çocuğu yoksa, kendisi (erkek kardeşi) ona mirasçı olur. Eğer kız kardeşi iki ise, geride bıraktıklarının üçte ikisi onlarındır. Ama (mirasçılar) erkekler ve

kız kardeşler ise, bu durumda erkek için dişinin iki payı vardır. Allah, -şaşırpı sapmayasınız diye- açıklar. Allah, herşeyi bilendir. (4/176)

Ey zindan arkadaşlarım, ikinzden biri efendisine şarap içirecek, diğeri ise asılacak, kuş onun başından yiyecek. İşte hakkında fetva istemekte olduğunuz iş (artık) olup bitmiştir." (12/41)

(Zindana gidip:-) "Yusuf, ey doğru (sözlü insan). Yedi besili ineği yedi zayıf (ineğin) yediği ve yedi yeşil başakla diğerleri kuru olan (rüya) konusunda bize fetva ver. Umarım ki insanlara da (senin söylediklerinle) dönerim, belki onlar (bunun anlamını) öğrenmiş olurlar." (12/46)

FEY

Onlardan Allah'ın elçisine verdiği "fey'e" gelince, ki siz buna karşı (bunu elde etmek için) ne at, ne deve sürdünüz. Ancak Allah, elçilerini dilediklerinin üstüne musallat kılar. Allah, herşeye güç yetirendir. Allah'ın o (fethedilen) şehir halkından Resûlü'ne verdiği fey, Allah'a, Resûl'e, (ve Resûl'e) yakın akrabalığı olanlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Öyle ki (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın. Resûl size ne verirse artık onu alın, sizi neden sakındırırsa artık ondan sakının ve Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, cezası (ikâbi) pek şiddetli olmaktadır. (59/6-7)

FIRKA

Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyülenmiş ve oranın halkını birtakım fırkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardandı. (28/4)

(O müşrikler ki,) Kendi dinlerini fırkalara ayırmış ve kendileri de parça parça olmuşlardır; ki her grup kendi elindekiyle övünüp sevinç duymaktadır. (30/32)

Onlar, burada (çeşitli) fırkalarından olma bozguna uğratılmış bir ordu(durlar). (38/11)

Semud, Lut kavmi ile Eyke halkı da. İşte onlar (Allah'a karşı isyanda birleşen ve güç toplayan) fırkalar(dı). (38/13)

Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanladı ve kendilerinden sonra (sayısı çok) fırkalar da. Her ümmet, kendi elçilerini (susturmak için) yakalamaya yeltendi. Hakkı, onunla yürürlükten kaldırmak için, 'batıla-dayanarak' mücadeleyle giriştiler. Ben de onları yakalayiverdim. Artık benim cezalandırmam nasılmış? (40/5)

İman eden (adam) dedi ki: "Ey Kavmim, ben o fırkaların gününe benzer (bir günün felaketine uğrarsınız) diye korkuyorum." (40/30)

Sonra, içlerinden birtakım fırkalar ihtilafa düştü. Artık, acı bir günün azabından vay o zulmetmiş olanlara. (43/65)

Şeytan onları sarıp-kuşatmıştır; böylelikle onlara Allah'ın zikrini unutturmuştur. İşte onlar, şeytanın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz şeytanın fırkası, hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (58/19)

Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiç bir kavim (topluluk) bulamazsın ki, Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar, ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar, öyle kimselerdir ki, (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları Kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, atlarından irmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı

KURAN FİHRİSTİ

olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar, felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir. (58/22)

"Gerçek şu ki, bizden salih olanlar vardır ve bunun dışında (ya da aşağısında) olanlar da. Biz türlü türlü yolların firkaları olmuşuz." (72/11)

Kitap ehlinden olanlar, ancak kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra firkalara ayrıldılar. (98/4)

FISILDAŞMA

Böylece her peygambere, insan ve cin şeytanlarından bir düşman kıldı. Onlardan bazıı bazısını aldatmak için yaldızlı sözler fısıldarlar. Rabbin dileseydi bunu yapmazlardı. Öyleyse onları yalan olarak düzmekte olduklarıyla başbaşa bırak. (6/112) Onlar bilmiyorlar mı ki, elbette Allah, onların gizli tuttuklarını da, fısıldaştıklarını da biliyor. Gerçekten Allah, gaybın bilgisine sahip olandır. (9/78)

Biz, onlardan önce nice insan- nesillerini yıkıma uğrattık; (şimdiyse) onlardan hiç birini hissediyor veya onların fısıltılarını duyuyor musun? (19/98)

(Dünyada) Yalnızca on (gün) kaldınız" diye kendi aralarında fısıldaşacaklar. (20/103)

Onların kalpleri tutkuyla oyalanmadır. Zulmedenler, gizlice fısıldaştılar: "Bu sizin benzeriniz olan bir beşer değil mi? Öyleyse, göz göre göre büyüye mi geleceksiniz?" (21/3)

Yoksa onlar; gerçekten Bizim, sır tuttuklarını ve aralarındaki fısıldaşmalarını işitmediğimizi mi sanıyorlar? Hayır, (işitiyoruz) ve onların yanlarındaki elçilerimiz de (her şeyi) yazıyorlar. (43/80)

Allah'ın göklerde ve yerde olanların tümünü gerçekten bilmekte olduğunu görmüyor musun? (Kendi aralarında gizli toplantılar düzenleyip) Fısıldaşmakta olan üç kişiden dördüncüleri mutlaka O'dur; beşin altıncısı da mutlaka O'dur. Bundan az veya çok olsun, her nerede olsalar mutlaka O, kendileriyle beraberdir. Sonra yaptıklarını kıyamet günü kendilerine haber verecektir. Şüphesiz Allah, her şeyi bilendir. (58/7)

'Gizli toplantılarını fısıldaşmalarından' (kulisi) men' edilip sonra men' edildikleri şeye dönenleri; günah, düşmanlık ve Peygamber'e isyanı (aralarında) fısıldaşanları görmüyor musun? Onlar sana geldikleri zaman, seni Allah'ın selamladığı biçimde selamlıyorlar. Ve kendi kendilerine: "Söylediklerimiz dolayısıyla Allah bize azab etse ya." derler. Onlara cehennem yeter; oraya gireceklerdir. Artık o, ne kötü bir gidiş yeridir. (58/8)

Ey iman edenler, kendi aranızda gizli konuşmalarda bulunacağınız zaman, bundan böyle günah, düşmanlık ve Peygamber'e isyanı fısıldaşıp-konuşmayın; birri (iyiliği) ve takvayı konuşun ve huzurunda toplanacağınız Allah'tan sakının. (58/9)

Şüphesiz 'gizli toplantılarını fısıldaşmaları' (kulisi), iman edenleri üzüntüye düşürmek için ancak şeytan (ürünü olan işler)dandır. Oysa Allah'ın izni olmaksızın o, onlara hiç bir şeyle zarar verecek değildir. Şu halde mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler. (58/10)

Derken, aralarında fısıldaşarak çıkıp-gittiler: (68/23)

Ki o, insanların göğüslerine vesvese verir (içlerine kuşku, kuru runtu fısıldar); (114/5)

FISK

Hacc, bilinen aylardır. Böylelikle kim onlarda haccı farz eder (yerine getirir)se, (bilsin ki) haccda kadına yaklaşmak, fisk yap-

mak ve kavgaya girişmek yoktur. Siz, hayır adına ne yaparsanız, Allah, onu bilir. Azık edin, şüphesiz azığın en hayırlısı takvadır. Ey temiz akıl sahipleri, benden korkup-sakinin. (2/197)

Ey iman edenler, belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın, katip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın, ondan hiçbir şeyi eksiltmesin. Eğer üzerinde hak olan (borçlu), düşük akıllı ya da za'f sahibi veya kendisi yazmaya güç yetiremeyecekse, velisi dosdoğru yazdırsın. Erkeklerinizden de iki şahid tutun; eğer iki erkek yoksa, şahidlerden rıza göstereceğiniz bir erkek ve biri şaşırıldığında öbürü ona hatırlatacak iki kadın (da olur). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçınmasınlar. Onu (borcu) az olsun, çok olsun, süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah Katında en adil, şahitlik için en sağlam, şüphelenmemeniz için de en yakın olandır. Ancak aranızda devredip durduğunuz ve peşin olarak yaptığınız ticaret başka, bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alışveriş ettiğinizde de şahid tutun. Yazana da, şahide de zarar verilmesin. (Aksini) Yaparsanız, o, Bugün için fisk (zulüm ve günah)tır. Allah'tan sakının. Allah size öğretiyor. Allah herşeyi bilendir. (2/282)

Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; maruf (iyi ve İslam'a uygun) olanı emreder, münker olandan sakındırır ve Allah'a iman edersiniz. Kitap Ehli de inanmış olsaydı, elbette kendileri için hayırlı olurdu. İçlerinden iman edenler vardır, fakat çoğunluğu fıska sapanlardır. (3/110)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yirtici hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıken yetiştirip) kestikleri hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kismet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkâra sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açıklık kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksiniz- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

Ayetlerimizi yalanlayanlara, fıska sapmalarından dolayı azab dokunacaktır. (6/49)

Üzerinde Allah'ın isminin anılmadığı şeyi yemeyin; çünkü bu fısk'tır (yoldan çıkıştır). Gerçekten şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına gizli-çağrılarla bulunurlar. Onlarla itaat ederseniz şüphesiz siz de müşriksiniz. (6/121)

De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, yiyecek bir kimsenin yiyeceği (şeyler) için, ölü eti, dökülen kan, domuz eti -ki bu gerçekten mürdardır- ya da Allah'tan başkası adına kesilmiş bir fisk dışında, haram kılınmış bir şey bulmuyorum. Kim kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa, -saldırmamak ve hadi aşmamak şartıyla- (bu sayılanlardan ölmeyecek kadar yiyebilir). Şüphesiz senin Rabbin bağışlayandır, esirgeyendir. (6/145)

Bir de onlara deniz kıyısındaki şehri(n uğradığı sonucu) sor. Hani onlar cumartesi (yasağını çiğneyerek) hadi aşmışlardı. 'Cumartesi günü iş yapma yasağına uyduklarında', balıkları onlara açıktan akın akın geliyor, 'cumartesi günü iş yapma yasağına uymadıklarında' ise, gelmiyorlardı. İşte Biz, fıska sapanları dolayısıyla onları böyle imtihan ediyorduk. (7/163)

Kendilerine hatırlatılanı unuttuklarında ise, Biz de kötülükten

Harun Yahya (Adnan Oktar)

sakındıranları kurtardık. Zulmedenleri yaptıkları fiske dolayısıyla pek zorlu bir azab ile yakaladık. (7/165)

Münafık erkekler ve münafık kadınlar, bazıları bazısından; kö-tülüğü emrederler, iyilikten alıkoymalar, ellerini sımsıkı tutarlar. Onlar Allah'ı unuttular; O da onları unuttu. Şüphesiz, münafıklar fıska sapanlardır. (9/67)

Ve bilin ki Allah'ın Resülü içinizedir. Eğer o, size birçok işlerde uysaydı, elbette sıkıntıya düşeriniz. Ancak Allah size imanı sevdi, onu kalplerinizde süsleyip-çekici kıldı ve size inkârı, fıskı ve isyanı çirkin gösterdi. İşte onlar, doğru yolu bulmuş (ir-şad) olanlardır. (49/7)

FİTRAT

Öyleyse sen yüzünü Allah'ı birleyen (bir hanif) olarak dine, Allah'ın o fitratına çevir; ki insanları bunun üzerine yaratmıştır. Allah'ın yaratışı için hiçbir değişirme yoktur. İşte dimdik ayakta duran din (budur). Ancak insanların çoğu bilmezler. (30/30)

FİDYE

Ve hiç kimsenin, hiç kimse adına bir şey ödemeyeceği, hiç kimsenin şefaatinin kabul edilmeyeceği, hiç kimseden bir fide alınmayacağı ve yardım görülmeyeceği bir günden sakının. (2/48) Sonra (yine) siz, birbirinizi öldürüyor, bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkıyor ve günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifaklar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fideleşiyorunuz. Oysa onları çıkarmanız, size haram kılınmıştı. Yoksa siz, Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkâr mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmakta başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratalacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/85)

Ve hiç kimsenin hiç kimse adına bir şey ödemeyeceği, hiç kimseden fide alınmayacağı ve hiç kimsenin şefaatinin kabul edilmeyeceği ve yardım görülmeyeceği bir günden sakının. (2/123)

(Oruç) Sayılı günlerdir. Artık sizden kim hasta ya da yolculukta olursa tutamadığı günler sayısınca başka günlerde (tutsun). Zor dayanabilenlerin üzerinde bir yoksulu doyuracak kadar fide (vardır). Kim gönülden bir hayır yaparsa bu da kendisi için hayırlıdır. Oruç tutmanız, -eğer bilerseniz- sizin için daha hayırlıdır. (2/184)

Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman, hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız, artık size kolay gelen kurban(ı gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa, onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fide (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşursanız, hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene, kolayına gelen bir kurban(ı kesmek gerekir). Bulamayana da, hacc'da üç gün, döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere, bunlar, tamı tamına on (gün) oruç vardır. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içinidir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, muhakkak cezası pek çetin olandır. (2/196) Boşanma iki defadır. (Sonra) Ya iyilikle tutmak veya güzellikle bırakmak (gerekir). Onlara (kadınlara) verdiğiniz bir şeyi geri almanız size helal değildir; ancak ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkmuş olmaları (durumu başka). Eğer ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkarsanız, bu durumda (kadının) fide vermesinde ikisi için de günah yoktur. İşte bunlar, Allah'ın sınırlarıdır; onlara tecavüz

etmeyin. Kim Allah'ın sınırlarına tecavüz ederse, onlar zalimlerin ta kendileridir. (2/229)

Şüphesiz küfredip kafir olarak ölenler, bunların hiçbirisinden, yeryüzü dolusu altını olsa -bunu fide olarak verse de- kesin olarak kabul edilmez. Onlar için acı bir azab vardır ve onların yardımcıları yoktur. (3/91)

Gerçek şu ki, inkâr edenler, yeryüzünde olanların tümü ve bununla birlikte bir katı daha onların olsa, bununla da kıyamet gününün azabından (kurtulmak için) fide vermeye kalkışsalar, yine onlardan kabul edilmez. Onlar için acı bir azab vardır. (5/36) Dinlerini bir oyun ve eğlence (konusu) edinenleri ve dünya hayatı kendilerini mağrur kılanları bırak. Onunla (Kur'an'la) hatırlat ki, bir nefis, kendi kazandıklarıyla helake düşmesin; (böylesinin) Allah'tan başka ne bir velisi, ne bir şefaatchisi vardır; her türlü fideyi verse de kabul olunmaz. İşte onlar, kazandıkları nedeniyle helake uğrayanlardır; küfre saptıklarından dolayı onlar için çılgınca kaynar sular ve acıklı bir azab vardır. (6/70)

Zulmeden her nefis, yeryüzündekilerin tümüne sahip olsa bunu (azaba karşılık) mutlaka fide olarak verir. Onlar azabı görünce pişmanlıklarını gizlerler, oysa onlar haksızlığa uğratılmadan aralarında adaletle hükmedilmiştir. (10/54)

Rablerine icabet edenlere daha güzeli vardır. O'na icabet etmeyenler ise, yeryüzündekilerin tümü ve bununla birlikte bir katı daha onların olsa mutlaka (kurtulmak için) bunu fide olarak verirlerdi. Sorgulamanın en kötüsü onlar içindir. Onların barınma yerleri cehennemdir, ne kötü bir yaratıktır ol!.. (13/18)

Ve ona büyük bir kurbanı fide olarak verdik. (37/107) Eğer yeryüzünde olanların tümü ve bununla birlikte bir katı daha zalimlerin olmuş olsaydı, kıyamet günü o kötü azabtan (kurtulmak amacıyla) gerçekten bunları fide olarak verirlerdi. Oysa, onların hiç hesabı katmadıkları şeyler, Allah'tan kendileri için açığa çıkmıştır. (39/47)

Öyleyse, inkâr edenlerle (savaş sırasında) karşı karşıya geldiğiniz zaman, hemen boyunlarını vurun; sonunda onları 'iyice bozguna uğratarıp zafer kazanınca da' artık (esirler için) bağı sımsıkı tutun. Bundan sonra ya bir lütf olarak (onları bırakın) veya bir fide (karşılığı salverin). Öyle ki savaş ağırlıklarını bırakın (sona ersin). İşte böyle; eğer Allah dilemiş olsaydı, elbette onlardan intikam alardı. Ancak (savaş,) sizleri birbirinizle denemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise; kesin olarak (Allah,) amellerini giderip-boşa çıkarmaz. (47/4)

Artık bugün sizden herhangi bir fide alınmaz ve inkâr edenlerden de.. Barınma yeriniz ateştir, sizin veliniz (size yaraşan dost) odur; o ne kötü bir gidiş yeridir. (57/15)

Onlar birbirlerine gösterilirler. Bir suçlu-günahkar, o günün azabına karşılık olmak üzere, oğullarını fide olarak vermek ister; (70/11)

FİL SAHİPLERİ

Rabbinin fil sahiplerine neler yaptığını görmedin mi? (105/1)

Onların 'tasarladıkları planlarını' boşa çıkarmadı mı? (105/2)

Onların üzerine ebabil (sürü sürü) kuşlarını gönderdi. (105/3)

FİRAVUN

Sizi dayanılmaz işkencelere uğrattıklarında, Firavun ailesinin elinden kurtardığımızı hatırlayın. Onlar, kadınlarınızı diri bırakıp erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için, Rabbinizden büyük bir imtihan vardı. (2/49)

Ve sizin için denizi ikiye yapıp sizi kurtardığımızı ve Firavun'un

KURAN FİHRİSTİ

adamlarını -gözlerinizin önünde- boğduğumuzu hatırlayın. (2/50)

Tıpkı Firavun ailesi ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi. Ayetlerimizi yalanladılar böylece Allah, günahları nedeniyle onları yakalayiverdi. Allah, (cezaıyla) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (3/11)

Sonra bunların (peygamberlerin) ardından Musa'yı ayetlerimizle Firavun'a ve önde gelen çevresine gönderdik; onlar ona (ayetlerimize) haksızlık ettiler. İşte bozgunculuk çıkarılanların nasıl bir sona uğradıklarına bir bak. (7/103)

Musa dedi ki: "Ey Firavun gerçekten ben alemlerin Rabbinden (gönderilme) bir elçiyim." (7/104)

(Firavun) Dedi ki: "Eğer gerçekten bir ayet getirmişsen ve doğru sözlülerden isen bu durumda onu getir (bakalım)." (7/106)

Firavun kavminin önde gelenleri dediler ki: "Bu gerçekten bilgin bir büyücüdür."; (7/109)

"Sizi topraklarınızdan sürüp-çıkarmak istiyor. Bu durumda ne buyuruyorsunuz?" (7/110)

Dediler ki: "Onu ve kardeşini şimdilik bekletiver (vereceğin cezayı ertele) şehirleri de toplayıcılar yolla"; (7/111)

"Bütün bilgin büyücülerini sana getirsinler." (7/112)

Sihirbazlar Firavun'a gelip dediler ki: "Eğer biz galip olursak herhalde bize bir karşılık (armağan) var değil mi?" (7/113)

"Evet" dedi. "(O zaman) Siz en yakın(larım) kılınanlardan olacaksınız." (7/114)

Dediler ki: "Ey Musa, (ilkın) sen mi atmak istersin yoksa biz mi atalım?" (7/115)

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (7/116)

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlativer" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki o bütün uydurdıklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. (7/117)

Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. (7/118)

Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (7/119)

Ve sihirbazlar secdeye kapandılar. (7/120)

"Alemlerin Rabbine iman ettik" dediler. (7/121)

"Musa'nın ve Harun'un Rabbine..." (7/122)

Firavun: "Ben size izin vermeden önce O'na iman ettiniz öyle mi? Mutlaka bu, halkı burdan sürüp-çıkarmak amacıyla şehirde planladığınızı bir tuzaktır. Öyleyse siz (buna karşılık ne yapacağımı) bileceksiniz." (7/123)

"Muhakkak ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve hepinizi idam edeceğim." (7/124)

(Onlar da:) "Biz de şüphesiz Rabbimize döneceğiz" dediler. (7/125)

"Oysa sen yalnızca bize geldiğinde Rabbimizin ayetlerine inanmamızdan başka bir nedenle bizden intikam almıyorsun. Rabbimiz üstümüze sabır yağıdır ve bizi Müslüman olarak öldür." (7/126)

Firavun kavminin önde gelenleri dediler ki: "Musa ve kavmini bu toprakta (Mısır'da) bozgunculuk çıkarmaları seni ve ilahlarını terketmeleri için mi (serbest) bırakacaksın?" (Firavun) Dedi ki: "Erkek çocuklarını öldüreceğiz ve kadınlarını sağ bırakacağız. Hiç şüphesiz biz onlara karşı kahir bir üstünlüğe sahibiz." (7/127)

Musa kavmine: "Allah'tan yardım dileyin ve sabredin. Gerçek

şu ki arz Allah'ındır; ona kullarından dilediğini mirasçı kılar. En güzel sonuç muttakiler içindir." dedi. (7/128)

Dediler ki: "Sen bize gelmeden önce de, geldikten sonra da eziyete uğratıldık." (Musa:) "Umulur ki Rabbiniz düşmanınızı helak edecek ve sizleri yeryüzünde halifeler (egemenler) kılacak böylece nasıl davranacağınızı gözleyeceksin" dedi. (7/129)

Andolsun Biz de Firavun aile (çevre)sini belki öğüt alıp düşünlürler diye yıllar yılı kuraklığa ve ürün kıtlığına uğrattık. (7/130)

"Onlara bir iyilik geldiği zaman "Bu bizim için" dediler; onlara bir kötülük isabet ettiğinde (bunu da) Musa ve beraberindekilerin bir uğursuzluğu olarak yorumlardı. Haberinizi olsun Allah Katında, asıl uğursuz olanlar kendileridir; ama onların çoğu bilmezler. (7/131)

Onlar: "Bizi büyülemek için mucize (ayet) olarak her ne getirirsen getir yine de biz sana inanacak değiliz" dediler. (7/132)

Bunun üzerine Biz de ayrı ayrı mucizeler (ayetler) olarak, üzerlerine tufan çekirge buğday güvesi kurbağa ve kan musallat kıldık. Yine büyüklük tasladılar ve suçlu-günahkar bir kavim oldular. (7/133)

Başlarına iğrenç bir azab çökünce dediler ki: "Ey Musa Rabbinne -sana verdiği ahid adına- bizim için dua et. Eğer bu iğrenç azabı üzerimizden çekip-gidersen, andolsun sana iman edeceğiz ve İsrailoğullarını seninle göndereceğiz." (7/134)

Ne zaman ki onların erişebileceklere bir süreye kadar, o iğrenç azabı çekip-giderdik onlar yine andlarını bozdular. (7/135)

Biz de onlardan intikam aldık ve ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan habersizmişler (gibi) olmaları nedeniyle onları suda boğduk. (7/136)

Kendisine bereketler kıldığımız yerin doğusuna da, batısına da, o hor kılınıp-zayıf bırakılanları (müstaz'afları) mirasçılar kıldık. Rabbinin İsrailoğullarına olan o güzel sözü (vaadi) sabretmeleri dolayısıyla tamamlandı (yerine geldi). Firavun ve kavminin yapmakta oldukları ve yükselttiklerini (köşkerlerini saraylarını) da yerle bir ettik. (7/137)

Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi, Allah'ın ayetlerini inkâr ettiler de, Allah da onları günahlarından dolayı yakalayiverdi. Şüphesiz Allah, en büyük kuvvet sahibidir sonuçlandırması pek şiddetlidir. (8/52)

Nedeni şu: Bir kavim (toplum) kendinde olanı değiştirtinceye kadar, Allah ona nimet olarak başışladığını değiştirici değildir. Allah, şüphesiz işitendir bilendir. (8/53)

Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi. Onlar Rablerinin ayetlerini yalanladılar; Biz de günahları dolayısıyla onları yıkıma uğrattık. Firavun ordusunu suda boğduk. Onların tümü zulmeden kimselerdi. (8/54)

Sonra bunların ardından Firavun'a ve onun önde gelen çevresine Musa'yı ve Harun'u ayetlerimizle gönderdik. Fakat onlar, büyüklendiler. Onlar suçlu-günahkar bir kavimdi. (10/75)

Onlara Katımızdan hak geldiği zaman, dediler ki: "Bu, kuşkusuz apaçık bir büyüdür." (10/76)

Musa: "Size hak geldiğinde (böyle) mi söylersiniz? Bu bir büyü müdür? Oysa büyüçüler kurtuluşa ermezler" dedi. (10/77)

Onlar: "Siz ikiniz, bizi atalarımızı üzerinde bulduğumuz (yol)dan çevirmek ve yeryüzünde büyüklük sizin olsun diye mi bize geldiniz? Biz, sizin ikinize inanacak değiliz" dediler. (10/78)

Firavun: "Bana bütün bilgin büyüçülerini getirin" dedi. (10/79)

Büyüçüler geldiğinde Musa: "Atacağınız şeyleri atın" dedi. (10/80)

Onlar atınca Musa dedi ki: "Sizlerin (ortaya) getirdiğiniz büyü-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

dür. Şüphesiz Allah onu geçersiz kılacaktır. Şüphesiz Allah, bozguncular çıkarmanın işini düzeltmez." (10/81)

Allah, suçlu-günahkarlar istemese de hakkı (hak olarak) kendi kelimeleriyle gerçekleştirecektir. (10/82)

Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerinden) başka -Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü, Firavun gerçekten yeryüzünde büyülenen bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşırlandırdı. (10/83)

Musa dedi ki: "Ey kavminim eğer siz, Allah'a iman edip Müslüman olmuşsanız artık yalnızca O'na tevekkül edin." (10/84)

Dediler ki: "Biz, Allah'a tevekkül ettik; Rabbimiz, bizi zulmeden bir kavim için bir fitne (konusu) kılmadı." (10/85)

"Ve bizi kâfirler topluluğundan rahmetinle kurtar." (10/86)

Musa ve kardeşine (şöyle) vahyettik: "Mısır'da kavminiz için evler hazırlayın, evlerinizi namaz kılınan (ve kibleye dönük) yerler yapın ve namazı dosdoğru kılın. Mü'minleri de müjdele." (10/87)

Musa dedi ki: "Rabbimiz, şüphesiz Sen Firavun'a ve önde gelen çevresine dünya hayatında bir çekicilik (güç ihtişam) ve mallar verdin. Rabbimiz, Senin yolundan saptırmaları için (mi?) Rabbimiz, mallarını yerin dibine geçir ve onların kalblerinin üzerine şiddetle bağla; onlar acı azabı görecekları zamana kadar iman etmeyecekler." (10/88)

(Allah) Dedi ki: "İkinizin duası kabul olundu. Öyleyse, dosdoğru yolda devam edin ve bilgisizlerin yoluna uymayın." (10/89)

Biz, İsrailoğullarını denizden geçirdik; Firavun ve askerleri azgınlıkla ve düşmanlıkla peşlerine düştü. Sular, onu boğacak düzeye erişince (Firavun): "İsrailoğullarının kendisine inandığı (ilahtan) başka ilah olmadığını inandım ve ben de Müslümanlardanım" dedi. (10/90)

Şimdi öyle mi? Oysa sen, önceleri isyan etmişin ve bozguncular çıkarıncıydın. (10/91)

Buğuna ise, senden sonrakilere bir ayet (tarihi bir belge ibret) olan için seni yalnızca bedenle kurtaracağız (herkese cesedini göstereceğiz). Gerçekten insanlardan çoğu, Bizim ayetlerimizden habersizdirler. (10/92)

Andolsun, Musa'ya ayetlerimizle ve apaçık olan bir delille gönderdik. (11/96)

Firavun'a ve onun önde gelen çevresine. Onlar, Firavun'un emrine uymuşlardı. Oysa Firavun'un emri doğruya-götürücü (irşad edici) değildi. (11/97)

O kıyamet günü kavminin önderliğine geçer böylece onları ateşe götürmüş olur. Sonunda vardıkları yer ne kötü bir yerdir.. (11/98)

Onlar, burda da kıyamet gününde de lanete tabi tutuldular. (Bu Verilen bağış ne kötü bir bağıştır. (11/99)

Andolsun Biz, Musa'ya apaçık dokuz ayet (mucize) vermiştik; işte İsrailoğullarına sor; onlara geldiği zaman Firavun ona: "Gerçekten ben seni büyülenmiş sanıyorum" demişti. (17/101)

O da: "Andolsun bunları görecek belgeler olarak göklerin ve yerin Rabbinden başkasının indirmedikini sen de bilişsin; gerçekten, ben de seni yıkılmış-harab olmuş sanıyorum" demişti. (17/102)

Böylelikle onları o yerden sürüp-sarsıntıya uğratmayı istedi Biz de onu ve beraberindekileri hep- birlikte boğuverdik. (17/103)

Firavun'a git çünkü o azmış bulunuyor. (20/24)

Hani senin Rabbin Musa'ya seslenmişti: "Zulmetmekte olan kavme git;" (26/10)

"Firavun'un kavmine hâlâ sakinmiyorlar mı?" (26/11)

(Gittiler ve Firavun:) Dedi ki: "Biz seni içimizde daha çocukken yetiştirip büyütmedik mi? Sen ömrünün nice yıllarını aramızda geçirmedin mi?" (26/18)

"Ve sen yapacağın işi (cinayeti) de işledin; sen nankörlerden-sin." (26/19)

Böylece onu attı; (bir de ne görsün) o hemen hızla koşan (kocaman) bir yılan (oluvermiş). (20/20)

Dedi ki: "Onu al ve korkma Biz onu ilk durumuna çevireceğiz." (20/21)

Elini koltuğuna sok, bir hastalık olmadan başka bir mucize (ayet) olarak bembeyaz bir durumda çıksın. (20/22)

Öyle ki, sana büyük mucizelerimizden (birini) göstermiş olalım. (20/23)

Firavun'a git çünkü o azmış bulunuyor. (20/24)

(Firavun) Çevresindeki önde gelenlere: "Bu" dedi "Doğrusu bilgin bir büyücüdür." (26/34)

"Büyüsüyle sizi yurdunuzdan sürüp çıkarmak istiyor; ne buyursunuz?" (26/35)

Dediler ki: "Bunu ve kardeşini oyala, şehirlere de toplayıcılar gönder" (26/36)

"Bütün uzman-bilgin büyücülerini sana getirsinler." (26/37)

Böylelikle büyücüler, bilinen bir günün belli vaktinde bir araya getirildi. (26/38)

Ve insanlara da: "Siz de toplanıyor musunuz? dendi." (26/39)

"Umarız ki, eğer galip gelirse biz de büyücülere uyarız." (26/40)

Büyücüler geldiklerinde, Firavun'a: "Şayet biz galip gelirsek bize bir ücret var gerçekten değil mi?" dediler. (26/41)

"Evet" dedi. "Üstelik şüphesiz siz en yakın(larım) kılınanlardan olacaksınız." (26/42)

(Firavun) Dedi ki: "Ona ben size izin vermeden önce mi inandınız? Şüphesiz o, size büyüyü öğreten büyüğünüzdür; öyleyse yakında bileceksiniz. Şüphesiz ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama kestireceğim ve sizin hepinizi gerçekten asıp-sallandıracam." (26/49)

Bunun üzerine Firavun şehirlere (asker) toplayıcılar gönderdi. (26/53)

"Gerçek şu ki bunlar, azınlık olan bir topluluktur;" (26/54)

"Ve elbette bize karşı da büyük bir öfke beslemektedirler." (26/55)

"Biz ise uyanık bir toplumuz" (dedi). (26/56)

Böylelikle Biz onları (Firavun ve kavmini) bahçelerden ve pınarlardan sürüp çıkardık; (26/57)

Hazinelerden ve soylu makam(lar)dan da. (26/58)

Ve elini koynuna sok kusursuz olarak bembeyaz çıkıversin (bu) Firavun ve kavmine olan dokuz ayet (mucize) içinde(n biridir). Gerçekten onlar, fasık olan bir kavimdir. (27/12)

Mü'min olan bir kavim için hak olmak üzere, Musa ve Firavun'un haberinden (bir bölümünü) sana okuyacağız. (28/3)

Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyülenmiş ve oranın halkını birtakım fırkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp, kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o bozgunculardandı. (28/4)

Biz ise, yeryüzünde güçten düşürülenlere lütufta bulunmak, onları önderler yapmak ve mirasçılar kılmak istiyoruz. (28/5)

Ve (istiyoruz ki) onları yeryüzünde 'iktidar sahipleri olarak yerleşik kılalım' Firavun'a Hama'n'a ve askerlerine onlardan sakındıkları şeyi gösterelim. (28/6)

Nihayet Firavun'un ailesi onu (ileride bilmeksizin) kendileri için

KURAN FİHRİSTİ

bir düşünün ve üzüntü konusu olsun diye, sahipsiz görüp aldılar. Gerçekte Firavun, Haman ve askerleri bir yanılığ içindeydi. (28/8)

Firavun'un karısı dedi ki: "Benim için de, senin için de bir göz bebeği; onu öldürmeyin; umulur ki bize yararı dokunur veya onu evlat ediniriz." Oysa onlar, (başlarına geleceklerin) şuurunda değillerdi. (28/9)

Elini koynuna sok, kusursuz olarak bembeyaz çıksın. Ve (her türlü) dehşetten yana kanatlarını kendine doğru çek. İşte bunlar, senin Rabbinden Firavun ve önde gelen adamlarına iki kesin-kanıt (mucize)dir. Gerçekten onlar, fasık bir topluluk. (28/32)

Firavun dedi ki: "Ey önde gelenler, sizin için benden başka ilah olduğunu bilmiyorum. Ey Haman, çamurun üstünde bir ateş yak da, bana yüksekçe bir kule inşa et, belki Musa'nın ilahına çıkarım, çünkü gerçekten ben onu yalancılardan (biri) sanıyorum." (28/38)

O ve askerleri, yeryüzünde haksız yere büyüklendiler ve gerçekten Bize döndürülmeyeceklerini sandılar. (28/39)

Bunun üzerine, onu ve askerlerini tutup suya attık. Böylelikle zulmedenlerin nasıl bir sona uğradıklarına bir bak. (28/40)

Karun'u, Firavun'u ve Haman'ı da (yıkıma uğrattık). Andolsun Musa, onlara apaçık delillerle gelmişti, ancak yeryüzünde büyüklendiler. Oysa onlar, (azabtan kurtulup) geçecek değillerdi. (29/39)

Onlardan önce Nuh kavmi, Ad ve kazıklar sahibi Firavun'da yalanlamıştı. (38/12)

Andolsun Biz, Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık bir delille gönderdik; (40/23)

Firavun'a, Haman'a ve Karun'a. Ama onlar: "(Bu) Yalan söyleyen bir büyücüdür" dediler. (40/24)

Böylece o, Katımızdan kendilerine bir hak ile geldiği zaman dediler ki: "Onunla birlikte iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün; kadınlarını ise sağ bırakın." Ancak kafirlerin hileli-düzeni boşa çıkmakta olandan başkası değildir. (40/25)

Firavun dedi ki: "Bırakın beni Musa'yı öldüreyim de, o (gitsin) Rabbinize yalvarıp-yakarsın. Çünkü ben, sizin dininizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum." (40/26)

Musa dedi ki: "Gerçekten ben, hesap gününe iman etmeyen her mütekebbirden benim de Rabbin, sizin de Rabbinize sığınırım." (40/27)

Firavun ailesinden imanını gizlemekte olan mü'min bir adam dedi ki: "Siz benim Rabbin Allah'tır diyen bir adamı öldürüyor musunuz? Oysa o, size Rabbinizden apaçık belgelerle gelmiş bulunuyor. Buna rağmen o, eğer bir yalancı ise yalanı kendi aleyhinedir; ve eğer doğru sözlü ise (o zaman da) size va'detliklerinin bir kısmı size isabet eder. Şüphesiz Allah, ölçüyü taşıran çok yalan söyleyen kimseyi hidayete erdirmez." (40/28)

"Ey Kavmim, bugün mülk sizindir yeryüzünde hüküm sahibi kimselersiniz. Fakat bize, Allah'tan dayanılmaz bir azab gelecek olursa bize kim yardımcı olabilecek?" Firavun dedi ki: "Ben size yalnızca gördüğümü (kendî görüşümü) gösteriyorum ve ben sizi doğru yoldan da başkasına yöneltmiyorum." (40/29)

İman eden (adam) dedi ki: "Ey Kavmim ben o fırkaların gününe benzer (bir günün felaketine uğrarsınız) diye korkuyorum." (40/30)

"Nuh kavmi, Ad, Semud ve onlardan sonra gelenlerin durumu-na benzer (bir gün). Allah, kullar için zulüm istemez." (40/31)

""Ve ey kavmim, doğrusu ben sizin için o feryat (edeceğiniz kıyamet) gününden korkuyorum." (40/32)

""Arkanızı dönüp kaçaçağınız gün; sizi Allah'tan koruyacak yoktur. Allah, kimi sapıtırırsa artık onu doğruya yöneltmek bulunmaz." (40/33)

"Firavun (alayla) dedi ki: "Ey Haman bana yüksek bir kule bina et; belki o yollara ulaşabilirim" (40/36)

""Göklerin yollarına. Böylelikle Musa'nın ilahına çıkabilirim. Çünkü ben onun yalancı olduğunu sanıyorum." İşte Firavun'a kötü ameli böyle çekici kılındı ve yoldan alıkonuldu. Firavun'un hileli-düzeni 'yıkım ve kayıpta' olmaktan başka (bir şey) olmadı. (40/37)

"Sonunda Allah, onların kurdukları hileli-düzenlerinin kötülüklerinden onu korudu ve Firavun'un çevresini de azabın en kötüsü kuşatıverdi. (40/45)

"Ateş; sabah akşam ona sunulurlar. Kıyamet-saatinin kopacağı gün: "Firavun çevresini azabın en şiddetli olanına sokun" (denecek). (40/46)

"Andolsun Biz Musa'yı Firavun'a ve onun 'önde gelen çevresine' ayetlerimizle gönderdik. O da dedi ki: "Gerçekten ben, alemlerin Rabbinin elçisiyim." (43/46)

"Fakat onlara ayetlerimizle geldiği zaman bir de ne görsün onlar bunlara (alay edip) gülüyorlar. (43/47)

"Biz onlara biri ötekinden daha büyük olmayan hiçbir ayet göstermedik. Belki dönerler diye onları azabla yakalayiverdik. (43/48)

"Ve onlar dediler ki: "Ey büyücü sende olan ahdi (sana verdiği sözü) adına bizim için Rabbinde dua et; gerçekten biz hidayete gelmiş olacağız." (43/49)

"Fakat onlardan azabı çekip-giderince bir de görürsün ki onlar andlarını bozuyorlar. (43/50)

"Firavun kendi kavmi içinde bağırdı; dedi ki: "Ey kavmim, Mısır'ın mülk ve şu altımda akmakta olan nehirler benim değil mi? Yine de görmeyecek misiniz?" (43/51)

""Yoksa ben, şundan daha hayırlı değil miyim ki o aşığı (sınıftan) bir zavallı ve neredeyse (sözü) açıklamadan yoksun olan (biri)dir." (43/52)

""Bu durumda (eğer doğruysa), üzerine altından bilezikler atılmalı ya da yakınında yer almış vaziyette onunla birlikte melekler gelmeli değil miydi?" (43/53)

"Böylelikle, kendi kavmini küçümsedi onlar da ona boyun eğdiler. Gerçekten onlar fasık olan bir kavimdi. (43/54)

"Sonunda Bizi öfkelenendirince, Biz de onlardan intikam aldık böylece onları toplu olarak suda boğduk. (43/55)

"Andolsun Biz, kendilerinden önce Firavun'un kavmini de denedik. Onlara kerim bir elçi gelmişti; (44/17)

"Onlar, nice bahçeler ve pınarlar terketmişlerdi; (44/25)

"(Nice) Ekinler, güzel konaklar (44/26)

"Ve içlerinde 'sevinç ve mutluluk içinde' yaşadıkları nimetler (44/27)

"İşte böyle; Biz bunları başka bir kavime miras olarak verdik. (44/28)

"Onlar için ne gök ne yer ağlamadı ve onlar (ın azabı) ertelenmedi. (44/29)

Andolsun, Biz İsrailoğullarını o alçaltıcı azabtan kurtardık. (44/30)

"Firavun'dan. Çünkü o, ölçüyü taşıran bir mütekebbirdi. (44/31)

"Onlardan önce Nuh kavmi, Ress halkı ve Semud (kavmi) de yalanladı. (50/12)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

"Fakat o 'bütün kişisel ve askeri gücüyle' yüz çevirdi ve: "(Bu) Ya bir büyücü veya bir delirdi" dedi. (51/39)
"Bunun üzerine Biz, onu ve ordularını yakalayıp denize attık; (ki o) 'kınanacak işler yapıyordun.' (51/40)
"Firavun (kavmi), ondan öncekiler ve yerle bir olan şehirler (hal-ki da hep) o hata ile (tarih sahnesine) geldiler. (69/9)
"Şüphesiz size, üzerinize şahid olacak bir elçi gönderdik; Firavun'a bir elçi gönderdiğimiz gibi. (73/15)
"Fakat Firavun, elçiyi isyan etti Biz de onu pek vahim bir tarzda (azabla) yakalayıverdik. (73/16)
""Firavun'a git; çünkü o azdı." (79/17)
"Böylelikle Allah onu ahiret ve dünya azabıyla yakaladı. (79/25)
"Ve kazıklar (ehramlar) sahibi Firavun'a? (89/10)

FİTNE

Ve onlar, Süleyman'ın mülkü (nübüvveti) hakkında şeytanların anlattıklarına uydular. Süleyman inkâr etmedi; ancak şeytanlar inkâr etti. Onlar, insanlara sihri ve Babil'deki iki meleğe Harut'a ve Marut'a indirilene öğretiyorlardı. Oysa o ikisi: "Biz, yalnızca bir fitneyiz, sakın inkâr etme" demedikçe hiç kimseye (bir şey) öğretmezlerdi. Fakat onlardan erkekle karısının arasını açan şeyi öğreniyorlardı. Oysa onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezlerdi. Buna rağmen kendilerine zarar verecek ve yarar sağlamayacak şeyi öğreniyorlardı. Andolsun onlar, bunu satın alanın, ahiretten hiçbir payı olmadığını bildiler; kendi nefislerini karşılığında sattıkları şey ne kötü; bir bilselerdi. (2/102)
Onları, bulduğunuz yerde öldürün ve sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne, öldürmekten beterdir. Onlar, size karşı savaşınca kadar siz, Mescid-i Haram yanında onlarla savaşmayın. Sizinle savaşarlarsa siz de onlarla savaşın. Kafirlerin cezası işte böyledir. (2/191)
(Yeryüzünde) Fitne kalmayınca kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse, artık zulüm yapanlardan başkasına karşı düşmanlık yoktur. (2/193)
Sana haram olan ayı, onda savaşmayı sorarlar. De ki: "Onda savaşmak büyük (bir günahtır). Ancak Allah Katında, Allah'ın yolundan alıkoymak, onu inkâr etmek, Mescid-i Haram'a engel olmak ve halkını oradan çıkarmak daha büyük (bir günahtır). Fitne, katilden beterdir. Eğer güç yetirirlerse, sizi dininizden geri çevirinceye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler; sizden kim dininden geri döner ve kafir olarak ölürse, artık onların bütün işledikleri (amelleri) dünyada da, ahirette de boşa çıkmıştır ve onlar ateşin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır. (2/217)
Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan, Kitabın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihdir. Kalplerinde bir kayma olanlar, fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan müteşabih olanına uyarlar. Oysa onun tevlini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise: "Biz ona inandık, tümü Rabbimizin Katındandır" derler. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (3/7)
Diğerlerini de sizden ve kendi kavimlerinden güvende olmayı istiyor bulacaksınız. (Ama) Fitneye her geri çağrılışlarında içine başsağığı (balıklama) dalarlar. Şayet sizden uzak durmaz, barış (şartların) size bırakmaz ve ellerini çekmezlerse, artık onları her nerede bulursanız tutun ve onları öldürün. İşte size, onların aleyhinde apaçık olan 'destekleyici bir delil' kıldık. (4/91)
Ey Peygamber, kalpleri inanmadığı halde ağızlarıyla "İnandık" diyenlerle Yahudiler'den küfür içine çaba harcayanları seni üzmesin. Onlar, yalana kulak tutanlar, sana gelmeyen diğer top-

luluk adına kulak tutanlar (haber toplayanlar)dır. Onlar, kelimeleri yerlerine konulduktan sonra saptırılır, "Size bu verilirse onu alın, o verilmezse ondan kaçının" derler. Allah, kimin fitne (ye düşme)sin isterse, artık onun için sen Allah'tan hiçbir şey-e malik olamazsın. İşte onlar, Allah'ın kalplerini artırmak istemedikleridir. Dünyada onlar için bir aşağılanma, ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/41)
Bir fitne olmayacak sandılar, körleştiler, sağırлаştılar. Sonra Allah, tevbelerini kabul etti, (yine) onlardan çoğunluğu körleştiler, sağırлаştılar. Allah yapmakta olduklarını görendir. (5/71)
(Bundan) Sonra onlar: "Rabbimiz olan Allah'a and olsun ki, Biz müşriklerden değildik" demelerinden başka bir fitneleri olmadı (kalmadı.) (6/23)
Ve sizlerden yalnızca zulmedenlere isabet etmekle kalmayan bir fitneden korkup-sakının. Bilin ki, gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (8/25)
Bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız ancak bir fitnedir (imtihan konusudur.) Allah yanında ise büyük bir mükafaat vardır. (8/28)
Fitne kalmayınca ve dinin hepsi Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Şayet vazgeçecek olurlarsa, şüphesiz Allah, yaptıklarını görendir. (8/39)
İnkâr edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (8/73)
Sizinle birlikte gıksalardı, size 'kötülük ve zarardan' başka bir şey ilave etmez ve aranızda mutlaka fitne sokmak üzere içinizde çaba yürütürlerdi. İçinizde onlara 'haber taşıyanlar' vardır. Allah, zulmedenleri bilir. (9/47)
Andolsun, daha önce onlar fitne aramışlardı. Ve sana karşı bir takım işler çevirmişlerdi. Sonunda onlar, istemedikleri halde hak geldi ve Allah'ın emri ortaya çıkıp-üstünlük sağladı. (9/48)
Onlardan bir kısmı: "Bana izin ver ve beni fitneye katma" der. Haberin olsun, onlar fitnenin (ta) içine düşmüşlerdir. Hiç şüphesiz cehennem, o inkâr edenleri mutlaka çepeçevre kuşatıcıdır. (9/49)
Onlardan bir kısmı: "Bana izin ver ve beni fitneye katma" der. Haberin olsun, onlar fitnenin (ta) içine düşmüşlerdir. Hiç şüphesiz cehennem, o inkâr edenleri mutlaka çepeçevre kuşatıcıdır. (9/49)
Dediler ki: "Biz Allah'a tevekkül ettik; Rabbimiz, Bizi zulmeden bir kavim için bir fitne (konusu) kılma." (10/85)
Onlar neredeyse, sana vahyettiğimizden başkasını Bize karşı düzüp yudurman için seni fitneye düşüreceklerdi; o zaman seni dost edineceklerdi. (17/73)
Andolsun, Harun bundan önce onlara: "Ey kavmim, gerçekten siz bununla fitneye düşürüldünüz (deneniniz). Sizin asıl Rabbiniz Rahman'dır; şu halde bana uyun ve emrime itaat edin" demişti. (20/90)
İnsanlardan kimi, Allah'a bir ucundan ibadet eder, eğer kendisine bir hayır dokunursa, bununla tatmin olur ve eğer kendisine bir fitne isabet edecek olursa yüzü üstü döner. O, dünyayı kaybetmiştir, ahireti de. İşte bu, apaçık bir kayıptır. (22/11)
Elçinin çağırmasını, kendi aranızda kiminizin kimini çağırması gibi saymayın. Allah, sizden bir diğerinizi siper ederek kaçanları gerçekten bilir. Böylece onun kılma aykırına davrananlar, kendilerine bir fitnenin isabet etmesinden veya onlara acı bir azabın çarpmasından sakınırlar. (24/63)
İnsanlardan öylesi vardır ki, "Allah'a iman ettik" der; fakat Allah uğruna eziyet gördüğü zaman, insanların (kendisine yönelttik-

KURAN FİHRİSTİ

leri işkence ve) fitnesini Allah'ın azabıymış gibi sayar; ama Rabbinden 'bir yardım ve zafer' gelirse, andolsun: "Biz gerçekten sizlerle birlikteydik" demektedirler. Oysa Allah, alemlerin sinelerinde olanı daha iyi bilen değil midir? (29/10)

Eğer onlara (şehrin her) yanından girilseydi sonra da kendilerinden fitne (karşıklık çıkarmaları) istenmiş olsaydı, hiç şüphesiz buna yanaşır ve bunda pek az (zaman) dışında (kararsız) kalmazlardı. (33/14)

Doğrusu Biz, onu kâfirler için bir fitne (bir imtihan konusu) kıldık. (37/63)

O'na karşı kimseyi fitneye sürükleyecek değilsiniz. (37/162)

İnsana bir zarar dokunduğu zaman, Bize dua eder; sonra tarafımızdan ona bir nimet ihsan ettiğimizde, der ki: "Bu, bana ancak bir bilgi(m) dolayısıyla verildi." Hayır; bu bir fitne (kendisini bir deneme)dir. Ancak çoğu bilmiyorlar. (39/49)

Tadin fitnenizi. Bu, sizin pek acele isteyip durduğunuz şeydir." (51/14)

Gerçek şu ki Biz, bir fitne (imtihan ve deneme konusu) olarak o dışı deveyi kendilerine göndereniz. Şu halde sen onları gözleyip-bekle ve sabret. (54/27)

(Münafıklar) Onlara seslenirler: "Biz sizlerle birlikte değil miydik?" Derler ki: "Evet, ancak siz kendinizi fitneye düşürdünüz, (Müslümanları acıların ve yıkımların sarmasını) gözetip-beklediniz, (Allah'a ve İslam'a karşı) kuşkulara kapıldınız. Sizleri kuruntular yanıltıp-aldattı. Sonunda Allah'ın emri (olan ölüm) geldi; ve o aldattı da sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak, hatta masumca sizden görünerek) aldatmış oldu." (57/14)

Rabbimiz, inkâr edenler için bizi fitne (deneme konusu) kılmaya bizi bağışla Rabbimiz. Şüphesiz Sen, üstün ve güçlüsün, hüküm ve hikmet sahibisin." (60/5)

Mallarınız ve çocuklarınız sizin için ancak bir fitne (bir deneme)dir. Allah ise, büyük ecir (en güzel karşılık) O'nun Katında olandır. (64/15)

Sizden, hanginizin 'fitneye tutulup-çıldırıldığı.' (68/6)

Biz o ateşin koruyucularını meleklere başkasını kıldadık. Ve onların sayısını inkâr edenler için yalnızca bir fitne (konusu) yaptık ki, kendilerine kitap verilenler, kesin bir bilgiyle inansın, iman edenlerin de imanları artsın; kendilerine kitap verilenler ve iman edenler (böylece) kuşkuya kapılmasın. Kalplerinde bir hastalık olanlar ile kâfirler de şöyle desin: "Allah, bu örnekle neyi anlatmak istedi?" İşte Allah, dilediğini böyle şaşırtıp-saptırır, dilediğini böyle hidayete erdirir. Rabbinin ordularını kendisinden başka (hiç kimse) bilmez. Bu ise, beşer (insan) için yalnızca bir öğüttür. (74/31)

FUHUŞ

Kadınlarından fuhuş yapanların aleyhinde olmak üzere içinizden dört şahid tutun. Eğer şahadet ederlerse, onları, ölüm alıp götürünceye veya Allah onlara bir yol kılıncaya kadar evlerde alıkoyun. (4/15)

Sizlerden fuhuş yapanların, her ikisine eziyet edin. Eğer tevbe ederler de islah olurlarsa artık onlardan vazgeçin. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. (4/16)

Sağ ellerinizin malik olduğu (cariyeler) dışındaki kadınlardan 'evli ve özgür' olanlarla da (evlenmeniz haramdır.) Bunlar, Allah'ın üzerinize yazdığıdır. Bunların dışında kalanı iffetlerini koruyup fuhuşta bulunmamak üzere mallarınızla (mehir verecek) evlenecek kadın aramanız size helal kılındı. Öyleyse onlardan hangi şeyle (veya ne kadar) yararlandıysanız, onlara ücret

(mehir)lerini tesbit edildiği miktarıyla ödeyin. Miktarın tesbitinden sonra, karşılıklı hoşnud olduğunuz bir şey konusunda üstünüze bir sorumluluk yoktur. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/24)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler, o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları, fuhuşta bulunmayan, iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfe uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra, fuhuş yapacak olurlarsa, özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısını (uygulayın.) Bu, sizden günaha saptıktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/25)

Bugün size temiz olan şeyler helal kılındı. (Kendilerine) Kitap verilenlerin yemeği size helal, sizin de yemeğiniz onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da, namuslu, fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak -onlara ücretlerini (mehirlerini) ödediğiniz takdirde- size (helal kılındı.) Kim imanı tanımayıp küfre saparsa, elbette onun yaptığı boşa çıkmıştır. O ahirette hüsrana uğrayanlardır. (5/5)

Andolsun kadın onu arzulamıştı, -eğer Rabbinin (zinayı yasaklayan) kesin kanıt (burhan)ını görmeseydi- o da (Yusuf da) onu arzulamıştı. Böylelikle Biz ondan kötülüğü ve fuhuşu geri çevirmek için (ona delil gönderdik). Çünkü o, muhlis kullarımızdandı. (12/24)

Nikah (imkanı) bulamayanlar, Allah onları Kendi fazlından zenginleştirinceye kadar iffetli davranınsınlar. Sağ ellerinizin malik olduğu (köle ve cariyelerden) mükatebe isteyenlere -eğer onlarda bir hayır görüyorsanız- mükatebe yapın. Ve Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Dünya hayatının geçici metanini elde etmek için -ırzlarını korumak istiyorlarsa- cariyelerinizi fuhuşa zorlamayın. Kim onları (fuhuşa) zorlarsa, şüphesiz, onların (fuhuşa) zorlanmalarından sonra Allah (onları) bağışlayandır, esirgeyendir. (24/33)

FURKAN

Ve hidayete eresiniz diye Musa'ya Kitab'ı ve Furkan'ı verdik. (2/53)

Bundan (Kur'an'dan) önce (onlar) insanlar için bir hidayet idiler. Doğruyu yanlıştan ayıran (Furkan)ı da indirdi. Gerçek şu ki, Allah'ın ayetlerini inkâr edenler için şiddetli bir azab vardır. Allah güçlüdür, intikam alıcıdır. (3/4)

Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakınırsanız, size doğruyu yanlıştan ayıran bir nur ve anlayış (furkan) verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah büyük fazl sahibidir. (8/29)

Andolsun, Biz Musa'ya ve Harun'a, takva sahipleri için bir aydınlık ve bir öğüt (zikir) olarak, hak ile batılı birbirinden ayıran (furkan)ı verdik. (21/48)

Amelelere uyarıcı olsun diye, kuluna Furkan'ı indiren (Allah) ne yücedir. (25/1)

- G -

GAFLET

Onların kendi sözlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerine karşı inkar sapmaları, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve: "Kalplerimiz örtülüdür" demeleri nedeniyle (onları lanetledik.) Hayır; Allah, inkarları dolayısıyla ona (kalplerine) damga vurmuştur. Onların azı dışında, inanmazlar. (4/155)

Biz Kitabı üzerine yazılı bir kağıtta göndersek ve onlar elleriyle dokunsalar bile, inkar edenler, tartışmasız: "Bu apaçık bir büyüden başkası değildir" derler. (6/7)

Onlar: "Allah, beşere hiç bir şey indirmemiştir" demekle Allah'ı, kadrihin hakkını vererek takdir edemediler. De ki: "Musa'nın insanlara bir nur ve hidayet olarak getirdiği ve sizin de (parça parça) kağıtlar üzerinde yazılı kılıp (bir kısmını) açıkladığımız ve çoğunun gözardı ettiğiniz kitabı kim indirdiği Sizin ve atalarınızın bilmediği şeyler size öğretilmiştir." De ki: "Allah." Sonra Onları bırak, içine "daldıkları saçma uğraşlarında" oyalanıp-dursunlar. (6/91)

Onlar: "Bizi büyülemek için mucize (ayet) olarak her ne getirirsen getir, yine de biz sana inanacak değiliz" dediler. (7/132)

Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları ayetlerimden engelleyeceğim. Onlar her ayeti görseler bile ona inanmazlar; dosdoğru yolu (rüşd yolunu) da görseler, yol olarak benimsemmezler, azgınlık yolunu, gördüklerinde ise onu yol olarak benimserler. Bu, onların ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan gafil olmaları dolayısıyladır. (7/146)

Andolsun, cehennem için cinlerden ve insanlardan çok sayıda kişi yaratık (hazırladık). Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktır. İşte bunlar gafil olanlardır. (7/179)

Rabbini, sabah akşam, yüksek olmayan bir sesle, kendi kendine, ürpertiyle, yalvara yalvara ve için için zikret. Gaflete kapılanlardan olma. (7/205)

Sonra onun ardından kendi kavimlerine (başka) elçiler gönderdik; onlara apaçık belgeler getirmişlerdi. Ama daha önce onu yalanlamaları nedeniyle inanmadılar. İşte Biz, haddi aşanların kalplerini böyle mühürlüyoruz. (10/74)

Onlar, Allah'ın, kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlendiği kimselerdir. Gafil olanlar onların ta kendileridir. (16/108)

"Kur'an okuduğun zaman seninle ahirete inanmayanlar arasında görünmez bir perde kıldı." (17/45)

"Ve onların kalpleri üzerine, onu kavrayıp anlamalarını engelleyen kabuklar, kulaklarına da bir ağırlık koyduk. Sen Kur'an'da sadece Rabbini "bir ve tek" (ilah olarak) andığın zaman, nefretle kaçır vaziyette" gerisin geriye giderler." (17/46)

"Kendisine Rabbinin ayetleri öğütlerle hatırlatıldığı zaman, sırt çeviren ve ellerinin önden gönderdikleri (amelleri)ni unuttandan daha zalim kimdir? Biz gerçekten, kalpleri üzerine onu kavrayıp anlamalarını engelleyen bir perde (gerdik), kulaklarına bir ağırlık koyduk. Sen onları hidayete çağırırsan bile, onlar sonsuza kadar asla hidayet bulamazlar." (18/57)

"Andolsun, sen bundan gaflet içindeydin; işte Biz de senin üzerindeki örtüyü açıp-kaldırdık. Artık bugün görüş-gücün keskin-dir." (50/22)

"Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının (aldatıcı) süsünü iste-

yerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini Bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (hevasına)' uyan ve işinde aşırılığa gidene itaat etme." (18/28)

"İş(in) hükme bağlanıp biteceği, hasret gününe karşı onları uyar; onlar bir gaflet içindeirdiler ve onlar inanmıyorlar." (19/39)

"İnsanları sorgulama (zamanı) yaklaştı, kendileri ise gaflet içinde yüz çeviriyorlar." (21/1)

"Gerçek olan va'd yaklaştıdır, işte o zaman, inkar edenlerin gözleri yuvalarından fırlayacak: "Eyvahlar bize, biz bundan tam bir gaflet içindeydik, hayır, bizler zalim kimselerdik" (diyecekler)"(21/97)

"Artık sen onları, belli bir süreye kadar kendi gafletleri içinde bırak (23/54)

"Hayır, onların kalpleri bundan dolayı bir gaflet içinde. Üstelik onların, bunun dışında yapmakta oldukları (birtakim şeyler) vardır; onlar bunun için çalışmaktadırlar." (23/63)

"Andolsun onlara; "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak ol-san, tartışmasız; "Allah" diyecekler. De ki; "Hamd Allah'ındır." Hayır, onların çoğu bilmezler." (31/25)

"Dediler ki: "Bizi kendisine çağırıldığın şeye karşı kalblerimiz bir örtü içindedir, kulaklarımızda bir ağırlık, bizimle senin aranda bir perde vardır. Artık sen, (yapabileceğini) yap, biz de gerçekten yapıyoruz." (41/5)

"Şimdi sen, kendi hevasını ilah edinen ve Allah'ın bir ilim üzere kendisini saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlendiği ve gözü üstüne bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Artık Allah'tan sonra ona kim hidayet verecektir? Siz yine de öğüt alıp-düşünmüyor musunuz?" (45/23)

"Andolsun, sen bundan gaflet içindeydin; işte Biz de senin üzerindeki örtüyü açıp-kaldırdık. Artık bugün görüş-gücün keskin-dir." (50/22)

"Bu, onların iman etmeleri sonra inkar etmeleri dolayısıyla böyledir. Böylece kalplerinin üzerini mühürlenmiştir, artık onlar kavrayamazlar." (63/3)

De ki: "Allah sizi diriltiyor, sonra sizi öldürüyor, sonra kendisinde hiç bir kuşku olmayan kıyamet günü O sizi bir araya getirip-toplayacaktır. Ancak insanların çoğu bilmezler." (45/26)

GALİP

Talut, orduyla birlikte ayrıldığında dedi ki: "Doğrusu Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse, artık o benden değildir ve kim de -elyle bir avuç alanlar hariç- onu tadmazsa bendendir. Küçük bir kısmı hariç (hepsi sudan) içti. O, kendisiyle beraber iman edenlerle (ırmağı) geçince onlar (geride kalanlar): "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı (koyacak) gücümüz yok" dediler. (O zaman) Muhakkak Allah'a kavuşacaklarını umanlar (şöyle) dediler: "Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir." (2/249)

Öyleyse, dünya hayatına karşılık ahireti satın alanlar, Allah yolunda savaşsınlar; kim Allah yolunda savaşırken, öldürülür ya da galip gelirse ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/74)

Korkanlar arasında olup da Allah'ın kendilerine nimet verdiği iki kişi: "Onların üzerine kapıdan girin. Girserseniz, şüphesiz sizler galibsiniz. Eğer mü'minlerdenseniz, yalnızca Allah'a tevekkül edin." dedi. (5/23)

Kim Allah'ı, Resülül'nü ve iman edenleri dost (veli) edinirse, hiç şüphe yok, galip gelecek olanlar, Allah'ın taraftarlarıdır. (5/56)

Sihirbazlar Firavun'a gelip dediler ki: "Eğer biz galip olursak,

KURAN FİHRİSTİ

herhalde bize bir karşılık (armağan) var, değil mi?" (7/113)
Nasıl olabilir ki!.. Eğer size karşı galip gelirlerse size karşı ne 'akrabalık bağlarını', ne de 'sözleşme hükümlerini' gözetip-tanırlar. Sizi ağızlarıyla hoşnut kılarlar, kalpleri ise karşı koyar. Onların çoğu fasik kimselerdir. (9/8)

Onu satın alan bir Mısırlı (aziz,) karısını: "Onun yerini üstün tut (ona güzel bak), umulur ki bize bir yararı dokunur ya da onu evlat ediniriz" dedi. Böylelikle Biz, Yusuf'u yeryüzünde (Mısır'da) yerleşik kıldık. Ona sözlerin yorumundan (olan bir bilgiyi) öğrettik. Allah, emrinde galib olandır, ancak insanların çoğu bilmezler. (12/21)

Böylece, Allah'ın va'dinin hak olduğunu ve gerçekten kıyametin, kendisinde şüphe bulunmadığını bilmeleri için (şehir halkına ve sonraki insan kuşaklarına) onları buldurmuş olduk. (Onları görenler) Kendi aralarında durumlarını tartışıyorlardı, (bir kısmı) dedi ki: "Onların üstüne bir bina inşa edin, Rableri onları daha iyi bilir." Onların işine galip gelen (sözleri geçen)ler ise: "Üstlerine mutlaka bir mescid yapmalıyız" dediler. (18/21)

"Umarız ki, eğer galip gelirse biz de büyüçülere uyarız." (26/40)
Büyüçüler geldiklerinde, Firavun'a: "Şayet biz galip gelirsek, bize bir ücret var gerçekten, değil mi?" dediler. (26/41)

(Allah) Dedi ki: "Pazunu kardeşinle pekiştirip güçlendireceğiz; sizin ikinize de öyle bir 'güç ve yetki' vereceğiz ki, ayetlerimiz sayesinde size erişemeyecekler. Siz ve size uyanlar galip olacaksınız." (28/35)

Allah, inkar edenleri kin ve öfkeleriyle geri çevirdi, onlar hiç bir hayra varamadılar. Savaşta Allah (yardımcı ve zafer nasib edici olarak) mü'minlere yetti. Allah çok güçlüdür, üstün ve galib olandır. (33/25)

Allah, yazmıştır: "Andolsun, Ben galip geleceğim ve elçilerim de." Gerçekten Allah, en büyük kuvvet sahibidir, güçlü ve üstün olandır. (58/21)

GANİMETLER

Bilin ki, 'ganimet olarak ele geçirdiğiniz' şeylerin beşte biri muhakkak Allah'ın, Resülün, yakınların, yetimlerin, yoksulların ve yolcunundur. Eğer, Allah'a, hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün, iki ordunun karşı karşıya geldiği hümde (Bedir'de) kulumuza indirdiğimize iman ediyorsanız (ganimeti böyle bölüşün). Allah, herşeye güç yetirendir. (8/41)

Ve eğer eşlerinizden (kafirlerle kaçmalarından dolayı) herhangi bir şey kafirlere geçer, böylece siz de (savaşta onları yenip) ganimete kavuşursanız, eşleri (kaçıp) gidenlere, (mehir olarak) harcama yaptıklarının bir mislini verin. Kendisine iman ettiğiniz Allah'tan sakının. (60/11)

Artık ganimet olarak elde ettiklerinizden helal ve temiz olarak yiyin ve Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, başışlayandır esirgeyendir. (8/69)

Ve alacakları birçok ganimetleri de. Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (48/19)

Ve (daha) başka (nice nimetler de ki) siz henüz onlara güç yetirmiş değilsiniz; (ama) gerçekten Allah, onları kuşatmıştır. Allah, herşeye güç yetirendir. (48/21)

Onlardan Allah'ın elçisine verdiği 'fey'e' gelince ki siz buna karşı (bunu elde etmek için) ne at ne deve sürdünüz. Ancak Allah, elçilerini dilediklerinin üstüne musallat kılar. Allah, herşeye güç yetirendir. (59/6)

Allah'ın o (fethedilen) şehir halkından, Resülüne verdiği fey,

Allah'a, Resül'e, (ve Resül'e) yakın akrabaları olanlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Öyle ki, (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın. Resül, size ne verirse artık onu alın sizi neden sakındırırsa artık ondan sakının ve Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, cezası (ikâbı) pek şiddetli olandır. (59/7)

(Bundan başka bu mallar) Hicret eden fakirleredir ki, onlar Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) arayıp Allah'a ve O'nun Resülü'ne yardım ederlerken, yurtlarından ve mallarından sürülüp çıkarılmışlardır. İşte bunlar, sadık olanlar bunlardır. (59/8)

Sana savaş-ganimetlerini sorarlar. De ki: "Ganimetler, Allah'ın ve Resülündür. Buna göre eğer, mü'min iseniz Allah'tan korkup-sakının, aranızı düzeltin ve Allah'a ve Resülü'ne itaat edin." (8/1)

Artık ganimet olarak, elde ettiklerinizden helal ve temiz olarak yiyin ve Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, başışlayandır esirgeyendir. (8/69)

GAYB

Onlar gaybe inanırlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (2/3)

(Allah:) "Ey Adem, bunları onlara isimleriyle haber ver" dedi. O, bunları onlara isimleriyle haber verince de dedi ki: "Size demedi mi, göklerin ve yerin gaybını gerçekten ben bilirim, gizli tuttuklarınızı ve açığa vurduklarınızı da ben bilirim." (2/33)

Bunlar gayb haberlerindendir; bunları sana vahyedyorum. Onlardan hangisi Meryem'i sorumluluğuna alacak diye kalemleriyile kur'a atarlarken sen yanlarında değildin; çekişirlerken de yanlarında değildin. (3/44)

Allah murdar olanı, temiz olandan ayırd edinceye kadar mü'minleri sizin kendisi üzerinde bulunduğunuz durumda bırakacak değildir. Allah, sizi gayb üzerine muttali kılacak değildir. Ama Allah, elçilerinden dilediğini seçer. Öyleyse siz de Allah'a ve elçisine iman edin. Eğer, iman eder ve sakınırsanız sizin için büyük bir ecir vardır. (3/179)

De ki: "Size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum ve ben size bir meleğim de demiyorum. Ben, bana vahyedilenden başkasına uymam." De ki: "Kör olanla, gören bir olur mu? Yine de düşünmeyecek misiniz?" (6/50)

Gaybın anahtarları O'nun Katındadır. O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir. O bilmezsiniz bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi (ve herşey) apaçık bir kitaptadır. (6/59)

O, gökleri ve yeri hak olarak yaratandır. O'nun "Ol" dediği gün (herşey) olur. O'nun sözü haktır. Sur'a üfürüldüğü gün, mülk O'nundur. O, gaybı ve müşahede edilebileni bilendir. O, hüküm ve hikmet sahibi olandır haberdar olandır. (6/73)

De ki: Allah'ın dilemesi dışında, kendim için yarardan ve zarardan (hiçbir şeye) malik değilim. Eğer gaybı bilebilseydim muhakkak hayırdan yaptıklarımı arttırdırdım ve bana bir kötülük dokunmazdı. Ben, iman eden bir topluluk için bir uyarıcı ve bir müjde vericiden başkası değilim. (7/188)

"Onlara geri döndüğünüzde size özür belirttiler. De ki: Özür belirtmeyiniz, size kesin olarak inanmıyoruz. Allah, bize durumunuzu haber vermiştir. Yaptıklarınızı Allah, görecektir O'nun elçisi de. Sonra gaybı da müşahede edilebileni de bilen'e döndürüleceksiniz ve O, yaptıklarınızı size haber verecektir. (9/94)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

"Bir de derler ki: Rabbinden Allah'ın üzerine bir ayet (mucize) indirilse ya!.. De ki: Gayb yalnızca Allah'ındır siz bekleyedurun; ben de sizlerle birlikte bekleyenlerdenim. (10/20)

"Ben, size Allah'ın hazineleri yanımdadır, demiyorum, gaybı da bilmiyorum. Melek olduğumu, söylemiyorum ve gözlerinizin aşığılık gördüklerine Allah kesin olarak bir hayır vermez de demiyorum. Nefislerinde olanı Allah, daha iyi bilir. Bu durumda (bunun aksini yaparsam) gerçekten o zaman zalimlerdenim (demek)dir. (11/31)

Göklerin ve yerin gaybı Allah'ındır bütün işler O'na döndürülür; öyleyse O'na kulluk edin ve O'na tevekkül edin. Senin Rabbin, yaptıklarından habersiz değildir. (11/123)

Bu sana vahyettiğimiz gayb haberlerindedir. Yoksa onlar (Yusuful'un kardeşleri) o hileli-düzeni kurarlarken yapacakları işe topluca karar verdikleri zaman sen yanlarında değildin. (12/102)

O, gaybı da müşahade edileni de bilendir. Pek büyüktür, yücedir. (13/9)

Göklerin ve yerin gaybı Allah'a aittir. (Kıyamet) Saatin(in) emri de yalnızca (süratli) göz açıp kapama gibidir veya daha yakındır. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (16/77)

De ki: "Ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybı O'nundur. O ne güzel görmekte ve ne güzel işitmektedir. O'nun dışında onların bir velisi yoktur. Kendi hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz." (18/26)

Adn cennetleri (onlarındır) ki, Rahman (olan Allah onu) Kendi kullarına gaybtan vadedmiştir. Şüphesiz O'nun va'di yerine gelecektir. (19/61)

Onlar, Rablerine karşı gayb ile (O'nu görmedikleri halde) bir haşyet içindedirler ve onlar kıyamet saatinden 'içleri titremekte olanlardır.' (21/49)

Gaybı ve müşahade edilebileni bilendir; onların ortak koştuklarından yücedir. (23/92)

De ki: "Göklerde ve yerde gaybı Allah'tan başka kimse bilmez. Onlar, ne zaman dirileceklerinin şuuruna varmıyorlar." (27/65) İşte gaybı da, müşahade edilebileni de bilen, üstün ve güçlü olan esirgeyen O'dur. (32/6)

İnkâr edenler dediler ki: "Kıyamet-saati bize gelmez." De ki: "Hayır, gaybı bilen Rabbime andolsun o muhakkak size gelecektir. Göklerde ve yerde zerre ağırlığına hiçbir şey O'ndan uzak (saklı) kalmaz. Bundan daha küçük olanı da daha büyük olanı da istisnasız mutlaka apaçık bir kitapta (yazılı)dır." (34/3)

Oysa daha önce onu inkâr etmişlerdi; onlar, uzak bir yerden gayba atıp tutuyorlardı (dil uzatıyorlardı). (34/53)

hiçbir günahkar, bir başka günahkarın günahını yüklenemez. Eğer yükü ağır olan kimse (bir başkasını) onu taşımaya çağırsa -bu yakın-akrabası da olsa- kendisine ondan hiçbir şey yükletilmez. Sen yalnızca gayb ile Rablerinden 'içleri titreyerek-korkmakta' olanları ve dosdoğru namazı kılanları uyarırsın. Kim temizlenip-arınırsa artık o kendi nefsi için temizlenip-arınmıştır. Sonunda dönüş Allah'adır. (35/18)

Şüphesiz Allah, göklerin ve yerin gaybını bilendir. Gerçek şu ki, O sinelerin özünde (saklı) olanı bilir. (35/38)

Sen ancak zikre (Kur'an'a) uyan ve gayb ile Rahman olan (Allah'a) karşı içi titreyerek korku duyan kimseyi uyarırsın. İşte böylesini bir bağışlanma ve üstün bir ecirle müjdele. (36/11)

De ki: "Ey gökleri ve yeri yaratan gaybı ve müşahade edilebileni bilen Allah'ım. Anlaşmazlığa düşükleri şeylerde kullarının arasında sen hüküm vereceksin." (39/46)

Şüphesiz Allah, göklerin ve yerin gaybını bilir. Allah, yaptıklarını görendir. (49/18)

Görmediği halde Rahman'a karşı 'içi titreyerek korku duyan' ve 'içten Allah'a yönelmiş' bir kalp ile gelen içindir. (50/33) Yoksa gayb (bilgisi) onların Katında mıdır böylece yazıp-duruyorlar? (52/41)

Gaybın ilmi onun yanında da o mu görüyor? (53/35)

Andolsun Biz, elçilerimizi apaçık belgelerle gönderdik ve insanlara adaleti ayakta tutsunlar diye onlarla birlikte kitabı ve mizanı indirdik. Ve kendisine çetin bir sertlik ve insanlar için (çeşitli) yararlar bulunan demiri de indirdik; öyle ki Allah, Kendisine ve elçilerine gayb ile (görmedikleri halde) kimlerin yardım edeceğini bilsin (ortaya çıkarsın). Şüphesiz Allah, büyük kuvvet sahibidir üstün olandır. (57/25)

O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Gaybı da, müşahade edilebileni de bilendir. Rahman Rahim olan O'dur. (59/22)

De ki: "Elbette sizin kendisinden kaçtığınız ölüm, şüphesiz sizinle karşılaşp-buluşacaktır. Sonra gaybı da müşahade edilebileni de bilen (Allah'a) döndürüleceksiniz; O da, size yaptıklarınızı haber verecektir." (62/8)

Gaybı da müşahade edilebileni de bilen, Aziz (üstün ve güçlü), Hakim (hüküm ve hikmet sahibi)dir. (64/18)

Gerçek şu ki, Rablerinden gayb ile (O'nu görmedikleri halde) içleri titreyerek-korkanlara gelince; onlar için bir mağfiret (bağışlanma) ve büyük bir ecir vardır. (67/12)

Yoksa gayb (görünmeyenin bilgisi) onların yanında mıdır ki kendileri yazıp duruyorlar? (68/47)

O, gaybı bilendir. Kendi gaybını (görülmez bilgi hazinesini) kimseye açık tutmaz (ona muttallı kılmaz.) (72/26)

O, gayb (haberlerin)e karşı (söylediklerinden dolayı) suçlanamaz (ya da cimrilikle bulunup kıskançlık yapmaz.) (81/24)

GAZAP

Gazaba uğrayanların ve sapmışlarınkine değil. (1/7)

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarmısak, mercimek ve soğan çıkarsın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırı çiğnemelerindendi. (2/61)

Allah'ın kullarından, dilediğine Kendi fazlından (peygamberliği) indirmesini 'kıskanarak ve hakka baş kaldıracak' Allah'ın indirdiklerini tanımamakla, nefislerini ne kötü şeye karşılık sattılar. Böylelikle gazab üstüne gazaba uğradılar. Fakirler için alçaltıcı bir azab vardır. (2/90)

Her nerede bulunurlarsa bulunsunlar -Allah'ın ipine ve insanların ipine (ahdine) sığınanlar başka- onlara zillet (zorluk damgası) vurulmuştur. Onlar, Allah'tan bir gazaba uğradılar da üzerlerine aşağılanma (damgası) vuruldu. Bu, Allah'ın ayetlerini inkâr etmeleri ve peygamberleri haksız yere öldürmeleri nedeniyledir. (Yine) Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları dolayısıyladır. (3/112)

Allah'ın rızasına uyan kişi, Allah'tan bir gazaba uğrayan ve barınma yeri cehennem olan kişi gibi midir? Ne kötü barnaktır o. (3/162)

KURAN FİHRİSTİ

De ki: "Allah Katında, 'kesinleşmiş bir ceza olarak' bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Allah'ın kendisine lanet ettiği, ona karşı gazablandığı ve onlardan maymunlar ve domuzlar kıldığı ile tağuta tapanlar; işte bunlar, yerleri daha kötü ve dümdüz yoldan daha çok sapmışlardır." (5/60)

Onlardan çoğunun inkâra sapanlarla dostluklar kurduklarını görürsün. Kendileri için nefislerinin takdim ettiği şey ne kötüdür. Allah onlara gazablandı ve onlar azabda ebedi kalacaklardır. (5/80)

Andolsun" dedi. "Rabbinizden üzerinize iğrenç bir azab ve gazab gerekli kılındı. Allah'ın kendileri hakkında hiçbir delil indirmediği ve sizin ile babalarınızın isimlendirdiği (düzüp uydurduğu) birtakım isimler (düzme tanrılar ve kurallar) adına mı benimle mücadele ediyorsunuz? Öyleyse bekleyedurun; şüphesiz, ben de sizlerle birlikte bekleyenlerdenim." (7/71)

Şüphesiz, buzağıyı (tanrı) edinenlere Rablerinden bir gazab ve dünya hayatında bir zillet yetiştirecektir. İşte Biz, 'yalan düzüp-uyduranları' böyle cezalandırırız. (7/152)

Kim onlara böyle bir günde -yine savaşmak için bir yana çekilen ya da bir başka bölüğe katılmak için yer tutanın dışındakasını çevirirsek, gerçekten o, Allah'tan bir gazaba uğramıştır ve onun barınma yeri cehennemdir. Ne kötü bir yataktır o. (8/16)

Onlardan sadakalar konusunda seni yadırgayacaklar vardır. Ondaki kendilerine verilirse hoşlanırlar, kendilerine verilmediği zaman bu sefer gazablanırlar. (9/58)

Kim imanından sonra Allah'a (karşı) inkâra sapıp da, -kalbi imanla tatmin bulunmuş olduğu halde baskı altında zorlanan hariç- inkâra göğüs açarsa, işte onların üstünde Allah'tan bir gazab vardır ve büyük azab onlarındır. (16/106)

Size, rızık olarak verdiklerimizden temiz olanlarından yiyin, bu konuda azgınlık yapmayın, yoksa gazabım üzerinize kaçınılmaz olarak iner: benim gazabım, kimin üzerine inerse, muhakkak o, tepetaklak düşmüştür. (20/81)

Bunun üzerine Musa, kavmine oldukça kızgın, üzgün olarak döndü. Dedi ki: "Ey kavmim, Rabbiniz size güzel bir vaatte bulunmadı mı? Size (verilen) söz (ya da süre) pek uzun mu geldi? Yoksa Rabbinizden üzerinize kaçınılmaz bir gazabın imesini mi istediniz de bana verdiğiniz sözden caydınız?" (20/86)

Beşinci (yemini) ise, eğer o (kocasını) doğru söylüyor ise, Allah'ın gazabının muhakkak kendi üzerinde olması(nı kabul etmesi)dır. (24/9)

(Ateş,) Onları uzak bir yerden gördüğünde, onlar bunun gazab-ı öfkesini ve uğultusunu işitirler. (25/12)

Yeryüzünde sizi halifeler kılın O'dur. Öyleyse kim inkâr ederse, artık inkâr kendi aleyhinedir. Rableri Katında kafir olanlara kendi inkârları gazabtan başkasını arttırmaz ve kafir olanlara kendi inkârları kayıptan başkasını arttırmaz. (35/39)

Şüphesiz küfredenlere de (şöyle) seslenilir: "Allah'ın gazablanması, elbette sizin kendi nefislerinize gazablanmanızdan daha büyüktür. Çünkü siz, imana çağırıldığınız zaman inkâr ediyordunuz. (40/10)

O'na icabet olunduktan sonra, Allah hakkında (sözde) 'deliller öne sürüp tartışanların' delilleri, Rableri Katında geçersizdir. Onların üzerinde bir gazab vardır ve şiddetli azab onlarıdır. (42/16)

(Bunlar,) Büyük günahlardan ve çirkin -utanmazlıklardan kaçınanlar ve gazablandıkları zaman bağışlayanlar. (42/37)

İşte böyle; çünkü gerçekten onlar, Allah'ı gazablandıran şey

uydular ve O'nu razı edecek şeyleri çirkin karşıladılar; bundan dolayı (Allah,) amellerini boşa çıkardı. (47/28)

Bir de; kötü bir zan ile zanda bulunan münafik erkeklerle münafik kadınları ve müşrik erkeklerle müşrik kadınları azablandırması için. O kötülük çemberi, tepelerine insin. Allah, onlara karşı gazablanmış, onları lanetlemiş ve onlara cehennemi hazırlamıştır. Varacakları yer ne kötüdür. (48/6)

Allah'ın kendilerine karşı gazablandığı bir kavmi veli (dost ve mütefik) edinenleri görmedin mi? Onlar, ne sizdendirler, ne onlardan. Kendileri de (açıkça gerçeği) bildikleri halde, yalan üzerine yemin ediyorlar. (58/14)

Ey iman edenler, Allah'ın kendilerine karşı gazablandığı bir kavmi veli (dost ve mütefik) edinmeyin; ki onlar, kafirlerin mezar halkından umut kesmeleri gibi ahiretten umut kesmişlerdir. (60/13)

Yapmayacağınız şeyi söylemeniz, Allah Katında bir gazab (konusu olması) bakımından büyüdü (büyük bir suç teşkil etti). (61/3)

GEBELİK

O, sizi tek bir nefisten yarattı ve kendisiyle durulup-yatışması için ondan eşini var etti. Onu (eşini) örtüp-bürüyünce, o da bir yük yüklendi de bununla (bir süre) gezindi. Nitekim ağırlaşınca, ikisi Rableri olan Allah'a dua ettiler: "Eğer bize salih (bir çocuk) verersen, andolsun şükredenlerden olacağız." (7/189)

Allah, her dişinin neyi yüklediğini (neye hamile kaldığını) ve döl yataklarının neyi eksiltip neyi eklediğini bilir. O'nun Katında herşey bir miktar (ölçü) iledir. (13/8)

Böylelikle ona gebe kaldı, sonra onunla ıssız bir yere çekildi. (19/22)

Onu gördüğünüz gün, her emzikli kendi emzirdiğini unutup geçecek ve her gebe kendi yükünü düşürecekler. İnsanları da sarhoş olmuş görürsün, oysa onlar sarhoş değildirler. (22/2)

Biz insana anne ve babasını (onlara iyilikle davranmayı) tavsiye ettik. Annesi onu, zorluk üstüne zorlukla (karınıda) taşımıştır. Onun (sütten) ayrılması, iki yıl içindedir. "Hem Bana, hem anne ve babana şükret, dönüs yalnız Banadır." (31/14)

Allah sizi topraktan yarattı, sonra bir damla sudan. Sonra da sizi çift çift kıldı. O'nun bilgisi olmaksızın, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Ömrü sürene, ömür verilmesi ve onun ömründen kısaltılması da mutlaka bir kitapta (yazılı)dır. Gerçekten bu, Allah'a göre kolaydır. (35/11)

Kıyamet-saatinin ilmi O'na döndürülür. O'nun ilmi olmaksızın, hiçbir meyve tomurcuğundan çıkmaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Onlara: "Benim ortaklarım nerede" diye sesleneceği gün, dediler ki: "Sana arzettik ki, bizden hiçbir şahid yok." (41/47)

46/15- Biz insana, 'anne ve babasına' iyilikle davranmasını tavsiye ettik. Annesi onu güçlkle taşıdı ve onu güçlkle doğurdu. Onun (hamilelikte) taşınması ve sütten kesilmesi, otuz aydır. Nihayet güçlü (erginlikte) çağına erip kırk yıl (yaşın)a ulaşınca, dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve senin razı olacağıın salih bir amelde bulunmamı bana ilham et; benim için soyumda salahı ver. Gerçekten ben tevbe edip Sana yöneldim ve gerçekten ben Müslümanlardanım." Kadınlarınızdan artık adetten kesilmiş olanlarla henüz adet görmemiş bulunanların iddet (bekleme süre)leri, -eğer şüpheye

Harun Yahya (Adnan Oktar)

düŖecek olursanız (bilin ki)- üç aydır. Hamile kadınların bekleme-süresi ise, yüklerini bırakmaları (ile biter). Kim Allah'tan korkup-sakınırsa (Allah) ona işinde yararlı kolaylık gösterir. (65/4) (Boşadığınız) Kadınları, gücünüz oranında oturmakta olduğunuz yerin bir zanında tutarın, onlara 'darlık ve sıkıntıya düşürmek amacıyla' zarf vermeyin. Eğer onlar hamile iseler, yüklerini bırakıncaya (doğumlarını yapıncaya) kadar onlara nafaka verin. Şayet sizler için (çocuğu) emzirilirse, onlara ücretlerini ödeyin. (Durum ve ilişkilerinizi) Kendi aranızda maruf (güzellik ve İslam'a uygun bir tarz) üzere görüŖüp-konuşun. Eğer güçlük içine girerseniz, bu durumda (çocuğu) onun (babası) için bir başkası emzirebilir. (65/6) Gebe develer, kendi başına terk edildiği zaman, (81/4)

GECE

Hani Musa ile kırk gece için sözleşmiştik. Ama sonra siz, onun arkasından buzağıyı (tanrı) edinmiş ve (böylece) zalimler olmuştunuz. (2/51)

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün ard arda geliŖinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (2/164)

Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaŖmak size helal kılındı. Onlar, sizin örtüleriniz, siz de onlara örtüsünüz. Allah, gerçekten sizin, nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu bildi, tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık onlara yaklaŖın ve Allah'ın sizin için yazdıklarını dileyin. Fecir vakti, sizce beyaz iplik siyah iplikten ayır edilinceye kadar yişin, için, sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafta olduğunuz zamanlarda onlara (kadınlarınıza) yaklaŖmayın. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, (sakın) onlara yanaşmayın. İŖte Allah, insanlara ayetlerini böylece açıklar; umulur ki sakınırlar. (2/187)

Onlar ki, mallarını gece, gündüz; gizli ve açık infak ederler. Artık bunların ecirleri Rableri Katındadır, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/274)

Geceyi gündüze bağlayıp-katarsın, gündüzü de geceye bağlayıp-katarsın; diriýi öldüren çıkarırsın, ölüýü de diriden çıkarırsın. Sen, dilediğine hesapsız rızık verirsin." (3/27)

Onların hepsi bir değildir. Kitap Ehli'nden bir topluluk vardır ki, gece vaktinde ayakta durup Allah'ın ayetlerini okuyarak secdeye kapanırlar. (3/113)

Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün ardarda geliŖinde temiz akıl sahipleri için gerçekten ayetler vardır. (3/190)

Onlar, insanlardan gizlemler de Allah'tan gizlemezler. Oysa O, kendileri, sözden (plan olarak) hoşnut olmayacağı şeyi 'geceleeri düzenleyip kurarlarken,' onlarla beraberdir. Allah, yaptıklarını kuşatandır. (4/108)

Geceleyin ve gündüzün barınan herşey O'nundur. O, işitendir, bilendir. (6/13)

Sizi geceleyin öldüren (uyutan) ve gündüzün 'güç yetirip etkilemekte (yapıp kazanmakta) olduklarınızı' bilen, sonra adı konulmuş ecel doluncaya kadar onda sizi diriltten (uyandıran) O'dur. Sonra 'en son dönüşünüz' O'nadır. Sonra yapmakta olduklarınızı size O haber verecektir. (6/60)

Gece, üstünü örtüp bürüyünce bir yıldız görmüş ve demişti ki:

"Bu benim rabbimdir." Fakat (yıldız) kayboluverince: "Ben kaybolup-gidenleri sevmem" demişti. (6/76)

O sabahı yarıp çıkarandır. Geceyi bir sükn (dinlenme), Güneş ve Ay'ı bir hesap (ile) kıldı. Bu, üstün ve güçlü olan, bilen Allah'ın takdirdir. (6/96)

Biz nice ülkeleri yıkıma uğrattık. Geceleri uyurlarken ya da gündüzün dinlenirken Bizim zorlu azabımız onlara geliverdi. (7/4)

Gerçekten sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden Allah'tır. Gündüzü, durmaksızın kendisini kovalayan geceyle örten, Güneş'e, Ay'a ve yıldızlara Kendi buyruğuyla baş eğdiredir. Haberiniz olsun, yaratmak da, emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir. (7/54)

O ülkeler halkı, geceleri uyurken, onlara zorlu azabımızın gelmeyeceğinden güvende miydiler? (7/97)

Musa ile otuz gece için sözleştik ve ona bir on daha ekledik. Böylece Rabbinin belirlediği süre, kırk geceye tamamlandı. Musa, kardeşi Harun'a "Kaviminde benim yerime geç, islah et ve bozguncuların yolunu tutma" dedi. (7/142)

Gerçekten, gece ile gündüzün ardarda geliŖinde ve Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı şeylerde korkup-sakınan bir topluluk için elbette ayetler vardır. (10/6)

Dünya hayatının örneği, ancak gökten indirdiğimiz, onunla insanların ve hayvanların yediği yeryüzünün bitkisi karışmış olan bir su gibidir. Öyle ki yer, güzelliğini takınıp süslendiği ve ahali gerçekten ona güç yetirdiklerini sanmışlarken (işte tam bu sırada) gece veya gündüz ona emrimiz gelmiştir de, dün sanki hiçbir zenginliği yokmuş gibi, onu kökünden biçilip atılmış bir durumda kılmışız. Düşünen bir topluluk için Biz ayetleri böyle birer birer açıklarız. (10/24)

Kötülükler kazanmış olanlar ise; her bir kötülüğün karşılığı, kendi mislidir. Bunları bir zillet sarıp kaplar. Onları Allah'tan (kurtaracak) hiçbir koruyucu yok. Onların yüzleri, sanki bir karanlık gecenin parçalarına bürünmüş gibidir. İŖte bunlar ateşin halkıdır; orada süresiz kalacaklardır. (10/27)

De ki: "Düşündünüz mü hiç, eğer O'nun azabı size gece veya gündüz geliverirse, suçlu-günahkarlar, bunu ne diye erkene almak istiyorlar?" (10/50)

O, dinlenmeniz için geceyi, gündüzü de aydınlatıcı (mubsir) olarak sizin için yaratmıştır. Şüphesiz işitebilen bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (10/67)

(Elçiler) Dediler ki: "Ey Lut, biz Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana kesin olarak ulaşamazlar. Gecenin bir parçasında ailenle birlikte yürü (yola çık). Sakın, hiçbiriniz dönüp arkasına bakmasın; fakat senin karın başka. Çünkü onlara isabet edecek olan, ona da isabet edecektir. Onlara va'dolunan (azab) sabah vaktidir. Sabah da yakın değil mi?" (11/81)

Gündüzün iki tarafında ve gecenin (gündüze) yakın saatlerinde namazı kıl. Şüphesiz iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, öğüt alanlara bir öğüttür. (11/114)

Ve O, yeri yayıp uzatan, onda sarsılmaz-dağlar ve ırmaklar kılandır. Orada ürünlerin her birinden ikişer çift yaratmıştır; geceyi gündüze bürümektedir. Şüphesiz bunlarda düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (13/3)

Sizden sözü saklı tutan da, onu açığa vuran da, geceleyin gizlenen de ve gündüzün ortaklığa gezen de (O'nun Katında bile bakımından) birdir. (13/10)

Güneş'i ve Ay'ı hareketlerinde sürekli emrinde amade kılan,

KURAN FİHRİSTİ

geceyi ve gündüzü de emrinize amade kılandır. (14/33)
Hemen aileni gecenin bir bölümünde yola çıkar, sen de onların arından git ve sizden hiç kimse arkasına bakmasın; emrolunduğunuz yere gidin." (15/65)
Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı sizin emrinize verdi; yıldızlar da O'nun emriyle emre hazır kılınmıştır. Şüphesiz bunda, aklını kullanabilen bir topluluk için ayetler vardır. (16/12)
Bir kısım ayetlerimizi kendisine göstermek için, kulunu bir gece Mescid-i Haram'dan, çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya götürün O (Allah) yücedir. Gerçekten O, işitendir, görendir. (17/1)
Biz geceyi ve gündüzü iki ayet kıldık; gece ayetini sildik de Rabbinizden bir fazl aramanız, yılların sayısını ve hesabı öğrenmeniz için gündüzün ayetini aydınlatıcı kıldık. Biz, herşeyi yeterince açıkladık. (17/12)
Güneşin sarkmasından gecenin kararmasına kadar namazı kıl, fecir vakti (namazda okunan) Kur'an'ı, işte o, şahid olunandır. (17/78)
Gecenin bir kısmında kalk, sana aid nafile olarak onunla (Kur'an'la) namaz kıl. Umulur ki Rabbin seni övülmüş bir makama ulaştırır. (17/79)
Dedi ki: "Rabbim, bana bir alamet (ayet) ver." Dedi ki: "Senin alametin, sapaşağlam iken, üç tam gece insanlarla konuşmamanı." (19/10)
Andolsun, Biz Musa'ya vahyetmiştik: "Kullarımı geceleyin yürüyüşe geçir, onlara denizde kuru bir yol aç, yetişilmekten korkmadan ve endişeye kapılmadan." (20/77)
Şu halde onların söylediklerine karşı sabırlı ol, Güneş'in doğuşundan ve batışından önce Rabbin hamd ile tesbih et (yücelt). Gecenin bir bölümünde ve gündüzün uçlarında da tesbihte bulun ki hoşnut olabilesin. (20/130)
Gece ve gündüz, hiç durmaksızın tesbih ederler. (21/20)
Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı yaratan O'dur; her biri bir yörüngede yüzüp gidiyor. (21/33)
De ki: "Gece ve gündüz sizi Rahman'dan kim koruyabilir?" Hayır, onlar Rablerini zikirden yüz çevirenlerdir. (21/42)
İşte böyle; çünkü Allah, geceyi gündüze bağlayıp katar ve gündüzü geceye bağlayıp-katar. Şüphesiz Allah, işitendir, görendir. (22/61)
Buna (ayetlerime) karşı büyüklük taslayarak; gece vakti de hezeyanlar sergiliyordunuz. (23/67)
O, yaşatan ve öldüren; gece ile gündüzün ayrıklığı (veya ardarda geliş) da O'nun (kanunu)dur. Yine de aklınızı kullanmayacak mısınız? (23/80)
Allah, gece ile gündüzü evirip çevirir. Gerçekten bunda basiret sahipleri için bir ibret vardır. (24/44)
O, geceyi sizin için bir elbise, uykuyu bir dinlenme ve gündüzü de yayılıp-çalışma (zamanı) kılandır. (25/47)
O, gece ile gündüzü birbiri ardınca kılandır; öğüt alıp-düşünmek isteyenler ya da şükretmek isteyenler için. (25/62)
Onlar, Rablerine secde ederek ve kıyama durarak gecelerler. (25/64)
Musa'ya: "Kullarımı gece yürüyüşe geçir, çünkü izleneceksiniz" diye vahyettik. (26/52)
Kendi aralarında Allah adına and içerek, dediler ki: "Gece mutlaka ona ve ailesine bir baskın düzenleyelim, sonra velisine: Ailesinin yok oluşuna biz şahid olmadık ve gerçekten bizler doğruyu söyleyenleriz, diyelim." (27/49)
Gördüler ki, Biz geceyi onda sükun bulmaları için, gündüzü

de aydınlık(la görsünler) diye yarattık. Şüphesiz, iman eden bir kavim için bunda ayetler vardır. (27/86)
De ki: "Gördünüz mü söyleyin; Allah, kıyamet gününe kadar geceyi sizin üzerinizde kesintisizce sürdürecektir, olsa, Allah'ın dışında size aydınlık verecek ilah kıldır? Yine de dinlemeyecek mısınız?" (28/71)
De ki: "Gördünüz mü söyleyin, Allah kıyamet gününe kadar gündüzü sizin üzerinizde kesintisizce sürdürecektir, olsa Allah'ın dışında size içinde dinleneceğinin geceyi getirecek ilah kıldır? Yine de görmeyecek mısınız? (28/72)
Kendi rahmetinden olmak üzere O, sizin için, dinlenmeniz ve O'nun fazlından (geçiminizi) aramanız için geceyi ve gündüzü var etti. Umulur ki şükredersiniz. (28/73)
Geceleyin ve gündüzün uyumanız ile O'nun fazlından (geçiminizi) temin için rızınızı) aramanız, O'nun ayetlerindedir. Şüphesiz işitebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/23)
Görmüyor musun ki, gerçekten Allah, geceyi gündüze bağlayıp-katar, gündüzü de geceye bağlayıp-katar. Güneş ile Ay'ı emre amade kılmıştır. Her biri, adı konulmuş bir süreyle kadar akıp gider. Allah yaptıklarınızdan haberdardır. (31/29)
Kendileriyle, içlerinde bereketler kıldığımız memleketler arasında (biri diğerinden) görülebilen şehirler var ettik ve orada yürüme (imkanlarını) takdir ettik: "Oralarda geceleri ve gündüzleri güvenlik içinde gezip dolaşın" (dedik). (34/18)
Za'fa uğrattılar da büyüklük taslayanlara: "Hayır, siz gece ve gündüz hileli düzenler (kurup) bizim Allah'ı inkar etmemizi ve O'na eşler koşmamızı bize emrediyordunuz" dediler. Azabı gördüklerinde pişmanlıklarını saklarlar; Biz de inkâr edenlerin boyunlarına halkalar geçirdik. Onlar, yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı? (34/33)
(Allah) Geceyi gündüze bağlayıp-katar, gündüzü de geceye bağlayıp-katar; Güneş ve Ay'ı emre amade kılmıştır, her biri adı konulmuş bir süreyle kadar akıp gitmektedir. İşte bunları (yaratıp yüzüne koyan) Allah sizin Rabbinizdir; mülk O'nundur. O'ndan başka taptıklarınız ise, 'bir çekirdeğin incecik zarına' bile malik olamazlar. (35/13)
Gece de kendileri için bir ayettir. Gündüzü ondan sıyrıp yürüzüriz, hemen artık karanlıkta kalıvermişlerdir. (36/37)
Ne Güneş'in Ay'a erişip-yetişmesi gerekir, ne de gecenin gündüzün önüne geçmesi. Her biri bir yörüngede yüzüp gitmektedirler. (36/40)
Ve geceleyin. Yine de akıllanmayacak mısınız? (37/138)
Gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Geceyi gündüzün üstüne sarıp-örtüyor, gündüzü de gecenin üstüne sarıp-örtüyor. Güneş ve Ay'a boyun eğdirdi. Her biri adı konulmuş bir süreyle (süreyle) kadar akıp gitmektedir. Haberin olsun; üstün ve güçlü olan, bağışlayan O'dur. (39/5)
Yoksa o, gece saatinde kalkıp da secde ederek ve kıyama durarak gönülden itaat (ibadet) eden, ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini umud eden (gibi) midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Şüphesiz, temiz akıl sahipleri öğüt alıp düşünürler." (39/9)
Allah, kendisinde sükun bulmanız için geceyi, aydınlık olarak da gündüzü sizin için var etti. Şüphesiz Allah, insanlara karşı (sınırsız) bir fazl sahibidir. Ancak insanların çoğu şükretmiyorlar. (40/61)
Gece, gündüz, Güneş ve Ay O'nun ayetlerindedir. Siz Güneşe de, Ay'a da secde etmeyin. Allah'a secde eden, ki bunları Kendisi yaratmıştır. Eğer O'na ibadet edecekseniz. (41/37)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Şayet onlar büyülenecek olurlarsa, Rabbinin Katında bulunanlar, O'nu gece ve gündüz tesbih ederler ve (bundan) bıkınlık duymazlar. (41/38)

Gerçekten Biz onu mübarek bir gecede indirdik, gerçekten Biz uyarıyoruz. (44/3)

Ki onda (o gecede) her hikmetli iş ayrılır. (44/4)

(Allah da:) "Öyleyse, kullarımı geceleyn yürüyüşe geçir, muhakkak takip edileceksiniz." (diye duasını kabul edip cevap verdi). (44/23)

Gece ile gündüzün ardarda gelişinde (veya ayrırlığında), Allah'ın gökten rızık indirip ölümünden sonra yeryüzünü diriltmesinde ve rüzgarları (belli bir düzen içinde) yönetmesinde aklını kullanan bir kavim için ayetler vardır. (45/5)

Gecenin bir bölümünde ve secdelerin arkasından da O'nu tesbih et. (50/40)

Gece-boyunca da pek az uyurlardı. (51/17)

Gecenin bir bölümünde ve yıldızların batışının ardında da O'nu tesbih et. (52/49)

Geceyi gündüze bağlayıp-katar, gündüzü de geceye bağlayıp-katar. O, göğüslerin özünde (saklı) olanı bilendir. (57/6)

(Allah) Onu, yedi gece ve sekiz gün, aralık vermeksizin üzerlerine musallat etti. Öyle ki, o kavmin, orada sanki içi kof hurma kütükleriymiş gibi çarpılıp yere yıkıldığını görürsün. (69/7)

Dedi ki: "Rabbin, gerçekten kavmimi gece ve gündüz davet edip-durdurdu." (71/5)

Az bir kısmı hariç olmak üzere, geceleyn kalk: (73/2)

Doğrusu gece neşesi (gece ibadeti, insanın iç dünyasında uyandırdığı) etki bakımından daha kuvvetli, okumak bakımından daha sağlamdır. (73/6)

Gerçekten Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden biraz eksiginde, yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını bilir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamayacağınızı bildi, böylece tevbenizi (O'na dönüşünüzü) kabul etti. Şu halde Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Allah sizden hastalar olduğunuzu, başkalarının Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde gezip-dolaşacaklarını ve diğerlerinin Allah yolunda çarpışacaklarını bilmiştir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Hayır olarak kendi nefislerin için önceden takdim ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve daha büyük bir ecir (karşılık) olarak Allah Katında bulursunuz. Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (73/20)

Dönüp gittiği zaman geceye, (74/33)

Gecenin bir bölümünde O'na secde et ve geceleyn uzun uzadıya O'nu tesbih et. (76/26)

Geceyi bir örtü yaptık. (78/10)

Gecesini kararttı, kuşluğunu açığa-çıkardı. (79/29)

Karamaya ilk başladığı zaman, geceye andolsun, (81/17)

Geceye ve toplayıp-taşıdığı şeylere, (84/17)

On geceye, (89/2)

Akıp-gittiği zaman geceye, (89/4)

Onu sarıp-örttüğü zaman geceye, (91/4)

Sarıp-örttüğü zaman geceye andolsun, (92/1)

"Karanlığı iyice çöktüğü" zaman geceye, (93/2)

Gerçek şu ki, Biz onu kadir gecesinde indirdik. (97/1)

Kadir gecesinin ne olduğunu sana bildiren nedir? (97/2)

Kadir gecesini, bin aydan daha hayırlıdır. (97/3)

Karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden, (113/3)

GEÇİM

(Kocası tarafından) Boşanan (kadın)ların maruf (meşru) bir tarzda yararlanma (ve geçim payı)ları vardır. Bu, sakınanlar üzerinde bir hak (borç)tır. (2/241)

Andolsun, sizi yeryüzünde yerleşik kıldık ve orda size geçimlikler yarattık. Ne az şükrediyorsunuz? (7/10)

Ve orda sizler için ve kendisine rızık vericiler olmadığınızı kimse (varlıklar ve canlılar) için geçimlikler kıldık. (15/20)

Kim de Benim zikrimden yüz çevirirse, artık onun için sıkıntılı bir geçim vardır ve Biz onu kıyamet günü kör olarak haşredeceğiz." (20/124)

Allah (ortak koşanlar için) bir örnek verdi: Kendisi hakkında uyuşmaz ve geçimsiz bulunan, sahipleri de çok ortaklı olan (köle) bir adam ile yalnızca bir kişiye teslim olmuş bir adam. Bu ikisinin durumu bir olur mu? Hamd, Allah'ındır. Hayır onların çoğu bilmiyorlar. (39/29)

Gündüzü bir geçim-vakti kıldık. (78/11)

GEMİ

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün ard arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (2/164)

Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık, ayetlerimizi yalan sayanları suda-boğduk. Çünkü onlar kör bir kavimdi. (7/64)

Karada ve denizde sizi gezdiren O'dur. Öyle ki siz gemide bulunduğunuz zaman, onlar da güzel bir rüzgarla onu yüzdürürlerken ve (tam) bununla sevinmekteyken, ona çilgınca bir rüzgar gelip çatar ve her yandan dalgalar onları kuşatıverir; onlar artık bu (dalgalarla) gerçekten kuşatıldıklarını sanmışlarken, dinde O'na "gönülden katiksiz bağlılar (muhlisler)" olarak Allah'a dua etmeye başlarlar: "Andolsun eğer bundan bizi kurtaracak olursan, muhakkak sana şükredenlerden olacağız." (10/22)

Fakat onu yalanladılar; Biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık ve onları halifeler kıldık. Ayetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk. Uyarılanların nasıl bir sonuca uğratıldıklarına bir bak. (10/73)

Bizim gözetimimiz altında ve vahyimizle gemiyi imal et. Zulmedenler konusunda bana hitapta bulunma. Çünkü onlar suda-boğulacaklardır." (11/37)

Gemiyi yapıyordu. Kavminin ileri gelenleri kendisine her uğradığında O'nunla alay ediyordu. O: "Eğer bizimle alay ederseniz, alay ettiğiniz gibi biz de sizlerle alay edeceğiz" dedi. (11/38)

Allah, gökleri ve yeri yaratan ve gökten su indirip onunla size rızık olarak türlü ürünler çıkarandır. Ve onun emriyle gemileri, denizde yüzmeleri için size, emre amade kılandır. İrmakları da sizin için emre amade kılandır. (14/32)

Denizi de sizin emrinize veren O'dur, ondan taze et yemektesiniz ve giyiminizde ondan süs-eşyaları çıkarmaktasınız. Gemilerin onda (suları) yara yara akıp gittiğini görüyorsunuz. (Bütün bunlar) O'nun fazlından aramanız ve şükretmeniz içindir. (16/14)

Sizin Rabbiniz, fazlından aramanız için denizde gemileri sizin için yürütür. Gerçekten O, size karşı merhametli olandır. (17/66)

Böylece ikisi yola koyuldu. Nitekim bir gemiye binince, o bunu

KURAN FİHRİSTİ

(gemi)yi deliverdi. (Musa) Dedi ki: "İçindekilerini batırmak için mi onu deldin? Andolsun, sen şaşırtıcı bir iş yaptın." (18/71)

Gemi, denizde çalışan yoksullarını, onu kusurlu yapmak istedim, (çünkü) ilerilerinde, her gemiyi zorbalıkla ele geçiren bir kral vardı." (18/79)

Görmedin mi, Allah, yerdekileri ve denizde onun emriyle akıp giden gemileri, sizin yararınıza verdi. Ve izni olmadıkça, göğü yerin üstüne düşmekten alıkoyar. Şüphesiz Allah, insanlara karşı şefkattir, çok merhametlidir. (22/65)

Onların üzerinde ve gemilerde taşınmaktasınız. (23/22)

Böylelikle Biz ona: "Gözetimimiz altında ve vahyimizle gemi yap. Nitekim Bizim emrimiz gelip de tandır kızısınca, onun içine her (tür hayvandan) ikişer çift ile, içlerinden aleyhlerine söz geçmiş (azab gerekmiş) onlar dışında olan aileni de alıp koy; zulmedenler konusunda bana muhatap olma, çünkü onlar boğulacaklardır" diye vahyettik. (23/27)

Böylece sen, beraberinde olanlarla gemiye bindiğinde o zaman de ki: "Bizi o zulmeden kavimden kurtaran Allah'a hamdolsun." (23/28)

Bunun üzerine, onu ve onunla birlikte olanları (insan ve hayvanlarla) yüklü gemi içinde kurtardık. (26/119)

Böylece Biz onu ve gemi halkını kurtardık ve bunu alemlere bir ayet (kendisinden ders çıkarılacak bir olay) kılmış olduk. (29/15)

Onlar gemiye bindikleri zaman, dini yalnızca O'na 'halis kılan gönülden bağlılar' olarak, Allah'a yalvarıp yakarırılar. Ama onları karaya çıkarıp kurtarıncaya, hemen şirk koşarlar. (29/65)

Size kendi rahmetinden taddırması, emriyle gemileri yürütmesi ve O'nun fazlından (rızkınızı) aramanız ile umulur ki şükretmeniz için, rüzgarları müjde vericiler olarak göndermesi, O'nun ayetlerindedir. (30/46)

Görmüyor musun ki, size ayetlerinden (bazılarını) göstermesi için, gemiler Allah'ın nimetiyle denizde akıp gitmektedir! Hiç şüphesiz bunda, çok sabreden, çok şükreden için gerçekten ayetler vardır. (31/31)

İki deniz bir değildir. Şu, tatlı, susuzluğu keser ve içimi kolay; şu da, tuzlu ve acıdır. Ancak her birinden taze et yersiniz ve takınmakta olduğunuz süs eşyalarını çıkarırsınız. O'nun fazlından aramanız ve umulur ki şükretmeniz için gemilerin onda (denizde) suları yara yara akıp gittiğini görürsün. (35/12)

Onların soylarını dolu gemilerde taşımamız da kendileri için bir ayettir. (36/41)

Hani o, dolu bir gemiye kaçmıştı. (37/140)

Onlarda sizin için yararlar vardır. Onların üstünde göğüslerinizde olan bir hacete (ihtiyaca ve arzuya) ulaşırsınız; onların ve gemilerin üstünde taşınırsınız. (40/80)

Denizde yüksek dağlar gibi seyreden gemiler O'nun ayetlerindedir. (42/32)

Ki O, bütün çiftleri yarattı ve sizin için gemilerden ve hayvanlardan bineceğiniz şeyleri var etti. (43/12)

Allah; Kendi emriyle gemiler akıp gitsin ve O'nun fazlından ararsınız diye, sizin için denize boyun eğdirdi. Umulur ki şükredersiniz. (45/12)

Ve onu da tahtalar ve çiviler(le inşa edilmiş gemi) üzerinde taşıdık; (54/13)

Denizde koca dağlar gibi yükselen gemiler O'nundur. (55/24)

Gerçek şu ki, su taşıdığı zaman, o gemide Biz sizi taşıdık; (69/11)

GENÇ

Onunla birlikte iki genç de zindana girmişti. Biri: "Ben (rüyamda) kendimi şarap sıkıyorken gördüm." dedi. Öbürü: "Ben de kendimi başımın üstünde ekmek taşıyorken gördüm; kuş da ondan yemektedir" dedi. "Bunun yorumundan bize haber ver. Doğrusu biz seni, iyilik yapanlardan görmekteyiz." (12/36)

O gençler, mağaraya sığındıkları zaman, demişlerdi ki: "Rabbimiz, Katından bize bir rahmet ver ve işimizden bize doğruyu kolaylaştır (bizi başarılı kıl). (18/10)

Biz sana onların haberlerini bir gerçek (olay) olarak aktarıyoruz. Gerçekten onlar Rablerine iman etmiş gençlerdi ve Biz de onların hidayetlerini arttırmıştık. (18/13)

Hani Musa genç yardımcısına demişti: "İki denizin birleştiği yere ulaşıncaya kadar gideceğim ya da uzun zamanlar geçireceğim." (18/60)

(Varmaları gereken yere gelip) Geçtiklerinde (Musa) genç-yardımcısına dedi ki: "Yemeğimizi getir bize, andolsun, bu yaptığımız-yolculuktan gerçekten yorulduk." (18/62)

Çevrelerinde ölümsüzlüğe ulaşmış gençler dönüp dolaşır; (56/17)

GIRTLAK

Onları, yaklaşmakta olan güne karşı uyar; o zaman yürekler gırtlaklara dayanır, yutkunur dururlar. Zalimler için ne koruyucu bir dost, ne sözü yerine getirebilir bir şefaathçi yoktur. (40/18)

GIYİM

Ve sizin için ona, zorlu-savaşınızda sizi korusun diye, '(madeni) giyim-sanatını' öğrettik. Buna rağmen siz şükredenlersiniz? (21/80)

Giyimleri katrandandır, yüzlerini ateş bürümektedir. (14/50)

Denizi de sizin emrinize veren O'dur, ondan taze et yemektesiniz ve giyiminizde ondan süs-eşyaları çıkarmaktasınız. Gemilerin onda (suları) yara yara akıp gittiğini görüyorsun. (Bütün bunlar) O'nun fazlından aramanız ve şükretmeniz içindir. (16/14)

GÖK-GÖKLER

Ya da (bunlar) karanlıklar, gök gürlütüsü ve şimşek(ler)le yüklü, 'gökten şiddetli bir yağmur fırtınasına tutulmuş gibidirler ki, yıldırımın saldıdığı dehşetle'; ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tıkarlar. Oysa Allah kafirleri çepeçevre kuşatıcıdır. (2/19)

O, sizin için yeryüzünü bir döşek, gökyüzünü bir bina kıldı. Ve gökten yağmur indirerek bununla sizin için (çeşitli) ürünlerden rızık çıkardı. Öyleyse (bütün bunları) bile bile Allah'a eşler koşmayın. (2/22)

Sizin için yerde olanların tümünü yaratan O'dur. Sonra göğe yönelip (istiva edip) de onları yedi gök olarak düzenleyen O'dur. Ve O, herşeyi bilendir. (2/29)

(Allah:) "Ey Adem, bunları onlara isimleriyle haber ver" dedi. O, bunları onlara isimleriyle haber verince de dedi ki: "Size demedim mi, göklerin ve yerin gaybını gerçekten ben bilirim, gizli tuttuklarınızı ve açığa vurduklarınızı da ben bilirim." (2/33)

Ama zulmedenler, kendilerine söylenen sözü bir başkasıyla değiştirdiler. Biz de o zalimlerin yaptıkları bozgunculuğa karşılık, üzerlerine gökten iğrenç bir azab indirdik. (2/59)

(Yine) Bilmez misin ki, gerçekten göklerin ve yerin mülkü

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Allah'ındır. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcınız yoktur. (2/107)

Dediler ki: "Allah oğul edindi." O, (bu yakıştırmadan) yücedir. Hayır, göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur, tümü O'na gö-nülden boyun eğmişlerdir. (2/116)

Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksiniz) yaratandır. O, bir işin ol-masına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen oluve-rir. (2/117)

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün ard arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünün ölümün-den sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (2/164)

Allah... O'ndan başka İlah yoktur. Diridir, kâimdir. O'nu uyukla-ma ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nun-dur. İzni olmaksızın O'nun Katında şefaatte bulunacak kimdir? O, önlerekinde ve arklarındaki bilir. (Onlar ise) Dilediği ka-darının dışında, O'nun ilminden hiçbirşeyi kavrayıp-kuşatamaz-lar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek yücedir, pek bü-yüktür. (2/255)

Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. İçinizdeki açığa vur-sanız da, gizleseniz de, Allah sizi onunla sorguya çeker. Sonra dilediğini başışlar, dilediğini azablandırır. Allah, herşeye güç yetirendir. (2/284)

Şüphesiz, yerde ve gökte Allah'a hiçbir şey gizli kalmaz. (3/5) De ki: "Sinelerinizde olanı -gizleseniz de, açığa vursanız da- Allah bilir. Ve göklerde olanı da, yerde olanı da bilir. Allah, her-şeye güç yetirendir." (3/29)

Peki onlar, Allah'ın dininden başka bir din mi arıyorlar? Oysa göklerde ve yerde her ne varsa -istese de, istemese de- O'na teslim olmuştur ve O'na döndürülmektedirler. (3/83) Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır ve (bütün) işler Allah'a döndürülür. (3/109)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ındır. Kimi dilerse ba-ğışlar, kimi dilerse azablandırır. Allah bağışlayandır, esirgeyen-dir. (3/129)

Rabbinizden olan mağfiret ve eni göklerle yer kadar olan cen-nete (kavuşmak için) yarışın; o, muttakiler için hazırlanmıştır. (3/133)

Allah'ın, bol ihsanından kendilerine verdiği şeylerde cimrilik edenler, bunun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır; bu, onlar için şerdir; kıyamet günü, cimrilik ettikleriyle tas-malandırılacaklardır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah yaptıklarınızdan haberi olandır. (3/180)

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Allah, herşeye güç yetiren-dir. (3/189)

Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün ar-darda gelişinde temiz akıl sahipleri için gerçekten ayetler vardır. (3/190)

Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılış konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) "Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek yücesin, bizi ateşin azabından koru." (3/191)

Göklerde ve yerde ne varsa tümü Allah'ındır. Allah, herşeyi ku-şatandır. (4/126)

Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Andolsun, Biz sizden önce kitap verilenlere ve sizlere: "Allah'tan korkup-sakinin" diye tavsiye ettik. Eğer inkâra saparsanız, şüphesiz, göklerde ve yer-de ne varsa Allah'ındır. Allah, hiçbir şeye ihtiyacı olmayan, hamd'e layık olandır. (4/131)

Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Vekil olarak Allah yeter. (4/132)

Kitap Ehli, senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişlerdi. Demişlerdi ki: "Bize Allah'ı açıkça göster." Böylece zulümlerinden dolayı onla-ra yıldırım çarpmıştı. Ardından kendilerine apaçık belgeler gel-dikten sonra, buzağıyı (ilah) edinmişlerdi. Yine bundan dolayı onları affettik ve Musa'ya apaçık olan ispatlayıcı bir delil verdik. (4/153)

Ey insanlar, şüphesiz elçi size Rabbinizden hakla geldi. Öyley-se iman edin, sizin için hayırlıdır. Eğer inkâra saparsanız, şüp-hesiz göklerde olanların ve yerde olanların tümü Allah'ındır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/170)

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a kar-şı gerçek olanın başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('Ol' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek ilahdır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (4/171)

Andolsun, "Şüphesiz, Allah Meryem oğlu Mesih'tir." diyenler küfre düşmüştür. De ki: "O, eğer Meryem oğlu Mesih'i, onun an-nesini ve yeryüzündekilerin tümünü helak (yok) etmek isterse, Allah'tan (bunu önlemeye) kim birşeye malik olabilir? Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır; dilediğini yaratır. Allah herşeye güç yetirendir. (5/17)

Yahudi ve Hıristiyanlar: "Biz Allah'ın çocuklarıyız ve sevdikleri-yiz" dedi. De ki: "Peki, ne diye sizi günahlarınızdan dolayı azab-landırıyor? Hayır, siz O'nun yarattığından birer beşersiniz. O, dilediğini başışlar, dilediğini azaplandırır. Göklerin, yerin ve bunların arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır. Son varış O'nadır." (5/18)

Göklerin ve yerin mülkünün Allah'a ait olduğunu bilmiyor mu-sun? O, kimi dilerse azablandırır, kimi dilerse başışlar. Allah, herşeye güç yetirendir. (5/40)

Allah, Beyt-i Haram (olan) Kabe'yi insanlar için bir ayaklanma (kıyam evi) kıldı; Haram Ay'ı, kurbanı ve boyunlardaki gerdan-lıkları da. Bu, Allah'ın göklerde ve yerde ne varsa tümünü bildi-ğini ve Allah'ın gerçekten herşeyi bilen olduğunu bilmeniz için-dir. (5/97)

Havariler: "Ey Meryem oğlu İsa, Rabbin bize gökten bir sofrayı in-direbilir mi?" demişlerdi. O da: "Eğer inanmışlarsanız Allah'tan korkup-sakinin" demişti. (5/112)

Meryem oğlu İsa: "Allah'ım, Rabbimiz, bize gökten bir sofrayı in-dir, öncemiz ve sonrakımız için bir bayram ve Senden de bir bel-ge olsun. Bizi rızıklandır, Sen rızık vericilerin en hayırlısının" demişti. (5/114)

Göklerin ve yerin ve içlerinde olanların tümünün mülkü Allah'ındır. O, herşeye güç yetirendir. (5/120)

Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı (nuru) kı-lan Allah'adır. (Bundan) Sonra bile, inkâr edenler, Rablerine (birtakım varlıkları ve güçleri) denk tutuyorlar. (6/1)

KURAN FİHRİSTİ

Göklerde ve yerde Allah O'dur. Gizlinizi ve açığınızı bilir; kazandıklarınızı da bilir. (6/3)

Kendilerinden önce nice nesilleri yıkıma uğrattığımızı görmüyorlar mı? Biz, sizi yerleşik kılmadığımız bir biçimde onları yer yüzünde (büyük bir güç ve servetle) yerleşik kıldık; gökten üzerlerine sağanak (bol yağmurlar) yağdırdık, nehirleri de atlarından akar yaptık. Ama günahları nedeniyle Biz onları yıkıma uğrattık ve arkalarından başka nesiller (inşa edip) var ettik. (6/6)

De ki: "Göklerde ve yerde olanlar kimindir?" De ki: "Allah'ındır." O, rahmeti Kendi üzerine yazdı. Sizi kendisinde şüphe olmayan kıyamet gününde elbette toplayacaktır. Nefislerini hüsrana uğratanlar, işte onlar inanmayanlardır. (6/12)

De ki: "O, gökleri ve yeri yaratırken ve O, (hep) besleyen (hiç) beslenmezken, ben Allah'tan başkasını mı veli edineceğim?" De ki: "Bana gerçekten Müslüman olanların ilki olmam emredildi ve: Sakın müşriklerden olma." (denildi.) (6/14)

O, gökleri ve yeri hak olarak yaratandır. O'nun "ol" dediği gün (herşey) oluverir, O'nun sözü haktır. Sur'a üfürüldüğü gün, mülk O'nundur. O, gaybı ve müşahede edilebileni bilendir. O, hüküm ve hikmet sahibi olandır, haberdar olandır. (6/73)

Böylece İbrahim'e, -kesin bilgiyle inananlardan olması için- göklerin ve yerin melekütünü 10 gösteriyorduk. (6/75)

Gerçek şu ki, ben bir muvahhid olarak yüzümü gökleri ve yeri yaratanan çevirdim. Ve ben müşriklerden değilim." (6/79)

O, gökten su indirir. Bununla herşeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiliyor. Ve hurma ağacının toruncuğundan da yere sarkmış salkımlar, -birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakiverin. Şüphesiz inancak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (6/99)

Gökleri ve yeri bir örnek edinmeksiniz yaratandır. O'nun nasıl bir çocuğu olabilir? O'nun bir eşi (zevcesi) yoktur. O, herşeyi yaratmıştır. O, herşeyi bilendir. (6/101)

Gerçekten sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden Allah'tır. Gündüzü, durmaksızın kendisini kovalayan geceyle örten, Güneş'e, Ay'a ve yıldızlara Kendi buyruğuyla baş eğdirenidir. Haberiniz olsun, yaratmak da, emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir. (7/54)

Eğer o ülkeler halkı inansalardı ve korkup-sakınsalardı, gerçekten üzerlerine hem gökten, hem yerden (sayısız) bolluklar (berketler) açardık; ancak onlar yalanladılar, Biz de onları kazandıklarımızı nedeniyle yakalayverdik. (7/96)

De ki: "Ey insanlar, ben Allah'ın sizin hepinize gönderdiği bir elçisi (peygamberi)yim. Ki göklerin ve yerin mülkü yalnız O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur, O diriltir ve öldürür. Öyleyse Allah'a ve ümmi peygamber olan elçisine iman edin. O da Allah'a ve O'nun sözlerine inanmaktadır. Ona iman edin ki hidayete ermiş olursunuz. (7/158)

Onlardan zulmedenler, sözü kendilerine söylenenden başka bir şeyle değiştirdiler. Biz de bunun üzerine zulmetmeleri dolayısıyla gökten 'iğrenç bir azab' indirdik. (7/162)

Onlar, göklerin ve yerin 'bağımlı olduğu egemenliğe ve sünnete' (melekût) Allah'ın yarattığı şeylere ve ihtimal (verip) ecellerinin pek yaklaştığına bakmıyorlar mı? Bundan sonra onlar artık hangi söze inacaklar? (7/185)

Saatin (kıyametin) ne zaman demir atacağını (gerçekleşeceği-

ni) sorarlar. De ki: "Onun ilmi yalnızca Rabbimin Katındadır. Onun süresini O'ndan başkası açıklayamaz. O, göklerde ve yerde ağırlaştı. O, size apansız bir gelişten başkası değildir." Sanki sen, ondan tümüyle haberdarımışsın gibi sana sorarlar. De ki: "Onun ilmi yalnızca Allah'ın Katındadır. Ancak insanların çoğu bilmezler." (7/187)

Hani kendisinden bir güvenlik olarak sizi bir uyuklama bürüyordu. Sizi kendisiyle tertemiz kılmak, sizden şeytanın pisliklerini gidermek, kalplerinizin üstünde (güven ve kararlılık duygusunu) pekiştirmek ve bununla ayaklarınızı (arz üzerinde) sağlamlaştırmak için size gökten su indiriyordu. (8/11)

Bir de: "Ey Allah'ımız, eğer bu (Kur'an) bir gerçek olarak Senin Katından ise, gökyüzünden üstümüze taş yağdır veya acı bir azab getir (bakalım)." demişlerdi. (8/32)

Gerçek şu ki, Allah Katında ayların sayısı, gökleri ve yeri yarattığı günden beri Allah'ın kitabında on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte dosdoğru olan hesap (din) budur. Öyleyse bunlarda kendinize zulmetmeyin ve onların sizlerle topluca savaşması gibi siz de müşriklerle topluca savaşın. Ve bilin ki Allah, takva sahipleriyle beraberdir. (9/36)

Gerçek şu ki, göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır; diriltir ve öldürür. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcınız yoktur. (9/116)

Şüphesiz sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden, işleri evirip-çeviren Allah'tır. Onun izni olmadıktan sonra, hiç kimsede şefaataç olamaz. İşte Rabbiniz olan Allah budur, öyleyse O'na kulluk edin. Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz? (10/3)

Gerçekten, gece ile gündüzün ardarda gelişinde ve Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı şeylerde korkup-sakınan bir topluluk için elbette ayetler vardır. (10/6)

Allah'ı bırakıp kendilerine zarar vermeyecek ve yararları dokunmayacak şeylere kulluk ederler ve: "Bunlar Allah Katında bizim şefaatchilerimizdir" derler. De ki: "Siz, Allah'a, göklerde ve yerde bilmediği bir şey mi haber veriyorsunuz? O, sizin şirk koştuklarınızdan uzak ve yücedir." (10/18)

Dünya hayatının örneği, ancak gökten indirdiğimiz, onunla insanların ve hayvanların yediği yeryüzünün bitkisi karışmış olan bir su gibidir. Öyle ki yer, güzelliğini takinip süslendiği ve ahalişi gerçekten ona güç yetirdiklerini sanmışlarken (işte tam bu sırada) gece veya gündüz ona emrimiz gelmiştir de, dün sanki hiçbir zenginliği yokmuş gibi, onu kökünden biçilip atılmış bir durumda kılmışız. Düşünen bir topluluk için Biz ayetleri böyle birer birer açıklarız. (10/24)

De ki: "Göklerden ve yerden sizlere rızık veren kimdir? Kulaklara ve gözlerle malik olan kimdir? Diriyi ölüden çıkararak ve ölüyü diriden çıkararak kimdir? Ve işleri evirip-çeviren kimdir? Onlar: "Allah" diyeceklerdir. Öyleyse de ki: "Peki siz yine de korkup-sakınmayacak mısınız? (10/31)

Haberin olsun, göktekilerin ve yerdekilerin tümü gerçekten Allah'ındır. Haberin olsun; şüphesiz Allah'ın va'di haktır; ancak onların çoğu bilmezler. (10/55)

Senin içinde olduğun herhangi bir durum, onun hakkında Kur'an'dan okuduğun herhangi bir şey ve sizin işlediğiniz herhangi bir iş yoktur ki, ona (iyice) daldığımızda, Biz sizin üzerinizde şahidler durmuş olmayalım. Yerde ve gökte zerre ağırlığınca hiçbir şey Rabbinden uzakta (saklı) kalmaz. Bunun daha küçüğü de, daha büyüğü de yoktur ki, apaçık bir kitapta (kayıtlı) olmasın. (10/61)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Haberiniz olsun; şüphesiz göklerde kim var, yerde kim var tümü Allah'ındır. Allah'tan başkasına tapanlar bile, şirk koştuıkları varlıklara ve güçlere (gerçekte) uymazlar. Onlar yalnızca bir zana uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminde bulunarak yalan söylemektedirler.' (10/66)

Allah çocuk edindi" dediler. O, (bundan) yücedir; O, hiçbir şey ihtiyacı olmayandır. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Kendinizde buna ilişkin bir delil de yoktur. Allah'a karşı bilmediğiniz bir şeyi mi söylüyorsunuz? (10/68)

De ki: "Göklerde ve yerde ne var? Bir bakiverin." İman etmeyen bir topluluğa apaçık ayetler ve uyarılar bir şey sağlamaz. (10/101)

O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Andolsun onlara: "Gerçekten siz, ölümden sonra yine diriltileceksiniz" dersin, inkâr edenler mutlakla: "Bu, açıkça bir büyüden başkası değildir" derler. (11/7)

Denildi ki: "Ey yer, suyunu yut ve ey gök, sen de tut." Su çekildi, iş bitirildi. (gemi de) Cudi (dağı) üstünde durdu ve zalimler topluluğuna da: "Uzak olsunlar" denildi. (11/44)

Ey kavmim, Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Üstünüze gökten sağanak (yağmurlar, bol nimetler) yağdırsın ve gücünüze güç katsın. Suçlu-günahkarlar olarak yüz çevirmeyin." (11/52)

Onlar, Rabbinin dilemesi dışında gökler ve yer sürüp gittikçe, orada süresiz kalacaklardır. Çünkü Rabbin, gerçekten dilediğini yapandır. (11/107)

Mutlu olanlar da, artık onlar cennettedirler. Rabbinin dilemesi dışında gökler ve yer sürüp gittikçe, orada süresiz kalacaklardır. (Bu) kesintisi olmayan bir ihсандır. (11/108)

Göğlerin ve yerin gaybı Allah'ındır, bütün işler O'na döndürülür; öyleyse O'na kulluk edin ve O'na tevekkül edin. Senin Rabbin yaptıklarından habersiz değildir. (11/123)

Rabbim, Sen bana mülkten (bir pay ve onu yönetme imkanını) verdin, sözlerin yorumundan (bir bilgi) öğrettin. Göğlerin ve yerin yaratıcısı, dünyada ve ahirette benim velim Sensin. Müslüman olarak benim hayatıma son ver ve beni salihlerin arasına kat." (12/101)

Göklerde ve yerde nice ayetler vardır ki, üzerinden geçerler de, ona sırtlarını dönüp giderler. (12/105)

Allah O'dur ki, gökleri dayanak olmaksızın yükseltti; onları görmektesiniz. Sonra arşa istiva etti ve Güneş ile Ay'a boyun eğdirdi, her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gitmektedirler. Her işi evirip dözenler, ayetleri birer birer açıklar. Umulur ki, Rabbinize kavuşacağınız kesin bilgiyle inanırsınız. (13/2)

Gök gürültüsü O'nu hamd ile, melekler de O'na olan korkularından tesbih ederler. O, yıldırımları gönderip bununla dilediğine çarpar; onlar ise Allah hakkında çekişip-tartışırlar. O, gücü (ve cezası) pek çetin olandır. (13/13)

Göklerde ve yerde her ne varsa -isteyerek de olsa, istemeyerek de olsa- Allah'a secde eder. Sabah akşam gölgeleri de (O'na secde eder). (13/15)

De ki: "Göğlerin ve yerin Rabbi kimdir?" De ki: "Allah'tır." De ki: "Öyleyse, O'nu bırakıp kendilerine bile yarar da, zarar da sağlamaya güç yetiremeyen birtakım veliler mi (tanrılar) edindiniz?" De ki: "Hiç görmeyen (a'ma) ile gören (basiret sahibi) eşit olabilir mi? Veya karanlıklarla nur eşit olabilir mi?" Yoksa Allah'a, O'nun yaratması gibi yaratan ortaklar buldular da, bu yaratma,

kendilerince birbirine mi benzeşti? De ki: "Allah, herşeyin Yaratıcısıdır ve O, tektir, kahredici olandır." (13/16)

(Allah) Gökten bir su indirdi de dereler kendi miktarınca çağlayıp aktı. Sel de yüze vuran bir köpük yüklendi. Bir süs veya bir meta sağlamak için ateşte üzerine yakıp-erittikleri şeyler (madenler)de de bunun gibi bir köpük (artık) vardır. İşte Allah, hak ile batıla böyle örnekler verir. Köpüğe gelince, o atılır gider, insanlara yarar sağlayacak şey ise, yeryüzünde kalır. İşte Allah örnekleri böyle vermektedir. (13/17)

O Allah ki, göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. Şiddetli azab dolayısıyla vay inkâr edenlere. (14/2)

Resulleri dedi ki: "Allah hakkında mı şüphe (ediyorsunuz)? O, gökleri ve yeri yaratandır; O, sizi, günahlarınızı başlatmak için davet etmekte ve sizi adı konulmuş bir süreye kadar erteliyor." Dediler ki: "Siz, bizim benzerimiz olan birer beşerden başkası değilsiniz. Siz bizi, babalarımızın taptıklarından çevirip-engellemek istiyorsunuz, öyleyse bize apaçık bir delil getirin." (14/10)

Allah'ın gökleri ve yeri hak ile yarattığını görmüyor musunuz? Dilerse sizi giderir-yok eder ve yeni bir halk getirir. (14/19)

Görmedin mi ki, Allah nasıl bir örnek vermiştir: Güzel bir söz, güzel bir ağaç gibidir ki, onun kökü sabit, dalı ise göktedir. (14/24)

Allah, gökleri ve yeri yaratan ve gökten su indirip onunla size rızık olarak türlü ürünler çıkarandır. Ve onun emriyle gemileri, denizde yüzmeleri için size, emre amade kılandır. İrmakları da sizin için emre amade kılandır. (14/32)

Rabbimiz, şüphesiz Sen, bizim saklı tuttuğlarımızı da, açığa vurduğlarımızı da bilirsin. Yerde ve gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz." (14/38)

Yerin başka bir yere, göğlerin de (başka göklere) dönüştürüldüğü gün, onlar tek olan, kahhar olan Allah'ın huzuruna çıkacaklardır. (14/48)

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, (15/14)

Andolsun, gökte burçlar kıldık ve onu gözleyenler için süsledik. (15/16)

Ve aşılavıcılar olarak rüzgarları gönderdik, böylece gökten su indirdik de sizleri suladık. Oysa siz onun hazine-koruyucuları değilsiniz. (15/22)

Biz, gökleri, yeri ve her ikisinin arasındakilerini hakkın dışında (herhangi bir amaçla) yaratmadık. Hiç şüphesiz o saat de yaklaşarak-gelmektedir; öyleyse (onlara karşı) güzel davranışlarla davran. (15/85)

Göğleri ve yeri hak ile yarattı: O, şirk koştuıkları şeylerden yücedir. (16/3)

Sizin için gökten su indiren O'dur; içecek ondan, ağaç ondandır (ki) hayvanlarınıza onda otlatmaktasınız. (16/10)

Göklerde ve yerde olan ne varsa, canlılar ve melekler Allah'a secde ederler ve onlar büyüklük taslamazlar. (16/49)

Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur, itaat-kulluk da (din de) sürekli olarak O'nundur. Böyleyken Allah'tan başkasından mı korkup-sakınıyorsunuz? (16/52)

Allah gökten su indirdi, ölümden sonra yeri onunla ıdillti; işitebilen bir topluluk için bunda gerçekten bir ayet vardır. (16/65)

Allah'ın dışında, kendileri için göklerden ve yerden hiçbir rızka, hiçbir şeye malik olmayan ve buna güçleri yetmeyen şeylere mi tapıyorlar? (16/73)

Göğlerin ve yerin gaybı Allah'a aittir. (Kıyamet) Saatin(in) emri

KURAN FİHRİSTİ

de yalnızca (sûratlı) göz açıp kapama gibidir veya daha yakındır. Şüphesiz, Allah herşeye güç yetirendir. (16/77)

Yedi gök, yer ve bunların içindekiler O'nu tesbih eder; O'nu övgü ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur, ancak siz onların tesbihlerini kavramıyorsunuz. Şüphesiz O, halim olmandır, başışlayandır. (17/44)

Rabbin, göklerde ve yerde olan herkesi en iyi bilir. Andolsun, Biz peygamberlerin bir kısmını bir kısmına üstün kıldık ve Davud'a da Zebur verdik. (17/55)

Veya öne sürdüğün gibi, gökyüzünü üstümüze parça parça düşürmeli ya da Allah'ı ve melekleri karşımıza (şahid olarak) getirmelisin." (17/92)

Yahut altından bir evin olmalı veya gökyüzüne yükselmelisin. Üzerimize bizim okuyabileceğimiz bir kitap indirinceye kadar senin yükselişine de inanmayız." De ki: "Rabbimi yüceltirim; ben, elçi olan bir beşerden başkası mıyım?" (17/93)

De ki: "Eğer yeryüzünde (insan değil de) tatmin bulmuş yürüyen melekler olsaydı, Biz de onlara gökten elçi olarak elbette melek gönderirdik." (17/95)

Görmüyorlar mı; gökleri ve yeri yaratan Allah, onların benzerini yaratmaya gücü yeter ve onlar için kendisinde şüphe olmayan bir süre (ecel) kılmıştır. Zulmedenler ise ancak inkarda ayak ditteliler. (17/99)

O da: "Andolsun, bunları görecek belgeler olarak göklerin ve yerin Rabbinden başkasının indirmediklerini sen de bilmişsin; gerçekten ben de seni yıkılmış-harab olmuş sanıyorum" demişti. (17/102)

Onların kalpleri üzerinde (sabrı ve kararlılığı) rabtetmiştik; (Krala karşı) Kıyam ettiklerinde demişlerdi ki: "Bizim Rabbimiz, göklerin ve yerin Rabbi'dir; ilah olarak biz O'ndan başkasına kesinlikle tapmayız, (eğer tersini) söyleyecek olursak, andolsun, gerçeğin dışına çıkarız." (18/14)

De ki: "Ne kadar kaldıkların Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybi O'nundur. O, ne güzel görmekte ve ne güzel işitmektedir. O'nun dışında onların bir velisi yoktur. Kendi hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz." (18/26)

Belki Rabbim senin bağından daha hayırlısını bana verir, (seninkinin) üstüne gökten 'yakıp-yıkan bir afet' gönderir de kaygan bir toprak kesiliverir." (18/40)

Onlara, dünya hayatının örneğini ver; gökten indirdiğimiz suya benzer, onunla yeryüzünün bitkileri birbirine karıştı, böylece rüzgarların savurduğu çalı-çırpı oluverdi. Allah, herşeyin üzerinde güç yetirendir. (18/45)

Göklerin ve yerin yaratılışında da, kendi nefislerinin yaratılışında da Ben onları şahid tutmadım. Ben, saptırcıların yardımcı güç de edinmedim. (18/51)

Göklerin, yerin ve her ikisi arasındakiler Rabbidir; şu halde O'na ibadet et ve O'na ibadette kararlı ol. Hiç O'nun adaşı olan birini biliyor musun? (19/65)

Neredeyse bundan dolayı, gökler paramparça olacak, yer çatalayacak ve dağlar yıkılıp göçüverecekti. (19/90)

Göklerde ve yerde olan (herkesin ve herşeyin) tümü Rahman'a, yalnızca kul olarak gelecektir. (19/93)

Yeri ve yüksek gökleri yaratan tarafından bir indirmedi. (20/4)

Göklere, yerde, bu ikisinin arasında ve nemli toprağın altında olanların tümü O'nundur. (20/6)

Ki (Rabbim), yeryüzünü sizin için bir beşik kıldı, onda sizin için yollar döşedi ve gökten su indirdi; böylelikle bununla her tür bitkiden çiftler çıkardı." (20/53)

Dedi ki: "Benim Rabbim, gökte ve yerde söylenen-sözü bilir; O, işitendir, bilendir." (21/4)

Göklere ve yerde kim varsa O'nundur. O'nun yanında olanlar, O'na ibadet etmekte büyüklüğe kapılmazlar ve yorgunluk duymazlar. (21/19)

O inkâr edenler görmüyorlar mı ki, (başlangıçta) göklerle yer, birbiriyile bitişik iken, Biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yaratık. Yine de onlar inanmayacaklar mı? (21/30)

Gökyüzünün korunmuş bir tavan kıldık; onlar ise bunun ayetlerinden yüz çeviriyorlar. (21/32)

"Hayır" dedi. "Sizin Rabbiniz göklerin ve yerin Rabbidir, onları kendisi yaratmıştır ve ben de buna şahadet edenlerdenim." (21/56)

Görmedin mi ki, gerçekten, göklerde ve yerde olanlar, Güneş, Ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu Allah'a secde etmektedirler. Birçoğu üzerine azab hak olmuştur. Allah kimi aşağılık kılsarsa, artık onun için bir yüceltici yoktur. Şüphesiz Allah, dilediğini yapar. (22/18)

Allah'ı birleyen (Hanif)ler olarak, O'na (hiçbir) ortak koşmaksızın. Kim Allah'a ortak koşarsa, sanki o gökten düşmüş de onu bir kuş kapıvermiş veya rüzgar onu ıssız bir yere sürükleyip atmış gibidir. (22/31)

Görmedin mi, Allah, gökten su indirdi, böylece yeryüzü yemyeşil donatıldı. Şüphesiz Allah, lütfedicidir, herşeyden haberdardır. (22/63)

Göklere ve yerde her ne varsa O'nundur. Şüphesiz Allah, hiçbir şeye ihtiyacı olmayan (Gani)dir, övülmeye layık olmandır. (22/64)

Allah'ın, gökte ve yerde olanların hepsini bilmekte olduğunu bilmiyor musun? Gerçekten bunlar bir kitaptadır. Hiç şüphesiz bunlar(ı bilmek), Allah için pek kolaydır. (22/70)

Biz gökten belli bir miktarda su indirdik ve onu yeryüzünde yerleştirdik; şüphesiz Biz onu (kurutup) giderme gücüne de sahibiz. (23/18)

Eğer hak, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olsaydı hiç tartışmaz, gökler, yer ve bunların içinde olan herkes (ve herşey) bozulmaya uğradı. Hayır, Biz onlara kendi şan ve şeref (zikir)lerini getirmiş bulunuyoruz, fakat onlar kendi zikirlerinden yüz çeviriyorlar. (23/71)

Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali, içinde چراغ bulunan bir kandil gibidir; چراغ bir sırça içerisindedir; sırça, sanki incimsi bir yıldızdır ki, doğuya da, batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından yakılır; (bu öyle bir ağaç ki) neredeyse ateş ona dokunmasa da yağı ışık verir. (Bu.) Nur üstüne nurdur. Allah, kimi dilerse onu Kendi nuruna yöneltip-iletir. Allah insanlar için örnekler verir. Allah, herşeyi bilendir. (24/35)

Görmedin mi ki, göklerde ve yerde olanlar ve dizi dizi uçan kuşlar, gerçekten Allah'ı tesbih etmektedir. Her biri, kendi duasını ve tesbihini şüphesiz bilmiştir. Allah, onların işlediklerini bilendir. (24/41)

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır ve dönüş yalnızca O'nadır. (24/42)

Görmedin mi ki, Allah bulutları sürmekte, sonra aralarını birleştirmekte, sonra da onları üst üste yığmaktadır; böylece, yağmuru bunların arasında akıp-çıkmasını görürsün. Gökten içinde dolu bulunan dağlar (gibi bulutlar) indiririver, onu dilediğine isabet ettirir de, dilediğinden onu çevirir; şimşeginin parıltısı neredeyse gözleri kamaştırıp götürüverecektir. (24/43)

Dikkatli olun; göklerde ve yerde olanların hepsi Allah'ındır. O,

Harun Yahya (Adnan Oktar)

üzlerinde bulunduğunuz şeyi elbette bilir. Ve O'na döndürülecekleri gün, yaptıklarını kendilerine haber verecektir. Allah, her şeyi bilir. (24/64)

Göklerin ve yerin mülkü O'nundur; çocuk edinmemiştir. O'na mülkünde ortak yoktur, her şeyi yaratmış, ona bir düzen vermiş, belli bir ölçüyle takdir etmiştir. (25/2)

De ki: "Onu, göklerde ve yerde gizli olanı bilen (Allah) indirmiştir. Doğrusu O, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (25/6)

Ve kendi rahmetinin önünde rüzgarları müjdeciler olarak gönderen O'dur. Biz, gökten tertemiz su indirdik; (25/48)

O, gökleri ve yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan ve sonra arşa istiva eder. Rahman'dır. Bunu (bundan) haberi olana sor. (25/59)

Gökte burçlar kılan, onların içinde bir aydınlık ve nurlu bir Ay vareden (Allah) ne yücedir. (25/61)

Dilersek, onların üzerine gökten bir ayet (mucize) indiririz de, ona boyunları eğilmiş kalırlar. (26/4)

Dedi ki: "Göklerin, yerin ve bu ikisi arasında olan her şeyin Rabbidir. Eğer 'kesin bilgiyle inanıyorsanız' (böyledir)." (26/24)

Eğer doğru sözlü isen, bu durumda gökten üstümüze bir parça düşürür." (26/187)

Ki onlar, göklerde ve yerde saklı olanı ortaya çıkaran ve sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilen Allah'a secde etmesinler diye (yapmaktadır)." (27/25)

(Onlar mı) Yoksa, gökleri ve yeri yaratan ve size gökten su indiren mi? Ki onunla (o suyla) gönül alıcı bahçeler bitirdik, sizin içinse bir açacını bitirmek (bile) mümkün değildir. Allah ile beraber başka bir ilah mı? Hayır, onlar sapıklıkta devam eden bir kavimdir. (27/60)

Ya da halkı sürekli yaratmakta olan, sonra onu iade edecek olan ve sizi gökten ve yerden rızıklandıran mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? De ki: "Eğer doğru söylüyor iseniz, kesin-kant (burhan)ınızı getiriniz." (27/64)

De ki: "Göklerde ve yerde gaybı Allah'tan başka kimse bilmez. Onlar ne zaman dirileceklerinin şuuruna varmıyorlar." (27/65)

Gökte ve yerde gizli olan hiçbir şey yoktur ki, apaçık olan bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) olmasın. (27/75)

Sur'a üfürüleceği gün, Allah'ın dilediği kimseler dışında, göklerde ve yerde olan herkes artık korkuya kapılmıştır ve her biri 'boyun bükmüş' olarak O'na gelmişlerdir. (27/87)

Siz yerde ve gökte (Allah'ı) aciz bırakamazsınız. Sizin Allah'ın dışında veliniz yoktur, yardım edeniniz de yoktur. (29/22)

Şüphesiz Biz, fasıklık yapmalarından dolayı, bu ülke halkının üstüne gökten iğrenç bir azab indireceğiz." (29/34)

Allah gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Şüphesiz, bunda iman edenler için bir ayet vardır. (29/44)

De ki: "Benimle sizin aranızda şahid olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde olanı bilir. Batıla inanana ve Allah'ı inkâr edenler ise, işte onlar hüsrana uğrayanlardır." (29/52)

Andolsun, onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı, Güneş'i ve Ay'ı kim emre amade kıldı?" diye soracak olursan, şüphesiz: "Allah" diyecekler. Şu halde nasıl oluyor da çevriliyorlar? (29/61)

Andolsun onlara: "Gökten su indirip de ölümden sonra yeryüzünü diriltene kimdir?" diye soracak olursan, şüphesiz: "Allah" diyecekler. De ki: "Hamd Allah'ındır." Hayır, onların çoğu akletmiyorlar. (29/63)

Kendi nefisleri konusunda düşünmüyorlar mı? Allah, gökleri, yeri ve bu ikisi arasında olanları ancak hak ile ve belirlenmiş bir

süre (ecel) olarak yaratmıştır. Gerçekten, insanlardan çoğu Rablerine kavuşmayı inkar ediyorlar. (30/8)

Hamd O'nundur; göklerde ve yerde, günün sonunda ve öğleye erdiğiniz vakit de. (30/18)

Göklerin ve yerin yaratılması ile dillerinizin ve renklerinizin ayrı olması, O'nun ayetlerindedir. Şüphesiz bunda, alimler için gerçekten ayetler vardır. (30/22)

Size bir korku ve umut (unsuru) olarak şimşegi göstermesi ile gökten su indirmek suretiyle ölümden sonra yeri onunla diriltmesi de, O'nun ayetlerindedir. Şüphesiz bunda, aklını kullanabilecek bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/24)

Göklerde ve yerde bulunanlar O'nundur; hepsi O'na 'gönülden boyun eğmiş' bulunuyorlar. (30/26)

Yaratmayı başlatan, sonra onu iade edecek olan O'dur; bu O'na göre pek kolaydır. Göklerde ve yerde en yüce misal O'nundur. O, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (30/27)

Allah, rüzgarları gönderir, böylece bir bulut kaldırır da onu nasıl dilerse gökte yayıp-dağıtır ve onu parça parça kılar; nihayet onun arasından yağmurun akıp çıktığını görürsün. Sonunda kendi kullarından dilediğine verince, hemen sevince kapılıverirler. (30/48)

O, gökleri dayanak olmaksızın yaratmıştır, bunu görmektesiniz. Arzda da, sizi sarsıntıya uğrattır diye sarsılmaz dağlar bıraktı ve orada her canlıdan türetip yayıverdi. Biz gökten su indirdik, böylelikle orada her güzel olan çiftten bir bitki bitirdik. (31/10)

Ey oğlum, (yaptığın iş) gerçekten bir hardal tanesi ağırlığında olsa da, (bu,) ister bir kaya parçasından ya da göklerde veya yer(in derinliklerinde) de bulunsa bile, Allah onu getirir (açığa çıkarır). Şüphesiz Allah, latif olandır, (her şeyden) haberdardır." (31/16)

Görmüyor musunuz ki, şüphesiz Allah, göklerde ve yerde olanları emrinize amade kılmış, açık ve gizli sizin üzerinizdeki nimetlerini genişletip-tamamlamıştır. (Buna rağmen) İnsanlardan öyleleri vardır ki, hiçbir ilme dayanmadan, bir yol gösterici ve aydınlatıcı bir kitap olmadan Allah hakkında mücadele edip durur. (31/20)

Andolsun onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak ol-san, tartışmasız; "Allah" diyecekler. De ki: "Hamd Allah'ındır."

Hayır, onların çoğu bilmezler. (31/25)

Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. Şüphesiz Allah, Gani (hiç kimseye ve hiçbir şeye muhtaç olmayan)dır, Hamid (hamd da yalnızca O'na ait)tir. (31/26)

Allah; gökleri, yeri ve ikisi arasında olanları altı günde yarattı, sonra arşa istiva etti. Sizin O'nun dışında bir yardımcınız ve şefaatiniz yoktur. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? (32/4)

Gökten yere her işi O evirip düzene koyar. Sonra (işler,) sizin saymakta olduğunuz bin yıl süreli bir günde yine O'na yükselir. (32/5)

Gerçek şu ki, Biz emanetleri göklere, yere ve dağlara sunduk da onlar bunu yüklenmekten kaçındılar ve ondan korkuya kapıldılar; onu insan yükledi. Çünkü o, çok zalim, çok cahildir. (33/72)

Hamd, göklerde ve yerde olanların tümü kendisine ait olan Allah'ındır; ahirette de hamd O'nundur. O, hüküm ve hikmet sahibidir, haber alandır. (34/1)

Yerin içine gireni, ondan çıkana; gökten ineni ve oraya çıkana bilir. O, esirgeyendir, bağışlayandır. (34/2)

KURAN FİHRİSTİ

İnkâr edenler, dediler ki: "Kıyamet-saati bize gelmez." De ki: "Hayır, gaybı bilen Rabbime andolsun, o muhakkak size gelecektir. Göklerde ve yerde zerre ağırlığına hiçbir şey O'ndan uzak (saklı) kalmaz. Bundan daha küçük olanı da, daha büyük olanı da, istisnasız, mutlaka apaçık bir kitapta (yazılı)dır." (34/3) Onlar, gökten ve yerden önderinde ve arkalarında olanı görmüyorlar mı? Eğer Biz dilersek, onları yerin-dibine geçirir ya da gökten üzerlerine parçalar düşürürüz. Hiç şüphesiz, bunda 'göndülden (Allah'a) yönelen' her kul için bir ayet vardır. (34/9) De ki: "Allah'ın dışında (tanrı diye) öne sürdüklerinizi çağırın. Onların göklerde ve yerde bir zerre ağırlığına bile (hiçbir şeye) güçleri yetmez; onların bu ikisinde hiçbir ortaklığı olmadığı gibi, O'nun bunlardan hiçbir destekçi olanı da yoktur. (34/22) De ki: "Sizi göklerden ve yerden rızıklandıran kim?" De ki: "Allah, gerçekten ya biz, ya da siz her halde bir hidayet üzerindeyiz veya apaçık bir sapıklıkta." (34/24) Hamd, gökleri ve yeri yaratan, ikişer, üçer ve dörder kanatlı melekleri elçiler kılan Allah'ındır; O, yaratmada dilediğini artırır. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (35/1) Ey insanlar, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın. Gökten ve yerden sizi rızıklandıran Allah'ın dışında bir başka yaratıcı var mı? O'ndan başka ilah yoktur. Öyleyse nasıl olur da çevriliyorsunuz? (35/3) Allah'ın gökyüzünden su indirdiğini görmedin mi? Böylece Biz onunla, renkleri değişik olan meyveler çıkardık. Dağlardan da beyaz, kırmızı renkleri değişik ve sıyah yollar (kıldık). (35/27) Şüphesiz Allah, göklerin ve yerin gaybını bilendir. Gerçek şu ki O, sinelerin özünde (saklı) olanı bilir. (35/38) De ki: "Siz, Allah'ın dışında taptığınızı ortaklarınızı gördünüz mü? Bana haber verin; yerden neyi yaratmışlardı? Ya da onların göklerde bir ortaklığı mı var? Yoksa Biz onlara bir kitap vermişiz de onlar bundan (dolayı) apaçık bir belge üzerinde midirler? Hayır, zulmedenler, birbirlerine aldatmadan başkasını vadedemiyorlar. (35/40) Şüphesiz Allah, gökleri ve yeri zeval bulurlar diye (her an kudreti altında) tutuyor. Andolsun, eğer zeval bulacak olurlarsa, kendisinden sonra artık kimse onları tutamaz. Doğrusu O, Halim'dir, bağışlayandır. (35/41) Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler; üstelik onlar kuvvet bakımından kendilerinden daha güçlüydüler. Göklerde ve yerde Allah'ı aciz bırakacak hiçbir şey yoktur. Şüphesiz O, bilendir, güç yetirendir. (35/44) Kendisinden sonra ise, kavminin üzerine gökten bir ordu indirmedi; indirecek de değildik. (36/28) Gökleri ve yeri yaratan, onların bir benzerini yaratmağa kadar değil mi? Elbette (öyledir); O, yaratandır, bilendir. (36/81) Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbi'dir, doğuların da Rabbi'dir. (37/5) Yoksa göklerin, yerin ve bu ikisi arasında bulunanların mülkü onların mı? Öyleyse, sebepler içinde (bir imkan ve güç bularak göğe) yükselsinler. (38/10) Biz gökyüzünü, yeryüzünü ve ikisi arasında bulunan şeyleri batıl olarak yaratmadık. Bu, inkâr edenlerin zannıdır. Ateşten (görecekları azabtan) dolayı vay o inkâr edenlere. (38/27) Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir, üstün ve güçlü olan, bağışlayandır." (38/66) Gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Geceyi gündüzün üstüne sarı-örtüyor, gündüzü de gecenin üstüne sarı-örtüyor. Güneş'e

ve Ay'a boyun eğdi. Her biri adı konulmuş bir ecele (süreyle) kadar akıp gitmektedir. Haberin olsun; üstün ve güçlü olan, bağışlayan O'dur. (39/5)

Görmüyor musun; gerçekten Allah, gökyüzünden su indirdi de onu yerin içindeki kaynaklara yürütüp-geçirdi. Sonra onunla çeşitli renklerde ekinler çıkarıyor. Sonra kurumaya başlar, böylece onu sararmış görürsün. Sonra da onu kurumuş kırıntılar kılıyor. Şüphesiz bunda, temiz akıl sahipleri için gerçekten öğüt alınacak bir ders (zıkr) vardır. (39/21)

Andolsun, onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan, elbette "Allah" diyecekler. De ki: "Gördünüz mü-haber verin; Allah'tan başka taptıklarınız, eğer Allah bana bir zarar dileyecek olsa, O'nun zararını kaldırabilirler mi? Ya da bana bir rahmet vermeyi istese, O'nun rahmetini tutup-önlenebilecekler mi" De ki: "Allah, bana yeter. Tevekkül edecek olanlar, O'na tevekkül etsinler." (39/38)

De ki: "Şefaatin tümü Allah'ındır. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Sonra O'na döndürüleceksiniz." (39/44)

De ki: "Ey gökleri ve yeri yaratan, gaybı ve müşahede edilebilen bilen Allah'ım. Anlaşmazlığa düşükleri şeylerde, kullarının arasında sen hüküm vereceksin." (39/46)

Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Allah'ın ayetlerine (karşı) inkâr edenler ise; işte onlar, hüsrana uğrayanlardır. (39/63) Onlar, Allah'ın kadriyi hakkıyla takdir edemediler. Oysa kıyamet günü yer, bütünüyle O'nun avucu (kabzası)ndadır; gökler de sağ eliyle dürülüp-bükülmüştür. O, şirk koştuklarından münezzeh ve yücedir. (39/67)

Sur'a üfürüldü; böylece Allah'ın diledikleri dışında, göklerde ve yerde olanlar çarpılıp-yıkılıverdi. Sonra bir daha ona üfürüldü, artık onlar ayağa kalkmış durumda gözetliyorlar. (39/68)

O, size ayetlerini gösteriyor ve sizin için gökten rızık indiriyor. İçten (Allah'a) yönelenden başkası öğüt alıp-düşünmez. (40/13) Göklerin yollarına. Böylelikle Musa'nın ilahına çıkabilirim. Çünkü ben, onun yalancısı olduğumu sanıyorum." İşte Firavun'a, kötü amelî böyle çekici kılındı ve yoldan alıkonuldu. Firavun'un hileli-düzeni, 'yıkım ve kayıpta' olmaktan başka (bir şey) olmadı. (40/37)

Elbette göklerin ve yerin yaratılması, insanların yaratılmasından daha büyüktür. Ancak insanların çoğu bilmezler. (40/57)

Allah, yeryüzünü sizin için bir karar, gökyüzünü bir bina kıldı; sizi suretlendirdi, suretinizi de en güzel (bir biçim ve incelikte) kıldı ve size güzel-temiz şeylerden rızık verdi. İşte sizin Rabbiniz Allah budur. Alemlerin Rabbi Allah ne yücedir. (40/64)

Böylece onları iki gün içinde yedi gök olarak tamamladı ve her bir göğe emrini vahyetti. Biz dünya göğünü de kandillerle süsleyip-donatık ve bir koruma (altına aldık). İşte bu, üstün ve güçlü olan, bilen (Allah)'ın takdiridir. (41/12)

Göklerde ve yerde olanlar O'nundur. O, yücedir, büyüktür. (42/4)

Gökler, neredeyse üstlerinden çatlayıp-parçalanacaklar; melekler de Rablerini hamd ile tesbih ederler ve yerde olanlara mağfret dilerler. Haberiniz olsun; gerçekten Allah, bağışlayan ve esirgeyen O'dur. (42/5)

O, göklerin ve yerin Yaratıcısıdır. Size kendi nefislerinizden eşler, davarlardan da çiftler var etti. Sizleri bu tarzda üretip-yayıyor. O'nun benzeri gibi olan hiçbir şey yoktur. O, iştir, görendir. (42/11)

Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. O, dilediğine rızık genişletip-yayar ve kısar da. Çünkü O, herşeyi bilendir. (42/12)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Göklerin ve yerin yaratılması ile onlarda her canlıdan türetilip-
yayması O'nun ayetlerindedir. Ve O, dileyeceği zaman onların
hepsini toplamaya güç yetirendir. (42/29)

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Dilediğini yaratır. Dilediğine
dişiler armağan eder, dilediğine de erkek armağan eder.
(42/49)

Göklerde ve yerde bulunanların tümü kendisine ait olan Allah'ın
yoluna. Haberiniz olsun; işler Allah'a döner. (42/53)

Andolsun, onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak ol-
san, tartışmasız: "Onları üstün ve güçlü (aziz) olan, bilen (Allah)
yarattı" diyecekler. (43/9)

Ki O, belli bir miktar ile gökten su indirdi de, onunla ölü bir mem-
leketi dirilttik (ve her yanına yeniden hayat) yaydık; siz de böy-
le (kabrilerinizden diriltilip) çıkarılacaksınız. (43/11)

Göklerin ve yerin Rabbi, Arş'ın Rabbi, onların nitelendirdiklerin-
den yücedir. (43/82)

Göklerde ilah ve yerde ilah O'dur. O, hüküm ve hikmet sahibi-
dir, bilendir. (43/84)

Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların mülkü kendisinin
olan (Allah) ne yücedir. Kıyamet-saatinin ilmi O'nun Katındadır
ve O'na döndürüleceksiniz. (43/85)

Eğer kesin bir bilgiyle inanıyorsanız (Allah), göklerin, yerin ve
bu ikisi arasında bulunanların Rabbidir. (44/7)

Onlar için ne gök, ne yer ağırlamadı ve onlar (in azabı) ertelen-
medi. (44/29)

Biz, gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları bir 'oyun ve oya-
lanma konusu' olsun diye yaratmadık. (44/38)

Şüphesiz, mü'minler için göklerde ve yerde ayetler vardır.
(45/3)

Gece ile gündüzün ardarda gelişinde (veya aykırılığında),
Allah'ın gökten rızık indirip ölümünden sonra yeryüzünü dirilt-
mesinde ve rüzgarları (belli bir düzen içinde) yönetmesinde akı-
lı kullanan bir kavim için ayetler vardır. (45/5)

Kendinden (bir nimet olarak) göklerde ve yerde olanların tümü-
ne sizin için boyun eğdirdi. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir ka-
vim için gerçekten ayetler vardır. (45/13)

Allah, gökleri ve yeri hak olarak yarattı; öyle ki, her nefis kazan-
diklarıyla karşılık görsün. Onlara zulmedilmez. (45/22)

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Kıyamet-saatinin kopacağı
gün, (işte) o gün, batıda olanlar hüsrana uğrayacaklardır.
(45/27)

Şu halde hamd, göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve alemlerin Rab-
bi Allah'ındır. (45/36)

Göklerde ve yerde büyüklük O'nundur. O, üstün ve güçlüdür,
hüküm ve hikmet sahibidir. (45/37)

Biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları ancak hak ve adl
konulmuş bir ecel (belli bir süre) olarak yarattık. İnkâr edenler
ise, uyarıldıkları şeyden yüz çeviren(kimseler)dir. (46/3)

De ki: "Gördünüz mü haber verin; Allah'tan başka taptıklarınız,
yerden neyi yaratmışlar, bana gösterin? Yoksa onların göklerde
bir ortaklığı mı var? Eğer doğru sözlüler iseniz, bundan ö-
nce bir kitap ya da bir ilim kalıntısı (veya bir eser) varsa, bana ge-
tirin." (46/4)

Onlar görmüyorlar mı ki, gökleri ve yeri yaratan ve onları yarat-
maktan yorulmayan (Allah), ölüleri de diriltmeye güç yetirir. Hay-
ır; gerçekten O, herşeye güç yetirendir. (46/33)

Mü'minlerin kalplerine, imanlarına iman katıp-arttırsınlar diye,
'güven duygusu ve huzur' indirin O'dur. Göklerin ve yerin ordula-
rı Allah'ındır: Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (48/4)

Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah, üstün ve güçlü olan-
dır, hüküm ve hikmet sahibidir. (48/7)

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır; dilediğine mağfiret eder, di-
lediğini azablandırır. Allah, çok bağışlayan, çok esirgeyendir.
(48/14)

De ki: "Siz Allah'a dininizi mi öğreteceksiniz? Oysa Allah, gök-
lerde ve yerde olanları bilir. Allah, herşeyi bilendir." (49/16)

Şüphesiz Allah, göklerin ve yerin gaybını bilir. Allah, yaptıkların-
ızı görendir. (49/18)

Ve gökten mübarek (bereket ve rahmet yüklü) su indirdik; böy-
lece onunla bahçeler ve biçilecek taneler bitirdik. (50/9)

Andolsun, Biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı gün-
de yarattık; Bize hiçbir yorgunluk dokunmadı. (50/38)

Gökte rızığınız vardır ve size va'dolunmakta olan da. (51/22)

O gün gök, sarsılıp çalkalanır. (52/9)

Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattılar? Hayır; onlar, kesin bir
bilgiyle inanmıyorlar. (52/36)

Eğer gökten bir parçanın düşmekte olduğunu görseler bile: "Üst
üste yığılmış bir buluttur." derler. (52/44)

Göklerde nice melekler vardır ki, onların şefaathleri hiçbir şeyle
yayar sağlamaz; ancak Allah'ın dileyi razı olduğu kimseye izin
verdikten sonra başka. (53/26)

Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır; öyle ki, kötülükte bulu-
nanları, yaptıkları dolayısıyla cezalandırır, güzel davranışta bu-
lunanları da daha güzeliyle ödüllendirir. (53/31)

Gökyüzü, Onu da yükseltti ve mizanı koydu. (55/7)

Göklerde ve yerde olan ne varsa O'ndan ister. O, her gün bir iş-
tedir. (55/29)

Ey cin ve ins toplulukları, eğer göklerin ve yerin bucaklarından
aşıp-geçmeye güç yetirebilirseniz, hemen aşın; ancak 'üstün bir
güç (sultan)' olmaksızın aşamazsınız. (55/33)

Sonra gök yarılıp yağ gibi erimiş olarak kıpkırmızı bir gül oldu-
ğu zaman; (55/37)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih etmiştir. O, üs-
tün ve güçlü (aziz) olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (57/1)

Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Diriltir ve öldürür. O, herşey-
e güç yetirendir. (57/2)

Gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arşa istiva eden O'dur.
Yere gireni, ondan çıkını, gökten ineni ve ona çıkını bilir. Her
nerede iseniz, O sizinle beraberdir, Allah, yaptıklarınızı gören-
dir. (57/4)

Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. (Sonunda bütün) işler
Allah'a döndürülür. (57/5)

Size ne oluyor ki, Allah yolunda infak etmiyorsunuz? Oysa gök-
lerin ve yerin mirası Allah'ındır. İçinizden, fetihten önce infak
eden ve savaşımlar (başkasıyla) bir olmaz. İşte onlar, derece
olarak sonradan infak eden ve savaşımlardan daha büyüktür.
Allah, her birine en güzel olanı va'detmiştir. Allah, yaptıklarınız-
dan haberdardır. (57/10)

Rabbinizden olan bir mağfirete ve cennete (kavuşmak için) 'ça-
ba gösterip-yarışın', ki (o cennet) genişliği gök ile yerin genişli-
ği gibi olup Allah'a ve Resûlü'ne iman edenler için hazırlanmış-
tır. İşte bu, Allah'ın fazlıdır ki, onu dilediğine verir. Allah büyük
fazl sahibidir. (57/21)

Allah'ın göklerde ve yerde olanların tümünü gerçekten bilmekte
olduğunu görmüyor musun? (Kendi aralarında gizli toplantılar
düzenleyip) Fısıldaşmakta olan üç kişiden dördüncüleri mutlaka
O'dur; beşin altıncısı da mutlaka O'dur. Bundan az veya çok
olsun, her nerede olsalar mutlaka O, kendileriyle beraberdir.

KURAN FİHRİSTİ

Sonra yaptıklarını kıyamet günü kendilerine haber verecektir. Şüphesiz Allah, herşeyi bilendir. (58/7)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih etmiştir. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (59/1)

O Allah ki, yaratandır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakimdir. (59/24)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih etmiştir. O, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (61/1)

Göklerde ve yerde olanların tümü, Melik; Kuddüs; Aziz; Hakim olan Allah'ı tesbih eder. (62/1)

Onlar ki: "Allah'ın Resûlü yanında bulunanlara hiçbir infak (harcama)da bulunmayın, sonunda dağılıp gitsinler," derler. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır. Ancak münafıklar kavramıyorlar. (63/7)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih eder. Müлк O'nundur, hamd (övgü) de O'nundur. O, herşeye güç yetirendir. (64/1)

Gökleri ve yeri hak olmak üzere yarattı ve size düzenli bir biçim (suret) verdi; suretlerinizi de güzel yaptı. Dönüş O'nadır. (64/3)

Göklerde ve yerde olanların tümünü bilir; sizin saklı tuttuklarınızı da, açığa vurduklarınızı da bilir. Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (64/4)

O, biri diğeriyle 'tam bir uyum' (mutabakat) içinde yedi gök yaratmış olandır. Rahman'ın yaratmasında hiçbir 'çelişki ve uygunsuzluk' (tefavüt) göremezsin. İşte gözü(nü) çevirip-gezdir; herhangi bir çatlaklık (bozukluk ve çarpıklık) görüyor musun? (67/3)

Gökte olanın sizi yere geçirmeyeceğinden emin misiniz? Bir bakmışsınız ki, o (yeryüzü) sallanıp-çalkalanmaktadır. (67/16)

Yoksa gökte olanın üzerinize 'taş yağdıran (fırtınalı) bir rüzgar' göndermeyeceğinden emin misiniz? Siz o takdirde Benim uyarım nasılmış bilip-öğreneceksiniz. (67/17)

Gök yarılıp-çatlamıştır; artık o gün, 'sarkmış-za'fa uğramıştır.' (69/16)

Gökyüzünün erimiş maden gibi olacağı gün; (70/8)

(Öyle yapın ki,) Üzerinize gökten sağanak (bol miktarda yağmur) yağdırsın." (71/11)

Bu nedenle gök bile yarılıp-çatlamıştır; (artık) O'nun va'di gerçekleşirilip-yerine getirilmiştir. (73/18)

Gök yarıldığı zaman (77/9)

O sırada gök açılmış ve kapı kapı olmuştur. (78/19)

Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbi Rahman olan (Allah); O'na hitap etmeye güç yetiremezler. (78/37)

Yaratmak bakımından siz mi daha güçsünüz yoksa gök mü? (Allah) Onu bina etti. (79/27)

Gök, sıyrılıp-yüüldüğü zaman (81/11)

Gök, çatlayıp-yarıldığı zaman, (82/1)

Gök, yarılıp-parçalandığı, (84/1)

Ki O (Allah), göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Allah, herşeyin üzerinde şahid olandır. (85/9)

GÖLGE

Bulutları üzerinize gölge kıldık ve size kudret helvası ve bildircin indirdik. Size rızık olarak verdiklerimizin temizinden yişin (dedik). Onlar Bize zulmetmediler, ancak kendi nefislerine zulmettiler. (2/57)

Onlar, bulut gölgeleri içinde Allah'ın (azabının) meleklerle onla-

ra gelmesini ve (azap) emrinin gerçekleşmesini mi gözlüyorlar? Oysa bütün işler Allah'a döner. (2/210)

İman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Onda onlar için tertemiz kılınmış eşler vardır. Ve onları, 'ne sıcak ne soğuk, tam kararında gölgeleme' sokacağız. (4/57)

Biz onları (İsrailoğullarını) ayrı ayrı oymaklar olarak on iki topluluk (ümme) olarak ayırdık. Kavmi kendisinden su istediğinde Musa'ya: "Asan'la taş vur" diye vahyettik. Ondan on iki pınar sızıp-fişkırdı; böylece her bir insan- topluluğu su içeceği yeri öğrenmiş oldu. Üzerlerine bulutla gölge çektik ve onlara kudret helvası ile bildircin indirdik. (Sonra da şöyle dedik:) "Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yişin." Onlar Bize zulmetmedi, ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı. (7/160)

Bir zamanlar dağı, sanki bir gölgelikmiş gibi üstlerine geçirmiştik. Onlar ise neredeyse tepelerine düşecek sanmışlardı. (Onlara demiştik ki:) "Size verdiklerimizde sınımsız sarılın ve onda olanı düşünün, ki sakınsınız." (71/71)

Göklerde ve yerde her ne varsa -isteyerek de olsa, istemeyerek de olsa- Allah'a secde eder. Sabah akşam gölgeleri de (O'na secde eder). (13/15)

Takva sahiplerine vadedilen cennet; onun altından ırmaklar akar, yemişleri ve gölgelikleri süreklidir. Bu korkup-sakınanların (mutlu) sonudur, inkâr edenlerin sonu ise ateştir. (13/35)

Allah'ın herhangi bir şeyden yarattığına bakıyorlar mı? Onun gölgeleri küçülerek sağdan ve soldan Allah'a secde eder vaziyette döner. (16/48)

Allah, sizin için yarattığı şeylerden gölgeler kıldı. Dağlarda da sizin için barmaklar-siperler kıldı, sizi sıcaaktan koruyacak elbiseler, sizi savaşınızda (zorluklara karşı) koruyacak giyimlikler de var etti. İşte O, üzerinizdeki nimetini böyle tamamlamaktadır, umulur ki teslim olursunuz. (16/81)

Rabbini görmedin mi, gölgeyi nasıl uzatıvermiştir? Eğer dilemiş olsaydı onu durgun kılardı. Sonra Biz güneşi ona bir delil kılmışızdır. (25/45)

Sonunda onu yalanladılar, böylece onları o gölgelik-gününün azabı yakaladı. Gerçekten o, büyük bir günün azabıydı. (26/189)

Hemencecik onların sürülerini suladı, sonra yine gölgeye çekilerek dedi ki: "Rabbim, doğrusu bana indirdiğin her hayra muhtacım." (28/24)

Onları kara gölgeler gibi dalgalar sarıverdiği zaman, dini yalnızca O'na 'halis kılan gönülden bağlılar' olarak Allah'a yalvarıp yakarırılar (dua ederler). Böylece onları karaya çıkarıp-kurtarınca, artık onlardan bir kısmı orta yolu tutuyor. Bizim ayetlerimizi gaddar, nankör olandan başkası inkar etmez. (31/32)

Gölge ile sıcaklık da. (35/21)

Kendileri ve eşleri, gölgeliklerde, tahtlar üzerinde yaslanmışlardır. (36/56)

Yayılıp-uzanmış gölgeler, (56/30)

Ve kapkara dumandan bir gölge içindedirler. (56/43)

(Meyvelerin) Gölgeleri onlara pek yakın ve devşirmeleri kolaylaştırıldııkça kolaylaştırılmış. (76/14)

Üç dala ayrılmış bir gölgeye gidin. (77/30)

Ne gölge altında barındırın, ne (yakıcı) alevden korur. (77/31)

Şüphesiz muttaki olanlar, gölgeliklerde ve pınar-başlarındadır; (77/41)

GÖMLEK

Ve üzerine yalandan kan (sürülmüş) olan gömleğini getirdiler. "Hayır" dedi. Nefsiniz, sizi yanıltıp (böyle) bir işe sürüklemiştir. Bundan sonra (bana düşen) güzel bir sabırdır. Sizin bu düzüp-uydurduklarınıza karşı (kendisinden) yardım istenecek olan Allah'tır." (12/18)

Kapıya doğru ikisi de koştular. Kadın onun gömleğini arkadan çekip yırttı. (Tam) Kapının yanında kadının efendisiyle karşılaştılar. Kadın dedi ki: "Ailene kötülük isteyenin, zindana atılmaktan veya acı bir azabtan başka cezası ne olabilir?" (12/25)

(Yusuf) Dedi ki: "Onun kendisi benden murad almak istedi." Kadının yakınlarından bir şahid şahitlik etti: "Eğer onun gömleği ön taraftan yırtılmışsa bu durumda kadın doğruyu söylemiştir, kendisi ise yalan söyleyenlerdendir. (12/26)

Yok eğer onun gömleği arkadan çekilip-yırtılmışsa, bu durumda kadın yalan söylemiştir ve kendisi doğruyu söyleyenlerdendir." (12/27)

Onun gömleğinin arkadan çekilip-yırtıldığını gördüğü zaman (kocası): "Doğrusu, bu sizin düzeninizden (biri)dir. Gerçekten düzeniniz büyüktür" dedi. (12/28)

Bu gömleğimle gidin de, babamın yüzüne sürün. Gözü (yine) görür hale gelir. Bütün ailenizi de bana getirin." (12/93)

GÖNÜLDEN YAPILAN DAVRANIŞLAR

Dediler ki: "Allah oğul edindi." O, (bu yakıştırmadan) yücedir. Hayır, göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur, tümü O'na gönülden bağlanmış (muhsis) olanlardır." (2/116)

De ki: "O bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz iken, bizimle Allah hakkında (sözde kanıtlarla) tartışmalarını mı giriyorsunuz? Bizim amellerimiz bizim, sizin de amelileriniz sizindir. Biz, O'na gönülden bağlanmış (muhsis) olanlarız." (2/139)

Şüphesiz, 'Safa' ile 'Merve' Allah'ın işaretlerindedir. Böylece kim Evi (Ka'be'yi) hacceder veya umre yaparsa, artık bu ikisini tavaf etmesinde kendisi için bir sakınca yoktur. Kim de gönülden bir hayır yaparsa (karşılığını alır). Şüphesiz Allah, şükürün karşılığını verendir, bilendir. (2/158)

(Oruç) Sayılı günlerdir. Artık sizden kim hasta ya da yolculukta olursa tutamadığı günler sayısıyla başka günlerde (tutsun). Zor dayanabilenlerin üzerinde bir yoksulu doyuracak kadar fidye (vardır). Kim gönülden bir hayır yaparsa bu da kendisi için hayırlıdır. Oruç tutmanız, -eğer bilerseniz- sizin için daha hayırlıdır. (2/184)

Namazları ve orta namazını (üstlerine düşerek, titizlik gösterek) koruyun ve Allah'a gönülden boyun eğiciler olarak (namaza) durun. (2/238)

Sabredenler, doğru olanlar, gönülden boyun eğenler, infak edenler ve 'seher vakitlerinde' başışlanma dileyenlerdir. (3/17) Meryem, Rabbine gönülden itaatte bulun, secde et ve rüku edenlerle birlikte rüku et." (3/43)

Kadınlara mehirlere gönülden isteyerek (ve bir hak olarak) verin, fakat onlar, gönül hoşluğuyla size ondan bir şeyi başışlarsa, onu da afiyetle, iç huzuruyla yiyin. (4/4)

Allah'ın, bazısını bazısına üstün kılması ve onların kendi mallarından harcaması nedeniyle erkekler, kadınlar üzerinde 'sorumlu' zeticidir.' Saliha kadınlar, gönülden (Allah'a), itaat edenler, Allah nasıl koruduysa görünmeyi koruyanlardır. Nüşuzundan korktuğunuz kadınlara (önce) öğüt verin, (sonra onları) yataklarda yalnız bırakın, (bu da yetmezse hafifçe) vurun. Size itaat

ederlerse aleyhlerinde bir yol aramayın. Doğrusu Allah yücedir, büyüktür. (4/34)

Karada ve denizde sizi gezdiren O'dur. Öyle ki siz gemide bulunduğunuz zaman, onlar da güzel bir rüzgarla onu yüzdürürlerken ve (tam) bununla sevinmektenlerken, ona çalgınca bir rüzgar gelip çatar ve her yandan dalgalar onları kuşatıverir; onlar artık bu (dalgalarla) gerçekten kuşatıldıklarını sanmışlarken, dinde O'na 'gönülden katıksız bağlılar (muhsisler)' olarak Allah'a dua etmeye başlarlar: "Andolsun eğer bundan bizi kurtaracak olursan, muhakkak sana şükredenlerden olacağız." (10/22) Doğrusu İbrahim, yumuşak huylu, duygulu ve gönülden (Allah'a) yönelen biriydi. (11/75)

Gerçek şu ki, İbrahim (tek başına) bir ümmetti; Allah'a gönülden yönelip itaat eden bir muvahhiddi ve o müşriklerden değildi. (16/120)

Onlar gemiye bindikleri zaman, dini yalnızca O'na 'halis kılan gönülden bağlılar' olarak, Allah'a yalvarıp yakarırılar. Ama onları karaya çıkarıp kurtarıncaya, hemen şirk koşarlar. (29/65)

Göklerde ve yerde bulunanlar O'nundur; hepsi O'na 'gönülden boyun eğmiş' bulunuyorlar. (30/26)

'Gönülden katıksız bağlılar' olarak, O'na yönelin ve O'ndan korkup-sakinin, dosdoğru namazı kılın ve müşriklerden olmayın. (30/31)

İnsanlara bir zarar dokunduğu zaman, 'gönülden katıksız bağlılar' olarak, Rablerine dua ederler; sonra kendinden onlara bir rahmet taddırınca hemencecik bir grup Rablerine şirk koşarlar. (30/33)

Bununla birlikte, onların ikisi (annen ve baban) hakkında bir bilgin olmayan şeyi bana şirk koşman için, sana karşı çaba harca-yacak olurlarsa, bu durumda onlara itaat etme ve dünya (hayatın) da onlara iyilikle (ma'ruf üzere) sahiplen (onlarla geçin) ve bana 'gönülden-katıksız olarak yönelenin' yoluna tabi ol. Sonra dönüşünüz yalnızca banadır, böylece ben de size yaptıklarınızı haber vereceğim. (31/15)

Onları kara gölgeler gibi dalgalar sarıverdiği zaman, dini yalnızca O'na 'halis kılan gönülden bağlılar' olarak Allah'a yalvarıp yakarırılar (dua ederler). Böylece onları karaya çıkarıp-kurtarıncaya, artık onlardan bir kısmı orta yolu tutuyor. Bizim ayetlerimizi gaddar, nankör olandan başkası inkar etmez. (31/32)

Ama sizden kim Allah'a ve Resûlü'ne gönülden -itaat eder ve salih bir amelde bulunursa, ona ecirini iki kat veririz. Ve Biz ona üstün bir rızık da hazırlamışızdır. (33/31)

Şüphesiz, Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar, sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, saygıyla (Allah'tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar, Allah'ı çokça zikreden erkekler ve (Allah'ı) çokça zikreden kadınlar; (işte) bunlar için Allah bir başışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (33/35)

Onlar, gökten ve yerden önlerinde ve arkalarında olanı görmüyorlar mı? Eğer Biz dilersek, onları yerin-dibine geçirir ya da gökten üzerlerine parçalar düşürürüz. Hiç şüphesiz, bunda 'gönülden (Allah'a) yönelen' her kul için bir ayet vardır. (34/9) (Davud) Dedi ki: "Andolsun benim koyununu, kendi koyunlarına

KURAN FİHRİSTİ

(katmak) istemekle sana zulmetmiştir. Doğrusu, (emek ve mali güçlerini) birleştirip katan (ortak)lardan çoğu, birbirlerine karşı tecavüz ederler; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. Onlar da ne kadar azdır." Davud, gerçekten Bizim onu imtihan ettiğimizi sandı, böylece Rabbinden bağışlanma diledi ve rüku ederek yere kapandı ve (bize gönülden) yönelip-döndü. (38/24)

İnsana bir zarar dokunduğu zaman, gönülden katıksızca yönelmiş olarak Rabbine dua eder. Sonra ona kendinden bir nimet verdiği zaman, daha önce O'na dua ettiğini unuttur ve O'nun yolundan saptırmak amacıyla Allah'a eşler koşmaya başlar. De ki: "İnkârınla biraz (dünya zevklerinden) yararlan; çünkü sen, ateşin halkındansın." (39/8)

Yoksa o, gece saatinde kalkıp da secde ederek ve kıyama durarak gönülden itaat (ibadet) eden, ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini umud eden (gibi) midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Şüphesiz, temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünürler." (39/9)

Belki onun Rabbi, -eğer o sizi boşayacak olursa- ona yerinize sizlerden daha hayırlı Müslüman, mü'min, gönülden itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan dul ve bakire eşler' verir. (66/5)

İmran'ın kızı Meryem'i de. Ki o kendi ırzını korumuştur. Böylece Biz ona ruhumuzdan üfledik. O da Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti. O, (Rabbine) gönülden bağlı olanlardandı. (66/12)

GÖSTERİŞ YAPMAK

Ey iman edenler Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Bölgesinin durumu üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağnak bir yağmur düştü mü onu çirliçliplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez)ler. Allah kâfirler topluluğuna hidayet vermez. (2/264)

Ve onlar mallarını insanlara gösteriş olsun diye infak ederler Allah'a ve ahiret gününe de inanmazlar. Şeytan kime arkadaş olursa artık ne kötü bir arkadaştır o. (4/38)

Gerçek şu ki, münafıklar (sözde), Allah'ı aldatmaktadırlar. Oysa O, onları aldatandır. Namaza kalktıkları zaman, isteksizce kalkarlar. İnsanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı ancak çok az anarlar. (4/142)

Bir de yurtlarından refahtan şımırıp-azıtarak, insanlara gösteriş yaparak çıkarlar ve (halkı) Allah'ın yolundan alıkoynalar gibi olıymıyın. Allah, onların yaptıklarını çepçevre kuşatandır. (8/47) İşte (şu) namaz kılanların vay haline, Ki onlar, namazlarında yanılığadırlar, onlar gösteriş yapmaktadırlar, (107/4-6)

GÖZ

"Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlarıdır. (2/7) Çakan şimşek neredeyse gözlerini kapıverecek; önlerni her aydınlatıldığında (biraz) yürürler, üzerlerine karanlık basıverince de kalakalırlar. Allah dileseydi, işitmelerini de görmelerini de giderirdi. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (2/20) Ve sizin için denizi ikiye yapıp sizi kurtardığımızı ve Firavun'un adamlarını -gözlerinin önünde- boğduğumuzu hatırlayın. (2/50) Elçiye indirilen dinlediklerinde hakkı tanıdıklarından dolayı göz-

lerinin yaşlarla dolup taşıtğini görürsün. Derler ki: "Rabbimiz inandı; öyleyse bizi şahidlerle birlikte yaz." (5/83)

Gözler O'nu idrak edemez; O ise bütün gözleri idrak eder. O, latif olandır, haberdar olandır. (6/103)

Biz onların kalplerini ve gözlerini, ilkin inanmadıkları gibi tersine çeviririz ve onları tuğyanları içinde şaşkıncı dolaşır bir durumda terkederiz. (6/110)

Gözleri cehennem halkından yana çevrilince: "Rabbimiz, bizi zalimler topluluğuyla birlikte kılma" derler. (7/47)

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atıverince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (7/116)

Andolsun, cehennem için cinlerden ve insanlardan çok sayıda kişi yarattık (hazırladık). Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (7/179)

Karşı karşıya geldiğinizde, Allah, 'olacağı olan işi gerçekleştir-mek' için, onları gözlerinizde az gösteriyor, sizi de onların gözlerinde azaltıyordu. Ve (bütün) işler Allah'a döndürülür. (8/44) Bir de (savaşa katılabilecekleri bir bineğe) bindirmen için sana her gelişlerinde "Sizi bindirecek bir şey bulamıyorum" dediğin ve infak edecek bir şey bulamayıp hüzünlerinden dolayı gözlelerinden yaşlar boşana boşana geri dönenler üzerinde de (sorumluluk) yoktur. (9/92)

De ki: "Göklerden ve yerden sizlere rızık veren kimdir? Kulaklara ve gözlerle malık olan kimdir? Diriyi ölüden çıkaran ve ölü-yü diriden çıkaran kimdir? Ve işleri evirip-çeviren kimdir? Onlar: "Allah" diyeceklerdir. Öyleyse de ki: "Peki siz yine de korkup-sakinmayacak mısınız? (10/31)

Dedi ki: "Ey Kavmim, görüşünüz nedir söyleyin? Eğer ben Rab-bimden apaçık bir belge üzerinde isim ve Rabbin bana Kendi Katından bir rahmet vermiş de (bu, sizin gözlerinizden saklı tutulmuşsa? Siz bunu istemiyorken biz sizi buna zorlayacak mı-yız?" (11/28)

"Ben size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum. Melek olduğumu söylemiyorum ve gözlerinizin aşağılık gördüklerine, Allah kesin olarak bir hayır vermez de demiyorum. Nefislerimde olanı Allah daha iyi bilir. Bu durumda (bunun aksini yaparsam) gerçekten o zaman zalimlerdenim (demek)dir." (11/31)

Ve onlardan yüz(ünü) çevirdi ve: "Ey Yusuf'a karşı (artan dayanılmaz) kahrım" dedi ve gözleri üzüntüsünden (ağardıkça) ağardı. Ki yutkundukça yutkunuyordu." (12/84)

"Bu gömleğimle gidin de, babamın yüzüne sürün. Gözü (yine) görür hale gelir. Bütün ailenizi de bana getirin." (12/93)

Müjdecî gelip de onu (gömleği) onun yüzüne sürdüğü zaman, gözü görür olarak (sağlığına) döndüverdi. (Yakub) Dedi ki: "Ben, size bilmediğinizi Allah'tan gerçekten biliyorum demedim mi?" (12/96)

(Ey Muhammed,) Allah'ı sakın zulmedenlerin yapmakta olduklarından habersiz sanma, onları yalnızca gözlerin dehşetle belireceği bir güne ertelemektedir. (14/42)

Başlarını dikerek koşarlar, gözleri kendilerine dönüp-çevrilmez. Kalbleri (sanki) bomboştur. (14/43)

Mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (15/15)

Onlar, Allah'ın, kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimselerdir. Gafil olanlar onların ta kendileridir. (16/108)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatını (aldatıcı) süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (hevasına)' uyan ve işinde aşırılığa gidene itaat etme. (18/28)

Ki onlar, Beni zikretme (konusunun)da gözleri bir perde içindeydi. (Kur'an'ı) dinlemeye katlanamazlardı. (18/101)

Gerçek olan va'd yaklaşmıştır, işte o zaman, inkâr edenlerin gözleri yuvalarından fırlayacak: "Eyvahlar bize, biz bundan tam bir gafflet içindeydik, hayır, bizler zalim kimselerdik" (diyecekler). (21/97)

Yer yüzünde gezip dolaşmıyorlar mı, böylece onların kendisiyle aklebilecek kalpleri ve işitebilecek kulakları olursun? Çünkü doğrusu, gözler kör olmaz, ancak sinelerdeki kalpler körelir. (22/46)

O, sizin için kulakları, gözleri ve gönülleri inşa edendir; ne az şükrediyorsunuz. (23/78)

Mü'minlere söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırınsınlar ve ırlarını korusunlar. Bu, onlar için daha temizdir. Gerçekten Allah, yaptıklarından haberdârdır. (24/30)

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırınsınlar ve ırlarını korusunlar; süslerini açığa vurmaşınlar, ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini, yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmaşınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

(Öyle) Adamlar ki, ne ticaret, ne alış-veriş onları Allah'ı zikretmekten, dosdoğru namazı kılmaktan ve zekatı vermekten 'tutkuya kapıtırıp alıkoymaz'; onlar, kalplerin ve gözlerin inkılabına uğrayacağı (dehşetten allak bullak olacağı) gündün korkarlar. (24/37)

Görmedin mi ki, Allah bulutları sürmekte, sonra aralarını birleştirmekte, sonra da onları üst üste yığmaktadır; böylece, yağmurun bunların arasında akıp-çıktığını görürsün. Gökten içinde dolu bulunan dağlar (gibi bulutlar) indirirverir, onu dilediğine isabet ettirir de, dilediğinden onu çevirir; şimşeginin parıltısı neredeyse gözleri kamaştırıp götürüverecektir. (24/43)

Ayetlerimiz onlara, gözler önünde sergilenmiş olarak gelince dediler ki: "Bu, apaçık olan bir büyüdür." (27/13)

Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona ruhandan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (32/9)

Hani onlar, size hem üstünüzden, hem alt tarafınızdan gelmişlerdi; gözler kaymış, yürekler hançereye gelip dayanmıştı ve siz Allah hakkında (birtakım) zaarlarda bulunuyordunuz. (33/10)

(Geldiklerinde de) Size karşı 'cimri ve bencilidirler.' Şayet korku gelecek olsa, ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün. Korku gidince, hayra karşı oldukça düşkünlük göstererek sizi keskin dilleriyle (eleştirip inciterek) karşılarlar. İşte onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu Allah'a göre pek kolaydır. (33/19)

Eğer dilemiş olsaydık, gözlerinin üstüne bastırır-kör ederdik, böylece yola dökülüp-koşuşurlardı. Fakat nasıl göreceklerti ki? (36/66)

Biz onları bir alay konusu edinmiştik; yoksa gözler mi onlardan kaydı?" (38/63)

(Allah.) Gözlerin hainliklerini ve göğüslerin sakladıklarını bilir. (40/19)

"Onların etrafında altın tepsiler ve testilerle dolaşılır; orada nefislerin arzu ettiği ve gözlerin lezzet (zevk) aldığı herşey var. Ve siz orada süresiz kalacaksınız." (43/71)

Şimdi sen, kendi hevasını ilah edinen ve Allah'ın bir ilim üzere kendisini saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözü üstüne bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Artık Allah'tan sonra ona kim hidayet verecektir? Siz yine de öğüt alıp-düşünmüyor musunuz? (45/23)

Gözleri 'zillet ve dehşetten düşmüş olarak', sanki 'yayılan' çekirgeler gibi kabirlerinden çıkarlar. (54/7)

Andolsun onlar, onun konuklarından da murad almak için basıkı yaptılar. Biz de onların gözlerini silip kör ettik. "İşte azabımı ve uyarmamı tadın." (54/37)

O, biri diğeriyle 'tam bir uyum' (mutabakat) içinde yedi gök yaratmış olandır. Rahman'ın yaratmasında hiçbir 'çelişki ve uygunsuzluk' (tefavüt) göremezsin. İşte gözü(nü) çevirip-gezdir; herhangi bir çatlaklık (bozukluk ve çarpıklık) görüyor musun? (67/3)

Sonra gözünü iki kere daha çevirip-gezdir; o göz (uyumsuzluk bulmaktan) umudunu kesmiş bir halde bitkin olarak sana dönecektir. (67/4)

De ki: "Sizi inşa eden (yaratana), size kulak, gözler ve gönüller veren O'dur. Ne az şükrediyorsunuz?" (67/23)

Gözleri 'korkudan ve dehşetten düşük', kendilerini de zillet sarıp-kuşatmış. Oysa onlar, (daha önce) sapasağlam iken secdeye davet edilirdiler. (68/43)

O inkâr edenler, zikri (Kur'an'ı) işittikleri zaman, seni neredeyse gözleriyle devireceklerdi. "O, gerçekten bir delidir" diyorlar. (68/51)

Gözleri 'korkudan ve dehşetten düşük' yüzlerini de bir zillet kaplamış; işte bu, kendilerine vadedilmekte olan (kıyamet ve azab) günüdür. (70/44)

Gözler zillet içinde düşecek. (79/9)

GÖZ AYDINLIĞI

Artık, ye, iç, gözün aydın olsun. Eğer herhangi bir beşer görecektir olursan, de ki: "Ben Rahman'a oruç adadım, bugün hiç kimseyle konuşmayacağım." (19/26)

Ve onlar: "Rabbimiz, bize eşlerimizden ve soyumuzdan, gözün aydınlığı olacak (çocuklar) armağan et ve bizi takva sahiplerine önder kıl," diyenlerdir. (25/74)

Artık hiçbir nefis, yaptıklarına karşılık olmak üzere kendileri için gözler aydınlığı olarak nelerin (sayısız nimetlerin) saklandığını bilmez. (32/17)

Onlardan dilediğini geri bırakır, dilediğini de yanına alıp-barındırabilirsin; ayrılıklarından, istek duyduklarına (dönmende) senin için bir sakınca yoktur. Onların gözlerinin aydınlanıp hüzne kapılmamalarına ve kendilerine verdiğinle hepsinin hoşnut olmalarına en yakın (en uygun) olan budur. Allah, kalplerinizde olanı bilir. Allah bilendir, halimdir. (33/51)

KURAN FİHRİSTİ

GÖZ DİKMEK

Sakin onlardan bazılarını yararlandığımız şeylere gözünü dikme, onlara karşı hüzne kapılma, mü'minler için de (şefkat) kanatlarını ger. (15/88)

Onlardan bazı gruplara, kendilerini denemek için yararlandığımız dünya hayatının süsüne gözünü dikme. Senin Rabbinin rizkını daha hayırlı ve daha süreklidir. (20/131)

GÖZ-KAŞ İŞARETİ İLE AYIPLAMAK

Arkadan keşiştirip duran, kaş göz hareketleriyle alay eden her kişininin vay haline; (104/1)

GÖZ KAYMASI

Hani onlar, size hem üstünüzden, hem alt tarafınızdan geldilerdi; gözler kaymış, yürekler hançerere gelip dayanmıştı ve siz Allah hakkında (birtakım) zanlarda bulunuyordunuz. (33/10)
Biz onları bir alay konusu edinmiştik; yoksa gözler mi onlardan kaydı?" (38/63)

GURUR-ALDANMA

Bu onların: "Ateş bize sayılı günler dışında kesinlikle dokunmayacak" demelerindedir. Onların bu iftiraları dinleri konusunda kendilerini yanlıya düşürmüştür. (3/24)
(Şeytan) Onlara vaadler ediyor, onları en olmadık kuruntulara düşürüyor. Oysa şeytan, onlara bir aldanıştan başka bir şey va'detmez. (4/120)

Dinlerini bir oyun ve eğlence (konusu) edinilenleri ve dünya hayatı kendilerini mağrur kılanları bırak. Onunla, (Kur'an'la) hatırlat ki bir nefis kendi kazandıklarıyla helake düşmesin; (böylesinin) Allah'tan başka ne bir velisi ne bir şefaathçisi vardır; her türlü fidyeyi verse de kabul olunmaz. İşte onlar, kazandıkları nedeniyle helake uğrayanlardır; küfre saptıklarından dolayı onlar için çingince kaynar sular ve acıklı bir azab vardır. (6/70)
Böylece her peygambere insan ve cin şeytanlarından bir düşman kıldık. Onlardan bazıını bazısını aldatmak için yaldızlı sözler fısıldadılar. Rabbin dileseydi bunu yapmazlardı. Öyleyse onları yalan olarak düzmekte olduklarıyla başbaşa bırak. (6/112)
Ey cin ve insan topluluğu içinizden size ayetlerimi aktarıp-okuyan ve size bu karşı karşıya geldiğiniz gününüzle sizi uyarıp-korkutan ölçiler gelmedi mi? Onlar: "Nefislerimize karşı şahadet ederiz" derler. Dünya hayatı onları aldattı ve gerçekten kafir olduklarına dair kendi nefislerine karşı şahadet ettiler. (6/130)

Böylece onları aldatarak düşürdü. Ağacı tattıkları anda ise ayıp yerleri kendilerine beliriverdi ve üzerlerini cennet yapıklarından örtmeye başladılar. (O zaman) Rableri kendilerine seslendi: "Ben sizi bu ağaçtan menetmemiş miydim? Ve şeytanın sizin gerçekten apaçık bir düşmanınız olduğunu söylememiş miydim?" (7/22)
Onlar dinlerini bir eğlence ve oyun (konusu) edinmişlerdi ve dünya hayatı onları aldattı. Onlar bu günleriyle karşılaşmayı unuttukları ve Bizim ayetlerimizi 'yok sayarak tanımadıkları' gibi Biz de bugün onları unutacağız. (7/51)

Münafıklar ve kalplerinde hastalık olanlar şöyle diyorlardı: "Bunları (Müslümanları) dinleri aldattı." Oysa kim Allah'a tevekkül ederse şüphesiz Allah üstün ve güçlü olandırı hüküm ve hikmet sahibidir. (8/49)

"Onlardan güç yetirdiklerini sesinle sarsıntıya uğrat atlıların ve yayaaların onların üstüne yaygarayı kopar mallarda ve çocuk-

larda onlara ortak ol ve onlara çeşitli vaadlerde bulun." Şeytan onlara aldatmadan başka bir şey vadetmez. (17/64)

Dedi ki: "Bu bende olan bir bilgi dolayısıyla bana verilmiştir." Bilmez mi ki gerçekten Allah kendisinden önceki nesillerden kuvvet bakımından kendisinden daha güçlü ve insan-sayısı bakımından daha çok olan kimseleri yıkıma uğratmıştır. Suçlu-günahkarlardan kendi günahları sorulmaz. (28/78)

Ey insanlar Rabb'inizden korkup-sakinin ve öyle bir günün azabından çekinip-korkun ki (o gün hiç) bir baba çocuğu için bir karşılık veremez ve (hiç) bir çocuk da babası için bir şeyi verebilecek (durumda) değildir. Şüphesiz Allah'ın va'di haktır. Artık dünya hayatı sizi aldatmaya sürüklemesin ve aldatıcı(lar) da sizi Allah ile aldatmasın. (31/33)

Hani münafık olanlar ve kalplerinde hastalık bulunanlar: "Allah ve Resülü bize boş bir aldanıştan başka bir şey vadetmedi" diyorlardı. (33/12)

Ey insanlar hiç şüphesiz Allah'ın va'di haktır; öyleyse dünya hayatı sizi aldatmasın ve aldatıcı(lar) da sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak) aldatmasın. (35/5)

De ki: "Siz Allah'ın dışında tapıtığınızı ortaklarınızı gördünüz mü? Bana haber verin; yerden neyi yaratmışlardır? Ya da onların göklerde bir ortaklığı mı var? Yoksa Biz onlara bir kitap vermişiz de onar bundan (dolayı) apaçık bir belge üzerinde midirler? Hayır zulmedenler birbirlerine aldatmadan başkasını vadetmiyorlar." (35/40)

Allah'ın ayetleri konusunda inkar edenlerden başkası mücadele etmez. Öyleyse onların şehirlerde dönüp dolaşması seni aldatmasın. (40/4)

Bunun nedeni şudur: Çünkü siz Allah'ın ayetlerini alay konusu edindiniz; dünya hayatı da sizi aldattı. Böylece ne ordan (ateşten) çıkarılırlar ne (Allah'tan) hoşnutluk dilekeleri kabul edilir. (45/35)

(Münafıklar) Onlara seslenirler: "Biz sizlerle birlikte değil miydik?" Derler ki: "Evet ancak siz kendinizi fitneye düşürdünüz (Müslümanları acıların ve yıkımların sarmasını) gözetip-beklediniz (Allah'a ve İslam'a karşı) kuşuklara kapıldınız. Sizleri kuruntular yanıltıp-aldattı. Sonunda Allah'ın emri (olan ölüm) geliverdi; ve o aldatıcı da sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak hatta masumca sizden görünerek) aldatmış oldu." (57/14)

Bilin ki dünya hayatı ancak bir oyun ('eğlence türünden) tutkulu bir oyalama' bir süs kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu) mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir sonra kuruyuverir bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş sonra o bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı aldanış olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)
Rahmana karşı size yardım edecek olan kimmisiz? Şu sizin ordunuz mu? Kafirler yalnızca bir gurur (kesin bir aldanış) içinde-dirdirler. (67/20)

GUSUL

Ey iman edenler, sarhoş iken ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz, ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişseniz, yahud kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız bu durumda temiz bir toprakla teyemmüm edin; (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize sü-

rün. Şüphesiz Allah, başlışayandır esirgeyendir. (4/43)

Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklerinize kadar ellerinizi yıkayın başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (yıkayın.) Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül ediniz); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız bu durumda temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah, size güçlük çıkarmak istemez ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki, şükredersiniz. (5/6)

GÜL

Sonra gök yarılıp yağ gibi erimiş olarak kıpkırmızı bir gül olduğu zaman; (55/37)

GÜLMEK

Öyleyse kazandıklarının cezası olarak az gülsünler, çok ağlasınlar. (9/82)

Karıyı ayaktaydı, bunun üzerine güldü. Biz ona İshak'ı, İshak'ın arkasından da Yakub'u müjdeledik. (11/71)

Siz onları alay konusu edinmişsiniz; öyle ki, size Benim zikrimi unutturdular ve siz onlara gülüp duruyordunuz." (23/110)

(Süleyman) Bu sözü üzerine tebusun edip güldü ve dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiği nimete şükretmemi ve hoşnut olacağın salih bir amelde bulunmamı ilham et ve beni rahmetinle salih kulların arasına kat." (27/19)

Fakat onlara ayetlerimiz geldiği zaman, bir de ne görsün, onlar bunlara (alay edip) gülüyorlar. (43/47)

Meryem oğlu (İsa) bir örnek olarak verince, senin kavmin hemen ondan (keyifle söz edip) kahkahalarla gülüyorlar. (43/57)

Doğrusu, güldüren ve ağlatan O'dur. (53/43)

(Alayla) Gülüyorsunuz ve ağlamıyorsunuz. (53/60)

Güler ve sevinç içindedir. (80/39)

Doğrusu, 'suç ve günah işleyenler,' kimi iman edenlere gülp-geçerlerdi. (83/29)

Artık bugün, iman edenler, kafir olanlara gülmektedirler. (83/34)

GÜMÜŞ

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah Katında olmalıdır. (3/14)

Ey iman edenler, gerçek şu ki, (Yahudi) bilginlerinden ve (Hristiyan) rahiplerinden çoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar... Onlara acı bir azabı müjdele. (9/34)

Eğer insanlar (Allah'a karşı isyanda birleşip) tek bir ümmet olacak olmasaydı, Rahman'ı (Allah'ı) inkâr edenlerin evlerine gümüşten tavanlar ve üzerinde çıkıp-yükselecekleri merdivenler yapardı. (43/33)

Çevrelerinde gümüşten billur kaplar, kupalar dolaştırılır. (76/15)

Gümüşten billur kaplar ki, onları belli bir ölçüyle tesbit etmişlerdir. (76/16)

Onların üzerinde hafif ipek ve ağır işlenmiş atlastan yeşil elbiseler vardır. Gümüşten bileziklerle bezenmişlerdir. Rableri onlara tertemiz bir şarab içirmiştir. (76/21)

GÜNAH

Hayır; kim bir kötülük işler de günahı kendisini kuşatırsa (artık) onlar ateşin halkıdır orada süresiz kalacaklardır. (2/81)

Sonra (yine) siz birbirinizi öldürüyor bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkıyor ve günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifaklar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fideyeleşiyordunuz. Oysa onları çıkarmanız size haram kılınmıştı. Yoksa siz, Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkâr mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratılacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/85)

O, size ölüyü, (leşi)-kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı, kesin olarak haram kıldı. Fakat kim, kaçınılmaz olarak muhtaç kalırsa taşkınlık yapmamak ve haddi aşmamak şartıyla (ölmeyecek oranda) yiyebilir ona bir günah yoktur. Gerçekten Allah, başlışayandır esirgeyendir. (2/173)

Bundan böyle kim onu (vasiyeti) işittikten sonra değiştirirse günahı elbette onu değiştirenlerin üzerinedir. Şüphesiz Allah, işitendir bilendir. (2/181)

Bunun yanında kim vasiyet eden haksızlığa eğilim göstereceğinden ya da günaha gireceğinden korkup da ikisinin (tarafının) arasını bulup-düzeltilirse artık ona günah yoktur. Gerçekten Allah, başlışayandır esirgeyendir. (2/182)

Birbirinizin mallarını haksızlıkla yemeyin ve bile bile günahla insanların mallarından bir bölümünü yemeniz için onları hakimlerle aktarmayın. (2/188)

Sayılı günlerde Allah'ı anın. İki günde (Mina'dan dönmek için) elini çabuk tutana günah yoktur geri kalana da günah yoktur. (Bu) sakınan için (dir). Allah'tan korkup-sakınan ve gerçekten bilin ki siz O'na döndürülüp-toplanacaksınız. (2/203)

Sana içkiyi ve kumarı sorarlar. De ki: "Onlarda hem büyük günah, hem insanlar için (bazı) yararlar vardır. Ama günahları yararlarından daha büyüktür." Ve sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki: "İhtiyaçtan artakanı." Böylece Allah, size ayetlerini açıklar; umulur ki düşünürsünüz. (2/219)

Boşanma iki defadır. (Sonra) Ya iyilikle tutmak veya güzellikle bırakmak (gerekir). Onlara (kadınlara) verdiğiniz bir şeyi geri almanız size helal değildir; ancak ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkmuş olmaları (durumu başka). Eğer ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkarsanız bu durumda (kadının) fide vermesinde ikisi için de günah yoktur. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır; onlara tecavüz etmeyin. Kim Allah'ın sınırlarına tecavüz ederse onlar zalimlerin ta kendileridir. (2/229)

Yine onu (kadını üçüncü defa) boşarsa (kadın) onun dışında bir başka kocayla nikahlanmadıkça ona helal olmaz. Eğer (bu koca da) onu boşarsa onlar (ilk koca ile karısı) Allah'ın sınırlarını ayakta tutacaklarını sanıyorlarsa tekrar birbirlerine dönmelerinde ikisi için günah yoktur. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır; bilen bir topluluk için bunları (böyle) açıklar. (2/230)

Sadakaları açıkta veriseniz ne iyi; fakat gizleyip fakirlere veriseniz bu sizin için daha hayırlıdır. O, günahlarınızdan bir kısmını başlışlar. Allah, yaptıklarınızdan haberi olmalıdır. (2/271)

Allah, faizi yok eder de sadakaları artırır. Allah, günahkar kâfirlerin hiçbirini sevmez. (2/276)

Ey iman edenler belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın katip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın yazsın. Üzerin-

KURAN FİHRİSTİ

de hak olan (borçlu) da yazdırırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın ondan hiçbir şeyi eksiltmemiş. Eğer üzerinde hak olan (borçlu) düşük akıllı ya da za'f sahibi veya kendisi yazmaya güç yetiremeyecekse velisi dosdoğru yazdırırsın. Erkeklerinizden de iki şahid tutun; eğer iki erkek yoksa şahidlerden rıza göstereceğiniz bir erkek ve biri çağırıldığında öbürü ona hatırlatacak iki kadını (da olur). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçınmasınlar. Onu (borcu) az olsun çok olsun süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu Allah Katında en adil şahitlik için en sağlam şüphelenmemeniz için de en yakın olmandır. Ancak aranızda devredip durduğunuz ve peşin olarak yaptığınızı ticaret başka bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alış-veriş ettiğinizde de şahid tutun. Yazana da şahide de zarar verilmesin. (Aksini) Yaparsanız o kendiniz için fiske (zulüm ve günah)tır. Allah'tan sakının. Allah, size öğretiyor. Allah, herşeyi bilendir. (2/282)

Eğer yolculukta iseniz ve katip bulamazsanız bu durumda alınan rehin (yeter). Şu durumda eğer birbirinize güveniyorsanız kendisine güven duyulan Rabbi olan Allah'tan sakınsın da emanetini ödesin. Şahidliği gizlemeyin. Kim onu gizlerse artık şüphesiz onun kalbi günahkardır. Allah, yaptıklarınızı bilendir. (2/283)

Tıpkı Firavun ailesi ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi. Ayetlerimizi yalanladılar böylece Allah, günahları nedeniyle onları yakalayıverdi. Allah, (cezaıyla) sonuçlandırması pek şiddetli olmandır. (3/11)

Bir eşi bırakıp yerine bir başka eşi almak isterseniz onlardan birine (öncekine) yüklerle (mal ve para) vermişseniz bile ondan hiçbir şey almayın. Ona iftira ederek ve apaçık bir günaha girerek verdiğinizi alacak mısınız? (4/20)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyeleinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları fuhuşta bulunmayan iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örf'e uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra fuhuş yapacak olurlarsa özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısını (nı uygulayın.) Bu sizden günaha saptıktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah başlıyandır esirgeyendir. (4/25)

Size yasaklanan büyük günahlardan kaçınırsanız sizin kusurlarınızı örteriz ve sizi 'onurlu-üstün' bir makama sokarız. (4/31)

Gerçekten Allah kendisine şirk koşulmasını başlımaz. Bunun dışındaki kalanı ise dilediğini başlılar. Kim Allah'a şirk koşarsa doğrusu büyük bir günahla iftira etmiş olur. (4/48)

Allah'a karşı nasıl yalan uyduruyorlar bir bak. Bu apaçık bir günah olarak yeter. (4/50)

Kendi nefislerine ihanet edenlerden yana mücadeleye girişme. Hiç şüphesiz Allah, ihanette ilerlemiş günahkârı sevmez. (4/107)

Kim bir günah kazanırsa, o ancak kendi nefsi aleyhinde onu kazanmıştır. Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (4/111)

Kim bir hata veya günah kazanır da, sonra bunu bir suçsuzla yüklerle gerçekten o böyle bir yalan (bühtan) ve apaçık bir günahı yüklenmiştir. (4/112)

Ey iman edenler Allah'ın şiarlarına haram olan ay'a kurbanlık hayvanlara (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhrandan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoymduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz

sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırmayı pek şiddetli olmandır. (5/2)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkasına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış, yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlılık yetişip) kestikleriniz hariç- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kismet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün, inkâra sapanlar sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün, size dininizi kemale erdirdim üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslâm'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açıklık kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa'-günaha eğilim göstermeksiniz- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah başlıyandır esirgeyendir. (5/3)

Aralarında Allah'ın indirildiğiyle hükmet ve onların hevalarına uyma. Allah'ın sana indirdiklerinin bir kısmından seni şaşırtsamaları için diye onlardan sakın. Şayet yüz çevirirlerse bil ki Allah bir kısım günahları nedeniyle onlar bir musibeti tattırmak istemektedir. Şüphesiz insanların çoğu fasıklardır. (5/49)

Onlardan çoğunun günaha düşmanlıkta ve haram yiyecekte çabalarına hız kattıklarını görürsün. Yapmakta oldukları ne kötüdür. (5/62)

Bilgin-yöneticileri (Rabbaniyyun) ve yüksek bilgileri (Ahbar) onları günah söylemelerinden ve haram yiyeceklerinden sakındırmalı değil miydi? Yapmakta oldukları ne kötüdür. (5/63)

Eğer o ikisi aleyhinde kesin olarak günahı hak ettiklerine ilişkin bilgi sahibi olunursa bu durumda haksızlığa uğrayanlardan iki kişi -ki bunlar buna daha hak sahibidirlir- öbürlerinin yerine geçler ve: "Bizim şahadetimiz o ikisinin şahadetinden şüphesiz daha doğrudur. Biz haddi aşmadık yoksa gerçekten zulmedenlerden oluruz" diye Allah'a yemin ederler. (5/107)

Allah'a kavuşmayı yalan sayanlar doğrusu hüsrana uğramışlardır. Öyle ki saat (kıyamet günü) apansız onlara geliverince günahlarını sırtlarına yüklenerek: "Onda (dünyada) sorumsuzca yaptıklarımızdan dolayı yazık olsun bize..." derler. Dikkat edin o işleyip-yükledikleri ne kötüdür. (6/31)

Günahın açıkta olanını da gizlisini de terkedin. Çünkü günahı kazananın yüklenegeldikleri nedeniyle karşılık göreceklerdir. (6/120)

(Bütün bunlar) Sakinlerinden sonra yeryüzüne mirasçı olanları doğruya erdirmeye (veya veya ortaya çıkarmaya yetmez) mi? Eğer Biz dilemiş olsaydık onlara günahları nedeniyle bir musibet isabet ettirirdik; ve kalplerine damgalar vururduk da onlar böylelikle işitmeyenler olurlardı. (7/100)

Ayetlerimizi yalanlayanları ise onları bilmiyecekleri bir yönden derece derece (günahları yükletip azaba) yaklaştıracacağız. (7/182)

Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi. Onlar Rablerinin ayetlerini yalanladılar; Biz de günahları dolayısıyla onları helak ettik. Firavun ordusunu suza boğduk. Onların tümü zulmeden kimselerdi. (8/54)

Allah'a ve elçisine karşı 'içten bağlı kalıp hayra çağırınlar' oldukları sürece güçsüz-zayıflara hastalara ve infak etmek için bir şey bulamayanlara bir sorumluluk (günah) yoktur. İyilik edenlerin aleyhinde de bir yol yoktur. Allah başlıyandır esirgeyendir. (9/91)

Diğerleri günahlarını itiraf ettiler onlar salih bir ameli bir başka

Harun Yahya (Adnan Oktar)

kötüyle karıştırmışlardır. Umulur ki Allah tevbelerini kabul eder. Hiç şüphesiz Allah başlıyandır esirgeyendir. (9/102)

Kıyamet gününde kendi günahlarının tümünü ve bilgisizce yaptıkları günahlarının bir kısmını yüklenmeleri için. Bak ne kötü yük yükleniyorlar. (16/25)

Kim hidayete ererse kendi nefsi için hidayete erer; kim de sarsarsa kendi aleyhine sapsar. hiçbir günahkar bir başkasının günah yükünü yüklenmez. Biz bir elçi gönderinceye kadar (hiçbir topluma) azab edecek değiliz. (17/15)

Biz Nuh'tan sonra nice kuşakları yıkıma uğrattık. Kullarının günahlarını haber alıcı görücü olarak Rabbin yeter (17/17)

Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; onlara ve size Biz rızık veririz. Şüphesiz onları öldürmek büyük bir hata (suç ve günah)dır. (17/31)

Kim bundan yüz çevirirse şüphesiz kıyamet günü o bir günah yükü yüklenektir. (20/100)

Doğrusu uydurulmuş bir yalanla gelenler sizin içinizden birlikte davranan bir topluluktur; siz onu kendiniz için bir şer saymayın aksine o sizin için bir hayırdır. Onlardan her bir kişiye kazandığı günahın (bir ceza) vardır. Onlardan (iftiranın) büyüğünü yüklenene ise büyük bir azab vardır. (24/11)

Kör olana güçlük yoktur topal olana güçlük yoktur hasta olana da güçlük yoktur; sizin için de gerek kendi evlerinizden gerekse babalarınızın evlerinden annelerinizin evlerinden erkek kardeşlerinizin evlerinden kız kardeşlerinizin evlerinden amcalarınızın evlerinden halalarınızın evlerinden dayılarınızın evlerinden teyzelerinizin evlerinden anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerin)den yemenizde bir güçlük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit Allah tarafından kutlu güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah size ayetleri böyle açıklar umulur ki aklınızı kullanırsınız. (24/61)

Sen asla ölmeyen ve daima diri olan (Allah)a tevekkül et ve O'nu hamd ile tesbih et. Kullarının günahlarından O'nun haberdar olması yeter. (25/58)

Ancak tevbe eden iman eden ve salih amellerde bulunup davranan başka; işte onların günahlarını Allah iyiliklere çevirir. Allah çok başlıyandır çok esirgeyendir. (25/70)

İşte Biz, onların her birini kendi günahıyla yakalayavdık. Böylece onlardan kiminin üstüne taş fırtınası gönderdik kimini şiddetli bir çığlık sarıverdi kimini yerin dibine geçirdik kimini de su da boğduk. Allah, onlara zulmedici değildi ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (29/40)

Andolsun Biz, senden önce kendi kavimlerine elçiler gönderdik de onlara apaçık belgeler getirdiler; böylece Biz de suçlu günahkarlardan intikam aldık. İman edenlere yardım etmek ise Bizim üzerimizde bir haktır. (30/47)

Evlerinizde vakarla-oturun, (evlerinizi karargah edin) ilk cahiliye (kadınları)nın süslerini açığa vurma gibi siz de süslerinizi açığa vurmayın; namazı dosdoğru kılın, zekatı verin, Allah'a ve elçisine itaat edin. Ey Ehl-i Beyt, gerçekten Allah sizden kiri (günah ve çirkinliği) gidermek ve sizi tertemiz kılmak ister. (33/33)

Ey iman edenler, (rastgele) Peygamberin evlerine girmeyin (Bir başka iş için girmişseniz ille de) yemek vaktini beklemeyin. (Ama yemeğe) çağrıldığınız zaman girin yemeği yiyince dağılın ve (uzun) söze dalmayın. Gerçekten bu peygambere eziyet vermekte ve o da sizden utanmaktadır; oysa Allah hak (kı açıkla-mak)tan utanmaz. Onlardan (peygamberin eşlerinden) bir şey

isteyeceğiniz zaman perde arkasından isteyin. Bu sizin kalpleriniz için de onların kalpleri için de daha temizdir. Allah'ın Resûlü'ne eziyet vermeniz ve ondan sonra eşlerinizi nikahlamanız size ebedi olarak (helal) olmaz. Çünkü böyle yapmanız Allah Katında çok büyük (bir günah)tır. (33/53)

Mü'min erkeklerle ve mü'min kadınlara irtikab etmedikleri (bir suç) sebebiyle eziyet edenler ise gerçekten bir iftira ve açık bir günah yüklenmişlerdir. (33/58)

Ki O, (Allah) amellerinizi ıslah etsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse artık o en büyük kurtuluşla kurtulmuştur. (33/71)

hiçbir günahkar bir başka günahkarın günahını yüklenemez. Eğer yükü ağır olan kimse (bir başkasını) onu taşımaya çağır-sa -bu yakın-akrabası da olsa- kendisine ondan hiçbir şey yükletilmez. Sen, yalnızca gayb ile Rablerinden 'icleri titreyerek korkmakta' olanları ve dosdoğru namazı kılanları uyarırsın. Kim temizlenip-arınırsa artık o kendi nefsi için temizlenip-arınmıştır. Sonunda dönüş Allah'adır. (35/18)

Bugün Biz, onların ağızlarını mühürleriz; (günahın ve sevaptan yana) kazandıklarını elleri Bize söylemekte ayakları (aleyhlerinde) şahitlik etmektedir. (36/65)

Eğer inkâr edecek olursanız, artık şüphesiz Allah size karşı hiçbir ihtiyacı olmayandır ve O kulları için inkâra rıza göstermez. Ve eğer şükrederseniz sizin (yararınız) için ondan razı olur. hiçbir günahkar, bir başkasının günah yükünü yüklenmez. Sonra Rabbinize döndürüleceksiniz, böylece yaptıklarınızı size haber verecektir. Şüphesiz O, sinelerin özünde saklı olanı bilendir. (39/7)

Günahı başlıyayan tevbe kabul eden cezası pek şiddetli olan ve lütf sahibi (Allah'tan). O'ndan başka ilah yoktur. Dönüş O'nadır. (40/3)

Onlar, yeryüzünde gezip-dolaşmıyorlar mı ki, böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını bir görsünler. Onlar kuvvet ve yeryüzündeki eserleri bakımından kendilerinden daha üstün idiler. Fakat Allah onları günahları dolayısıyla (azabla) yakalayavdı. Onları Allah'tan koruyacak kimse olmadı. (40/21)

Şu halde sen sabret. Gerçekten Allah'ın va'di haktır. Günahın için mağfiret dile; akşam ve sabah Rabbinin hamd ile tesbih et. (40/55)

(Bunlar) Büyük günahlardan ve çirkin -utanmazlıklardan kaçınanlar ve gazablandıkları zaman başlıyayanlar (42/37)

Gerçeği sürekli ters yüz eden günaha düşkün olan herkesin vay haline. (45/7)

Şu halde bil; gerçekten Allah'tan başka ilah yoktur. Hem kendi günahın hem mü'min erkekler ve mü'min kadınlar için mağfiret dile. Allah sizin dönüp-dolaşacağınız yeri bilir konaklama yerinizi de. (47/19)

Şüphesiz Biz sana apaçık bir fetih verdik. (48/1)

Öyle ki Allah senin geçmiş ve gelecek (her) günahını bağışlasın üzerindeki nimetini tamamlasın ve seni dosdoğru bir yola yöneltsin. (48/2)

Ey iman edenler zandan çok kaçının; çünkü zannın bir kısmı günahtır. Tecessüs etmeyin (birbirinizin gizli yönlerini araştırmayın). Kiminiz kiminizin gıybetini yapmasın (arkasından çekış-tirmesin.) Sizden biriniz ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte bundan tiksindiniz. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah tevbeleri kabul edendir çok esirgeyendir. (49/12)

KURAN FİHRİSTİ

Artık gerçekten zulmedenler için (geçmişteki) arkadaşlarının günahlarına benzer bir günah vardır. Şu halde acele etmesinler. (51/59)

Orada bir kadeh kapışır-çekişirler ki onda ne 'boş ve saçma bir söz' ne günaha sokma yoktur. (52/23)

Ki onlar ufak tefek günahlar dışında günahın büyük olanından ve çirkin utanmazlıklardan kaçınırlar. Şüphesiz senin Rabbin mağıfreti geniş olmandır. O sizi daha iyi bilendir; hem sizi topraktan inşa ettiği (yarattığı) ve siz daha annelerinizin karnında cenin halinde bulunduğunuz zaman da. Öyleyse kendinizi temiz çıkarıp-durmayın. O sakınanı daha iyi bilendir. (53/32)

Doğrusu hiçbir günahkar bir başkasının günah yükünü yüklenmez. (53/38)

İşte o gün ne insana ne cinne günahından sorulmaz. (55/39)

Orada ne 'saçma ve boş bir söz' işitirler ne günaha sokma. (56/25)

Onlar büyük günah üzerinde ısrarlı davrananlardı. (56/46)

'Gizli toplantıların fısıldaşmalarından' (kulis) men' edilip sonra men' edildikleri şeye dönenleri; günah düşmanlık ve Peygamber'e isyanı (aralarında) fısıldaşanları görmüyor musun? Onlar sana geldikleri zaman seni Allah'ın selamladığı biçimde selamlıyorlar. Ve kendi kendilerine: Söylediklerimiz dolayısıyla Allah bize azab etse ya. derler. Onlara cehennem yeter; oraya gireceklerdir. Artık o ne kötü bir gidış yeridir. (58/8)

Ey iman edenler kendi aranızda gizli konuşmalarda bulunacağınız zaman bundan böyle günah düşmanlık ve Peygamber'e isyanı fısıldaşıp-konuşmayın; birri (iyiliği) ve takvayı konuşun ve huzurunda toplanacağınız Allah'tan sakının. (58/9)

O da sizin günahlarınızı başışlar sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere ve Adn cennetlerindeki güzel konaklara yerleştirir. İşte 'büyük mutluluk ve kurtuluş' budur. (61/12)

Böylece kendi günahlarını itiraf ettiler. Çılgınca yanan ateşin halkına (Allah'ın rahmetinden) uzaklık olsun. (67/11)

Hayri engelleyip sürdüren saldırgan olabildiğince günahkar (68/12)

Öyleyse Rabbinin hükmüne sabir göster. Onlardan günahkar veya nankör olana itaat etme. (76/24)

Oysa onu 'sınır tanımaz saldırgan' günahkar olandan başkası yalanlamaz. (83/12)

Doğrusu 'suç ve günah işleyenler' kimi iman edenlere gülüp-geçerlerdi. (83/29)

Sonra ona fücürünü (sınır tanımaz günah ve kötülüğünü) ve ondan sakınmayı ilham edene (andolsun). (91/8)

Onu arındırıp-temizleyen gerçekten felah bulmuştur. (91/9)

Ve onu (isyanla günahla bozulmalarla) örtüp-saran da elbette yıkıma uğramıştır. (91/10)

Fakat onu yalanladılar deveyi yere yıkıp öldürdüler. Rableri de günahları dolayısıyla 'onları yerle bir etti kırıp geçirdi'; orasını da dümdüz etti. (91/14)

GÜNEŞ

Allah, kendisine mülk verdi, diye Rabbi konusunda İbrahim'le tartışmaya gireni görmedin mi? Hani İbrahim: "Benim Rabbin diriltir ve öldürür" demişti; o da: "Ben de öldürür ve diriltirim" demişti. (O zaman) İbrahim: "Şüphe yok, Allah güneşi doğudan getirir, (hadî) sen de onu batıdan getir" deyince, o inkârcı böylece afallayıp kalmıştı. Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (2/258)

Sonra güneşi (etrafa ışıklar saçarak) doğar görünce: "İşte bu

benim rabbim, bu en büyük" demişti. Ama o da kayboluverince, kavmine demişti ki: "Ey kavmim, doğrusu ben sizin şirk koşmakta olduklarınızdan uzayım." (6/78)

O sabahı yarıp çıkarandır. Geceyi bir sükun (dinlenme), Füneş ve Ay'ı bir hesap (ile) kıldı. Bu, üstün ve güçlü olan, bilen Allah'ın takdiridir. (6/96)

Gerçekten sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden Allah'tır. Gündüzü, durmaksızın kendisini kovalayan geceyle örten, Güneş'e, Ay'a ve yıldızlara kendi buyruğuyla baş eğdirendir. Haberiniz olsun, yaratmak da, emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir. (7/54)

Güneş'i bir aydınlık, Ay'ı bir nur kılan ve yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona duraklar tesbit eden O'dur. Allah, bunları ancak hak ile yaratmıştır. O, bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklamaktadır. (10/5)

Hani Yusuf babasına: "Babacığım, gerçekten ben (rüyamda) onbir yıldız, Güneş'i ve Ay'ı gördüm; bana secde etmekteklerken gördüm" demişti. (12/4)

Allah O'dur ki, gökleri dayanak olmaksızın yükseltti; onları görmektesiniz. Sonra arşa istiva etti ve Güneş ile Ay'a boyun eğdirdi, her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gitmektedirler. Her işi evirip düzenler, ayetleri birer birer açıklar. Umulur ki, Rabbinize kavuşacağınız kesin bilgiyle inanırsınız. (13/2)

Güneş'i ve Ay'ı hareketlerinde sürekli emrinize amade kılan, geceyi ve gündüzü de emrinize amade kılandır. (14/33)

Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı sizin emrinize verdi; yıldızlar da O'nun emriyle emre hazır kılınmıştır. Şüphesiz bunda, aklını kullanabilen bir topluluk için ayetler vardır. (16/12)

Güneşin sarkmasından gecenin kararmasına kadar namazı kıl, fecir vakti (namazda okunan) Kur'an'ı, işte o, şahid olunandır. (17/78)

(Onlara baktığında) Görürsün ki, güneş doğduğunda mağaralarına sağ yandan yönelir, battığında onları sol yandan keser-geçerdi ve onlar da onun (mağaranın) geniş boşluğundalardı. Bu, Allah'ın ayetlerindedir. Allah, kime hidayet verirse, işte hidayet bulan odur, kimi saptırsa onun için asla doğru-yolu gösterici bir veli bulamazsın. (18/17)

Sonunda güneşin battığı yere kadar ulaştı ve onu kara çamurlu bir gözede batmakta buldu, yanında bir kavim gördü. Dedik ki: "Ey Zu'l-Karneyn, (istiyorsan onları) ya azaba uğratırsın veya içlerinde güzelliği (geçerli ilke) edinirsin." (18/86)

Sonunda güneşin doğduğu yere kadar ulaştı ve onu (güneşi), kendileri için bir sipir kıldığımız bir kavim üzerine doğmakta iken buldu. (18/90)

Ve gerçekten sen burada susamayacaksın ve güneş altında yanmayacaksın da." (20/119)

Şu halde onların söylediklerine karşı sabırlı ol, güneşin doğuşundan ve batışından önce Rabbinin hamd ile tesbih et (yücelt). Gecenin bir bölümünde ve gündüzün uçlarında da tesbihte bulun ki hoşnut olabilesin. (20/130)

Geceyi, gündüzü, Güneş'i ve Ay'ı yaratan O'dur; her biri bir yö-rüngede yüzüp gidiyor. (21/33)

Görmedin mi ki, gerçekten, göklerde ve yerde olanlar, Güneş, Ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu Allah'a secde etmektedirler. Birçoğu üzerine azab hak olmuştur. Allah kimi aşâğılık kılar, artık onun için bir yüceltici yoktur. Şüphesiz Allah, dilediğini yapar. (22/18)

Rabbinin görmedin mi, gölgeyi nasıl uzatıvermiştir? Eğer dilemiş

Harun Yahya (Adnan Oktar)

olsaydı onu durgun kıldı. Sonra Biz güneşi ona bir delil kılmışızdır. (25/45)

Böylece (Firavun ve ordusu) güneşin doğuş vakti onları izleme-ye koyuldular. (26/60)

Onu ve kavmini, Allah'ı bırakıp da güneşe secde etmekte oldukları buldum, şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir, böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar." (27/24)

Andolsun, onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı, Güneş'i ve Ay'ı kim emre amade kıldı?" diye soracak olursan, şüphesiz: "Allah" diyecekler. Şu halde nasıl oluyor da çevriliyorlar? (29/61)

Görmüyor musun ki, gerçekten Allah, geceyi gündüze bağlayıp-katar, gündüzü de geceye bağlayıp-katar. Güneş ile Ay'ı emre amade kılmıştır. Her biri, adı konulmuş bir süreye kadar akıp gider. Allah yaptıklarınızdan haberdardır. (31/29)

(Allah) Geceyi gündüze bağlayıp-katar, gündüzü de geceye bağlayıp-katar; Güneş'i ve Ay'ı emre amade kılmıştır, her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gitmektedir. İşte bunları (yaratıp düzene koyan) Allah sizin Rabbinizdir; mülk O'nundur. O'ndan başka tapıklarınız ise, 'bir çekirdeğin incecik zarına' bile malik olamazlar. (35/13)

Güneş de, kendisi için (tesbit edilmiş) olan bir müstakarra doğru akıp gitmektedir. Bu, üstün ve güçlü olan, bilen (Allah)ın takdiridir. (36/38)

Ne güneşin aya erişip-yetişmesi gerekir, ne de gecenin gündüzün önüne geçmesi. Her biri bir yörüngede yüzüp gitmektedirler. (36/40)

Gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Geceyi gündüzün üstüne sarıp-örtüyor, gündüzü de gecenin üstüne sarıp-örtüyor. Güneş'e ve Ay'a boyun eğdi. Her biri adı konulmuş bir ecele (süreye) kadar akıp gitmektedir. Haberin olsun; üstün ve güçlü olan, bağışlayan O'dur. (39/5)

Gece, gündüz, Güneş ve Ay O'nun ayetlerindedir. Siz Güneşe de, Ay'a da secde etmeyin. Allah'a secde edin, ki bunları Kendisi yaratmıştır. Eğer O'na ibadet edecekseniz. (41/37)

Öyleyse sen, onların dediklerine karşılık sabret ve Rabbinizi güneşin doğuşundan önce ve batışından önce hamd ile tesbih et. (50/39)

Güneş ve Ay (belli) bir hesap iledir. (55/5)

Ve Ay'ı bunlar içinde bir nur kılmış, güneşi de (aydınlatici ve yarıcı) bir kandil yapmıştır." (71/16)

Güneş ve Ay birleştirildiği zaman; (75/9)

Orada tahtlar üzerinde yaslanıp-dayanmışlardır. Orada ne (yarıcı) bir güneş ve ne de dondurucu bir soğuk görürler. (76/13)

Güneş, köreltildiği zaman, (81/1)

Güneş'e ve onun parıltısına andolsun, (91/1)

GÜVE

Bunun üzerine, ayrı ayrı mucizeler (ayetler) olarak üzerlerine tufan, çekirge, buğday güvesi, kurbaga ve kan musallat kıldı. Yine büyüklük tasladılar ve suçlu-günahkar bir kavim oldular. (7/133)

GÜVENLİK

Hani Evi (Ka'be'yi) insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeri kılmıştı. "İbrahim'in makamını namaz yeri edin", İbrahim ve İsmail'e de, "Evim, tavaf edenler, itikafa çekilenler ve rüku ve secde edenler için temizleyin" diye ahid verdi. (2/125)

Hani İbrahim: "Rabbim, bu şehri bir güvenlik yeri kıl ve halkın-

dan Allah'a ve ahiret gününe inananları ürünlerle rızıklandır" demişti de (Allah: "Sadece inananları değil) inkâr edenide az bir süre yararlandırdır, sonra onu ateşin azabına uğrattırım; ne kötü bir dönüştür o" demişti. (2/126)

Hacı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman, hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız, artık size kolay gelen kurban(ı gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa, onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fidye (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşursanız, hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene, kolayına gelen bir kurban(ı kesmek gerekir). Bulamayana da, hacc'da üç gün, döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere, bunlar, tamı tamına on (gün) oruç vardır. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, muhakkak cezası pek çetin olandır. (2/196)

Eğer korkarsanız, yaya veya binekte iken kılın. Güvenliğe girdiğinizde ise, yine Allah'ı, bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği gibi zikredin. (2/239)

Orada apaçık ayetler (ve) İbrahim'in makamı vardır. Kim oraya girese o güvenlidir. Ona bir yol bulup güç yetirenlerin Ev'i haccetmesi Allah'ın insanlar üzerindeki hakkıdır. Kim de inkâr ederse, şüphesiz, Allah alemlere karşı muhtaç olmayandır. (3/97)

Sonra kederin ardından üzerinize bir güvenlik (duygusu) indirdi, bir uyuklama ki, içinizden bir grubu sarıveriyordu. Bir grup da, canları derdine düşmüştü; Allah'a karşı haksız yere cahiliye zannıyla zanlara kapılarak: "Bu işten bize ne var ki?" diyorlardı. De ki: "Şüphesiz işin tümü Allah'ındır." Onlar, sana açıklamadıkları şeyi içlerinde gizli tutuyorlar. "Bu işten bize bir şey olsaydı, biz burada öldürülmezdik" diyorlar. De ki: "Evlerinizde olsaydınız da üzerlerine öldürülmesi yazılmış olanlar, yine devrilecekleri yerlere gidecekti. (Bunu) Allah, sineleminizdeki denemek ve kalplerinizde olanı arındırmak için (yaptı). Allah, sinelemin özünde saklı duranı bilendir. (3/154)

Diğerlerini de sizden ve kendi kavimlerinden güvende olmayı istiyor bulacaksınız. (Ama) Fitneye her geri çağırılışlarında içine başaşağı (balıklama) dalarlar. Şayet sizden uzak durmaz, barış (şartların) size bırakmaz ve ellerini çekmezlerse, artık onları her nerede bulursanız tutun ve onları öldürün. İşte size, onların aleyhinde apaçık olan 'destekleyici bir delil' kıldı. (4/91)

Namazı bitirdiğinizde, Allah'ı ayaktayken, otururken ve yan yarıken zikredin. Artık 'güvenliğe kavuşursanız' namazı dosdoğru kılın. Çünkü namaz, mü'minler üzerinde vakitleri belirlenmiş bir farzdır. (4/103)

Hem siz, Onun haklarından hiçbir delil indirmedeği şeyleri Allah'a ortak koştuktan korkmazken, ben nasıl sizin şirk koştuklarınızdan korkarım? Şu halde 'güvenlik içinde olmak bakımından' iki taraftan hangisi daha hak sahibidir? Eğer bilebilirsiniz." (6/81)

İman edenler ve imanlarını zulümle karıştırmayanlar, işte güvenlik onlar için ve onlar hidayete ermişlerdir. (6/82)

Eğer müşriklerden biri, senden 'eman isterse', ona eman ver; öyle ki Allah'ın sözünü dinlemiş olsun, sonra onu 'güvenlik içinde olacağı yere ulaştır.' Bu, onların elbette bilmeyen bir topluluk olmaları nedeniyleledir. (9/6)

(Bundan) Sonra Allah, elçisi ile mü'minlerin üzerine 'güven duygusu ve huzur' indirdi, sizin görmediğiniz orduları indirdi ve inkâr edenleri azablandırdı. Bu, inkârcıların cezasıdır. (9/26)

Siz O'na (peygambere) yardım etmezseniz, Allah O'na yardım

KURAN FİHRİSTİ

etmiştir. Hani kâfirler ikiden biri olarak O'nu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah O'na 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmişti, O'nu sizin gördüğünüz ordularla desteklemiş, inkâr edenlerin de kelimesini (inkâr çağrılarını) alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi, yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/40)

Böylece onlar (gelip) Yusuf'un yanına girdikleri zaman, anne ve babasını bağrına bastı ve dedi ki: "Allah'ın dilemesiyle Mısır'a güvenlik içinde giriniz." (12/99)

Hani İbrahim şöyle demişti: "Bu şehri güvenli kıl, beni ve çocuklarımı putlara kulluk etmekten uzak tut." (14/35)

Oraya esenlikle ve güvenlikle girin. (15/46)

Dağlardan güvenli evler yontuyorlardı. (15/82)

Allah, size evlerinizi (içinde) "güvenlik ve huzur bulacağınız yerler" kıldı; ve size hayvan derilerinden hem göç gününde, hem yerleşme gününde kolaylıkla taşıyabileceğiniz evler; yünlerinden, yapağlarından ve kıllarından bir zamana kadar giyimlikler-döşemelikler ve (ticaret için) bir meta kıldı. (16/80)

Allah bir şehri örnek verdi: (Halkı) Güvenlik ve huzur içindeydi, rızkı da her yerden bol bol gelmekteydi; fakat Allah'ın nimetlerine nankörlük etti, böylece Allah yaptıklarına karşılık olarak, ona açlık ve korku elbisesini tattırdı. (16/112)

Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahib' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca bana ibadet ederler ve bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkâr ederse, işte onun fasiktir. (24/55)

Siz burada güvenlik içinde mi bırakılacaksınız? (26/146)

Kendileriyle, içlerinde bereketler kıldığımız memleketler arasında (biri diğerinden) görünebilen şehirler var ettik ve orada yürüme (imkanlarını) takdir ettik: "Oralarda geceleri ve gündüzleri güvenlik içinde gezip dolaşın" (dedik). (34/18)

Bizim Katımızda sizi (bize) yaklaştıracak olan ne mallarınız, ne de evlatlarınızdır; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. İşte onlar; onlar için yaptıklarına karşılık olmak üzere kat kat mükafaat vardır ve onlar yüksek köşklarinde güvenindedirler. (34/37)

Muttakilere gelince; muhakkak onlar, güvenli bir makamdadırlar. (44/51)

Orda, güvenlik içinde her türlü meyveyi istiyorlar; (44/55)

Mü'minlerin kalplerine, imanlarına iman katıp-arttırsınlar diye, 'güven duygusu ve huzur' indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır: Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (48/4) Andolsun, Allah, sana o ağacın altında biat ederlerken mü'minlerden razı olmuştur, kalplerinde olanı bilmiş ve böylece üzerlerine 'güven duygusu ve huzur' indirmişti ve onlara yakın bir fetih sevap (karşılık) olarak vermiştir. (48/18)

Hani o inkâr edenler, kendi kalplerinde, 'öfkeli soy koruyuculuğu'nu (hamiyeti), cahiliyenin 'öfkeli soy koruyuculuğunu' kılıp-kişkırtıkları zaman, hemen Allah; elçisinin ve mü'minlerin üzerine '(kalbi teskin eden) güven ve yatışma duygusunu' indirdi ve onları "takva sözü" üzerinde 'kararlılıkla ayakta tuttu.' Zaten onlar da, buna layık ve ehil idiler. Allah, herşeyi hakkıyla bilendir. (48/26)

Andolsun Allah, elçisinin gördüğü rüyanın hak olduğunu doğruladı. Eğer Allah dilerse, mutlaka siz Mescid-i Haram'a güven içinde, saçlarınızı tıraş etmiş, (kiminiz de) kısaltmış olarak (ve) korkusuzca gireceksiniz. Fakat Allah, sizin bilmediğinizi bildi, böylece bundan önce size yakın bir fetih (nasib) kıldı. (48/27) Ki O, kendilerini açlıktan (kurtarıp) doyuran ve korkudan güvenliğe kavuşturandır. (106/4)

GÜVENCE

Onu nasıl alırsınız ki, birbirinize katılmış (birleşerek içli-dışlı olmuş)unuz. Onlar sizden kesin bir güvence (kuvvetli bir ahid) de almışlardı. (4/21)

GÜVENDE OLMAK

O ülkeler halkı, geceleri uyurken, onlara zorlu azabımızın gelmeyeceğinden güvende miydiler? (7/97)

Ya da o ülkeler halkı, kuşluk vakti eğlenceye dalmışken, onlara zorlu-azabımızın gelmeyeceğinden güvende miydiler? (7/98) (Veya) Onlar, Allah'ın tuzağından güvende mi idiler? Allah'ın bir tuzak kurmasından, hüsrana uğrayan bir topluluktan başkası (akılsızca) güvende olmaz. (7/99)

Şimdi bunlar, kendilerine Allah'ın azabından kapsamlı bir bürümenin gelivermesinden veya onların hiç haberleri yokken kıyametin onlara apansız gelmesinden kendilerini güvende mi buldular? (12/107)

Kim bir iyilikle gelirse, artık kendisine daha hayırlısı vardır ve onlar, o günün korkusuna karşı güvenli içindedirler. (27/89) Asanı bırak." (Attıktan hemen sonra) onun şimdi bir yılan gibi hareket ettiğini görünce, arkasına dönüp bakmaksızın kaçmaya başladı. "Ey Musa, dön ve korkuya kapılma. Şüphesiz güvendesin." (28/31)

Dediler ki: "Eğer seninle birlikte hidayete uyacak olursak, yerimizden (yurdumuzdan) ve konumumuzdan) çekilip-kopartılırız." Oysa Biz onları, Kendi Katımızdan bir rızık olarak herşeyin ürününün aktarılıp toplandığı, güvenli bir harem'de yerleşik kılmadık mı? Fakat onların çoğu bilmiyorlar. (28/57)

Bizim ayetlerimiz konusunda çarpıtma yapanlar, Bize gizli kalmazlar. Öyleyse ateşin içine bırakılan mı daha hayırlıdır yoksa kıyamet günü güvenle gelen mi? Siz dilediğinizizi yapın. Çünkü O yaptıklarınızı gerçekten görendir. (41/40)

GÜVENİLİRLİK

Andolsun, Allah İsrailoğullarından kesin söz (misal) almıştı. Onlardan oniki güvenilir- gözetleyici göndermiştik. Ve Allah onlara: "Gerçekten ben sizinle birlikteyim. Eğer namazı kılar, zekatı verir, elçilerime inanır, onları savunup-desteklerseniz ve Allah'a güzel bir borç verirsiniz, şüphesiz sizin kötülüklerinizi örter ve sizi gerçekten, altından ırmaqlar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim inkâr ederse, cidden dümdüz bir yoldan sapmıştır." (5/12)

Size Rabbimin risaletini tebliğ ediyorum. Ben sizin için güvenilir bir öğretüyüm." (7/68)

Hükümdar dedi ki: "Onu bana getirin, onu kendime bağlı kılıyorum." Onunla konuştuğunda da (şöyle) dedi: "Sen bugün bizim yanımda (artık) önemli bir yer sahibisin, güvenilir (bir danışman-yönetici)sin." (12/54)

Gerçek şu ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim." (26/107, 125, 143, 162, 178)

Cinlerden ifrit: "Sen daha makamından kalkmadan, ben onu sa-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

na getirebilirim, ben gerçekten buna karşı kesin olarak güvenilir bir güce sahibim." dedi. (27/39)

O (kadın)lardan biri dedi ki: "Ey babacığım, onu ücretli olarak tut; çünkü ücretle tuttuklarının en hayırlısı gerçekten o kuvvetli, güvenilir (biri)dir." (28/26)

Görmediler mi ki, çevrelerinde insanlar kapılıp-yağma edilirken, Biz Harem (Mekke'yi) güvenilir (ve dokunulmaz) kıldık? Yine de onlar, batıla inanıp Allah'ın nimetlerine nankörlük mü ediyorlar? (29/67)

"Allah'ın kullarını bana teslim edin; gerçekten ben, sizin için güvenilir bir elçiyim" (demişti). (44/18)

Ona itaat edilir, sonra güvenilirdir. (81/21)

GÜVENMEK

Eğer yolculukta iseniz ve katip bulamazsanız, bu durumda alınan rehini (yeter). Şu durumda eğer birbirinize güveniyorsanız, kendisine güven duyulan, Rabbi olan Allah'tan sakınsın da emanetini ödesin. Şahidliği gizlemeyin. Kim onu gizlerse, artık şüphesiz, onun kalbi günahkardır. Allah, yaptıklarınızı bilendir. (2/283)

Ve sizin dininize uyanlardan başkasına inanıp güvenmeyin." De ki: "Şüphesiz doğru yol Allah'ın dosdoğru yoludur. Size verilen bir benzeri birine (İslam peygamberine) veriliyor ya da Rabbinizin Katında onlar (Müslümanlar) size karşı deliller getiriyorlar, diye mi (bu telaşınız?) De ki: "Şüphesiz 'lütuf ve ihsan (fazl)' Allah'ın elindedir, onu dilediğine verir. Allah (rahmeti) geniş olandır, bilendir." (3/73)

(Bu karara vardıldıktan sonra) "Ey Babamız," dediler. "Sana ne oluyor, Yusuf'a karşı bize güvenmiyorsunuz? Oysa gerçekte biz, onun iyiliğini isteyenleriz." (12/11)

Dedi ki: "Daha önce kardeşi konusunda size güvendiğimden başka (bir şekilde) onun hakkında size güvenir miyim? Allah en hayırlı koruyucudur ve O, esirgeyenlerin esirgeyicisidir." (12/64)

GÜZEL SÖZ

Hani İsrailoğullarından, "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, anneye-babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın, insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin" diye misak almıştık. Sonra siz, pek azınız hariç, döndünüz ve (hala) yüz çeviriyorsunuz. (2/83)

Güzel bir söz ve bağıslama, peşinden eziyet gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah hiç bir şeye ihtiyacı olmayandır, yumuşak davranandır. (2/263)

Kendisine bereketler kıldığımız yerin doğusuna da, batısına da o hor kılınıp-zayıf bırakılanları (müstaz'afı) mirasçılar kıldık. Rabbinin İsrailoğullarına olan o güzel sözü (vaadi), sabretmeleri dolayısıyla tamamlandı (yerine geldi). Firavun ve kavminin yapmakta oldukları ve yükselttiklerini (köşklerini, saraylarını) da yerle bir ettik. (7/137)

Görmedin mi ki, Allah nasıl bir örnek vermiştir: Güzel bir söz, güzel bir ağaç gibidir ki, onun kökü sabit, dalı ise göktedir. (14/24)

Rabbinin izniyle her zaman yemişini verir. Allah insanlar için örnekler verir; umulur ki onlar öğüt alır-düşünürler. (14/25)

Rabbin, O'ndan başkasına kulluk etmemenizi ve anne-babaya iyilikle-davranmayı emretti. Şayet onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlılığa ulaşırsa, onlara: "Öf" bile deme ve onları azarlama; onlara güzel söz söyle. (17/23)

Kullarıma, sözün en güzel olanını söylemelerini söyle. Çünkü

şeytan aralarını açıp bozmaktadır. Şüphesiz şeytan insanın açıkça bir düşmanıdır. (17/53)

"İkiniz Firavun'a gidin, çünkü o, azmış bulunuyor." (20/43)

"Ona yumuşak söz söyleyin, umulur ki öğüt alıp-düşünür veya içi titrer-korkar." (20/44)

Onlar, sözün en güzeline iletilmişlerdir ve övülen doğru yola iletilmişlerdir. (22/24)

Kim izzeti istiyorsa, artık bütün izzet Allah'ındır. Güzel söz O'na yükselir, salih amel de onu yükseltir. Kötülükleri tasarlayıp düzenleyenler ise; onlar için şiddetli bir azab vardır. Onların tasarladıkları 'boş çıkıp bozulur'. (35/10)

Allah'a çağırın, salih amelde bulunan ve: "Gerçekten ben Müslümanlardanım" diyenden daha güzel sözlü kimdir? (41/33)

Ey iman edenler, bir kavim (bir başka) kavimle alay etmesin, belki kendilerinden daha hayırlıdır; kadınlar da kadınlarla (alay etmesin), belki kendilerinden daha hayırlıdır. Kendi nefislerinizi (kendi kendinizi) yadırgayıp-küçük düşürmeyin ve birbirinizi 'olmadık-kötü lakaplarla' çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir. Kim tevbe etmezse, işte onlar, zalim olanların ta kendileridir. (49/11)

KURAN FİHRİSTİ

- H -

HABER

Kendilerine güven veya korku haberi geldiğinde, onu yaygınlaştırırlar. Oysa bunu, peygambere ve kendilerinden olan emir sahiplerine götürmüş olsalardı onlardan 'sonuç-çıkarabiller' onu bilirlerdi. Allah'ın üzerinizdeki fazlı ve rahmeti olmasaydı azınız hariç herhalde şeytana uymuştunuz. (4/83) Andolsun eğer münafıklar, kalplerinde hastalık bulunanlar ve şehirde kışkırtıcılık yapan (yalan haber yayan)lar (bu tutumlarına) bir son vermeyecek olurlarsa gerçekten seni onlara saldırtırız, sonra orada seninle pek az (bir süre) komşu kalabilirler. (33/60)

Andolsun, Biz sizden mücahid olanlarla sabredenleri bilinceye (belli edip ortaya çıkarıncaya) kadar, deneyeceğiz ve haberlerinizi sinayacağız (açıklayacağız). (47/31)

Ey iman edenler eğer bir fasık size bir haberle gelirse onu 'etrafıca araştırın'. Yoksa cehalet sonucu bir kavme kötülükte bulunursunuz da sonra işlediklerinize pişman olursunuz. (49/6)

HABİL VE KABİL

Onlara Adem'in iki oğlunun gerçek olan haberini oku: Onlar (Allah'a) yaklaşılabilecek birer kurban sunmuşlardı. Onlardan birini kabul edilmiş diğerini kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen) Demişti ki: "Seni mutlaka öldüreceğim." (Öbürü de:) "Allah ancak korkup-sakinanlardan kabul eder." (5/27)

"Eğer sen beni öldürmek için elini bana uzatacak olursan ben seni öldürmek için elimi sana uzatacak değilim. Çünkü ben alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım." (5/28)

"Şüphesiz senin kendi günahını ve benim günahımı yüklenmeni ve böylelikle ateşin halkından olmanı isterim. Zulmedenlerin cezası budur." (5/29)

Sonunda nefsi ona kardeşini öldürmeyi (tahrik edip zevkli göstererek) kolaylaştırdı; böylece onu öldürdü bu yüzden hüsrana uğrayanlardan oldu. (5/30)

HACC

Şüphesiz 'Safa' ile 'Merve' Allah'ın işaretlerindedir. Böylece kim Evi (Ka'be'yi) hacceder veya umre yaparsa artık bu ikisini tavaf etmesinde kendisi için bir sakınca yoktur. Kim de gönülden bir hayır yaparsa (karşılığını alır). Şüphesiz Allah şükürün karşılığını verendir bilendir. (2/158)

Sana hilalleri (doğuş halindeki ayları) sorarlar. De ki: "O insanlar ve hacc için belirlenmiş vakitlerdir. İyilik (birr), evlere arkalarından gelmeniz değildir ama iyilik sakınan(ın tutumudur). Evlere kapılarından girin. Allah'tan sakının umulur ki kurtuluşa erersiniz. (2/189)

"Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız artık size kolay gelen kurban(ı gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fidye (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşursanız hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene kolayına gelen bir kurban(ı kesmek gerekir). Bulamayına da hacca'da üç gün döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere bunlar tamamına on (gün) oruç vardır. Bu ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin

ki Allah muhakkak cezası pek çetin olmandır. (2/196)

Hacc bilinen aylardır. Böylelikle kim onlarda haccı farz eder (yerine getirir)se (bilsin ki) haccda kadına yaklaşmak fıkı yapmak ve kavgaya girişmek yoktur. Siz hayır adına ne yaparsanız Allah onu bilir. Azık edinmiş şüphesiz azığın en hayırlısı takvadır. Ey temiz akıl sahipleri benden korkup-sakinin. (2/197)

Rabbinizden bir fazl istemenizde sizce sakınca yoktur. Ararat'tan hep birlikte indiğinizde Allah'ı Meş'ar-ı Haram'da anın. O sizi nasıl doğru yola yöneltip-iletmişti siz de O'nu anın. Gerçek şu ki siz bundan evvel sapmışlardandınız. (2/198)

(Hacc) ibadetlerinizi bitirdiğinizde artık (cahiliye döneminde) atalarınızı andığınız gibi hatta ondan da kuvvetli bir anma ile Allah'ı anın. İnsanlardan öylesi vardır ki: "Rabbimiz bize dünyada ver" der; onun ahirette nasibi yoktur. (2/200)

Sayıllı günlerde Allah'ı anın. İki günde (Mina'dan dönmek için) elini çabuk tutana günah yoktur geri kalana da günah yoktur. (Bu) sakınan için(dır). Allah'tan korkup-sakinin ve gerçekten bilin ki siz O'na döndürülüp-toplanacaksınız. (2/203)

Ey iman edenler, aktileri yerine getirin. İhramlı iken avlanmayı helal saymaksızın ve size okunacaklar dışta tutulmak üzere hayvanlar size helal kılındı. Şüphesiz Allah dilediği hükmü verir. (5/1)

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına haram olan ay'a kurbanlık hayvanlara (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakinin. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırmaması pek şiddetli olmandır. (5/2)

Deniz avı ve onu yemek size ve (yeryüzünde) dolaşanlara bir yarar olarak helal kılındı. İhramlı olduğunuz sürece kara avı ise size haram kılınmıştır. O'na (götürülüp) toplanacağınız Allah'tan korkup-sakinin. (5/96)

Gerçek şu ki inkar edip Allah yolundan ve yerlilerle dışarıdan gelenler için eşit olarak (haram ve kible) kıldığımız Mescid-i Haram'dan alıkoyanlara orada zulmederek adaletten ayrılanlara acı bir azab taddırırız. (22/25)

İnsanlar içinde haccı duyur; gerek yaya gerekse uzak yollardan (derin vadilerden) gelen yorgun düşmüş develer üstünde sana gelsinler. (22/27)

HAINLİK-İHANET

hiçbir peygambere emanete ihanet yaraşmaz. Kim ihanet ederse kıyamet günü ihanet ettiğiyle gelir. Sonra her nefis ne kazandıysa (ona) eksiksiz olarak ödenir. Onlar haksızlığa uğratılmazlar. (3/161)

Şüphesiz Allah'ın sana gösterdiği gibi insanlar arasında hükmetmen için Biz sana Kitabı hak olarak indirdik. (Sakın) Hainlerin savunucusu olma. (4/105)

Kendi nefislerine ihanet edenlerden yana mücadeleye girişme. Hiç şüphesiz Allah ihanette ilerlemiş günahkârı sevmez. (4/107)

Sözlerini bozmaları nedeniyle onları lanetledik ve kalplerini kasaktı kıldık. Onlar kelimeleri konuldukları yerlerden saptırlar. (Sık sık) Kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. İçlerinden birizi dışında onlardan sürekli ihanet görür durursun. Yine de onları affet aldrış etme. Şüphesiz Allah

Harun Yahya (Adnan Oktar)

iyilik yapanları sever. (5/13)

Ey iman edenler Allah'a ve Resûlü'ne ihanet etmeyin bile bile emanetlerinize de ihanet etmeyin. (8/27)

Eğer bir kavmin ihanet edeceğinden kesin olarak korkarsan sen de açık ve adil bir tutumla (onlarla olan anlaşma metnini ve diplomatik ilişkiyi yüzlerine) at. Gerçekten Allah ihanet edenleri sevmez. (8/58)

Eğer sana ihanet etmek isterlerse onlar daha önce Allah'a da ihanet etmişlerdi; böylece O da bozguna uğramaları (için) sana imkan vermişti." Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (8/71) (Yusuf aracıya şunu söyledi:) "Bu (itiraf Vezirin) yokluğunda gerçekten kendisine ihanet etmediğimi ve gerçekten Allah'ın ihanet edenlerin hileli-düzenlerini başarıya ulaştırmadığını kendisinin de bilip öğrenmesi içindi." (12/52)

Hiç şüphe yok ki, Allah (müşriklerin saldırı ve sinsi tuzaklarını) iman edenlerden uzaklaştırmaktadır. Gerçekten Allah hain ve nankör olan kimseyi sevmez. (22/38)

(Allah) Gözlerin hainliklerini ve göğüslerin sakladıklarını bilir. (40/19)

Allah inkâr edenlere Nuh'un eşini ve Lut'un eşini örnek verdi. İkisi de kullarımızdan salih olan iki kulumuzun nikahları altındaydı; ancak onlara ihanet ettiler. Bundan dolayı (kocaları) kendilerine Allah'tan gelen hiçbir şeyle yarar sağlamadılar. İkisine de: "Ateşe diğer girenlerle birlikte girin" denildi. (66/10)

HAKK

Hakkı batıl ile örtmeyin ve hakkı gizlemeyin. (Kaldı ki) siz (gerçeği) biliyorsunuz. (2/42)

Allah'ın kullarından, dilediğine kendi fazlından (peygamberliği) indirmesini "kısananarak ve hakka baş kaldırarak" Allah'ın indirdiklerini tanımamakla, nefislerini ne kötü şeye karşılık sattılar. Böylelikle gazab üstüne gazaba uğradılar. Kafirler için alçaltıcı bir azab vardır. (2/90)

Kitap Ehlinde çoğu, kendilerine gerçek (hak) apaçık belli olduktan sonra, nefislerini (kuşatan) kiskançlıktan dolayı, imanınızdan sonra sizi inkara döndürmek arzusunu duydular. Fakat, Allah'ın emri gelinceye kadar onları bırakın ve (onlara ne sözle, ne de eylemle) ilişmeyin. Hiç şüphesiz Allah, her şeye güç yetirendir. (2/109)

Şüphesiz Biz seni bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak, hak (Kur'an) ile gönderdik. Sen cehennemin halkından sorumlu tutulmayacaksın. (2/119)

Biz, senin yüzünü çok defa göğe doğru çevirip- durduğunu görüyoruz. Şimdi elbette seni hoşnud olacağın kibleye çevireceğiz. Artık yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Her nerede bulunursanız, yüzünüzü onun yönüne çevirin. Şüphesiz, kendilerine kitap verilenler, tartışmasız bunun Rablerinden bir gerçek (hak) olduğunu elbette bilirler. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/144)

Gerçek (hak) Rabbinden (gelen)dir. Şu halde sakın kuşkuyla kapılanlardan olma. (2/147)

Her nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Şüphesiz bu, Rabbinden olan bir hak. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/149)

Bu, Allah'ın Kitabı şüphesiz hak olarak indirmesindedir. Kitap konusunda anlaşmazlığa düşenler ise uzak bir ayrılık içindedirler. (2/176)

Sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, eğer geride bir hayır bırakmışsanız, anaya, babaya ve yakın akrabaya bilinen (uygun,

meşru) bir tarzda vasiyette bulunması -Allah'a karşı gelmekten sakınanlara bir hak olarak- size yazıldı (farz kılındı). (2/180)

Ramazan ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu ay'a şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz. (2/185)

İnsanlar tek bir ümmettir. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanların anlaşmazlığa düştükleri şeyler konusunda, aralarında hüküm vermek üzere hak kitaplar indirdi. Oysa kendilerine apaçık ayetler geldikten sonra, birbirlerine karşı olan 'azgınlık ve kiskançlıklar' yüzünden anlaşmazlığa düşenler, o, (Kitap) verilenlerden başkası değildir. Böylece Allah, iman edenleri, hakkında ayrılığa düştükleri gerçeğe kendi izniyle erıştirdi. Allah, kimi dilerse onu doğruya yöneltir. (2/213)

Boşanmış kadınlar kendi kendilerine üç 'ay hali ve temizlenme süresi' beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa Allah'ın rahimlerinde yarattığını saklamaları onlara helal olmaz. Kocaları, bu süre içinde barışmak isterlerse, onları geri almada (başkalarından) daha çok hak sahibidirler. Onların lehine de, aleyhlerindeki maruf hakka denk bir hak vardır.Yalnız erkekler için onlar üzerinde bir derece var. Allah Aziz'dir. Hakim'dir. (2/228)

Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini tamamlamışlarsa, onları ya güzellikle tutun ya da güzellikle bırakın. Fakat haklarını ihlal edip zarar vermek için onları (yanınızda) tutmayın. Kim böyle yaparsa artık o, kendi nefisine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini oyun (konusu) edinmeyin ve Allah'ın size verdiği nimeti ve size öğüt olarak indirdiği Kitabı' ve hikmeti anın. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki, Allah her şeyi bilendir. (2/231)

Kendilerine el sürmediğiniz, mehirlerini tesbit etmediğiniz kadınları boşamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Onları yararlandırın, zengin olanı kendin, darıda olan da kendi gücü oranında, maruf (meşru ve örf'e uygun) bir şekilde yararlandırın. (Bu,) iyilik edenler üzerinde bir hak. (2/236)

(Kocası tarafından) Boşanan (kadın)ların maruf (meşru) bir tarzda yararlanma (ve geçim pay)ları vardır. Bu, sakınanlar üzerinde bir hak (borç) tır. (2/241)

Onlara peygamberleri dedi ki: "Allah size Talut'u (melik olarak) gönderdi." Onlar: "Biz hükümdarlığa, ona göre daha çok hak sahibiyken ve ona bir mal (servet) bolluğu verilmemişken, nasıl bizi (yönetmek üzere) hükümdarlık (mülk) onun olabilir?" dediler. O (şöyle) demişti: "Doğrusu Allah size onun seçti ve onun bilgi ve bedenî gücünü arttırdı. Allah, kime dilerse mülkünü verir; Allah (rahmeti ve gücü) geniş olandır, bilendir." (2/247)

İşte bunlar, Allah'ın ayetleridir; onları sana bir hak olarak okuyunuz. Sen de gönderilen elçilerdensin. (2/252)

Ey iman edenler, belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın, katip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın, ondan hiç bir şeyi eksiltmesin. Eğer üzerinde hak olan (borçlu), düşük akıllı ya da za'f sahibi veya kendisi yazmaya güç yetiremeyecekse, velisi dosdoğru yazdırsın. Erkekleriniz-

KURAN FİHRİSTİ

den de iki şahid tutun; eğer iki erkek yoksa, şahidlerden rıza göstereceğiniz bir erkek ve biri şaşırdığında öbürü ona hatırlatacak iki kadın (da olur). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçınmasınlar. Onu (borcu) az olsun, çok olsun, süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah Katında en adil, şahitlik için en sağlam, şüphelenmemeniz için de en yakın olmandır. Ancak aranızda devredip durduğunuz ve peşin olarak yaptığınız ticaret başka, bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alışveriş ettiğinizde de şahid tutun. Yazana da, şahide de zarar verilmesin. (Aksini) Yaparsanız, o, kendinizin için fisk (zulüm ve günah)tır. Allah'tan sakının. Allah size öğretiyor. Allah her şeyi bilendir. (2/282)

O, sana Kitabı Hak ve kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, Tevrat'ı ve İncil'i de indirmişti. (3/3)

Ey Kitap Ehli, neden hakkı batıl ile örtüyor ve bildiğiniz halde hakkı gizliyorsunuz? (3/71)

Beşerden hiç kimsenin, Allah kendisine Kitabı, hükmü ve peygamberliği verdikten, sonra insanlara: "Allah'ı bırakıp bana kul edin" deme (hakkı ve yetki)siz yoktur. Fakat o, "Öğrettiğiniz ve ders verdiğiniz Kitabı göre Rabbaniler olunuz" (deme görevindedir.) (3/79)

Kendilerine apaçık belgeler geldiği ve elçinin hak olduğuna şahid oldukları halde, imanlarından sonra küfre sapan bir kavmi Allah nasılı hidayete erdirir? Allah, zulmeden bir kavmi hidayete erdirmez. (3/86)

Orada apaçık ayetler (ve) İbrahim'in makamı vardır. Kim oraya girerse o güvenlidir. Ona bir yol bulup güç yetirenlerin Ev'i hacetmesi Allah'ın insanlar üzerindeki hakkıdır. Kim de inkar ederse, şüphesiz, Allah alemelere karşı muhtaç olmayandır. (3/97)

Bunlar sana hak olarak okumakta olduğumuz Allah'ın ayetleridir. Allah, alemelere zulüm isteyen değildir. (3/108)

Kadınlara mehirlere gönülden isteyerek (ve bir hak olarak) verin, fakat onlar, gönül hoşluğuyla size ondan bir şeyi bağışlarsa, onu da afiyetle, iç huzuruyla yiyin. (4/4)

Şüphesiz, Allah'ın sana gösterdiği gibi insanlar arasında hükmetmen için Biz sana Kitabı hak olarak indirdik. (Sakın) Hainlerin savunucusu olma. (4/105)

Ey iman edenler, adil şahidler olarak, Allah için, hakkı ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır. (5/8)

Sana da (Ey Muhammed,) önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitabı' (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirildiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her birinin için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet kıları; ancak (bu,) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir. (5/48)

Elçiyi indirilen dinlediklerinde hakkı tanıdıklarından dolayı gözlerinin yaşlarla dolup taşıtığını görürsün. Derler ki: "Rabbimiz inandı; öyleyse bizi şahidlerle birlikte yaz." (5/83)

"Hem Rabbimizin bizi salihler topluluğuna katmasını umarken ne diye Allah'a ve bize haktan gelene inanmayalım?" (5/84)

Eğer o ikisi aleyhinde kesin olarak günahı hak ettiklerine ilişkin bilgi sahibi olunursa, bu durumda haksızlığa uğrayanlardan iki

kişi -ki bunlar buna daha hak sahibidirler- öbürlerinin yerine geçerler ve: "Bizim şahadetimiz o ikisinin şahadetinden şüphesiz daha doğrudur. Biz haddi aşmadık, yoksa gerçekten zulmedenlerden oluruz" diye Allah'a yemin ederler. (5/107)

Kendilerine hak gelince, onu yalanladılar; fakat alaya aldıklarının haberleri onlara gelecektir. (6/5)

Senin kavmin, O (Kur'an) hak iken onu yalanladı. De ki: "Ben, üzerinize bir vekil değilim." (6/66)

O, gökleri ve yeri hak olarak yaratandır. O'nun "Ol" dediği gün (her şey) olur, O'nun sözü haktır. Sur'a üfürüldüğü gün, mülk O'nundur. O, gaybı ve müşahede edilebileni bilendir. O, hüküm ve hikmet sahibi olmandır, haberdar olmandır. (6/73)

"Hem siz, Onun haklarında hiç bir delil indirmedeği şeyleri Allah'a ortak koşmaktan korkmazken, ben nasıl sizin şirk koştuğunuzdan korkarım? Şu halde 'güvenlik içinde olmak bakımından' iki taraftan hangisi daha hak sahibidir? Eğer bilebilirseniz." (6/81)

Allah'tan başka bir hakem mi arıyayım? Oysa O, size Kitabı açıklanmış olarak indirmişti. Kendilerine Kitap verdiklerimiz, bunun gerçekten Rabbinin hak olarak indirilmiş olduğunu bilmekteydiler. Şu halde, sakın kuşkuyla kapılanlardan olma. (6/114)

O gün tartı haktır. Kimin tartıları ağır basarsa, işte kurtulanlar onlardır. (7/8)

Kimine hidayet verdi, kimi de sapıklığı hak etti. Çünkü bunlar, Allah'ı bırakıp şeytanları veli edinmişlerdi. Ve gerçekten onları doğru yolda saymaktadırlar. (7/30)

Biz onların göğüslerinde kinden ne varsa çekip almışız. Altlarından ırmaklar akar. Derler ki: "Bizi buna ulaştıran Allah'a hamd olsun. Eğer Allah bize hidayet vermeseydi biz doğruya ermecektik. Andolsun, Rabbimizin elçileri hak ile geldiler." Onlara: "İşte bu, yaptıklarınıza karşılık olarak mirasçı kılındığınız cennettir" diye seslenilecek. (7/43)

"Allah bizi ondan kurtardıktan sonra, bizim tekrar sizin dininize dönmemiz Allah'a karşı yalan yere iftira düzmemiz olur. Rabbimiz olan Allah'ın dilemesi dışında, ona geri dönmemiz bizim için olacak iş değildir. Rabbimiz, ilim bakımından her şeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a tevekkül ettik. 'Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında 'Sen hak ile hüküm ver,' 'Sen 'hüküm verenlerin' en hayırlısısın.'" (7/89)

Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. (7/118)

Musa'nın kavminden hakka ileten ve onunla adalet yapan bir topluluk vardır. (7/159)

Onların ardından yerlerine kitaba mirasçı olan bir takım 'kötü kimseler' geçti. (Bunlar) Şu değersiz olan (dünya)nın geçici-yararını alıyor ve: "Yakında bağışlanacağız" diyorlar. Bunun benzeri bir yarar gelince onu da alıyorlar. Kendilerinden Allah'a karşı hakkı söylemekten başka bir şeyi söylemeyeceklerine ilişkin Kitap sözü alınmamış mıydı? Oysa içinde olanı okudular. (Allah'tan) Korkanlar için ahiret yurdu daha hayırlıdır. Hala akıl erdirmeyecek misiniz? (7/169)

Yaratıklarımızdan, hakka yönelip-iletlen ve onunla adaleti kılan (uygulayan) bir ümmet vardır. (7/181)

Rabbini seni evinden hak uğrunda (savaşa) çıkardığında mü'minlerden bir grup isteksizdi. (8/5)

(Herşey) Açıkça ortaya çıktıktan sonra bile, sanki kendileri, göz göre göre ölüme sürükleniyorlarmış gibi, seninle hak konusunda tartışıp duruyorlardı. (8/6)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Hani Allah, iki topluluktan birinin muhakkak sizin olacağını vademişti; siz de güçsüz olanın sizin olmasını istiyordunuz. Oysa Allah, sözleriyle hakkın ve inkar edenlerin arkasını kesmek (kökünü kurutmak) istiyordu. (8/7)

O, suçlu-günahkarlar istemese de, hakkı gerçekleştirmek ve batılı geçersiz kılmak için (böyle istiyordu.) (8/8)

Bilin ki, 'ganimet olarak ele geçirdiğiniz' şeylerin beşte biri, muhakkak Allah'ın, Resûlün, yakınların, yetimlerin, yoksulların ve yolcununur. Eğer Allah'a, hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün, iki ordunun karşı karşıya geldiği günde (Bedir'de) kulumuza indirdiğimize iman ediyorsanız (ganimeti böyle bölüşün). Allah, her şeye güç yetirendir. (8/41)

Şirk koşanların, kendi inkarlarına bizzat kendileri şahidler iken, Allah'ın mescidlerini onarmalarına (hak ve yetkileri) yoktur. İşte bunlar, yaptıkları boşa gitmiş olanlardır. Ve bunlar ateşte süresiz kalacak olanlardır. (9/17)

Kendilerine kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe inmayan, Allah'ın ve Resûl'ünün haram kıldığını haram tanımayan ve hak dini (İslam'ı) din edinmeyenlerle, küçük düşürülüp cizyeyi kendi elleriyle verinceye kadar savaşın. (9/29)

Müşrikler istemese de O dini (İslam'ı) bütün dinlere üstün kılmak için elçisini hidayetle ve hak dinle gönderen O'dur. (9/33)

Andolsun, daha önce onlar fitne aramışlardı. Ve sana karşı birtakım işler çevirmişlerdi. Sonunda onlar, istemedikleri halde hak geldi ve Allah'ın emri ortaya çıkıp-üstünlük sağladı. (9/48)

Güneşi bir aydınlık, ayı bir nur kılan ve yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona duraklar tesbit eden O'dur. Allah, bunları ancak hak ile yaratmıştır. O, bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklamaktadır. (10/5)

İşte bu, sizin gerçek Rabbiniz olan Allah'tır. Öyleyse haktan sonra sapıklıktan başka ne var? Peki, nasıl hala çevriliyorsunuz? (10/32)

De ki: "Sizin şirk koştuklarınızdan hakka ulaştırabilecek var mı?" De ki: "Hakka ulaştıracak Allah'tır. Öyleyse, hakka ulaştıran mı uyulmaya daha hak sahibidir, yoksa doğru yola ulaştırılmadıkça kendisi hidayete ulaşmayan mı? Ne oluyor size? Nasıl hükmediyorsunuz?" (10/35)

Onların çoğunluğu zandan başkasına uymaz. Gerçekten zan ise, haktan hiç bir şeyi sağlayamaz. Şühesiz Allah, onların işlemekte olduklarını bilendir. (10/36)

Haberin olsun, göktekilerin ve yerdekilerin tümü gerçekten Allah'ındır. Haberin olsun; şüphesiz Allah'ın va'di haktır; ancak onların çoğu bilmezler. (10/55)

Onlara Katımdan hak geldiği zaman, dediler ki: "Bu, kuşkusuz apaçık bir büyüdür." (10/76)

Musa: "Size hak geldiğinde (böyle) mi söylersiniz? Bu bir büyü müdür? Oysa büyücüler, kurtluşa ermezler" dedi. (10/77)

Allah, suçlu-günahkarlar istemese de, hakkı (hak olarak) kendi kelimeleriyle gerçekleştirecektir. (10/82)

Gerçek şu ki, Rabbinin kelimesi üzerlerinde hak olanlar, onlar inanmazlar. (10/96)

Sonra Biz, elçilerimizi ve iman edenleri böyle kurtarız; mü'minleri kurtarmamız Bizim üzerimize bir haktır. (10/103)

De ki: "Ey insanlar, şüphesiz size Rabbinizden hak gelmiştir. Kim hidayet bulursa, o ancak kendi nefsi için hidayet bulmuştur. Kim saparsa, o da, kendi aleyhine sapmıştır. Ben sizin üzerinizde bir vekil değilim." (10/108)

Haberiniz olsun; gerçekten onlar, ondan gizlenmek için göğüslerini büker (Hak'tan kaçınıp yarı çizer)ler. (Yine) Haberiniz olsun; onlar, örtülerine büründükleri zaman, O, gizli tuttuklarını

da, açığa vurdıklarını da bilir. Çünkü O, sinelerin özünde saklı durumu bilendir. (11/5)

Rabbinden apaçık bir delil üzerinde bulunan, onu yine ondan bir şahid izleyen ve ondan önce bir önder ve rahmet olarak Musa'nın kitabı (kendisini doğrulamakta) bulunan kimse, (artık onlar) gibi midir? İşte onlar, buna (Kur'an'a) inanırlar. Gruplardan biri onu inkar ederse, ateşe ona vaadedilen yerdir. Öyleyse, bundan kuşkuda olma, çünkü o, Rabbinden olan bir haktır. Ancak insanların çoğunluğu inanmazlar. (11/17)

Bunlar, yeryüzünde (Allah'ın) aciz bırakacak değildir ve bunların Allah'tan başka velileri yoktur. Azab onlar için kat kat artırılır. Bunlar (hakkı) işitmeye güç yetirmezlerdi ve görmezlerdi. (11/20)

Nuh, Rabbine seslendi. Dedi ki: "Rabbim, şüphesiz benim öğlüm ailemdendir ve senin va'din de doğrusu haktr. Sen hakimlerin hakimisin." (11/45)

Dediler ki: "Andolsun, senin kızlarında bizim haktan bir şeyimiz (ilgimiz ve arzumuz) olmadığını sen de bilişsindir. Bizim ne istediğimizi gerçekte sen biliyorsun." (11/79)

Sana elçilerin haberlerinden -kalbini sağlamaştıracak doğru haberler aktarıyoruz. Bunda sana hak ve mü'minlere bir öğüt ve uyarı gelmiştir. (11/120)

Elif, Lam, Mim, Ra. Bunlar Kitab'ın ayetleridir. Ve sana Rabbinden indirilen haktr. Ancak insanların çoğu iman etmezler. (13/1)

Hak olan çağrı (dua, ibadet) yalnızca O'na (olan)dır. Onların Allah'tan başka çağırdukları ise, onlara hiç bir şeyle cevap vermezler. (Onların durumu) yalnızca, ağzına gelsin diye, iki avucunu suya uzatan(ın boşuna beklemesi) gibidir. Oysa ona gelmez. İnkâr edenlerin duası, sapıklık içinde olmaktan başkası değildir. (13/14)

(Allah) Gökten bir su indirdi de dereler kendi miktarınca çağlayıp aktı. Sel de yüzü vuran bir köpük yüklendi. Bir süs veya bir meta sağlamak için ateşte üzerine yakıp-erittikleri şeyler (madenler)de de bunun gibi bir köpük (artık) vardır. İşte Allah, hak ile batıla böyle örnekler verir. Köpüğe gelince, o atılır gider, insanlara yarar sağlayacak şey ise, yeryüzünde kalır. İşte Allah örnekleri böyle vermektedir. (13/17)

Peki, sana Rabbinden indirilen gerçekten hak olduğunu bilen kişi, o görmeyen (a'ma) gibi midir? Ancak temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünebilirler. (13/19)

Allah'ın gökleri ve yeri hak ile yarattığını görmüyor musunuz? Dilerse sizi giderir-yok eder ve yeni bir halk getirir. (14/19)

Hak olmaksızın Biz melekeleri indirmeyiz. O zaman da onlara göz açtırılmaz. (15/8)

Biz, gökleri, yeri ve her ikisinin arasındakilerini hakkın dışında (herhangi bir amaçla) yaratmadık. Hiç şüphesiz o saat de yaklaşarak-gelmektedir; öyleyse (onlara karşı) güzel davranışlarla davran. (15/85)

Gökleri ve yeri hak ile yarattı: O, şirk koştukları şeylerden yücedir. (16/3)

Andolsun, Biz her ümmete: "Allah'a kulluk edin ve tağuttan kaçının" (diye tebliğ etmesi için) bir elçi gönderdik. Böylelikle, onlardan kimine Allah hidayet verdi, onlardan kiminin üzerine sapıklık hak oldu. Artık, yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların uğradıkları sonucu görün. (16/36)

Olanca yeminleriyle: "Öleni Allah diriltmez" diye yemin ettiler. Hayır; bu, O'nun üzerinde hak olan bir vaidtir, ancak insanların çoğu bilmezler. (16/38)

KURAN FİHRİSTİ

De ki: "İman edenleri sağlamlaştırmak, Müslümanlara bir müjde ve hidayet olmak üzere, onu (Kur'an'ı) hak olarak Rabbinden Ruhul-Kudüs indirmiştir." (16/102)

Biz, bir ülkeyi helak etmek istediğimiz zaman, onun 'varlık ve güç sahibi önde gelenlerine' emrederiz, böylelikle onlar onda bozgunculuk çıkarırlar. Artık onun üzerine söz hak olur da, onu kökünden darmadağın ederiz. (17/16)

De ki: "Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur." (17/81)

Biz onu (Kur'an'ı) hak olarak indirdik ve o hak ile indi; seni de yalnızca bir müjde verici ve uyarıp-korkutucu olarak gönderdik. (17/105)

Böylece, Allah'ın va'dinin hak olduğunu ve gerçekten kıyametin, kendisinde şüphe bulunmadığını bilmeleri için (şehir halkına ve sonraki insan kuşaklarına) onları buldurmış olduk. (Onları görenler) Kendi aralarında durumlarını tartışıyorlardı, (bir kısmı) dedi ki: "Onların üstüne bir bina inşa edin, Rableri onları daha iyi bilir." Onların işine galip gelen (sözleri geçen)ler ise: "Üstlerine mutlaka bir mescid yapmalıyız" dediler. (18/21)

Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin. Şüphesiz Biz zalimlere bir ateş hazırlamışız, onun duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. Eğer onlar yardım isterlerse, katı bir sıvı gibi yüzleri kavurup-yakan bir su ile yardım edilirler. Ne kötü bir içkidir, o ve ne kötü bir destektir. (18/29) İşte burada (bu durumda) velayet (yardımcılık, dostluk) hak olan Allah'a aittir. O, sevap bakımından hayırlı, sonuç bakımından hayırlıdır. (18/44)

Biz elçileri, müjde vericiler ve uyarıcılar olmak dışında (başka bir amaçla) göndermeyiz. İnkâr edenler ise, hakkı batıl ile geçersiz kılmak için mücadele ediyorlar. Onlar benim ayetlerimi ve uyarılıklarımı (azabı) alay konusu edindiler. (18/56)

Dedi ki: "Bu benim Rabbinden bir rahmettir. Rabbinim va'di geldiği zaman, O, bunu dümdüz eder; Rabbinim va'di haktır." (18/98)

İşte Meryem oğlu İsa; hakkında kuşkuya düştükleri "Hak Söz".(19/34)

Hak olan, biricik hükümdar olan Allah yücedir. Onun vahyi sana gelip-tamamlanmadan evvel, Kur'an'ı (okumada) acele etme ve de ki: "Rabbim, ilmimi artır." (20/114)

Hayır, Biz hakkı batılın üstüne fırlatırız, o da onun beynini darmadağın eder. Bir de bakarsın ki, o, yok olup gitmiştir. (Allah'a karşı) Nitelendiregeldiklerinizden dolayı evvahlar size. (21/18)

Yoksa O'ndan başka ilahlar mı edindiler? De ki: "Kesin-kantit (burhan)ınızı getirin. İşte benimle birlikte olanların zikri (Kitabı) ve benden öncekilerin de zikri." Hayır, onların çoğu hakkı bilmiyorlar, bundan dolayı yüz çeviriyorlar. (21/24)

Andolsun, Biz Musa'ya ve Harun'a, takva sahipleri için bir aydınlık ve bir öğüt (zikir) olarak, hak ile batılı birbirinden ayıran (furkan)ı verdik. (21/48)

(Resulullah) Dedi ki: "Rabbim, hak ile hükmet. Bizim Rabbiniz, sizin her türlü nitelendirmelerinizle karşı yardımına sığınılan Rahman (olan Allah)dır." (21/112)

İşte böyle; şüphesiz Allah, hakkın Kendisidir ve şüphesiz ölüleri diriltir ve gerçekten her şeye güç yetirendir. (22/6)

Görmedin mi ki, gerçekten, göklerde ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu Allah'a secde etmekteydiler. Birçoğu üzerine azab hak olmuştur. Allah kimi aşağılık kılarırsa, artık onun için bir yüceltici yoktur. Şüphesiz Allah, dilediğini yapar. (22/18)

İşte böyle; çünkü Allah, hakkın ta Kendisidir. O'nun dışında, onların taptıkları ise, şüphesiz batılın ta kendisidir. Gerçekten Allah, yücedir, büyüktür. (22/62)

Derken, hak (ettikleri cezaya karşılık) olmak üzere, o korkunç çığlık onları yakalayiverdi. Böylece onları bir süpürüntü kılıverdik. Zulmeden kavim için yıkım olsun. (23/41)

Hiç kimseye güç yitireceğinden fazlasını yüklemeyiz; elimizde hakkı söylemekte olan bir kitap vardır ve onlar hiç bir haksızlığa uğratılmazlar. (23/62)

Yahut: "Onda bir delilik var" mı diyorlar? Hayır, o, onlara hak ile gelmiş bulunmaktadır ve onların çoğu hakkı çirkin karşılıyorlar. (23/70)

Eğer hak, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olsaydı hiç tartışmasız, gökler, yer ve bunların içinde olan herkes (ve her şey) bozulmaya uğradı. Hayır, Biz onlara kendi şan ve şeref (zikir)lerini getirmiş bulunuyoruz, fakat onlar kendi zikirlerinden yüz çeviriyorlar. (23/71)

Hayır, Biz onlara hakkı getirdik, ancak onlar gerçekten yalancılardır. (23/90)

Hak melik olan Allah pek yücedir, Ondan başka ilah yoktur; Kerim olan Arş'ın Rabbidir. (23/116)

O gün, Allah hak ettikleri cezayı eksiksiz verecektir ve onlar da Allah'ın hiç şüphesiz hak olduğunu bileceklerdir. (24/25)

Eğer hak lehlerinde ise, ona boyun eğerek gelirler. (24/49)

Onların sana getirdikleri hiç bir örnek yoktur ki, Biz (ona karşı) sana hakkı ve en güzel açıklama tarzını getirmiş olmayalım. (25/33)

Sen, artık Allah'a tevekkül et; çünkü sen apaçık olan hak üzerindesin. (27/79)

Mü'min olan bir kavim için hak olmak üzere, Musa ve Firavun'un haberinden (bir bölümünü) sana okuyacağız. (28/3)

Böylelikle, gözünün aydın olması, üzülmemesi ve gerçekten Allah'ın va'dinin hak olduğunu bilmesi için, onu annesine geri vermiş olduk. Ancak onların çoğu bilmezler. (28/13)

Fakat onlara Kendi Katımızdan hak geldiği zaman: "Musa'ya verilenlerin bir benzeri buna verilmesi değil miydi?" dediler. Onlar, daha önce Musa'ya verilenleri inkar etmemişler miydi? "İki büyü birbirine arka çıktı" dediler. Ve: "Gerçekten biz hepsini inkar edenleriz" dediler. (28/48)

Onlara okunduğu zaman: "Biz ona inandık, gerçekten o, Rabbinizden olan bir haktır, şüphesiz biz bundan önce de Müslümanlar idik" derler. (28/53)

Üzerlerine (azab) sözü hak olanlar derler ki: "Rabbimiz, işte bizim azdırıp-saptırdıklarımız bunlar; kendimiz azıp saptığımız gibi, onlar da azdırıp saptırdık. (Şimdiyse) Sana (gelip onlardan) uzaklaşmış bulunmaktayız. Onlar bize tapıyor da değillerdir. (28/63)

Her ümmetten bir şahid ayırıp çıkardık da: "Kesin-kantit (burhan)ınızı getirin" dedik. Artık öğrenmiş oldular ki, hak, gerçekten Allah'ındır ve düzüp uydurdıkları kendilerinden uzaklaşıp-kaybolmuşlardır. (28/75)

Allah gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Şüphesiz, bunda iman edenler için bir ayet vardır. (29/44)

Allah hakkında yalan uydurup iftira edenlerden veya kendisine hak geldiği zaman onu yalan sayandan daha zalim kimdir? İnkâr edenlere cehennem içinde bir konaklama yeri mi yok? (29/68)

Kendi nefisleri konusunda düşünmüyorlar mı? Allah, gökleri, yeri ve bu ikisi arasında olanları ancak hak ile ve belirlenmiş bir

Harun Yahya (Adnan Oktar)

süre (ecel) olarak yaratmıştır. Gerçekten, insanlardan çoğu Rablerine kavuşmayı inkar ediyorlar. (30/8)

Andolsun, Biz senden önce kendi kavimlerine elçiler gönderdik de onlara apaçık belgeler getirdiler; böylece Biz de suçlu günahkarlardan intikam aldık. İman edenlere yardım etmek ise, Bizim üzerimizde bir haktır. (30/47)

Öyleyse sen sabret; şüphesiz Allah'ın va'di haktır; kesin bilgiyle inananlar sakın seni telaşa kaptrıp-hafifliğe (veya gevşekliğe) sürüklemesinler. (30/60)

Orada ebedi olarak kalıcıdır. Allah'ın va'di haktır. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (31/9)

İşte-böyle; şüphesiz Allah, O, Hak olandır ve şüphesiz O'nun dışında tapıkları (tanrıları) ise, batıldır. Şüphesiz Allah, yücedir, büyüktür. (31/30)

Ey insanlar, Rabbinizden korkup-sakının ve öyle bir günün azabından çekinip-korkun ki, (o gün hiç) bir baba, çocuğu için bir karşılık veremez ve (hiç) bir çocuk da babası için bir şeyi verebilecek (durumda) değildir. Şüphesiz Allah'ın va'di haktır. Artık dünya hayatı sizi aldatmaya sürüklemesin ve aldatıcı(lar) da sizi Allah ile aldatmasın. (31/33)

Yoksa onlar: "Bunu uydurdu" mu diyorlar? Hayır; o, Rabbinden olan bir haktır; senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş bir kavmi uyarman için (onu sana indirdik). Umulur ki hidayet bulurlar. (32/3)

Allah, bir adamın kendi (göğüs) boşluğu içinde iki kalp kılmadı ve kendilerini annelerine benzeterek yemin konusu yaptığınız (zıharda bulunduğunuz) eşlerinizi sizin anneleriniz yapmadı, evlatlıklarınızı da sizin (öz) çocuklarınızı saymadı. Bu, sizin (yalnızca) ağzınızla söylemenizdir. Allah ise, hakkı söyler ve (doğru olan) yola yönlendirir. (33/4)

Ey iman edenler (rastgele) Peygamberin evlerine girmeyin, (Bir başka iş için girmişseniz ile de) yemek vaktini beklemeyin. (Ama yemeğe) çağırıldığınız zaman girin, yemeği yiyince dağılın ve (uzun) söze dalmayın. Gerçekten bu, peygambere eziyet vermekte ve o da sizden utanmaktadır; oysa Allah, hak(kı açıklamak)tan utanmaz. Onlardan (peygamberin eşlerinden) bir şey isteyeceğiniz zaman, perde arkasından isteyin. Bu, sizin kalpleriniz için de, onların kalpleri için de daha temizdir. Allah'ın Resûlüne eziyet vermeniz ve ondan sonra eşlerini nikahlamanız size ebedi olarak (helal) olmaz. Çünkü böyle yapmanız, Allah Katında çok büyük (bir günah)tır. (33/53)

O'nun Katında izin verdiğinin dışında (hiç kimsenin) şefaati yara sağlamaz. En sonunda kalplerinden korku giderilince (birbirlerine): "Rabbimiz ne buyurdu?" derler, "Hak olanı" derler. O, çok yücedir, çok büyüktür. (34/23)

De ki: "Rabbimiz (kıyamet günü) bizi bir arada toplayacak, sonra da hak ile aramızı ayıracaktır. O, (gerçek hükümün) vererek hak ile batılın arasını) açandır, (her şeyi hakkıyla) bilendir." (34/26)

Onlara, apaçık olan ayetlerimiz okunduğunda: "Bu, sizi babalarınızın tapıkların(ilahlar)dan alıkoymak isteyen bir adamdan başkası değildir" dediler. Ve dediler ki: "Bu, düzülüp uydurulmuş bir yalan (iftira)dan başka bir şey de değildir." İnkâr edenler de, kendilerine geldiği zaman hak için: "Bu, apaçık bir büyüden başka bir şey değildir" dediler. (34/43)

De ki: "Şüphesiz Rabbin hakkı (batılın yerine veya dilediği kimsenin kalbine) koyar. O, gaybleri bilendir. (34/48)

De ki: "Hak geldi; batıl ise ne (bir şey) ortaya çıkarabilir, ne geri getirebilir." (34/49)

Ey insanlar, hiç şüphesiz Allah'ın va'di haktır; öyleyse dünya hayatı sizi aldatmasın ve aldatıcı(lar) da, sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak) aldatmasın. (35/5)

Şüphesiz Biz seni, hak ile bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. Hiç bir ümmet yoktur ki, içinde bir uyarıcı gelip-geçmiş olmasın. (35/24)

Andolsun, onların çoğu üzerine o söz hak olmuştur; artık inanmazlar. (36/7)

(Kur'an,) Diri olanları uyarıp korkutmak ve kafirlerin üzerine sözün hak olması için (indirilmiştir). (36/70)

"Gerçekten sizler bize sağdan (sağ duyardan ve haktan) yana gelip yanaşıyordunuz." derler. (37/28)

"Böylece Rabbimizin sözü (yıkım ve azab va'di) üzerimize hak oldu. Şüphesiz, (azabı) tadıcılarız." (37/31)

Hayır, o, hakkı getirmiş ve gönderilen (elçileri) de doğrulamıştı. (37/37)

Hepsi de elçileri yalanladılar, böylece azabla-sonuçlandırmam (onlara) hak oldu. (38/14)

Davud'a girdiklerinde, o, onlardan ürkmüştü; dediler ki: "Korkma, iki davacıyız, birimiz diğerimize haksızlıkta bulundu. Şimdi sen aramızda hak ile hükmet, kararında zulme sapma ve bizi doğru yolun ortasına yönlendir." (38/22)

"Ey Davud, gerçek şu ki, Biz seni yeryüzünde bir halife kıldık. Öyleyse insanlar arasında hak ile hükmet, istek ve tutkulara (hevaya) uyma; sonra seni Allah'ın yolundan saptırır. Şüphesiz Allah'ın yolundan sapanlara, hesap gününü unutmalarından dolayı şiddetli bir azab vardır." (38/26)

(Allah) "İşte bu hakır ve ben hakkı söylerim" dedi. (38/84)

Şüphesiz, sana bu Kitabı hak ile indirdik; öyleyse sen de dini yalnızca O'na halis kılarak Allah'a ibadet et. (39/2)

Göklere ve yeri hak olarak yarattı. Geceyi gündüzün üstüne sarıp-örtüyor, gündüzü de gecenin üstüne sarıp-örtüyor. Güneşe ve aya boyun eğdirdi. Her biri adı konulmuş bir ecele (süreyle) kadar akıp gitmektedir. Haberin olsun; üstün ve güçlü olan, bağışlayan O'dur. (39/5)

Azab sözü kendisi üzerinde hak olmuş kimse mi (onlarla bir tutulur)? Ateşte olanı artık sen mi kurtaracaksın? (39/19)

Şüphesiz, sana Biz Kitabı insanlar için hak olmak üzere indirdik. Artık kim hidayete ererse, bu kendi lehinedir; kim saparsa, o da kendi aleyhine sapmış olur. Sen onların üzerinde vekil değilsin. (39/41)

Yer, Rabbinin nuruyla parıladı; (orta yere) kitap kondu; peygamberler ve şahidler getirildi ve aralarında hak ile hüküm verildi, onlar haksızlığa uğratılmazlar. (39/69)

İnkâr edenler, ceहनenne bölük bölük sevkedildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman, kapıları açıldı ve onlara (ceहनenin) keşçileri dedi ki: "Size Rabbimizin ayetlerini okuyan ve bugünle karşılaşacağınızı (söyleyip) sizi uyarın elçiler gelmedi mi?" Onlar: "Evet." dediler. Ancak azab kelimesi kafirlerin üzerine hak oldu. (39/71)

Melekleri de arşın etrafını çevirmişler olarak Rablerini hamd ile tesbih ettiklerini görürsün. Aralarında hak ile hüküm verilmiştir ve: "Alemlerin Rabbine hamdolsun" denilmiştir. (39/75)

Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanladı ve kendilerinden sonra (sayısı çok) firkalar da. Her ümmet, kendi elçilerini (susturmak için) yakalamaya yeltendi. Hakkı, onunla yürürlükten kaldırmak için, 'batıla-dayanarak' mücadeleyle giriştiler. Ben de onları yakalayverdim. Artık Benim cezalandırmam nasılmış? (40/5)

KURAN FİHRİSTİ

Senin Rabbinin kafirler üzerindeki: "Gerçekten onlar ateşin hak kızıdır" sözü böylece hak oldu. (40/6)

Allah hak ile hükmeder. Oysa O'nu bırakıp taptıkları hiç bir şeye hükmedemezler. Şüphesiz Allah, işitendir, görendir. (40/20) Böylece, o, Katımızdan kendilerine bir hak ile geldiği zaman, dediler ki: "Onunla birlikte iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün; kadınlarını ise sağ bırakın." Ancak kafirlerin hileli-düzeni boşa çıkmakta olandan başkası değildir. (40/25)

Şu halde sen sabret. Gerçekten Allah'ın va'di haktır. Günahın için mağfiret dile; akşam ve sabah Rabbinini hamd ile tesbih et. (40/55)

Şu halde sen sabret, hiç şüphesiz Allah'ın va'di haktır. Sonunda ya onlara va'dettiğimiz (azabın) bir kısmını sana göstereceğiz ya da senin hayatına son vereceğiz. Nihayet onlar Bize döndürülecekler. (40/77)

Andolsun, Biz senden önce elçiler gönderdik; onlardan kimini sana aktarıp-anlattık ve kimini anlatmadık. Herhangi bir elçiye, Allah'ın izni olmaksızın bir ayeti getirmek olacak şey değildir. Allah'ın emri geldiği zaman hak ile hüküm verilir ve işte burada (hakkı) iptal etmekte (istekli) olanlar hüsrana uğramışlardır. (40/78)

Biz onlara birtakım yakın-kimseleri 'kabuk gibi üzerlerine kaplattık,' onlar da, ölerinde ve arklarında olanları kendilerine süslü gösterdiler. Cinlerden ve insanlardan kendilerinden önce gelip-geçmiş ümmetlerde (yürürlükte tutulan azab) sözü onların üzerine hak oldu. Çünkü onlar, hüsrana uğrayan kimselerdi. (41/25)

Biz ayetlerimizi hem afakta, hem kendi nefislerinde onlara göstereceğiz; öyle ki, şüphesiz onun hak olduğu kendilerine açıkça belli olsun. Her şeyin üzerinde Rabbinin şahid olması yetmez mi? (41/53)

Ki Allah, hak olmak üzere Kitabı ve mizanı indirdi. Ne bilirsin; belki kıyamet-saati pek yakındır. (42/17)

Onda acele edenler, (gerçekte) ona inananlardı. İman edenler ise, ona karşı bir korku içindedirler ve onun gerçekten hak olduğunu bilirler. Haberinizi olsun; kıyamet-saati konusunda tartışanlar, gerçekte uzak bir sapıklık içindedirler. (42/18)

Yoksa onlar: "Allah'a karşı yalan düzüp-uydurdu"mu diyorlar? Oysa eğer Allah dilerse senin de kabini mühürler. Allah, batılı yok edip-ortadan kaldırır ve Kendi kelimeleriyle hakkı hak olarak pekiştirir (gerçekleştirir). Çünkü O, sinelerin özünde olanı bilendir. (42/24)

Hayır; Ben onları ve atalarını, kendilerine hak ve açıklayan bir elçi gelinceye kadar metalandırdım-yaşattım. (43/29)

Ancak kendilerine hak gelince, dediler ki: "Bu bir büyüdür, doğrusu biz ona (karşı) kafir olanlarız." (43/30)

"Andolsun, size hakkı getirdik, fakat sizin bir çoğunuz hakkı çirkin görüp-tiksinenlediniz." (43/78)

O'nun dışında taptıkları şefaatte bulunmaya malik değildiler; ancak kendileri bilerek hakka şahidlik edenler başka. (43/86)

Biz onları yalnızca hak ile yarattık. Ancak onların çoğu bilmezler. (44/39)

Şüphesiz o (hakkı) batıldan, haklıyı haksızdan ayırma günü, hepsinin (hesaba çekilecekleri) vakitleridir. (44/40)

İşte bunlar, Allah'ın ayetleridir; sana bunları hak olmak üzere okuyoruz. Öyleyse onlar, Allah'tan ve O'nun ayetlerinden sonra hangi söze iman edecekler? (45/6)

Ve onlara bu emirden açık belgeler verdik. Fakat onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki 'hakka tecavüz

ve azgınlıktan' dolayı ihtilafa düştüler. Şüphesiz Rabbin, hakında ihtilafa düşükleri şeyde kıyamet günü aralarında hüküm verecektir. (45/17)

Allah, gökleri ve yeri hak olarak yarattı; öyle ki, her nefis kazan-dıklarıyla karşılık görsün. Onlara zulmedimez. (45/22)

"Bu bizim kitabımızdır; sizin aleyhinizde hak ile konuşuyor. Gerçekten biz, sizin yaptıklarınızı yazıyorduk." (45/29)

"Gerçekten Allah'ın va'di haktır, kıyamet-saatinde hiç bir kuşku yoktur" denildiği zaman, siz: "Kıyamet-saati de neymiş, biz bilmiyoruz; biz yalnızca bir zan (ve tahmin)da bulunup zannediyoruz; biz, kesin bir bilgiyle inanmakta olanlar değiliz" demiştiniz. (45/32)

Biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları ancak hak ve adı konulmuş bir ecel (belli bir süre) olarak yarattık. İnkâr edenler ise, uyarıldıkları şeyden yüz çeviren(kimseler)dir. (46/3)

Onlara açık belgeler olarak ayetlerimiz okunduğu zaman, o inkâr edenler kendilerine gelmiş olan hak için dediler ki: "Bu, apaçık bir büyüdür." (46/7)

O kimse ki, anne ve babasına: "Öf size, benden önce nice nesiller gelip geçmişken, beni (diriltip) çıkarılacağımla mı tehdit ediyorsunuz?" dedi. O ikisi (anne ve babası) ise Allah'a yakararak: "Yazıklar sana, iman et, şüphesiz Allah'ın va'di haktır." (derler; fakat) O: "Bu, geçmişlerin masallarından başkası değildir" der. (46/17)

İşte bunlar, cinlerden ve insanlardan kendilerinden evvel gelip-geçmiş ümmetler içinde (azab) sözü üzerlerine hak olmuş kimselerdir. Gerçekten onlar, ziyana uğrayanlardır. (46/18)

Dediler ki: "Ey kavmimiz, gerçekten biz, Musa'dan sonra indirilen, kendinden öncekileri doğrulayan bir kitap dinledik; hakka ve doğru olan yola yöneltip-iletmektedir." (46/30)

İman edip salih amellerde bulunan ve Muhammed'e indirilen (Kur'an)a -ki o Rablerinden bir haktır- iman edenlerin (Allah), kötülüklerini örtüp-bağışlamış, durumlarını düzeltip-ıslah etmiştir. (47/2)

İşte böyle; hiç şüphesiz, inkâr edenler batıl olana uymuşlar; ve hiç şüphesiz, iman edenler Rablerinden olan hakka uymuşlardır. İşte Allah, insanlara Kendi örneklerini böyle vererek gösteriyor. (47/3)

Andolsun Allah, elçisinin gördüğü rüyanın hak olduğunu doğruladı. Eğer Allah dilerse, mutlaka siz Mescid-i Haram'a güven içinde, saçlarınızı tıraş etmiş, (kiminiz de) kısıltmış olarak (ve) korkusuzca gireceksiniz. Fakat Allah, sizin bilmediğinizi bildi, böylece bundan önce size yakın bir fetih (nasib) kıldı. (48/27)

Ki O, elçilerini hidayetle ve hak din ile, diğer bütün dinlere karşı üstün kılmak için gönderdi. Şahid olarak Allah yeter. (48/28)

Hayır, hak kendilerine gelince yalanladılar. Şimdi onlar, derin bir sarsıntı içinde bulunuyorlar. (50/5)

Eyke halkı ve Tubba' kavmi de. Hepsî elçileri yalanladı; böylece benim tehdidim (onların üzerine) hak oldu. (50/14)

O gün, o çığılı bir gerçek (hak) olarak işitirler. İşte bu, (dirilip kabirlerden) çıkış günüdür. (50/42)

Onların mallarında denilenip-isteyen (ve iffetinden dolayı istemeyip de) yoksul olan için de bir hak vardı. (51/19)

Oysa onların bununla ilgili hiç bir bilgileri yoktur. Onlar, yalnızca zanna uymaktadırlar. Oysa gerçekte zan, haktan yana hiç bir yarar sağlamaz. (53/28)

İman edenlerin, Allah'ın ve haktan inmiş olanın zikri için kalplerinin 'saygı ve korku ile yumuşaması' zamanı gelmedi mi? Onlar, bundan önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden

Harun Yahya (Adnan Oktar)

uzun bir süre geçmiş, böylece kalpleri de katılmış bulunanlar gibi olmasınlar. Onlardan çoğu fasık olanlardı. (57/16)
Ey iman edenler, benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları veliler edinmeyin. Siz onlara karşı sevgi yöneltiyorsunuz; oysa onlar haktan size geleni inkar etmişler, Rabbiniz olan Allah'a inanmanızdan dolayı elçiyi de, sizi de (yurtlarınızdan) sürüp-çıkarmışlardır. Eğer siz, Benim yolumda cehd etmek ve Benim rızamı aramak amacıyla çıkmışsanız (nasıl) onlara karşı hala sevgi gizliyorsunuz? Ben, sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilirim. Kim sizden bunu yaparsa, artık o, elbette yolun ortasından şaşırıp-sapmış olur. (60/1)
Elçilerini hidayet ve hak din üzere gönderen O'dur. Öyle ki onu (hak din olan İslam'ı) bütün dinlere karşı üstün kılacaktır; müşrikler hoş görmese bile. (61/9)
Gökleri ve yeri hak olmak üzere yarattı ve size düzenli bir biçim (suret) verdi; suretlerinizi de güzel yaptı. Dönüş O'nadır. (64/3)
Ve onların mallarında belirli bir hak vardır: (70/24)
İşte bu, hak gündür. Şu halde dileyen Rabbine bir dönüş yolu edinsin. (78/39)
Ancak iman edip salih amelerde bulunanlar, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler başka. (103/3)

HAKEM

(Kadın ile kocanın) Aralarının açılmasından korkarsanız, bu durumda erkeğin ailesinden bir hakem, kadının da ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar, (arayı) düzeltmek isterlerse, Allah da aralarında başarı sağlar. Şüphesiz, Allah, bilendir, haberdar olandır. (4/35)
Hayır öyle değil; Rabbine andolsun, aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem kılp sonra senin verdiği hükme, içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça, iman etmiş olmazlar. (4/65)
Allah'ın hükmünün bulunduğu Tevrat yanlarında olduğu halde, seni nasıl hakem kılıyorlar ve sonra bunun peşinden yüz çeviriyorlar? İşte onlar, inanmış değildir. (5/43)
Allah'tan başka bir hakem mi arayalım? Oysa O, size Kitabı açıklanmış olarak indirmiştir. Kendilerine Kitap verdiklerimiz, bunun gerçekten Rabbinden hak olarak indirilmiş olduğunu bilmedikleridir. Şu halde, sakın kuşkuyla kapılanlardan olma. (6/114)

HAMAN

Ve (istiyoruz ki) onları yeryüzünde 'iktidar sahipleri olarak yerleşik kılalım', Firavun'a, Haman'a ve askerlerine, onlardan sakındıkları şeyi göstereyim. (28/6)
Nihayet Firavun'un ailesi, onu (ileride bilemsizsin) kendileri için bir düşman ve üzüntü konusu olsun diye şahipsiz görüp aldılar. Gerçekte Firavun, Haman ve askerleri bir yanlıgı içindeydi. (28/8)
Firavun dedi ki: "Ey önde gelenler, sizin için benden başka ilah olduğunu bilmiyorum. Ey Haman, gamurun üstünde bir ateş yak da, bana yüksekçe bir kule inşa et, belki Musa'nın ilahına çıkarım çünkü gerçekten ben onu yalancılarıdan (biri) sanıyorum." (28/38)
Kurun'u, Firavun'u ve Haman'ı da (yıkıma uğrattık). Andolsun, Musa onlara apaçık delillerle gelmişti, ancak yeryüzünde büyüklendiler. Oysa onlar (azabtan kurtulup) geçecek değillerdi. (29/39)

Andolsun Biz, Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık ispatlı bir delille gönderdik; Firavun'a, Haman'a ve Karun'a. Ama onlar: (Bu,) Yalan söyleyen bir büyücüdür" dediler. (40/23-24)
Firavun (alayla) dedi ki: "Ey Haman, bana yüksek bir kule bina et; belki o yollara ulaşabilirim," (40/36)

HAMD

Hamd, Alemlerin Rabbi'nedir. (1/1)
Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Andolsun, Biz sizden önce kitap verilenlere ve sizlere: "Allah'tan korkup-sakinin" diye tavsiye ettik. Eğer inkara saparsanız, şüphesiz, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Allah, hiç bir şeye ihtiyacı olmayan, hamd'e layık olandır. (4/131)
Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı (nuru) kılan Allah'adır. (Bundan) Sonra bile, inkar edenler, Rablerine (bir takım varlıkları ve güçleri) denk tutuyorlar. (6/1)
Böylece zulmeden topluluğun kökü kurutuldu. Hamd, alemlerin Rabbi olan Allah'adır. (6/45)
Biz onların göğüslerinde kinden ne varsa çekip almışız. Altlarından ırmaklar akar. Derler ki: "Bizi buna ulaştıran Allah'a hamd olsun. Eğer Allah bize hidayet vermeseydi biz doğruya ermecektik. Andolsun, Rabbinizin elçileri hak ile geldiler." Onlara: "İşte bu, yaptıklarınıza karşılık olarak mirasçı kıldığımızı cennettir" diye seslenilecek. (7/43)
Tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, (İslam uğrunda) seyahat edenler, rükû edenler, secde edenler, iyiliği emredenler, kötülükten sakındıranlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlar; sen (bütün) mü'minleri müjdele. (9/112)
Oradaki dualar: "Allah'ım, Sen ne yücesin"dir ve oradaki dirlık temennileri: "Selam"dir; dualarının sonu da: "Gerçekten, hamd alemlerin Rabbi olan Allah'ındır." (10/10)
Gök gürültüsü O'nu hamd ile, melekler de O'na olan korkularından tesbih ederler.. O, yıldırımları gönderip bununla dilediğine çarpar; onlar ise Allah hakkında çekişip-tartışırlar. O, gücü (ve cezası) pek çetin olandır. (13/13)
"Hamd, Allah'a aittir ki, O, bana ihtiyarlığa rağmen İsmail'i ve İshak'ı armağan etti. Şüphesiz Rabbinim, gerçekten duayı işiten-dir." (14/39)
Sen Rabbinin hamd ile tesbih et ve secde edenlerden ol. (15/98)
Allah, (kendisine ortak koştuğunuz ilahlar konusunda) hiç bir şey gücü yetmeyen ve başkasının mülkünde olan ile, tarafımızdan kendisine güzel bir rızık verdiğimiz, böylelikle ondan gizli ve açık infak eden kimseyi örnek olarak gösterdi; bunlar hiç eşit olur mu? Hamd Allah'ındır; fakat onların çoğu bilmezler. (16/75)
Ve de ki: "Övgü (hamd), çocuk edinmeyen, mülkte ortağı olmayan ve düşkünlükten dolayı yardımcıya da (ihtiyacı) bulunmayan Allah'adır." Ve O'nu tekbir edebildikçe tekbir et. (17/111)
Hamd, Kitabı kulu üzerine indiren ve onda hiç bir çarpıklık kılmayan Allah'a aittir. (18/1)
Şu halde onların söylediklerine karşı sabırlı ol, güneşin doğuşundan ve batışından önce Rabbinin hamd ile tesbih et (yücelt). Gecenin bir bölümünde ve gündüzün uyanlarında da tesbihte bulun ki hoşnut olabilesin. (20/130)
"Böylece sen, beraberinde olanlarla gemiye bindiğinde o zaman de ki: "Bizi o zulmeden kavimden kurtaran Allah'a hamd olsun." (23/28)
Sen, asla ölmeyen ve daima diri olan (Allah)a tevekkül et ve O'nu hamd ile tesbih et. Kullarının günahlarından O'nun haberdar olması yeter. (25/58)
Andolsun, Davud'a ve Süleyman'a bir ilim verdik: "Bizi inanmış

KURAN FİHRİSTİ

kullarından birçoğuna göre üstün kılan Allah'a hamdolsun." dediler. (27/15)

Dedi ki: "Hamd Allah'ındır ve selam O'nun seçtiği kullarının üzerindedir. Allah mı daha hayırlı yoksa onların ortak koştukları mı?" (27/59)

Ve de ki: "Allah'a hamd olsun, O size ayetlerini gösterecektir, siz de onları bilip tanıyacaksınız." Senin Rabbin, yaptıklarından gafil değildir. (27/93)

O, Allah'tır, Kendisinden başka ilah yoktur. İlkte de, sonda da hamd O'nundur. Hüküm O'nundur ve O'na döndürüleceksiniz. (28/70)

Andolsun onlara: "Gökten su indirip de ölümünden sonra yeryüzünü diriltene kimdir?" diye soracak olursan, şüphesiz: "Allah" diyecekler. De ki: "Hamd Allah'ındır." Hayır, onların çoğu akletmiyorlar. (29/63)

Hamd O'nundur; göklerde ve yerde, günün sonunda ve öğleye erdiğiniz vakit de. (30/18)

Andolsun, Lukman'a "Allah'a şükret" diye hikmet verdik. Kim şükrederse, artık o, kendi lehine şükreder. Kim inkar ederse, artık şüphesiz, (Allah,) Gani (hiç kimseye ve hiç bir şeye muhtaç olmayan)dır, Hamiddir (hamd yalnızca O'na aittir). (31/12)

Andolsun onlara; "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan, tartışmasız; "Allah" diyecekler. De ki; "Hamd Allah'ındır." Hayır, onların çoğu bilmezler. (31/25)

Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır. Şüphesiz Allah, Gani (hiç kimseye ve hiç bir şeye muhtaç olmayan)dır, Hamid (hamd da yalnızca O'na ait)tir. (31/26)

Bizim ayetlerimize, ancak kendilerine hatırlatıldığı zaman, hemen secdeye kapananlar, Rablerini hamd ile tesbih edenler ve büyüklük taslamayan (müstekbir olmayan)lar iman eder. (32/15)

Hamd, göklerde ve yerde olanların tüm kendisine ait olan Allah'ındır; ahirette de hamd O'nundur. O, hüküm ve hikmet sahibidir, habercidir. (34/1)

Hamd, gökleri ve yeri yaratan, ikiye, üçer ve dörder kanatlı melekleri elçiler kılan Allah'ındır; O, yaratmada dilediğini artırır. Şüphesiz Allah, her şeye güç yetirendir. (35/1)

Derler ki: "Bizden hüznü giderip yok eden Allah'a hamdolsun; şüphesiz Rabbimiz, gerçekten başlıyandır, şükür kabul edendir." (35/34)

Ve alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun. (37/182)

Allah (ortak koşanlar için) bir örnek verdi: Kendisi hakkında uyumsuz ve geçimsiz bulunan, sahipleri de çok ortaklı olan (köle) bir adam ile yalnızca bir kişiye teslim olmuş bir adam. Bu ikisinin durumu bir olur mu? Hamd, Allah'ındır. Hayır onların çoğu bilmiyorlar. (39/29)

(Onlar da) Dediler ki: "Bize olan va'dinde sadık kalan ve bizi bu yere mirasçı kılan Allah'a hamd olsun ki, cennetten dilediğimiz yerde konaklayabiliriz. (Salih) Amellerde bulunanların ecri ne güzeldir. (39/74)

Melekleri de arşın etrafını çevirmişler olarak Rablerini hamd ile tesbih ettiklerini görsün. Aralarında hak ile hüküm verilmiştir ve: "Alemlerin Rabbine hamd olsun" denilmiştir. (39/75)

Arş'ı yüklenmekte olanlar ve çevresinde bulunanlar, Rablerini hamd ile tesbih etmekte, O'na iman etmekte ve iman edenlere mağfiret dilemektedirler: "Rabbimiz, rahmet ve ilim bakımından her şeyi kuşatıp-sardın, tevbe edenler ve senin yoluna tabi olanlara mağfiret et ve onları cehennem azabından koru." (40/7)

Şu halde sen sabret. Gerçekten Allah'ın va'di haktır. Günahın için mağfiret dile; akşam ve sabah Rabbini hamd ile tesbih et. (40/55)

O, Hayy (diri) olandır. O'ndan başka ilah yoktur; öyleyse dini yalnızca kendisine halis kılanlar olarak O'na dua edin. Alemlerin Rabbine hamd olsun. (40/65)

Gökler, neredeyse üstlerinden çatlayıp-parçalanacaklar; melekler de Rablerini hamd ile tesbih ederler ve yerde olanlara mağfiret dilerler. Haberiniz olsun; gerçekten Allah, başlıyandır ve esirgeyen O'dur. (42/5)

Şu halde hamd, göklerin Rabbi, yerin Rabbi ve alemlerin Rabbi Allah'ındır. (45/36)

Öyleyse sen, onların dediklerine karşılık sabret ve Rabbini güneşin doğuşundan önce ve batışından önce hamd ile tesbih et. (50/39)

Artık, Rabbinin hükmüne sabret; çünkü gerçekten sen, Bizim gözlerimizin önündesin. Ve her kalkışında Rabbini hamd ile tesbih et. (52/48)

Göklerde ve yerde olanların tüm Allah'ı tesbih eder. Mülek O'nundur, hamd (övğü) de O'nundur. O, her şeye güç yetirendir. (64/1)

Hemen Rabbini hamd ile tesbih et ve O'ndan mağfiret dile. Çünkü O, tevbeleri çok kabul edendir. (110/3)

HANİF (MUVAHHİD)

Dediler ki: "Yahudi veya Hıristiyan olun ki hidayete eresiniz." De ki: "Hayır (doğru yol) Hanif (muvaahhid) olan İbrahim'in dini(dır); O müşriklerden değildi." (2/135)

İbrahim ne Yahudi idi ne de Hıristiyandı; ancak O hanif (muvaahhid) bir Müslümandı müşriklerden de değildi. (3/67)

De ki: "Allah doğru söyledi. Öyleyse Allah'ı bir tanıyan (Hanif)ler olarak İbrahim'in dinine uyun. O müşriklerden değildi." (3/95) İyilik yaparak kendini Allah'a teslim eden ve hanif (tevhid) olan İbrahim'in dinine uyandan daha güzel din'li kimdir? Allah İbrahim'i dost edinmiştir. (4/125)

"Gerçek şu ki ben bir muvaahhid olarak yüzümü gökleri ve yeri yaratana çevirdim. Ve ben müşriklerden değilim." (6/79)

De ki: "Rabbim gerçekten beni doğru bir yola iletti dimdik duran bir dine İbrahim'in hanif (muvaahhid) dinine... O müşriklerden değildi." (6/161)

Ve: "Bir muvaahhid (hanif) olarak yüzünü dine doğru yönelt ve sakın müşriklerden olma" (10/105)

Gerçek şu ki İbrahim (tek başına) bir ümmetti; Allah'a gönülden yönelip itaat eden bir muvaahhiddi ve o müşriklerden değildi. (16/120)

Sonra sana vahyettik: "Hanif (muvaahhid) olan İbrahim'in dinine uy. O müşriklerden değildi." (16/123)

Allah'ı birleyen (Hanif)ler olarak O'na (hiçbir) ortak koşmaksızın. Kim Allah'a ortak koşarsa sanki o gökten düşmüş de onu bir kuş kapıvermiş veya rüzgar onu ıssız bir yere sürükleyip atmış gibidir. (22/31)

Öyleyse sen yüzünü Allah'ı birleyen (hanif) olarak dine Allah'ın o fitratına çevir; ki insanları bunun üzerine yaratmıştır. Allah'ın yaratışı için hiçbir değiştirme yoktur. İşte dimdik ayakta duran din (budur). Ancak insanların çoğu bilmezler. (30/30)

Oysa onlar dini yalnızca O'na halis kılan hanifler (Allah'ı birleyenler) olarak sadece Allah'a kulluk etmek namazı dosdoğru kılmak ve zekatı vermekten başkasıyla emrolunmadılar. İşte en doğru (dimdik ve sapasağlam) din budur. (98/5)

HARAÇ

Yoksa sen onlardan haraç mı istiyorsun? İşte Rabbinin haracı (dünya ve ahiret armağanı) daha hayırlıdır. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır. (23/72)

HARAM

Sonra (yine) siz, birbirinizi öldürüyor, bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkarıyor ve günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifaqlar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fideleşiyordunuz. Oysa onları çıkarmanız, size haram kılınmıştı. Yoksa siz, Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkar mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşışlık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratılacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/85)

Biz, senin yüzünü çok defa göğe doğru çevirip- durduğunu görüyoruz. Şimdi elbette seni hoşnud olacağın kibleye çevireceğiz. Artık yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Her nerede bulunursanız, yüzünüzü onun yönüne çevirin. Şüphesiz, kendilerine kitap verilenler, tartışmasız bunun Rablerinden bir gerçek (hak) olduğunu elbette bilirler. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/144)

O, size ölüyü (leşi)- kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan) kesin olarak haram kıldı. Fakat kim kaçınılmaz olarak muhtaç kalırsa, taşkınlık yapmamak ve haddi aşmamak şartıyla (ölmecek oranda yiyebilir), ona bir günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/173)

Faiz (riba) yiyenler, ancak şeytan çarpmış olanın kalkışı gibi, çarpmış olmaktan başka (bir tarzda) kalkmazlar. Bu, onların: "Alım-satım da ancak faiz gibidir" demelerinden dolaydır. Oysa Allah, alışverişi helal, faizi haram kılmıştır. Kime Rabbinden bir öğüt gelir de (faize) bir son verirse, artık geçmiş kendisine, işi de Allah'a aittir. Kim (faize) geri dönerse, artık onlar ateşin halidir, orada süreklili kılacaklardır. (2/275)

"Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbinizden bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin." (3/50)

Tevrat indirilmeden evvel, İsrail'in kendine haram kıldıklarından başka, İsrailoğullarına bütün yiyecekler helal idi. De ki: "Şu halde eğer doğrusanız, Tevrat'ı getirin de onu okuyun". (3/93)

Sizlere anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri ve kendileriyle (gerdeği) girdiğiniz kadınlarınızdan olup koruyuculuğunuz altında bulunan üvey kızlarınız -onlarla gerdeğe girmemişseniz, size bir sakınca yoktur-, sizin sülbünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi bir araya getirdiğiniz (evlilik) haram kıldı. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/23)

Yahudilerin yaptıkları zulüm ve birçok kişiyi Allah'ın yolundan alkoymaları nedeniyle (önceleri) kendilerine helal kılınmış güzel şeyleri onlara haram kıldı. (4/160)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetiştirilip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kıldı. Bunlar fiskeştir (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkara sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din

olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa'-günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

(Allah) Dedi: "Artık orası kendilerine kırk yıl haram kılınmıştır. Onlar yeryüzünde 'şaşkınca dönüp duracaklar.' Sen de o fasıklar topluluğuna üzülme." (5/26)

Onlar, yalana kulak tutanlardır, haram yiyicilerdir. Sana gelirlerse aralarında hükmet veya onlardan yüz çevir. Eğer onlardan yüz çevirecek olursan, sana hiç bir şeyle kesin olarak zarar veremezler. Aralarında hükmedersen adaletle hükmet. Şüphesiz, Allah, adaletle hüküm yürütenleri sever. (5/42)

Onlardan çoğunun günaha, düşmanlıkta ve haram yiyicilikte çabalarına hız kattıklarını görürsün. Yapmakta oldukları ne kötüdür. (5/62)

Bilgin-yöneticileri (Rabbaniyyun) ve yüksek bilgileri (Ahbar), onları, günah söylemelerinden ve haram yiyiciliklerinden sakındırmalı değil miydi? Yapmakta oldukları ne kötüdür. (5/63)

Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur): "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbin, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, Kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (5/72)

Ey iman edenler, Allah'ın sizin için helal kıldığı güzel şeyleri haram kılmayın ve haddi aşmayın. Şüphesiz Allah, haddi aşanları sevmez. (5/87)

Deniz avı ve onu yemek size ve (yeryüzünde) dolaşanlara bir yarar olarak helal kıldı. İhramı olduğunuz sürece kara avı ise size haram kılınmıştır. O'na (götürülüp) toplanacağınız Allah'tan korkup-sakinin. (5/96)

Ne oluyor ki size, kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalmanız dışında, O, size haram kıldıklarını ayrı ayrı açıklamışken, üzerinde Allah'ın ismi anılan şeyleri yemiyorsunuz? Gerçekten çoğu, bir ilim olmaksızın kendi heva (istek ve tutku)larıyla (kimilerini) satıyorlar. Şüphesiz, senin Rabbin haddi aşanları en iyi bilendir. (6/119)

Ve kendi zanlarına dediler ki: "Bu hayvanlar ve ekinler dokunulmazdır. Onları bizim dilediklerimiz dışında başkası yiyemez. (Şu) Hayvanların da sırtları haram kılınmıştır." Öyle hayvanlar vardır ki, -O'na iftira etmek suretiyle- üzerlerinde Allah'ın ismini anmazlar. Yalan yere iftira düzmekte olduklarından dolayı O, cezalarını verecektir. (6/138)

Çocuklarını hiç bir bilgiye dayanmaksızın akılsızca öldürenler ile Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır. Onlar, gerçekten şaşırıp saptmışlardır ve doğru yolu bulamamışlardır. (6/140)

Sekiz çift; koyundan iki, keçiden de iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişi mi, ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Eğer doğru sözler iseniz bana bir ilimle haber verin." (6/143)

Deveden iki, sığırdan da iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişi mi ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Yoksa Allah, bunları sizlere tavsiye ettiği zaman şahid miydiniz?" Hiç bir bilgiye dayanmaksızın insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (6/144)

De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, yiyen bir kimsenin yiyeceği

KURAN FİHRİSTİ

(şeyler) için, ölü eti, dökülen kan, domuz eti -ki bu gerçekten murdardır- ya da Allah'tan başkası adına kesilmiş bir fisk dışında, haram kılınmış bir şey bulmuyorum. Kim kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa, -saldırmamak ve haddi aşmamak şartıyla- (bu sayılanlardan ölmeyecek kadar yiyebilir). Şüphesiz senin Rabbin bağışlayandır, esirgeyendir. (6/145)

Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvanı) haram kıldık. Sığırlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan veya kemige karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldık. 'Azgınlık ve hakka tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız. (6/146)

Şirk koşanlar diyecekler ki: "Allah dileseydi ne biz şirk koşardık, ne atalarımız ve hiç bir şeyi de haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de, Bizim zorlu-azabımızı tadıncaya kadar böyle yalanladılar. De ki: "Sizin yanınızda, bize çıkarabileceğiniz bir ilim mi var? Siz ancak zanna uymaktasınız ve siz ancak 'zan ve tahminle yalan söylersiniz." (6/148)

De ki: "Gerçekten Allah'ın bunu haram kıldığına şahadet edecek şahidlerinizi getirin." Şayet onlar, şahadet edecek olurlarsa sen onlarla birlikte şahadet etme. Ayetlerimizi yalan sayanların ve ahirete inananların heva (istek ve tutku)larına uyma; onlar (birtakım güçleri ve varlıkları) Rablerine denk tutmaktadırlar. (6/150)

De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiç bir şeyi ortak koşmayın, anne-babaya iyilik edin, yok-sulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de, onların da rızıklarını Biz vermektetiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında, Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki akıl erdirirsiniz." (6/151)

De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı ziyneti ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır?" De ki: "Bunlar, dünya hayatında iman edenler içindir, kıyamet günü ise yalnızca onlarındır." Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (7/32)

De ki: "Rabbim yalnızca çirkin-hayasızlıkları -onlardan açıkta olanlarını ve gizli olanlarını,- günah işlemeyi, haklı nedeni olmayan 'isyan ve saldırı'yı kendisi hakkında ispatlayıcı bir delil indirmedığı şeyi Allah'a şirk koşmanızı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır." (7/33)

Ateşin halkı cennet halkına seslenir: "Bize biraz sudan ya da Allah'ın size verdiği rızaktan aktarın." Derler ki: "Doğrusu Allah, bunları inkar edenlere haram (yasak) kılmıştır." (7/50)

Onlar ki, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiye (Resul) uyarlar; o, onlara marufu (iyiliği) emrediyor, münkeri (kötülüğü) yasaklıyor, temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kılıyor ve onların ağır yüklerini, üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inananlar, destek olup savunanlar, yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (7/157)

Kendilerine kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe inanan, Allah'ın ve Resül'ün haram kıldığını haram tanımayan ve hak dini (İslam'ı) din edinmeyenlerle, küçük düşürülüp çizmeyi kendi elleriyle verinceye kadar savaşın. (9/29)

De ki: "Allah'ın sizin için indirdiği sizin bir kısmını haram ve helal kıldığımız rızaktan, haber var mı? Söyley misiniz?" De ki: "Allah mı size izin verdi, yoksa Allah hakkında yalan uydurup iftira mı ediyorsunuz?" (10/59)

Şirk hoşmakta olanlar dediler ki: "Eğer Allah dileseydi, O'nun dışında hiç bir şeyi kulluk etmezdik, biz de, atalarımız da; ve

O'nsuz hiç bir şeyi haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de böyle yapmıştı. Şu halde elçilere düşen apaçık bir tebliğden başkası mı? (16/35)

O, size ancak ölüyü, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvanı) haram kıldı. Fakat kim mecbur kalırsa, saldırmamak ve sınırı aşmamak üzere (yiyebilir). Çünkü gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (16/115)

Dillerinizin yalan yere nitelendirmesi dolayısıyla şuna helal, buna haram demeyin. Çünkü Allah'a karşı yalan uydurmuş olursunuz. Şüphesiz Allah'a karşı yalan uyduranlar kurtuluşa ermezler. (16/116)

Yahudi olanlara da, bundan önce sana aktardıklarımızı haram kıldık. Biz onlara zulmetmedik, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (16/118)

Haklı bir neden olmaksızın Allah'ın haram kıldığı bir kimseyi öldürmeyin. Kim mazlum olarak öldürülürse onun velisine yetki vermişizdir; o da öldürmede ölçüyü aşmasın. Çünkü o, gerçekten yardım görmüştür. (17/33)

İşte böyle; kim Allah'ın haram kıldıklarını (gözetip hükümlerini) yüceltirse, Rabbinin Katında kendisi için hayırlıdır. Size (haklarında yasaklar) okunanlar dışındaki hayvanlar helal kılındı. Öyleyse iğrenç bir pislik olan putlardan kaçının, yalan söz söylemekten de kaçının. (22/30)

Ve onlar, Allah ile beraber başka bir ilaha tapmazlar. Allah'ın haram kıldığı canı haksız yere öldürmezler ve zina etmezler. Kim bunları yaparsa 'ağır bir ceza ile' karşılaşır. (25/68)

Ey Peygamber, eşlerinin hoşnutluğunu isteyerek, Allah'ın sana helal kıldıklarını niçin haram kılıyorsun? Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (66/1)

HARDAL TANESİ

Biz ise, kıyamet gününe ait duyarlı teraziler koyarız da artık, hiçbir nefis hiçbir şeyle haksızlığa uğramaz. Bir hardal tanesi bile olsa ona (teraziye) getiririz. Hesap görücüler olarak Biz yetereiz. (21/47)

Ey oğlum, (yaptığın iş) gerçekten bir hardal tanesi ağırlığında olsa da, (bu,) ister bir kaya parçasından ya da göklerde veya yer(in derinliklerinde) de bulunsa bile, Allah onu getirir (açığa çıkarır). Şüphesiz Allah, latif olandır, (herşeyden) haberdardır." (31/16)

HARUN (A.S.)

Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik. (4/163)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik hepsini hidayete erştirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. (6/84)

Musa ile otuz gece için sözleştik ve ona bir on tama ekledik. Böylece Rabbinin belirlediği süre kırk geceye damamlandı. Musa kardeşi Harun'a "Kavimimde benim yerime geç islah et ve bozguncuların yolunu tutma" dedi. (7/142)

Musa kavmine oldukça kızgın üzgün olarak döndüğünde onlara: "Beni arkamdan ne kötü temsil ettiniz? Rabbinizin emrini çabuklaştırdınız öyle mi?" dedi. Levhaları bıraktı ve kardeşini başından tutup kendisine doğru çekiordu (ki Harun ona:) "Annem oğlu bu topluluk beni zayıflattı (hırpalayıp güçsüzeleştirdi) ve ne-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

redeşy beni öldürmeye giriştiler. Bari sen düşmanları sevindi-recek bir şey yapma ve beni bu zalimler topluluğyyla birlikte kıl-ma (sayma) dedi. (7/150)

Sonra bunların ardından Firavun'a ve onun önde gelen çevresi-ne Musa'yı ve Harun'u ayetlerimizle gönderdik. Fakat onlar bü-yüklendiler. Onlar suçlu-günahkar bir kavimdi. (10/75)

Ona rahmetimizden kardeşi Harun'u da bir peygamber olarak armağan ettik. (19/53)

"Ailemden bana bir yardımcı kıl" (20/29)

"Kardeşim Harun'u" (20/30)

"Onunla arkamı kuvvetlendir." (20/31)

"Onu işimde ortak kıl" (20/32)

"Böylece seni çok tesbih edelim." (20/33)

"Ve seni çok zikredelim." (20/34)

"Şüphesiz sen bizi görüyorsun." (20/35)

Bunun üzerine büyüçüler secdeye kapandılar: "Harun'un ve Musa'nın Rabbine iman ettik" dediler. (20/70)

Andolsun Harun bundan önce onlara: "Ey kavmim gerçekten siz bununla fitneye düşürüldünüz (denendiniz). Sizin asıl Rab-biniz Rahman'dır; şu halde bana uyun ve emrime itaat edin" de-mişti. (20/90)

Andolsun Biz Musa'ya ve Harun'a takva sahipleri için bir aydınlık ve bir öğüt (zikir) olarak hak ile batılı birbirinden ayıran (fur-kan) verdik. (21/48)

Sonra Musa ve kardeşi Harun'u ayetlerimizle ve apaçık bir de-lille gönderdik. (23/45)

Andolsun Biz Musa'ya kitabı verdik ve onunla birlikte kardeşi Harun'u yardımcı kıldık. (25/35)

Andolsun Biz Musa'ya ve Harun'a lütufta bulunduk. (37/114)

Sonra gelenler arasında da ikisine (hayırlı ve şerefli bir isim) bır-aktık. (37/119)

Musa'ya ve Harun'a selam olsun. (37/120)

HARUT VE MARUT

Ve onlar Süleyman'ın mülk (nübüvveti) hakkında şeytanların anlattıklarına uydular. Süleyman inkâr etmedi; ancak şeytanlar inkâr etti. Onlar, insanlara sihri ve Babil'deki iki meleğey Harut'a ve Marut'a indirilene öğretiyorlardı. Oysa o ikisi: "Biz yalnızca bir fitneyiz sakın inkâr etme" demedikçe hiç kimseye (bir şey) öğ-retmezlerdi. Fakat onlardan erkekle karısının arasını açan şeyi öğreniyorlardı. Oysa onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezlerdi. Buna rağmen kendilerine zarar verecek ve yarar sağlamayacak şeyi öğreniyorlardı. Andolsun onlar bunu satın alanın ahiretten hiçbir payı olmadığını bildiler; kendi nefis-lelerini karşılığında sattıkları şey ne kötü; bir bilselelerdi. (2/102)

HASTALIK

Kalplerinde hastalık vardır. Allah da hastalıklarını arttırmıştır. Yalan söylemekte olduklarından dolayı, onlar için acı bir azab vardır. (2/10)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyi-lik, Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlarla, yetim-le, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (öz-gürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalık-ta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve dav-ranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

(Oruç) Sayılı günlerdir. Artık sizden kim hasta ya da yolculukta olursa tutamadığı günler sayısınca başka günlerde (tutsun). Zor dayanabilenlerin üzerinde bir yoksulu doyuracak kadar fid-ye (vardır). Kim gönülden bir hayır yaparsa bu da kendisi için hayırlıdır. Oruç tutmanız, -eğer bilerseniz- sizin için daha hayır-lıdır. (2/184)

Ramazan ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah, size kolaylık diler, zor-luk dilemez. (Bu kolaylık sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz. (2/185)

Hacci ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman, hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız, artık size kolay ge-len kurban(ı gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başları-nızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa, onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fidye (ver-mesi gerekir). Güvenliğey kavuşursanız, hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene, kolayına gelen bir kurban(ı kesmek ge-rekir). Bulamayana da, hacc'da üç gün, döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere, bunlar, tamı tamına on (gün) oruç vardır. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan kor-kun ve bilin ki Allah, muhakkak cezası pek çetin olandır. (2/196) İsrailoğullarına elçi kılacak. (O, İsrailoğullarına şöyle diyecek:) "Gerçek şu, ben size Rabbinizden bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey oluşturur, içine üfürürüm, o da hemencek Allah'ın izniyle kuş oluverir. Ve Allah'ın izniyle do-ğuştan kör olanı, alaca hastalığına tutulana iyileştirir ve ölüyü dir-iltirim. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüp-hesiz, eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır." (3/49)

Ey iman edenler, sarhoş iken, ne dediğimizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar nama-za yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişseniz yahud kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir top-rakla teyemmüm edin. (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/43)

İçlerinde olup onlara namazı kıldırduğında, onlardan bir grup, seninle birlikte dursun ve silahlarını (yanlarına) alsın; böylece onlar secde ettiklerinde, arkalarında olsunlar. Namazlarını kıl-mayan diğer grup gelip seninle namaz kılsınlar, onlar da 'korun-ma araçlarını' ve silahlarını alsınlar. Küfredenler, size pasız bir baskın yapabilmek için, sizin silahlarınızdan ve emtianız (er-zak ve mühimmatınız)dan ayrılmış olmanızı isterler. Yağmur dolayısıyla bir güçlüğüünüz varsa veya hastaysanız, silahlarınızı bırakmanızda size bir sorumluluk yoktur. Korunma tedbirlerinizi alın. Şüphesiz, Allah kafirler için aşağılatıcı bir azab hazırla-mıştır. (4/102)

Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dir-seklere kadar ellerinizi yıkayın, başlarınızı meshedin ve her iki topuğaya kadar ayaklarınızı da (yıkayın.) Eğer cünüpseniz temiz-lenin (gusül edin); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da bir-niz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahud kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir top-rakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize on-dan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temiz-

KURAN FİHRİSTİ

lemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (5/6)

İşte kalplerinde hastalık olanları: "Zamanın, felaketleriyle aleyhimize dönüp bize çarpmasından korkuyoruz" diyerek aralarında cabalar yürüttüklerini görsün. Umulur ki Allah, bir fetih veya Katından bir emir getirecek de, onlar, nefislerinde gizli tuttuklarından dolayı pişman olacaklardır. (5/52)

Münafıklar ve kalplerinde hastalık olanlar şöyle diyorlardı: "Bunları (Müslümanları) dinleri aldattı." Oysa kim Allah'a tevekkül ederse, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/49)

Allah'a ve elçisine karşı 'içten bağlı kalıp hayra çağırınlar' oldukları sürece, güçsüz-zayıflara, hastalara ve infak etmek için bir şey bulamayanlara bir sorumluluk (günah) yoktur. İyilik edenlerin aleyhinde de bir yol yoktur. Allah, başlıyandır, esirgeyendir. (9/91)

Kalplerinde hastalık olanların ise, iğrençliklerine iğrençlik (murdarlık) ekleyip-arttırmış ve onlar kâfir kimseler olarak ölmüşlerdir. (9/125)

Allah adına, hayret" dediler. "Hâlâ Yusuf'u anıp durmaktasın. Sonunda (ya kahrından) hastalanacaksın ya da helake uğrayanlardan olacaksın." (12/85)

Elini koltuğuna sok, bir hastalık olmadan, başka bir mucize (ayet) olarak bembeyaz bir durumda çıksın." (20/22)

Eyüp de; hani o Rabbinе çağrıda bulunmuştu: "Şüphesiz bu dert (ve hastalık) beni sarıverdi. Sen merhametlilerin en merhametli olanısın." (21/83)

Şeytanın (bu tür) katıp bırakmaları, kalplerinde hastalık olanlara ve kalpleri (her türlü) duyarlılıktan yoksun bulunanlara (Allah'ın) bir deneme kılması içindir. Şüphesiz zalimler, (gerçeğin kendisinden) uzak bir ayrılık içindedirler. (22/53)

Bunların kalplerinde hastalık mı var? Yoksa kuşkuya mı kapıldılar? Yoksa Allah'ın ve elçisinin kendilerine karşı haksızlık yapacağından mı korkuyorlar? Hayır, onlar zalim kimselerdir. (24/50)

Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur; sizin için de, gerek kendi evlerinizden, gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerin)den yemenizde bir güçlük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından kutlu, güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklar, umulur ki aklınızı kullanırsınız. (24/61)

Hastalandığım zaman bana şifa veren O'dur;" (26/80)

Hani, münafık olanlar ve kalplerinde hastalık bulunanlar: "Allah ve Resulü, bize boş bir aldaniştan başka bir şey vadetmedi" diyorlardı. (33/12)

Ey peygamberin kadınları, siz kadınlardan herhangi biri (gibi) değilsiniz; eğer sakınıyorsanız, artık sözü çekicilikle söylemeyin ki, sonra kalbinde hastalık bulunan kimse tamah eder. Sözünü maruf bir tarzda söyleyin. (33/32)

Andolsun, eğer münafıklar, kalplerinde hastalık bulunanlar ve şehirde kışkırtıcılık yapan (yalan haber yayan)lar (bu tutumlarına) bir son vermeyecek olurlarsa, gerçekten seni onlara saldırtırız, sonra orada seninle pek az (bir süre) komşu kalabilirler. (33/60)

Ben, doğrusu hastayım" dedi. (37/89)

Sonunda o hasta bir durumdayken çıplak bir yere (sahile) atıldı. (37/145)

İman edenler, derler ki: "(Savaş izni için) Bir süre indirilmeli değil miydi?" Fakat, içinde savaş (kıtal) zikri geçen muhkem bir sure indirildiği zaman, kalplerinde hastalık olanların, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş olanların bakışı gibi sana baktıklarını gördün. Oysa onlara evla (olan): (47/20)

Yoksa kalplerinde hastalık bulunanlar, Allah'ın kinlerini hiç (ortaya) çıkarmayacağını mı sandılar? (47/29)

Kör olana güçlük (sorumluluk) yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur. Kim Allah'a ve Resulü'ne itaat ederse, (Allah) onu, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Kim de sırt çevirirse, onu acı bir azab ile azablandırır. (48/17)

Üstelik 'içtiğe susayan hasta develerin' içişi gibi içeceksiniz. (56/55)

Gerçekten Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden biraz eksiginde, yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını bilir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamayacağını bildi, böylece tevbenizi (O'na dönüşünüzü) kabul etti. Şu halde Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Allah sizden hastalar olduğunu, başkalarının Allah'ın razılandan aramak için yeryüzünde gezip-dolaşacaklarını ve diğerlerinin Allah yolunda çarpışacaklarını bilmiştir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Hayır olarak kendi nefislerin için önceden takdim ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve daha büyük bir ecir (karşılık) olarak Allah Katında bulursunuz. Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz Allah, çok başlıyandır, çok esirgeyendir. (73/20)

Biz o ateşin koruyucularını meleklerden başkasını kılmadık. Ve onların sayısını inkâr edenler için yalnızca bir fitne (konusu) yaptık ki, kendilerine kitap verilenler, kesin bir bilgiyle inansın, iman edenlerin de imanları artsın; kendilerine kitap verilenler ve iman edenler (böylece) kuşkuya kapılmasın. Kalplerinde bir hastalık olanlar ile kafirler de şöyle desin: "Allah, bu örnekle neyi anlatmak istedi?" İşte Allah, dilediğini böyle şaşırtıp-saptırır, dilediğini böyle hidayete erdirir. Rabbinin ordularını kendisinden başka (hiç kimse) bilmez. Bu ise, beşer (insan) için yalnızca bir öğüttür. (74/31)

HAŞR

Ve şüphesiz senin Rabbin, O, onları haşredecektir. Gerçekten O, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir. (15/25)

Allah, kimi hidayete erdirirse, işte o, hidayet bulmuştur, kimi saptırırsa onlar için O'nun dışında asla veliler bulamazsın. Kıyamet günü, Biz onları yüzükoyun körler, dilsizler ve sağırlar olarak haşrederiz. Onların barınma yerleri cehennemdir; ateşi sükun buldukça, çılgın alevini onlara arttırırız. (17/97)

Andolsun Rabbinе, Biz onları da, şeytanları da mutlaka haşredeceğiz, sonra onları cehennemde çevresinde diz üstü çökmüş olarak hazır bulunduracağız. (19/68)

"Kim de Benim zikrimden yüz çevirirse, artık onun için sıkıntılı bir geçim vardır ve Biz onu kıyamet günü kör olarak haşredeceğiz." (20/124)

"O da (şöyle) demiş olur: -Ben görmekte olan biriyken, beni niye kör olarak haşrettin Rabbinim?" (20/125)

O gün, onların hepsini bir arada toplayacak (haşredecek), sonra meleklerle diyecek ki: "Size tapınlar bunlar mıydı?" (34/40)

İnsanlar haşrolunduğu (bir araya getirildiği) zaman, (Allah'tan başka tapıkları) onlara düşman kesilirler ve (kendilerine) ibadet etmelerini de tanımlarlar. (46/6)

O gün yer, onlardan çatlayıp-ayrılır da (onlar,) hızla koşarlar. İşte bu, Bize göre oldukça-kolay olan bir haşır (sizi bir arada toplama)dır. (50/44)

HAŞYET

Bundan sonra kalpleriniz yine katılaştı; taş gibi, hatta daha katı. Çünkü taşlardan öyleleri vardır ki, onlardan ırmaklar fışkırır, öyleleri vardır ki yarılır, ondan sular çıkar, öyleleri vardır ki Allah korkusuyla yuvarlanırlar. Allah yaptıklarınızdan gafil (habersiz) değildir. (2/74)

Onların hepsi bir değildir. Kitap Ehli'nden bir topluluk vardır ki, gece vaktinde ayakta durup Allah'ın ayetlerini okuyarak secdeye kapanırlar. (3/113)

Eğer beni öldürmek için elini bana uzatacak olursan, ben seni öldürmek için elimi sana uzatacak değilim. Çünkü ben, alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım." (5/28)

Musa tayin edilen sürede gelince ve Rabbi O'nunla konuşunca: "Rabbim, bana göster, Seni göreyim" dedi. (Allah:) "Beni asla göremezsin, ama şu dağa bak; eğer o yerinde karar kılabılırsen, sen de beni göreceksin." Rabbi dağa tecelli edince, onu param parça etti. Musa bayılarak yere düştü. Kendine geldiğinde: "Sen ne yücesin (Rabbim). Sana tevbe ettim ve ben iman edenlerin ilkiyim" dedi. (7/143)

Ve onlar Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi ulaştırırlar. Rablerinden içleri saygı ile titrer, kötü hesaptan korkarlar. (13/21) Üstlerinden (her an bir azab göndermeye kadir olan) Rablerinden korkarlar ve emroldukları şeyi yaparlar. (16/50)

De ki: "İster ona inanın, ister inanmayın: O, daha önce kendilerine ilim verilenlere okunduğu zaman, çenelerinin üstüne kapanarak secde ederler." (17/107)

Ve derler ki: "Rabbimiz yücedir, Rabbimizin va'di gerçekten gerçekleşmiş bulunuyor." (17/108)

Çeneleri üstüne kapanıp ağıyorlar ve (Kur'an) onların huşu (saygı dolu korku)larını artırıyor. (17/109)

"O, önlerindeki ve arkalarındaki bilir; onlar şefaata etmezler (kendisinden) hoşnut olunanndan başka. Ve onlar, O'nun haşmetinden içleri titremekte olanlardır." (21/28)

"Onlar, Rablerine karşı gayb ile (O'nu görmedikleri halde) bir haşyet içindedirler ve onlar, kıyamet saatinden içleri titremekte olanlardır." (21/49)

"Gerçekten, Rablerine olan haşyetlerinden dolayı saygıyla korkanlar" (23/57)

"İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da renkleri böyle değişik olanlar vardır. Kulları içinde ise Allah'tan ancak alim olanlar içleri titreyerek-korkar." Şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, bağışlayandır." (35/28)

"Sen ancak, zikre (Kur'an'a) uyan ve gayb ile Rahman olan (Allah'a) (karşı) içi titreyerek korku duyan kimseyi uyarırsın. İşte böylesini, bir bağışlanma ve üstün bir ecirle müjdele." (36/11)

"Görmediği halde Rahman'a karşı 'içi titreyerek korku duyan' ve 'içten Allah'a yönelmiş' bir kalb ile gelen içindir." (50/33)

"Ki o, 'içi titreyerek korkar' bir durumdadır;" (80/9)

"Rableri Katında onların ödülleri, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan Adn cennetleridir. Allah, onlardan razı olmuştur, kendileri de O'ndan razı (hoşnut, memnun) kalmışlardır. İşte bu, Rabbinden 'içi titreyerek korku duyan kimse' içindir." (98/8)

HATA

Ve hatırlayın, demiştik ki: "Şu şehre girin ve orada istediğiniz yerde bol bol yiyin, yalnızca secde ederek kapısından girerken 'dileğimiz bağışlanmadır' deyin; (biz de) hatalarınızı bağışlayalım; iyilik yapanların (ecirlerini) arttıracacağız." (2/58)

Bir mü'mine, -hata sonucu dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda anlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise, kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

Kim bir hata veya günah kazanır da sonra bunu bir suçsuzla yüklerse, gerçekten o, böyle bir yalan (bühtan)ı ve apaçık bir günahı yüklenmiştir. (4/112)

Onlara: "Bu şehirde oturun, ondan istediğiniz yerden yeyin, 'dileğimiz bağışlanmadır' deyin ve kapısından secde ederek girin, (biz de) hatalarınızı bağışlayalım. İyilik yapanların (armağanlarını) arttıracacağız" denildiğinde, (7/161)

Dediler ki: "Allah adına, hayret, Allah seni gerçekten bize karşı tercih edip-seçmiştir ve biz de gerçekten hataya düşenler idik." (12/91)

(Çocukları da:) "Ey babamız, bizim için günahlarımızın bağışlanmasını dile. Biz gerçekten hataya düşenler idik" dediler. (12/97)

Yoksulluk endişesiyle çocuklarını öldürmeyin; onlara ve size Biz rızık veririz. Şüphesiz, onları öldürmek büyük bir hata (suç ve günah)dır. (17/31)

"Doğrusu biz, iman edenlerin ilki olduğumuzdan dolayı Rabbimizin bizim hatalarımızı bağışlayacağını umuyoruz." (26/51)

"Din (ceza) günü hatalarımı bağışlayacağını umduğum da O'dur;" (26/82)

İnkâr edenler, iman edenlere dedi ki: "Siz bizim yolunuzu izleyin, hatalarınızı biz yüklenelim." Oysa kendileri, onların hatalarından hiç bir şeyi yüklenecek değildir. Gerçekten onlar, elbette yalancılardır. (29/12)

Onları (evlat edindiklerinizi) babalarına nisbet ederek çağırın; bu, Allah Katında daha adildir. Eğer babalarını bilmiyorsanız artık onlar, dinde sizin kardeşleriniz ve dostlarıdır. Hata olarak yaptıklarınızda ise, sizin için bir sakınca (bir vebal) yoktur. Ancak kalplerinizin kasıt gözeterek (taammüden) yaptıklarınızda vardır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (33/5)

Firavun (kavmi), ondan öncekiler ve yerle bir olan şehirler (halıkı da hep) o hata ile (tarih sahnesine) geldiler. (69/9)

"Bunu da, hata edenlerden başkası yemez." (69/37)

Bunlar, hataları dolayısıyla suda boğuldular, sonra ateşe sokuldular. O zaman da Allah'ın dışında hiç bir yardımcı bulamadılar. (71/25)

HAVARI

Nitekim İsa, onlarda inkârı sezince, dedi ki: "Allah için bana yardım edecekler kimdir?" Havariler: "Allah'ın yardımcıları bizi; biz Allah'a inandık, bizim gerçekten Müslümanlar olduğumuza şahid ol" dediler. (3/52)

KURAN FİHRİSTİ

Hani Havarilere: "Bana ve elçime iman edin" diye vahy (ilham) etmişim; onlar da: "İman ettik, gerçekten Müslümanlar oldu-
muza sen de şahid ol" demişlerdi. (5/111)

Havariler: "Ey Meryem oğlu İsa, Rabbin bize gökten bir sofraya indirebilir mi?" demişlerdi. O da: "Eğer inanmışsarsanız Allah'tan korkup-sakinin" demişti. (5/112)

(Bu sefer Havariler: "Ondan yemek istiyoruz, kalplerimiz tatmin olsun, senin de gerçekten bize doğru söylediğini bilelim ve buna şahidlerden olalım" demişlerdi. (5/113)

Ey iman edenler, Allah'ın yardımcılarını olun: Meryem oğlu İsa'nın havarilere: "Allah'a (yönelirken) benim yardımcılarım kimlerdir?" demesi gibi. Havariler de demişlerdi ki: "Allah'ın yardımcılarını bizleriz." Böylece İsrailoğullarından bir topluluk iman etmiş, bir topluluk da inkâr etmişti. Sonunda Biz iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, onlar da üstün geldiler. (61/14)

HAYAT

Sonra (yine) siz, birbirinizi öldürüyor, bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkarıyor ve günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifak kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fideleşiyordunuz. Oysa onları çıkarmanız, size haram kılınmıştı. Yoksa siz, Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkar mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratabileceklerdir. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/8)

Andolsun, onları hayata karşı (diğer) insanlardan ve şirk koşanlardan (bile) daha ihtiraslı bulursun. (Onlardan) Her biri, bin yıl yaşatılın ister; oysa bunca yaşaması onu azabtan kurtarmaz. Allah, onların yapmakta olduklarını görendir. (2/96)

Ey temiz akıl sahipleri, kısasta sizin için hayat vardır. Umulur ki sakınırsınız. (2/179)

İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya hayatına ilişkin sözleri senin hoşuna gider ve kalbinekine rağmen Allah'ı şahid getirir; oysa o azılı bir düşmandır. (2/204)

İnkâr edenlere dünya hayatı çekici kılındı (süslendi). Onlar, iman edenlerden kimileriyle alay ederler. Oysa korkup sakinanlar, kıyamet günü onların üstündedir. Allah, dilediğine hesapsız rızık verir. (2/212)

Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, doğrusu senin hayatına Ben son vereceğim, seni Kendime yükselteceğim, seni inkâr edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca Banadır, hakkında anlaşmazlığa düşüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim." (3/55)

Allah'ın sizin için (kendileriyle hayatınızı) kaim (geçiminizi sağlamaya destekleyici bir araç) kıldığı mallarınızı düşük akıllılara vermeyin; bunlarla onları rızıklandırıp giydirin ve onlara güzel (maruf) söz söyleyin. (4/5)

Melekler kendi nefislerine zulmedenlerin hayatına son verecekleri zaman derler ki: "Nerde idiniz?" Onlar: "Biz, yeryüzünde zayıf bırakılmışlar (müstaz'af) idik." derler. (Melekler de:) "Hicret etmeniz için Allah'ın arzı geniş değil miydi?" derler. İşte onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü yataktır o? (4/97)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhul-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfledü-

günde bir kuş oluyordun. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkara sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

"Ben onlara bana emrettiklerinin dışında hiç bir şey söylemedim. (O da şuydu:) 'Benim de Rabbin, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin.' Onların içinde kaldığım sürece, ben onların üzerinde bir şahidim. Benim (dünya) hayatıma son verdiğinde, üzerlerindeki gözetleyici Sendin. Sen her şeyin üzerinde şahid olansın." (5/117)

O, kulları üzerinde kahredici (kahhar) olandır. Size koruyucular gönderiyor. Sonunda sizden birinize ölüm gelip çatacağı zaman, elçilerimiz onun 'hayatına son verirler.' Onlar (bu işte, ne eksik ne fazla) kusur etmezler. (6/61)

Öyleyse, Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya ayetlerini yalanlayanlardan daha zalim kimdir? Kitap'tan kendilerine bir pay erişecek olanlar bunlardır. Nihayet elçilerimiz, hayatlarına son vermek üzere kendilerine gittiklerinde onlara diyecekler ki: "Allah'tan başka tapıklarınız nerede?" "Onlar bizi (yüzüstü) bırakıp-kayboldular" diyecekler. (Böylelikle) Bunlar, gerçekten kafirler olduklarına kendi aleyhlerinde şahadet ettirler. (7/37)

Ey iman edenler, size hayat verecek şeylere sizi çağırıldığı zaman, Allah'a ve Resül'üne icabet edin. Ve bilin ki muhakkak Allah, kişi ile kalbi arasına girer ve siz gerçekten O'na götürülüp toplanacaksınız. (8/24)

Hani siz vadinin yakın kenarında, onlar uzak yamacındaydılar; kervan ise sizden daha aşağıdaydı. Eğer sözleşseydiniz, kaçınılmaz olarak sözleşme yeri (veya konusu) hakkında anlaşmazlığa düşerdimiz; ancak Allah, olacağı olan işi gerçekleştirerek için (böyle yaptı). Böylece, helak olacak kişi apaçık bir delilden sonra helak olsun, diri kalacak kişi apaçık bir delilden sonra hayatta kalsın. Şüphesiz Allah, gerçekten işitendir, bilendir. (8/42)

Onlara vaadettiğimiz (azabın) bir kısmını sana gösteririz veya senin hayatına son veririz (de görmek ahirete kalır.) Onların dönüşleri Bizedir, sonra Allah işlediklerine şahiddir. (10/46)

De ki: "Ey insanlar, eğer benim dinimden yana bir kuşku içindeyseniz, ben, sizin Allah'tan başka ibadet ettiklerinize ibadet etmiyorum, ancak ben, sizin hayatınıza son verecek olan Allah'a ibadet ederim. Ben, mü'minlerden olmakla emrolundum." (10/104)

"Rabbim, Sen bana mülkten (bir pay ve onu yönetme imkânını) verdin, sözlerin yorumundan (bir bilgi) öğrettin. Göklerin ve yerin yaratıcısı, dünyada ve ahirette benim velim Sensin. Müslüman olarak benim hayatıma son ver ve beni salihlerin arasında kat." (12/101)

Onlara (azab olarak) va'dettiklerimizden bir kısmını sana göstersek de, senin hayatına son versek de, sana düşen yalnızca tebliğdir ve hesap da Bize aittir. (13/40)

Erkek olsun, kadın olsun, bir mü'min olarak kim salih bir amelde bulunursa, hiç şüphesiz Biz onu güzel bir hayata yaşatırız ve onların karşılığını, yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz. (16/97)

"Ya da göğüslerinizde büyümekte olan (veya büyüttüğünüz) bir yaratık (olon)." Bizi kim (hayata) geri çevirebilir" diyecekler. De ki: "Sizi ilk defa yaratan." Bu durumda sana başlarını alaylıca sallayacaklar ve diyecekler ki: "Ne zamanmış o?" De ki: "Umulur ki pek yakında." (17/51)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Bu durumda, Biz sana, hayatında kat kat, ölümün de kat kat (acısını) tattırırıldı; sonra Bize karşı bir yardımcı bulamazdın. (17/75)

"Nerede olursam (olayım,) beni kutlu kıldı ve hayat sürdürdüğüm müddetçe, bana namazı ve zekatı vasiyet (emr) etti." (19/31)

Bu dünya hayatı, yalnızca bir oyun ve '(eğlenme türünden) tutkulu bir oyalanmadır'. Gerçekten ahiret yurdu ise, asıl hayat odur. Bir bilselerdi. (29/64)

De ki: "Size vekil kılınan ölüm meleği, hayatınıza son verecek, sonra Rabbinize döndürülmüş olacaksınız." (32/11)

O'dur ki, sizi topraktan, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo) yarattı; sonra sizi bir bebek olarak çıkarmakta, sonra güçlü (erginlik) çağınıza erişmeniz, sonra da yaşlanmanız için size (belli bir ömür vermektedir). Sizden kiminin daha önce hayatına son verilmektedir; adı konulmuş bir ecele erişmeniz ve belki aklınızı kullanmanız için (Allah sizi böyle yaratır). (40/67)

Şu halde sen sabret, hiç şüphesiz Allah'ın va'di haklıdır. Sonunda ya onlara va'dettiğimiz (azab)ın bir kısmını sana göstereceğiz ya da senin hayatına son vereceğiz. Nihayet onlar Bize döndürülecekler. (40/77)

Ki O, belli bir miktar ile gökten su indirdi de, onunla ölü bir memleketi 'dirilttik (ve her yanına yeniden hayat) yaydı'; siz de böyle (kâbirlerinizden dirilttilip) çıkarılacaksınız. (43/11)

Yoksa kötülöklere batıp-yara alanlar, kendilerini iman edip salih amelinde bulunanlar gibi kılacağı mı sandılar? Hayatları ve ölümleri bir mi (olacak)? Ne kötü hüküm veriyorlar. (45/21)

Bilin ki gerçekten Allah, ölümünden sonra yeryüzüne hayat verir. Şüphesiz Biz, umulur ki aklınızı kullanırsınız diye size ayetleri açıkladık. (57/17)

O, amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstün ve güçlü olanıdır, çok başlıyandır. (67/2)

Der ki: "Keşke hayatım için, (önceden bir şeyler) takdim edebilseydim." (89/24)

Artık o, hoşnut olunan bir hayat içindedir. (101/7)

HAYIR (İYİLİK)

"Namazı dosdoğru kılın zekatı verin; önceden kendiniz için hayır olarak neyi takdim ederseniz onu Allah Katında bulacaksınız. Şüphesiz Allah yaptıklarınızı görendir. (2/110)

"Herkesin (her toplumun) yüzünü çevirdiği bir yön vardır. Öyleyse hayırlarda yarışınız. Her nerede olursanız Allah sizleri bir araya getirecektir. Şüphesiz Allah herşeye güç yetirendir. (2/148)

"Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değıldir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu, yakınlarına, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene, ve kölelere (özürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılın, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

"Sana hilalleri (doğuş halindeki ayları) sorarlar. De ki: "O insanlar ve hacc için belirlenmiş vakitlerdir. İyilik (birr) evlere arkalarından gelmeniz değıldir ama iyilik sakinan(in tutumudur). Evlere kapılardan girin. Allah'tan sakinin umulur ki kurtuluşa erersiniz. (2/189)

Allah yolunda infak edin ve kendinizi kendi ellerinizle tehlikeye

atmayın. İyilik edin. Şüphesiz Allah iyilik edenleri sever. (2/195)

Savaş hoşunuza gitmediği halde üzerinize yazıldı (farz kıldı). Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey sizin için hayırlıdır ve olur ki sevdiğiniz şey de sizin için bir şer'dir. Allah bilir de siz bilmezsiniz. (2/216)

Sadakaları açıkta verirsiniz ne iyi; fakat gizleyip fakirlere verirsiniz bu sizin için daha hayırlıdır. O günahlarınızdan bir kısmını bağışlar. Allah yaptıklarınızdan haberi olandır. (2/271)

De ki: "Ey mülk sahibi Allah'im dilediğine mülkü verisin ve dilediğinden mülkü çekip-alırsın dilediğini aziz kılar dilediğini alçaltırsın; hayır Senin elindedir. Gerçekten Sen herşeye güç yetirensin." (3/26)

Onlar bollukta da darlıkta da infak edenler öfkelerini yenenler ve insanlar (daki hakların)dan bağışlama ile (vaz) geçenlerdir. Allah iyilik yapanları sever. (3/134)

"Sana iyilikten her ne gelirse Allah'tandır kötülükten de sana ne gelirse o da kendindedir. Biz seni insanlara bir elçi olarak gönderdik; şahid olarak Allah yeter. (4/79)

Onların 'gizlice söylemelerinin' çoğunda hayır yok. Ancak bir sadaka vermeyi veya iyilikte bulunmayı ya da insanların arasını düzeltmeyi emrederlerinki başka. Kim Allah'ın rızasını isteyecek böyle yaparsa artık ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/114)

İyilik yaparak kendini Allah'a teslim eden ve hanif (tevhidi) olan İbrahim'in dinine uyandan daha güzel din'li kimdir? Allah İbrahim'i dost edinmiştir. (4/125)

Bir hayrı açıklar ya da gizli tutarsanız veya bir kötülüğü başlıyorsanız şüphesiz Allah affedicidir güç yetirendir. (4/149)

"Sana da önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitabı' (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dileseydi sizi bir tek ümmet kıları; ancak (bu) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir. (5/48)

Allah sana bir zarar dokunduracak olsa O'ndan başka bunu senden kaldıracak yoktur. Ve eğer sana bir hayır isterse O'nun bol fazlını geri çevirecek de yoktur. Kullarından dilediğine bundan isabet ettirir. O başlıyandır esirgeyendir. (10/107)

Gündüzün iki tarafında ve gecenin (gündüze) yakın saatlerinde namazı kıl. Şüphesiz iyilikler kötülükleri giderir. Bu öğüt alanlara bir öğüttür. (11/114)

Şüphesiz Allah korkup-sakinanlarla ve iyilik edenlerle beraberdir. (16/128)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi şerle de hayırla da deneyerek imtihan ediyoruz ve siz Bize döndürüleceksiniz. (21/35)

"Ey iman edenler ruku edin secdeye varın Rabbinize ibadet edin ve hayır işleyen umulur ki kurtuluş bulursunuz. (22/77)

İşte onlar hayırlarda yarışmaktadırlar ve onlar bundan dolayı öne geçmektedirler. (23/61)

HARAM AYLAR

Haram ay haram aya karşılıktır; hürmetler (de) karşılıklıdır. Öyleyse kim size saldırırsa onun saldırdığı gibi siz de ona saldırın. Allah'tan korkup-sakinin ve bilin ki Allah muhakkak ki korkup-sakinanlarla beraberdir. (2/194)

Sana haram olan ayı, onda savaşmayı sorarlar. De ki: "Onda savaşmak büyük (bir günahtır)." Ancak Allah Katında Allah'ın yolundan alıkoymak onu inkâr etmek Mescid-i Haram'a engel olmak ve halkını oradan çıkarmak daha büyük (bir günahtır).

KURAN FİHRİSTİ

Fitne katilden bederdir. Eğer güç yetirirlerse sizi dininizden geri çevirinceye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler; sizden kim dininden geri döner ve kafir olarak ölürse artık onların bütün işledikleri (amelleri) dünyada da ahirette de boşa çıkmıştır ve onlar ateşin halkıdır onda süresiz kalacaklardır. (2/217)

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına haram olan ay'a kurbanlık hayvanlara (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdı çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininizin sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakinin. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırmaması pek şiddetli olandır. (5/2)

Allah, Beyt-i Haram (olan) Kabe'yi insanlar için bir ayaklanma (kıyam evi) kıldı; Haram Ay'ı kurbanı ve boyunlardaki gerdanlıkları da. Bu Allah'ın göklerde ve yerde ne varsa tümünü bildiğini ve Allah'ın gerçekten herşeyi bilen olduğunu bilmeniz içindir. (5/97)

Haram aylar, (şüre tanınmış dört ay) sıyrılıp-bitince (çıknca) müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün onları tutuklayın kuşatın ve onların bütün geçit yerlerini kesip-tutun. Eğer tevbe edip namaz kılarlarsa ve zekatı verilerse yıllarını açverin. Gerçekten Allah bağışlayandır esirgeyendir. (9/5)

Gerçek şu ki, Allah Katında ayların sayısı gökleri ve yeri yaratığı günden beri Allah'ın kitabında on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte dosdoğru olan hesap (din) budur. Öyleyse bunlarda kendinize zulmetmeyin ve onların sizlerle topluca savaşması gibi siz de müşriklerle topluca savaşmayın. Ve bilin ki Allah takva sahipleriyle beraberdir. (9/36)

HAVUZ

Ona dilediği şekilde kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeden kazanlar yaparlardı. "Ey Davud ailesi, şükrederek çalışın." Kullarımdan şükredenler azdır. (34/13)

HAYVANLAR

İnkâr edenlerin örneği bağırıp çağırmadan başka bir şey işitmiyip (duyduğu veya bağırıldığı şeyin anlamını bilmeyen ve sürekli) haykıran (bir hayvan)ın örneği gibidir. Onlar, sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler; bundan dolayı akıl erdiremezler. (2/171)

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara "süslü ve çekici" kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah Katında olandır. (3/14)

Ey iman edenler, akıteri yerine getirin. İhramlı iken avlanmayı helal saymaksızın ve size okunacaklar dışta tutulmak üzere, hayvanlar size helal kılındı. Şüphesiz Allah, dilediği hükmü verir. (5/1)

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına, haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdı çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininizin, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakinin. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırmaması pek şiddetli olandır. (5/2)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetiştirilip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kismet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkârâ sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir aklıta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

Sana, kendilerine neyin helal kılındığını sorarlar. De ki: "Bütün temiz şeyler size helal kılındı." Allah'ın size öğrettiği gibi öğretip yetiştirdiğiniz avcı hayvanlarının yakalayiverdiklerinden de -üzerine Allah'ın adını anarak- yiyin. Allah'tan korkup-sakinin. Şüphesiz Allah, hesabı çabuk görendir. (5/4)

Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürerse, cezası, hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Böylelikle işlediğiniz vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrararlarsa, Allah ondan öd alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır, öc sahibidir. (5/95)

O'nun üretip-türettiği ekin ve hayvanlardan Allah için bir pay ayırdılar, sonra kendi zanlarına: "Bu Allah'ındır, bu da ortaklarımızındır" dediler. Kendi ortakları için olan (pay), Allah tarafına geçmez, ama Allah'a aid olan kendi ortaklarının tarafına (payına) geçer. Ne kötü hüküm veriyorlar? (6/136)

Ve kendi zanlarına dediler ki: "Bu hayvanlar ve ekinler dokunulmazdır. Onları bizim dilediklerimiz dışında başkası yiyemez. (Şu) Hayvanların da sırtları haram kılınmıştır." Öyle hayvanlar vardır ki, -O'na iftira etmek suretiyle- üzerlerine Allah'ın ismini anmazlar. Yalan yere iftira düzmekte olduklarından dolayı O, cezalarını verecektir. (6/138)

Bir de dediler ki: "Bu hayvanların karınlarında olan, yalnızca bizim erkeklerimize aittir, eşlerimize ise haramdır. Eğer o, ölü doğarsa onlar da bunda ortaklırlar." Allah, (bu) düzmelerinin cezasını verecektir. Şüphesiz O, hüküm sahibi olandır, bilendir. (6/139)

Hayvanlardan yük taşıyan ve (yünlerinden, tüylerinden) döşek yapılanları da (yaratan O'dur). Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden yiyin ve şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır. (6/142)

Andolsun, cehennem için cinlerden ve insanlardan çok sayıda kişi yaratık (hazırladık). Kalbleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanıdır. (7/179)

Dünya hayatının örneği, ancak gökten indirmediğimiz, onunla insanların ve hayvanların yediği yeryüzünün bitkisi karışmış olan bir su gibidir. Öyle ki yer, güzelliğini takınıp süslendiği ve ahali si gerçekten ona güç yetirdiklerini sanmışlarken (işte tam bu sırada) gece veya gündüz ona emrimiz gelmiştir de, dün sanki hiçbir zenginliği yokmuş gibi, onu kökünden biçilip atılmış bir durumda kılımsız. Düşünen bir topluluk için Biz ayetleri böyle birer birer açıklarız. (10/24)

Ve hayvanları da yaratıcı; sizin için onlarda ısınma ve yararlar

Harun Yahya (Adnan Oktar)

vardır ve onlardan yemektesiniz. (16/5)

Sizin için gökten su indiren O'dur; içecek ondan, ağaç ondadır (ki) hayvanlarınızı onda otlatmaktasınız. (16/10)

Sizin için hayvanlarda da elbette ibretler vardır, size onların karınlarındaki fers (yarı sindirilmiş gıdalar) ile kan arasından, içenlerin boğazından kolaylıkla kayan duduru bir süt içirmektir. (16/66)

Allah, size evlerinizi (içinde) "güvenlik ve huzur bulacağınız yerler" kıldı; ve size hayvan derilerinden hem göç gününde, hem yerleşme gününde kolaylıkla taşıyabileceğiniz evler; yünlerinden, yapağularından ve kıllarından bir zamana kadar giyimlikler-döşemelikler ve (ticaret için) bir meta kıldı. (16/80)

Yiğen ve hayvanlarınızı otlatın. Şüphesiz, bunda sağduyu sahipleri için elbette ayetler vardır. (20/54)

Davud ve Süleyman da; hani kavmin hayvanlarının içine girip yayıldığı ekin-tarlaları konusunda hüküm yürütüyorlardı. Biz onların hükmüne şahid idik. (21/78)

Görmedin mi ki, gerçekten, göklerde ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu Allah'a secde etmektedirler. Birçoğu üzerine azab hak olmuştur. Allah kimi aşağılık kılsa, artık onun için bir yüceltici yoktur. Şüphesiz Allah, dilediğini yapar. (22/18)

Kendileri için birtakım yararları şahid olsunlar ve kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine belli günlerde (kurban adarken) Allah'ın adını anınsınlar. Artık bunlardan yiğen ve zorluk çeken yoksulu da doyurun. (22/28)

İşte böyle; kim Allah'ın haram kıldıklarını (gözetip hükümlerini) yüceltirse, Rabbinin Katında kendisi için hayırlıdır. Size (haklarında yasaklar) okunanlar dışındaki hayvanlar helal kılındı. Öyleyse iğrenç bir pislik olan putlardan kaçının, yalan söz söylemekten de kaçının. (22/30)

Biz her ümmet için bir "Mensek" kıldık, O'nun kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine Allah'ın adını anınsınlar diye. İşte sizin ilahınız bir tek ilahtır, artık yalnızca O'na teslim olun. Sen alçak gönüllü olanlara müjde ver. (22/34)

Gerçekten hayvanlarda da sizin için bir ders (ibret) vardır; karınlarının içinde olanlardan size içirmektedir ve onlarda sizin için daha birçok yararlar var. Sizler onlardan yemektesiniz. (23/21)

Böylelikle Biz ona: "Gözetimimiz altında ve vahyimizle gemi yap. Nitekim Bizim emrimiz gelip de tandir kızışınca, onun içine her (tür hayvandan) ikişer çift ile, içlerinden aleyhlerine söz geçmiş (azab gerekmiş) onlar dışında olan aileni de alıp koy; zulmedenler konusunda bana muhatap olma, çünkü onlar boğulacaklardır" diye vahyettik. (23/27)

Yoksa sen, onların çoğunu (söz) işitir ya da aklını kullanır mı sayıyorsun? Onlar, ancak hayvanlar gibidirler; hayır, onlar yol bakımından daha şaşkın (ve aşağı) dırlar. (25/44)

Onunla ölü bir beldeyi (toprağı) canlandırmak ve yarattığımız hayvanlardan ve insanlardan birçoğunu onunla sulamak için. (25/49)

Bunun üzerine, onu ve onunla birlikte olanları (insan ve hayvanlarla) yüklü gemi içinde kurtardık. (26/119)

Size hayvanlar, çocuklar (vererek) yardım etti." (26/133)

Görmüyorlar mı; Biz, suyu gorak toprağa sürüyoruz da onunla ekin bitiriyoruz; ondan hayvanları, kendileri yemektedir? Yine de görmüyorlar mı? (32/27)

İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da renkleri böyle değişik olanlar vardır. Kulları içinde ise Allah'tan ancak alim olan-

lar 'içleri titreyerek-korkar'. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olan-dır, başışlayandır. (35/28)

Ellerimizin yaptıklarından kendileri için nice hayvanları yarattığımızı görmüyorlar mı? Böylece bunlara malik oluyorlar. (36/71)

Ki O, bütün çiftleri yarattı ve sizin için gemilerden ve hayvanlardan bineceğiniz şeyleri var etti. (43/12)

Şüphesiz Allah, iman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. İnkâr edenler ise, metallerin ve hayvanların yemesi gibi yerler; ateş, onlar için bir konaklama yeridir. (47/12)

Derken arkadaşlarını çağırıldılar, o da biçliğini kapıp 'hayvanı ayağından biçip yere devirdi.' (54/29)

Size ve hayvanlarınıza bir yarar (meta) olmak üzere. (79/33, 80/32)

HAZİNE

De ki: "Size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum ve ben size bir meleğim de demiyorum. Ben, bana vahyedilenden başkasına uymam." De ki: "Kör olanla, gören bir olur mu? Yine de düşünmeyecek misiniz?" (6/50)

Şimdi onların: "Ona bir hazine indirilmeli veya onunla birlikte bir melek gelmeli değil miydi?" demeleri dolayısıyla göğsün daralıp sana vahyolunanlardan bir kısmını terk mi edeceksin? Sen yalnızca bir uyarıcısın. Allah herşeye vekildir. (11/12)

Ben size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum. Melek olduğumu söylemiyorum ve gözlerinizin aşağılık gördüklerine, Allah kesin olarak bir hayır vermez de demiyorum. Nefislerinde olanı Allah daha iyi bilir. Bu durumda (bunun aksini yaparsam) gerçekten o zaman zalimlerdenim (demek)dir." (11/31)

(Yusuf) Dedi ki: "Beni (bu) yerin (ülkenin) hazineleri üzerinde (bir yönetici) kıl. Çünkü ben, (bunları iyi) bir koruyucuyum, (yönetim işlerini de) bilenim." (12/55)

hiçbir şey yoktur ki, hazineleri Bizim Katımızda olmasın; ancak onu belirlenmiş bir miktar olarak indiririz. (15/21)

Ve aşılaiyıcılar olarak rüzgarları gönderdik, böylece gökten su indirirdi de sizleri suladık. Oysa siz onun hazine-koruyucuları değilsiniz. (15/22)

De ki: "Eğer siz Rabbinin rahmet hazinelerine malik olsaydınız, bu durumda harcama endişesiyle gerçekten (cimrilik edip elinizde) tutardınız. İnsan pek cimridir. (17/100)

Ya da kendisine bir hazinenin bırakılması veya (ürünlerinden) yemekte olduğu bir bahçesi olması (gerekmez miydi)?" Zulmedenler dedi ki: "Siz olsa olsa, ancak büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz." (25/8)

Hazinelerden ve soylu makam(lar)dan da. (26/58)

Gerçek şu ki, Karun, Musa'nın kavmindendi, ancak onlara karşı azgınlıktı. Biz, ona öyle hazineler vermiştik ki, anahtarları, birlikte (taşımaya) davranan güçlü bir topluluğa ağır geliyordu. Onun kavmi ona demişti ki: "Şimararak sevinme, çünkü Allah, şimararak sevince kapılanları sevmez." (28/76)

Yoksa, güçlü ve üstün olan, karşılıksız başışlayan Rabbinin hazineleri onların yanında mıdır? (38/9)

Yoksa Rabbinin hazineleri onların yanında mıdır? Yoksa üstün güç (herşeyin denetim ve yönetim) sahipleri kendileri midir? (52/37)

Onlar ki: "Allah'ın Resülü yanında bulunanlara hiçbir infak (harcama)da bulunmayın, sonunda dağılıp gitsinler," derler. Oysa

KURAN FİHRİSTİ

göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır. Ancak münafıklar kavramıyorlar. (63/7)
O, gaybı bilendir. Kendi gaybını (görülmez bilgi hazinesini) kimseye açık tutmaz (ona muttali kılmaz.) (72/26)

HELAL RIZIK

Ey insanlar yeryüzünde olan şeyleri helal ve temiz olarak yiyecek ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Gerçekte o sizin için apaçık bir düşmandır. (2/168)

Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden helal ve temiz olarak yiyecek. Kendisine inanmakta olduğunuz Allah'tan korkup-sakinin. (5/88)

Artık ganîmet olarak elde ettiklerinizden helal ve temiz olarak yiyecek ve Allah'tan korkup-sakinin. Şüphesiz Allah bağışlayandır esirgeyendir. (8/69)

Öyleyse Allah'ın sizi rızıklandırdığı şeylerden helal (ve) temiz olanlarını yiyecek; eğer O'na kulluk ediyorsanız Allah'ın nimetine şükredin. (16/114)

HENDEK SAVAŞI

Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani size ordular gelmişti; böylece Biz de onların üzerine bir rüzgâr ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah yaptıklarınızı görür. (33/9)

Hani onlar size hem üstünüzden hem alt tarafınızdan gelmişlerdi; gözler kaymış yürekler hançerere gelip dayanmıştı ve siz Allah hakkında (birtakım) zanlarda bulunuyordunuz. (33/10)

İşte orada iman edenler sınanmış ve şiddetli bir sarsıntıyla sarsıntıya uğratılmışlardı. (33/11)

Hani münafık olanlar ve kalplerinde hastalık bulunanlar: "Allah ve Resulü bize boş bir aldanıştan başka bir şey vadetmedi" diyorlardı. (33/12)

Onlardan bir grup da hani şöyle demişti: "Ey Yesrib (Medine) halkı, artık sizin için (burada) kalacak yer yok şu halde dönün." Onlardan bir topluluk da: "Gerçekten evlerimiz açığa çıktı" diye Peygamberden izin istiyordu; oysa onların (evleri) açık değildi. Onlar, yalnızca kaçmak istiyorlardı. (33/13)

Eğer onlara (şehirin her) yanından girilseydi sonra da kendilerinden fitne (karışıklık çıkarmaları) istenmiş olsaydı hiç şüphesiz buna yanaşır ve bunda pek az (zaman) dışında (kararsız) kalmazlardı. (33/14)

Oysa andolsun daha önce 'arkalarını dönüp kaçmayacaklarına' dair Allah'a söz vermişlerdi; Allah'a verilen söz (ahid) ise (ağır bir) sorumluluktur. (33/15)

De ki: "Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçırıyorsanız, kaçış size kesin olarak bir yarar sağlamaz; böyle olsa bile pek az (bir zaman) dışında metalanıp-yararlandırılmazsınız." (33/16)

De ki: "Size bir kötülük isteyecek olsa sizi Allah'tan koruyacak veya size bir rahmet isteyecek olsa (buna engel olacak) kimdir?" Onlar kendileri için Allah'ın dışında ne bir veli ne bir yardımcı bulamazlar. (33/17)

Gerçekten Allah, içinizden alıkoyanları ve kardeşlerine: "Bize gelin" diyenleri bilir. Bunlar pek azı dışında zorlu-savaşlara gelmezler. (33/18)

(Geldiklerinde de) Size karşı 'cimri ve bencildirler.' Şayet korku gelecek olsa ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün. Koru gidince hayra karşı oldukça düşkünlük göstererek sizi kes-

kin dilleriyle (eleştirip inciterek) karşılarlar. İşte onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu Allah'a göre pek kolaydır. (33/19)

Onlar, (münafıklar düşman) birliklerinin gitmediklerini sanıyorlardı. Eğer (askeri) birlikler gelecek olsa çölde bedevi-Araplar arasında olup sizin haberlerinizi (ordan) sormayı cidden arzu ediyorlardı. Fakat içinizde olsalardı ancak pek az savaşlırdı. (33/20)

Andolsun sizin için Allah'ı ve ahiret gününün umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için Allah'ın Resulü'nde güzel bir örnek vardır. (33/21)

Mü'minler (düşman) birliklerini gördükleri zaman ise (korkuya kapılmadan) dediler ki: "Bu Allah'ın ve Resulü'nün bize vadettiği şeydir; Allah ve Resulü doğru söylemiştir." Ve (bu) yalnızca onların imanlarını ve teslimiyetlerini arttırdı. (33/22)

Mü'minlerden öyle erkek-adamlar vardır ki- Allah ile yaptıkları ahide sadakat gösterdiler; böylece onlardan kimi adağını gerçekleştirdi kimi beklemektedir. Onlar hiçbir değiştirme ile (sözlerini) değiştirmediler. (33/23)

Çünkü Allah (sözüne bağlı kalıp doğru olan) sadıkları sadakatlerinden dolayı mükafaatlandırılacak münafıkları da dilerse azablandırarak veya tevbe (nasib edip tevbe)lerini kabul edecektir. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır çok esirgeyendir. (33/24)

Allah, inkâr edenleri kin ve öfkeleriyle geri çevirdi onlar hiçbir hayra varamadılar. Savaşta Allah (yardımcı ve zafer nasib edici olarak) mü'minlere yetti. Allah, çok güçlüdür üstün ve galib olandır. (33/25)

HEVA

Sen onların dinlerine uymadıkça, Yahudi ve Hıristiyanlar senden kesinlikle hoşnut olacak değillerdir. De ki: "Şüphesiz doğru yol, Allah'ın (gösterdiği) yoludur." Eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (arzu ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı. (2/120)

Andolsun, kendilerine kitap verilenlere her ayeti (delili) getirsen, yine onlar senin kiblene uymaz; sen de onların kiblelerine uyacak değilsin. Onlardan bir kısmı, bir kısmının kiblesine (bile) uymaz. Andolsun, eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olursan, o zaman gerçekten zalimlerden olursun. (2/145)

Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahidler olarak adaleti ayakta tutun. (Onlar) ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp heva (tutkular)nıza uymayın. Eğer dilinizi eğip bükür (sözü geveler) ya da yüz çevirirseniz, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/135)

Sana da (Ey Muhammed,) öndeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitab'ı (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her birinin için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet kılardı; ancak (bu,) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir. (5/48)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve onların hevalarına uyma. Allah'ın sana indirdiklerinin bir kısmından seni şaşırtmalarını için diye onlardan sakın. Şayet yüz çevirirlerse, bil ki, Allah bir kısım günahları nedeniyle onlara bir musibeti tattırmak istemektedir. Şüphesiz, insanların çoğu fasıklardır. (5/49)

De ki: "Ey kitap Ehlî, haksız yere dininiz konusunda aşırı gitmeyin ve daha önce sapsınız, birçoğunu sapırmış ve dümdüz yoldan kaymış bir topluluğun heva (istek ve tutku)larına uymayın." (5/77)

De ki: "Ben, sizin Allah'tan başka tapmakta olduklarınıza tapmaktan nehyedildim." De ki: "Ben sizin heva (istek ve tutku)larınıza uymam; yoksa bu durumda ben şaşırıp sapsınız ve doğru yolu bulmamışlardan olurum." (6/56)

Ne oluyor ki size, kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalmanız dışında, O, size haram kıldıklarını ayrı ayrı açıklamışken, üzerinde Allah'ın ismi anılan şeyleri yemiyorsunuz? Gerçekten çoğu, bir ilim olmaksızın kendi heva (istek ve tutku)larıyla (kimilerini) sapırtıyorlar. Şüphesiz, sizin Rabbin haddi aşanları en iyi bilendir. (6/119)

De ki: "Gerçekten Allah'ın bunu haram kıldığına şahadet edecek şahidlerinizi getirin." Şayet onlar, şahadet edecek olurlarsa sen onlarla birlikte şahadet etme. Ayetlerimizi yalan sayanların ve ahirete inananların heva (istek ve tutku)larına uyma; onlar (birtakım güçleri ve varlıkları) Rablerine denk tutmaktadırlar. (6/150)

Eğer Biz dileseydik, onu bununla yükseltirdik. Ama o yere meyledi (veya yere saptı), hevasına uydular. Onun durumu, üstüne varsan dilini sarkıtıp soluyan, kendi başına bıraksa dilini sarkıtıp soluyan köpeğin durumu gibidir. İşte ayetlerimizi yalayan topluluğun durumu böyledir. Artık gerçek haberi onlara aktar. Ki düşünsünler. (7/176)

İşte böylece Biz onu (Kur'an'ı) Arapça bir hüküm olarak indirdik. Andolsun, sana gelen bu ilimden sonra, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir yardımcı, dost, ne bir koruyucu vardır. (13/37)

Öyleyse, ona inanmayı kendi hevasına uyan, sakın seni ondan alıkoymasın; sonra yıkıma uğrasın." (20/16)

Eğer hak, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olsaydı hiç tartışmasız, gökler, yer ve bunların içinde olan herkes (ve herşey) bozulmaya uğrardı. Hayır, Biz onlara kendi şan ve şeref (zikir)lerini getirmiş bulunuyoruz, fakat onlar kendi zikirlerinden yüz çeviriyorlar. (23/71)

Buna rağmen sana icabet etmeyecek olurlarsa, artık bil ki, onlar, gerçekten kendi heva (istek ve tutku)larına uymaktadırlar. Oysa Allah'tan bir kılavuz (doğru yol gösterici) olmaksızın, kendi istek ve tutkularına (hevasına) uyandan daha sapık kimdir? Şüphesiz Allah, zulmedenler için kavme hidayet vermez. (28/50)

Hayır, zulmedenler, hiçbir bilgiye dayanmaksızın kendi heva (istek ve tutku)larına uymuşlardır. Allah'ın saptırdığını kim hidayete erdirebilir? Onların hiçbir yardımcıları yoktur. (30/29)

Şu halde, sen bundan dolayı davet et ve emrolunduğun gibi doğru bir istikamet tuttur. Onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Ve de ki: "Allah'ın indirdiği her kitaba inandım. Aranızda adaletli davranmakla emrolundum. Allah, bizim de Rabbiniz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bizim, sizin amelleriniz sizindir. Bizimle aranızda 'deliller getirerek tartışma (ya, hucce- te gerek)' yoktur. Allah bizi bir araya getirip-toplayacaktır. Dönüş O'nadır." (42/15)

Sonra seni de bu emirden bir şeriat üzerine kıldı; öyleyse sen

ona uy ve bilmeyenlerin heva (istek ve tutku)larına uyma. (45/18)

Şimdi sen, kendi hevasını ilah edinen ve Allah'ın bir ilim üzere kendisini saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözü üstüne bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Artık Allah'tan sonra ona kim hidayet verecektir? Siz yine de öğüt alıp-düşünmüyor musunuz? (45/23)

Şimdi Rabbinden apaçık bir belge üzerinde bulunan kimse, kötü ameli kendisine 'süslü ve çekici gösterilmiş' ve kendi heva (istek ve tutku)larına uyan kimseler gibi midir? (47/14)

Onlardan kimi gelip seni dinler. Nitekim yanından çıkıp-gittikleri zaman, ilim verilenlere derler ki: "O biraz önce ne söyledi?" İşte onlar; Allah, onların kalplerini mühürlemiştir ve onlar kendi heva (istek ve tutku)larına uymuşlardır. (47/16)

O, hevadan (kendi istek, düşünce ve tutkularına göre) konuşmaz. (53/3)

Bu (putlar ise,) sizin ve atalarınızın (kendi istek ve öngörünüze göre) isimlendirdiğiniz (keyfi) isimlerden başkası değildir. Allah, onlarla ilgili 'hiçbir delil' indirmemiştir. Onlar, yalnızca zanna ve nefislerinin (alçak) heva (istek ve tutku) olarak arzu ettiklerine uyuyorlar. Oysa andolsun, onlara Rablerinden yol gösterici gelmiştir. (53/23)

Yalanladılar ve kendi heva (istek ve tutku)larına uydular; oysa her iş 'sonunda kendi amacına varıp karar kılacaktır.' (54/3)

Kim Rabbinin makamından korkar ve nefsi heva (istek ve tutku)lar dan sakındırırsa, (79/40)

HEYKEL

(Tura gitmesinin) Ardından Musa'nın kavmi süs eşyalarından böğürmesi olan bir buzağı heykelini (tapılacak ilah) edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onları bir yola da yönlendiremediğini (hidayete erdirmediğini) görmediler mi? Onu (tanrı) edindiler de, zulmedenler oldular. (7/148)

Böylece onlara böğüren bir buzağı heykeli döküp çıkardı, "İşte, sizin ve ilahınız, Musa'nın ilahı budur; fakat (Musa) unuttu" dediler. (20/88)

Hani babasına ve kavmine demişti ki: "Sizin, karşılarında bel büküp eğilmekte olduğunuz bu temsil heykeller nedir? (21/52)

Ona dilediği şekilde kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeyen kazanlar yaparlar. "Ey Davud ailesi, şükrederek çalışın." Kullarımdan şükredenler azdır. (34/13)

HİRİSTİYANLAR

Şüphesiz, iman edenler(ie) Yahudiler, Hıristiyanlar ve sabiiler(den kim) Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve salih amellerde bulunursa, artık onların Allah Katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/62)

Dediler ki: "Yahudi veya Hıristiyan olmayan hiç kimse kesin olarak cennete giremez." Bu, onların kendi kuruntulardır. De ki: "Eğer doğru sözlüseniz, kesin-kantınızı (burhan) getirin." (2/111)

Yahudiler dediler ki: "Hıristiyanlar bir şey (herhangi bir temel) üzere değillerdir"; Hıristiyanlar da: "Yahudiler bir şey üzere değillerdir" dediler. Oysa onlar, Kitabı okuyorlar. Bilmeyenler (bilgisizler) de, onların söylediklerinin benzerini söylemişlerdi. Artık Allah, kıyamet günü anlaşmazlığa düştükleri şeyde aralarında hüküm verecektir. (2/113)

Dediler ki: "Allah oğul edindi." O (bu yakıştırmadan) yücedir.

KURAN FİHRİSTİ

Hayır göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur tümü O'na gö-nül-den boyun eğmişlerdir. (2/116)

Sen onların dinlerine uymadıkça, Yahudi ve Hıristiyanlar sen-den kesinlikle hoşnut olacak değillerdir. De ki: "Şüphesiz doğru yol, Allah'ın (gösterdiği) yoludur." Eğer sana gelen bunca ilim-den sonra onların heva (arzu ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı. (2/120)

Dediler ki: "Yahudi veya Hıristiyan olun ki hidayete eresiniz." De ki: "Hayır, (doğru yol) Hanif (muvahhid) olan İbrahim'in dini(dir); O müşriklerden değildir." (2/135)

Yoksa siz, gerçekten İbrahim'in, İsmail'in, İshak'ın, Yakub'un ve torunlarının Yahudi veya Hıristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? De ki: "Siz mi daha iyi biliyorsunuz, yoksa Allah mı? Aislah'tan kendisinde olan bir şehadeti gizleyenden daha zalim olan kimdir? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir." (2/140)

Hani Allah İsa'ya demişti ki: "Ey İsa doğrusu senin hayatına Ben son vereceğim seni Kendime yükselteceğim seni inkâr edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkârâ sapanların üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca Banadır hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim." (3/55)

İbrahim, ne Yahudi idi, ne de Hıristiyanlı: ancak, O hanif (mu-vahhid) bir Müslümandı, müşriklerden de değildi. (3/67)

Ve: "Biz Hıristiyanlarız" diyenlerden kesin söz (misak) almıştık. Sonunda onlar kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. Böylece Biz de, kıyamete kadar aralarında kin ve düşmanlık saldık. Allah, yapageldikleri şeyi onlara haber verecektir. (5/14)

Andolsun "Şüphesiz Allah Meryem oğlu Mesih'tir." diyenler küfre düşmüştür. De ki: "O eğer Meryem oğlu Mesih'i onun ane-sini ve yeryüzündekilerin tümünü helak (yok) etmek isterse Allah'tan (bunu önlemeye) kim birşeye malik olabilir? Göklerin yerin ve bunlar arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır; dile-diğini yaratır. Allah herşeye güç yetirendir. (5/17)

Yahudi ve Hıristiyanlar: "Biz Allah'ın çocuklarıyız ve sevdikleri-yiz" dedi. De ki: "Peki ne diye sizi günahlarınızdan dolayı azab-landırıyor? Hayır siz O'nun yarattığından birer beşersiniz. O di-lediğini bağışlar dilelediğini azaplandırır. Göklerin yerin ve bunlar arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır. Son varış O'nadır." (5/18)

İncil sahipleri Allah'ın onda indirdikleriyle hükmetsinler. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse işte onlar fasık olanlardır. (5/47)

Andolsun "Şüphesiz Allah Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur): "Ey İsrailoğulları benim de Rabbin sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (5/72)

Ey iman edenler, Yahudi ve Hıristiyanları dostlar (veliler) edinmeyin; onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden onları kim dost edinirse, kuşkusuz onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğuna hidayet vermez. (5/51)

Gerçek şu ki, iman edenlerle Yahudiler, sabiiiler ve Hıristiyan-lardan Allah'a, ahiret gününe inanan ve salih amellerde bulun-anlar; onlar için korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklar-dır. (5/69)

Andolsun, insanlar içinde, mü'minlere en şiddetli düşman ola-

rak Yahudileri ve müşrikleri bulursun. Onlardan, iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da: "Hıristiyanlarız" diyenleri bulursun. Bu, onlardan (birtakım) papaz ve rahiplerin olması ve onların gerçekte büyüklük taslamamaları nedeniyle. (5/82)

Yahudiler: "Üzeyir Allah'ın oğludur" dediler; Hıristiyanlar da: "Mesih Allah'ın oğludur" dediler. Bu, onların ağızlarıyla söyle-meleridir; onlar, bundan önceki inkâr edenlerin sözlerini taklid ediyorlar. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar? (9/30)

Onlar Allah'ı bırakıp bilginlerini ve rahiplerini rablar (ilahlar) edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de.. Oysa onlar tek olan bir ilah'a ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilah yoktur. O bunların şirk koştukları şeylerden yücedir. (9/31)

Gerçekten iman edenler, Yahudiler, yıldız tapanlar (Sabii) Hıristiyanlar, ateşe tapanlar (Mecusi) ve şirk koşanlar; şüphesiz Allah, kıyamet günü aralarını ayıracaktır. Doğrusu Allah, herşeyin üzerinde şahid olandır. (22/17)

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (tü-rettiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik onlardan birçoğu da fa-sık olanlardır. (57/27)

HIRSIZ-HIRSIZLIK

Hırsız erkek ve hırsız kadının, (çalıp) kazandıklarına bir karşı-lık, Allah'tan, 'tekrarı önleyen kesin bir ceza' olmak üzere elleri-ni kesin. Allah üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (5/38)

Erzak yüklerini kendilerine hazırlayınca da, su kabını kardeşin-in yükü içine bıraktı, sonra bir münadî (şöyle) seslendi: "Ey kafile, sizler gerçekten hırsızsiniz." (12/70)

Allah adına, hayret!" dediler. "Siz de bilmişsiniz ki, biz (bu) yere bozgunculuk çıkarmak amacıyla gelmedik ve biz hırsız değiliz." (12/73)

Dediler ki: "Şayet çalmış bulunuyorsa, bundan önce onun kar-deşi de çalmıştı." Yusuf bunu kendi içinde saklı tuttu ve bunu onlara açıklamadı (ve içinden): "Siz daha kötü bir konumdasınız" dedi. "Sizin düzmekte olduklarınızı Allah daha iyi bilir." (12/77)

Dönün babanıza ve deyin ki: '-Ey babamız, senin oğlun gerçekte-n hırsızlık etti. Biz, bildiğimizden başkasına şahitlik etmedik. Biz gaybın kollayıcıları değiliz." (12/81)

Ey Peygamber, mü'min kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koş-mamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldür-memek, elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak), ma'ruf (iyi, güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek üzere, sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman, onların biat-larını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (60/12)

HİBE

Ey Peygamber, gerçekten Biz sana ücretlerini (mehirlerini) ver-diğin eşlerini ve Allah'ın sana ganimet olarak verdikleri (savaş esirleri)nden sağ elinin malik olduğu (cariyeler) ile seninle birlik-te hicret eden amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kız-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

larını ve teyzenin kızlarını helal kıldık; bir de, kendisini peygambere hibe eden ve peygamberin kendisini almak istediği mü'min bir kadını da, -mü'minler için olmaksızın yalnızca sana has olmak üzere- (senin için helal kıldık). Biz, kendi eşleri ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) konusunda onlar (mü'minler) üzerine neyi farz kıldığımızı bildik (size bildirdik). Böylelikle senin için hiç bir güçlük olmasın. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/50)

HİCR HALKI

Andolsun Hicr halkı da gönderilen (elçileri) yalanlamışlardır. (15/80)

HİCRET

Şüphesiz iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cehd edenler (çaba harcayanlar); işte onlar, Allah'ın rahmetini umabilirler. Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (2/218)

Nitekim Rableri onlara (dualarını kabul ederek) cevap verdi: "Şüphesiz Ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden bir işte bulunmanın işini boşa çıkarmam. Sizin kiminiz kiminizdendir. İşte, hicret edenlerin, yurtlarından sürülüp-çıkarılanların ve yolunda işkence görenlerin, çarpışıp öldürülenlerin, mutlaka kötülüklerini örteceğim ve onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. (Bu,) Allah Katından bir karşılık (sevap)tır. (O) Allah, karşılığın (sevabın) en güzeli O'nun Katındadır." (3/195)

Onlar, kendilerinin inkâra sapmaları gibi sizin de inkâra sapmanızı istedikler. Böylelikle bir olacaktınız. Öyleyse Allah yolunda hicret edinceye kadar onlardan veliler (dostlar) edinmeyin. Şayet yine yüz çevirilirse, artık onları tutun ve her nerede ele geçirirseniz öldürün. Onlardan ne bir veli (dost) edinin, ne de bir yardımcı. (4/89)

Melekler kendi nefislerine zulmedenlerin hayatına son verecekleri zaman derler ki: "Nerde idiniz?" Onlar: "Biz, yeryüzünde zayıf bırakılmışlar (müstaz'af'lar) idik." derler. (Melekler de:) "Hicret etmeniz için Allah'ın arzı geniş değil miydi?" derler. İşte onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü yataktır o? (4/97)

Allah yolunda hicret eden, yeryüzünde barınacak çok yer de bulur, genişlik (ve bolluk) da. Allah'a ve Resül'üne hicret etmek üzere evinden çıkan, sonra kendisine ölüm gelen kişinin ecri şüphesiz Allah'a düşmüştür. Allah, bağışlayıcıdır, esirgeyicidir. (4/100)

Gerçek şu ki, iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte birbirlerinin velisi olanlar bunlardır. İman edip hicret etmeyenler, onlar hicret edinceye kadar, sizin onlara hiçbir şeyle velayetiniz yoktur. Ama din konusunda sizden yardım isterlerse, yardım üzerinize bir yükümlülüktür. Ancak, sizlerle onlar arasında anlaşma bulunan bir topluluğun aleyhinde değil. Allah, yaptıklarınızı görendir. (8/72)

İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cehd edenler (çaba harcayanlar) ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte gerçek mü'min olanlar bunlardır. Onlar için bir bağışlanma ve üstün bir rızık vardır. (8/74)

Bundan sonra iman edip hicret edenler ve sizinle birlikte cehd edenler, işte onlar sizdendir. Akrabalar (mirasta) Allah'ın Kitabına göre, birbirlerine (mirasta) önceliklidir. Doğrusu Allah herşeyi bilendir. (8/75)

İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd edenlerin Allah Katında büyük dereceleri vardır. İş-

te 'kurtuluşa ve mutluluğa' erenler bunlardır. (9/20)

Zulme uğratıldıktan sonra, Allah yolunda hicret edenleri dünyada şüphesiz güzel bir biçimde yerleştireceği; ahiret karşılığı ise daha büyüktür. Bilmizi olsalardı. (16/41)

Sonra gerçekten Rabbin, işkenceye uğratıldıktan sonra hicret edenlerin, ardından çaba harcayıp, sabredenlerin (destekçisidir). Şüphesiz senin Rabbin, bundan sonra da gerçekten bağışlayandır, esirgeyendir. (16/110)

Allah yolunda hicret edip öldürülen veya ölenlere gelince muhakkak Allah, onları güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Şüphesiz Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır. (22/58)

Sizden, faziletli ve varlıklı olanlar, yakınlarla, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte eksiltme yapmasınlar, affetsinler ve hoşgörsünler. Allah'ın sizi bağışlamasını sevmez misiniz? Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (24/22)

Bunun üzerine Lut ona iman etti ve dedi ki: "Gerçekten ben, Rabbime hicret edeceğim. Çünkü şüphesiz O, güçlü ve üstün olanıdır, hüküm ve hikmet sahibidir." (29/26)

Ey Peygamber, gerçekten Biz sana ücretlerini (mehirlerini) verdiğimiz eşlerini ve Allah'ın sana ganimet olarak verdikleri (savaş esirleri)nden sağ elinin malik olduğu (cariyeler) ile seninle birlikte hicret eden amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kızlarını ve teyzenin kızlarını helal kıldık; bir de, kendisini peygambere hibe eden ve peygamberin kendisini almak istediği mü'min bir kadını da, -mü'minler için olmaksızın yalnızca sana has olmak üzere- (senin için helal kıldık). Biz, kendi eşleri ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) konusunda onlar (mü'minler) üzerine neyi farz kıldığımızı bildik (size bildirdik). Böylelikle senin için hiçbir güçlük olmasın. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/50)

Kendilerinden önce o yurdu (Medine'yi) hazırlayıp imanı (gönüllerine) yerleştirenler ise, hicret edenleri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç (arzusu) duymazlar. Kendilerinde bir açıklık (ihtiyaç) olsa bile (kardeşlerini) öz nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin 'cimri ve bencil tutkularından' korunmuşsa, işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır. (59/9)

Ey iman edenler, mü'min kadınlar hicret edince size geldikleri zaman, onları imtihan edin. Allah, onların imanlarını daha iyi bilendir. Şayet (gerçekten) mü'min kadınlar olduklarını bilip-öğrenirseniz, artık sakın onları kafirlerle geri çevirmeyin. (Çünkü) Ne bunlar onlara helaldir, ne onlar bunlara helaldir. Onlara (kafir kocalarına kendileri için) harcadıklarını verin. Onlara (hicret eden mü'min kadınlara) ücretlerini (mehirlerini) verdiğiniz takdirde onları nikahlamazınız size bir güçlük yoktur. Kafir (kadın)ların ismetlerini (nikahlarını) tutmayın ve (onlar için) harcadıklarını isteyin. Onlar da (mü'min kadınlara) harcadıklarını istesinler. Bu, Allah'ın hükmüdür; sizin aranızda hükmeder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (60/10)

HİDAYET

Ramazan ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah size kolaylık diler zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz. (2/185)

De ki: "Eğer babalarınız çocuklarınız kardeşleriniz eşleriniz aşi-

KURAN FİHRİSTİ

retiniz kazandığınız mallar az kâr getireceğinden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler sizlere Allah'tan O'nun Resûlü'nden ve O'nun yolunda cehd etmekten daha sevimli ise artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/24)

Şimdi sen kendi hevasını ilah edinen ve Allah'ın bir ilim üzere kendisini saptırdığı kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözü üstüne bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Artık Allah'tan sonra ona kim hidayet verecektir? Siz yine de öğüt alıp-düşünmüyor musunuz? (45/23)

İşte onların ilimden yana ulaşabildikleri (son sınır) budur. Şüphesiz senin Rabbin; Kendi yolundan sapanı en iyi bilen O'dur ve hidayet bulanı da en iyi bilen O'dur. (53/30)

HİKMET

Dediler ki: "Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın." (2/32)

Rabbimiz, içlerinden onlara bir elçi gönder, onlara ayetlerini okusun, kitabı ve hikmeti öğretsin ve onları arındırsın. Şüphesiz, Sen güçlü ve üstün olansın, hüküm ve hikmet sahibisin." (2/129)

Öyle ki size, kendinizden, size ayetlerimizi okuyacak, sizi arındıracak, size Kitap ve hikmeti öğretecek ve bilmediklerinizi bildirecek bir elçi gönderdik. (2/151)

Size, apaçık belgeler (ayetler) geldikten sonra yine ayağınız kayarsa, bilin ki Allah, gerçekten üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (2/209)

Hem dünya (konusun)da, hem ahiret (konusunda). Ve sana yetimleri sorarlar. De ki: "Onları ıslah etmek (yararlı kılmak) hayırlıdır. Eğer onları aranızda katarsanız, artık onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah bozgun (fesad) çıkararı ıslah ediciden bilir (ayırdeder). Eğer Allah dileseydi size güçlük çıkarırdı. Şüphesiz Allah güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/220)

Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini tamamlamışlarsa, onları ya güzellikle tutun ya da güzellikle bırakın. Fakat haklarını ihlal edip zarar vermek için onları (yanınızda) tutmayın. Kim böyle yaparsa artık o, kendi nefesine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini oyun (konusu) edinmeyin ve Allah'ın size verdiği nimeti ve size öğüt olarak indirdiği Kitab'ı ve hikmeti anın. Allah'tan korkup-sakinin ve bilin ki, Allah herşeyi bilendir. (2/231)

İçinizde ölüp de (geride) eşler bırakanlar, (evlerinden) çıkarılmaksızın, bir yıla kadar yararlanmaları için eşlerine vasiyet (bıraksınlar). Ama onlar, (kendiliklerinden) çıkarılsa, artık onların maruf (meşru) olarak kendileri için yaptıklarından dolayı size sorumluluk yoktur. Allah güçlü ve üstün olandır. Hüküm ve hikmet sahibidir. (2/240)

Böylece onları, Allah'ın izniyle yenilgiye uğrattılar. Davud Calut'u öldürdü. Allah da ona mülk ve hikmet verdi; ona dilediğinden öğretti. Eğer Allah'ın, insanların bir kısmı ile bir kısmını defî (engellemesi) olmasaydı, yeryüzü mutlaka fesada uğradı. Ancak Allah, alemlere karşı büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. (2/251) Hani İbrahim: "Rabbim, bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster" demişti. (Allah ona:) "İnanmıyor musun?" deyince, "Hayır (inandım), ancak kalbimin tatmin olması için" dedi. "Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştırdı, sonra onları (parçalayıp) her bir parçasını bir dağın üzerine bırak, sonra da onları çağır. Sana koşarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır,

hüküm ve hikmet sahibidir." (2/260)

Kime dilerse hikmeti ona verir; şüphesiz kendisine hikmet verilene büyük bir hayır da verilmiştir. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (2/269)

Döl yataklarında size dilediği gibi suret veren O'dur. O'ndan başka ilah yoktur; üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (3/6)

Ona kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecek." (3/48)

Bunları Biz sana ayetlerden ve hikmetli zikr'den (Kur'an'dan) okuyoruz. (3/58)

Şüphesiz bu, gerçek bir olayın haberidir. Allah'tan başka ilah yoktur. Ve şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (3/62)

Hani Allah peygamberlerden 'kesin bir söz (misal)' almıştı: "Andolsun size Kitap ve hikmetten verip sonra size beraberinizdeki doğrulayan bir elçi geldiğinde, ona kesin olarak iman edecek ve ona yardımda bulunacaksınız." demişti ki: "Bunu ikrar ettiniz ve bu ağır yükümü aldınız mı?" Onlar: "İkrar ettik" demişlerdi de "Öyleyse şahid olun, ben de sizinle birlikte şahid olanlardanım," demişti. (3/81)

Allah bunu (yardımı) size ancak bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla tatmin bulsun diye yaptı. 'Yardım ve zafer' (nusret) ancak üstün ve güçlü, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ın Katındandır. (3/126)

Andolsun ki Allah, mü'minlere, içlerinde kendilerinden onlara bir peygamber göndermekle lütufta bulunmuştur. (Ki O) Onlara ayetlerini okuyor, onları arındırıyor ve onlara Kitabı ve hikmeti öğretiyor. Ondan önce ise onlar apaçık bir sapıklık içindeydiler. (3/164)

Çocuklarınız konusunda Allah, erkeğe iki dişinin hissesi kadar tavsiye eder. Eğer onlar ikiden çok kadın ise (ölünün) geride bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Kadın (veya kız) bir tek ise, bu durumda yarısı onundur. (Ölenin) Bir çocuğu varsa, geriye bıraktığından anne ve babadan her biri için altıda bir, çocuğu olmayıp da anne ve baba ona mirasçı ise, bu durumda annesi için üçte bir vardır. Onun kardeşleri varsa o zaman annesi için altıda bir'dir. (Ancak bu hükümler, ölenin) Ettiği vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Babalarınız, oğullarınız, siz onların hangilerinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. (Bunlar) Allah'tan bir farzdır. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/11)

Allah'ın (kabulünü) üzerine aldığı tevbe, ancak cehalet nede niyle kötülük yapanların, sonra hemencek tevbe edenlerin (kidir). İşte Allah, böylelerinin tevbelerini kabul eder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/17)

Sağ ellerinizin malik olduğu (cariyeler) dışındaki kadınlardan 'evli ve özgür' olanlarla da (evlenmeniz haramdır.) Bunlar, Allah'ın üzerinize yazdığıdır. Bunların dışında kalanı iffetlerini koruyup fuhuşta bulunmamak üzere mallarınızla (mehir vere rek) evlenecek kadın aramanız size helal kılındı. Öyleyse onlardan heri şeyle (veya ne kadar) yararlandıysanız, onlara ücret (mehir)langisi tesbit edildiği miktarıyla ödeyin. Miktarın tesbitinden sonra, karşılıklı hoşnud olduğunuz bir şey konusunda üstünüze bir sorumluluk yoktur. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/24)

Allah, size açıklayarak anlatmak, sizi sizden öncekilerin sünnetine iletmek ve tevbelerinizi kabul etmek ister. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/26)

Yoksa onlar, Allah'ın Kendi fazlından insanlara verdiklerini mi

Harun Yahya (Adnan Oktar)

kıskanıyorlar? Doğrusu Biz, İbrahim ailesine Kitabı ve hikmeti verdik; onlara büyük bir mülk de verdik. (4/54)

Ayetlerimiz karşı inkâra sapanları şüphesiz ateşe sokacağız. Derileri yanıp döküldükçe, azabı tadmaları için onları başka derilerle değiştireceğiz. Gerçekten, Allah, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/56)

Bir mü'mine, -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda anlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise, kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

(Düşmanınız olan) Topluluğu aramakta gevşeklik göstermeyin. Siz acı çekiyorsanız, şüphesiz onlar da, sizin acı çektiğiniz gibi acı çekiyorlar. Oysa siz, onların umud etmediklerini Allah'tan umuyorsunuz. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/104)

Kim bir günah kazanırsa, o ancak kendi nefsi aleyhinde onu kazanmıştır. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/111)

Eğer Allah'ın fazlı ve rahmeti senin üzerinde olmasaydı, onlardan bir grup, seni de sapırmak için tasarı kurmuştu. Oysa onlar, ancak kendi nefislerini sapırırlar ve sana hiçbir şeyle zarar veremezler. Allah, sana Kitabı ve hikmeti indirdi ve sana bilmediklerini öğretti. Allah'ın üzerinizdeki fazlı çok büyüktür. (4/113) Eğer ikisi ayrılacak olurlarsa, Allah her birine 'genişlik (rızkı ve ihsan) kaynaklarından' kazandırır (ihtiyaçlardan korur.) Allah, (rahmetiyle) geniş olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/130) Hayır; Allah onu Kendine yükseltti. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/158)

Elçiler; müjdeciler ve uyarıcılar olarak (gönderildi). Öyle ki elçilerden sonra insanların Allah'a karşı (savunacak) delilleri olsun. Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/165)

Ey insanlar, şüphesiz elçi size Rabbinizden hakla geldi. Öyleyse iman edin, sizin için hayırlıdır. Eğer inkâra saparsanız, şüphesiz göklerde olanların ve yerde olanların tümü Allah'ındır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/170)

Hırsız erkek ve hırsız kadını, (çalıp) kazandıklarına bir karşılık, Allah'tan, "tekrarı önleyen kesin bir ceza" olmak üzere ellerini kesin. Allah üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (5/38)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhul-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihiridir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri pöskürtmüştüm." (5/110)

O, kulları üzerinde kahredici olandır. O, hüküm ve hikmet sahibidir, haberdar olandır. (6/18)

O, gökleri ve yeri hak olarak yaratandır. O'nun "ol" dediği gün (herşey) oluverir, O'nun sözü haktır. Sur'a üfürüldüğü gün, mülk O'nundur. O, gaybı ve müşahede edilebileni bilendir. O, hüküm ve hikmet sahibi olandır, haberdar olandır. (6/73)

Bu, İbrahim'e, kavmine karşı verdiğimiz delilimizdir. Biz, dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Şüphesiz senin Rabbin, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir. (6/83)

Bunlar, kendilerine kitap, hikmet ve peygamberlik verdiklerimizdir. Eğer bunları tanımayıp-küfre sapıyorlarsa, andolsun, Biz buna (karşı) inkâra sapmayan bir topluluğu vekil kılmışızdır. (6/89)

Onların tümünü toplayacağı gün: "Ey cin topluluğu insanlardan çoğunu (ayartıp kendinize kullar) edindiniz" (diyecek). İnsanlardan onların dostları derler ki: "Rabbimiz, kimimiz kimimizden yararlardı ve bizim için tesbit ettiğin süreye ulaştık." (Allah) Diyecek ki: "Allah'ın dilediği dışta olmak üzere, ateş sizin içinde süresiz kalacağınıza konaklama yerinizdir." Şüphesiz Rabbin, hüküm ve hikmet sahibi olandır, bilendir. (6/128)

Allah, bunu, yalnızca bir müjde ve kalblerinizin tatmin bulması için yapmıştı; (yoksa) Allah'ın Katından başkasında nusret (zafer ve yardım) yoktur. Hiç şüphesiz Allah üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/10)

Münafıklar ve kalblerinde hastalık olanlar şöyle diyorlardı: "Bunları (Müslümanları) dinleri aldattı." Oysa kim Allah'a tevekkül ederse, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/49)

Ve onların kalblerini uzlaştırdı. Sen, yeryüzündekilerin tümünü harcasaydın bile, onların kalblerini uzlaştıramazdın. Ama Allah, aralarını bulup onları uzlaştırdı. Çünkü O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/63)

Hiçbir peygambere, yeryüzünde kesin bir zafer kazanıncaya kadar esir alması yakışmaz. Siz dünyanın geçici yararını istiyorsunuz. Oysa Allah (size) ahireti istemektedir. Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/67)

Eğer sana ihanet etmek isterlerse, onlar daha önce Allah'a da ihanet etmişlerdi; böylece O da, "bozguna uğramaları (için) sana imkan vermişti." Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/71)

Ve kalblerindeki öfkeyi gidersin. Allah dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/15)

Siz O'na (peygambere) yardım etmezseniz, Allah O'na yardım etmiştir. Hani kâfirler ikiden biri olarak O'nu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyor: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizim beraberdir." Böylece Allah O'na 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmişti, O'nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkâra edenlerin de kelimesini (inkâr çağrılarını) alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi, yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/40)

Sadakalar, -Allah'tan bir farz olarak- yalnızca fakirler, düşkünlere, (zekat) işinde görevli olanlar, kalbleri ısındırılacaklar, köleler, borçlular, Allah yolunda (olanlar) ve yolda kalmış(lar) içindir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/60)

Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve Allah'a ve Resûl'üne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz, Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/71)

Bedeveler inkâr ve nifak bakımından daha şiddetlidir. Allah'ın el-

KURAN FİHRİSTİ

çisine indirdiği sınırları bilmemeye de onlar daha 'yatkın ve el-verişlidir.' Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/97)

Diğer bir kısmı, Allah'ın emri için ertelenmişlerdir. O, bunları, ya azablandırarak veya tevbelerin kabul edecektir. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/106)

Onların kalbleri parçalanmadıkça, kurdukları bina kalblerinde bir şüphe olarak sürüp-gidecektir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/110)

Elif, Lam, Ra. Bunlar, hikmetli Kitabın ayetleridir. (10/1)

Elif, Lam, Ra. (Bu,) Ayetleri muhkem kılınmış, sonra hüküm ve hikmet sahibi ve herşeyden haberdar olan (Allah) tarafından birer birer (bölüm bölüm) açıklanmış bir Kitap'tır (ki): (11/1)

Böylece Rabbin seni seçkin kılacak, sözlerin yorumundan (kaynaklanan bir bilgiyi) sana öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a (nimetini) tamamladığı gibi senin ve Yakub ailesinin üzerindeki nimetini tamamlayacaktır. Elbette Rabbin, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." (12/6)

(Şehre dönüp durumu babalarına aktarınca o:) "Hayır" dedi. "Nefsiniz sizi yanıltıp (böyle) bir işe sürüklemiş. Bundan sonra (bana düşen) güzel bir sabırdır. Umulur ki Allah (pek yakın bir gelecekte) onların tümünü bana getirir. Çünkü O, bilen, hüküm ve hikmet sahibi olan kendisidir." (12/83)

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbin onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rabbin, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bilen, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (12/100)

Biz hiçbir elçiyi, kendi kavminin dilinden başkasıyla göndermedik ki, onlara apaçık anlatsın. Böylece Allah, dilediğini şaşırtıp saptırır, dilediğini hidayete erdirir. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (14/4)

Ve şüphesiz senin Rabbin, O, onları haşredecektir. Gerçekten O, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir. (15/25)

Ahirete inanmayanların kötü örnekleri vardır, en yüce örnekler ise Allah'a aittir. O, güç sahibi olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (16/60)

Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel bir biçimde mücadele et. Şüphesiz senin Rabbin yolundan sapanı bilendir ve hidayete ereni de bilendir. (16/125)

Bunlar, Rabbinin sana hikmet olarak vahyettiği şeylerdir. Rabbin ile beraber başka ilahlar kılma, yoksa yerilmiş, kovulmuş olarak cehenneme bırakılırsın. (17/39)

(Çocuğun doğup büyümesinden sonra ona dedi ki:) "Ey Yahya, Kitabı kuvvetle tut." Daha çocuk iken ona hikmet verdik. (19/12)

Biz senden önce hiçbir Resul ve Nebi göndermiş olmayalım ki, o bir dilekte bulunduğu zaman, şeytan, onun dilediğine (bir kuşku veya sapma unsuru) katıp bırakmış olmasın. Ama Allah, şeytanın katıp-bırakmalarını giderir, sonra kendici ayetlerini sağlamlaştırıp-pekiştirir. Allah, gerçekten bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (22/52)

Eğer Allah'ın sizin üzerinize fazla ve rahmeti olmasaydı ve Allah gerçekten tevbeleri kabul eden hüküm ve hikmet sahibi olmasaydı (ne yapardınız)? (24/10)

Allah size ayetleri açıklıyor; Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/18)

Ey iman edenler, sağ ellerinizin malik olduğu ile sizden olup da

henüz erginlik çağına ermemiş olan (çocuk)lar, (odalarınıza girmek için şu) üç vakitte izin istesinler: Sabah namazından önce, öğleyin üstünüzü çıkardığınız vakit ve yatsı namazından sonra. (Bu) Üçü sizin için mahrem (vakitler)dir. Bunların dışında size de, onlara da bir sakınca yoktur; onlar yanınızda dolaşabilirler, birbirinizin yanında olabilirsiniz. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklamaktadır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/58)

Sizden olan çocuklar, erginlik çağına erdikleri zaman, kendilerinden öncekilerin izin istediği gibi, bundan böyle izin istesinler. İşte Allah, ayetlerini size böyle açıklar. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/59)

Sizden korkunca da hemen aranızdan kaçtım; sonra Rabbin bana hüküm (ve hikmet) verdi ve beni gönderilen (elçilerden) kıldı." (26/21)

Rabbin, bana hüküm (ve hikmet) başla ve beni salih olanlara kat:" (26/83)

Hiç şüphesiz, bu Kur'an, sana, hüküm ve hikmet sahibi olan, (ve herşeyi gerçekçiyile) bilen (Allah'ın) Katından ilka edilmekte-dir. (27/6)

Ey Musa, gerçekten Ben, güçlü ve üstün, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ım." (27/9)

O, erginlik çağına ulaşmış olgunlaşınca, ona bir 'hüküm ve hikmet' ve ilim verdik. Biz iyilikte bulunanları işte böyle ödüllendiririz. (28/14)

Andolsun, ilk nesilleri yıkıma uğrattıktan sonra, Musa'ya, insanlar için (gözleri hikmetle açıp aydınlatacak) basiretler, hidayet ve rahmet olmak üzere Kitap verdik. Umulur ki, öğüt alıp-düşünürler diye. (28/43)

Bunun üzerine Lut ona iman etti ve dedi ki: "Gerçekten ben, Rabbime hicret edeceğim. Çünkü şüphesiz O, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (29/26)

Allah, Kendi dışında hangi şeye tapıklarını şüphesiz bilir. O, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (29/42)

Yaratmayı başlatan, sonra onu iade edecek olan O'dur; bu O'na göre pek kolaydır. Göklere ve yerde en yüce misal O'nundur. O, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (30/27)

Bunlar hikmetli Kitabın ayetleridir; (31/2)

Orada ebedi olarak kalıcıdır. Allah'ın va'di haktr. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (31/9)

Andolsun, Lukman'a "Allah'a şükret" diye hikmet verdik. Kim şükrederse, artık o, kendi lehine şükreder. Kim inkâr ederse, artık şüphesiz, (Allah,) Gani (hiç kimseye ve hiçbir şeye muhtaç olmayan)dır, Hamiddir (hamd yalnızca O'na aittir). (31/12)

Eğer yeryüzündeki ağaçların tümü kalem ve deniz de onun ardından yedi deniz daha eklenerek- (mürekkep) olsa, yine de Allah'ın kelimeleri (yazmakla) tükenmez. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (31/27)

Ey Peygamber, Allah'tan sakın, kafirlere ve münafıklara itaat etme. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (33/1)

Evlerinizde okunmakta olan Allah'ın ayetlerini ve hikmeti hatırlayın. Şüphesiz Allah, latiftir, haberdar olandır. (33/34)

Hamd, göklere ve yerde olanların tümü kendisine ait olan Allah'ındır; ahirette de hamd O'nundur. O, hüküm ve hikmet sahibidir, haber alandır. (34/1)

De ki: "O'na (kulluk etmede) eklemekte olduğunuz ortakları bana gösterin. Asla (onlar ona gerçek ortak olamazlar); hayır, O, güçlü ve üstün olan, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'tır." (34/27)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Allah, insanlar için rahmetinden her neyi açacak olsa, artık onu kısip-tutacak yoktur; her neyi kısar-tutarsa, artık onu da ondan sonra salıverecek yoktur. O, üstün ve güçlü olan, hüküm ve hikmet sahibidir. (35/2)

Andolsun hikmetli Kur'an'a, (36/2)

Onun mülkünü güçlendirmiştik. Ona hikmet ve anlatım çarpıcılığını vermiştik. (38/20)

(Bu) Kitabın indirilmesi, üstün ve güçlü olan, hüküm ve hikmet sahibi Allah (Katin)dandır. (39/1)

Rabbimiz, onları Adn cennetlerine sok ki onlara (bunu) va'dettin; babalarından, eşlerinden ve soylarından salih olanları da. Gerçekten Sen, üstün ve güçlü olansın, hüküm ve hikmet sahibisin." (40/8)

Batıl, ona önünden de, ardından da gelemmez. (Çünkü Kur'an,) Hüküm ve hikmet sahibi, çok övülen (Allah)tan indirilmedi. (41/42)

Kendisizle Allah'ın konuşması, bir beşer için olacak (şey) değildir; ancak bir vahy ile ya da perde arkasından veya bir elçi gönderip kendi izniyle dilediğine vahyetmesi (durumu) başka. Gerçekten O, yüce olan, hüküm ve hikmet sahibidir. (42/51)

Şüphesiz o, Bizim Katımızda olan Ana Kitap'tadır; çok yücedir, hüküm ve hikmet doludur. (43/4)

İsa, açık belgelerle gelince, dedi ki: "Ben size bir hikmetle geldim ve hakkında ihtilafa düşüklerinizin bir kısmını size açıklamak için de. Öyleyse Allah'tan sakının ve bana itaat edin." (43/63)

Göklerde ilah ve yerde ilah O'dur. O, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir. (43/84)

Ki onda (o gecede) her hikmetli iş ayrılır. (44/4)

Kitabın indirilmesi, üstün ve güçlü olan, hüküm ve hikmet sahibi Allah'tandır. (45/2)

Göklerde ve yerde büyüklük O'nundur. O, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (45/37)

Kitabın indirilmesi, üstün ve güçlü, hüküm ve hikmet sahibi Allah'tandır. (46/2)

Mü'minlerin kalplerine, imanlarına iman katıp-arttırsınlar diye, 'güven duygusu ve huzur' indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır: Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (48/4)

Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah, üstün ve güçlü olan, hüküm ve hikmet sahibidir. (48/7)

Ve alacakları birçok ganimetleri de. Allah, üstün ve güçlü olan, hüküm ve hikmet sahibidir. (48/19)

Allah'tan bir fazl (bir ihsan ve lütuf) ve bir nimet olarak. Allah, bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (49/8)

(Bunlar,) 'İçten Allah'a yönelen' her kul için 'hikmetle bakan bir iç göz' ve bir zikirdir. (50/8)

Dediler ki: "Öyle. (Bunu) Senin Rabbin buyurdu. Çünkü O, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir." (51/30)

(Ki her biri) Doruğunda-olgunlaşmış hikmettir. Fakat uyarımlar bir yarar sağlamıyor. (54/5)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih etmiştir. O, üstün ve güçlü (aziz) olan, hüküm ve hikmet sahibidir. (57/1, 59/1, 61/1)

Rabbimiz, bizi inkâr edenler için fitne (deneme konusu) kılma ve alıcıyla Rabbimiz. Şüphesiz Sen, üstün ve güçlüsün, hüküm ve hikmet sahibisin." (60/5)

Ey iman edenler, mü'min kadınlar hicret ederek size geldikleri zaman, onları imtihan edin. Allah, onların imanlarını daha iyi bilendir. Şayet (gerçekten) mü'min kadınlar olduklarını bilip-öğre-

nirseniz, artık sakın onları kafirlere geri çevirmeyin. (Çünkü) Ne bunlar onlara helaldir, ne onlar bunlara helaldir. Onlara (kafir kocalarına kendileri için) harcadıklarını verin. Onlara (hicret eden mü'min kadınlara) ücretlerini (mehirlerini) verdiğiniz takdirde onları nikahlanamazda size bir güçlük yoktur. Kafir (kadın)ların ismetlerini (nikahlarını) tutmayın ve (onlar için) harcadıklarını isteyin. Onlar da (mü'min kadınlara) harcadıklarını istesinler. Bu, Allah'ın hükmüdür; sizin aranızda hükmeder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (60/10)

O, ümmîler içinde, kendilerinden olan ve onlara ayetlerini okuyan, onları arındırıp-temizleyen ve onlara kitap ve hikmeti öğreten bir elçi gönderendir. Oysa onlar, bundan önce gerçekten açıkça bir sapıklık içinde idiler. (62/2)

Ve henüz kendilerine ulaşip-katılmamış olan diğerlerine de (peygamber gönderilmiştir); O (Allah), üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (62/3)

Kendilerine Tevrat yükletilip de sonra onu (içindeki derin anlamları, hikmet ve hükümleriyle gereği gibi) yüklenmemiş olanların durumu, koskoca kitap yükü taşıyan eşegin durumu gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlayan kavmin durumu ne kötüdür. Allah, zalim bir kavmi hidayete erdirmez. (62/5)

Gayb da, müşahede edilebileni de bilen, Aziz (üstün ve güçlü), Hakim (hüküm ve hikmet sahibi)dir. (64/18)

Allah, yeminlerinin (keffaretle) çözümlmesini size farz (veya meşru) kıldı. Allah, sizin mevlanız (sahibinizi, yardımcınızı)dır. O, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (66/2)

Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Gerçekten Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (76/30)

HİLE
Size bir iyilik dokununca tasalanırlar, size bir kötülük isabet ettiğindenye buna sevinirler. Eğer siz sabredere ve sakınırsanız, onların 'hileli düzenleri' size hiçbir zarar veremez. Şüphesiz, Allah, yapmakta olduklarını kuşatandır. (3/120)

İman edenler Allah yolunda savaşır; inkar edenler ise tağut yolunda savaşır; öyleyse şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır. (4/76)

Böylece Biz, her ülkenin önde gelenlerini -orada hileli -düzenler kursunlar diye- oranın suçlu-günahkarları kıldık. Oysa onlar, hileli-düzeni ancak kendilerine kurarlar da bunun suuruna varmazlar. (6/123)

Onlara ne zaman bir ayet gelse, derler ki: "Allah'ın elçilerine verilen bir benzeri bize de verilene kadar biz kesin olarak inanmayacağız." Allah, elçiliğini nereye vereceğini daha iyi bilir. Bu, suçlu-günahkarlara, kurdukları hileli-düzenleri nedeniyle şiddetli bir azab ve Allah Katında bir küçüklük isabet edecektir. (6/124)

İşte size böyle... Gerçekten Allah, kâfirlerin hileli-düzenlerini boşa çıkarıcıdır. (8/18)

İnsanlara, şiddetli bir sıkıntı dokunduktan sonra, bir rahmet dokundurduğumuz zaman, ayetlerimiz konusunda hileli bir düzen kurmak (bir entrika çevirmek) onlar için (bir alışkanlık ve kötü bir edim)dir. De ki: "Düzen kurmada (karşılık vermede) Allah daha hızlıdır. Şüphesiz, Bizim elçilerimiz, sizin 'geliştirmekte olduğunuz düzenleri' yazmaktadır." (10/21)

Böylece Rabbi, duasını kabul etti ve onların hileli düzenlerini kendisinden uzaklaştırdı. Çünkü O, işitendir, bilendir. (12/34)

Hükümdar dedi ki: "Onu bana getirin." Ona elçi geldiğinde (Yusu): "Efendine (Rabbine) dön de ona sor: "Ellerini kesen o ka-

KURAN FİHRİSTİ

dınların durumu neydi? Doğrusu benim Rabbim, onların hileli düzenlerini gerçekten bilendir." (12/50)

(Yusuf aracıya şunu söyledi:) "Bu, (itiraf Vezirin) yokluğunda gerçekten kendisine ihanet etmediğimi ve gerçekten Allah'ın ihanet edenlerin hileli-düzenlerini başarıya ulaştırmadığını kendisinin de bilip öğrenmesi içindi." (12/52)

Bu, sana vahyettiğimiz gayb haberlerindedir. Yoksa onlar, (Yusuf'un kardeşleri) o hileli-düzeni kurarlarken, yapacakları işe topluca karar verdikleri zaman sen yanlarında değildin. (12/102)

Her nefsin bütün kazandıkları üzerinde gözetici olana mı (baş kaldırılır?) Onlar Allah'a ortaklar koştular. De ki: "Bunları adlandırdın (bakalım). Yoksa siz yeryüzünde bilmeyeceği bir şeyi O'na haber mi veriyorsunuz? Yoksa sözün zahirine (veya boş ve süslü olanına)mi (kanıyorsunuz)? Hayır, inkâr edenlere kendi hileli-düzenleri süslü-çekici gösterilmiştir ve onlar (doğru) yoldan alıkonulmuşlardır. Allah, kimi saptırsa, artık onun için hiçbir yol gösterici yoktur. (13/33)

Onlardan öncekiler de hileli-düzenler kurmuşlardı; fakat düzen kuruculuğun (tedbirlerin, karşılık vermelerin) tümü Allah'a aittir. Her bir nefsin ne kazandığını O bilir. Bu yurdun sonu kimindir, inkâr edenler pek yakında bileceklerdir. (13/42)

Gerçek şu ki, onlar hileli-düzenler kurdular. Oysa onların düzenleri, dağları yerlerinden oynatacak da olsa, Allah Katında onlara hazırlanmış düzen (kötü bir karşılık) vardır. (14/46)

Onlardan öncekiler, hileli-düzenler kurmuşlardı da, Allah'ın azab emri) onların kurdukları yapıların temellerine geldi, böylece üstlerindeki tavan tepelerine çöktü; azab onlara şuurunda olmadıkları yerden gelmişti. (16/26)

Sabret; senin sabrın ancak Allah'ın yardımı) iledir. Onlar için hüzne kapılma ve kurmakta oldukları hileli-düzenlerden dolayı sıkıntıya düşme. (16/127)

Böylelikle Firavun arkasını dönüp gitti, hileli düzenini (yürütecek büyücülerini) bir araya getirdi, sonra geldi. (20/60)

Sağ elindeki ativer, onların yaptıklarını yutacaktır; çünkü onların yaptıkları yalnızca bir büyücü hilesidir. Büyücü ise nereye varsa kurtulamaz." (20/69)

Onlar hileli bir düzen kurdular. Biz de (onların hilesine karşı) onların farkında olmadığı bir düzen kurduk. (27/50)

Artık sen, onların kurdukları hileli-düzenin uğradığı sona bir bak; Biz, onları ve kavimlerini topluca yerle bir ettik. (27/51)

Za'fa uğratılanlar da büyüklük taslayanlara: "Hayır, siz gece ve gündüz hileli düzenler (kurup) bizim Allah'ı inkâr etmemizi ve O'na eşler koşmamızı bize emrediyordunuz" dediler. Azabı gördüklerinde pişmanlıklarını saqlarlar; Biz de inkâr edenlerin boyunlarına halkalar geçirdik. Onlar, yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı? (34/33)

(Hem de) Yeryüzünde büyüklük taslayarak ve kötülüğü tasarlayıp düzenleyerek. Oysa hileli düzen, kendi sahibinden başkasını sarıp-kuşatmaz. Artık onlar öncekilerin sünetinden başkasını mı gözlemekteydirler? Sen, Allah'ın sünetinden kesinlikle bir değişiklik bulamazsın ve sen, Allah'ın sünetinden kesinlikle bir dönüşüm de bulamazsın. (35/43)

Böylece, o, Katımızdan kendilerine bir hak ile geldiği zaman, dediler ki: "Onunla birlikte iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün; kadınlarını ise sağ bırakın." Ancak kafirlerin hileli-düzeni boşa çıkmakta olanndan başkası değildir. (40/25)

Göklerin yollarına. Böylelikle Musa'nın ilahına çıkabilirim. Çünkü ben, onun yalancı olduğunu sanıyorum." İşte Firavun'a, kö-

tü ameli böyle çekici kılındı ve yoldan alıkonuldu. Firavun'un hileli-düzeni, 'yıkım ve kayıpta' olmaktan başka (bir şey) olmadı. (40/37)

Sonunda Allah, onların kurdukları hileli-düzenlerinin kötülüklerinden onu korudu ve Firavun'un çevresini de azabın en kötüsü kuşatıverdi. (40/45)

Yoksa hileli-bir düzen mi kurmak istiyorlar? Fakat (asıl) o inkâr edenler hileli-düzene düşecek olanlardır. (52/42)

O gün, ne hileli-düzenleri kendilerine herhangi bir şeyle yarar sağlayacak, ne yardım görecekle. (52/46)

Ve büyük büyük hileli-düzenler kurdular." (71/22)

Şayet kurabileceğiniz hileli bir düzeniniz varsa, durmaksızın bana karşı kurun. (77/39)

Doğrusu onlar, hileli bir düzen planlayıp kuruyorlar; (86/15)

HORTUM

Yakında Biz onun hortumu (burnu) üzerine damga vuracağız. (68/16)

HOŞGÖRMEK

Kadınlara mehirlerini gönülden isteyerek (ve bir hak olarak) verir fakat onlar gönül hoşluğuyla size ondan bir şeyi bağışlarlarsa onu da afiyetle iç huzuruyla yiyin. (4/4)

Sözleşmelerini bozmaları nedeniyle onları lanetledik ve kalplerini kaskatı kıldık. Onlar kelimeleri konuldukları yerlerden saptırlar. (Sık sık) Kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. İcerlerinden birazi dışındakiler onlardan sürekli ihanet görür durursun. Yine de onları affet aldırış etme. Şüphesiz Allah iyilik yapanları sever. (5/13)

Biz gökleri yer ve her ikisinin arasındakilerini hakkın dışında (herhangi bir amaçla) yaratmadık. Hiç şüphesiz o saat de yaklaşarak-gelmektedir; öyleyse (onlara karşı) güzel davranışlarla davran. (15/85)

Sizden faziletli ve varlıklı olanlar yakınla yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte eksiltme yapmasınlar affetsinler ve hoşgörsünler. Allah'ın sizi bağışlamasını sevmey misiniz? Allah bağışlayandır esirgeyendir. (24/22)

Ey iman edenler gerçek şu ki sizin eşlerinizden ve çocuklarınızdan bir kısmı sizler için (bire) düşmandırlar. Şu halde onlardan sakının. Yine de affeder hoş görür (kusurlarını yüzlerine vurmaz) ve bağışlarsanız artık elbette Allah bağışlayandır esirgeyendir. (64/14)

HUD (A.S.) VE AD KAVMI

Ad (toplumuna da) kardeşleri Hud'u (gönderdik.) (Hud kavmine-) "Ey kavmin Allah'a kulluk edin sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Hala korkup-sakınmayacak mısınız?" dedi. (7/65)

Kavminin önde gelenlerinden inkâr edenler dediler ki: "Gerçekte biz seni 'aklı bir yetersizlik' içinde görüyoruz ve doğrusu biz senin yalancılardan olduğunu sanıyoruz." (7/66)

(Hud:) "Ey kavmin" dedi. "Bende 'akıl yetersizliği' yoktur; ama ben gerçekten alemlerin Rabbinden bir elçiyim" dedi. (7/67)

"Size Rabbinin risaletini tebliğ ediyorum. Ben sizin için güvenilir bir öğütçüyüm." (7/68)

"Sizi uyarmak için aranızdan bir adam aracılığıyla Rabbinizden size bir zikr'in gelmesine mi şaşırırdınız? (Allah'ın) Nuh kavminin sonra sizi halifeler kıldığını ve sizin yaratılıştaki gelişiminizi arttırdığını (veya üstün kıldığını) hatırlayın. Öyleyse Allah'ın nimetlerini hatırlayın ki kurtuluş bulasınız." (7/69)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Ediler ki: "Sen bize yalnızca Allah'a kulluk etmemiz ve atalarımızın tapmakta olduklarınızı bırakmamız için mi geldin? Eğer gerçekten doğru isen bize vadedtiğin şeyi getir bakalım." (7/70) "Andolsun" dedi. "Rabbinizden üzerinize iğrenç bir azab ve gazab gerekli kılındı. Allah'ın kendileri hakkında hiçbir delil indirmedigi ve sizin ile babalarınızın isimlendirdigi (düzüp uydurduğu) birtakım isimler (düzme tanrılar ve kurallar) adına mı benimle mücadele ediyorsunuz? Öyleyse bekleyedurun; şüphesiz ben de sizlerle birlikte bekleyenlerdenim." (7/71) Böylece onu ve onunla birlikte olanları Katımızdan bir rahmet ile kurtardık. Ayetlerimizi yalan sayarak inanmamış olanların kökünü kuruttuk. (7/72)

Ad (halkına da) kardeşleri Hud'u (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim Allah'a ibadet edin sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Siz yalan olarak (tanrılar) düzenlerden başkası değilsiniz. (11/50) "Ey kavmim ben bunun karşılığında sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim, beni yaratandan başkasına ait değildir. Akıl erdirmeyecek misiniz?" (11/51)

"Ey kavmim, Rabbinizden başışlanma dileyin sonra O'na tevbe edin. Üstünüze gökten sağanak (yağmurlar bol nimetler) yağdırsın ve gücünüze güç katsın. Suçlu-günahkarlar olarak yüz çevirmeyin." (11/52)

"Ey Hud" dediler. "Sen bize apaçık bir belge (mucize) ile gelmiş değilsin ve biz de senin sözünüle ilahlarımızı terk etmeyiz. Sana iman edecek de değiliz." (11/53)

"Biz: 'Bazı ilahlarımız seni çok kötü çarpmıştır' (demekten) başka bir şey söylemeyiz." Dedi ki: "Allah'ı şahid tutarım, siz de şahidler olun ki, gerçekten ben sizin şirk koştuğunuzdan uzayım." (11/54)

"O'nun dışındaki (tanrılardan). Artık siz bana toplu olarak dilediğiniz tuzacı kurun, sonra bana süre tanımayın." (11/55)

"Ben gerçekten benim de Rabbinizin sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. O'nun alnından yakalayıp-denetlemediği hiçbir canlı yoktur. Muhakkak benim Rabbinim dosdoğru bir yol üzerindedir (dosdoğru yolda olanı korumaktadır)." (11/56)

"Buna rağmen yüz çevirseniz, artık size kendisiyle gönderildiğim şeyi tebliğ ettim. Rabbinim de sizden başka bir kavmi yerinize geçirin. Siz O'na hiçbir şeyle zarar veremezsiniz. Doğrusu benim Rabbinim, herşeyi gözetleyip-koruyandır." (11/57)

Emrimiz geldiği zaman tarafımızdan bir rahmet ile Hud'u ve O'nunla birlikte iman edenleri kurtardık. Onları şiddetli-ağır bir azabtan kurtardık. (11/58)

İşte Ad (halkı): Rablerinin ayetlerini tanımayı reddettiler. O'nun elçilerine isyan ettiler ve her inatçı zorbanın emri ardınca yürüdüler. (11/59)

Ve bu dünyada da kıyamet gününde de lanete tabi tutuldular. Haberiniz olsun; gerçekten Ad (halkı) Rablerine (karşı) inkâr ettiler. Haberiniz olsun; Hud kavmi Ad'a (Allah'ın rahmetinden) uzaklık (verildi). (11/60)

"Ey kavmim bana karşı gelişiniz sakın Nuh kavminin ya da Hud kavminin veya Salih kavminin başlarına gelenlerin bir benzerini size de isabet ettirmesin. Üstelik Lut kavmi size pek uzak değil." (11/89)

Ad'ı, Semud'u, Ress halkını ve bunlar arasında birçok nesilleri (yok ettik). (25/38)

Ad (kavmi) de gönderilen (elçi)leri yalanladı. Hani onlara kardeşleri Hud: "Sakinmaz mısınız?" demişti. "Gerçek şu ki ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim. Artık Allah'tan korkup-sakın ve bana itaat edin. Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; ücretim yalnızca alemlerin Rabbine aittir. Siz, her yüksekçe yere bir anıt inşa edip (yinarsız bir şeyle) oyalanıp eğleniyor musunuz? Ölümsüz kılınmak umuduyla sanat yapılarımı ediniyorsunuz? Tutup yakaladığınız zaman da zorbalara gibi mi yakalıyor sunuz? Artık Allah'tan korkup-sakinin ve bana itaat edin. Bildiğiniz şeylerle size yardım edenlerden korkup-sakinin. Size hayvanlar çocuklar (vererek) yardım etti. Bahçeler ve pınarlar da. Doğrusu, ben sizin için büyük bir günün azabından korkuyorum." Dediler ki: "Bizim için farketmez; öğüt versen de öğüt verenlerden olmasın da. Bu geçmiştekilerin 'geleneksel tutumundan başkası değildir. Ve biz azab göreceğ de değiliz." Böylelikle onu yalanladılar Biz de onları yıkıma uğrattık. Gerçekten, bunda bir ayet vardır, ama onların çoğu iman etmiş değildir. Ve şüphesiz senin Rabbin güçlü ve üstün olandır esirgeyendir. (26/123-140)

Ad'ı ve Semud'u da (yıkıma uğrattık). Gerçek şu ki, kendi oturdukları yerlerden size (durumları) belli olmaktadır. Kendi yaptıklarını şeytan süsleyip-çekici kıldı, böylece onları yoldan alıyordu. Oysa onlar görebilen kimselerdi. (29/38) Bu durumda eğer onlar yüz çevirirlerse, artık de ki: "Ben sizi, Ad ve Semud (kavimlerinin) yıldırımına benzer bir yıldırımla uyardım." (41/13)

Ad (kavmin) e gelince; onlar yeryüzünde haksız yere büyükleştiler ve dediler ki: "Kuvvet bakımından bizden daha üstünü kimmiş?" Onlar, gerçekten kendilerini yaratan Allah'ı görmediler mi? O kuvvet bakımından kendilerinden daha üstündür. Oysa onlar, Bizim ayetlerimizi (bilerek) inkar ediyorlardı. (41/15)

Ad'ın kardeşini hatırla; onun önünden ve ardından nice uyarıcılar gelip geçmişti; hani o, Ahkaftaki kavmini: "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, gerçekten ben, sizin için büyük bir günün azabından korkarım" diye uyarıştı. Dediler ki: "Sen, bizi ilahlarımızdan çevirmek için mi bize geldin? Şu halde eğer doğru söylüyorsan, tehdit ettiğin şeyi, bize getir." Dedi ki: "İlim ancak Allah Katınındır. Ben size gönderildiğim şeyi tebliğ ediyorum; ancak sizi cahillik eden bir kavim olarak görüyorum." Derken, onu (azabı) vadilerine doğru yönelerek gelen bir bulut şeklinde gördükleri zaman, "Bu bize yağmur yağdıracak bir buluttur" dediler. Hayır, o, kendisi için acele ettiğiniz şeydir. Bir rüzgar; onda acı bir azab vardır. Rabbinin emriyle herşeyi yerle bir eder. Böylece meskenlerinden başka, hiçbir şey(leri) görünemez duruma düştüler. İşte Biz, suçlu-günahkar bir kavmi böyle cezalandırırız. Andolsun, Biz onları, sizleri kendisinde yerleşik kıldığımız yerlerde (size vermediğimiz güç ve iktidar imkanlarıyla) yerleşik kıldık ve onlara işitme, görme (duygularını) ve gönülleri verdik. Ancak ne işitme, ne görme (duyuları) ve ne gönülleri kendilerine herhangi bir şey sağlamadı. Çünkü onlar, Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlardı. Alay konusu edindikleri şey, onları sarıp-kuşattı. (46/21-26)

Ad (kavmin) de de (ayetler vardır). Hani onların üzerine köklerini kesen (akim) bir rüzgar gönderdik. (51/41) Üzerinden geçtiği hiçbir şeyi bırakmıyor, mutlaka çürütüp-kül gibi dağıtıyordu. (51/42)

Doğrusu, önce gelen Ad (halkını) O yıkıma uğrattı. (53/50) Ad (kavmi) de yalanladı. Şu halde Benim azabım ve uyarım nasılmış? (54/18)

Biz o uğursuz (felaket yüklü ve) sürekli bir günde üzerlerine 'kulakları patlatan bir kasırga' gönderdik. (54/19) İnsanları sökülüp atıyordu; sanki onlar kökünden sökülüp-kopmuş hurma kütükleriymiş gibi. (54/20)

KURAN FİHRİSTİ

Semud ve Ad (toplumları) kâria'yı yalan saydılar. (69/4)
Ad (halkın)a gelince; onlar da, uğultu yüklü, azgın bir kasırga ile helak edildiler. (69/6)
(Allah) Onu, yedi gece ve sekiz gün, aralık vermeksizin üzerlerine musallat etti. Öyle ki, o kavmin, orada sanki içi kof hurma kütükleriyle gibi çarpılıp yere yıkıldığını göürsün. (69/7)
Rabbinin Ad (kavmin)e ne yaptığını görmedin mi? (89/6)

HUDEYBİYE BARIŞI

Şüphesiz Biz sana apaçık bir fetih verdik. (48/1)
Ve Allah sana 'üstün ve onurlu' bir zaferle yardım etsin. (48/3)
Hayır siz Peygamberin ve mü'minlerin ailelerine ebedi olarak bir daha dönmeyeceklerini zannettiniz; bu kalplerinizde çekici kılındı ve kötü bir zan ile zanda bulundunuz da yıkıma uğramış bir topluluk oldunuz. (48/12)
(Savaştan) Geride bırakılanlar siz ganimetleri almaya gittiğiniz zaman diyeceklerdir ki: "Bizi bırakın da sizi izleyelim." Onlar Allah'ın kelamını değiştirmek istiyorlar. De ki: "siz kesin olarak bizim izimizden gelemezsiniz. Allah daha evvel böyle buyurdu." Bunun üzerine: "Hayır bizi kısıkanıyorsunuz" diyecekler. Hayır onlar pek az anlayan kimselerdir. (48/15)
Bedevilerden geride bırakılanlara de ki: "Siz yakında zorlu savaşçı olan bir kavme çağrılacaksınız; onlarla (ya) savaşsınız ya da (onlar) Müslüman olurlar. Bu durumda eğer itaat ederseniz Allah size güzel bir ecir verir; eğer bundan önce sırt çevirdiğiniz gibi (yine) sırt çevirirseniz sizi acı bir azab ile azablandırır." (48/16)
Andolsun Allah, sana o ağacın altında biat ederlerken mü'minlerden razı olmuştur kalplerinde olanı bilmiş ve böylece üzerlerine 'güven duygusu ve huzur' indirmiştir ve onlara yakın bir fetih sevap (karşılık) olarak vermiştir. (48/18)
Ve alacakları birçok ganimetleri de. Allah üstün ve güçlü olanların hüküm ve hikmet sahibidir. (48/19)
Allah alacağınız daha birçok ganimetleri size va'detti bunu size hemencecik verdi ve insanların ellerini sizden çekti ki (bu) mü'minler için bir ayet olsun ve sizi dosdoğru bir yola yöneltsin. (48/20)

Ve (daha) başka (nice nimetler de ki) siz henüz onlara güç yetirmiş değilsiniz; (ama) gerçekten Allah onları kuşatmıştır. Allah herşeye güç yetirendir. (48/21)
Kafir olanlar sizinle savaşmış olsalar arkalarını dönüp kaçarlardı; sonra ne bir veli (koruyucu dost) ne bir yardımcı bulamazlardı. (48/22)
Onlara karşı size zafer verdikten sonra Mekke'nin göbeğinde ellerini sizden ve sizin de ellerinizi onlardan çeken O'dur. Allah yaptıklarınızı hakkıyla görür. (48/24)
Ki onlar inkâr ettiler sizi Mescid-i Haram'dan ve durdurulmakta (bekletilmekte) olan hediye (kurbanları) yerlerine varmaktan alıkoydular. Eğer kendilerini bilmediğiniz mü'min erkekler ve mü'min kadınları bilgisizlik dolayısıyla darmadağın edip de bu yüzden size 'dayanılmaz bir sıkıntı' dokunmayacak olsaydı (o zaman durum farklı olurdu. Durumunun böyle olması) Allah'ın dilediğini rahmetine sokması içindir. Eğer (karışık yaşayan mü'minler) seçilip ayrılmış olsalar muhakkak işlerinden inkâr edenleri acı bir azab ile azablandırır. (48/25)
Hani o inkâr edenler, kendi kalplerinde 'öfkeli soy koruyuculuğu'nu (hamiyeti) cahiliyenin 'öfkeli soy koruyuculuğunu' kılıp çıkırtıkları zaman hemen Allah; elçisinin ve mü'minlerin üzerine '(kalbi teskin eden) güven ve yatışma duygusunu' indirdi ve

onları takva sözü üzerinde 'kararlılıkla ayakta tuttu. Zaten onlar da buna layık ve ehil idiler. Allah herşeyi hakkıyla bilendir. (48/26)

Andolsun Allah, elçisinin gördüğü rüyanın hak olduğunu doğruladı. Eğer Allah dilerse mutlaka siz Mescid-i Haram'a güven içinde saclarınızı traş etmiş (kiminin de) kısaltmış olarak (ve) korkusuzca gireceksiniz. Fakat Allah sizin bilmediğinizi bildi böylece bundan önce size yakın bir fetih (nasib) kıldı. (48/27)
Ki O elçilerini hidayetle ve hak din ile diğer bütün dinlere karşı üstün kılmak için gönderdi. Şahid olarak Allah yeter. (48/28)
Ey Peygamber mü'min kadınlar Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmak hırsızlık yapmamak zina etmemek çocuklarını öldürmek elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak) ma'ruf (iyi güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek üzere sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır çok esirgeyendir. (60/12)

HUNEYN GÜNÜ

Andolsun Allah birçok yerlerde ve Huneyn gününde size yardım etti. Hani çok sayıda oluşunuz sizi böbürlendirip-gururlandırmıştı fakat size bir şey de sağlayamamıştı. Yer ise bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti sonra arkanıza dönüp gerisin geri gitmişsiniz. (9/25)
(Bundan) Sonra Allah elçisi ile mü'minlerin üzerine 'güven duygusu ve huzur' indirdi sizin gördüğünüz orduları indirdi ve inkâr edenleri azablandırdı. Bu inkârcıların cezasıdır. (9/26)

HURİ

İşte böyle; ve Biz onları iri gözlü hurilerle evlendirmişizdir. (44/54)
Özenle dizilmiş tahtlar üzerinde yaslanmışlardır. Ve Biz onları iri-ceylan gözlü hurilerle evlendirmişiz. (52/20)
Otağlar içinde korunmuş huri kadınlar. (55/72)
Ve iri gözlü huriler. (56/22)

HURMA

Hangi biriniz ister ki, altından ırmaqlar akan hormalardan, üzümlerden bir bahçesi olsun, içinde kendisinin olan bütün ürünler de bulunsun; fakat kendisine ihtiyarlık gelip çatsın, (üstelik) zayıf ve küçük çocukları olsun (böyle bir durumda iken) ona (bahçesine) ateşli bir kasırga isabet etsin de yanversin. İşte Allah size ayetleri böyle açıklar, ki düşünesiniz. (2/266)
Kendilerini (övgüyle) temize çıkarırlar görmedin mi? Hayır; Allah, dilediğini temizleyip yüceltir. Onlar, 'bir hurma çekirdeğindeki iplikçik kadar' bile haksızlığa uğratılmazlar. (4/49)
Kendilerine; "Elinizi (savaştan) çekin, namazı kılın, zekatı verin" denenleri görmedin mi? Oysa savaş üzerlerine yazıldığında, onlardan bir grup, insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha da şiddetli bir korkuyla- korkuya kapılıyorlar ve: "Rabbimiz, ne diye savaşçı üzerimize yazdın, bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?" dediler. De ki: "Dünyanın metai azdır, ahiret, ise muttakilere için daha hayırlıdır ve siz 'bir hurma çekirdeğindeki ip-ince bir iplik kadar' bile haksızlığa uğratılmayacaksınız." (4/77)
O, gökten su indirendir. Bununla herşeyin bitkinisi bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiliyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sark-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

miş salkımlar, birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzüm-lerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakiverin. Şüphesiz inacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (6/99)

Asmalı ve asmasız bahçeleri, hurmaları ve tadları farklı ekinleri, zeytinleri ve narları -birbirine benzer ve benzeşmez- yaratan O'dur. Ürün verdiğinde ürününden yiyin ve hasad günü hakkını verin; israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez. (6/141)

Yeryüzünde birbirine yakın komşu kıtalar vardır; üzüm bağları, ekinler, çatalı ve çatalsız hurmalıklar da vardır ki, bunlar aynı su ile sulanır; ama ürünlerinde (ki verimde ve lezzette) bazısını bazısına üstün kılıyoruz. Şüphesiz, bunlarda aklını kullanan bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (13/4)

Onunla sizin için ekin, zeytin, hurmalıklar, üzüm ve meyvelerin her türlüşünden bitirir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir topluluk için ayetler vardır. (16/11)

Hurmalıkların ve üzümlüklerin meyvelerinden kurdukları çardaklarda hem sarhoşluk verici içki, hem güzel bir rızık edinmektesiniz. Şüphesiz aklını kullanan bir topluluk için, gerçekten bunda bir ayet vardır. (16/67)

Her insan-grubunu imamlarıyla çağıracağımız gün, artık kimin kitabı sağ eline verilirse, onlar kitaplarını okuyacaklar ve onlar, bir 'hurma çekirdeğindeki iplikçik kadar' bile haksızlığa uğratılmazlar. (17/71)

Ya da sana ait hurmalıklardan ve üzüm-lerden bir bahçe olup aralarından şarıl şarıl akan ırmaklar fıskırtmalısın." (17/91)

Onlara iki adamın örneğini ver; onlardan birine iki üzüm bağı verdik ve ikisini hurmalıklarla donattık, ikisinin arasında da ekinler bitirmiştik. (18/32)

Derken doğum sancısı onu bir hurma dalına sürükledi. Dedi ki: "Keşke bundan önce ölseydim de, hafızalardan silinip unutulmuş verseydim." (19/23)

Hurma dalını kendine doğru salla, üzerine henüz oluşmuş-taze hurma dökülürsün." (19/25)

(Firavun) Dedi ki: "Ben size izin vermeden önce O'na inandınız öyle mi? Şüphesiz o, size büyüü öğreten büyüğünüzdür. O halde ben de sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çapraz olarak keseceğim ve sizi hurma dallarında sallandıracağım. Siz de elbette, hangimizin azabı daha şiddetliymiş ve daha sürekliliymiş öğrenmiş olacaksınız." (20/71)

Böylelikle, bununla size hurmalıklardan, üzümlüklerden bahçeler-bağlar geliştirdik, içlerinde çok sayıda yemişler vardır; sizler onlardan yemektesiniz. (23/19)

Ekinler ve yumuşak tomurcuklu göz alıcı hurmalıklar arasında da?" (26/148)

Biz, orada hurmalıklardan ve üzüm-bağlarından bahçeler kıldık ve içlerinde pınarlar fıskırttı: (36/34)

Ay'a gelince, Biz onun için de birtakım uğrak yerleri takdir ettik; sonunda o, eski bir hurma dalı gibi döndü (döner). (36/39)

Ve birbiri üstüne dizilmiş tomurcuk yüklü yüksek hurma ağaçları da. (50/10)

İnsanları sökülüp atıyordu; sanki onlar, kökünden sökülüp-kopmuş hurma kütükleriymiş gibi. (54/20)

Onda meyveler ve salkımlı hurmalıklar var. (55/11)

Hurma ağaçlarından her neyi kesmişseniz veya kökleri üzerinde dimdik bırakmışsanız, (bu) Allah'ın izniyledir ve fasık olanları alçaltması içindir. (59/5)

(Allah) Onu, yedi gece ve sekiz gün, aralık vermeksizin üzerle-

rine musallat etti. Öyle ki, o kavmin, orada sanki içi kof hurma kütükleriymiş gibi çarpılıp yere yıkıldığını görürsün. (69/7)

Zeytinler, hurmalar, (80/29)

HUŞU

Sabır ve namazla yardım dileyin. Bu, şüphesiz huşu duyanların dışındakiler için ağır (bir yük)dür. (2/45)

Onu bir Kur'an olarak insanlara dura dura okuman için (bölüm bölüm) ayırdık ve onu safha safha bir indirme ile indirdik. (17/106)

De ki: "İster ona inanın ister inanmayın: O daha önce kendilerine ilim verilenlere okunduğu zaman çenelerinin üstüne kapanarak secde ederler." (17/107)

Çeneleri üstüne kapanıp ağıyorlar ve (Kur'an) onların huşu (saygı dolu korku)larını artırıyor. (17/109)

O'nun ayetlerinden biri de sizin gerçekten yeryüzünü huşu içinde (solmuş boynu bükülmüş ve kupkuru) görmendir. Ama Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman deprenilir ve kabarrır. Şüphesiz onu diriltiren ölüleri de elbette dirilticidir. Çünkü O herşeye güç yetirendir. (41/39)

HUTAME

Hayır; andolsun o, 'hutame'ye atılacaktır. (104/4)

"Hutame'nin ne olduğunu sana bildiren nedir? (104/5)

Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir. (104/6)

HÜDHÜD

Kuşları denetledikten sonra dedi ki: "Hüdhüd'ü neden göremiyorum yoksa kaybolanlardan mı oldu?" (27/20)

"Onu gerçekten şiddetli bir azabla azablandıracağım ya da onu boğazlayacağım veya o bana apaçık olan bir delil getirmelidir." (27/21)

Derken uzun zaman geçmeden geldi ve dedi ki: "Senin kuşatmadığın (öğrenemediğin) şeyi ben kuşattım ve sana Saba'dan kesin bir haber getirdim." (27/22)

"Gerçekten ben onlara hükmetmekte olan bir kadın buldum ki ona herşeyden (bolca) verilmiştir ve büyük bir tahtı var." (27/23)

"Onu ve kavmini Allah'ı bırakıp da güneşe secde etmekteilerken buldum şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar." (27/24)

"Ki onlar, göklerde ve yerde saklı olanı ortaya çıkaran ve sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilen Allah'a secde etmesinler diye (yapmaktadırlar)." (27/25)

"Bu mektubumla git onu kendilerine bırak sonra onlardan (biraz) uzaklaş böylelikle bir bakıver neye başvuracaklar?" (27/28)

(Hüdhüd'ün mektubu götürüp bırakmasından sonra Saba melikesi Belkis:) Dedi ki: "Ey önde gelenler, gerçekten bana oldukça önemli bir mektup bırakıldı." (27/29)

HÜKÜM - HÜKMETMEK

Dediler ki: "Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, her şeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın." (2/32)

Sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve demiştik ki): "Size verdiğimiz sınıksız yapışın ve onda olanı (hükümleri sürekli) hatırlayın, ki sakin olursunuz." (2/63)

Biz, daha hayırlısını veya bir benzerini getirinceye (kadar) hiç

KURAN FİHRİSTİ

bir ayeti neshetmez (hükümünü yürürlükten kaldırmaz) veya unutturmayız. Bilmey misin ki Allah, gerçekten herşeye güç yetirendir. (2/106)

Yahudiler dediler ki: "Hiristiyanlar bir şey (herhangi bir temel) üzere değillerdir"; Hiristiyanlar da: "Yahudiler bir şey üzere değillerdir" dediler. Oysa onlar, Kitabı okuyorlar. Bilmeyenler (bilgisizler) de, onların söylediklerinin benzerini söylemişlerdi. Artık Allah, kıyamet günü anlaşmazlığa düştükleri şeyde aralarında hüküm verecektir. (2/113)

"Rabbimiz, içlerinden onlara bir elçi gönder, onlara ayetlerini okusun, kitabı ve hikmeti öğretsin ve onları arındırsın. Şüphesiz, Sen güçlü ve üstün olansın, hüküm ve hikmet sahibisin." (2/129)

Size, apaçık belgeler (ayetler) geldikten sonra yine ayağınız kayarsa, bilin ki Allah, gerçekten üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (2/209)

İnsanlar tek bir ümmetti. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanların anlaşmazlığa düştükleri şeyler konusunda, aralarında hüküm vermek üzere hak kitaplar indirdi. Oysa kendilerine apaçık ayetler geldikten sonra, birbirlerine karşı olan 'azgınlık ve kıskançlıklar' yüzünden anlaşmazlığa düşenler, o, (Kitap) verilenlerden başkası değildir. Böylece Allah, iman edenleri, hakkında ayrılığa düştükleri gerçeğe kendi izniyle erıştirdi. Allah, kimi dilerse onu doğruya yönelir. (2/213)

Hem dünya (konusunda), hem ahiret (konusunda). Ve sana yetimleri sorarlar. De ki: "Onları ıslah etmek (yararlı kılmak) hayırlıdır. Eğer onları aranızda katarsanız, artık onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah bozgun (fesad) çıkararı ıslah ediciden bilir (ayırdeder). Eğer Allah dileseydi size güçlük çıkarırdı. Şüphesiz Allah güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/220)

İçinizde ölüp de (geride) eşler bırakanlar, (evlerinden) çıkarılmaksızın, bir yıla kadar yararlanmaları için eşlerine vasiyet (bıraksınlar). Ama onlar, (kendiliklerinden) çıkarılsasa, artık onların maruf (meşru) olarak kendileri için yaptıklarından dolayı size sorumluluk yoktur. Allah güçlü ve üstün olandır. Hüküm ve hikmet sahibidir. (2/240)

Hani İbrahim: "Rabbim, bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster" demişti. (Allah ona:) "İnanmıyor musun?" deyince, "Hayır (inandım), ancak kalbimin tatmin olması için" dedi. "Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır, sonra onları (parçalayıp) her bir parçasını bir dağın üzerine bırak, sonra da onları çağır. Sana koşarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/260)

Döl yataklarında size dilediği gibi suret veren O'dur. O'ndan başka ilah yoktur; üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (3/6)

Kendilerine Kitaptan bir pay verilenleri görmedin mi? Aralarında Allah'ın Kitabı hükümsin diye çağırılıyorlar da, onlardan bir bölümü yüz çeviriyor. Onlar, işte böyle arka dönenlerdir. (3/23)

Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, doğrusu senin hayatına Ben son vereceğim, seni Kendime yükselteceğim, seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca Banadır, hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim." (3/55)

Şüphesiz bu, gerçek bir olayın haberi. Allah'tan başka ilah yoktur. Ve şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (3/62)

Beşerden hiç kimsenin, Allah kendisine Kitabı, hüküm ve peygamberliği verdikten, sonra insanlara: "Allah'ı bırakıp bana kulluk edin" deme (hakkı ve yetki)si yoktur. Fakat o, "Öğrettiğinin ve ders verdiğinin Kitabı göre Rabbaniler olunuz" (deme görevindedir.) (3/79)

Allah bunu (yardımı) size ancak bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla tatmin bulsun diye yaptı. 'Yardım ve zafer' (nusret) ancak üstün ve güçlü, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ın Katındandır. (3/126)

Çocuklarınız konusunda Allah, erkeğe iki dişinin hissesi kadar tavsiye eder. Eğer onlar ikiden çok kadın ise (ölünün) geride bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Kadın (veya kız) bir tek ise, bu durumda yarısı onundur. (Ölenin) Bir çocuğu varsa, geriye bıraktığından anne ve babadan her biri için altıda bir, çocuğu olmayıp da anne ve baba ona mirasçı ise, bu durumda annesi için üçte bir vardır. Onun kardeşleri varsa o zaman annesi için altıda bir'dir. (Ancak bu hükümler, ölenin) Ettiği vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Babalarının, oğullarınız, siz onların hangilerinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. (Bunlar) Allah'tan bir farzdır. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/11)

Eşlerinizin, eğer çocukları yoksa, geride bıraktıklarının yarısı sizindir. Şayet çocukları varsa, -onunla yapacakları vasiyetten ya da (ayıracakları) borçtan sonra- bu durumda bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Sizin çocuğunuz yoksa, geriye bıraktıklarınızdan dörtte biri onların (kadınlarınızın)dır. Eğer sizin çocuğunuz varsa geriye bıraktıklarınızdan sekizde biri onların (kadınlarınızın)dır. (Yine bu hükümler,) Edeceğinin vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Mirası aranan erkek ya da kadın, çocuğu ve babası olmayan bir kimse olup erkek veya kız kardeşi bulunursa onlardan her biri için altıda bir vardır. Eğer bundan fazla iseler, bu durumda -kendisiyle yapılan vasiyette ya da (varsa) borçtan sonra- üçte bir'de -zarara uğratılmaksızın onlara ortaklırlar. (Bu size) Allah'tan bir vasiyettir, Allah, bilendir, (kullara) yumuşak olandır. (4/12)

Allah'ın (kabulünü) üzerine aldığı tevbe, ancak cehalet nedeniyle kötülük yapanların, sonra hemencecik tevbe edenlerin (kidir). İşte Allah, böylelerinin tevbelerinin kabul eder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/17)

Sağ ellerinizin malik olduğu (cariyeler) dışındaki kadınlardan 'evli ve özgür' olanlarla da (evlenemez haramdır.) Bunlar, Allah'ın üzerinize yazdığıdır. Bunların dışında kalanı iffetlerini koruyup fuhuşta bulunmamak üzere mallarınızla (mehir verecek) evlenecek kadın aramanız size helal kılındı. Öyleyse onlardan hangi şeyle (veya ne kadar) yararlandıysanız, onlara ücret (mehir)lerini tesbit edildiği miktarıyla ödeyin. Miktarın tesbitinden sonra, karşılıklı hoşnud olduğunuz bir şey konusunda üstünze bir sorumluluk yoktur. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/24)

Allah, size açıklayarak anlatmak, sizi sizden öncekilerin sünnetine iletmek ve tevbelerinizi kabul etmek ister. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/26)

Ayetlerimize karşı inkara sapanları şüphesiz ateşe sokacağız. Derileri yanıp döküldükçe, azabı tadmaları için onları başka derilerle değiştireceğiz. Gerçekten, Allah, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/56)

Şüphesiz Allah, size emanetleri ehline (sahiplerine) teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adalete hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah, size ne güzel öğüt veriyor!..

Doğrusu Allah, iştirindir, görendir. (4/58)

Hayır öyle değil; Rabbine andolsun, aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem kılıp sonra senin verdiği hükme, içlerinde hiç bir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça, iman etmiş olmazlar. (4/65)

Bir mü'mine, -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak başışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda anlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise, kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

(Düşmanınız olan) Topluluğu aramakta gevşeklik göstermeyin. Siz acı çekiyorsanız, şüphesiz onlar da, sizin acı çektiğiniz gibi acı çekiyorlar. Oysa siz, onların umud edemediklerini Allah'tan umuyorsunuz. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/104)

Şüphesiz, Allah'ın sana gösterdiği gibi insanlar arasında hükmetmen için Biz sana Kitabı hak olarak indirdik. (Sakin) Hainlerin savunucusu olma. (4/105)

Kim bir günah kazanırsa, o ancak kendi nefsi aleyhinde onu kazanmıştır. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/111)

Eğer ikisi ayrılacak olurlarsa, Allah her birine 'genişlik (rızk ve ihsan) kaynaklarından' kazandırır (ihtiyaçlardan korur.) Allah, (rahmetiyle) geniş olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/130) Onlar sizi gözetleyip-duruyorlar. Size Allah'tan bir fetih (zafer ve ganimet) gelirse: "Sizinle birlikte değil miydik?" derler. Ama kafirlere bir pay düşerse: "Size üstünlük sağlamadık mı, mü'minlerden size (gelecek tehlikeleri) önlemedik mi?" derler. Allah, kıyamet günü aranızda hükmedecektir. Allah, kafirlere mü'minlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez. (4/141)

Hayır; Allah onu Kendine yükseltti. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/158)

Elçiler; müjdeciler ve uyarıcılar olarak (gönderildi). Öyle ki elçilerden sonra insanların Allah'a karşı (savunacak) delilleri olmasın. Allah, üstün ve güçlü olandır, hikmet ve hüküm sahibidir. (4/165)

Ey insanlar, şüphesiz elçi size Rabbinizden hakla geldi. Öyleyse iman edin, sizin için hayırlıdır. Eğer inkara saparsanız, şüphesiz göklerde olanların ve yerde olanların tümü Allah'ındır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/170)

Senden fetva isterler. De ki: "Allah, 'çocuksuz ve babasız olanın (kelale'nin) mirasına ilişkin hüküm' açıklar. Ölen kişinin çocuğu yok da kız kardeşi varsa, geride bıraktıklarının yarısı kız kardeşininindir. Ama (ölen) kız kardeşinin çocuğu yoksa, kendisi (erkek kardeşi) ona mirasçı olur. Eğer kız kardeşi iki ise, geride bıraktıklarının üçte ikisi onlarındır. Ama (mirasçılar) erkekler ve kız kardeşler ise, bu durumda erkek için dişinin iki payı vardır. Allah, -şaşırtıp sapmayasınız diye- açıklar. Allah, her şeyi bilendir. (4/176)

Ey iman edenler, akitleri yerine getirin. İhramlı iken avlanmayı helal saymaksızın ve size okunacaklar dışta tutulmak üzere, hayvanları size helal kıldınız. Şüphesiz Allah, dilediği hüküm verir. (5/1)

Hırsız erkek ve hırsız kadının, (çalıp) kazandıklarına bir karşılık, Allah'tan, 'tekrarı önleyen kesin bir ceza' olmak üzere ellerini kesin. Allah üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (5/38)

Onlar, yalana kulak tutanlardır, haram yükücilerdir. Sana gelirlere aralarında hükmet veya onlardan yüz çevir. Eğer onlardan yüz çevirecek olursan, sana hiç bir şeyle kesin olarak zarar veremezler. Aralarında hükmedersen adaletle hükmet. Şüphesiz, Allah, adaletle hüküm yürütenleri sever. (5/42)

Allah'ın hükmünün bulunduğu Tevrat yanlarında olduğu halde, seni nasıl hakem kılıyorlar ve sonra bunun peşinden yüz çeviriyorlar? İşte onlar, inanmış değildirdir. (5/43)

Gerçek şu ki, Biz Tevrat'ı, içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik. Teslim olmuş peygamberler, Yahudilere onunla hükmederlerdi. Bilgin-yöneticiler (Rabbaniyun) ve yüksek bilginler de (Ahbar), Allah'ın kitabını korumakla görevli kıldıklarından ve onun üzerine şahidler olduklarından (onunla hükmederlerdi.) Öyleyse insanlardan korkmayın, benden korkun ve ayetlerimi az bir değere karşılık satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, kafir olanlardır. (5/44)

Biz onda, onların üzerine yazdık: Can'a can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve (bütün) yaralara (karşılık da) kısas vardır. Ama kim bunu sadaka olarak başışlarsa o kendisi için bir keffarettir. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, zalim olanlardır. (5/45)

İncil sahipleri Allah'ın onda indirdikleriyle hükmetsinler. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, fasık olanlardır. (5/47)

Sana da (Ey Muhammed,) önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitab'ı (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet kılardı; ancak (bu,) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir. (5/48)

Aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve onların hevalarına uyma. Allah'ın sana indirdiklerinin bir kısmından seni şaşırtmalarını için diye onlardan sakın. Şayet yüz çevirirlerse, bil ki, Allah bir kısım günahları nedeniyle onlara bir musibeti tattırmak istemektedir. Şüphesiz, insanların çoğu fasıklardır. (5/49)

Onlar hala cahiliye hükümünü mü arıyorlar? Kesin bilgiyle inan bir topluluk için hüküm, Allah'tan daha güzel olan kimdir? (5/50)

Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse, cezası, hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffarettir vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı başışladı. Ama kim tekrarlarsa, Allah ondan öc alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır, öc sahibidir. (5/95)

Bu, İbrahim'e, kavmine karşı verdiğimiz delilimizdir. Biz, dilediğimizi derecelere yükseltiriz. Şüphesiz senin Rabbin, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir. (6/83)

Onların tümünü toplayacağı gün: "Ey cin topluluğu insanlardan çoğunluğu (ayartıp kendinize kullar edindiniz" (diyecek). İnsanlardan onların dostları derler ki: "Rabbimiz, kimimiz kimimizden

KURAN FİHRİSTİ

yararlandı ve bizim için tesbit ettiğin süreye ulaştık." (Allah) Diyecek ki: "Allah'ın dilediği dışta olmak üzere, ateş sizin içinde süresiz kalacağınız konaklama yerinizdir." Şüphesiz Rabbin, hüküm ve hikmet sahibi olandır, bilendir. (6/128)

O'nun üretip-türettiği ekin ve hayvanlardan Allah için bir pay ayırdılar, sonra kendi zanlıncasına: "Bu Allah'ındır, bu da ortaklarımızındır" dediler. Kendi ortakları için olan (pay), Allah tarafına geçmez, ama Allah'a aid olan kendi ortaklarının tarafına (payına) geçer. Ne kötü hüküm veriyorlar? (6/136)

Bir de dediler ki: "Bu hayvanların karınlarında olan, yalnızca bizim erkeklerimize aittir, eşlerimize ise haramdır. Eğer o, ölü doğarsa onlar da bunda ortaklırlar." Allah, (bu) düzmelerinin cezasını verecektir. Şüphesiz O, hüküm sahibi olandır, bilendir. (6/139)

"İçinizden bir grup, kendisiyle gönderdiğim şeye inanmışken diğer bir grup inanmadığına göre, artık Allah, aramızda hüküm verenlerin en hayırlısıdır." (7/87)

"Allah bizi ondan kurtardıktan sonra, bizim tekrar sizin dininize dönmemiz Allah'a karşı yalan yere iftira düzmemiz olur. Rabbimiz olan Allah'ın dilemesi dışında, ona geri dönmemiz bizim için olacak iş değildir. Rabbimiz, ilim bakımından her şeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a tevekkül ettik. 'Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında 'Sen hak ile hüküm ver,' 'Sen 'hüküm verenlerin' en hayırlısın.'" (7/89)

Allah, bunu, yalnızca bir müjde ve kalblerinizin tatmin bulması için yapmıştı; (yoksa) Allah'ın Katından başkasında nusret (zafer ve yardım) yoktur. Hiç şüphesiz Allah üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/10)

Münafıklar ve kalblerinde hastalık olanlar şöyle diyorlardı: "Bunları (Müslümanları) dinleri aldattı." Oysa kim Allah'a tevekkül ederse, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/49)

Ve onların kalblerini uzlaştırdı. Sen, yeryüzündekilerin tümünü harcasaydın bile, onların kalblerini uzlaştıramazdın. Ama Allah, aralarını bulup onları uzlaştırdı. Çünkü O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/63)

Hiç bir peygambere, yeryüzünde kesin bir zafer kazanıncaya kadar esir alması yakışmaz. Siz dünyanın geçici yararını istiyorsunuz. Oysa Allah (size) ahireti istemektedir. Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/67)

Eğer sana ihanet etmek isterlerse, onlar daha önce Allah'a da ihanet etmişlerdi; böylece O da, "bozguna uğramaları (için) sana imkan vermişti." Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/71)

Nasıl olabilir ki!.. Eğer size karşı galip gelirlerse size karşı ne 'akrabalık bağlarını', ne de 'sözleşme hükümlerini' gözetip-tarırlar. Sizi ağızlarıyla hoşnut kılarlar, kalbleri ise karşı koyar. Onların çoğu fasık kimselerdir. (9/8)

Onlar (hiç) bir mü'mine karşı ne 'akrabalık bağlarını', ne de 'sözleşme hükümlerini' gözetip tanırlar. İşte bunlar, haddi aşmakta olanlardır. (9/10)

Ve kalblerindeki öfkayı gidersin. Allah dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/15)

Ey iman edenler, müşrikler ancak bir pisliklerdir; öyleyse bu yıllarından sonra artık Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer ihtiyaç içinde kalmaktan korkarsanız, Allah dilerse sizi kendi fazlından zengin kılar. Şüphesiz Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/28)

Siz O'na (peygambere) yardım etmezseniz, Allah O'na yardım etmiştir. Hani kafirler ikiden biri olarak O'nu (Mekke'den) çıkmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkasına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah O'na 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmişti, O'nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkara edenlerin de kelimesini (inkar çağrılarını) alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi, yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/40)

Sadakalar, -Allah'tan bir farz olarak- yalnızca fakirler, düşkünlükler, (zekat) işinde görevli olanlar, kalbleri ısındırılacaklar, köleler, borçlular, Allah yolunda (olanlar) ve yolda kalmış(lar) içindir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/60)

Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve Allah'a ve Resülüne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz, Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/71)

Bedeviler inkar ve nifak bakımından daha şiddetlidir. Allah'ın elçisine indirdiği sınırları bilmemeğe de onlar daha 'yatkın ve elverişlidir.' Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/97)

Diğer bir kısmı, Allah'ın emri için ertelenmişlerdir. O, bunları, ya azablandırarak veya tevbelerini kabul edecektir. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/106)

Onların kalbleri parçalanmadıkça, kurdukları bina kalberlerinde bir şüphe olarak sürüp-gidecektir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/110)

Eğer Allah, onların hayra ulaşmak için çarçabuk davrandıkları gibi, insanlara şerri de çabuklaştırsaydı, mutlaka ecellerine hüküm verirdi. İşte Bize kavuşmayı ummayanları Biz böylece taşkınlıkları içinde şaşkınca dolaşır bir durumda bırakırız. (10/11)

İnsanlar, tek bir ümmetten başka değildi; sonra anlaşmazlığa düştüler. Eğer Rabbinden geçmiş (verilmiş) bir söz olmasaydı, anlaşmazlığa düştükleri şey konusunda mutlaka aralarında hüküm verilmiş olurdu. (10/19)

De ki: "Sizin şirik koştuklarınızdan hakka ulaştırabilecek var mı?" De ki: "Hakka ulaştıracak Allah'tır. Öyleyse, hakka ulaştırılan mı uyulmaya daha hak sahibidir, yoksa doğru yola ulaştırılmadıkça kendisi hidayete ulaşımayan mı? Ne oluyor size? Nasıl hükmediyorsunuz?" (10/35)

Her ümmetin bir resulü vardır. Onlara resulleri geldiği zaman, aralarında adaletle hüküm verilir ve onlar zulme uğratılmazlar. (10/47)

Zulmeden her nefis, yeryüzündekilerin tümüne sahip olsa bunu (azaba karşılık) mutlaka fidyeye olarak veririr. Onlar azabı görünce pişmanlıklarını gizlerler, oysa onlar haksızlığa uğratılmadan aralarında adaletle hükmedilmiştir. (10/54)

Onlara Nuh'un haberini oku. Hani kavmine demişti ki: "Ey kavmim, benim makamım ve Allah'ın ayetleriyle hatırlatmalarım eğer size ağır geliyorsa ben, şüphesiz Allah'a tevekkül etmişim. Artık siz ortaklarınızla toplanıp yapacağınız işi karara bağlayın da işiniz size örtülüp kalmasın (veya tasa konusu olmasın), sonra hakkımdaki hükmünüzü -bana süre tanımaksızın- verin. (10/71)

Andolsun, Biz İsrailoğullarını, hoşlarına gidecek güzel bir yerde yerleştirdik ve temiz şeylerden kendilerine rızık verdik. Kendilerine ilim gelinceye kadar anlaşmazlığa düşmediler. Şüphesiz

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Rabb'in, aralarında anlaşmazlığa düştükleri şey konusunda kıyamet günü hüküm verecektir. (10/93)
Sana vahyolunana uy ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret. O, hükmedenlerin en hayırlısıdır. (10/109)
Elif, Lam, Ra. (Bu,) Ayetleri muhkem kılınmış, sonra hüküm ve hikmet sahibi ve her şeyden haberdar olan (Allah) tarafından birer birer (bölüm bölüm) açıklanmış bir Kitap'tır (ki:) (11/1)
Andolsun, Musa'ya kitabı verdik, onda anlaşmazlığa düşüldü. Eğer Rabbinden bir söz geçmiş (verilmiş) olmasaydı, mutlaka aralarında hüküm verilmiş olacaktı. Gerçekten onlar, bundan (Kur'an'dan) yana kuşku verici bir tereddüt içindedirler. (11/110)
"Böylece Rabb'in seni seçkin kılacak, sözlerin yorumundan (kaynaklanan bir bilgiyi) sana öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a (nimetini) tamamladığı gibi senin ve Yakub ailesinin üzerindeki nimetini tamamlayacaktır. Elbette Rabb'in, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." (12/6)
Erginlik çağına erişince, kendisine hüküm ve ilim verdik. İşte Biz, iyilik yapanları böyle ödüllendiririz. (12/22)
"Sizin Allah'tan başka tapıklarınız, Allah'ın kendileri hakkında hiç bir delil indirmedığı, sizin ve atalarınızın ad olarak adlandırıklarınızdan başkası değildir. Hüküm, yalnızca Allah'ındır. O, kendisinin başkasına kulluk etmemenizi emretmiştir. Dosdoğru olan din işte budur, ancak insanların çoğu bilmezler." (12/40)
Ve dedi ki: "Ey çocuklarım, tek bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Ben size Allah'tan hiç bir şeyi sağlayamam (gideremem). Hüküm yalnızca Allah'ındır. Ben O'na tevekkül ettim. Tevekkül edenler de yalnızca O'na tevekkül etmelidirler." (12/67)
Ondan umutlarını kestikleri zaman, (durumu) kendi aralarında görüşmek üzere bir yana çekildiler. Onların büyüklüğü dedi ki: "Babanızın size karşı Allah adına kesin bir söz aldığını ve daha önce Yusuf konusunda yaptığımız aşırılığı (işlediğimiz suçu) bilmiyor musunuz? Artık (bundan böyle) ben, ya babam bana izin verinceye veya Allah bana ilişkin hüküm verinceye kadar (bu) yerden kesin olarak ayrılamam. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır." (12/80)
(Şehre dönüp durumu babalarına aktarınca o:) "Hayır" dedi. "Nefsini sizi yanıltıp (böyle) bir işe sürüklemiş. Bundan sonra (bana düşen) güzel bir sabırdır. Umulur ki Allah (pek yakın bir gelecekte) onların tümünü bana getirir. Çünkü O, bilenen, hüküm ve hikmet sahibi olanın kendisidir." (12/83)
Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandı. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabb'im onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rabb'im, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendir. Gerçekten bilenen, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (12/100)
İşte böylece Biz onu (Kur'an'ı) Arapça bir hüküm olarak indirdik. Andolsun, sana gelen bu ilimden sonra, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir yardımcı, dost, ne bir koruyucu vardır. (13/37)
Andolsun, senden önce de elçiler gönderdik, onlara eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmaksızın (hiç) bir elçiye herhangi bir ayet (mucizeyi) getirmek olacak iş değildir. Her ecel (tesbit edilmiş süre) için bir kitap (yazı, hüküm, son) vardır. (13/38)
Onlar görmüyorlar mı ki, gerçekten Biz arza geliyoruz ve onu çevresinden eksiltiyoruz. Allah hüküm verir. Onun hükmünün peşi-

ne düşecek yoktur. Ve O, hesabı pek çabuk görendir. (13/41)
Biz hiç bir elçiye, kendi kavminin ilinden başkasıyla göndermedik ki, onlara apaçık anlatsın. Böylece Allah, dilediğini şaşırtıp saptırır, dilediğini hidayet erdirir. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (14/4)
İş hükme bağlanıp-bitince, şeytan der ki: "Doğrusu, Allah, size gerçek olan va'di va'detti, ben de size vaadde bulundum, fakat size yalan söyledim. Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu, yalnızca sizi çağırdım, siz de bana icabet ettiniz. Öyleyse beni kınamayın, siz kendinizi kınayın. Ben sizi kurtacak değilim, siz de beni kurtacak değilsiniz. Doğrusu daha önce beni ortak koşmanızı da tanınamıştım. Gerçek şu ki, zalimlere acı bir azab vardır." (14/22)
Ve şüphesiz senin Rabb'in, O, onları haşredecektir. Gerçekten O, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir. (15/25)
Kendisine verilen müjdenin kötülüğünden dolayı topluluktan gizlenir; onu aşağılanarak tutacak mı, yoksa toprağa gömecek mi? Bak, verdikleri hüküm ne kötüdür? (16/59)
Ahirete inanmayanların kötü örnekleri vardır, en yüce örnekler ise Allah'a aittir. O, güç sahibi olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (16/60)
Cumartesi, ancak onda ihtilafa düşenlere (farz) kılındı. Şüphesiz Rabb'in, onların ihtilaf ettikleri şeyler hakkında kıyamet günü aralarında hükmedecektir. (16/124)
Kitapta İsrailoğullarına şu hükmü verdik: "Muhakkak siz yer(yüzün) de iki defa bozgunculuk çıkaracaksınız ve muhakkak büyük bir kibirleniş-yükselişle kibirlenecek-yükseleceksiniz. (17/4)
De ki: "Ne kadar kaldıklarınızı Allah daha iyi bilir. Gökerin ve yerin gaybı O'nundur. O, ne güzel görmekte ve ne güzel işitmektedir. O'nun dışında onların bir velisi yoktur. Kendi hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz." (18/26)
İş(in) hükme bağlanıp biteceği, hasret gününe karşı onları uyar; onlar bir gaflet içindedirler ve onlar inanmıyorlar. (19/39)
Dediler ki: "Bize gelen apaçık delillere ve bizi yaratana seni asla 'tercih edip-seçmeyiz." Neyde hükmünü yürütebileceksen, durmaksızın hükmünü yürüt; sen, yalnızca bu dünya hayatında hükmünü yürütebilirsin." (20/72)
Lut'a da bir hüküm ve ilim verdik ve onu çirkin işler yapmakta olan şehirden kurtardık. Şüphesiz onlar, bozulmaya uğrayan kötü bir kavimdi. (21/74)
Davud ve Süleyman da; hani kavmin hayvanlarının içine girip yayıldığı ekin-tarlaları konusunda hüküm yürütüyorlardı. Biz onların hükmüne şahid idik. (21/78)
Biz bunu (hükmü) Süleyman'a kavratmış, her birine hüküm ve ilim verdik. Davud ile birlikte tesbih etsinler diye, dağlara ve kuşlara boyun eğdirdik. (Bunları) Yapanlar Biz idik. (21/79)
(Resulullah) Dedi ki: "Rabb'im, hak ile hükmet. Bizim Rabbimiz, sizin her türlü nitelendirmelerinize karşı yardımına sığınılan Rahman (olan Allah)dır." (21/112)
İşte böyle; kim Allah'ın haram kıldıklarını (gözetip hükümlerini) yüceltirse, Rabb'inin Katında kendisi için hayırlıdır. Size (haklarında yasaklar) okunanlar dışındaki hayvanlar helal kılındı. Öyleyse iğrenç bir pislik olan putlardan kaçının, yalan söz söylemekten de kaçının. (22/30)
Biz senden önce hiç bir Resul ve Nebi göndermiş olmayalım ki, o bir dilekte bulunduğu zaman, şeytan, onun dilediğine (bir kuşku veya sapma unsuru) katıp bırakmış olmasın. Ama Allah, şeytanın katıp-bırakmalarını giderir, sonra kendi ayetlerini sağ-

KURAN FİHRİSTİ

lamlaştırp-pekiştirir. Allah, gerçekten bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (22/52)

Mülk, o gün yalnızca Allah'ındır. O, aralarında hükmedecektir. Artık iman edip salih amellelere bulunanlar; nimetlerle donatılmış cennetler içindedirler. (22/56)

"Allah, kıyamet günün, kendisinde ihtilafa düştüğünüz şey hakkında aranızda hükmedecektir." (22/69)

(Bu,) İndirdiğimiz ve (hükümlerini) farz kıldığımız bir sûredir. İçinde, umulur ki öğüt alıp düşünürsünüz diye apaçık ayetler indirdik. (24/1)

Eğer Allah'ın sizin üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı ve Allah gerçekten tevbeleri kabul eden hüküm ve hikmet sahibi olmasaydı (ne yapardınız)? (24/10)

Allah size ayetleri açıklıyor; Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/18)

Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve Resulüne çağrıldıkları zaman, onlardan bir grup yüz çevirir. (24/48)

Aralarında hükmetmesi için, Allah'a ve elçisine çağrıldıkları zaman mü'min olanların sözü: "İşittik ve itaat ettik" demeleridir. İşte felaha kavuşanlar bunlardır. (24/51)

Ey iman edenler, sağ ellerinizin malik olduğunuz ile sizden olup da henüz erginlik çağına ermemiş olan (çocuk)lar, (odalarınıza girmek için şu) üç vakitte izin istesinler: Sabah namazından önce, öğleyin üstünüzü çıkardığınız vakit ve yatsı namazından sonra. (Bu) Üçü sizin için mahrem (vakitleridir). Bunların dışında size de, onlara da bir sakınca yoktur; onlar yanınızda dolaşabilirler, birbirinizin yanında olabilirsiniz. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklamaktadır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/58)

Sizden olan çocuklar, erginlik çağına erdikleri zaman, kendilerinden öncekilerin izin istediği gibi, bundan böyle izin istesinler. İşte Allah, ayetlerini size böyle açıklar. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/59)

"Sizden korkunca da hemen aranızdan kaçtım; sonra Rabbim bana hüküm (ve hikmet) verdi ve beni gönderilen (elçilerden) kıldı." (26/21)

"Rabbim, bana hüküm (ve hikmet) bağışla ve beni salih olanlara kat;" (26/83)

"Bundan böyle, benimle onların arasını açık bir hükümle ayır ve beni ve benimle birlikte olan mü'minleri kurtar." (26/118)

Hiç şüphesiz, bu Kur'an, sana, hüküm ve hikmet sahibi olan, (ve her şeyi gerçeğiyle) bilen (Allah'ın) Katından ilka edilmektedir. (27/6)

"Ey Musa, gerçekten Ben, güçlü ve üstün, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ım." (27/9)

"Gerçekten ben, onlara hükmetmekte olan bir kadın buldum ki, ona her şeyden (bolca) verilmiştir ve büyük bir tahtı var." (27/23)

Şüphesiz senin Rabbin, onların arasında kendi hükmünü verecektir. O, güçlü ve üstün olandır, bilendir. (27/78)

O, erginlik çağına ulaşmış olgunlaşınca, ona bir 'hüküm ve hikmet' ve ilim verdik. Biz iyilikte bulunanları işte böyle ödüllendiririz. (28/14)

O, Allah'tır, Kendisinden başka ilah yoktur. İlkte de, sonda da hamd O'nundur. Hüküm O'nundur ve O'na döndürüleceksiniz. (28/70)

Ve Allah ile beraber başka bir ilaha tapma. O'ndan başka ilah yoktur. O'nun yüzünden (zatından) başka her şey helak olucudur. Hüküm O'nundur ve siz O'na döndürüleceksiniz. (28/88)

Yoksa kötülükleri yapanlar, bizi (aşıp) geçeceklerini mi sandılar? Ne kötü hükmediyorlar? (29/4)

Bunun üzerine Lut ona iman etti ve dedi ki: "Gerçekten ben, Rabbime hicret edeceğim. Çünkü şüphesiz O, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (29/26)

Allah, Kendi dışında hangi şeye tapıklarını şüphesiz bilir. O, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (29/42)

Yaratmayı başlatan, sonra onu iade edecek olan O'dur; bu O'na göre pek kolaydır. Göklerde ve yerde en yüce misal O'nundur. O, güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (30/27)

Orada ebedi olarak kalıcıdır. Allah'ın va'di hakıtır. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (31/9)

Eğer yeryüzündeki ağaçların tümü kalem ve deniz de -onun ardından yedi deniz daha eklenerek- (mürekkep) olsa, yine de Allah'ın kelimeleri (yazmakla) tükenmez. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (31/27)

Şüphesiz, senin Rabbin, ihtilafa düştükleri şeyler konusunda kıyamet günü aralarında 'hükümünü verip ayracaktır'. (32/25)

Ey Peygamber, Allah'tan sakın, kafirlere ve münafıklara itaat etme. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (33/1)

Allah ve Resülü, bir işe hükmettiği zaman, mü'min bir erkek ve mü'min bir kadın için o işte kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Kim Allah'a ve Resülüne isyan ederse, artık gerçekten o, apaçık bir sapıklıkla sapmıştır. (33/36)

Hamd, göklerde ve yerde olanların tümü Kendisine ait olan Allah'ındır; ahirette de hamd O'nundur. O, hüküm ve hikmet sahibidir, haber alandır. (34/1)

De ki: "Rabbimiz (kıyamet günü) bizi bir arada toplayacak, sonra da hak ile aramızı ayıracaktır. O, (gerçek hükmünü vererek hak ile batılın arasını) açandır, (her şeyi hakkıyla) bilendir." (34/26)

De ki: "O'na (kulluk etmede) eklemekte olduğunuz ortakları bana gösterin. Asla (onlar ona gerçek ortak olamazlar); hayır, O, güçlü ve üstün olan, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'tır." (34/27)

Allah, insanlar için rahmetinden her neyi açacak olsa, artık onu kısıp-tutacak yoktur; her neyi kısar-tutarsa, artık onu da ondan sonra salverecek yoktur. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (35/2)

Her şeyin melekutu (hükümlerlik ve mülkü) elinde bulunan (Allah) ne yücedir. Siz O'na döndürüleceksiniz. (36/83)

Size ne oluyor, nasıl hüküm veriyorsunuz? (37/154)

Davud'a girdiklerinde, o, onlardan ürkmüştü; dediler ki: "Korkma, iki davacıyız, birimiz diğermiz haksızlıkta bulundu. Şimdi sen aramızda hak ile hükmet, kararında zulme sapma ve bizi doğru yolun ortasına yöneltilip-ilet." (38/22)

"Ey Davud, gerçek şu ki, Biz seni yeryüzünde bir halife kıldık. Öyleyse insanlar arasında hak ile hükmet, istek ve tutkulara (hevaya) uyma; sonra seni Allah'ın yolundan saptırır. Şüphesiz Allah'ın yolundan sapanlara, hesap gününü unutmalarından dolayı şiddetli bir azap vardır." (38/26)

(Bu) Kitabın indirilmesi, üstün ve güçlü olan, hüküm ve hikmet sahibi Allah (Katın)dandır. (39/1)

Haberin olsun; halis (katıksız) olan din yalnızca Allah'ındır. O'ndan başka veliler edinilenler (şöyle derler): "Biz, bunlara bizi Allah'a daha fazla yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz." Elbette Allah, kendi aralarında hakkında ihtilaf ettikleri şeylerden hüküm verecektir. Gerçekten Allah, yalancı, kafir olan kimseyi hidayete erdirmez. (39/3)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

De ki: "Ey gökleri ve yeri yaratan, gaybi ve müşahede edilebileni bilen Allah'ım. Anlaşmazlığa düştükleri şeylerde, kullarının arasında sen hüküm vereceksin." (39/46)

Yer, Rabbi'nin nuruyla parıldadı; (orta yere) kitap kondu; peygamberler ve şahidler getirildi ve aralarında hak ile hüküm verildi, onlar haksızlığa uğratılmazlar. (39/69)

Melekleri de arşın etrafını çevirmişler olarak Rablerini hamd ile tesbih ettiklerini görürsün. Aralarında hak ile hüküm verilmiştir ve: "Alemlerin Rabbine hamdolsun" denilmiştir. (39/75)

"Rabbimiz, onları Adn cennetlerine sok ki onlara (bunu) va'dettin; babalarından, eşlerinden ve soylarından salih olanları da. Gerçekten Sen, üstün ve güçlü olansın, hüküm ve hikmet sahibisin." (40/8)

"Sizin (durumunuz) böyledir. Çünkü bir olan Allah'a çağırıldığınız zaman inkar ettiniz. O'na ortak koşulduğunda inanıp-onayladınız. Artık hüküm, yüce, büyük olan Allah'ındır." (40/12)

Allah hak ile hükmeder. Oysa O'nu bırakıp tapıkları hiç bir şeye hükmedemezler. Şüphesiz Allah, işitendir, görendir. (40/20)

"Ey Kavmim, bugün mülk sizindir, yeryüzünde hüküm sahibi kimselersiniz. Fakat bize Allah'tan dayanılmaz bir azab gelecek olursa bize kim yardımcı olabilecek?" Firavun dedi ki: "Ben, size yalnızca gördüğümü (kendi görüşümü) gösteriyorum ve ben sizi doğru yoldan da başkasına yöneltmiyorum." (40/29)

Büyüklenen (müstekbir)ler derler ki: "Biz hepimiz (ateşin) içindeyiz; gerçekten Allah, kullar arasında hüküm verdi (artık)." (40/48)

Diriltir ve öldüren O'dur. Bir işin olmasına hükmetti mi, ona yalnızca: "Ol" der, o da hemen olur. (40/68)

Andolsun, Biz senden önce elçiler gönderdik; onlardan kimini sana aktarıp-anlattık ve kimini anlatmadık. Herhangi bir elçiye, Allah'ın izni olmaksızın bir ayeti getirmek olacak şey değildir. Allah'ın emri geldiği zaman hak ile hüküm verilir ve işte burada (haklı) iptal etmekte (istekli) olanlar hüsrana uğramışlardır. (40/78)

Batıl, ona önden de, ardından da gelemez. (Çünkü Kur'an,) Hüküm ve hikmet sahibi, çok övülen (Allah'tan) indirilmedi. (41/42)

Andolsun, Musa'ya kitabı verdik, fakat onda anlaşmazlığa düşüldü. Eğer Rabbinden (daha önce) bir söz geçmiş (verilmiş) olmasaydı, mutlaka aralarında hüküm verilmiş (iş bitirilmiş)ti. Gerçekten onlar, bundan yana kuşku verici bir tereddüt içinde dilerler. (41/45)

Hakkında ihtilafa düştüğünüz herhangi bir şey; artık O'nun hükmü Allah'ındır. İşte Rabbim olan Allah. Ben O'na tevekkül ettim ve yalnızca O'na dönmü-yönelirim. (42/10)

Onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki 'tecavüz ve haksızlık' dolayısıyla ayrılığa düştüler. Eğer Rabbinden, adı konulmuş bir ecele kadar geçmiş (verilmiş) bir söz olmasaydı, muhakkak aralarında hüküm verilmiş (iş bitirilmiş)ti. Şüphesiz onların ardından Kitaba mirasçı olanlar ise, her halde ona karşı kuşku verici bir tereddüt içinde dilerler. (42/14)

Yoksa onların birtakım ortakları mı var ki, Allah'ın izin vermediği şeyleri, dinden kendilerine teşri' ettiler (bir şeriat kıldılar)? Eğer o fasıl kelimesi olmasaydı, elbette aralarında hüküm (karar) verilir. Gerçekten zalimler için acı bir azap vardır. (42/21) Kendisiyle Allah'ın konuşması, bir beşer için olacak (şey) değildir; ancak bir vahy ile ya da perde arkasından veya bir elçi gönderip kendi izniyle dilediğine vahyetmesi (durumu) başka. Gerçekten O, yüce olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (42/51)

Şüphesiz o, Bizim Katımızda olan Ana Kitap'tadır; çok yücedir, hüküm ve hikmet doludur. (43/4)

Göklerde ilah ve yerde ilah O'dur. O, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir. (43/84)

Kitabın indirilmesi, üstün ve güçlü olan, hüküm ve hikmet sahibi Allah'tandır. (45/2, 46/2)

Andolsun, Biz İsrailoğullarına Kitap, hüküm ve peygamberlik verdik, onları temiz ve güzel şeylerle rızıklandırdık ve onları alemlere üstün kıldık. (45/16)

Ve onlara bu emirden açık belgeler verdik. Fakat onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki 'hakka tecavüz ve azgınlıktan' dolayı ihtilafa düştüler. Şüphesiz Rabbin, hakkında ihtilafa düştükleri şeyde kıyamet günü aralarında hüküm verecektir. (45/17)

Yoksa kötülüklere batıp-yara alanlar, kendilerini iman edip salih amellerde bulunanlar gibi kılacağımızı mı sandılar? Hayatları ve ölümleri bir mi (olacak)? Ne kötü hüküm veriyorlar. (45/21)

Göklerde ve yerde büyüklük O'nundur. O, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (45/37)

Mü'minlerin kalplerine, imanlarına iman katıp-arttırsınlar diye, 'güven duygusu ve huzur' indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır; Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (48/4)

Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (48/7)

Ve alacakları birçok ganimetleri de. Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (48/19)

Allah'tan bir fazl (bir ihsan ve lütf) ve bir nimet olarak. Allah, bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (49/8)

Bu, size vadolanandır; (gönülden Allah'a) yönelip-dönen (İslam'ın hükümlerini) koruyan, (50/32)

Deviler ki: "Öyle. (Bunu) Senin Rabbin buyurdu. Çünkü O, hüküm ve hikmet sahibidir, bilendir." (51/30)

Artık, Rabbinin hükmüne sabret; çünkü gerçekten sen, Bizim gözlerimizin önündesin. Ve her kalkışında Rabbini hamd ile tesbih et. (52/48)

Yeri de 'çoşkun kaynaklar' halinde fıskırttı. Derken su, takdir edilmiş bir işe karşı (hükümümüzü gerçekleştirme üzere) birleşti. (54/12)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih etmiştir. O, üstün ve güçlü (aziz) olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (57/1)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih etmiştir. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (59/1)

"Rabbimiz, bizi inkar edenler için bizi fitne (deneme konusu) kılma ve bizi başışla Rabbimiz. Şüphesiz Sen, üstün ve güçlüsün, hüküm ve hikmet sahibisin." (60/5)

Ey iman edenler, mü'min kadınlar hicret ederek size geldikleri zaman, onları imtihan edin. Allah, onların imanlarını daha iyi bilendir. Şayet (gerçekten) mü'min kadınlar olduklarını bilip-öğrenseniz, artık sakın onları kafirlere geri çevirmeyin. (Çünkü) Ne bunlar onlara helaldir, ne onlar bunlara helaldir. Onlara (kafir kocalarına kendileri için) harcadıklarını verin. Onlara (hicret eden mü'min kadınlarla) ücretlerini (mehirlerini) verdiğiniz takdirde onları nikahlamanızda size bir güçlük yoktur. Kafir (kadın)ların ismetlerini (nikahlarını) tutmayın ve (onlar için) harcadıklarını isteyin. Onlar da (mü'min kadınlara) harcadıklarını istesinler. Bu, Allah'ın hükmüdür; sizin aranızda hükmeder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (60/10)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih etmiştir. O, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (61/1)

KURAN FİHRİSTİ

Ve henüz kendilerine ulaşip-katılmamış olan diğerlerine de (peygamber gönderilmiştir); O (Allah), üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (62/3)

Kendilerine Tevrat yükletilip de sonra onu (içindeki derin anlamları, hikmet ve hükümleriyle gereği gibi) yüklenmemiş olanların durumu, koskoca kitap yükü taşıyan eşeğin durumu gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlayan kavmin durumu ne kötüdür. Allah, zalim bir kavmi hidayete erdirmez. (62/5)

Gaybı da, müşahede edilebileni de bilen, Aziz (üstün ve güçlü), Hakim (hüküm ve hikmet sahibidir). (64/18)

Allah, yeminlerinizin (keffaretle) çözülmesini size farz (veya meşru) kıldı. Allah, sizin mevlanız (sahibiniz, yardımcınız)dır. O, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (66/2)

Size ne oluyor? Nasıl hüküm veriyorsunuz? (68/36)

Yoksa sizin için üzerimizde kıyamete kadar sürüp gidecek bir yemin mi var ki siz ne hüküm verirsiniz o, mutlaka sizin kalacak, diye. (68/39)

Şimdi sen, Rabbinin hükmüne sabret ve balık sahibi (Yunus) gibi olma; hani o, içi kahr dolu olarak (Rabbine) çağırda bulunmuştu. (68/48)

Oysa o (Kur'an), aemlelere bir zikir (öğüt, hatırlatma, hüküm ve üstün bir şeref)den başka bir şey değildir. (68/52)

Öyleyse, Rabbinin hükmüne sabır göster. Onlardan günahkar veya nankör olana itaat etme. (76/24)

Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz. Gerçekten Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (76/30)

Bu, hüküm günüdür; sizi ve öncekileri 'bir arada topladık.'(77/38)

Şüphesiz o hüküm (fasl) günü, belirlenmiş bir vakittir. (78/17)

Allah hükmedenlerin hakimi değil midir? (95/8)

Onların içinde dosdoğru 'yazılı-hükümler' vardır. (98/3)

HÜKÜMDAR

Onlara peygamberleri dedi ki: "Allah size Talut'u (melik olarak) gönderdi." Onlar: "Biz hükümdarlığa, ona göre daha çok hak sahibiyken ve ona bir mal (servet) bolluğu verilmemişken, nasıl bizi (yönetmek üzere) hükümdarlık (mülk) onun olabilir?" dediler. O (şöyle) demişti: "Doğrusu Allah size onu seçti ve onun bilgi ve bedenî gücünü arttırdı. Allah, kime dilerse mülkünü verir; Allah (rahmeti ve gücü) geniş olandır, bilendir." (2/247)

Peygamberleri, onlara (şöyle) dedi: "Onun hükümdarlığının belgesi, size Tabut'un gelmesi (olacaktır ki) onda Rabbinizden 'bir güven duygusu ve huzur' ile Musa ailesinden ve Harun ailesinden artakalanlar var; onu melekler taşır. Eğer inanmışlarsanız, bunda şüphesiz sizin için bir delil vardır." (2/248)

Hükümdar:" Ben (rüyamda) yedi besili inek görüyorum, onları yedi zayıf inek yiyor; bir de yedi yeşil başak ve diğerleri ise kupkuru. Ey önde gelen (kahin-bilginler), eğer rüya yorumluyorsanız benim bu rüyamı çözünüz" dedi. (12/43)

Hükümdar dedi ki: "Onu bana getirin." Ona elçi geldiğinde (Yusufla) "Efendine (Rabbine) dön de ona sor: "Ellerini kesen o kadının durumunu neydi? Doğrusu benim Rabbin, onların hileli düzenlerini gerçekten bilendir." (12/50)

Hükümdar dedi ki: "Onu bana getirin, onu kendime bağli kılayım." Onunla konuştuğunda da (şöyle) dedi: "Sen bugün bizim yanımızda (artık) önemli bir yer sahibisin, güvenilir (bir danışman-yönetici)sin." (12/54)

Ediler ki: "Hükümdarın su tasını kaybettik, kim onu (bulup) ge-

tirirse, (ona armağan olarak) bir deve yükü vardır. Ben de buna kefilim." (12/72)

Böylece (Yusuf) kardeşinin kabından önce onların kablarnı (yoklamaya) başladı, sonra onu kardeşinin kabından çıkardı. İşte Biz Yusuf için böyle bir plan düzenledik. (Yoksa) Hükümdarın dininde (yürürlükteki kanuna göre) kardeşini (yanında) alko-yamazdı. Ancak Allah'ın dilemesi başka. Biz dilediğimizi dere-celerle yükseltiriz. Ve her bilgi sahibinin üstünde daha iyi bir bil-en vardır. (12/76)

Hak olan, biricik hükümdar olan Allah yücedir. Onun vahyi sana gelip-tamamlanmadan evvel, Kur'an'ı (okumada) acele etme ve de ki: "Rabbim, ilmimi arttır." (20/114)

Dedi ki: "Gerçekten hükümdarlar bir ülkere girdikleri zaman, orasını bozguna uğratırlar ve halkından onur sahibi olanları hor ve aşağılık kılarlar; işte onlar, böyle yaparlar." (27/34)

HÜSRAN

Siz ise, bundan sonra da yüz çeviriniz. Eğer Allah'ın üzerinizdeki fazlı (lütuf ve ihsanı) ve rahmeti olmasaydı, siz gerçekten hüsrana uğrayanlardan olurduunuz. (2/64)

Kendilerine verdiğimiz Kitabı gereği gibi okuyanlar, işte ona iman edenler bunlardır. Kim de onu inkâr ederse, artık onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (2/121)

Ey iman edenler, eğer inkâr edenlere itaat ederseniz, sizi topuklarınız üzerinde gerisin-geri çevirirler, böylece büyük hüsrana uğrayanlara dönersiniz. (3/149)

Onları -ne olursa olsun- şaşırtıp-saptıracağım, en olmadık kuruntulara düşüreceğim ve onlara kesin olarak davalarının kulaklarını kesmelerini emredeceğim ve Allah'ın yarattıklarını değiştirmelerini emredeceğim." Kim Allah'ı bırakıp da şeytani dost (veli) edinirse, kuşkusuz o, apaçık bir hüsrana uğramıştır. (4/119)

Bugün size temiz olan şeyler helal kılındı. (Kendilerine) Kitap verilenlerin yemeği size helal, sizin de yemeğiniz onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da, namuslu, fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak -onlara ücretlerini (mehirlerini) ödediğiniz takdirde- size (helal kılındı.) Kim imanı tanımayııp küfre saparsa, elbette onun yaptığı boşa çıkmıştır. O ahirette hüsrana uğrayanlardandır. (5/5)

Sonunda nefsi ona kardeşini öldürmeyi (tahrik edip zevkli göstererek) kolaylaştırdı; böylece onu öldürdü, bu yüzden hüsrana uğrayanlardan oldu. (5/30)

İman edenler: "Olanca yeminleriyle elbette sizlerle birlik olduklarına ilişkin Allah'a yemin edenler bunlar mıdır? Onların bütün yapıp-ettikleri boşa çıkmıştır, böylece hüsrana uğrayanlar olmuşlardır." derler. (5/53)

De ki: "Göklerde ve yerde olanlar kimindir?" De ki: "Allah'ındır." O, rahmeti kendi üzerine yazdı. Sizi kendisinden şüphe olmayan kıyamet gününde elbette toplayacaktır. Nefislerini hüsrana uğratanlar, işte onlar inananlarıdır. (6/12)

Bizim kendilerine Kitap verdiklerimiz, onu, çocuklarını tanıır gibi tanırlar. Kendilerini hüsrana uğratanlar; işte onlar inananlarıdır. (6/20)

Allah'a kavuşmayı yalan sayanlar, doğrusu hüsrana uğramışlardır. Öyle ki, saat (kıyamet günü) apansız onlara geliverince, günahlarını sırtlarına yüklenerek: "Onda (dünyada) sorumsuz-

ca yaptıklarımızdan dolayı yazıklar olsun bize..." derler. Dikkat edin, o işleyip-yükledikleri ne kötüdür. (6/31)

Çocuklarını hiçbir bilgiye dayanmaksızın akılsızca öldürenler ile Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır. Onlar, gerçekten şaşırıp sapmışlardır ve doğru yolu bulamamışlardır. (6/140)

Kimin tartıları hafif kalırsa, bunlar da ayetlerimize zulmedegeldiklerinden dolayı nefislerini hüsrana uğratanlardır. (7/9)

Dediler ki: "Rabbimiz, biz nefislerimize zulmettik, eğer bizi bağışlamazsan ve esirgemezsen, gerçekten hüsrana uğrayanlardan olacağız." (7/23)

Onlar, onun tevilinden başkasına bakmazlar mı? Onun tevilinin geleceği gün, daha önce onu unutanlar, diyecekler ki: "Gerçekten Rabbimizin ölçileri bize hakkı getirmişlerdi. Şimdi bize şefaat edecek şefaathçiler var mıdır? Veya geri çevrilsek de işlediklerimizden başkasını yapsak." Gerçek şu ki onlar, kendilerini hüsrana uğratmışlardır, uydurmakta oldukları şeyler de kendilerinden uzaklaşıp kaybolmuşlardır. (7/53)

Şuayb'ı yalanlayanlar, sanki orda 'hiç refah içinde yaşamamışlar' gibi oldular: Şuayb'ı yalanlayanlar, asil büyük hüsrana uğradılar. (7/92)

(Veya) Onlar, Allah'ın tuzağından güvende mi idiler? Allah'ın bir tuzak kurmasından, hüsrana uğrayan bir topluluktan başkası (akılsızca) güvende olmaz. (7/99)

Ne zaman ki (yaptıklarından dolayı) pişmanlık duyup, başları elleri arasına düşürüldü ve kendilerinin gerçekten şaşırıp-saptıklarını görünce: "Eğer Rabbimiz bize merhamet etmez ve bizi bağışlamazsa kesin olarak hüsrana uğrayanlardan olacağız" dediler. (7/149)

Allah kime hidayet verirse o artık hidayeti bulmuştur; kimi şaşırıp-saptırırsa artık onlar da hüsrana uğrayanlardır. (7/178)

Bu, Allah'ın murdar olanı temizden ayırdetmesi; murdarı, bir kısmını bir kısmı üzerinde kılıp tümünü biriktirerek cehenneme atması içindir. İşte bunlar hüsrana uğrayanlardır. (8/37)

Gündüzün bir saatinden başka sanki hiç ömür sürmemişler gibi onları bir arada toplayacağı gün, onlar birbirlerini tanımış olacaktırlar. Allah'a kavuşmayı yalanlayanlar gerçekten hüsrana uğramışlardır. Onlar hidayete ermiş (kimseler) değildi. (10/45)

Ve Allah'ın ayetlerini yalanlayanlardan olma; yoksa hüsrana uğrayanlardan olursun. (10/95)

İşte bunlar, kendilerini hüsrana uğratanlardır ve yalan olarak uydurdıkları (düzme tannlar da) onlardan uzaklaşıp-kaybolmuşlardır. (11/21)

Hiç şüphesiz bunlar, ahirette en çok hüsrana uğrayanlardır. (11/22)

Dedi ki: "Rabbim, bilgin olmayan şeyi Senden istemekten Sana sığınırım. Ve eğer beni bağışlamaz ve beni esirgemezsen, hüsrana uğrayanlardan olurum." (11/47)

De ki: "Davranış (ameller) bakımından en çok hüsrana uğrayacak olanları size haber vereyim mi?" (18/103)

Ona bir düzen (tuzak) kurmak istediler, fakat biz onları daha çok hüsrana uğrayanlar kıldık. (21/70)

Eğer sizin benzeriniz olan bir beşere boyun eğecek olursanız, andolsun, siz gerçekten hüsrana uğrayanlar olursunuz." (23/34)

Kimin tartışı hafif gelirse, işte onlar da kendi nefislerini hüsrana uğratanlar, cehennemde de ebedi olarak kalacak olanlardır. (23/103)

De ki: "Benimle sizin aranızda şahid olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde olanı bilir. Batıla inanan ve Allah'ı inkâr edenler ise, işte onlar hüsrana uğrayanlardır." (29/52)

Siz, O'nun dışında dilediklerinize ibadet edin." De ki: "Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini, hem yakınlarını hüsrana uğratanlardır. Haberiniz olsun; bu apaçık olan hüsranın kendisidir." (39/15)

Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Allah'ın ayetlerine (karşı) inkâr edenler ise; işte onlar, hüsrana uğrayanlardır. (39/63) Andolsun, sana ve senden öncekilere vahyolundu (ki): "Eğer şirk koşacak olursan, şüphesiz amellerin boşa çıkacak ve elbet-te sen, hüsrana uğrayanlardan olacaksın. (39/65)

Andolsun, biz senden önce elçiler gönderdik; onlardan kimini sana aktarıp-anlattık ve kimini anlatmadık. Herhangi bir elçiye, Allah'ın izni olmaksızın bir ayeti getirmek olacak şey değildir. Allah'ın emri geldiği zaman hak ile hüküm verilir ve işte burada (hakkı) iptal etmekte (istekli) olanlar hüsrana uğramışlardır. (40/78)

Ama Bizim dayanılmaz-azabımızı gördükleri zaman, imanları kendilerine hiçbir yarar sağlamadı. (Bu,) Allah'ın kulları arasında sürüp-giden sünnettir. İşte kafirler burada hüsrana uğramışlardır. (40/85)

İşte bu sizin zannınız; Rabbiniz hakkında beslediğiniz-zannınız, sizi bir yıkıma uğrattı, böylelikle hüsrana uğrayan kimseler olarak sabahladınız." (41/23)

Biz onlara birtakım yakın-kimseleri 'kabuk gibi üzerlerine kaplattık,' onlar da, önlerinde ve arkalarında olanları kendilerine süslü gösterdiler. Cinlerden ve insanlardan kendilerinden önce gelip-geçmiş ümmetlerde (yürürlükte tutulan azab) sözü onların üzerine hak oldu. Çünkü onlar, hüsrana uğrayan kimselerdi. (41/25)

Onları görürsün; zilletten başları önlerine düşmüş bir halde, ona (ateşe) sunulurlarken göz ucuyla sezdirmeden bakarlar. İman edenler de: "Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendi nefislerini, hem yakın akraba (veya yandaş)larını da hüsrana uğratmışlardır" dediler. Haberiniz olsun: gerçekten zalimler, kalıcı bir azab içindedirler. (42/45)

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Kıyamet-saatinin kopacağı gün, (işte) o gün, batılada olanlar hüsrana uğrayacaklardır. (45/27)

Şeytan onları sarıp-kuşatmıştır; böylelikle onlara Allah'ın zikrini unutturmuştur. İşte onlar, şeytanın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz şeytanın fırkası, hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (58/19)

Ey iman edenler, ne mallarınız, ne çocuklarınız sizi Allah'ı zikretmekten 'tutkuya kaptrarak-alkoymasın'; kim böyle yaparsa, artık onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (63/9)

Artık o (ülkelerin halkı), yaptığı kötülüğü taddı ve işinin sonucu bir hüsrana oldu. (65/9)

KURAN FİHRİSTİ

- / / -

IRKLAR

Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (49/13)

IRMAK

İman edip salih amellerde bulunanları müjdele. Gerçekten onlar için altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Kendilerine rızık olarak bu ürünlerden her yedirildiğinde: "Bu daha önce de rızıklandırmışızdır" derler. Bu, onlara, (dünyadakine) benzer olarak sunulmuştur. Orada, onlar için tertemiz eşler vardır ve onlar orada süresiz kalacaklardır. (2/25)

Bundan sonra kalpleriniz yine katılaştı; taş gibi, hatta daha katı. Çünkü taşlardan öyleleri vardır ki, onlardan ırmaklar fışkırır, öyleleri vardır ki yarılır, ondan sular çıkar, öyleleri vardır ki Allah korkusuyla yuvarlanırlar. Allah yaptıklarınızdan gafil (habersiz) değildir. (2/74)

Talut, orduyla birlikte ayrıldığında dedi ki: "Doğrusu Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse, artık o benden değildir ve kim de -ileyle bir avuç alanlar hariç- onu tadmazsa bendendir. Küçük bir kısmı hariç (hepsi sudan) içti. O, kendisiyle beraber iman edenlerle (ırmağı) geçince onlar (geride kalanlar): "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı (koyacak) gücümüz yok" dediler. (O zaman) Muhakkak Allah'a kavuşacaklarını umanlar (şöyle) dediler: "Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir." (2/249)

Hangi biriniz ister ki, altından ırmaklar akan hurlamalardan, üzümlerden bir bahçesi olsun, içinde kendisinin olan bütün ürünler de bulunsun; fakat kendisine ihtiyarlık gelip çatsın, (üstelik) zayıf ve küçük çocukları olsun (böyle bir durumda iken) ona (bahçesine) ateşli bir kasırga isabet etsin de yanıversin. İşte Allah size ayetleri böyle açıklar, ki düşünesiniz. (2/266)

De ki: "Size bundan daha hayırlısını bildireyim mi? Korkup sakınanlar için Rablerinin Katında, içinde temelli kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler, tertemiz eşler ve Allah'ın rızası vardır. Allah, kulları hakkıyla görendir." (3/15)

İşte bunların karşılığı, Rablerinden bağışlanma ve içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetlerdir. (Böyle) Yapıp-edenlere ne güzel bir karşılık (ecir var.) (3/136)

Nitekim Rableri onlara (dualarını kabul ederek) cevap verdi: "Şüphesiz Ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden bir işte bulunanın işini boşa çıkarmam. Sizin kiminiz kiminizdendir. İşte, hicret edenlerin, yurtlarından sürülüp-çıkarılanların ve yolunda işkence görenlerin, çarpışıp öldürülenlerin, mutlaka kötülüklerini örteceğim ve onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. (Bu,) Allah Katından bir karşılık (sevap)tır. (O) Allah, karşılığın (sevabın) en güzeli O'nun Katındadır." (3/195)

Ama Rablerinden korkup-sakınanlar; onlar için Allah Katında - bir şölen olarak- altlarından ırmaklar akan -içinde ebedi kalacakları- cennetler vardır. İyilik yapanlar için, Allah'ın Katında olanlar daha hayırlıdır. (3/198)

Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse, onun altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokar. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (4/13)

İman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Onda onlar için tertemiz kılınmış eşler vardır. Ve onları, 'ne sıcak-ne soğuk, tam kararında gölgeliğe' sokacağız. (4/57)

İman edip salih amellerde bulunanlar, Biz onları altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Bu, Allah'ın gerçek olan va'didir. Allah'tan daha doğru sözlü kim vardır? (4/122)

Andolsun, Allah İsrailoğullarından kesin söz (misak) almıştı. Onlardan oniki güvenilir- gözetleyici göndermiştik. Ve Allah onlara: "Gerçekten ben sizinle birlikteyim. Eğer namazı kılar, zekatı verir, elçilerine inanır, onları savunup-desteklerseniz ve Allah'a güzel bir borç verirsiniz, şüphesiz sizin kötülüklerinizi örter ve sizi gerçekten, altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim inkar ederse, cidden dümdüz bir yoldan sapmıştır." (5/12)

Böylelikle Allah, dediklerine karşılık olarak içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler verdi. Bu, iyilik yapanların karşılığıdır. (5/85)

Allah dedi ki: "Bu, doğrulara, doğru söylemelerinin yarar sağladığı gündür. Onlar için, içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler vardır. Allah onlardan razı oldu, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur." (5/119)

Biz onların göğüslerinde kinden ne varsa çekip almışız. Altlarından ırmaklar akar. Derler ki: "Bizi buna ulaştıran Allah'a hamd olsun. Eğer Allah bize hidayet vermeseydi biz doğruya ermeyecektik. Andolsun, Rabimizin elçileri hak ile geldiler." Onlara: "İşte bu, yaptıklarınıza karşılık olarak mirasçı kılındığınız cennettir" diye seslenilecek. (7/43)

Allah, mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara içinde ebedi kalmak üzere, altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vaadetmiştir. Allah'tan olan hoşnutluk ise en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (9/72)

Allah onlar için, süresiz kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler hazırladı. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/89) Öne geçen Muhacirler ve Ensar ile onlara güzellikle uyanlar; Allah onlardan hoşnut olmuştur, onlar da O'ndan hoşnut olmuşlardır ve (Allah) onlara, içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/100)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar da, Rableri onları imanları dolayısıyla altından ırmaklar akan, nimetlerle donatılmış cennetlere yönelik-iletir (hidayet eder). (10/9)

Ve O, yeri yapıp uzatan, onda sarsılmaz-dağlar ve ırmaklar kılandır. Orada ürünlerin her birinden ikiye çift yaratmıştır; geceyi gündüze bürümektedir. Şüphesiz bunlarda düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (13/3)

Takva sahiplerine vadedilen cennet; onun altından ırmaklar akar, yemişleri ve gölgelikleri süreklidir. Bu korkup-sakınanların (mutlu) sonudur, inkâr edenlerin sonu ise ateştir. (13/35) İman edip salih amellerde bulunanlar, Rablerinin izniyle altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere konulmuşlardır. Orada birbirlerine olan dirlik temennileri: "Selam"dır. (14/23)

Allah, gökleri ve yeri yaratan ve gökten su indirip onunla size rızık olarak türlü ürünler çıkarandır. Ve onun emriyle gemileri, denizde yüzmeleri için size, emre amade kılandır. İrmakları da sizin için emre amade kılandır. (14/32)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Sizi sarsıntıya uğrattır diye yerde sarsılmaz dağlar bıraktı, ırmaklar ve yollar da (kıldı). Umulur ki doğru yolu bulursunuz. (16/15)

Adn cennetleri; ona girerler, onun altından ırmaklar akar, içinde onların her diledikleri şey vardır. İşte Allah, takva sahiplerini böyle ödüllendirir. (16/31)

Ya da sana ait hurmalıklardan ve üzümlerden bir bahçe olup aralarından şarıl şarıl akan ırmaklar fıskırtmalısın." (17/91)

Onlar; altından ırmaklar akan Adn cennetleri onlarıdır, orada altın bileziklerle süslenirler, hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlas-tan yeşil elbiseler giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar. (Bu,) Ne güzel sevap ve ne güzel destek. (18/31)

İki bağ da yemişlerini vermiş, ondan (verim bakımından) hiçbir şeyi noksan bırakmamış ve aralarında bir ırmak fıskırtmıştı. (18/33)

İçlerinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan Adn cennetleri de (onlarıdır). Ve işte bu, arınmış olanın karşılığıdır." (20/76)

Şüphesiz Allah, iman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Gerçekten Allah, her istediğini yapar. (22/14)

Hiç şüphesiz Allah, iman edenleri ve salih amellerde bulunanları altından ırmaklar akan cennetlere sokar, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler; ordaki elbiseleri ipek(ten)tir. (22/23)

Dilediği takdirde, sana bundan daha hayırlısı olarak altından ırmaklar akan cennetler veren ve senin için köşkler kılan (Allah) ne yücedir. (25/10)

Ya da yeryüzünü bir karar yeri kılan, onun arasında ırmaklar var eden ve ona (yeryüzü için) sarsılmaz dağlar yaratan ve iki deniz arasında bir ara-engel (haciz) koyan mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Hayır onların çoğu bilmiyorlar. (27/61)

İman edip salih amellerde bulunanlar; onları, içinde ebedi kalıcılar olarak, altından ırmaklar akan cennetin yüksek köşklerine muhakkak yerleştireceğiz. (Salih) Amellerde bulunanların ecri ne güzeldir. (29/58)

Ancak Rablerinden korkup-sakınanlar ise; onlara yüksek köşkler vardır, onların üstünde de yüksek köşkler bina edilmiştir. Onların altında ırmaklar akmaktadır. (Bu,) Allah'ın va'didir. Allah, va'dinden dönmez. (39/20)

Şüphesiz Allah, iman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. İnkâr edenler ise, metalanırlar ve hayvanların yemesi gibi yerler; ateş, onlar için bir konaklama yeridir. (47/12)

Takva sahiplerine va'dedilen cennetin misali (şudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen sütte ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüşünden ve Rablerinden bir mağfîret vardır. Hiç (böyle mükafaatlanan bir kişi), ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırıksaklarını 'parça parça koparan' kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu? (47/15)

(Bütün bunlar,) Mü'min erkekleri ve mü'min kadınları, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere, altından ırmaklar akan cennetlere sokması ve kötülüklerini örtüp-bağışlaması içindir. İşte bu, Allah Katında 'büyük kurtuluş ve mutluluk'tur. (48/5)

Kör olana güçlük (sorumluluk) yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur. Kim Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederse, (Allah) onu, altından ırmaklar akan cennetlere sokar.

Kim de sırt çevirirse, onu acı bir azab ile azablandırır. (48/17)

O gün, mü'min erkekler ile mü'min kadınları, nurları önlerinde ve sağlarında koşarken görürsün. "Bugün sizin müjdeniz, içinde ebedi kalıcılar (olduğunuz), altından ırmaklar akan cennetlerdir." İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (57/12)

Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim (topluluk) bulamazsın ki, Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar, ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar, öyle kimselerdir ki, (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, atlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar, felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir. (58/22)

O da sizin günahlarınızı bağışlar, sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere ve Adn cennetlerindeki güzel konaklara yerleştirir. İşte 'büyük mutluluk ve kurtuluş' budur. (61/12)

Sizi toplanma günü için bir arada toplayacağı gün; işte bu aldanma (teğabün) günüdür. Kim Allah'a iman edip salih bir amelde bulunursa (Allah) onun kötülüklerini örter ve içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokar. İşte büyük 'mutluluk ve kurtuluş (fevz)' budur. (64/9)

İman edip salih amellerde bulunanları karanlıklardan nura çıkarması için Allah'ın apaçık ayetlerini size okuyan bir elçi de (gönderdik). Kim iman edip salih bir amelde bulunursa, (Allah) onu içinde süresiz kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Allah, gerçekten ona ne güzel bir rızık vermiştir. (65/11)

Ey iman edenler, Allah'a kesin (nasuh) bir tevbe ile tevbe edin. Olabilir ki, Allah sizin kötülüklerinizi örter ve altından ırmaklar akan cennetlere sokar. O gün Allah, Peygamberi ve onunla birlikte iman edenleri küçük düşürmeyecektir. Nurları, önlerinde ve sağ yanlarında koşar-parıldar. Derler ki: "Rabbimiz nurumuzu tamamladı, bizi bağışladı. Şüphesiz Sen, herşeye güç yetirensin." (66/8)

Size mallar ve çocuklarla yardımda bulunsun. Size (ürün yüklü) bağlar-bahçeler versin, ırmaklar da versin." (71/12)

Şüphesiz iman edip salih amellerde bulunanlara gelince; onlar için altından ırmaklar akan cennetler vardır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (85/11)

Rableri Katında onların ödülleri, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan Adn cennetleridir. Allah, onlardan razı olmuştur, kendileri de O'ndan razı (hoşnut, memnun) kalmışlardır. İşte bu, Rabbinden 'içi titreyerek korku duyan kimse' içindir. (98/8)

Kendilerinden önce nice nesilleri yıkıma uğrattığımızı görmüyorlar mı? Biz, sizi yerleşik kılmadığımız bir biçimde onları yeryüzünde (büyük bir güç ve servetle) yerleşik kıldık; gökten üzerlerine sağanak (bol yağmurlar) yağdırdık, nehirleri de atlarından akar yaptık. Ama günahları nedeniyle Biz onları yıkıma uğrattık ve arkalarından başka nesiller (inşa edip) var ettik. (6/6)

Firavun, kendi kavmi içinde bağırırdı; dedi ki: "Ey kavmim, Mısır'ın mülkü ve şu altımda akmakta olan nehirler benim değil mi? Yine de görmeyecek misiniz?" (43/51)

Hiç şüphesiz muttakilere, cennetlerde ve nehir (çevresin)dedirler. (54/54)

KURAN FİHRİSTİ

IRZ

İrzini koruyan (Meryem); Biz ona Kendi ruhumuzdan üfledik, onu ve çocuğunu insanlığa bir ayet kıldık. (21/91)

Ve onlar ırzlarını koruyanlardır; (23/5)

Mü'minlere söyle: "Gözlerinizi (harama çevirmekten) kaçırdınsınız ve ırzlarını korusunlar. Bu, onlar için daha temizdir. Gerçekten Allah, yaptıklarından haberdardır. (24/30)

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerinizi (harama çevirmekten) kaçırdınsınız ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurasınlar, ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini, yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

Şüphesiz, Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar, sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, saygıyla (Allah'tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar, Allah'ı çokça zikreden erkekler ve (Allah'ı) çokça zikreden kadınlar; (işte) bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (33/35)

İmran'ın kızı Meryem'i de. Ki o kendi ırzını korumuştur. Böylece Biz ona ruhumuzdan üfledik. O da Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti. O, (Rabbine) gönülden bağlı olanlardandı. (66/12)

Ve onlar, ırzlarını (ferç) korurlar; (70/29)

ISLAH

Kendilerine: "Yeryüzünde fesat çıkarmayın" denildiğinde: "Biz sadece ıslah edicileriz" derler. (2/11)

Hem dünya (konusunda), hem ahiret (konusunda). Ve sana yetimleri sorarlar. De ki: "Onları ıslah etmek (yararlı kılmak) hayırlıdır. Eğer onları aranızda katarsanız, artık onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah bozgun (fesad) çıkarana ıslah ediciden bilir (ayırır). Eğer Allah dileseydi size güçlük çıkarırdı. Şüphesiz Allah güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/220)

Sizlerden fuhuş yapanların, her ikisine ziyet edin. Eğer tevbe ederler de ıslah olurlarsa artık onlardan vazgeçin. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. (4/16)

Ancak tevbe edenler, ıslah edenler, Allah'a sımsıkı sarılanlar ve dinlerini katkısız olarak Allah için (halis) kılanlar başka; işte onlar mü'minlerle beraberdirler. Allah mü'minlere büyük bir ecir verecektir. (4/146)

Bizim ayetlerimize iman edenler sana geldiklerinde, onlara de ki: "Selam olsun size. Rabbiniz rahmeti Kendi üzerine yazdı ki, içinizden kim bir cehalet sonucu bir kötülük işler sonra tevbe eder ve (kendini) ıslah ederse şüphesiz, O, başlıyandır, esirgeyendir." (6/54)

Musa ile otuz gece için sözleşti ve ona bir on daha ekledi.

Böylece Rabbinin belirlediği süre, kırk geceye tamamlandı. Musa, kardeşi Harun'a "Kavimimde benim yerime geç, ıslah et ve bozguncuların yolunu tutma" dedi. (7/142)

Dedi ki: "Ey kavimim görüşünüz nedir söyler misiniz? Ya ben Rabbinden apaçık bir belge üzerinde isem ve O da beni kendisinden güzel bir rızık ile ıslıklandırmışsa? Ben, size yasakladığım şeylere (kendim sahiplenmek suretiyle) size aykırı düşmek istemiyorum. Benim istediğim, gücüm oranında yalnızca ıslah etmektir. Benim başarım ancak Allah iledir; O'na tevekkül ettim ve O'na içten yönelip-dönerim." (11/88)

Halkı, ıslah eden kimseler iken, senin Rabbin o ülkeleri zulm ile helak edecek değildi. (11/117)

Sonra gerçekten Rabbin, cehalet sonucu kötülük işleyen, sonra bunun ardından tevbe eden ve ıslah olanlar(la beraberdir). Şüphesiz Rabbin bundan sonra başlıyandır, esirgeyendir. (16/119)

Sonunda ikisinin de düşmanı olan (adam)ı yakalamak isterken (adam ona) dedi ki: "Ey Musa dün birini öldürdüğün gibi, bugün de beni mi öldürmek istiyorsun? Sen yeryüzünde yalnızca bir zorba olmak istiyorsun, ıslah edicilerden olmak istemiyorsun." (28/19)

Ki O (Allah), amellerinizi ıslah etsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse, artık o en büyük kurtuluşla kurtulmuştur. (33/71)

Kötülüğün karşılığı, onun misli (benzeri) olan kötülüktür. Ama kim affeder ve ıslah ederse (dirliği kurup-sağlarsa) artık onun ecri Allah'a aittir. Gerçekten O, zalimleri sevmez. (42/40)

ISLIK ÇALMAK

Onların Beyt-i Şerif önündeki duaları, ıslık çalmaktan ve el çırpaktan başkası değildir. Artık inkâr ettikleriniz dolayısıyla tadın azabı. (8/35)

ISSIZ

Ya da altı üstüne gelmiş, ıssız duran bir şehre uğrayan gibisini (görmedin mi?) Demişti ki: "Allah, burasını ölümünden sonra nasıl diriltecektir?" Bunun üzerine Allah, onu yüz yıl ölü bıraktı, sonra onu diriltti. (Ve ona) Dedi ki: "Ne kadar kaldın?" O: "Bir gün veya bir günden az kaldım" dedi. (Allah ona:) "Hayır, yüz yıl kaldın, böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış; eşeğine de bir bak; (bunu yapmamız) seni insanlara ibret-belgesi kılmamız içindir. Kemiklere de bir bak nasıl bir araya getiriyoruz, sonra da onlara et giydiriyoruz?" dedi. O, kendisine (bunlar) apaçık belli olduktan sonra dedi ki: "(Artık şimdiki) Biliyorum ki gerçekten Allah, herşeye güç yetirendir." (2/259)

Böylelikle ona gebe kaldı, sonra onunla ıssız bir yere çekildi. (19/22)

Allah'ı birleyen (Hanifler olarak, O'na (hiçbir) ortak koşmaksızın. Kim Allah'a ortak koşarsa, sanki o gökten düşmüş de onu bir kuş kapıvermiş veya rüzgar onu ıssız bir yere sürükleyip atmış gibidir. (22/31)

İŞİK

Sonra güneşi (etrafı ışıklar saçarak) doğar görünce: "İşte bu benim Rabbinim, bu en büyük" demişti. Ama o da kayboluverince, kavmine demişti ki: "Ey kavimim, doğrusu ben sizin şirk koşmakta olduklarınızdan uzağım." (6/78)

Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali, içinde çerağ bulunan bir kandil gibidir; çerağ bir sırça içerisindedir; sır-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

ça, sanki incimsi bir yıldızdır ki, doğuya da, batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından yakılır; (bu öyle bir ağaç ki) neredeyse ateş ona dokunmasa da yağı ışık verir. (Bu.) Nur üstüne nurdur. Allah, kimi dilerse onu Kendi nuruna yöneltip-iletir. Allah insanlar için örnekler verir. Allah, herşeyi bilendir. (24/35)

İBADET

Biz yalnızca Sana ibadet eder ve yalnızca Senden yardım dile-
riz. (1/4)

"Rabbimiz, ikimizi Sana teslim olmuş (Müslümanlar) kıl ve so-
yumuzdan Sana teslim olmuş (Müslüman) bir ümmet (ver). Bi-
ze ibadet yöntemlerini (yer veya ilkelerini) göster ve tevhemizi
kabul et. Şüphesiz, Sen tevbeleri kabul eden ve esirgeyensin."
(2/128)

Yoksa siz, Yakub'un ölüm anında, orada şahidler miydiniz? O,
oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğin-
de, onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın
ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk"
 demişlerdi. (2/133)

(Hacc) ibadetlerinizi bitirdiğinizde, artık (cahiliye döneminde)
atalarınızı andığınız gibi, hatta ondan da kuvvetli bir anma ile
Allah'ı anın. İnsanlardan öylesi vardır ki: "Rabbimiz, bize dün-
yada ver" der; onun ahirette nasibi yoktur. (2/200)

"Gerçekten Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öy-
leyse O'na ibadet edin. Dosdoğru olan yol işte budur." (3/51)
Allah'a ibadet edin ve O'na hiç bir şeyi ortak koşmayın. Anne-
babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya,
uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşta, yolda kalmışa ve sağ el-
lerinizin malik olduklarına güzellikle davranın. Çünkü, Allah, her
büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (4/36)

Mesih ve yakınlaştırılmış (yüksek derece sahibi) melekler,
Allah'a kul olmaktan kesinlikle çekimser kalmazlar. Kim O'na
ibadet etmeye "karşı çekimser" davranırsa ve büyülenme gös-
terirse (bilmeli ki,) onların tümünü huzurunda toplayacaktır.
(4/172)

Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küf-
re düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur): "Ey İsrailoğulları,
benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin.
Çünkü O, kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kıl-
mıştır, onun barınma yeri atıştır. Zulmedenlere yardımcı yok-
tur." (5/72)

De ki: "Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, dirimim ve ölü-
müm alemelerin Rabbi olan Allah'ındır." (6/162)

Onların içinde buldukları şey (din) mahvolucudur ve yapmak-
ta oldukları şeyler (ibadetler) de geçersizdir." (7/139)

Şüphesiz Rabbinin Katında olanlar, O'na ibadet etmekten bü-
yüklenmezler; O'nu tesbih ederler ve yalnız O'na secde ederler.
(7/206)

Onlar, Allah'ı bırakıp bilginlerini ve rahiplerini Rabler (ilahlar)

edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de.. Oysa onlar, tek olan bir
ilah'a ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan
başka ilah yoktur. O, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir.
(9/31)

Tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, (İslam uğrunda)
seyahat edenler, rükû edenler, secde edenler, iyiliği emreden-
ler, kötülükten sakındıranlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlar;
sen (bütün) mü'minleri müjdele. (9/112)

O gün, onların tümünü bir arada toplayacağız, sonra şirk katan-
lara: "Yerinizden ayrılmayınız; siz de, şirk koştuklarınız da" di-

yeceğiz. Artık onların arasını açmışızdır. Şirk koştukları derler
ki: "Siz bize ibadet ediyor değildiniz." (10/28)

"Bizim ile sizin aranızda şahid olarak Allah yeter. Gerçekten
biz, sizin ibadetinizden habersizdik." (10/29)

De ki: "Ey insanlar, eğer benim dinimden yana bir kuşku için-
deyseniz, ben, sizin Allah'tan başka ibadet ettiklerinize ibadet
etmiyorum, ancak ben, sizin hayatınıza son verecek olan
Allah'a ibadet ederim. Ben, mü'minlerden olmakla emrolun-
dum." (10/104)

Öyle ki, Allah'tan başkasına ibadet etmeyin. Gerçekten ben, si-
zi O'nun tarafından uyarın ve müjdeleyim; (11/2)

Ad (halkına da) kardeşleri Hud'u (gönderdik). Dedi ki: "Ey kav-
mim, Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Siz
yalan olarak (tanrılar) düzenlerden başkası değilsiniz. (11/50)
Semud (halkına da) kardeşleri Salih'i (gönderdik). Dedi ki: "Ey
kavmim, Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur.
O sizi yerden (topraktan) yarattı ve onda ömür geçirenler kıldı.
Öyleyse O'ndan bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin.
Şüphesiz benim Rabbim, yakın olandır, (duaları) kabul eden-
dir." (11/61)

Medyen (halkına da) kardeşleri Suayb'ı (gönderdik). Dedi ki:
"Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, O'ndan başka ilahınız yoktur.
Ölçüyü ve tartıyı eksik tutmayın; gerçekten sizi bir bolluk ve re-
fah (hayır)' içinde görüyorum. Doğrusu sizi çepeçevre kuşata-
cak olan bir günün azabından korkuyorum." (11/84)

Hak olan çağrı (dua, ibadet) yalnızca O'na (olan)dır. Onların
Allah'tan başka çağırıcılığı ise, onlara hiç bir şeyle cevap vere-
mezler. (Onların durumu) yalnızca, ağzına gelsin diye, iki avu-
cunu suya uzatan(ın boşuna beklemesi) gibidir. Oysa ona gel-
mez. İnkâr edenlerin duası, sapıklık içinde olmaktan başkası
değildir. (13/14)

Ve yakın sana gelinceye kadar Rabbine ibadet et. (15/99)

De ki: "Şüphesiz ben, ancak sizin benzeriniz olan bir beşerim;
yalnızca bana sizin ilahınızın tek bir ilah olduğu vahyolunuyor.
Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, artık salih bir amelde bu-
lunsun ve Rabbine ibadette hiç kimseyi ortak tutmasın."
(18/110)

Göklerin, yerin ve her ikisi arasındakilerin Rabbidir; şu halde
O'na ibadet et ve O'na ibadette kararlı ol. Hiç O'nun adaşı olan
birini biliyor musun? (19/65)

"Gerçekten Ben, Ben Allah'ım, Benden başka ilah yoktur; şu
halde Bana ibadet et ve Beni zikretmek için dosdoğru namaz
kıl." (20/14)

Göklerde ve yerde kim varsa O'nundur. O'nun yanında olanlar,
O'na ibadet etmekte büyüklüğe kapılmazlar ve yorgunluk duy-
mazlar. (21/19)

Senden önce hiç bir elçi göndermedik ki, ona şunu vahyetmiş
olmayalım: "Benden başka ilah yoktur, öyleyse Bana ibadet
edin." (21/25)

Ve onları, kendi emrimize hidayete yönelten önderler kıldık ve
onlara hayrı kapsayan-fiilleri, namaz kılmayı ve zekat vermeyi
vahyettik. Onlar Bize ibadet edenlerdi. (21/73)

Böylece onun duasına icabet ettik. Kendisinden o derdi gider-
dik; ona Katımızdan bir rahmet ve ibadet edenler için bir zikir ol-
mak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir katını daha verdik.
(21/84)

Gerçekten, sizin bu ümmetiniz tek bir ümmettir. Ben de sizin
Rabbinizim, öyleyse Bana ibadet ediniz. (21/92)

İnsanlardan kimi, Allah'a bir ucundan ibadet eder, eğer kendisi-

KURAN FİHRİSTİ

ne bir hayır dokunursa, bununla tatmin bulur ve eğer kendisine bir fitne isabet edecek olursa yüzü üstü dönüverir. O, dünyayı kaybetmiştir, ahireti de. İşte bu, apaçık bir kayıptır. (22/11)

Biz her ümmete bir ibadet tarzı (Mensek) kıldık, onlar bu tarz üzere ibadet etmektedirler. Öyleyse, (din) işi(in)de seninle çekişmesinler. Sen, Rabbinе çağır. Şüphesiz sen dosdoğru bir hidayet üzerindesin. (22/67)

Ey iman edenler, rüku edin, secdeye varın, Rabbinize ibadet edin ve hayır işleyin, umulur ki kurtuluş bulursunuz. (22/77)

Onlara da kendi içlerinden: "Allah'a ibadet edin. O'nun dışında sizin başka ilahınız yoktur, yine de sakinmayacak mısınız?" (desin) diye içlerinden bir elçi gönderdik. (23/32)

Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştırarak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca bana ibadet ederler ve bana hiç bir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkar ederse, işte onlar fasiktir. (24/55)

Allah'ı bırakıp kendilerine yarar ve zarar sağlayamayacak şeylere ibadet ediyorlar. Kafir, (asıl) kendi Rabbinе karşı (şeytana) arka çıkandır. (25/55)

(De ki:) "Ben, ancak bu şehrin Rabbinе ibadet etmekle emrolundum ki, O, burasını kutlu ve saygıdeğer kıldı. Her şey O'nundur. Ve Müslümanlardan olmakla emrolundum." (27/91)

Sana Kitap'tan vahyedileni oku ve namazı dosdoğru kıl. Gerçekten namaz, çirkin utanmazlıklar (fahşa)dan ve kötülüklerden alıkoyar. Allah'ı zikretmek ise muhakkak en büyük (ibadet)tür. Allah, yaptıklarınızı bilir. (29/45)

Ey iman eden kullarım, şüphesiz Benim arzım geniştir; artık yalnızca Bana ibadet edin. (29/56)

Şüphesiz, sana bu Kitabı hak ile indirdik; öyleyse sen de dini yalnızca O'na halis kılarak Allah'a ibadet et. (39/2)

Haberin olsun; halis (katıksız) olan din yalnızca Allah'ındır. O'ndan başka veliler edinilenler (şöyle derler): "Biz, bunlara bizi Allah'a daha fazla yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz." Elbette Allah, kendi aralarında hakkında ihtilaf ettikleri şeylerden hüküm verecektir. Gerçekten Allah, yalancı, kafir olan kimseyi hidayete erdirmez. (39/3)

Yoksa o, gece saatinde kalkıp da secde ederek ve kıyama durarak gönülden itaat (ibadet) eden, ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini umud eden (gibi) midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Şüphesiz, temiz akıl sahipleri öğüt alıp düşünürler." (39/9)

De ki: "Ben, dini yalnızca O'na halis kılarak Allah'a ibadet etmekle emrolundum." (39/11)

De ki: "Ben dinimi yalnızca O'na halis kılarak Allah'a ibadet ederim." (39/14)

"Siz, O'nun dışında dilediklerinize ibadet edin." De ki: "Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini, hem yakınlarını hüsrana uğratanlardır. Haberinin olsun; bu apaçık olan hüsranın kendisidir." (39/15)

Rabbiniz dedi ki: "Bana dua edin, size icabet edeyim. Doğrusu Bana ibadet etmekten büyüklenen (müstekbir)ler; cehennemde boyun bükmüş kimseler olarak gireceklerdir. (40/60)

Gece, gündüz, güneş ve ay O'nun ayetlerindedir. Siz Güneşe de, Ay'a da secde etmeyin. Allah'a secde edin, ki bunları Kendisi yaratmıştır. Eğer O'na ibadet edecekseniz. (41/37)

Dediler ki: "Eğer Rahman dilemiş olsaydı, biz onlara ibadet etmezdik." Onların bundan yana hiç bir bilgileri yoktur. Onlar, yalnızca 'zan ve tahminle yalan söylüyorlar.' (43/20)

İnsanlar haşrolunduğu (bir araya getirildiği) zaman, (Allah'tan başka tapıkları) onlara düşman kesilirler ve (kendilerine) ibadet etmelerini de tanımazlar. (46/6)

Ben, cinleri ve insanları yalnızca bana ibadet etsinler diye yarattım. (51/56)

Belki onun Rabbi, -eğer o sizi boşayacak olursa- ona yerinize sizlerden daha hayırlı Müslüman, mü'min, gönülden itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan dul ve bakire eşler' verir. (66/5)

Şu bir gerçek ki, Allah'ın kulu (olan Muhammed,) O'na dua (ibadet ve kulluk) için kalktığına, onlar (müşrikler,) neredeyse çevresinde keçeleşeceklerdi. (72/19)

Doğrusu gece neşesi (gece ibadeti, insanın iç dünyasında uyandırdığı) etki bakımından daha kuvvetli, okumak bakımından daha sağlamdır. (73/6)

Şu halde boş kaldığın zaman, durmaksızın (dua ve ibadetle) yorulmaya-devam et. (94/7)

İBLİS

Ve meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. İblis hariç (hepsi) secde ettiler. O ise, diretti ve kibirlendi, (böylece) kafirlerden oldu. (2/34)

Andolsun, Biz sizi yarattık, sonra size suret (biçim-şekil) verdik, sonra meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. Onlar da İblis'in dışında secde ettiler; o, secde edenlerden olmadı. (7/11)

Ancak İblis, secde edenlerle birlikte olmaktan kaçınıp-dayattı. (15/31)

Dedi ki: "Ey İblis, sana ne oluyor, secde edenlerle birlikte olmadın?" (15/32)

Hani, meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik. İblis'in dışında (hepsi) secde etmişlerdi. Demişti ki: "Bir çamur olarak yarattığın kimseye ben secde eder miyim?" (17/61)

Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik; İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi. O cinlerdendi, böylelikle Rabbinin emrinden dışarı çıkmıştı. Bu durumda Beni bırakıp onu ve onun soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarınızdır. (Bu,) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) değiştirmedir. (18/50)

Hani Biz meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik, İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi, o, ayak diremişti. (20/116)

Ve İblis'in bütün orduları da. (26/95)

Andolsun, İblis, kendileri hakkında zannını doğrulamış oldu, böylelikle iman eden bir grup dışında, ona uymuş oldular. (34/20)

Yalnız İblis hariç. O büyüklük tasladı ve kafirlerden oldu. (38/74)

(Allah) Dedi ki: "Ey İblis, iki elimle yarattığıma seni secde etmekten alıkoyan neydi? Büyüklendin mi, yoksa yüksekte olanlardan mı oldun?" (38/75)

İBRAHİM (A.S) VE KAVMİ

Hani Rabbi İbrahim'i birtakım kelimelerle denemişti. O da, (istenenleri) tam olarak yerine getirmişti. (O zaman Allah İbrahim'e): "Seni şüphesiz insanlara imam kılacağım" dedi. (İbrahim) "Ya soyumdan olanlar?" deyince (Allah:) "Zalimler benim ahdimde erişemez" dedi. (2/124)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Hani Evi (Ka'be'yi) insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeri kıl-
mıştık. "İbrahim'in makamını namaz yeri edin" İbrahim ve İsmail'e de "Evimi tavaf edenler itikafa çekilenler ve rüku ve sec-
de edenler için temizleyin" diye ahid verdik. (2/125)

Hani İbrahim: "Rabbim bu şehri bir güvenlik yeri kıl ve halkın-
dan Allah'a ve ahiret gününe inananları ürünlerle rızıklandır" demişti de (Allah: "Sadece inananları değil" inkâr edeni de az
bir süre yararlandırır sonra onu ateşin azabına uğrattırım; ne kö-
tü bir dönüştür o" demişti. (2/126)

İbrahim İsmail'le birlikte Evin (Ka'be'nin) sütunlarını yükseltti-
ğinde (ikisi şöyle dua etmişti): "Rabbimiz bizden (bunu) kabul
et. Şüphesiz Sen işiten ve bilensin"; (2/127)

Rabbimiz ikimizi sana teslim olmuş (Müslümanlar) kıl ve soyu-
muzdan sana teslim olmuş (Müslüman) bir ümmet (ver). Bize
ibadet yöntemlerini (yer veya ilkelerini) göster ve tevhemizi kabul
et. Şüphesiz Sen tevbeleri kabul eden ve esirgeyensin." (2/128)

Kendi nefsinin aşağılık kılandan başka İbrahim'in dininden kim
yüz çevirir? Andolsun Biz onu dünyada seçtik, gerçekten ahiret-
te de O salihlerdendir. (2/130)

Rabbi ona: "Teslim ol" dediğinde (O:) "Alemlerin Rabbine tes-
lim oldum" demişti. (2/131)

Bunu, İbrahim oğullarına vasiyet etti Yakub da: "Oğullarım şüp-
hesiz Allah sizlere bu dini seçti siz de ancak Müslüman olarak
can verin" (diye benzer bir vasiyette bulundu.) (2/132)

Yoksa siz Yakub'un ölüm anında orada şahidler miydiniz? O
oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim İsmail ve İshak'ın ilahı
olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" de-
mişlerdi. (2/133)

Dediler ki: "Yahudi veya Hıristiyan olun ki hidayete eresiniz." De
ki: "Hayır (doğru yol) Hanif (muvaahhid) olan İbrahim'in dini(dir);
O müşriklerden değildi." (2/135)

Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilene İbrahim İsmail İshak Yakub
ve torunlarına indirilene Musa ve İsa'ya verilen ile peygamber-
lere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerin-
den ayırdetmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız." (2/136)

Yoksa siz gerçekten İbrahim'in, İsmail'in, İshak'ın, Yakub'un ve
torunlarının Yahudi veya Hıristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz?
De ki: "Siz mi daha iyi biliyorsunuz yoksa Allah mı?
Allah'tan kendisinden olan bir şehadeti gizleyenden daha zalim
olan kimdir? Allah yaptıklarınızdan gafil değildir." (2/140)

Allah kendisini mülk verdi diye Rabbi konusunda İbrahim'le tartı-
şmaya gireni görmedin mi? Hani İbrahim: "Benim Rabbim di-
rilitir ve öldürür" demişti; o da: "Ben de öldürür ve diriltirim" de-
mişti. (O zaman) İbrahim: "Şüphe yok Allah güneşi doğudan
getirir (hadi) sen de onu batıdan getir" deyince o inkârcı böyle-
ce afallayıp kalmıştı. Allah zalimler topluluğunu hidayete erdir-
mez. (2/258)

Gerçek şu ki Allah, Adem'i Nuh'u İbrahim ailesini ve İmran aile-
sini alemler üzerine seçti; (3/33)

Onlar birbirlerinden (türeme tek) bir zürriyettir. Allah, işitendir bi-
lendir. (3/34)

Ey Kitap ehli, İbrahim konusunda ne diye çekişip tartışıyorsunuz?
Biz? Tevrat da İncil de ancak ondan sonra indirilmiştir. Yine de
akıl erdirmeyecek misiniz? (3/65)

İbrahim ne Yahudi idi ne de Hıristiyandı: ancak O hanif (muva-
hid) bir Müslümandı. müşriklerden de değildi. (3/67)

Doğrusu insanların İbrahim'e en yakın olanı ona uyanlar ve bu

peygamber ile iman edenlerdir. Allah mü'minlerin velisidir. (3/68)

De ki: "Biz Allah'a bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub
ve torunlarına indirilene Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere
Rablerinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini arasında
ayrılık gözetmeyiz. Ve biz O'na teslim olmuşlarız." (3/84)

De ki: "Allah doğru söyledi. Öyleyse Allah'ı bir tanıyan (Hanif)ler
olarak İbrahim'in dinine uyun. O müşriklerden değildi." (3/95)

Orada apaçık ayetler (ve) İbrahim'in makamı vardır. Kim oraya
girerse, o güvenlidir. Ona bir yol bulup güç yetirenlerin Ev'i
haccetmesi Allah'ın insanlar üzerindeki hakkıdır. Kim de inkâr
ederse şüphesiz Allah alemlere karşı muhtaç olmayandır. (3/97)

Yoksa onlar Allah'ın Kendi fazlından insanlara verdiklerini mi
kıskanıyorlar? Doğrusu Biz, İbrahim ailesine, Kitabı ve hikmeti
verdik; onlara büyük bir mülk de verdik. (4/54)

Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana
da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a torunlarına
İsa'ya Eyyub'a Yunus'a Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik.
Davud'a da Zebur verdik. (4/163)

Hani İbrahim babası Azer'e (şöyle) demişti: "Sen putları ilahları
mi ediniyorsun? Doğrusu ben seni ve kavmini apaçık bir sapıklık
içinde görüyorum." (6/74)

Böylece İbrahim'e -kesin bilgiyle inananlardan olması için- gök-
lerin ve yerin melekûtunu gösteriyorduk. (6/75)

Gece üstünü örtüp bürüyünce bir yıldız görmüş ve demişti ki:
"Bu benim rabbimdir." Fakat (yıldız) kaybolurince: "Ben kay-
bolup-gidenleri sevmem" demişti. (6/76)

Ardından Ay'ı (etrafa aydınlık saçarak) doğar görünce: "Bu be-
nim rabbim" demiş fakat o da kaybolurince: "Andolsun" de-
mişti "Eğer Rabbim beni doğru yola erdirmezse gerçekten sap-
mışlar topluluğundan olurum." (6/77)

Sonra güneşi (etrafa ışıklar saçarak) doğar görünce: "İşte bu
benim rabbim bu en büyük" demişti. Ama o da kaybolurince,
kavmine demişti ki: "Ey kavmim doğrusu ben sizin şirk koşmak-
ta olduklarınızdan uzağım." (6/78)

"Gerçek şu ki, ben bir muvaahhid olarak yüzümü gökleri ve yeri
yaratana çevirdim. -Ben müşriklerden değilim." (6/79)

Kavmi onunla çekişip-tartışmaya girdi. Dedi ki: "O beni doğru
yola erdirmişken siz benimle Allah konusunda çekişip-tartışma-
ya mı girişiyorsunuz? Sizin O'na şirk koştuklarınızdan ben kork-
muyorum ancak Allah'ın benim hakkımda bir şey dilemesi baş-
ka. Rabbim ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. Yine de öğüt
alıp-düşünmeyecek misiniz?" (6/80)

"Hem siz Onun haklarını hiçbir delil indirmedeği şeyleri Allah'a
ortak koşmaktan korkmazken ben nasıl sizin şirk koştuklarınız-
dan korkarım? Şu halde 'güvenlik içinde olmak bakımından' iki
tarafından hangisi daha hak sahibidir? Eğer bilebilirsiniz." (6/81)
Bu İbrahim'e kavmine karşı verdiğimiz delilimizdir. Biz dilediği-
mizi derecelerle yükseltiriz. Şüphesiz senin Rabbin hüküm ve
hikmet sahibidir bilendir. (6/83)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik hepsini hidayete eri-
ştirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u Süley-
man'ı Eyyub'u Yusuf'u Musa'ya ve Harun'u hidayete ulaştırdık.
Biz yıllık yapanları işte böyle ödüllendiririz. (6/84)

De ki: "Rabbim gerçekten beni doğru yola ilet, dimdik duran bir
dine İbrahim'in hanif (muvaahhid) dinine... O müşriklerden değil-
di." (6/161)

Onlara kendilerinden öncekilerin; Nuh Ad Semud kavminin İb-

KURAN FİHRİSTİ

rahim kavminin Medyen ahalisinin ve yerle bir olan şehirlerin haberi gelmedi mi? Onlara resulleri apaçık deliller getirmişlerdi. Demek ki Allah onlara zulmediyor değildi ama onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (9/70)

İbrahim'in babası için bağışlanma dilemesi yalnızca ona verdiği bir söz dolayısıyla idi. Kendisine onun gerçekleşen Allah'a düşman olduğu açıklanınca ondan uzaklaştı. Doğrusu İbrahim çok duygulu yumuşak huyluydu. (9/114)

Andolsun elçilerimiz İbrahim'e müjde ile geldikleri zaman; "Selam" dediler. O da: "Selam" dedi (ve) hemen gecikmeden kızartılmış bir buzağı getirdi. (11/69)

Ellerinin ona uzanmadığını görünce (İbrahim durumdan) hoşlanmadı ve içine bir tür korku düştü. Dediler ki: "Korkma. Biz, Lut kavmine gönderildik." (11/70)

Karısı ayaktaydı bunun üzerine güldü. Biz ona İshak'ı İshak'ın arkasından da Yakub'u müjdeledik. (11/71)

"Vay bana" dedi (kadın). "Ben kocamış bir kadın iken ve şu kocam da bir ihtiyaç iken doğuracak mıyım? Gerçekten bu şaşırtıcı bir şey!.." (11/72)

Dediler ki: "Allah'ın emrine mi şaşıyorsunuz? Allah'ın rahmeti ve bereketleri sizin üzerinizdedir ey ev halkı şüphesiz O, övülmeğe layık olandır Mecid'tir." (11/73)

İbrahim'den korku gittiği ve ona müjde geldiği zaman Lut kavmi konusunda Bizimle çekişip-tartışmalara giriyor(du). (11/74)

Doğrusu İbrahim yumuşak huylu duygulu ve gönülden (Allah'a) yönelen biriydi. (11/75)

"Ey İbrahim bundan vazgeç. Çünkü gerçek şu ki Rabbinin emri gelmiştir ve gerçekten onlara geri çevrilmeyecek bir azab gelmiştir." (11/76)

Böylece Rabbin, seni seçkin kılacak, sözlerin yorumundan (kaynaklanan bir bilgiyi) sana öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a (nimetini) tamamladığı gibi senin ve Yakub ailesinin üzerindeki nimetini tamamlayacaktır. Elbette Rabbin bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (12/6)

"Atalarım İbrahim'in İshak'ın ve Yakub'un dinine uydum. Allah'a hiçbir şeyle şirk koşmamız bizim için olacak şey değil. Bu bize ve insanlara Allah'ın lütf ve ihsanındandır ancak insanların çoğu şükretmezler." (12/38)

Hani İbrahim şöyle demişti: "Bu şehri güvenli kıl beni ve çocuklarımı putlara kulluk etmekten uzak tut." (14/35)

"Rabbim gerçekten onlar, insanlardan birçoğunu şaşırtıp-saptırdı. Bundan böyle kim bana uyarırsa artık o bendendir kim bana isyan ederse elbette Sen başışlayansın esirgeyensin." (14/36)

"Rabbimiz gerçekten ben çocuklarımdan bir kısmını Beyt-i Haram yanında ekini olmayan bir vadiye yerleştirdim; Rabbimiz, dosdoğru namazı kılınslar diye (öyle yaptım) böylelikle Sen insanların bir kısmının kalblerini onlara ilgi duyar kıl ve onları bir takım ürünlerden rızıklandırdı. Umulur ki şükrederler." (14/37)

"Rabbimiz şüphesiz Sen bizim saklı tuttuğlarımızı da açığa vurduklarımızı da bilirsın. Yerde ve gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz." (14/38)

"Hamd Allah'a aittir ki O bana ihtiyarlığa rağmen İsmail'i ve İshak'ı armağan etti. Şüphesiz Rabbim gerçekten duayı işitendir." (14/39)

"Rabbim beni namazı(nda) sürekli kıl soyumdan olanları da. Rabbimiz duamı kabul buyur." (14/40)

"Rabbimiz hesabın yapılabacağı gün beni anne-babamı ve mü'minleri bağışla" (14/41)

Onlara İbrahim'in konularından haber ver. (15/51)

Yanına girdiklerinde "Selam" demişlerdi. O da: "Biz sizden korkmaktayız" demişti. (15/52)

Dediler ki: "Korkma biz sana bilgin bir çocuk müjdelemekteyiz." (15/53)

Dedi ki: "Bana ihtiyarlık gelip-çökmüşken mi müjdeliyorsunuz? Beni ne ile müjdelemektesiniz?" (15/54)

Dediler ki: "Seni gerçekle müjdeledik; öyleyse umut kesenlerden olma." (15/55)

Dedi ki: "Ey elçiler (bunun dışında diğer) işiniz ne?" (15/56)

Dedi ki: "Ey gönderilenler, niyetiniz nedir?" (15/57)

Dediler ki: "Gerçekte biz suçlu-günahkar olan bir topluluğa gönderildik." (15/58)

Ancak Lut ailesi hariçtir; Biz onların tümünü muhakkak kurtaracağız. (15/59)

Ama karısını (kurtaracaklarımız) dışında tuttuk o geride kalanlardandır. (15/60)

Gerçek şu ki İbrahim (tek başına) bir ümmetti; Allah'a gönülden yönelip itaat eden bir muvahhiddi ve o müşriklerden değildi. (16/120)

O'nun nimetlerine şükrediciydi. (Allah) Onu seçti ve doğru yola iletti. (16/121)

Ve Biz ona dünyada bir güzellik verdik; şüphesiz o ahirette de salih olanlardandır. (16/122)

Sonra sana vahyettik: "Hanif (muvahhid) olan İbrahim'in dinine uy. O müşriklerden değildi." (16/123)

Kitap'ta İbrahim'i de zikret. Gerçekten o doğruyu-söyleyen bir peygamberdi. (19/41)

Hani babasına demişti: "Babacığım işitmeyen görmeyen ve seni herhangi bir şeyden bağımsızlaştırmayan şeylere niye tapıyorsun? (19/42)

"Babacığım gerçek şu ki bana sana gelmeyen bir ilim geldi. Artık bana tabi ol seni düzgün bir yola ulaştırayım." (19/43)

"Babacığım şeytana kulluk etme kuşkusuz şeytan Rahman'a başkaldırandır." (19/44)

"Babacığım gerçekten ben, sana Rahman tarafından bir azabın dokunacağından korkuyorum o zaman şeytanın velisi olursun." (19/45)

(Babası) Demişti ki: "İbrahim sen benim ilahlarımdan yüz mü çeviriyorsun? Eğer (bu tutumuna) bir son vermeyecek olursan andolsun seni taşa tutarım; uzun bir süre benden uzaklaş (bir yerlere) git." (19/46)

(İbrahim): "Selam üzerine olsun senin için Rabbimden bağışlanma dileyeceğim çünkü O bana pek lütfkardır" dedi. (19/47)

"Sizden ve Allah'tan başka tapıklarınızdan kopup-ayrılıyorum ve Rabbime dua ediyorum. Umulur ki Rabbime dua etmekle mutsuz olmayacağım." (19/48)

Böylelikle onlardan ve Allah'tan başka tapıklarından kopup-ayrılınca ona İshak'ı ve (oğlu) Yakup'u armağan ettik ve her birini peygamber kıldık. (19/49)

Onlara rahmetimizden armağan(lar) bağışladık ve onlar için yüce bir doğruluk dili verdik. (19/50)

İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesillerinden) İbrahim ve İsmail (Yakup)ın soyundan doğru yola erıştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman (olan Allah')ın ayetleri okunduğunda ağlayarak secdeye kaparılırlar. (19/58)

Andolsun bundan önce İbrahim'e rüşdünü vermiştik ve Biz onu

Harun Yahya (Adnan Oktar)

(doğruyu seçme yeteneğinde olduğunu) bilenlerdik. (21/51)
Hani babasına ve kavmine demişti ki: "Sizin karşılığında bel büküp eğilmekte olduğunuz bu temsili heykeller nedir?" (21/52)
"Biz atalarımızı bunlara tapıyor bulduk" dediler. (21/53)
Dedi ki: "Andolsun siz ve atalarınız apaçık bir sapıklık içindedesiniz." (21/54)
"Sen bize gerçeği mi getirdin yoksa (bizimle) oyun oynayanlardan mısın? (21/55)
"Hayır" dedi. "Sizin Rabbiniz göklerin ve yerin Rabbidir onları kendisi yaratmıştır ve ben de buna şahadet edenlerdenim." (21/56)
"Andolsun Allah'a sizler arkanızı dönüp gittikten sonra ben sizin putlarınıza muhakkak bir tuzak kuracağım." (21/57)
Böylece o yalnızca büyüklüğü hariç olmak üzere onları paramparça etti; belki ona başvururlar diye. (21/58)
"Bizim ilahlarımıza bunu kim yaptı? Şüphesiz o zalimlerden biridir" dediler. (21/59)
"Kendisine İbrahim denilen bir gencin bunları diline doladığını işittik" dediler. (21/60)
Dediler ki: "Öyleyse onu insanların gözü önüne getirin ki ona (nasıl bir ceza vereceğimize) şahid olsunlar." (21/61)
Dediler ki: "Ey İbrahim bunu ilahlarımıza sen mi yaptın?" (21/62)
"Hayır" dedi. "Bu yapmıştır bu onların büyüklüğüdür; eğer konuşabiliyorsa siz onlara soruverin." (21/63)
Bunun üzerine kendi vicdanlarına başvurular da; "Gerçek şu ki zalim olanlar sizlersiniz (biziz) dediler. (21/64)
Sonra yine tepeleri üstüne ters döndüler: "Andolsun bunların konuşamayacaklarını sen de bilmektesin." (21/65)
Dedi ki: "O halde Allah'ı bırakıp da sizlere yararı olmayan ve zarar dokunmayan şeylere mi tapıyorsunuz?" (21/66)
"Yuh size ve Allah'tan başka tapıklarınız. Siz yine de akıllanmayacak mısınız?" (21/67)
Dediler ki: "Eğer (bir şey) yapacaksınız onu yakın ve ilahlarınıza yardımda bulunun." (21/68)
Biz de dedik ki: "Ey ateş İbrahim'e karşı soğuk ve esenlik ol." (21/69)
Ona bir düzen (tuzak) kurmak istediler fakat Biz onları daha çok hüsrana uğrayanlar kıldık. (21/70)
Onu ve Lut'u kurtarıp içinde alemler (insanlık) için bereketler kıldığımız yere (ülkeye) çıkardık. (21/71)
Ona İshak'ı armağan etik üstüne de Yakub'u; her birini salihler kıldık. (21/72)
Ve onları Kendi emrimizle hidayete yönelten önderler kıldık ve onlara hayrı kapsayan-failleri namaz kılmayı ve zekat vermeyi vahyettik. Onlar Bize ibadet edenlerdi. (21/73)
Hani Biz İbrahim'e Evin (Kabe'nin) yerini belirtep hazırladığımız zaman (şöyle emretmiştik): "Bana hiçbir şeyi ortak koşma tavaf edenler kıyam edenler rükua ve sücud varanlar için Evimi tertemiz tut." (22/26)
"İnsanlar içinde haccı duyur; gerek yaya gerekse uzak yollardan (derin vadilerden) gelen yorgun düşmüş develer üstünde sana gelsinler." (22/27)
"Eğer seni yalanlıyorsa onlardan önce Nuh Ad Semud kavmi de yalanlamıştı. (22/42)
İbrahim'in kavmi ve Lut'un kavmi de: (22/43)
Allah adına gerektiği gibi cehd edin. O sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir atanız İbrahim'in dininde (nde olduğu gibi). O (Allah) bundan daha önce de bunda

(Kur'an'da) da sizi Müslümanlar olarak isimlendirdi; elçi sizin üzerinize şahid olsun siz de insanlar üzerine şahidler olasınız diye. Artık dosdoğru namazı kılın zekatı verin ve Allah'a sarılın sizin Mevlanız O'dur. İşte ne güzel mevla ve ne güzel yardımcı. (22/78)
Onlara İbrahim'in haberini de aktar-oku: (26/69)
Hani babasına ve kavmine: "Siz neye kulluk ediyorsunuz?" demişti. (26/70)
Demişlerdi ki: "Putlara tapıyoruz, bunun için sürekli onların önünde bel büküp eğiliyoruz." (26/71)
Dedi ki: "Peki dua ettiğiniz zaman onlar sizi işitiyorlar mı?" (26/72)
"Ya da size bir yararları veya zararları dokunuyor mu?" (26/73)
"Hayır" dediler. "Biz atalarımızı böyle yaparlarken bulduk." (26/74)
(İbrahim) Dedi ki: "Şimdi neye tapmakta olduğunuzu gördünüz mü?" (26/75)
"Hem siz hem de eski atalarınız?" (26/76)
"İşte bunlar gerçekten benim düşmanımdır; yalnızca alemlerin Rabbi hariç" (26/77)
"Ki beni yaratan ve bana hidayet veren O'dur;" (26/78)
"Bana yediren ve içiren O'dur;" (26/79)
"Hastalandığım zaman bana şifa veren O'dur;" (26/80)
"Beni öldürecek sonra diriltilecek olan da O'dur" (26/81)
"Din (ceza) günü hatalarımı başımlayacağımı umduğum da O'dur;" (26/82)
"Rabbim bana hüküm (ve hikmet) başımla ve beni salih olanlara kat;" (26/83)
"Sonra gelecekler arasında bana bir doğruluk dili (lisan-ı sıdk) ver." (26/84)
"Beni nimetlerle-donatılmış cennetin mirasçılarından kıl" (26/85)
"Babamı da başımla çünkü o şaşırıp sapanlardandır." (26/86)
"Ve beni (insanların) diriltilecekleri gün küçük düşürme" (26/87)
"Malın da çocukların da bir yarar sağlayamadığı günde." (26/88)
"Ancak Allah'a selim bir kalp ile gelenler başka." (26/89)
İbrahim de; hani kavmine demişti ki: "Allah'a kulluk edin ve O'ndan sakının eğer bilerseniz bu sizin için daha hayırlıdır." (29/16)
Eğer yalanlarsanız sizden önceki ümmetler de (elçilerin çağırısını) yalanlamışlardır. Elçiye düşen ise yalnızca açık bir tebliğdir. (29/18)
Bunun üzerine kavminin (İbrahim'e) cevabı yalnızca: "Onu öldürün ya da yakın" demek oldu. Böylece Allah onu ateşten kurtardı. Şüphesiz bunda iman eden bir kavim için ayetler vardır. (29/24)
(İbrahim) Dedi ki: "Siz gerçekten Allah'ı bırakıp dünya hayatında aranızda bir sevgi-bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz. Sonra kıyamet günü kiminiz kiminizi inkar edip-tanımayacak ve kiminiz kiminize lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz ateştir ve hiçbir yardımcınız yoktur." (29/25)
Bunun üzerine Lut ona iman etti ve dedi ki: "Gerçekten ben Rabbime hicret edeceğim. Çünkü şüphesiz O güçlü ve üstün olandır hüküm ve hikmet sahibidir." (29/26)
Biz ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik ve onun soyunda (seçtiklerimize) peygamberliği ve kitabı (vahy ihsanı) kıldık ecirini de dünyada verdik. Şüphesiz o ahirette salih olanlardır. (29/27)

KURAN FİHRİSTİ

Bizim elçilerimiz İbrahim'e bir müjde ile geldikleri zaman dediler ki: "Gerçek şu ki biz bu ülkenin halkını yıkıma uğratacağız. Çünkü onun halkı zalim oldular." (29/31)
Dedi ki: "Onun içinde Lut da vardır." Dediler ki: "Onun içinde kim olduğunu biz daha iyi biliriz. Kendi karısı dışında onu ve ailesini muhakkak kurtaracağız. O (karısı) arkada kalacak olanlardandır." (29/32)
Hani Biz peygamberlerden kesin sözlerini almıştık; senden Nuh'tan İbrahim'den Musa'dan ve Meryem oğlu İsa'dan. Biz, onlardan sapasağlam bir söz almıştık. (33/7)
"Doğrusu İbrahim de onun (soyunun) bir kolundandır. (37/83)
Hani o Rabbinde arınmış (selim) bir kalp ile gelmişti. (37/84)
Hani babasına ve kavmine demişti ki: "Sizler neye tapıyorsunuz?" (37/85)
"Birtakım uydurma yalanlar için mi Allah'tan başka ilahlar istiyorsunuz?" (37/86)
"Alemlerin Rabbi hakkındaki zannınız nedir?" (37/87)
Sonra yıldızlara bir göz attı. (37/88)
"Ben doğrusu hastayım" dedi. (37/89)
Böylelikle arkalarını çevirip ondan kaçmaya başladılar. (37/90)
Bunun üzerine onların ilahlarına sokulup: "Yemek yemiyor musunuz?" dedi. (37/91)
"Size ne oluyor ki konuşmuyorsunuz?" (37/92)
Derken onların üstüne yürüyüp sağ eliyle bir darbe indirdi. (37/93)
Çok geçmeden (halkı) birbirine girmiş durumda kendisine yönelip geldiler. (37/94)
Dedi ki: "Yontmakta olduğunuz şeylere mi tapıyorsunuz?" (37/95)
"Oysa sizi de yapmakta olduklarınızı da Allah yaratmıştır." (37/96)
Dediler ki: "Onun için (yüksekçe) bir bina inşa edin de onu çilingınca yanan ateşin içine atın." (37/97)
Böylelikle ona bir tuzak hazırlamak istediler. Oysa Biz onları alçaltılmışlar kıldık. (37/98)
(İbrahim) Dedi ki: "Şüphesiz ben Rabbime gidiyim; O beni hidayete erdirecektir." (37/99)
"Rabbim bana salihlerden (olan bir çocuk) armağan et." (37/100)
Biz de onu halim bir çocukla müjdeledik. (37/101)
Böylece (çocuk) onun yanında koşabilecek çağa erişince (İbrahim ona): "Oğlum" dedi. "Gerçekten ben seni rüyamda boğazlıyorken gördüm. Bir bak sen ne düşünüyorsun." (Oğlu İsmail)
Dedi ki: "Babacığım emrolunduğun şeyi yap. İnşaallah beni sabredenlerden bulacaksınız." (37/102)
Sonunda ikisi de (Allah'ın emrine ve takdirine) teslim olup (babası İsmail'i kurban etmek için) onu alnı üzerine yatırdı. (37/103)
Biz ona: "Ey İbrahim" diye seslendik. (37/104)
"Gerçekten sen rüyayı doğruladın. Şüphesiz Biz ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz." (37/105)
Doğrusu bu apaçık bir imtihandı. (37/106)
Ve ona büyük bir kurbanı fidyeye olarak verdik. (37/107)
Sonra gelenler arasında ona (hayırlı ve şerefli bir isim) bıraktık. (37/108)
İbrahim'e selam olsun. (37/109)
Biz ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. (37/110)
Şüphesiz o Bizim mü'min olan kullarımızdandır. (37/111)

Biz ona salihlerden bir peygamber olarak İshak'ı da müjdeledik. (37/112)
Ona ve İshak'a bereketler verdik. İkisinin soyundan ihsanda bulunan (muhsin olan) da var açıkça kendi nefesine zulmeden de. (37/113)
Güç ve basiret sahibi olan kullarımız İbrahim'i, İshak'ı ve Yakub'u da hatırla. (38/45)
Gerçekten Biz onları, katıksızca yurdu düşünüp anan ihlas sahipleri kıldık. (38/46)
Ve gerçekten onlar, Bizim Katımızda seçkinlerden ve hayırlı olanlardandır. (38/47)
O: "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi İbrahim'e Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşiri etti (bir seriat kıldı). Senin kendilerini çağırdığın şey müşriklere ağır geldi. Allah dilediğini buna seçer ve içten kendisine yöneleni hidayete erdirir. (42/13)
Hani İbrahim babasına ve kendi kavmine demişti ki: "Şüphesiz ben sizin tapıklarınızdan uzağım." (43/26)
"(Ancak) Beni yaratan başka. İşte O beni hidayete yöneltip-iletecektir." (43/27)
Sana İbrahim'in ağırlanan konuklarının haberi geldi mi? (51/24)
Hani yanına girdiklerinde: "Selam" demişlerdi. O da: "Selam" demişti. "(Haklarında bilgin olmayan) Yabancı bir topluluk." (51/25)
Hemen (onlara) sezdirmeden ailesine gidip çok geçmeden semiz bir buzağı ile (geri) geldi. (51/26)
Derken onlara yaklaştırdı (ikram etti); "Yemez misiniz?" dedi. (51/27)
(Onlar yemeyince) Bunun üzerine içine bir tür korku düştü. "Korkma" dediler ve ona bilgin bir erkek çocuk müjdesini verdiler. (51/28)
Böylece karısı çığlıklar kopararak geldi ve yüzüne vurarak: "Kırsır yaşlı bir kadın (mı doğum yapacakmış)?" dedi. (51/29)
Dediler ki: "Öyle. (Bunu) Senin Rabbin buyurdu. Çünkü O hüküm ve hikmet sahibidir bilendir." (51/30)
(İbrahim) dedi ki: "Şu halde sizin asıl isteğiniz nedir ey elçiler?" (51/31)
"Doğrusu biz suçlu-günahkar bir kavme gönderildik" dediler. (51/32)
"Üzerlerine çamurdan (iyice sertleşip kaskatı kesilmiş) taşlar yağdırmak için." (51/33)
"(Ki bu taşların her biri) Rabbinin Katında ölçüyü taşıranlar için (herkese ayrı ayrı) işaretlenmiştir." (51/34)
Bu arada mü'minlerden orda kim varsa çıkardık. (51/35)
Ne var ki orda Müslümanlardan olan bir evden başkasını bulmadık. (51/36)
Ve vefa eden İbrahim'in (sahifelerinde) olan... (53/37)
Andolsun Biz Nuh'u ve İbrahim'i (elçi olarak) gönderdik peygamberliği ve kitabı onların soylarında kıldık. Öyle iken içlerinde hidayeti kabul edenler vardır onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/26)
İbrahim ve onunla birlikte olanlarda size güzel bir örnek vardır. Hani kendi kavimlerine demişlerdi ki: "Biz sizlerden ve Allah'ın dışında tapıklarınızdan gerçekten uzağız. Sizi (artık) tanımayıp-inkar ettik. Sizinle aramızda siz Allah'a bir olarak iman edinceye kadar ebedi bir düşmanlık ve bir kin baş göstermiştir." Ancak İbrahim'in babasına: "Sana bağışlanma dileyeyeceğim ama

Allah'tan gelecek herhangi bir şeye karşı senin için gücüm yetmez." demesi hariç. "Ey Rabbimiz biz Sana tevekkül ettik ve 'içten sana yöneldik.' Dönüş Sanadır." (60/4) İbrahim'in ve Musa'nın sahifelerinde. (87/19)

İÇKİ

Sana içkiyi ve kumarı sorarlar. De ki: "Onlarda hem büyük günah, hem insanlar için (bazı) yararlar vardır. Ama günahları yararlarından daha büyüktür." Ve sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki: "İhtiyaçtan artakanları." Böylece Allah, size ayetlerini açıklar; umulur ki düşünürsünüz; (2/219)

Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytandan işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bun(lar)dan kaçının; umulur ki kurtuluşa erersiniz. (5/90)

Gerçekten şeytan, içki ve kumarla aranıza düşmanlık ve kin düşürmek, sizi, Allah'ı anmaktan ve namazdan alkoymak ister. Artık vazgeçtiniz değil mi? (5/91)

Sizin tümünüzün dönüşü O'nadır. Allah'ın va'di bir gerçektir. İman edip salih amellerde bulunanlara, adaletle karşılık vermek için yaratmayı başlatan, sonra onu iade edecek olan O'dur. İnkâr edenler ise, küfürleri dolayısıyla, onlar için kaynar sudan bir içki ve acı bir azab vardır. (10/4)

Hurmalıkların ve üzümülüklerin meyvelerinden kurdukları çardaklarda hem sarhoşluk verici içki, hem güzel bir rızık edinmektedirsiniz. Şüphesiz aklını kullanabilen bir topluluk için, gerçekten bunda bir ayet vardır. (16/67)

Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin. Şüphesiz Biz zalimlere bir ateş hazırlamışız, onun duvarları kendilerini çepçevre kuşatmıştır. Eğer onlar yardım isterlerse, katı bir sıvı gibi yüzleri kavrurup-yakan bir su ile yardım edilirler. Ne kötü bir içkidir o ve ne kötü bir destektir. (18/29) Sonra kendileri için onun üzerinde kaynar su karıştırılmış bir içkiler de vardır. (37/67)

İDDET

Boşanmış kadınlar kendi kendilerine üç 'ay hali ve temizlenme süresi' beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa Allah'ın rahimlerinde yaratıldığını saklamaları onlara helal olmaz. Kocaları bu süre içinde barışmak isterlerse onları geri almada (başkalarından) daha çok hak sahibidirler. Onların lehine de aleyhlerindeki maruf hakka denk bir hak vardır. Yalnız erkekler için onlar üzerinde bir derece var. Allah Aziz'dir. Hakim'dir. (2/228)

Kadınları boşadığınızda bekleme sürelerini tamamlamışlarsa onları ya güzellikle tutun ya da güzellikle bırakın. Fakat haklarını ihlal edip zarar vermek için onları (yanınızda) tutmayın. Kim böyle yaparsa artık o kendi nefesine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini oyun (konusu) edinmeyin ve Allah'ın size verdiği nimeti ve size öğüt olarak indirdiği Kitab'ı ve hikmeti anın. Allah'tan korkup-sakinin ve bilin ki Allah herşeyi bilendir. Kadınları boşadığınızda bekleme sürelerini de tamamlamışlarsa -birbirleriyle maruf (bilinen meşru biçimde) anlaşmaları takdirde onlara kendilerini kocalarına nikahlamalarına engel çıkarmayın. İşte içinizde Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere bununla (böyle) öğüt verilir. Bu sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Allah bilir de siz bilmezsiniz. Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların (annelerin) yiyeceği çocucağı bilinen (örf) e uygun olarak çocuk kendisinin olana (babaya) aittir. Kimseye güç yetireceğinin dışında (yük ve

sorumluluk) tekli edilmez. Anne çocuğu çocuk kendisinin olan baba da çocuğu dolayısıyla zarara uğratılmasın; mirasçı üzerinde (ki sorumluluk ve görev) de bunun gibidir. Eğer (anne ve baba) aralarında rıza ile ve danışarak (çocuğu iki yıl tamamlanmadan) süttan ayırmayı isterlerse ikisi için de bir güçlük yoktur. Ve eğer çocuklarınızı (bir süt anneye) emzirmek isterseniz vereceğiniz örf e uygun olarak ödedikten sonra size bir sorumluluk yoktur. Allah'tan korkup-sakinin ve bilin ki Allah yaptıklarınızı görendir. İçinizden ölenlerin (geride) bıraktığı eşler kendi kendilerine dört ay on (gün) beklerler. Bu bekleme süresi dolduğunda artık onların kendi haklarında maruf (meşru) bir şekilde yaptıklarından dolayı size sorumluluk yoktur. Allah işlediklerinizden haberi olandır. (2/231-234)

(iddeti bekleyen) Kadınları nikahlamak istediğinizi (onlara) sezdirmenizde ya da böyle bir isteği gönlünüzde saklamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Gerçekte Allah sizin onları (kalbinizden geçirip) anacağınızı bilir. Sakın bilinen (meşru) sözler dışında onlarla gizlice vaadleşmeyin; bekleme süresi tamamlanmaya kadar nikah bağını bağlamaya kesin karar vermeyin. Ve bilin ki elbette Allah kalbinizden geçeni bilmektedir. Artık ondan kaçın. Ve bilin ki şüphesiz Allah başlıyandır (kullara) yumuşak davranandır. (2/235)

İçinizde ölüp de (geride) eşler bırakanlar (evlerinden) çıkarılmaksızın bir yıla kadar yararlanmaları için eşlerine vasiyet (bıraksınlar). Ama onlar (kendiliklerinden) çıkarılsa artık onların maruf (meşru) olarak kendileri için yaptıklarından dolayı size sorumluluk yoktur. Allah güçlü ve üstün olandır. Hüküm ve hikmet sahibidir. (2/240)

Ey Peygamber kadınları boşadığınız zaman iddetleri süresinde (temizlendiklerinde) boşayın ve iddeti sayın. Rabbiniz Allah'tan korkun. Onları evlerinden çıkarmayın onlar da çıkmassınlar; ancak açık 'çirkin bir hayasızlık' göstermeleri durumu başka. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını çiğnerse gerçekte o kendi nefesine zulmetmiş olur. Sen bilmezsin; olabilir ki Allah bunun arkasından bir iş (durum) oluşturur. Sonra (üç iddet bekleme) sürelerine ulaştıkları zaman artık onları maruf (bilinen güzel bir tarz) üzere tutun ya da maruf üzere onlardan ayırılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahid tutun. Şahidliği Allah için dosdoğru yerine getirin. İşte bununla Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere öğüt verilir. Kim Allah'tan korkup-sakinirse (Allah) ona bir çıkış yolu gösterir; Ve onu hesaba katmadığı bir yönden rızıklandırır. Kim de Allah'a tevekkül ederse O ona yeter. Elbette Allah Kendi emrini yerine getirip-gerçekleştirendir. Allah herşey için bir ölçü kılmıştır. Kadınlarınızdan artık adetten kesilmiş olanlarla henüz adet görmemiş bulunanların iddet (bekleme süre)leri -eğer şüpheye düşecek olursanız (bilin ki)- üç aydır. Hamile kadınların bekleme-süresi ise yüklerini bırakmaları (ile biter). Kim Allah'tan korkup-sakinirse (Allah) ona içinde bir kolaylık gösterir. Bu Allah'ın size indirdiği emridir. Kim Allah'tan korkup-sakinirse Allah kötülüklerini örter ve onun ecirini büyütür. (Boşadığınız) Kadınları gücünüz oranında oturmakta olduğunuz yerin bir yanında oturttun onlara 'darlık ve sıkıntıya düşürmek amacıyla' zarar vermeyin. Eğer onlar hamile iseler yüklerini bırakıncaya (doğumlarını yapıncaya) kadar onlara nafaka verin. Şayet sizler için (çocuğu) emzirirlerse onlara ücretlerini ödeyin. (Durum ve ilişkilerinizi) Kendi aranızda maruf (güzellikle ve İslam'a uygun bir tarz) üzere görüşüp-konuşun. Eğer güçlük içine girense bu durumda (çocuğu) onun (babası) için bir başkası emzirebilir. Geniş-imkanları olan nafakayı

KURAN FİHRİSTİ

geniş imkanlarına göre versin. Rızıkı kısıtlı tutulan da artık Allah'ın kendisine verdiği kadarıyla versin. Allah hiçbir nefse ona verdiğiinden başkasıyla yükümlülük koymaz. Allah bir güçlüğü ardından bir kolaylığı kılıp-verecektir. (65/1-7)

İDRİS (A.S.)

Kitap'ta İdris'i de zikret. Çünkü o doğru olan bir peygamberdi. Biz onu yüce bir mekan (makam)a yükseltmiştik. (19/56-57) İsmail İdris ve Zül-Kifl hepsi sabredenlerdendi. Onları rahmetimize soktuk şüphesiz onlar salih kimselerdi. (21/85-86) Kitap'ta İdris'i de zikret. Çünkü o doğru olan bir peygamberdi. (19/56)

Biz onu yüce bir mekan (makam)a yükseltmiştik. (19/57) İsmail İdris ve Zül-Kifl hepsi sabredenlerdendi. (21/85) Onları rahmetimize soktuk şüphesiz onlar salih kimselerdi. (21/86)

İFFET

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahtlamaya güç yetiremeyenler o zaman sağ ellerinizin malik olduğun inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah, sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları fuhuşta bulunmayan iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahtlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfte uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra fuhuş yapacak olurlarsa özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısını (nı uygulayın.) Bu sizden günaha sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah bağışlayandır esirgeyendir. (4/25)

Bugün, size temiz olan şeyler helal kılındı. (Kendilerine) Kitap verilenlerin yemeği size helal sizin de yemeğiniz onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da namuslu fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak -onlara ücretlerini (mehirlerini) ödediğiniz takdirde- size (helal kılındı.) Kim imanı tanımayıp küfre sapsa elbette onun yaptığı boş çıkmıştır. O ahirette hüsrana uğrayanlardır. (5/5) Ve onlar ırzlarını koruyanlardır; (23/5)

Ancak kendi eşleri ya da sağ ellerinin malik olduğu başka; çünkü onlar (bunlardan dolayı) kınanmazlar. (70/30)

İFRAT – TEFRİT

Hani Musa kavmine: "Allah, muhakkak sizin bir sığır kesmenizi emrediyor" demişti. "Bizi alaya mı alıyorsunuz?" dediler. (Musa) "Cahillerden olmanın Allah'a sığınırım" dedi. (2/67)

"Rabbine adımıza yalvar da, bize niteliklerini açıklasın" dediler. (Musa, Rabbine yalvardıktan sonra) "Şüphesiz Allah diyor ki: O ne pek geçkin, ne de pek genç, ikisi arası dinç(likte bir sığır olmalı)dır. Artık emrolduğunuz şeyi yerine getirin" dedi. (2/68) (Bu sefer) dediler ki: "Rabbine adımıza yalvar da, bize rengini bildirsin." O: "(Rabbim) diyor ki: O, bakanların içini ferahlatan sarı bir inektir" dedi. (2/69)

(Onlar yine:) "Rabbine adımıza yalvar da, bize onun niteliklerini açıklasın. Çünkü bize göre sığırlar birbirine benzer. İnşaAllah (Allah dilerse) biz doğruyu buluruz" dediler. (2/70) (Bunun üzerine Musa, "Rabbim) diyor ki: O, yeri sürmek ve ekini sulamak için boyunduruğa alınmayan, salma ve alacası olmayan bir inektir" dedi. (O zaman): "Şimdi gerçeği getiridin" dediler. Böylece ineği kestiler; ama neredeyse (bunu) yapmayacaklardı. (2/71)

Onlardan bir kısmı ümmidir. Kitabı bilmezler; (bildikleri) bir sürü asılsız şeylerden başkası değildir ve yalnızca zannederler. (2/78)

Hani sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiş (ve): "Size verdiğimiz (Kitaba) sınıksız sarılın ve dinleyin" (demiştir). Demişlerdi ki: "Dinledik ve baş kaldırdık." İnkarnarı yüzünden buzağı (tutkusu) kalplerine sindirilmişti. De ki: "İnanıyorsanız, inancınız size ne kötü şey emrediyor?" (2/93)

"Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbinizden bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin." (3/50)

"Onların söyledikleri: "Rabbimiz, günahlarımızı ve işimizdeki aşırılıklarımızı bağışla, ayaklarımızı (bastıkları yerde) sağlamlaştır ve bize kafirler topluluğuna karşı yardım et" demelerinden başka bir şey değildi." (3/147)

"Ve eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve kendilerine Rablerinden indirileni (Kur'an'ı) ayakta tutsalardı, elbette üstlerinden ve ayaklarının altından (sayısız nimeti) yiyeceklerdi. İçlerinde aşırı olmayan (mutedil) bir ümmet vardır. Onlardan çoğunun yaptıkları ise ne kötüdür!" (5/66)

"De ki: "Ey kitap Ehli, haksız yere dininiz konusunda aşırı gitmeyin ve daha önce sapmış, birçoğunu saptırmış ve dümdüz yoldan kaymış bir topluluğun heva (istek ve tutku)larına uymayın." (5/77)

Ey iman edenler, Allah'ın sizin için helal kıldığı güzel şeyleri haram kılmayın ve haddi aşmayın. Şüphesiz Allah, haddi aşanları sevmez. (5/87)

Ne oluyor ki size, kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalmanız dışında, O, size haram kıldıklarını ayrı ayrı açıklamışken, üzerinde Allah'ın ismi anılan şeyleri yemiyorsunuz? Gerçekten çoğu, bir ilim olmaksızın kendi heva (istek ve tutku)larıyla (kimilerini) saptırıyorlar. Şüphesiz, senin Rabbin haddi aşanları en iyi bilendir. (6/119)

Yine bunun gibi onların ortakları, müşriklerden çoğuna çocuklarını öldürmeyi süslü gösterdiler. Hem onları helake düşürmek, hem kendi aleyhlerinde dinlerini karmakarışık kılmak için. Allah dileseydi bunu yapmazlardı; sen onları ve düzmekte oldukları iftiraları bırak. (6/137)

Ve kendi zanlarının dediler ki: "Bu hayvanlar ve ekinler doku-nulmazdır. Onları bizim dilediklerimiz dışında başkası yiyemez. (Şu) Hayvanların da sırtları haram kılınmıştır." Öyle hayvanlar vardır ki, -O'na iftira etmek suretiyle- üzerlerinde Allah'ın ismini anmazlar. Yalan yere iftira düzmekte olduklarından dolayı O, cezalarını verecektir. (6/138)

Bir de dediler ki: "Bu hayvanların karınlarında olan, yalnızca bizim erkeklerimize aittir, eşlerimize ise haramdır. Eğer o, ölü doğarsa onlar da bunda ortaklardır." Allah, (bu) düzmelerinin cezasını verecektir. Şüphesiz O, hüküm sahibi olandır, bilendir. (6/139)

Çocuklarını hiç bir bilgiye dayanmaksızın akılsızca öldürenler ile Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır. Onlar, gerçekten şaşırıp sapmışlardır ve doğru yolu bulamamışlardır. (6/140)

Gerçek şu ki, dinlerini parça parça edip kendileri de gruplaşanlar, sen hiç bir şeyde onlardan değilsin. Onların işi ancak Allah'adır. Sonra O, işlemekte olduklarını kendilerine haber verecektir. (6/159)

De ki: "Allah'ın sizin için indirdiği sizin bir kısmını haram ve he-

lal kıldığınız rızıktan, haber var mı? Söyler misiniz?" De ki: "Allah mı size izin verdi, yoksa Allah hakkında yalan uydurup iftira mı ediyorsunuz?" (10/59)

"Akrobaya hakkını ver, yoksula ve yolda kalmışa da. İsrâf ederek saçıp-savurma." (17/26)

"Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır." (57/27)

İFRİT

Cinlerden ifrit: "Sen daha makamından kalkmadan, ben onu sana getirebilirim, ben gerçekten buna karşı kesin olarak güvenilir bir güce sahibim." dedi. (27/39)

İFTİRA

Bu, onların: "Ateş bize sayılı günler dışında kesinlikle dokunmayacak" demelerindedir. Onların bu iftiraları, dinleri konusunda kendilerini yanılgıya düşürmüştür. (3/24)

Artık bundan sonra kim Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzerse, işte onlar, zalim olanlardır. (3/94)

Bir eşi bırakıp yerine bir başka eşi almak isterseniz, onlardan birine (öncekine) yüklerle (mal ve para) vermişseniz bile ondan hiçbir şey almayın. Ona iftira ederek ve apaçık bir günaha girerek verdiğinizizi alacak mısınız? (4/20)

Gerçekten, Allah, Kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz. Bunun dışında kalanı ise, dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa, doğrusu büyük bir günahla iftira etmiş olur. (4/48)

Kim bir hata veya günah kazanır da sonra bunu bir suçsuzla yüklerse gerçekten o böyle bir yalan (bühtan)ı ve apaçık bir günahı yüklenmiştir. (4/112)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir? Hiç şüphesiz o zalimler kurtuluşa eremezler. (6/21)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya kendisine hiçbir şey vahyolunmamışken "Bana da vahy geldi" diyen ve "Allah'ın indirdiğinin bir benzerini de ben indireceğim" diyenden daha zalim kimdir? Sen bu zalimleri, ölümün 'şiddetli sarsıntıları' sırasında meleklerin ellerini uzatarak onlara: "Canlarınızı (bu kısıvrak yakalanıştan) çıkarın, bugün Allah'a karşı haksız olanı söylediyiniz ve O'nun ayetlerinden büyüklenerek (yüz çevirmeniz) dolayısıyla alçaltıcı bir azabla karşılık göreceksiniz" (dediklerinde) bir görsen... (6/93)

Yine bunun gibi onların ortakları, müşriklere çoğuna çocuklarını öldürmeyi süslü gösterdiler. Hem onları helake düşürmek, hem kendi aleyhlerinde dinlerini karmakarışık kılmak için. Allah dileseydi bunu yapmazlardı; sen onları ve düzmekte oldukları iftiraları bırak. (6/137)

Ve kendi zanlarıncı dediler ki: "Bu hayvanlar ve ekinler dokunulmazdır. Onları bizim dilediklerimiz dışında başkası yiyemez. (Şu) Hayvanların da sırtları haram kılınmıştır." Öyle hayvanlar vardır ki, -O'na iftira etmek suretiyle- üzerlerinde Allah'ın ismini anmazlar. Yalan yere iftira düzmekte olduklarından dolayı O, cezalarını vermektedir. (6/138)

Çocuklarını hiçbir bilgiye dayanmaksızın akılsızca öldürenler ile

Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır. Onlar, gerçekten şaşırıp sapsamışlar ve doğru yolu bulamamışlardır. (6/140)

Deveden iki, sığırdan da iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişi mi ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapadığı (yavruları) mı? Yoksa Allah, bunları sizlere tavsiye ettiği zaman şahid miydiniz?" hiçbir bilgiye dayanmaksızın insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (6/144)

Öyleyse, Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya ayetlerini yalanlayanlardan daha zalim kimdir? Kitap'tan kendilerine bir pay erişecek olanlar bunlardır. Nihayet elçilerimiz, hayatlarına son vermek üzere kendilerine gittiklerinde onlara diyecekler ki: "Allah'tan başka taptıklarınız nerede?" "Onlar bizi (yüzüstü) bırakıp-kayboldular" diyecekler. (Böylelikle) Bunlar, gerçekten kâfirler olduklarına kendi aleyhlerinde şahadet ettiler. (7/37)

Allah bizi ondan kurtardıktan sonra, bizim tekrar sizin dininize dönmemiz Allah'a karşı yalan yere iftira düzmemiz olur. Rabbiniz olan Allah'ın dilemesi dışında, ona geri dönmemiz bizim için olacak iş değildir. Rabbiniz, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a tevekkül ettik. "Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında 'Sen hak ile hüküm ver, 'Sen 'hüküm verenlerin' en hayırlısı'nı." (7/89)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden ve O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir? Şüphesiz O, suçlu-günahkarları kurtuluşa erdirmez. (10/17)

De ki: "Allah'ın sizin için indirdiği sizin bir kısmını haram ve helal kıldığınız rızıktan, haber var mı? Söyler misiniz?" De ki: "Allah mı size izin verdi, yoksa Allah hakkında yalan uydurup iftira mı ediyorsunuz?" (10/59)

Allah hakkında yalan uydurup iftira edenlerin kıyamet günü zanları nedir? Şüphesiz Allah, insanlara karşı büyük ihsan (Fazl) sahibidir, ancak onların çoğu şükretmezler. (10/60)

De ki: "Allah hakkında yalan uydurup iftira edenler, kurtuluşa ermezler." (10/69)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? İşte bunlar, Rablerine sunulacaklar ve şahidler: "Rablerine karşı yalan söyleyenler bunlardır" diyecekler. Haberiniz olsun; Allah'ın laneti zalimlerin üzerindedir. (11/18)

Biz bir ayeti, bir (başka) ayetin yeriyile değiştirdiğimiz zaman, -Allah neyi indirdiğini daha iyi bilir.- "Sen yalnızca iftira edicisin" dediler. Hayır, onların çoğu bilmezler. (16/101)

Şunlar, bizim kavmimizdir; O'ndan başkasını ilahlar edindiler, onlara apaçık bir delil getirmeleri gerekmez miydi? Öyleyse Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir?" (18/15)

Korunan (iffetli) kadınlara (zina suçu) atan sonra dört şahid getirmeyenlere de seksen değnek vurun ve onların şahidliklerini ebedi olarak kabul etmeyin. Onlar fasık olanlardır. (24/4)

Doğrusu uydurulmuş bir yalanla gelenler sizin içinizden birlikte davranan bir topluluktur; siz onu kendiniz için bir şer saymayın aksine o sizin için bir hayırdır. Onlardan her bir kişiye kazandı-ğı günahın (bir ceza) vardır. Onlardan (iftiranın) büyüğünü yüklenene ise büyük bir azab vardır. (24/11)

Onu kıştırdığınız zaman, erkek mü'minler ile kadın mü'minlerin kendi nefisleri adına hayırlı bir zanda bulunup: "Bu, açıkça uydurulmuş iftira bir sözdür" demeleri gerekmez miydi? (24/12)

KURAN FİHRİSTİ

Onu işittiğiniz zaman: "Bu konuda söz söylemek bize yakışmaz. (Allah'ım) Sen yücesin; bu, büyük bir iftiradır" demeniz gerekmez miydi? (24/16)

Namus sahibi bir şeyden habersiz mü'min kadınlara (zina suçu) atanlar dünyada ve ahirette lanetlenmişlerdir. Ve onlar için büyük bir azab vardır. (24/23)

İnkâr edenler dediler ki: "Bu (Kur'an) olsa olsa ancak onun uydurduğu bir yalandır, kendisi düzüp uydurmuş ve ona bir başka topluluk da yardımda bulunmuştur." Böylelikle onlar, hiç şüphesiz haksızlık ve iftira ile geldiler. (25/4)

Allah hakkında yalan uydurup iftira edenlerden veya kendisine hak geldiği zaman onu yalan sayandan daha zalim kimdir? İnkâr edenlere cehennem içinde bir konaklama yeri mi yok? (29/68)

Mü'min erkeklerle ve mü'min kadınlara irtikab etmedikleri (bir suç) sebebiyle eziyet edenler ise, gerçekten bir iftira ve açık bir günah yüklenmişlerdir. (33/58)

Ey Peygamber, mü'min kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak), ma'ruf (iyi, güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek üzere, sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman, onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (60/12)

İHANET

Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar, sizin örtüleriniz, siz de onlara örtüsünüz. Allah, gerçekten sizin, nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu bildi, tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdıklarını dileyin. Fecir vakti, sizce beyaz iplik siyah iplikten ayırd edilinceye kadar yişin, için, sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafa olduğunuz zamanlarda onlara (kadınlarınıza) yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, (sakın) onlara yanaşmayın. İşte Allah, insanlara ayetlerini böylece açıklar; umulur ki sakınırlar. (2/187)

hiçbir peygambere, emanete ihanet yaşamaz. Kim ihanet ederse, kıyamet günü ihanet ettiğiyle gelir. Sonra her nefis ne kazandıysa, (ona) eksiksiz olarak ödenir. Onlar haksızlığa uğratılmazlar. (3/161)

Kendi nefislerine ihanet edenlerden yana mücadelede girişme. Hiç şüphesiz Allah, ihanette ilerlemiş günahkârı sevmez. (4/107)

Sözleşmelerini bozmaları nedeniyle, onları lanetledik ve kalplerini kaskatı kıldık. Onlar, kelimeleri konuldukları yerlerden saptırırlar. (Sık sık) Kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. İçlerinden birazı dışında, onlardan sürekli ihanet görür durursun. Yine de onları affet, aldırış etme. Şüphesiz Allah, iyilik yapanları sever. (5/13)

Ey iman edenler, Allah'a ve Resûlü'ne ihanet etmeyin, bile bile emanetlerinizi de ihanet etmeyin. (8/27)

Eğer bir kavmin ihanet edeceğinden kesin olarak korkarsan, sen de açık ve adil bir tutumla (onlarla olan anlaşma metnini ve diplomatik ilişkiyi) at. Gerçekten Allah, ihanet edenleri sevmez. (8/58)

Eğer sana ihanet etmek isterlerse, onlar daha önce Allah'a da ihanet etmişlerdi; böylece O da, "bozguna uğramaları (için) sa-

na imkan vermişti.' Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/71)

(Yusuf aracıya şunu söyledi:) "Bu, (itiraf Vezirin) yokluğunda gerçekten kendisine ihanet etmediğimi ve gerçekten Allah'ın ihanet edenlerin hileli-düzenlerini başarıya ulaştırmadığını kendisinin de bilip öğrenmesi içindi." (12/52)

Allah, inkâr edenlere, Nuh'un eşini ve Lut'un eşini örnek verdi. İkisi de, kullarımızdan salih olan iki kulumuzun nikahları altındaydı; ancak onlara ihanet ettiler. Bundan dolayı, (kocaları) kendilerine Allah'tan gelen hiçbir şeyle yarar sağlamadılar. İkisine de: "Ateşe diğer girenlerle birlikte girin" denildi. (66/10) Ama ne zaman onu deneyerek, rızkını kıssa, hemen: "Rabbim bana ihanet etti" der. (89/16)

İHLAS

Kitap'ta Musa'yı da zikret. Çünkü o, ihlase erdirilmiş ve gönderilmiş (Resul) bir peygamberdi. (19/51)

Gerçekten Biz onları, katıksızca (ahiretteki asıl) yurdu düşünüp-anan ihlas sahipleri kıldık. (38/46)

İHRAM

Ey iman edenler, aktileri yerine getirin. İhramlı iken avlanmayı helal saymaksızın ve size okunacaklar dışta tutulmak üzere, hayvanlar size helal kılındı. Şüphesiz Allah, dilediği hükmü verir. (5/1)

Ey iman edenler, Allah'ın şarhlarına, haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakinin. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırmaması pek şiddetli olandır. (5/2)

Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse, cezası, hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden faadet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlırsa, Allah ondan öd alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır, öc sahibidir. (5/95)

Deniz avı ve onu yemek size ve (yeryüzünde) dolaşanlara bir yarar olarak helal kılındı. İhramlı olduğunuz sürece kara avı ise size haram kılınmıştır. O'na (götürülüp) toplanacağınız Allah'tan korkup-sakinin. (5/96)

İHTİYAR

Hangi biriniz ister ki, altından ırmaklar akan hurmalardan, üzümlerden bir bahçesi olsun, içinde kendisinin olan bütün ürünler de bulunsun; fakat kendisine ihtiyarlık gelip çatsın, (üstelik) zayıf ve küçük çocukları olsun (böyle bir durumda iken) ona (bahçesine) ateşli bir kasırga isabet etsin de yanıversin. İşte Allah size ayetleri böyle açıklar, ki düşünesiniz. (2/266)

Dedi ki: "Rabbim, bana gerçekten ihtiyarlık ulaştımsın ve karam da kısırken nasıl bir oğlum olabilir?" "Böyledir" dedi, "Allah dilediğini yapar." (3/40)

Vay bana" dedi (kadın). "Ben kocamış bir kadın iken ve şu ko-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

cam da bir ihtiyaç iken doğuracak mıyım? Gerçekten bu, şaşır-
tıcı bir şey!.." (11/72)

Hamd, Allah'a aittir ki, O, bana ihtiyarlığa rağmen İsmail'i ve İs-
hak'ı armağan etti. Şüphesiz Rabbim, gerçekten duayı işiten-
dir." (14/39)

Dedi ki: "Bana ihtiyarlık gelip-çökmüşken mi müdeliyorsunuz?
Beni ne ile müdelemektesiniz?" (15/54)

Allah sizi yarattı sonra sizi öldürüyor sizden kimi de bildikten son-
ra bir şey bilmesin diye ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri
çevrilir. Şüphesiz Allah bilendir herşeye güç yetirendir. (16/70)

Ey insanlar eğer dirilişten yana bir kuşku içindeyseniz gerçek
şu ki Biz sizi topraktan yaratık sonra bir damla sudan sonra bir
alak'tan (embriyo) sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnem
et parçasından; size (kudretimizi) açıkça göstermek için. Diledi-
ğimizi adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz.
Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz sonra da erginlik çağına
erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son
verilmekte kiminiz de bildikten sonra hiçbir şey bilmeme duru-
muna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevril-
mektedir. Yeryüzünün kupkuru ölü gibi görürsün fakat Biz onun
üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir kabarrı ve her güzel
çiftten (ürünler) bitirir. (22/5)

Demişti ki: "Rabbim şüphesiz benim kemiklerim gevşedi ve baş
yaşlılık aleviyle tutuştu; ben sana dua etmekle mutsuz olma-
dım." (19/4)

Medyen suyuna vardıği zaman, su almakta olan bir insan top-
luluğu buldu. Onların gerisinde de (hayvanları su başına götür-
mekten çekinen) iki kadın buldu. Dedi ki: "Bu durumunuz ne?"
"Çobanlar sürülerini sulamadıkça, biz sürülerimizi sulayamayız;
babamız, yaşı ilerlemiş bir ihtiyardır." dediler. (28/23)
Allah sizi bir za'ftan yarattı sonra (bu) za'fın ardından bir kuvvet
kıldı sonra bu kuvvetin ardından da bir za'f ve yaşlılık verdi. Di-
lediğini yaratır. O bilendir güç yetirendir. (30/54)

İKTİDAR

Gerçekten, Biz ona yeryüzünde sapaşağlam bir iktidar verdik
ve ona herşeyden bir yol (sebep) verdik. (18/84)

Dedi ki: "Rabbimin beni kendisinde sağlam bir iktidarla yerleşik
kıldığı (güç, nimet ve imkan), daha hayırlıdır. Madem öyle, ba-
na (insani) güçle yardım edin de, sizinle onlar arasında sapa-
şağlam bir engel kılayım." (18/95)

Onlar ki, yeryüzünde kendilerini yerleştirir, iktidar sahibi kılar-
sak, dosdoğru namazı kılarlar, zekatı verirler, ma'rufu emreder-
ler, münkerden sakındırırlar. Bütün işlerin sonu Allah'a aittir.
(22/41)

MÜ'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) ka-
çındırınsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar,
ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini, yakalarının
üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocaları-
ndan ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının
oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin
oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi
kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da
kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçiler-
den ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuk-
lardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin di-
ye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin
ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara

va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve ikti-
dar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi'
kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik
kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe
çevirecektir. Onlar, yalnızca bana ibadet ederler ve bana
hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkâr ederse, iş-
te onlar fasiktir. (24/55)

Ve (istiyoruz ki) onları yeryüzünde 'iktidar sahipleri olarak yerleşik
kılalım', Firavun'a, Haman'a ve askerlerine, onlardan sakın-
dıkları şeyi göstereyim. (28/6)

Andolsun, Biz onları, sizleri kendisinde yerleşik kılmadığımız
yerlerde (size vermediğimiz güç ve iktidar imkanlarıyla) yerleşik
kıldık ve onlara işitme, görme (duygularını) ve gönüller verdik.
Ancak ne işitme, ne görme (duyuları) ve ne gönülleri kendileri-
ne herhangi bir şey sağlamadı. Çünkü onlar, Allah'ın ayetlerini
inkar ediyorlardı. Alay konusu edindikleri şey, onları sarıp-ku-
şattı. (46/26)

İLİM

Sen onların dinlerine uymadıkça, Yahudi ve Hıristiyanlar sen-
den kesinlikle hoşnut olacak değillerdir. De ki: "Şüphesiz doğru
yol, Allah'ın (gösterdiği) yoludur." Eğer sana gelen bunca ilim-
den sonra onların heva (arzu ve tutku)larına uyacak olursan,
senin için Allah'tan ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı.
(2/120)

Andolsun, kendilerine kitap verilenlere her ayeti (delili) getirsen,
yine onlar senin kiblene uymaz; sen de onların kiblelerine uya-
cak değilsin. Onlardan bir kısmı, bir kısmının kiblesine (bile) uya-
maz. Andolsun, eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların
heva (istek ve tutku)larına uyacak olursan, o zaman gerçekten
zalimlerden olursun. (2/145)

Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan, Kitabın anası (temeli) olan
bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihdir. Kalple-
rinde bir kayma olanlar, fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını
yapmak için ondan müteşabih olanına uyarlar. Oysa onun tevi-
lini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise: "Biz ona
inandık, tüm Rabbimizin Katındandır" derler. Temiz akıl sahiplerinden
başkası öğüt alıp-düşünmez. (3/7)

Allah, gerçekten Kendisinden başka ilah olmadığına şahitlik et-
ti; melekler ve ilim sahipleri de O'ndan başka ilah olmadığına
adaletle şahitlik ettiler. Aziz ve Hakim olan O'ndan başka ilah
yoktur. (3/18)

Hiç şüphesiz din, Allah Katında İslam'dır. Kitap verilenler, an-
cak kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki "kıskançlık ve
hakka başkaldırma" (bağy) yüzünden ayrılığa düştüler. Kim
Allah'ın ayetlerini inkâr ederse, (bilsin ki) gerçekten Allah, hesa-
bı pek çabuk görendir. (3/19)

Artık sana gelen bunca ilimden sonra, onun hakkında seninle
'çekişip-tartışmalara girişirlerse' de ki: "Gelin, oğullarımızı ve
oğullarımızı, kadınlarımızı ve kadınlarımızı, kendimizi ve kendi-
nizi çağıralım; sonra karşılıklı lanetleşelim de Allah'ın lanetini
yalan söyleyenlerin üstüne kılalım." (3/61)

Ancak onlardan ilimde derinleşenler ile mü'minler, sana indirile-
ne ve senden önce indirilene inanırlar. Namazı dosdoğru kılanlar,
zekatı verenler, Allah'a ve ahiret gününe inananlar; işte
bunlar, Biz bunlara büyük bir ecir vereceğiz. (4/162)

Kavmi onunla çekişip-tartışmaya girdi. Dedi ki: "O beni doğru
yola erdirmişken, siz benimle Allah konusunda çekişip-tartış-
maya mı girişiyorsunuz? Sizin O'na şirk koştuklarınızdan ben

KURAN FİHRİSTİ

korkmuyorum, ancak Allah'ın benim hakkımda bir şey dilemesi başka. Rabbim, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?" (6/80)

Ne oluyor ki size, kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalmanız dışında, O, size haram kıldıklarını ayrı ayrı açıklamışken, üzerinde Allah'ın ismi anılan şeyleri yemiyorsunuz? Gerçekten çoğu, bir ilim olmanız kendi heva (istek ve tutku)larıyla (kimilerini) sapırtıyorlar. Şüphesiz, sizin Rabbin haddi aşanları en iyi bilendir. (6/119)

Sekiz çift; koyundan iki, keçiden de iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişi mi, ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Eğer doğru sözlüler iseniz bana bir ilimle haber verin." (6/143)

Şirk koşanlar diyecekler ki: "Allah dileseydi ne biz şirk koşardık, ne atalarımız ve hiçbir şeyi de haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de, bizim zorlu-azabımızı tadıncaya kadar böyle yalandırlar. De ki: "Sizin yanınızda, bize çıkarabileceğiniz bir ilim mi var? Siz ancak zanna uymaktasınız ve siz ancak "zan ve tahminle yalan söylersiniz." (6/148)

Andolsun (yapıp-etmelerini) onlara bir ilimle mutlaka haber vereceğiz. Ve Biz gaibler (onlardan uzakta olan habersizler) de değildik. (7/7)

Allah bizi ondan kurtardıktan sonra, bizim tekrar sizin dininize dönmemiz Allah'a karşı yalan yere iftira düzmemiz olur. Rabbimiz olan Allah'ın dilemesi dışında, ona geri dönmemiz bizim için olacak iş değildir. Rabbimiz, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a tevekkül ettik. 'Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında 'Sen hak ile hüküm ver, 'Sen 'hüküm verenlerin' en hayırlısısın." (7/89)

Andolsun, Biz İsrailoğullarını, hoşlarına gidecek güzel bir yerde yerleştirdik ve temiz şeylerden kendilerine rızık verdik. Kendilerine ilim gelinceye kadar anlaşmazlığa düşmediler. Şüphesiz Rabbin, aralarında anlaşmazlığa düşükleri şey konusunda kıyamet günü hüküm verecektir. (10/93)

Erginlik çağına erişince, kendisine hüküm ve ilim verdik. İşte Biz, iyilik yapanları böyle ödüllendiririz. (12/22)

Babalarının kendilerine emrettiği yerden (Mısır'a) girdiklerinde, (bu,) -Yakub'un nefsindeki dileği açığa çıkarması dışında- onlara Allah'tan gelecek olan hiçbir şeyi (gidermeyi) sağlamadı. Gerçekten o, kendisine öğrettiğimiz için bir ilim sahibiydi. Ancak insanların çoğu bilmezler. (12/68)

İşte böylece Biz onu (Kur'an'ı) Arapça bir hüküm olarak indirdik. Andolsun, sana gelen bu ilimden sonra, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir yardımcı, dost, ne bir koruyucu vardır. (13/37)

Sonra (Allah) kıyamet günü onları aşağılık kılacak ve diyecek ki: "Haklarında (mü'minlere karşı) düşman kesildiğiniz ortaklarım hani nerede?" Kendilerine ilim verilenler, dediler ki: "Bugün, gerçekten aşağılanma ve kötülük kafirlerin üstünedir." (16/27) Sana ruhtan sorarlar; de ki: "Ruh, Rabbinin emrindedir, size ilimden yalnızca az bir şey verilmiştir." (17/85)

De ki: "İster ona inanın, ister inanmayın: O, daha önce kendilerine ilim verilenlere okunduğu zaman, çenelerinin üstüne kapıyarak secde ederler." (17/107)

Derken, Katımızdan kendisine bir rahmet verdiğimiz ve tarafımızdan kendisine bir ilim öğrettiğimiz kullarımızdan bir kulu buldular. (18/65)

Babacığım, gerçek şu ki, bana, sana gelmeyen bir ilim geldi. Artık bana tabi ol, seni düzgün bir yola ulaştırırım." (19/43)

Sizin ilahınız yalnızca Allah'tır ki, O'nun dışında ilah yoktur. O, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır." (20/98)

Lut'a da bir hüküm ve ilim verdik ve onu çirkin işler yapmakta olan şehirden kurtardık. Şüphesiz onlar, bozulmaya uğrayan kötü bir kavimdi. (21/74)

Biz bunu (hükümü) Süleyman'a kavratmış, her birine hüküm ve ilim verdik. Davud ile birlikte tesbih etsinler diye, dağlara ve kuşlara boyun eğdirdik. (Bunları) Yapanlar Biz idik. (21/79) (Bir de) Kendilerine ilim verilenlerin, bunun (Kur'an'ın) hiç tartışmasız Rablerinden olan bir gerçek olduğunu bilmeleri için; büyülikle ona iman etsinler ve kalpleri ona tatmin bulmuş olarak bağlansın. Şüphesiz Allah, iman edenleri dosdoğru yola yöneltir. (22/54)

Andolsun, Davud'a ve Süleyman'a bir ilim verdik: "Bizi inanmış kullarından birçoğuna göre üstün kılan Allah'a hamdolsun." dediler. (27/15)

Böylece (Belkıs) geldiği zaman ona: "Senin tahtın böyle mi?" denildi. Dedi ki: "Tıpkı kendisi. Bize ondan önce ilim verilmişti ve biz Müslüman olmuştuk." (27/42)

O, erginlik çağına ulaşmış olgunlaşınca, ona bir 'hüküm ve hikmet' ve ilim verdik. Biz iyilikte bulunanları işte böyle ödüllendiririz. (28/14)

Kendilerine ilim verilenler ise: "Yazıklar olsun size, Allah'ın sevdiği, iman eden ve salih amellerde bulunan kimse için daha hayırlıdır; buna da sabredenlerden başkası kavuşturulmaz" dediler. (28/80)

Hayır, o, kendilerine ilim verilenlerin göğüslerinde apaçık olan ayetlerdir. Zulmedenlerden başkası, Bizim ayetlerimizi inkar etmez. (29/49)

Kendilerine ilim ve iman verilenler ise, dediler ki: "Andolsun, siz Allah'ın Kitabında (yazılı süre boyunca) diriliş gününe kadar yaşadınız; işte bu dirilme günüdür. Ancak siz bilmiyordunuz." (30/56)

Kendilerine ilim verilenler ise, Rabbinden sana indirilenin hakkın ta kendisi olduğunu ve üstün, güçlü, övmeye layık olan (Allah'ın) yoluna yöneltip-ilettiğini görüyorlar. (34/6)

Arş'ı yüklenmekte olanlar ve çevresinde bulunanlar, Rablerini (hamd ile) tesbih etmekte, O'na iman etmekte ve iman edenlere mağfiret dilemektedirler: "Rabbimiz, rahmet ve ilim bakımından herşeyi kuşatıp-sardın, tevbe edenler ve senin yoluna tabi olarlara mağfiret et ve onları cehennem azabından koru." (40/7)

Resulleri kendilerine apaçık belgeler getirdiği zaman, onların ilimden dolayı sevinip-böbürlendiler de, kendisini alay konusu edindikleri şey, onları sarıp-kuşatıverdi. (40/83)

Onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki 'tecevüz ve haksızlık' dolayısıyla ayrılığa düştüler. Eğer Rabbinden, adı konulmuş bir ecele kadar geçmiş (verilmiş) bir söz olmasaydı, muhakkak aralarında hüküm verilmiş (iş bitirilmiş)ti. Şüphesiz onların ardından Kitaba mirasçı olanlar ise, her halde ona karşı kuşku verici bir tereddüt içindedirler. (42/14)

Şüphesiz o, kıyamet-saati için bir ilimdir. Öyleyse ondan (kıyametten) yana hiçbir kuşkuya kapılmayın ve bana uyun. Dosdoğru yol budur. (43/61)

Andolsun, Biz onları bir ilim üzere aemlere üstün kıldık. (44/32) Ve onlara bu emirden açık belgeler verdik. Fakat onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki 'hakkta tecavüz ve azgınlıktan' dolayı ihtilafa düştüler. Şüphesiz Rabbin, hakkında ihtilafa düşükleri şeyde kıyamet günü aralarında hüküm verecektir. (45/17)

Şimdi sen, kendi hevasını ilah edinen ve Allah'ın bir ilim üzere kendisini saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözü üstüne bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Artık Allah'tan sonra ona kim hidayet verecektir? Siz yine de öğüt alıp-düşünmüyor musunuz? (45/23)

De ki: "Gördünüz mü haber verin; Allah'tan başka taptıklarınız, yerden neyi yaratmışlar, bana gösterin? Yoksa onların göklerde bir ortaklığı mı var? Eğer doğru sözlüler iseniz, bundan önce bir kitap ya da bir ilim kalıntısı (veya bir eser) varsa, bana getirin." (46/4)

Dedi ki: "İlim ancak Allah Katındadır. Ben size gönderdiğim şeyi tebliğ ediyorum; ancak sizi cahillik eden bir kavim olarak görüyorum." (46/23)

Onlardan kimi gelip seni dinler. Nitekim yanından çıkıp-gittikleri zaman, ilim verilenlere derler ki: "O biraz önce ne söyledi?" İşte onlar; Allah, onların kalplerini mühürlemişti ve onlar kendi heva (istek ve tutku)larına uymışlardır. (47/16)

İşte onların ilimden yana ulaşabildikleri (son sınır) budur. Şüphesiz, senin Rabbin; kendi yulundan sapanı en iyi bilen O'dur ve hidayet bulanı da en iyi bilen O'dur. (53/30)

Ey iman edenler, size meclislerde "Yer açın" dediği zaman, yer açın; Allah size genişlik versin. Size: "Kalkın" denildiği zaman da kalkın. Allah, sizden iman edenleri ve kendilerine ilim verilenleri derecelere yükseltsin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. (58/11)

İLİMDE DERİNLEŞENLER

Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan, Kitabın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihdir. Kalplerinde bir kayma olanlar, fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan müteşabih olanına uyarlar. Oysa onun tevilini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise: "Biz ona inandık, tümü Rabbimizin Katındandır" derler. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (3/7)

Ancak onlardan ilimde derinleşenler ile mü'minler, sana indirilene ve senden önce indirilene inanırlar. Namazı dosdoğru kılanlar, zekatı verenler, Allah'a ve ahiret gününe inananlar; işte bunlar, Biz bunlara büyük bir ecir vereceğiz. (4/162)

İLYAS (A.S.)

Zekeriya'yı Yahya'yı İsa'yı ve İlyas'ı da (hidayete erıştirdik.) Onların hepsi salihlerdendir. (6/85)

Gerçekten İlyas da gönderilmiş (peygamber)lerdendi. (37/123) İlyas'a selam olsun. (37/130)

İMRAN

Gerçek şu ki, Allah, Adem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini ailemler üzerine seçti; (3/33)

Hani İmran'ın karısı: "Rabbim, karnımda olanı, 'her türlü bağımlılıktan özgürlüğe kavuşturulmuş olarak' Sana adadım, benden kabul et. Şüphesiz işiten bilen Sensin Sen" demişti. (3/35) İmran'ın kızı Meryem'i de. Ki o kendi ırzını korumuştur. Böylece Biz ona ruhumuzdan üledik. O da Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti. O, (Rabbine) gönülden bağlı olanlardandı. (66/12)

İMTİHAN

Sizi, dayanılmaz işkencelere uğrattıklarında, Firavun ailesinin elinden kurtardığımızı hatırlayın. Onlar, kadınlarınızı diri bira-

kıp, erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir imtihan vardı. (2/49)

Andolsun, Biz sizi biraz korku, açlık ve bir parça mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabır gösterenleri müjdele. (2/155)

Talut, orduyla birlikte ayrıldığında dedi ki: "Doğrusu Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse, artık o benden değildir ve kim de -eliyle bir avuç alanlar hariç- onu tadmazsa bendendir. Küçük bir kısmı hariç (hepsi sudan) içti. O, kendisiyle beraber iman edenlerle (ırmağı) geçince onlar (geride kalanlar): "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı (koyacak) gücümüz yok" dediler. (O zaman) Muhakkak Allah'a kavuşacaklarını umanlar (şöyle) dediler: "Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir." (2/249)

Andolsun, mallarınızla ve canlarınızla imtihan edileceksiniz ve sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve şirk koşmakta olanlardan elbette çok eziyet verici (sözler) işiteceksiniz. Eğer sabreder ve sakınırsanız (bu) emirlere olan azimdenidir. (3/186) Hani size dayanılmaz işkenceler yapan, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı öldüren Firavun ailesinden sizi kurtarmıştık. Bunda Rabbinizden sizin için büyük bir imtihan vardı." (7/141)

Bir de onlara deniz kıyısındaki şehri(n uğradığı sonucu) sor. Hani onlar cumartesi (yasağını çiğneyerek) haddi aşmışlardı. 'Cumartesi günü iş yapma yasağına uyduklarında', balıkları onlara açıktan akın akın geliyor, 'cumartesi günü iş yapma yasağına uymadıklarında' ise, gelmiyorlardı. İşte Biz, fıska sapmaları dolayısıyla onları böyle imtihan ediyorduk. (7/163)

Onları yeryüzünde ayrı ayrı topluluklar olarak paramparça dağıttık. Kimileri salih (davranışlarda) bulunuyor, kimileri de bunların dışında olan aşağılıklardır. Onları iyiliklerle ve kötülüklerle imtihan ettik, ki dönsünler. (7/168)

Onları siz öldürmediniz, ama onları Allah öldürdü; attığın zaman sen atmadın, ama Allah attı. Mü'minleri kendinden güzel bir imtihanla imtihan etmek için (yaptı.) Şüphesiz Allah, işiten-dir, bilendir. (8/17)

İşte orada, her nefis önceden yaptıklarıyla imtihana çekilmiş olacak ve onlar asıl-gerçek mevlaları olan Allah'a döndürülecekler. Yalan yere uydurdukları da, kendilerinden kaybolup uzaklaşacaklar. (10/30)

Hani Musa kavmine şöyle demişti: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani O sizi Firavun ailesinden kurtarmıştı, onlar sizi en dayanılmaz işkencelerle uğratıyor, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir sınav vardır." (14/6)

Bir ümmet diğer bir ümmetten (sayıca ve malca) daha gelişkindir diye, yeminlerinizi kendi aranızda bir bozuculuk unsuru yapıp, ipini kuvvetle eğirdikten sonra bozup-çözen (kadın) gibi olmayın. Şüphesiz Allah, sizi bununla imtihan etmektedir. Kıyamet günü hakkında itilafa düşüğünüz şeyi size muhakkak açıklayacaktır. (16/92)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi, şerle de, hayırla da deneyecek imtihan ediyoruz ve siz Bize döndürüleceksiniz. (21/35) İnsanlar, (sadece) "İman ettik" diyerek, sınanmadan bırakılacaklarını mı sandılar? Andolsun, onlardan öncekileri sınadık; Allah, gerçekten doğruları da bilmekte ve gerçekten yalancıları da bilmektedir. (29/2-3)

İşte orada, iman edenler, sınanmış ve şiddetli bir sarsıntıyla

KURAN FİHRİSTİ

sarsıntıya uğratılmışlardı. (33/11)
Doğrusu bu, açık bir imtihandı. (37/106)
(Davud) Dedi ki: "Andolsun senin koyununu, kendi koyunlarına (katmak) istemekle sana zulmetmiştir. Doğrusu, (emek ve mali güçlerini) birleştirip katan (ortak)lardan çoğu, birbirlerine karşı tecavüz ederler; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. Onlar da ne kadar azdır." Davud, gerçekten Bizim onu imtihan ettiğimizi sandı, böylece Rabbinden bağışlanma diledi ve rüku ederek yere kapandı ve (bize gönülden) yönelip-döndü. (38/24)
Andolsun, Biz Süleyman'ı imtihan ettik, tahtının üstünde bir ceset bıraktık. Sonra (eski durumuna) döndü. (38/34)
Ve onlara, her birinde açık birer imtihan bulunan ayetler verdik. (44/33)
Andolsun, Biz sizden mücahid olanlarla sabredenleri bilinceye (belli edip ortaya çıkarınca) kadar, deneyeceğiz ve haberlerinizi sinayacağız (açıklayacağız). (47/31)
Şüphesiz, Allah'ın Resûlü'nün yanında seslerini alçak tutanlar; işte onlar, Allah kalplerini takva için imtihan etmiştir. Onlar için bir mağîret ve büyük bir ecir vardır. (49/3)
Ey iman edenler, mü'min kadınlar hicret ederek size geldikleri zaman, onları imtihan edin. Allah, onların imanlarını daha iyi bilendir. Şayet (gerçekten) mü'min kadınlar olduklarını bilip-öğrenseniz, artık sakın onları kafirlere geri çevirmeyin. (Çünkü) Ne bunlar onlara helaldir, ne onlar bunlara helaldir. Onlara (kafir kocalarına kendileri için) harcadıklarını verin. Onlara (hicret eden mü'min kadınlara) ücretlerini (mehirlerini) verdiğiniz takdirde onları nikahlamanızda size bir güçlük yoktur. Kafir (kadın)ların ismetlerini (nikahlarını) tutmayın ve (onlar için) harcadıklarınızı isteyin. Onlar da (mü'min kadınlara) harcadıklarını istesinler. Bu, Allah'ın hükmüdür; sizin aranızda hükmeder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (60/10)

İMZA

(Bu,) Müşriklerden kendileriyle antlaşma imzaladıklarınıza Allah'tan ve Resûlü'nden kesin bir uyarıdır. (9/1)
Ancak müşriklerden kendileriyle antlaşma imzaladıklarınızdan (antlaşmadan) bir şeyi eksiltmeyenler ve size karşı hiç kimseye yardım etmeyenler başka; artık antlaşmalarını, süresi bitene kadar tamamlayın. Şüphesiz, Allah muttaki olanları sever. (9/4)

İNAT

İşte Ad (halkı): Rablerinin ayetlerini tanımayıp reddettiler. O'nun elçilerine isyan ettiler ve her inatçı zorbanın emri ardınca yürüdüler. (11/59)
(Peygamberler) Fetih istediler, (sonunda) her zorba inatçı bozguna uğrayıp -yok oldu- gitti. (14/15)
Siz ikiniz (ey meleklere), her inatçı nankörü atın cehennemini içine, (50/24)
Eğer O, rızkını tutsa (vermese), rızkınızı verecek olan kimmiş? Hayır; onlar, bir azgınlık ve nefret içinde inatla direniyorlar. (67/21)
Hayır; çünkü o, Bizim ayetlerimize karşı 'kesin bir inatçıdır.' (74/16)

İNCİ

Denizi de sizin emrinize veren O'dur ondan taze et yemektesiniz ve giyiminizde ondan süs-eyşaları çıkarmaktasınız. Gemilerin onda (suları) yara yara akıp gittiğini görüyorsunuz. (Bütün bun-

lar) O'nun fazlından aramanız ve şükretmeniz içindir. (16/14)
Hiç şüphesiz Allah iman edenleri ve salih amellerde bulunanları altından ırmaklar akan cennetlere sokar orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler; ordaki elbiseleri ipek(ten)tir. (22/23)
Allah göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali içinde çerağ bulunan bir kandil gibidir; çerağ bir sırça içerisindedir; sırça sanki incimsi bir yıldızdır ki doğuya da batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından yakılır; (bu öyle bir ağaç ki) neredeyse ateş ona dokunmasa da yağı ışık verir. Nur üstüne nurdur. Allah kimi dilerse onu Kendi nuruna yöneltip-iletir. Allah insanlar için örnekler verir. Allah herşeyi bilendir. (24/35)
Adn cennetleri (onlarındır); oraya girerler orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler. Ve orada onların elbiseleri ipek(ten)dir. (35/33)
Kendileri için (hizmet eden) civanlar etrafında dönüp dolaşırlar; sanki (her biri) 'sedefte saklı inci gibi tertemiz pırlı pırlı.' (52/24)
İkisinden de inci ve mercan çıkar. (55/22)
Sanki saklı inciler gibi; (56/23)
Çevrelerinde (gençlikleri ve dinçlikleri) ebedi kılınmış civanlar dolaşır-durur; sen onları gördüğün zaman saçılmış birer inci sanırsın. (76/19)

İNCİL

O, sana Kitabı Hak ve kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, Tevrat'ı ve İncil'i de indirmişti. (3/3)
Ona kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecek." (3/48)
Ey Kitap ehli, İbrahim konusunda ne diye çekişip tartışıyorsunuz? Tevrat da, İncil de ancak ondan sonra indirilmiştir. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz?" (3/65)
Ey kendilerine kitap verilenler birtakım yüzleri silip de arkalarına çevirmeden ya da cumartesi adamlarını (o gün yaşadığı çiğnenenleri) lanetlediğimiz gibi onları da lanetlemeden evvel, yanimızdaki (Tevrat ve İncil'i) doğrulayıcı olarak indirdiğimize (Kur'an'a) iman edin. Allah'ın emri yapılagelmiştir. (4/47)
Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik. (5/46)
İncil sahipleri Allah'ın onda indirdikleriyle hükmetsinler. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, fasik olanlardır. (5/47)
Ve eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve kendilerine Rablerinden indirdiklerini (Kur'an'ı) ayakta tutsalar, elbette üstlerinden ve ayaklarının altından (sayısız nimeti) yiyeceklerdi. İçlerinde aşırı olmayan (mutedil) bir ümmet vardır. Onlardan çoğunun yaptıkları ise ne kötüdür! (5/66)
De ki: "Ey Kitap Ehli, Tevrat'ı, İncil'i ve size Rabbinizden indirileni ayakta tutmadıkça hiçbir şey üzerinde değilsiniz." Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun tuğyanlarını ve inkârlarını arttıracaktır. Sen de kafirler topluluğuna karşı üzüntüye kapılma. (5/68)
Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruh'u'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfördüğünde bir kuş oluveriyordun. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarı-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

yardun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

Onlar ki, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getircisi (Nebi) olan elçiyeye (Resul) uyarlar; o, onlara marufu (iyiliği) emrediyor, münkeri (kötülüğü) yasaklıyor, temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kılıyor ve onların ağır yüklerini, üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inananlar, destek olup savunanlar, yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (7/157)

Hiç şüphesiz Allah, mü'minlerden -karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürülürler ve öldürülürler; (bu,) Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaaddir. Allah'tan daha çok ahdine vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınız bu alışverişten dolayı sevinip-müjdele-şiniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/111)

Muhammed, Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları, rüku edenler, secde edenler olarak görürsünüz; onlar, Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri, secde izinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur: İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir ekin; filizini çıkarmış, derken onu kuvvetlendirmiş, derken kalınlaşmış, sonra sapları üzerinde doğrulup-boy atmış (ki bu,) ekicilerin hoşuna gider. (Bu örnek.) Onunla kafirleri öfkelenirmek içindir. Allah, içlerinden iman edip salih amellerde bulunanlara bir mağfiret ve büyük bir ecir va'detmiştir. (48/29)

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettirler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/27)

İNCİR

İncire ve zeytine andolsun, (95/1)

İNEK

Hani Musa kavmine: "Allah muhakkak sizin bir siğir kesmenizi emrediyor" demişti. "Bizi alaya mı alıyorsunuz?" dediler. (Musa) "Cahillerden olmandan Allah'a sığınırım" dedi. "Rabbine adımıza yalvar da bize niteliklerini açıklasın" dediler. (Musa, Rabbine yalvardıktan sonra) Şüphesiz Allah diyor ki: O ne pek geçkin, ne de pek genç, ikisi arası dinç (likte bir siğir olmalı)dır. Artık emrolunduğunuz şeyi yerine getirin," dedi. (Bu sefer) dediler ki: "Rabbine adımıza yalvar da bize rengini bildirsin." O: "(Rabbim) diyor ki: O, bakanların içini ferahlatan sarı bir inektir" dedi. (Onlar yine:) "Rabbine adımıza yalvar da bize onun niteliklerini açıklasın. Çünkü bize göre siğirler birbirine benzer. İnşaAllah (Allah dilerse) biz doğruyu buluruz" dediler. Bunun üzerine Musa, "Rabbim) diyor ki: "O, yerü sürmek ve ekini sulamak için boyunduruğa alınmayan, salma ve alacası olmayan bir inektir" dedi. (O zaman): "Şimdi gerçeği getirdin" dediler. Böylece ineği kestiler; ama neredeyse (bunu) yapmayacaklardı. (2/67-71)

Deveden iki, siğirdan da iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişi mi ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kap-

sadığı (yavruları) mı? Yoksa Allah, bunları sizlere tavsiye ettiği zaman şahid miydiniz?" hiçbir bilgiye dayanmaksızın insanları sapırtmak için Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (6/144)

Hükümdar: " Ben (rüyamda) yedi besili inek görüyorum, onları yedi zayıf inek yiyor; bir de yedi yeşil başak ve diğerleri ise kupkuru. Ey önde gelen (kahin-bilginler,) eğer rüya yorumluyorsanız benim bu rüyamı çözünüz" dedi. Dediler ki: "(Bunlar) Karmakarışık düşlerdir. Biz böyle düşlerin yorumunu bilenler değiliz." O iki kişiden kurtulmuş olanı, nice zaman sonra hatırladı ve: "Ben bunun yorumunu size haber veririm, hemen beni (zindana) gönderin" dedi. (Zindana gidip:) "Yusuf, ey doğru (sözlü insan).. Yedi besili ineği yedi zayıf (ineğin) yediği ve yedi yeşil başakla diğerleri kuru olan (rüya) konusunda bize fetva ver. Umarım ki insanlara da (senin söyledikleriyle) dönerim, belki onlar (bunun anlamını) öğrenmiş olurlar." (12/43-46)

İNFAK

Onlar, gaybe inanırlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (2/3)

Allah yolunda infak edin ve kendinizi kendi ellerinizle tehlikeye atmayın. İyilik edin. Şüphesiz Allah, iyilik edenleri sever. (2/195) Sana neyi infak edeceğinizi sorarlar. De ki: "Hayır olarak infak edeceğiniz şey, anne-babaya, yakınlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışadır. Hayır olarak her ne yaparsanız, Allah onu şüphesiz bilir." (2/215)

Sana içkiyi ve kumarı sorarlar. De ki: "Onlarda hem büyük günah, hem insanlar için (bazı) yararlar vardır. Ama günahları yararlarından daha büyüktür." Ve sana neyi infak edeceğinizi sorarlar. De ki: "İhtiyaçtan artakalanı." Böylece Allah, size ayetlerini açıklar; umulur ki düşünersünüz; (2/219)

Ey iman edenler, hiçbir alış-verişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin olmadığı gün gelmezden evvel, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. Kâfirler... Onlar zulmedenlerdir. (2/254) Mallarını Allah yolunda infak edenlerin örneği yedi başak bitiren, her bir başakta yüz tane bulunan bir tek tanenin örneği gibidir. Allah, dilediğine kat kat artırır. Allah (ihسانی) bol olandır, bilendir. (2/261)

Mallarını Allah yolunda infak edenler, sonra infak ettikleri şeyin peşinden başa kakmayan ve eziyet vermeyenlerin ecirleri Rableri Katındadır, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmaya caktlardır. (2/262)

Ey iman edenler, Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Böylesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağnak bir yağmur düştü mü, onu çirliçiplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez)ler. Allah, kâfirler topluluğuna hidayet vermez. (2/264)

Yalnızca Allah'ın rızasını istemek ve kendilerinde olanı güçleştirip-güçlendirmek için mallarını infak edenlerin örneği, yüksekçe bir tepede bulunan, sağnak yağmur aldığı anda ürünlerini iki kat veren bir bahçenin örneğine benzer ki ona sağnak yağmur isabet etmese de bir çisintisi (vardır). Allah, yaptıklarınızı görür. (2/265)

Ey iman edenler, kazandıklarınızın iyi olanından ve sizin için yerden bitirdiklerimizden infak edin. Kendinizin göz yummadan alamayacağınız bayağı şeyleri vermeye kalkışmayın ve bilin ki,

KURAN FİHRİSTİ

şüphesiz Allah, hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır, övülmeye layık olandır. (2/267)

Her neyi nafaka olarak infak eder ve adak olarak neyi adarsanız, muhakkak Allah onu bilir. Zulmedenlerin yardımcıları yoktur. (2/270)

Onların hidayete ermesi, senin üzerinde (bir yükümlülük) değildir. Ancak Allah, dilediğini hidayete erdirir. Hayır olarak her ne infak ederseniz, kendiniz içindir. Zaten siz, ancak Allah'ın hoşnutluğunu istemekten başka (bir amaçla) infak etmezsiniz. Hayırdan her ne infak ederseniz -haksızlığa (zulme) uğratılmaksızın- size eksiksizce ödenecektir. (2/272)

(Sadakalar) Kendilerini Allah yolunda adayan fakirler içindir ki, onlar, yeryüzünde dolaşmaya güç yetiremezler. İffetlerinden dolayı bilmeyen onları zengin sanır. (Ama) Sen onları yüzlerinden tanırsın. Yüzsüzlük ederek insanlardan istemezler. Hayırdan her ne infak ederseniz, şüphesiz Allah onu bilir. (2/273)

Onlar ki, mallarını gece, gündüz; gizli ve açık infak ederler. Artık bunların ecirleri Rableri Katındadır, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/274)

Sabredenler, doğru olanlar, gönülden boyun eğenler, infak edenler ve 'seher vakitlerinde' bağışlanma dileyenlerdir. (3/17) Sevdiğiniz şeylerden infak edinceye kadar asla iyiliğe eremezsiniz. Her ne infak ederseniz, şüphesiz Allah onu bilir. (3/92)

Onlar, bollukta da, darlıkta da infak edenler, öfkelerini yeneler ve insanlar (daki hakların)dan bağışlama ile (vaz) geçenlerdir. Allah, iyilik yapanları sever. (3/134)

Ve onlar, mallarını insanlara gösteriş olsun diye infak ederler, Allah'a ve ahiret gününe de inanmazlar. Şeytan, kime arkadaş olursa, artık ne kötü bir arkadaştır o. (4/38)

Allah'a ve ahiret gününe inanarak Allah'ın kendilerine verdiği rızıktan infak etselerdi, aleyhlerine mi olurdu? Allah, onları iyi bilendir. (4/39)

Yahudiler: "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır, nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar süreceğ düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuga çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (5/64)

Onlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (8/3)

Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve besilli atlar hazırlayın. Bununla, Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınızı ve bunların dışında sizin bilmiyip Allah'ın bildiği diğer (düşmanları) korkutup-çaydırarsınız. Allah yolunda her ne infak ederseniz, size 'eksiksiz olarak ödenir' ve siz haksızlığa uğratılmazsınız. (8/60)

De ki: "İsteyerek veya istemiyerek infak edin; sizden kesin olarak kabul edilmeyecektir. Çünkü siz bir fasıklar topluluğu olunuz." (9/53)

İnfak ettiklerinin kendilerinden kabulünü engelleyen şey, Allah'ı ve elçisini tanımamaları, namaza ancak isteksizce gelmeleri ve hoşlarına gitmiyorken infak etmeleridir. (9/54)

Allah'a ve elçisine karşı 'içten bağlı kalıp hayra çağırınlar' oldukları sürece, güçsüz-zayıflara, hastalara ve infak etmek için bir şey bulamayanlara bir sorumluluk (günah) yoktur. İyilik edenlerin aleyhinde de bir yol yoktur. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/91)

Bir de (savaşa katılabilecekleri bir bineğe) bindirmen için sana her gelişlerinde "Sizi bindirecek bir şey bulamıyorum" dediğin ve infak edecek bir şey bulamayıp hüzünlerinden dolayı gözlelerinden yaşlar boşana boşana geri dönenler üzerinde de (sorumluluk) yoktur. (9/92)

Bedevilerden öyleleri vardır ki, infak ettiğini bir cereme sayar ve sizi felaketlerin sarıvermesini bekler. Kötü felaket onları sarsın. Allah iştendir, bilendir. (9/98)

Bedevilerden öyleleri de vardır ki, onlar Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve infak ettiğini Allah Katında bir yakınlaşmaya ve elçinin dua ve bağışlama dileklerine (bir yol) sayar. Haberinizi olsun, bu gerçekten onlar için bir yakınlaşmadır. Allah da onları kendi rahmetine sokacaktır. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/99)

Küçük, büyük infak ettikleri her nafaka ve (Allah yolunda) aştıkları her vadi, mutlaka Allah'ın yaptıklarının daha güzeliyle onlara karşılığını vermesi için, (bunlar) onlar adına yazılmıştır. (9/121)

Ve onlar-Rablerinin yüzünü (hoşnutluğunu) isteyerek sabredeler, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak ederler ve kötülüğü iyilikle savarlar. İşte onlar, bu yurdun (dünyanın güzel) sonucu (ahiret mutluluğu) onlar içindir. (13/22)

İman etmiş kullarıma şöyle: "Alış-verişin ve dostluğun olmadığı o gün gelmezden evvel, dosdoğru namazı kılsınlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak etsinler." (14/31)

Allah, (Kendisine ortak koştuğunuz ilahlar konusunda) hiçbir şeye gücü yetmeyen ve başkasının mülkünde olan ile, tarafımızdan kendisine güzel bir rızık verdiğimiz, böylelikle ondan gizli ve açık infak eden kimseyi örnek olarak gösterdi; bunlar hiç eşit olur mu? Hamd Allah'ındır; fakat onların çoğu bilmezler. (16/75)

Onlar ki, Allah anıldığı zaman kalpleri ürer; kendilerine isabet eden musibetlere sabredenler, namazı dosdoğru kılarlar ve rızık olarak verdiklerimizden infak edenlerdir. (22/35)

İşte onlar; sabretmeleri dolayısıyla ecirleri iki defa verilir ve onlar kötülüğü iyilikle uzaklaştırıp kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (28/54)

Onların yanları (gece namazına kalkmak için) yataklarından uzaklaşır. Rablerine korku ve umutla dua ederler ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (32/16)

De ki: "Şüphesiz benim Rabbin, kullarından rızık dilediğine genişletip-yayar ve ona kısar da. Her neyi infak ederseniz, O (Allah), yerine bir başkasını verir; O, rızık verenlerin en hayırlısidir." (34/39)

Gerçekten Allah'ın Kitabını okuyanlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak ederler; kesin olarak zarar uğramayacak bir ticareti umabilirler. (35/29)

Ve onlara: "Size Allah'ın rızık olarak verdiklerinden infak edin" denildiği zaman, o inkâr edenler iman edenlere dediler ki: "Allah'ın, eğer dilemiş olsaydı yedireceği kimseyi biz mi yedirecek miyiz? Gerçekten siz, apaçık bir şaşkınlık içindedesiniz." (36/47)

Rablerine icabet edenler, namazı dosdoğru kılarlar, işleri kendi aralarında şura ile olanlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak edenler, (42/38)

İşte sizler böylesiniz; Allah yolunda infak etmeye çağırılıyorsunuz; buna rağmen bazılarınız cimrilik ediyor. Kim cimrilik eder-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

se, artık o, ancak kendi nefesine cimrilik eder. Allah ise, Ğaniy (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan)dır; fakir olan sizlersiniz. Eğer siz yüz çevirecek olursanız, sizden başka bir kavmi getirip-değiştirir. Sonra onlar, sizin benzeriniz de olmazlar. (47/38) Allah'a ve Resülü'ne iman edin. "Sizi kendilerinde halifeler kılıp harcama yetkisi verdiği" şeylerden infak edin. Artık sizden kim iman edip infak ederse, onlara büyük bir ecir vardır. (57/7) Size ne oluyor ki, Allah yolunda infak etmiyorsunuz? Oysa göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. İçinizden, fetihten önce infak eden ve savaşanlar (başkasıyla) bir olmaz. İşte onlar, derece olarak sonradan infak eden ve savaşanlardan daha büyüktür. Allah, her birine en güzel olanı va'detmiştir. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. (57/10) Onlar ki: "Allah'ın Resülü yanında bulunanlara hiçbir infak (harcama)da bulunmayın, sonunda dağılıp gitsinler," derler. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır. Ancak münafıklar kavramıyorlar. (63/7) Sizden birinize ölüm gelip de: "Rabbim, beni yakın bir süreye (ecele) kadar geciktirsen ben de böylece sadaka versem ve salihlerden olsam" demezden önce, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. (63/10) Öyleyse güç yetirebildiğiniz kadar Allah'tan korkup-sakının, dinleyin ve itaat edin. Kendi nefsinin hayır (en büyük yarar) olmak üzere infakta bulunun. Kim nefsinin bencil-tutkularından (ya da cimri tutumundan) korunursa; işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır. (64/16)

İNŞA ETMEK

Böylece, Allah'ın va'dinin hak olduğunu ve gerçekten kıyametin, kendisinde şüphe bulunmadığını bilmeleri için (şehir halkına ve sonraki insan kuşaklarına) onları buldurmuş olduk. (Onları görenler) Kendi aralarında durumlarını tartışıyorlardı, (bir kısmı) dedi ki: "Onların üstüne bir bina inşa edin, Rableri onları daha iyi bilir." Onların işine galip gelen (sözleri geçen)ler ise: "Üstlerine mutlaka bir mescid yapmalıyız" dediler. (18/21) (Yine) Böylece ikisi yola koyuldu. Nihayet bir kasabaya gelip yemek istediler, fakat (kasaba halkı) onları konuklamaktan kaçındı. Onda (kasabada) yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar buldular, hemen onu inşa etti. (Musa) Dedi ki: "Eğer isteseydin gerçekten buna karşılık bir ücret alabilirdin." (18/77) Dediler ki: "Ey Zu'l-Karneyn, gerçekten Ye'cuc ve Me'cuc, yer yüzünde bozgunculuk çıkarıyorlar, bizimle onlar arasında bir sed inşa etmen için sana vergi verelim mi?" (18/94) Sonra o su damlasını bir alak (embriyo) olarak yarattık; ardından o alak'ı (hücre topluluğu) bir çiğnem et parçası olarak yarattık; daha sonra o çiğnem et parçasını kemik olarak yarattık; böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir başka yaratışla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne yücedir. (23/14) O, sizin için kulakları, gözleri ve gönülleri inşa edendir; ne az şükrediyorsunuz. (23/78) Siz, her yüksekçe yere bir anıt inşa edip (yararsız bir şeyle) oyalanıp eğleniyor musunuz?" (26/128) Firavun dedi ki: "Ey önde gelenler, sizin için benden başka ilah olduğunu bilmiyorum. Ey Haman, çamurun üstünde bir ateş yak da, bana yüksekçe bir kule inşa et, belki Musa'nın ilahına çıkarım çünkü gerçekten ben onu yalancılardan (biri) sanıyorum." (28/38) Ancak Biz birçok nesiller inşa ettik de onların üzerinde (nice)

ömür(ler) uzayıp geçti. Ve sen Medyen halkı içinde yaşayıp da ayetlerimizi onlardan okuyarak öğrenmiş değilsin. Ancak (bu bilgileri sana) gönderen Biziz. (28/45) De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın da, böylelikle yaratmaya nasıl başladığına bir bakın, sonra Allah ahiret yaratmasını (veya son yaratmayı) da inşa edip yaratacaktır. Şüphesiz Allah, her şeye güç yetirendir. (29/20) Dediler ki: "Onun için (yüksekçe) bir bina inşa edin de onu çıkınca yanan ateşin içine atın." (37/97) Biz bunlardan önce nice nesiller yıkıma uğrattık ki onlar, zorbaça yakalamak (yakıp-yıkamak, baskı ve şiddetle yönetmek, sindirmek) bakımından kendilerinden daha üstündüler; şehirlerde (yerin üstünü altına getirip, sayısız kazı, inşaat ve araştırmalarla her yanı) delik-deşik etmişlerdi. (Ama) kaçacak bir yer var mı? (50/36) Ki onlar, ufak tefek günahlar dışında, günahın büyük olanından ve çirkin utanmazlıklardan kaçınırlar. Şüphesiz senin Rabbin, mağfireti geniş olandır. O, sizi daha iyi bilendir; hem sizi topraktan inşa ettiği (yaratığı) ve siz daha annelerinizin karından cennin halinde bulunduğu zaman da. Öyleyse kendinizi temiz çıkarıp-durmayın. O, sakınanı daha iyi bilendir. (53/32) Ve onu da tahtalar ve çiviler(le inşa edilmiş gemi) üzerinde taşıdık; (54/13) Gerçek şu ki, Biz onları yeni bir inşa (yaratma) ile inşa edip-yarattık. (56/35) Andolsun, ilk inşa (yaratma)yı bildiniz; ama öğüt alıp-düşünmeniz gerekmez mi? (56/62) Onun ağacını sizler mi inşa ettiniz (yarattınız), yoksa onu inşa eden Biz miyiz? (56/72) De ki: "Sizi inşa eden (yaratın), size kulak, gözler ve gönüller veren O'dur. Ne az şükrediyorsunuz?" (67/23)

İNŞAALLAH

(Onlar yine:) "Rabbine adımıza valvar da, bize onun niteliklerini açıklasın. Çünkü bize göre sığırlar birbirine benzer. İnşaAllah (Allah dilerse) biz doğruyu buluruz" dediler. (2/70) Musa:) "İnşaAllah, beni sabreden (biri olarak) bulacaksınız. hiçbir işte sana karşı gelmeyeceğim" dedi. (18/69) (Babaları) Dedi ki: "Doğrusu ben, sekiz yıl bana hizmet etmene karşılık olmak üzere, şu iki kızımdan birini sana nikahlamak istiyorum; şayet on (yıla) tamamlayacak olursan, artık o da senden. Ben sana zorluk çıkarmak istemem; beni de inşaAllah salih olanlardan bulacaksınız." (28/27) Böylece (çocuk) onun yanında koşabilecek çağa erişince (İbrahim ona): "Oğlum" dedi. "Gerçekten ben seni rüyamda boğazlıyorken gördüm. Bir bak, sen ne düşünüyorsun." (Oğlu İsmail) Dedi ki: "Babacığım, emrolunduğun şeyi yap. İnşaAllah, beni sabredenlerden bulacaksınız." (37/102)

İNTİKAM

Bundan (Kur'an'dan) önce (onlar) insanlar için bir hidayet idiler. Doğruyu yanlıştan ayıran (Furkan)ı da indirdi. Gerçek şu ki, Allah'ın ayetlerini inkar edenler için şiddetli bir azab vardır. Allah güçlüdür, intikam alıcıdır. (3/4) Oysa sen, yalnızca, bize geldiğinde Rabbimizden ayetlerine inanamamızdan başka bir nedenle bizden intikam almıyorsun. "Rabbimiz, üstümüze sabır yağdır ve bizi Müslüman olarak öldür." (71/26)

KURAN FİHRİSTİ

Biz de onlardan intikam aldık ve ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan habersizmişler (gibi) olmaları nedeniyle onları suda boğduk. (7/136)

Allah'a and içiyorlar ki (o inkâr sözünü) söylemediler. Oysa andolsun, onlar inkâr sözünü söylemişlerdir ve İslamlıklarından sonra inkârâ sapmışlardır ve erişemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir. Oysa intikama kalkışmalarının, kendilerini Allah'ın ve elçisinin bol ihsanından zengin kılmasından başka (bir nedeni) yoktu. Eğer tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur, eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da, ahirette de acı bir azabla azablandırır. Onlar için yeryüzünde bir koruyucu-dost ve bir yardımcı yoktur. (9/74)

Allah'ı, sakın elçilerine verdiği sözden dönen sanma. Gerçekten Allah azizdir, intikam sahibidir. (14/47)

Bundan dolayı onlardan intikam aldık; her ikisi de açışça (gözer) ön(ün)dedir. (15/79)

Andolsun, Biz senden önce kendi kavimlerine elçiler gönderdik de onlara apaçık belgeler getirdiler; böylece Biz de suçlu günahkarlardan intikam aldık. İman edenlere yardım etmek ise, Bizim üzerimizde bir haktr. (30/47)

Kendisine Rabbinin ayetleri hatırlatıldıktan sonra, yüz çeviren daha zalim kimdir? Gerçekten Biz, suçlu-günahkarlardan intikam alıcılarız. (32/22)

Allah, kimi hidayete erdirirse, onun için bir sapırtıcı yoktur. Allah, intikam sahibi, güçlü ve üstün olan değil midir? (39/37)

Böylece onlardan intikam aldık. Öyleyse, bir bak; yalan sayanların sonu nasıl oldu? (43/25)

Şu halde Biz seni alıp-götürürsek, elbette onlardan intikam alacağız. (43/41)

Sonunda Bizi öfkelenince, Biz de onlardan intikam aldık, böylece onları toplu olarak suda boğduk. (43/55)

Büyük bir şiddetle yakalayacağımız gün, elbette Biz intikam alacağız. (44/16)

Öyleyse, inkâr edenlerle (savaş sırasında) karşı karşıya geldiğiniz zaman, hemen boyunlarını vurun; sonunda onları 'iyice bozguna uğratarıp zafer kazanınca da' artık (esirler için) bağı sınıksız tutun. Bundan sonra ya bir lütf olarak (onları bırakın) veya bir fideye (karşılığı salverin). Öyle ki savaş ağırlıklarını bırakınsın (sona ersin). İşte böyle; eğer Allah dilemiş olsaydı, elbette onlardan intikam alırdı. Ancak (savaş,) sizleri birbirinizle denemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise; kesin olarak (Allah,) amellerini giderip-boşa çıkarmaz. (47/4)

Sonunda Rabbine dua etti: "Gerçekten ben, yenik düşmüş durumdayım. Artık Sen (bu kafir toplumdan) intikam al." (54/10) Onlardan, yalnızca 'üstün ve güçlü olan,' öğülen Allah'a iman ettiklerinden dolayı intikam alıyorlardı. (85/8)

İPEK

Onlar; altından ırmaklar akan Adn cennetleri onlarındır, orada altın bileziklerle süslenirler, hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlas-tan yeşil elbiseler giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar. (Bu,) Ne güzel sevap ve ne güzel destek. (18/31)

Hiç şüphesiz Allah, iman edenleri ve salih amellerde bulunanları altından ırmaklar akan cennetlere sokar, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler; oradaki elbiseleri ipek(ten)dir. (22/23)

Adn cennetleri (onlarındır); oraya girerler, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler. Ve orada onların elbiseleri ipek(ten)dir. (35/33)

Hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlas-tan (elbiseler) giyinirler, karışıklı otururlar. (44/53)

Ve sabretmeleri dolayısıyla cennette ve ipekle ödüllendirmiştir. (76/12)

Onların üzerinde hafif ipek ve ağır işlenmiş atlas-tan yeşil elbiseler vardır. Gümüşten bileziklerle bezenmişlerdir. Rableri onlara tertemiz bir şarab içirmiştir. (76/21)

İREM

'Yüksek sütunlar' sahibi İrem'e? (89/7)

İRİN

(Böylesinin) Önünde cehennem vardır ve (orada) irinli sudan içirilecektir. (14/16)

İşte bu; tatsınlar onu: Kaynar su ve irin. (38/57)

İrin ve kan karışımından başka bir yemek yoktur." (69/36)

Kaynar sudan ve irinden başka. (78/25)

İRŞAD

Kullarım Beni sana soracak olursa, muhakkak ki Ben (onlara) pek yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse, onlar da Benim çağırma cevap versinler ve bana iman etsinler. Umulur ki irşad (doğru yolu bulmuş) olurlar. (2/186)

Firavun'a ve onun önde gelen çevresine. Onlar Firavun'un emrine uymuşlardı. Oysa Firavun'un emri doğruya-götürücü (irşad edici) değildi. (11/97)

Ve bilin ki Allah'ın Resulü içinizdedir. Eğer o, size birçok işlerde uysaydı, elbette sıkıntıya düşeriniz. Ancak Allah size imanı sevdirdi, onu kalplerinizde süsleyip-çekici kıldı ve size inkarı, fıski ve isyanı çirkin gösterdi. İşte onlar, doğru yolu bulmuş (irşad) olanlardır. (49/7)

De ki: "Doğrusu ben, sizin için ne bir zarar, ne de bir yarar (irşad) sağlayabilirim." (72/21)

İSA (A.S.)

Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırdetmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız." (2/136)

İşte bu elçiler; bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan, Allah'ın kendileriyle konuştuğu ve derecelerle yükselttiği vardır. Meryem oğlu İsa'ya apaçık belgeler verdik ve O'nu Ruhul-Kudüs'le destekledik. Şayet Allah dileseydi, kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, onların peşinden gelen (ümmet)ler, birbirlerini öldürmezdi. Ancak ihtilafa düştüler; onlardan kimi inandı, kimi inkâr etti. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediğini yapandır. (2/253)

Andolsun, Biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhul-Kudüs'le teyid ettik. Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? (2/87)

De ki: "Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini arasında ayrılık gözetmeyiz. Ve biz O'na teslim olmuşlarız." (3/84)

Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah Kendinden

Harun Yahya (Adnan Oktar)

bir kelimeyi sana müjdelmektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette seçkin, onurlu, saygındır ve (Allah'a) yakın kılınarlardır.." "Beşikte de, yetişkinliğinde de insanlarla konuşacaktır. Ve O salihlerdendir." "Rabbim, bana bir beşer dokunmamışken, nasıl bir çocuğum olabilir?" dedi. (Fakat) Allah neyi dilerse yaratır. Bir için olmasına karar verir-se, yalnızca ona "Ol" der, o da hemen olur." "Ona kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecek." İsrailoğullarına elçi kılacak. (O, İsrailoğullarına şöyle diyecek:) "Gerçek şu, ben size Rabbinizden bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey oluşturur, içine üfürürüm, o da hemencecik Allah'ın izniyle kuş olur. Ve Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı, alaca hastalığına tutulanı iyileştirir ve ölüyü diriltir. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz, eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır." "Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbinizden bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin." "Gerçekten Allah, benim de Rabbinim, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O'na ibadet edin. Dosdoğru olan yol işte budur." Nitekim İsa, onlarda inkârı sezince, dedi ki: "Allah için bana yardım edecekler kimdir?" Havariler: "Allah'ın yardımcıları bizi; bu Allah'a inandık, bizim gerçekten Müslümanlar olduğumuz şahid ol" dediler. "Rabbimiz, biz indirdiğine inandık ve elçiyi uyduk. Böylece bizi şahidlerle beraber yaz." Onlar (inanmayanlar) bir düzen kurdular. Allah da (buna karşılık) bir düzen kurdu. Allah, düzen kurucuların en hayırlısıdır. Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, doğrusu senin hayatına Ben son vereceğim, seni Kendime yükselteceğim, seni inkâr edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkâra sapanların üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca Banadır, hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim." (3/45-55)

Şüphesiz, Allah Katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı, sonra ona "Ol" demesiyle o da hemen olur. Gerçek, Rabbinden (gelen)dir. Öyleyse kuşkuya kapılanlardan olma. (3/59-60)

Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik. (4/163)

Onların kendi sözlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerine karşı inkârı sapmaları, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve: "Kalplerimiz örtülüdür" demeleri nedeniyle (onları lanetledik.) Hayır; Allah, inkârları dolayısıyla ona (kalplerine) damga vurmuştur. Onların azı dışında, inanmazlar. (Bir de) İnkârı sapmaları ve Meryem'in aleyhinde büyük bühtanlar söylemeleri, Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler. Hayır; Allah onu kendine yükseltti. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. Andolsun, Kitap ehlinde, ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur. Kıyamet günü, o da onların aleyhine şahid olacaktır. (4/155-159)

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('Ol' kelimesini)

Meryem'e yönelmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek ilahtır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. Mesih ve yakınlaştırılmış (yüksek derece sahibi) melekler, Allah'a ulu olmaktan kesinlikle çekimser kalmazlar. Kim O'na ibadet etmeye 'karşı çekimser' davranırsa ve büyülenme gösterirse (bilmeli ki,) onların tümünü huzurunda toplayacaktır. (4/171-172)

Andolsun, "Şüphesiz, Allah Meryem oğlu Mesih'tir." diyenler küfre düşmüştür. De ki: "O, eğer Meryem oğlu Mesih'i, onun annesini ve yeryüzündekilerin tümünü helak (yok) etmek isterse, Allah'tan (bunu önlemeye) kim birşeye malik olabilir? Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır; dileğini yaratır. Allah herşeye güç yetirir. (5/17)

Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, öndeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve ögüt olan İncil'i verdik. (5/46)

Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur): "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbinim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, Kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kıldırdı, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." Andolsun, "Allah için üçüncüsüdür" diyenler küfre düşmüştür. Oysa tek bir ilahın başka ilah yoktur. Eğer söylemekte olduklarından vazgeçmezlerse, onlardan inkâr edenlere malı (acı) bir azab dokunacaktır. Yine de Allah'a tevbe edip bağışlanma istemeyecekler mi? Oysa Allah bağışlayandır, esirgeyendir. Meryem oğlu Mesih, yalnızca bir elçidir. Ondan önce de elçiler gelip geçti. Onun annesi dosdoğrudur, ikisi de yemek yerlerdi. Bir bak, onlara ayetleri nasıl açıklıyoruz? (Yine) bir bak, onlar ise nasıl da çevriliyorlar? (5/72-75)

İsrailoğullarından inkâr edenlere, Davud ve Meryem oğlu İsa ile lanet edilmiştir. Bu, isyan etmeleri ve hadi aşmaları nedeniyle. (5/78)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhul-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkârı sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." Hani Havarilere: "Bana ve elçime iman edin" diye vahy (ilham) etmiştim; onlar da: "İman ettik, gerçekten Müslümanlar olduğumuza sen de şahid ol" demişlerdi. Havariler: "Ey Meryem oğlu İsa, Rabbin bize gökten bir sofrayı indirebilir mi?" demişlerdi. O da: "Eğer inanmışsanız Allah'tan korkup-sakinin" demişti. (Bu sefer Havariler:) "Ondan yemek istiyoruz, kalplerimiz tatmin olsun, senin de gerçekten bize doğru söylediğini bilelim ve buna şahidlerden olalım" demişlerdi. Meryem oğlu İsa: "Allah'ım, Rabbimiz, bize gökten bir sofrayı indir, öncemiz ve sonramız için bir bayram ve Sen'den de bir belge olsun. Bizi rızıklandır, Sen rızık vericilerin en hayırlısı" demişti. Allah demişti ki: "Şüphesiz ben bunu size indireceğim. Artık sonra sizden kim inkâr ederse, ben onu gerçekten alemlerden hiç kimseyi azablandırmayacağım bir

KURAN FİHRİSTİ

azabla azablandıracağım." Allah: "Ey Meryem oğlu İsa, insanlara, beni ve anneni Allah'ın bırakarak iki ilah edin, diye seni mi söyledin?" dediğinde: "Seni tenzih ederim, hakkım olmayan bir sözü söylemek bana yakışmaz. Eğer bunu söyledimse mutlaka Sen onu bilmişsindir. Sen bende olan bilirsin, ama ben Sende olanı bilmem. Gerçekten, görünmeyenleri (gaybleri) bilen Sen'sin Sen." "Ben onlara bana emrettiklerinin dışında hiçbir şeyi söylemedim. (O da suyudu.) 'Benim de Rabbiniz, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin.' Onların içinde kaldığım süreçte, ben onların üzerinde bir şahidim. Benim (dünya) hayatıma son verdiğinde, üzerlerindeki gözetleyici Sendin. Sen her şeyin üzerine şahid olansın." Eğer onları azablandırırısın, şüphesiz onlar Senin kullarıdır, eğer onları bağışlırsın, şüphesiz aziz olan, hakim olan Sensin Sen." (5/110-118)

Zekeriya'yı, Yahya'yı, İsa'yı ve İlyas'ı da (hidayete erıştirdik.) Onların hepsi salihlerdendir. (6/85)

Yahudiler: "Üzeyir Allah'ın oğludur" dediler; Hıristiyanlar da: "Mesih Allah'ın oğludur" dediler. Bu, onların ağızlarıyla söylemeleridir; onlar, bundan önceki inkâr edenlerin sözlerini taklid ediyorlar. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar? Onlar, Allah'ı bırakıp bilgilerini ve rahiplerini rablar (ilahlar) edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de.. Oysa onlar, tek olan bir ilah'a ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilah yoktur. O, bunların şirk koştuıkları şeylerden yücedir. (9/30-31)

Kitap'ta Meryem'i de zikret. Hani o, ailesinden kopup doğu tarafında bir yere çekilmişti. Sonra onlardan yana (kendini gizleyen) bir perde çekmişti. Böylece ona ruhumuz (Cibril'i) göndermiştik, o da, düzgün bir beşer kılığında görünmüştü. Demişti ki: "Gerçekten ben, senden Rahman'a sığınırım. Eğer takva sahibiyse (bana yaklaşma)." Demişti ki: "Ben, yalnızca Rabbinden (gelen) bir elçiyim; sana tertemiz bir erkek çocuk armağan etmek için (buradayım)." O: "Benim nasıl bir erkek çocuğum olabilir? Bana hiçbir beşer dokunmamışken ve ben azgın utanmaz (bir kadın) değilken" dedi. "İşte böyle" dedi. "Rabbin, dedi ki: -Bu benim için kolaydır. Onu insanlara bir ayet ve Bizden bir rahmet kılmak için (bu çocuk olacaktır)." Ve iş de olup bitmişti. Böylelikle ona gebe kaldı, sonra onunla ıssız bir yere çekildi. Derken doğum sancısı onu bir hurma dalına sürükledi. Dedi ki: "Keşke bundan önce ölseymdim de, hafızalardan silinip unutulurseydim." Altından (bir ses) ona seslendi: "Hüzne kılınma, Rabbin senin alt (yan)ında bir ark kılıştır." Hurma dalını kendine doğru salla, üzerine henüz oluşmuş-taze hurma dökülürsün." Artık, ye, iç, gözün aydın olsun. Eğer herhangi bir beşer görecek olursan, de ki: "Ben Rahman'a suç adamım, bugün hiç kimseyle konuşmayacağım." Böylece onu taşıyarak kavmine geldi. Dediler ki: "Ey Meryem, sen gerçekten şaşırtıcı bir şey yaptın." "Ey Harun'un kız kardeşi, benim baban kötü bir kişi değildi ve annen de azgın, utanmaz (bir kadın) değildi." Bunun üzerine ona (çocuğa) işaret etti. Dediler ki: "Henüz beşikte olan bir çocukla biz nasıl konuşabiliriz?" (İsa) Dedi ki: "Şüphesiz ben Allah'ın kuluym. (Allah) Bana Kitabı verdi ve beni peygamber kıldı." "Nerede olursam (olayım), beni kutlu kıldı ve hayat sürdürdüğüm müddetçe, bana namazı ve zekatı vasiyet (emr) etti." "Anneme itaatı de. Ve beni mutsuz bir zorba kılma." "Selam üzerimedir; doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağı gün de." İşte Meryem oğlu İsa; hakkında kuşkuya düşüklükleri "Hak Söz". Allah'ın çocuk edinmesi olacak şey değil. O yücedir. Bir işin olmasına karar verirse, hak ona:

"Ol" der, o da hemen oluverir. (19/16-35)

Biz, Meryem'in oğlunu ve annesini bir ayet kıldık ve ikisini barınmaya elverişli ve akar suyu olan bir tepede yerleştirdik. (23/50)

Hani Biz peygamberlerden kesin sözlerini almıştık; senden, Nuh'tan, İbrahim'den, Musa'dan ve Meryem oğlu İsa'dan. Biz onlardan sapaşağlam bir söz almıştık. (33/7)

O: "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşri' etti (bir şeriat kıldı). Senin kendilerini çağırduğun şey, müşriklere ağır geldi. Allah, dilediğini bana seçer ve içten kendisine yöneleni hidayete erdirir. (42/13)

Meryem oğlu (İsa) bir örnek olarak verince, senin kavmin hemen ondan (keyifle söz edip) kahkahalarla gülyüyorlar. Dediler ki: "Bizim ilahlarımız mı daha hayırlı, yoksa o mu?" Onu yalnızca bir tartışma-konusu olsun diye (örnek) verdiler. Hayır, onlar 'tartışmacı ve düşman' bir kavimdir. O, yalnızca bir kuldür; kendisine nimet verdik ve onu İsrailoğullarına bir örnek kıldık. Eğer Biz dilemiş olsaydık, elbette sizden melekler kıladık; yeryüzünde (size) halef (yerinize geçener) olurlardı. Şüphesiz o, kıyamet-saati için bir ilimdir. Öyleyse ondan (kıyametten) yana hiçbir kuşkuya kapılmayın ve bana uyun. Dosdoğru yol budur. Şeytan sakın sizi (Allah'ın yolundan) alıkoymasın. Gerçekten o, sizin için açıkça bir düşmandır. İsa, açık belgelerle gelince, dedi ki: "Ben size bir hikmetle geldim ve hakkında ihtilafa düşüklerinizin bir kısmını size açıklamak için de. Öyleyse Allah'tan sakının ve bana itaat edin." "Şüphesiz Allah, O, benim de Rabbinizdir; şu halde O'na kulluk edin. Dosdoğru yol budur." Sonra, içlerinden birtakım firkalar ihtilafa düştü. Artık, acı bir günün azabından vay o zulmetmiş olanlara. (43/57-65)

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/27)

Hani Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları, gerçekten ben, sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi "Ahmed" olan bir elçinin de müjdeleyicisiyim" demişti. Fakat o, onlara apaçık belgelerle gelince: "Bu, açıkça bir büyüdür" dediler. (61/6)

Ey iman edenler, Allah'ın yardımcıları olun: Meryem oğlu İsa'nın havariilere: "Allah'a (yönelirken) benim yardımcılarımlar kimlerdir?" demesi gibi. Havariiler de demişlerdi ki: "Allah'ın yardımcıları bizleriz." Böylece İsrailoğullarından bir topluluk iman etmiş, bir topluluk da inkâr etmişti. Sonunda Biz iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, onlar da üstün geldiler. (61/14)

İSHAK (A.S.)

Yoksa siz Yakub'un ölüm anında orada şahidler miydiniz? O oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" demişlerdir. (2/133)

Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilene İbrahim, İsmail, İshak, Ya-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

kub ve torunlarına indirilene Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırdetmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız." (2/136)

De ki: "Biz Allah'a bize indirilene İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarına indirilene Musa'ya İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbirini arasında ayrılık gözetmeyiz. Ve biz O'na teslim olmuşlarız." (3/84)

Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik. (4/163)

Karısı ayaktaydı bunun üzerine güldü. Biz ona İshak'ı, İshak'ın arkasından da Yakub'u müjdeledik. (11/71)

"Böylece Rabbin seni seçkin kılacak sözlerin yorumundan (kaynaklanan bir bilgiyi) sana öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a (nimetini) tamamladığı gibi senin ve Yakub ailesinin üzerindeki nimetini tamamlayacaktır. Elbette Rabbin bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." (12/6)

"Atalarım İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un dinine uydum. Allah'a hiçbir şeyle şirk koşmamız bizim için olacak şey değil. Bu bize ve insanlara Allah'ın lütf ve ihsanındandır ancak insanların çoğu şükretmezler." (12/38)

"Hamd Allah'a aittir ki O bana ihtiyarlığa rağmen İsmail'i ve İshak'ı armağan etti. Şüphesiz Rabbin gerçekten duayı işitendir." (14/39)

Ona İshak'ı armağan ettik, üstüne de Yakub'u; her birini salihler kıldı. (21/72)

Biz ona salihlerden bir peygamber olarak İshak'ı da müjdeledik. (37/112)

İSLAM

Ey iman edenler, hepimiz topluca "barış ve güvenliğe (Silm'e, İslam'a) girin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır. (2/208)

Hiç şüphesiz din, Allah Katında İslam'dır. Kitap verilenler, ancak kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki "kıskançlık ve hakka başkaldırma" (bağ) yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkâr ederse, (bilsin ki) gerçekten Allah, hesabı pek çabuk görendir. (3/19)

Kim İslam'dan başka bir din ararsa asla ondan kabul edilmez. O, ahirette de kayba uğrayanlardır. (3/85)

Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; maruf (iyi ve İslam'a uygun) olanı emreder, münker olandan sakındırır ve Allah'a iman edersiniz. Kitap Ehli de inanmış olsaydı, elbette kendileri için hayırlı olurdu. İçlerinden iman edenler vardır, fakat çoğunluğu fıska sapanlardır. (3/110)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetişip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısıktır (günahla yoldan sapmıdır.) Bugün inkâra sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksiniz- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

Allah, kimi hidayete erdirmek isterse, onun göğsünü İslam'a

açar; kimi saptırmak isterse, onun göğsünü, sanki göğe yükseliyor gibiyse de ve sıkıntılı kılar. Allah, iman etmeyenlerin üstüne işte böyle pislik çöktürür. (6/125)

Allah'a and içiyorlar ki (o inkâr sözünü) söylemediler. Oysa andolsun, onlar inkâr sözünü söylemişlerdir ve İslamlıklarından sonra inkâra sapsamışlardır ve erişemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir. Oysa intikama kalkışmalarının, kendilerini Allah'ın ve elçisinin bol ihsanından zengin kılmasından başka (bir nedeni) yoktu. Eğer tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur, eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da, ahirette de acı bir azabla azablandırır. Onlar için yeryüzünde bir koruyucu-dost ve bir yardımcı yoktur. (9/74)

Allah, kimin göğsünü İslam'a açmışsa, artık o, Rabbinden bir nur üzerindedir, (öyle) değil mi? Fakat Allah'ın zikrinden (yana) kalpleri katılmış olanların vay haline. İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler. (39/22)

Ey iman edenler, eğer siz Allah'a (Allah adına İslama ve Müslümanlara) yardım ederseniz, O da size yardım eder ve sizin ayaklarınızı sağlamlaştırır. (47/7)

Bedeviler, dedi ki: "İman ettik." De ki: "Siz iman etmediniz; ancak "İslam (Müslüman veya teslim) olduk deyin. İman henüz kalplerinize girmiş değildir. Eğer Allah'a ve Resûlüne itaat ederseniz, O, sizin amelilerinizden hiçbir şeyi eksiltmez. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (49/14)

(Münafıklar) Onlara seslenirler: "Biz sizlerle birlikte değil miydik?" Derler ki: "Evet, ancak siz kendinizi fitneye düşürdünüz, (Müslümanları acıların ve yıkımların sarmasını) gözetip-beklediniz, (Allah'a ve İslam'a karşı) kuşuklara kapıldınız. Sizleri kuruntular yanıltıp-aldattı. Sonunda Allah'ın emri (olan ölüm) geli-verdi; ve o aldattıcı da sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak, hatta masumca sizden görünerek) aldatmış oldu." (57/14)

İslam'a çağrıldığı halde, Allah'a karşı yalan uyduranlardan daha zalim kimdir? Allah, zalim bir kavmi hidayete erdirmez. (61/7)

Elçilerini hidayet ve hak din üzere gönderen O'dur. Öyle ki onu (hak din olan İslam'ı) bütün dinlere karşı üstün kılacaktır; müşriklar hoş görmese bile. (61/9)

Oysa onlar (kendilerini tümünü Allah'a ve İslam'a teslim etmeyenler) bir ticaret ya da bir eğlence gördükleri zaman, (hemen) ona sökün ettiler ve senin ayakta bıraktılar. De ki: "Allah'ın Katında bulunan, eğlenceden ve ticareten daha hayırlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır." (62/11)

(Boşadığınız) Kadınları, gününüz oranında oturmakta olduğunuz yerin bir yanında oturun, onlara 'darlık ve sıkıntıya düşürmek amacıyla' zarar vermeyin. Eğer onlar hamile iseler, yüklerini bırakıncaya (doğumlarını yapıncaya) kadar onlara nafaka verin. Şayet sizler için (çocuğu) emzirirlerse, onlara ücretlerini ödeyin. (Durum ve ilişkilerinizi) Kendi aranızda maruf (güzellik ve İslam'a uygun bir tarz) üzere görüşüp-konuşun. Eğer güçlük içine girerseniz, bu durumda (çocuğu) onun (babası) için bir başkası emzirebilir. (65/6)

İSMAIL (A.S.)

Hani Evi (Ka'be'yi) insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeri kılmaştık. "İbrahim'in makamını namaz yeri edin" İbrahim ve İsmail'e de "Evimin tavaf edenler itikafa çekilenler ve rüku ve secde edenler için temizleyin" diye, ahid verdik. (2/125) İbrahim, İsmail'le birlikte Evin (Ka'be'nin) sütunlarını yükselttiğinde (ikisi şöyle dua etmişti): "Rabbimiz bizden (bunu) kabul

KURAN FİHRİSTİ

et. Şüphesiz Sen iştien ve bilensin"; (2/127)
Yoksa siz Yakub'un ölüm anında orada şahidler miydiniz? O, oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" demişlerdi. (2/133)

Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırdetmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız." (2/136)

Yoksa siz, gerçekten İbrahim'in, İsmail'in, İshak'ın, Yakub'un ve torunlarının, Yahudi veya Hıristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? De ki: "Siz mi daha iyi biliyorsunuz yoksa Allah mı? Allah'tan kendisinde olan bir şehadeti gizleyenden daha zalim olan kimdir? Allah yaptıklarınızdan gafil değildir." (2/140)

De ki: "Biz, Allah'a bize indirilene İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbirini arasında ayrılık gözetmeyiz. Ve biz, O'na teslim olmuşlarız." (3/84)

Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik. (4/163)

İsmail'i, Elyesa'yı, Yunus'u ve Lut'u da (hidayete erıştirdik). Onların hepsini alemlere üstün kıldık. (6/86)

"Hamd Allah'a aittir ki, O, bana ihtiyarlığa rağmen İsmail'i ve İshak'ı armağan etti. Şüphesiz Rabbinim gerçekten duayı iştendir." (14/39)

Kitap'ta İsmail'i de zikret. Çünkü o va'dinde doğruydu ve gönderilmiş (Resul) bir peygamberdi. Halkına namazı ve zekatı emrediyordu ve o Rabbi Katında kendisinden razı olunan (bir insan)dı. (19/54-55)

İsmail İdris ve Zül-Kıflı hepsi sabredenlerdendi. (21/85)

İsmail'i, Elyesa'yı ve Zülkifl'i de hatırla. Hepsini de hayırlı olanlardan dandır.(38/48)

İSPAT

Kitap Ehli, senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişlerdi. Demişlerdi ki: "Bize Allah'ı açıkça göster." Böylece zulümlerinden dolayı onlara yıldırım çarpmıştı. Ardından kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, buzağıyı (ilah) edinmişlerdi. Yine bundan dolayı onları affettik ve Musa'ya apaçık olan ispatlayıcı bir delil verdik. (4/153)

De ki: "Rabbim yalnızca çirkin-hayasızlıkları -onlardan açıkta olanlarını ve gizli olanlarını,- günah işlemeyi, haklı nedeni olmayan 'isyan ve saldırı'yı kendisi hakkında ispatlayıcı bir delil indirmediği şeyi Allah'a şirk koşmanızı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır." (7/33)

Yoksa Biz, onlara ispatlı bir delil indirdik de, o mu O'na ortak koşmalarını söylüyor? (30/35)

İSRAF

Yetimleri, nikaha erişecekleri çağa kadar deneyin; şayet kendilerinde bir (rüsd) olgunlaşma gördünüz mü, hemen onlara mallarını verin. Büyüyecekler diye israf ile çarçabuk yemeyin. Zengin olan iftetli olmaya çalışsın, yoksul olan da artık maruf (ihtiyaca ve örf uygun) bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine ver-

diğiniz zaman, onlara karşı şahid bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter. (4/6)

Asmalı ve asmasız bahçeleri, hurmaları ve tadarları farklı ekinleri, zeytinleri ve narları -birbirine benzer ve benzeşmez- yaratan O'dur. Ürün verdiğinde ürününden yiyin ve hasad günü hakkını verin; israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez. (6/141)

Ey Ademoğulları, her mescid yanında ziynetlerinizi takının. Yiyin, için ve israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez. (7/31)

Akrabaya hakkını ver, yoksula ve yolda kalmışa da. İsfraf ederek saçıp-savurma. Çünkü saçıp-savuranlar, şeytanın kardeşleri olmuşlardır; şeytan ise Rabbine karşı nankördür. (17/26-27) Onlar, harcadıkları zaman, ne israf ederler, ne kısarlar; (harcamaları,) ikisi arasında orta bir yoldur. (25/67)

İSRAİL

Tevrat indirilmeden evvel, İsrail'in kendine haram kıldıklarından başka İsrailoğullarına bütün yiyecekler helal idi. De ki: "Şu halde eğer doğrusanız Tevrat'ı getirin de onu okuyun". (3/93)

İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesilleri)den İbrahim ve İsrail (Yakup)ın soyundan doğru yola erıştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman (olan Allah)'ın ayetleri okunduğunda ağlayarak secdeye kapanırlar. (19/58)

İSRAİLOĞULLARI

Ey İsrailoğulları, size başısladığım nimetimi hatırlayın ve ahdimе bağlı kalın, ki Ben de ahdinize bağlı kalayım. Ve yalnızca benden korkun. (2/40)

Ey İsrailoğulları, size başısladığım nimetimi ve sizi (bir dönem) alemlere üstün kıldığımı hatırlayın. (2/47)

Hani İsrailoğullarından, "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, anneye-babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın, insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin" diye misak almıştık. Sonra siz, pek azınız hariç, döndünüz ve (hâlâ) yüz çeviriyorsunuz. (2/83)

Ey İsrailoğulları, size başısladığım nimetimi ve sizi (bir dönem) alemlere muhakkak üstün kıldığımı hatırlayın. (2/122)

İsrailoğullarına sor, onlara nice açık ayet(ler) verdik. Kendisine geldikten sonra kim Allah'ın nimetini değıştirirse, (bilsin ki) şüphesiz Allah, cezası pek şiddetli olandır. (2/211)

Musa'dan sonra İsrailoğullarının önde gelenlerini görmedin mi? Hani, peygamberlerinden birine: "Bize bir melik gönder de Allah yolunda savaşalım" demişlerdi, O: "Ya üzerinize savaş yazıldığı halde savaşmayacak olursanız?" demişti. "Bize ne oluyor ki Allah yolunda savaşmayalım? Ki biz yurdumuzdan çıkarıldık ve çocuklarımızdan (uzaklaştırıldık.)" demişlerdi. Ama onlara savaş yazıldığı (öngörüldüğü) zaman, az bir kısmı hariç yüz çevirdiler. Allah zalimleri bilir. (2/246)

İsrailoğullarına elçi kılacak. (O, İsrailoğullarına şöyle diyecek:) "Gerçek şu, ben size Rabbinizden bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey oluşturur, içine üfürürüm, o da hemencecik Allah'ın izniyle kuş oluverir. Ve Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı, alaca hastalığına tutulana iyileştirir ve ölüyü diriltirim. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz, eğer inanmışsınız bunda sizin için kesin bir ayet vardır." (3/49)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Tevrat indirilmeden evvel, İsrail'in kendine haram kıldıklarından başka, İsrailoğullarına bütün yiyecekler helal idi. De ki: "Şu halde eğer doğruysanız, Tevrat'ı getirin de onu okuyun". (3/93) Andolsun, Allah İsrailoğullarından kesin söz (misak) almıştı. Onlardan oniki güvenilir-gözetleyici göndermiştik. Ve Allah onlara: "Gerçekten ben sizinle birlikteyim. Eğer namazı kılar, zekatı verir, elçilerime inanır, onları savunup-desteklerseniz ve Allah'a güzel bir borç vererseniz, şüphesiz sizin kötülüklerinizi örter ve sizi gerçekten, altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim inkar ederse, cidden dümdüz bir yoldan sapmıştır." (5/12)

Bu nedenle, İsrailoğullarına şunu yazdık: Kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada karşılık olmaksızın (haksız yere) öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de onu (öldürülmesine engel olarak) diriltirse, bütün insanları diriltmiş gibi olur. Andolsun, elçilerimiz onlara apaçık belgelerle gelmişlerdir. Sonra bunun ardından onlardan bir çoğu yeryüzünde ölçüyü taşırانlardır. (5/32)

Andolsun, Biz İsrailoğullarından kesin söz almış (misak) ve onlara elçiler göndermiştik. Onlara ne zaman nefislerinin hoşuna gitmeyen bir şeyle bir elçi geldiyse, bir bölümünü yalanladılar, bir bölümünü de öldürdüler. (5/70)

Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur): "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbiniz, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, Kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (5/72)

İsrailoğullarından inkâr edenlere, Davud ve Meryem oğlu İsa dilayle lanet edilmiştir. Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları nedeniyle'dir. (5/78)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruh'u'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üflediğünde bir kuş oluveriyordun. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihir'dir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

Benim üzerimdeki yükümlülük, Allah'a karşı ancak gerçeği söylemektir. Rabbinizden size apaçık bir belge ile geldim. Artık İsrailoğullarını benimle gönder." (7/105)

Başlarına iğrenç bir azab çöktünce, dediler ki: "Ey Musa, Rabbin -sana verdiği ahid adına- bizim için dua et. Eğer bu iğrenç azabı üzerimizden çekip-giderirsen, andolsun sana iman edeceğiz ve İsrailoğullarını seninle göndereceğiz. (7/134)

Kendisine bereketler kıldığımız yerin doğusuna da, batısına da o hor kılınp-zayıf bırakılanları (müstaz'afıları) mirasçılar kıldık. Rabbinin İsrailoğullarına olan o güzel sözü (vaadi), sabretmeleri dolayısıyla tamamlandı (yerine geldi). Firavun ve kavminin yapmakta oldukları ve yükselttiklerini (köşkerini, saraylarını) da yerle bir ettik. (7/137)

İsrailoğullarını denizden geçirdik. Putları önünde bel büküp eğilmekte olan bir topluluğa rastladılar. Musa'ya dediler ki: "Ey Musa, onların ilahları (var; onların ki) gibi, sen de bize bir ilah yap." O: "siz gerçekten cahillik etmekte olan bir kavimsiniz" dedi. (7/138)

Biz, İsrailoğullarını denizden geçirdik; Firavun ve askerleri azgınlıkla ve düşmanlıkla peşlerine düştü. Sular onu boğacak düzeye erişince (Firavun): "İsrailoğullarının kendisine inandığı (ilahtan) başka ilah olmadığına inandım ve ben de Müslümanlandım" dedi. (10/90)

Andolsun, Biz İsrailoğullarını, hoşlarına gidecek güzel bir yerde yerleştirdik ve temiz şeylerden kendilerine rızık verdik. Kendilerine ilim gelinceye kadar anlaşmazlığa düşmediler. Şüphesiz Rabbin, aralarında anlaşmazlığa düştükleri şey konusunda kıyamet günü hüküm verecektir. (10/93)

Musa'ya kitap verdik ve "Benden başka vekil edinmeyin" diye onu İsrailoğullarına kılavuz kıldık. (17/2)

Kitapta İsrailoğullarına şu hükmü verdik: "Muhakkak siz yer(yüzün) de iki defa bozgunculuk çıkaracaksınız ve muhakkak büyük bir kibirleniş-yükselişle kibirlenecek-yükseleceksiniz. (17/4) Andolsun, Biz Musa'ya apaçık dokuz ayet (mucize) vermiştik; işte İsrailoğullarına sor; onlara geldiği zaman Firavun ona: "Gerçekten ben seni büyülenmiş sanıyorum" demişti. (17/101) Ve onun ardından İsrailoğullarına söyledik: "O toprak (yurt)ta oturun, ahiret va'di geldiğinde hepinizi derleyip-toplayacağız." (17/104)

İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesilleri)nden, İbrahim ve İsrail (Yakup)'in soyundan, doğru yola erıştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendir. Onlara Rahman (olan Allah)'ın ayetleri okunduğunda, ağılayarak secdeye kapanırlar. (19/58)

Haydi ona gidin de deyin ki: Biz senin Rabbinin elçileriyiz, İsrailoğullarını bizimle birlikte gönder ve onlara (artık) azab verme. Sana Rabbinden bir ayetle geldik. Selam, hidayete tabi olanların üzerine olsun." (20/47)

Ey İsrailoğulları, andolsun, sizi düşmanlarınızdan kurtardık. Tur'un sağ yanında sizinle vadediştik ve üzerinize kudret helvasıyla bildircin indirdik. (20/80)

Dedi ki: "Ey annemin oğlu, sakalımı ve başımı tutup-yolma. Ben, senin: "İsrailoğulları arasında ayrılık çıkardın, sözümü önemsemedin" demenden endişe edip korktum." (20/94) İsrailoğullarını bizimle birlikte göndermen için (sana geldik)." (26/17)

Bana karşı lütf-dediğin nimet de, İsrailoğullarını köle kılmandan dolaydır." (26/22)

İşte böyle; bunlara İsrailoğullarını mirasçı kıldık. (26/59) İsrailoğulları bilginlerinin onu bilmesi onlar için bir delil (ayet) değil mi? (26/197)

Gerçek şu ki, bu Kur'an, İsrailoğullarına hakkında ayrılığa düştüklükleri şeylerin bir çoğunu aktarıp anlatıyor. (27/76)

Andolsun, Biz Musa'ya kitabı vermiştik; böylece sen ona kavuşmaktan kuşku içinde olma. Biz onu İsrailoğullarına bir yol gösterici kılmıştık. (32/23)

Andolsun Biz Musa'ya hidayeti verdik ve İsrailoğullarına kitabı miras bıraktık. (40/53)

O, yalnızca bir kuldur; kendisine nimet verdik ve onu İsrailoğullarına bir örnek kıldık. (43/59)

Andolsun, Biz İsrailoğullarını o alçaltıcı azabtan kurtardık. (44/30)

Andolsun, Biz İsrailoğullarına Kitap, hüküm ve peygamberlik verdik, onları temiz ve güzel şeylerle rızıklandırdık ve onları aemlere üstün kıldık. (45/16)

De ki: "Gördünüz mü, haber verin; eğer (bu Kur'an,) Allah

KURAN FİHRİSTİ

Katından ise, siz de onu inkâr etmişseniz ve İsrailoğullarından bir şahid bunun bir benzerine şahidlik edip iman etmiş ve siz de büyüklük taslamışsanız (bunun sonucu ne olacak)? Şüphesiz Allah, zalim olan bir kavmi hidayete erdirmez. (46/10)

Hani Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları, gerçekten ben, sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi "Ahmed" olan bir elçinin de müjdeleyicisiyim" demişti. Fakat o, onlara apaçık belgelerle gelince: "Bu, açıkça bir büyüdü" dediler. (61/6)

Ey iman edenler, Allah'ın yardımcılarını olun: Meryem oğlu İsa'nın havarilere: "Allah'a (yönelirken) benim yardımcılarım kimlerdir?" demesi gibi. Havariler de demişlerdi ki: "Allah'ın yardımcılarını bizleriz." Böylece İsrailoğullarından bir topluluk iman etmiş, bir topluluk da inkâr etmişti. Sonunda Biz iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, onlar da üstün geldiler. (61/14)

İSTİĞFAR

Ve 'çirkin bir hayasızlık' işledikleri ya da nefislerine zulmettikleri zaman, Allah'ı hatırlayıp hemen günahlarından dolayı bağışlanma isteyenlerdir. Allah'tan başka günahları bağışlayan kimdir? Bir de, onlar yaptıkları (kötü şeylerde) bile bile ısrar etmeyeceklerdir. (3/135)

Allah'tan bir rahmet dolayısıyla, onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın onlar çevrenden dağılıp giderlerdi. Öyleyse onları bağışla onlar için bağışlanma dile ve iş konusunda onlarla müşavere et. Eğer azmedersen artık Allah'a tevekkül et. Şüphesiz Allah tevekkül edenleri sever. (3/159)

Biz, elçilerden hiç kimseyi ancak Allah'ın izniyle kendisine itaat edilmesinden başka bir şeyle göndermedik. Onlar kendi nefislerine zulmettiklerinde şayet sana gelip Allah'tan bağışlama dileselerdi ve elçi de onlar için bağışlama dileseydi elbette Allah'ı tevbeleri kabul eden esirgeyen olarak bulurlardı. (4/64)

Ve Allah'tan bağışlanma dile. Gerçekten Allah bağışlayandır esirgeyendir. (4/106)

Kim kötülük işler veya nefisine zulmedip sonra Allah'tan bağışlanma dilerse Allah'ı bağışlayıcı ve merhamet edici olarak bulur. (4/110)

Yine de Allah'a tevbe edip bağışlanma istemeyecekler mi? Oysa Allah bağışlayandır esirgeyendir. (5/74)

Oysa sen ilerinde bulunduğun sürece Allah onları azablandıracak değildir. Ve onlar bağışlanma dilemekten korktuğu Allah onları azablandıracak değildir. (8/33)

Sen, onlar için ister bağışlanma dile istersen dileme. Onlar için yetmiş kere bağışlanma dilesen de Allah onları kesinlikle bağışlamaz. Bu gerçekten onların Allah'a ve elçisine (karşı) nankörlük etmeleri dolayısıyladır. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/80)

Kendilerine onların gerçekten çılgın ateşin arkadaşları oldukları açıklandıktan sonra -yakınları dahi olsa- müşriklar için bağışlanma dilemeleri peygambere ve iman edenlere yaraşmaz. (9/113)

Ve Rabbinizden bağışlanma dileyin; sonra O'na tevbe edin. O da sizi adı konulmuş bir vakte kadar güzel bir meta (fayda) ile metaleldirsin ve her ihsan sahibine kendi ihsanını versin. Eğer yüz çevirirseniz gerçekten ben sizin için büyük bir günün azabından korkarım. (11/3)

"Ey kavmim, Rabbinizden bağışlanma dileyin sonra O'na tevbe edin. Üstünüze gökten sağanak (yağmurlar bol nimetler) yağdırsın ve gücünüze güç katsın. Suçlu-günahkarlar olarak yüz çevirmeyin." (11/52)

Semud (halkına da) kardeşleri Salih'i (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim Allah'a ibadet edin sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. O sizi yerden (topraktan) yarattı ve onda ömür geçirenler kıldı. Öyleyse O'ndan bağışlanma dileyin sonra O'na tevbe edin. Şüphesiz benim Rabbinim, yakın olanlar, (duaları) kabul edendir." (11/61)

"Rabbinizden bağışlanma dileyin sonra O'na tevbe edin. Gerçekten benim Rabbinim, esirgeyendir sevendir." (11/90) (Çocukları da:) "Ey babamız, bizim için günahlarımızın bağışlanmasını dile. Biz gerçekten hataya düşenler idik" dediler. (12/97)

"İlerde sizin için Rabbinden bağışlanma dilerim. Çünkü O bağışlayandır, esirgeyendir" dedi. (12/98) Kendilerine hidayet geldiği zaman insanları inanmaktan ve Rablerinden bağışlanma dilemelerinden alıkoyma şey ancak evvelkilerin sünnetinin kendilerine de gelmesi veya azabın onları karşılarcasına gelmesi(ni bekleme)leridir. (18/55)

(İbrahim:) "Selam üzerine olsun, senin için Rabbinden bağışlanma dileyeceğim çünkü O bana pek lütfulkardır" dedi. (19/47) Mü'minler o kimselerdir ki, Allah'a ve Resûlü'ne iman edenler onunla birlikte toplu(mu ilgilendiren) bir iş üzerinde iken ondan izin alınca kadar bırakıp-gitmeyenlerdir. Gerçekten senden izin alanlar, işte onlar Allah'a ve elçisine iman edenlerdir. Böylelikle senden kendi bazı işleri için izin istedikleri zaman dilediklerine izin ver ve onlar için Allah'tan bağışlanma dile. Şüphesiz Allah bağışlayandır esirgeyendir. (24/62)

Arş'ı yüklenmekte olanlar ve çevresinde bulunanlar, Rablerini hamd ile tesbih etmekte O'na iman etmekte ve iman edenlere mağfiret dilemektedirler: "Rabbimiz rahmet ve ilim bakımından herşeyi kuşatıp-sardın tevbe edenler ve senin yoluna tabi olanlara mağfiret et ve onları cehennem azabından koru." (40/7) Şu halde sen sabret. Gerçekten Allah'ın va'di haktrik. Günahın için mağfiret dile; akşam ve sabah Rabbinin hamd ile tesbih et. (59/55)

De ki: "Ben ancak sizin benzeriniz olan bir beşerim. Bana yalnızca sizin ilahınızın bir tek ilah olduğu vahyolunur. Öyleyse O'na yönelin ve O'ndan mağfiret dileyin. Vay haline o müşriklerin." (41/6)

Gökler neredeyse üstlerinden çatlayıp-parçalanacaklar; melekler de Rablerini hamd ile tesbih ederler ve yerde olanlara mağfiret ederler. Haberiniz olsun; gerçekten Allah bağışlayan ve esirgeyen O'dur. (42/5)

Bedevidlerden geride bırakılanlara sana diyecekler ki: "Biz mallarımız ve ailelerimiz meşgul etti. Bundan dolayı bizim için mağfiret dile." Onlar kalplerinde olmayan şeyi dilleriyle söylüyorlar. De ki: "Şimdi Allah size bir zarar isteyecek ya da bir yarar dileyecek olsa sizin için Allah'a karşı kim herhangi bir şeyle güç yetirebilir? Hayır Allah yaptıklarınızı haber alandır." (48/11)

Onlar, seher vakitlerinde istiğfar ederlerdi. (51/18) İbrahim ve onunla birlikte olanlarda size güzel bir örnek vardır. Hani kendi kavimlerinden demişlerdi ki: "Biz sizlerden ve Allah'ın dışında taptıklarınızdan gerçekten uzağız. Sizi (artık) tanımayı-inkar ettik. Sizinle aramızda siz Allah'a bir olarak iman edinceye kadar ebedi bir düşmanlık ve bir kin baş göstermiştir." Ancak İbrahim'in babası: "Sana bağışlanma dileyeceğim ama Allah'tan gelecek herhangi bir şeye karşı senin için gücüm yetmez." demesi hariç. "Ey Rabbiniz biz Sana tevekkül ettik ve 'İçten Sana yöneldik.' Dönüş Sanadır." (60/4)

Ey Peygamber, mü'min kadınlara Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldür-

memek elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak) ma'ruf (iyi güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek üzere sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır çok esirgeyendir. (60/12)

İSTİŞARE

Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların (annelerin) yiyeceği giyeceği bilinen (örf) e uygun olarak çocuk kendisinin olana (babaya) aittir. Kimseye güç yetireceğinin dışında (yük ve sorumluluk) teklif edilmez. Anne, çocuğu, çocuk kendisinin olan baba da çocuğu dolayısıyla zarara uğratılmasın; mirasçı üzerinde (ki sorumluluk ve görev) de bunun gibidir. Eğer (anne ve baba) aralarında rıza ile ve danışarak (çocuğu iki yıl tamamlanmadan) süttten ayırmayı isterlerse ikisi için de bir güclük yoktur. Ve eğer çocuklarınızı (bir süt anneye) emzirtmek isterseniz vereceğinin örf e uygun olarak ödedikten sonra size bir sorumluluk yoktur. Allah'tan korkup-sakinin ve bilin ki Allah yaptıklarınızı görendir. (2/233) Allah'tan bir rahmet dolayısıyla onlara yumuşak davranın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın onlar çevrenden dağılır giderlerdi. Öyleyse onları, bağışla onlar için bağışlanma dile ve iş konusunda onlarla müşavere et. Eğer azmedersen artık Allah'a tevekkül et. Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever. (3/159) Rablerine icabet edenler namazı dosdoğru kılanlar işleri kendi aralarında şura ile olanlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak edenler (42/38)

İSTİVA

Sizin için yerde olanların tümünü yaratan O'dur. Sonra göğe yönelip (istiva edip) de onları yedi gök olarak düzenleyen O'dur. Ve O, herşeyi bilendir. (2/29) Gerçekten sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden Allah'tır. Gündüzü, durmaksızın kendisini kovalayan geceyle örten, Güneşe, Ay'a ve yıldızlara Kendi buyruğuyla baş eğdiredir. Haberiniz olsun, yaratmak da, emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir. (7/54) Şüphesiz sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden, işleri evirip-çeviren Allah'tır. Onun izni olmadıktan sonra, hiç kimse şefaatchi olamaz. İşte Rabbiniz olan Allah budur, öyleyse O'na kulluk edin. Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz? (10/3) Allah O'dur ki, gökleri dayanak olmaksızın yükseltti; onları görmektesiniz. Sonra arşa istiva etti ve güneş ile aya boyun eğdirdi, her biri adı konulmuş bir süreye kadar akıp gitmektedirler. Her işi evirip düzenler, ayetleri birer birer açıklar. Umulur ki, Rabbinize kavuşacağınıza kesin bilgiyle inanırsınız. (13/2) Rahman (olan Allah) arşa istiva etmiştir. (20/5) O, gökleri ve yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan ve sonra arşa istiva edendir. Rahman (olan Allah)dır. Bunu (bundan) haberi olana sor. (25/59) Allah; gökleri, yeri ve ikisi arasında olanları altı günde yarattı, sonra arşa istiva etti. Sizin O'nun dışında bir yardımcınız ve şefaatchiniz yoktur. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? (32/4) Gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arşa istiva eden O'dur. Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni ve ona çıkanı bilir. Her

nerede iseniz, O sizinle beraberdir, Allah, yaptıklarınızı görendir. (57/4)

İŞKENCE

Sizi, dayanılmaz işkencelere uğrattıklarında, Firavun ailesinin elinden kurtardığımızı hatırlayın. Onlar, kadınlarınızı diri bırakıp, erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir imtihan vardı. (2/49) Hani size dayanılmaz işkenceler yapan, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı öldüren Firavun ailesinden sizi kurtarmıştık. Bunda Rabbinizden sizin için büyük bir imtihan vardı." (7/141) Hani Musa kavmine şöyle demişti: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani O sizi Firavun ailesinden kurtarmıştı, onlar sizi en dayanılmaz işkencelere uğrattıyor, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir imtihan vardır." (14/6) Bize ne oluyor ki, Allah'a tevekkül etmeyelim? Bize doğru olan yolları O göstermiştir. Ve elbette bize yaptığınız işkencelere karşı sabredeceğiz. Tevekkül edenler Allah'a tevekkül etmelidirler." (14/12) Sonra gerçekten Rabbin, işkenceye uğrattıldıktan sonra hicret edenlerin, ardından cehd edip sabredenlerin (destekçisidir). Şüphesiz senin Rabbin, bundan sonra da gerçekten bağışlayandır, esirgeyendir. (16/110) İnsanlardan öylesi vardır ki, "Allah'a iman ettik" der; fakat Allah uğruna eziyet gördüğü zaman, insanların (kendisine yönelttikleri işkence ve) fitnesini Allah'ın azabıymış gibi sayar; ama Rabbinden 'bir yardım ve zafer' gelirse, andolsun: "Biz gerçekten sizlerle birlikteydik" demektedirler. Oysa Allah, alemlerin sinelerinde olanı daha iyi bilen değil midir? (29/10) Gerçek şu ki, mü'min erkeklerle mü'min kadınlara işkence (fitne) uygulayanlar, sonra tevbe etmeyenler; işte onlar için, ceennem azabı vardır ve yakıcı azab onlaradır. (85/10)

İTAAT, İSYAN VE ELÇİNİN GÖREVİ

De ki: "Allah'a ve elçisine itaat edin." Eğer yüz çevirirlerse şüphesiz Allah, kafirleri sevmez. (3/32) Allah'a ve elçisine itaat edin, ki merhamet olunasınız. (3/132) Andolsun Allah, size verdiği sözünde sadık kaldı; siz, O'nun izniyle onları kırıp-göçürüyorsunuz. Öyle ki sevdiğiniz (zafer) i size gösterdikten sonra siz yılgınlık gösterdiniz isyan ettiniz ve emir hakkında çekiştiniz. Sizden kiminiz dünyayı kiminiz ahireti istiyordu. Sonra (Allah) denemek işi sizi ondan çevirdi. Ama (yine de) sizi bağışladı. Allah mü'minlere karşı fazl (ve ihsan) sahibi olandır. (3/152) Andolsun ki, Allah mü'minlere içlerinde kendilerinden onlara bir peygamber göndermekle lütufta bulunmuştur. (Ki O) Onlara ayetlerini okuyor, onları arındırıyor ve onlara Kitabı ve hikmeti öğretiyor. Ondandır ise onlar apaçık bir sapıklık içindeydiler. (3/164) Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse, onu altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokar. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (4/13) Kim, Allah'a ve elçisine isyan eder ve onun sınırlarını aşarsa onu da içinde ebedi kalacağı ateşe sokar. Onun için alçaltıcı bir azab vardır. (4/14) Kimi Yahudiler, kelimeleri 'konuldukları yerlerden' saptırırlar ve dillerini eğip bükerek ve dine bir kin ve hınc besleyerek: "Dinle-

KURAN FİHRİSTİ

dik ve karşı geldik. İşit, -işitmez olası- ve 'Raina' bizi güt, bize bak" derler. Eğer onlar: "İşittik ve itaat ettik, sen de işit ve 'Bizi gözet' deselerdi, elbette kendileri için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat Allah, onları küfürleri dolayısıyla lanetlemiştir. Böylece onlar, az bir bölümü dışında, inanmazlar. (4/46)

Ey iman edenler, Allah'a itaat edin; elçiye itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine de. Eğer bir şeyde anlaşmazlığa düşerseniz, artık onu Allah'a ve elçisine döndürün. Şayet Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız. Bu, hayırlı ve sonuç bakımından daha güzeldir. (4/59)

Biz elçilerden hiç kimseyi ancak Allah'ın izniyle kendisine itaat edilmesinden başka bir şeyle göndermedik. Onlar kendi nefislerine zulmettiklerinde şayet sana gelip Allah'tan başışlama dileselerdi ve elçi de onlar için başışlama dileseydi, elbette Allah'ı tevbeleri kabul eden, esirgeyen olarak bulurlardı. (4/64)

Hayır öyle değil; Rabbinde andolsun, aralarında çekıştikleri şeylerde seni hakem kılıp sonra senin verdiğin hükme, içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça, iman etmiş olmazlar. (4/65)

Kim Resûl'e itaat ederse, gerçekte Allah'a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse, Biz seni onların üzerine koruyucu göndermedik. (4/80)

Kendilerine güven veya korku haberi geldiğinde, onu yaygınlaştırırlar. Oysa bunu peygambere ve kendilerinden olan emir sahiplerine götürmüş olsalardı onlardan 'sonuç-çıkabilirler' onu bilirlerdi. Allah'ın üzerinizdeki fazlı ve rahmeti olmasaydı, azınız hariç herhalde şeytana uymuştunuz. (4/83)

Kim kendisine 'dosdoğru yol' apaçık belli olduktan sonra elçiye muhalefet ederse ve mü'minlerin yolundan başka bir yola uyarırsa onu döndüğü şeyde bırakırız ve cehenneme sokarız. Ne kötü bir yataktır o!.. (4/115)

Allah'a itaat edin, peygambere de itaat edin ve sakının. Eğer yüz çevirirsiniz, bilin ki, elçimize düşen, ancak apaçık bir tebliğdir. (5/92)

Ey Ademoğulları, içinizden size ayetlerimi haber veren elçiler geldiğinde kim sakınırsa ve (davranışlarını) düzeltirse işte onlar için korku yoktur onlar mahzun olmayacaklardır. (7/35)

Onlar ki, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiye (Resul) uyarlar; o, onlara marufu (iyiliği) emrediyor münkeri (kötülüğü) yasaklıyı temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kılyor ve onların ağır yüklerini üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inananlar destek olup savunurlar, yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (7/157)

Sana savaş-ganimetlerini sorarlar. De ki: "Ganimetler Allah'ın ve Resûlündür. Buna göre, eğer mü'min iseniz Allah'tan korkup-sakının, aranızı düzeltin ve Allah'a ve Resûlüne itaat edin." (8/1)

Ey iman edenler, Allah'a ve Resûlüne itaat edin. Siz de işitiyorken, ondan yüz çevirmeyin. (8/20)

Allah'a ve Resûlüne itaat edin ve çekışip birbirinize düşmeyin, çözölüp yılmılaşırınız, gücünüz gider. Sabredin. Şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir. (8/46)

Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve Allah'a ve Resûlüne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz, Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/71)

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere Allah'ın elçisinden

geri kalmaları kendi nefislerini onun nefesine tercih etmeleri yakışmaz. Bu gerçekten, onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri) kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandırarak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyle. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecrini kaybetmez. (9/120)

Andolsun, Harun bundan önce onlara: "Ey kavmim, gerçekten siz bununla fitneye düşürüldünüz (denendiniz). Sizin asıl Rabbiniz Rahman'dır; şu halde bana uyun ve emrime itaat edin" demişti. (20/90)

Onlar derler ki: "Allah'a ve elçisine iman ettik ve itaat ettik" sonra bunun ardından onlardan bir grup sırt çevirir. Bunlar iman etmiş değildiler. (24/47)

Aralarında hükmetmesi için, Allah'a ve elçisine çağrıldıkları zaman mü'min olanların sözü: "İşittik ve itaat ettik" demeleridir. İşte felaha kavuşanlar bunlardır. (24/51)

Kim Allah'a ve Resûlüne itaat ederse ve Allah'tan korkup O'ndan sakınırsa, işte 'kurtuluşa ve mutluluğa' erenler bunlardır. (24/52)

Yeminlerinin olanca gücüyle Allah'a and içtiler; eğer sen onlara emredersen (savaşa) çıkacaklar diye. De ki: "And içmeyin, bu bilinen (örf üzere) bir itaattır. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır." (24/53)

De ki: "Allah'a itaat edin, Resûl'e itaat edin. Eğer yine yüz çevirirseniz, artık onun (peygamberin) sorumluluğu kendisine yüklenen, sizin sorumluluğunuz da size yüklenendir. Eğer ona itaat ederseniz, hidayet bulmuş olursunuz. Elçiye düşen, apaçık bir tebliğden başkası değildir." (24/54)

Dosdoğru namazı kılın, zekatı verin ve elçiye itaat edin. Umulur ki, rahmete kavuşturulmuş olursunuz. (24/56)

Mü'minler o kimselerdir ki, Allah'a ve Resûlüne iman edenler, onunla birlikte toplu(mu ilgilendiren) bir iş üzerinde iken ondan izin alıncaya kadar bırakıp-gitmeyenlerdir. Gerçekten senden izin alanlar, işte onlar Allah'a ve elçisine iman edenlerdir. Böylelikle senden kendi bazı işleri için izin istedikleri zaman dilediklerine izin ver ve onlar için Allah'tan başışlanma dile. Şüphesiz Allah, başışlayandır esirgeyendir. (24/62)

Elçinin çağırmasını, kendi aranızda kiminizin kimini çağırması gibi saymayın. Allah sizden bir diğerinizi siper ederek kaçanları gerçekten bilir. Böylece onun emrine aykırı davrananlar kendilerine bir fitnenin isabet etmesinden veya onlara acı bir azabı çarpmasından sakınırlar. (24/63)

(Nuh:) Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin." (26/108)

(Nuh:) Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin. (26/110)

(Hud:) Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin." (26/126)

(Hud:) Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin." (26/131)

(Salih:) Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin." (26/144)

(Salih:) Artık Allah'tan sakının ve bana itaat edin. Ve ölçüsüzce davrananların emrine itaat etmeyin." (26/150-151)

(Lut:) Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin." (26/163)

(Şuayb:) "Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin." (26/179)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Andolsun sizin için Allah'ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için Allah'ın Resûlü'nde güzel bir örnek vardır. (33/21)

Allah ve Resûlü bir işe hükmettiği zaman mü'min bir erkek ve mü'min bir kadın için o işte kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Kim Allah'a ve Resûlü'ne isyan ederse artık gerçekten o apaçık bir sapıklıkla sapmıştır. (33/36)

Yüzlerinin ateşte evrilib çevrileceği gün, derler ki: "Eyvahlar bize, keşke Allah'a itaat etseydik ve Resûle itaat etseydik." (33/66)

Ki O (Allah), amellerinizi ıslah etsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse, artık o en büyük kurtuluşla kurtulmuştur. (33/71)

Ey iman edenler, Allah'a itaat edin, Resûle itaat edin ve kendi amellerinizi geçersiz kılmayın. (47/33)

Şüphesiz sana biat edenler, ancak Allah'a biat etmişlerdir. Allah'ın eli onların ellerinin üzerindedir. Şu halde, kim ahidini bozarsa artık o ancak kendi aleyhine ahidini bozmuş olur. Kim de Allah'a verdiği ahidine vefa gösterirse, artık O da, ona büyük bir ecir verecektir. (48/10)

Bedevisler, dedi ki: "İman ettik." De ki: "Siz iman etmediniz; ancak "İslam (Müslüman veya teslim) olduk deyin. İman henüz kalplerinize girmiş değildir. Eğer Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederseniz, O, sizin amellerinizden hiçbir şeyi eksiltmez. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (49/14)

Gerçekten Allah'a ve Resûlü'ne karşı (onların koydukları sınırları tanımayıp kendileri sınır koymaya kalkışmakla) başkaldıranlar kendilerinden öncekilerin alçaltılması gibi alçaltılmışlardır. Oysa Biz apaçık ayetler indirdik. Kafirler için küçültücü bir azap vardır. (58/5)

Gizli toplantıların fısıldaşmalarından' (kulis) men' edilip sonra men' edildikleri şeye dönenleri; günah düşmanlık ve Peygamber'e isyanı (aralarında) fısıldaşanları görmüyor musun? Onlar, sana geldikleri zaman seni Allah'ın selamladığı biçimde selamlıyorlar. Ve kendi kendilerine: "Söylediklerimiz dolayısıyla Allah, bize azab etse ya." derler. Onlara cehennem yeter; oraya gireceklerdir. Artık o ne kötü bir gidiş yeridir. (58/8)

Gizli konuşmanızdan önce sadaka vermekten ürtünüz mü? Çünkü yapmadınız, Allah sizin tevbelerinizi kabul etti. Şu halde namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a ve O'nun Resûlü'ne itaat edin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. (58/13)

Bu onların Allah'a ve O'nun Resûlü'ne 'başkaldırıp ayrılık çıkarılmaları' dolayısıyladır. Kim, Allah'a başkaldırıp-ayrılık çıkarırsa muhakkak Allah cezası (ikâbi) pek şiddetli olmaktadır. (59/4)

O, ümmîler içinde kendilerinden olan ve onlara ayetlerini okuyan, onları arındırıp-temizleyen ve onlara kitap ve hikmeti öğreten bir elçi gönderendir. Oysa onlar bundan önce gerçekten açıkça bir sapıklık içinde idiler. (62/2)

Allah'a itaat edin ve Resûle de itaat edin. Şayet yüz çevirecek olursanız, artık elçimiz üzerine düşen (yalnızca) apaçık bir tebliğ (gerçeği en yalın biçimde size iletme)dir. (64/12)

Öyleyse güç yetirebildiğiniz kadar Allah'tan korkup-sakının, dinleyin ve itaat edin. Kendi nefsinize hayır (en büyük yarar) olmak üzere infakta bulunun. Kim nefsinin bencil-tutkularından (ya da cimri tutumundan) korunursa; işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır. (64/16)

İman edip salih amellerde bulunanları karanlıklardan nura çıkarması için Allah'ın apaçık ayetlerini size okuyan bir elçi de

(gönderdik). Kim iman edip salih bir amelde bulunursa (Allah) onu içinde süresiz kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Allah, gerçekten ona ne güzel bir rızık vermiştir. (65/11)

İTİKAF

Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar, sizin örtüleriniz, siz de onlara örtüsünüz. Allah, gerçekten sizin, nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu bildi, tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdıklarını dileyin. Fecir vakti, sizce beyaz iplik siyah iplikten ayırd edilinceye kadar yiyeceğinizi, sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafta olduğunuz zamanlarda onlara (kadınlarınıza) yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, (sakın) onlara yaklaşmayın. İşte Allah, insanlara ayetlerini böylece açıklar; umulur ki sakınırlar. (2/187)

O mihrapta namaz kılarlarken, melekler ona seslendi: "Allah, sana Yahya'yı müjdeledi. O, Allah'tan olan bir kelimeyi (İsa'yı) doğrulayan, efendi, ifteli ve salihlerden bir peygamberdir." (3/39) Onların hepsi bir değildir. Kitap Ehli'nden bir topluluk vardır ki, gece vaktinde ayakta durup Allah'ın ayetlerini okuyarak secdeye kapanırlar. (3/113)

İYİLİK

Siz, insanlara iyiliği emrederken, kendinizi unutup musunuz? Oysa siz kitabı okuyorsunuz. Yine de akıllanmayacak mısınız? (2/44)

Ve hatırlayın, demiştik ki: "Şu şehre girin ve orada istediğiniz yerde bol bol yiyeceğinizi, yalnızca secde ederek kapısından girerken 'dileğimiz bağışlanmadır' deyin; (biz de) hatalarınızı bağışlayalım; iyilik yapanların (ecirlerini) arttıracacağız." (2/58)

Hani İsrailoğullarından, "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, anneye-babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın, insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin" diye misak almıştık. Sonra siz, pek azınız hariç, döndünüz ve (hâlâ) yüz çeviriyorsunuz. (2/83)

Hayır, kim (güzel davranış ve) iyilikte bulunarak kendisini Allah'a teslim ederse, artık onun Rabbi Katında ecir vardır. Onlar için korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/112) Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlarına, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılın, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğrudu olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

Sana, hilalleri (doğuş halindeki ayları) sorarlar. De ki: "O, insanlar ve hacc için belirlenmiş vakitlerdir. İyilik (birr), evlere arka-arkadan gelmeniz değildir, ama iyilik sakınan(in tutumudur). Evlere kapılarınızdan girin. Allah'tan sakının, umulur ki kurtuluşla ersiniz. (2/189)

Allah yolunda infak edin ve kendinizi kendi ellerinizle tehlikeye atmayın. İyilik edin. Şüphesiz Allah, iyilik edenleri sever. (2/195) Onlardan öylesi de vardır ki: "Rabbimiz, bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik (ver) ve bizi ateşin azabından koru" der. (2/201)

KURAN FİHRİSTİ

Bir de yeminlerinizi bahane ederek; iyilik yapmanız, sakınmanız ve insanların arasını düzeltmenize Allah'ı engel kılmayın. Allah işitendir, bilendir. (2/224)

Boşanma iki defadır. (Sonra) Ya iyilikle tutmak veya güzellikle bırakmak (gerekir). Onlara (kadınlara) verdiğiniz bir şeyi geri almanız size helal değildir; ancak ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkmuş olmaları (durumu başka). Eğer ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkarsanız, bu durumda (kadının) fide vermesinde ikisi için de günah yoktur. İşte bunlar, Allah'ın sınırlarıdır; onlara tecavüz etmeyin. Kim Allah'ın sınırlarına tecavüz ederse, onlar zalimlerin ta kendileridir. (2/229)

Kendilerine el sürmediğiniz, mehirlerini tesbit etmediğiniz kadınları boşamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Onları yararlardır, zengin olan kendi gücü, darda olan da kendi gücü oranında, maruf (meşru ve örfeye uygun) bir şekilde yararlardır. (Bu,) iyilik edenler üzerinde bir haktır. (2/236)

Sevdiğiniz şeylerden infak edinceye kadar asla iyiliğe eremezsiniz. Her ne infak ederseniz, şüphesiz Allah onu bilir. (3/92) Sizden; hayra çağırın, iyiliği (marufu) emreden ve kötülükten (münkerden) sakındıran bir topluluk bulunsun. Kurtuluşa erenler işte bunlardır. (3/104)

Size bir iyilik dokunca tasalanırlar, size bir kötülük isabet ettiğindeyse buna sevinirler. Eğer siz sabredin ve sakınırsanız, onların 'hileli düzenleri' size hiçbir zarar veremez. Şüphesiz, Allah, yapmakta olduklarını kuşatandır. (3/120)

Onlar, bollukta da, darlıkta da infak edenler, öfkelerini yeneler ve insanlar (daki hakların)dan bağışlama ile (vaz) geçenlerdir. Allah, iyilik yapanları sever. (3/134)

Böylece Allah, dünya ve ahiret sevabının güzelliğini onlara verdi. Allah iyilikte bulunanları sever. (3/148)

Kendilerine yara isabet ettikten sonra, Allah ve elçisinin çağrısına icabet edenler, içlerinden iyilik yapanlar ve sakınanlar için büyük bir ecir vardır. (3/172)

Rabbimiz, biz: "Rabbimize iman edin" diye imana çağrıda bulunan bir çağırıcıyı işittik, hemen iman ettik. Rabbimiz, bizim günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört ve bizi de iyilik yapanlarla birlikte öldür." (3/193)

Ama Rablerinden korkup-sakınanlar; onlar için Allah Katında - bir şölen olarak- altlarından ırmaklar akan -içinde ebedi kalamaları- cennetler vardır. İyilik yapanlar için, Allah'ın Katında olanlar daha hayırlıdır. (3/198)

Gerçek şu ki, Allah zerre ağırlığı kadar haksızlık yapmaz. (Bu ağırlıkta) Bir iyilik olursa, onu kat kat kılar ve kendi yanından pek büyük bir ecir verir. (4/40)

Öyleyse, nasıl olur da, kendi ellerinin sundukları sonucu, onlara bir musibet isabet eder, sonra sana gelerek: "Kuşkusuz, biz iyilikten ve ulaştırmaktan başka bir şey istemedik" diye Allah'a yemin ederler? (4/62)

Her nerede olursanız, ölüm sizi bulur; yüksekçe yerlerde tahkim edilmiş şatolarda olsanız bile. Onlara bir iyilik dokunsa: "Bu, Allah'tandır" derler; onlara bir kötülük dokunsa: "Bu sendendir" derler. De ki: "Tümü Allah'tandır." Fakat, ne oluyor ki bu topluluğa, hiçbir sözü anlamaya çalışmıyorlar? (4/78)

Sana iyilikten her ne gelirse Allah'tandır, kötülükten de sana ne gelirse o da kendindedir. Biz seni insanlara bir elçi olarak gönderdik; şahid olarak Allah yeter. (4/79)

Onların 'gizlice söylemelerinin' çoğunda hayır yok. Ancak bir sadaka vermeyi veya iyilikte bulunmayı ya da insanların arası-

nı düzeltmeyi emredenlerinki başka. Kim Allah'ın rızasını isteyerek böyle yaparsa, artık ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/114) İyilik yaparak kendini Allah'a teslim eden ve hanif (tevhidî) olan İbrahim'in dinine uyandan daha güzel din'li kimdir? Allah, İbrahim'i dost edinmiştir. (4/125)

Eğer bir kadın, kocasının nüfuzundan veya ondan yüz çevirip uzaklaşmasından korkarsa, barış ile aralarını bulup düzeltmekte ikisi için sakınca yoktur. Barış daha hayırlıdır. Nefisler ise 'kıskançlığa ve bencil tutkulara' hazır (elverişli) kılınmıştır. Eğer iyilik yapar ve sakınırsanız, şüphesiz, Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/128)

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına, haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (5/2)

Sözleşmelerini bozmaları nedeniyle, onları lanetledik ve kalplerini kaskatı kıldık. Onlar, kelimeleri konuldukları yerlerden sapırırlar. (Sık sık) Kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. İçlerinden birazi dışında, onlardan sürekli ihanet görür durursun. Yine de onları affet, aldırış etme. Şüphesiz Allah, iyilik yapanları sever. (5/13)

Böylelikle Allah, dediklerine karşılık olarak içinde ebedi kalamaları, altından ırmaklar akan cennetler verdi. Bu, iyilik yapanların karşılığıdır. (5/85)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar için korkup-sakındıkları, iman ettikleri ve salih amellerde buldukları, sonra korkup-sakındıkları ve iman ettikleri ve sonra (yine) korkup-sakındıkları ve iyilikte buldukları takdirde (yasaklanmadan önce) dedikleri dolayısıyla bir sorumluluk yoktur. Allah, iyilik yapanları sever. (5/93)

Şayet Allah sana bir zarar dokunduracak olursa, O'ndan başka bunu giderecek yoktur. Sana bir iyilik dokunduracak olursa da O, herşeye güç yetirendir. (6/17)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik, hepsini hidayete erdirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. (6/84)

De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anne-babaya iyilik edin, yoksulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de, onların da rızıklarını Biz vermekteyiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında, Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki akl erdirirsiniz." (6/151)

Sonra Biz Musa'ya, iyilik yapanların üzerinde (nimetimizi) tamamlamak, herşeyi ayrı ayrı açıklamak ve bir hidayet ve rahmet olarak Kitabı verdik. Umulur ki Rablerine kavuşacaklarına inanırlar. (6/154)

Kim bir iyilikle gelirse, kendisine bunun on katı vardır, kim bir kötülükle gelirse, onun mislinden başkasıyla cezalandırılmaz ve onlar haksızlığa uğratılmazlar. (6/160)

Düzene konulması (islah)ndan sonra yeryüzünde bozunculuk (fesad) çıkarmayın; O'na korkarak ve umut taşıyarak dua edin. Doğrusu Allah'ın rahmeti iyilik yapanlara pek yakındır. (7/56)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Sonra kötülüğün yerini iyilikle değiştirdik, öyle ki onlar, çoğaldılar ve: "Atalarımıza da (bazen) şiddetli sıkıntılar (bazen de) refah ve genişlikler dokunmuştu" dediler. Bunun üzerine, Biz de onları kendileri hiç şuurunda değİlken apansız kısıkvrak yakalayiverdik. (7/95)

Onlara bir iyilik geldiği zaman "Bu bizim için" dediler; onlara bir kötülük isabet ettiğinde (bunu da) Musa ve beraberindekilerin bir uğursuzluğu olarak yorumlardı. Haberiniz olsun, Allah Katında asıl uğursuz olanlar kendileridir; ama onların çoğu bilmezler. (7/131)

"Bize bu dünyada da, ahirette de iyilik yaz, şüphesiz ki biz Sana yönelidik." Dedi ki: "Azabımı dilediğime isabet ettiririm, rahmetim ise herşeyi kuşatmıştır; onu korkup-sakınanlara, zekatı verenlere ve Bizim ayetlerimize iman edenlere yazacağım." (7/156)

Onlara: "Bu şehirde oturun, ondan istediğiniz yerden yeyin, 'dileğimiziz bağışlanmadır' deyin ve kapısından secde ederek girin, (biz de) hatalarınızı bağışlayalım. İyilik yapanların (armağanlarını) artıracacağız" denildiğinde, (7/161)

Onları yeryüzünde ayrı ayrı topluluklar olarak paramparça dağıttık. Kimileri salih (davranışlarda) bulunuyor, kimileri de bunların dışında olan aşağılıklardır. Onları iyiliklerle ve kötülüklerle imtihan ettik, ki dönsünler. (7/168)

Sana iyilik dokunursa, bu onları fenalaştırır, bir musibet isabet edince ise: "Biz önceden tedbirimizi almıştık" derler ve sevinç içinde dönüp giderler. (9/50)

Münafik erkekler ve münafik kadınlar, bazıları bazısından; kötülüğü emrederler, iyilikten alıkoymalar, ellerini sımsıkı tutarlar. Onlar Allah'ı unuttular; O da onları unuttu. Şüphesiz, münafıklar fıska sapanlardır. (9/67)

Mü'min erkekle ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve Allah'a ve Res'ülüne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz, Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/71)

Allah'a ve elçisine karşı 'içten bağlı kalıp hayra çağırınlar' oldukları sürece, güçsüz-zayıflara, hastalara ve infak etmek için bir şey bulamayanlara bir sorumluluk (günah) yoktur. İyilik edenlerin aleyhinde de bir yol yoktur. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/91)

Zarar vermek, inkârı (pekiştirmek), mü'minlerin arasını ayırmak ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşanı gözlemek için meşcedi edenler ve: "Biz iyilikten başka bir şey istemedik" diye yemin edenler (var ya,) Allah onların şüphesiz yalancı olduklarına şahidlik etmektedir. (9/107)

Tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, (İslam uğrunda) seyahat edenler, rükû edenler, secde edenler, iyiliği emrederler, kötülükten sakındıranlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlar; sen (bütün) mü'minleri müjdele. (9/112)

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefisine tercih etmeleri yakışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çökmeleri), kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandırarak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyle. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecirini kaybetmez. (9/120)

Gündüzün iki tarafında ve gecenin (gündüze) yakın saatlerinde

namazı kıl. Şüphesiz iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, öğüt alanlara bir öğüttür. (11/114)

Ve sabret. Gerçekten Allah, iyilik yapanların ecirini kaybetmez. (11/115)

(Bu karara vardiktan sonra) "Ey babamız," dediler. "Sana ne oluyor, Yusuf'a karşı bize güvenmiyorsun? Oysa gerçekte biz, onun iyiliğini isteyenleriz." (12/11)

Erginlik çağına erişince, kendisine hüküm ve ilim verdik. İşte Biz, iyilik yapanları böyle ödüllendiririz. (12/22)

Onunla birlikte iki genç de zindana girmişti. Biri: "Ben (rüyamda) kendimi şarap sıkıyorken gördüm." dedi. Öbürü: "Ben de kendimi başımın üstünde ekmek taşıyorken gördüm; kuş da ondan yemekteydi" dedi. "Bunun yorumundan bize haber ver. Doğrusu biz seni, iyilik yapanlardan görmekteyiz." (12/36)

İşte böylece Biz yeryüzünde Yusuf'a güç ve imkan (iktidar) verdik. Öyle ki, orada (Mısır'da) dilediği yerde konakladı. Biz kime dilersek rahmetimizi nasib ederiz ve iyilik yapanların ecirini kayba uğratmayız. (12/56)

Dediler ki: "Ey Vezir, gerçek şu ki, bunun yaşlı (ve) büyük bir babası var; onun yerine bizden birisini alıkoym. Doğrusu biz, seni iyilik yapanlardan görmekteyiz." (12/78)

Sen gerçekten Yusuf musun, sensin öyle mi?" dediler. "Ben Yusuf'um" dedi. "Ve bu da kardeşimdir. Doğrusu Allah bize lütfunda bulundu. Gerçek şu ki, kim sakınır ve sabrederse, şüphesiz Allah, iyilikte bulunanların karşılığını boşa çıkarmaz." (12/90)

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandı. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbin onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rabbin, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendir. Gerçekten bilen, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (12/100)

Onlar, iyilikten önce kötülüğü çabuklaştırmak istiyorlar; oysa onlardan önce nice örnekler gelip-geçmiştir. Ve şüphesiz, senin Rabbin, zulümlerine karşılık insanlar için bağışlama sahibidir ve şüphesiz senin Rabbin, cezası çok şiddetli olandır. (13/6)

Ve onlar Rablerinin yüzünü (hoşnutluğunu) isteyerek sabrederler, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak ederler ve kötülüğü iyilikle savarlar. İşte onlar, bu yurdun (dünyanın güzel) sonucu (ahiret mutluluğu) onlar içindir. (13/22)

Şüphesiz Allah korkup-sakınanlarla ve iyilik edenlerle beraberdir. (16/128)

Eğer iyilik ederseniz kendinize iyilik etmiş olursunuz ve eğer kötülük ederseniz o da (kendiyi) aleyhinizedir. Sonunda vaaad geldiği zaman, (yine öyle kullar göndeririz ki) yüzlerinizi 'kötü duruma soksunlar', birincisinde ona girdikleri gibi meşcedi (Kudüs) e girsinler ve ele geçirdiklerini 'darmadağın edip mahvetsinler.' (17/7)

Rabbin, O'ndan başkasına kulluk etmemenizi ve anne-babaya iyilikle-davranmayı emretti. Şayet onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlılığa ulaşırsa, onlara: "Öf" bile deme ve onları azarlama; onlara güzel söz söyle. (17/23)

Ancak tevbe eden, iman eden ve salih amellerde bulunup davranan başka; işte onların günahlarını Allah iyiliklere çevirir. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (25/70)

Ancak zulmeden başka; sonra kötülüğün ardından iyiliğe çevirirse, artık şüphesiz Ben, bağışlayanım, esirgeyenim." (27/11)

KURAN FİHRİSTİ

Dedi ki: "Ey kavmim, neden iyilikten önce kötülük konusunda acele davranıyorsunuz? Allah'tan bağışlanma dilemeniz gerekmez mi? Umulur ki esirgenirsiniz." (27/46)

Kim bir iyilikle gelirse, artık kendisine daha hayırlısı vardır ve onlar, o günün korkusuna karşı güvenlik içindedirler. (27/89)

O, erginlik çağına ulaşıp olgunlaşınca, ona bir 'hüküm ve hikmet' ve ilim verdik. Biz iyilikte bulunanları işte böyle ödüllendiriz. (28/14)

İşte onlar; sabretmeleri dolayısıyla ecirleri iki defa verilir ve onlar kötülüğü iyilikle uzaklaştırıp kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (28/54)

Kim bir iyilikle gelirse, artık onun için daha hayırlısı vardır; kim bir kötülükle gelirse, artık kötülükleri yapanlar, yalnızca yaptıklarıyla karşılık görürler. (28/84)

Biz insana anne ve babasını (onlara iyilikle davranmayı) tavsiye ettik. Annesi onu, zorluk üstüne zorlukla (karnında) taşımıştır. Onun (sütten) ayrılması, iki yıl içindedir. "Hem bana, hem anne ve babana şükret, dönüş yalnız banadır." (31/14)

Bununla birlikte, onların ikisi (annen ve baban) hakkında bir bilgin olmayan şeyi bana şirk koşman için, sana karşı çaba harcayacak olurlarsa, bu durumda onlara itaat etme ve dünya (hayatın) da onlara iyilikle (ma'ruf üzere) sahiplen (onlarla geçin) ve bana 'gönülden-katıksız olarak yönelenin' yoluna tabi ol. Sonra dönüşünüz yalnızca banadır, böylece ben de size yaptıklarınızı haber vereceğim. (31/15)

De ki: "Ey iman eden kullarım, Rabbinizden sakının. Bu dünyada iyilik edenler için bir iyilik vardır. Allah'ın arzı geniştir. Ancak sabredenlere ecirleri hesapsızca ödenir." (39/10)

İyilikle kötülük eşit olmaz. Sen, en güzel olan bir tarzda (kötülüğü) uzaklaştır; o zaman, (görürsün ki) seninle onun arasında düşmanlık bulunan kimse, sanki sıcak bir dost(un) oluvermiştir. (41/34)

İşte Allah, iman edip salih amellerde bulunan kullarına böyle müjde vermektedir. De ki: "Ben buna karşı yakınlıkta sevgi dışında sizden hiçbir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik kazanırsa, Biz ondaki iyiliği artırırız. Gerçekten Allah, bağışlayandır, şükredene karşılığını verendir. (42/23)

Biz insana, 'anne ve babasına' iyilikle davranmasını tavsiye ettik. Annesi onu güçlkle taşıdı ve onu güçlkle doğurdu. Onun (hamilelikte) taşınması ve sütten kesilmesi, otuz aydır. Nihayet güçlü (erginlik) çağına erip kırk yıl (yaşın)a ulaşınca, dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve senin razı olacağın salih bir amelde bulunmamı bana ilham et; benim için soyumda salahı ver. Gerçekten ben tevbe edip Sana yöneldim ve gerçekten ben Müslümanlardamım." (46/15) Şüphesiz, biz bundan önce O'na dua (kulluk) ederdik. Gerçekten O, iyiliği bol, esirgemesi çok olanın ta kendisidir." (52/28)

Allah, sizinle din konusunda savaşımayan, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever. (60/8)

Daha çok istekte bulunmak için iyilik yapma. (74/6)

(Ki onlar,) Üstün değerli, 'iyilik ve dürüstlük sembolü.' (80/16)

İZZET

Onların sözleri seni üzmesin. Şüphesiz 'izzet ve gücün' tümü Allah'ındır. O, iştir, bilendir. (10/65)

Kim izzeti istiyorsa, artık bütün izzet Allah'ındır. Güzel söz O'na yükselir, salih amel de onu yükseltir. Kötülükleri tasarlayıp dü-

zenleyenler ise; onlar için şiddetli bir azab vardır. Onların tasarladıkları 'boşa çıkıp bozular'. (35/10)

Dedi ki: "Senin izzetin adına andolsun, ben, onların tümünü mutlaka azdırıp-kışkırtacağım." (38/82)

Derler ki, "Andolsun, Medine'ye bir dönecek olursak, gücü ve onuru çok olan, düşkün ve zayıf olanı elbette oradan sürüp-çıkacaktır." Oysa izzet (güç, onur ve üstünlük) Allah'ın, O'nun Resûlü'nün ve mü'minlerindir. Ancak münafıklar bilmiyorlar. (63/8)

- K -

KABE

Hani Evi (Ka'be'yi), insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeri kılmıştı. "İbrahim'in makamını namaz yeri edin" İbrahim ve İsmail'e de "Evimi tavaf edenler, itikafa çekilenler ve rüku ve secde edenler için temizleyin" diye ahid verdik. (2/125)

Gerçek şu ki, insanlar için ilk kurulan Ev Bekke (Mekke) de o kutlu ve bütün insanlar (alemler) için hidayet olan (Ka'be)'dir. (3/96)

Orada apaçık ayetler (ve) İbrahim'in makamı vardır. Kim oraya girse o güvenlidir. Ona bir yol bulup güç yetirenlerin Ev'i haccetmesi Allah'ın insanlar üzerindeki hakkıdır. Kim, de inkâr ederse şüphesiz Allah alemlere karşı muhtaç olmayandır. (3/97)

Allah, Beyt-i Haram (olan) Kabe'yi insanlar için bir ayaklanma (kıyam evi) kıldı; Haram Ay'ı kurbanı ve boyunlardaki gerdanlıkları da. Bu Allah'ın göklerde ve yerde ne varsa tümünü bildiğini ve Allah'ın gerçekten herşeyi bilen olduğunu bilmeniz içindir. (5/97)

Hani Biz, İbrahim'e Evin (Kabe'nin) yerini belirtip hazırladığımız zaman (şöyle emretmiştik:) "Bana hiçbir şeyi ortak koşma tavaf edenler kıyam edenler rükua ve sücud varanlar için Evimi tertemiz tut." (22/26)

KABİLE

Ancak sizin aralarında anlaşma bulunan bir kavime sığınanlar ya da hem sizinle, hem kendi kavimleriyle savaşmak (istemeyip bun)dan göğüslerini sıkıntı basıp size gelenler (dokunulmazdır.) Allah dileseydi onları üstünüze saldırtır böylece sizinle çarpışarlardı. Eğer sizden uzak durur (geri çekilir) sizinle savaşmaz ve barış (şartların) size bırakırlarsa artık Allah sizin için onların aleyhinde bir yol kılmamıştır. (4/90)

Ey insanlar, gerçekten Biz, sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz Allah Katında sizin en üstün (kerim) olanınız (ırk ya da soya değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (49/13)

KABİR

Gerçek şu ki, kıyamet-saati yaklaşarak gelmektedir, onda şüphe yoktur. Gerçekten Allah kabirlerde olanları diriltecektir. (22/7)

Diri olanlarla ölüler de bir değildir. Gerçekten Allah, dilediğine iştirir; sen ise kabirlerde olanlara iştirirecek değilsin. (35/22)

Sur'a üfürülmüştür; böylece onlar kabirlerinden (diriltilip) Rable-rine doğru (dalgalı halinde) süzülüp-giderler. (36/51)

O gün, o çığılı bir gerçek (hak) olarak iştirir. İşte bu, (diriliş kabirlerden) çıkış günüdür. (50/42)

Gözleri 'zillet ve dehşetten düşmüş olarak', sanki 'yayılan' çekir-geler gibi kabirlerinden çıkarlar. (54/7)

Kabirlerinden koşarcasına çıkarılacakları gün, sanki onlar dikili birşeye yönelmiş gibidirler. (70/43)

Sonra onu öldürdü, böylece kabre gömdürdü. (80/21)

Ve kabirlerin içi 'deşilip dışa atıldığı' zaman; (82/4)

Yine de bilmeyecek mi? Kabirlerde olanların 'deşilip dışa atıldığı'; (100/9)

KABUK

Ve onların kalbleri üzerine, onu kavrayıp anlamalarını engelleyen kabuklar, kulaklarına da bir ağırlık koyduk. Sen Kur'an'da sadece Rabbini "bir ve tek" (ilah olarak) andığın zaman, 'nefretle kaçır vaziyette' gerisin geriye giderler. (17/46)

Biz onlara birtakım yakın-kimseleri 'kabuk gibi yüzlerine kaplat-tık,' onlar da, önlerinde ve arkalarında olanları kendilerine süslü gösterdiler. Cinlerden ve insanlardan kendilerinden önce gelişmiş ümmetlerde (yürürlükte tutulan azab) sözü onların üzerine hak oldu. Çünkü onlar, hüsrana uğrayan kimselerdi. (41/25) Kim Rahman'ın zikrini görmezlikten gelirse, Biz bir şeytana onun "üzünü kabukla bağlatırız"; artık bu, onun bir yakın dostudur. (43/36)

KABURGA

(Bu su,) Bel kemiği ile kaburgalar arasından çıkar. (86/7)

KADEH

Kaynaktan (doldurulmuş) kadehlerle çevrelerinde dolaşılır. (37/45)

Orada bir kadeh kapışır-çekişirler ki, onda ne 'boş ve saçma bir söz', ne günaha sokma yoktur. (52/23)

Kaynağından (doldurulmuş) testiler, ibrikler ve kadehler, (56/18)

Şüphesiz ki iyiler (ebrar), karışımı kafur olan bir kadehten içe-ler. (76/5)

Orada onlara bir kadeh içirilir ki, karışımı zencefildir. (76/17)

Dopdolu kadehler. (78/34)

KADER

Allah'ın izni olmaksızın hiçbir nefis için ölmek yoktur. O süresi belirtilmiş bir yazıdır. Kim dünyanın yararını (sevabını) isterse ona ondan veririz kim ahiret sevabını isterse ona da ondan veririz. Biz şükredenleri pek yakında ödüllendireceğiz. (3/145)

Sonra kederin ardından üzerinize bir güvenlik (duygusu) indirdi bir uyuklama ki içinizden bir grubu sarıveriyordu. Bir grup da canları derdine düşmüştü; Allah'a karşı haksız yere cahilliy zannıyla zanlara kapılarak: "Bu işten bize ne var ki?" diyorlardı. De ki: "Şüphesiz işin tümü Allah'ındır." Onlar sana açıklamadıkları şeyi içlerinde gizli tutuyorlar "Bu işten bize bir şey olsaydı biz burada öldürülmezdik" diyorlar. De ki: "Evlerinizde olsaydınız da üzerlerine öldürülmesi yazılmış olanlar yine devrilecekleri yerlere gidecekti. (Bunu) Allah sinelerinizdeki denemek ve kalplerinizde olanı arındırmak için (yaptı). Allah sinele-rin özünde saklı duranı bilendir. (3/154)

Sizi çamurdan yaratan sonra bir ecel belirleyen O'dur. Adı konulmuş ecel O'nun Katındadır. Sonra siz (yine) kuşkuya kapılı-yorsunuz. (6/2)

Eğer onların yüz çevirmeleri sana ağır geldiyse onlara bir ayet getirmek için yerde bir tünel açmaya veya göğe bir merdiven dayamaya gücün yetiyorsa (yap). Eğer Allah dileseydi onların tümünü hidayet üzere toplardı. Öyleyse sakın cahillerden olma. (6/35)

Her ümmet için bir ecel vardır. Onların ecelleri gelince ne bir saat ertelenebilirler ne de öne alınabilirler (tam zamanında çöker-ler.) (7/34)

Eğer Allah'ın geçmişte bir yazması (söz vermesi) olmasaydı aldıklarınıza karşılık size gerçekten büyük bir azab dokunurdu. (8/68)

KURAN FİHRİSTİ

De ki: "Allah'ın bizim için yazdıkları dışında, bize kesinlikle hiçbir şey isabet etmez. O bizim mevlamızdır. Ve mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler." (9/51)

İnsanlar tek bir ümmetten başka değildi; sonra anlaşmazlığa düştüler. Eğer Rabbinden geçmiş (verilmiş) bir söz olmasaydı anlaşmazlığa düştükleri şey konusunda mutlaka aralarında hüküm verilmiş olurdu. (10/19)

De ki: "Allah'ın dilemesi dışında kendim için zarardan ve yarardan (hiçbir şeye) malik değilim. Her ümmetin bir eceli vardır. Onların ecelleri gelince artık ne bir saat ertelenebilirler ne öne alınabilirler. (10/49)

Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki rızkı Allah'a ait olmasın. Onun karar (yerleşik) yerini de ve geçici bulunduğu yeri de bilir. (Bunların) Tümü apaçık bir kitapta (yazılı)dır. (11/6)

Andolsun, onlardan azabı sayılı bir topluluğa (veya belirli bir süreye) kadar ertelese, mutlaka: "Onu alkoyan nedir?" derler. Haberiniz olsun; onlara bunun geleceği gün, onlardan geri çevrilecek değildir ve alaya almakta oldukları şey de kendilerini çepeçevre kuşatacaktır. (11/8)

"Bizim gözetimimiz altında ve vahyimizle gemiyi imal et. Zulmedenler konusunda bana hitapta bulunma. Çünkü onlar suda boğulacaklardır." (11/37)

"Ben gerçekten, benim de Rabbiniz, sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. O'nun, alından yakalayıp-denetlemediği hiçbir canlı yoktur. Muhakkak benim Rabbinim, dosdoğru bir yol üzerindedir (dosdoğru yolda olanı korumaktadır.)" (11/56)

Onlar, Rabbinin dilemesi dışında gökler ve yer sürüp gittikçe, orada süresiz kalacaklardır. Çünkü Rabbin, gerçekten dilediğini yapandır. Mutlu olanlar da, artık onlar cennettedirler. Rabbinin dilemesi dışında gökler ve yer sürüp gittikçe, orada süresiz kalacaklardır. (Bu kesintisi olmayan bir ihsandır. (11/107-108) Andolsun Musa'ya kitabı verdik onda anlaşmazlığa düşüldü.

Eğer Rabbinden bir söz geçmiş (verilmiş) olmasaydı mutlaka aralarında hüküm verilmiş olurdu. Gerçekten onlar bundan (Kur'an'dan) yana kuşku verici bir tereddüt içindedirler. (11/110) O'nun (insanın) önünden ve arkasından izleyenleri vardır, onu Allah'ın emriyle gözetip-korumaktadırlar. Gerçekten Allah, kendi nefis (öz)lerinde olanı değiştirip bozuncaya kadar, bir toplulukta olanı değiştirip-bozamaz. Allah bir topluluğa kötülük istedi mi, artık onu geri çevirmeye hiçbir (biçimde imkan) yoktur; onlar için O'ndan başka bir veli yoktur. (13/11)

Eğer kendisiyle dağların yürütüldüğü, yerin parçalandığı veya ölülerin konuşturulduğu bir Kur'an olsaydı (yine bu Kur'an olurdu). Hayır, emrin tümü Allah'ındır. İman edenler hâlâ anlamadılar mı ki, eğer Allah dilemiş olsaydı, insanların tümünü hidayete erdirmiş olurdu. İnkâr edenler, Allah'ın va'di gelinceye kadar, yaptıkları dolayısıyla ya başlarına çetin bir bela çatacak veya yurtlarının yakınına inecek. Şüphesiz Allah, verdiği sözden dönmez. (Veya miadını şaşırılmaz.) Andolsun, senden önceki elçilerle de alay edildi, bunun üzerine Ben de o inkâra sapanlara bir süre tanıdım, sonra onları (kısıkvırak) yakalayiverdim. İşte nasıldır sonuçlandırırma? (13/31-32)

Andolsun, senden önce de elçiler gönderdik, onlara eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmaksızın (hiç) bir elçiye herhangi bir ayeti (mucizeyi) getirmek olacak iş değildi. Her ecel (tesbit edilmiş süre) için bir kitap (yazı, hüküm, son) vardır. Allah, dilediğini ortadan kaldırır ve bırakır. Kitabın anası O'nun Katındadır. (13/38-39)

Biz kendisi için bilinen (takdir edilmiş) bir kitap olmaksızın hiç-

bir ülkeyi yıkıma uğratmadık. (15/4)

Eğer Allah, insanları zulümleri nedeniyle sorguya çekecek olsaydı, onun üstünde (yeryüzünde) canlılardan hiçbir şey bırakmazdı; ancak onları adı konulmuş bir süreye kadar ertelemektedir. Onların ecelleri gelince ne bir saat ertelenebilirler, ne de öne alınabilirler. (16/61)

Hiçbir ülke (veya şehir) olmasın ki kıyamet gününden önce Biz onu (ya) bir yıkıma uğratacağız veya onu şiddetli bir azabla azablandıracağız; bu (muhakkak) o kitapta yazılıdır. (17/58)

Hani kız kardeşin gezinip; "Onu(n bakımını) üstlenecek birini sizen haber vereyim mi?" demekteydi. Böylece, seni annene geri çevirmiş olduk ki, gözü aydın olsun ve hüzne kapılmasın. Sen bir insan öldürmüştün de, Biz seni tasadan kurtarmış ve seni 'esaslı bir denemeden geçirip-denemiştik.' Medyen halkı arasında da yıllarca kalmıştın, sonra bir kader üzerine (buraya) geldin ey Musa." (20/40)

Eğer Rabbinden geçmiş bir söz ve adı konulmuş (belirlenmiş) bir süre (ecel) olmasaydı muhakkak (yıkım azabı) kaçınılmaz olurdu. (20/129)

Ümmetlerden hiçbirini, kendisine tesbit edilmiş eceli ne öne alabilir, ne erteleyebilir. (23/43)

Görmedin mi ki Allah bulutları sürmekte sonra aralarını birleştirmekte sonra da onları üst üste yığmaktadır; böylece yağmurun bunların arasından akıp-çıktığını görürsün. Gökten içinde dolu bulunan dağlar (gibi bulutlar) indiriverir onu dilediğine isabet ettirir de dilediğinden onu çevirir; şimşeginin parıltısı neredeyse gözleri kamaştırıp götürüverecektir. (24/43)

Ve şüphesiz senin Rabbin sinelerinin gizli tuttuklarını ve açığı vurduklarını kesin olarak bilmektedir. (27/74)

Gökte ve yerde gizli olan hiçbir şey yoktur ki apaçık olan bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) olmasın. (27/75)

Azab konusunda senden acele (davranmanı) istiyorlar. Eğer adı konulmuş bir ecel (tayin edilmiş bir vakit) olmasaydı, herhalde onlara azab gelmiş olurdu. Fakat kendileri şuurunda olmadan, onlara kuşkusuz apansız geliverecektir. (29/53)

Kıyamet saatinin bilgisi, şüphesiz Allah'ın Katındadır. Yağmuru yağdırır; rahimlerde olanı bilir. Hiç kimse, yarın ne kazanacağını bilmez. Hiç kimse de, hangi yerde öleceğini bilmez. Hiç şüphesiz Allah bilendir, haberdardır. (31/34)

Gökten yere her işi O evirip düzene koyar. Sonra (işler,) sizin saymakta olduğunuz bir yıl süreli bir günde yine O'na yükselir. (32/5)

Allah'ın kendisine farz kıldığı bir şey(i yerine getirme)de peygamber üzerine hiçbir güçlük yoktur. (Bu,) Daha önce gelip geçen (ümmet)lerde Allah'ın bir sünetidir. Allah'ın emri, takdir edilmiş bir kaderdir. (33/38)

İnkâr edenler dediler ki: "Kıyamet-saati bize gelmez." De ki: "Hayır gaybı bilen Rabbime andolsun o muhakkak size gelecektir. Göklerde ve yerde zerre ağırlığına hiçbir şey O'ndan uzak (saklı) kalmaz. Bundan daha küçük olanı da daha büyük olanı da istisnasız mutlaka apaçık bir kitapta (yazılı)dır." (34/3) De ki: "Sizin için belirlenmiş bir gün vardır ki, ondan ne bir an ertelenebilirsiniz, ne de (bir an) öne alınabilirsiniz. (34/30)

Allah sizi topraktan yarattı sonra bir damla sudan. Sonra da sizi çift çift kıldı. O'nun bilgisi olmaksızın hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğuramaz da. Ömür sürene ömür verilmesi ve onun ömründen kısaltılması da mutlaka bir kitapta (yazılı)dır. Gerçekten bu Allah'a göre kolaydır. (35/11)

Eğer Allah, kazandıkları dolayısıyla insanları (azab ile) yakala-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

ıyverecek olsaydı, (yerin) sırtı üzerinde hiçbir canlıyı bırakmazdı, ancak onları, adı konulmuş bir süreye kadar ertelemektedir. Sonunda ecelleri geldiği zaman, artık şüphesiz Allah Kendi kullarını görendir. (35/45)

Andolsun Musa'ya kitabı verdik fakat onda anlaşmazlığa düşüldü. Eğer Rabbinden (daha önce) bir söz geçmiş (verilmiş) olmasaydı mutlaka aralarında hüküm verilmiş (iş bitirilmiş)ti. Gerçekten onlar bundan yana kuşku verici bir tereddüt içindedirler. (41/45)

Kıyamet-saatinin ilmi O'na döndürülür. O'nun ilmi olmaksızın, hiçbir meyve tomurcuğundan çıkmaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Onlara: "Benim ortaklarım nerede" diye sesleneceği gün, dediler ki: "Sana arzettik ki, bizden hiçbir şahid yok." (41/47)

Onlar kendilerine ilim geldikten sonra yalnızca aralarındaki 'tecavüz ve haksızlık' dolayısıyla ayrılığa düştüler. Eğer Rabbinden adı konulmuş bir ecele kadar geçmiş (verilmiş) bir söz olmasaydı muhakkak aralarında hüküm verilmiş (iş bitirilmiş)ti. Şüphesiz onların ardından Kitaba mirasçı olanlar ise her halde ona karşı kuşku verici bir tereddüt içindedirler. (42/14)

Şu halde bil; gerçekten, Allah'tan başka ilah yoktur. Hem kendi günahın, hem mü'min erkekler ve mü'min kadınlar için mağfiret dile. Allah, sizin dönüp-dolaşacağınız yeri bilir, konaklama yerinizi de. (47/19)

Hiç şüphesiz. Biz herşeyi kader ile yarattık. (54/49)

Andolsun Biz sizin benzerlerinizi yıkıma uğrattık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı? (54/51)

Onların işlemiş oldukları herşey kitaplarda (yazılı)dir. (54/52)

Küçük büyük herşey satır satır (yazılı)dir. (54/53)

Yeryüzünde olan ve sizin nefislerinizde meydana gelen herhangi bir musibet yoktur ki Biz onu yaratmadan önce bir kitapta (yazılı) olmasın. Şüphesiz bu Allah'a göre pek kolaydır. (57/22)

Eğer Allah onlara sürgünü yazmamış olsaydı muhakkak onları (yine) dünyada azablandırır. Ahirette ise onlar için ateş azabı vardır. (59/3)

Allah'ın izni olmaksızın hiçbir musibet (hiç kimseye) isabet etmez. Kim Allah'a iman ederse, onun kalbini hidayete yöneltir. Allah, herşeyi bilendir. (64/11)

Ve onu hesaba katmadığı bir yönden rızıklandırır. Kim de Allah'a tevekkül ederse O ona yeter. Elbette Allah Kendi emrini yerine getirip-gerçekleştirir. Allah herşey için bir ölçü kılmıştır. (65/3)

"Ki günahlarınızı bağışlasın ve sizi adı konulmuş bir ecele kadar ertelsesin. Elbette Allah'ın eceli geldiği zaman o ertelenmez. Bir bilmiş olsaydınız." (71/4)

De ki: "Bilmiyorum size vadedilen (kıyamet ve azab) yakın mı yoksa Rabbin onun için uzun bir süre mi koymuştur?" (72/25)

Öyle ki onların Rablerinden gelen risaleti (insanlara gönderilenleri) tebliğ ettiklerini bilsin. (Allah) onların nezdinde olanları sarıp-kuşatmış ve herşeyi sayı olarak da sayıp-tesbit etmiştir. (72/28)

KADINLAR

Ve dedik ki: "Ey Adem sen ve eşin cennette yerleş. İkiniz de ondan neresinden dilererseniz bol bol yiye; ama şu ağaca yaklaşmayın yoksa zalimlerden olursunuz." (2/35)

Sizi dayanılmaz işkencelere uğrattıklarında, Firavun ailesinin elinden kurtardığımızı hatırlayın. Onlar kadınılarınızı diri bırakıp erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbiniz-

den büyük bir imtihan vardı. (2/49)

Oruç gecesinde, kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar sizin örtüleriniz siz de onlara örtüsünüz. Allah, gerçekten sizin nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu bildi, tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdıklarını dileyin. Fecir vakti size beyaz iplik siyah iplikten ayırd edilinceye kadar yiye, için sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafta olduğunuz zamanlarda, onlara (kadınlarınıza) yaklaşmayın. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır (sakın) onlara yanaşmayın. İşte Allah, insanlara ayetlerini böylece açıklar; umulur ki sakınırlar. (2/187)

Hacc bilinen aylardır. Böylelikle kim onlarda haccı farz eder (yerine getirir)se (bilsin ki) haccda kadına yaklaşmak fıkı yapmak ve kavgaya girişmek yoktur. Siz hayır adına ne yaparsanız Allah onu bilir. Azık edin şüphesiz azığın en hayırlısı takvadır. Ey temiz akıl sahipleri, Benden korkup-sakın. (2/197)

Sana 'kadınların aybaşı halini' sorarlar. De ki: "O bir rahatsızlık (eza)dır. Aybaşı halinde kadınlardan ayrılın ve temizlenmelerine kadar onlara (cinsel anlamda) yaklaşmayın. Temizlendiklerinde Allah'ın size emrettiği yerden onlara gidin. Şüphesiz Allah, tevbe edenleri sever, temizlenenleri de sever." (2/222)

Kadınlarınız sizin tarlanızdır; tarlanıza dilediğiniz gibi varın. Kendiniz için (geleceğe hazırlık olarak güzel davranışlar) takdim edin. Allah'tan korkup-sakın ve bilin ki elbette O'na kavuşucusunuz. İman edenlere müjde ver. (2/223)

Kadınlarından uzaklaşmaya yemin edenler için dört ay bekleme süresi vardır. Eğer (bu süre içinde eşlerine) dönerlerse, şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/226)

(Yok) Eğer boşamada kararlı davranırsa (boşanırlar). Şüphesiz Allah, işitendir bilendir. (2/227)

Boşanmış kadınlar, kendi kendilerine üç 'ay hali ve temizlenme süresi' beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa Allah'ın rahimlerinde yarattığını saklamaları onlara helal olmaz. Kocaları bu süre içinde barışmak isterlerse onları geri almada (başkalarından) daha çok hak sahibidirler. Onların lehine de aleyhlerindeki maruf hakka denk bir hak vardır. Yalnız erkekler için onlar üzerinde bir derece var. Allah Aziz'dir. Hakim'dir. (2/228)

Boşanma iki defadır. (Sonra) Ya iyilikle tutmak veya güzellikle bırakmak (gerekir). Onlara (kadınları) verdiğiniz bir şeyi geri almanız size helal değildir; ancak ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkmuş olmaları (durumu başka). Eğer ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkarsanız bu durumda (kadının) fidyeye vermesinde ikisi için de günah yoktur. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır; onlara tecavüz etmeyin. Kim Allah'ın sınırlarına tecavüz ederse onlar zalimlerin ta kendileridir. (2/229)

Yine onu (kadını üçüncü defa) boşarsa (kadın) onun dışında bir başka kocayla nikahlanmadıkça ona helal olmaz. Eğer (bu koca da) onu boşarsa onlar (ilk koca ile karısı) Allah'ın sınırlarını ayakta tutacaklarını sanıyorlarsa tekrar birbirlerine dönmelerinde ikisi için günah yoktur. İşte bunlar Allah'ın sınırlarıdır; bilen bir topluluk için bunları (böyle) açıklar. (2/230)

Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini tamamlamışlarsa onları ya güzellikle tutun ya da güzellikle bırakın. Fakat haklarını ihlal edip zarar vermek için onları (yanınızda) tutmayın. Kim böyle yaparsa artık o kendi nefesine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini oyun (konusu) edinmeyin ve Allah'ın size verdiği nimeti ve size öğüt olarak indirdiği Kitabı ve hikmeti anın.

KURAN FİHRİSTİ

Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki Allah herşeyi bilendir. (2/231)

Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini de tamamlamışlarsa -birbirleriyle maruf (bilinen meşru biçimde) anlaştıkları takdirde- onlara kendilerini kocalarına nikahlamalarına engel çıkarmayın. İşte kendinize Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere bununla (böyle) öğüt verilir. Bu sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Allah bilir de siz bilmezsiniz. (2/232)

Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların (annelerin) yiyeceği giyeceği bilinen (örfe) uygun olarak çocuk kendisinin olana (babaya) aittir. Kimseye güç yetireceğinin dışında (yük ve sorumluluk) teklif edilmez. Anne, çocuğu çocuk kendisinin olan baba da çocuğu dolayısıyla zarara uğratılmasın; mirasçı üzerinde (ki sorumluluk ve görev) de bunun gibidir. Eğer (anne ve baba) aralarında rıza ile ve danışarak (çocuğu iki yıl tamamlanmadan) süten ayrımayı isterse ikisi için de bir güçlük yoktur. Ve eğer çocuklarınızı (bir süt anneye) emzirtmek isterseniz vereceğinizi örfeye uygun olarak ödedikten sonra size bir sorumluluk yoktur. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki Allah, yaptıklarınızı görür. (2/233) İcinizden ölenlerin (geride) bıraktığı eşler, kendi kendilerine dört ay on (gün) beklerler. Bu bekleme süresi dolduğunda artık onların kendi haklarında maruf (meşru) bir şekilde yaptıklarından dolayı size sorumluluk yoktur. Allah işlediklerinizden haberi olandır. (2/234)

(iddeti bekleyen) Kadınları nikahlamak istediğinizi (onlara) sezdirmenizde ya da böyle bir isteği gönülünüzde saklamazsanız sizin için bir sakınca yoktur. Gerçekte Allah sizin onları (kalbinizden geçirip) anacağınızı bilir. Sakın bilinen (meşru) sözler dışında onlarla gizlice vaadleşmeyin; bekleme süresi tamamlanmaya kadar nikah bağını bağlamaya kesin karar vermeyin. Ve bilin ki elbette Allah kalbinizden geçeni bilmektedir. Artık ondan kaçının. Ve bilin ki şüphesiz Allah bağışlayandır (kulları) yumuşak davranandır. (2/235)

Kendilerine el sürmediğiniz, mehirlerini tesbit etmediğiniz kadınları, boşamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Onları yararlandırın, zengin olan kendi gücü darda olan da kendi gücü oranında maruf (meşru ve örfeye uygun) bir şekilde yararlandırın. (Bu) iyilik edenler üzerinde bir haktır. (2/236)

Eğer onlara mehir tesbit eder de, el sürmeden boşarsanız bu durumda -kendileri veya nikah bağı elinde olanın bağışlaması hariç- tesbit ettiğiniz (mehir)in yarısı onlarındır. Sizin (tümünü veya fazlasını) bağışlamanız takvaya daha yakındır. Aranızdaki üstünlüğü (derece farkını) unutmayın. Şüphesiz Allah, yapmaktaki olduğunuzu görür. (2/237)

İcinizde ölüp de (geride) eşler bırakanlar (evlerinden) çıkarılmaksızın bir yıla kadar yararlanmaları için eşlerine vasiyet (bıraksınlar). Ama onlar, (kendiliklerinden) çıkarlarsa artık onların maruf (meşru) olarak kendileri için yaptıklarından dolayı size sorumluluk yoktur. Allah, güçlü ve üstün olandır. Hüküm ve hikmet sahibidir. (2/240)

(Kocası tarafından) Boşanan (kadın)ların maruf (meşru) bir tarzda yararlanma (ve geçim payı)ları vardır. Bu sakınanlar üzerinde bir hak (borç) tir. (2/241)

Hani İmran'ın karısı: "Rabbim karnımda olanı 'her türlü bağımlılıktan özgürlüğe kavuşturulmuş olarak' Sana adadım benden kabul et. Şüphesiz işiten bilen Sensin Sen" demişti. (3/35)

Fakat onu doğurduğunda -Allah onun ne doğurduğunu daha iyi bilirken- dedi ki: "Rabbim doğrusu bir kız (çocuğu) doğurdum.

Erkek ise, kız gibi değildir. Ona Meryem adını koydum. Ben onu ve soyunu o taşta tutulmuş (kovulmuş) şeytandan Sana sığındırırım." (3/36)

Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir kabulle kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriyâ'yı ondan sorumlu kıldı. Zekeriyâ, her ne zaman mihraba geldiyse yanında bir yiyecek buldu: "Meryem bu sana nereden geldi?" deyince "Bu Allah Katındandır. Şüphesiz Allah dilediğine hesapsız rızık verir" dedi. (3/37)

Hani meleklar: "Meryem şüphesiz Allah, seni seçti, seni arındırdı ve alemilerin kadınlarına üstün kıldı" demişti. (3/42)

Meryem Rabbine gönülden itaatte bulun secde et ve rüku edenlerle birlikte rüku et. (3/43)

Bunlar gayb haberlerindedir; bunları sana vahy ediyoruz. Onlardan hangisi Meryem'i sorumluluğuna alacak diye kalemlerile kur'a atarlarken sen yanlarında değildin; çekişirlerken de yanlarında değildin. (3/44)

"Rabbim bana bir beşer dokunmamışken nasıl bir çocuğum olabilir?" dedi. (Fakat) Allah neyi dilerse yaratır. Bir işin olmasına karar verirse yalnızca ona "ol" der o da hemen olur. (3/47) Artık sana gelen bunca ilimden sonra onun hakkında seninle 'çekişip-tartışmalara girişirlerse' de ki: "Gelin oğullarımızı ve oğullarımızı kadınlarımız ve kadınlarımızı kendimizi ve kendimizi çağıralım; sonra karşılıklı lanetleşelim de Allah'ın lanetini yalan söyleyenlerin üstüne kılalım." (3/61)

Ey insanlar sizi tek bir nefisten yaratan ondan eşini yaratan ve her ikisinden birçok erkek ve kadın türetip-yayan Rabbinizden korkup-sakının. Ve (yine) kendisiyle birbirinizle dilekleştüğünüz Allah'tan ve akrabalık (bağlarını koparmak)tan sakının. Şüphesiz Allah sizin üzerinizde gözeticidir. (4/1)

Eğer yetim (kız)lar konusunda adaleti yerine getiremeyeceğinizden korkarsanız bu durumda (onlarla değil) size helal olan (başka) kadınlardan ikişer üçer dörder olmak üzere nikahlayın. Şayet adaleti sağlayamayacağınızdan korkarsanız o zaman bir (eş) ya da sağ ellerinizin malik olduğu (cariye) ile (yetinin). Bu sapmamanıza daha yakındır. (4/3)

Kadınlara mehirlerini gönülden isteyerek (ve bir hak olarak) verin fakat onlar gönül hoşluğuyla size ondan bir şeyi bağışlarsa onu da afiyetle, iç huzuruyla yiyin. (4/4)

Anne ve baba ile akrabaların bıraktıklarından erkekler için bir pay vardır; anne ve baba ile akrabaların bıraktıklarından kadınlar için de bir pay vardır. Bunun azından ve çoğundan farz kılınmış bir pay vardır. (4/7)

Çocuklarınız konusunda Allah erkeğe iki dişinin hissesi kadar tavsiye eder. Eğer onlar ikiden çok kadın ise (ölünün) geride bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Kadın (veya kız) bir tek ise bu durumda yarısı onunundur. (Ölenin) Bir çocuğu varsa geriye bıraktığından anne ve babadan her biri için altıda bir çocuğu olmayıp da anne ve baba ona mirasçı ise bu durumda annesi için üçte bir vardır. Onun kardeşleri varsa o zaman annesi için altıda bir'dir. (Ancak bu hükümler ölenin) Ettiği vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Babalarının, oğullarınız siz onların hangilerinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. (Bunlar) Allah'tan bir farzdır. Şüphesiz Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/11)

Eşlerinizin eğer çocukları yoksa geride bıraktıklarının yarısı sizindir. Şayet çocukları varsa -onunla yapacakları vasiyetten ya da (ayıracakları) borçtan sonra- bu durumda bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Sizin çocuğunuz yoksa geriye bıraktıklarınız

Harun Yahya (Adnan Oktar)

dan dörtte biri onların (kadınlarınızın)dır. Eğer sizin çocuğunuz varsa geriye bıraktıklarınızdan sekizde biri onların (kadınlarınızın)dır. (Yine bu hükümler) Edeceğiniz vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Mirası aranan erkek ya da kadın çocuğu ve babası olmayan bir kimse olup erkek veya kız kardeşi bulunursa onlardan her biri için altıda bir vardır. Eğer bundan fazla iseler bu durumda -kendisiyle yapılan vasiyette ya da (varsa) borçtan sonra- üçte bir'de -zarara uğratılmaksızın onlara ortaklırlar. (Bu size) Allah'tan bir vasiyettir Allah, bilendir (kullara) yumuşak olandır. (4/12)

Kadınlarınızdan fuhuş yapanların aleyhinde olmak üzere içinizden dört şahid tutun. Eğer şahadet ederlerse, onları ölüm alıp götürünceye veya Allah onlara bir yol kılıncaya kadar evlerde alıkoynun. (4/15)

Ey iman edenler, kadınlara zorla mirasçı olmaya kalkışmanız helal değildir. Apaçık olan 'çirkin bir hayasızlık' yapmadıkları sürece onlara verdiklerinizin bir kısmını gidermeniz (kendinize almanız) için onlara baskı yapmanız da (helal değildir.) Onlarla güzellikle geçinin. Şayet onlardan hoşlanmadınızsa belki bir şey hoşunuza gitmeye ama Allah onda çok hayır kılar. (4/19) Bir eşi bırakıp yerine bir başka eşi almak isterseniz, onlardan birine (öncekine) yüklerle (mal ve para) vermişseniz bile ondan hiçbir şey almayın. Ona iftira ederek ve apaçık bir günaha girerek verdiğinizizi alacak mısınız? (4/20)

Onu nasıl alırsınız ki birbirinize katılmış (birleşerek içi-dışı olmuş)tuñuz. Onlar sizden kesin bir güvence (kuvvetli bir ahid) de almışlardı. (4/21)

Kadınlardan, babalarınızın nikahladıklarını nikahlamayın. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Çünkü bu 'çirkin bir hayasızlık' ve 'öfke duyulan bir iğrençliktir.' Ne kötü bir yoldu o!... (4/22) Sizlere anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri ve kendileriyle (gerdeğe) girdiğiniz kadınlarınızdan olup koruyuculuğunuz altında bulunan üvey kızlarınız -onlarla gerdeğe girmemişseniz size bir sakınca yoktur- sizin sülbünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi bir araya getirdiğiniz (evlilik) haram kılındı. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/23)

Sağ ellerinizin malik olduğu (cariyeler) dışındaki kadınlardan 'evli ve özgür' olanlarla da (evlenmeniz haramdır.) Bunlar, Allah'ın üzerinize yazdığıdır. Bunların dışında kalanı iffetlerini koruyup fuhuşta bulunmak üzere mallarınıza (mehir verecek) evlenecek kadın aramanız size helal kılındı. Öyleyse, onlardan hangi şeyle (veya ne kadar) yararlandıysanız onlara ücret (mehir)lerini tesbit edildigi miktarıyla ödeyin. Miktarın tesbitinden sonra karşılıklı hoşnud olduğunuz bir şey konusunda üstünüze bir sorumluluk yoktur. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/24)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah, sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse, onları fuhuşta bulunmayan iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfe uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra fuhuş yapacak olurlarsa özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısını (nı uygulayın.) Bu sizden günaha saptaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (4/25)

Allah'ın kendisiyle kiminizi kiminize göre üstün kıldığı şeyi (malı) temenni etmeyin. Erkeklerle kazandıklarından pay (olduğu gibi) kadınlara da kazandıklarından pay vardır. Allah'tan onun fazlını (ihsanını) isteyin. Gerçekten Allah herşeyi bilendir. (4/32) Anne-babanın ve yakınların geride bıraktıklarından ve her birine mirasçılar kıldık. Yeminlerinizin (akid ile) bağladığı kimselere de kendi paylarını verin. Şüphesiz Allah herşeyi şahid olandır. (4/33)

Allah'ın bazısını bazısına üstün kılması ve onların kendi mallarından harcaması nedeniyle erkekler kadınlar üzerinde 'sorumlu gözeticidir.' Salih kadınlar gönülden (Allah'a) itaat edenler, Allah nasıl koruduysa görünmeyeni koruyanlardır. Nüşuzundan korktuğunuz kadınlara (önce) öğüt verin (sonra onları) yataklarda yalnız bırakın (bu da yetmezse hafifçe) vurun. Size itaat ederlerse aleyhlerinde bir yol aramayın. Doğrusu Allah yücedir, büyüktür. (4/34)

(Kadın ile kocanın) Aralarının açılmasından korkarsanız bu durumda erkeğin ailesinden bir hakem kadının da ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar (arayı) düzeltmek isterlerse Allah da aralarında başarı sağlar. Şüphesiz Allah, bilendir, haberdar olandır. (4/35)

Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızda ki arkadaşta, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzellikle davranın. Çünkü Allah, her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmeyiz. (4/36)

Ey iman edenler, sarhoş iken, ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da binizin ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişseniz yahud kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız bu durumda temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinizi ve ellerinize sürün. Şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/43)

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlara ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz? (4/75)

Ancak erkeklerden kadınlardan ve çocuklardan müstaz'afılar olup hiçbir çareye güç yetiremeyenler ve bir yol (çıkış) bulamayınlar başka. (4/98)

Erkek olsun kadın olsun inanmış olarak kim salih bir amelde bulunursa onlar cennete girecek ve onlar bir 'çekirdeğin sırtındaki tomurcuk kadar' bile haksızlığa uğramayacaklardır. (4/124)

Kadınlara konusunda senden fetva isterler. De ki: "Onlara ilişkin fetvayı size Allah veriyor. (Bu fetva) Kendilerine yazılan (hakları veya mirası) vermediğiniz ve kendilerini nikahlamayı istediğiniz yetim kadınlara ve zayıf çocuklar (hakkında) ile yetimlere karşı adaleti ayakta tutmanız konusunda size Kitap'ta okunmakta olanlardır. Hayır adına her ne yaparsanız şüphesiz Allah onu bilir." (4/127)

Eğer bir kadın kocasının nüşuzundan veya ondan yüz çevirip uzaklaşmasından korkarsa barış ile aralarını bulup düzeltmekte ikisi için sakınca yoktur. Barış daha hayırlıdır. Nefisler ise 'kiskançlığa ve bencil tutkulara' hazır (elverişli) kılınmıştır. Eğer iyilik yapar ve sakınırsanız şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/128)

Kadınlar arasında adaleti sağlamaya -ne kadar özen gösterse- nice de- güç yetiremezsiniz. Öyleyse büsbütün (birine) eğilim

KURAN FİHRİSTİ

(sevgi ve ilgi) gösterip de öbürünü askıdaymış gibi bırakmayın. Eğer arayı düzeltir ve sakinirsiniz şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/129)

Eğer ikisi ayrılacak olurlarsa Allah her birine 'genişlik (rızık ve ihsan) kaynaklarından' kazandırır (ihtiyaçlardan korur.) Allah (rahmetiyle) geniştir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/130) Senden fetva isterler. De ki: "Allah 'çocuksuz ve babasız olanın (kelale'nin)' mirasına ilişkin hükmü açıklar. Ölen kişinin çocuğu yok da kız kardeşi varsa geride bıraktıklarının yarısı kız kardeşinindir. Ama (ölen) kız kardeşinin çocuğu yoksa kendisi (erkek kardeşi) ona mirasçı olur. Eğer kız kardeşi iki ise geride bıraktıklarının üçte ikisi onlarındır. Ama (mirasçılar) erkekler ve kız kardeşler ise bu durumda erkek için dişinin iki payı vardır. Allah -şaşırpıp sapmayasınız diye- açıklar. Allah herşeyi bilendir." (4/76)

Hırsız erkek ve hırsız kadının (çalıp) kazandıklarına bir karşılık Allah'tan 'tekrarı önleyen kesin bir ceza' olmak üzere ellerini kesin. Allah üstün ve güçlü olanıdır hüküm ve hikmet sahibidir. (5/38)

Cinleri Allah'a ortak koştu. Oysa onları O yaratmıştır. Bir de hiçbir bilgiye dayanmaksızın O'na oğullar ve kızlar yakıştırdıydurdular. O ise nitelendiregeldikleri şeylerden yücedir uzaktır. (6/100)

Göklere ve yeri bir örnek edinmeksiz yaratandır. O'nun nasıl bir çocuğu olabilir? O'nun bir eşi (zevcesi) yoktur. O herşeyi yaratmıştır. O herşeyi bilendir. (6/101)

Bir de dediler ki: "Bu hayvanların kanlarında olan yalnızca bizim erkeklerimize aittir eşlerimize ise haramdır. Eğer o ölü doğarsa onlar da bunda ortaklırlar." Allah (bu) düzmelerinin cezasını verecektir. Şüphesiz O hüküm sahibi olanıdır bilendir. (6/139)

Gerçekten siz, kadınları bırakıp, şehvetle erkeklerle yaklaşıyorsunuz. Doğrusu siz ölçüyü aşan (azgın) bir kavimsiniz. (7/81) Firavun kavminin önde gelenleri dediler ki: "Musa ve kavmini bu toprakta (Mısır'da) bozgunculuk çıkarmaları seni ve ilahlarını terketmeleri için mi (serbest) bırakacağız?" (Firavun) Dedi ki: "Erkek çocuklarını öldüreceğiz ve kadınlarını sağ bırakacağız. Hiç şüphesiz biz onlara karşı kahir bir üstünlüğe sahibiz." (7/127)

Hani size dayanılmaz işkenceler yapan, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı öldüren Firavun ailesinden sizi kurtarmıştık. Bunda, Rabbinizden sizin için büyük bir imtihan vardı. (7/141)

O, sizi tek bir nefisten yarattı ve kendisiyle durulup-yatışması için ondan eşini var etti. Onu (eşini) örtüp-bürüyünce o da bir yük yüklendi de bununla (bir süre) gezindi. Nitekim ağırlaşınca ikisi Rableri olan Allah'a dua ettiler: "Eğer bize salih (bir çocuk) verirken andolsun şükredenlerden olacağız." (7/189)

De ki: "Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, az kâr getireceğinden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler, sizlere Allah'tan Onun Resûlü'nden ve O'nun yolunda cehd etmekten daha sevimli ise artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah fasıklar topluluğuna hidayet vermez." (9/24)

Münafik erkekler ve münafik kadınlar bazısı bazısındanandır; kötülüğü emrederler iyilikten alıkoyarlar ellerini sınımsız tutarlar. Onlar Allah'ın unuttular; O da onları unuttu. Şüphesiz münafıklar fıska sapanlardır. (9/67)

Allah erkek münafıklara da kadın münafıklara da ve (bütün) ka-

firilere içinde ebedi kalmak üzere cehennem ateşini vadetti. Bu onlara yeter. Allah onları lanetlemiştir ve onlar için süreklî bir azab vardır. (9/68)

Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder kötülükten sakındırır (namazı dosdoğru kılarlar zekatı verirler ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz Allah üstün ve güçlüdür hüküm ve hikmet sahibidir. (9/71)

Allah mü'min erkeklerle ve mü'min kadınlara içinde ebedi kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vaatlemiştir. Allah'tan olan hoşnutsuluk ise en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (9/72)

Karısı ayaktaydı bunun üzerine güldü. Biz ona İshak'ı, İshak'ın arkasından da Yakub'u müjdeledik. (11/71)

"Vay bana" dedi (kadın). "Ben kocamış bir kadın iken ve şu kocam da bir ihtiyar iken doğuracak mıyım? Gerçekten bu şaşırtıcı bir şey!." (11/72)

Onu satın alan bir Mısırlı (aziz) karısına: "Onun yerini üstün tut (ona güzel bak) umulur ki bize bir yarar dokunur ya da onu evlat ediniriz" dedi. Böylelikle Biz Yusuf'u yeryüzünde (Mısır'da) yerleşik kıldık. Ona sözlerin yorumundan (olan bir bilgiyi) öğrettik. Allah, emrinde galib olanıdır ancak insanların çoğu bilmezler. (12/21)

Evinde kalmakta olduğu kadın ondan murad almak istedi ve kapıları sınımsız kapatarak: "İstelerim senin içindir gelsene" dedi. (Yusuf) Dedi ki: "Allah'a sığınırım. Çünkü o benim efendimdir yerimi güzel tutmuştur. Gerçek şu ki, zalimler kurtuluşa ermez." (12/23)

Andolsun kadın, onu arzulamıştı -eğer Rabbinin (zinayı yasaklayan) kesin kanıt (burhan)ını görmeseydi- o da (Yusuf da) onu arzulamıştı. Böylelikle Biz ondan kötülüğü ve fuhşu geri çevirmek için (ona delil gönderdik). Çünkü o muhlis kullarımızdandı. (12/24)

Kapıya doğru ikisi de koştu. Kadın, onun gömleğini arkadan çekip yırttı. (Tam) Kapının yanında kadının efendisiyle karşılaştılar. Kadın dedi ki: "Ailene kötülük isteyen zindana atılmaktan veya acı bir azabtan başka cezası ne olabilir?" (12/25)

(Yusuf) Dedi ki: "Onun kendisi benden murad almak istedi." Kadının yakınlarından bir şahid şahitlik etti: "Eğer onun gömleği ön taraftan yırtılmışsa bu durumda kadın doğruyu söylemiştir kendisi ise yalan söyleyenlerdendir. (12/26)

"Yok eğer onun gömleği arkadan çekilip-yırtılmışsa bu durumda kadın yalan söylemiştir ve kendisi doğruyu söyleyenlerdendir." (12/27)

Onun gömleğinin arkadan çekilip-yırtıldığını gördüğü zaman (kocası): "Doğrusu bu sizin düzeninizden (biri)dir. Gerçekten sizin düzeniniz büyüktür" dedi. (12/28)

"Yusuf sen bundan yüz çevir. Sen de (kadın) günahın dolayısıyla bağışlanma dile. Doğrusu sen günahkârlardan oldun." (12/29)

Şehirde (birtakım) kadınlar: "Aziz (Vezer)'in karısı kendi uşağının nefisinden murad almak istiyormuş. Öyle ki sevgi onun bağırına sinmiş. Biz doğrusu onu açıkça bir sapıklık içinde görüyoruz." dedi. (12/30)

(Kadın) Onların düzenlerini iştince onlara (bir davetçi) yolladı oturup dayanacakları yerler hazırladı ve her birinin eline (önlendeki meyveleri soymaları için) bıçak verdi. (Yusuf'a da): "Çık onlara (görün) dedi. Böylece onlar onu (olağanüstü güzellikte) görünce (insanüstü bir varlıkmiş gibi gözlerinde) büyüttüler

Harun Yahya (Adnan Oktar)

(şaşkınlıklarından) ellerini kestiler ve: "Allah'ı tenzih ederiz; bu bir beşer değildir. Bu ancak üstün bir melektir" dediler. (12/31) Kadın dedi ki: "Beni kendisiyle kınadığının işte budur. Andolsun onun nefisinden ben murad istedim o ise (kendini) korudu. Ve andolsun eğer o kendisine emrettiğini yapmayacak olursa mutlaka zindana atılacak ve elbette küçük düşürülenlerden olacak." (12/32)

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandı. Dedi ki: "Ey Babam bu daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbim onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra (O) gölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rabbim dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bilen hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (12/100)

Allah her şeyin neyi yüklediğini (neye hamile kaldığını) ve döl yataklarının neyi eksiltip neyi eklediğini bilir. O'nun Katında her şey bir miktar (ölçü) ileler. (13/8)

Onlar Adn cennetlerine girerler. Babalarından eşlerinden ve soylarından 'salih davranışlarda' bulunanlar da (Adn cennetlerine girer). Melekler onlara her bir kapıdan girip (şöyle derler): (13/23)

Andolsun senden önce de elçiler gönderdik onlara eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmaksızın (hiç) bir elçiye herhangi bir ayeti (mucizeyi) getirmek olacak iş değildir. Her ecel (tesbit edilmiş süre) için bir kitap (yazı hüküm son) vardır. (13/38)

Hani Musa kavmine şöyle demişti: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani O sizi Firavun ailesinden kurtarmıştı onlar sizi en dayanılmaz işkencelere uğrattıyı kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir sınav vardır." (14/6)

Dedi ki: "Eğer yapmak-istiyorsanız işte bunlar benim kızlarım." (15/71)

Ve Allah'a kızlar isnad ediyorlar (haşa) O yücedir. Hoşlandıkları (erkek çocuklar) da kendilerininindir. (16/57)

Onlardan birine kız (çocuk) müjdelendiği zaman içi öfkeyle-taşarak yüzü simsiyah kesilir. (16/58)

Allah, size kendi nefislerinizden eşler yarattı ve size eşlerinizden çocuklar ve torunlar yarattı ve sizi güzel şeylerden rızıklandırdı. Şimdi onlar, batla mı inanıyorlar ve Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar? (16/72)

Allah, sizi annelerinizin karından hiçbir şey bilmezken çıkardı ve umulur ki şükredersiniz diye işitme görme (duyularını) ve gö-nüller verdi. (16/78)

Erkek olsun kadın olsun bir mü'min olarak kim salih bir amelde bulunursa hiç şüphesiz Biz onu güzel bir hayatla yaşatırız ve onların karşılığını yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz. (16/97)

Rabbim O'ndan başkasına kulluk etmemenizi ve anne-babaya iyilikle-davranmayı emretti. Şayet onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlılığa ulaşırsa onlara: "Öi" bile deme ve onları azarlama; onlara güzel söz söyle. (17/23)

"Doğrusu ben, arkamdan gelecek yakınlarım adına korkuya kapıldım, benim karım da bir kısır (kadın)dır. Artık bana Kendi Katından bir yardımcı armağan et." (19/5)

Ana ve babasına itaatkardı ve isyan eden bir zorba değildi. (19/14)

Kitap'ta Meryem'i de zikret. Hani o ailesinden kopup doğu tarafında bir yere çekilmişti. (19/16)

Sonra onlardan yana (kendini gizleyen) bir perde çekmişti. Böy-

lece ona ruhumuz (Cibril'i) göndermiştik o da düzgün bir beşer kılığında görünmüştü. (19/17)

Demişti ki: "Gerçekten ben senden Rahman'a sığınırım. Eğer takva sahibiyisen (bana yaklaşma)." (19/18)

Demişti ki: "Ben yalnızca Rabbinden (gelen) bir elçiyim; sana tertemiz bir erkek çocuk armağan etmek için (buradayım)." (19/19)

O: "Benim nasıl bir erkek çocuğum olabilir? Bana hiçbir beşer dokunmamışken ve ben azgın utanmaz (bir kadın) değilken" dedi. (19/20)

"İşte böyle" dedi. Rabbin dedi ki: "Bu benim için kolaydır. Onu insanlara bir ayet ve Bizden bir rahmet kılınak için (bu çocuk olacaktır)." Ve iş de olup bitmişti. (19/21)

Böylelikle ona gebe kaldı sonra onunla ıssız bir yere çekildi. (19/22)

Derken doğum sancısı onu bir hurma dalına sürükledi. Dedi ki: "Keşke bundan önce ölseydim de hafızalardan silinip unutulmuşseydim." (19/23)

Böylece onu taşıyarak kavmine geldi. Dediler ki: "Ey Meryem sen gerçekten şaşırtıcı bir şey yaptın." (19/27)

"Ey Harun'un kız kardeşi senin baban kötü bir kişi değildi ve annen de azgın utanmaz (bir kadın) değildi." (19/28)

Bunun üzerine ona (çocuğa) işaret etti. Dediler ki: "Henüz beşikte olan bir çocukla biz nasıl konuşabiliriz?" (19/29)

Hani kız kardeşin gezinip; "Onu(n bakımnı) üstlenecek birini size haber vereyim mi?" demekteydi. Böylece seni annene geri çevirmiş olduk ki gözü aydın olsun ve hüzne kapılmasın. Sen bir insan öldürmüştün de Biz seni tasadan kurtarmış ve seni 'esaslı bir denemeden geçirip-denemiştik'. Medyen halkı arasında da yıllarca kalmıştın sonra bir kader üzerine (buraya) geldin ey Musa. (20/40)

Bunun üzerine dedik ki: "Ey Adem, bu gerçekten sana ve eşine düşmandır; sakın sizi cennetten sürüp çıkarmasını sonra mut-suz olursun." (20/117)

Böylece ikisi, ondan yediler, hemen ardından ayıp yerleri kendilerine açılverdi, üzerlerini cennet yapıklarından yamayıp-örtmeye başladılar. Adem Rabbine karşı gelmiş oldu da şaşı-ırıp-kaldı. (20/121)

İrzini koruyan (Meryem); Biz ona Kendi ruhumuzdan üfledik, onu ve çocuğunu insanlığa bir ayet kıldık. (21/91)

Biz Meryem'in oğlunu ve annesini bir ayet kıldık ve ikisini barın-maya elverişli ve akar suyu olan bir tepede yerleştirdik. (23/50)

Zina eden kadın ve zina eden erkeğin her birine yüzer değnek (celde) vurun. Eğer Allah'ın ve ahiret gününe iman ediyorsanız onlara Allah'ın dinini uygulaması konusunda sizi bir acıma tut-masın; onlara uygulanan cezaya mü'minlerden bir grup da şa-hit bulunsun. (24/2)

Zina eden erkek, zina eden ya da müşrik olan bir kadından baş-kasını nikahlayamaz; zina eden kadını da zina eden ya da müş-rik olan bir erkekten başkası nikahlayamaz. Bu mü'minlere har-am kılınmıştır. (24/3)

Korunan (iffetli) kadınlara (zina suçu) atan sonra dört şahid getirmeyenlere de seksen değnek vurun ve onların şahidliklerini ebedi olarak kabul etmeyin. Onlar fasık olanlardır. (24/4)

Kendi eşlerine (zina suçu) atan ve kendileri dışında şahidler bulunmayanlar ise onlardan da her birinin şahidliği Allah adına dört (kere yemin) ile kendisinin hiç şüphesiz doğru söyleyenler-den olduğuna şahidlik etmektedir. (24/6)

Beşinci (yemini) ise eğer yalan söyleyenlerdense Allah'ın lane-

KURAN FİHRİSTİ

tinin muhakkak kendi üzerinde olması(nı kabul etmesi)dir. (24/7)

Onun (kadının) da dört kere Allah adına (yeminle) onun (kocasının) hiç şüphesiz yalan söyleyenlerden olduğuna şahidlik etmesi kendisinden cezayı uzaklaştırır. (24/8)

Beşinci (yemini) ise eğer o (kocası) doğru söylüyor ise Allah'ın gazabının muhakkak kendi üzerinde olması(nı kabul etmesi)dir. (24/9)

Kötü kadınlar, kötü erkekler; kötü erkekler kötü kadınlara; iyi ve temiz erkekler iyi ve temiz kadınlara (yaraşır). Bunlar onların demekte olduklarından uzaktırlar. Bunlar için bir bağışlanma ve kerim (üstün) bir rızık vardır. (24/26)

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırırsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

İçinizde evli olmayanları, kölelerinize ve cariyelerinizezdin salih olanları evlendirin. Eğer fakir iseler, Allah, Kendi fazlından onları zengin eder. Allah geniş (nimet sahibi)dir, bilendir. (24/32)

Nikah (imkanı) bulamayanlar, Allah, onları Kendi fazlından zenginleştirinceye kadar iffetli davranırsınlar. Sağ ellerinizin malik olduğu (köle ve cariyelerden) mükatebe isteyenlere -eğer onlarda bir hayır görüyorsanız- mükatebe yapın. Ve Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Dünya hayatının geçici metaini elde etmek için -ırzlarını korumak istiyorlarsa- cariyelerinizi fuşşa zorlamayın. Kim onları (fuşşa) zorlarsa şüphesiz onların (fuşşa) zorlanmalarından sonra Allah (onları) bağışlayandır, esirgeyendir. (24/33)

Kadınlardan evliliği ummayıp da oturmakta olanlar süslerini açığa vurmaksızın (dış) elbiselerini çıkarmalarında kendileri için bir sakınca yoktur. Yine de iffetli davranmaları kendileri için daha hayırlıdır. Allah işitendir, bilendir. (24/60)

Ve onlar: "Rabbimiz, bize eşlerimizden ve soyumuzdan gözün aydınlığı olacak (çocuklar) armağan et ve bizi takva sahiplerine önder kil" diyenlerdir. (25/74)

Rabbimizin sizler için yaratmış bulunduğu eşlerinizi bırakıyorsunuz. Hayır, siz sınırı çiğneyen bir kavimsiniz. (26/166)

Yalnızca geri kalanlar içinde bir kocakarı hariç. (26/171)

Dedi ki: "Ey önde gelenler bu işimde bana görüş belirtin siz (herşeye) şahidlik etmedikçe ben hiçbir işte kesin (karar veren bir) değilim." (27/32)

Böylece (Belkıs) geldiği zaman ona: "Senin tahtın böyle mi?" denildi. Dedi ki: "Tıpkı kendisi. Bize ondan önce ilim verilmişti ve biz Müslüman olmuştuk." (27/42)

Ona: "Köşke gir" denildi. Onu görünce derin bir su sandı ve (eteğini çekerek) ayaklarını açtı. (Süleyman:) Dedi ki: "Gerçekte bu saydam camdan olma düzeltilmiş bir köşk-zemindir." Dedi ki: "Rabbim gerçekten ben kendime zulmettim; (artık) ben

Süleyman'la birlikte alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum." (27/44)

"Siz gerçekten kadınları bırakıp şehvetle erkeklerle mi yaklaşıyorsunuz? Hayır siz (yaptığı şeyi) bilmeyen bir kavimsiniz." (27/55)

Biz de onu ve ailesini kurtardık yalnızca karısı hariç; onu geride (azab içinde kalanlar arasında) takdir ettik. (27/57)

Musa'nın annesine: "Onu emzir şayet onun için korkacak olursan onu suya bırak korkma ve üzülmeye; çünkü onu Biz sana tekrar geri vereceğiz ve onu gönderilen (elçilerden) kılacağıız" diye vahyettik (bildirdik). (28/7)

Firavun'un karısı dedi ki: "Benim için de senin için de bir göz bebeği; onu öldürmeyin; umulur ki bize yararı dokunur veya onu evlat ediniriz." Oysa onlar (başlarına geleceklerin) şuurunda değillerdi. (28/9)

Musa'nın annesi ise yüreği boşluk içinde sabahladı. Eğer mü'minlerden olması için kalbi üzerinde (sabrı ve dayanıklılığı) pekiştirmemiş olsaydı neredeyse onu(n durumunu) açığa vuracaktı. (28/10)

Ve onun kız kardeşine: "Onu izle" dedi. Böylece o da kendileri farkında değilken onu uzaktan gözetledi. (28/11)

Biz daha önce ona süt analarını haram etmiştik. (Kız kardeşi:)

"Ben sizin adınıza onun bakımını üstlenecek ve ona öğüt verecek (veya eğitecek) bir aileyi size bildireyim mi?" dedi. (28/12)

Böylelikle gözünün aydın olması üzülmemesi ve gerçekten Allah'ın va'dinin hak olduğunu bilmesi için onu annesine geri vermiş olduk. Ancak onların çoğu bilmezler. (28/13)

Biz insana anne ve babasına (karşı) güzelliği (ilke edinmesini) tavsiye ettik. Eğer onlar hakkında bilgin olmayan şeyle bana ortak koşman için sana karşı çaba harcayacak olurlarsa bu durumda onlara itaat etme. Dönüşünüz banadır. Artık yaptıklarınızı size haber vereceğim. (29/8)

Biz insana anne ve babasını (onlara iyilikle davranmayı) tavsiye ettik. Annesi onu zorluk üstüne zorlukla (karnında) taşımıştır. Onun (sütten) ayrılması iki yıl içindedir. "Hem Bana hem anne ve babana şükret dönüş yalnız Banadır." (31/14)

Bununla birlikte onların ikisi (annen ve baban) hakkında bir bilgin olmayan şeyi bana şirk koşman için sana karşı çaba harcayacak olurlarsa bu durumda onlara itaat etme ve dünya (hayatın) da onlara iyilikle (ma'ruf üzere) sahiplen (onlarla geçin) ve bana "gönülden-katıksız olarak yönelenin" yoluna tabi ol. Sonra dönüşünüz yalnızca banadır böylece ben de size yaptıklarınızı haber vereceğim. (31/15)

Allah, bir adamın kendisi (gögüs) boşluğu içinde iki kalp kılmadı ve kendilerini annelerine benzeterek yemin konusu yaptığınızı (zıharda bulunduğunuz) eşlerinizi sizin anneleriniz yapmadı evlatlıklarınızı da sizin (öz) çocuklarınız saymadı. Bu sizin (yalnızca) ağzınızla söylemenizdir. Allah ise hakkı söyler ve (doğru olan) yola yöneltip-iletir. (33/4)

Peygamber, mü'minler için kendi nefislerinden daha evladır ve onun zevceleri de onların anneleridir. Rahim sahipleri (akrabalar) de Allah'ın Kitabında birbirlerine öteki mü'minlerden ve muhacirlerden daha yakındır. Ancak dostlarınıza maruf üzere yapacaklarınız başka; bunlar Kitapta yazılmış bulunmaktadır. (33/6)

"Eğer siz, Allah'ı Resülünü ve ahiret yurdunu istiyorsanız artık hiç şüphesiz Allah içinizden güzellikte bulunanlar için büyük bir ecir hazırlamıştır." (33/29)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Ey peygamberin kadınları, sizden kim açık bir çirkin-utanmazlıkta bulunursa onun azabı iki kat olarak artırılır. Bu da Allah'a göre pek kolaydır. (33/30)

Ama sizden kim Allah'a ve Resûlü'ne gönülden -itaat eder ve salih bir amelde bulunursa ona ecirini iki kat veririz. Ve Biz ona üstün bir rızık da hazırlamışızdır. (33/31)

Ey peygamberin kadınları, siz kadınlardan herhangi biri (gibi) değilsiniz; eğer sakınıyorsanız artık sözü çekicilikle söylemeyin ki sonra kalbinde hastalık bulunan kimse tamah eder. Sözü maruf bir tarzda söyleyin. (33/32)

Evlerinizde vakarla-oturun, (evlerinizi karargah edin) ilk cahiliye (kadınları)nın süslerini açığa vurması gibi siz de süslerinizi açığa vurmayın; namazı dosdoğru kılın, zekatı verin Allah'a ve elçisine itaat edin. Ey Ehl-i Beyt gerçekten Allah sizden kiri (günah ve çirkinliği) gidermek ve sizi tertemiz kılmak ister. (33/33) Evlerinizde okunmakta olan Allah'ın ayetlerini ve hikmeti hatırlayın. Şüphesiz Allah latiftir, haberdar olandır. (33/34)

Şüphesiz Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar mü'min erkekler ve mü'min kadınlar gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar, sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, saygıyla (Allah'tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar ızzatlarını koruyan erkekler ve (ızzatlarını) koruyan kadınlar, Allah'ı çokça zikreden erkekler ve (Allah'ı çokça) zikreden kadınlar; (işte) bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (33/35)

Allah ve Resûlü bir işe hükmettiği zaman, mü'min bir erkek ve mü'min bir kadın için o işte kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Kim Allah'a ve Resûlü'ne isyan ederse artık gerçekten o apaçık bir sapıklıkla sapmıştır. (33/36)

Hani sen, Allah'ın kendisine nimet verdiği ve senin de kendisine nimet verdiği kişiye: "Eşini yanında tut ve Allah'tan sakın" diyordun; insanlardan çekinerek Allah'ın açığa vuracağı şeyi kendi nefisinde saklı tutuyordun; oysa Allah Kendisinden çekimene çok daha layıktı. Artık Zeyd'ondan ilişkisini kesince Biz onu seninle evlendirdik; ki böylelikle evlatlıklarının kendilerinden ilişkilerini kestikleri (kadınları boşadıkları) zaman onlarla evlenme konusunda mü'minler üzerine bir güçlük olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir. (33/37)

Ey iman edenler, mü'min kadınları nikahlayıp sonra onlara dokunmadan boşarsanız bu durumda sizin için üzerlerine sayacağıңыз bir iddet yoktur. Artık (hemen) onları yararlandırın (onlara yatacağınız bir miktar verin) ve güzel bir salma tarzıyla onları salverin. (33/49)

Ey Peygamber, gerçekten Biz sana ücretlerini (mehirlerini) verdiği eşlerini ve Allah'ın sana ganimet olarak verdikleri (savaş esirleri)nden sağ elinin malik olduğu (cariyeler) ile seninle birlikte hicret eden amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kızlarını ve teyzenin kızlarını helal kıldık; bir de kendisini peygambere hibe eden ve peygamberin kendisini almak istediği mü'min bir kadını da -mü'minler için olmaksızın yalnızca sana has olmak üzere- (senin için helal kıldık). Biz kendi eşleri ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) konusunda onlar (mü'minler) üzerine neyi farz kıldığımızı bildik (size bildirdik). Böylelikle sizin için hiçbir güçlük olmasın. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/50)

Onlardan dilediğini geri bırakır, dilediğini de yanına alıp-barın-

dırabilirsin; ayrılıklarından istek duyduklarına (dönmede) senin için bir sakınca yoktur. Onların gözlerinin aydınlanıp hüzne kapılmamalarına ve kendilerine verdikleriyle hepsinin hoşnut olmalarına en yakın (en uygun) olan budur. Allah kalplerinizde olanı bilir. Allah bilendir, halimdir. (33/51)

Bundan sonra (başka) kadınlar ve bunları başka eşlerle değiştirmek -güzellikleri senin hoşuna gitse bile- sana helal olmaz; ancak sağ elinin malik olduğu (cariyeler) başka. Allah herşeyi gözetleyip denetleyendir. (33/52)

Onlar için babaları, oğulları, kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kadınları ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) hakkında bir sakınca yoktur. (Ey Müslüman kadınlar) Allah'tan sakının. Şüphesiz Allah, herşeye şahid olandır. (33/55)

Mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara irtikab etmedikleri (bir suç) sebebiyle eziyet edenler ise gerçekten bir iftira ve açık bir günah yüklenmişlerdir. (33/58)

Ey Peygamber, eşlerine, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına dış elbiselerinden (cılbalırlarından) üstlerine giymelerini söyle; onların (özgür ve iffetli) tanınması ve eziyet görmemeleri için en uygun olan budur. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/59)

Şundan ki: Allah, münafık erkekleri ve münafık kadınları müşrik erkekleri ve müşrik kadınları azablandıracak; mü'min erkeklerin ve mü'min kadınların tevbesini kabul edecektir. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/73)

Allah, sizi toprakları yarattı sonra bir damla sudan. Sonra da sizi çift çift kıldı. O'nun bilgisi olmaksızın hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Ömür sürene ömür verilmesi ve onun ömründen kısaltılması da mutlaka bir kitapta (yazılı)dır. Gerçekten bu Allah'a göre kolaydır. (35/11)

Kendileri ve eşleri gölgeliklerde tahtlar üzerinde yastanmışlardır. (36/56)

Ve yarılarında bakışlarını yalnızca eşlerine çevirmiş, iri gözlü kadınlar vardır. (37/48)

Sanki onlar saklı bir yumurta gibi (çarpıcı ve pürüzsüz). (37/49)

Geride bırakılan arasında bir yaşlı kadın dışında. (37/135)

Şimdi sen onlara sor: -Kızlar senin Rabbinin erkek çocuklar onların mı? (37/149)

(Allah) Kızları erkek çocuklara tercih mi etmiş? (37/153)

Sizi tek bir nefisten yarattı sonra ondan kendi eşini var etti ve sizin için davarlardan sekiz çift indirdi. Sizi annelerinizin karınlarında üç karanlık içinde bir yaratılıştan sonra (bir başka) yaratılışa (dönüştürüp) yaratmaktadır. İşte Rabbiniz olan Allah budur, mülk O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur. Buna rağmen nasıl çevriliyorsunuz? (39/6)

Rabbimiz onları Adn cennetlerine sok ki onlara (bunu) va'dettin; babalarından eşlerinden ve soylarından salih olanları da. Gerçekten Sen üstün ve güçlü olansın, hüküm ve hikmet sahibisin. (40/8)

Böylece o Katımızdan kendilerine bir hak ile geldiği zaman dediler ki: "Onunla birlikte, iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün; kadınlarını ise sağ bırakın." Ancak kafirlerin hileli-düzeni boşa çıkmakta olan başkası değildir. (40/25)

Yoksa O, yarattıklarından kızları (kendine) edindi ve erkekleri size mi ayırdı? (43/16)

Oysa onlardan biri O Rahman için verdiği örnek ile (kız çocuğunun doğumuyla) müjdelendiği zaman yüzü simsiyah kesilmiş olarak kahtından yutkundukça yutkunur. (43/17)

KURAN FİHRİSTİ

Onlar, sūs içinde büyütlüp de mücadelede açık olmayan (kızlar) mı (Allah'a yakıştırıyorlar)? (43/18)

Biz insana 'anne ve babasına' iyilikle davranmasını tavsiye ettik. Annesi onu güçlkle taşıdı ve onu güçlkle doğurdu. Onun (hamilelikte) taşınması ve süttten kesilmesi otuz aydır. Nihayet güçlü (erginlik) çağına erip kırk yıl (yaşın) a ulaşınca dedi ki: "Rabbim bana anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve senin razı olacağın salih bir amelde bulunmamı bana ilham et; benim için soyumda salahı ver. Gerçekten ben tevbe edip Sana yöneldim ve gerçekten ben Müslümanlardım." (46/15)

O kimse ki anne ve babasına: "Öf size benden önce nice nesiller gelip geçmişken beni (dirilti)ip çıkarılacağımla mı tehdit ediyorsunuz?" dedi. O ikisi (anne ve babası) ise Allah'a yakararak: "Yazıklar sana iman et şüphesiz Allah'ın va'di hakktır." (derler; fakat) O: "Bu geçmişlerin masallarından başkası değildir" der. (46/17)

(Bütün bunlar) Mü'min erkekleri ve mü'min kadınları içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokması ve kötülüklerini örtüp-bağışlaması içindir. İşte bu Allah Katında 'büyük kurtuluş ve mutluluk'tur. (48/5)

Bir de; kötü bir zan ile zanda bulunan münafık erkeklerle, münafık kadınları ve müşrik erkeklerle, müşrik kadınları azablandırması için. O kötülük çemberi tepelerine insin. Allah onlara karşı gazablanmış onları lanetlemiş ve onlara cehennemi hazırlamıştır. Varacakları yer ne kötüdür. (48/6)

Ey iman edenler, bir kavim (bir başka) kavimle alay etmesin belki kendilerinden daha hayırlıdır; kadınlar da kadınlarla (alay etmesin) belki kendilerinden daha hayırlıdır. Kendi nefislerinizi (kendi kendinizi) yadırgayıp-küçük düşürmeyin ve birbirinizi 'olmadık-kötü lakablarla' çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir. Kim tevbe etmezse işte onlar zalim olanların ta kendileridir. (49/11)

Ey insanlar, gerçekten Biz sizi bir erkek ve bir dişiler yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz Allah Katında sizin en üstün (kerim) olanınız (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (49/13)

Böylece karısı çığlıklar kopararak girdi ve yüzüne vurarak: "Kısrır yaşlı bir kadın (mı doğum yapacakmış)?" dedi. (51/29)

Özenle dizilmiş tahtlar üzerinde yaslanmışlardır. Ve Biz, onları iri-ceylan gözlü hurilerle evlendirmişiz. (52/20)

Doğrusu çiftleri; erkek ve dişiyi yaratan O'dur. (53/45)

O gün mü'min erkekler ile mü'min kadınları nurları önderinde ve sağlarında koşarken görürsün. "Bugün sizin müjdeniz içinde ebedi kalıcılar (olduğunuz) altından ırmaklar akan cennetlerdir." İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (57/12)

Gerçek şu ki, sadaka veren erkekler ile sadaka veren kadınlar ve Allah'a güzel bir borç verenler; onlar için kat kat artırılır ve 'kerim (üstün ve onurlu)' olan ecir de onlarındır. (57/18)

Ey iman edenler, mü'min kadınlar hicret ederek size geldikleri zaman onları imtihan edin. Allah, onların imanlarını daha iyi bilendir. Şayet (gerçekten) mü'min kadınlar olduklarını bilip-öğrenerseniz artık sakın onları kafirlere geri çevirmeyin. (Çünkü) Ne bunlar onlara helaldir ne onlar bunlara helaldir. Onlara (kafir kocalarına kendileri için) harcadıklarını verin. Onlara (hicret eden mü'min kadınlara) ücretlerini (mehirlerini) verdiğiniz takdirde onları nikahlamanızda size bir güçlük yoktur. Kafir (kadın)larını istemlerini (nikahlarını) tutmayın ve (onlar için) harcadıklarınızı isteyin. Onlar da (mü'min kadınlara) harcadıklarını istesinler. Bu

Allah'ın hükmüdür; sizin aranızda hükmeder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (60/10)

Ve eşlere eşlerinizden (kafirlere kaçmalarından dolayı) herhangi bir şey kafirlere geçer böylece siz de (savaşta onları yenip) ganimete kavuşursanız eşleri (kaçıp) gidenlere (mehir olarak) harcama yaptıklarının bir mislini verin. Kendisine iman ettiğinin Allah'tan sakının. (60/11)

Ey Peygamber, mü'min kadınlar Allah'a hiçbir şeyi ortak koşturmemek, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak), ma'ruf (iyi güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek üzere sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (60/12)

Ey Peygamber, kadınları boşadığınız zaman iddetleri süresinde (temizlendiklerinde) boşayın ve iddeti sayın. Rabbiniz Allah'tan korkun. Onları evlerinden çıkarmayın, onlar da çıkmayın; ancak açık 'çirkin bir hayasızlık' göstermeleri durumu başka. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını çiğnerse gerçekte o kendi nefesine zulmetmiş olur. Sen bilmezsin; olabilir ki Allah bunun arkasından bir iş (durum) oluşturur. (65/1) Sonra (üç iddet bekleme) sürelerine ulaştıkları zaman artık onları maruf (bilinen güzel bir tarz) üzere tutun ya da maruf üzere onlardan ayırın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahid tutun. Şahidliği Allah için dosdoğru yerine getirin. İşte bununla Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere öğüt verilir. Kim Allah'tan korkup-sakinirse (Allah) ona bir çıkış yolu gösterir; (65/2)

Kadınlarınızdan artık adetten kesilmiş olanlarla henüz adet görmemiş bulunanların iddet (bekleme süre)leri -eğer şüpheye düşecek olursanız (bilin ki)- üç aydır. Hamile kadınların bekleme-süresi ise yüklerini bırakmaları (ile biter). Kim Allah'tan korkup-sakinirse (Allah) ona içinde bir kolaylık gösterir. (65/4)

(Boşadığınız) Kadınları gücünüz oranında oturmakta olduğunuz yerin bir yanında oturtun, onlara 'darlık ve sıkıntıya düşürmek amacıyla' zarar vermeyin. Eğer onlar hamile iseler yüklerini bırakıncaya (doğumlarını yapıncaya) kadar onlara nafaka verin. Şayet sizler için (çocuğu) emzirirlerse onlara ücretlerini ödeyin. (Durum ve ilişkilerinizi) Kendi aranızda maruf (güzellik ve İslam'a uygun bir tarz) üzere görüşüp-onuşun. Eğer güçlük içine girerseniz bu durumda (çocuğu) onun (babası) için bir başkası emzirebilir. (65/6)

Geniş-imkanları olan nafakayı geniş imkanlarına göre versin. Rizkı kısıtlı tutulan da artık Allah'ın kendisine verdiği kadarıyla versin. Allah hiçbir nefse ona verdiğinden başkasıyla yükümlülük koymaz. Allah, bir güçlüğüğ ardından bir kolaylığı kılıp-verecektir. (65/7)

Ey Peygamber, eşlerinin hoşnutluğunu isteyerek Allah'ın sana helal kıldıklarını niçin haram kılıyorsun? Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (66/1)

Hani Peygamber, eşlerinden bazılarına gizli bir söz söylemişti. Derken o (eşlerinden biri) bunu haber verip Allah da ona bunu açığa vurunca o da (Peygamber) bir kısmını açıklamış bir kısmını (söylemekten) vazgeçmişti. Sonunda haberi verince (eşi) demişti ki: "Bunu sana kim haber verdi?" O da: "Bana bilen (herşeyden) haberdar olan (Allah), haber verdi" demişti. (66/3) Eğer sizler, (Peygamberin iki eşi) Allah'a tevbe ederseniz (ne güzel); çünkü kalbleriniz eğriktir gösterdi. Yok eğer ona karşı birinize destekçi olmaya kalkışarsanız artık Allah onun mevlası-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

dır; Cibril ve mü'minlerin salih olan(lar)ı da. Bunların arkasından melekler de onun destekçisidirler. (66/4)

Belki onun Rabbi -eğer o sizi boşayacak olursa- ona yerinize sizlerden daha hayırlı, Müslüman, mü'min, gönülden itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan, dul ve bakire eşler' verir. (66/5)

Allah, inkâr edenlere, Nuh'un eşini ve Lut'un eşini örnek verdi. İkişi de kullarımızdan salih olan iki kulumuzun nikahları altındaydı; ancak onlara ihanet ettiler. Bundan dolayı (kocaları) kendilerine Allah'tan gelen hiçbir şeyle yarar sağlamadılar. İkisine de: "Ateşe diğer girenlerle birlikte girin" denildi. (66/10)

Allah, iman edenlere de Firavun'un karısını örnek verdi. Hani demişti ki: "Rabbim, bana Kendi Katında cennette bir ev yap; beni Firavun'dan ve onun yaptıklarından kurtar ve beni o zalimler topluluğundan da kurtar." (66/11)

İmran'ın kızı Meryem'i de. Ki o kendi ırzını korumuştur. Böylece Biz ona ruhumuzdan üfledik. O da, Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti. O (Rabbine) gönülden bağlı olanlardandı. (66/12)

Rabbim, beni, annemi, babamı mü'min olarak evime gireni, iman eden erkekleri ve iman eden kadınları bağışla. Zalimlere yıkımdan başkasını arttırma. (71/28)

Göğüsleri henüz tomurcuklanmış yaşıt kızlar. (78/33)
Ve 'diri diri toprağa gömülen kızaçığa' sorulduğu zaman: (81/8)

Gerçek şu ki mü'min erkeklerle mü'min kadınlara işkence (fitne) uygulayanlar, sonra tevbe etmeyenler; işte onlar için cehennem azabı vardır ve yakıcı azab onlardır. (85/10)

Düğümlere üfren-kadınların şerrinden (113/4)

KADINLARIN GİYİMİ

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırınsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye, ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin, ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

Ey Peygamber, eşlerine, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına dış elbiselerinden (cılıbalarından) üstlerine giymelerini söyle; onların (özgür ve iffetli) tanınması ve ziyet görmemeleri için en uygun olan budur. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/59)

Kadınların evliliği ummayıp da, oturmakta olanlar süslerini açığa vurmaksızın (dış elbiselerini çıkarmalarında kendileri için bir sakınca yoktur. Yine de iffetli davranmaları kendileri için daha hayırlıdır. Allah işittendir, bilendir. (24/60)

KADINLARIN MAHREMLERİ

Onlar için, babaları, oğulları, kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kadınları ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) hakkında bir sakınca yoktur. (Ey Müslü-

man kadınlar) Allah'tan sakının. Şüphesiz Allah, herşeye şahid olmandır. (33/55)

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırınsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye, ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

KADİR GECESİ

Gerçek şu ki, Biz onu, kadir gecesinde indirdik. (97/1)

Kadir gecesinin ne olduğunu sana bildiren nedir? (97/2)

Kadir gecesini, bin aydan daha hayırlıdır. (97/3)

Melekler ve ruh, onda Rablerinin izniyle her bir iş için inerler. (97/4)

Fecrin çıkışına kadar bir esenliktir (selamdır) o. (97/5)

KAFİLE

İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Eğer (mutlaka bir şey) yapacaksanız, öldürmeyin Yusuf'u, onu kuynunun derinliklerine bırakıverin de bir yolcu kafilesi alsın." (12/10)

Erzak yüklerini kendilerine hazırlayınca da, su kabını kardeşinin yükü içine bıraktı, sonra bir münadı (şöyle) seslendi: "Ey kafil, sizler gerçekten hırsızısınız." (12/70)

Kafile (Mısır'dan) ayrılmaya başladığı zaman, babaları dedi ki: "Eğer beni bunamış saymıyorsanız, inanin Yusuf'un kokusunu (burnumda tüter) buluyorum." (12/94)

KAFİR

Ya da (bunlar) karanlıklar, gök gürtülü ve şimşek(ler)le yüklü, 'gökten şiddetli bir yağmur fırtınasına tutulmuş gibidirler ki, yıldırımların saldığı dehşetle'; ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tikaırlar. Oysa Allah kafirleri çepeçevre kuşatıcıdır. (2/19)

Ama yapamazsınız -ki kesin olarak yapamayacaksınız- bu durumda kafirler için hazırlanmış ve yakıtı insanlar ile taşlar olan ateşten sakının. (2/24)

Ve meleklerle: "Adem'e secde edin" dedik. İblis hariç (hepsi) secde ettiler. O ise, diretti ve kibirlendi, (böylece) kafirlerden oldu. (2/34)

Allah Katından yanlarında olan (Tevrat)ı doğrulayan bir Kitap geldiği zaman, -ki bundan önce inkâr edenlere karşı fetih istiyorlardı- işte bilip-tanıdıkları gelince, onu inkâr ettiler. Artık Allah'ın laneti kafirlerin üzerinedir. (2/89)

Allah'ın kullarından, dilediğine kendi fazlından (peygamberliği) indirmesini 'kıskanarak ve hakka baş kaldıracak' Allah'ın indirdiklerini tanımamakla, nefislerini ne kötü şeye karşılık sattılar. Böylelikle gazab üstüne gazaba uğradılar. Kafirler için alçaltıcı bir azab vardır. (2/90)

Her kim Allah'a, meleklerine, elçilerine, Cibril'e ve Mikail'e düşünan ise, artık şüphesiz Allah da kafirlerin düşmanıdır." (2/98)

KURAN FİHRİSTİ

Ey iman edenler, "Raina-Bizi güt, bize bak" demeyin. "Unzurna-Bizi gözet" deyin ve dinleyin. Kafirler için acı bir azab vardır. (2/104)

Kitap Ehlinde olan kafirler ve müşrikler, Rabbinizden üzerinize bir hayrın indirilmesini arzu etmezler. Allah ise, dilediğine rahmetini tahsis eder. Allah büyükü fazi sahibidir. (2/105)

Şüphesiz, inkâr edip kafir olarak ölenler, Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların laneti bunların üzerindedir. (2/161)

Onları, bulduğunuz yerde öldürün ve sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne, öldürmekten beterdir. Onlar, size karşı savaşmaya kadar siz, Mescid-i Haram yanında onlarla savaşmayın. Sizinle savaşılarsa siz de onlarla savaşın. Kafirlerin cezası işte böyledir. (2/191)

Sana haram olan ayı, onda savaşmayı sorarlar. De ki: "Onda savaşmak büyük (bir günahdır). Ancak Allah Katında, Allah'ın yolundan alkoymak, onu inkâr etmek, Mescid-i Haram'a engel olmak ve halkını oradan çıkarmak daha büyük (bir günahdır). Fitne, katilden beterdir. Eğer güç yetirirlerse, sizi dininizden geri çevirinceye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler; sizden kim dininden geri döner ve kafir olarak ölürse, artık onların bütün işledikleri (amelleri) dünyada da, ahirette de boşa çıkmıştır ve onlar ateşin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır. (2/217)

Onlar, Calut ve ordusuna karşı meydana (savaşa) çıktıklarında, dediler ki: "Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır, adımlarımızı sabit kıl (kaydırma) ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/250)

Ey iman edenler, hiçbir alış-verişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin olmadığı gün gelmezden evvel, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. Kâfirler... Onlar zulmedenlerdir. (2/254)

Ey iman edenler, Allah'a ve ahiret gününe inanmayı, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden büyük bir minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Böylesinin durumu, üzerine toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağnak bir yağmur düştü mü, onu çırılçıplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez)ler. Allah, kâfirler topluluğuna hidayet vermez. (2/264)

Allah, faizi yok eder de, sadakaları arttırır. Allah, günahkar kâfirlerin hiçbirini sevmeyiz. (2/276)

Allah, hiç kimseye güç yetireceğinden başkasını yüklemeyiz. (Kişinin nefsinin) Kazandığı lehine, kazandırdıkları aleyhinedir. "Rabbimiz, unuttuklarımızdan veya yanlışlarımızdan dolayı bizi sorumlu tutma. Rabbimiz, bize, bizden öncekilere yüklediği gibi ağır yük yüklemeyiz. Rabbimiz, kendisine güç yetiremeyeceğimiz şeyi bize taşıtma. Bizi affet. Bizi bağışla. Bizi esirge, Sen bizim mevlamızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/286)

Karşı karşıya gelen iki toplulukta, sizin için andolsun bir ayet (ibret) vardır. Bir topluluk, Allah yolunda çarpışıyordu, diğeri ise kafirdi ki göz görmesiyle karşılarındakini kendilerinin iki katı görüyorlardı. İşte Allah, dilediğini yardımıyla destekler. Şüphesiz bunda, basiret sahipleri için gerçekten bir ibret vardır. (3/13)

Mü'minler, mü'minleri bırakıp da kafirleri veliler edinmesinler. Kim böyle yaparsa, Allah'tan hiçbir şey (yardım) yoktur. Ancak onlardan korunma gayesiyle sakınma(nız) başka. Allah, sizi kendisinden sakındırır. Varış Allah'adır. (3/28)

De ki: "Allah'a ve elçisine itaat edin." Eğer yüz çevirirlerse şüphesiz Allah, kafirleri sevmeyiz. (3/32)

Şüphesiz küfredip kafir olarak ölenler, bunların hiçbirinden, yeryüzü dolusu altını olsa -bunu fide olarak verse de- kesin olarak kabul edilmez. Onlar için acı bir azab vardır ve onların yardımcıları yoktur. (3/91)

Ve kafirler için hazırlanmış on ateşten sakının. (3/131)

Onların söyledikleri: "Rabbimiz, günahlarımızı ve işimizdeki aşırılıklarımızı bağışla, ayaklarımızı (bastıkları yerde) sağlamlaştır ve bize kafirler topluluğuna karşı yardım et" demelerinden başka bir şey değildi. (3/147)

Onlar, cimrilikte bulunurlar, insanlara da cimriliği emreder (önerir)ler. Allah'ın fazlından kendilerine verdiğini gizli tutarlar. Biz o kafirlere aşağılatıcı bir azab hazırlamışızdır. (4/37)

Yeryüzünde adım attığınızda (yolculuğa ya da savaşa çıktığınızda), kafirlerin size bir kötülük yapmalarından korkarsanız, namazı kısaltmanızda sizin için bir sakınca yoktur. Şüphesiz kafirler, sizin apaçık düşmanlarınızdır. (4/101)

İçlerinde olup onlara namazı kıldırduğunda, onlardan bir grup, seninle birlikte dursun ve silahlarını (yanlarına) alsın; böylece onlar secde ettiklerinde, arkalarında olsunlar. Namazlarını kılmayan diğer grup gelip seninle namaz kılsınlar, onlar da "korunma araçlarını" ve silahlarını alsınlar. Küfredenler, size apansız bir baskın yapabilmek için, sizin silahlarınızdan ve emtianız (erzak ve mühimmatınız)dan ayrılmış olmanızı isterler. Yağmur dolayısıyla bir güçlüğü varsa veya hastaysanız, silahlarınızı bırakmanızda size bir sorumluluk yoktur. Korunma tedbirlerinizi alın. Şüphesiz, Allah kafirler için aşağılatıcı bir azab hazırlamıştır. (4/102)

Onlar, mü'minleri bırakıp kafirleri dostlar (veliler) edinirler. 'Kuvvet ve onuru (izzeti)' onların yanında mı arıyorlar? Şüphesiz, 'bütün kuvvet ve onur; Allah'ındır. (4/139)

O, size Kitapta: "Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğinizde, onlar bir başka söze dalıp geçinceye kadar, onlarla oturmayın, yoksa siz de onlar gibi olursunuz" diye indirdi. Doğrusu Allah, münafıkların ve kafirlerin tümünün cehennemde toplayacak olandır. (4/140)

Onlar sizi gözetleyip-duruyorlar. Size Allah'tan bir fetih (zafer ve ganimet) gelirse: "Sizinle birlikte değil miydik?" derler. Ama kafirlere bir pay düşerse: "Size üstünlük sağlamadık mı, mü'minlerden size (gelecek tehlikeleri) önlemedik mi?" derler. Allah, kıyamet günü aranızda hükmedecektir. Allah, kafirlere mü'minlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez. (4/141)

Ey iman edenler, mü'minleri bırakıp kafirleri veliler (dostlar) edinmeyin. Kendi aleyhinizde Allah'a apaçık olan kesin bir delil vermek ister misiniz? (4/144)

İşte bunlar, gerçekten kafir olanlardır. Kafirlere aşağılatıcı bir azab hazırlamışızdır. (4/151)

Ondan nehyedildikleri halde faiz almaları ve insanların mallarını haksız yere yemeleri nedeniyle (öyle yaptık.) Onlardan kafir olanlara pek acıklı bir azab hazırlamışızdır. (4/161)

Gerçek şu ki, Biz Tevrat'ı, içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik. Teslim olmuş peygamberler, Yahudilere onunla hükmederlerdi. Bilgin-yöneticiler (Rabbaniyan) ve yüksek bilginler de (Ahbar), Allah'ın kitabını korumakla görevli kıldıklarından ve onun üzerine şahidler olduklarından (onunla hükmederlerdi.) Öyleyse insanlardan korkmayın, benden korkun ve ayetlerimi az bir değere karşılık satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, kafir olanlardır. (5/44)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Ey iman edenler, içinizden kim dininden geri döner (irtidat eder)se, Allah (yerine) kendisinin onları sevdiği, onların da kendisine sevdiği mü'minlere karşı alçak gönüllü, kâfilere karşı ise 'güçlü ve onurlu,' Allah yolunda cehd eden (çaba harcayan) ve kinayıcının kinamasından korkmayan bir topluluk getirir. Bu, Allah'ın bir fazlıdır, onu dilediğine verir. Allah (rahmetiyle) geniş olandır, bilendir. (5/54)

Ey iman edenler, sizden önce kendilerine kitap verilenlerden dininizi, alay ve oyun (konusu) edinilenleri ve kâfirleri dostlar (veliler) edinmeyin. Ve eğer inanıyorsanız, Allah'tan korkup-sakinin. (5/57)

Ey peygamber, Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer (bu görevini) yapmayacak olursan, O'nun elçiliğini tebliğ etmemiş olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Şüphesiz Allah, kâfir olan bir topluluğu hidayete erdirmez. (5/67)

De ki: "Ey Kitap Ehli, Tevrat'ı, İncil'i ve size Rabbinizden indirileni ayakta tutmadıkça hiçbir şey üzerinde değilsiniz." Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun tuğyanlarını ve inkârlarını arttıracaktır. Sen de kâfirler topluluğuna karşı üzüntüye kapılma. (5/68)

Sizden önce bir topluluk onu sormuştu da sonra kâfirler olmuşlardı. (5/102)

Hayır, önceden saklı tuttukları kendilerine açıklandı. Şayet (dünyaya) geri çevrilseler bile, kendisinden sakındırıldıkları şeylere şüphesiz yine döneceklerdir. Çünkü onlar, gerçekten kâfirlerdir. (6/28)

Ölü iken kendisini dirilttiğimiz ve insanlar içinde yürümesi için kendisine bir nur verdiğimiz kimsenin durumu, karanlıklarda kalıp oradan bir çıkış bulamıyanın durumu gibi midir? İşte, kâfirlerle yapmakta oldukları böyle 'süslü ve çekici' gösterilmiştir. (6/122)

Öyleyse, Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya ayetlerini yalayanlardan daha zalim kimdir? Kitap'tan kendilerine bir pay erişecek olanlar bunlardır. Nihayet elçilerimiz, hayatlarına son vermek üzere kendilerine gittiklerinde onlara diyecekler ki: "Allah'tan başka yaptıklarınız nerede?" "Onlar bizi (yüzüstü) bırakıp-kayboldular" diyecekler. (Böylelikle) Bunlar, gerçekten kâfirler olduklarına kendi aleyhlerinde şahadet ettiler. (7/37)

Ey iman edenler, toplu olarak kâfirlerle karşılaştığınız zaman, onlara arka çevirmeyin (savaşta kaçmayın). (8/15) İşte size böyle... Gerçekten Allah, kâfirlerin hileli-düzenlerini boşa çıkarıcıdır. (8/18)

Eğer fetih istiyor idiyerseniz (ey kâfirler, işte size fetih; ama eğer (inkârdan ve eski yaptıklarınızdan) vazgeçerseniz bu sizin için daha hayırlıdır. Yok, geri dönerseniz Biz de döneriz. Topluluğunuz çok da olsa, size bir şey sağlayamaz. Çünkü Allah mü'minlerle beraberdir. (8/19)

Ey Peygamber, mü'minleri savaşa karşı hazırlayıp-teşvik et. Eğer içinizde sabreden yirmi (kişi) bulunursa, iki yüz (kişiyi) mağlub edebilirler. Ve eğer içinizden yüz (sabırlı kişi) bulunursa, kâfirlerden binini yener. Çünkü onlar (gerçeği) kavramayan bir topluluktur. (8/65)

Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kâfirler istemese de Allah, Kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor. (9/32)

(Haram ayları) Ertelemek ancak inkârda bir artıştır. Bununla kâfirler şaşırılıp-sapıtırılır. Allah'ın haram kıldığına sayı bakımından uymak için, onu bir yıl helal, bir yıl haram kılyorlar. Böyle-

likle Allah'ın haram kıldığını helal kılmış oluyolar. Yaptıklarının kötülüğü kendilerine 'çekici ve süslü' gösterilmiştir. Allah, inkârcı bir topluluğa hidayet vermez. (9/37)

Siz O'na (peygambere) yardım etmezseniz, Allah O'na yardım etmiştir. Hani kâfirler ikiden biri olarak O'na (Mekke'den) çıkmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadasına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah O'na 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmişti, O'nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkâra edenlerin de kelimesini (inkâr çağrılarını) alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi, yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/40)

Allah, erkek münafıklara da, kadın münafıklara da ve (bütün) kâfilere, içinde ebedi kalmak üzere cehennem ateşini vadetti. Bu, onlara yeter. Allah onları lanetlemiştir ve onlar için sürekli bir azab vardır. (9/68)

Sizden önceki (münafıklar ve kâfirler) gibi. Onlar sizden kuvvet bakımından daha güçlü, mal ve çocuklar bakımından daha çoktular. Onlar kendi paylarıyla yararlanmaya baktılar; siz de, sizden öncekilerin kendi paylarıyla yararlanmaya kalkışmaları gibi, kendi paylarınızla yararlanmaya baktınız ve siz de (dünyaya ve zevke) dalanlar gibi daldınız. İşte onların dünyada ahirette bü-tün yapıp-ettikleri (amelleri) boşa çıkmıştır ve işte onlar kayba uğrayanlardır. (9/69)

Ey Peygamber, kâfirlerle ve münafıklarla cehd et (çaba harca) ve onlara karşı sert ve caydırıcı davran. Onların barınma yerleri cehennemdir, ne kötü bir yataktır ol!.. (9/73)

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefisine tercih etmeleri yâ-kışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandıracağı' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyle. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecini kaybetmez. (9/120)

Kalblerinde hastalık olanların ise, iğrençliklerine iğrençlik (murdarlık) ekleyip-arttırmış ve onlar kâfir kimseler olarak ölmüşlerdir. (9/125)

Ve bizi, kâfirler topluluğundan rahmetinle kurtar." (10/86)

(Gemi) Onlarla dağlar gibi dalga(lar) içinde yüzüyorken Nuh, bir kenara çekilmiş olan oğluna seslendi: "Ey oğlum, bizimle birlikte bin ve kâfirlerle birlikte olma." (11/42)

Ey Nuh" denildi. "Sana ve seninle birlikte olan ümmetler üzerine Bizden selam ve bereketlerle (geminin) in. (Sizden türeyecek diğer kâfir) Ümmetleri de yararlendireceğiz, sonra onlara Bizden acı bir azab dokunacaktır." (11/48)

Oğullarım, gidin de Yusuf ile kardeşinden (duyarlı bir araştırmayla) bir haber getirin ve Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Çünkü kâfirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden umut kesmez." (12/87)

Sonra (Allah) kıyamat günü onları aşağılık kılacak ve diyecek ki: "Haklarında (mü'minlere karşı) düşman kesildiğiniz ortaklarım hani nerede?" Kendilerine ilim verilenler, dediler ki: "Bugün, gerçekten aşağılanma ve kötülük kâfirlerin üstünedir." (16/27) Umulur ki, Rabbiniz size merhamet eder, fakat siz (bozgunculuğa) dönerseniz Biz de (sizi aşağılık kılmaya ve cezalandırma-ya) döneriz. Biz, cehennemli kâfirler için bir kuşatma yeri kıldık. (17/8)

KURAN FİHRİSTİ

İnkâr edenler, Beni bırakıp kullarını veliler edindiklerini mi sandılar? Gerçekten Biz cehennemî kafirler için bir durak olarak hazırlamışız. (18/102)

Görmedin mi, Biz gerçekten şeytanları, kafirlerin üzerine gönderdik, onları tahrik edip kışkırtıyorlar. (19/83)

Öyleyse kafirlere itaat etme ve onlara (Kur'an'la) büyük bir cehd ver. (25/52)

Allah'ı bırakıp kendilerine yarar ve zarar sağlayamayacak şeylere ibadet ediyorlar. Kafir, (asıl) kendi Rabbine karşı (şeytana) arka çıkandır. (25/55)

Kitabın sana (kalbine vahy ile) bırakılacağını umud etmezdin; (bu,) Rabbinden ancak bir rahmettir. Öyleyse sakın kafirlere arka olma. (28/86)

Kıyamet-saatinin kopacağı gün, (mü'minlerle kafirler birbirlerinden) ayrılırlar. (30/14)

(Bu, Allah'ın) Kendi fazlından iman edip salih amellerde bulunanları ödüllendirmesi içindir. Şüphesiz O, kafirleri sevmez. (30/45)

Ey Peygamber, Allah'tan sakın, kafirlere ve münafıklara itaat etme. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (33/1)

Doğru olanlara doğruluk (ve bağlılık)larını (Allah'ın) sorması için. Kafirler ise acı bir azab hazırlamıştır. (33/8)

Kafirler ve münafıklara itaat etme, eziyetlerine aldırma ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter. (33/48)

Gerçekten Allah, kafirleri lanetlemiş ve onlar için 'çılğın bir ateş' hazırlamıştır. (33/64)

Yeryüzünde sizi halifeler kılan O'dur. Öyleyse kim inkâr ederse, artık inkârı kendi aleyhinedir. Rableri Katında kafir olanlara kendi inkârları gazabtan başkasını arttırmaz ve kafir olanlara kendi inkârları kayıptan başkasını arttırmaz. (35/39)

(Kur'an,) Diri olanları uyarıp korkutmak ve kâfirlerin üzerine sözün hak olması için (indirilmiştir). (36/70)

Bu, sizin yalanladığınız (mü'mini kafirden, haklıyı haksızdan) ayırma gündür." (37/21)

Doğrusu Biz, onu kâfirler için bir fitne (bir imtihan konusu) kıldık. (37/63)

İçlerinden kendilerine bir uyarıcının gelmesine şaşılar. Kâfirler dedi ki: "Bu, yalan söyleyen bir büyücüdür." (38/4)

Yalnız İblis hariç. O büyüklük tasladı ve kafirlerden oldu. (38/74)

Haberin olsun; halis (katıksız) olan din yalnızca Allah'ındır. O'ndan başka veliler edinilenler (şöyle derler): "Biz, bunlara bizi Allah'a daha fazla yaklaştırsınlar diye ibadet ediyoruz." Elbette Allah, kendi aralarında hakkında ihtilaf ettikleri şeylerden hüküm verecektir. Gerçekten Allah, yalancı, kafir olan kimseyi hıdayete erdirmez. (39/3)

Allah'a karşı yalan söyleyenden ve kendisine geldiğinde doğruyu (Kur'an'ı) yalanlayanı daha zalim kimdir? Kafirler için cehennemde bir konaklama yeri mi yok? (39/32)

Hayır, Benim ayetlerim sana gelmişti, fakat sen onları yalanladın, büyüklüğe kapıldın ve kafirlerden oldun." (39/59)

İnkâr edenler, cehennemde bölük bölük sevkedildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman, kapıları açıldı ve onlara (cehennem) bekçileri dedi ki: "Size Rabbinizin ayetlerini okuyan ve bugünle karşılaşacağınızı (söyleyip) sizi uyarıyan elçiler gelmedi mi?" Onlar: "Evet." dediler. Ancak azab kelimesi kâfirlerin üzerine hak oldu. (39/71)

Senin Rabbinin kafirler üzerindeki: "Gerçekten onlar ateşin halikidir" sözü böylece hak oldu. (40/6)

Öyleyse, dini yalnızca O'na halis kılanlar olarak Allah'a dua (kulluk) edin; kafirler hoş görmese de. (40/14)

Böylece, o, Katımızdan kendilerine bir hak ile geldiği zaman, dediler ki: "Onunla birlikte iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün; kadınlarını ise sağ bırakın." Ancak kafirlerin hileli-düzenli boşa çıkmakta olandan başkası değildir. (40/25)

(Bekçiler:) "Size kendi Resullerinizi açık belgelerle gelmez miydi?" dediler. Onlar: "Evet" dediler. (Bekçiler:) "Şu halde siz dua edin" dediler. Oysa kafirlerin duası, çıkmazda olmaktan başkası değildir. (40/50)

Allah'ın dışında (taptıklarınız)." Dediler ki: "Bizi bırakıp-kayboluverdiler. Hayır, biz önceleri (meğer) hiçbir şeye tapar değildik." İşte Allah, kafirleri böyle şaşırtıp-saptırır. (40/74)

Ama Bizim dayanılmaz-azabımızı gördükleri zaman, imanları kendilerine hiçbir yarar sağlamadı. (Bu,) Allah'ın kulları arasında sürüp-giden sünnettir. İşte kafirler burada hüsrana uğramışlardır. (40/85)

Oysa ona dokunan bir zarardan sonra tarafımızdan bir rahmet taddırsak, mutlaka: "Bu benim (hakım)dır. Ve ben kıyamet-saatinin kopacağını da sanmıyorum; eğer Rabbime döndürülsem bile, muhakkak O'nun Katında benim için daha güzel olanı vardır." der. Ama andolsun Biz, o kâfirlere yaptıklarını haber vereceğiz ve andolsun onlara, en kaba bir azabtan taddıracağız. (41/50)

O, iman edip salih amellerde bulunanlara icabet eder ve onlara kendi fazlından arttırır. Kafirler gelince; onlara şiddetli bir azap vardır. (42/26)

(O peygamberlerden her biri de şöyle) Demiştir: "Ben size atalarınızı üstünde bulduğunuz şeyden daha doğru olanını getirmiş olsam da mı?" Onlar da demişlerdi ki: "Doğrusu biz, kendisiyle gönderildiğiniz şeyye kafir olanlarız." (43/24)

Ancak kendilerine hak gelince, dediler ki: "Bu bir büyüdür, doğrusu biz ona (karşı) kafir olanlarız." (43/30)

Onlar, yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler. Allah, onları yerle bir etti. O kafirler için de bunun bir benzeri vardır. (47/10)

İşte böyle; çünkü Allah, iman edenlerin velisidir; kafirlerin ise, velisi yoktur. (47/11)

Kim Allah'a ve Resûlü'ne iman etmezse, (bilsin ki) gerçekten Biz, kafirler için çılğınca yanan bir ateş hazırlamışızdır. (48/13) Kafir olanlar, sizinle savaşmış olsalardı, arklarını dönüp kaçarlardı; sonra, ne bir veli (koruyucu dost), ne bir yardımcı bulamazlardı. (48/22)

Muhammed, Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları, rüku edenler, secde edenler olarak görürsün; onlar, Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri, secde izinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur: İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir ekin; filizini çıkarmış, derken onu kuvvetlendirmiş, derken kalınlaşmış, sonra sapları üzerinde doğrulup-boy atmış (ki bu,) ekicilerin hoşuna gider. (Bu örnek,) Onunla kafirleri öfkelendiremek içindir. Allah, içlerinden iman edip salih amellerde bulunanlara bir mağfret ve büyük bir ecir va'detmiştir. (48/29)

Hayır, onlara kendilerinden bir uyarıcı gelmesine şaşılar da, o kafirler: "Bu şaşılacak bir şey" dediler. (50/2)

Boyunlarını çağırana doğru uzatmış olarak koşarlarken, kafirler derler ki: "Bu, zorlu bir gün." (54/8)

Sonunda Rabbine dua etti: "Gerçekten ben, yenik düşmüş du-

rumdayım. Artık Sen (bu kafir toplumdun) intikam al." (54/10)
Sizin kafirleriniz onlardan daha hayırlı mıdır? Yoksa sizin için Kitaplarda bir beraat mi var? (54/43)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, (eğlece türünden) tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldaniş olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

Ancak buna (imkan) bulamayanlar (için de) birbirleriyle temas etmeden önce, kesintisiz iki ay oruç (yüklenmiştir); buna güç yetiremeyenler altmış yoksulu doyursun. Bu (kolaylık), Allah'a ve O'nun Resûlü'ne iman etmeniz dolayısıyladır. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Kafirler içinse acı bir azab vardır. (58/4)
Gerçekten Allah'a ve Resûlü'ne karşı (onların koydukları sınırları tanımayıp kendileri sınır koymaya kalkışmakla) başkaldıranlar, kendilerinden öncekilerin alçaltılması gibi alçaltılmışlardır. Oysa Biz apaçık ayetler indirdik. Kafirler için küçültücü bir azap vardır. (58/5)

Ey iman edenler, mü'min kadınlar hicret ederek size geldikleri zaman, onları imtihan edin. Allah, onların imanlarını daha iyi bilendir. Şayet (gerçekten) mü'min kadınlar olduklarını bilip-öğrenirseniz, artık sakın onları kafirlere geri çevirmeyin. (Çünkü) Ne bunlar onlara helaldir, ne onlar bunlara helaldir. Onlara (kafir kocalarına kendileri için) harcadıklarını verin. Onlara (hicret eden mü'min kadınlara) ücretlerini (mehirlerini) verdiğiniz takdirde onları nikahlamazınız size bir güçlük yoktur. Kafir (kadın)ların ismetlerini (nikahlarını) tutmayın ve (onlar için) harcadıklarınızı isteyin. Onlar da (mü'min kadınlara) harcadıklarını istesinler. Bu, Allah'ın hükmüdür; sizin aranızda hükmeder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (60/10)

Ve eğer eşlerinizden (kafirlere kaçmalarından dolayı) herhangi bir şey kafirlere geçer, böylece siz de (savaşta onları yenip) ganimete kavuşursanız, eşleri (kaçıp) gidenlere (mehir olarak) harcama yaptıklarının bir mislini verin. Kendisine iman ettiğiniz Allah'tan sakının. (60/11)

Ey iman edenler, Allah'ın kendilerine karşı gazablandığı bir kavmi veli (dost ve müttelik) edinmeyin; ki onlar, kafirlerin mezar halkından umut kesmeleri gibi ahiretten umut kesmişlerdir. (60/13)

Onlar, Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Oysa Allah, Kendi nurunu tamamlayıcıdır; kafirler hoş görmese bile. (61/8)

Sizi yaratan O'dur; buna rağmen sizden kiminiz kafirdir, kiminiz mü'min, Allah, yaptıklarınızı görendir. (64/2)

Ey Peygamber, kafirlere ve münafıklara karşı cehd et (çaba harca) ve onlara karşı 'sert ve caydırıcı' davran. Onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü bir dönüştürer o. (66/9)
Rahmana karşı size yardım edecek olan kimmiş? Şu sizin ordunuz mu? Kafirler yalnızca bir gurur (kesin bir aldaniş) içindedirler. (67/20)

De ki: "Haber verir misiniz; eğer Allah, beni ve benimle birlikte olanları yıkıma uğratar ya da bizi esirgirse, (peki) bu durumda kafirleri acı bir azabtan kurtaracak olan kimdir?" (67/28)
Gerçekten o (Kur'an), kafirler için bir hasrettir. (69/50)
Kafirler için olan bu (azabı) geri çevirecek yoktur. (70/2)

Nuh "Rabbim, yeryüzünde kafirlerden yurt edinen hiç kimseyi bırakma." dedi. (71/26)

Çünkü Sen onları bırakacak olursan, Senin kullarını şaşırtıp-saptırırılar ve onlar, kötülükten sınıırı aşan (facir'den) kafirden başkasını doğurmazlar." (71/27)

İşte o gün, zorlu bir gündür; (74/9)

Kafirler içinse hiç kolay değildir. (74/10)

Biz o ateşin koruyucularını meleklerden başkasını kilmadık. Ve onların sayısını inkâr edenler için yalnızca bir fitne (konusu) yaptık ki, kendilerine kitap verilenler, kesin bir bilgiyle inansın, iman edenlerin de imanları artsın; kendilerine kitap verilenler ve iman edenler (böylece) kuşkuya kapılmasın. Kalplerinde bir hastalık olanlar ile kafirler de şöyle desin: "Allah, bu örnekle neyi anlatmak istedi?" İşte Allah, dilediğini böyle şaşırtıp-saptırır, dilediğini böyle hidayete erdirir. Rabbinin ordularını kendisinden başka (hiç kimse) bilmez. Bu ise, beşer (insan) için yalnızca bir öğüttür. (74/31)

Doğrusu Biz kafirlere zincirler, demir halkalar (tomruklar) ve çılgınca yanan bir ateş hazırladık. (76/4)

Gerçekten Biz sizi yakın bir azab ile uyardık. Kişinin kendi ellerinin önceden takdim ettiklerine bakacağı gün, kafir olan da: "Ah, keşke ben bir toprak oluverseydim" diyecek. (78/40)

İşte onlar da, kafir, facir olanlardır. (80/42)

Artık bugün, iman edenler, kafir olanlara gülmektedirler. (83/34)
Nasıl, kafir olanlar, işlediklerinin 'feci karşılığını gördüler mi?' (83/36)

Sen kâfirlere bir mühlet ver, az bir süre tanı. (86/17)

De ki: "Ey kafirler." (109/1)

KAĞIT

Biz Kitabı üzerine yazılı bir kağıtta göndersek ve onlar elleriyle dokunsalar bile, inkâr edenler, tartışmasız: "Bu apaçık bir büyüden başkası değildir" derler. (6/7)

Onlar: "Allah, beşere hiçbir şey indirmemiştir" demekle Allah'ı, kadrinin hakkını vererek takdir edemediler. De ki: "Musa'nın insanlara bir nur ve hidayet olarak getirdiği ve sizin de (parça parça) kâğıtlar üzerinde yazılı kılıp (bir kısmını) açıkladığınız ve çoğunu gözardı ettiğiniz kitabı kim indirdi? Sizin ve atalarınızın bilmediği şeyler size öğretilmiştir." De ki: "Allah." Sonra Onları bırak, içine 'daldıkları saçma uğraşlarında' oyalanıp-dursunlar. (6/91)

KAHİN

Şu halde sen, öğüt verip-hatırlat; çünkü sen, Rabbinin nimetiyle ne kahinsin, ne mecnun. (52/29)

Bir kahinin de sözü değildir. Ne az öğüt alıp-düşünüyorsunuz? (69/42)

KAHKAHA

Meryem oğlu (İsa) bir örnek olarak verilince, senin kavmin he-men ondan (keyifle söz edip) kakhahalarla gülüyorlar. (43/57)

KAİNATIN YARATILIŞI

Gökleri ve yeri bir örnek edinmeksizin yaratandır. O'nun nasıl bir çocuğu olabilir? O'nun bir eşi (zevcesi) yoktur. O, herşeyi yaratmıştır. O, herşeyi bilendir. (6/101)

Gerçekten sizin Rabbiniz altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden Allah'tır. Gündüzü durmaksızın kendisini kovalayan geceyle örten, Güneş'e, Ay'a ve yıldızlara Kendi

KURAN FİHRİSTİ

buyruğuyla baş eğdirendir. Haberinizi olsun yaratmak da emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah, ne yücedir. (7/54)

Şüphesiz sizin Rabbiniz altı günde gökleri ve yeri yaratan sonra arşa istiva eden işleri evirip-çeviren Allah'tır. Onun izni olmadıktan sonra hiç kimse şefaati olamaz. İşte Rabbiniz olan Allah, budur öyleyse O'na kulluk edin. Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz? (10/3)

Güneşi bir aydınlık, Ay'ı bir nur kılan ve yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona duraklar tesbit eden O'dur. Allah bunları ancak hak ile yaratmıştır. O, bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklamaktadır. (10/5)

O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Andolsun onlara: "Gerçekten siz ölümden sonra yine diriltileceksiniz" dersin inkâr edenler mutlak: "Bu açıkça bir büyüden başkası değildir" derler. (11/7)

Allah'ın gökleri ve yeri hak ile yarattığını görmüyor musunuz? Dilerse sizi giderir-yok eder ve yeni bir halk getirir. (14/19)

Biz, gökleri yeri ve her ikisinin arasındakilerini hakkın dışında (herhangi bir amaçla) yaratmadık. Hiç şüphesiz o saat de yaklaşarak-gelmektedir; öyleyse (onlara karşı) güzel davranışlarla davran. (15/85)

Gökleri ve yeri hak ile yarattı: O, şirk koştuıkları şeylerden yücedir. (16/3)

O, inkâr edenler görmüyorlar mı ki (başlangıçta) göklerle yer birbiriyile bitişik iken Biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı? (21/30)

O, gökleri ve yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan ve sonra arşa istiva etendir. Rahman'dır. Bunu (bundan) haberi olana sor. (25/59)

Allah, gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Şüphesiz bunda iman edenler için bir ayet vardır. (29/44)

Kendi nefisleri konusunda düşünmüyorlar mı? Allah, gökleri yeri ve bu ikisi arasında olanları ancak hak ile ve belirlenmiş bir süre (ecel) olarak yaratmıştır. Gerçekten insanlardan çoğu Rablerine kavuşmayı inkâr ediyorlar. (30/8)

Allah; gökleri yeri ve ikisi arasında olanları altı günde yarattı sonra arşa istiva etti. Sizin O'nun dışında bir yardımcınız ve şefaatiniz yoktur. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? (32/4)

Gökleri ve yeri hak olarak yarattı. Geceyi, gündüzün üstüne sarıp-örtüyor gündüzü de gecenin üstüne sarıp-örtüyor. Güneşe ve aya boyun eğdirdi. Her biri adı konulmuş bir ecele (süreye) kadar akıp gitmektedir. Haberin olsun; üstün ve güçlü olan bağışlayan O'dur. (39/5)

Sonra duman halinde olan göğe yöneldi; böylece ona ve yere dedi ki: "İsteyerek veya istemeyerek gelin." İkiisi de: "İsteyerek (itaat ederek) geldik" dediler. (41/11)

Biz, onları yalnızca hak ile yarattık. Ancak onların çoğu bilmezler. (44/39)

Biz gökleri yeri ve ikisi arasında bulunanları ancak hak ve adı konulmuş bir ecel (belli bir süre) olarak yarattık. İnkâr edenler ise uyarıldıkları şeyden yüz çeviren(kimseler)dir. (46/3)

Böylece onları iki gün içinde yedi gök olarak tamamladı ve her bir göğe emrini vahyetti. Biz dünya göğünü de kandillerle süsleyip donattık ve bir koruma (altına aldık). İşte bu, üstün ve güçlü olan, bilen (Allah'ın) takdiridir. (41/12)

Andolsun Biz gökleri yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde yarattık; Bize hiçbir yorgunluk dokunmadı. (50/38)

Gökleri ve yeri altı günde yaratan sonra arşa istiva eden O'dur. Yere gireni ondan çıkkanı gökten ineni ve ona çıkkanı bilir. Her nerede iseniz O sizinle beraberdir. Allah yaptıklarınızı görendir. (57/4)

Allah, yedi göğü ve yerden de onların benzerini yarattı. Emir bunların arasında durmadan iner; sizin gerçekten Allah'ın herşeye güç yetirdiğini ve gerçekten Allah'ın ilmiyle herşeyi kuşattığını bilmeniz öğrenmeniz için. (65/12)

KALE

Kitap ehlinde onlara arka çıkanları da kalelerinden indirdi ve onların kalplerine korku düşürdü. Siz (onlardan) bir kısmını öldürüyordunuz, bir kısmını ise esir alıyordunuz. (33/26)

Ona dilediği şekilde kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeyen kazanlar yaparlardı. "Ey Davud ailesi, şükrederek çalışın." Kullarımdan şükredenler azdır. (34/13)

Kitap Ehlinde inkâr edenleri ilk sürgünde yurtlarından çıkarın O'dur. Onların çıkacaklarını siz sanmamıştınız, onlar da kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı. Böylece Allah'ın (azabı) da, onlara hesaba katmadıkları bir yönden geldi, yüreklerine korku saldı; öyle ki evlerini kendi elleriyle ve mü'minlerin elleriyle tahrip ediyorlardı. Artık ey basiret sahipleri ibret alın. (59/2)

KALEM

Bunlar, gayb haberlerindedir; bunları sana vahy ediyoruz. Onlardan hangisi Meryem'i sorumluluğuna alacak diye kalemleriyile kur'a atarlarken sen yanlarında değildin; çekişirlerken de yanlarında değildin. (3/44)

Eğer yeryüzündeki ağaçların tümü kalem ve deniz de -onun ardından yedi deniz daha eklenerek- (mürekkep) olsa, yine de Allah'ın kelimeleri (yazmakla) tükenmez. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (31/27)

Nun. Kalem ve satır satır yazdıklarına andolsun. (68/1)

Ki O, kalemle (yazmayı) öğretendir. (96/4)

KALP

Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlenmiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlarıdır. (2/7)

Kalplerinde hastalık vardır. Allah da hastalıklarını arttırmıştır. Yalan söylemekte olduklarından dolayı, onlar için acı bir azab vardır. (2/10)

Bundan sonra kalpleriniz yine katlaştı; taş gibi, hatta daha katı. Çünkü taşlardan öyleleri vardır ki, onlardan ırmaklar fışkırır, öyleleri vardır ki yarılır, ondan sular çıkar, öyleleri vardır ki Allah korkusuyla yuvarlanırlar. Allah, yaptıklarınızdan gafil (habersiz) değildir. (2/74)

Dediler ki: "Bizim kalplerimiz örtülüdür." Hayır; Allah, inkârlarından dolayı onları lanetlemiştir. Bundan dolayı pek azı iman eder. (2/88)

Hani sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve): "Size verdiğimiz (Kitaba) sınımsız sarılın ve dinleyin" (demiştik). Demişlerdi ki: "Dinledik ve baş kaldırdık." İnkârları yüzünden buzağı (tutkusu) kalplerine sindirilmişti. De ki: "İnanıyorsanız, inancınız size ne kötü şey emrediyor?" (2/93)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

De ki: "Cibril'e kim düşman ise, (bilsin ki) gerçekten onu (Kitabı), Allah'ın izniyle kendinden öncekileri doğrulayıcı ve mü'minler için hidayet ve müjde verici olarak senin kalbine indiren O'dur. (2/97)

Bilgisizler, dediler ki: "Allah bizimle konuşmalı veya bize de bir ayet gelmeli değil miydi?" Onlardan öncekiler de onların bu söylediklerinin benzerini söylemişlerdi. Kalbleri birbirine benzedi. Biz, kesin bilgiyle inanan bir topluluğa ayetleri apaçık gösterdik. (2/118)

İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya hayatına ilişkin sözleri senin hoşuna gider ve kalbinekine rağmen Allah'ı şahid getirir; oysa o azılı bir düşmandır. (2/204)

Allah sizi, yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden, boş, amaçsız sözler'den dolayı sorumlu tutmaz; fakat kalplerinizin kazandıklarından dolayı sorumlu tutar. Allah başlıyandır, yumuşak davranandır. (2/225)

(İddeti bekleyen) Kadınları nikahlamak istediğinizi (onlara) sezdirmenizde ya da böyle bir isteği gönlünüzde saklamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Gerçekte Allah, sizin onları (kalbinizden geçişi) anacağınızı bilir. Sakın bilinen (meşru) sözler dışında onlarla gizlice vaadleşmeyin; bekleme süresi tamamlanıncaya kadar nikah bağıni bağlamaya kesin karar vermeyin. Ve bilin ki, elbette Allah kalbinizden geçeni bilmektedir. Artık ondan kaçının. Ve bilin ki, şüphesiz Allah başlıyandır, (kullara) yumuşak davranandır. (2/235)

Hani İbrahim: "Rabbim, bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster" demişti. (Allah ona): "İnanmıyor musun?" deyince, "Hayır (inanmadım), ancak kalbimin tatmin olması için" dedi. "Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır, sonra onları (parçalayıp) her bir parçasını bir dağın üzerine bırak, sonra da onları çağır. Sana koşarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/260)

Eğer yolculukta iseniz ve katip bulamazsanız, bu durumda alınan rehlin (yeter). Şu durumda eğer birbirinize güveniyorsanız, kendisine güven duyulan, Rabbi olan Allah'tan sakınsın da emanetini ödesin. Şahidliği gizlemeyin. Kim onu gizlerse, artık şüphesiz, onun kalbi günahkardır. Allah, yaptıklarınızı bilir. (2/283)

Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan, Kitabın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihdir. Kalplerinde bir kayma olanlar, fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan müteşabih olanına uyarlar. Oysa onun tevlini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise: "Biz ona inandık, tüm Rabbimizin Katındandır" derler. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (3/7)

Rabbimiz, bizi hidayete erdirdikten sonra kalplerimizi kaydırma ve Katından bize bir rahmet başlışa. Şüphesiz, başlışi en çok olan Sensin Sen." (3/8)

Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısrındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındaiken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar. (3/103)

Ey iman edenler, sizden olmayanları sırdaş edinmeyin. Onlar size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor, size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar. Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştur, sinelerinin gizli tuttukları ise, daha büyüktür. Siz de ayetlerimizi açıkladık; belki akıl erdirirsiniz. (3/118)

Sizler, işte böylesiniz; onları seversiniz, oysa onlar sizi sevmeyiz. Siz Kitabın tümüne inanırsınız, onlar sizinle karşılaştıklarında "inandık" derler, kendi başlarına kaldıklarında ise, size olan kin ve öfkelerinden dolayı parmak uçlarını ısırırlar. De ki: "Kin ve öfkenizle ölü." Şüphesiz Allah, sinelerinin özünde saklı duranı bilendir. (3/119)

Allah bunu (yardımı) size ancak bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla tatmin bulsun diye yaptı. 'Yardım ve zafer' (nusret) ancak üstün ve güçlü, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ın Katındandır. (3/126)

Kendisi hakkında hiçbir delil indirmedeği şeyi Allah'a ortak koştuklarından dolayı küfredenlerin kalplerine korku salacağız. Onların barınma yerleri ateştir. Zalimlerin konaklama yeri ne kötüdür. (3/151)

Sonra kederin ardından üzerinize bir güvenlik (duygusu) indirdi, bir uyuklama ki, içinizden bir grubu sarveriyordu. Bir grup da, canları derdine düşmüştü; Allah'a karşı haksız yere cahiliye zannıyla zanlara kapılarak: "Bu işten bize ne var ki?" diyorlardı. De ki: "Şüphesiz işin tümü Allah'ındır." Onlar, sana açıklamadıkları şeyi içlerinde gizli tutuyorlar, "Bu işten bize bir şey olsaydı, biz burada öldürülmezdik" diyorlar. De ki: "Evlerinizde olsaydınız da üzerlerine öldürülmesi yazılmış olanlar, yine devrilecekleri yerlere gidecekti. (Bunu) Allah, sinelerinizdeki denemek ve kalplerinizde olanı arındırmak için (yaptı). Allah, sinelerinin özünde saklı duranı bilendir. (3/154)

Allah'tan bir rahmet dolayısıyla, onlara yumuşak davranın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın onlar çevrenden dağılır giderlerdi. Öyleyse onları başlışa, onlar için başlışlanma dile ve iş konusunda onlarla müşavere et. Eğer azmedersen artık Allah'a tevekkül et. Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever. (3/159)

Ey iman edenler, inkâr edenler ile yeryüzünde gezip dolaşırken veya savaşta buldukları sırada (ölen) kardeşleri için: "Yanıımızda olsalardı, ölmezlerdi, öldürülmezlerdi" diyenler gibi olmayın. Allah, bunu onların kalplerinde bulunmaz bir hasret olarak kıldı. Dirilten ve öldüren Allah'tır. Allah, yaptıklarınızı görendir. (3/156)

Münafıklık yapanları da belirtmesi içindi. Onlara: "Gelin, Allah'ın yolunda savaşın ya da savunma yapın" denildiğinde, "Biz savaşmayı bilseydik elbette sizi izlerdik" dediler. O gün onlar, imandan çok küfre daha yakındılar. Kalplerinde olmayı ağızlarıyla söylüyorlardı. Allah, onların gizli tuttuklarını daha iyi biliyor. (3/167)

İşte bunların, Allah kalplerinde olanı bilmektedir. O halde sen, onlardan yüz çevir, onlara öğüt ver ve onlara nefislerine ilişkin açık ve etkileyci söz söyle. (4/63)

Ancak sizinle aralarında anlaşma bulunan bir kavime sığınanlar ya da hem sizinle, hem kendi kavimleriyle savaşmak (istemeyip bun)dan göğüslerini sıkıntı basıp size gelenler (dokunulmazdır.) Allah dileseydi, onları üstünüze saldırır, böylece sizinle çarpışırıldı. Eğer sizden uzak durur (geri çekilir), sizinle savaşmaz ve barış (şartlarını) size bırakırsa, artık Allah, sizin için onların aleyhinde bir yol kılmamıştır. (4/90)

Onların kendi sözlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerine karşı inkâra sapmaları, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve: "Kalplerimiz örtüldü" demeleri nedeniyle (onları lanetledi.) Hayır; Allah, inkârları dolayısıyla ona (kalplerine) damga vurmuştur. Onların azı dışında, inanmazlar. (4/155)

Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve: "İşittik ve itaat ettik" dediğinizde sizi, kendisiyle bağladığı sözünü (misakını) anın. Allah'tan

KURAN FİHRİSTİ

korkup-sakinin. Şüphesiz Allah, sinelerin özünde olanı bilendir. (5/7)

Sözleşmelerini bozmaları nedeniyle, onları lanetledik ve kalplerini kaskatı kıldık. Onlar, kelimeleri konuldukları yerlerden sapırırlar. (Sık sık) Kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. İçlerinden birazi dışında, onlardan sürekli ihanet görür durursun. Yine de onları affet, aldırış etme. Şüphesiz Allah, iyilik yapanları sever. (5/13)

Ey Peygamber, kalpleri inanmadığı halde ağızlarıyla "İnandık" diyenlerle Yahudiler'den küfür içinde çaba harcayanlar seni üzmesin.

Ey Peygamber, kalpleri inanmadığı halde ağızlarıyla "İnandık" diyenlerle Yahudiler'den küfür üzerine kat kat örtüler ve kulaklarına (bir engel olarak) kalpleri üzerine kat kat örtüler ve kulaklarında bir ağırlık kıldık. Onlar, hangi 'apaçık-belgeyi' görsele, yine ona inanmazlar. Öyle ki, o inkâr etmekte olanlar, sana geldiklerinde, seninle tartışmaya girerek: "Bu, öncekilerin uydurma masallarından başka bir şey değildir" derler. (6/25)

Onlara, zorlu azabımız geldiği zaman yalvarmaları gerekmez miydi? Ama onların kalpleri katılaştı ve şeytan onlara yapmakta olduklarını keçici (süslü) gösterdi. (6/43)

De ki: "Düşündünüz mü hiç; eğer Allah sizin iştmenizi ve görmenizi alıverir ve kalplerinizi mühürlerse, onları size Allah'tan başka getirebilecek ilah kimdir?" Bak, Biz nasıl ayetleri 'çeşitli biçimlerde açıklıyoruz da' sonra onlar (yine) sırt çevirip-engelliyorlar? (6/46)

Biz onların kalplerini ve gözlerini, ilkin inanmadıkları gibi tersine çeviririz ve onları tuğyanları içinde şaşkınca dolaşır bir durumda terkederiz. (6/110)

Bir de ahirete inmanyanların kalpleri ona meyletsin de ondan (bu yaldızlı ve içi çarpık sözlerden) hoşlansınlar ve yüklenmekte olduklarını yüklenedursunlar. (6/113)

Biz onların göğüslerinden kinden ne varsa çekip almışız. Altlarından ırmaqlar akar. Derler ki: "Bizi buna ulaştıran Allah'a hamd olsun. Eğer Allah bize hidayet vermeseydi bu doğruya erme-yecektik. Andolsun, Rabbimizin elçileri hak ile geldiler." Onlara: "İşte bu, yaptıklarınıza karşılık olarak mirasçı kılındığımız cennettir" diye seslenilecek. (7/43)

(Bütün bunlar,) Sakinlerinden sonra yeryüzüne mirasçı olanları doğruya erdirmeye (veya ortaya çıkarmaya yetmez) mi? Eğer Biz dilemiş olsaydık onlara günahları nedeniyle bir musibet isa-

bet ettirirdik; ve kalplerine damgalar vururduk da onlar böylelikle iştmenyenler olurlardı. (7/100)

İşte bu ülkeler, sana onların 'haberlerinden aktarmalar yapıyoruz.' Gerçekten, onlara elçileri apaçık belgelerle gelmişlerdi. Ama daha önceden yalanlamaları nedeniyle iman eder olmadılar. İşte Allah, inkâr edenlerin kalplerini böyle damgalar. (7/101)

Andolsun, cehennem için cinlerden ve insanlardan çok sayıda kişi yarattık (hazırladık). Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (7/179)

Mü'minler ancak o kimselerdir ki, Allah anıldığı zaman yürekleri ürperir. O'nun ayetleri okunduğunda imanlarını arttırır ve yalnızca Rablerine tevekkül ederler. (8/2)

Allah, bunu, yalnızca bir müjde ve kalblerinizin tatmin bulması için yapmıştır; (yoksa) Allah'ın Katından başkasında nusret (zafer ve yardım) yoktur. Hiç şüphesiz Allah üstün ve güçlü olan-dır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/10)

Hani kendisinden bir güvenlik olarak sizi bir uyuklama bürüyordu. Sizi kendisiyle tertemiz kılmak, sizden şeytanın pisliklerini gidermek, kalblerinizin üstünde (güven ve kararlılık duygusunu) pekiştirmek ve bununla ayaklarınızı (arz üzerinde) sağlamlaştırmak için size gökten su indiriyordu. (8/11)

Rabbim meleklere vahyetmişti ki: "Şüphesiz ben sizinleym, iman edenlere sağlamlık katın, inkâr edenlerin kalblerine amansız bir korku salacağım. Öyleyse (ey Müslümanlar,) vurun boyunlarının üstüne, vurun onların bütün parmaklarına." (8/12)

Ey iman edenler, size hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah'a ve Resülüne icabet edin. Ve bilin ki muhakkak Allah, kişi ile kalbi arasında girer ve siz gerçekten O'na götürülüp toplanacaksınız. (8/24)

Hani Allah, onları sana uykunda az gösteriyordu; eğer sana çok gösterseydi, gerçekten yalınlığa kapılacaktınız ve iş konusunda gerçekten çekilmeye düşecektiniz. Ancak Allah esenlik (kurtuluş) bağışladı. Çünkü O, elbette sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (8/43)

Münafıklar ve kalblerinde hastalık olanlar şöyle diyorlar: "Bunları (Müslümanları) dinleri aldıattı." Oysa kim Allah'a tevekkül ederse, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olan-dır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/49)

Ve onların kalblerini uzlaştırdı. Sen, yeryüzündekilerin tümünü harcasaydın bile, onların kalblerini uzlaştıramazdın. Ama Allah, aralarını bulup onları uzlaştırdı. Çünkü O, üstün ve güçlü olan-dır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/63)

Ey Peygamber, ellerinizdeki esirlerle de ki: "Eğer Allah, sizin kalblerinizde bir hayır olduğunu bilirse (görürse) size sizden al-nandan daha hayırlısını verir ve sizi bağışlar. Allah bağışlayan-dır, esirgeyendir." (8/70)

Nasıl olabilir ki!.. Eğer size karşı galip gelirlerse size karşı ne 'akrabalık bağlarını', ne de 'sözleşme hükümlerini' gözetip-tarırlar. Sizi ağızlarıyla hoşnut kılarlar, kalpleri ise karşı koyar. Onların çoğu fasık kimselerdir. (9/8)

Ve kalblerindeki öfkeyi gidersen. Allah dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/15)

Senden, yalnızca Allah'a ve ahiret gününe inananmayan, kalpleri kuşkuya kapılıp, kuşkularında kararsızlığa düşenler izin ister. (9/45)

Sadakalar, -Allah'tan bir farz olarak- yalnızca fakirler, düşkün-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

ler, (zekat) işinde görevli olanlar, kalbleri ısındırılacaklar, köleler, borçlular, Allah yolunda (olanlar) ve yolda kalmış(lar) içindir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/60)

Münafıklar, kalblerinde olanı kendilerine haber verecek bir sürenin aleyhlerinde indirilmesinden çekiniyorlar. De ki: "Alay edin. Şüphesiz, Allah kaçınmakta olduklarınızı açığa çıkarandır." (9/64)

Böylece O da, Allah'a verdikleri sözü tutmamaları ve yalan söylemeleri nedeniyle, kendisiyle karşılaşacakları güne kadar, kalplerinde nifakı (sonuçta köklü bir duygu olarak) yerleşik kıldı. (9/77)

(Savaştan) Geri kalanlarla birlikte olmayı seçtiler. Onların kalbleri mühürlenmiştir. Bundan dolayı kavrayıp-anlamazlar. (9/87)

Yol, ancak o kimseler aleyhinedir ki, zengin oldukları halde (savaşa çıkmamak için) senden izin isterler ve bunlar geride kalanlarla birlikte olmayı seçerler. Allah, onların kalblerini mühürlenmiştir. Bundan dolayı onlar, bilmezler. (9/93)

Onların kalbleri parçalanmadıkça, kurdukları bina kalblerinde bir şüphe olarak sürüp-gidecektir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/110)

Andolsun Allah, Peygamberin, Muhacirlerin ve Ensarın üzerine tevbe ihvan etti. Ki onlar -içlerinde bir bölümünün kalbi neredeyse kaymak üzereyken- ona güçlük saatinde tabi oldular. Sonra onların tevbelarını kabul etti. Çünkü O, onlara (karşı) çok şefkatlidir, çok esirgeyicidir. (9/117)

Kalblerinde hastalık olanların ise, iğrençliklerine iğrençlik (murdarlık) ekleyip-arttırmış ve onlar kâfir kimseler olarak ölmüşlerdir. (9/125)

Bir süre indirildiğinde, bazıları bazısına bakar (ve): "Sizi bir kimse görüyor mu?" (der.) Sonra sırt çevirir giderler. Gerçekten onlar, kavramayan bir topluluk olmaları dolayısıyla, Allah onların kalblerini çevirmiştir. (9/127)

Ey insanlar, Rabbinizden size bir öğüt, sineleride olana bir şifa ve mü'minler için bir hidayet ve rahmet geldi. (10/57)

Sonra onun ardından kendi kavimlerine (başka) elçiler gönderdik; onlara apaçık belgeler getirmişlerdi. Ama daha önce onu yalanlamaları nedeniyle inanmadılar. İşte Biz, haddi aşanların kalblerini böyle mühürlüyoruz. (10/74)

Musa dedi ki: "Rabbimiz, şüphesiz Sen, Firavun'a ve önde gelen çevresine dünya hayatında bir çekicilik (güç, ihtişam) ve mallar verdin. Rabbimiz, Senin yolundan saptırmaları için (mi?) Rabbimiz, mallarını yerin dibine geçir ve onların kalblerinin üzerini şiddetle bağla; onlar acı azabı göreceklere zamana kadar iman etmeyecekler." (10/88)

Haberiniz olsun; gerçekten onlar, ondan gizlenmek için göğüslerini bükerek (Hak'tan kaçınıp yan çizer)ler. (Yine) Haberiniz olsun; onlar, örtülerine büründükleri zaman, O, gizli tuttuklarını da, açığa vurduklarını da bilir. Çünkü O, sinelerinin özünde saklı duranı bilendir. (11/5)

İman edip salih amellerde bulunanlar ve 'Rablerine kalbleri tatmin bulmuş olarak bağlananlar', işte bunlar da cennetin halkıdır. Onda süresiz kalacaklardır. (11/23)

Bunlar, iman edenler ve kalpleri Allah'ın zikriyle mutmain olanlardır. Haberiniz olsun; kalbler yalnızca Allah'ın zikriyle mutmain olur. (13/28)

Rabbimiz, gerçekten ben, çocuklarımdan bir kısmını Beyt-i Haram yanında ekini olmayan bir vadiye yerleştirdim; Rabbimiz, dosdoğru namazı kılsınlar diye (öyle yaptım), böylelikle Sen, insanların bir kısmının kalblerini onlara ilgi duyar kıl ve onları bir-

takim ürünlerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler." (14/37)

Başlarını dikerek koşarlar, gözleri kendilerine dönüp-çevrilmez. Kalbleri (sanki) bomboşdur. (14/43)

Böylece Biz onu (alayı), suçlu-günahkarların kalblerine sokarız. (15/12)

Onların göğüslerinde kinden (ne varsa tümünü) sıyrıp-çektik, kardeşler olarak tahtlar üzerinde karşı karşıyadırlar. (15/47)

Sizin ilahınız tek bir ilahdır. Ahirete inananların kalpleri ise inkarcıdır ve onlar müstekbir (büyüklemekte) olanlardır. (16/22)

Allah, sizi annelerinizin karından hiçbir şey bilmezken çıkardı ve umulur ki şükredersiniz diye iştme, görme (duyularını) ve gönüller verdi. (16/78)

Onlar, Allah'ın, kalblerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlendiği kimselerdir. Gafil olanlar onların ta kendileridir. (16/108)

Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme; çünkü kulak, göz ve kalb, bunların hepsi ondan sorumludur. (17/36)

Ve onların kalbleri üzerine, onu kavrayıp anlamalarını engelleyen kabuklar, kulaklarına da bir ağırlık koyduk. Sen Kur'an'da sadece Rabbinin "bir ve tek" (ilah olarak) andığı zaman, 'nefretle kaçır vaziyette' gerisin geriye giderler. (17/46)

"Ya da göğüslerinizde büyümekte olan (veya büyüttüğünüz) bir yaratık (olun)." Bizi kim (hayata) geri çevirebilir" diyecekler. De ki: "Sizi ilk defa yaratan." Bu durumda sana başlarını alaylıkla sallayacaklar ve diyecekler ki: "Ne zamanmış o?" De ki: "Umulur ki pek yakında." (17/51)

Onların kalpleri üzerinde (sabırlı ve kararlılığı) rabtetmiştik; (Krala karşı) Kıyam ettiklerinde demişlerdi ki: "Bizim Rabbimiz, göklerin ve yerin Rabbi'dir; ilah olarak biz O'ndan başkasına kesinlikle tapmayız, (eğer tersini) söyleyecek olursak, andolsun, gerçeğin dışına çıkarız." (18/14)

Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının (aldatıcı) süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini Bizi zikretmekten gaffete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (hevasına)' uyan ve işinde asırlığı gideneye itaat etme. (18/28)

Kendisine Rabbinin ayetleri öğütleri hatırlatıldığı zaman, sırt çeviren ve ellerinin önden gönderdikleri (amellerini) unuttandan daha zalim kimdir? Biz gerçekten, kalpleri üzerine onu kavrayıp anlamalarını engelleyen bir perde (gerdik), kulaklarına bir ağırlık koyduk. Sen onları hidayete çağırırsan bile, onlar sonsuza kadar asla hidayet bulamazlar. (18/57)

Onların kalpleri tutkuya oyalanmadır. Zulmedenler, gizlice fısıldaştılar: "Bu sizin benzeriniz olan bir beşer değil mi? Öyleyse, göz göre göre büyüye mi geleceksiniz?" (21/3)

İşte böyle; kim Allah'ın şiarlarını yüceltirse, şüphesiz bu, kalblerin takvasındandır. (22/32)

Onlar ki, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir; kendilerine isabet eden musibetlere sabredenler, namazı dosdoğru kılanlar ve rızık olarak verdiklerimizden infak edenlerdir. (22/35)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı, böylece onların kendisiyle akledebilecek kalpleri ve işitebilecek kulakları olursun? Çünkü doğrusu, gözler kör olmaz, ancak sinelerdeki kalpler körelir. (22/46)

Şeytanın (bu tür) katıp bırakmaları, kalplerinde hastalık olanlara ve kalpleri (her türlü) duyurılıktan yoksun bulunanlara (Allah'ın) bir deneme kılması içindir. Şüphesiz zalimler, (gerçeğin kendisinden) uzak bir ayrılık içindedirler. (22/53)

(Bir de) Kendilerine ilim verilenlerin, bunun (Kur'an'ın) hiç tartış-

KURAN FİHRİSTİ

masız Rablerinden olan bir gerçek olduğunu bilmeleri için; böylelikle ona iman etsinler ve kalpleri ona tatmin bulmuş olarak bağlansın. Şüphesiz Allah, iman edenleri dosdoğru yola yönlendirir. (22/54)

Ve gerçekten Rablerine dönecekler diye, vermekte oldukları kalpleri ürpererek veneler; (23/60)

Hayır, onların kalpleri bundan dolayı bir gaflet içindedir. Üstelik onların, bunun dışında yapmakta oldukları (birtakım şeyler) vardır; onlar bunun için çalışmaktadırlar. (23/63)

O, sizin için kulakları, gözleri ve gönülleri inşa edendir; ne az şükrediyorsunuz. (23/78)

(Öyle) Adamlar ki, ne ticaret, ne alış-veriş onları Allah'ı zikretmekten, dosdoğru namazı kılmaktan ve zekatı vermekten tutkuya kaptırdı alıkoymaz'; onlar, kalplerin ve gözlerin inkılabı uğrayacağı (dehşetten allak bullak olacağı) günden korkarlar. (24/37)

Bunların kalplerinde hastalık mı var? Yoksa kuşkuyla mı kapıldılar? Yoksa Allah'ın ve elçisinin kendilerine karşı haksızlık yapacağından mı korkuyorlar? Hayır, onlar zalim kimselerdir. (24/50)

İnkâr edenler dediler ki: "Kur'an ona tek bir defada, toplu olarak indirilmeli değil miydi?" Biz onunla kalbini sağlamlaştırıp-pekiştirmek için böylece (ayet ayet indirdik) ve onu 'belli bir okuma düzeniyle (tertil üzere) düzene koyup' okuduk. (25/32)

Uyarıcılardan olman için, senin kalbinin üzerine (indirmiştir). (26/194)

Biz onu, suçlu-günahkarların kalbine işte böyle işlettik. (26/200)

Ancak Allah'a selim bir kalp ile gelenler başka." (26/89)

Ve şüphesiz, senin Rabbin, sinelerinin gizli tuttuklarını ve açığa vurduklarını kesin olarak bilmektedir. (27/74)

Musa'nın annesi ise, yüreği boşluk içinde sabahladı. Eğer mü'minlerden olması için kalbi üzerinde (sabrı ve dayanıklılığı) pekiştirmemiş olsaydı, neredeyse onu(n durumunu) açığa vuracaktı. (28/10)

Rabbin onların göğüslerinin sakladıklarını ve açığa vurduklarını bilir. (28/69)

İnsanlardan öylesi vardır ki, "Allah'a iman ettik" der; fakat Allah uğruna eziyet gördüğü zaman, insanların (kendisine yönelttikleri işkence ve) fitnessini Allah'ın azabıymış gibi sayar; ama Rabbinden 'bir yardım ve zafer' gelirse, andolsun: "Biz gerçekten sizlerle birlikteydik" demektedirler. Oysa Allah, alemlerin sinelerinde olanı daha iyi bilen değil midir? (29/10)

Hayır, o, kendilerine ilim verilenlerin göğüslerinde apaçık olan ayetlerdir. Zulmedenlerden başkası, Bizim ayetlerimizi inkar etmez. (29/49)

İşte Allah, bilmeyenlerin kalplerini böyle mühürler. (30/59)

Kim de inkâr ederse, artık onun inkârı seni hüzne kaptırmazın. Onların dönüşü Bizedir, artık Biz de onlara yaptıklarını haber vereceğiz. Şüphesiz Allah, sinelerin özünde saklı olanı bilendir. (31/23)

Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (32/9)

Allah, bir adamın kendi (göğüs) boşluğu içinde iki kalp kılmadı ve kendilerini annelerine benzeterek yemin konusu yaptığınız (ziharda bulunduğunuz) eşlerinizi sizin anneleriniz yapmadı, evlatlıklarınızı da sizin (öz) çocuklarınızı saymadı. Bu, sizin (yalnızca) ağzınızla söylemenizdir. Allah ise, hakkı söyler ve (doğru olan) yola yönlendirir. (33/4)

Onları (evlat edindiklerinizi) babalarına nisbet ederek çağırın; bu, Allah Katında daha adildir. Eğer babalarını bilmiyorsanız artık onlar, dinde sizin kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Hata olarak yaptıklarınızda ise, sizin için bir sakınca (bir vebal) yoktur. Ancak kalplerinizin kasıt gözeterek (taammüden) yaptıklarınızda vardır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (33/5)

Hani onlar, size hem üstünüzden, hem alt tarafınızdan gelmişlerdi; gözler kaymış, yürekler hançereye gelip dayanmıştı ve siz Allah hakkında (birtakım) zanlarda bulunuyordunuz. (33/10)

Hani, münafık olanlar ve kalplerinde hastalık bulunanlar: "Allah ve Resulü, bize boş bir aldaniştan başka bir şey vadetmedi" diyorlardı. (33/12)

Kitap ehlienden onlara arka çıkanları da kalelerinden indirdi ve onların kalplerine korku düşürdü. Siz (onlardan) bir kısmını öldürüyordunuz, bir kısmını ise esir alıyordunuz. (33/26)

Ey peygamberin kadınları, siz kadınlardan herhangi biri (gibi) değilsiniz; eğer sakınıyorsanız, artık sözü çekicilikle söylemeyin ki, sonra kalbinde hastalık bulunan kimse tamah eder. Sözü maruf bir tarzda söyleyin. (33/32)

Onlardan dilediğini geri bırakır, dilediğini de yanına alıp-barındırabilirsin; ayrıldıklarından, istek duyduklarına (dönmede) senin için bir sakınca yoktur. Onların gözlemlerini aydınlanıp hüzne kapılmamalarına ve kendilerine verdikle hepsinin hoşnut olmalarına en yakın (en uygun) olan budur. Allah, kalplerinizde olanı bilir. Allah bilendir, halimdir. (33/51)

Ey iman edenler (rastgele) Peygamberin evlerine girmeyin, (Bir başka iş için girmişseniz ille de) yemek vaktini beklemeyin. (Ama yemeğe çağırıldığınız zaman girin, yemeği yiyince dağılın ve (uzun) söze dalmayın. Gerçekten bu, peygambere eziyet vermekte ve o da sizden utanmaktadır; oysa Allah, hak (kı açıklamak)tan utanmaz. Onlardan (peygamberin eşlerinden) bir şey isteyeceğiniz zaman, perde arkasından isteyin. Bu, sizin kalpleriniz için de, onların kalpleri için de daha temizdir. Allah'ın Resulü'ne eziyet vermeniz ve ondan sonra eşlerini nikahlamamız size ebedi olarak (helal) olmaz. Çünkü böyle yapmanız, Allah Katında çok büyük (bir günah)tır. (33/53)

Andolsun, eğer münafıklar, kalplerinde hastalık bulunanlar ve şehirde kıskırtıcılık yapan (yalan haber yayan)lar (bu tutumlarına) bir son vermeyecek olurlarsa, gerçekten seni onlara saldırtırız, sonra orada seninle pek az (bir süre) komşu kalabilirler. (33/60)

O'nun Katında izin verdiğinin dışında (hiç kimsenin) şefaati yararı sağlamaz. En sonunda kalplerinden korku giderilince (birbirlerine:) "Rabbiniz ne buyurdu?" derler, "Hak olanı" derler. O, çok yücedir, çok büyüktür. (34/23)

De ki: "Şüphesiz Rabbin hakkı (batılın yerine veya dilediği kimsenin kalbine) koyar. O, gaybleri bilendir. (34/48)

Şüphesiz Allah, gözlemler ve yerin gaybını bilendir. Gerçek şu ki O, sinelerin özünde (saklı) olanı bilir. (35/38)

Hani o, Rabbinin arınmış (selim) bir kalp ile gelmişti. (37/84)

Eğer inkâr edecek olursanız, artık şüphesiz Allah size karşı hiçbir ihtiyacı olmayacak ve O, kulları için inkâra rıza göstermez. Ve eğer şükrederseniz, sizin (yararınız) için ondan razı olur. hiçbir günahkar, bir başkasının günah yükünü yüklenmez. Sonra Rabbinize döndürüleceksiniz, böylece yaptıklarınızı size haber verecektir. Şüphesiz O, sinelerin özünde saklı olanı bilendir. (39/7)

Allah, kimin göğsünü İslam'a açmışsa, artık o, Rabbinden bir nur üzerindedir, (öyle) değil mi? Fakat Allah'ın zikrinden (yana)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

kalpleri katılmış olanların vay haline. İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler. (39/22)

Allah, müteşabih (benzeşmeli), ikiyeşli bir kitap olarak sözün en güzelini indirdi. Rablerine karşı içleri titreyerek-korkanların O'ndan derli ürpürer. Sonra onların derileri ve kalpleri Allah'ın zikrine (karşı) yumuşar-yatışır. İşte bu, Allah'ın yol göstermesidir, onunla dilediğini hidayete erdirir. Allah, kimi sapırırsa, artık onun için de bir yol gösterici yoktur. (39/23)

Sadece Allah anıldığı zaman, ahirete inanmayanların kalbi öfkeyle kabarrır. Oysa O'ndan başkaları anıldığında hemen sevince kapılırlar. (39/45)

Onları, yaklaşmakta olan güne karşı uyar; o zaman yürekler gırtlaklara dayanır, yutkunur dururlar. Zalimler için ne koruyucu bir dost, ne sözün yerine getirebilir bir şefaattçi yoktur. (40/18)

Ki onlar, Allah'ın ayetleri konusunda kendilerine gelmiş bir delil bulunmaksızın mücadele edip dururlar. (Bu,) Allah Katında da, iman edenler Katında da büyük bir öfke (sebebi)dir. İşte Allah, her mütekebbir zorbanın kalbini böyle mühürler." (40/35)

Dediler ki: "Bizi kendisine çağırıldığın şeye karşı kalblerimiz bir örtü içindedir, kulağımızda bir ağırlık, bizimle senin aranda bir perde vardır. Artık sen, (yapabileceğini) yap, biz de gerçekten yapıyoruz." (41/5)

Yoksa onlar: "Allah'a karşı yalan düzüp-uydurdu"mu diyorlar? Oysa eğer Allah dilerse senin de kalbini mühürler. Allah, batılı yok edip-ortadan kaldırır ve Kendi kelimeleriyle hakkı hak olarak pekiştirir (gerçekleştirir). Çünkü O, sinelerin özünde olanı bilendir. (42/24)

Şimdi sen, kendi hevasını ilah edinen ve Allah'ın bir ilim üzere kendisini saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözü üstüne bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Artık Allah'tan sonra ona kim hidayet verecektir? Siz yine de öğüt alıp-düşünmüyor musunuz? (45/23)

Andolsun, Biz onları, sizleri kendisinde yerleşik kıldığımızız yerlerde (size vermediğimiz güç ve iktidar imkanlarıyla) yerleşik kıldık ve onlara iştme, görme (duygularını) ve gönüller verdik. Ancak ne iştme, ne görme (duyuları) ve ne gönülleri kendilerine herhangi bir şey sağlamadı. Çünkü onlar, Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlardı. Alay konusu edindikleri şey, onları sarıp-kuşattı. (46/26)

Onlardan kimi gelip seni dinler. Nitekim yanından çıkıp-gittikleri zaman, ilim verilenlere derler ki: "O biraz önce ne söyledi?" İşte onlar; Allah, onların kalplerini mühürlemiştir ve onlar kendi heva (istek ve tutku)larına uymuşlardır. (47/16)

İman edenler, derler ki: "(Savaş izni için) Bir süre indirilmeli değil miydi?" Fakat, içinde savaş (kıtal) zikri geçen muhkem bir süre indirildiği zaman, kalplerinde hastalık olanların, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş olanların bakışı gibi sana baktıklarını gördün. Oysa onlara evla (olan): (47/20)

Öyle olmasa, Kur'an'ı iyiden iyiye düşünmezler miydi? Yoksa birtakım kalpler üzerinde killitler mi vurulmuş? (47/24)

Yoksa kalplerinde hastalık bulunanlar, Allah'ın kinlerini hiç (ortaya) çıkarmayacağını mı sandılar? (47/29)

Mü'minlerin kalplerine, imanlarına iman katıp-arttırsınlar diye, 'güven duygusu ve huzur' indiren O'dur. Gökleğin ve yerin ordu-ru Allah'ındır: Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (48/4)

Bedevelerden geride bırakılanlar, sana diyecekler ki: "Bizi mallarımız ve ailelerimiz meşgul etti. Bundan dolayı bizim için mağfaret dile." Onlar, kalplerinde olmayan şeyi dilleriyle söylüyorlar. De ki: "Şimdi Allah, size bir zarar isteyecek ya da bir yarar diler-

ecek olsa, sizin için Allah'a karşı kim herhangi bir şeyle güç yetirebilir? Hayır, Allah yaptıklarınızı haber alandır." (48/11)

Hayır, siz Peygamberin ve mü'minlerin, ailelerine ebedi olarak bir daha dönmeyeceklerini zannettiniz; bu, kalplerinizde çekici kılındı ve kötü bir zan ile zanda bulundunuz da, yıkıma uğramış bir topluluk oldunuz. (48/12)

Andolsun, Allah, sana o ağacın altında biat ederlerken mü'minlerden razı olmuştur, kalplerinde olanı bilmiş ve böylece üzerlerine 'güven duygusu ve huzur' indirmiştir ve onlara yakın bir fetih sevap (karşılık) olarak vermiştir. (48/18)

Hani o inkâr edenler, kendi kalplerinde, 'öfkeli soy koruyuculuğu'nun (hamiyeti), cahiliyenin 'öfkeli soy koruyuculuğunu' kılıp-kışkırtıkları zaman, hemen Allah; elçisinin ve mü'minlerin üzerine '(kalbi teskin eden) güven ve yatışma duygusunu' indirdi ve onları "takva sözü" üzerinde "kararlılıkla ayakta tuttu." Zaten onlar da, buna layık ve ehil idiler. Allah, herşeyi hakkıyla bilendir. (48/26)

Şüphesiz, Allah'ın Resûlü'nün yanında seslerini alçak tutanlar; işte onlar, Allah kalplerini takva için imtihan etmiştir. Onlar için bir mağfaret ve bülent bir ecir vardır. (49/3)

Ve bilin ki Allah'ın Resûlü içinizededir. Eğer o, size birçok işlerde uysaydı, elbette sıkıntıya düşerdiniz. Ancak Allah size imanı sevdirdi, onu kalplerinizde süsleyip-çekici kıldı ve size inkârı, fıskı ve isyanı çirkin gösterdi. İşte onlar, doğru yolu bulmuş (irşad) olanlardır. (49/7)

Bedeveler, dedi ki: "İman ettik." De ki: "Siz iman etmediniz; ancak "İslam (Müslüman veya teslim) olduk deyin. İman henüz kalplerinize girmiş değildir. Eğer Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederseniz, O, sizin amelelerinizden hiçbir şeyi eksilmez. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (49/14)

Görmediği halde Rahman'a karşı 'içi titreyerek korku duyan' ve 'içten Allah'a yönelmiş' bir kalb ile gelen içindir. (50/33)

Hiç şüphesiz, bunda, kalbi olan ya da bir şahid olarak kulak veren kimse için elbette bir öğüt (zikir) vardır. (50/37)

İman edenlerin, Allah'ın ve haktan inmiş olanın zikri için kalplerinin 'saygı ve korku ile yumuşaması' zamanı gelmedi mi? Onlar, bundan önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun bir süre geçmiş, böylece kalpleri de katılmış bulunanlar gibi olmasınlar. Onlardan çoğu fasık olanlardı. (57/16)

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/27)

Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim (topluluk) bulamazsın ki, Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar, ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşıretleri (soyları) olsun. Onlar, öyle kimselerdir ki, (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, atlatırların ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar, felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulunanlar ta kendileridir. (58/22)

Kitap Ehlinden inkâr edenleri ilk sürgünde yurtlarından çıkararak

KURAN FİHRİSTİ

O'dur. Onların çıkacaklarını siz sanmamıştınız, onlar da kalelerini kendilerini Allah'tan koruyacağına sanmışlardı. Böylece Allah'(ın azabı) da, onlara hesaba katmadıkları bir yönden geldi, yüreklerine korku saldı; öyle ki evlerini kendi elleriyle ve mü'minlerin elleriyle tahrip ediyorlardı. Artık ey basiret sahipleri ibret alın. (59/2)

Bir de onlardan sonra gelenler, derler ki: "Rabbimiz, bizi ve bizden önce iman etmiş olan kardeşlerimizi başışla ve kalplerimizde iman edenlere karşı bir kin bırakma. Rabbimiz, gerçekten sen, çok şefkatlisin, çok esirgeyicisin." (59/10)

Onlar, iyice korunmuş şehirlerde veya duvar arkasında olmaksızın sizinle toplu bir halde savaşmazlar. Kendi aralarındaki çarpışmaları ise pek şiddetlidir. Sen onları birlik sanırsın, oysa kalpleri paramparçadır. Bu, şüphesiz onların akletmeyen bir kavim olmaları dolayısıyla böyledir. (59/14)

Hani Musa, kavmine demişti ki: "Ey kavmim, gerçekten benim sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçi olduğumu bildiğiniz halde, niçin bana eziyet ediyorsunuz?" İşte onlar eğrilip-sapınca Allah da onların kalplerini eğiltilip saptırılmış oldu. Allah, fasık bir kavmi hidayete erdirmez. (61/5)

Bu, onların iman etmeleri sonra inkâr etmeleri dolayısıyla böyledir. Böylece kalplerinin üzerine mühürlemiştir, artık onlar kavrayamazlar. (63/3)

Allah'ın izni olmaksızın hiçbir musibet (hiç kimseye) isabet etmez. Kim Allah'a iman ederse, onun kabini hidayete yöneltir. Allah, herşeyi bilendir. (64/11)

Eğer sizler (Peygamberin iki eşi) Allah'a tevbe ederseniz (ne güzel); çünkü kalbleriniz eğrilik gösterdi. Yok eğer ona karşı birbirinize destekçi olmaya kalkışırsanız, artık Allah, onun mevlasıdır; Cibril ve mü'minlerin salih olan(lar)ı da. Bunların arkasından melekler de onun destekçisidirler. (66/4)

Sözünüzü ister gizleyin, ister açığa vurun. Şüphesiz O, sineleerin özünde saklı duranı bilendir (67/13)

De ki: "Sizi inşa eden (yaratan), size kulak, gözler ve gönüller veren O'dur. Ne az şükrediyorsunuz?" (67/23)

Biz o ateşin koruyucularını meleklerden başkasını kıldık. Ve onların sayısını inkâr edenler için yalnızca bir fitne (konusu) yaptık ki, kendilerine kitap verilenler, kesin bir bilgiyle inansın, iman edenlerin de imanları artsın; kendilerine kitap verilenler ve iman edenler (böylece) kuşkuya kapılmasın. Kalplerinde bir hastalık olanlar ile kafirler de şöyle desin: "Allah, bu örnekle neyi anlatmak istedi?" İşte Allah, dilediğini böyle şaşırtıp-saptırır, dilediğini böyle hidayete erdirir. Rabbinin ordularını Kendisinden başka (hiç kimse) bilmez. Bu ise, beşer (insan) için yalnızca bir öğüttür. (74/31)

O gün yürekler (dehşet içinde) hopyalayacak. (79/8)

Asla, hayır; onların kazandıkları, kalpleri üzerinde pas tutmuştur. (83/14)

Ki o, yüreklerin üstüne tırmanıp çıkar. (104/7)

'Sinsice, kalplere vesvese ve şüphe düşürüp duran' vesvesecinin şerrinden. (114/4)

KALPLERİ ISINDIRILACAKLAR

Sadakalar -Allah'tan bir farz olarak- yalnızca fakirler düşkünler (zekat) içinde görevli olanlar kalbleri isindirilacaklar köleler borçlular Allah yolunda (olanlar) ve yolda kalmış(lar) içindir. Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (9/60)

KALU BELA

Hani Rabbin, Adem oğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kılmıştı: "Ben, sizin Rabbiniz değil miyim?" (demişti de) onlar: "Evet şahid olduk" demişlerdi. (Bu) Kıyamet günü: "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir. Ya da: "Bizden önce ancak atalarımız şirk koşmuştu, biz ise onlardan sonra gelme bir kuşağız; işleri batıl olanların yaptıklarından dolayı bizi helak mi edeceksin?" dememeniz için. (7/172-173)

KAMÇI

Onlar için demirden kamçılar vardır. (22/21)

Bundan dolayı, Rabbin, onların üzerine bir azab kamçısı çarpıverdi. (89/13)

KANAT

Sakin onlardan bazılarını yararlandırdığımız şeylere gözünü dikme, onlara karşı hüznü kapılma, mü'minler için de (şefkat) kanatlarını ger. (15/88)

Ve mü'minlerden, sana tabi olanlara (koruyucu) kanatlarını ger. (26/215)

Elini koynuna sok, kusursuz olarak bembeyaz çıksın. Ve (her türlü) dehşetten yana kanatlarını kendine doğru çek. İşte bunlar, senin Rabbinden Firavun ve önde gelen adamlarına iki kesin-kanit (mucize)dir. Gerçekten onlar, fasık bir topluluktur." (28/32)

Hamd, gökleri ve yeri yaratan, ikişer, üçer ve dörder kanatlı melekleri elçiler kılan Allah'ındır; O, yaratmada dilediğini artırır. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (35/1)

Onlar, üstlerinde dizi dizi kanat açıp kapayarak uçan kuşları görmüyorlar mı? Onları Rahman (olan Allah)'tan başkası (boşlukta) tutmuyor. Şüphesiz O, herşeyi hakkıyla görendir. (67/19)

KANIT

De ki: "O bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz iken, bizimle Allah hakkında (sözde kanıtlarla) tartışmalarına mı giriyorsunuz? Bizim amellerimiz bizim, sizin de amelleriniz sizindir. Biz, O'na gönülden bağlanmış (muhtlis) olanlarız." (2/139)

Ey insanlar Rabbinizden size 'kesin bir kanıt (burhan)' geldi ve size apaçık bir nur (Kur'an) indirdik. (4/174)

Andolsun kadın onu arzulamıştı, -eğer Rabbinin (zinayı yasaklayan) kesin kanıt (burhan)ını görmeseydi- o da (Yusuf da) onu arzulamıştı. Böylelikle Biz ondan kötülüğü ve fuhşu geri çevirmek için (ona delil gönderdik). Çünkü o, muhtlis kullarımızdandı. (12/24)

Kim Allah ile beraber ona ilişkin geçerli kesin bir kanıt (burhan)ı olmaksızın başka bir ilaha taparsa, artık onun hesabı Rabbinin Katındadır. Şüphesiz inkâr edenler kurtuluşa eremezler. (23/117)

KARARGAH

Şüphesiz o, ne kötü bir karargah ve ne kötü bir konaklama yeridir." (25/66)

Orada ebedi olarak kalıcıdır; o, ne güzel bir karargah ve ne güzel bir konaklama yeridir. (25/76)

Evlerinizde vakarla-oturun (evlerinizi karargah edin), ilk cahiye (kadınları)nın süslerini açığa vurma gibi, siz de süslerinizi açığa vurmayın; namazı dosdoğru kılın, zekatı verin, Allah'a

ve elçisine itaat edin. Ey Ehl-i Beyt, gerçekten Allah, sizden kiri (günah ve çirkinliği) gidermek ve sizi tertemiz kılmak ister. (33/3)

KARDEŞLİK-KARDEŞLER

Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz kılındı). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine, onun (maktulün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından bağışlanırsa, artık (yapılması gereken) örfe uymak (ve) ona (maktulün varis veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azab vardır. (2/178)

Hem dünya (konusunda), hem ahiret (konusunda). Ve sana yetimleri sorarlar. De ki: "Onları ıslah etmek (yararlı kılmak) hayırlıdır. Eğer onları aranızda katarsanız, artık onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah bozgun (fesad) çıkarana ıslah ediciden bilir (ayırır) der. Eğer Allah dileseydi size güçlük çıkarırdı. Şüphesiz Allah güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/220)

Allah'ın ipine hepiniz sınıksız sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındankayın, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar. (3/103)

Ey iman edenler, inkâr edenler ile yeryüzünde gezip dolaşırken veya savaşta buldukları sırada (ölen) kardeşleri için: "Yanımızda olsalardı, ölmezlerdi, öldürülmezlerdi" diyenler gibi olmayın. Allah, bunu onların kalplerinde onulmaz bir hasret olarak kıldı. Dirilten ve öldüren Allah'tır. Allah, yaptıklarınızı görendir. (3/156)

Onlar, kendileri oturup kardeşleri için: "Eğer bize itaat etselerdi, öldürülmezlerdi" diyenlerdir. De ki: "Eğer doğru sözlüler iseniz, ölümlü kendinizden savın öyleyse." (3/168)

Çocuklarınız konusunda Allah, erkeğe iki dişinin hissesi kadar tavsiye eder. Eğer onlar ikiden çok kadın ise (ölünün) geride bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Kadın (veya kız) bir tek ise, bu durumda yarısı onundur. (Ölenin) Bir çocuğu varsa, geriye bıraktığından anne ve babadan her biri için altıda bir, çocuğu olmayıp da anne ve baba ona mirasçı ise, bu durumda annesi için üçte bir vardır. Onun kardeşleri varsa o zaman annesi için altıda bir'dir. (Ancak bu hükümler, ölenin) Ettiği vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Babalarınız, oğullarınız, siz onların hangilerinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilmesiniz. (Bunlar) Allah'tan bir farzdır. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/11)

Eşlerinizin, eğer çocukları yoksa, geride bıraktıklarının yarısı sizindir. Şayet çocukları varsa, -onunla yapacakları vasiyetten ya da (ayıracakları) borçtan sonra- bu durumda bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Sizin çocuğunuz yoksa, geriye bıraktıklarınızdan dörtte biri onların (kadınlarınızın)dır. Eğer sizin çocuğunuz varsa geriye bıraktıklarınızdan sekizde biri onların (kadınlarınızın)dır. (Yine bu hükümler), Edeceğiniz vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Mirası aranan erkek ya da kadın, çocuğu ve babası olmayan bir kimsel olup erkek veya kız kardeşi bulunursa onlardan her biri için altıda bir vardır. Eğer bundan fazla iseler, bu durumda -kendisiyle yapılan vasiyette ya da (varsa) borçtan sonra- üçte bir'de -zarara uğratılmaksızın onlara ortaklırlar. (Bu size) Allah'tan bir vasiyettir, Allah, bilen-

dir, (kullara) yumuşak olandır. (4/12)

Sizlere anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri ve kendileriyle (gerdeğe) girdiğini kadınlarınızdan olup koruyuculuğunuz altında bulunan üvey kızlarınız -onlarla gerdeğe girmemişseniz, size bir sakınca yoktur-, sizin sülbünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi bir araya getirdiğini (evlilik) haram kılındı. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/23)

Senden fetva isterler. De ki: "Allah, 'çocuksuz ve babasız olanın (kelale'nin)' mirasına ilişkin hükmü açıklar. Ölen kişinin çocuğu yok da kız kardeşi varsa, geride bıraktıklarının yarısı kız kardeşininidir. Ama (ölen) kız kardeşinin çocuğu yoksa, kendisi (erkek kardeşi) ona mirasçı olur. Eğer kız kardeşi iki ise, geride bıraktıklarının üçte ikisi onlarındır. Ama (mirasçılar) erkekler ve kız kardeşler ise, bu durumda erkek için dişinin iki payı vardır. Allah, -şaşırpı sapmayasınız diye- açıklar. Allah, herşeyi bilendir. (4/176)

(Musa:) "Rabbim, gerçekten kendimden ve kardeşimden başkasına malik olamıyorum. Öyleyse bizimle fasıklar topluluğunun arasını Sen ayır." dedi. (5/25)

Sonunda nefsi ona kardeşini öldürmeyi (tahrik edip zevkli göstererek) kolaylaştırdı; böylece onu öldürdü, bu yüzden hüsrana uğrayanlardan oldu. (5/30)

Derken, Allah, ona, yeri eşiyerek kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini gösteren bir karga gönderdi. "Bana yazıklar olsun" dedi. "Şu karga kadar olup da kardeşimin cesedini gömmekten aciz miyim?" Artık o, pişman olmuştu. (5/31)

Babalarından, soylarından ve kardeşlerinden, kimini (bunlara kattık); onları da seçtik ve dosdoğru yola yöneltip-ilettik. (6/87) (Allah) diyecek: "Cinlerden ve insanlardan sizden önce geçmiş ümmetlerle birlikte ateşe girin." Her bir ümmet girişinde kardeşini (kendi benzerini) lanetler. Nitekim hepsi birbiri ardınca orada toplanınca, en sonra yer alanlar, en önde gelenler için: "Rabbimiz, işte bunlar bizi sapıttı; öyleyse ateşten kat kat artırılmış bir azab ver diyecekler. (Allah da:) "Hepsi için kat kattır. Ancak siz bilmesiniz" diyecek. (7/38)

Ad (toplumuna da) kardeşleri Hud'u (gönderdik.) (Hud, kavmine:) "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Hala korkup-sakınmayacak mısınız?" dedi. (7/65)

Semud (toplumuna da) kardeşleri Salih'i (gönderdik. Salih:) "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucade) gelmiştir: Allah'ın bu dişi devesi size bir belgedir; onu salıverin de Allah'ın arzında otlasın, ona bir kötülükle dokunmayın, sonra sizi acı bir azab yakalar" dedi. (7/73)

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucade) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (ıslaha) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanmıyorsanız." (7/85)

Dediler ki: "Onu ve kardeşini şimdilik bekletiver (vereceğini cezayı ertele), şehirece de toplayıcılar yolla"; (7/111)

Musa ile otuz gece için sözleştik ve ona bir daha ekledik. Böylece Rabbinin belirlediği süre, kırk geceye tamamlandı. Mu-

KURAN FİHRİSTİ

sa, kardeşi Harun'a "Kavmimde benim yerime geç, ıslah et ve bozguncuların yolunu tutma" dedi. (7/142)

Musa kavmine oldukça kızgın, üzgün olarak döndüğünde onlara: "Beni arkamdan, ne kötü temsil ettiniz? Rabbinizin emrini çabuklaştırdınız, öyle mi?" dedi. Levhaları bıraktı ve kardeşini başından tutup kendisine doğru çekiyordu (ki Harun ona): "Annem oğlu, bu topluluk beni zayıflattı (hırpalayıp güçsüzleştirdi) ve neredeyse beni öldürmeye giriştiler. Bari sen düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalimler topluluğuyla birlikte kılma (sayma)" dedi. (7/150)

(Musa yalvarıp) Dedi ki: "Rabbim, beni ve kardeşimi bağışla, bizi rahmetine kat. Sen merhamet edenlerin en merhametli olanısın." (7/151)

(Şeytan'ın) Kardeşleri ise, onları sapıklığa sürüklerler, sonra peşlerini bırakmazlar. (7/202)

Eğer onlar tevbe edip namazı kılarlarsa ve zekatı verilerse, artık onlar sizin dinde kardeşlerinizdir. Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (9/11)

Ey iman edenler, eğer imana karşı inkârı sevip-tercih ediyorlarsa, babalarınızı ve kardeşlerinizi veliler edinmeyin. Sizden kim onları veli edinirse, işte bunlar zulmeden kimselerdir. (9/23)

De ki: "Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, az kâr getireceğinden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler, sizlere Allah'tan, O'nun Resûlü'nden ve O'nun yolunda çaba harcamaktan daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/24)

Musa ve kardeşine (şöyle) vahyettik: "Mısır'da kavminiz için evler hazırlayın, evlerinizi namaz kılınan (ve kibleye dönük) yerler yapın ve namazı dosdoğru kılın. Mü'minleri de müjdele." (10/87)

Ad (halkına da) kardeşleri Hud'u (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Siz yalan olarak (tanrılar) düzenlerden başkası değilsiniz. (11/50)

Semud (halkına da) kardeşleri Salih'i (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. O sizi yerden (toprakları) yarattı ve onda ömür geçirenler kıldı. Öyleyse O'ndan başışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Şüphesiz benim Rabbim, yakın olandır, (duaları) kabul edendir." (11/61)

Medyen (halkına da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, O'ndan başka ilahınız yoktur. Ölücüyü ve tartıyı eksik tutmayın; gerçekten sizi bir bolluk ve refah (hayır) içinde görüyorum. Doğrusu sizi çepeçevre kuşatacak olan bir günün azabından korkuyorum." (11/84)

(Babası) Demişti ki: "Oğlum, rüyayı kardeşlerine anlatma, yoksa sana bir tuzak kururlar. Çünkü şeytan, insan için apaçık bir düşmandır." (12/5)

Andolsun, Yusuf ve kardeşlerinde soranlar için ayetler (ibretler) vardır. (12/7)

Onlar şöyle demişti: "Yusuf ve kardeşi babamıza bizden daha sevgilidir; oysa ki biz, birbirini pekiştiren bir topluluğuz. Gerçekte babamız, açıkça bir şaşkınlık içindedir." (12/8)

(Kuraklık başlayınca) Yusuf'un kardeşleri gelip yanına girdiler, onu tanımadıkları halde kendisi onları hemen tanıdı. (12/58)

Onların erzak yüklerini hazırlayınca dedi ki: "Bana babanızdan olan kardeşinizi getirin. Görmüyor musunuz, ben ölçüyü tam tutarım ve ben konukseverlerin en hayırlısıyım." (12/59)

Böylelikle babalarına döndükleri zaman, dediler ki: "Ey baba-

mız, ölçek bizden engellendi. Bu durumda kardeşimizi bizimle gönder de erzağı alalım. Onu mutlaka koruyacağız." (12/63)

Dedi ki: "Daha önce kardeşi konusunda size güvendiğimden başka (bir şekilde) onun hakkında size güvenir miyim? Allah en hayırlı koruyucudur ve O, esirgeyenlerin esirgeyicisidir." (12/64)

Erzak yüklerini açıp da sermayelerinin kendilerine geri verilmiş olduğunu gördüklerinde, dediler ki: "Ey Babamız, daha neyi arıyoruz, işte sermayemiz bize geri verilmiş; (bununla yine) ailemize erzak getiririz, kardeşimizi koruruz ve bir deve yükünü de ilave ederiz. Bu (aldığımız) az bir ölçektir." (12/65)

Yusuf'un yanına girdikleri zaman, o, kardeşini bağrına bastı; "Ben" dedi. "Senin gerçekten kardeşimin. Artık onların yaptıklarına üzülme." (12/69)

Erzak yüklerini kendilerine hazırlayınca da, su kabını kardeşinin yükü içine bıraktı, sonra bir münadî (şöyle) seslendi: "Ey kabile, sizler gerçekten hırsızsınız." (12/70)

Böylece (Yusuf) kardeşinin kabından önce onların kablarnı (yoklamaya) başladı, sonra onu kardeşinin kabından çıkardı. İşte Biz Yusuf için böyle bir plan düzenledik. (Yoksa) Hükümdarın dininde (yürürlükteki kanuna göre) kardeşini (yanında) alko-yamazdı. Ancak Allah'ın dilemesi başka. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Ve her bilgi sahibinin üstünde daha iyi bir bilen vardır. (12/76)

Dediler ki: "Şayet çalmış bulunuyorsa, bundan önce onun kardeşi de çalmıştı." Yusuf bunu kendi içinde saklı tuttu ve bunu onlara açıklamadı (ve içinden): "Siz daha kötü bir konumdasınız" dedi. "Sizin düzmekte olduklarınızı Allah daha iyi bilir." (12/77)

"Oğullarım, gidin de Yusuf ile kardeşinden (duyarlı bir araştırmayla) bir haber getirin ve Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Çünkü kâfirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden umut kesmez." (12/87)

(Yusuf) Dedi ki: "Sizler, cahiller iken Yusuf'a ve kardeşine neler yaptığınızı biliyor musunuz?" (12/89)

"Sen gerçekten Yusuf musun, sensin öyle mi?" dediler. "Ben Yusuf'um" dedi. "Ve bu da kardeşimdir. Doğrusu Allah bize lütufta bulundu. Gerçek şu ki, kim sakınır ve sabrederse, şüpheş Allah, iyilikte bulunanların karşılığını boşa çıkarmaz." (12/90)

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbim onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasında açtıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rabbim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bilen, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (12/100)

Bu, sana (ey Muhammed) vahyettiğimiz gayb haberlerindendir. Yoksa onlar, (Yusuf'un kardeşleri) o hileli-düzeni kurarlarken, yapacakları işe topluca karar verdikleri zaman sen yanlarında değildin. (12/102)

Onların göğüslerinde kinden (ne varsa tümünü) sıyrıp-çektik, kardeşler olarak tahtlar üzerinde karşı karşıydırlar. (15/47)

Çünkü saçıp-savuranlar, şeytanın kardeşleri olmuşlardı; şeytan ise Rabbine karşı nankördür. (17/27)

"Ey Harun'un kız kardeşi, senin baban kötü bir kişi değildi ve annen de azgın, utanmaz (bir kadın) değildi." (19/28)

Ona rahmetimizden kardeşi Harun'u da bir peygamber olarak armağan ettik. (19/53)

"Kardeşim Harun'u" (20/30)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

"Hani kız kardeşin gezinip; "Onu(n bakımını) üstlenecek birini size haber vereyim mi?" demekteydi. Böylece, seni annene geri çevirmiş olduk ki, gözü aydın olsun ve hüzne kapılmasın. Sen bir insan öldürmüştün de, Biz seni tasadan kurtarmış ve seni 'esaslı bir denemeden geçirip-denemiştik.' Medyen halkı arasında da yıllarca kalmıştın, sonra bir kader üzerine (buraya) geldin ey Musa." (20/40)

"Sen ve kardeşin ayetleriyle gidin ve beni zikretmede gevşek davranmayın. (20/42)

Sonra Musa ve kardeşi Harun'u ayetlerimizle ve apaçık bir delille gönderdik. (23/45)

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçırdınsınız ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurasınlar, ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini, yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur; sizin için de, gerek kendi evlerinizden, gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarının evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerin)den yemenizde bir güçlük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından kutlu, güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklar, umulur ki aklınızı kullanırsınız. (24/61)

Andolsun, Biz Musa'ya kitabı verdik ve onunla birlikte kardeşi Harun'u yardımcı kıldık. (25/35)

Dediler ki: "Bunu ve kardeşini oyalay, şehirlere de toplayıcılar gönder." (26/36)

Hani onlara kardeşleri Nuh: "Sakinmaz mısınız?" demişti. (26/106)

Hani onlara kardeşleri Hud: "Sakinmaz mısınız?" demişti. (26/124)

Hani onlara kardeşleri Salih: "Sakinmaz mısınız? demişti. (26/142)

Hani onlara kardeşleri Lut: "Sakinmaz mısınız?" demişti. (26/161)

Andolsun, Biz Semud (kavmine de) kardeşleri Salih'i: "Yalnızca Allah'a kulluk edin" diye (demek üzere) gönderdik. Bir de ne görsün, onlar birbirlerine düşman kesilmiş ki gruptur. (27/45)

Ve onun kız kardeşine: "Onu izle," dedi. Böylece o da, kendileri farkında değillerken onu uzaktan gözetledi. (28/11)

Biz, daha önce ona süt analarını haram etmiştik. (Kız kardeşi): "Ben, sizin adınıza onun bakımını üstlenecek ve ona öğüt verecek (veya eğitecek) bir aileyi size bildireyim mi?" dedi. (28/12)

"Ve kardeşim Harun; dil bakımından o benden daha düzgün konuşmaktadır, onu da benimle birlikte bir yardımcı olarak gönder, beni doğrulasın. Çünkü onların beni yalanlamalarından korkuyorum." (28/34)

(Allah) Dedi ki: "Pazunu kardeşinle pekiştirip güçlendireceğiz; sizin ikinize de öyle bir 'güç ve yetki' vereceğiz ki, ayetlerimiz sayesinde size erişemeyecekler. Siz ve size uyanlar galip olacaksınız." (28/35)

Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik) Böylece dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin ve ahiret gününü umud edin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (29/36)

Onları (evlat edindiklerinizi) babalarına nisbet ederek çağırın; bu, Allah Katında daha adildir. Eğer babalarını bilmiyorsanız artık onlar, dinde sizin kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Hata olarak yaptıklarınızda ise, sizin için bir sakınca (bir vebal) yoktur. Ancak kalplerinizin kasıt gözeterek (taammüden) yaptıklarınızda vardır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (33/5)

Gerçekten Allah, içinizden alıkoyanları ve kardeşlerine: "Bize gelin" diyenleri bilir. Bunlar, pek azı dışında zorlu-savaşlara gelmezler. (33/18)

Onlar için babaları, oğulları, kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kadınları ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) hakkında bir sakınca yoktur. (Ey Müslüman kadınlar) Allah'tan sakının. Şüphesiz Allah, herşeye şahid olandır. (33/55)

"Bu benim kardeşimdir, doksan dokuz koyunu vardır, benimse bir tek koyunum var. Buna rağmen "Onu da benim payıma (koyunlarıma) kat" dedi ve bana, konuşmada üstün geldi." (38/23)

Ad'ın kardeşini hatırla; onun önünden ve ardından nice uyarıcılar gelip geçmişti; hani o, Ahkaf'taki kavmini: "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, gerçekten ben, sizin için büyük bir günün azabından korkarım" diye uyarıyordu. (46/21)

Mü'minler ancak kardeşlerdir. Öyleyse kardeşlerinizin arasını bulup-düzeltilen ve Allah'tan korkup-sakının; umulur ki esirgenirsiniz. (49/10)

Ey iman edenler, zandan çok kaçının; çünkü zannın bir kısmı günahtır. Tecessüs etmeyin (birbirinizin gizli yönlerini araştırmayın). Kiminiz kiminizin giybetini yapmasın (arkasından çekiştirmesin.) Sizden biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte, bundan tiksindiniz. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, çok esirgeyendir. (49/12)

Ad, Firavun ve Lut'un kardeşleri, (50/13)

Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim (topluluk) bulamazsın ki, Allah'a ve ehlisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar, ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar, öyle kimselerdir ki, (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar, felah (kurtuluş) bulanlardır. (58/22)

Kendilerinden önce o yurdu (Medine'yi) hazırlayıp imanı (gönüllerine) yerleştirenler ise, hicret edenleri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç (arzusuz) duymazlar. Kendilerinde bir açıklık (ihtiyaç) olsa bile (kardeşlerini) öz nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin 'cimri ve bencil tutkularından' korunmuşsa, işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır. (59/9)

Bir de onlardan sonra gelenler, derler ki: "Rabbimiz, bizi ve bizden önce iman etmiş olan kardeşlerimizi bağışla ve kalplerimizde iman edenleri karşı bir kin bırakma. Rabbimiz, gerçekten sen, çok şefkatisin, çok esirgeycisin." (59/10)

KURAN FİHRİSTİ

Münafıklık edenleri görmüyor musun ki, Kitap Ehlinde inkâr eden kardeşlerine derler ki: "Andolsun, eğer siz (yurtlarınızdan) çıkarılacak olursanız, mutlaka biz de sizinle birlikte çıkarız ve size karşı olan hiç kimseye, hiçbir zaman itaat etmeyiz. "Eğer size karşı savaşılırsa elbette size yardım ederiz." Oysa Allah, şahidlik etmektedir ki onlar, gerçekten yalancılardır. (59/11)
Kendi eşini ve kardeşini, (70/12)
Kişi o gün, kendi kardeşinden kaçar; (80/34)

KARGA

Derken, Allah, ona, yeri eşiyerek kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini gösteren bir karga gönderdi. "Bana yazıklar olsun" dedi. "Şu karga kadar olup da kardeşimin cesedini gömmekten aciz miyim?" Artık o, pişman olmuştu. (5/31)

KARI-KOCANIN ARASINI DÜZELTMEK

(Kadın ile kocanın) Aralarının açılmasından korkarsanız bu durumda erkeğin ailesinden bir hakem kadının da ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar (arayı) düzeltmek isterlerse Allah da aralarında başarı sağlar. Şüphesiz Allah bilendir, haberdar olandır. (4/35)

KARIN

Allah'ın indirdiği Kitaptan bir şeyi gözardı edip saklayanlar ve onunla değeri az (bir şeyi) satın alanlar; onların yedikleri, karınlarında ateşten başkası değildir. Allah kıyamet günü onlarla konuşmuş ve onları arındırmaz. Ve onlar için acı bir azab vardır. (2/174)

Hani İmran'ın karısı: "Rabbim, karnımda olanı, 'her türlü bağımlılıktan özgürlüğe kavuşturulmuş olarak' Sana adamım, benden kabul et. Şüphesiz işiten bilen Sensin Sen" demişti. (3/35)
Sizin için hayvanlarda da elbette ibretler vardır, size onların karınlarındaki fers (yarı sindirilmiş gıdalar) ile kan arasından, içenlerin boğazından kolaylıkla kayan dupduru bir süt içirmekteyiz. (16/66)

Allah, sizi annelerinizin karnından hiçbir şey bilmezken çıkardı ve umulur ki şükredersiniz diye işitme, görme (duyularını) ve gönüller verdi. (16/78)

Allah, her canlıyı sudan yarattı. İşte bunlardan kimi karnı üzerinde yürümekte, kimi iki ayağı üzerinde yürümekte, kimi de dört (ayağı) üzerinde yürümektedir. Allah, dilediğini yaratır. Hiç şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (24/45)

Onun karnında (insanların) dirilip-kaldırılacakları güne kadar kalakalmıştı. (37/144)

KARINCA

Nihayet karınca vadisine geldiklerinde, bir dişi karınca dedi ki: "Ey karınca topluluğu, kendi yuvalarınıza girin, Süleyman ve orduları, farkında olmaksızın sizi kırıp-geçmesin." (27/18)

KARİA

Semud ve Ad (toplumları), kâriya'yı yalan saydılar. (69/4)

KARUN

Gerçek şu ki Karun Musa'nın kavmindendi ancak onlara karşı azgınlaştı. Biz ona öyle hazineler vermiştik ki anahtarları birlikte (taşımaya) davranan güçlü bir topluluğa ağır geliyordu. Hani kavmi ona demişti ki: "Şimararak sevinme çünkü Allah şimara-

rak sevince kapılanları sevmez." "Allah'ın sana verdiğiyle ahiret yurdunu ara dünyadan da kendi payını (nasibini) unutma. Allah'ın sana ihsan ettiği gibi sen de ihsanda bulun ve yeryüzünde bozgunculuk arama. Çünkü Allah bozgunculuk yapanları sevmez." Dedi ki: "Bu bende olan bir bilgi dolayısıyla bana verilmiştir." Bilmez mi ki gerçekten Allah kendisinden önceki nesillerden kuvvet bakımından kendisinden daha güçlü ve insan-sayısı bakımından daha çok olan kimseleri yıkıma uğratmıştır. Suçlu-günahkarlardan kendi günahları sorulmaz. Böylelikle kendi ihtaşamlı-süsü içinde kavminin karşısına çıktı. Dünya hayatını istemekte olanlar: "Ah keşke Karun'a verilenin bir benzeri bizim de olsaydı. Gerçekten o büyük bir pay sahibidir" dediler. Kendilerine ilim verilenler ise: "Yazıklar olsun size Allah'ın sevabı iman eden ve salih amellerde bulunan kimse için daha hayırlıdır; buna da sabredenlerden başkası kavuşturulmaz" dediler. Sonunda onu da konağını da yerin dibine geçirdik. Böylece Allah'a karşı ona yardım edecek bir topluluğu olmadı. Ve o kendi kendine yardım edebileceklerden de değildi. Dün onun yerinde olmayı dileyenler sabahladıklarında: "Vay demek ki Allah kullarından dilediğinin rızını genişletip-yaymakta ve kısip-daraltmaktadır. Eğer Allah bize lütfetmiş olsaydı bizi de şüphesiz batırırdı. Vay demek gerçekten inkâr edenler felah bulamaz" demeye başladılar. İşte ahiret yurdu; Biz onu yeryüzünde büyüklendirmeyenlere ve bozgunculuk yapmak istemeyenlere (armağan) kılarız. (Güzel) Sonuç takva sahiplerindedir. (28/76-83)

Karun'u, Firavun'u ve Haman'ı da (yıkıma uğrattık). Andolsun, Musa onlara apaçık delillerle gelmişti, ancak yeryüzünde büyüklendiler. Oysa onlar (azabtan kurtulup) geçecek değillerdir. (29/39)
Firavun'a, Haman'a ve Karun'a. Ama onlar: (Bu,) Yalan söyleyen bir büyücüdür" dediler. (40/24)

KASABA

(Yine) Böylece ikisi yola koyuldu. Nihayet bir kasabaya gelip yemek istediler, fakat (kasaba halkı) onları konuklamaktan kaçındı. Onda (kasabada) yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar buldular, hemen onu inşa etti. (Musa) Dedi ki: "Eğer isteseydin gerçekten buna karşılık bir ücret alabilirdin." (18/77)
Eğer dilemiş olsaydık, her kasabaya bir uyarıcı gönderirdik. (25/51)

KASIRGA

Hangi biriniz ister ki, altından ırmaqlar akan hurmaldan, üzümlerden bir bahçesi olsun, içinde kendisinin olan bütün ürünler de bulunsun; fakat kendisine ihtiyarlık gelip çatsın, (üstelik) zayıf ve küçük çocukları olsun (böyle bir durumda iken) ona (bahçesine) ateşli bir kasırga isabet etsin de yanversin. İşte Allah size ayetleri böyle açıklar, ki düşünesiniz. (2/266)
Kara tarafında sizi yerin dibine geçirmeyeceğinden veya üzerinize taş yığınları yüklü bir kasırga göndermeyeceğinden emin misiniz? Sonra kendinize bir vekil bulamazsınız. (17/68)
Böylece Biz de onlara dünya hayatında aşağılanma azabını taddırmak için, o uğursuz (felaket yüklü) günlerde üzerlerine 'kulakları patlatan bir kasırga' gönderdik. Ahiret azabı ise daha (büyük) bir aşağılanmadır. Ve onlara yardım edilmeyecektir. (41/16)
Biz, o uğursuz (felaket yüklü ve) sürekli bir günde üzerlerine

Harun Yahya (Adnan Oktar)

'kulakları patlatan bir kasırğa' gönderdik. (54/19)
Biz de onların üzerine taş yağdıran bir kasırğa gönderdik. Yalnız Lut ailesini (bu azabtan ayrı tuttuk); onları seher vakti kurtardık; (54/34)
Ad (halkın)a gelince; onlar da, uğultu yüklü, azgın bir kasırğa ile helak edildiler. (69/6)

KAŞ

Sonra kaşlarını çattı ve yüzünü ekşitti. (74/22)
Yanlarına vardıkları zaman, birbirlerine kaş-göz ederlerdi. (83/30)
Arkadan çekiştirip duran, kaş göz hareketleriyle alay eden her kişinin vay haline; (104/1)

KATIR

Onlara binmeniz ve süs için atları, katırları ve merkebleri (yarat-tı). Ve daha sizlerin bilmediğiniz neleri yaratmaktadır? (16/8)

KATİP

Ey iman edenler, belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın, katip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın, ondan hiçbir şeyi eksiltmesin. Eğer üzerinde hak olan (borçlu), düşük akıllı ya da zaf sahibi veya kendisi yazmaya güç yetiremeyecekse, velisi dosdoğru yazdırsın. Erkeklerinden de iki şahid tutun; eğer iki erkek yoksa, şahidlerden rıza göstereceğiniz bir erkek ve biri şaşırdığında öbürü ona hatırlatacak iki kadın (da olur). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçınmasınlar. Onu (borcu) az olsun, çok olsun, süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah Katında en adil, şahitlik için en sağlam, şüphelenmemeniz için de en yakın olandır. Ancak aranıza devredip durduğunuz ve peşin olarak yaptığınız ticaret başka, bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alışveriş ettiğinizde de şahid tutun. Yazana da, şahide de zarar verilmesin. (Aksini) Yaparsanız, o, kendiniz için fık (zulüm ve günah)tır. Allah'tan sakının. Allah size öğretiyor. Allah herşeyi bilendir. (2/282)

Eğer yolculukta iseniz ve katip bulamazsanız, bu durumda alınan rehin (yeter). Şu durumda eğer birbirinize güveniyorsanız, kendisine güven duyulan, Rabbi olan Allah'tan sakınsın da emanetini ödesin. Şahidliği gizlemeyin. Kim onu gizlerse, artık şüphesiz, onun kalbi günahkardır. Allah, yaptıklarınızı bilendir. (2/283)

Katiplerin ellerinde. (80/15)

KAVGA

Hacc, bilinen aylardır. Böylelikle kim onlarda haccı farz eder (yerine getirir)se, (bilsin ki) haccda kadına yaklaşmak, fık yapmak ve kavgaya girişmek yoktur. Siz, hayır adına ne yaparsanız, Allah, onu bilir. Azık edinip, şüphesiz azığın en hayırlısı takvadır. Ey temiz akıl sahipleri, benden korkup-sakının. (2/197)
(Musa) Halkının haberi olmadığı bir zamanda şehre girdi, orda kavga etmekte olan iki adam buldu; bu kendi taraftarlarından, şu da düşmanlarından. Derken taraftarlarından olan, düşmanlarından olana karşı ondan yardım istedi. Bunun üzerine ona bir yumruk attı ve işini bitiriverdi. (Sonra da:) "Bu şeytanın işinden-dir; o, gerçekten açıkça sapırtıcı bir düşmandır" dedi. (28/15)

KAVRUK BİTKİ

Güzel şehrin bitkisi, Rabbinin izniyle çıkar; kötü olandan ise kavruktan başkası çıkmaz. İşte Biz, şükreden bir topluluk için ayetleri böyle çeşitli biçimlerde açıklıyoruz. (7/58)

KAYA

(Genç-yardımcısı) Dedi ki: "Gördün mü, kayaya sığındığımızda, ben balığı unuttum. Onu hatırlamamı Şeytan'dan başkası bana unutturmadı; o da şaşılacak tarzda denizde kendi yolunu tuttu." (18/63)

Ey oğlum, (yaptığın iş) gerçekten bir haldan tanesi ağırlığında olsa da, (bu,) ister bir kaya parçasından ya da göklerde veya yer(in) derinliklerinde) de bulunsa bile, Allah onu getirir (açığa çıkarır). Şüphesiz Allah, latif olandır, (herşeyden) haberdardır." (31/16)

Azıcık verdi ve gerisini kaya gibi sımsıkı elinde tuttu. (53/34)
Ve vadilerde kayaları oyup biçen Semud'a? (89/9)

KAYNAK

Eğer ikisi ayrılacak olurlarsa, Allah her birine 'genişlik (rızk) ve ihsan) kaynaklarından' kazandırır (ihtiyaçlardan korur.) Allah, (rahmetiyle) geniş olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/130)
Kaynaktan (doldurulmuş) kadehlerle çevrelerinde dolaşılır. (37/45)

Görmüyor musun; gerçekten Allah, gökyüzünden su indirdi de onu yerin içindeki kaynaklara yürütüp-geçirdi. Sonra onunla çeşitli renklerde ekinler çıkarıyor. Sonra kurumaya başlar, böylece onu sararmış görürsün. Sonra da onu kurumuş kırıntılı kıyılıyor. Şüphesiz bunda, temiz akıl sahipleri için gerçekten öğüt alınacak bir ders (zıkr) vardır. (39/21)

Yeri de 'çoşkun kaynaklar' halinde fıskırttı. Derken su, takdir edilmiş bir işe karşı (hükümümüzü gerçekleştirme üzere) birleşti. (54/12)

Allah'ın kullarının kendisinden içtikleri bir kaynak; onu fıskırttı-ça fıskırtıp akıttılar. (76/6)

Bir kaynak ki, yakınlaştırılmış (mukarreb) olanlar ondan içer. (83/28)

Kaynar bir kaynaktan içirilirler. (88/5)

Orda 'durmaksızın akan' bir kaynak vardır. (88/12)

KAZIK

Onlardan önce Nuh kavmi, Ad ve kazıklar sahibi Firavun da yalanlamıştı. (38/12)

Dağları da birer kazık? (78/7)

Ve kazıklar (ehramlar) sahibi Firavun'a? (89/10)

KEÇİ

Sekiz çift; koyundan iki, keçiden de iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişi mi, ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Eğer doğru sözlüler iseniz bana bir ilimle haber verin." (6/143)

KEFARET

Biz onda, onların üzerine yazdık: Can'a can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve (bütün) yaralara (karşılık da) kıyas vardır. Ama kim bunu sadaka olarak bağışlarsa o kendisi için bir keffarettir. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, zalim olanlardır. (5/45)

KURAN FİHRİSTİ

Allah sizi, yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden, boş sözlerden' dolayı sorumlu tutmaz, ancak yeminlerinizle bağladığınız sözlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Onun (yeminin) kefareti, ailenizdekilere yedirdiklerinizin ortalamasından on yoksulu doyurmak ya da onları giydirmek veya bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaktır. (Bunlara imkan) Bulamayan (için) üç gün oruç (vardır.) Bu, yemin ettiğinizde (bozduğunuz) yeminlerinizin kefaretidir. Yeminlerinizi koruyunuz. Allah, size ayetlerini böyle açıklar, umulur ki şükredersiniz. (5/89)

Ey iman edenler, siz ihamlyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse, cezası, hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlarsa, Allah ondan öc alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır, öc sahibidir. (5/95)

KEFİL

DEDİLER ki: "Hükümdarın su tasını kaybettik, kim onu (bulup) getirirse, (ona armağan olarak) bir deve yükü vardır. Ben de buna kefilim." (12/72)

Ahidleştiğiniz zaman, Allah'ın ahdini yerine getirin, pekiştirdikten sonra yeminleri bozmayın; çünkü Allah'ı üzerinize kefil kılmışsınızdır. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızı bilir. (16/91)

KEMİK

Ya da altı üstüne gelmiş, ıssız duran bir şehre uğrayan gibisini (görmedin mi?) Demişti ki: "Allah, burasını ölümünden sonra nasıl diriltecekmış?" Bunun üzerine Allah, onu yüz yıl ölü bıraktı, sonra onu diriltti. (Ve ona) Dedi ki: "Ne kadar kaldın?" O: "Bir gün veya bir günden az kaldım" dedi. (Allah ona:) "Hayır, yüz yıl kaldın, böyleken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış; eşeğine de bir bak; (bunu yapmamız) seni insanlara ibret-belgesi kılmamız içindir. Kemiklere de bir bak nasıl bir araya getiriyoruz, sonra da onlara et giydiriyoruz?" dedi. O, kendisine (bunlar) apaçık belli olduktan sonra dedi ki: "(Artık şimdiki) Biliyorum ki gerçekten Allah, herşeye güç yetirendir." (2/259)

Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvanı) haram kıldık. Sığırlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan veya kemiğe karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldık. 'Azgınlık ve hakka tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız. (6/146)

DEDİLER ki: "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltiliceğiz?" (17/49)

Bu, şüphesiz, onların ayetlerimizi inkar etmelerine ve: "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltiliceğiz?" demelerine karşılık cezalarıdır. (17/98)

Demişti ki: "Rabbim, şüphesiz benim kemiklerim gevşedi ve baş, yaşlılık aleviyle tutuştu; ben sana dua etmekle mutsuz olmadım." (19/4)

Orda kendileri için, 'kemikleri çatırdatan inlemeler' vardır. Onlar orda işitmeler de. (21/100)

Sonra o su damlasını bir alak (embriyo) olarak yaratık; ardından o alak'ı (hücre topluluğu) bir çiğnem et parçası olarak yaratık; daha sonra o çiğnem et parçasını kemik olarak yaratık;

böylece kemiklere de et giydirdik; sonra bir başka yaratılışla onu inşa ettik. Yaratıcıların en güzeli olan Allah, ne yücedir. (23/14)

O, öldüğünüz, toprak ve kemik haline geldiğiniz zaman, sizin mutlaka (yeniden diriltilip) çıkarılacağınızı mı va'dediyor?" (23/35)

DEDİLER ki: "Öldüğümüz, bir toprak ve bir kemik olduğumuz zaman, gerçekten biz mi diriltilicekmışiz?" (23/82)

Kendi yaratılışını unutarak Bize bir örnek verdi; dedi ki: "Çürümüş-bozulmuşken, bu kemikleri kemik diriltilicekmışiz?" (36/78)

"Biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuzda mı, gerçekten biz mi diriltilicekmışiz?" (37/16)

"Bizler öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuzda mı, gerçekten biz mi (yeniden diriltilip sonra da) sorguya çekilecekmışiz?" (37/53)

Ve derlerdi ki: "Biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuzda mı, gerçekten biz mi diriltilicekmışiz?" (56/47)

İnsan, onun kemiklerini Bizim kesin olarak bir araya getirmeyeceğimizi mi sanıyor? (75/3)

Hayır; can, köprücük kemiğine gelip dayandığı zaman, (75/26)

Biz çürüyüp dağılmış kemikler olduğumuz zaman mı?" (79/11)

(Bu su,) Bel kemiği ile kaburgalar arasında(ki organlar)dan çıkar. (86/7)

KEVSER

Şüphesiz, Biz sana Kevser'i verdik. (108/1)

KIBLE

birtakım beysiz insanlar: "Onları daha önceki kiblelerinden çeviren nedir?" diyecekler. De ki: "Doğu da Allah'ındır, batı da. O dilediğini doğru yola yöneltir." (2/142)

Böylece Biz sizi, insanlara şahid (ve örnek) olmanız için orta bir ümmet kıldık; Peygamber de üzerinizde bir şahid olsun. Senin üzerinde bulunduğu (yönü, Ka'be'yi) kible yapmamız, elçiye uyanları, toprakları üzerinde gerisin geri dönenlerden ayırdetmek içindir. Doğrusu (bu,) Allah'ın hidayete ilettiklerinin dışında kalanlar için büyük (bir yük)tür. Allah, imanınızı boşa çıkaracak değildir. Şüphesiz, Allah, insanlara şefkat edendir, esirgeyendir. (2/143)

Biz, senin yüzünü çok defa göğe doğru çevirip- durduğunu görüyoruz. Şimdi elbette seni hoşnud olacağın kibleye çevireceğiz. Artık yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Her nerede bulunursanız, yüzünüzü onun yönüne çevirin. Şüphesiz, kendilerine kitap verilenler, tartışmasız bunun Rablerinden bir gerçek (hak) olduğunu elbette bilirler. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/144)

Andolsun, kendilerine kitap verilenlere her ayeti (delili) getirsen, yine onlar senin kiblene uymaz; sen de onların kiblelerine uyaçak değilsin. Onlardan bir kısmı, bir kısmının kiblesine (bile) uymaz. Andolsun, eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (istek ve tutku)larına uyaçak olursan, o zaman gerçekten zalimlerden olursun. (2/145)

Her nereden çıkarsan yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. (Siz de) Her nerede olursanız yüzünüzü onun yönüne çevirin. Öyle ki, onlardan zulmedenlerin dışında insanların size karşı bir delilleri olmasın. Onlardan korkmayın, Benden korkun üzerinizdeki nimetimi tamamlayayım. Umulur ki, hidayete erersiniz. (2/150)

KINAMA

Ey iman edenler, içinizden kim dininden geri döner (irtidat eder)se, Allah (yerine) kendisinin onları sevdiği, onların da kendisine sevdiği mü'minlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı ise 'güçlü ve onurlu,' Allah yolunda cehd eden (çaba harçayan) ve kinayıcının kinamasından korkmayan bir topluluk getirir. Bu, Allah'ın bir fazlıdır, onu dilediğine verir. Allah (rahmetiyle) geniş olandır, bilendir. (5/54)

(Allah) Dedi: "Kınanıp alçaltılmış ve kovulmuş olarak ordan çık. Andolsun, onlardan kim seni izlerse, cehennemi sizlerle dolduracağım." (7/18)

Kadın dedi ki: "Beni kendisiyle kınadığının işte budur. Andolsun onun nefisinden ben murad istedim, o ise (kendini) korudu. Ve andolsun, eğer o kendisine emrettiğini yapmayacak olursa, mutlaka zindana atılacak ve elbette küçük düşürülenlerden olacak." (12/32)

Dedi ki: "Bugün size karşı sorgulama, kınama yoktur. Sizi Allah bağışlasın. O, merhametlilerin (en) merhametlisidir." (12/92) İş hükmeye bağlanıp-bitince, şeytan der ki: "Doğrusu, Allah, size gerçek olan va'di va'detti, ben de size vaadde bulundum, fakat size yalan söyledim. Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu, yalnızca sizi çağırdım, siz de bana icabet ettiniz. Öyleyse beni kınamayın, siz kendinizi kınayın. Ben sizi kurtacak değilim, siz de beni kurtacak değilsiniz. Doğrusu daha önce beni ortak koşmanızı da tanımamıştım. Gerçek şu ki, zalimlere acı bir azab vardır." (14/22)

Kim çarçabuk olanı (geçici dünya arzularını) isterse, orada istediğimiz kimseye dilediğimizi çabuklaştırırız, sonra ona cehennem (yurt) kılız; ona, kınanmış ve kovulmuş olarak gider. (17/18)

Allah ile beraber başka ilahlar edinme, yoksa kınanmış ve kendi başına (yapayalnız ve yardımcısız) bırakılmış olursun. (17/22)

Elini boynunda bağlanmış olarak kılma, büsbütün de açık tutma. Sonra kınanır, hasret (pişmanlık) içinde kalakalırın. (17/29)

Bunlar, Rabbinin sana hikmet olarak vahyettiği şeylerdir. Rabbin ile beraber başka ilahlar kılma yoksa yerilmiş kovulmuş olarak cehenneme bırakılırsın. (17/39)

Ancak eşleri ya da sağ ellerinin sahip olduklarına karşı (tutumları) hariç; bu konuda kınanmış değillerdir. (23/6)

Derken onu balık yutmuştu, oysa o kınanmıştı. (37/142)

Bunun üzerine, Biz onu ve ordularını yakalayıp denize attık; (ki o,) 'kınanacak işler yapıyordu.' (51/40)

Öyleyse sen, onlardan yüz çevir; artık kınanacak değilsin. (51/54)

Şimdi birbirlerine karşı kendilerini kınamaya başladılar. (68/30) Eğer Rabbinden bir nimet ona ulaşmasaydı, mutlaka yerilmiş ve çıplak bir durumda (karaya) atılmış olacaktı. (68/49)

Ancak kendi eşleri ya da sağ ellerinin malik olduğu başka; çünkü onlar (bunlardan dolayı) kınanmazlar. (70/30)

Ve yine hayır; kendini kınayıp duran nefse de and ederim. (75/2)

KISAS

Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz kılındı). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine onun (maktulün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından başlangırsa artık (yapılması ge-

reken) örfeye uymak (ve) ona (maktulün varis veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim, bundan sonra tecavüzde bulunursa onun için elem verici bir azab vardır. (2/178)

Ey temiz akıl sahipleri, kısata sizin için hayat vardır. Umulur ki sakınırsınız. (2/179)

Eğer ceza verecekseniz size verilen cezanın misliyle ceza verin ve eğer sabrederseniz andolsun bu sabredenler için daha hayırlıdır. (16/126)

KISIR

Dedi ki: "Rabbim, bana gerçekten ihtiyarlık ulaşmışken ve karım da kısırken nasıl bir oğlum olabilir?" "Böyledir" dedi, "Allah dilediğini yapar." (3/40)

Doğrusu ben, arkamdan gelecek yakınlarım adına korkuya kapıldım, benim karım da bir kısır (kadın)dır. Artık bana Kendi Katından bir yardımcı armağan et." (19/5)

Dedi ki: "Rabbim, karım kısır (bir kadın) iken, benim nasıl oğlum olabilir? Ben de yaşlılığın son basamağında'yım." (19/8) Veya erkekler ve dişiler olarak çift (ikiz) verir. Dilediğini kısır bırakır. Gerçekten O bilendir, güç yetirendir. (42/50)

Böylece karısı çığlıklar kopararak geldi ve yüzüne vurarak: "Kısır, yaşlı bir kadın (mı doğum yapacakmış?)" dedi. (51/29)

KISKANÇLIK

Allah'ın kullarından, dilediğine kendi fazlından (peygamberliği) indirmesini 'kiskanarak ve hakka baş kaldıracak' Allah'ın indirdiklerini tanımamakla, nefislerini ne kötü şeye karşılık sattılar. Böylelikle gazab üstüne gazaba uğradılar. Kafirler için alçaltıcı bir azab vardır. (2/90)

Kitap Ehlinde çoğu, kendilerine gerçek (hak) apaçık belli olduktan sonra, nefislerini (kuşatan) kiskançlıktan dolayı, imanınızdan sonra sizi inkâr döndürmek arzusunu duyular. Fakat, Allah'ın emri gelinceye kadar onları bırakın ve (onlara ne sözle, ne de eylemle) ilişmeyin. Hiç şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (2/109)

İnsanlar tek bir ümmetti. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanların anlaşmazlığa düştükleri şeyler konusunda, aralarında hüküm vermek üzere hak kitaplar indirdi. Oysa kendilerine apaçık ayetler geldikten sonra, birbirlerine karşı olan 'azgınlık ve kiskançlıkları' yüzünden anlaşmazlığa düşenler, o, (Kitap) verilenlerden başkası değildir. Böylece Allah, iman edenleri, hakkında ayrılığa düştükleri gerçeğe kendi izniyle erıştirdi. Allah, kimi dilerse onu doğruya yöneltir. (2/213)

Hiç şüphesiz din, Allah Katında İslam'dır. Kitap verilenler, ancak kendilerine ilim geldikten sonra, aralarındaki 'kiskançlık ve hakka başkaldırma' (bağy) yüzünden ayrılığa düştüler. Kim Allah'ın ayetlerini inkâr ederse, (bilsin ki) gerçekten Allah, hesabı pek çabuk görendir. (3/19)

Yoksa onlar, Allah'ın Kendi fazlından insanlara verdiklerini mi kısıyorlar? Doğrusu Biz, İbrahim ailesine Kitabı ve hikmeti verdik; onlara büyük bir mülk de verdik. (4/54)

Eğer bir kadın, kocasının nüshuzundan veya ondan yüz çevirip uzaklaşmasından korkarsa, barış ile aralarını bulup düzeltmekte ikisi için sakınca yoktur. Barış daha hayırlıdır. Nefisler ise 'kiskançlığa ve bencil tutkulara' hazır (elverişli) kılınmıştır. Eğer iyilik yapar ve sakınırsanız, şüphesiz, Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/128)

KURAN FİHRİSTİ

(Savaştan) Geride bırakılanlar, siz ganimetleri almaya gittiğiniz zaman diyeceklerdir ki: "Bizi bırakın da sizi izleyelim." Onlar, Allah'ın kelamını değiştirmek istiyorlar. De ki: "Siz, kesin olarak bizim izimizden gelemezsiniz. Allah, daha evvel böyle buyurdu." Bunun üzerine: "Hayır, bizi kiskanıyorsunuz" diyecekler. Hayır, onlar pek az anlayan kimselerdir. (48/15)
O, gayb (haberlerin)e karşı (söylediklerinden dolayı) suçlanamaz (ya da cimrilikte bulunup kıskançlık yapmaz.) (81/24)

KISMET ARAMAK

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yirtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıken yetiştirilip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kismet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısıktır (günahta yoldan sapmadır.) Bugün inkâra sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkımdan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günahta eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah başlışıyandır, esirgeyendir. (5/3)

KISSA

Bunlar, sana doğru haber (kıssa) olarak aktardığımız (geçmişteki) nesillerin haberleridir. Onlardan kimi ayakta kalmış, (hala izleri var, kimi de) biçilmiş ekin (gibi yerlebilir edilmiş, kalıntısı silinmiş) dir. (11/100)
Biz bu Kur'an'ı sana vahyetmemizle, en güzel kıssaları gerçek bir haber (kıssa) olarak sana aktarıyoruz, oysa sen, daha önce, bundan haberi olmayanlardandın. (12/3)
Andolsun, onların kıssalarında temiz akıl sahipleri için ibretler vardır. (Bu Kur'an) düzüp uydurulacak bir söz değildir, ancak kendinden öncekilerin doğrulayıcısı, her şeyin 'çeşitli biçimlerde açıklaması' ve iman edecek bir topluluk için bir hidayet ve rahmettir. (12/111)

KITALAR

Yeryüzünde birbirine yakın komşu kıtalar vardır; üzüm bağları, ekinler, çatallı ve çatalsız hurmalıklar da vardır ki, bunlar aynı su ile sulanı; ama ürünlerinde (ki verimde ve lezzette) bazısını bazısına üstün kılyoruz. Şüphesiz, bunlarda aklını kullanan bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (13/4)

KIVILCIM

Gerçekten o, sanki her biri saray olan bir kıvılcım saçır. (77/32)

KIYAM ETMEK

Onların kalpleri üzerinde (sabrı ve kararlılığı) rabtetmiştik; (Krala karşı) Kıyam ettiklerinde demişlerdi ki: "Bizim Rabbimiz, göklerin ve yerin Rabbi'dir; ilah olarak biz O'ndan başkasına kesinlikle tapmayız, (eğer tersini) söyleyecek olursak, andolsun, gerçeğin dışına çıkarız." (18/14)
Hani Biz İbrahim'e Evin (Kabe'nin) yerini belirtilip hazırladığımız zaman (şöyle emretmiştik): "Bana hiçbir şeyi ortak koşma, tavaf edenler, kıyam edenler, rükua ve sücud varanlar için Evimi tertemiz tut." (22/26)

O, kıyam ettiğin zaman seni görüyor. (26/218)

De ki: "Size bir tek öğüt veriyorum: "Allah için ikişer ikişer ve te-

ker teker kıyam etmeniz, sonra düşünmeniz. Sizin sahibiniz (veya arkadaşınız olan Peygamber)de hiçbir delilik yoktur. O, yalnızca sizi, şiddetli bir azabın öncesinde uyarandır." (34/46)

KIYAMET

Sonra (yine) siz, birbirinizi öldürüyor, bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkarıyor ve günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifaklar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fideleşiyordunuz. Oysa onları çıkarmanız, size haram kılınmıştı. Yoksa siz, Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkâr mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğrıtılacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/85)

Yahudiler dediler ki: "Hristiyanlar bir şey (herhangi bir temel) üzere değillerdir"; Hristiyanlar da: "Yahudiler bir şey üzere değillerdir" dediler. Oysa onlar, Kitabı okuyorlar. Bilmeyenler (bilgisizler) de, onların söylediklerinin benzerini söylemişlerdi. Artık Allah, kıyamet günü anlaşmazlığa düştükleri şeyde aralarında hüküm verecektir. (2/113)

Allah'ın indirdiği Kitaptan bir şeyi gözardı edip saklayanlar ve onunla değeri az (bir şeyi) satın alanlar; onların yedikleri, karınlarında ateşten başkası değildir. Allah kıyamet günü onlarla konuşmaz ve onları arındırmaz. Ve onlar için acı bir azab vardır. (2/174)

İnkâr edenlere dünya hayatı çekici kılındı (süslendi). Onlar, iman edenlerden kimileriyle alay ederler. Oysa korkup sakınanlar, kıyamet günü onların üstündedir. Allah, dilediğine hesapsız rızık verir. (2/212)

Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa, doğrusu senin hayatına Ben son vereceğim, seni Kendime yükselteceğim, seni inkâr edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkâra sapanların üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca Banadır, hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim." (3/55)

Allah'ın ahdini ve yeminlerini az bir değere karşılık satanlar... İşte onlar; onlar için ahirette hiçbir pay yoktur, kıyamet gününde Allah onlarla konuşmaz, onları gözetmez ve onları arındırmaz. Ve onlar için acı bir azab vardır. (3/77)

Hiçbir peygambere, emanete ihanet yaraşmaz. Kim ihanet ederse, kıyamet günü ihanet ettiğiyle gelir. Sonra her nefis ne kazandıysa, (ona) eksiksiz olarak ödenir. Onlar haksızlığa uğratılmazlar. (3/161)

Allah'ın, bol ihسانından kendilerine verdiği şeylerde cimrilik edenler, bunun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Hayır; bu, onlar için şerdir; kıyamet günü, cimrilik ettikleriyle tasamalandırılacaklardır. Göklerin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah yaptıklarınızdan haberi olandır. (3/180)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Kıyamet günü elbette ecirleriniz eksiksizce ödenecektir. Kim ateşten uzaklaştırılır ve cennete sokulursa, artık o gerçekten kurtuluşta ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı metadan başka bir şey değildir. (3/185)

Rabbimiz, elçilerine va'dettiklerini bize ver, kıyamet gününde de bizi 'hor ve aşağılık' kılma. Şüphesiz Sen, va'dine muhalefet etmeyensin." (3/194)

Allah; O'ndan başka ilah yoktur. Kendisinde hiçbir şüphe olmayan kıyamet gününde sizleri muhakkak toplayacaktır. Allah'tan daha doğru sözlü kimdir? (4/87)

İşte siz böylesiniz; dünya hayatında onlardan yana mücadele

Harun Yahya (Adnan Oktar)

ettiniz. Peki kıyamet günü onlardan yana Allah'a mücadele edecek kimdir? Ya da onlara vekil olacak kimdir? (4/109)

Onlar sizi gözetleyip-duruyorlar. Size Allah'tan bir fetih (zafer ve ganimet) gelirse: "Sizinle birlikte değil miydik?" derler. Ama kafirlerden size düşerse: "Size üstünlük sağlamadık mı, mü'minlerden size (gelecek tehlikeleri) önlemedik mi?" derler. Allah, kıyamet günü aranızda hükmedecektir. Allah, kafirlere mü'minlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez. (4/141)

Andolsun, Kitap ehlienden, ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur. Kıyamet günü, o da onların aleyhine şahid olacaktır. (4/159)

Ve: "Biz Hıristiyanlarız" diyenlerden kesin söz (misak) almıştık. Sonunda onlar kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. Böylece Biz de, kıyamete kadar aralarında kin ve düşmanlık saldık. Allah, yapageldikleri şeyi onlara haber verecektir. (5/14)

Gerçek şu ki, inkâr edenler, yeryüzünde olanların tümü ve bununla birlikte bir katı daha onların olsa, bununla da kıyamet gününün azabından (kurtulmak için) fidye vermeye kalkışsalar, yine onlardan kabul edilmez. Onlar için acı bir azab vardır. (5/36) Yahudiler: "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır, nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuga çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (5/64)

De ki: "Göklerde ve yerde olanlar kimindir?" De ki: "Allah'ındır." O, rahmeti Kendi üzerine yazdı. Sizi kendisinde şüphe olmayan kıyamet gününde elbette toplayacaktır. Nefislerini hüsrana uğratanlar, işte onlar inanmayanlardır. (6/12)

De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı zineti ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır?" De ki: "Bunlar, dünya hayatında iman edenler içindir, kıyamet günü ise yalnızca onlarındır." Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (7/32)

İşte o zaman Rabbin, onlara en kötü azabı yapacak kimse(leri) kıyamet gününe kadar üzerlerine mutlaka göndereceğini bildirdi. Şüphesiz, Rabbin (ceza ile) sonuçlandırmayı pek çabuk olandır ve gerçekten O, başlıyandır, esirgeyendir. (7/167)

Hani Rabbin, Adem oğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kılmıştı: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" (Demişti de) onlar: "Evet (Rabbimizsin), şahid olduk" demişlerdi. (Bu,) Kıyamet günü: "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir. (7/172)

Allah hakkında yalan uydurup iftira edenlerin kıyamet günü zanları nedir? Şüphesiz Allah, insanlara karşı büyük ihsan (Fazl) sahibidir, ancak onların çoğu şükretmezler. (10/60)

Ve bu dünyada da, kıyamet gününde de lanete tabi tutuldular. Haberiniz olsun; gerçekten Ad (halkı), Rablerine (karşı) inkâr ettiler. Haberiniz olsun; Hud kavmi Ad'a (Allah'ın rahmetinden) uzaklık (verildi). (11/60)

O, kıyamet günü kavminin önderliğine geçer, böylece onları ateşe götürmüş olur. Sonunda vardıkları yer, ne kötü bir yerdir... (11/98)

Onlar, burda da, kıyamet gününde de lanete tabi tutuldular. (Bu) Verilen bağış, ne kötü bir bağıştır. (11/99)

Şimdi bunları, kendilerine Allah'ın azabından kapsamlı bir bürümenin gelivermesinden veya onların hiç haberleri yokken kıya-

metin onlara apansız gelmesinden kendilerini güvende mi buldular? (12/107)

Kıyamet gününde kendi günahlarının tümünü ve bilgisizce sapırdıklarının günahlarının bir kısmını yüklenmeleri için. Bak, ne kötü yük yükleniyorlar. (16/25)

Sonra (Allah) kıyamet günü onları aşağılık kılacak ve diyecek ki: "Haklarında (mü'minlere karşı) düşman kesildiğiniz ortaklarım hani nerede?" Kendilerine ilim verilenler, dediler ki: "Bugün, gerçekten aşağılanma ve kötülük kafirlerin üstünedir." (16/27) Cumartesi, ancak onda ihtilafa düşenlere (farz) kılındı. Şüphesiz Rabbin, onların ihtilaf ettikleri şeyler hakkında kıyamet günü aralarında hükmedecektir. (16/124)

Biz, her insanın kuşunu (işlediklerini, yaptıklarını) kendi boynuna doladık, kıyamet gününde onun için açılmış olarak ötüne konacak bir kitap çıkarırız. (17/13)

Hiçbir ülke (veya şehir) olmasın ki, kıyamet gününden önce Biz onu (ya) bir yıkıma uğratacağız veya onu şiddetli bir azabla azablandıracağız; bu (muhakkak) o kitapta yazılıdır. (17/58)

Demişti ki: "Şu bana karşı yüceltiğine bir bak; andolsun, eğer bana kıyamet gününe kadar süre tanırsan, onun soyunu pek az dışında- kuşkusuz kendime bağlı kılacağım. (17/62)

Allah, kimi hidayete erdirirse, işte o, hidayet bulmuştur, kimi sapırırsa onlar için O'nun dışında asla veliler bulamazsın. Kıyamet günü, Biz onları yüzükoyun körlere, dilsizlere ve sağırlara olarak haşrederiz. Onların barınma yerleri cehennemdir; ateşi sükun buldukça, çığgın alevini onlara arttırırız. (17/97)

Böylece, Allah'ın va'dininin hak olduğunu ve gerçekten kıyametin, kendisinde şüphe bulunmadığını bilmeleri için (şehir halkına ve sonraki insan kuşaklarına) onları buldurmuş olduk. (Onları görenler) Kendi aralarında durumlarını tartışıyorlardı, (bir kısmı) dedi ki: "Onların üstüne bir bina inşa edin, Rableri onları daha iyi bilir." Onların işine galip gelen (sözleri geçen)ler ise: "Üstlerine mutlaka bir mescid yapmalıyız" dediler. (18/21)

Kıyamet-saati'nin kopacağını da sanmıyorum. Buna rağmen Rabbime döndürülecek olursam, şüphesiz bundan daha hayırlı bir sonuç bulacağım." (18/36)

İşte onlar, Rablerinin ayetlerini ve O'na kavuşmayı inkar edenlerdir. Artık onların yapit-eftikleri boşa çıkmıştır, kıyamet gününde onlar için bir tartı tutmayacağız. (18/105)

De ki: "Kim sapıklık içindeyse, Rahman, ona süre tanıdıkça tanır; kendilerine va'dedileni -ya azabı veya kıyamet saatini- gördükleri zaman artık kimin yeri (makam, mevki) daha kötü, kimin askeri- gücü daha zayıfmış, öğreneceklerdir. (19/75)

Ve onların hepsi, kıyamet günü O'na, 'yapayalnız, tek başlarına' geleceklerdir. (19/95)

Şüphesiz, kıyamet-saati yaklaşarak gelmektedir. Herkesin harcadığı çabanın karşılığını alması için, onun (koşup haberini) neredeyse gizleyeceğiz." (20/15)

Kim bundan yüz çevirirse, şüphesiz kıyamet günü o, bir günah-yükü yüklenecektir. (20/100)

O (yükün alt)ında ebedi olarak kalıcıdır. Bu, kıyamet günü onlar için ne kötü bir yüküdür. (20/101)

Kim de benim zikrimden yüz çevirirse, artık onun için sıkıntılı bir geçim vardır ve Biz onu kıyamet günü kör olarak haşredeceğiz." (20/124)

Biz ise, kıyamet gününe ait duyarlı teraziler koyarız da artık, hiçbir nefis hiçbir şeyle haksızlığa uğramaz. Bir haldan tanesi bile olsa ona (teraziye) getiririz. Hesap görücüler olarak Biz yete-riz. (21/47)

KURAN FİHRİSTİ

Onlar, Rablerine karşı gayb ile (O'nu görmedikleri halde) bir haşyet içindedirler ve onlar, kıyamet saatinden 'içleri titremekte olanlardır.' (21/49)

Ey insanlar, Rabbinizden korkup-sakinin, çünkü kıyamet saatinin sarımsıtısı büyük bir şeydir. (22/1)

Gerçek şu ki, kıyamet-saati yaklaşarak gelmektedir, onda şüphe yoktur. Gerçekten Allah kabirlerde olanları diriltecektir. (22/7)

Allah'ın yolundan saptırmak amacıyla 'gururla salınıp-kasılarak' (bunu yapar); dünyada onun için aşığılanma vardır, kıyamet günü de yakıcı azabı ona taddıracağız. (22/9)

Gerçekten iman edenler, Yahudiler, yıldıza tapanlar (Sabiî), Hıristiyanlar, ateşe tapanlar (Mecusi) ve şirk koşanlar; şüphesiz Allah, kıyamet günü aralarını ayıracaktır. Doğrusu Allah, herşeyin üzerinde şahid olandır. (22/17)

İnkâr edenler ise, kıyamet-saati onlara apansız gelinceye veya kesintiye uğramış (akim, verimsiz) bir günün azabı onlara yetiştirinceye kadar ondan (Kur'an'dan) yana şüphe içinde sür-git kalacaklardır. (22/55)

Allah, kıyamet günü, kendisinde ihtilafa düştüğünüz şey hakkında aranızda hükmedecektir." (22/69)

Sonra siz gerçekten kıyamet günü dirilileceksiniz. (23/16)

Hayır, onlar kıyamet-saatini yalanladılar; Biz kıyamet saatinin yalan sayanlara çalınca yanan bir ateş hazırladık. (25/11)

Kıyamet günü, azab ona kat kat artırılır ve içinde aşığılanmış olarak temelli kalır. (25/69)

Biz, onları ateşe çağırın önderler kıldık; kıyamet günü yardım görmezler. (28/41)

Bu dünya hayatında onların arkasına lanet düşürdük; kıyamet gününde ise, onlar çirkinleştirilmiş olanlardır. (28/42)

Şimdi, kendisine güzel bir vaadde bulunduğumuz, dolayısıyla ona kavuşan kişi, dünya hayatının metar ile metalandırdığımız sonra kıyamet günü (azaba uğramak için) hazır bulundurulana kişi gibi midir? (28/61)

De ki: "Gördünüz mü söyleyin; Allah, kıyamet gününe kadar geçeyi sizin üzerinizde kesintisizce sürdürecektir olsa, Allah'ın dışında size aydınlık verecek ilah kimdir? Yine de dinlemeyecek misiniz?" (28/71)

De ki: "Gördünüz mü söyleyin, Allah kıyamet gününe kadar gündüzü sizin üzerinizde kesintisizce sürdürecektir olsa Allah'ın dışında size içinde dinleneceğiniz geçeyi getirecek ilah kimdir? Yine de görmeyecek misiniz?" (28/72)

Şüphesiz onlar, hem kendi yüklerini, hem kendi yükleriyle birlikte başka yükleri de yükleneceler ve kıyamet günü, düzüp uydurduklarına karşı sorguya çekileceklerdir. (29/13)

(İbrahim) Dedi ki: "Siz gerçekten, Allah'ı bırakıp dünya hayatında aranızda bir sevgi-bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz. Sonra kıyamet günü, kiminiz kiminizi inkar edip-tanımayacak ve kiminiz kiminize lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz ateştir ve hiçbir yardımcınız yoktur." (29/25)

Kıyamet-saatinin kopacağı gün, suçlu-günahkarlar umutsuzca yıkılırlar. (30/12)

Kıyamet-saatinin kopacağı gün, (mü'minlerle kafirler birbirlerinden) ayrılırlar. (30/14)

Kıyamet-saatinin kopacağı gün, suçlu-günahkarlar, tek bir saatin dışında (dünya hayatı) yaşamadıklarına and içerler. İşte onlar böyle çevriliyorlardı. (30/55)

Kıyamet saatinin bilgisi, şüphesiz Allah'ın Katındadır. Yağmuru yağdırır; rahimlerde olanı bilir. Hiç kimse, yarın ne kazanacağı-

nı bilmez. Hiç kimse de, hangi yerde öleceğini bilmez. Hiç şüpheşiz Allah bilendir, haberdârdır. (31/34)

Şüphesiz, senin Rabbin, ihtilafa düştükleri şeyler konusunda kıyamet günü aralarında 'hükümünü verip ayıracaktır'. (32/25)

İnsanlar, sana kıyamet-saatini sorarlar; de ki: "Onun bilgisi yalnızca Allah'ın Katındadır." Ne bilirsin; belki kıyamet-saati pek yakın da olabilir. (33/63)

İnkâr edenler, dediler ki: "Kıyamet-saati bize gelmez." De ki: "Hayır, gaybı bilen Rabbime andolsun, o muhakkak size gelecektir. Göklerde ve yerde zerre ağırlığına hiçbir şey O'ndan uzak (saklı) kalmaz. Bundan daha küçük olanı da, daha büyük olanı da, istisnasız, mutlaka apaçık bir kitapta (yazılı)dir." (34/3)

Eğer onlara dua ederseniz, duanızı işitmezler, işitseler bile size cevap veremezler. Kıyamet gününde ise, sizin şirk koşmanızı tanımayacaklardır. (Bunu herşeyden) Haberi olan Allah gibi sana (hiç kimse) haber vermez. (35/14)

Siz, O'nun dışında dilediklerinize ibadet edin." De ki: "Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendilerini, hem yakınlarını hüsrana uğratanlardır. Haberiniz olsun; bu apaçık olan hüsranın kendisidir." (39/15)

Kıyamet günü o kötü azabtan kendini yüzü ile kim koruyabilecek? Ve zalimlere "Kazandığınızı tadın" denmiştir. (39/24)

Sonra şüphesiz sizler, kıyamet günü Rabbinizin huzurunda davalasacaksınız. (39/31)

Eğer yeryüzünde olanların tümü ve bununla birlikte bir katı daha zalimlerin olmuş olsaydı, kıyamet günü o kötü azabtan (kurtulmak amacıyla) gerçekten bunları fideye olarak verirdi. Oysa, onların hiç hesaba katmadıkları şeyler, Allah'tan kendileri için açığa çıkmıştır. (39/47)

Kıyamet günü, Allah'a karşı yalan söyleyenlerin yüzlerinin kap-kara olduğunu görürsün. Büyükleenler için cehennemde bir konaklama yeri mi yok? (39/60)

Onlar, Allah'ın kadrini hakkıyla takdir edemediler. Oysa kıyamet günü yer, bütünüyle O'nun avucu (kabzası)ndadır; gökler de sağ eliyle dürülüp-bükülmüştür. O, şirk koştuklarından münezeh ve yücedir. (39/67)

Ve ey kavmim, doğrusu ben sizin için o feryat (edeceğiniz kıyamet) gününden korkuyorum." (40/32)

Ateş; sabah akşam, ona sunulurlar. Kıyamet-saatinin kopacağı gün: "Firavun çevresini, azabın en şiddetli olanına sokun" (denecek). (40/46)

Şüphesiz kıyamet-saati, yaklaşarak gelmektedir; bunda hiçbir kuşku yok. Ancak insanların çoğu iman etmiyorlar. (40/59)

Bizim ayetlerimiz konusunda çarpıtma yapanlar, Bize gizli kalmazlar. Öyleyse ateşin içine bırakılanı mı daha hayırlıdır yoksa kıyamet günü güvenle gelen mi? Siz dilediğinizi yapın. Çünkü O yaptıklarınızı gerçekten görendir. (41/40)

Kıyamet-saatinin ilmi O'na döndürülür. O'nun ilmi olmaksızın, hiçbir meyve tomurcuğundan çıkmaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğuramaz da. Onlara: "Benim ortaklarım nerede" diye sesleneceği gün, dediler ki: "Sana arzettik ki, bizden hiçbir şahid yok." (41/47)

Oysa ona dokunan bir zarardan sonra tarafımızdan bir rahmet taddırsak, mutlaka: "Bu benim (hakkım)dır. Ve ben kıyamet-saatinin kopacağını da sanmıyorum; eğer Rabbime döndürülsem bile, muhakkak O'nun Katında benim için daha güzel olanı vardır." der. Ama andolsun Biz, o kâfirilere yaptıklarını haber vereceğiz ve andolsun onlara, en kaba bir azabtan taddıracağız. (41/50)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Ki Allah, hak olmak üzere Kitabı ve mizanı indirdi. Ne bilirsiniz; belki kıyamet-saati pek yakındır. (42/17)

Onda acele edenler, (gerçekte) ona inananlardır. İman edenler ise, ona karşı bir korku içindedirler ve onun gerçekten hak olduğunu bilirler. Haberiniz olsun; kıyamet-saati konusunda tartışınlar, gerçekte uzak bir sapıklık içindedirler. (42/18) Onları görsün; zilletten başları önlerine düşmüş bir halde, ona (ateşe) sunulurlarken göz ucuyla sezdirmeden bakarlar. İman edenler de: "Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendi nefislerini, hem yakın akraba (veya yandaş)larını da hüsrana uğratmışlardır" dediler. Haberiniz olsun; gerçekten zalimler, kalıcı bir azab içindedirler. (42/45)

Şüphesiz o, kıyamet-saati için bir ilimdir. Öyleyse ondan (kıyametten) yana hiçbir kuşkuya kapılmayın ve bana uyun. Doğru yol budur. (43/61)

Onlar, hiç şuurunda değilken kendilerine apansız geliverecek olan kıyamet-saatinden başkasını mı gözlüyorlar? (43/66)

Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların mülkü kendisinin olan (Allah) ne yücedir. Kıyamet-saatinin ilmi O'nun Katındadır ve O'na döndürüleceksiniz. (43/85)

Ve onlara bu emirden açık belgeler verdik. Fakat onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki 'hakka tecavüz ve azgınlıktan' dolayı ihtilafa düştüler. Şüphesiz Rabbin, hakında ihtilafa düşükleri şeyde kıyamet günü aralarında hüküm verecektir. (45/17)

De ki: "Allah sizi diriltiyor, sonra sizi öldürüyor, sonra kendisinde hiçbir kuşku olmayan kıyamet günü O sizi bir araya getirip-toplayacaktır. Ancak insanların çoğu bilmezler." (45/26)

Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Kıyamet-saatinin kopacağı gün, (işte) o gün, batıda olanlar hüsrana uğrayacaklardır. (45/27)

Gerçekten Allah'ın va'di haktır, kıyamet-saatinde hiçbir kuşku yoktur" denildiği zaman, siz: "Kıyamet-saati de neymiş, biz bilmiyoruz; biz yalnızca bir zan (ve tahmin)de bulunup zannediyoruz; biz, kesin bir bilgiyle inanmakta olanlar değiliz" demiştiniz. (45/32)

Allah'ı bırakıp kıyamet gününe kadar kendisine icabet etmeyecek şeylere tapandan daha sapmış kimdir? Oysa onlar, bunların tapmalarından habersizdirler. (46/5)

Artık onlar, kıyamet-saatinin kendilerine apansız gelmesinden başkasını mı gözlüyorlar? İşte onun işaretleri gelmiştir. Fakat kendilerine geldikten sonra öğüt alıp-düşünmeleri onlara neyi sağlar? (47/18)

Vakıa (kesin bir gerçek olan kıyamet) vuku bulduğu zaman, (56/1)

Allah'ın göklerde ve yerde olanların tümünü gerçekten bilmekte olduğunu görmüyor musun? (Kendi aralarında gizli toplantılar düzenleyip) Fırsılarda olmakta olan üç kişiden dördüncüleri mutlaka O'dur; beşin altıncısı da mutlaka O'dur. Bundan az veya çok olsun, her nerede olsalar mutlaka O, kendileriyle beraberdir. Sonra yaptıklarını kıyamet günü kendilerine haber verecektir. Şüphesiz Allah, herşeyi bilendir. (58/7)

Ne yakın akrabalarınız, ne çocuklarınız kıyamet günü size bir yarar sağlayamaz. (Allah) Sizin aranızı ayıracaktır. Allah, yaptıklarınızı görür. (60/3)

Yoksa sizin için üzerimizde kıyamete kadar sürüp gidecek bir yemin mi var ki siz ne hüküm verirsiniz o, mutlaka sizin kalamak, diye. (68/39)

İşte o gün, vakıa (bir gerçek olan kıyamet) artık vuku bulmuş (gerçekleşmiş)tur. (69/15)

Kıyamet günü ne zamanmış?" diye sorar. (75/6)

O ne zaman demir atacak?" diye, sana kıyamet-saatini soruyorlar. (79/42)

(Her yanı yaygın olarak kuşatacak olan) Kıyametin haberi sana geldi mi? (88/1)

KIZ

Fakat onu doğurduğunda -Allah onun ne doğurduğunu daha iyi bilirken- dedi ki: "Rabbim, doğrusu bir kız (çocuğu) doğurdum. Erkek ise, kız gibi değildir. Ona Meryem adını koydum. Ben onu ve soyunu o taşta tutulmuş (kovulmuş) şeytandan Sana sığındırırım." (3/36)

Eşlerinizin, eğer çocukları yoksa, geride bıraktıklarının yarısı sizindir. Şayet çocukları varsa, -onunla yapacakları vasiyetten ya da (ayıracakları) borçtan sonra- bu durumda bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Sizin çocuğunuz yoksa, geriye bıraktıklarınızdan dörtte biri onların (kadınlarınızın)dır. Eğer sizin çocuğunuz varsa geriye bıraktıklarınızdan sekizde biri onların (kadınlarınızın)dır. (Yine bu hükümler,) Edeceğiniz vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Mirası aranan erkek ya da kadın, çocuğu ve babası olmayan bir kimse olup erkek veya kız kardeşi bulunursa onlardan her biri için altıda bir vardır. Eğer bundan fazla iseler, bu durumda -kendisiyle yapılan vasiyette ya da (varsa) borçtan sonra- üçte bir'de -zarara uğratılmaksızın onlara ortaklırlar. (Bu size) Allah'tan bir vasiyettir, Allah, bilendir, (kullara) yumuşak olandır. (4/12)

Sizlere anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri ve kendileriyle (gerdeğe) girdiğiniz kadınlarınızdan olup koruyuculuğunuz altında bulunan üvey kızlarınız -onlarla gerdeğe girmemişseniz, size bir sakınca yoktur-, sizin sülbünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi bir araya getirdiğiniz (evlilik) haram kılındı. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/23)

Senden fetva isterler. De ki: "Allah, 'çocuksuz ve babasız olanın (kelale'nin)' mirasına ilişkin hükmü açıklar. Ölen kişinin çocuğu yok da kız kardeşi varsa, geride bıraktıklarının yarısı kız kardeşinindir. Ama (ölen) kız kardeşinin çocuğu yoksa, kendisi (erkek kardeşi) ona mirasçı olur. Eğer kız kardeşi iki ise, geride bıraktıklarının üçte ikisi onlarındır. Ama (mirasçılar) erkekler ve kız kardeşler ise, bu durumda erkek için dişinin iki payı vardır. Allah, -şaşırpı sapmayasınız diye- açıklar. Allah, herşeyi bilendir. (4/176)

Cinleri Allah'a ortak koştu. Oysa onları O yaratmıştır. Bir de hiçbir bilgiye dayanmaksızın O'na oğullar ve kızlar yakıştırıp-uydurdular. O ise nitelendiregeldikleri şeylerden yücedir, uzaktır. (6/100)

Kavmi ona doğru koşarak geldi; onlar daha önceden kötülükler işlemekteydiler. "Ey kavmim" dedi. "İşte benim kızlarım, bunlar sizler için daha temizdir. Artık Allah'tan korkun ve beni misafirim önünde küçük düşürmeyin. İcinizde hiç akli başında olan (reşid) bir adam yok mu?" (11/78)

Dediler ki: "Andolsun, senin kızlarında bizim haktan bir şeyimiz (ilgimiz ve arzumuz) olmadığını sen de bilişsindir. Bizim ne istediğimizi gerçekte sen biliyorsun." (11/79)

KURAN FİHRİSTİ

Dedi ki: "Eğer yapmak-istiyorsanız, işte bunlar, benim kızlarım." (15/71)

Ve Allah'a kızlar isnad ediyorlar, (haşa) O yücedir. Hoşlandıkları (erkek çocuklar) da kendilerindir. (16/57)

Onlardan birine ki (çocuk) müjdelendiği zaman içi öfkeyle-taşarak yüzü simsiyah kesilir. (16/58)

Ey Harun'un kız kardeşi, senin baban kötü bir kişi değildi ve annen de azgın, utanmaz (bir kadın) değildi." (19/28)

Hani kız kardeşin gezinip; "Onu(n bakımını) üstlenecek birini size haber vereyim mi?" demekteydi. Böylece, seni annene geri çevirmiş olduk ki, gözünü aydın olsun ve hüzne kapılmasın. Sen bir insan öldürmüştün de, Biz seni tasadan kurtarmış ve seni 'esaslı bir denemeden geçirip-denemiştik.' Medyen halkı arasında da yıllarca kalmıştın, sonra bir kader üzerine (buraya) geldin ey Musa." (20/40)

Mü'min kadınlara da şöyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırınsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar, ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini, yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur; sizin için de, gerek kendi evlerinizden, gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarının evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerin)den yemenizde bir güçlük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından kutlu, güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklar, umulur ki aklınızı kullanırsınız. (24/61)

Ve onun kız kardeşine: "Onu izle," dedi. Böylece o da, kendileri farkında değilken onu uzaktan gözetledi. (28/11)

(Babaları) Dedi ki: "Doğrusu ben, sekiz yıl bana hizmet etmene karşılık olmak üzere, şu iki kızımдан birini sana nikahlamak istiyorum; şayet on (yıla) tamamlayacak olursan, artık o da sendendir. Ben sana zorluk çıkarmak istemem; beni de inşaAllah salih olanlardan bulacaksın." (28/27)

Ey Peygamber, gerçekten Biz sana ücretlerini (mehirlerini) verdiği eşlerini ve Allah'ın sana ganimet olarak verdikleri (savaş esirleri)nden sağ elinin malik olduğu (cariyeler) ile seninle birlikte hicret eden amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kızlarını ve teyzenin kızlarını helal kıldık; bir de, kendisini peygambere hibe eden ve peygamberin kendisini almak istediği mü'min bir kadını da, -mü'minler için olmaksızın yalnızca sana has olmak üzere- (senin için helal kıldık). Biz, kendi eşleri ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) konusunda onlar (mü'minler) üzerine neyi farz kıldığımızı bildik (size bildirdik). Böylelikle senin için hiçbir güçlük olmasın. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/50)

Onlar için babaları, oğulları, kardeşleri, erkek kardeşlerinin

oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kadınları ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) hakkında bir sakınca yoktur. (Ey Müslüman kadınlar) Allah'tan sakının. Şüphesiz Allah, herşeye şahid olandır. (33/55)

Ey Peygamber, eşlerine, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına dış elbiselerinden (cılıbalarından) üstlerine giymelerini söyle; onların (özgür ve iffetli) tanınması ve eziyet görmemeleri için en uygun olan budur. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/59)

(Allah,) Kızları, erkek çocuklara tercih mi etmiş? (37/153)

Yoksa O, yarattıklarından kızları (kendine) edindi ve erkekleri size mi ayırdı? (43/16)

Yoksa kızlar O'nun da, erkek çocuklar sizin mi? (52/39)

İmran'ın kızı Meryem'i de. Ki o kendi ırzını korumuştur. Böylece Biz ona ruhumuzdan üfledik. O da Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti. O, (Rabbine) gönülden bağlı olanlardandı. (66/12)

Göğüsleri henüz tomurcuklanmış yaşıtlı kızlar. (78/33)

Ve 'diri diri toprağa gömülen kızıcağiza' sorulduğu zaman: (81/8)

KİBİR

Ve (yine) kendilerine: "İnsanların iman ettiği gibi siz de iman edin" denildiğinde: "Düşük akıllıların iman ettiği gibi mi iman edelim?" derler. Bilin ki, gerçekten asıl düşük-akıllılar kendileridir; ama bilmezler. (2/13)

Ve meleklerle: "Adem'e secde edin" dedik. İblis hariç (hepsi) secde ettiler. O ise, diretti ve kibirlendi, (böylece) kafirlerden oldu. (2/34)

Ona: "Allah'tan kork" denildiğinde, büyüklük gururu onu günaha sürükler, kuşatır. Böylesine cehennem yeter; ne kötü bir yataktır o. (2/206)

Kendilerini (övgüyle) temize çıkaranları görmedin mi? Hayır; Allah, dilediğini temizleyip yüceltir. Onlar, 'bir hurma çekirdeğindeki iplikçik kadar' bile haksızlığa uğratılmazlar. (4/49)

Mesih ve yakınlştırılmış (yüksek derece sahibi) melekler, Allah'a kul olmaktan kesinlikle çekimser kalmazlar. Kim O'na ibadet etmeye 'karşı çekimser' davranırsa ve büyükleme gösterirse (bilmeli ki,) onların tümünü huzurunda toplayacaktır. (4/172)

Amma iman edenler ve salih amellerde bulunanlar, onlara ecirlerini eksiksiz ödeyecek ve onlara kendi fazlından ekleyecektir de. Çekimser davrananlar ve büyüklelenenler, onları acıklı bir azabla azablandıracaktır ve kendileri için Allah'tan başka bir (vekil) koruyucu dost ve yardımcı bulamayacaklardır. (4/173)

(Allah) Dedi: "Sana emrettiğimde, seni secde etmekten alıkoymayan neydi?" (İblis) Dedi ki: "Ben ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın." (7/12)

(Allah:) "Öyleyse ordan in, orda büyükleme senin (hakkın) olmaz. Hemen çık. Gerçekten sen, küçük düşenlerdensen." (7/13)

Ayetlerimizi yalananlar ve onlara karşı büyüklelenenler, işte onlar ateşin arkadaşlarıdır; onda sonsuzca kalacaklardır. (7/36)

Şüphesiz ayetlerimizi yalananlar ve onlara karşı büyüklelenenler, onlar için göğün kapıları açılmaz ve halat (ya da deve) iğnenin deliğinden geçinceye kadar cennete girmezler. Biz suçlu-günahkarları işte böyle cezalandırırız. (7/40)

Burcun üstündeki adamlar, kendilerini yüzlerinden tanıdıkları (ileri gelen birtakım) adamlara seslenerek derler ki: "Ne (güç ve servet) toplamış olmanız, ne büyüklük taslamanız (istikbarınız)

size bir yarar sağlamadı." (7/48)

Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (müstekbirler), içlerinden iman edip de onlarca zayıf bırakılanlara (müstazafılara) dediler ki: "Salih'in gerçekten Rabbi tarafından gönderildiğini biliyor musunuz?" Onlar: "Biz gerçekten onunla gönderilene inanıyoruz." dediler. (7/75)

Büyüklük taslayanlar (müstekbirler de şöyle) dedi: "Biz de, gerçekten sizin inandığınızı tanımayanlarız." (7/76)

Kavminin cevabı: "Yurdunuzdan sürüp çıkarın bunları, çünkü bunlar çokça temizlenen insanlarımız!" demekten başka olmadı. (7/82)

Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (müstekbirler) dediler ki: "Ey Şuayb, seni ve seninle birlikte iman edenleri ya ülkemizden sürüp-çıkarcamız veya mutlaka bizim dinimize geri döneceksiniz." (Şuayb): "Biz istemese de mi?" dedi. (7/88)

Firavun: "Ben size izin vermeden önce O'na iman ettiniz, öyle mi? Mutlaka bu, halkı burdan sürüp-çıkarmak amacıyla şehirde planladığınız bir tuzaktır. Öyleyse siz (buna karşılık ne yapacağımı) bileceksiniz." (7/123)

Bunun üzerine, ayrı ayrı mucizeler (ayetler) olarak üzerlerine tufan, çekirge, buğday güvesi, kurbaya ve kan musallat kıldı. Yine büyüklük tasladılar ve suçlu-günahkar bir kavim oldular. (7/133)

Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları ayetlerimden engelleyeceğim. Onlar her ayeti görseler bile ona inanmazlar; dosdoğru yolu (rüşd yolunu) da görseler, yol olarak benimsemezler, azınlık yolunu, gördüklerinde ise onu yol olarak benimserler. Bu, onların ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan gafil olmaları dolayısıyladır. (7/146)

Şüphesiz Rabbinin Katında olanlar, O'na ibadet etmekten büyüklemezler; O'nu tesbih ederler ve yalnız O'na secde ederler. (7/206)

Sonra bunların ardından Firavun'a ve onun önde gelen çevresine Musa'yı ve Harun'u ayetlerimizle gönderdik. Fakat onlar büyüklendiler. Onlar suçlu-günahkar bir kavimdi. (10/75)

Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerinden) başka -Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü Firavun, gerçekten yeryüzünde büyüklelen bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşırlandı. (10/83)

Ve andolsun, kendisine dokunan bir sıkıntıdan sonra, ona bir nimet taddırsak, kuşkusuz: "Kötülükler benden giderirdi" der. Çünkü o, şımarıktır, böbürlenendir. (11/10)

Ancak İblis, secde edenlerle birlikte olmaktan kaçınıp-dayattı. (15/31)

Dedi ki: "Ey İblis, sana ne oluyor, secde edenlerle birlikte olmadın?" (15/32)

Dedi ki: "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattığın beşere secde etmek için var değilim." (15/33)

Sizin ilahınız tek bir ilahdır. Ahirete inananların kalpleri ise inkarcıdır ve onlar müstekbir (büyüklenmekte) olanlardır. (16/22)

Şüphesiz Allah, onların saklı tuttuklarını ve açığa vurduklarını bilir; gerçekten O, müstekbirleri sevmez. (16/23)

Öyleyse içinde ebedi kalıcılar olarak cehennemin kapılarında girin. Büyüklük taslayanların konaklama yeri ne kötüdür. (16/29)

Göklerde ve yerde olan ne varsa, canlılar ve melekler Allah'a

secde ederler ve onlar büyüklük taslamazlar. (16/49)

Kitapta İsrailoğullarına şu hükmü verdik: "Muhakkak siz yer(yüzün) de iki defa bozgunculuk çıkaracaksınız ve muhakkak büyük bir kibirleşme-yükselişle kibirlenecek-yükseleceksiniz. (17/4) Yeryüzünde böbürlenerek yürümeye; çünkü sen ne yeri yarabilirsin, ne dağlara boyca ulaşabilirsin. (17/37)

Hani, meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik. İblis'in dışında (hepsi) secde etmişlerdi. Demişti ki: "Bir çamur olarak yarattığın kimseye ben secde eder miyim?" (17/61)

"Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik; İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi. O cinlerden, böylelikle Rabbinin emrinden dışarı çıkmıştı. Bu durumda Beni bırakıp onu ve onun soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarınızdır. (Bu,) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) değiştirmedir." (18/50)

"Allah'ın yolundan saptırmak amacıyla 'gururla salınıp-kasılarak' (bunu yapar); dünyada onun için aşağılanma vardır, kıyamet günü de yakıcı azabı ona taddıracağız." (22/9)

"Çünkü onlara: "Allah'tan başka ilah yoktur" denildiği zaman, büyüklük taslandılar." (37/35)

"İçinde ebedi kalıcılar olarak cehennemin kapılarında girin. Artık mütekkiblerin konaklama yeri ne kötüdür." (40/76)

"Allah'a karşı büyükleme; şüphesiz size apaçık, bir delil getiriyorum." (44/19)

"Firavun'dan. Çünkü, o, ölçüyü taşır bir mütekkibirdi." (44/31)

"İnkâr edenlere gelince; "Size karşı ayetlerim okunduğunda büyüklük taslayan (müstekbir olan)lar ve suçlu-günahkar bir kavim olanlar sizler değil miydiniz?"(45/31)

"Zikr (vahy) içimizden ona mı bırakıldı? Hayır, o çok yalan söyleyen, kendini beğenmiş bir şımarıktır." (54/25)

KİLİSE

Onlar yalnızca; "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı haksız yere yurtlarından sürgün edilip çıkarıldılar. Eğer Allah'ın insanların kimini kimiyile defetmesi (yeniliğe uğratması) olmasaydı manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescediler muhakkak yıkılır giderdi. Allah kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah güçlü olandır, aziz olandır. (22/40)

KİN

Ey iman edenler sizden olmayanları sırdaş edinmeyin. Onlar, size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar. Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştur sinelerinin gizli tuttukları ise daha büyüktür. Size ayetlerimizi açıkladık; belki akıl erdirirsiniz. (3/118)

Ve: "Biz Hıristiyanlarız" diyenlerden kesin söz (misak) almıştık. Sonunda onlar kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. Böylece Biz de kıyamete kadar aralarında kin ve düşmanlık saldık. Allah yapageldikleri şeyi onlara haber verecektir. (5/14)

Yahudiler: "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasında kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirilirse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa

KURAN FİHRİSTİ

çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (5/64)
İbrahim ve onunla birlikte olanlarda size güzel bir örnek vardır. Hani kendi kavimlerine demişlerdi ki: "Biz, sizlerden ve Allah'ın dışında tapıtıklarınızdan gerçekten uzağız. Sizi (artık) tanımayı-inkar ettik. Sizinle aramızda siz Allah'a bir olarak iman edinmeye kadar ebedi bir düşmanlık ve bir kin baş göstermiştir." Ancak İbrahim'in babasına: "Sana bağışlanma dileyeceğim ama Allah'tan gelecek herhangi bir şeye karşı senin için gücüm yetmez." demesi hariç. "Ey Rabbimiz biz Sana tevekkül ettik ve içten Sana yöneldik." Dönüş Sanadır." (60/4)
Doğrusu asıl ebter (soyu kesik) olan sana kin duyardır. (108/3)
Bir de onlardan sonra gelenler derler ki: "Rabbimiz bizi ve bizden önce iman etmiş olan kardeşlerimizi bağışla ve kalplerimizde iman edenlere karşı bir kin bırakma. Rabbimiz gerçekten sen çok şefkatlisin çok esirgeycisin." (59/10)

KİTAPLAR

Ve onlar sana indirilene senden önce indirilenlere iman ederler ve ahirete de kesin bir bilgiyle inanırlar. (2/4)
Yanınızda olan (Tevrat)ı doğrulayıcı olarak, indirdiğime (Kur'an'a) iman edin; onu inkâr edenlerin ilki siz olmayın ve ayetlerimizi az bir değer karşılığında değiştirmeyin. Ve yalnızca benden korkun. (2/41)
Onlardan bir kısmı ümmidir. Kitabı bilmezler; (bildikleri) bir süürü asılsız şeylerden başkası değildir ve yalnızca zannederler. (2/78)
Artık vay hallerine; kitabı kendi elleriyle yazıp sonra az bir değer karşılığında satmak için "Bu Allah Katındandır" diyenlere. Artık vay elleriyle yazdıklarından dolayı onlara; vay kazanmakta olduklarına. (2/79)
Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırdetmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız." (2/136)
Elçi, kendisine Rabbinden indirilene iman etti mü'minler de. Tüm Allah'a meleklerine Kitaplarına ve elçilerine inandı. "Onun elçileri arasında hiçbirini (diğerinden) ayırdetmeyiz. İştittik ve itaat ettik. Rabbimiz bağışlamayı (dileriz). Varış ancak Sana'dır" dediler. (2/285)
De ki: "Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbirini arasında ayrılık gözetmeyiz. Ve biz O'na teslim olmuşlarız." (3/84)
Ey iman edenler, Allah'a, elçisine, elçisine indirdiği kitaba ve bundan önce indirdiği kitaba iman edin. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, elçilerini ve ahiret gününü inkar ederse şüphesiz uzak bir sapıklıkla sapmıştır. (4/136)
Kendilerine kitap verdiklerimiz sana indirilen dolayısıyla sevinirler; fakat (Müslümanların aleyhinde birleşen) gruplardan onun bazısını inkâr edenler vardır. De ki: "Ben yalnızca Allah'a kulluk etmek ve O'na ortak koşmamakla emrolundum. Ben ancak O'na davet ederim ve son dönüşüm O'nadır." (13/36)
İçlerinde zulmedenleri hariç olmak üzere, Kitap Ehliyle en güzel olan bir tarzın dışında mücadele etmeyin. Ve deyin ki: "Bize ve size indirilene iman ettik; bizim ilahımız da sizin ilahınız da birdir ve biz O'na teslim olmuşuz." (29/46)
İşte Biz, sana böyle bir Kitap indirdik. Bundan dolayı kendilerine Kitap verdiklerimiz ona iman etmektedirler. Bunlar (putatapıcılar)dan da ona iman edecek olanlar vardır. İnkârcılardan baş-

kası Bizim ayetlerimizi inkar etmez. (29/47)
Eğer seni yalanlıyorsalar senden öncekiler de yalanlandı; elçileri ise; kendilerine apaçık ayetler sahifeler ve aydınlatıcı kitaplar getirmişlerdi. (35/25)
Andolsun Biz Nuh'u ve İbrahim'i (elçi olarak) gönderdik, peygamberliği ve kitabı onların soylarında kıldık. Öyle iken içlerinde hidayeti kabul edenler vardır, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/26)

KİTAP EHLİ

Kitap Ehlinde olan kafirler ve müşrikler, Rabbinizden üzerinize bir hayrın indirilmesini arzu etmezler. Allah ise, dilediğine rahmetini tahsis eder. Allah büyük fazl sahibidir. (2/105)
De ki: "Ey Kitap Ehli, bizimle sizin aranızda müşterek (olan) bir kelimeye (tevhide) gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiç bir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp bir kısmımız (diğer) bir kısmımızı Rabler edinmeyelim." Eğer yine yüz çevirirlerse, deyin ki: "Şahid olun, biz gerçekten Müslümanlarız." (3/64)
Kitap Ehlinde bir grup, sizi şaşırtıp saptırmayı arzuladı; fakat onlar ancak kendi nefislerini şaşırtıp-saptırırlar da şuuru varmazlar. (3/69)
Ey Kitap Ehli, siz şahid olup dururken, ne diye Allah'ın ayetlerini inkar ediyorsunuz? (3/70)
Ey Kitap Ehli, neden hakkı batıl ile örtüyor ve bildiğiniz halde hakkı gizliyorsunuz?(3/71)
Kitap Ehlinde bir bölümü, dedi ki: "İman edenlere inene gündüzün başlangıcında inanın, bitiminde ise inkar edin. Belki onlar da dönerler." (3/72)
Kitap Ehlinde öylesi vardır ki, bir kantar emanet bıraksan onu sana geri verir; öylesi de vardır ki, ona bir dinar emanet bıraksan, sen, onun tepesine dikilip durmadıkça onu sana ödemez. Bu onların "ümmiler (zayıf ve bilgisizler veya Ehl-i Kitap olmayanlar) konusunda üzerinizde bir yol (sorumluluk) yoktur" demiş olmalarındandır. Oysa kendileri (gerçeği) bildikleri halde Allah'a karşı yalan söylemektedirler. (3/75)
De ki: "Ey Kitap Ehli, Allah yaptıklarınıza şahid iken, ne diye Allah'ın ayetlerini inkar ediyorsunuz?" (3/98)
De ki: "Ey Kitap Ehli, sizler şahidler olduğunuz halde, ne diye iman edenleri Allah yolundan -onda bir çarpıklık bulmaya yeltenerek- çevirmeye çalışıyorsunuz? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir." (3/99)
Ey iman edenler, eğer kendilerine kitap verilenlerden herhangi bir gruba boyun eğecek olursanız, sizi imanınızdan sonra tekrar küfre döndürürler. (3/100)
Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; maruf (iyi ve İslam'a uygun) olanı emreder, münker olandan sakındırır ve Allah'a iman edersiniz. Kitap Ehli de inanmış olsaydı, elbette kendileri için hayırlı olurdu. İçlerinden iman edenler vardır, fakat çoğunluğu fıska sapanlardır. (3/110)
Onların hepsi bir değildir. Kitap Ehlinde bir topluluk vardır ki, gece vaktinde ayakta durup Allah'ın ayetlerini okuyarak secdeye kapanırlar. (3/113)
Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman eder, maruf olanı emreder, münker olandan sakındırır ve hayırlarda yarışır. İşte bunlar salih olanlardır. (3/114)
Onlar hayırdan her ne yaparlarsa, elbette ondan yoksun bırakılmazlar. Allah, muttakileri bilendir. (3/115)
Şüphesiz, Kitap Ehlinde, Allah'a; size indirilene ve kendilerine

indirilene -Allah'a derin saygı gösterenler olarak- inananlar vardır. Onlar Allah'ın ayetlerine karşılık olarak az bir değeri satın almazlar. İşte bunların Rableri Katında ecirleri vardır. Şüphesiz Allah, hesabı çok çabuk görür. (3/199)

Ne sizin kuruntularınızla, ne de Kitap Ehlinin kuruntularıyla değil. Kim kötülük yaparsa, onunla ceza görür; o, Allah'tan başka bir veli (dost) ve bir yardımcı bulamaz. (4/123)

Kitap Ehli, senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişlerdi. Demişlerdi ki: "Bize Allah'ı açıkça göster." Böylece zulümlerinden dolayı onlara yıldırım çarpmıştı. Ardından kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, buzağıyı (ilah) edinmişlerdi. Yine bundan dolayı onları affettik ve Musa'ya apaçık olan ispatlayıcı bir delil verdik. (4/153)

Andolsun, Kitap ehlinde, ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur. Kıyamet günü, o da onların aleyhine şahid olacaktır. (4/159)

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('Ol' kelimesini) Meryem'e yönelmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek ilahtır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Gökte ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (4/171)

Ey Kitap Ehli, Kitaptan gizlemekte olduklarınızın çoğunu size açıklayan ve bir çoğundan geçiveren elçimiz geldi. Size Allah'tan bir nur ve apaçık bir Kitap geldi. (5/15)

Ey Kitap Ehli, elçilerin arası kesildiği dönemde: "Bize müjdedi de, bir uyarıcı da gelmedi" demenize (fırsat kalmasin) diye size apaçık anlatan elçimiz geldi. Böylece müjdedi de, uyarıcı da gelmiştir artık. Allah her şeye güç yetirendir. (5/19)

De ki: "Ey Kitap Ehli, yalnızca Allah'a, bize indirilene ve önceden indirilene inanmamız ve sizin çoğunuzun fasıklar olmanız nedeniyle mi bizden hoşlanmıyorsunuz?" (5/59)

De ki: "Allah Katında, 'kesinleşmiş bir ceza olarak' bundan daha kötüsünün haber vereyim mi? Allah'ın kendisine lanet ettiği, ona karşı gazablandığı ve onlardan maymunlar ve domuzlar kıldığı ile tağuta tapanlar; işte bunlar, yerleri daha kötü ve dümdüz yoldan daha çok sapmışlardır." (5/60)

Eğer, Kitap Ehli iman edip sakınsalardı, elbette onların kötülüklerini örter ve onları 'nimetlerle donatılmış' cennetlere sokardık. (5/65)

Ve eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve kendilerine Rablerinden indirilene (Kur'an'ı) ayakta tutsalardı, elbette üstlerinden ve ayaklarının altından (sayısız nimet) yiyeceklerdi. İçerinde aşırı olmayan (mutedil) bir ümmet vardır. Onlardan çoğunun yaptıkları ise ne kötüdür! (5/66)

De ki: "Ey Kitap Ehli, Tevrat'ı, İncil'i ve size Rabbinizden indirilene ayakta tutmadıkça hiç bir şey üzerinde değilsiniz." Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun tuğyanlarını ve inkarlarını arttıracaktır. Sen de kafirler topluluğuna karşı üzüntüye kapılma. (5/68)

De ki: "Ey Kitap Ehli, haksız yere dininiz konusunda aşırı gitmeyin ve daha önce sapmış, birçoğünü saptırmış ve dümdüz yoldan kaymış bir topluluğun heva (istek ve tutku)larına uymayın." (5/77)

İçlerinde zulmedenleri hariç olmak üzere, Kitap Ehliyle en güzel

olan bir tarzın dışında mücadele etmeyin. Ve deyin ki: "Bize ve size indirilene iman ettik; bizim ilahımız da, sizin ilahınız da birdir ve biz O'na teslim olmuşuz." (29/46)

İşte Biz sana böyle bir Kitap indirdik. Bundan dolayı kendilerine Kitap verdiklerimiz ona iman etmediler. Bunlar (putatapıcılar)dan da ona iman edecek olanlar vardır. İnkarcılardan başkası Bizim ayetlerimizi inkar etmez. (29/47)

Kitap ehlinde onlara arka çıkanları da kalelerinden indirdi ve onların kalplerine korku düşürdü. Siz (onlardan) bir kısmını öldürüyorsunuz, bir kısmını ise esir alıyorsunuz. (33/26)

Ve sizi onların topraklarına, yurtlarına, mallarına ve daha ayak basmadığınız bir yere mirasçı kıldı. Allah, her şeye güç yetirendir. (33/27)

Öyle ki, Kitap Ehli (Yahudi ve Hıristiyanlar) Allah'ın fazlından hiç bir şeye 'güç yetirip-sahip olmadıklarını' ve fazlın muhakkak Allah'ın elinde olduğunu, onu dilediğine verdiğini bilip-öğrensin. Allah, büyük fazl (üstün lütf ve ihsan) sahibidir. (57/29)

Kitap Ehlinde inkar edenleri ilk sürgünde yurtlarından çıkaran O'dur. Onların çıkacaklarını siz sanmamıştınız, onlar da kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı. Böylece Allah'ın azabı da, onlara hesaba katmadıkları bir yönden geldi, yüreklerine korku saldı; öyle ki evlerini kendi elleriyle ve mü'minlerin elleriyle tahrip ediyorlardı. Artık ey basiret sahipleri ibret alın. (59/2)

Münafıklık edenleri görmüyor musun ki, Kitap Ehlinde inkar eden kardeşlerine derler ki: "Andolsun, eğer siz (yurtlarınızdan) çıkarılacak olursanız, mutlaka biz de sizinle birlikte çıkarız ve size karşı olan hiç kimseye, hiç bir zaman itaat etmeyiz. "Eğer size karşı savaşılırsa elbette size yardım ederiz." Oysa Allah, şahidlik etmektedir ki onlar, gerçekten yalancılardır. (59/11)

Kitap ehlinde ve müşriklere inkar edenler, kendilerine apaçık bir delil gelinceye kadar, (buldukları durumdan) kopup-ayrılacak değillerdi. (98/1)

(O delil de) Allah'tan gönderilmiş-bir elçi (ki,) tertemiz sahifeleri okumaktadır; (98/2)

Onların içinde dosdoğru 'yazılı-hükümler' vardır. (98/3)

Kitap ehlinde olanlar, ancak kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra fırkalara ayrıldılar. (98/4)

Şüphesiz, kitap ehlinde ve müşriklere inkar edenler, içinde sürekli kalıcılar olmak üzere cehennem ateşindedirler. İşte onlar, yaratılmışların en kötüleridir. (98/6)

KOCA

Boşanmış kadınlar kendi kendilerine üç 'ay hali ve temizlenme süresi' beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa Allah'ın rahimlerine yarattığını saklamaları onlara helal olmaz. Kocaları, bu süre içinde barışmak isterlerse, onları geri almada (başkalarından) daha çok hak sahibidirler. Onların lehine de, aleyhlerindeki maruf hakka denk bir hak vardır. Yalnız erkekler için onlar üzerinde bir derece var. Allah Aziz'dir. Hakim'dir. (2/228)

Yine onu (kadını üçüncü defa) boşarsa, (kadın) onun dışında bir başka kocayla nikahlanmadıkça ona helal olmaz. Eğer (bu koca da) onu boşarsa, onlar (ilk koca ile karısı) Allah'ın sınırlarını ayakta tutacaklarını sanıyorlarsa, tekrar birbirlerine dönmelerinde ikisi için günah yoktur. İşte bunlar, Allah'ın sınırlarıdır; bilen bir topluluk için bunları (böyle) açıklar. (2/230)

KURAN FİHRİSTİ

Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini de tamamlamışlarsa -birbirleriyle maruf (bilinen meşru biçimde) anlaşlıkları takdirdir- onlara, kendilerini kocalarına nikahlamalarına engel çıkarmayın. İşte, içinde Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere bununla (böyle) öğüt verilir. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Allah, bilir de siz bilmezsiniz. (2/232)

(Kadın ile kocanın) Aralarının açılmasından korkarsanız, bu durumda erkeğin ailesinden bir hakem, kadının da ailesinden bir hakem gönderin. Bunlar, (arayı) düzeltmek isterlerse, Allah da aralarında başarı sağlar. Şüphesiz, Allah, bilendir, haberdar olandır. (4/35)

Eğer bir kadın, kocasının nüshuzundan veya ondan yüz çevirip uzaklaşmasından korkarsa, barış ile aralarını bulup düzeltmekte ikisi için sakınca yoktur. Barış daha hayırlıdır. Nefisler ise 'kıskaçlığa ve bencil tutkulara' hazır (elverişli) kılınmıştır. Eğer iyilik yapar ve sakınırsanız, şüphesiz, Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/128)

Vay bana" dedi (kadın). "Ben kocamış bir kadın iken ve şu kocam da bir ihtiyar iken doğuracak mıyım? Gerçekten bu, şaşırıcı bir şey!.." (11/72)

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar, ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini, yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

KOCAKARI

Yalnızca geri kalanlar içinde bir kocakarı hariç. (26/171)

KOCAMIŞLIK

Vay bana" dedi (kadın). "Ben kocamış bir kadın iken ve şu kocam da bir ihtiyar iken doğuracak mıyım? Gerçekten bu, şaşırıcı bir şey!.." (11/72)

KOLAYLIK

Ramazan ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz. (2/185)

Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman, hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız, artık size kolay gelen kurban(ı gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınıza traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa, onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fidye (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşursanız, hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene, kolayına gelen bir kurban(ı kesmek gerekir). Bulamayana da, hacca'da üç gün, döndüğünüzde yedi

(gün) olmak üzere, bunlar, tamı tamına on (gün) oruç vardır. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, muhakkak cezası pek çetin olandır. (2/196) Sonunda nefsi ona kardeşini öldürmeyi (tahrik edip zevkli göstererek) kolaylaştırdı; böylece onu öldürdü, bu yüzden hüsrana uğrayanlardan oldu. (5/30)

Sen af (veya kolaylık) yolunu benimse, (İslam'a) uygun olanı (örfü) emret ve cahillerden yüz çevir. (7/199)

Sizin için hayvanlarda da elbette ibretler vardır, size onların karınlarındaki fers (yarı sindirilmiş gıdalar) ile kan arasından, içenlerin boğazından kolaylıkla kayan dıpduru bir süt içirmekteyiz. (16/66)

Sonra meyvelerin tümünden ye, böylece Rabbinin sana kolaylaştırdığı yollarda yürü-uçuver. Onların karınlarından türlü renklerde şerbetler çıkar, onda insanlar için bir şifa vardır. Şüphesiz düşünen bir topluluk için gerçekten bunda bir ayet vardır. (16/69)

Allah, size evlerinizi (içinde) "güvenlik ve huzur bulacağımız yerler" kıldı; ve size hayvan derilerinden hem göç gününde, hem yerleşme gününde kolaylıkla taşıyabileceğiniz evler; yünlerinden, yapağlarından ve kıllarından bir zamana kadar giyimlikler-döşemelikler ve (ticaret için) bir meta kıldı. (16/80)

O gençler, mağaraya sığındıkları zaman, demişlerdi ki: "Rabbimiz, Katından bize bir rahmet ver ve işimizden bize doğruyu kolaylaştır (bizi başarılı kıl). (18/10)

(İçlerinden biri demişti ki:)"Madem ki siz onlardan ve Allah'tan başka tapıklarından kopup-ayrıldınız, o halde, (dağlara çekilip) mağaraya sığının da Rabbiniz size rahmetinden (bolca bir miktarını) yaysın ve işinizden size bir yarar kolaylaştırsın." (18/16) Kim iman eder ve salih amellerde bulunursa, onun için güzel bir karşılık vardır. Ona buyruğumuzdan kolay olanını söyleyeceğiz." (18/88)

Biz bunu (Kur'an'ı) senin dilinle kolaylaştırdık, takva sahiplerine müjde vermen ve direnen bir kavmi uyarıp-korkutman için. (19/97)

"Bana işimi kolaylaştır." (20/26)

Belki onlar öğüt alıp-düşünürler diye, Biz onu (Kur'an'ı), senin dilinle kolaylaştırdık. (44/58)

Andolsun Biz Kur'an'ı zikir (öğüt alıp düşünmek) için kolaylaştırdık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı? (54/17)

Andolsun Biz Kur'an'ı zikir (öğüt alıp düşünmek) için kolaylaştırdık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı? (54/22,32,40)

Astarları, ağır işlenmiş atlastan yataklar üzerinde yaslanırlar. İki cennetin de meyve-devşirmesi (ordakilere) yakın (kolaydır). (55/54)

Yeryüzünde olan ve sizin nefislerinizde meydana gelen herhangisi bir musibet yoktur ki, Biz onu yaratmadan önce, bir kitapta (yazılı) olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre pek kolaydır. (57/22) Ancak buna (imkan) bulamayanlar (için de) birbirleriyle temas etmeden önce, kesintisiz iki ay oruç (yüklenmiştir); buna güç yetiremeyenler altmış yoksulu doyursun. Bu (kolaylık), Allah'a ve O'nun Resülü'ne iman etmeniz dolayısıylıztadır. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Kafirler içinse acı bir azab vardır. (58/4) İnkâr edenler kesin olarak diriltilmeyeceklerini öne sürdüler. De ki: "Hayır, Rabbim adına andolsun, siz, muhakkak diriltileceksiniz; sonra mutlaka yaptıklarınız size haber verilecektir. Bu da Allah'a göre oldukça kolaydır." (64/7)

Kadınlarınızdan artık adetten kesilmiş olanlarla henüz adet görmemiş bulunanların iddet (bekleme süre)leri, -eğer şüpheye

Harun Yahya (Adnan Oktar)

düzecek olursanız (bilin ki)- üç aydır. Hamile kadınların beklemesüre- süresi ise, yüklerini bırakmaları (ile biter). Kim Allah'tan korkup-sakınırsa (Allah) ona işinde bir kolaylık gösterir. (65/4) Geniş-imkanları olan, nafakayı geniş imkanlarına göre versin. Rizki kısıtlı tutulan da, artık Allah'ın kendisine verdiği kadarıyla versin. Allah, hiç bir nefse ona verdiğinden başkasıyla yükümlülük koymaz. Allah, bir güçlüğün ardından bir kolaylığı kılıp-verecektir. (65/7) Gerçekten Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden biraz eksiginde, yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğunda da (böyle yaptığını bilir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu saymayacağınıza bildi, böylece tevbenizi (O'na dönüşünüzü) kabul etti. Şu halde Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Allah sizden hastalar olduğunu, başkalarının Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde gezip-dolaşacaklarını ve diğerlerinin Allah yolunda çarpışacaklarını bilmiştir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Hayır olarak kendi nefisleriniz için önceden takdim ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve daha büyük bir ecir (karşılık) olarak Allah Katında bulursunuz. Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (73/20) Kafirler içinse hiç kolay değildir. (74/10) (Meyvelerin) Gölgelemleri onlara pek yakın ve devşirilmeleri kolaylaştırıldı ki kolaylaştırılmış. (76/14) Sonra ona yolu kolaylaştırdı. (80/20) O, kolay bir hesap (sorgu) ile sorguya çekilecek, (84/8) Ve seni kolay olan için başarılı kılacağız. (87/8) Biz de onu kolay olan için başarılı kılacağız. (92/7) Biz de ona en zorlu olanı (azaba uğramasını) kolaylaştıracacağız. (92/10) Demek ki, gerçekten zorlukla beraber kolaylık vardır. (94/5) Gerçekten güçlükle beraber kolaylık vardır. (94/6)

KOMŞU

Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya yanınızdaki arkadaşta, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzellikle davranın. Çünkü Allah her büyüklük taşıyıp böbürleneni sevmez. (4/36)

KORKAKLIK

Ey iman edenler inkâr edenler ile yeryüzünde gezip dolaşırken veya savaşta bulduklarınız sırasında (ölen) kardeşleriniz için: "Yanımızda olsalardı ölmeyezlerdi, öldürülmezlerdi" diyenler gibi olmayın. Allah, bunu onların kalplerinde onulmaz bir hasret olarak kıldı. Diriltin ve öldüren Allah'tır. Allah, yaptıklarınızı görendir. (3/156) Şüphesiz içinizden ağır davrananlar vardır. Şayet size bir musibet isabet edecek olsa: "Doğrusu Allah bana nimet verdi çünkü onlarla birlikte olmadım" der. (4/72) Eğer size, Allah'tan bir fazl (zafer) isabet ederse o zaman da sanki onunla aranızda hiçbir yakınlık yokmuş gibi kuşkusuz şöyle der: "Keşke onlarla birlikte olsaydım böylece ben de büyük kurtuluş ve mutluluğa erseydim." (4/73) Ey iman edenler toplu olarak kâfirlerle karşılaştığınız zaman onlara arka çevirmeyin (savaşta kaçmayın). (8/15) Kim onlara böyle bir günde -yine savaşmak için bir yana çekilen ya da bir başka bölüğe katılmak için yer tutanın dışında- arkasını çevirirse gerçekten o Allah'tan bir gazaba uğramıştır ve

onun barınma yeri ceheennemdir. Ne kötü bir yataktır o. (8/16) Allah'a ve ahiret gününe iman edenler mallarıyla ve canlarıyla cehd etmekten (kaçınmak için) senden izin istemezler. Allah takva sahiplerini bilendir. (9/44) Onlardan bir kısmı: "Bana izin ver ve beni fitneye katma" der. Haberin olsun onun fitnenin (ta) içine düşmüşlerdir. Hiç şüphesiz ceheennem o inkâr edenleri mutlaka çepeçevre kuşatıcıdır. (9/49) Gerçekten sizden olduklarına dair Allah adına yemin ederler. Oysa onlar sizden değildirler. Ancak onlar ödleri kopan bir topluluktur. (9/56) Eğer onlar bir sığınak ya da (kalacak) mağaralar veya girebilecekleri bir yer bulsalar ki hızla oraya yönelip koşarlardı. (9/57)

KOYUN

Sekiz çift; koyundan iki, keçiden de iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi, ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Eğer doğru sözlüler iseniz bana bir ilimle haber verin." (6/143) Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvanı) haram kıldı. Sığırlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan veya kemiğe karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldı. 'Azgınlık ve hakta tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız. (6/146) Bu benim kardeşimdir, doksan dokuz koyunu vardır, benimse bir tek koyunum var. Buna rağmen "Onu da benim payıma (koyunlarıma) kat" dedi ve bana, konuşmada üstün geldi." (Davud) Dedi ki: "Andolsun senin koyununu, kendi koyunlarına (katmak) istemekle sana zulmetmiştir. Doğrusu, (emek ve mali güçlerini) birleştirip katan (ortak)lardan çoğu, birbirlerine karşı tecavüz ederler; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. Onlar da ne kadar azdır." Davud, gerçekten Bizim onu imtihan ettiğimizi sandı, böylece Rabbinden bağışlanma dileti ve rüku ederek yere kapandı ve (bize gönülden) yönelip-döndü. (38/23-24)

KÖLE

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlarına, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardı ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177) Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz kılındı). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine, onun (maktulün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından bağışlanırsa, artık (yapılması gereken) örfu ummak (ve) ona (maktulün varisi veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azab vardır. (2/178) Müşrik kadınları, iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir cariyeye, -hoşunuza gitse de- müşrik bir kadından daha hayırlıdır. Müşrik erkekleri de iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir köle, -hoşunuza gitse de- müşrik bir erkekten daha hayırlıdır. Onlar, atese çağırırlar, Allah ise kendi izniyle cennete ve mağfirete çağırır. O, insanlara ayetlerini açıklar. Umulur ki ögüt alıp-düşünürler. (2/221)

KURAN FİHRİSTİ

Bir mü'mine, -hata sonucu dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda andlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise, kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

Allah sizi, yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden, boş sözlerden' dolayı sorumlu tutmaz, ancak yeminlerinizle bağladığınız sözlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Onun (yeminin) kefareti, alienizekilere yedirdiklerinizin ortalamasından on yoksulu doyurmak ya da onları giydirmek veya bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmasıdır. (Bunlara imkan) Bulamayan (için) üç gün oruç (vardır.) Bu, yemin ettiğinizde (bozduğunuz) yeminlerinizin kefaretidir. Yeminlerinizi koruyunuz. Allah, size ayetlerini böyle açıklar, umulur ki şükredersiniz. (5/89)

Sadakalar, -Allah'tan bir farz olarak- yalnızca fakirler, düşkünlere, (zekat) işinde görevli olanlar, kalbleri ısındırılacaklar, köleler, borçlular, Allah yolunda (olanlar) ve yolda kalmış(lar) içindir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/60)

İçinizde evli olmayanları, kölelerinizden ve cariyelerinizden salih olanları evlendirin. Eğer fakir iseler Allah, Kendi fazlından onları zengin eder. Allah geniş (nimet sahibi)dir, bilendir. (24/32)

Bana karşı lütf-dediğin nimet de, İsrailoğullarını köle kılmadan dolaydır." (26/22)

Kadınlarına "zıhar"da bulunanlar, sonra söylediklerinden geri dönenlerin, birbirleriyle temas etmeden önce bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaları gerekir. İşte size bununla öğüt verilmektedir. Allah, yaptıklarınızı haber alandır. (58/3)

Sarp yokuşun ne olduğunu sana öğreten nedir? Bir boynu çözmek (bir köleye özgürlük vermek)tir. (90/12-13)

KÖPEK

Eğer Biz dileseydik, onu bununa yükseltirdik. Ama o yere meylettii (veya yere saplandı), hevasına uydu. Onun durumu, üstüne varsan dilini sarkıtıp soluyan, kendi başına bıraksan dilini sarkıtıp soluyan köpeğin durumu gibidir. İşte ayetlerimizi yalanlayan topluluğun durumu böyledir. Artık gerçek haberi onlara aktar. Ki düşünsünler. (7/176)

Sen onları uyanık sanırsın, oysa onlar (derin bir uykuda) uyuşmuşlardır. Biz onları sağ yana ve sol yana çeviriyorduk. Köpekleri de iki kolunu uzatmış yatıyordu. Onları görmüş olsaydın, geri dönüp onlardan kaçardın, onlardan içini korku kaplardı. (18/18)

(Sonra gelen kuşaklar) Diyecekler ki: "Üç'tüler, onların dördüncüsü köpekleridir." Ve: "Beş'tiler, onların altıncısı köpekleridir" diyecekler. (Bu,) Bilinmeyene (gayba) taş atmaktır. "Yedidirler, onların sekizincisi köpekleridir" diyecekler. De ki: "Rabbim, onların sayısını daha iyi bilir, onları pek az (insan) dışında kimse bilemez." Öyleyse onlar konusunda açıkta olan bir tartışmadan başka tartışma ve onlar hakkında bunlardan hiç kimseye bir şey sorma. (18/22)

KÖTÜ AD TAKMAK

Ey iman edenler bir kavim (bir başka) kavimle alay etmesin, belki kendilerinden daha hayırlıdır; kadınlar da kadınlarla (alay etmesin) belki kendilerinden daha hayırlıdır. Kendi nefislerinizi (kendi kendinizi) yadırgayıp-küçük düşürmeyin ve birbirinizi 'olmadık-kötü lakablarla' çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir. Kim tevbe etmezse işte onlar, zalim olanların ta kendileridir. (49/11)

KÖTÜLÜK

O size yalnızca kötülüğü çirkin-hayasızlığı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder. (2/169)

Allah onu lanetlemiştir. O da (şöyle) dedi: "Andolsun kullarımdan 'miktarları tesbit edilmiş bir grubu' (kendime uşak) edineceğim." (4/118)

"Onları -ne olursa olsun- şaşırtıp-saptıracağım en olmadık kuruntulara düşüreceğim ve onlara kesin olarak davranların kulaklarını kesmelerini emredeceğim ve Allah'ın yarattıklarını değiştirmelerini emredeceğim." Kim Allah'ı bırakıp da şeytanı dost (veli) edinirse kuşkusuz o apaçık bir hüsrana uğramıştır. (4/119)

Onların tümünü toplayacağı gün: "Ey cin topluluğu, insanlardan çoğunu (ayartıp kendinize kullar) edindiniz" (diyecek). İnsanlardan onların dostları derler ki: "Rabbimiz kimimiz kimimizden yararlandı ve bizim için tesbit ettiğin süreye ulaştık." (Allah) Diyecek ki: "Allah'ın dilediği dışta olmak üzere ateş sizin içinde süresiz kalacağınız konaklama yerinizdir." Şüphesiz Rabbin, hüküm ve hikmet sahibi olandır, bilendir. (6/128)

Ey iman edenler, şeytanın adımlarına uymayın. Kim şeytanın adımlarına uyarsa (bilsin ki) gerçekten o (şeytan) çirkin utanmazlıkları ve kötülüğü emreder. Eğer Allah'ın üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı sizden hiçbiri ebedi olarak temize çıkamazdı. Ancak Allah dilediğini temize çıkarır. Allah işitendir bilendir. (24/21)

"(Yine de) Ben nefsimi temize çıkaramam. Çünkü gerçekten nefis -Rabbimin kendisini esirgediği dışında- var gücüyle kötülüğü emredendir. Şüphesiz benim Rabbim, bağışlayandır esirgeyendir." (12/53)

Andolsun insanı Biz yarattık ve nefsinin ona ne vesveseler vermekte olduğunu biliriz. Biz ona şahdamarından daha yakınız. (50/16)

Şüphesiz Allah, adaleti ihansı yakınlarla vermeyi emreder; çirkin utanmazlıklardan (fahşadan) kötülüklerden ve zorbalıklardan sakındırır. Size öğüt vermektedir, umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz. (16/90)

Kim salih bir amelde bulunursa kendi lehinedir, kim de kötülük ederse o da kendi aleyhinedir. Senin Rabbin, kullara zulmedici değildir. (41/46)

Kim salih bir amelde bulunursa kendi lehinedir kim kötülük yaparsa artık o da kendi aleyhinedir. Sonra siz, Rabbinize döndürüleceksiniz. (45/15)

(Bunlar) Büyük günahlardan ve çirkin -utanmazlıklardan kaçınanlar ve gazablандıkları zaman bağışlayanlar (42/37)

Kötülüğün karşılığı onun misli (benzeri) olan kötülüktür. Ama kim affeder ve ıslah ederse (dirliği kurup-sağlarsa) artık onun ecri Allah'a aittir. Gerçekten O, zalimleri sevmez. (42/40)

Kim zulme uğradıktan sonra nusrat bulur (hakkını alır)sa artık onlar için aleyhlerinde bir yol yoktur. (42/41)

Yol ancak, insanlara zulmeden ve yeryüzünde haksız yere 'te-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

cavüz ve haksızlıkta bulunanların' aleyhinedir. İşte bunlara acıklı bir azab vardır. (42/42)

Sana iyilikten her ne gelirse Allah'tandır, kötülükten de sana ne gelirse o da kendindedir. Biz seni insanlara bir elçi olarak gönderdik; şahid olarak Allah yeter. (4/79)

Kim güzel bir aracılıkla aracılıktaki (şefaatte) bulunursa ondan kendisine bir hisse vardır; kim kötü bir aracılıkla aracılıktaki bulunursa ondan da kendisine bir pay vardır. Allah, her şeyin üzerinde koruyucudur. (4/85)

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına haram olan ay'a kurbanlık hayvanlara (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakinin. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırmaması pek şiddetli olmaktadır. (5/2)

Kötülükler kazanmış olanlar ise; her bir kötülüğün karşılığı kendi misliyedir. Bunları bir zillet sarıp kaplar. Onları Allah'tan (kurtaracak) hiçbir koruyucu yok. Onların yüzleri sanki bir karanlık gecenin parçalarına bürünmüş gibidir. İşte bunlar ateşin halkıdır; orada süresiz kalacaklardır. (10/27)

Artık kim zerre ağırlığına bir şer (kötülük) işlerse onu görür. (99/ 8)

Kim bir iyilikle gelirse kendisine bunun on katı vardır, kim bir kötülükle gelirse onun mislinde başkasıyla cezalandırılmaz ve onlar haksızlığa uğratılmazlar. (6/160)

Yoksa kötülükleri yapanlar Bizî (aşıp) geçeceklerini mi sandılar? Ne kötü hükmediyorlar? (29/4)

KÖTÜ SÖZ

Ey insanlar, yeryüzünde olan şeyleri helal ve temiz olarak yiyin ve şeytanın aydınlarını izlemeyin. Gerçekte o, sizin için apaçık bir düşmandır. (2/168)

O, size yalnızca, kötülüğün, çirkin-hayasızlığı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder. (2/169)

Allah, zulme uğrayanlar dışında, kötü sözün açıkça söylenmesini sevmez. Allah işitendir, bilendir. (4/148)

KUL-KULLUK

Ey insanlar, sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize kulluk edin ki sakinasınız. (2/21)

Eğer kulluza indirdiğimiz (Kur'an)'den şüphedeyseniz, bu durumda, siz de bunun benzeri bir süre getirin. Ve eğer doğru sözlüyseniz, Allah'tan başka şahitlerinizi (kendilerine güvendiğinizin yardımcılarınızı) çağırın. (2/23)

Hani İsrailoğullarından, "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, anneye-babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın, insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin" diye misak almıştık. Sonra siz, pek azınız hariç, döndünüz ve (hala) yüz çeviriyorsunuz. (2/83)

Allah'ın kullarından, dilediğine Kendi fazlından (peygamberliği) indirmesini "kiskanarak ve hakka baş kaldırarak" Allah'ın indirdiklerini tanımamak, nefislerini ne kötü şeye karşılık sattılar. Böylelikle gazab üstüne gazaba uğradılar. Kafirler için alçaltıcı bir azab vardır. (2/90)

Allah'ın boyası... Allah'ın boyasından daha güzel boyası olan kimdir? Biz (yalnızca) O'na kulluk edenleriz. (2/138)

Onlara bir musibet isabet ettiğinde, derler ki: "Biz Allah'a ait (kullar)ız ve şüphesiz O'na dönmüçüzeriz." (2/156)

Ey iman edenler size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin ve yalnızca O'na kulluk ediyorsanız, (yine yalnızca) Allah'a şükredin. (2/172)

Kullarım Beni sana soracak olursa, muhakkak ki Ben (onlara) pek yakıным. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse, onlar da Benim çağırma cevap versinler ve Bana iman etsinler. Umulur ki irşad (doğru yolu bulmuş) olurlar. (2/186)

İnsanlardan öylesi vardır ki, Allah'ın rızasını ara(yıp kazan)mak amacıyla nefisini satın alır. Allah, kullarına karşı şefkatli olmaktadır. (2/207)

(İddeti bekleyen) Kadınları nikahlamak istediğinizi (onlara) sezdirmenizde ya da böyle bir isteği gönlünüzde saklamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Gerçekte Allah, sizin onları (kalbinizden geçirip) anacağınızı bilir. Sakın bilinen (meşru) sözler dışında onlarla gizlice vaadleşmeyin; bekleme süresi tamamlanuncaya kadar nikah bağıni bağlamaya kesin karar vermeyin. Ve bilin ki, elbette Allah kalbinizin geçeni bilmektedir. Artık ondan kaçının. Ve bilin ki, şüphesiz Allah bağışlayandır, (kullara) yumuşak davranandır. (2/235)

Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk (rüşd) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapaşğılam bir kulpa yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir. (2/256)

De ki: "Size bundan daha hayırlısını bildireyim mi? Korkup sakinler için Rablerinin Katında, içinde temelli kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler, tertemiz eşler ve Allah'ın rızası vardır. Allah, kulları hakkıyla görendir." (3/15)

Eğer seninle çekişip-tartışılarsa, de ki: "Ben, bana uyanlarla birlikte, kendimi Allah'a teslim ettim." Ve kitap verilenlerle ümmilere de ki: "Siz de teslim oldunuz mu?" Eğer teslim oldularsa, gerçekten hidayete ermişlerdir. Fakat yüz çevirdilerse, artık sana düşen yalnızca tebliğ(etmek)dir. Allah, kulları hakkıyla görendir. (3/20)

Her bir nefsin hayırdan yaptıklarını hazır bulduğu ve her ne kötülük işlediyse onunla kendisi arasında uzak bir mesafe olmasını istediği o gün (düşünün). Allah, sizi Kendisinden sakındırır. Allah, kullarına karşı şefkatli olmaktadır. (3/30)

De ki: "Ey Kitap Ehli, bizimle sizin aranızda müşterek (olan) bir kelimeye (tevhide) gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiç bir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp bir kısmımız (diğer) bir kısmımızı Rabbin edinmeyelim." Eğer yine yüz çevirirlerse, deyin ki: "Şahid olun, biz gerçekten Müslümanlarız." (3/64)

Beşerden hiç kimsenin, Allah kendisine Kitabı, hükmü ve peygamberliği verdikten, sonra insanlara: "Allah'ı bırakıp bana kulluk edin" deme (hakkı ve yetki)si yoktur. Fakat o, "Öğrettiğiniz ve ders verdiğiniz Kitabı göre Rabbaniler olunuz" (deme görevindedir.) (3/79)

Bu, ellerinizin önden sunduklarıdır. Allah, gerçekten kullara zulmedici değildir. (3/182)

Eşlerinizin, eğer çocukları yoksa, geride bıraktıklarının yarısı sizindir. Şayet çocukları varsa, -onunla yapacakları vasiyetten ya da (ayıracakları) borçtan sonra- bu durumda bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Sizin çocuğunuz yoksa, geriye bıraktıklarınızdan dörtte biri onların (kadınlarınızın)dır. Eğer sizin çocuğunuz varsa geriye bıraktıklarınızdan sekizde biri onların (kadın-

KURAN FİHRİSTİ

larınızın)dır. (Yine bu hükümler.) Edeceğiniz vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Mirası aranan erkek ya da kadın, çocuğu ve babası olmayan bir kimse olup erkek veya kız kardeşi bulunursa onlardan her biri için altıda bir vardır. Eğer bundan fazla iseler, bu durumda -kendisiyle yapılan vasiyette ya da (varsa) borçtan sonra- üçte bir'de -zararar uğratılmaksızın onlara ortaklırlar. (Bu size) Allah'tan bir vasiyettir, Allah, bilendir, (kullara) yumuşak olandır. (4/12)

Allah, onu lanetlemiştir. O da (şöyle) dedi: "Andolsun, kullarımdan 'miktartları tesbit edilmiş bir grubu' (kendime uşak) edineceğim. (4/118)

Mesih ve yakınlaştırılmış (yüksek derece sahibi) melekler, Allah'a kul olmaktan kesinlikle çekimser kalmazlar. Kim O'na ibadet etmeye 'karşı çekimser' davranırsa ve büyükleme gösterirse (bilmeli ki,) onların tümünü huzurunda toplayacaktır. (4/172)

Ey iman edenler, size açıklandığında sizi üzecek şeyleri sormayın; Kur'an indirildiği zaman sorarsanız, size açıklanır. Allah onu affetti. Allah bağışlayandır, (kullara) yumuşak olandır. (5/101)

"Ben onlara bana emrettiklerinin dışında hiç bir şeyi söylemedim. (O da şuydu:) 'Benim de Rabbiniz, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin.' Onların içinde kaldığım sürece, ben onların üzerinde bir şahidim. Benim (dünya) hayatıma son verdiğinde, üzerlerindeki gözetleyici Sen'din. Sen her şeyin üzerine şahid olansın." (5/117)

Eğer onları azablandırırsan, şüphesiz onlar Senin kullarıdır, eğer onları bağışlarsan, şüphesiz aziz olan, hakim olan Sen'sin Sen." (5/118)

O, kulları üzerinde kahredici olandır. O, hüküm ve hikmet sahibi olandır, haberdar olandır. (6/18)

O, kulları üzerinde kahredici (kahhar) olandır. Size koruyucular gönderiyor. Sonunda sizden birinize ölüm gelip çatdığı zaman, elçilerimiz onun 'hayatına son veriler.' Onlar (bu işte, ne eksik ne fazla) kusur etmezler. (6/61)

Bu, Allah'ın hidayetidir; kullarından dilediğini bununla hidayete erdirir. Onlar da şirk koşsalardı, elbette bütün yapıp-ettikleri 'onlar adına' boşa çıkmış olurdu. (6/88)

İşte Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka ilah yoktur. Her şeyin yaratıcısıdır, öyleyse O'na kulluk edin. O, her şeyin üstünde bir vekildir. (6/102)

Onların tümünü toplayacağı gün: "Ey cin topluluğu insanlardan çoğunu (ayartıp kendinize kullar) edindiniz" (diyecek). İnsanlardan onların dostları derler ki: "Rabbimiz, kimimiz kimimizden yararlandı ve bizim için tesbit ettiği süreye ulaştık." (Allah) Diyecek ki: "Allah'ın dilediği dışta olmak üzere, ateş sizin içinde süresiz kalacağınız konaklama yerinizdir." Şüphesiz Rabbin, hüküm ve hikmet sahibi olandır, bilendir. (6/128)

De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı ziyneti ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır?" De ki: "Bunlar, dünya hayatında iman edenler içindir, kıyamet günü ise yalnızca onlarındır." Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (7/32)

Andolsun Biz Nuh'u kendi kavmine (toplumuna) gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Doğrusu ben, sizin için büyük bir günün azabından korkmaktayım." (7/59)

Ad (toplumuna da) kardeşleri Hud'u (gönderdik.) (Hud, kavmine-) "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Hala korkup-sakınmayacak mısınız?" dedi. (7/65)

Dediler ki: "Sen bize yalnızca Allah'a kulluk etmemiz ve atalarımızın tapmakta olduklarını bırakmamız için mi geldin? Eğer gerçekten doğru isen, bize vadettiğin şeyi getir, bakalım." (7/70) Semud (toplumuna da) kardeşleri Salih'i (gönderdik. Salih:) "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir: Allah'ın bu dışı devesi size bir belgedir; onu salverin de Allah'ın arzında atlasın, ona bir kötülükle dokunmayın, sonra sizi acı bir azab yakalar" dedi. (7/73)

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Öçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (islah) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanıyorsanız." (7/85)

Musa kavmine: "Allah'tan yardım dileyin ve sabredin. Gerçek şu ki, arz Allah'ındır; ona kullarımdan dilediğini mirasçı kılar. En güzel sonuç muttakiler içindir." dedi. (7/128)

Allah'tan başka taptıklarınız sizler gibi kullardır. Eğer doğru iseniz, hemen onları çağırın da size icabet etsinler. (7/194)

Bilin ki, 'ganimet olarak ele geçirdiğiniz' şeylerin beşte biri, muhakkak Allah'ın, Resülün, yakınların, yetimlerin, yoksulların ve yolcununundur. Eğer Allah'a, hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün, iki ordunun karşı karşıya geldiği günde (Bedir'de) kulumuza indirdiğimize iman ediyorsanız (ganimeti böyle bölüşün). Allah, her şeye güç yetirendir. (8/41)

Bu, ellerinizin önceden takdim ettiği işler yüzündendir. Yoksa şüphesiz Allah kullara zulmedici değildir. (8/51)

Onlar bilmiyorlar mı ki, gerçekten Allah kullarından tevbeleri kabul edecek ve sadakaları alacak olan O'dur. Şüphesiz, tevbeleri kabul eden, esirgeyen O'dur. (9/104)

Şüphesiz sizin iman ediyorsanız (ganimeti böyle bölüşün), sonra arşa istiva eden, işleri evirip-çeviren Allah'tır. Onun izni olmadıktan sonra, hiç kimse şefaataçlı olamaz. İşte Rabbiniz olan Allah budur, öyleyse O'na kulluk edin. Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz? (10/3)

Allah'ı bırakıp kendilerine zarar vermeyecek ve yararları dokunmayacak şeylere kulluk ederler ve "Bunlar Allah Katında bizim şefaathçilerimizdir" derler. De ki: "Siz, Allah'a, göklerde ve yerde bilmediği bir şey mi haber veriyorsunuz? O, sizin şirk koştuklarınızdan uzak ve yücedir." (10/18)

Allah sana bir zarar dokunduracak olsa, O'ndan başka bunu senden kaldıracak yoktur. Ve eğer sana bir hayır isterse, O'nun bol fazlını geri çevirecek de yoktur. Kullarından dilediğine bundan isabet ettirir. O, bağışlayandır, esirgeyendir. (10/107)

"Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Ben size (gelecek olan) acı bir günün azabından korkarım" (dedi). (11/26)

Göklerin ve yerin gaybı Allah'ındır, bütün işler O'na döndürülür; öyleyse O'na kulluk edin ve O'na tekkül edin. Senin Rabbin yaptıklarınızdan habersiz değildir. (11/123)

Andolsun kadın onu arzulamıştı, -eğer Rabbinin (zinayı yasaklayan) kesin kanıt (burhan)ını görmeseydi- o da (Yusuf da) onu arzulamıştı. Böylelikle Biz onun kötülüğü ve fuhşu geri çevirmek için (ona delil gönderdik). Çünkü o, muhlis kullarımızdandı. (12/24)

"Sizin Allah'tan başka taptıklarınız, Allah'ın kendileri hakkında hiç bir delil indirmedeği, sizin ve atalarınızın ad olarak adlandır-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

dıklarınızdan başkası değildir. Hüküm, yalnızca Allah'ındır. O, kendisinden başkasına kulluk etmemenizi emretmiştir. Dosdoğru olan din işte budur, ancak insanların çoğu bilmezler." (12/40) Kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilen dolayısıyla sevinirler; fakat (Müslümanların aleyhinde birleşen) gruplardan, onun bazısını inkar edenler vardır. De ki: "Ben, yalnızca Allah'a kulluk etmek ve O'na ortak koşmamakla emrolundum. Ben ancak O'na davet ederim ve son dönüşüm O'nadır." (13/36) Resulleri onlara dediler ki: "Doğrusu biz, sizin gibi yalnızca bir beşeriz, ancak Allah kullarından dilediğine lütufta bulunur. Allah'ın izni olmaksızın size bir delil getirmemiz bizim için olacak şey değil. Mü'minler, ancak Allah'a tevekkül etmelidirler." (14/31) İman etmiş kullarıma söyle: "Aliş-verişin ve dostluğun olmadığı o gün gelmezden evvel, dosdoğru namazı kılınlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak etsinler." (14/31) Hani İbrahim şöyle demişti: "Bu şehri güvenli kıl, beni ve çocuklarımı putlara kulluk etmekten uzak tut." (14/35) Dedi ki: "Rabbim, beni kıskırttığın şeye karşılık, andolsun, ben de yeryüzünde onlara, (sana başkaldırmayı ve dünya tutkularını) süsleyip-çekici göstereceğim ve onların tümünü mutlaka kıskırtıp-saptıracağım." (15/39) "Ancak onlardan muhlis olan kulların müstesna." (15/40) "Şüphesiz, kıskırtılıp-saptırılmışlardan sana uyanlar dışında, senin benim kullarım üzerinde zorlayıcı hiç bir gücün yoktur." (15/42) Haber ver kullarıma; şüphesiz Ben, Ben bağışlayanım, esirgeyenim. (15/49) Kullarından dilediklerine, melekleri emrinden olan ruh ile indirir: Benden başka ilah yoktur, şu halde benden korkup-sakinin, diye uyarın." (16/2) Şirk koşmakta olanlar dediler ki: "Eğer Allah dileseydi, O'nun dışında hiç bir şeye kulluk etmezdik, biz de, atalarımız da; ve O'nusuz hiç bir şeyi haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de böyle yapmıştı. Şu halde elçilere düşen apaçık bir tebliğden başkası mı? (16/35) Andolsun, Biz her ümmete: "Allah'a kulluk edin ve tağuttan kaçının" (diye tebliğ etmesi için) bir elçi gönderdik. Böylelikle, onlardan kimine Allah hidayet verdi, onlardan kiminin üzerine sapıklık hak oldu. Artık, yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların uğradıkları sonucu görün. (16/36) Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur, itaat-kulluk da (din de) süreklî olarak O'nundur. Böyleyken Allah'tan başkasından mı korkup-sakınıyorsunuz? (16/52) Öyleyse Allah'ın sizi rızıklandırdığı şeylerden helal (ve) temiz olanlarını yiyin; eğer O'na kulluk ediyorsanız Allah'ın nimetine şükredin. (16/114) Bir kısım ayetlerimizi kendisine göstermek için, kulumu bir gece Mescid-i Haram'dan, çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya götürün O (Allah) yücedir. Gerçekten O, iştendir, görür. (17/1) (Ey) Nuh ile birlikte taşıdıklarımızın çocukları! Şüphesiz o, şükreden bir kuldü. (17/3) Nitekim o ikiden ilk-vaid geldiği zaman, oldukça zorlu olan kullarımızı üzerinize gönderdik de (sizi) evlerin aralarına kadar girip araştırıldılar. Bu yerine getirilmesi gereken bir sözdü. (17/5) Eğer iyilik ederseniz kendinize iyilik etmiş olursunuz ve eğer kö-

tülük ederseniz o da (kendi) aleyhinizedir. Sonunda vaad geldiği zaman, (yine öyle kullar gönderiniz ki) yüzlerinizi 'kötü duruma soksunlar', birincisinde ona girdikleri gibi mescid (Kudüs) e girsinler ve ele geçirdiklerini 'darmadağın edip mahvetsinler.' (17/7) Biz, Nuh'tan sonra nice kuşakları yıkıma uğrattık. Kullarının günahlarını haber alıcı, görücü olarak Rabbin yeter. (17/17) Rabbin, O'ndan başkasına kulluk etmemenizi ve anne-babaya iyilikle-davranmayı emretti. Şayet onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlılığa ulaşırsa, onlara: "Öf" bile deme ve onları azarlama; onlara güzel söz söyle. (17/23) Şüphesiz senin Rabbin, rızık dilediğine -genişletir- yayar ve daraltır. Gerçekten O, kullarından haberi olandır, görür. (17/30) Kullarıma, sözün en güzel olanını söylemelerini söyle. Çünkü şeytan aralarını açık bozmaktadır. Şüphesiz şeytan insanın açıkça bir düşmanıdır. (17/53) "Benim kullarım; senin onlar üzerinde hiç bir zorlayıcı gücün (hakimiyetin) yoktur." Vekil olarak Rabbin yeter. (17/65) De ki: "Benimle aranızda şahid olarak Allah yeter; kuşkusuz O, kullarından gerçekle haberdardır, görür." (17/96) Hamd, Kitabı kulu üzerine indiren ve onda hiç bir çarpıklık kılmayan Allah'a aittir. (18/1) Derken, Katımdızın kendisine bir rahmet verdiğimiz ve tarafımızdan kendisine bir ilim öğrettığımız kullarımızdan bir kulu buldular. (18/65) İnkâr edenler, Beni bırakıp kullarımı veliler edindiklerini mi sandılar? Gerçekten Biz cehennemî kafirler için bir durak olarak hazırlamışız. (18/102) (Bu,) Rabbinin, kulu Zekeriya'ya rahmetinin zikridir. (19/2) (İsa) Dedi ki: "Şüphesiz ben Allah'ın kuluuyum. (Allah) Bana Kitabı verdi ve beni peygamber kıldı." (19/30) Gerçek şu ki, Allah benim de Rabbin, sizin de Rabbinizdir. Öyleyse O'na kulluk edin. Dosdoğru yol budur. (19/36) "Babacığım, şeytana kulluk etme, kuşkusuz şeytan, Rahman (olan Allah)a başkaldırandır." (19/44) Adn cennetleri (onlarındır) ki, Rahman (olan Allah, onu) Kendi kullarına gaybattan vadedmiştir. Şüphesiz O'nun va'di yerine gelecektir. (19/61) O cennet; Biz, kullarımızdan takva sahibi olanları (ona) varisçî kılacağız. (19/63) Göklerde ve yerde olan (herkesin ve her şeyin) tümü Rahman (olan Allah)a, yalnızca kul olarak gelecektir. (19/93) Andolsun, Biz Musa'ya vahyetmiştik: "Kullarımı geceleyin yürüyüşe geçir, onlara denizde kuru bir yol aç, yetişilmekten korkmadan ve endişeye kapılmadan." (20/77) "Rahman (olan Allah) çocuk edindi" dediler. O, (bu yakıştırmadan) yücedir. Hayır, onlar (melekler) ikrama layık görülmüş kullardır. (21/26) Andolsun, Biz Zikir'den sonra Zebur'da da: "Şüphesiz Arz'a salih kullarım varisçî olacaktır" diye yazdık. (21/105) Gerçek şu ki kulluk eden bir topluluk için bunda (Kur'an'da) 'açık bir mesaj' (veya gerçek bir çıkış yolu) vardır. (21/106) (Ey insan) Bu, senin ellerinin önden takdim ettikleridir. Şüphesiz Allah, kullar için zulmedici değildir. (22/10) Andolsun, Biz Nuh'u kendi kavmine (elçi olarak) gönderdik. Böylece kavmine dedi ki: "Ey Kavmim, Allah'a kulluk edin. Onun dışında sizin başka ilahınız yoktur, yine de sakınmayacak mısınız?" (23/23)

KURAN FİHRİSTİ

Onları ve Allah'tan başka taptıklarını bir araya getirip toplayacağı ve: "Şu kullarımı siz mi saptırdınız, yoksa kendileri mi yoldan saptılar?" diyeceği gün; (25/17)

Sen, asla ölmeyen ve daima diri olan (Allah)a tevekkül et ve O'nu hamd ile tesbih et. Kullarının günahlarından O'nun haberdar olması yeter. (25/58)

O Rahman (olan Allah)ın kulları, yeryüzü üzerinde alçak gönüllü olarak yürürler ve cahiller kendileriyle muhatap oldukları zaman "Selam" derler. (25/63)

Musa'ya: "Kullarımı gece yürüyüşe geçir, çünkü izleneceksiniz" diye vahyettik. (26/52)

Hani, babasına ve kavmine: "Siz neye kulluk ediyorsunuz?" demişti. (26/70)

Andolsun, Davud'a ve Süleyman'a bir ilim verdik: "Bizi inancımız kullarından birçoğuna göre üstün kılan Allah'a hamdolsun." dediler. (27/15)

(Süleyman) Bu sözü üzerine tebessüm edip güldü ve dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiği nimete şükretmemi ve hoşnut olacağın salih bir amelde bulunmamı ilham et ve beni rahmetinle salih kulların arasına kat." (27/19)

Andolsun, Biz Semud (kavmine de) kardeşleri Salih'i: "Yalnızca Allah'a kulluk edin" diye (demek üzere) gönderdik. Bir de ne görsün, onlar birbirlerine düşman kesilmiş iki gruptur. (27/45)

Dedi ki: "Hamd Allah'ındır ve selam O'nun seçtiği kullarının üzerinedir. Allah mı daha hayırlı yoksa onların ortak koştukları mı?" (27/59)

Dün, onun yerinde olmayı dileyenler, sabahladıklarında: "Vay, demek ki Allah, kullarından dilediğinin rızıkını genişletip-yaymakta ve kısıp-daraltmaktadır. Eğer Allah, bize lütfetmiş olsaydı, bizi de şüphesiz batırırdı. Vay, demek gerçekten inkar edenler felah bulamaz" demeye başladılar. (28/82)

İbrahim de; hani kavmine demişti ki: "Allah'a kulluk edin ve O'ndan sakının, eğer bilerseniz bu sizin için daha hayırlıdır." (29/16)

"Siz yalnızca Allah'tan başka birtakım putlara tapıyor ve bir takım yalanlar uyduruyorsunuz. Gerçek şu ki, sizin Allah'tan başka taptıklarınız, size rızık vermeye güç yetiremezler; öyleyse rızık Allah'ın Katında arayın, O'na kulluk edin ve O'na şükredin. Siz O'na döndürüleceksiniz." (29/17)

Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik) Böylece dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin ve ahiret gününü umud edin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (29/36)

Ey iman eden kullarım, şüphesiz benim arzım geniştir; artık yalnızca bana ibadet edin. (29/56)

Allah, kullarından dilediğine rızık yayıp-genişletir, (ve) kısar da. Şüphesiz Allah, her şeyi bilendir. (29/62)

Allah, rüzgarları gönderir, böylece bir bulut kaldırır da onu nasıl dilerse gökte yayıp-dağıtır ve onu parça parça kılar; nihayet onun arasında yağmurun akıp çıktığını görürsün. Sonunda kendi kullarından dilediğine verince, hemen sevince kapılıverirler. (30/48)

Onlar, gökten ve yerden önlerinde ve arkalarında olanı görmüyorlar mı? Eğer Biz dilersek, onları yerin-dibine geçirir ya da gökten üzerlerine parçalar düşürürüz. Hiç şüphesiz, bunda 'gönülden (Allah'a) yönelen' her kul için bir ayet vardır. (34/9)

Ona dilediği şekilde kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeden kazanlar yaparlardı. "Ey Davud ailesi, şükrederek çalışın." Kullarımdan şükredenler azdır. (34/13)

De ki: "O'na (kulluk etmede) eklemekte olduğunuz ortakları bana gösterin. Asla (onlar ona gerçek ortak olamazlar); hayır, O, güçlü ve üstün olan, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'tır." (34/27)

De ki: "Şüphesiz benim Rabbim, kullarından rızık dilediğine genişletip-yayar ve ona kısar da. Her neyi infak ederseniz, O (Allah), yerine bir başkasını verir; O, rızık verenlerin en hayırlısıdır." (34/39)

İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da renkleri böyle değişik olanlar vardır. Kulları içinde ise Allah'tan ancak alim olanlar 'içleri titreyerek-korkar'. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olanıdır, bağışlayandır. (35/28)

Sonra Kitabı kullarımızdan seçtiklerimize miras kıldık. Artık onlardan kimi kendi nefesine zulmeder, kimi orta bir yoldadır, kimi de Allah'ın izniyle hayırlarda yarışır öne geçer. İşte bu, büyük fazlın kendisidir. (35/32)

Eğer Allah, kazandıkları dolayısıyla insanları (azab ile) yakalayabilecek olsaydı, (yerin) sırtı üzerinde hiç bir canlıyı bırakmazdı, ancak onları, adı konulmuş bir süreye kadar ertelemektedir. Sonunda ecelleri geldiği zaman, artık şüphesiz Allah Kendi kullarını görendir. (35/45)

"Bana ne oluyor ki, beni yaratana kulluk etmeyeceğim? Siz O'na döndürüleceksiniz." (36/22)

Yazıklar olsun kullara; ki onlara her elçi gelmeyeğörsün, mutlaka onunla alay ederlerdi. (36/30)

"Ey adem oğulları, ben size and vermedim mi ki: Şeytana kulluk etmeyin, çünkü, o, sizin için apaçık bir düşmandır;" (36/60)

"Bana kulluk edin, doğru yol budur." (36/61)

Alemler içinde selam olsun Nuh'a. (37/79)

Gerçekten Biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. (37/80)

Şüphesiz o, Bizim mü'min olan kullarımızdandı. (37/81)

İbrahim'e selam olsun. (37/109)

Biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. (37/110)

İlyas'ı o, Bizim mü'min olan kullarımızdandır. (37/111)

Musa'ya ve Harun'a selam olsun. (37/120)

Şüphesiz Biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. (37/121)

Şüphesiz ikisi, Bizim mü'min olan kullarımızdandılar. (37/122)

Fakat onu yalanladılar; bundan dolayı gerçekten onlar, (azab için getirilip) hazır bulundurulacak olanlardır. (37/127)

Ancak, muhlis olan kullar başka. (37/128)

İlyas'a selam olsun. (37/130)

Şüphesiz Biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. (37/131)

Şüphesiz o, Bizim mü'min olan kullarımızdandı. (37/132)

Andolsun, (peygamber olarak) gönderilen kullarımıza (şu) sözü müz geçmiştir: (37/171)

Gerçekten onlar, muhakkak nesret (yardım ve zafer) bulacaklardır. (37/172)

Sen onların söylediklerine karşı sabret ve Bizim güç sahibi kulumuz Davud'u hatırla; çünkü o, (her tutum ve davranışında Allah'a) yönelen biriydi. (38/17)

Doğrusu Biz dağlara boyun eğdirdik, akşam ve sabah kendisiyle birlikte (Allah'ı) tesbih ederlerdi. (38/18)

Biz Davud'a Süleyman'ı armağan ettik. O, ne güzel kuldü. Çünkü o, (daima Allah'a) yönelip-dönen biriydi. (38/30)

Kulumuz Eyyub'u da hatırla. Hani o: "Herhalde şeytan, bana kahredici bir acı ve azab dokundurdu" diye Rabbine seslenmişti. (38/41)

"Ve eline bir deste (sap) al, böylece onunla vur ve andını bozma." Gerçekten, Biz onu sabredici bulduk. O, ne güzel kuldü.

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Çünkü o, (daima Allah'a) yönelip-dönen biriydi. (38/44)
Güç ve basiret sahibi olan kullarımız İbrahim'i, İshak'ı ve Yakub'u da hatırla. (38/45)

Dedi ki: "Senin izzeğin adına andolsun, ben, onların tümünü mutlaka azdırıp-kışkırtacağım." (38/82)

"Ancak onlardan, muhlis olan kulların hariç." (38/83)

Eğer inkar edecek olursanız, artık şüphesiz Allah size karşı hiç bir ihtiyacı olmayandır ve O, kulları için inkara rıza göstermez. Ve eğer şükrederseniz, sizin (yararınız) için ondan razı olur. Hiç bir günahkar, bir başkasının günah yükünü yüklenmez. Sonra Rabbiniz döndürüleceksiniz, böylece yaptıklarınızı size haber verecektir. Şüphesiz O, sinelerin özünde saklı olanı bilendir. (39/7)

De ki: "Ey iman eden kullarım, Rabbinizden sakının. Bu dünyada iyilik edenler için bir iyilik vardır. Allah'ın arz'ı geniştir. Ancak sabredenerlere ecirleri hesapsızca ödenir." (39/10)

Onların üstlerinde ateşten tabakalar, altlarında da tabakalar vardır. İşte Allah, Kendi kullarını bununla tehdit edip-korkutuyor. Ey kullarım öyleyse Benden sakının. (39/16)

Tağut'a kulluk etmekten kaçınan ve Allah'a içten yönelenler ise; onlar için bir müjde vardır, öyleyse kullarıma müjde ver. (39/17)
Allah, kuluna yeterli değil mi? Seni O'ndan başkalarıyla korkutuyorlar. Allah, kimi saptırsa, artık onun için bir yol gösterici yoktur. (39/16)

De ki: "Ey gökleri ve yeri yaratan, gaybı ve müşahede edilebileni bilen Allah'ım. Anlaşmazlığa düştükleri şeylerde, kullarının arasında sen hüküm vereceksin." (39/46)

(Benden onlara) De ki: "Ey kendi aleyhlerinde olmak üzere ölçüyü taşırın kullarım. Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Şüphesiz Allah, bütün günahları bağışlar. Çünkü O, bağışlayandır, esirgeyendir." (39/53)

Kişinin (yana yakıla) şöyle diyeceği (gün): "Allah yanında (kullukta) yaptığım kusurlardan dolayı yazıklar olsun (bana). Doğrusu ben, (Allah'ın diniyle) alay edenlerdendim." (39/56)

De ki: "Ey cahiller, bana Allah'ın dışında bir başkasına mı kulluk etmeni emrediyorsunuz?" (39/64)

"Hayır, artık (yalnızca) Allah'a kulluk et ve şükredenlerden ol." (39/66)

Öyleyse, dini yalnızca O'na halis kılanlar olarak Allah'a dua (kulluk) edin; kafirler hoş görmese de. (40/14)

Dereceleri yükselten Arş'ın sahibi (Allah), 'toplanma ve buluşma' gününü ile uyarıp-korkutmak için, kendi emrinden olan ruhu kullarından dilediğine indirir. (40/15)

"Nuh kavmi, Ad, Semud ve onlardan sonra gelenlerin durumuna benzer (bir gün). Allah, kullar için zulüm istemez." (40/31)

"İşte size söylediklerimi yakında hatırlayacaksınız. Ben de işimi Allah'a bırakıyorum. Şüphesiz Allah, kulları pek iyi görendir." (40/44)

Büyüklenen (müstekbir)ler derler ki: "Biz hepimiz (ateşin) içindediz; gerçekten Allah, kullar arasında hüküm verdi (artık)." (40/48)

De ki: "Bana apaçık belgeler gelince, sizin Allah'tan başka tapıklarınıza kulluk etmekten kesin olarak menedildim ve alemlerin Rabbine teslim olmakla emrolundum." (40/66)

Ama Bizim dayanılmaz-azabımızı gördükleri zaman, imanları kendilerine hiç bir yarar sağlamadı. (Bu, Allah'ın kulları arasında sürüp-giden sünnettir. İşte kafirler burada hüsrana uğramışlardır. (40/85)

Onlara "Yalnızca Allah'a kulluk edin" diye önelerinden ve arkala-

larından elçiler gelince, dediler ki: "Eğer dileseydi Rabbimiz melekler indirirdi. Bundan dolayı biz, sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi inkar edicileriz." (41/14)

Kim salih bir amelde bulunursa, kendi lehinedir, kim de kötülük ederse, o da kendi aleyhinedir. Senin Rabbin, kullara zulmedici değildir. (41/46)

Allah, kullarına karşı lütf sahibidir; dilediğini rızıklandırır. O, kuvvetlidir, azizdir. (42/19)

İşte Allah, iman edip salih amellerde bulunan kullarına böyle müjde vermektedir. De ki: "Ben buna karşı yakınlıkta sevgi dışında sizden hiç bir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik kazanırsa, Biz ondaki iyiliği artırırız. Gerçekten Allah, bağışlayandır, şükredene karşılığını verendir. (42/23)

Kullarından tevbe kabul eden, kötülükleri affeden ve işlediklerini bilen O'dur. (42/25)

Eğer Allah, kulları için rızıkı (sınırsızca) geniş tutup-yaysaydı, gerçekten yeryüzünde azarlardı. Ancak O, dilediği miktar ile indirir. Çünkü O, kullarından haberi olandır, görendir. (42/27)

Böylece sana emrimizden bir ruh vahyettik. Sen, kitap nedir, iman nedir bilmiyordun. Ancak Biz onu bir nur kıldık; onunla kullarımızdan dilediklerimizi hidayete erdiririz. Şüphesiz sen, dosdoğru olan bir yola yönelip-iletiyorsun. (42/52)

(Buna rağmen) Kendi kullarından O'na bir parça kılıp-yakıştırdılar. Doğrusu insan, açıkça bir nankördür. (43/15)

Onlar, ki Rahmanın kulları olan melekleri dişiler kıldılar. Kendileri yaratılışlarına şahit mi oldular? Onların şahitlikleri yazılacak ve (bundan dolayı) sorumlu tutulacaklar. (43/19)

O, yalnızca bir kuldur; kendisine nimet verdik ve onu İsrailoğullarına bir örnek kıldık. (43/59)

"Şüphesiz Allah, O, benim de Rabbinizdir; şu halde O'na kulluk edin. Dosdoğru yol budur." (43/64)

"Ey kullarım, bugün sizin için korku yoktur ve siz mahzun olmayacaksınız." (43/68)

"Allah'ın kullarını bana teslim edin; gerçekten ben, sizin için güvenilir bir elçiyim" (demişti). (44/18)

(Allah da:) "Öyleyse, kullarımı geceleyin yürüyüşe geçir, muhakkak takip edileceksiniz." (diye duasını kabul edip cevap verdi). (44/23)

Ad'ın kardeşini hatırla; onun önünden ve ardından nice uyarıcılar gelip geçmişti; hani o, Ahkaf'taki kavmini: "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, gerçekten ben, sizin için büyük bir günün azabından korkarım" diye uyarıyordu. (46/21)

(Bunlar,) 'içten Allah'a yönelen' her kul için 'hikmetle bakan bir iç göz' ve bir zikirdir. (50/8)

Kullara rızık olmak üzere. Ve onunla (o suyla) ölü bir şehri dirilttik. İşte (ölümden sonra) diriliş de böyledir. (50/11)

"Huzurumda söz değişikliğe uğratılmaz ve Ben kullara zulmedici değilim." (50/29)

"Şüphesiz, biz bundan önce O'na dua (kulluk) ederdik. Gerçekten O, iyiliği bol, esirgemesi çok olanın ta kendisidir." (52/28)
Böylece O'nun kuluna vahyettiğini vahyetti. (53/10)

Hemen, Allah'a secde edin ve (yalnızca O'na) kulluk edin. (53/62)

Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanlamıştı; böylece kulumuz (Nuh)'u yalanladılar ve: "Delidir" dediler. O "baskı altına alınıp engellenmişti." (54/9)

Sizi karanlıklardan nura çıkarması için kuluna apaçık ayetler indiren O'dur. Şüphesiz Allah, size karşı elbette şefkatli olandır, esirgeyendir. (57/9)

KURAN FİHRİSTİ

De ki: "Ey Yahudi olanlar, eğer siz, (bütün) insanlardan ayrı olarak yalnızca sizin için gerçekten Allah'ın velileri (dost ve sevgili kulları) olduğunuzu öne sürüyorsanız, şu halde ölümü temenni edin; eğer doğru sözlü iseniz (bunu çekinmeden yapın)." (62/6) Allah, inkar edenlere, Nuh'un eşi ve Lut'un eşi örnek verdi. İkisi de, kullarımızdan salih olan iki kulumuzun nikahları altındaydı; ancak onlara ihanet ettiler. Bundan dolayı, (kocaları) kendilerine Allah'tan gelen hiç bir şeyle yarar sağlamadılar. İkisi de: "Ateşe diğer girenlerle birlikte girin" denildi. (66/10) Öyle ki, onu sizlere bir ibret (hatırlatma ve öğüt) kılasım. 'Gerçeği belleyip kavrayabilen' kullar da onu belleyip-kavrasın.'(69/12)

"Allah'a kulluk edin, O'ndan korkun ve bana itaat edin." (71/3) "Çünkü Sen onları bırakacak olursan, Senin kullarını şaşırtıp-saptırırlar ve onlar, kötülüğün sınırı aşan (facir'den) kafirden başkasını doğurmazlar." (71/27)

Şüphesiz mescidler, (yalnızca) Allah'a aittir. Öyleyse, Allah ile beraber başka hiç bir şeye (ve kimseye) kulluk etmeyin (dua etmeyin, tapmayın). (72/18)

Şu bir gerçek ki, Allah'ın kulu (olan Muhammed,) O'na dua (ibadet ve kulluk) için kalktığında, onlar (müşrikler,) neredeyse çevresinde keçeleşeceklerdi. (72/19)

Allah'ın kullarının kendisinden içtikleri bir kaynak; onu fıskırtıkça fıskırtıp aktırlar. (76/6)

Ey mutmain (tatmin bulmuş) nefis, (89/27)

Rabbine, hoşnut edici ve hoşnut edilmiş olarak dön. (89/28)

Artık kullarının arasına gir. (89/29)

Engellemekte olanı gördün mü? (96/9)

Namaz kıldığı zaman bir kulu. (96/10)

Gördün mü? Ya o (kul) doğru yol üzerinde ise, (96/11)

Oysa onlar, dini yalnızca O'na halis kılan hanifler (Allah'ı birleyenler) olarak sadece Allah'a kulluk etmek, namazı dosdoğru kılmak ve zekatı vermekten başkasıyla emrolunmadılar. İşte en doğru (dimdik ve sapasağlam) din budur. (98/5)

KULAK

Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlardır. (2/7)

Ya da (bunlar) karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek(ler)le yüklü, 'gökten şiddetli bir yağmur fırtınasına tutulmuş gibidirler ki, yıldırımların saldıdığı dehşetle'; ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tıkırlar. Oysa Allah kafirleri çepeçevre kuşatıcıdır. (2/19)

Onları -ne olursa olsun- şaşırtıp-saptıracağım, en olmadık kuruntulara düşüreceğim ve onlara kesin olarak davalarının kulaklarını kesmelerini emredeceğim ve Allah'ın yarattıklarını değiştirmelerini emredeceğim." Kim Allah'ı bırakıp da şeytani dost (veli) edinirse, kuşkusuz o, apaçık bir hüsrana uğramıştır. (4/119)

Ey Peygamber, kalpleri inanmadığı halde ağızlarıyla "İnanđık" diyenlerle Yahudiler'den küfür içinde çaba harcayanlar seni üzmesin. Onlar, yalana kulak tutanlar, sana gelmeyen diğer topluluk adına kulak tutanlar (haber toplayanlar)dır. Onlar, kelimeleri yerlerine konulduktan sonra saptırırlar, "Size bu verilirse onu alın, o verilmezse ondan kaçının" derler. Allah, kimin fitne(ye düşme)sini isterse, artık onun için sen Allah'tan hiçbir şeye malik olamazsın. İşte onlar, Allah'ın kalplerini artırmak istemedikleridir. Dünyada onlar için bir aşığlanma, ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/41)

Onlar, yalana kulak tutanlardır, haram yiyicilerdir. Sana gelirlerse aralarında hükmet veya onlardan yüz çevir. Eğer onlardan yüz çevirecek olursan, sana hiçbir şeyle kesin olarak zarar veremezler. Aralarında hükmedersen adaletle hükmet. Şüphesiz, Allah, adaletle hüküm yürütenleri sever. (5/42)

Biz onda, onların üzerine yazdık: Can'a can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve (bütün) yaralara (karşılık da) kısas vardır. Ama kim bunu sadaka olarak bağışlarsa o kendisi için bir keffarettir. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, zalim olanlardır. (5/45)

Onlardan seni dinleyenler vardır; oysa Biz, onu kavrayıp anlamalarına (bir engel olarak) kalpleri üzerine kat kat örtüler ve kulaklarında bir ağırlık kıldık. Onlar, hangi 'apaçık-belgeyi' görse, yine ona inanmazlar. Öyle ki, o inkâr etmekte olanlar, sana geldiklerinde, seninle tartışmaya girecek: "Bu, öncekilerin uydurma masallarından başka bir şey değildir" derler. (6/25)

Andolsun, cehennem için cinlerden ve insanlardan çok sayıda kişi yarattık (hazırladık). Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayıvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (71/79)

Onların yürüyecek ayakları var mı? Ya da tutacakları elleri mi var? Veya görececek gözleri mi var? Yoksa işitecek kulakları mı var? De ki: "Ortak koştuğunuzu çağırın, sonra bir düzen (tuzak) kurun da bana göz bile açtırmayın." (71/95)

İçlerinden Peygamberi incitenler ve: "O (her sözü dinleyen) bir kulaktır" diyenler vardır. De ki: "O sizin için bir hayır kulağıdır. Allah'a iman eder, mü'minlere inanıp-güvenir ve sizden iman edenler için bir rahmettir. Allah'ın elçisine eziyet edenler... Onlar için acı bir azab vardır." (9/61)

De ki: "Göklerden ve yerden sizlere rızık veren kimdir? Kulaklara ve gözlerle malik olan kimdir? Diriyi ölüden çıkaran ve ölüyü diriden çıkaran kimdir? Ve işleri evirip-çeviren kimdir? Onlar: "Allah" diyeceklerdir. Öyleyse de ki: "Peki siz yine de korkup-sakinmayacak mısınız? (10/31)

Ancak kulak hırsızlığı yapan olursa, onu da parlak bir ateş izler. (15/18)

Onlar, Allah'ın, kalplerini, kulaklarını ve gözlerini mühürlediği kimselerdir. Gafil olanlar onların ta kendileridir. (16/108)

Hakkında bilgin olmayan şeyin ardına düşme; çünkü kulak, göz ve kalb, bunların hepsi ondan sorumludur. (17/36)

Ve onların kalpleri üzerine, onu kavrayıp anlamalarını engelleyen kabuklar, kulaklarına da bir ağırlık koyduk. Sen Kur'an'da sadece Rabbini "bir ve tek" (ilah olarak) andığın zaman, 'nefretle kaçır vaziyette' gerisin geriye giderler. (17/46)

Böylelikle mağarada yıllar yılı onların kulaklarına vurduk (derin bir uyku verdik). (18/11)

Kendisine Rabbinin ayetleri öğütlerle hatırlatıldığı zaman, sırt çeviren ve ellerinin önden gönderdikleri (amelleri)ni unuttandan daha zalim kimdir? Biz gerçekten, kalpleri üzerine onu kavrayıp anlamalarını engelleyen bir perde (gerdik), kulaklarına bir ağırlık koyduk. Sen onları hidayete çağırırsan bile, onlar sonsuza kadar asla hidayet bulamazlar. (18/57)

Yer yüzünde gezip dolaşmıyorlar mı, böylece onların kendisiyle akledebilecek kalpleri ve işitebilecek kulakları oluversin? Çünkü doğrusu, gözler kör olmaz, ancak sinelerdeki kalpler körelir. (22/46)

O, sizin için kulakları, gözleri ve gönülleri inşa edendir; ne az şükrediyorsunuz. (23/78)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Bunlar (şeytanlara) kulak verirler ve çoğu yalan söylemektedirler. (26/223)

Ona ayetlerim okunduğunda, sanki işitmiyormuş ve kulaklarında bir ağırlık varmış gibi, büyüklük taslayarak (müstekbirce) sırtını çevirir. Artık sen ona acı bir azap ile müjde ver. (31/7)

Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (32/9)

Dediler ki: "Bizi kendisine çağırdığın şeye karşı kalblerimiz bir örtü içindedir, kulaklarımızda bir ağırlık, bizimle senin aranda bir perde vardır. Artık sen, (yapabileceğini) yap, biz de gerçekten yapıyoruz." (41/5)

Böylece Biz de onlara dünya hayatında aşşağılanma azabını tattırmak için, o uğursuz (felaketler yüklü) günlerde üzerlerine 'kulakları patlatan bir kasırga' gönderdik. Ahiret azabı ise daha (büyük) bir aşşağılanmadır. Ve onlara yardım edilmeyecektir. (41/16)

Eğer Biz onu A'cemi (Arapça olmayan bir dilde) olan bir Kur'an kılsaydık, herhalde derlerdi ki: "Onun ayetleri açıklanmalı değil miydi? Arap olana, A'cemi (Arapça olmayan bir dili)mi?" De ki: "O, iman edenler için bir hidayet ve bir şifadır. İman etmeyenlerin ise kulaklarında bir ağırlık vardır ve o (Kur'an), onlara karşı bir körlüktür. İşte onlara (sanki) uzak bir yerden seslenilir." (41/44)

Hani cinlerden birkaçını, Kur'an dinlemek üzere sana yöneltmiştik. Böylece onun huzuruna geldikleri zaman, dediler ki: "Kulak verin;" sonra bitirilince kendi kavimlerine uyarıcılar olarak döndüler. (46/29)

Hiç şüphesiz, bunda, kalbi olan ya da bir şahid olarak kulak veren kimse için elbette bir öğüt (zikir) vardır. (50/37)

Çağırıcının, yakın bir yerden çağırıda bulunacağı güne kulak ver; (50/41)

Biz, o uğursuz (felaket yüklü ve) sürekli bir günde üzerlerine 'kulakları patlatan bir kasırga' gönderdik. (54/19)

De ki: "Sizi inşa eden (yaratan), size kulak, gözler ve gönüller veren O'dur. Ne az şükrediyorsunuz?" (67/23)

Doğrusu ben, onları bağışlayan için her davet edişimde, onlar parmaklarını kulaklarına tıkadılar, örtülerini başlarına çektiler ve büyüklük tasladıkça büyüklük gösterip-direttiler.' (71/7)

KUM YİĞİNİ

(Öyle) Bir gün ki, yeryüzü ve dağlar titremeye-tutulur ve dağlar göçüveren bir kum yığını olur. (73/14)

KUMAR

Sana içkiyi ve kumarı sorarlar. De ki: "Onlarda hem büyük günah, hem insanlar için (bazı) yararlar vardır. Ama günahları yararlarından daha büyüktür." Ve sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki: "İhtiyaçtan artakalanı." Böylece Allah, size ayetlerini açıklar; umulur ki düşünürsünüz; (2/219)

Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bun(lar)dan kaçının; umulur ki kurtuluşa erersiniz. (5/90)

Gerçekten şeytan, içki ve kumarla aranızda düşmanlık ve kin düştürmek, sizi, Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçtiniz değil mi? (5/91)

KUPALAR

Çevrelerinde gümüşten billur kablur, kupalar dolaştırılır. (76/15)

KUR'AN

Ramazan ayı... İnanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim, bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah, size kolaylık diler zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Umulur ki, şükredersiniz. (2/185)

Ey iman edenler, size açıklandığında siz üzecek şeyleri sormayın; Kur'an indirildiği zaman sorarsanız size açıklanır. Allah, onu affetti. Allah, bağışlayandır (kullara) yumuşak olandır. (5/101)

De ki: "Şahidlik bakımından hangi şey daha büyüktür?" De ki: "Allah, benimle sizin aranızda şahiddir. Sizi -ve kime ulaşırsakendisiyle uyarmam için bana şu Kur'an vahyedildi. Gerçekten Allah'la beraber başka ilahların da bulunduğuna siz mi şahidlik ediyorsunuz?" De ki: "Ben şahadet etmem." De ki: O, ancak bir tek olan ilah'tır ve gerçekten ben sizin şirk koşmakta olduklarınızdan uzacağım. (6/19)

Kur'an okunduğu zaman, hemen onu dinleyin ve susun. Umulur ki esirgenmiş olursunuz. (7/204)

Hiç şüphesiz Allah, mü'minlerden -karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşırılar öldürürler ve öldürülürler; (bu) Teyrat'ta İncil'de ve Kur'an'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaaddir. Allah'tan daha çok ahidine vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınızı bu alışverişten dolayı sevinip-müjdeleşiniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/111)

Onlara ayetlerimiz apaçık belgeler olarak okunduğunda Bizimle karşılaşmayı ummayanlar derler ki: "Bundan başka bir Kur'an getir veya onu değiştir." De ki: "Benim onu kendi nefsimin bir öngörmesi olarak değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben yalnızca bana vahyolunana uyarım. Eğer Rabbime isyan edersem gerçekten ben büyük günün azabından korkarım." (10/15)

Bu Kur'an, Allah'tan başkası tarafından yalan olarak uydurulmuş değildir. Ancak bu öündekileri doğrulayan ve kitabı ayrıntılı olarak açıklayandır. Bunda hiç şüphe yoktur alemlerin Rabbindendir. (10/37)

Senin içinde olduğun herhangi bir durum onun hakkında Kur'an'dan okuduğun herhangi bir şey ve sizin işlediğiniz herhangi bir iş yoktur ki ona (iyice) daldığınızda Biz sizin üzerinizde şahidler durmuş olmayalım. Yerde ve gökte zerre ağırlığına hiçbir şey Rabbinden uzakta (saklı) kalmaz. Bunun daha küçüğü de daha büyüğü de yoktur ki apaçık bir kitapta (kayıtlı) olmasın. (10/61)

Gerçekten Biz, akıl erdirirsiniz diye onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik. (12/2)

Biz bu Kur'an'ı sana vahyetmemizle on güzel kıssaları gerçek bir haber (kıssa) olarak sana aktarıyoruz, oysa sen daha önce bundan haberi olmayanlardandın. (12/3)

Eğer, kendisiyle dağların yürütüldüğü yerin parçalandığı veya ölümlerin konuşturulduğu bir Kur'an olsaydı (yine bu Kur'an olurdu). Hayır emrin tümü Allah'ındır. İman edenler, hâlâ anlamadılar mı ki, eğer Allah dilemiş olsaydı, insanların tümünü hidayete erdirmiş olurdu. İnkâr edenler, Allah'ın va'di gelinceye kadar, yaptıkları dolayısıyla ya başlarına çetin bir bela çatacak veya yurtlarının yakınına inecek. Şüphesiz Allah, verdiği sözden dönmez. (Veya miadını aşmaz.) (13/31)

KURAN FİHRİSTİ

Elif Lam Ra. Bunlar kitabın ve apaçık olan Kur'an'ın ayetleridir. (15/1)
Andolsun sana çiftlerden yediyi ve büyük Kur'an'ı verdik. (15/87)
Ki onlar, Kur'anı parça-parça kıldılar. (15/91)
Öyleyse Kur'an okuduğun zaman kovulmuş şeytandan Allah'a sığın. (16/98)
Şüphesiz bu Kur'an en doğru yola iletir ve salih amellerde bulunan mü'minlere onlar için gerçekten büyük bir ecir olduğunu müjde verir. (17/9)
Andolsun Biz, bu Kur'an'da çeşitli açıklamalar yaptık öğüt alıp-düşünsünler diye. Oysa bu onların daha uzaklaşmalarından başkasını arttırmıyor. (17/41)
Kur'an okuduğun zaman seninle ahirete inanmayanlar arasında görünmez bir perde kıldık. (17/45)
Ve onların kalbleri üzerine onu kavrayıp anlamalarını engelleyen kabuklar, kulaklarına da bir ağırlık koyduk. Sen, Kur'an'da sadece Rabbinin bir ve tek (ilah olarak) andığın zaman 'nefretle kaçır vaziyette' gerisin geriye giderler. (17/46)
Hani Biz, sana: "Muhakkak Rabbin insanları çepeçevre kuşatmıştır" demiştik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı insanları denemek için yaptık Kur'an'da lanetlenmiş ağacı da. Biz onları korkutuyoruz. Fakat (bu) onlarda büyük bir azgınlıktan başka bir şey arttırmıyor. (17/60)
Güneşin sarkmasından, gecenin kararmasına kadar namazı kil fecir vakti (namazda okunan) Kur'an'ı işte o şahid olunandır. (17/78)
Kur'an'dan mü'minler için şifa ve rahmet olan şeyleri indiriyoruz. Oysa o, zalimlere kayıplardan başkasını arttırmaz. (17/82)
De ki: "Eğer bütün ins ve cin (toplulukları) bu Kur'an'ın bir benzerini getirmek üzere toplansa -onların bir kısmı bir kısmına destekçi olsa bile- onun bir benzerini getiremezler." (17/88)
Andolsun bu Kur'an'da her örnekten insanlar için çeşitli açıklamalarda bulduk. İnsanların çoğu ise ancak inkarda ayak dırettiler. (17/89)
Onu bir Kur'an olarak insanlara dura dura okuman için (bölüm bölüm) ayırdık ve onu safha safha bir indirme ile indirdik. (17/106)
Andolsun bu Kur'an'da insanlar için Biz her örnekten çeşitli açıklamalarda bulduk. İnsan herşeyden çok tartışmacıdır. (18/54)
Biz, sana bu Kur'an'ı güçlüç çekmen için indirmedik, (20/2)
Böylece Biz onu Arapça bir Kur'an olarak indirdik ve onda korkulacak şeyleri türlü şekillerde açıkladık; umulur ki korkup-sakinirlar ya da onlar için düşünme (yetenegini) oluşturur. (20/113)
Hak olan biricik hükümdar olan Allah, yücedir. Onun vahyi sana gelip-tamamlanmadan evvel Kur'an'ı (okumada) acele etme ve de ki: "Rabbim ilmimi artır." (20/114)
Ve elçi dedi ki: "Rabbim, gerçekten benim kavmim bu Kur'an'ı terk edilmiş (bir kitap) olarak bıraktılar." (25/30)
İnkâr edenler dediler ki: "Kur'an, ona tek bir defada toplu olarak indirilmeli değil miydi?" Biz onunla kalbini sağlamaştırıp-pekiştirmek için böylece (ayet ayet indirdik) ve onu 'belli bir okuma düzeneyle (tertil üzere) düzene koyup' okuduk. (25/32)
Ta sin. Bunlar Kur'an'ın ve apaçık olan kitabın ayetleridir. (27/1)
Hiç şüphesiz bu Kur'an sana hüküm ve hikmet sahibi olan (ve herşeyi gerçekleyle) bilen (Allah'ın) Katından ilka edilmektedir. (27/6)
Gerçek şu ki, bu Kur'an İsrailoğullarına hakkında ayrılığa düş-tükleri şeylerin bir çoğunu aktarıp anlatıyor. (27/76)

Ve Kur'an'ı okumakla da (emrolundum). Artık kim, hidayete gelse kendi nefsi için hidayete gelmiştir; kim sapacak olursa de ki: "Ben yalnızca uyarıcılardanım." (27/92)
Şüphesiz sana Kur'an'ı farz kılan, seni dönülecek yere elbette döndürecek. De ki: "Rabbim, hidayetle geleni de açıkça bir sapıklık içinde olanı da daha iyi bilmektedir." (28/85)
Andolsun Biz, bu Kur'an'da insanlar için her örneği gösterdik. Şüphesiz sen, onlara bir ayetle geldiğin zaman o inkâr edenler mutlaka: "Siz ancak muptıl olanlardan başkası değilsiniz" derler. (30/58)
İnkâr edenler dedi ki: "Biz, kesin olarak, ne bu Kur'an'a inanırız, ne ondan önceki (indirile)ne." Sen o zulmedenleri Rableri huzurunda tutuklanmış olarak görsen; sözü (suçlamaları) birbirlerine karşı evirip-çevirir (birbirlerine yöneltilir). Za'fa uğratılan (müstazaf)lar büyüklük taslayanlara derler ki: "Eğer sizler olmasaydınız, gerçekten bizler mü'min (kimse)ler olurduk." (34/31)
Andolsun hikmetli Kur'an'a (36/2)
Biz ona (Peygambere) şiir öğretmedik; (bu) ona yakışmaz da. O (kendisine indirilen Kitap) yalnızca bir öğüt ve apaçık bir Kur'an'dır. (36/69)
Sad, Zikir dolu Kur'an'a andolsun.(38/1)
Andolsun, Biz bu Kur'an'da belki öğüt alıp-düşünürler diye, insanlar için her bir örnekten verdik. (39/27)
Çarpıklığı olmayan Arapça bir Kur'an'dır (bu). Umulur ki sakınırlar. (39/28)
Bilen bir kavim için ayetleri (çeşitli biçimlerde, birer birer) 'fasıllar halinde açıklanmış' Arapça Kur'an (veya okunan) kitaptır; (41/3)
İnkâr edenler dediler ki: "Bu Kur'an'ı dinlemeyin ve onda (okunurken) yaygaralar koparın. Belki üstün gelirsiniz." (41/26)
Eğer Biz, onu A'cemi (Arapça olmayan bir dilde) olan bir Kur'an kılsaydık herhalde derlerdi ki: "Onun ayetleri açıklanmalı değil miydi? Arap olana A'cemi (Arapça olmayan bir dil)mi?" De ki: "O iman edenler için bir hidayet ve bir şifadır. İman etmeyenlerin ise kulaklarında bir ağırlık vardır ve o (Kur'an) onlara karşı bir körlüktür. İşte onlara (sanki) uzak bir yerden seslenilir." (41/44)
İşte Biz sana böyle Arapça bir Kur'an vahyettik; şehirlerin anası (olan Mekke halkı)nı ve çevresinde olanları uyarman için ve kendisinde şüphe olmayan toplanma gününün (haber verip onları) uyarman için de. (O gün onların) Bir bölümü cennette bir bölümü çılgınca yanan ateşin içerisinde dirler. (42/7)
Gerçekten Biz, onu belki aklınızı kullanırsınız diye Arapça bir Kur'an kıldık. (43/3)
Hani cinlerden birkaçını Kur'an dinlemek üzere sana yöneltmiş-tik. Böylece onun huzuruna geldikleri zaman dediler ki: "Kulak verin;" sonra bitirilince kendi kavimlerine uyarıcılar olarak döndüler. (46/29)
Öyle olmasa Kur'an'ı iyiden iyiye düşünmezler miydi? Yoksa birtakım kalpler üzerinde kilitler mi vurulmuş? (47/24)
Kaf. 'Şerefli üstün' Kur'an'a andolsun. (50/1)
Biz onların neler söylediklerini daha iyi biliriz. Sen onların üzerinde bir zorba değilsin; şu halde Benim kesin tehdidimden korkanlara Kur'an ile öğüt ver. (50/45)
Andolsun Biz Kur'an'ı zikir (öğüt alıp düşünmek) için kolaylaştırdık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı? (54/17)
Kur'an'ı öğretti. (55/2)
Elbette bu bir Kur'an-ı Kerim'dir. (56/77)
Şayet Biz, bu Kur'an'ı bir dağın üzerine indirmiş olsaydık, andolsun onu Allah korkusundan saygı ile baş eğmiş parça parça

Harun Yahya (Adnan Oktar)

olmuş görürdün. İşte Biz belki düşünürler diye insanlara böyle örnekler veririz. (59/21)

De ki: "Bana gerçekten şu vahyolundu: Cinlerden bir grup dinleyip de şöyle demişler: -Doğrusu biz, (büyük) hayranlık uyandıran bir Kur'an dinledik" (72/1)

Veya üzerine ilave et. Ve Kur'an'ı belli bir düzen içinde (tertil üzere) oku. (73/4)

Gerçekten Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden biraz ekşiğinden yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını bilir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamayacağını bildi böylece tevbenizi (O'na dönüşünüzü) kabul etti. Şu halde Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Allah, sizden hastalar olduğunuzu başkalarının Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde gezip-dolaşacaklarını ve diğerlerinin Allah yolunda çarpışacaklarını bilmiştir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Hayır olarak kendi nefisleriniz için önceden takdim ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve daha büyük bir ecir (karşılık) olarak Allah Katında bulursunuz. Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır çok esirgeyendir. (73/20)

Şüphesiz onu (kalbinde) toplamak ve onu (sana) okutmak bize ait (bir iş)tir. (75/17)

Şu halde Biz onu okuduğumuz zaman sen de onun okunuşunu izle. (75/18)

Gerçek şu ki, Kur'an'ı senin üzerine 'safhalar halinde bir indirme tarzıyla (tenzil)' indiren Biziz Biz. (76/23)

Kendilerine Kur'an okunduğunda secde etmiyorlar. (84/21)

Hayır; o (Kitap) 'şerefli-üstün' olan bir Kur'an'dır; (85/21)

KURBAĞA

Bunun üzerine, ayrı ayrı mucizeler (ayetler) olarak üzerlerine tufan, çekirge, buğday güvesi, kurbağa ve kan musallat kıldı. Yine büyüklük tasladılar ve suçlu-günahkar bir kavim oldular. (7/133)

KURBAN

Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman, hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız, artık size kolay gelen kurban(ı gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa, onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fidiye (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşsanız, hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene, kolayına gelen bir kurban(ı kesmek gerekir). Bulamayana da, hacca üç gün, döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere, bunlar, tamı tamına on (gün) oruç vardır. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, muhakkak cezası pek çetin olanıdır. (2/196) Allah bize ateşin yiyeceği bir kurban getirmediğçe hiçbir elçiye inanmamamız konusunda and verdi," diyenlere de ki: "Şüphesiz, benden önce nice elçiler, apaçık belgeler ve söyledikleriyle geldi; eğer, siz doğru idiyse, o halde onları ne diye öldürdünüz?" (3/183)

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına, haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımcılaşın, günah ve haddi aşmada yardımcılaşmayın ve

Allah'tan korkup-sakinin. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırmaması pek şiddetli olanıdır. (5/2)

Onlara Adem'in iki oğlunun gerçek olan haberini oku: Onlar (Allah'a) yaklaşıracak birer kurban sunmuşlardı. Onlardan birini kabul edilmiş, diğerini kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen) Demişti ki: "Seni mutlaka öldüreceğim." (Öbürü de:) "Allah, ancak korkup-sakinanlardan kabul eder." (5/27)

Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse, cezası, hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doymurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Bölüylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlarsa, Allah ondan öd alacaktır. Allah üstün ve güçlü olanıdır, öd sahibidir. (5/95)

Allah, Beyt-i Haram (olan) Kabe'yi insanlar için bir ayaklanma (kıyam evi) kıldı; Haram Ay'ı, kurbanı ve boyunlardaki gerdanlıkları da. Bu, Allah'ın göklerde ve yerde ne varsa tümünü bildiğini ve Allah'ın gerçekten herşeyi bilen olduğunu bilmeniz içindir. (5/97)

Sonunda ikisi de (Allah'ın emrine ve takdirine) teslim olup (babası, İsmail'i kurban etmek için) onu alını üzerine yatırdı. (37/103)

Ve ona büyük bir kurbanı fidiye olarak verdik. (37/107)

Şu halde Rabbin için namaz kıl ve kurban kes. (108/2)

KUREYŞ

(Hiç değilse kendilerini) Kureyş'i 'bir araya getirip anlaştırdığı' (106/1)

Yaz ve vesi yolculuğunda onları (güvenliğe kavuşturduğu ya da başkalarıyla) ısındırıp yakınlaştırdığı için (106/2)

Şu Ev (Ka'be'nin) Rabbinde kulluk etsinler; (106/3)

Ki O, kendilerini aşıktan (kurtarıp) doyan ve korkudan güvenliğe kavuşturandır. (106/4)

KURT

Dediler ki: "Andolsun, biz, birbirini kollayan bir topluluk iken, kurt onu yerse, bu durumda şüphesiz kayba uğrayan (acı) kimse oluruz." (12/14)

Dediler ki: "Ey Babamız, gerçek şu ki, biz gittik, yarışıyoruz. Yusuf'u da yiyeceklerimiz (veya eşyamızın) yanında bırakmıştık. Fakat onu kurt yemiş. Ne var ki biz doğruyu söylesek bile sen bize inanacak değilsin." (12/17)

KUŞ-KUŞLAR

Hani İbrahim: "Rabbim, bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster" demişti. (Allah ona:) "İnanmıyor musun?" deyince, "Hayır (inandım), ancak kalbimin tatmin olması için" dedi. "Öyleyse, dört kuş tut. Onları kendine alıştır, sonra onları (parçalayıp) her bir parçasını bir dağın üzerine bırak, sonra da onları çağır. Sana koşarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olanıdır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/260)

İsrailoğullarına elçi kılacak. (O, İsrailoğullarına şöyle diyecek:) "Gerçek şu, ben size Rabbinizden bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey oluşturur, içine üfürürüm, o da hemencecik Allah'ın izniyle kuş olur. Ve Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı, alaca hastalığına tutulana iyileştirir ve ölüyü diriltir. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz, eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır." (3/49)

KURAN FİHRİSTİ

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruh'u'l-Kudüs ile destekledim, beşik-te iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üflediğinde bir kuş oluyordun. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

Yeryüzünde hiçbir canlı ve iki kanadıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki, sizin gibi ümmetler olmasın. Biz Kitap'ta hiçbir şeyi noksan bırakmadık, sonra onlar Rablerine toplanacaklardır. (6/38)

Onunla birlikte iki genç de zindana girmişti. Biri: "Ben (rüyamda) kendimi şarap sıkıyorken gördüm." dedi. Öbürü: "Ben de kendimi başımın üstünde ekmek taşıyorken gördüm; kuş da ondan yemekteydi" dedi. "Bunun yorumundan bize haber ver. Doğrusu biz seni, iyilik yapanlardan görmekteyiz." (12/36)

"Ey zindan arkadaşlarım, ikinizin bir efendisine şarap içirecek, diğeri ise asılacak, kuş onun başından yiyecek. İşte hakkında fetva istemekte olduğunuz iş (artık) olup bitmiştir." (12/41)

Göğün boşluğunda boyun eğdirilmiş (musahhar kılınmış) kuşları görmüyorlar mı? Onları (böyle boşlukta) Allah'tan başkası tutmuyor. Şüphesiz, iman eden bir topluluk için bunda ayetler vardır. (16/79)

Biz, her insanın kuşunu (işlediklerini, yaptıklarını) kendi boynuna doladık, kıyamet gününde onun için açılmış olarak önüne konacak bir kitap çıkarırız. (17/13)

Biz bunu (hükümü) Süleyman'a kavratmış, her birine hüküm ve ilim verdik. Davud ile birlikte tesbih etsinler diye, dağlara ve kuşlara boyun eğdirdik. (Bunları) Yapanlar Biz idik. (21/79)

Allah'ı birleyen (Hanifîler olarak, O'na (hiçbir) ortak koşmaksızın. Kim Allah'a ortak koşarsa, sanki o gökten düşmüş de onu bir kuş kapıvermiş veya rüzgar onu ıssız bir yere sürükleyip atmış gibidir. (22/31)

Görmedin mi ki, göklerde ve yerde olanlar ve dizi dizi uçan kuşlar, gerçekten Allah'ı tesbih etmektedir. Her biri, kendi duasını ve tesbihini şüphesiz bilmiştir. Allah, onların işlediklerini bilir. (24/41)

Süleyman, Davud'a mirasçı oldu ve dedi ki: "Ey insanlar, bize kuşların konuşma-dili öğretildi ve bize herşeyden (bol bir nimet) verildi. Gerçekten bu, apaçık bir üstünlüktür." (27/16)

Süleyman'a cinlerden, insanlardan ve kuşlardan orduları toplandı ve bunlar bölüklere halinde dağıtıldı. (27/17)

Kuşları denetledikten sonra dedi ki: "Hüdhüd'ü neden görevimiyorum, yoksa kaybolanlardan mı oldun?" (27/20)

Andolsun, Biz Davud'a tarafımızdan bir fazl (üstünlük) verdik. "Ey dağlar, onunla birlikte (Beni tesbih edip) yankıyla ses verin" (dedik) ve kuşlara da (aynısını emrettik). Ve ona demiri yumuşattık. (34/10)

Ve toplanıp gelen kuşları da. Hepsini onunla (Allah'ı tesbih etmede uyum içinde) yönelip-dönmekte olanlar idi. (38/19)

Onlar, üstlerinde dizi dizi kanat açıp kapayarak uçan kuşları görmüyorlar mı? Onları Rahman (olan Allah)'tan başkası (boşlukta) tutmuyor. Şüphesiz O, herşeyi hakkıyla görendir. (67/19)

Onların üzerine ehabil (sürü sürü) kuşlarını gönderdi. (105/3)

KUŞKU

Gerçek Rabbindendir. Şu halde sakın kuşkuya kapılanlardan olma. (2/147)

Gerçek, Rabbinden (gelen)dir. Öyleyse kuşkuya kapılanlardan olma. (3/60)

Sizi çamurdan yaratan, sonra bir ecel belirleyen O'dur. Adı konulmuş ecel, O'nun Katındadır. Sonra siz (yine) kuşkuya kapılıyorsunuz. (6/2)

Allah'tan başka bir hakem mi arıyayım? Oysa O, size Kitabı açıklanmış olarak indirmiştir. Kendilerine Kitap verdiklerimiz, bunun gerçekten Rabbinden hak olarak indirilmiş olduğunu bilmekteyler. Şu halde, sakın kuşkuya kapılanlardan olma. (6/114)

Senden, yalnızca Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, kalbleri kuşkuya kapılıp, kuşklarında kararsızlığa düşenler izin ister. (9/45)

Sana indirdiğimizden eğer kuşkudaysan senden önce kitabı okuyanlara sor. Andolsun Rabbinden sana gerçek gelmiştir şu halde kuşkuya kapılanlardan olma. (10/94)

De ki: "Ey insanlar, eğer benim dinimden yana bir kuşku içindeyseniz, ben, sizin Allah'tan başka ibadet ettiklerinize ibadet etmiyorum, ancak ben, sizin hayatınıza son verecek olan Allah'a ibadet ederim. Ben, mü'minlerden olmakla emrolundum." (10/104)

"Hayır" dediler. "Biz sana, onların hakkında kuşkuya kapıldıkları şeyle geldik." (15/63)

Bunların kalplerinde hastalık mı var? Yoksa kuşkuya mı kapıldılar? Yoksa Allah'ın ve elçisinin kendilerine karşı haksızlık yapacağından mı korkuyorlar? Hayır, onlar zalim kimselerdir. (24/50)

Bundan önce sen hiç kitap okuyan değildin ve onu sağ elinle de yazmıyordun. Böyle olsaydı, batılta olanlar kuşkuya kapılırlardı. (29/48)

Sen onları korkuya kapıldıklarında bir görsen. Artık hiçbir kaçış yoktur ve yakın bir yerden yakalanıvermişlerdir. "Biz O'na iman ettik" derler; ancak onlara uzak bir yerden (ahiretten imana) el uzatmak nerede? Oysa daha önce onu inkar etmişlerdi; onlar uzak bir yerden gayba atıp tutuyorlardı (dil uzatıyorlardı). (Şimdi) Kendileriyle istek duydukları şeyler arasında perde çekilmiştir; daha önce benzerlerine yapıldığı gibi. Çünkü onlar kuşku verici bir tereddüt içinde idiler. (34/51-54)

"Andolsun, daha önce Yusuf da size apaçık belgeler getirmişti. O zaman size getirdikleri hakkında kuşkuya kapılıp durmuştunuz. Sonunda o, vefat edince, demiştiniz ki: "Allah, ondan sonra kesin olarak bir elçi göndermez." İşte Allah, ölçüyü taşırın, şüpheli kimseyi böyle saptırır." (40/34)

"Şüphesiz o, kıyamet-saati için bir ilimdir. Öyleyse ondan (kıyametten) yana hiçbir kuşkuya kapılmayın ve Bana uyun. Doğru yol budur." (43/61)

"Gerçekten bu, sizin kuşkuya kapıldığınız şeydir." (44/50)

Mü'min olanlar, ancak o kimselerdir ki, onlar, Allah'a ve Resûlü'ne iman ettiler, sonra hiçbir kuşkuya kapılmadan Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd ettiler. İşte onlar, sadık (doğru) olanların ta kendileridir. (49/15)

(Münafıklar) Onlara seslenirler: "Biz sizlerle birlikte değil miydik?" Derler ki: "Evet, ancak siz kendinizi fitneye düşürdünüz, (Müslümanları acıların ve yıkımların sarmasını) gözetip-beklediniz, (Allah'a ve İslam'a karşı) kuşklara kapıldınız. Sizleri ku-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

runtular yanılıp-aldattı. Sonunda Allah'ın emri (olan ölüm) geldi; ve o aldaltıcı da sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak, hatta masumca sizden görünerek) aldatmış oldu." (57/14)

Biz o ateşin koruyucularını meleklere başkasını kılmadık. Ve onların sayısını inkâr edenler için yalnızca bir fitne (konusu) yaptık ki, kendilerine kitap verilenler, kesin bir bilgiyle inansın, iman edenlerin de imanları artsın; kendilerine kitap verilenler ve iman edenler (böylece) kuşkuya kapılmasın. Kalplerinde bir hastalık olanlar ile kafirler de şöyle desin: "Allah, bu örnekle neyi anlatmak istedi?" İşte Allah, dilediğini böyle şaşırtıp-saptırır, dilediğini böyle hidayete erdirir. Rabbinin ordularını Kendisinden başka (hiç kimsede) bilmez. Bu ise, beşer (insan) için yalnızca bir öğüttür. (74/31)

KUŞLUK VAKTI

Ya da o ülkeler halkı, kuşluk vakti eğlenceye dalmışken, onlara zorlu-azabımızın gelmeyeceğinden güvende miydiler? (7/98)

(Musa) Dedi ki: "Buluşma zamanımız, (ülkenin ulusal) bayram günü ve insanların toplanacağı kuşluk vakti (olsun)." (20/59)

Onu gördükleri gün, sanki, bir akşam veya bir kuşluk-vaktinden başkasını yaşamamış gibidirler. (79/46)

Kuşluk vaktine andolsun. (93/1)

KUTSAL

Ey kavmim, Allah'ın sizin için yazdığı (girmenizi emrettiği) kutsal yere girin ve gerisin geri arkanıza dönmeyin; yoksa kayba uğrayanlar olarak çevrilirsiniz." (5/21)

Gerçekten Ben, Ben senin Rabbinim. Ayakkabılarını çıkar; çünkü sen, kutsal vadi olan Tuva'dasın." (20/12)

Hani Rabbi ona, kutsal vadi Tuva'da seslenmişti: (79/16)

KUYU

İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Eğer (mutlaka bir şey) yapacaksanız, öldürmeyin Yusuf'u, onu kuyunun derinliklerine bırakıverin de bir yolcu kafilesi alsın." (12/10)

Nitekim onu götördükleri ve kuyunun derinliklerine atmaya topluca davrandıkları zaman, Biz ona (şöyle) vahyettik: "Andolsun, sen onlara kendileri, farkında değilken bu yaptıklarını haber vereceksin." (12/15)

(Halkı) Zulmediyorken yıkıma uğrattığımız nice ülkeler vardır ki, şimdi onların altları üstlerine gelmiş ıprıssız durmakta, kullanılmaz durumdaki kuyuları (terkedilmiş bulunmakta), yüksek saracları (çın çın ötmektedir). (22/45)

KÜFÜR

Küfürde 'büyük çaba harcayanlar' seni üzmesin. Çünkü onlar, Allah'a hiç bir şeyle zarar veremezler. Allah, onları ahirette pay sahibi kılmamayı ister. Onlar için büyük bir azab vardır. (3/176)

Kimi Yahudiler, kelimeleri 'konuldukları yerlerden' saptırırlar ve dillerini eğip bükerek ve dine bir kin ve hiç besleyerek: "Dinle-dik ve karşı geldik. İşt, -iştmez olası- ve 'Raina' bizi güt, bize bak" derler. Eğer onlar: "İştittik ve itaat ettik, sen de işt ve 'Bizi gözet' deselerdi, elbette kendileri için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat Allah, onları küfürleri dolayısıyla lanetlemiştir. Böylece onlar, az bir bölümü dışında, inanmazlar. (4/46)

Ey Peygamber, kalpleri inanmadığı halde ağızlarıyla "İnadık" diyenlerle Yahudiler'den küfür içinde çaba harcayanlar seni üzmesin. Onlar, yalana kulak tutanlar, sana gelmeyen diğer topluluk adına kulak tutanlar (haber toplayanlar)dır. Onlar, kelime-

leri yerlerine konulduktan sonra saptırırlar, "Size bu verilirse onu alın, o verilmezse ondan kaçının" derler. (5/41)

Sizin tümünüzün dönüştü O'nadır. Allah'ın va'di bir gerçektir. İman edip salih amellerde bulunanlara, adaletle karşılık vermek için yaratmayı başlatan, sonra onu iade edecek olan O'dur. İnkâr edenler ise, küfürleri dolayısıyla, onlar için kaynar sudan bir içki ve acı bir azab vardır. (10/4)

(Müşrik olan hakim güçlere:) "İşte bu(nlar) da sizinle birlikte (küfür ve zulümde) göğüs gerenlerdir. Onlara bir merhaba (bile) yok. Çünkü onlar ateşe gireceklerdir." (denilir) (38/59)

KURAN FİHRİSTİ

- L -

LAKAP

Ey iman edenler, bir kavim (bir başka) kavimle alay etmesin, belki kendilerinden daha hayırlıdır; kadınlar da kadınlarla (alay etmesin), belki kendilerinden daha hayırlıdır. Kendi nefislerinizi (kendi kendinizi) yadırgayıp-küçük düşürmeyin ve birbirinizi 'olmadık-kötü lakaplarla' çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir. Kim tevbe etmezse, işte onlar, zalim olanların ta kendileridir. (49/11)

LANET

Dediler ki: "Bizim kalplerimiz örtülüdür." Hayır; Allah, inkârlarından dolayı onları lanetlemiştir. Bundan dolayı pek azı iman eder. (2/88)

Allah Katından yanlarında olan (Tevrat)ı doğrulayan bir Kitap geldiği zaman, -ki bundan önce inkâr edenlere karşı fetih istiyorlardı- işte bilip-tanıdıkları gelince, onu inkâr ettiler. Artık Allah'ın laneti kafirlerin üzerindedir. (2/89)

Gerçekten, açıkça belgelerden indirdiklerimizi ve insanlar için Kitapta açıkladığımız hidayeti gizlemekte olanlar; işte onlara, hem Allah lanet eder, hem de (bütün) lanet ediciler. (2/159)

Şüphesiz, inkâr edip kafir olarak ölenler, Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların laneti bunların üzerindedir. (2/161)

Artık sana gelen bunca ilimden sonra, onun hakkında seninle 'çekişip-tartışmalara girişirlerse' de ki: "Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım; sonra karşılıklı lanetleşelim de Allah'ın lanetini yalan söyleyenlerin üstüne kılalım." (3/61)

İşte bunların cezası, Allah'ın meleklerin ve bütün insanların lanetlerinin üzerine olmasıdır. (3/87)

Kimi Yahudiler, kelimeleri 'konuldukları yerlerden' sapırtırlar ve dillerini eğip bükerek ve dine bir kin ve hınc besleyerek: "Dinledik ve karşı geldik. İşt, -iştmez olası- ve 'Raina' bizi güt, bize bak" derler. Eğer onlar: "İştittik ve itaat ettik, sen de işit ve 'Bizi gözet' deselerdi, elbette kendileri için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat Allah, onları küfürleri dolayısıyla lanetlemiştir. Böylece onlar, az bir bölümü dışında, inanmazlar. (4/46)

Ey kendilerine kitap verilenler birtakım yüzleri silip de arkalarına çevirmeden ya da cumartesi adamlarını (o gün yasağı çiğneyenleri) lanetlediğimiz gibi onları da lanetlemeden evvel, yanınızdaki (Tevrat ve İncil'i) doğrulayıcı olarak indirdiğimiz (Kur'an'a) iman edin. Allah'ın emri yapılmıştır. (4/47)

İşte bunlar Allah'ın kendilerini lanetlediğidir. Allah'ın kendisini lanetlediğine hiçbir yardımcı bulamazsın. (4/52)

Kim bir mü'mini kasıtlı olarak (taammüden) öldürse cezası, içinde ebedi kalmak üzere cehennemdir. Allah ona gazaplanmış, onu lanetlemiş ve ona büyük bir azab hazırlamıştır. (4/93)

Allah, onu lanetlemiştir. O da (şöyle) dedi: "Andolsun, kullarından 'miktarları tesbit edilmiş bir grubu' (kendime uşak) edineceğim. (4/118)

Onların kendi sözlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerine karşı inkârı sapmaları, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve: "Kalplerimiz örtülüdür" demeleri nedeniyle (onları lanetledik.) Hayır; Allah, inkârları dolayısıyla ona (kalplerine) damga vurmuştur. Onların azı dışında, inanmazlar. (4/155)

Sözleşmelerini bozmaları nedeniyle, onları lanetledik ve kalplerini kaskatı kıldık. Onlar, kelimeleri konuldukları yerlerden sap-

tırırlar. (Sık sık) Kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. İçlerinden birazı dışında, onlardan sürekli ihanet görür durursun. Yine de onları affet, aldırış etme. Şüphesiz Allah, iyilik yapanları sever. (5/13)

De ki: "Allah Katında, 'kesinleşmiş bir ceza olarak' bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Allah'ın kendisine lanet ettiği, ona karşı gazablandığı ve onlardan maymunlar ve domuzlar kıldığı ile tağuta tapanlar; işte bunlar, yerleri daha kötü ve dümdüz yoldan daha çok sapmışlardır." (5/60)

Yahudiler: "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır, nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını artıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (5/64)

İsrailoğullarından inkâr edenlere, Davud ve Meryem oğlu İsa diye lanet edilmiştir. Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları nedeniyle. (5/78)

(Allah) diyecek: "Cinlerden ve insanlardan sizden önce geçmiş ümmetlerle birlikte ateşe girin." Her bir ümmet girişinde kardeşini (kendi benzerini) lanetler. Nitekim hepsi birbiri ardınca da toplanınca, en sonra yer alanlar, en önde gelenler için: "Rabbimiz, işte bunlar bizi saptırdı; öyleyse ateşten kat kat artırılmış bir azab ver diyebilecekler. (Allah da): "Hepsi için kat kattır. Ancak siz bilmezsiniz" diyecek. (7/38)

Cennet halkı, ateş halkına (şöyle) seslenecekler: "Bize Rabbimizin vadettiğini gerçek buldunuz mu?" Onlar da: "Evet" derler. Bundan sonra içlerinden seslenen biri (şöyle) seslenecektir: "Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun." (7/44)

Allah, erkek münafıklara da, kadın münafıklara da ve (bütün) kâfirlere, içinde ebedi kalmak üzere cehennem ateşini vadetti. Bu, onlara yeter. Allah onları lanetlemiştir ve onlar için sürekli bir azab vardır. (9/68)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? İşte bunlar, Rablerine sunulacaklar ve şahidler: "Rablerine karşı yalan söyleyenler bunlardır" diyebilecekler. Haberiniz olsun; Allah'ın laneti zalimlerin üzerindedir. (11/18)

Ve bu dünyada da, kıyamet gününde de lanete tabi tutuldular. Haberiniz olsun; gerçekten Ad (halkı), Rablerine (karşı) inkâr ettiler. Haberiniz olsun; Hud kavmi Ad'a (Allah'ın rahmetinden) uzaklık (verildi). (11/60)

Onlar, burada da, kıyamet gününde de lanete tabi tutuldular. (Bu) Verilen başış, ne kötü bir başıştır. (11/99)

Allah'a verdikleri sözü, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozanlar, Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi kesip-koparanlar ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar; işte onlar, lanet onlar içindir ve yurdun kötü olanı da onlar içindir. (13/25)

Ve şüphesiz, din gününe kadar lanet senin üzerindedir." (15/35) Hani Biz sana: "Muhakkak Rabbin insanları çepeçevre kuşatmıştır" demiştik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı insanları denemek için yaptık, Kur'an'da lanetlenmiş ağacı da. Biz onları korkutuyoruz. Fakat (bu) onlarda büyük bir azgınlıktan başka bir şey arttırmıyor. (17/60)

Beşinci (yemini) ise, eğer yalan söyleyenlerdence, Allah'ın lanetinin muhakkak kendi üzerinde olması(nı kabul etmesi)dir. (24/7)

Namus sahibi, bir şeyden habersiz, mü'min kadınlara (zina su-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

çu) atanlar, dünyada ve ahirette lanetlenmişlerdir. Ve onlar için büyük bir azab vardır. (24/23)
Bu dünya hayatında onların arkasına lanet düşürdük; kıyamet gününde ise, onlar çirkinleştirilmiş olanlardır. (28/42) (İbrahim) Dedi ki: "Siz gerçekten, Allah'ı bırakıp dünya hayatında aranızda bir sevgi-bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz. Sonra kıyamet günü, kiminiz kiminizi inkar edip-tanımayacak ve kiminiz kiminize lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz ateştir ve hiçbir yardımcınız yoktur." (29/25)
Gerçek şu ki, Allah'a ve elçisine eziyet edenler; Allah, onlara dünyada ve ahirette lanet etmiş ve onlar için aşağılatıcı bir azab hazırlanmıştır. (33/57)
Lanete uğratılmışlar olarak; nerede ele geçirilseler yakalanırlar ve öldürüldükçe (süreklili) öldürülürler. (33/61)
Gerçekten Allah, kafirleri lanetlemiş ve onlar için 'çılgin bir ateş' hazırlamıştır. (33/64)
Rabbimiz, onlara azabtan iki katını ver ve büyük bir lanet ile lanet et." (33/68)
Ve şüphesiz, din (kıyametteki hesap) gününe kadar benim lanetim emret ki en güzeliyle sarılınsınlar. Size fasıkların yurdunu pek yakında göstereceğim" (dedik). (7/145)
Musa kavmine oldukça kızgın, üzgün olarak döndüğünde onlara: "Beni arkamdan, ne kötü temsil ettiniz? Rabbinizin emrini çabuklaştırdınız, öyle mi?" dedi. Levhaları bıraktı ve kardeşini başından tutup kendisine doğru çekiyordu (ki Harun ona): "Anem oğlu, bu topluluk beni zayıflattı (hırpalayıp güçsüzleştirdi) ve neredeyse beni öldürmeye giriştiler. Bari sen düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalimler topluluğuyla birlikte kılıma (sayma)" dedi. (7/150)
Musa kabanar öfkesi (gazabı) yatışınca Levhalar'ı aldı. (Onlardan bir) Nüshasında "Rablerinden korkanlar için bir hidayet ve bir rahmet vardır" (yazılıydı.) (7/154)

LEVHA

Biz ona Levhalar'da herşeyden bir öğüt ve herşeyin yeterli bir açıklamasını yazdık. (Ve:) "Şimdi bunlara sıkıca sarıl ve kavmine de emret ki en güzeliyle sarılınsınlar. Size fasıkların yurdunu pek yakında göstereceğim" (dedik). (7/145)
Musa kavmine oldukça kızgın, üzgün olarak döndüğünde onlara: "Beni arkamdan, ne kötü temsil ettiniz? Rabbinizin emrini çabuklaştırdınız, öyle mi?" dedi. Levhaları bıraktı ve kardeşini başından tutup kendisine doğru çekiyordu (ki Harun ona): "Anem oğlu, bu topluluk beni zayıflattı (hırpalayıp güçsüzleştirdi) ve neredeyse beni öldürmeye giriştiler. Bari sen düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalimler topluluğuyla birlikte kılıma (sayma)" dedi. (7/150)
Musa kabanar öfkesi (gazabı) yatışınca Levhalar'ı aldı. (Onlardan bir) Nüshasında "Rablerinden korkanlar için bir hidayet ve bir rahmet vardır" (yazılıydı.) (7/154)

LEVH-İ MAHFUZ

Allah dilediğini ortadan kaldırır ve bırakır. Kitabın anası, O'nun Katındadır. (13/39)
Şüphesiz o, Bizim Katımızda olan Ana Kitap'tadır; çok yücedir hüküm ve hikmet doludur. (43/4)
Doğrusu Biz yerin onlardan ne eksilttiğini bilmişizdir. Katımızda (bütün bunları) saklayıp-koruyan bir kitap vardır. (50/4)
Yeryüzünde olan ve sizin nefislerinizde meydana gelen herhangi bir musibet yoktur ki Biz onu yaratmadan önce bir kipta (yazılı) olmasın. Şüphesiz bu Allah'a göre pek kolaydır. (57/22)
O (Kur'an), 'şerefli-üstün' sahitelerdendir. (80/13)
Yüceltilmiş tertemiz (mutahhar) kılınmış. (80/14)

Katiplerin ellerinde. (80/15)
(Ki onlar) Üstün değerli 'iyilik ve dürüstlük sembolü.' (80/16)
Levh-i Mahfuz'dadır. (85/22)

LEŞ

O, size ölüyü (leşi)-kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı kesin olarak haram kıldı. Fakat kim kaçınılmaz olarak muhtaç kalırsa, taşkınlık yapmamak ve haddi aşmamak şartıyla (ölmeyecek oranda yiyebilir), ona bir günah yoktur. Gerçekten Allah, başlıyandır, esirgeyendir. (2/173)
Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıken yetiştir) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kismet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısıktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkâra sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksiniz- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah başlıyandır, esirgeyendir. (5/3)
De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, yiyen bir kimsenin yiyeceği (şeyler) için, ölü eti, dökülün kanı, domuz eti -ki bu gerçekten muredardır- ya da Allah'tan başkası adına kesilmiş bir fiske dışında, haram kılınmış bir şey bulmuyorum. Kim kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa, -saldırmamak ve haddi aşmamak şartıyla- (bu sayılanlardan ölmeyecek kadar yiyebilir). Şüphesiz senin Rabbin başlıyandır, esirgeyendir. (6/145)

LOKMAN (A.S.)

Andolsun Lokman'a "Allah'a şükret" diye hikmet verdik. Kim şükrederse artık o kendi lehine şükreder. Kim inkâr ederse artık şüphesiz (Allah) Gani (hiç kimseye ve hiçbir şeye muhtaç olmayan)dır Hamiddir (hamd yalnızca O'na aittir). Hani Lokman oğluna -öğüt vererek- demişti ki; "Ey oğlum Allah'a şirk koşma. Şüphesiz şirk gerçekten büyük bir zulümdür." (31/12-13)
(Lokman:) "Ey oğlum, (yaptığın iş) gerçekten bir haldan tanesi ağırlığında olsa da, (bu,) ister bir kaya parçasından ya da göklerde veya yerde bulunsa bile, Allah onu getirir. Şüphesiz Allah, latif olandır, (herşeyden) haberdardır. Ey oğlum, namazı dosdoğru kıl, ma'rufu emret, münkerden sakındır ve sana isabet edene karşı sabret. Çünkü bunlar, azmedilmesi gereken işlerdendir. İnsanlara yanağıni çevirip (büyüklenme) ve böbürlenmiş olarak yeryüzünde yürürme. Çünkü Allah, büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. Yürüyüşünde orta bir yol tut, sesinden de eksilt. Çünkü, seslerin en çirkin olanı gerçekten eşeklerin sesidir." (31/16-19)

LUT (A.S) VE KAVMI

İsmail'i Elyasa'yı Yunus'u ve Lut'u da (hidayete erdirdik). Onların hepsini alemlere üstün kıldık. (6/86)
Hani Lut da kavmine şöyle demişti: "Sizden önce alemlerden hiç kimsenin yapmadığı hayasız-çirkinliği mi yapıyorsunuz? "Gerçekten siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklerle yaklaşıyorsunuz. Doğrusu siz ölçüyü aşan (azgın) bir kavimsiniz." Kavminin cevabı: "Yurdunuzdan sürüp çıkarın bunları çünkü bunlar çokça temizlenen insanlarımız!" demekten başka olmadı. Bunun üzerine Biz karısı dışında onu ve ailesini kurtardık; o (karısı) ise (helake

Harun Yahya (Adnan Oktar)

rı tuttuk;) onları seher vakti kurtardık; Tarafımızdan bir nimet olarak. İşte Biz şükredenleri böyle ödüllendiririz. Oysa andolsun zorlu yakalamamıza karşı onları uyarmıştı. Fakat onlar bu uyarıları kuşkuyla karşılayıp-yalanlamakta direttiler. Andolsun onlar onun konuklarından da murad almak için baskı yaptılar. Biz de onların gözlerini silip kör ettik. "İşte azabımı ve uyarmamı tadın." Andolsun onları bir sabah vakti erkenden üzerlerinde kararını kılmış bir azab yakalayıp-bastırırverdi. Şimdi azabımı ve uyarmamı tadın. (54/33-39)

KURAN FİHRİSTİ

- M -

MADEN

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı? Böylece kendilerinden önekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler. Onlar, güç bakımından kendilerinden daha üstün idiler, toprağı alt-üst etmişler (ekmişler, madenler, sular arayıp çıkarmışlar) ve onu, kendilerinin imar ettiklerinden daha çok imar etmişlerdi. Elçileri de, onlara açık delillerle gelmişti. Demek ki Allah onlara zulmetmiyordu, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (30/9)

Süleyman için de, sabah gidiş bir ay, akşam dönüşü bir ay (mesafe) olan rüzgara (boyun eğdirdik); erimiş bakır madenini ona sel gibi akıttık. Onun eli altında Rabbinin izniyle iş gören bir kısım cinler vardı. Onlardan kim Bizim emrimizden çıkıp-sapacak olsa, ona çılın ateşin azabından taddırırıldık. (34/12)

Gökyüzünün erimiş maden gibi olacağı gün; (70/8)

MAĞARA

Siz O'na (peygambere) yardım etmezseniz, Allah O'na yardım etmiştir. Hani kâfirler ikiden biri olarak O'nu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah O'na "huzur ve güvenlik duygusunu" indirmişti. O'nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkâra edenlerin de kelimesini (inkâr çağrılarını) alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi, yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/40)

Eğer onlar bir sığınak ya da (kalacak) mağaralar veya girebilecekleri bir yer bulsalar, hızla oraya yönelip koşarlardı. (9/57)

O gençler, mağaraya sığındıkları zaman, demişlerdi ki: "Rabbimiz, Katından bize bir rahmet ver ve işimizden bize doğruyu kolaylaştır (bizi başarılı kıl)." (18/10)

Böylelikle mağarada yıllar yılı onların kulaklarına vurduk (derin bir uyku verdik). (18/11)

(İçlerinden biri demişti ki:)"Madem ki siz onlardan ve Allah'tan başka tapkılarından kopup-ayrıldınız, o halde, (dağlara çekilip) mağaraya sığınan da Rabbiniz size rahmetinden (bolca bir miktarını) yaysın ve işinizden size bir yarar kolaylaştırsın." (18/16)

(Onlara baktığında) Görürsün ki, güneş doğduğunda mağaralarına sağ yandan yönelir, battığında onları sol yandan keser-geçerdi ve onlar da onun (mağaranın) geniş boşluğundalardı. Bu, Allah'ın ayetlerindedir. Allah, kime hidayet verirse, işte hidayet bulan odur, kimi saptırsa onun için asla doğru-yolu gösterici bir veli bulamazsın. (18/17)

Onlar mağaralarında üç yüz yıl kaldılar ve dokuz (yıl) daha katılırlar. (18/25)

MAHREM OLANLAR

Sizlere, anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri, ve kendileriyle (gerdeğe) girdiğiniz kadınlarınızdan olup koruyuculuğunuz altında bulunan üvey kızlarınız -onlarla gerdeğe girmemişseniz size bir sakınca yoktur- sizin sülbünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi bir araya getirdiğiniz (evlilik) haram kılındı. Ancak (cahiliyede) geçen geçmişti. Şüphesiz Allah bağışlayandır esirgeyendir. (4/23)

Sağ ellerinizin malik olduğu (cariyeler) dışındaki kadınlardan

'evli ve özgür' olanlarla da (evlenmeniz haramdır.) Bunlar, Allah'ın üzerinize yazdığıdır. Bunların dışında kalanı iffetlerini koruyup fuhuşta bulunmamak üzere mallarınızla (mehir verecek) evlenecek kadın aramanız size helal kılındı. Öyleyse onlardan hangi şeyle (veya ne kadar) yararlandysanız onlara ücret (mehir)lerini tesbit edidildiği miktarıyla ödeyin. Miktarın tesbitinden sonra karşılıklı hoşnud olduğunuz bir şey konusunda üstünüze bir sorumluluk yoktur. Şüphesiz Allah, bilendir hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/24)

MALLAR

Andolsun, Biz sizi biraz korku, açlık ve bir parça mallardan, canlılardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabır gösterenleri müjdele. (2/155)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

Birbirinizin mallarını haksızlıkla yemeyin ve bile bile günahla insanların mallarından bir bölümünü yemeniz için onları hakimlere aktarmayın. (2/188)

Onlara peygamberleri dedi ki: "Allah size Talut'u (melik olarak) gönderdi." Onlar: "Biz hükümdarlığa, ona göre daha çok hak sahibiyken ve ona bir mal (servet) bolluğu verilmemişken, nasıl bizi (yönetmek üzere) hükümdarlık (mülk) onun olabilir?" dediler. O (şöyle) demişti: "Doğrusu Allah size onu seçti ve onun bilgi ve bedenî gücünü arttırdı. Allah, kime dilerse mülkünü verir; Allah (rahmeti ve gücü) geniş olandır, bilendir." (2/247)

Mallarını Allah yolunda infak edenlerin örneği yedi başak bitiren, her bir başakta yüz tane bulunan bir tek tanenin örneği gibidir. Allah, dilediğine kat kat artırır. Allah (ihsanı) bol olandır, bilendir. (2/261)

Mallarını Allah yolunda infak edenler, sonra infak ettikleri şeyin peşinden başa kalmayan ve eziyet vermeyenlerin ecirleri Rableri Katındadır, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/262)

Ey iman edenler, Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarını geçersiz kılmayın. Bölgesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağnak bir yağmur düştü mü, onu çirliçilap bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez)ler. Allah, kâfirler topluluğuna hidayet vermez. (2/264)

Yalnızca Allah'ın rızasını istemek ve kendilerinde olanı kökleştirip- güçlendirmek için mallarını infak edenlerin örneği, yüksekçe bir tepede bulunan, sağnak yağmur aldığında ürünlerini iki kat veren bir bahçenin örneğine benzer ki ona sağnak yağmur isabet etmese de bir çışintisi (vardır). Allah, yaptıklarınızı görür. (2/265)

Onlar ki, mallarını gece, gündüz; gizli ve açık infak ederler. Artık bunların ecirleri Rableri Katındadır, onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/274)

Şüphesiz inkâr edenler, onların malları da, çocukları da kendilerine Allah'tan (gelecek azaba karşı) hiçbir şey kazandırmaz.

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Ve onlar ateşin yakıtıdırlar. (3/10)

Gerçekten inkâr edenlerin ise, ne malları, ne çocukları, onlara Allah'tan yana bir şey sağlayamaz. İşte onlar, ateşin halkıdırlar, onda temelli olarak kalacaklardır. (3/116)

Andolsun, mallarınızı ve canlarınızı imtihan edileceksiniz ve sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve şirk koşmakta olanlardan elbette çok eziyet verici (sözler) işiteceksiniz. Eğer sabreder ve sakınırsanız (bu) emirlere olan azimdenidir. (3/186) Yetimlere mallarını verin ve murdar olanla temiz olanı değiştir-meyin. Onların mallarını mallarınıza katarak yemeyin. Çünkü bu, büyük bir suçtur. (4/2)

Allah'ın sizin için (kendileriyle hayatınızı) kaim (geçimınızı sağ-lamaya destekleyici bir araç) kıldığı mallarınızı düşük akıllılara vermeyin; bunlarla onları rızıklandırıp giydirin ve onlara güzel (maruf) söz söyleyin. (4/5)

Yetimleri, nikaha erişecekleri çağa kadar deneyin; şayet kendilerinde bir (rüsd) olgunlaşma gördünüz mü, hemen onlara mal-larını verin. Büyüyecekler diye israf ile çarçabuk yemeyin. Zen-gin olan iffetli olmaya çalışsın, yoksul olan da artık maruf (ihtiya-ya ve örfeye uygun) bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine ver-diğiniz zaman, onlara karşı şahid bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter. (4/6)

Gerçekten, yetimlerin mallarını zulmederek yiyenler, karınlarına ancak ateş doldurmuş olurlar. Onlar, çılgın bir ateşe gireceklerdir. (4/10)

Sağ ellerinizin malik olduğu (cariyeler) dışındaki kadınlardan 'evli ve özgür' olanlarla da (evlenmeniz haramdır.) Bunlar, Allah'ın üzerinize yazdığıdır. Bunların dışında kalanı iffetlerini koruyup fuhuşta bulunmamak üzere mallarınızla (mehir vere-rek) evlenecek kadın aramanız size helal kılındı. Öyleyse onlar-dan hangi şeyle (veya ne kadar) yararlandysanız, onlara ücret (mehir)lerini tesbit edildiği miktarıyla ödeyin. Miktarın tesbitin-den sonra, karşılıklı hoşnud olduğunuz bir şey konusunda üstün-üze bir sorumluluk yoktur. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/24)

Ey iman edenler, mallarınızı, sizden karşılıklı anlaşmadan (do-ğan) bir ticaretten başka haksız 'nedenler ve yollarla' (batılca) yemeyin. Ve kendi nefislerinizi öldürmeyin. Şüphesiz, Allah, si-zi çok esirgeyendir. (4/29)

Allah'ın, bazısını bazısına üstün kılması ve onların kendi mallarından harcamaı nedeniyle erkekler, kadınlar üzerinde 'soruml-u gözeticidir.' Saliha kadınlar, gönülden (Allah'a), itaat edenler, Allah nasıl koruduysa görünmeyeni koruyunlardır. Nüşuzundan korktuğunuz kadınlara (önce) öğüt verin, (sonra onları) yataklarda yalnız bırakın, (bu da yetmezse hafifçe) vurun. Size itaat ederlerse aleyhlerinde bir yol aramayın. Doğrusu Allah yücedir, büyüktür. (4/34)

Ve onlar, mallarını insanlara gösteriş olsun diye infak ederler, Allah'a ve ahiret gününe de inanmazlar. Şeytan, kime arkadaş olursa, artık ne kötü bir arkadaştaır o. (4/38) Mü'minlerden, özür olmaksızın oturanlar ile, Allah yolunda mal-larıyla ve canlarıyla cehd edenler (çaba harcayanlar) eşit değıl-dir. Allah, mallarıyla ve canlarıyla cehd edenleri oturanlara göre derece olarak üstün kılmıştır. Tümüne güzelliği (cenneti) va'demiştir; ancak Allah, cehd edenleri oturanlara göre büyük bir ecirle üstün kılmıştır. (4/95)

Ondan nehyedildikleri halde faiz almaları ve insanların mallarını haksız yere yemeleri nedeniyle (öyle yaptık.) Onlardan kafir olanlara pek acıklı bir azab hazırlamışızdır. (4/161)

Yetimin malına, o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel

(şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. Hiçbir nefse, gücünün kaldırdılabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınınız dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahidine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) et-ti; umulur ki öğüt alıp-düşüncüsunüz." (6/152)

Bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız ancak bir fitnedir (imtihan ko-nusudur.) Allah yanında ise büyük bir mükafaat vardır. (8/28) Gerçek şu ki, inkâr edenler, (insanları) Allah'ın yolundan engel-lemek için mallarını harcarlar; bundan böyle de harcayacaklar. Sonra bu, onlara yürek acısı olacaktır, sonra bozguna uğratıla-caklardır. İnkâr edenler sonunda cehenneme sürülüp toplana-caklardır. (8/36)

Gerçek şu ki, iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd edenler ile (hicret edenleri) barın-dıranlar ve yardım edenler, işte birbirlerinin velisi olanlar bunlar-dır. İman edip hicret etmeyenler, onlar hicret edinceye kadar, sizin onlara hiçbir şeyle velayetiniz yoktur. Ama din konusunda sizden yardım isterlerse, yardım üzerinizde bir yükümlülüktür. Ancak, sizlerle onlar arasında anlaşma bulunan bir topluluğun aleyhinde değıl. Allah, yaptıklarınızı görendir. (8/72)

İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve can-larıyla cehd edenlerin Allah Katında büyük dereceleri vardır. İş-te 'kurtuluşa ve mutluluğa' erenler bunlardır. (9/20)

De ki: "Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, az kâr getireceğinden korktuğ-u-nuz ticaret ve hoşunuza giden evler, sizlere Allah'tan, O'nun Resulü'nden ve O'nun yolunda cehd etmekten daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/24)

Ey iman edenler, gerçek şu ki, (Yahudi) bilginlerinden ve (Hiristi-yan) rahiplerinden çoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah'ın yolundan alkoyarlar. Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar... Onlara acı bir azabı müjdele. (9/34)

Hafif ve ağır savaşa kuşanıp çıkın ve Allah yolunda mallarınız-la ve canlarınızla cehd edin (çaba harcayın). Eğer bilerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. (9/41)

Allah'a ve ahiret gününe iman edenler, mallarıyla ve canlarıyla cehd etmekten (kaçınmak için) senden izin istemezler. Allah takva sahiplerini bilendir. (9/44)

Şu halde onların malları ve çocukları seni imrendirmesin; Allah bunlarla ancak onları dünya hayatında azablandırmak ve can-larının inkâr içindeyken zorlukla çıkmasını ister. (9/55)

Sizden önceki (münafıklar ve kâfirler) gibi. Onlar sizden kuvvet bakımından daha güçlü, mal ve çocuklar bakımından daha çok-tular. Onlar kendi paylarıyla yararlanmaya baktılar; siz de, siz-den öncekilerin kendi paylarıyla yararlanmaya kalkışmaları gibi, kendi paylarınızla yararlanmaya baktınız ve siz de (dünyaya ve zevke) dalanlar gibi daldınız. İşte onların dünyada ahirette bü-tün yapıp-ettikleri (amelleri) boşa çıkmıştır ve işte onlar kayba uğrayanlardır. (9/69)

Allah'ın elçisine muhalif olarak (savaştan) geri kalanlar oturup-kalmalarına sevindiler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd etmeyi çirkin görerek: "Bu sıcakta (savaşa) çıkmayın" de-diler. De ki: "Cehennem ateşinin sıcaklığı daha şiddetlidir." Bir kavrayıp-anlasalardı. (9/81)

Onların malları ve evlatları seni imrendirmesin; Allah bunlarla, ancak onları dünyada azablandırmak ve canlarının onlar inkâr içindeyken zorluk içinde çıkmasını istiyor. (9/85)

Ama Resul ve onunla birlikte olan mü'minler, mallarıyla ve can-

KURAN FİHRİSTİ

larıyla cehd ettiler; işte bütün hayırlar onlarındır ve kurtuluşu erenler onlardır. (9/88)

Onların mallarından sadaka al, bununla onları temizlemiş, arındırmış olursun. Onlara dua et. Doğrusu, senin duan, onlar için 'bir sükünetsiz ve huzurdur.' Allah işitendir, bilendir. (9/103)

Hiç şüphesiz Allah, mü'minlerden -karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşır, öldürülürler ve öldürülürler; (bu,) Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaaftır. Allah'tan daha çok ahbine vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınızı bu alışverişten dolayı sevinip-müjdeleyiniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/111)

Musa dedi ki: "Rabbimiz, şüphesiz Sen, Firavun'a ve önde gelen çevresine dünya hayatında bir çekicilik (güç, ihtisam) ve mallar verdin. Rabbimiz, Senin yolundan saptırmaları için (mi?) Rabbimiz, mallarını yerin dibine geçir ve onların kalblerinin üzerine şiddetle bağla; onlar acı azabı göreceklere zamana kadar iman etmeyecekler." (10/88)

Ey Kavmim, ben sizden buna karşılık bir mal istemiyorum. Benim ecrim, yalnızca Allah'a aittir. Ben iman edenleri kovacak değilim. Onlar gerçekten Rablerine kavuşacaklar. Ancak ben sizi, cahillik etmekte olan bir kavim görüyorum. (11/29)

Dediler ki: "Ey Şuayb, atalarımızın taptığı şeyleri bırakmamızı ya da mallarımız konusunda dilediğimiz gibi davranmaktan vazgeçmemizi senin namazın mı emrediyor? Çünkü sen, gerçekte yumuşak huylu, akli başında (reşid bir adam)sın." (11/87)

Bir yolcu-kafilesi geldi, sucularını (kuyuyu su almak için) gönderdiler. O da kovasını sarkıttı. "Hey müjde... Bu bir çocuk." dedi. Ve onu (kuyudan çıkarıp) 'ticaret konusu bir mal' olarak sakladılar. Oysa Allah, yapmakta olduklarını bilendi. (12/19)

Sonra onlara karşı size tekrar 'güç ve kuvvet verdik', size mallar ve çocuklarla yardım ettik ve topluluk olarak sizi sayıca çok kıldı. (17/6)

Erginlik çağına erişinceye kadar, -o da en güzel bir tarz olması- dışında yetimin malına yaklaşmayın. Ahde vefa gösterin. Çünkü ahid bir sorumluluktur. (17/34)

Onlardan güç yetirdiklerini sesine sarsıntıya uğrat, atıların ve yayaalarınla onların üstüne yaygarayı kopar, mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol ve onlara çeşitli vaaflerde bulun." Şeytan, onlara aldatmadan başka bir şey vadetmez. (17/64)

(İkisinden) Birinin başka ürün (veren yer)leri de vardı. Böylelikle onunla konuşurken arkadaşına dedi ki: "Ben, mal bakımından senden daha zenginim, insan sayısı bakımından da daha güçlüyüm." (18/34)

Bağına girdiğin zaman, 'MaşaAllah, Allah'tan başka kuvvet yoktur' demen gerekmez miydi? Eğer beni mal ve çocuk bakımından senden daha az (güçte) görüyorsan." (18/39)

Mal ve çocuklar, dünya hayatının çekici-süsüdür; sürekli olan 'salih davranışlar' ise, Rabbinin Katında sevap bakımından daha hayırlıdır, umut etmek bakımından da daha hayırlıdır. (18/46)

Onlardan önce nice insan- nesillerini yıkıma uğrattık, onlar mal (giyim, kuşam ve tefriş) bakımından da, gösteriş bakımından da daha güzeldiler. (19/74)

Ayetlerimizi inkar edip, bana: "Elbette mal ve çocuklar verilecektir" diyeni gördün mü? (19/77)

Onlar sanyorlar mı ki, kendilerine verdiğimiz mal ve çocuklarla (23/55)

Nikah (imkanı) bulamayanlar, Allah onları Kendi fazlından zen-

ginleştirinceye kadar iffetli davranırlar. Sağ ellerinizin malik olduğu (köle ve cariyelerden) mükatebe isteyenlere -eğer onlarda bir hayır görüyorsanız- mükatebe yapın. Ve Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Dünya hayatının geçici metanini elde etmek için -ırlarını korumak istiyorlarsa- cariyelerinizi fuhsa zorlamayın. Kim onları (fuhsa) zorlarsa, şüphesiz, onların (fuhsa) zorlanmalarından sonra Allah (onları) başışlayandır, esirgeyendir. (24/33)

'Malın da, çocukların da bir yarar sağlayamadığı günde.' (26/88)

(Elçi hediyeyle) Süleyman'a geldiği zaman: "Sizler bana mal ile yardımda mı bulunmak istiyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha hayırlıdır; hayır, siz, hediyeyle sevinip öğünelirsiniz" dedi. (27/36)

İnsanların mallarından artsın diye, verdiğiniz faiz Allah Katında artmaz. Ama Allah'ın yüzünü (rızasını) isteyerek verdiğiniz zekat ise, işte (sevablarını ve gelirlerini) kat kat arttıranlardır. (30/39)

Ve sizi onların topraklarına, yurtlarına, mallarına ve daha ayak basmadığınız bir yere mirasçı kıldı. Allah, herşeye güç yetirendir. (33/27)

Ve: "Biz mallar ve evlatlar bakımından daha çoğunlukta ve bir azaba uğratılacak da değiliz" de demişlerdir. (34/35)

Bizim Katımızda sizi (bize) yaklaştıracak olan ne mallarınız, ne de evlatlarınızdır; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. İşte onlar; onlar için yaptıklarına karşılık olmak üzere kat kat mükafaat vardır ve onlar yüksek köşklerinde güven içindedirler. (34/37)

O da demişti ki: "Gerçekten ben, mal (veya at) sevgisini Rabbinin zikretmekten dolayı tercih ettim." Sonunda bu atlar (koşular ve toz) perdesinin arkasına saklandılar. (38/32)

Gerçekten dünya hayatı, ancak bir oyun ve tutkulu bir oyalanmadır. Eğer iman ederseniz ve sakınırsanız, O, size ecirlerinizi verir ve mallarınızı da istemez. (47/36)

Bedevilerden geride bırakılanlar, sana diyecekler ki: "Bizi mallarımız ve ailelerimiz meşgul etti. Bundan dolayı bizim için mağfiret dile." Onlar, kalplerinde olmayan şeyi dilleriyle söylüyorlar.

De ki: "Şimdi Allah, size bir zarar isteyecek ya da bir yarar dileyecek olsa, sizin için Allah'a karşı kim herhangi bir şeyle güç yetirebilir? Hayır, Allah yaptıklarınızı haber alandır." (48/11)

Mü'min olanlar, ancak o kimselerdir ki, onlar, Allah'a ve Resûlü'ne iman ettiler, sonra hiçbir kuşkuyla kapılmadan Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd ettiler. İşte onlar, sadık (doğru) olanların ta kendileridir. (49/15)

Onların mallarında dilenip-isteyen (ve iffetinden dolayı istemeyip de) yoksul olan için de bir hak vardı. (51/19)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, ('eğlence türünden) tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusudur'. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldaniş olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

Ne malları, ne çocukları onlara Allah'a karşı hiçbir şeyle yarar sağlanmaz. Onlar, ateşin halkıdır, içinde süresiz kalacaklardır. (58/17)

(Bundan başka bu mallar,) Hicret eden fakirleredir ki, onlar,

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) arayıp, Allah'a ve O'nun Resûlû'ne yardım ederlerken yurtlarından ve mallarından sürülüp-çıkarılmışlardır. İşte bunlar, sadık olanlar bunlardır. (59/8)

Allah'a ve O'nun Resulû'ne iman edersiniz, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cehd edersiniz (çaba harcarsınız). Bu, sizin için daha hayırlıdır; eğer bilerseniz. (61/11)

Ey iman edenler, ne mallarınız, ne çocuklarınız sizi Allah'ı zikretmekten 'tutkuya kaplırarak-alıkoymasın'; kim böyle yaparsa, artık onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (63/9)

Mallarınız ve çocuklarınız sizin için ancak bir fitne (bir dene-me)dir. Allah ise, büyük ecir (en güzel karşılık) O'nun Katında olmaktadır. (64/15)

Mal (servet) ve çocuklar sahibi oldu diye, (68/14)

Malım bana hiçbir yarar sağlayamadı." (69/28)

Ve onların mallarında belirli bir hak vardır: (70/24)

Size mallar ve çocuklarla yardımda bulunsun. Size (ürün yüklü) bağlar-bahçeler versin, ırmaklar da versin." (71/12)

Nuh: "Rabbim, gerçekten onlar bana isyan ettiler; mal ve çocukları kendisine ziyandan başka bir şeyi arttırmayan kimsele-re uydular." (71/21)

Ki Ben ona, 'alabilidiğine geniş kapsamlı bir mal' (servet) verdim. (74/12)

Malı 'bir yiğma tutkusu ve hırsıyla' seviyorsunuz. (89/20)

O: "Yiğimla mal tüketip-yok ettim" diyor. (90/6)

Tereddi edeceği (başsaşığı düşüşe uğrayacağı) zaman, malı ona hiç yarar sağlamaz. (92/11)

Ki o, malını vererek temizlenip-arınır. (92/18)

Muhakkak o, mal sevgisinden dolayı (bencil ve cimri tutumundan) çok katıdır. (100/8)

Ki o, mal yığıp biriktiren ve onu saydıkça sayandır. (104/2)

Gerçekten malının kendisini ebedi kılacağını sanıyor. (104/3)

Malı ve kazandıkları kendisine bir yarar sağlamadı. (111/2)

MANASTIR

Onlar, yalnızca; "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı, hak-sız yere yurtlarından sürgün edilip çıkarıldılar. Eğer Allah'ın, insanlarını kimini kimiyi defetmesi (yenilgiye uğratması) olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı meşitler, muhakkak yıkılır giderdi. Allah Kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, aziz olandır. (22/40)

MAYMUN

Andolsun, sizden cumartesi (günü) yasağı çiğneyenleri elbette biliyorsunuz. İşte Biz, onlara: "Aşağılık maymunlar olun" dedik. (2/65)

De ki: "Allah Katında, 'kesinleşmiş bir ceza olarak' bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Allah'ın kendisine lanet ettiği, ona karşı gazablandığı ve onlardan maymunlar ve domuzlar kıldığı ile tahta tapanlar; işte bunlar, yerleri daha kötü ve dümdüz yoldan daha çok sapmışlardır." (5/60)

Onlar, kendisinden sakındırıldıkları 'şeyi yapmada ısrar edip başkaldırınca' onlara: "Aşağılık maymunlar olunuz" dedik. (7/166)

MECUSİ

Gerçekten iman edenler, Yahudiler, yıldız tapanlar (Sabii) Hıristiyanlar, ateşe tapanlar (Mecusi) ve şirk koşanlar; şüphesiz Allah, kıyamet günü aralarını ayıracaktır. Doğrusu Allah, her şeyin üzerinde şahid olmaktadır. (22/17)

MEDİNE

Çevrenizdeki bedevilerden münafık olanlar vardır ve Medine halkından da nifaklı alışkanlığı çevirmiş olanlar vardır. Sen onları bilmezsin Biz onları biliriz. Biz, onları iki kere azablandıracağız sonra onları büyük bir azaba döndürülecektir. (9/101)

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere Allah'ın elçisinden geri kalmaları kendi nefislerini onun nefisine tercih etmeleri ya-kışmaz. Bu gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk bir yor-gunluk 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri) kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandırarak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecirini kaybetmez. (9/120)

Onlardan bir grup da hani şöyle demişti: "Ey Yesrib (Medine) halkı, artık sizin için (burada) kalacak yer yok şu halde dönün."

Onlardan bir topluluk da: "Gerçekten evlerimiz açıktır" diye Peygamberden izin istiyordu; oysa onları (in evleri) açık değildi. Onlar yalnızca kaçmak istiyorlardı. (33/13)

Andolsun eğer münafıklar kalplerinde hastalık bulunanlar ve şehirde kıskırtıcılık yapan (yalan haber yayan)lar (bu tutumları-na) bir son vermeyecek olurlarsa gerçekten seni onlara saldırtırız sonra orada seninle pek az (bir süre) komşu kalabilirler. (33/60)

Kendilerinden önce o yurdu (Medine'yi) hazırlayıp imanı (gönül-lerine) yerleştirenler ise hicret edenleri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç (arzusu) duymazlar. Kendilerinde bir açlık (ihtiyaç) olsa bile (kardeşlerini) öz nefis-lerine tercih ederler. Kim nefsinin 'cimri ve bencil tutkularından' korunmuşsa işte onlar felah (kurtuluş) bulanlardır. (59/9)

Derler ki "Andolsun Medine'ye bir dönecek olursak gücü ve onuru çok olan düşün ve zayıf olanı elbette oradan sürüp-çıkaracaktır." Oysa izzet (güç onur ve üstünlük) Allah'ın, O'nun Resulû'nün ve mü'minlerindir. Ancak münafıklar, bilmiyorlar. (63/8)

MEKKE

Siz, O'na (peygambere) yardım etmezseniz Allah, O'na yardım etmiştir. Hani kâfirler ikiden biri olarak O'nu (Mekke'den) çıkar-mışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: "Hüznem kapılma elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah, O'na 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmişti O'nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş inkâra edenlerin de kelime-sini (inkâr çağrılarını) alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi yüce olansın. Allah, üstün ve güçlüdür hüküm ve hikmet sahibidir. (9/40)

Görmediler mi ki, çevrelerinde insanlar kapılıp-yağma edilirken Biz Harem (Mekke'yi) güvenli (ve dokunulmaz) kıldık? Yine de onlar batıla inanıp Allah'ın nimetlerine nankörlük mü ediyorlar? (29/67)

Ve şu emin beldeye (güvenilir şehre). (95/3)

İşte bu (Kur'an) ölümlerini doğrulayıcı ve şehirler anası, (Mekke) ile çevresindekileri uyarmak için indirdiğimiz kutlu Kitaptır. Ahirete iman edenler buna inanırlar. Onlar namazlarını (özenle) koruyanlardır. (6/92)

Onlara karşı size zafer verdikten sonra, Mekke'nin göbeğinde ellerini sizden ve sizin de ellerinizi onlardan çeken O'dur. Allah, yaptıklarınızı hakkıyla görendir. (48/24)

KURAN FİHRİSTİ

MELEKLER

Hani Rabbin, Melekler: "Muhakkak ben, yeryüzünde bir halife var edeceğim" demişti. Onlar da: "Biz seni şükürle yüceltir ve (süreklili) takdis ederken, orada bozgunculuk çıkaracak ve kanlar akıtacak birini mi var edeceksin?" dediler. (Allah:) "Şüphesiz sizin bilmediğinizi ben bilirim" dedi. (2/30)

Ve Adem'e isimlerin hepsini öğretti. Sonra onları meleklerle yöneltti: "Eğer doğru sözlüyseniz, bunları bana isimleriyle haber verin" dedi. (2/31)

Ve melekler: "Adem'e secde edin" dedik. İblis hariç (hepsi) secde ettiler. O ise, diretti ve kibirlendi, (böylece) kafirlerden oldu. (2/34)

Her kim Allah'a, meleklerine, elçilerine, Cibril'e ve Mikail'e düşman ise, artık şüphesiz Allah da kafirlerin düşmanıdır." (2/98)

Ve onlar, Süleyman'ın mülkü (nübüvveti) hakkında şeytanların anlattıklarına uydular. Süleyman inkâr etmedi; ancak şeytanlar inkâr etti. Onlar, insanlara sihri ve Babil'deki iki meleğe Harut'a ve Marut'a indirilene öğretiyorlardı. Oysa o ikisi: "Biz, yalnızca bir fitneyiz, sakın inkâr etme" demedikçe hiç kimseye (bir şey) öğretmezlerdi. Fakat onlardan erkekle karısının arasını açan şeyi öğreniyorlardı. Oysa onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezlerdi. Buna rağmen kendilerine zarar verecek ve yarar sağlamayacak şeyi öğreniyorlardı. Andolsun onlar, bunu satın alının, ahiretten hiçbir payı olmadığını bildiler; kendi nefislerini karşılığında sattıkları şey ne kötü; bir biliselerdi. (2/102)

Şüphesiz, inkâr edip kafir olarak ölenler, Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların laneti bunların üzerindedir. (2/161)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, melekler, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlarına, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidliklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler (in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

Onlar, bulut gölgeleri içinde Allah'ın (azabının) meleklerle onlara gelmesini ve (azap) emrinin gerçekleşmesini mi gözlüyorlar? Oysa bütün işler Allah'a döner. (2/210)

Peygamberleri, onlara (şöyle) dedi: "Onun hükümdarlığının belgesi, size Tabut'un gelmesi (olacaktır ki) onda Rabbinizden 'bir güven duygusu ve huzur' ile Musa ailesinden ve Harun ailesinden artakanlar var; onu melekler taşıyor. Eğer inanmışsarsanız, bunda şüphesiz sizin için bir delil vardır." (2/248)

Elçi, kendisine Rabbinden indirilene iman etti, mü'minler de. Tüm, Allah'a, meleklerine, Kitaplarına ve elçilerine inandı. "O'nun elçileri arasında hiçbirini (diğerinden) ayırdetmeyiz. İştik ve itaat ettik. Rabbimiz bağışlamayı (dileriz). Varış ancak Sana'dır" dediler. (2/285)

Allah, gerçekten Kendisinden başka ilah olmadığına şahitlik etti; melekler ve ilim sahipleri de O'ndan başka ilah olmadığına adaletle şahitlik ettiler. Aziz ve Hakim olan O'ndan başka ilah yoktur. (3/18)

O mihrapta namaz kılariken, melekler ona seslendi: "Allah, sana Yahya'yı müjdeler. O, Allah'tan olan bir kelimeyi (İsa'yı) doğurulayan, efendi, iffetli ve salihlerden bir peygamberdir." (3/39)

Hani melekler: "Meryem, şüphesiz Allah seni seçti, seni arındırdı ve alemlerin kadınlarına üstün kıldı," demişti. (3/42)

Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah Kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardır." (3/45)

O, melekleri ve peygamberleri Rabler edinmenizi emretmez. Siz, Müslüman olduktan sonra, size küfür mü emredecek? (3/80)

İşte bunların cezası, Allah'ın meleklerin ve bütün insanların lanetlerinin üzerine olmasındır. (3/87)

Sen mü'minlere: "Rabbinizin size meleklerden indirilmiş üç bin kişiyle yardım-iletmesi size yetmez mi?" diyordun. (3/124)

Evet, eğer sabrederseniz, sakınırsanız ve onlar da aniden üstünüze çullanırlarsa, Rabbiniz size meleklerden nişanlı beş bin kişiyle yardım ulaştıracaktır. (3/125)

Melekler kendi nefislerine zulmedenlerin hayatına son verecekleri zaman derler ki: "Nerde idiniz?" Onlar: "Biz, yeryüzünde zaıf bırakılmışlar (müstaz'af) idik." derler. (Melekler de:) "Hicret etmeniz için Allah'ın arzı geniş değil miydi?" derler. İşte onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü yataktır o?21 (4/97)

Ey iman edenler, Allah'a, elçisine, elçisine indirdiği kitaba ve bundan önce indirdiği kitaba iman edin. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, elçilerini ve ahiret gününü inkar ederse, şüphesiz uzak bir sapıklıkla sapmıştır. (4/136)

Fakat Allah, sana indirdiğiyle şahidlik eder ki, O, bunu kendi ilmiyle indirmiştir. Melekler de şahittirler. Şahid olarak Allah yeter. (4/166)

Mesih ve yakınlaştırılmış (yüksek derece sahibi) melekler, Allah'a kul olmaktan kesinlikle çekimser kalmazlar. Kim O'na ibadet etmeye 'karşı çekimser' davranırsa ve büyükleme gösterirse (bilmeli ki), onların tümünü huzurunda toplayacaktır. (4/172)

Ve derler ki: "Ona bir melek indirilmeli değil miydi?" Eğer bir melek indirilseydi, elbette iş bitirilmiş olurdu da sonra kendilerine göz açtırılmazdı. (6/8)

Onu eğer bir melek kılsaydık, elbette erkek (suretinde bir melek) kılarlık ve mutlaka katmakta oldukları (şüpheleri) yine katarlık. (6/9)

De ki: "Size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum ve ben size bir meleğim de demiyorum. Ben, bana vahyedilenden başkasına uymam." De ki: "Kör olanla, gören bir olur mu? Yine de düşünmeyecek misiniz?" (6/50)

Böylece İbrahim'e, -kesin bilgili inananlardan olması için- göklerin ve yerin melekütünü gösteriyorduk. (6/75)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya kendisine hiçbir şey vahyolunmamışken "Bana da vahy geldi" diyen ve "Allah'ın indirdiğinin bir benzerini de ben indireceğim" diyenden daha zalim kimdir? Sen bu zalimleri, ölümün 'şiddetli sarsıntıları' sırasında meleklerin ellerini uzatarak onlara: "Canlarınızı (bu kısıvrak yakalanıştan) çıkarın, bugün Allah'a karşı haksız olanı söyledüğünüz ve O'nun ayetlerinden büyükleterek (yüz çevirmeniz) dolayısıyla alçaltıcı bir azabla karşılık göreceksiniz" (dediklerinde) bir görsen... (6/93)

Gerçek şu ki, Biz onlara melekler indirseydik, onlarla ölümler konuşsaydı ve herşeyi karşılığın toplasaydık, -Allah'ın dilediği dışında- yine onlar inanmayacaklardı. Ancak onların çoğu cahillik ediyorlar. (6/111)

Onlar, kendilerine meleklerin gelmesini mi, ya da Rabbinin gelmesini mi veya Rabbinin bazı ayetlerinin gelmesini mi bekliyorlar? Rabbinin ayetlerinden bazılarına geleceği gün, daha önce

Harun Yahya (Adnan Oktar)

iman etmemişse veya imanıla bir hayır kazanmamışsa hiç kimseye imanı yarar sağlamaz. De ki: "Bekleyin, biz de şüphesiz beklemekteyiz." (6/158)

Andolsun, Biz sizi yarattık, sonra size suret (biçim-şekil) verdik, sonra meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. Onlar da İblis'in dışında secde ettiler; o, secde edenlerden olmadı. (7/11)

Şeytan, kendilerinden 'örtülüp gizlenen çirkin yerlerini' açığa çıkarmak için onlara vesvese verdi ve dedi ki: "Rabbimizin size bu ağacı yasaklaması, yalnızca, sizin iki melek olmamanız veya ebedi yaşayanlardan kılınmamanız içindir." (7/20)

Siz Rabbinizden yardım talep ediyordunuz, O da: "Şüphesiz ben size birbiri ardınca bin melek ile yardım ediciyim" diye cevap vermişti. (8/9)

Rabbin meleklere vahyetmişti ki: "Şüphesiz ben sizinle, iman edenlere sağlıklı katın, inkâr edenlerin kalblerine amansız bir korku salacağım. Öyleyse (ey Müslümanlar,) vurun boyunlarını üstüne, vurun onların bütün parmaklarına." (8/12)

Melekleri, onların yüzlerine ve arkalarına vurarak: "Yakıcı azabı tadın" diye o inkâr edenlerin canlarını alırken görmelisin. (8/50)

Şimdi onların: "Ona bir hazine indirilmeli veya onunla birlikte bir melek gelmeli değil miydi?" demeleri dolayısıyla göğsün daralıp sana vahyolunanlardan bir kısmını terk mi edeceksin? Sen yalnızca bir uyarıcısın. Allah herşeye vekildir. (11/12)

Ben size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum. Melek olduğumu söyleyemiyorum ve gözlerinizin aşâğılık gördüklerine, Allah kesin olarak bir hayır vermez de demiyorum. Nefislerinde olanı Allah daha iyi bilir. Bu durumda (bunun aksini yaparsam) gerçekten o zaman zalimlerdenim (demek)dir." (11/31)

(Kadın) Onların düzenlerini iştirince, onlara (bir davetçi) yolladı, oturup dayanacakları yerler hazırladı ve her birinin eline (önlendeki meyveleri soymaları için) bıçak verdi. (Yusuf'a da:) "Çık, onlara (görün)" dedi. Böylece onlar onu (olağanüstü güzellikle) görünce (insanüstü bir varlıkmiş gibi gözlerinde) büyüttüler, (şaşkınlıklarından) ellerini kestiler ve: "Allah'ı tenzih ederiz; bu bir beşer değildir. Bu, ancak üstün bir melekler" dediler. (12/31) Gök gürültüsü O'nu hamd ile, melekler de O'na olan korkularından tesbih ederler. O, yıldırımları gönderip bununla dilediğine çarpar; onlar ise Allah hakkında çekişip-tartışırlar. O, gücü (ve cezası) pek çetin olandır. (13/13)

Onlar, Adn cennetlerine girerler. Babalarından, eşlerinden ve soylarından 'salih davranışlarda' bulunanlar da (Adn cennetlerine girer). Melekler onlara her bir kapıdan girip (şöyle derler:) (13/23)

Eğer doğruyu söylüyor isen, bizlere melekleri getirmeli değil miydin?" (15/7)

Hak olmaksızın Biz melekleri indirmeyiz. O zaman da onlara göz açtırılmaz. (15/8)

Hani Rabbin meleklere demişti: "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan bir beşer yaratacağım." (15/28)

Böylece meleklerin tümü, topluca secde etti. (15/30)

Kullarından dilediklerine, melekleri emrinden olan ruh ile indirir: Benden başka ilah yoktur, şu halde benden korkup-sakinin, diye uyarın." (16/2)

Ki melekler, kendi nefislerinin zalimleri olarak onların canlarını aldıklarında, "Biz hiçbir kötülük yapmıyorduk" diye teslim olurlar. Hayır, şüphesiz Allah, sizin neler yaptığınızı bilendir. (16/28)

Ki melekler, güzellikle canlarını aldıklarında: "Selam size" derler. "Yaptıklarınıza karşılık olmak üzere cennete girin." (16/32) (Küfre sapanlar) Kendilerine meleklerin gelmesinden veya Rabbinin emrinin gelmesinden başka bir şey mi gözlüyorlar? Onlardan öncekiler de öyle yapmıştı. Allah onlara zulmetmedi, fakat onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (16/33)

Göklerde ve yerde olan ne varsa, canlılar ve melekler Allah'a secde ederler ve onlar büyüklük taslamazlar. (16/49)

Rabbiniz size erkekleri seçti de meleklerden dişileri mi (kendine) edindi? Gerçekten siz büyük bir söz söylemektesiniz. (17/40)

Hani, meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik. İblis'in dışında (hepsi) secde etmişlerdi. Demişti ki: "Bir çamur olarak yarattığın kimseye ben secde eder miyim?" (17/61)

Veya öne sürdüğün gibi, gökyüzünü üstümüze parça parça düşürmeli ya da Allah'ı ve melekleri karşımıza (şahid olarak) getirmelisin." (17/92)

De ki: "Eğer yeryüzünde (insan değil de) tatmin bulmuş yürüyen melekler olsaydı, biz de onlara gökten elçi olarak elbette melek gönderirdik." (17/95)

Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik; İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi. O cinlerden, böylelikle Rabbinin emrinden dışarı çıkmıştı. Bu durumda Beni bırakıp onu ve onun soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarıdır. (Bu,) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) değiştirmedir. (18/50)

(Ona gelen melek:) "İşte böyle" dedi. "Rabbin dedi ki: - Bu benim için kolaydır, daha önce sen hiçbir şey değil iken, seni yaratmıştım." (19/9)

Hani Biz meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik, İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi, o, ayak diremişti. (20/116)

Onları, o en büyük korku hüzne kaptırmaz ve: "İşte bu sizin gününüzdü, size va'dedilmişti" diye melekler onları karşılayacaklardır. (21/103)

Allah, meleklerden ölçiler seçer ve insanlardan da. Şüphesiz Allah, iştirindir, görendir. (22/75)

Bunun üzerine, kavminden inkâra sapsın önde gelenler dediler ki: "Bu, sizin benzeriniz olan bir beşerden başkası değildir. Sizi karşı üstünlük elde etmek istiyor. Eğer Allah (öne sürdüklerini) dilemiş olsaydı, muhakkak melekler indirdi. Hem biz geçmiş atalarımızdan da bunu işitmiş değiliz." (23/24)

De ki: "Eğer biliyorsanız (söyleyin:) herşeyin melekutu (mülk ve yönetimi) kimin elindedir? Ki O, koruyup kolluyorken kendisi korunmuyor." (23/88)

Deniler ki: "Bu elçiye ne oluyor ki, yemek yemekte ve pazarlarda dolaşmaktadır? Ona, kendisiyle birlikte uyarıcı olacak bir melek indirilmesi gerekmez miydi?" (25/7)

Bize kavuşmayı ummayanlar, dediler ki: "Bize meleklerin indirilmesi ya da Rabbinizi görmemiz gerekmez miydi?" Andolsun, onlar kendi nefislerinde büyüklüğe kapıldılar ve büyük bir azgınlıkla baş kaldırdılar. (25/21)

Melekleri görecekleri gün, suçlu-günahkarlara bir müjde yoktur. Ve o gün (melekler onlara) derler ki: "(Size sevinçli haber) Ya saktır, yasak." (25/22)

Göğün bulutlarla parçalanacağı ve meleklerin bir indirilme ile indirileceği gün; (25/25)

De ki: "Size vekil kılınan ölüm meleği, hayatınıza son verecek, sonra Rabbinize döndürülmüş olacaksınız." (32/11)

O'dur ki, sizi karanlıklardan nura çıkarmak için size rahmet et-

KURAN FİHRİSTİ

mekte; melekleri de (size dua etmektedir). O, mü'minleri çok esirgeyicidir. (33/43)

Şüphesiz, Allah ve melekleri Peygambere salat ederler. Ey iman edenler, siz de ona salat edin ve tam bir teslimiyetle ona selam verin. (33/56)

O gün, onların hepsini bir arada toplayacak (haşredecek), sonra meleklerle diyecek ki: "Size tapanlar bunlar mıydı?" (34/40) Hamd, gökleri ve yeri yaratan, ikiser, üçer ve dörder kanatlı melekleri elçiler kılan Allah'ındır; O, yaratmada dilediğini arttırır. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (35/1)

herşeyin melekutu (hükümranlık ve mülkü) elinde bulunan (Allah) ne yücedir. Siz O'na döndürüleceksiniz. (36/83)

Ki onlar, Mele'i A'la'ya kulak verip dinleyemezler, her yandan kovulup atılırlar; (37/8)

Yoksa onlar, şahidlik etmekteyken Biz melekleri dışiler olarak mı yarattık? (37/150)

Mele- Ala (yüce topluluk) tartışıp dururken, benim hiçbir bilgim yoktur." (38/69)

Hani Rabbin meleklerle: "Gerçekten ben, çamurdan bir beşer yaratacağım" demişti. (38/71)

Meleklerin hepsi topluca secde etti; (38/73)

Melekleri de arşın etrafını çevirmişler olarak Rablerini hamd ile tesbih ettiklerini görürsün. Aralarında hak ile hüküm verilmiştir ve: "Alemlerin Rabbine hamdolsun" denilmiştir. (39/75)

Onlara "Yalnızca Allah'a kulluk edin" diye önlere ve arkalarından elçiler gelince, dediler ki: "Eğer dileseydi Rabbimiz melekler indirirdi. Bundan dolayı biz, sizin kendisiyle gönderdiğiniz şeyi inkâr edicileriz." (41/14)

Şüphesiz: "Bizim Rabbimiz Allah'tır" deyip sonra dosdoğru bir istikamet tutturanlar (yok mu); onların üzerine melekler iner (ve der ki): "Korkmayın ve hüzne kapılmayın, size vadolunan cennetle sevinin." (41/30)

Gökler, neredeyse üstlerinden çatlayıp-parçalanacaklar; melekler de Rablerini hamd ile tesbih ederler ve yerde olanlara mağfaret dilerler. Haberinizi olsun; gerçekten Allah, başışlayan ve esirgeyen O'dur. (42/5)

Onlar, ki Rahmanın kulları olan melekleri dışiler kıldılar. Kendileri yaratılışlarına şahit mi oldular? Onların şahitlikleri yazılacak ve (bundan dolayı) sorumlu tutulacaklar. (43/19)

Bu durumda (eğer doğruysa), üzerine altından bilezikler atılmalı ya da yakınında yer almış vaziyette onunla birlikte melekler gelmeli değil miydi?" (43/53)

Eğer Biz dilemiş olsaydık, elbette sizden melekler kılardık; yer yüzünde (size) halef (yerinize geçener) olurlardı. (43/60)

Öyleyse melekler, yüzlerine ve arkalarına vura vura canlarını aldıkları zaman nasıl olacak? (47/27)

Onun yakını olan (ve yanından ayrılmayan melek) dedi ki: "İşte bu, yanımızda hazır durumda olan şey." (50/23)

Siz ikiniz (ey melekler), her inatçı nankörün atın cehennemini içine, (50/24)

Göklerde nice melekler vardır ki, onların şefaatlari hiçbir şeyle yarar sağlamaz; ancak Allah'ın dileyip razı olduğu kimseye izin verdikten sonra başka. (53/26)

Gerçek şu ki, ahirete iman etmeyenler, melekleri dışi isimlerle isimlendiriyorlar. (53/27)

Eğer sizler (Peygamberin iki eşi) Allah'a tevbe ederseniz (ne güzel); çünkü kalbleriniz eğrilik gösterdi. Yok eğer ona karşı birbirinize destekçi olmaya kalkışsanız, artık Allah, onun mevlasıdır; Cibril ve mü'minlerin salih olan(lar)ı da. Bunların arkasın-

dan melekler de onun destekçisidirler. (66/4)

Melek(ler) ise, onun çevresi üzerindedir. O gün, Rabbinin arşını onların da üstünde sekiz (melek) taşır. (69/17)

Melekler ve Ruh (Cebrail), ona, süresi elli bin yıl olan bir günde çıkabilmektedir. (70/4)

Biz o ateşin koruyucularını meleklerden başkasını kılmadık. Ve onların sayısını inkâr edenler için yalnızca bir fitne (konusu) yaptık ki, kendilerine kitap verilenler, kesin bir bilgiyle inansın, iman edenlerin de imanları artsın; kendilerine kitap verilenler ve iman edenler (böylece) kuşkuya kapılmasın. Kalplerinde bir hastalık olanlar ile kafirler de şöyle desin: "Allah, bu örnekle neyi anlatmak istedi?" İşte Allah, dilediğini böyle şaşırtıp-saptırır, dilediğini böyle hidayete erdirir. Rabbinin ordularını kendisinden başka (hiç kimse) bilmez. Bu ise, beşer (insan) için yalnızca bir öğüttür. (74/31)

Ruh ve meleklerin saflar halinde duracakları gün; Rahman'ın kendilerine izin verdikleri dışında olanlar konuşmazlar. (Konuşacak olan da.) Doğruyu söyleyecektir. (78/38)

Rabbin(in buyruğu) geldiği ve melekler dizi dizi durduğu zaman; (89/22)

Melekler ve ruh, onda Rablerinin izniyle her bir iş için inerler. (97/4)

MERCAN

Deniz de sizin emrinize veren O'dur ondan taze et yemektesiniz ve giyiminizde ondan süs-eşyaları çıkarmaktasınız. Gemilerin onda (suları) yara yara akıp gittiğini görüyorsunuz. (Bütün bunlar) O'nun fazlından aramanız ve şükretmeniz içindir. (16/14) İkisinden de inci ve mercan çıkar. (55/22)

Sanki onlar yakut ve mercan gibidirler. (55/58)

MERCİMEK

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarımsak, mercimek ve soğan çıkarsın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerinden. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırı çiğnemelerindendi. (2/61)

MERDİVEN

Eğer onların yüz çevirmeleri sana ağır geldiyse, onlara bir ayet getirmek için yerde bir tünel açmaya veya göğe bir merdiven dayamaya gücün yetiyorsa (yap). Eğer Allah dileseydi, onların tümünü hidayet üzere toplardı. Öyleyse sakın cahillerden olma. (6/35)

Eğer insanlar (Allah'a karşı isyanda birleşip) tek bir ümmet olacak olmasaydı, Rahman'ı (Allah'ı) inkâr edenlerin evlerine gümüşten tavanlar ve üzerinde çıkıp-yükselecekleri merdivenler yapardık. (43/33)

Yoksa onların bir merdivenleri mi var (ki) onunla (yükselip en yüce makama konuşulanları) dinliyorlar? Öyleyse, dinleyenleri açık bir delil getirsin. (52/38)

MERHAMET

Allah'a ve elçisine itaat edin, ki merhamet olunaszınız. (3/132)

Kim kötülük işler veya nefesine zulmedip sonra Allah'tan başışlanma dilerse Allah'ı başışlayıcı ve merhamet edici olarak bulur. (4/110)

Ne zaman ki (yaptıklarından dolayı pişmanlık duyup, başları) elleri arasına düşürüldü ve kendilerinin gerçekten şaşırıp-sapıkların görüncü: "Eğer Rabbimiz bize merhamet etmez ve bizi başışlamazsa kesin olarak hüsrana uğrayanlardan olacağız" dediler. (7/149)

(Musa yalvarıp) Dedi ki: "Rabbim, beni ve kardeşimi başışla, bizi rahmetine kat. Sen merhamet edenlerin en merhametli olanısın." (7/151)

Dedi ki: "Bugün size karşı sorgulama, kınama yoktur. Sizi Allah başışlasın. O, merhametlilerin (en) merhametlisidir." (12/92) Kendisine ulaşmadan canlarınızın yarısının telef olacağı şehirler onlar, ağırlıklarınızı taşımaktadırlar. Şüphesiz sizin Rabbiniz şefkatli ve merhametlidir. (16/7)

Veya onları bir korku üzerinde yakalayivermesinden (mi emindirler)? Öyleyse Rabbin, gerçekten şefkatli ve merhamet sahibidir. (16/47)

Umulur ki, Rabbiniz size merhamet eder, fakat siz (bozgunculuğa) dönerseniz Biz de (sizi aşağılık kılmaya ve cezalandırmaya) döneriz. Biz, cehennemî kafirler için bir kuşatma yeri kıldık. (17/8)

Sizi en iyi Rabbiniz bilir; dilerse size merhamet eder, dilerse sizi azablandırır. Biz seni onların üzerine bir vekil olarak göndermedik. (17/54)

Sizin Rabbiniz, fazlından aramanız için denizde gemileri sizin için yürütür. Gerçekten O, size karşı merhametli olmandır. (17/66)

Böylece, onlara Rablerinin ondan temiz olmak bakımından daha hayırlısı, merhamet bakımından da daha yakın olanını vermesini diledik." (18/81)

Eyüp de; hani o Rabbine çağırda bulunmuştu: "Şüphesiz bu dert (ve hastalık) beni sarıverdi. Sen merhametlilerin en merhametli olanısın." (21/83)

Görmedin mi, Allah, yerdekileri ve denizde onun emriyle akıp giden gemileri, sizin yararınıza verdi. Ve izni olmadıkça, göğüs yerin üstüne düşmekten alıkoymaz. Şüphesiz Allah, insanlara karşı şefkatlidir, çok merhametlidir. (22/65)

Eğer onlara merhamet eder ve onlara dokunan zarar giderirsek, taşkınlıkları içinde şaşkınca dolaşmalarını sürdürücekler. (23/75)

Çünkü gerçekten benim kullarımdan bir grup: "Rabbimiz, iman ettik, Sen artık bizi başışla ve bize merhamet et, Sen merhamet edenlerin en hayırlısın, derlerdi de," (23/109)

Ve de ki: "Rabbim, başışla ve merhamet et, sen merhamet edenlerin en hayırlısın." (23/118)

Şüphesiz, senin Rabbin, gerçekten O, üstün ve güçlüdür, merhamet sahibidir. (26/9)

Dilediğini azablandırır, dilediğine merhamet eder. O'na çevrilip-götürüleceksiniz. (29/21)

Onda 'sükun bulup durulmanız' için, size kendi nefislerinizden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet kalması da, O'nun ayetlerindedir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/21)

Muhammed, Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları, rüku edenler, secde edenler olarak görürsün; onlar, Allah'tan bir fazl (lütu ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri, sec-

de izinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur: İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir ekin; filizini çıkarmış, derken onu kuvvetlendirmiş, derken kalınlaşmış, sonra sapları üzerinde doğrulup-boy atmış (ki bu,) ekicilerin hoşuna gider. (Bu örnek.) Onunla kafirleri öfkelenirmek içindir. Allah, içlerinden iman edip salih amellerde bulunanlara bir mağfiret ve büyük bir ecir va'detmiştir. (48/29)

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arklarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/27)

Sonra iman edenlerden, sabrı birbirlerine tavsiye edenlerden, merhameti birbirlerine tavsiye edenlerden olmak. (90/17)

MERYEM

Andolsun, Biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhul-Kudüs'le teyid ettik. Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmını onu yalanlayacak, bir kısmını da onu öldürecek misiniz? (2/87)

İşte bu elçiler; bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan, Allah'ın kendileriyle konuştuğu ve derecelere yükselttiği vardır. Meryem oğlu İsa'ya apaçık belgeler verdik ve O'nu Ruhul-Kudüs'le destekledik. Şayet Allah dileseydi, kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, onların peşinden gelen (ümmet)ler, birbirlerini öldürmezdi. Ancak ihtilafa düştüler; onlardan kimi inandı, kimi inkâr etti. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediğini yapandır. (2/253)

Hani melekler: "Meryem, şüphesiz Allah seni seçti, seni arındırdı ve alemlerin kadınlarına üstün kıldı," demişti. (3/42)

Meryem, Rabbine gönülden itaatte bulun, secde et ve rüku edenlerle birlikte rüku et." (3/43)

Bunlar, gayb haberlerindedir; bunları sana vahyedyoruz. Onlardan hangisi Meryem'i sorumluluğuna alacak diye kalemleriyile kur'a atarlarken sen yanlarında değildin; çekişirlerken de yanlarında değildin. (3/44)

Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah Kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınarlardandır..." (3/45)

(Bir de) İnkârâ sapmaları ve Meryem'in aleyhinde büyük büh-tanlar söylemeleri, (4/156)

Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler. (4/157)

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('Ol' kelimesini) Meryem'e yönetmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için

KURAN FİHRİSTİ

hayırlıdır. Allah, ancak bir tek ilahdır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (4/171)

Andolsun, "Şüphesiz, Allah Meryem oğlu Mesih'tir." diyenler küfre düşmüştür. De ki: "O, eğer Meryem oğlu Mesih'i, onun annesini ve yeryüzündekilerin tümünü helak (yok) etmek isterse, Allah'tan (bunu önlemeye) kim birşeye malik olabilir? Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır; dile-digini yaratır. Allah herşeye güç yetirendir. (5/17)

Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik. (5/46)

Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur): "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbiniz, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (5/72)

Meryem oğlu Mesih, yalnızca bir elçidir. Ondan önce de elçiler gelip geçti. Onun annesi dosdoğrudur, ikisi de yemek yerlerdi. Bir bak, onlara ayetleri nasıl açıklıyorsunuz? (Yine) bir bak, onlar ise nasıl da çevriliyorlar? (5/75)

İsrailoğullarından inkâr edenleri, Davud ve Meryem oğlu İsa di-liyle lanet edilmiştir. Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları nede-niyledir. (5/78)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhul-Kudüs ile destekledim, beşik-te iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş bi-çiminde (bir şeyi) oluştururdun da (yine) iznimle ona üfledü-ğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarı-yordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihiridir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

Havariler: "Ey Meryem oğlu İsa, Rabbin bize gökten bir sofrayı indirir mi?" demişlerdi. O da: "Eğer inanmışlarsanız Allah'tan korkup-sakinin" demişti. (5/112)

Meryem oğlu İsa: "Allah'ım, Rabbiniz, bize gökten bir sofrayı indir, öncemiz ve sonramız için bir bayram ve Senden de bir belge olsun. Bizi rızıklandır, Sen rızık vericilerin en hayırlısıdır" demişti. (5/114)

Allah: "Ey Meryem oğlu İsa, insanlara, beni ve anneni Allah'ı bırakarak iki ilah edin, diye sen mi söyledin?" dediğinde: "Seni tenzih ederim, hakkım olmayan bir sözü söylemek bana yakışmaz. Eğer bunu söyledimse mutlaka sen onu bilmişsindir. Sen benden olanı bilirsin, ama ben Sen'de olanı bilmem. Gerçekten, görünmeyenleri (gaybleri) bilen Sen'sin Sen." (5/116)

Onlar, Allah'ı bırakıp bilgilerini ve rahiplerini rablar (ilahlar) edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de.. Oysa onlar, tek olan bir ilah'a ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilah yoktur. O, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir. (9/31)

Kitap'ta Meryem'i de zikret. Hani o, ailesinden kopup doğu tara-fında bir yere çekilmişti. (19/16)

Böylece onu taşıyarak kavmine geldi. Dediler ki: "Ey Meryem, sen gerçekten şarıcı bir şey yaptın." (19/27)

İşte Meryem oğlu İsa; hakkında kuşkuya düştükleri "Hak Söz". (19/34)

Biz, Meryem'in oğlunu ve annesini bir ayet kıldık ve ikisini barınmaya elverişli ve akar suyu olan bir tepede yerleştirdik. (23/50)

Hani Biz peygamberlerden kesin sözlerini almıştık; senden, Nuh'tan, İbrahim'den, Musa'dan ve Meryem oğlu İsa'dan. Biz onlardan sapaşalım bir söz almıştık. (33/7)

Meryem oğlu (İsa) bir örnek olarak verince, senin kavmin he-men ondan (keyifle söz edip) kahkahalarla gülüyorlar. (43/57) Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (tü-retiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardı. (57/27)

Hani Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları, gerçekten ben, sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi "Ahmed" olan bir elçinin de müjdeliyicisiyim" demişti. Fakat o, onlara apaçık belgelerle gelince: "Bu, açıkça bir büyüdü" dediler. (61/6)

Ey iman edenler, Allah'ın yardımcısı olun: Meryem oğlu İsa'nın havarileri: "Allah'a (yönelirken) benim yardımcılarım kimlerdir?" demesi gibi. Havariler de demişlerdi ki: "Allah'ın yardımcıları bizleriz." Böylece İsrailoğullarından bir topluluk iman etmiş, bir topluluk da inkâr etmişti. Sonunda Biz iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, onlar da üstün geldiler. (61/14) İmran'ın kızı Meryem'i de. Ki o kendi ırzını korumuştü. Böylece Biz ona ruhumuzdan üfledik. O da Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti. O, (Rabbine) gönülden bağlı olanlardandı. (66/12)

Gerçek şu ki, Allah, Adem'i, Nuh'u, İbrahim ailesini ve İmran ailesini ailemler üzerine seçti; (3/33)

Onlar birbirlerinden (türeme tek) bir zürriyettir. Allah işitendir, bilendir. (3/34)

Hani İmran'ın karısı: "Rabbim, karnımda olanı, 'her türlü bağımlılıktan özgürlüğe kavuşturulmuş olarak' Sana adadım, benden kabul et. Şüphesiz işiten bilen Sensin Sen" demişti. (3/35)

Fakat onu doğurduğunda -Allah onun ne doğurduğunu daha iyi bilirken- dedi ki: "Rabbim, doğrusu bir kız (çocuğu) doğurdum. Erkek ise, kız gibi değildir. Ona Meryem adını koydum. Ben onu ve soyunu o taşta tutulmuş (kovulmuş) şeytandan Sana sığındırırım." (3/36)

Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir kabulde kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriyayı ondan sorumlu kıldı. Zekeriyaya her ne zaman mihraba girdiyse, yanında bir yiyecek buldu: "Meryem, bu sana nereden geldi?" deyince, "Bu, Allah Katındandır. Şüphesiz Allah, dilediğine hesapsız rızık verendir" dedi. (3/37)

MESCİD

Orucu geçesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar, sizin örtüleriniz, siz de onlara örtüsünüz. Allah, gerçekten sizin, nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu bildi, tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdıklarını dileyin. Fecir vakti, sizce beyaz iplik siyah iplikten ayırd edilinceye kadar yişin, için, sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafta olduğunuz zamanlarda onlara (kadınlarınıza) yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, (sakın) onlara yanaşmayın. İşte Allah, insanlara ayetlerini böy-

lece açıklar; umulur ki sakınırlar. (2/187)

De ki: "Rabbim adalette davranmayı emretti. Her mescid yanında (secde yerinde) yüzlerinizi (O'na) doğrultun ve dini yalnız kendisine hak kılarak O'na dua edin. "Başlangıçta sizi yarattığı" gibi döneceksiniz." (7/29)

Ey Ademoğulları, her mescid yanında ziyaretlerinizi takının. Yiyin, için ve israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez. (7/31)

Şirk koşanların, kendi inkârlarına bizzat kendileri şahidler iken, Allah'ın mescidlerini onarmalarına (hak ve yetkileri) yoktur. İşte bunlar, yaptıkları boşa gitmiş olanlardır. Ve bunlar ateşte süresiz kalacak olanlardır. (9/17)

Allah'ın mescidlerini, yalnızca Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve Allah'tan başkasından korkmayanlar onarabilir. İşte, hidayete erenlerden oldukları umulanlar bunlardır. (9/18)

Zarar vermek, inkârı (pekiştirmek), mü'minlerin arasında ayırmak ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşını gözlemek için mescid edinilenler ve: "Biz iyilikten başka bir şey istemedik" diye yemin edenler (var ya,) Allah onların şüphesiz yalancı olduklarına şahidlik etmektedir. (9/107)

Sen bunun (böyle bir mescidin) içinde hiçbir zaman durma. Daha ilk gününden takva temeli üzerine kurulan mescid, senin bunda (namaza ve diğer işlere) durmana daha uygundur. Ona, arınmayı içten-arzulayan adamlar vardır. Allah arınanları sever. (9/108)

Bir kısım ayetlerimizi kendisine göstermek için, kulunu bir gece Mescid-i Haram'dan, çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksa'ya götüren O (Allah) yücedir. Gerçekten O, iştiridir, görendir. (17/1)

Eğer iyilik ederseniz kendinize iyilik etmiş olursunuz ve eğer kötülük ederseniz o da (kendiyi) aleyhinizedir. Sonunda vaad geldiği zaman, (yine öyle kullar göndeririz ki) yüzlerinizi 'kötü duruma soksunlar', birincisinde ona girdikleri gibi mescid (Kudüs) girsinler ve ele geçirdiklerini 'darmadağın edip mahvetsinler.' (17/7)

Böylece, Allah'ın va'dinin hak olduğunu ve gerçekten kıyametin, kendisinde şüphe bulunmadığını bilmeleri için (şehir halkına ve sonraki insan kuşaklarına) onları buldurmuş olduk. (Onları görenler) Kendi aralarında durumlarını tartışıyorlardı, (bir kısmı) dedi ki: "Onların üstüne bir bina inşa edin, Rableri onları daha iyi bilir." Onların işine galip gelen (sözleri geçen)ler ise: "Üstlerine mutlaka bir mescid yapmalıyız" dediler. (18/21)

Böylelikle (Zekeriya) mescidten kavminin karşısına çıkıp onlara (şu anlamları) işaret etti: "Sabah akşam tesbih edin." (19/11)

Onlar, yalnızca: "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı, haksız yere yurtlarından sürgün edilip çıkarıldılar. Eğer Allah'ın, insanların kimini kimini defetmesi (yenilgiye uğratması) olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescedler, muhakkak yıkılır giderdi. Allah Kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, aziz olandır. (22/40)

Şüphesiz mescedler, (yalnızca) Allah'a aittir. Öyleyse, Allah ile beraber başka hiçbir şeye (ve kimseye) kulluk etmeyin (dua etmeyin, tapmayın). (72/18)

MESCİD-İ AKSA

Bir kısım ayetlerimizi kendisine göstermek için kulunu, bir gece Mescid-i Haram'dan çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i

Aksa'ya götüren O (Allah) yücedir. Gerçekten O iştiridir görendir. (17/1)

MESCİD-İ HARAM

Hani Evi (Ka'be'yi) insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeri kıldık. "İbrahim'in makamını namaz yeri edin" İbrahim ve İsmail'e de "Evimin tavaf edenler itikafa çekilenler ve rüku ve secde edenler için temizleyin" diye ahid verdik. (2/125)

Her nereden çıkarsan yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Şüphesiz bu Rabbinden olan bir haktr. Allah yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/149)

Şüphesiz 'Safa' ile 'Merve' Allah'ın işaretlerindedir. Böylece kim Evi (Ka'be'yi) hacceder veya umre yaparsa artık bu ikisini tavaf etmesinde kendisi için bir sakınca yoktur. Kim de gönülden bir hayır yaparsa (karşılığını alır). Şüphesiz Allah şükürün karşılığını verendir bilendir. (2/158)

Onları bulduğunuz yerde öldürün ve sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne öldürmekten beterdir. Onlar size karşı savaşıncaya kadar siz Mescid-i Haram yanında onlarla savaşmayın. Sizinle savaşırılsanız siz de onlarla savaşın. Kafirlerin cezası işte böyledir. (2/191)

Hacı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız artık size kolay gelen kurban(ı gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fide (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşursanız hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene kolayına gelen bir kurban(ı kesmek gerekir). Bulamayana da hacc'da üç gün döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere bunlar tamamına on (gün) oruç vardır. Bu ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah muhakkak cezası pek çetin olandır. (2/196)

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına haram olan ay'a kurbanlık hayvanlara (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoymduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (5/2)

Onlar Mescid-i Haram'dan (insanları) alıkoysalarlarken ve onun (gerçek ve layık) koruyucuları değilken Allah ne diye onları azablandırmasını? Onun (asıl) koruyucuları yalnızca korkup-sakınanlardır. Ancak onların çoğu bilmezler. (8/34)

Onların Beyt(-i Şerif) önündeki duaları ısıklı çalmaktan ve el çırpılmaktan başkası değildir. Artık inkâr ettikleriniz dolayısıyla onları azabı. (8/35)

Mescid-i Haram yanında kendileriyle anlaşlıklarınız dışında müşriklerin Allah Katında ve Resülünün Katında nasıl bir ahdi olabilir? Şu halde o (anlaşmalı olanlar) size karşı (doğru) bir tutum takındıkça siz de onlara karşı doğru bir tutum takının. Şüphesiz Allah muttaki olanları sever. (9/7)

Hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ı onarmayı Allah'a ve ahiret gününe iman eden ve Allah yolunda cehd edenin (yaptıkları) gibi mi saydınız? (Bunlar) Allah Katında bir olmazlar. Allah, zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (9/19)

Bir kısım ayetlerimizi kendisine göstermek için kulunu bir gece Mescid-i Haram'dan çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i

KURAN FİHRİSTİ

Aksa'ya götüren O, (Allah) yücedir. Gerçekten O iştendir görendir. (17/1)

Gerçek şu ki, inkar edip Allah yolundan ve yerilerle dışarıdan gelenler için eşit olarak (haram ve kible) kıldığımız Mescid-i Haram'dan alkokyanlara orada zulmederek adaletten ayrılanlara acı bir azab taddırırız. (22/25)

Hani Biz İbrahim'e, Evin (Kabe'nin) yerini belirtip hazırladığımız zaman (şöyle emretmiştik:) "Bana hiçbir şeyi ortak koşma tavaf edenler kıyam edenler rükua ve sücud a varanlar için Evimi tertemiz tut." (22/26)

Sonra kirlerini gidersinler adaklarını yerine getirsinler. Beyt-i Atik'i tavaf etsinler. (22/29)

Onlarda sizin için adı konulmuş bir süreye kadar yararlar vardır. Sonra onların yerleri Beyt-i Atik'tir. (22/33)

MESİH

Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah Kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır.." (3/45)

Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler. (4/157)

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('Ol' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek ilahtır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (4/171)

Mesih ve yakınlaştırılmış (yüksek derece sahibi) melekler, Allah'a kul olmaktan kesinlikle kaçınmasın kalmazlar. Kim O'na ibadet etmeye 'karşı çekimsen' davranırsa ve büyükleme gösterirse (bilmeli ki,) onların tümünü huzurunda toplayacaktır. (4/172)

Andolsun, "Şüphesiz, Allah Meryem oğlu Mesih'tir." diyenler küfre düşmüştür. De ki: "O, eğer Meryem oğlu Mesih'i, onun annesini ve yeryüzündekilerin tümünü helak (yok) etmek isterse, Allah'tan (bunu önlemeye) kim birşeye malik olabilir? Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır; dileğini yaratır. Allah herşeye güç yetirendir. (5/17)

Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur): "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbiniz, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (5/72)

Meryem oğlu Mesih, yalnızca bir elçidir. Ondan önce de elçiler gelip geçti. Onun annesi dosdoğrudur, ikisi de yemek yerlerdi. Bir bak, onlara ayetleri nasıl açıklıyoruz? (Yine) bir bak, onlar ise nasıl da çevriliyorlar? (5/75)

Yahudiler: "Üzeyir Allah'ın oğludur" dediler; Hıristiyanlar da: "Mesih Allah'ın oğludur" dediler. Bu, onların ağızlarıyla söyledikleridir; onlar, bundan önceki inkâr edenlerin sözlerini taklid

ediyorlar. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar? (9/30) Onlar, Allah'ı bırakıp bilginlerini ve rahiplerini rablar (ilahlar) edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de.. Oysa onlar, tek olan bir ilah'a ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilah yoktur. O, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir. (9/31)

MESKEN

Allah, mü'min erkeklerle ve mü'min kadınlara içinde ebedi kalmak üzere, altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vaatmiştir. Allah'tan olan hoşnutluk ise en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (9/72)

Biz, yaşama biçimleriyle 'refah içinde şımarıp azmış' nice şehri yıkıma uğrattık. İşte meskenleri; çok az (bir zaman) dışında (onlarda) kendilerinden sonra oturulabilmiş değildir. (Onlara) Varis olanlar Biziz. (28/58)

Rabbimizin emriyle herşeyi yerle bir eder. Böylece meskenlerinden başka, hiçbir şey(leri) görünemez duruma düştüler. İşte Biz, suçlu-günahkar bir kavmi böyle cezalandırırız. (46/25)

MAŞAALLAH

Bağına girdiğin zaman, 'MaşaAllah, Allah'tan başka kuvvet yoktur' demen gerekmez miydi? Eğer beni mal ve çocuk bakımından senden daha az (güçte) görürsün." (18/39)

MEŞ'AR-I HARAM

Rabbimizden bir fazl istemenizde sizce sakınca yoktur. Arafat'tan hep birlikte indiğinizde Allah'ı Meş'ar-ı Haram'da anın. O, sizi nasıl doğru yola yöneltip-iletmişse, siz de O'nu anın. Gerçek şu ki, siz bundan evvel sapmışlardandınız. (2/198)

META

Fakat Şeytan, oradan ikisinin ayağını kaydırıldı ve böylece onları içinde buldukları (durum)dan çıkardı. Biz de: "Kiminiz kiminize düşman olarak inin, sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar bir yerleşim ve meta vardır" dedik. (2/36)

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah Katında olmalıdır. (3/14)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Kıyamet günü elbette ecirleriniz eksiksizce ödenecektir. Kim ateşten uzaklaştırılır ve cennete sokulursa, artık o gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı metadan başka bir şey değildir. (3/185)

Kendilerine; "Elinizi (savaştan) çekin, namazı kılın, zekatı verin" denenleri görmedin mi? Oysa savaş üzerlerine yazıldığında, onlardan bir grup, insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha da şiddetli bir korkuyla- korkuya kapılıyorlar ve: "Rabbimiz, ne diye savaşı üzerimize yazdın, bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?" dediler. De ki: "Dünyanın metai azdır, ahiret, ise muttakilere için daha hayırlıdır ve siz 'bir hurma çekirdeğindeki ip-ince bir iplik kadar' bile haksızlığa uğratılmayacaksınız." (4/77)

(Allah) Dedi ki: "Kiminiz kiminize düşman olarak inin. Yeryüzünde belli bir vakte kadar sizin için bir yerleşim ve meta (geçim) vardır." (7/24)

Ama (Allah) onları kurtarıncaya, hemen haksız yere, yeryüzünde taşkınlığa koyulurlar. Ey insanlar, sizin taşkınlığınız, ancak kendi aleyhinizedir; (bu) dünya hayatının geçici metaıdır. Sonra dö-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

nüşünüz Bizedir, Biz de yaptıklarınızı size haber vereceğiz. (10/23)

(Onlar için) Dünyada geçici bir meta (vardır). Sonra dönüşleri Bizedir; sonra da inkârı sapışları dolayısıyla onlara şiddetli azabı taddıracağız. (10/70)

Ve Rabbinizden bağışlanma dileyin; sonra O'na tevbe edin. O da sizi, adı konulmuş bir vakte kadar güzel bir meta (fayda) ile metalandırısın ve her ihsan sahibine kendi ihsanını versin. Eğer yüz çevirirseniz gerçekten ben, sizin için büyük bir günün azabından korkarım. (11/3)

(Allah) Gökten bir su indirdi de dereler kendi miktarınca çağlayıp aktı. Sel de yüze vuran bir köpük yüklendi. Bir süs veya bir meta sağlamak için ateşte üzerine yakıp-erittikleri şeyler (madenler)de de bunun gibi bir köpük (artık) vardır. İşte Allah, hak ile batıla böyle örnekler verir. Köpüğe gelince, o atılır gider, insanlara yarar sağlayacak şey ise, yeryüzünde kalır. İşte Allah örnekleri böyle vermektedir. (13/17)

Allah dilediğine rızıkı genişletir-yayar ve daraltır da. Onlar ise dünya hayatına seviniler. Oysaki dünya hayatı, ahirette (ki sınırsız mutluluk yanında geçici) bir meta'dan başkası değildir. (13/26)

Allah, size evlerinizi (içinde) "güvenlik ve huzur bulacağınız yerler" kıldı; ve size hayvan derilerinden hem göç gününde, hem yerleşme gününde kolaylıkla taşıyabileceğiniz evler; yünlerinden, yapağularından ve kıllarından bir zamana kadar giyimlikler-döşemelikler ve (ticaret için) bir meta kıldı. (16/80)

(Bu dünyada olup-biten) Pek az bir metadır. Onlara ise acı bir azab vardır. (16/117)

İçinde oturulmayan ve sizin için bir meta (yarar) bulunan evlere girmenizde bir sakınca yoktur. Allah, açığa vurduklarınızı da, sakladıklarınızı da bilir. (24/29)

Nikah (imkanı) bulamayanlar, Allah onları Kendi fazlından zenginleştirinceye kadar iffetli davranırlar. Sağ ellerinizin malik olduğu (köle ve cariyelerden) mükatebe isteyenlere -eğer onlarda bir hayır görüyorsanız- mükatebe yapın. Ve Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Dünya hayatının geçici metaini elde etmek için -ırzlarını korumak istiyorlarsa- cariyelerinizi fuşşa zorlamayın. Kim onları (fuşşa) zorlarsa, şüphesiz, onların (fuşşa) zorlanmalarından sonra Allah (onları) bağışlayandır, esirgeyendir. (24/33)

Derler ki: "Sen yücesin; Senin dışında başka veliler edinmemiz bize yakışmaz, ancak onları ve atalarını sen meta verip yararlandırdın, öyle ki (senin) zikri(ni) unuttular ve böylece yıkıma uğrayan bir kavim oldular." (25/18)

Onların 'meta ile yararlandıkları' şey, kendilerini (görecikleri azabtan) bağımsız kılamaz. (26/207)

Size verilen herşey, yalnızca dünya hayatının metai ve süsüdür. Allah Katında olan ise, daha hayırlı ve daha süreklidir. Yine de, akıllanmayacak mısınız? (28/60)

Şimdi, kendisine güzel bir vaadde bulunduğumuz, dolayısıyla ona kavuşan kişi, dünya hayatının metai ile metalandırıldığımız sonra kıyamet günü (azaba uğramak için) hazır bulundurulana kişi gibi midir? (28/61)

Şimdi, kendisine güzel bir vaadde bulunduğumuz, dolayısıyla ona kavuşan kişi, dünya hayatının metai ile metalandırıldığımız sonra kıyamet günü (azaba uğramak için) hazır bulundurulana kişi gibi midir? (28/61)

Kendilerine (nimet olarak) verdiklerimize nankörlük etsinler diye. Öyleyse metalanar-yararlanın, artık yakında bileceksiniz. (30/34)

Biz onları az (bir şey ve zaman) olarak metalandırıp yararlandırdık, sonra onları ağır bir azaba katlandırdık. (31/24)

De ki: "Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçırıyorsanız, kaçış size kesin olarak bir yarar sağlamaz; böyle olsa bile, pek az (bir zaman) dışında metalanıp-yararlandırılmazsınız." (33/16)

Ey kavmim, gerçekten bu dünya hayatı, yalnızca bir meta (kısa süreli bir yararlanma)dır. Şüphesiz ahiret, (asıl) karar kılınan yurt odur." (40/39)

Size verilen herhangi bir şey, dünya hayatının metai (kısa süreli faydalanması)dır. Allah Katında olan ise, daha hayırlı ve daha süreklidir. (Bu da) iman edip Rablerine tevekkül edenler içindir; (42/36)

Hayır; Ben onları ve atalarını, kendilerine hak ve açıklayan bir elçi gelinceye kadar metalandırdım-yaşattım. (43/29)

Ve (daha nice) çekici-süsler (de verirdik). Bütün bunlar, yalnızca dünya hayatının metaidir. Ahiret ise, Rabbinin Katında mutakiler içindir. (43/35)

Şüphesiz Allah, iman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. İnkâr edenler ise, metalanırlar ve hayvanların yemesi gibi yerler; ateş, onlar için bir konaklama yeridir. (47/12)

Biz onu hem bir öğüt ve hatırlatma (konusu), hem ihtiyacı olanlara bir meta kıldık. (56/73)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, ('eğlence türünden) tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusudur'. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldaniş olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

MEVLA

Allah, hiç kimseye güç yetireceğinden başkasını yüklemez. (Kişinin nefsinin) Kazandığı lehine, kazandırdıkları aleyhinedir. "Rabbimiz, unuttuklarımızdan veya yalındıklarımızdan dolayı bir sorumlu tutma. Rabbimiz, bize, bizden öncekilere yüklediği gibi ağır yük yükleme. Rabbimiz, kendisine güç yetiremeyeceğimiz şeyi bize taşıma. Bizi affet. Bizi bağışla. Bizi esirge. Sen bizim mevlamızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/286)

Hayır, sizin mevlanız Allah'tır. O, yardım edenlerin en hayırlısıdır. (3/150)

Sonra gerçek mevlaları olan Allah'a döndürülürler. Haberiniz olsun; hüküm yalnızca O'nundur. Ve O, hesap görenlerin en süratli olanıdır. (6/62)

Gerî dönerlerse, bilin ki gerçekten Allah, sizin mevlanızdır. O, ne güzel mevladır ve ne güzel yardımcıdır. (8/40)

De ki: "Allah'ın bizim için yazdıkları dışında, bize kesinlikle hiçbir şey isabet etmez. O bizim mevlamızdır. Ve mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler." (9/51)

İşte orada, her nefis önceden yaptıklarıyla imtihana çekilmiş olacak ve onlar asıl-gerçek mevlaları olan Allah'a döndürülecekler. Yalan yere uydurdukları da, kendilerinden kaybolup uzaklaşacaklar. (10/30)

Allah adına gerektiği gibi cehd edin. O, sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir, atanız İbrahim'in dininde (nde olduğu gibi). O (Allah) bundan daha önce de, bunda (Kur'an'da) da sizi "Müslümanlar" olarak isimlendirdi; elçi sizin

KURAN FİHRİSTİ

üzerinize şahid olsun, siz de insanlar üzerine şahidler olasınız diye. Artık dosdoğru namazı kılın, zekatı verin ve Allah'a sarılın, sizin Mevlanız O'dur. İşte, ne güzel mevla ve ne güzel yardımcı. (22/78)

Allah, yeminlerinizin (keffaretle) çözülmelerini size farz (veya meşru) kıldı. Allah, sizin mevlanız (sahibiniz, yardımcınız)dır. O, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (66/2)

Eğer sizler (Peygamberin iki eşi) Allah'a tevbe ederseniz (ne güzel); çünkü kalblerinizin eğriliği gösterdi. Yok eğer ona karşı birbirinize destekçi olmaya kalkışırsanız, artık Allah, onun mevlanızdır; Cibril ve mü'minlerin salih olan(lar)ı da. Bunların arkasından melekler de onun destekçisidirler. (66/4)

MEYVE

O, gökten su indirendir. Bununla herşeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardı, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiliyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkmış salkımlar, birbirine benzeyen ve benzemeyen-üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakiverin. Şüphesiz inacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (6/99) (Kadın) Onların düzenlerini işitince, onlara (bir davetçi) yolladı, oturup dayanacakları yerler hazırladı ve her birinin eline (önlendeki meyveleri soymaları için) bıçak verdi. (Yusuf'a da:) "Çık, onlara (görün)" dedi. Böylece onlar onu (olağanüstü güzellikte) görünce (insanüstü bir varlık gibi gözlerinde) büyüttüler, (şaşkınlıklarından) ellerini kestiler ve: "Allah'ı tenzih ederiz; bu bir beşer değildir. Bu, ancak üstün bir melektir" dediler. (12/31) Onunla sizin için ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler ve meyvelerin her türlüşünden bitirir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir topluluk için ayetler vardır. (16/11)

Hurmalıkların ve üzümlüklerin meyvelerinden kurdıkları çar-daklarda hem sarhoşluk verici içki, hem güzel bir rızık edinmektesiniz. Şüphesiz aklını kullanabilen bir topluluk için, gerçekten bunda bir ayet vardır. (16/67)

Sonra meyvelerin tümünden ye, böylece Rabbinin sana kolaylaştırdığı yollarda yürü-uçuver. Onların karnlarından türlü renklerde şerbetler çıkar, onda insanlar için bir şifa vardır. Şüphesiz düşünen bir topluluk için gerçekten bunda bir ayet vardır. (16/69)

Allah'ın gökyüzünden su indirdiğini görmedin mi? Böylece Biz onunla, renkleri değişik olan meyveler çıkardı. Dağlardan da beyaz, kırmızı renkleri değişik ve siyah yollar (kıldık). (35/27) içinde yaslanıp-dayanmışlardır; orda birçok meyve ve şarap istemektedirler. (38/51)

Kıyamet-saatinin ilmi O'na döndürülür. O'nun ilmi olmaksızın, hiçbir meyve tomurcuğundan çıkmaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Onlara: "Benim ortaklarım nerede" diye seneceği gün, dediler ki: "Sana arzettik ki, bizden hiçbir şahid yok." (41/47)

Orda sizin için birçok meyveler vardır; onlardan yiyeceksiniz." (43/73)

Orda, güvenlik içinde her türlü meyveyi istiyorlar; (44/55) Takva sahiplerine va'dedilen cennetin misali (şudur): içinde bolulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen süttan ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüşünden ve Rablerinden bir mağîfret vardır. Hiç (böyle mükafaatlanan bir kişi), ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırsaklarını 'parça

parça koparan' kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu? (47/15)

Onlara, istek duyup-arzuladıkları meyvelerden ve etten bol bol verdik. (52/22)

Orda meyveler ve salkımlı hurmalıklar var. (55/11)

İkisinde de her meyveden iki çift vardır. (55/52)

Astarları, ağır işlenmiş atlastan yataklar üzerinde yaslanırlar. İki cennetin de meyve-devşirmesi (ordakilere) yakın (kolay)dır. (55/54)

İçlerinde (her türden) meyve, eşsiz-hurma ve eşsiz-nar vardır. (55/68)

Arzulayıp-seçecekleri meyveler, (56/20)

Üstüste dizili meyveleri sarkmış muz ağaçları, (56/29)

Ve (daha) birçok meyveler arasında, (56/32)

Ve canlarının çekip-arzu ettiği meyveler (arasındadırlar). (77/42)

Meyveler ve otlaklıklar, (80/31)

MISIR

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbiniz yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarımsak, mercimek ve soğan çıkarsın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz, şöyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırı çiğnemelerindendi. (2/61)

Musa ve kardeşine (şöyle) vahyettik: "Mısır'da kavminiz için evler hazırlayın, evlerinizi namaz kılınan (ve kibleye dönük) yerler yapın ve namazı dosdoğru kılın. Mü'minleri de müjdele." (10/87)

Onu satın alan bir Mısır'lı (aziz,) karısına: "Onun yerini üstün tut (ona güzel bak), umulur ki bize bir yararı dokunur ya da onu evlat ediniriz" dedi. Böylelikle Biz, Yusuf'u yeryüzünde (Mısır'da) yerleşik kıldık. Ona sözlerin yorumundan (olan bir bilgiyi) öğrettik. Allah, emrinde galib olandır, ancak insanların çoğu bilmezler. (12/21)

Böylece onlar (gelip) Yusuf'un yanına girdikleri zaman, anne ve babasını bağına bastı ve dedi ki: "Allah'ın dilemesiyle Mısır'a güvenlik içinde giriniz." (12/99)

Fıravun, kendi kavmi içinde bağırdı; dedi ki: "Ey kavmim, Mısır'ın mülk ve şu altımda akmakta olan nehirler benim değil mi? Yine de görmeyecek misiniz?" (43/51)

MİKÂİL (A.S.)

Her kim Allah'a, meleklerine, elçilerine, Cibril'e ve Mikail'e düşman ise, artık şüphesiz Allah da kafirlerin düşmanıdır." (2/98)

MİNNET

Ey iman edenler, Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Böylesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağnak bir yağmur düştü mü, onu çirrilçiplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez)ler. Allah, kâfirler topluluğuna hidayet vermez. (2/264) Müslüman oldular diye sana minnet etmektedirler. De ki: "Müs-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

lümanlığınıza bana karşı minnet (konusu) etmeyin. Tam tersine, sizi imana yönelttiği için Allah size minnet etmektedir. Eğer doğru sözlüler iseniz (bunu böyle kabullenmeniz gerekir.)" (49/17)

MİRAS HÜKÜMLERİ

Yetimlere mallarını verin ve murdar olanla temiz olanı değiştir-meyin. Onların mallarını mallarınıza katarak yemeyin. Çünkü bu büyük bir suçtur. (4/2)

Anne ve baba ile akrabaların bıraktıklarından erkekler için bir pay vardır; anne ve baba ile akrabaların bıraktıklarından kadınlar için de bir pay vardır. Bunun azından ve çoğundan farz kılınmış bir pay vardır. (Mirası) Bölüşme sırasında yakınlar yetimler ve yoksullar da hazır olursa onları ondan rızıklandırın ve onlara güzel (maruf) söz söyleyin. (4/7-8)

Arkalarında bıraktıkları zayıf çocuklardan dolayı korku duyanların (vasiyetleri altında olanlar için de) içleri ürpertiyle titresin. Allah'tan korksunlar ve onlara doğru söz söyleyin. (4/9)

Gerçekten yetimlerin mallarını zulmederek yiyenler karınlarına ancak ateş doldurmuş olurlar. Onlar çılgın bir ateşe gireceklerdir. (4/10)

Çocuklarınız konusunda Allah erkeğe iki dişinin hissesi kadar tavsiye eder. Eğer onlar ikiden çok kadın ise (ölünün) geride bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Kadın (veya kız) bir tek ise bu durumda yarısı onundur. (Ölenin) Bir çocuğu varsa geriye bıraktığından anne ve babadan her biri için altıda bir çocuğu olmayıp da anne ve baba ona mirasçı ise bu durumda annesi için üçte bir vardır. Onun kardeşleri varsa o zaman annesi için altıda bir'dir. (Ancak bu hükümler ölenin) Ettiği vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Babalarının oğullarınız siz onların hangilerinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. (Bunlar) Allah'tan bir farzdır. Şüphesiz Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibi olmandır. (4/11)

Eşlerinizin eğer çocukları yoksa geride bıraktıklarının yarısı sizindir. Şayet çocukları varsa -onunla yapacakları vasiyetten ya da (ayıracakları) borçtan sonra- bu durumda bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Sizin çocuğunuz yoksa geriye bıraktıklarınızdan dörtte biri onların (kadınlarınızın)dır. Eğer sizin çocuğunuz varsa geriye bıraktıklarınızdan sekizde biri onların (kadınlarınızın)dır. (Yine bu hükümler) Edeceğiniz vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Miras aranan erkek ya da kadın çocuğu ve babası olmayan bir kimse olup erkek veya kız kardeşi bulunursa onlardan her biri için altıda bir vardır. Eğer bundan fazla iseler bu durumda -kendisiyle yapılan vasiyette ya da (varsa) borçtan sonra- üçte bir'de -zarara uğratılmaksızın onlara ortaklırlar. (Bu size) Allah'tan bir vasiyettir Allah bilendir (kullara) yumuşak olmandır. (4/12)

Ey iman edenler kadınlara zorla mirasçı olmaya kalkışmanız helal değildir. Apaçık olan 'çirkin bir hayasızlık' yapmadıkları sürece onlara verdiklerinizin bir kısmını gidermeniz (kendinize almanız) için onlara baskı yapmanız da (helal değildir.) Onlarla güzellikle geçinin. Şayet onlardan hoşlanmadınızsa belki bir şey hoşunuza gitmez ama Allah onda çok hayır kılar. (4/19)

Anne-babanın ve yakınların geride bıraktıklarından ve her birine mirasçılar kıldık. Yeminlerinizin (akid ile) bağladığı kimsele-re de kendi paylarını verin. Şüphesiz Allah herşeye şahid olan-dır. (4/33)

Senden fetva isterler. De ki: "Allah 'çocuksuz ve babasız olanın (kelale'nin)' mirasına ilişkin hükmü açıklar. Ölen kişinin çocuğu yok da kız kardeşi varsa geride bıraktıklarının yarısı kız kardeşindir. Ama (ölen) kız kardeşinin çocuğu yoksa kendisi (erkek

kardeşi) ona mirasçı olur. Eğer kız kardeşi iki ise geride bıraktıklarının üçte ikisi onlarındır. Ama (mirasçılar) erkekler ve kız kardeşler ise bu durumda erkek için dişinin iki payı vardır. Allah -şaşırpıp sapmayasınız diye- açıklar. Allah herşeyi bilendir." (4/176)

Bundan sonra iman edip hicret edenler ve sizinle birlikte cehd edenler işte onlar sizdendir. Akrabalar (mirasta) Allah'ın Kitabına göre birbirlerine (mirasta) önceliklidir. Doğrusu Allah herşeyi bilendir. (8/75)

Ey iman edenler sizden birinize ölüm gelip çatıdığı zaman vasiyet hazırlanışında aranızda içinizden adaletli iki kişiyi (şahid tutun.) Veya yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa sizden olmayan başka iki kişiyi (şahid tutun. İkisini) Şayet kuşulanacak olursanız namazdan sonra alıkoyarsınız onlar da (size): "Akraba dahi olsa onu (yeminimizi) hiçbir değere değiştirmeyeceğiz ve Allah'ın şahidliğini gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz." diye Allah adına yemin etsinler. (5/106)

Eğer o ikisi aleyhinde kesin olarak günahı hak ettiklerine ilişkin bilgi sahibi olunursa bu durumda haksızlığa uğrayanlardan iki kişi -ki bunlar buna daha hak sahibidirler- öbürlerinin yerine geç-erler ve: "Bizim şehadetimiz o ikisinin şehadetinden şüphesiz daha doğrudur. Biz haddi aşmadık yoksa gerçekten zulmedenlerden oluruz" diye Allah'a yemin ederler. (5/107)

Bu gerektiği gibi şahidliği yapmalarına veya yeminlerinden sonra yeminlerin reddedilmesinden korkmalarına daha yakındır. Allah'tan korkup-sakinin ve dinleyin. Allah fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez. (5/108)

MISAK

Sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve demiştik ki): "Size verdiğimiz sınırsız yapışın ve onda olanı (hükümleri sürekli) hatırlayın, ki sakınsınız." (2/63)

Hani İsrailoğullarından, "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, anneye-babaya, yakınlarla, yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın, insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin" diye misak almıştık. Sonra siz, pek azınız hariç, döndünüz ve (hâlâ) yüz çeviriyorsunuz. (2/83)

Hani sizden "Birbirinizin kanını dökmeyin, birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayın" diye misak almıştık. Sonra sizler bunu onayla-mıştınız, hâlâ (buna) şahitlik ediyorsunuz. (2/84)

Hani sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve): "Size verdiğimiz (Kitaba) sınırsız sarılın ve dinleyin" (demiştik). Demişlerdi ki: "Dinledik ve baş kaldırdık." İnkârları yüzünden buzağı (tutkusuz) kalplerine sindirilmişti. De ki: "İnanıyorsanız, inancınız size ne kötü şey emrediyor?" (2/93)

MİSAL VERMEK

Onların sana getirdikleri hiçbir örnek yoktur ki Biz (ona karşı) sana hakkı ve en güzel açıklama tarzını getirmiş olmayalım. (25/33)

Sana nasıl örnekler vererek saptıklarına bir bak artık onların bir yola güçleri yetmemektedir. (17/48)

Gökleri ve yeri bir örnek edinmeksiniz yaratandır. O'nun nasıl bir çocuğu olabilir? O'nun bir eşi (zevcesi) yoktur. O herşeyi yaratmıştır. O herşeyi bilendir. (6/101)

MUCİZE

Olanca yeminleriyle, eğer kendilerine bir ayet gelse, kesin ola-

KURAN FİHRİSTİ

rak ona inanacaklarına dair Allah'a yemin ettiler. De ki: "Ayetler, ancak Allah Katındadır; onlara (mucizeler) gelse de kuşkusuz i-nanmayacaklarının şuurunda değil misiniz? (6/109)

Semud (toplumuna da) kardeşleri Salih'i (gönderdik. Salih:) "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir: Allah'ın bu dışı devesi size bir belgedir; onu salıverin de Allah'ın arzında otlasın, ona bir kötülükle dokunmayın, sonra sizi acı bir azab yakalar" dedi. (7/73)

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (islahâ) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanıyorsanız." (7/85)

Onlar: "Bizi büyülemek için mucize (ayet) olarak her ne getirsen getir, yine de biz sana inanacak değiliz" dediler. (7/132) Bunun üzerine, ayrı ayrı mucizeler (ayetler) olarak üzerlerine tufan, çekirge, buğday güvesi, kurbağa ve kan musallat kıldık. Yine büyüklük tasladılar ve suçlu-günahkar bir kavim oldular. (7/133)

Bir de derler ki: "Rabbinden üzerine bir ayet (mucize) indirilse ya!.." De ki: "Gayb yalnızca Allah'ındır, siz bekleyedurun; ben de sizlerle birlikte bekleyenlerdenim." (10/20)

"Ey Hud" dediler. "Sen bize apaçık bir belge (mucize) ile gelmiş değilsin ve biz de senin sözünle ilahlarımızı terketmeyiz. Sana iman edecek de değiliz." (11/53)

İnkar edenler derler ki: "Ona Rabbinden bir ayet (mucize) indirilseydi ya." Sen, yalnızca bir uyarıcısın ve her topluluk için bir hidayet önderisin. (13/7)

İnkar edenler: "Ona Rabbinden bir ayet (mucize) indirilseydi ya!" derler. De ki: "Şüphesiz Allah, dilediğini şaşırtıp-saptırır, kendisine katksızca yöneleni de dosdoğru yola yöneltip-iletir." (13/27)

Andolsun, senden önce de elçiler gönderdik, onlara eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmaksızın (hiç) bir elçiye herhangi bir ayeti (mucizeyi) getirmek olacak iş değildi. Her ecel (tesbit edilmiş süre) için bir kitap (yazı, hüküm, son) vardır. (13/38)

Bizi ayet (mucize)ler göndermekten, öncekilerin onu yalanlamasından başka bir şey alkoymadı. Semud'a dışı deveyi görünür (bir mucize) olarak gönderdik, fakat onlar bununla (onu boğazlamakla) zulmetmiş oldular. Oysa Biz ayetleri ancak korkutmak için göndeririz. (17/59)

Andolsun, Biz Musa'ya apaçık dokuz ayet (mucize) vermiştik; işte İsrailoğullarına sor; onlara geldiği zaman Firavun ona: "Gerçekten ben seni büyülenmiş sanıyorum" demişti. (17/101) "Elini koltuğuna sok, bir hastalık olmadan, başka bir mucize (ayet) olarak bembeyaz bir durumda çıksın." (20/22)

Öyle ki sana büyük mucizelerimizden (birini) göstermiş olalım. (20/23)

Dediler ki: "Bize kendi Rabbinden bir ayet (mucize) getirmesi gerekmez miydi?" Onlara önceki kitaplarda açık belgeler gelmedi mi? (20/133)

"Hayır" dediler. (Bunlar) Karmakarışık düşlerdir; hayır, onu kendisi uydurmuştur; hayır o bir şairdir. Böyle değilse, öncekilere gönderildiği gibi bize de bir ayet (mucize) getirsin." (21/5) Dilersek, onların üzerine gökten bir ayet (mucize) indiririz de,

ona boyunları eğilmiş kalıverir. (26/4)

"Sen yalnızca bizim benzerimiz olan bir beşerden başkası değilisin; eğer doğru sözlü isen, bu durumda bir ayet (mucize) getir-görelim." (26/154)

"Ve elini koynuna sok, kusursuz olarak bembeyaz çıkıversin, (bu,) Firavun ve kavmine olan dokuz ayet (mucize) içinde(n bir-i)dir. Gerçekten onlar, fasık olan bir kavimdir." (27/12)

"Elini koynuna sok, kusursuz olarak bembeyaz çıksın. Ve (her türlü) dehşetten yana kanatlarını kendine doğru çek. İşte bunlar, senin Rabbinden Firavun ve önde gelen adamlarına iki kesin-kanıt (mucize)dir. Gerçekten onlar, fasık bir topluluktur." (28/32)

Dediler ki: "Ona Rabbinden ayetler (birtakım mucizeler) indirilmeli değil miydi?" De ki: "Ayetler yalnızca Allah'ın Katındadır. Ben ise, ancak apaçık bir uyarıcıyım." (29/50)

Bir ayet (mucize) gördüklerinde de, alay konusu edinip eğleniyorlar. (37/14)

Onlar bir ayet (mucize) görseler, sırt çevirirler ve: "(Bu,) Süre gelen bir büyüdür" derler. (54/2)

(Musa) Ona büyük mucizeyi gösterdi. (79/20)

MUHACİR

Öne geçen Muhacirler ve Ensar ile onlara güzellikle uyanlar; Allah onlardan hoşnut olmuştur, onlar da O'ndan hoşnut olmuşlardır ve (Allah) onlara, içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/100)

Andolsun Allah, Peygamberin, Muhacirlerin ve Ensarın üzerine tevbe ihسان etti. Ki onlar -içlerinde bir bölümünün kalbi nerdeyse kaymak üzereyken- ona güçlüğ saatinde tabi oldular. Sonra onların tevbelerini kabul etti. Çünkü O, onlara (karşı) çok şefkatlidir, çok esirgeyicidir. (9/117)

Peygamber, mü'minler için kendi nefislerinden daha evladır ve onun zevceleri de onların anneleridir. Rahim sahipleri (akrabalar) de, Allah'ın Kitabında birbirlerine öteki mü'minlerden ve muhacirlerden daha yakındır. Ancak dostlarınıza maruf üzere yapacaklarınız başka; bunlar Kitapta yazılmış bulunmaktadır. (33/6)

HZ. MUHAMMED (SAV)'İN PEYGAMBERLİĞİ

Şüphesiz Biz seni bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak hak (Kur'an) ile gönderdik. Sen cehennemin halkından sorumlu tutulmuyacaksın. (2/119)

İşte bunlar Allah'ın ayetleridir; onları sana bir hak olarak okuyorum. Sen de gönderilen elçilerdensin. (2/252)

Şüphesiz Allah'ın sana gösterdiği gibi insanlar arasında hükmetmen için Biz sana Kitabı hak olarak indirdik. (Sakın) Hainlerin savunucusu olma. (4/105)

Ey peygamber Rabbinden sana indirileni tebliğ et. Eğer (bu görevini) yapmayacak olursan O'nun elçiliğini tebliğ etmemiş olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Şüphesiz Allah kafir olan bir topluluğu hidayete erdirmez. (5/67)

De ki: "Ey insanlar ben Allah'ın sizin hepinize gönderdiği bir elçisi (peygamberiyim). Ki göklerin ve yerin mülkü yalnız O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur O dirlitir ve öldürür. Öyleyse Allah'a ve ümmi peygamber olan elçisine iman edin. O da Allah'a ve O'nun sözlerine inanmaktadır. Ona iman edin ki hidayete ermiş olursunuz. (7/158)

Ey elçileri müjde vericiler ve uyarıp-korkutucular olmaktan başka (bir nedenle) göndermiyoruz. Şu halde kim iman ederse ve

Harun Yahya (Adnan Oktar)

(davranışlarını) düzeltirse artık onlar için korku yoktur onlar mahzun da olmayacaklardır. (6/48)

De ki: "O gökleri ve yeri yaratırken ve O (hep) besleyen (hiç) beslenmezken ben Allah'tan başkasını mı veli edineceğim?" De ki: "Bana gerçekten Müslüman olanlarını ilki olmam emredildi ve: Sakın müşriklerden olma." (denildi.) (6/14)

Öyle ki Allah'tan başkasına ibadet etmeyin. Gerçekten ben sizi O'nun tarafından uyaran ve müjdeleyenim; (11/2) İnkâr edenler derler ki: "Ona Rabbinden bir ayet (mucize) indirilseydi ya." Sen yalnızca bir uyarıcısın ve her topluluk için bir hidayet önderisin. (13/7)

Her ümmet içinde kendi nefislerinden onların üzerine bir şahid getirdiğimiz gün seni de onlar üzerinde bir şahid olarak getireceğiz. Biz Kitabı sana herşeyin açıklayıcısı Müslümanlara bir hidayet bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik. (16/89)

Sizi en iyi Rabbiniz bilir; dilerse size merhamet eder dilerse sizi azablandırır. Biz seni onların üzerine bir vekil olarak göndermedik. (17/54)

De ki: "Şüphesiz ben ancak sizin benzeriniz olan bir beşerim; yalnızca bana sizin ilahınızın tek bir ilah olduğu vahyolunuyor. Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa artık salih bir amelde bulunsun ve Rabbine ibadette hiç kimseyi ortak tutmasın." (18/110) Biz seni aylemler için yalnızca bir rahmet olarak gönderdik. (21/107)

De ki: "Ey insanlar gerçekten ben sizin için yalnızca bir uyarıcıyım." (22/49)

Biz seni yalnızca bir müjde verici ve uyarıp-korkutucu olarak gönderdik. (25/56)

(De ki): "Ben ancak bu şehrin Rabbine ibadet etmekle emrolundum ki O burasını kutlu ve saygıdeğer kıldı. herşey O'nundur. Ve Müslümanlardan olmakla emrolundum." "Ve Kur'an'ı okumakla da (emrolundum). Artık kim hidayete gelirse kendi nefsi için hidayete gelmiştir; kim sapacak olursa de ki: "Ben yalnızca uyarıcılarıdanım." (27/91-92)

Muhammed sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir; ancak o Allah'ın Resülü ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah herşeyi bilendir. (33/40)

Ey Peygamber gerçekten Biz seni bir şahid bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. Ve kendi izniyle Allah'a çağırın ve nur saçan bir چراغ olarak (gönderdik). Mü'minlere müjde ver; gerçekten onlar için Allah'tan büyük bir fazl vardır. (33/45-47)

Biz seni ancak bütün insanlara bir müde verici ve uyarıcı olarak gönderdik. Ancak insanların çoğu bilmiyorlar. (34/28)

Şüphesiz Biz seni hak ile bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. hiçbir ümmet yoktur ki içinde bir uyarıcı gelip-geçmiş olmasın. (35/24)

Andolsun hikmetli Kur'an'a, Gerçekten sen gönderilen (elçi)lerdensin. Dosdoğru bir yol üzerinde(sin). (Kur'an) Güçlü ve üstün olan esirgeyen (Allah')ın indirmesidir. Babaları uyarılmamış böylece kendileri de gafil kalmış bir kavmi uyarman için (gönderildin). (36/2-6)

Biz ona (Peygambere) şiiir öğretmedik; (bu) ona yakışmaz da. O (kendisine indirilen Kitap) yalnızca bir öğüt ve apaçık bir Kur'an'dır. (36/69)

De ki: "Ben, yalnızca bir uyarıcıyım. Bir olan, kahreden Allah'tan başka bir ilah yoktur." "Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbidir, üstün ve güçlü olan, başlıyandır." De ki: "Bu (Kur'an), büyük bir haberdır." Sizler ise, ondan yüz çeviriyorsunuz. "Mele-i Ala (yüce topluluk) tartışıp dururken, be-

nim hiçbir bilgin yoktur." "Bana ancak, yalnızca apaçık bir uyarıcı olduğum vahyolunmaktadır." (38/65-70)

Allah'ın dışında birtakım veliler edenler ise; Allah onların üzerinde gözetleyicidir. Sen onların üzerinde bir vekil değilsin. (42/6)

De ki: "Ben elçilerden bir türedi değilim bana ve size ne yapılaçağın da bilemiyorum. Ben yalnızca bana vahyedilmekte olana uyuyorum ve ben apaçık bir uyarıcıdan başkası değilim." (46/9) Şüphesiz Biz seni bir şahid bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. (48/8)

Ki Allah'a ve Resülü'ne iman etmeniz O'nu savunup-desteklemeniz O'nu en içten bir saygıyla-yüceltmeniz ve sabah akşam O'nu (Allah'ı) tesbih etmeniz için. (48/9)

MUHKEM VE MÜTEŞABİH AYETLER

Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan Kitabın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihdir. Kalplerinde bir kayma olanlar fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan müteşabih olanına uyarlar. Oysa onun tevlini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise: "Biz ona inandık tümü Rabbinizin Katındandır" derler. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (3/7)

MUHSİN

Muhsin olanlara bir hidayet ve bir rahmettir. (31/3)

HZ. MUSA (A.S.)

Hani Musa ile kırk gece için sözleşmiştik. Ama sonra siz onun arkasından buzağıyı (tanrı) edinmiş ve (böylece) zalimler olmuşunuz. (2/51)

Bundan sonra (artık) şükredesiniz diye sizi bağışladık. (2/52) Ve hidayete eresiniz diye Musa'ya Kitab'ı ve Furkan'ı verdik. (2/53)

Hani Musa kavmine: "Ey kavmim gerçekten siz buzağıyı (tanrı) edinmekle kendinize zulmettiniz. Hemen kusura suzca yaratan (gerçek ilah)ınızı tevbe edip nefislerinizi öldürün: bu yaratıcınız Katında sizin için daha hayırlıdır" demişti. Bunun üzerine (Allah) tevbelerinizi kabul etti. Şüphesiz O tevbeleri kabul edendir esirgeyendir. (2/54)

Ve demiştiniz ki: "Ey Musa biz Allah'ı apaçık görüncüye kadar sana inanmayız." Bunun üzerine yıldırım sızdı (kendinizden) almıştı. Ve siz bakıp duruyordunuz. (2/55)

Sonra şükredesiniz diye sizi ölümünüzden sonra dirilttik. (2/56) Bulutları üzerinize gölge kıldı ve size kudret helvası ve bildircin indirdik. Size rızık olarak verdiklerimizin temizinden yayın (dedik). Onlar Bize zulmetmediler ancak kendi nefislerine zulmettiler. (2/57)

Ve hatırlayın demiştik ki: "Şu şehre girin ve orada istediğiniz yerde bol bol yayın yalnızca secde ederek kapısından girerken 'dileğimiz başışlanmadır' deyin; (biz de) hatalarınızı başışlayalım; iyilik yapanların (ecirlerini) arttıracacağız." (2/58)

Ama zulmedenler kendilerine söylenen sözü bir başkasıyla değiştirdiler. Biz de o zalimlerin yaptıkları bozgunculuğa karşılık üzerlerine gökten iğrenç bir azab indirdik. (2/59)

(Yine) Hatırlayın; Musa kavmi için su aramıştı o zaman Biz ona: "Asanı taşa vur" demiştik de ondan oniki pınar fıskırmıştı böylece herkes içecek yeri bilmişti. Allah'ın verdiği rızıktan yayın ve yeryüzünde bozgunculuk (fesad) yaparak karışıklık çıkarmayın. (2/60)

KURAN FİHRİSTİ

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız Rabbine yalvar da bize yerin bitirdiklerinden bakla acur sarmısak mercimek ve soğan çıkarsın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı şu değersiz şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu kuşkusuz Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi. (Yine) bu isyan etmelerinden ve sınırı çiğnemelerindendi. (2/61)

Sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve demiştik ki): "Siz verdiğimiz sınıksız yapışın ve onda olanı (hükümleri sürekliliği) hatırlayın ki sakınasınız." (2/63)

Siz ise bundan sonra da yüz çevirdiniz. Eğer Allah'ın üzerinizdeki fazlı (lütuf ve ihsanı) ve rahmeti olmasaydı siz gerçekten hüsrana uğrayanlardan olurduz. (2/64)

Hani Musa kavmine: "Allah muhakkak sizin bir sığıcı kesmenizi emrediyor" demişti. "Bizi alaya mı alıyorsunuz?" dediler. (Musa) "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" dedi. (2/67)

"Rabbine adımıza yalvar da bize niteliklerini açıklasın" dediler. (Musa Rabbine yalvardıktan sonra) "Şüphesiz Allah diyor ki: O ne pek geçkin ne de pek genç ikisi arası dinçlikte bir sığıcı olmalıdır. Artık emrolduğunuz şeyi yerine getirin" dedi. (2/68) (Bu sefer) dediler ki: "Rabbine adımıza yalvar da bize rengini bildirsün." O: "(Rabbim) diyor ki: O bakanların içini ferahlatan sarı bir inektir" dedi. (2/69)

(Onlar yine): "Rabbine adımıza yalvar da bize onun niteliklerini açıklasın. Çünkü bize göre sığırcılar birbirine benzer. İnşaAllah (Allah dilerse) biz doğruyu buluruz" dediler. (2/70)

(Bunun üzerine Musa "Rabbim) diyor ki: O yeri sürmek ve ekin sulamak için boyunduruğa alınmayan salma ve alacası olmayan bir inektir" dedi. (O zaman): "Şimdi gerçeği getiridin" dediler. Böylece ineyi kestiler; ama neredeyse (bunu) yapmayacaklardı. (2/71)

Andolsun Biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhul-Kudüs'le teyid ettik. Demek size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse büyüklük taslayarak bir kısmının onu yalanlayacak bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? (2/87)

Dediler ki: "Bizim kalplerimiz örtüldüdü." Hayır; Allah inkârlarından dolayı onları lanetlemiştir. Bundan dolayı pek azı iman eder. (2/88)

Andolsun Musa size apaçık belgelerle geldi. Sonra siz onun arkasından buzağıyı (tanrı) edindiniz. İşte siz (böyle) zalimlersiniz. (2/92)

Hani sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve): "Siz verdiğimiz (Kitaba) sınıksız sarılın ve dinleyin" (demiştik). Demişlerdi ki: "Dinledik ve baş kaldırdık." İnkârları yüzünden buzağı (tutkusu) kalplerine sindirilmişti. De ki: "İnanıyorsanız inancınız size ne kötü şey emrediyor?" (2/93)

Yoksa daha önce Musa'nın sorguya çekildiği gibi siz de Resulünüzü sorguya mı çekmek istiyorsunuz? Kim imanı inkâr ile değişirse artık o dümdüz yoldan sapmış olur. (2/108)

Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilene İbrahim İsmail İshak Yakub ve torunlarına indirilene Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırdetmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız." (2/136)

Musa'dan sonra İsrailoğullarının önde gelenlerini görmedin mi?

Hani peygamberlerinden birine: "Bize bir melik gönder de Allah yolunda savaşalım" demişlerdi O: "Ya üzerinize savaş yazıldığı halde savaşmayacak olursanız?" demişti. "Bize ne oluyor ki Allah yolunda savaşmayalım? Ki biz yurdumuzdan çıkarıldık ve çocuklarımızdan (uzaklaştırıldık.)" demişlerdi. Ama onlara savaş yazıldığı (öngörüldüğü) zaman az bir kısmı hariç yüz çevirdiler. Allah zalimleri bilir. (2/246)

Kitap Ehli senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişlerdi. Demişlerdi ki: "Bize Allah'ı açıkça göster." Böylece zulümlerinden dolayı onlara yıldırım çarpmıştı. Ardından kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra buzağıyı (ilah) edinmişlerdi. Yine bundan dolayı onları affettik ve Musa'ya apaçık olan ispatlayıcı bir delil verdik. (4/153)

Ve gerçekten sana daha önceden hikayelerini anlattığımız elçilere anlatmadığımız elçilere (vahyettik). Allah Musa ile de konuştu. (4/164)

Hani Musa kavmine (şöyle) demişti: "Ey kavmim Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın; içinizden peygamberler çıkardı sizden yöneticiler kıldı ve alemlerden hiç kimseye vermediğini size verdi." (5/20)

"Ey kavmim Allah'ın sizin için yazdığı (girmenizi emrettiği) kut-sal yere girin ve gerisin geri arkınıza dönmeyin; yoksa kayba uğrayanlar olarak çevrilirsiniz." (5/21)

Dediler ki: "Ey Musa orda zorba bir kavim vardır onlar çıkmadıkları sürece biz oraya kesinlikle girmeyiz. Şayet ordan çıkarılsanız biz de muhakkak gireriz. (5/22)

Korkanlar arasında olup da Allah'ın kendilerine nimet verdiği iki kişi: "Onların üzerine kapıdan girin. Girerseniz şüphesiz sizler galibsiniz. Eğer mü'minlerdenseniz yalnızca Allah'a tevekkül edin." dedi. (5/23)

Dediler ki: "Ey Musa biz onlar durduğu sürece hiçbir zaman oraya girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin git ikiniz savaşın. Biz burada duracağız." (5/24)

(Musa:) "Rabbim gerçekten kendimden ve kardeşimden başkasına malik olamıyorum. Öyleyse bizimle fasıklar topluluğunun arasını Sen ayır." dedi. (5/25)

(Allah) Deddi: "Artık orası kendilerine kırk yıl haram kılınmıştır. Onlar yeryüzünde 'şaşkınca dönüp duracaklar.' Sen de o fasıklar topluluğuna üzülme." (5/26)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik hepsini hidayete erdirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u Süleyman'ı Eyyub'u Yusuf'u Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. (6/ 84)

Onlar: "Allah, beşere hiçbir şey indirmemiştir" demekle Allah'ı kadrinin hakkını vererek takdir edemediler. De ki: "Musa'nın insanlara bir nur ve hidayet olarak getirdiği ve sizin de (parça parça) kâğıtlar üzerinde yazılı kılıp (bir kısmını) açıkladığınız ve çoğunu gözardı ettiğiniz kitabı kim indirdi? Sizin ve atalarınızın bilmediği şeyler size öğretilmiştir." De ki: "Allah." Sonra Onları bırak içine 'daldıkları saçma uğraşlarında' oyalanıp-dursunlar. (6/91)

Sonra Biz Musa'ya iyilik yapanların üzerinde (nimetimizi) tamamlamak herşeyi ayrı ayrı açıklamak ve bir hidayet ve rahmet olarak Kitabı verdik. Umulur ki, Rablerine kavuşacaklarına inanırlar. (6/154)

Sonra bunların (peygamberlerin) ardından Musa'yı ayetlerimizle Firavun'a ve önde gelen çevresine gönderdik; onlar ona (ayetlerimize) haksızlık ettiler. İşte bozgunculuk çıkarılanları

Harun Yahya (Adnan Oktar)

nasıl bir sona uğradıklarına bir bak. (7/103)

Musa dedi ki: "Ey Firavun gerçekten ben alemlerin Rabbinden (gönderilme) bir elçiyim." (7/104)

"Benim üzerimdeki yükümlülük Allah'a karşı ancak gerçeği söylemektir. Rabbinizden size apaçık bir belge ile geldim. Artık İsrailoğullarını benimle gönder." (7/105)

(Firavun) Dedi ki: "Eğer gerçekten bir ayet getirmişsen ve doğru sözlerden isen bu durumda onu getir (bakalım)." (7/106)

Böylelikle (Musa) asasını fırlatınca anında apaçık bir ejderha oluverdi. (7/107)

Firavun kavminin önde gelenleri dediler ki: "Bu gerçekten bilgin bir büyücüdür."; (7/109)

"Bütün bilgin büyücülerini sana getirsinler." (7/112)

Dediler ki: "Onu ve kardeşini şimdilik bekletiver (vereceğin cezayı ertele) şehirlere de toplayıcılar yolla"; (7/111)

"Bütün bilgin büyücülerini sana getirsinler." (7/112)

Sihirbazlar Firavun'a gelip dediler ki: "Eğer biz galip olursak herhalde bize bir karşılık (armağan) var değil mi?" (7/113)

"Evet" dedi. "(O zaman) Siz en yakın(larım) kılınanlardan olacaksınız." (7/114)

Dediler ki: "Ey Musa (ilkini) sen mi atmak istersin yoksa biz mi atalım?" (7/115)

(Musa): "Siz atın" dedi. (Asalarını) ativerince insanların gözlerini büyüleyiverdiler onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (7/116)

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlativer" diye vahyettik. (O da fırlativerince) bir de baktılar ki o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. (7/117)

Böylece hak yerini buldu onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. (7/118)

Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (7/119)

Ve sihirbazlar secdeye kapandılar. (7/120)

"Alemlerin Rabbine iman ettik" dediler. (7/121)

"Musa'nın ve Harun'un Rabbine..." (7/122)

Firavun: "Ben size izin vermeden önce O'na iman ettiniz öyle mi? Mutlaka bu halkı burdan sürüp-çıkarmak amacıyla şehirde planladığınız bir tuzaktır. Öyleyse siz (buna karşılık ne yapacağımı) bileceksiniz." (7/123)

"Muhakkak ellerinizi ve ayaklarınızı çaprazlama keseceğim ve hepimizi idam edeceğim." (7/124)

(Onlar da): "Biz de şüphesiz Rabbimize döneceğiz" dediler. (7/125)

Oysa sen yalnızca bize geldiğinde Rabbimizden ayetlerine inanamızdan başka bir nedenle bizden intikam almıyorsun. "Rabbimiz üstümüze sabır yağdır ve bizi Müslüman olarak öldür." (7/126)

Firavun kavminin önde gelenleri dediler ki: "Musa ve kavmini bu toprakta (Mısır'da) bozgunculuk çıkarmaları seni ve ilahlarını terketmeleri için mi (serbest) bırakacaksın?" (Firavun) Dedi ki: "Erkek çocuklarını öldüreceğiz ve kadınlarını sağ bırakacağız. Hiç şüphesiz biz onlara karşı kahir bir üstünlüğe sahibiz." (7/127)

Musa kavmine: "Allah'tan yardım dileyin ve sabredin. Gerçek şu ki arz Allah'ındır; ona kullarından dilediğini mirasçı kılar. En güzel sonuç muttakiler içindir." dedi. (7/128)

Dediler ki: "Sen bize gelmeden önce de geldikten sonra da ezizete uğratıldık." (Musa): "Umulur ki Rabbiniz düşmanınızı helak

edecek ve sizleri yeryüzünde halifeler (egemenler) kılacak böylece nasıl davranacağınızı gözleyecek" dedi. (7/129)

Andolsun Biz de Firavun aile (çevre)sini belki öğüt alıp düşünlür diye yıllar yılı kuraklığa ve ürün kıtlığına uğrattık. (7/130)

Onlara bir iyilik geldiği zaman "Bu bizim için" dediler; onlara bir kötülük isabet ettiğinde (bunu da) Musa ve beraberindekilerin bir uğursuzluğu olarak yorumlardı. Haberinizi olsun Allah Katında asıl uğursuz olanlar kendileridir; ama onların çoğu bilmezler. (7/131)

Onlar: "Bizi büyülemek için mucize (ayet) olarak her ne getirirsen getir yine de biz sana inanacak değiliz" dediler. (7/132)

Bunun üzerine Biz de ayrı ayrı mucizeler (ayetler) olarak üzerlerine tufan çekirge buğday güvesi kurbağa ve kan musallat kıldık. Yine büyüklük tasladılar ve suçlu-günahkar bir kavim oldular. (7/133)

Başlarına iğrenç bir azab çökünce dediler ki: "Ey Musa, Rabbine -sana verdiği ahid adına- bizim için dua et. Eğer bu iğrenç azabı üzerimizden çekip-giderirsen andolsun sana iman edeceğiz ve İsrailoğullarını seninle göndereceğiz." (7/134)

Ne zaman ki onların erişebilecekları bir süreye kadar o iğrenç azabı çekip-giderdik onlar yine andlarını bozdular. (7/135)

Biz de onlardan intikam aldık ve ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan habersizmişler (gibi) olmaları nedeniyle onları suda boğduk. (7/136)

Kendisine bereketler kıldığımız yerin doğusuna da batısına da o hor kılınıp-zayıf bırakılanları (müstaz'afıları) mirasçılar kıldık. Rabbinin İsrailoğullarına olan o güzel sözü (vaadi) sabretmelerini dolayısıyla tamamlandı (yerine geldi). Firavun ve kavminin yapmakta oldukları ve yükselttiklerini (köşkerlerini saraylarını) da yerle bir ettik. (7/137)

İsrailoğullarını denizden geçirdik. Putları önünde bel büküp eğilmekte olan bir topluluğa rastladılar. Musa'ya dediler ki: "Ey Musa, onların ilahları (var; onların ki) gibi sen de bize bir ilah yap." O: "siz gerçekten cahillik etmekte olan bir kavimsiniz" dedi. (7/138)

Onların içinde buldukları şey (din) mahvolucudur ve yapmakta oldukları şeyler (ibadetler) de geçersizdir. (7/139)

O sizi alemlere üstün kılmışken ben size Allah'tan başka bir ilah mı arayacağım? (7/140)

Hani size dayanılmaz işkenceler yapan kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı öldüren Firavun ailesinden sizi kurtarmıştık. Bunda Rabbinizden sizin için büyük bir imtihan vardı. (7/141)

Musa ile otuz gece için sözleştik ve ona bir on daha ekledik. Böylece Rabbinin bellediği süre kırk geceye tamamlandı. Musa kardeşi Harun'a "Kavmimde benim yerime geç işlah et ve bozguncuların yolunu tutma" dedi. (7/142)

Musa tayin edilen sürede gelince ve Rabbi O'nunla konuşunca: "Rabbim bana göster Seni göreyim" dedi. (Allah): "Beni asla görmezsin ama şu dağa bak; eğer o yerinde karar kılabirirsen sen de beni göreceksin." Rabbi dağa tecelli edince onu param parça etti. Musa bayılarak yere düştü. Kendine geldiğinde: "Sen ne yücesin (Rabbim). Sana tevbe ettim ve ben iman edenlerin ilkiyim" dedi. (7/143)

(Allah): "Ey Musa" dedi. "Sana verdiğim risaletimle ve seninle konuşmamla seni insanlar üzerinde seçkin kıldım. Sana verdiklerimi al ve şükredenlerden ol." (7/144)

Biz, ona Levhalar'da herşeyden bir öğüt ve herşeyin yeterli bir açıklamasını yazdık. (Ve): "Şimdi bunlara sıkıca sarıl ve kavmi-

KURAN FİHRİSTİ

ne de emret ki en güzeliyle sarılınsınlar. Size fasıkların yurdunu pek yakında göstereceğim" (dedik). (7/145)

(Tura gİtmesinin) Ardından Musa'nın kavmi sūs eşyalardanin bōğürmesi olan bir buzağı heykelini (tapılacak ilah) edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onları bir yola da yöneltilmediğini (hidayete erdirmedeğini) görmediler mi? Onu (tanrı) edindiler de zulmedenler oldular. (7/148)

Ne zaman ki (yaptıklarından dolayı pişmanlık duyup başları) elleri arasına düşürüldü ve kendilerinin gerçekten şaşırıp-saptıklarını görünce: "Eğer Rabbimiz bize merhamet etmez ve bizi bağışlamazsa kesin olarak hüsrana uğrayanlardan olacağız" dediler. (7/149)

Musa, kavmine oldukça kızgın üzgün olarak döndüğünde onlara: "Beni arkamdan ne kötü temsil ettiniz? Rabbinizin emrini çabuklaştırdınız öyle mi?" dedi. Levhaları bıraktı ve kardeşini başından tutup kendisine doğru çekiyordu (ki Harun ona: "Annem oğlu bu topluluk beni zayıflattı (hırpalayıp güçsüzleştirdi) ve neredeyse beni öldürmeye giriştiler. Bari sen düşmanları sevinecek bir şey yapma ve beni bu zalimler topluluğuyla birlikte kılma (sayma)" dedi. (7/150)

(Musa yalvarıp) Dedi ki: "Rabbim beni ve kardeşimi bağışla bizi rahmetine kat. Sen merhamet edenlerin en merhametli olanısın." (7/151)

Şüphesiz buzağıyı (tanrı) edinenlere Rablerinden bir gazab ve dünya hayatında bir zillet yetişecektir. İşte Biz 'yalan düzüp-uyduranları' böyle cezalandırırız. (7/152)

Kötülük işleyip bunun ardından tevbe edenler ve iman edenler; hiç şüphesiz Rabbin bundan (tevbeden) sonra elbette bağışlayandır esirgeyendir. (7/153)

Musa kabaran öfkesi (gazabı) yatışınca Levhaları aldı. (Onlardan bir) Nüshasında "Rablerinden korkanlar için bir hidayet ve bir rahmet vardır" (yazılıydı.) (7/154)

Musa belirlediğimiz buluşma zamanı için kavminden yetmiş adam seçip-ayırdı. Bunları da 'dayanılmaz bir sarsıntı' tutuverince dedi ki: "Rabbim eğer dileseydin onları ve beni daha önceden helak ederdin. (Şimdi) İçimizdeki beyinsizlerin yaptıklarından dolayı bizi helak edecek misin? O da Senin denemenin başkası değildir. Onunla sen dilediğini yaptırır dilediğini hidayete erdirirsin. Bizim velimiz Sensin. Öyleyse bizi bağışla bizi esirge; Sen bağışlayanların en hayırlısıdır." (7/155)

Bize bu dünyada da ahirette de iyilik yaz şüphesiz ki biz Sana yöneldik. Dedi ki: "Azabımı dilediğime isabet ettiririm rahmetim ise herşeyi kuşatmıştır; onu korkup-sakınanlara zekatı verenlere ve Bizim ayetlerimize iman edenlere yazacağız." (7/156)

Onlar ki yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiyi (Resul) uyarlar; o onlara marufu (iyiliği) emrediyor münkeri (kötülüğü) yasaklıyor temiz şeyleri helal murdar şeyleri haram kılyor ve onların ağır yüklerini üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inananlar destek olup savunular yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (7/157)

De ki: "Ey insanlar ben Allah'ın sizin hepinize gönderdiği bir elçisi (peygamberi)yim. Ki göklerin ve yerin mülkü yalnız O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur O diriltir ve öldürür. Öyleyse Allah'a ve ümmi peygamber olan elçisine iman edin. O da Allah'a ve O'nun sözlerine inanmaktadır. Ona iman edin ki hidayete ermiş olursunuz." (7/158)

Musa'nın kavminden hakla ileten ve onunla adalet yapan bir topluluk vardır. (7/159)

Biz onları (İsrailoğullarını) ayrı ayrı oymaklar olarak on iki topluluk (ümme) olarak ayırdık. Kavmi kendisinden su istediğinde Musa'ya: "Asan'la taş vur" diye vahyettik. Ondan on iki pınar sızıp-fışkırdı; böylece her bir insan- topluluğu su içeceği yeri öğrenmiş oldu. Üzerlerine bulutla gölge çektik ve onlara kudret helvası ile bildircin indirdik. (Sonra da şöyle dedik:)"Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyein." Onlar Bize zulmetmedi ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı. (7/160)

Onlara: "Bu şehirde oturun ondan istediğiniz yerden yayın 'dileğimiz bağışlanmadır' deyin ve kapısından secde ederek girin (biz de) hatalarımızı bağışlayalım. İyilik yapanların (armağanlarını) arttıracacağız" denildiğinde (7/161)

Onlardan zulmedenler sözü kendilerine söylenenden başka bir şeyle değiştirdiler. Biz de bunun üzerine zulmetmeleri dolayısıyla gökten 'İğrenç bir azab' indirdik. (7/162)

Sonra bunların ardından Firavun'a ve onun önde gelen çevresine Musa'yı ve Harun'u ayetlerimizle gönderdik. Fakat onlar büyüklendiler. Onlar suçlu-günahkar bir kavimdi. (10/75)

Onlara Katımızdan hak geldiği zaman dediler ki: "Bu kuşkusuz apaçık bir büyüdü." (10/76)

Musa: "Size hak geldiğinde (böyle) mi söylersiniz? Bu bir büyü müdür? Oysa büyücüler kurtuluşa ermezler" dedi. (10/77)

Onlar: "Siz ikini bizi atalarımızı üzerinde bulduğumuz (yol)dan çevirmek ve yeryüzünde büyüklük sizin olsun diye mi bize geldiniz? Biz sizin ikinize inanacak değiliz" dediler. (10/78)

Firavun: "Bana bütün bilgin büyücülerini getirin" dedi. (10/79) Büyücüler geldiğinde Musa: "Atacağınız şeyleri atın" dedi. (Yunus, 80)

Onlar atınca Musa dedi ki: "Sizlerin (ortaya) getirdiğiniz büyüdür. Doğrusu Allah onu geçersiz kılacaktır. Şüphesiz Allah bozgunculuk çıkarınlarını işini düzeltmez." (10/81)

Allah suçlu-günahkarlar istemese de hakkı (hak olarak) Kendi kelimeleriyle gerçekleştirecekti. (10/82)

Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerinden) başka -Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü Firavun gerçekten yeryüzünde büyüklenen bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşırılandandı. (10/83)

Musa dedi ki: "Ey kavmim eğer siz Allah'a iman edip Müslüman olmuşsanız artık yalnızca O'na tevekkül edin." (10/84)

Dediler ki: "Biz Allah'a tevekkül ettik; Rabbimiz bizi zulmeden bir kavim için bir fitne (konusu) kılma." (10/85)

"Ve bizi kâfirler topluluğundan rahmetinle kurtar." (10/86)

Musa ve kardeşine (şöyle) vahyettik: "Mısır'da kavminiz için evler hazırlayın elverinizi namaz kılınan (ve kibleye döndük) yerler yapın ve namazı dosdoğru kılın. Mü'minleri de müjdele." (10/87)

Musa dedi ki: "Rabbimiz şüphesiz Sen Firavun'a ve önde gelen çevresine dünya hayatında bir çekicilik (güç ihtişam) ve mallar verdin. Rabbimiz Senin yolundan sapıtırmaları için (mi?) Rabbimiz mallarının yerin dibine geçir ve onların kalblerinin üzerini şiddetle bağla; onlar acı azabı görecekleri zamana kadar iman etmeyecekler." (10/88)

(Allah) Dedi ki: "İkinizin duası kabul olundu. Öyleyse dosdoğru yolda devam edin ve bilgisizlerin yoluna uymayın." (10/89)

Biz İsrailoğullarını denizden geçirdik; Firavun ve askerleri azgınlıkla ve düşmanlıkla peşlerine düştü. Sular onu boğacak düzeye erişince (Firavun): "İsrailoğullarının kendisine inandığı (ilahtan) başka ilah olmadığına inandım ve ben de Müslüman-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

lardanım" dedi. (10/90)

Şimdi öyle mi? Oysa sen önceleri isyan etmişin ve bozgunculuk çıkarınlardandın. (10/91)

Bugün ise senden sonrakilere bir ayet (tarihi bir belge ibret) olman için seni yalnızca bedenine kurtaracağız (herkese cesedini göstereceğiz). Gerçekten insanlardan çoğu Bizim ayetlerimizden habersizdirler. (10/92)

Andolsun Biz İsrailoğullarını hoşlarına gidecek güzel bir yerde yerleştirdik ve temiz şeylerden kendilerine rızık verdik. Kendilerine ilim gelinceye kadar anlaşmazlığa düşmediler. Şüphesiz Rabbin aralarında anlaşmazlığa düştükleri şey konusunda kıyamet günü hüküm verecektir. (10/93)

Andolsun Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık olan bir delille gönderdik. (11/96)

Andolsun Musa'ya kitabı verdik onda anlaşmazlığa düşüldü. Eğer Rabbinden bir söz geçmiş (verilmiş) olmasaydı mutlaka aralarında hüküm verilmiş olacaktı. Gerçekten onlar bundan (Kur'an'dan) yana kuşku verici bir tereddüt içindedirler. (11/110) Andolsun Musa'yı: "Kavmini karanlıklardan nura çıkar ve onlara Allah'ın günlerini hatırlat" diye ayetlerimizle göndermiştik. Şüphesiz bunda çokça sabreden ve şükreden herkes için gerçekten ayetler vardır. (14/5)

Hani Musa kavmine şöyle demişti: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani O sizi Firavun ailesinden kurtarmıştı onlar sizi en dayanılmaz işkencelere uğrattıyör kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir sınav vardır." (14/6)

Rabbiniz şöyle buyurmuştu: "Andolsun eğer şükrederseniz gerçekten size artırırım ve andolsun eğer nankörlük ederseniz şüphesiz benim azabım pek şiddetlidir." (14/7)

Musa demişti ki: "Eğer siz ve yeryüzündekilerin tümü inkâr edecek olsanız bile şüphesiz Allah hiçbir şeye muhtaç değildir övülmüştür." (14/8)

Musa'ya kitap verdik ve "Benden başka vekil edinmeyin" diye onu İsrailoğullarına kılavuz kıldık. (17/2)

Andolsun Biz Musa'ya apaçık dokuz ayet (mucize) vermiştik; işte İsrailoğullarına sor; onlara geldiği zaman Firavun ona: "Gerçekten ben seni büyülenmiş sanıyorum" demişti. (17/101)

O da: "Andolsun bunları görülecek belgeler olarak göklerin ve yerin Rabbinde başkasının indirmediğini sen de bilmişsin; gerçekten ben de seni yıkılmış-harab olmuş sanıyorum" demişti. (17/102)

Böylelikle onları o yerden sürüp-sarsıntıya uğratmayı istedi Biz de onu ve beraberindekileri hep birlikte boğuverdik. (17/103) Ve onun ardından İsrailoğullarına söyledik: "O toprak (yurt)ta oturun ahiret va'di geldiğinde hepimizi derleyip-toplayacağız." (17/104)

Hani Musa genç yardımcısına demişti: "İki denizin birleştiği yere ulaşınca kadar gideceğim ya da uzun zamanlar geçireceğim." (18/60)

Böylece ikisi iki (deniz)in birleştiği yere ulaşınca balıklarını unuttuverdiler; (balık) denizde bir akıntıya doğru (veya bir menfez bulup) kendi yolunu tuttu. (18/61)

(Varmaları gereken yere gelip) Geçtiklerinde (Musa) genç-yardımcısına dedi ki: "Yemeğimizi getir bize andolsun bu yaptığımız-yolculuktan gerçekten yorulduk." (18/62)

(Genç-yardımcısı) Dedi ki: "Gördün mü kayaya sığındığımızda ben balığı unuttum. Onu hatırlamamı Şeytan'dan başkası bana unutturmadı; o da şaşılacak tarzda denizde kendi yolunu tuttu."

(18/63)

(Musa) Dedi ki: "Bizim de aradığımız buydu." Böylelikle ikisi izleri üzerinde geriye doğru gittiler. (18/64)

Derken Katımızdan kendisine bir rahmet verdiğimiz ve tarafımızdan kendisine bir ilim öğrettığımız kullarımızdan bir kulu buldular. (18/65)

Musa ona dedi ki: "Doğru yol (rüşd) olarak sana öğretilenden bana öğretmen için sana tabi olabilir miyim?" (18/66)

Dedi ki: "Gerçekten sen benimle birlikte olma sabrını göstermeye güç yetiremezsin." (18/67)

(Böyleyken) "Özünü kavramaya kuşatıcı olamadığın şeye nasıl sabredebilirsin?" (18/68)

Musa: "İnşaAllah beni sabreden (biri olarak) bulacaksın. hiçbir işte sana karşı gelmeyeceğim" dedi. (18/69)

Dedi ki: "Eğer bana uyacak olursan hiçbir şey hakkında bana soru sorma ben sana öğüt-le anlatıp söz edinceye kadar." (18/70)

Böylece ikisi yola koyuldu. Nitekim bir gemiye binince o bunu (gemiye) deliverdi. (Musa) Dedi ki: "İçindekilerini batırmak için mi onu deldin? Andolsun sen şaşırıcı bir iş yaptın." (18/71)

Dedi ki: "Gerçekten benimle birlikte olma sabrını göstermeye kesinlikle güç yetiremeyeceğini ben sana söylemedim mi?" (18/72)

(Musa:) "Beni unuttuğumdan dolayı sorgulama ve bu işimden dolayı bana zorluk çıkarma" dedi. (18/73)

Böylece ikisi (yine) yola koyuldular. Nitekim bir çocukla karşılaştılar o hemen tutup onu öldürdü. (Musa) Dedi ki: "Bir cana karşılık olmaksızın tertemiz bir canı mı öldürdün? Andolsun sen kötü bir iş yaptın." (18/74)

Dedi ki: "Gerçekte benimle birlikte olma sabrını göstermeye kesinlikle güç yetiremeyeceğini ben sana söylemedim mi?" (18/75)

(Musa:) "Bundan sonra sana bir şey soracak olursam artık benimle arkadaşlık etme. Benden yana bir özre ulaşmış olursun" dedi. (18/76)

(Yine) Böylece ikisi yola koyuldu. Nihayet bir kasabaya gelip yemek istediler fakat (kasaba halkı) onları konuklamaktan kaçındı. Onda (kasabada) yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar buldular hemen onu inşa etti. (Musa) Dedi ki: "Eğer isteseydin gerçekten buna karşılık bir ücret alabilirdin." (18/77)

Dedi ki: "İşte bu benimle senin aranda ayrılma (zamanı)mız. Sana üzerinde sabır göstermeye güç yetiremeyeceğin bir yorum haber vereceğim. (18/78)

"Gemi denizde çalışan yoksullarını onu kusurlu yapmak istedi (çünkü) ilerilerinde her gemiyi zorbalıkla ele geçiren bir kral vardı." (18/79)

"Çocuğa gelince onun anne ve babası mü'min kimselerdi. Bundan dolayı onun kendilerine azgınlık ve inkâr zorunu kullanmasından endişe edip-korktuk." (18/80)

"Böylece onlara Rablerinin ondan temiz olmak bakımından daha hayırlısı merhamet bakımından da daha yakın olanını vermesini diledik." (18/81)

"Duvar ise şehirden iki oksüz çocuğundaltında onlara ait bir define vardı; babaları salih biriydi. Rabbin diledi ki onlar erginlik çağına erişsinler ve kendi definelerini çıkarınsınlar; (bu) Rabbinden bir rahmettir. Bunları ben kendi işim (özel görüşüm) olarak yapmadım. İşte senin sabır göstermeye güç yetiremediğin şeylerin yorumu." (18/82)

Kitap'ta Musa'yı da zikret. Çünkü o ihlasa erdirilmiş ve gönder-

KURAN FİHRİSTİ

rilmiş (Resul) bir peygamberdi. (19/51)
Sana Musa'nın haberi geldi mi? (20/9)
Hani bir ateş görmüştü de ailesine şöyle demişti: "Durun bir ateş gördüm; umulur ki size ondan bir kor getiririm veya ateşin yanında bir yol-gösterici bulurum." (20/10)
Nitekim ona gidince kendisine seslenildi: "Ey Musa." (20/11)
"Gerçekten Ben Ben senin Rabbinim. Ayakkabılarını çıkar; çünkü sen kutsal vadi olan Tuva'dasın." (20/12)
"Ben seni seçmiş bulunuyorum; bundan böyle vahyolunanı dinle." (20/13)
"Gerçekten Ben, Ben Allah'ım Benden başka ilah yoktur; şu halde Bana ibadet et ve beni zikretmek için dosdoğru namaz kıl." (20/14)
"Şüphesiz kıyamet-saati yaklaşıyor gelmektedir. Herkesin harcadığı çabasının karşılığını alması için onun (koşup haberini) neredeyse gizleyeceğim." (20/15)
"Öyleyse ona inanmayıp kendi havasına uyan sakın seni ondan alıkoymasın; sonra yıkıma uğrarsın." (Taha, 16)
"Sağ elindeki nedir ey Musa?" (20/17)
Dedi ki: "O benim asamdır; ona dayanmakta onunla davranlarım için ağaçlardan yaprak düşürmekteyim onda benim için daha başka yararlar da var." (20/18)
Dedi ki: "Onu at ey Musa." (20/19)
Böylece onu attı; (bir de ne görsün) o hemen hızla koşan (kocaman) bir yılan (olmuş). (20/20)
Dedi ki: "Onu al ve korkma Biz onu ilk durumuna çevireceğiz." (20/21)
"Elini koltuğuna sok bir hastalık olmadan başka bir mucize (ayet) olarak bembeyaz bir durumda çıksın." (20/22)
"Öyle ki sana büyük mucizelerimizden (birini) göstermiş olalım." (20/23)
"Firavun'a git çünkü o azmış bulunuyor." (20/24)
Dedi ki: "Rabbim benim göğsümü aç." (20/25)
"Bana işimi kolaylaştır." (20/26)
"Dilimden düğümü çöz;" (20/27)
"Ki söyleyeceklerimi kavrayınlar." (20/28)
"Ailemden bana bir yardımcı kıl" (20/29)
"Kardeşim Harun'u" (20/30)
"Onunla arkamı kuvvetlendir." (20/31)
"Onu işimde ortak kıl" (20/32)
"Böylece seni çok tesbih edelim." (20/33)
"Ve seni çok zikrederim." (20/34)
"Şüphesiz sen bizi görüyorsun." (20/35)
(Allah)Dedi ki: "Ey Musa istediğin sana verilmiştir." (20/36)
"Andolsun Biz sana bir defa daha lütfüta bulunmuşuk." (20/37)
Hani annene vahyolunan şeyi vahyetmiştik (şöyle ki): (20/38)
"Onu sandığın içine koy suya bırak böylece su onu sahile bırakın; onu benim de düşmanım onun da düşmanı olan biri alacaktır. Gözümün önünde yetiştirilmen için kendimden sana bir sevgi yönelttim." (20/39)
"Hani kız kardeşin gezinip; "Onu(n bakımını) üstlenecek birini size haber vereyim mi?" demekteydi. Böylece seni annene geri çevirmiş olduk ki gözü aydın olsun ve hüzne kapılmasın. Sen bir insan öldürmüştün de Biz seni tasadan kurtarmış ve seni 'esaslı bir denemeden geçirip-denemiştik'. Medyen halkı arasında da yıllarca kalmıştın sonra bir kader üzerine (buraya) geldin ey Musa." (20/40)
"Seni kendim için seçtim." (20/41)
"Sen ve kardeşin ayetlerimle gidin ve beni zikretmede gevşek

davranmayın. (20/42)
"İkiniz Firavun'a gidin çünkü o azmış bulunuyor." (20/43)
"Ona yumuşak söz söyleyin umulur ki öğüt alıp-düşünür veya içi titrer-korkar." (20/44)
Dediler ki: "Rabbimiz gerçekten onun bize karşı 'taşkın bir tutum takınmasından' ya da 'azgın davranmasından' korkuyoruz." (20/45)
Dedi ki: "Korkmayın çünkü ben sizinle birlikteyim; işitiyorum ve görüyorum." (20/46)
Haydi ona gidin de deyin ki: "Biz senin Rabbinin elçileriyiz İsrailoğullarını bizimle birlikte gönder ve onlara (artık) azab verme. Sana Rabbinden bir ayetle geldik. Selam hidayete tabi olanların üzerine olsun." (20/47)
"Gerçekten bize vahyolundu ki: Doğrusu azab yalanlayan ve yüz çevirenlerin üstünedir." (20/48)
(Ona gidip aynı şeyleri tekrarladıklarında Firavun onlara) Dedi ki: "Sizin Rabbiniz kim ey Musa?" (20/49)
Dedi ki: "Bizim Rabbimiz herşeye yaratılışını veren sonra doğru yolunu gösterendir." (20/50)
(Firavun) Dedi ki: "İlk çağlardaki nesillerin durumu nedir öyleyse?" (20/51)
Dedi ki: "Bunun bilgisi Rabbinin Katında bir kitaptadır. Benim Rabbinim şaşırmas ve unutmaz." (20/52)
Ki (Rabbim) yer yüzünü sizin için bir beşik kıldı onda sizin için yollar döşedi ve gökten su indirdi; böylelikle bununla her tür bitkiden çiftler çıkardık. (20/53)
Yiğlin ve hayvanlarınıza otlattın. Şüphesiz bunda sağduyu sahipleri için elbette ayetler vardır. (20/54)
Sizi ondan yaratık ona geri vereceğiz ve sizi bir kere daha ondan çıkaracağız. (20/55)
Andolsun Biz ona ayetlerimizin tümünü gösterdik; fakat o yalanladı ve ayak diretti. (20/56)
Dedi ki: "Ey Musa sen bizi sihirle buldunuz sürüp çıkarmaya mı gelmiş bulunuyorsun?" (20/57)
"Madem böyle biz de sana buna benzer bir sihirle geleceğiz; şimdi sen bir 'buluşma zamanı ve yeri' tesbit et bizim de senin de karşı olamayacağımız açık geniş bir yer olsun" dedi. (20/58)
(Musa) Dedi ki: "Buluşma zamanımız (ülkenin ulusal) bayram günü ve insanların toplanacağı kuşluk vakti (olsun)." (20/59)
Böylelikle Firavun arkasını dönüp gitti hileli düzenini (yürütecek büyücüleri) bir araya getirdi sonra geldi. (20/60)
Musa onlara dedi ki: "Size yazıklar olsun Allah'a karşı yalan düzüp uydurmayın sonra bir azab ile kökünüzü kurutur. Yalan düzüp uyduran gerçekten yok olup gitmiştir." (20/61)
Bunun üzerine kendi aralarında durumlarını tartışmaya başladılar ve gizli konuşmalara geçtiler. (20/62)
Dediler ki: "Bunlar her halde iki sihirbazdır sizi sihirleriyle yurdunuzdan sürüp-çıkarmak ve örnek olarak tuttuğunuz yolunuza (dininizi) yok etmek istemektedirler." (20/63)
"Bundan ötürü tuzaklarınızı bir araya getirin sonra gruplar halinde gelin; bugün üstünlük sağlayan gerçekten kurtuluşu bulmuştur." (20/64)
"Ey Musa" dediler. "Ya sen (asanı) at veya önce biz atalım." (20/65)
Dedi ki: "Hayır siz atın." Sonra hemen (ne görsün) sihirlerinden dolayı onların ipleri ve asaları kendisine gerçekten koşuyormuş gibi göründü. (20/66)
Musa bu yüzden kendi içinde bir tür korku duymaya başladı. (20/67)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

"Korkma" dedik. "Muhakkak sen üstün geleceksin." (20/68)
"Sağ elindekini ativer onların yaptıklarını yutacaktır; çünkü onların yaptıkları yalnızca bir büyüdü hilesidir. Büyüdü ise nereye varsa kurtulamaz." (20/69)
Bunun üzerine büyüücüler secdeye kapandılar: "Harun'un ve Musa'nın Rabbine iman ettik" dediler. (20/70)
(Firavun) Dedi ki: "Ben size izin vermeden önce O'na inandınız öyle mi? Şüphesiz o size büyüü öğreten büyüğünüzdür. O halde ben de sizin ellerinizi ve ayaklarınızı çapraz olarak keseceğim ve sizi hurma dallarında sallandıracağım. Siz de elbette hangimizin azabı daha şiddetliymiş ve daha süreklimiş öğrenmiş olacaksınız." (20/71)
Dediler ki: "Bize gelen apaçık delillere ve bizi yaratana seni asla 'tercih edip-seçmeyiz. Neyde hükmünü yürütebileceksen durmaksızın hükmünü yürüt; sen yalnızca bu dünya hayatında hükmünü yürütebilirsin." (20/72)
"Gerçekten biz Rabbimize iman ettik; günahlarımızı ve sihir dolayısıyla bizi kendisine karşı zorlayarak-sürüklediğin (suçumuzu) bağışlasın. Allah daha hayırlıdır ve daha sürekli." (20/73)
Gerçek şu ki kim Rabbine suçlu-günahkar olarak gelirse hiç şüphe yok onun için cehennem vardır. Onun içinde ise ne ölebilir ne dirilebilir. (20/74)
Kim O'na iman edip salih amellerde bulunarak O'na gelirse işte onlar onlar için de yüksek dereceler vardır. (20/75)
İçlerinde ebedi kalacakları altından ırmaklar akan Adn cennetleri de (onlarındır). Ve işte bu arınmış olanın karşılığıdır. (20/76)
Andolsun Biz Musa'ya vahyetmiştik: "Kullarımı geceleyin yürüyüşe geçir onlara denizde kuru bir yol aç yetiştirmekten korkmadan ve endişeye kapılmadan." (20/77)
Firavun ise, ordularıyla peşlerine düştü; sulardan onları kaplayıveren kaplayıverdi. (20/78)
Firavun, kendi kavmini şaşırtıp saptırdı ve onları doğruya yöneltmedi. (20/79)
Ey İsrailoğulları, andolsun sizi düşmanlarınızdan kurtardık. Tur'un sağ yanında sizinle vaadleştik ve üzerinize kudret helvasıyla bildircin indirdik. (20/80)
Size rızık olarak verdiklerimizden temiz olanlarından yiyin bu konuda azgınlık yapmayın yoksa gazabım üzerinize kaçınılmaz olarak iner: benim gazabım kimin üzerine inerse muhakkak o tepetaklak düşmüştür. (20/81)
Gerçekten ben tevbe eden inanan salih amellerde bulunup da sonra doğru yola erişen kimseyi şüphesiz bağışlayıcıyım. (20/82)
"Seni kavminden 'çarçabuk ayrılmaya iten' nedir ey Musa?" (20/83)
Dedi ki: "Onlar arkamda izim üzerindedirler hoşnut kalman için Sana gelmekte acele ettim Rabbim." (20/84)
Dedi ki: "Biz senden sonra kavmini deneme (fitne)den geçirdik Samiri onları şaşırtıp-saptırdı." (20/85)
Bunun üzerine Musa, kavmine oldukça kızgın üzgün olarak döndü. Dedi ki: "Ey kavmim Rabbiniz size güzel bir vaadde bulunmadı mı? Size (verilen) söz (ya da süre) pek uzun mu geldi? Yoksa Rabbinizden üzerinize kaçınılmaz bir gazabın inmesini mi istediniz de bana verdiğimiz sözden caydınız?" (20/86)
Dediler ki: "Biz sana verdiğimiz sözden kendiliğimizden dönmedik ancak o kavmin (Mısır halkının) süs eşyalarından birtakım yükler yüklenmiştik onları (ateşe) attık böylece Samiri de attı." (20/87)
Böylece onlara böğüren bir buzağı heykeli döküp çıkardı "İşte

sizin ve ilahınız Musa'nın ilahı budur; fakat (Musa) unuttu" dediler. (20/88)
Onun kendilerine bir sözle cevap vermediğini ve onlara bir zarar veya fayda sağlamaya gücü olmadığını görmüyorlar mı? (20/89)
Andolsun Harun bundan önce onlara: "Ey kavmim gerçekten siz bununla fitneye düşürüldünüz (denendiniz). Sizin asıl Rabbiniz Rahman'dır; şu halde bana uyun ve emrime itaat edin" demişti. (20/90)
Demişlerdi ki: "Musa bize geri gelinceye kadar ona (buzağıya) karşı bel büküp önünde eğilmekten kesinlikle ayrılmayacağız." (20/91)
(Musa da gelince:) "Ey Harun" demişti. "Onların saptıklarını gördüğün zaman seni (Onlara müdahale etmekten) alıkoyan neydi?" (20/92)
"Niye bana uymadın emrime baş mı kaldırdın?" (20/93)
Dedi ki: "Ey annemin oğlu sakalımı ve başımı tutup-yolma. Ben senin: "İsrailoğulları arasında ayrılık çıkardın sözümü önemsemedin" demenden endişe edip korktum." (20/94)
(Musa) Dedi ki: "Ya senin amacın nedir ey Samiri?" (20/95)
Dedi ki: "Ben, onların görmediklerini gördüm böylece elçinin izinden bir avuç alıp atıverdim; böylelikle bana bunu nefsim hoşşa giden (bir şey) gösterdi." (20/96)
Dedi ki: "Haydi çekip git artık senin hayatta (hakettiğin ceza: "Bana dokunulmasın") deyip yerinmendir. Ve şüphesiz senin için kendisinden asla kaçınamayacağın (azab dolu) bir buluşma zamanı vardır. Üstüne kapanıp bel bükerek önünde eğildiğin ilahına bir bak; biz onu mutlaka yakacağız sonra darmadağın edip denizde savuracağız." (20/97)
Sizin ilahınız yalnızca Allah'tır ki O'nun dışında ilah yoktur. O ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. (20/98)
Andolsun Biz Musa'ya ve Harun'a takva sahipleri için bir aydınlık ve bir öğüt (zikir) olarak hak ile batılı birbirinden ayıran (fırkanı) verdik. (21/48)
Sonra Musa ve kardeşi Harun'u ayetlerimizle ve apaçık bir delille gönderdik. (23/45)
Firavun'a ve ileri gelen çevresine; fakat onlar büyüklendiler. Onlar 'büyüklenen-zorba' bir topluluktu. (23/46)
Dediler ki: "Bizim benzerimiz olan iki beşere mi inanacak mışız? Kaldı ki onların kavimleri bize kullukta (kölelikte) bulunmaktadırlar." (23/47)
Böylece onları yalanladılar ve yıkıma uğrayanlardan oldular. (23/48)
Andolsun Biz Musa'ya kitabı verdik belki onlar hidayete erer diye. (23/49)
Böylece onlara: "Ayetlerimizi yalanlayan kavme gidin" dedik; sonunda onları (Firavun ve çevresini) kökünden darmadağın ettik. (25/36)
Hani senin Rabbin Musa'ya seslenmişti: "Zulmetmekte olan kavme git;" (26/10)
"Firavun'un kavmine hâlâ sakınmıyorlar mı?" (26/11)
Dedi ki: "Rabbim gerçekten ben onların beni yalanlamalarından korkuyorum." (26/12)
"Göğsüm sıkışıyor dilim dönmüyor; bundan dolayı Harun'a da (elçilik görevini bildirmesi için Cibril'i) gönder." (26/13)
"Üstelik onların bana karşı (davasını savunacakları bir cinayet) suçu(m) var; bundan dolayı beni öldürmelerinden korkuyorum." (26/14)
(Allah:) "Hayır" dedi. "İkiniz de ayetlerimle gidin şüphesiz sizin-

KURAN FİHRİSTİ

le birlikteyiz (ve) işitmekteyiz." (26/15)
"Gecikmeksizin Firavun'a giderek deyin ki: Gerçekten biz alem-lerin Rabbi'nin elçisiyiz" (26/16)
"İsrailoğullarını bizimle birlikte göndermen için (sana geldik)." (26/17)
(Gittiler ve Firavun:) Dedi ki: "Biz seni içimizde daha çocukken yetiştirip büyütmedik mi? Sen ömrünün nice yıllarını aramızda geçirmedin mi?" (26/18)
"Ve sen yapacağın işi (cinayeti) de işledin; sen nankörlerden-sin." (26/19)
(Musa) Dedi ki: "Ben onu yaptığım zaman şaşkınlardandım." (26/20)
"Sizden korkunca da hemen aranızdan kaçtım; sonra Rabbim bana hüküm (ve hikmet) verdi ve beni gönderilen (elçilerden) kıldı." (26/21)
"Bana karşı lütf-dediğin nimet de İsrailoğullarını köle kılmadan dolaydır." (26/22)
Firavun dedi ki: "Alemlerin Rabbi nedir?" (26/23)
Dedi ki: "Göklerin yerin ve bu ikisi arasında olan herşeyin Rab-bidir. Eğer 'kesin bilgiyle inanıyorsanız' (böyledir)." (26/24)
Çevresindekilere dedi ki: "İşitiyor musunuz?" (26/25)
(Musa:) Dedi ki: "O sizin de Rabbiniz geçmişteki atalarınızın da Rabbidir." (26/26)
(Firavun) Dedi ki: "Şüphesiz size gönderilmiş bulunan elçiniz gerçekten bir delidir." (26/27)
"Eğer aklınızı kullanabiliyorsanız O doğunun da batının da ve bunlar arasında olan herşeyin de Rabbidir" dedi (Musa). (26/28)
(Firavun) dedi ki: "Andolsun benim dışımda bir ilah edinecek olursan seni mutlaka hapse atacağım." (26/29)
(Musa) Dedi ki: "Sana apaçık bir şey getirmiş olsam da mı?" (26/30)
(Firavun) Dedi ki: "Eğer doğru sözlü isen onu getir." (26/31)
Bunun üzerine asasını bırakıverdi bir de (ne görsünler) o açık-ça bir ejderha oluverdi. (26/32)
Elini de çekip çıkardı bir de (ne görsün) o bakanlar için 'parlayıp aydınlanıvermiş'. (26/33)
(Firavun) Çevresindeki önde gelenlere: "Bu" dedi "Doğrusu bil-gin bir büyücüdür." (26/34)
"Büyüsüyle sizi yurdunuzdan sürüp çıkarmak istiyor; ne buyu-rsunuz?" (26/35)
Dediler ki: "Bunu ve kardeşini oyala şehirlere de toplayıcılar gönder" (26/36)
"Bütün uzman-bilgin büyücülerini sana getirsinler." (26/37)
Böylelikle büyücüler bilinen bir günün belli vaktinde bir araya getirildi. (26/38)
Ve insanlara da: "Siz de toplanıyor musunuz?" dendi. (26/39)
"Umarız ki eğer galip gelirse biz de büyücülere uyarız." (26/40)
Büyücüler geldiklerinde Firavun'a: "Şayet biz galip gelsek bize bir ücret var gerçekten değil mi?" dediler. (26/41)
"Evet" dedi. "Üstelik şüphesiz siz en yakın(larım) kılınarlardan olacaksınız." (26/42)
Musa onlara dedi ki: "Atacağınızı atın." (26/43)
Onlar da iplerini ve asalarını atıverdiler ve: "Firavun'un üstünlü-ğü adına hiç tartışmasız üstün olanlar gerçekten bizleriz" dediler. (26/44)
Böylelikle Musa da asasını bırakıverdi bir de (ne görsünler) o uydurmakta olduklarını yutuveriyor. (26/45)
Anında büyücüler secdeye kapandılar. (26/46)
(Ve:) "Alemlerin Rabbine iman ettik" dediler. (26/47)

"Musa'nın ve Harun'un Rabbine." (26/48)
(Firavun) Dedi ki: "Ona ben size izin vermeden önce mi inandınız? Şüphesiz o size büyüü öğretene büyüğünüzdür; öyleyse yakında bileceksiniz. Şüphesiz ellerinizi ve ayaklarınızı çapraz-lama kestireceğim ve sizin hepinizi gerçekten asıp-sallandıra-cağım." (26/49)
"Hiç zararı yok" dediler. "Çünkü biz gerçekten Rabbimize dönü-cüleriz." (26/50)
"Doğrusu biz iman edenlerin ilki olduğumuzdan dolayı Rabbimi-zin bizim hatalarımızı bağışlayacağını umuyoruz." (26/51)
Musa'ya: "Kullarımı gece yürüyüşe geçir çünkü izleneceksiniz" diye vahyettik. (26/52)
Bunun üzerine Firavun şehirlere (asker) toplayıcılar gönderdi. (26/53)
"Gerçek şu ki bunlar azınlık olan bir topluluktur;" (26/54)
"Ve elbette bize karşı da büyük bir öfke beslemektedirler." (26/55)
"Biz ise uyanık bir toplumuz" (dedi). (26/56)
Böylelikle Biz onları (Firavun ve kavmini) bahçelerden ve pınar-lardan sürüp çıkardık; (26/57)
Hazinelerden ve soylu makam(lar)dan da. (26/58)
İşte böyle; bunlara İsrailoğullarını mirasçı kıldık. (26/59)
Böylece (Firavun ve ordusu) güneşin doğuş vakti onları izleme-yi koyuldular. (26/60)
İki topluluk birbirini gördükleri zaman Musa'nın adamları: "Ger-çekten yakalandık" dediler. (26/61)
(Musa:) "Hayır" dedi. "Şüphesiz Rabbim benimle beraberdir; bana yol gösterecektir." (26/62)
Bunun üzerine Musa'ya: "Asanla denize vur" diye vahyettik. (Vurdu ve) Deniz hemencecik yarılıverdi de her parçası kocaman bir dağ gibi oldu. (26/63)
Ötekileri de buraya yaklaştırdık. (26/64)
Musa'yı ve onunla birlikte olanların hepsini kurtarmış olduk. (26/65)
Sonra ötekileri suda boğduk. (26/66)
Şüphesiz bunda bir ayet vardır. Ama onların çoğu iman etmiş değildiler. (26/67)
Hani Musa ailesine: "Şüphesiz ben bir ateş gördüm" demişti. "Size ondan ya bir haber veya ısınmanız için bir kor ateş geti-receğim." (27/7)
Oraya gittiğinde kendisine seslenildi: "Ateş (yerin)de olanlar da çevresinde bulunanlar da kutlu kılınmıştır. Alemlerin Rabbi olan Allah yücedir." (27/8)
"Ey Musa gerçekten Ben güçlü ve üstün hüküm ve hikmet sa-hibi olan Allah'ım." (27/9)
"Asanı bırak;" (Bıraktı ve) onunun çevik bir yılan gibi hareket etti-ğini görünce geriye doğru kaçtı ve arkasına bakmadı. "Ey Mu-sa korkma; şüphesiz Ben(im); Benim yanımda gönderilen (elçi-ler) korkmaz." (27/10)
"Ancak zulmeden başka; sonra kötülüğün ardından iyiliğe çevirir-se artık şüphesiz Ben bağışlayanım esirgeyenim." (27/11)
"Ve elini koynuna sok kusursuz olarak bembeyaz çıkıversin (bu) Firavun ve kavmine olan dokuz ayet (mucize) içinde(n bi-ri)dir. Gerçekten onlar fasık olan bir kavimdir." (27/12)
Ayetlerimiz onlara gözler önünde sergilenmiş olarak gelince dediler ki: "Bu apaçık olan bir büyüdür." (27/13)
Vicdanları kabul ettiği halde zulüm ve büyülenme dolayısıyla bunları inkar ettiler. Artık sen bozguncuların nasıl bir sona uğ-ratıldıklarına bir bak. (27/14)
Mü'min olan bir kavim için hak olmak üzere Musa ve Firavun'un

Harun Yahya (Adnan Oktar)

haberinden (bir bölümünü) sana okuyacağız. (28/3)
Gerçek şu ki Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyülenmiş ve oranın halkını birtakım fırkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyordu. Çünkü o bozgunculardan. (28/4)
Biz ise yeryüzünde güçten düşürülenlere lütufta bulunmak onları önderler yapmak ve mirasçılar kılmak istiyoruz. (28/5)
Ve (istiyoruz ki) onları yeryüzünde 'iktidar sahipleri olarak yerleşik kılalım' Firavun'a Hama'n'a ve askerlerine onlardan sakındıkları şeyi gösterelim. (28/6)

Musa'nın annesine: "Onu emzir şayet onun için korkacak olursan onu suya bırak korkma ve üzülmeye; çünkü onu Biz sana tekrar geri vereceğiz ve onu gönderilen (elçilerden) kılacağız" diye vahyettik (bildirdik). (28/7)

Nihayet Firavun'un ailesi onu (ileride bilmeksizin) kendileri için bir düşman ve üzüntü konusu olsun diye sahihsiz görüp aldılar. Gerçekte Firavun Hama'n ve askerleri bir yanlışlığı içindeydi. (28/8)

Firavun'un karısı dedi ki: "Benim için de senin için de bir göz bebeği; onu öldürmeyin; umurlar ki bize yararı dokunur veya onu evlat ediniz." Oysa onlar (başlarına geleceklerin) şuurunda değillerdi. (28/9)

Musa'nın annesi ise yüreği boşluk içinde sabahladı. Eğer mü'minlerden olması için kalbi üzerinde (sabırlı ve dayanıklılığı) pekiştirmemiş olsaydık neredeyse onu(n durumunu) açığa vuracaktı. (28/10)

Ve onun kız kardeşine: "Onu izle" dedi. Böylece o da kendileri farkında değillen onu uzaktan gözetledi. (28/11)

Biz daha önce ona süt analarını haram etmiştik. (Kız kardeşi:) "Ben sizin adınıza onun bakımını üstlenecek ve ona öğüt verecek (veya eğitecek) bir aileyi size bildireyim mi?" dedi. (28/12)

Böylelikle gözünün aydın olması üzülmemesi ve gerçekten Allah'ın va'dininin hak olduğunu bilmesi için onu annesine geri vermiş olduk. Ancak onların çoğu bilmezler. (28/13)

O erginlik çağına ulaşmış olgunlaşınca ona bir 'hüküm ve hikmet' ve ilim verdik. Biz iyilikte bulunanları işte böyle ödüllendiririz. (28/14)

(Musa) Halkının haberi olmadığı bir zamanda şehre girdi orda kavga etmekte olan iki adam buldu; bu kendi taraftarlarından şu da düşmanlarından. Derken taraftarlarından olan düşmanlarından olana karşı ondan yardım istedi. Bunun üzerine ona bir yumruk attı ve işini bitiriverdi. (Sonra da:) "Bu şeytanın işindedir; o gerçekten açıkça sapıncı bir düşmandır" dedi. (28/15)

Dedi ki: "Rabbim gerçekten ben kendi nefsimi zulmettim artık beni bağışla." Böylece (Allah) onu bağışladı. Şüphesiz. O bağışlayandır esirgeyendir. (28/16)

Dedi ki: "Rabbim bana verdiğin nimetler adına artık suçlu günahkarlara destekçi olmayacağım." (28/17)

Böylece şehirde korku içinde (çevreyi) gözetleyerek sabahladı. Derken bir de baktı ki dün kendisinden yardım isteyen (kişi bugün de) kendisine yardım için bağıyor. Musa ona dedi ki: "Sen açıkça bir azgınsın." (28/18)

Sonunda ikisinin de düşmanı olan (adam)ı yakalamak isterken (adam ona) dedi ki: "Ey Musa dün birini öldürdüğün gibi bugün de beni mi öldürmek istiyorsun? Sen yeryüzünde yalnızca bir zorba olmak istiyorsun islah edicilerden olmak istemiyorsun." (28/19)

Şehrin öbür yakasından bir adam koşarak gelip dedi ki: "Ey Musa önde gelenler seni öldürmek konusunda aralarında görüş-

mektedirler artık sen çık git; gerçekten ben sana öğüt verenlerdenim." (28/20)

Böylece oradan korku içinde (çevreyi) gözetleyerek çıkıp gitti: "Rabbim zalimler topluluğundan beni kurtar" dedi. (28/21)
Medyen'e doğru yollandığında de: "Umarım Rabbim beni doğru bir yola yönettirsin" dedi. (28/22)

Medyen suyuna vardığı zaman su almakta olan bir insan topluluğu buldu. Onların gerisinde de (hayvanları su başına götürmekten çekinen) iki kadın buldu. Dedi ki: "Bu durumunuz ne?" "Çobanlar sürülerini sulamadıkça biz sürülerimizi sulayamayız; babamız yaşı ilerlemiş bir ihtiyardır." dediler. (28/23)
Hemencecik onların sürülerini suladı sonra yine gölgeye çekilerek dedi ki: "Rabbim doğrusu bana indirdiğin her hayra muhtacım." (28/24)

Çok geçmeden o iki (kadın)dan biri (utana utana) yürüyerek ona geldi. "Babam bizim için sürülerini sulamana karşılık sana mükafaat vermek üzere seni davet etmektedir." dedi. Bunun üzerine ona gelip de olup bitenleri anlatınca o: "Korkma" dedi. "Zalimler topluluğundan kurtulmuş oldun." (28/25)

O (kadın)lardan biri dedi ki: "Ey babacığım onu ücretli olarak tut; çünkü ücretle tuttuklarının en hayırlısı gerçekten o kuvvetli güvenilir (biri)dir." (28/26)

(Babaları) Dedi ki: "Doğrusu ben sekiz yıl bana hizmet etmene karşılık olmak üzere şu iki kızımın birini sana nikahlamak istiyorum; şayet on (yıla) tamamlayacak olursan artık o da senden. Ben sana zorluk çıkarmak istemem; beni de inşaAllah salih olanlardan bulacaksınız." (28/27)

(Musa) Dedi ki: "Bu benimle senin aranda olan (bir anlaşma)dır. Bu durumda iki kişiden hangisini yerine getirirsem artık bana karşı bir haksızlık söz konusu olamaz. Allah söylediklerimize vekildir." (28/28)

Böylelikle Musa süreyi tamamlayıp ailesiyle birlikte yola koyulunca Tur tarafında bir ateş gördü. Ailesine: "Siz durun gerçekten bir ateş gördüm; umarım ondan ya bir haber ya da ısınmanız için bir kor parçası getiririm." dedi. (28/29)

Derken oraya geldiğinde o kutlu yerdeki vadinin sağ yanında olan bir ağaçtan: "Ey Musa Alemlerin Rabbi olan Allah benim;" diye seslendi. (28/30)

"Asanı bırak." (Attıktan hemen sonra) onun şimdi bir yılın gibi hareket ettiğini görünce arkasına dönüp bakmaksızın kaçmaya başladı. "Ey Musa dön ve korkuya kapılma. Şüphesiz güven-desin." (28/31)

"Elini koynuna sok kursusuz olarak bembeyaz çıksın. Ve (her türlü) dehşetten yana kanatlarını kendine doğru çek. İşte bunlar senin Rabbinden Firavun ve önde gelen adamlarına iki kesin-kantın (mucize)dir. Gerçekten onlar fasık bir topluluktur." (28/32)

Dedi ki: "Rabbim gerçekten onlardan bir kişi öldürdüm beni öldürmelerinden korkuyorum." (28/33)

"Ve kardeşim Harun; dil bakımından o benden daha düzgün konuşmaktadır onu da benimle birlikte bir yardımcı olarak gönder beni doğrulasın. Çünkü onların beni yalanlamalarını korkuyorum." (28/34)

(Allah) Dedi ki: "Pazunu kardeşinle pekiştirip güçlendireceğiz; sizin ikinize de öyle bir 'güç ve yetki' vereceğiz ki ayetlerimiz sayesinde size erişemeyecekler. Siz ve size uyanlar galip olacaksınız." (28/35)

Musa onlara apaçık olan ayetlerimizle geldiği zaman: "Bu düz-
zup uydurulmuş bir büyüden başkası değildir. Biz geçmiş atala-

KURAN FİHRİSTİ

rimızdan bunu işitmedik" dediler. (28/36)
Musa dedi ki: "Rabbim kimin kendisinden bir hidayetle geldiğini ve bu (dünya) yurdunun) sonucunu kime ait olacağını daha iyi bilir. Gerçekten zulmedenler felah bulmazlar." (28/37)
Firavun dedi ki: "Ey önde gelenler sizin için benden başka ilah olduğunu bilmiyorum. Ey Haman çamurun üstünde bir ateş yak da bana yüksekçe bir kule inşa et belki Musa'nın ilahına çıkarırım çünkü gerçekten ben onu yalancılardan (biri) sanıyorum." (28/38)
O ve askerleri yeryüzünde haksız yere büyüklendiler ve gerçekten Bize döndürülmeyeceklerini sandılar. (28/39)
Bunun üzerine onu ve askerlerini tutup suya attık. Böylelikle zulmedenlerin nasıl bir sona uğradıklarına bir bak. (28/40)
Biz onları ateşe çağırın önderler kıldık; kıyamet günü yardım görmeyiz. (28/41)
Bu dünya hayatında onların arkasına lanet düşürdük; kıyamet gününde ise onlar çirkinleştirilmiş olanlardır. (28/42)
Andolsun ilk nesilleri yıkıma uğrattıktan sonra Musa'ya insanlar için (gözleri hikmetle açıp aydınlatacak) basiretler hidayet ve rahmet olmak üzere Kitap verdik. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler diye. (28/43)
Musa'ya o işi (ilahi vahyi verip) gerçekleştirdiğimiz zaman sen (Tur'un) batı yanında değildin ve (buna) şahid olanlardan da değildin. (28/44)
Ancak Biz birçok nesiller inşa ettik de onların üzerinde (nice) ömür(ler) uzayıp geçti. Ve sen Medyen halkı içinde yaşayıp da ayetlerimizi onlardan okuyarak öğrenmiş değilsin. Ancak (bu bilgileri sana) gönderen Biziz. (28/45)
(Musa'ya) Seslendiğimiz zaman da sen Tur'un yanında değildin. Ancak Rabbinden bir rahmet olmak üzere senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş olan bir kavmi uyarman için (gönderildin). Umulur ki öğüt alıp düşünürler diye. (28/46)
Kendi ellerinin öne sürdükleri dolayısıyla onlara bir musibet isabet ettiğinde: "Rabbimiz bize de bir elçi gönderseydin de böylece senin ayetlerine uysaydık ve mü'minlerden olsaydık" diyecek olmasalardı (seni göndermezdik). (28/47)
Fakat onlara Kendi Katımızdan hak geldiği zaman: "Musa'ya verilenleri bir benzeri buna verilmeli değil miydi?" dediler. Onlar daha önce Musa'ya verilenleri inkar etmemişler miydi? "İki büyü birbirine arkaya çıktı" dediler. Ve: "Gerçekten biz hepsini inkar edenleriz" dediler. (28/48)
Gerçek şu ki Karun Musa'nın kavmindendi ancak onlara karşı azgınlaştı. Biz ona öyle hazineler vermiştik ki anahtarları birlikte (taşımaya) davranan güçlü bir topluluğa ağır geliyordu. Hani kavmi ona demişti ki: "Şimararak sevinme çünkü Allah şimararak sevince kâpırları sevmeyiz." (28/76)
Karun'u Firavun'u ve Haman'ı da (yıkıma uğrattık). Andolsun Musa onlara apaçık delillerle gelmişti ancak yeryüzünde büyüklendiler. Oysa onlar (azabtan kurtulup) geçecek değillerdi. (29/39)
Andolsun Biz, Musa'ya kitabı vermiştik; böylece sen ona kavuşmaktan kuşku içinde olma. Biz onu İsrailoğullarına bir yol gösterici kılmıştık. (32/23)
Hani Biz, peygamberlerden kesin sözlerini almıştık; senden Nuh'tan İbrahim'den Musa'dan ve Meryem oğlu İsa'dan. Biz onlardan sapaşağlam bir söz almıştık. (33/7)
Ey iman edenler, Musa'ya eziyet edenler gibi olmayın; ki sonunda Allah onu demekte olduklarından temize çıkardı. O Allah Katında vecihtir. (33/69)

Andolsun Biz Musa'ya ve Harun'a lütufta bulunduk. (37/114)
Onları ve kavimlerini o büyük üzüntüden kurtardık. (37/115)
Onlara yardım ettik böylece üstün gelenler oldular. (37/116)
Ve ikisine anlatımı-açık kitabı verdik. (37/117)
Onları dosdoğru yola yönettirdik. (37/118)
Sonra gelenler arasında da ikisine (hayırlı ve şerefli bir isim) bıraktık. (37/119)
Musa'ya ve Harun'a selam olsun. (37/120)
Şüphesiz Biz ihmanda bulunanları böyle ödüllendiririz. (37/121)
Şüphesiz ikisi Bizim mü'min olan kullarımızdandırlar. (37/122)
Andolsun Biz, Musa'yı ayetlerimizle ve apaçık bir delille gönderdik; (40/23)
Firavun'a Haman'a ve Karun'a. Ama onlar: "(Bu) Yalan söyleyen bir büyücüdür" dediler. (40/24)
Böylece o Katımızdan kendilerine bir hak ile geldiği zaman dediler ki: "Onunla birlikte iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün; kadınlarını ise sağ bırakın." Ancak kafirlerin hileli-düzeni boşa çıkmakta olandan başkası değildir. (40/25)
Firavun dedi ki: "Bırakın beni Musa'yı öldüreyim de o (gitsin) Rabbine yalvarıp-yakarsın. Çünkü ben sizin dininizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum." (40/26)
Musa dedi ki: "Gerçekten ben hesap gününe iman etmeyen her mütekebbirden benim de Rabbim sizin de Rabbinize sığınırım." (40/27)
Firavun ailesinden imanını gizlemekte olan mü'min bir adam dedi ki: "Siz benim Rabbim Allah'tır diyen bir adamı öldürüyor musunuz? Oysa o size Rabbinizden apaçık belgelerle gelmiş bulunuyor. Buna rağmen o eğer bir yalancı ise yalanı kendi aleyhinedir; ve eğer doğru sözlü ise (o zaman da) size va'detliklerinin bir kısmı size isabet eder. Şüphesiz Allah ölçüyü taşırın çok yalan söyleyen kimseyi hidayete erdirmez." (40/28)
"Ey Kavmim bugün mülk sizindir yeryüzünde hüküm sahibi kimselersiniz. Fakat bize Allah'tan dayanılmaz bir azab gelecek olursa bize kim yardımcı olabilecek?" Firavun dedi ki: "Ben sizce yalnızca gördüğümü (kendini gördüğümü) gösteriyorum ve ben sizi doğru yoldan da başkasına yöneltmiyorum." (40/29)
İman eden (adam) dedi ki: "Ey Kavmim ben o firkaraların gününe benzer (bir günün felaketine uğrarsınız) diye korkuyorum." (40/30)
Nuh kavmi Ad Semud ve onlardan sonra gelenlerin durumuna benzer (bir gün). Allah kullar için zulüm istemez. (40/31)
"Ve ey kavmim doğrusu ben sizin için o feryat (edeceğiniz kıyamet) gününden korkuyorum." (40/32)
"Arkanı dönüp kaçacağınız gün; sizi Allah'tan koruyacak yoktur. Allah kimi sapıtırırsa artık onu doğruya yöneltecek bulunmaz." (40/33)
"Andolsun daha önce Yusuf da size apaçık belgeler getirmişti. O zaman size getirdikleri hakkında kuşkuya kapılıp durmuşunuz. Sonunda o vefat edince demiştiniz ki; "Allah ondan sonra kesin olarak bir elçi göndermez." İşte Allah ölçüyü taşırın şüpheci kimseyi böyle sapıtır." (40/34)
Ki onlar Allah'ın ayetleri konusunda kendilerine gelmiş bir delil bulunmaksızın mücadele edip dururlar. (Bu) Allah Katında da iman edenler Katında da büyük bir öfke (sebene)dir. İşte Allah her mütekebbir zorbanın kalbini böyle mühürler. (40/35)
Firavun (alayla) dedi ki: "Ey Haman bana yüksek bir kule bina et; belki o yollara ulaşabilirim" (40/36)
"Göklerin yollarına. Böylelikle Musa'nın ilahına çıkabilirim. Çün-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

kü ben onun yalancı olduğunu sanıyorum." İşte Firavun'a kötü amelî böyle çekici kılındı ve yoldan alıkonuldu. Firavun'un hileli-düzeni "yıkım ve kayıpta" olmaktan başka (bir şey) olmadı. (40/37)

İman eden (adam) dedi ki: "Ey Kavmim siz bana tabi olun ben sizi doğru yola iletip-yönelteyim." (40/38)

"Ey kavmim gerçekten bu dünya hayatı yalnızca bir meta (kısa süreli bir yararlanma)dır. Şüphesiz ahiret (asıl) karar kılınan yurt odur." (40/39)

Kim bir kötülük işlese kendi mislinden başkasıyla ceza görmez; kim de -erkek olsun dişi olsun- bir mü'min olarak salih bir amelde bulunursa işte onlar içinde hesapsız olarak rızıklandırılmak üzere cennete girerler. (40/40)

"Ey kavmim ne oluyor ki ben sizi kurtuluşa çağırıyorken siz beni ateşe çağırıyorsunuz." (40/41)

"Siz beni Allah'a (karşı) inkâr etmeye ve hakkında bilgim olmayan şeyleri O'na şirk koşmaya çağırıyorsunuz. Ben ise sizi bütün ve güçlü olan bağışlayan (Allah'a) çağırıyorum." (40/42)

"İmkânı yok; gerçekten sizin beni kendisine çağırmakta olduğunuz şeyin dünyada da ahirette de çağırıda bulunma (yetkisi gücü değeri ve bağışlama)sı yoktur. Şüphesiz bizim dönüşümüz Allah'adır. Ölçüyü taşiranlar onlar ateşin halkıdır." (40/43)

"İşte size söylediklerimi yakında hatırlayacaksınız. Ben de işimi Allah'a bırakıyorum. Şüphesiz Allah kulları pek iyi görendir." (40/44)

Sonunda Allah onların kurdukları hileli-düzenlerinin kötülüklerinden onu korudu ve Firavun'un çevresini de azabın en kötüsü kuşatıverdi. (40/45)

Ateş; sabah akşam ona sunulurlar. Kıyamet-saatinin kopacağı gün: "Firavun çevresini azabın en şiddetli olanına sokun" (denecek). (40/46)

Andolsun Biz Musa'ya hidayeti verdik ve İsrailoğullarına kitabı miras bıraktık. (40/53)

Andolsun Musa'ya kitabı verdik fakat onda anlaşmazlığa düşüldü. Eğer Rabbinden (daha önce) bir söz geçmiş (verilmiş) olmasaydı mutlaka aralarında hüküm verilmiş (iş bitirilmiş)ti. Gerçekten onlar bundan yana kuşku verici bir tereddüt içindedirler. (41/45)

O: "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi İbrahim'e Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşri' etti (bir şeriat kıldı). Senin kendilerini çağırдың şey müşriklere ağır geldi. Allah dilediğini buna seçer ve içten kendisine yöneleni hidayete erdirir. (42/13)

Andolsun Biz, Musa'yı Firavun'a ve onun "önde gelen çevresine" ayetlerimizle gönderdik. O da dedi ki: "Gerçekten ben alemelerin Rabbinin elçisiyim." Fakat onlara ayetlerimizle geldiği zaman bir de ne görsün onlar bunlara (alay edip) gülüyorlar. Biz onlara biri ötekinden daha büyük olmayan hiçbir ayet göstermedik. Belki dönerler diye onları azabla yakalayiverdik. Ve onlar, dediler ki: "Ey büyücü sende olan ahdi (sana verdiği sözü) adına bizim için Rabbine dua et; gerçekten biz hidayete gelmiş olacağız." Fakat onlardan azabı çekip-giderince bir de görürsün ki onlar andlarını bozuyorlar. Firavun kendi kavmi içinde bağırdı; dedi ki: "Ey kavmim, Mısır'ın mülkü ve şu altımda akmakta olan nehirler benim değil mi? Yine de görmeyecek misiniz?" "Yoksa ben, şundan daha hayırlı değil miyim ki o aşağı (sınıftan) bir zavallı ve neredeyse (sözünü) açıklamadan yoksun olan (biri)dir." "Bu durumda (eğer doğruysa) üzerine altından bilezik-

ler atılmalı, ya da yakınında yer almış vaziyette onunla birlikte melekler gelmeli değil miydi?" Böylelikle kendi kavmini küçüm-südü onlar da ona boyun eğdiler. Gerçekten onlar fasık olan bir kavimdi. Sonunda Bizi öfkelendirince Biz de onlardan intikam aldık böylece onları toplu olarak suda boğduk. Bu suretle onları sonradan gelecekler için bir selef ve bir örnek kıldık. (43/46-56)

Bundan önce de bir rehber (imam) ve bir rahmet olarak Musa'nın kitabı var. Bu da zulmedenleri uyarmak ve ih sanda bulunanlara bir müjde olmak üzere (kendinden önceki kitapları) doğrulayıcı ve Arapça bir dil ile olan bir kitaptır. (46/12)

Dediler ki: "Ey kavmimiz gerçekten biz Musa'dan sonra indirilen kendinden öncekileri doğrulayan bir kitap dinledik; hakka ve doğru olan yola yöneltilip-iletmektedir." (46/30)

Musa (olayın)da da (düşündürücü ayetler vardır). Hani Biz onu açık bir delille Firavun'a göndermiştik; Fakat o 'bütün kişisel ve askeri gücüyle' yüz çevirdi ve: "(Bu) Ya bir büyücü veya bir delidir" dedi. Bunun üzerine Biz onu ve ordularını yakalayıp denize attık; (ki o) 'kınanacak işler yapıyordu.' (51/38-40)

Yoksa Musa'nın sahifelerinde olan kendisine haber verilmedi mi? (53/36)

Hani Musa kavmine demişti ki: "Ey kavmim gerçekten benim sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçi olduğumu bildiğiniz halde niçin bana eziyet ediyorsunuz?" İşte onlar eğrilip-sapınca Allah da onların kalplerini eğriltilip sapırmış oldu. Allah fasık bir kavmi hidayete erdirmez. (61/5)

Musa'nın haberi sana geldi mi? Hani Rabbi ona kutsal vadi Tuva'da seslenmişti: "Firavun'a git; çünkü o azdı." Ona de ki: "Temizlenmek ister misin?" "Seni Rabbine yönelteyim böylece (O'ndan) korkmuş olursun." (Musa) Ona büyük mucizeyi gösterdi. Fakat o yalanladı ve isyan etti. Sonra (karşı yönde) çaba harcıyıp sırtını döndü. Sonunda (yardımcı güçlerini) topladı seslendi; Dedi ki: "Sizin en yüce Rabbiniz benim." Böylelikle Allah onu ahiret ve dünya azabıyla yakaladı. Gerçekten bundan 'içi titreyerek korkacak' kimse için elbette bir ibret (ders) vardır. (79/15-26)

İbrahim'in ve Musa'nın sahifelerinde. (87/19)

MUSİBET

Onlara bir musibet isabet ettiğinde, derler ki: "Biz Allah'a ait (kullar)ız ve şüphesiz O'na dönüçüyoruz." (2/156)

İki misline uğrattığımız bir musibet size isabet edince mi: "Bu nereden" dediniz? De ki: "O, sizin kendinizdendir." Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (3/165)

Öyleyse, nasılı olur da, kendi ellerinin sundukları sonucu, onlara bir musibet isabet eder, sonra sana gelerek: "Kuşkusuz, biz iyilikten ve uzlaştırmaktan başka bir şey istemedik" diye Allah'a yemin ederler? (4/62)

Şüphesiz içinizden ağır davrananlar vardır. Şayet, size bir musibet isabet edecek olsa: "Doğrusu Allah, bana nimet verdi, çünkü onlarla birlikte olmadım" der. (4/72)

Aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve onların hevalarına uyma. Allah'ın sana indirdiklerinin bir kısmından seni şaşırtmalarını için diye onlardan sakın. Şayet yüz çevirirlerse, bil ki, Allah bir kısım günahları nedeniyle onlara bir musibeti tattırmak istemektedir. Şüphesiz, insanların çoğu fasıklardır. (5/49)

Ey iman edenler, sizden birinize ölüm gelip geçtiği zaman, vasiyet hazırlanışında, aranızda içinizden adaletili iki kişiyi (şahid tutun.) Veya yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa, siz-

KURAN FİHRİSTİ

den olmayan başka iki kişiyi (şahid tutun. İkisini) Şayet kuşulanacak olursanız namazdan sonra alıkoysarsınız, onlar da (size): "Akraba dahi olsa onu (yeminimizi) hiçbir değere değiştirmeyeceğiz ve Allah'ın şahidliğini gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz." diye Allah adına yemin et-sinler. (5/106)

(Bütün bunlar,) Sakinlerinden sonra yeryüzüne mirasçı olanları doğruya erdirmeye (veya ortaya çıkarmaya yetmez) mi? Eğer Biz dilemiş olsaydık onlara günahları nedeniyle bir musibet isabet ettirdik; ve kalplerine damgalar vururduk da onlar böylelikle işitmeyenler olurlardı. (7/100)

Sana iyilik dokunursa, bu onları fenalaştırır, bir musibet isabet edince ise: "Biz önceden tedbirimizi almıştık" derler ve sevinç içinde dönüp giderler. (9/50)

Onlar ki, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir; kendilerine isabet eden musibetlere sabredenler, namazı dosdoğru kılanlar ve rızık olarak verdiklerimizden infak edenlerdir. (22/35)

Kendi ellerinin öne sürdükleri dolayısıyla, onlara bir musibet isabet ettiğinde: "Rabbimiz, bize de bir elçi gönderseydin de böylece senin ayetlerine uysaydık ve mü'minlerden olsaydık" diyecek olmasalardı (seni göndermedik). (28/47)

Size isabet eden her musibet, (ancak) ellerinizin kazandığı dolayısıyladır. (Allah,) Çoğunu da affeder. (42/30)

Yeryüzünde olan ve sizin nefislerinizde meydana gelen herhangi bir musibet yoktur ki, Biz onu yaratmadan önce, bir kitapta (yazılı) olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre pek kolaydır. (57/22) Allah'ın izni olmaksızın hiçbir musibet (hiç kimseye) isabet etmez. Kim Allah'a iman ederse, onun kalbini hidayete yöneltir. Allah, herşeyi bilir. (64/1)

MUTLULUK

Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse, onu altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokar. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (4/13)

Eğer size Allah'tan bir fazl (zafer) isabet ederse, o zaman da, sanki onunla aranızda hiçbir yakınlık yokmuş gibi kuşkusuz şöyle der; "Keşke onlarla birlikte olsaydım, böylece ben de büyük kurtuluş ve mutluluğa' erseydim." (4/73)

Allah dedi ki: "Bu, doğrulara, doğru söylemelerinin yarar sağladığı gündür. Onlar için, içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler vardır. Allah onlardan razı oldu, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur." (5/119)

O gün, kim ondan (azabtan) alıkonursa, elbette, O, onu esirgemiştir. İşte apaçık olan kurtuluş ve mutluluk budur. (6/16)

İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd edenlerin Allah Katında büyük dereceleri vardır. İşte kurtuluşa ve mutluluğa' erenler bunlardır. (9/20)

Allah, mü'min erkeklere ve mü'min kadınlara içinde ebedi kalmak üzere, altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vaatmiştir. Allah'tan olan hoşnutluk ise en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (9/72)

Allah onlar için, süresiz kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler hazırladı. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (9/89)

Öne geçen Muhacirler ve Ensar ile onlara güzellikle uyanlar; Allah onlardan hoşnut olmuştur, onlar da O'ndan hoşnut olmuşlardır ve (Allah) onlara, içinde ebedi kalacakları, altından ırmaklar akan cennetler hazırlamıştır. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (9/100)

Hiç şüphesiz Allah, mü'minlerden -karşılığında onlara mutlaka

cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürülür ve öldürülürler; (bu,) Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaaaddir. Allah'tan daha çok ahbine vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınız bu alışverişten dolayı sevinip-müjdele-siniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/111)

Müjde, dünya hayatında ve ahirette onlarındır. Allah'ın sözleri için değişiklik yoktur. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (10/64)

(Kıyametin) Geleceği günde, O'nun izni olmaksızın, hiç kimse söz söyleyemez. Artık onlardan kimi 'bedbaht ve mutsuz', (kimi de) mutlu ve bahtiyardır. (11/105)

Mutlu olanlar da, artık onlar cennettedirler. Rabbinin dilemesi dışında gökler ve yer sürüp gittikçe, orada süresiz kalacaklardır. (Bu) kesintisi olmayan bir ihсандır. (11/108)

Allah dilediğine rızık genişletir-yayar ve daraltır da. Onlar ise dünya hayatına sevin-diler. Oysaki dünya hayatı, ahirette (ki sınırsız mutluluk yanında geçici) bir meta'dan başkası değildir. (13/26)

İman edip salih amelerde bulunanlar, ne mutlu onlara. Varılacak yerin güzel olanı (onlarındır). (13/29)

Bugün ben, gerçekten onların sabretmelerinin karşılığını verdim. Şüphesiz onlar, kurtuluşa ve mutluluğa' erenlerdir." (23/111)

Kim Allah'a ve Resûl'üne itaat ederse ve Allah'tan korkup O'ndan sakınırsa, işte kurtuluşa ve mutluluğa' erenler bunlardır. (24/52)

Gerçek şu ki, bugün cennet halkı, 'sevinç ve mutluluk dolu' bir meşguliyet içindedirler. (36/55)

Şüphesiz, bu, asıl büyük kurtuluş ve mutluluğun' ta kendisidir. (37/60)

Ve onları kötülüklerden koru. O gün Sen, kimi kötülüklerden korumuşsan, gerçekten ona rahmet etmişsin. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (40/9)

Ve içlerinde 'sevinç ve mutluluk içinde' yaşadıkları nimetler, (44/27)

Senin Rabbinden, bir fazl ve (lütf) olarak. İşte büyük 'mutluluk ve kurtuluş' budur. (44/57)

Artık iman edip salih amelerde bulunanlara gelince; Rableri onları kendi rahmetine sokar. İşte apaçık olan 'büyük mutluluk ve kurtuluş' budur. (45/30)

(Bütün bunlar,) Mü'min erkekleri ve mü'min kadınları, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere, altından ırmaklar akan cennetlere sokması ve kötülüklerini örtüp-bağışlaması içindir. İşte bu, Allah Katında 'büyük kurtuluş ve mutluluk'tur. (48/5)

Rablerinin verdikleriyle 'sevinçli ve mutludurlar'. Rableri, kendilerini 'çılğınca yanan cehennem'in' azabından korumuştur. (52/18)

O gün, mü'min erkekler ile mü'min kadınları, nurları önlerinde ve sağlarında koşarken görürsün. "Bugün sizin müjdeniz, içinde ebedi kalıcılar (olduğunuz), altından ırmaklar akan cennetlerdir." İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (57/12)

Ateş halkı ile cennet halkı bir olmaz. Cennet halkı 'umduklarına kavuşup mutluluk içinde olanlardır.' (59/20)

O da sizin günahlarınızı bağışlar, sizi atlarından ırmaklar akan cennetlere ve Adn cennetlerindeki güzel konaklara yerleştirir. İşte 'büyük mutluluk ve kurtuluş' budur. (61/12)

Sizi toplanma günü için bir arada toplayacağı gün; işte bu aldanma (teğabün) günüdür. Kim Allah'a iman edip salih bir amelde bulunursa (Allah) onun kötülüklerini örter ve içinde ebe-

di kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere so-
kar. İşte büyük 'mutluluk ve kurtuluş (fevz)' budur. (64/9)
Gerçek şu ki, muttakiler için 'bir kurtuluş ve mutluluk' vardır.
(78/31)
Şüphesiz iman edip salih amellerde bulunanlara gelince; onlar
üç altından ırmaklar akan cennetler vardır. İşte büyük 'kurtuluş
ve mutluluk' budur. (85/11)
O gün, öyle yüzler de vardır ki, nimette (engin bir mutluluk için-
de)dirler. (88/8)

MUTSUZLUK

(Kıyametin) Geleceği günde, O'nun izni olmaksızın, hiç kimse
söz söyleyemez. Artık onlardan kimi 'bedbaht ve mutsuz', (kimi
de) mutlu ve bahtiyardır. (11/105)
Mutsuz olanlar ateştedirler, onlar için orada (kahırla ve acıyla)
nefes alıp vermeler vardır. (11/106)
Demişti ki: "Rabbim, şüphesiz benim kemiklerim gevşedi ve
baş, yaşlılık aleviyle tutuştu; ben sana dua etmekle mutsuz ol-
madım." (19/4)
Anneme itati de. Ve beni mutsuz bir zorba kılmadı." (19/32)
Sizden ve Allah'tan başka taptıklarınızdan kopup-ayrılıyorum
ve Rabbime dua ediyorum. Umulur ki, Rabbime dua etmekle
mutsuz olmayacağım." (19/48)
Bunun üzerine dedik ki: "Ey Adem, bu gerçekten sana ve eşine
düşmandır; sakın sizi cennetten sürüp çıkarmasın, sonra mut-
suz olursun." (20/117)
Dedi ki: "Kiminiz kiminize düşman olarak, hepiniz ordan inin.
Artık size benden bir yol gösterici gelecektir; kim benim hidaye-
time uyarsa artık o şaşırıp sapmaz ve mutsuz olmaz." (20/123)
Dediler ki: "Rabbimiz, mutsuzluğumuz bize karşı üstün geldi,
biz sapan bir topluluk imişiz." (23/106)
Allah'tan 'İçtiyerek korkan' öğüt alır-düşünür. Mutsuz-bed-
baht' olan ondan kaçınır. (87/10-11)

MUTTAKİ

Bu, kendisinde şüphe olmayan, muttakiler için yol gösterici olan
bir kitaptır. (2/2)
Yüzlerini doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyi-
lik, Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, Kitaba ve peygamberlere
iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlarla, yetim-
lere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (öz-
gürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve
ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalık-
ta ve savaşın kızıdığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve dav-
ranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da
bunlardır. (2/177)
Onlar hayırdan her ne yaparlarsa, elbette ondan yoksun bira-
kılmazlar. Allah, muttakileri bilendir. (3/115)
Rabbimizden olan mağfiret ve eni göklerle yer kadar olan cen-
nete (kavuşmak için) yarışın; o, muttakiler için hazırlanmıştır.
(3/133)
Kendilerine; "Elinizi (savaştan) çekin, namazı kılın, zekatı verin"
denenleri görmedin mi? Oysa savaş üzerlerine yazıldığıında,
onlardan bir grup, insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha
da şiddetli bir korkuyla- korkuya kapılıyolar ve: "Rabbimiz, ne
diye savaşı üzerimize yazdın, bizi yakın bir zamana ertelemeli
değil miydin?" dediler. De ki: "Dünyanın metai azdır, ahiret, ise
muttakiler için daha hayırlıdır ve siz 'bir hurma çekirdeğindeki
ip-ince bir iplik kadar' bile haksızlığa uğratılmayacaksınız."
(4/77)

Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğru-
luyıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet
ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için
yol gösterici ve öğüt olan Incil'i verdik. (5/46)
Musa kavmine: "Allah'tan yardım dileyin ve sabredin. Gerçek
şu ki, arz Allah'ındır; ona kullarından dilediğini mirasçı kılar. En
güzel sonuç muttakiler içindir." dedi. (7/128)
Ancak müşriklerden kendileriyle antlaşma imzaladıklarınızdan
(antlaşmadan) bir şeyi eksiltmeyenler ve size karşı hiç kimseye
yardım etmeyenler başka; artık antlaşmalarını, süresi bitene
kadar tamamlayın. Şüphesiz, Allah muttaki olanları sever. (9/4)
Mescid-i Haram yanında kendileriyle anlaştıklarınız dışında,
müşriklerin Allah Katında ve Resülünün Katında nasıl bir ahdi
olabilir? Şu halde o (anlaşmalı olanlar), size karşı (doğru) bir tu-
tum takındıkça, siz de onlara karşı doğru bir tutum takının. Şü-
hesiz Allah, muttaki olanları sever. (9/7)
Yoksa Biz, iman edip salih amellerde bulunanları yeryüzünde
bozgunculuk çıkarıncılar gibi (bir) mi tutacağız? Ya da muttakile-
ri facirler gibi (bir) mi tutacağız? (38/28)
Bu, bir zikr'dir. Şüphesiz muttakiler için, elbette varılacak güzel
bir yer vardır. (38/49)
Doğruyu getiren ve doğrulayanlara gelince; işte onlar muttaki
(takva sahibi) olanlardır. (39/33)
Veya: "Gerçekten Allah bana hidayet verseydi, elbette muttaki-
lerden olurum" diyeceği, (39/57)
Ve (daha nice) çekici-süsler (de verirdik). Bütün bunlar, yalnız-
ca dünya hayatının metaidir. Ahiret ise, Rabbinin Katında mut-
takiler içindir. (43/35)
Muttakiler hariç olmak üzere, o gün, dostların kimi kimine düş-
mandır. (43/67)
Muttakilere gelince; muhakkak onlar, güvenli bir makamdadır-
lar. (44/51)
Çünkü onlar, Allah'tan (gelecek) hiçbir şeyi senden savamazlar.
Şüphesiz zalimler, birbirlerinin velisidirler. Allah ise, muttakilerin
velisidir. (45/19)
Cennet de, muttakiler için, uzakta değildir, (o gün) yakınlaştırıl-
mıştır. (50/31)
Şüphesiz muttaki olanlar, cennetlerde ve pınarlardadırlar;
(51/15)
Hiç şüphesiz muttakiler, cennetlerde ve nimet içindedirler;
(52/17)
Hiç şüphesiz muttakiler, cennetlerde ve nehir (çevresin)dedir-
ler. (54/54)
Doğrusu, muttaki olanlar için Rableri Katında nimetlerle dona-
tılmış cennetler vardır. (68/34)
Çünkü o (Kur'an, Allah'tan sakınan) muttakiler için bir öğüttür.
(69/48)
Şüphesiz muttaki olanlar, gölgeliklerde ve pınar-başlarındadır;
(77/41)
Gerçek şu ki, muttakiler için 'bir kurtuluş ve mutluluk' vardır.
(78/31)

MUVAHHİD (bkz. HANİF)

MÜHEYMİN

O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Melik'tir; Kuddüs'tür; Se-
lam'dır; Mü'min'dir; Müheymin'dir; Aziz'dir; Cebbar'dır; Müte-
kebbir'dir. Allah, (müşriklerin) şirk koştuklarından çok yücedir.
(59/23)

KURAN FİHRİSTİ

MÜJDELEŞME

(Ey Muhammed) iman edip salih amelerde bulunanları müjdele. Gerçekten onlar için altlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Kendilerine rızık olarak bu ürünlerden her yedirildiğinde: "Bu daha önce de rızıklandığımızdır" derler. Bu, onlara, (dünyadakine) benzer olarak sunulmuştur. Orada, onlar için tertemiz eşler vardır ve onlar orada süresiz kalacaklardır. (2/25)

De ki: "Cibril'e kim düşman ise, (bilsin ki) gerçekten onu (Kitabı), Allah'ın izniyle kendinden öncekileri doğrulayıcı ve mü'minler için hidayet ve müjde verici olarak senin halkına indiren O'dur. (2/97)

Şüphesiz Biz seni bir müjdeci ve bir uyarıcı olarak, hak (Kur'an) ile gönderdik. Sen cehennemin halkından sorumlu tutulmayacaksn. (2/119)

Andolsun, Biz sizi biraz korku, açlık ve bir parça mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabır gösterenleri müjdele. (2/155)

İnsanlar tek bir ümmettir. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanların anlaşmazlığa düştikleri şeyler konusunda, aralarında hüküm vermek üzere hak kitaplar indirdi. Oysa kendilerine apaçık ayetler geldikten sonra, birbirlerine karşı olan 'azgınlık ve kıskançlıklar' yüzünden anlaşmazlığa düşenler, o, (Kitap) verilenlerden başkası değildir. Böylece Allah, imani edenler, halkına ayrılığa düştükleri gerçeğe kendi izniyle erişti. Allah, kimi dilerse onu doğruya yöneltir. (2/213)

Kadınlarınız sizin tarlanızdır; tarlanıza dilediğiniz gibi varın. Kendiniz için (geleceğe hazırlık olarak güzel davranışlar) takdir edin. Allah'tan korkup-sakinin ve bilin ki elbette O'na kavuşucusunuz. İman edenlere müjde ver. (2/223)

Allah'ın ayetlerini inkar edenler, peygamberleri haksız yere öldürenler ve insanlardan adaleti emredenleri öldürenler; işte onlara acıklı bir azabı müjdele. (3/21)

O mihrapta namaz kılarken, meleklere ona seslendi: "Allah, sana Yahya'yı müjdeler. O, Allah'tan olan bir kelimeyi (İsa'yı) doğrulayan, efendi, iffetli ve salihlerden bir peygamberdir." (3/39) Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah Kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardır.." (3/45)

Allah bunu (yardımı) size ancak bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla tatmin bulsun diye yaptı. 'Yardım ve zafer' (nusret) ancak üstün ve güçlü, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ın Katındadır. (3/126)

Allah'ın Kendi fazlından onlara verdikleriyle sevinç içindedirler. Onlara arkalarından henüz ulaşmayanlara müjdelemeyi isterler ki onlara hiç bir korku yoktur, mahzun da olacak değillerdir. (3/170)

Onlar, Allah'tan bir nimeti, bir fazlı (bolluğu) ve gerçekten Allah'ın mü'minlerin ecirini boş çıkarmadığını müjdelemektedirler. (3/171)

Münaflıklara müjde ver: Onlar için gerçekten acıklı bir azab vardır. (4/138)

Elçiler; müjdeciler ve uyarıcılar olarak (gönderildi). Öyle ki elçilerden sonra insanların Allah'a karşı (savunacak) delilleri olmasın. Allah, üstün ve güçlü olandır, hikmet ve hüküm sahibidir. (4/165)

Ey Kitap Ehli, elçilerin arası kesildiği dönemde: "Bize müjdeci de, bir uyarıcı da gelmedi" demenize (fırsat kalmasını) diye size apaçık anlatan elçimiz geldi. Böylece müjdeci de, uyarıcı da

gelmiştir artık. Allah her şeye güç yetirendir. (5/19)

Biz elçileri müjde vericiler ve uyarıp-korkutucular olmaktan başka (bir nedenle) göndermiyoruz. Şu halde kim iman ederse ve (davranışlarını) düzeltirse, artık onlar için korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır. (6/48)

Rahmetinin önünde rüzgarları bir müjde olarak gönderen O'dur. Bunlar ağırca bulutları kaldırıp yüklendiğinde, onları (kuraklıktan) ölmüş bir şehre sürükleyiveririz ve bununla oraya su indiririz de böylelikle bütün ürünlerden çıkarırız. İşte Biz, ölüleri de böyle diriltip-çıkartırız. Ki ibret alasınız. (7/57)

De ki: "Allah'ın dilemesi dışında kendim için yarardan ve zarardan (hiçbir şeye) malik değilim. Eğer gaybı bilebilseydim muhakkak hayırdan yaptıklarımı arttırdım ve bana bir kötülük dokunmazdı. Ben, iman eden bir topluluk için, bir uyarıcı ve bir müjde vericiden başkası değilim." (7/188)

Allah, bunu, yalnızca bir müjde ve kablerinizin tatmin bulması için yapmıştır; (yoksa) Allah'ın Katından başkasında nusret (zafer ve yardım) yoktur. Hiç şüphesiz Allah üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/10)

Ve büyük Hacc (Hacc-ı Ekber) günü, Allah'tan ve Resül'ünden insanlara bir duyuru: Kesin olarak Allah, müşriklerden uzaktır, O'nun Resülü de... Eğer tevbe ederseniz bu sizin için daha hayırlıdır; yok eğer yüz çevirirseniz, bilin ki Allah'ı elbette aciz bırakacak değilsiniz. İnkâr edenleri acı bir azabla müjdele. (9/3) Rableri onlara Katından bir rahmeti, bir hoşnutluğu ve onlar için, kendisine sürekli bir nimet bulunan cennetleri müjdeler. (9/21)

Ey iman edenler, gerçek şu ki, (Yahudi) bilginlerinden ve (Hıristiyan) rahiplerinden çoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah'ın yolundan alıkoymalar. Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar... Onlara acı bir azabı müjdele. (9/34)

Hiç şüphesiz Allah, mü'minlerinden -karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşır, öldürürler ve öldürülürler; (bu,) Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaaddir. Allah'tan daha çok ahde vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınız bu alışverişten dolayı sevinip-müjdeleşiniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/111)

Tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, (İslam uğrunda) seyahat edenler, rükû edenler, secde edenler, iyiliği emredenler, kötülükten sakındıranlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlar; sen (bütün) mü'minleri müjdele. (9/112)

Bir süre indirildiğinde onlardan bazısı: "Bu, hanginizin imanını arttırdı?" der. Ancak iman edenlere gelince; onların imanını arttırmıştır ve onlar müjdeleşmektedirler. (9/124)

İçlerinden bir adama: "İnsanları uyar ve iman edenlere, muhakkak kendileri için Rableri Katında 'gerçek bir makam' olduğunu müjde ver" diye vahyettimiz, insanlara şaşırtıcı mı geldi? İnkâr edenler: "Gerçekten bu, açıkça bir büyüdüdür" dediler. (10/2)

Müjde, dünya hayatında ve ahirette onlarıdır. Allah'ın sözleri için değişiklik yoktur. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (10/64)

Musa ve kardeşine (şöyle) vahyettik: "Mısır'da kavminiz için evler hazırlayın, evlerinizi namaz kılınan (ve kibleye dönük) yerler yapın ve namazı dosdoğru kılın. Mü'minleri de müjdele." (10/87)

Öyle ki, Allah'tan başkasına ibadet etmeyin. Gerçekten ben, sizi O'nun tarafından uyaran ve müjdeleyenim; (11/2)

Andolsun, elçilerimiz İbrahim'e müjde ile geldikleri zaman; "Se-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

lam" dediler. O da: "Selam" dedi (ve) hemen gecikmeden kızartılmış bir buzağı getirdi. (11/69)

Karısı ayaktaydı, bunun üzerine güldü. Biz ona İshak'ı, İshak'ın arkasından da Yakub'u müjdeledik. (11/71)

İbrahim'den korku gittiği ve ona müjde geldiği zaman, Lut kavmi konusunda Bizimle çekişip-tartışmalara giriyor(du). (11/74)

Bir yolcu-kafilesi geldi, sucularını (kuyuya su almak için) gönderdiler. O da kovasını sarkıttı. "Hey müjde... Bu bir çocuk." dedi. Ve onu (kuyudan çıkarıp) 'ticaret konusu bir mal' olarak sakladılar. Oysa Allah, yapmakta olduklarını bilendi. (12/19)

Müjdeci gelip de onu (gömleği) onun yüzüne sürdüğü zaman, gözü görür olarak (sağığına) dönüverdi. (Yakub) Dedi ki: "Ben, size bilmediğinizi Allah'tan gerçekten biliyorum demedim mi?" (12/96)

Dediler ki: "Korkma biz sana bilgin bir çocuk müjdelemektiz." (15/53)

Dedi ki: "Bana ihtiyarlık gelip-çökmüşken mi müjdeliyorsunuz? Beni ne ile müjdelemektesiniz?" (15/54)

Dediler ki: "Seni gerçekle müjdeledik; öyleyse umut kesenlerden olma." (15/55)

Şehir halkı birbirlerine müjdelere vererek geldi. (15/67)

Onlardan birine kız (çocuk) müjdelendiği zaman içi öfkıyla-taşarak yüzü simsiyah kesilir. (16/58)

Kendisine verilen müjdenin kötülüğünden dolayı topluluktan gizlenir; onu aşağılanarak tutacak mı, yoksa toprağa gömecek mi? Bak, verdikleri hüküm ne kötüdür? (16/59)

Her ümmet içinde kendi nefislerinden onların üzerine bir şahid getirdiğimiz gün, seni de onlar üzerinde bir şahid olarak getireceğiz. Biz Kitabı sana, her şeyin açıklayıcısı, Müslümanlara bir hidayet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik. (16/89)

De ki: "İman edenleri sağladığımız, Müslümanlara bir müjde ve hidayet olmak üzere, onu (Kur'an'ı) hak olarak Rabbinden Ruhul-Kudüs indirmiştir." (16/102)

Şüphesiz, bu Kur'an, en doğru yola iletir ve salih amellerde bulunan mü'minlere, onlar için gerçekten büyük bir ecir olduğunu müjde verir. (17/9)

Biz onu (Kur'an'ı) hak olarak indirdik ve o hak ile indi; seni de yalnızca bir müjde verici ve uyarıp-korkutucu olarak gönderdik. (17/105)

Dosdoğru (bir Kitaptır) ki, Kendi Katından şiddetli bir azabla uyarıp-korkutmak ve salih amellerde bulunan mü'minlere müjde vermek için (onu indirdi); şüphesiz onlara güzel bir ecir vardır. (18/2)

Biz elçileri, müjde vericiler ve uyarıcılar olmak dışında (başka bir amaçla) göndermeyiz. İnkâr edenler ise, hakkı batıl ile geçersiz kılmak için mücadele ediyorlar. Onlar benim ayetlerimi ve uyarıldıklarını (azabı) alay konusu edindiler. (18/56)

(Allah buyurdu:) "Ey Zekeriya, şüphesiz Biz seni, adı Yahya olan bir çocukla müjdelemektiz; Biz bundan önce ona hiç bir adas kılmamışız." (19/7)

Biz bunu (Kur'an'ı) senin dilinle kolaylaştırdık, takva sahiplerine müjde vermen ve direnen bir kavmi uyarıp-korkutman için. (19/97)

Biz her ümmet için bir "Mensek" kıldık, O'nun kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine Allah'ın adını anınlara diye. İşte sizin ilahınız bir tek ilahdır, artık yalnızca O'na teslim olun. Sen alçak gönüllü olanlara müjde ver. (22/34)

Onların etleri ve kanları kesin olarak Allah'a ulaşmaz, ancak O'na sizden takva ulaşır. İşte böyle, onlara sizin için boyun eğdirmişti; O'nun size hidayet vermesine karşılık Allah'ı tekbir et-

meniz için. Güzellikte bulunanlara müjde ver. (22/37)

Melekleri görecekləri gün, suçlu-günahkarlara bir müjde yoktur. Ve o gün (melekler onlara) derler ki: "(Size sevinçli haber) Yasaktır, yasak." (25/22)

Ve Kendi rahmetinin önünde rüzgarları müjdeleciler olarak gönderen O'dur. Biz, gökten tertemiz su indirdik; (25/48)

Biz seni yalnızca bir müjde verici ve uyarıp-korkutucu olarak gönderdik. (25/56)

Mü'minler için bir hidayet ve bir müjdedir. (27/2)

Ya da karanın ve denizin karanlıkları içinde size yol gösteren ve rahmetinin önünde rüzgarları müjde vericiler olarak gönderen mi? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Allah, onların şirk koştuklarından yücedir. (27/63)

Bizim elçilerimiz İbrahim'e bir müjde ile geldikleri zaman, dediler ki: "Gerçek şu ki, biz bu ülkenin halkını yıkıma uğratacağız. Çünkü onun halkı zalim oldular." (29/31)

Size kendi rahmetinden taddırması, emriyle gemileri yürütmesi ve O'nun fazlından (rızıkınızı) aramanız ile umulur ki şükretmeniz için, rüzgarları müjde vericiler olarak göndermesi, O'nun ayetlerindedir. (30/46)

Ona ayetlerimiz okunduğunda, sanki iştihiyormuş ve kulaklarında bir ağırlık varmış gibi, büyüklük taslayarak (müstekbirce) sırtını çevirir. Artık sen ona acı bir azap ile müjde ver. (31/7)

Ey Peygamber, gerçekten Biz seni bir şahid, bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. (33/45)

Mü'minlere müjde ver; gerçekten onlar için Allah'tan büyük bir fazl vardır. (33/47)

Şüphesiz Biz seni, hak ile bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. Hiç bir ümmet yoktur ki, içinde bir uyarıcı gelip-geçmiş olmasın. (35/24)

Sen ancak, zikre (Kur'an'a) uyan ve gayb ile Rahman olan (Allah'a) (karşı) içi titreyerek korku duyan kimseyi uyarırsın. İşte böylesini, bir bağışlanma ve üstün bir ecirle müjdele. (36/11)

Biz de onu halim bir çocukla müjdeledik. (37/101)

Biz ona, salihlerden bir peygamber olarak İshak'ı da müjdeledik. (37/112)

Tağut'a kulluk etmekten kaçınan ve Allah'a içten yönelenler ise; onlar için bir müjde vardır, öyleyse kullarıma müjde ver. (39/17)

Bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak. Ama çoğu yüz çevirdiler. Artık onlar dinlemezler. (41/4)

İşte Allah, iman edip salih amellerde bulunan kullarına böyle müjde vermektedir. De ki: "Ben buna karşı yakınlıkta sevgi dışında sizden hiç bir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik kazanırsa, Biz ondaki iyiliği artırırız. Gerçekten Allah, bağışlayandır, şükredene karşılığını verendir. (42/23)

Oysa onlardan biri, O, Rahman (olan Allah) için verdiği örnek ile (kız çocuğunun doğumuyla) müjdelendiği zaman, yüzü simsiyah kesilmiş olarak kahrından yutkundukça yutkunur. (43/17)

Kendisine Allah'ın ayetleri okunurken iştir, sonra müstekbirce (inatla büyüklük taslayarak) sanki iştihiyormuş gibi ısrar eder. Artık sen onu acı bir azabla müjdele. (45/8)

Bundan önce de, bir rehber (imam) ve bir rahmet olarak Musa'nın kitabı var. Bu da, zulmedenleri uyarmak ve ihşanda bulunanlara bir müjde olmak üzere (kendinden önceki kitapları) doğrulayıcı ve Arapça bir dil ile olan bir kitaptır. (46/12)

Şüphesiz, Biz seni bir şahid, bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. (48/8)

(Onlar yemeyince) Bunun üzerine içine bir tür korku düştü. "Korkma" dediler ve ona bilgin bir erkek çocuk müjdesini verdiler. (51/28)

KURAN FİHRİSTİ

O gün, mü'min erkekler ile mü'min kadınları, nurları önlerinde ve sağlarında koşarken görürsün. "Bugün sizin müjdeniz, içinde ebedi kalıcılar (olduğunuz), altından ırmaklar akan cennetlerdir." İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (57/12)
Hani Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları, gerçekten ben, sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi "Ahmed" olan bir elçinin de müjdeleyicisiyim" demişti. Fakat o, onlara apaçık belgelerle gelince: "Bu, açıkça bir büyüdür" dediler. (61/6)
Ve seveceğiniz bir başka (nimet) daha var: Allah'tan 'yardım ve zafer (nusret)' ve yakın bir fetih. Mü'minleri müjdele. (61/13)
Bu durumda sen, onlara acı bir azab ile müjde ver. (84/24)

MÜKAFAT

Bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız ancak bir fitnedir (imtihan konusudur.) Allah yanında ise büyük bir mükafat vardır. (8/28)
Onda ebedi kalıcıdır. Şüphesiz Allah, büyük mükafat Katında olandır. (9/22)
De ki: "Bu mu daha hayırlı, yoksa takva sahiplerine va'dedilen ebedi cennet mi? Ki onlar için bir mükafat ve son duraktır." (25/15)
Çok geçmeden, o iki (kadın)dan biri, (utana utana) yürüyerek ona geldi. "Babam, bizim için sürüleri sulamana karşılık sana mükafaat vermek üzere seni davet etmekteyim." dedi. Bunun üzerine ona gelip de olup bitenleri anlatınca o: "Korkma" dedi. "Zalimler topluluğundan kurtulmuş oldun." (28/25)
Çünkü Allah, (sözüne bağlı kalıp doğru olan) sadıkları sadakatlerinden dolayı mükafatlandırarak, münafıkları da dilerse azablandırarak veya tevbe (nasib edip tevbe)lerini kabul edecektir. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/24)
Bizim Katımızda sizi (bize) yaklaştıracak olan ne mallarınız, ne de evlatlarınızdır; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. İşte onlar; onlar için yaptıklarına karşılık olmak üzere kat kat mükafaat vardır ve onlar yüksek köşkerlerinde güven içindedirler. (34/37)
Gözlerimiz önünde akıp-gitmekteydi. (Kendisi ve getirdikleri) İnkâr edilmiş-nankörlük edilmiş olan (Nuh)a bir mükafat olmak üzere. (54/14)
Şüphesiz, bu, sizin için bir mükafattır. Sizin çaba-harcamanız şükre değer (meşkur:makbul) görmüştür. (76/22)

MÜ'MİNLER

Onlar (mü'minler ise) şüphesiz Rableriyle karşılaşacaklarını ve (yine) şüphesiz O'na dönecekleri bilirler. (2/46)
De ki: "Cibril'e kim düşman ise (bilsin ki) gerçekten onu (Kitabı) Allah'ın izniyle kendinden öncekileri doğrulayıcı ve mü'minler için hidayet ve müjde verici olarak senin kalbine indiren O'dur." (2/97)
Yoksa sizden önce gelip-geçenlerin hali başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle bir yoksulluk öyle dayanılmaz bir zorluk çattı ve öylesine sarsıldılar ki sonunda elçi beraberindeki mü'minlerle; "Allah'ın yardımını ne zaman?" diyorlardı. Dikkat edin. Şüphesiz Allah'ın yardımı pek yakındır. (2/214)
Elçi, kendisine Rabbinden indirilene iman etti mü'minler de. Tüm mü Allah'a meleklerine, kitaplarına ve elçilerine inandı. "O'nun elçileri arasında hiçbirini (diğerinden) ayırdetmeyiz. İştittik ve itaat ettik. Rabbiniz bağışlamayı (dileriz). Varış ancak Sanadır" dediler. (2/285)

Mü'minler mü'minleri bırakıp da kafirleri veliler edinmesinler. Kim böyle yaparsa Allah'tan hiçbir şey (yardım) yoktur. Ancak onlardan korunma gayesiyle sakınma(nız) başka. Allah sizi kendisinden sakındırır. Varış Allah'adır. (3/28)
Doğrusu insanların İbrahim'e en yakın olanı ona uyanlar ve bu peygamber ile iman edenlerdir. Allah mü'minlerin velisidir. (3/68)
Hani sen mü'minleri savaşmak için elverişli yerlere yerleştirmek için evinden erkenden ayrılmıştın. Allah iştendir bilendir. (3/121)
O zaman sizden iki grup neredeyse 'çözülüp geri çekilmek' istemişti. Oysa Allah onların (velisi) yardımcısıydı. Artık mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidir. (3/122)
Andolsun ki Allah mü'minlere içlerinde kendilerinden onlara bir peygamber göndermekle lütufta bulunmuştur. (Ki O) Onlara ayetlerini okuyor onları arındırıyor ve onlara Kitabı ve hikmeti öğretiyor. Ondan önce ise onlar apaçık bir sapıklık içindediler. (3/164)
İki topluluğun karşı karşıya geldiği gün size isabet eden ancak Allah'ın izniyle idi. (Bu Allah'ın) mü'minleri ayırdetmesi; (3/166)
Onlar Allah'tan bir nimeti bir fazlı (bolluğu) ve gerçekten Allah'ın mü'minlerin ecirini boşa çıkarmadığını müjdelemektedirler. (3/171)
İşte bu şeytan ancak kendi dostlarını korkutur. Siz onlardan korkmayın eğer mü'minlerseniz Ben'den korkun. (3/175)
Allah murdar olanı temiz olandan ayırd edinceye kadar, mü'minleri sizin kendisi üzerinde bulunduğuunuz durumda bırakacak değildir. Allah sizi gayb üzerine muttali kılmayacaktır. Ama Allah elçilerinden dilediğini seçer. Öyleyse siz de Allah'a ve elçisine iman edin. Eğer iman eder ve sakınırsanız sizin için büyük bir ecir vardır. (3/179)
İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler o zaman sağ ellerinin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları fuhuşta bulunmayan iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfе uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra fuhuş yapacak olurlarsa özgür kadınlar halindeki cezanın yarısını (nı uygulayın.) Bu sizden günaha saptıktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah bağışlayandır esirgeyendir. (4/25)
Artık sen, Allah yolunda savaş kendinden başkasıyla yükümlü tutulmayacaksın. Mü'minleri hazırlayıp-teşvik et. Umulur ki Allah küfredenlerin ağır-baskılarını geri püskürtür. Allah 'kahredici baskısıyla' daha zorlu acı sonuçlandırmalarıyla da daha zorludur. (4/84)
Bir mü'mine -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda anlaşma olan bir topluluktan ise bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)
Kim bir mü'mini kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse cezası

Harun Yahya (Adnan Oktar)

İçinde ebedi kalmak üzere cehennemdir. Allah ona gazaplanmış onu lanetlemiş ve ona büyük bir azab hazırlamıştır. (4/93) Ey iman edenler, Allah yolunda adım attığınız (savaşa çıktığınız) zaman gerekli araştırmayı yapın ve size (İslam geleneğine göre) selam verene dünya hayatının geçiciliğini istekli çıkararak: "Sen mü'min değilsin" demeyin. Asıl çok ganimet Allah Katındadır bundan önce siz de böyle idiniz; Allah size lütufta bulundu. Öyleyse iyice açıklık kazandırın. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberi olmandır. (4/94)

Mü'minlerden özür olmaksızın oturanlar ile Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd edenler eşit değildir. Allah mallarıyla ve canlarıyla cehd edenleri (çaba harcayanları) oturanlara göre derece olarak üstün kılmıştır. Tümüne güzelliği (cenneti) va'detmiştir; ancak Allah cehd edenleri (çaba harcayanları) oturanlara göre büyük bir ecirle üstün kılmıştır. (4/95)

Namazı bitirdiğinizde Allah'ı ayakta kayan otururken ve yan yatarken zikredin. Artık 'güveniğe kavuşsanız' namazı dosdoğru kılın. Çünkü namaz mü'minler üzerinde vakitleri belirlenmiş bir farzdır. (4/103)

Kim kendisine 'dosdoğru yol' apaçık belli olduktan sonra elçiyeye muhalefet ederse ve mü'minlerin yolundan başka bir yola uyarırsa onu döndüğü şeyde bırakırız ve cehenneme sokarız. Ne kötü bir yataktır o!.. (4/115)

Onlar mü'minleri bırakıp kafirleri dostlar (veliler) edinirler. 'Kuvvet ve onuru (izzeti)' onların yanında mı arıyorlar? Şüphesiz 'bütün kuvvet ve onur' Allah'ındır. (4/139)

Onlar sizi gözetleyip-duruyorlar. Size Allah'tan bir fetih (zafer ve ganimet) gelirse: "Sizinle birlikte değil miydik?" derler. Ama kafilere bir pay düşerse: "Size üstünlük sağlamadık mı mü'minlerden size (gelecek tehlikeleri) önlemedik mi?" derler. Allah kıyamet günü aranızda hükmedecektir. Allah kafilere mü'minlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez. (4/141)

Ey iman edenler, mü'minleri bırakıp kafirleri veliler (dostlar) edinmeyin. Kendi aleyhinizde Allah'a apaçık olan kesin bir delil vermek ister misiniz? (4/144)

Ancak tevbe edenler, islah edenler, Allah'a sımsıkı sarılanlar ve dinlerini katıksız olarak Allah için (halis) kılanlar başka; işte onlar mü'minlerle beraberdirler. Allah mü'minlere büyük bir ecir verecektir. (4/146)

Ancak onlardan ilimde derinleşenler ile mü'minler sana indirilene ve senden önce indirilene inanırlar. Namazı dosdoğru kılanlar zekatı verenler Allah'a ve ahiret gününe inananlar; işte bunlar Biz bunlara büyük bir ecir vereceğiz. (4/162)

Bugün, size temiz olan şeyler helal kılındı. (Kendilerine) Kitap verilenlerin yemeği size helal sizin de yemeğiniz onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da namuslu fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak onlara ücretlerini (mehirlerini) ödediğiniz takdirde- size (helal kılındı.). Kim imanı tanımayıp küfre saparsa elbette onun yaptığı boşa çıkmıştır. O ahirette hürsana uğrayanlardandır. (5/5)

Ey iman edenler, içinizin kim dininden geri döner (irtidat eder)se Allah (yerine) Kendisinin onları sevdiği onların da Kendisine sevdiği mü'minlere karşı alçak gönüllü kafilere karşı ise 'güçlü ve onurlu' Allah yolunda cehd eden (çaba harcayan) ve kınayıcının kınamasından korkmayan bir topluluk getirir. Bu Allah'ın bir fazlıdır onu dilediğine verir. Allah (rahmetiyle) geniş olmandır bilendir. (5/54)

Sizin dostunuz (veliniz) ancak Allah O'nun elçisi rüku' ediciler

olarak namaz kılan ve zekatı veren mü'minlerdir. (5/55)

Andolsun insanlar içinde mü'minlere en şiddetli düşman olarak, Yahudileri ve müşrikleri bulursun. Onlardan iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da: "Hıristiyanlar" diyenleri bulursun. Bu onlardan (birtakım) papaz ve rahiplerin olması ve onların gerçekte büyüklük taslamamaları nedeniyledir. (5/82)

"(Bu) Bir Kitap'tır ki onunla uyarıp korkutman için ve mü'minlere bir öğüt olmak üzere sana indirildi. Öyleyse bundan dolayı göğsünde bir sıkıntı olmasın." (7/2)

Sana savaş-ganimetlerini sorarlar. De ki: "Ganimetler Allah'ın ve Resûlüdür. Buna göre eğer mü'min iseniz Allah'tan korkup-sakının aranızı düzeltin ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin." (8/1) Mü'minler ancak o kimselerdir ki Allah anıdıği zaman yürekleri ürperir. O'nun ayetleri okunduğunda imanlarını arttırır ve yalnızca Rablerine tevekkül ederler. (8/2)

Onlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (8/3)

İşte gerçek mü'minler bunlardır. Rableri Katında onlar için dereceler bağışlanma ve üstün bir rızık vardır. (8/4)

Rabbini seni evinden hak uğrunda (savaşa) çıkardığında mü'minlerden bir grup isteksizdi. (8/5)

Onları siz öldürmediniz ama onları Allah öldürdü; attığın zaman da sen atmadın ama Allah attı. Mü'minleri Kendinden güzel bir imtihanla imtihan etmek için (yaptı.) Şüphesiz Allah işitendir bilendir. (8/17)

Eğer fetih istiyor idiyeniz (ey kâfirler) işte size fetih; ama eğer (inkârdan ve eski yaptıklarınızdan) vazgeçerseniz bu sizin için daha hayırlıdır. Yok geri dönerseniz Biz de döneriz. Topluğunuz çok da olsa size bir şey sağlayamaz. Çünkü Allah mü'minlerle beraberdir. (8/19)

Onlar seni aldatmak isterlerse, şüphesiz Allah sana yeter. O seni yardımıyla ve mü'minlerle destekledi. (8/62)

Ey Peygamber, sana ve seni izleyen mü'minlere Allah yeter. (8/64)

Ey Peygamber mü'minleri savaşa karşı hazırlayıp-teşvik et. Eğer içinizde sabreden yirmi (kişi) bulunursa iki yüz (kişiyi) mağlub edebilirler. Ve eğer içinizden yüz (sabırlı kişi) bulunursa, bunlar da kâfirlerden binini yener. Çünkü onlar (gerçeği) kavramayan bir topluluktur. (8/65)

İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cehd edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler işte gerçek mü'min olanlar bunlardır. Onlar için bir bağışlanma ve üstün bir rızık vardır. (8/74)

Onlar (hiç) bir mü'mine karşı ne 'akrabalık bağlarını' ne de 'sözleşme hükümlerini' gözetip tanırlar. İşte bunlar haddi aşmakta olanlardır. (9/10)

Yoksa siz içinizden cehd edenleri ve Allah'tan ve Resûlü'nden ve mü'minlerden başka sır-dostu edinmeyenleri Allah 'bilip (ortaya) çıkarmadan' bırakılıverceğinizi mi sandınız? Allah yaptıklarınızdan haberdardır. (9/16)

(Bundan) Sonra Allah elçisi ile mü'minlerin üzerine 'güven duygusu ve huzur' indirdi sizin görmediğiniz orduları indirdi ve inkâr edenleri azablandırdı. Bu inkârcıların cezasıdır. (9/26)

De ki: "Allah'ın bizim için yazdıkları dışında bize kesinlikle hiçbir şey isabet etmez. O bizim mevlamızdır. Ve mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler." (9/51)

İçlerinden Peygamberi incitenler ve: "O (her sözü dinleyen) bir kulaktır" diyenler vardır. De ki: "O sizin için bir hayır kulağıdır. Allah'a iman eder mü'minlere inanıp-güvenir ve sizden iman

KURAN FİHRİSTİ

edenler için de bir rahmettir. Allah'ın elçisine eziyet edenler... Onlar için acı bir azab vardır." (9/61)

Sizi hoşnut kılmak için Allah'a yemin ederler; oysa mü'min iseler hoşnut kılınmaya Allah ve elçisi daha layıktır. (9/62)

Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emrederek kötülükten sakındırlar namazı dosdoğru kılarlar zekatı verirler ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz Allah üstün ve güçlüdür hüküm ve hikmet sahibidir. (9/71)

Allah mü'min erkeklerle ve mü'min kadınlara içinde ebedi kalmak üzere altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vaatetmiştir. Allah'tan olan hoşnutluk ise en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (9/72)

Sadakalar konusunda mü'minlerden ek başışlarda bulunanlarla emeklerinden (cehdlerinden) başkasını bulamayanları yadırgayarak bunlarla alay ederler; Allah (asıl) onları alay konusu kılmıştır ve onlar için acı bir azab vardır. (9/79)

Ama Resul ve onunla birlikte olan mü'minler mallarıyla ve canlarıyla cehd ettiler; işte bütün hayırlar onlarındır ve kurtuluşa erenler onlardır. (9/88)

De ki: "Yapıp-edin. Allah sizin yapıp-ettiklerinizi (amellerinizi) görecektir. O'nun elçisi ve mü'minler de. Yakında gaybı ve müşahede edilebileni Bilen'e döndürüleceksiniz ve O size yaptıklarınızı haber verecektir." (9/105)

Zarar vermek inkârı (pekiştirmek) mü'minlerin arasını ayırarak ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşını gözlemek için mescid edenler ve: "Biz iyilikten başka bir şey istemedik" diye yemin edenler (var ya) Allah onların şüphesiz yalancı olduklarına şahidlik etmektedir. (9/107)

Hiç şüphesiz Allah mü'minlerden -karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşır ve öldürülürler ve öldürülürler; (bu) Tevrat'ta İncil'de ve Kur'an'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaaddir. Allah'tan daha çok ahdine vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınızı bu alışverişten dolayı sevinip-müjdeleşiniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/111)

Tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, (İslam uğrunda) seyahat edenler, rükû edenler, secde edenler, iyiliği emredenler, kötülükten sakındıranlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlar; sen (bütün) mü'minleri müjdele. (9/112)

Mü'minlerin tümünün öne fırlayıp çıkmaları gerekmez. Öyleyse, onlardan her bir topluluktan bir grup çıktığında (bir grup da) dinde derin bir kavrayış edinmek (tafakkuhta bulunmak) ve kavimleri kendilerine geri döndüğünde onları uyurip korkutmak için (geride kalabilir). Umulur ki onlar da kaçınıp-sakınırlar. (9/122)

Andolsun size içinden sıkıntıya düşmeniz, O'nun gücüne giden size pek düşkün mü'minlere şefkatli ve esirgeyici olan bir elçi gelmiştir. (9/128)

Ey insanlar Rabbinizden size bir öğüt sinelerde olana bir şifa ve mü'minler için bir hidayet ve rahmet geldi. (10/57)

Musa ve kardeşine (şöyle) vahyettik: "Mısır'da kavminiz için evler hazırlayın evlerinizi namaz kılınan (ve kibleye dönük) yerler yapın ve namazı dosdoğru kılın. Mü'minleri de müjdele." (10/87)

Eğer Rabbin dileseydi yeryüzündekilerin tümü topluca iman ederdi. Öyleyse onlar mü'min oluncaya kadar insanları sen mi zorlayacaksın? (10/99)

Sonra Biz elçilerimizi ve iman edenleri böyle kurtarız; mü'minleri kurtarmamız Bizim üzerimize bir haktır. (10/103)

De ki: "Ey insanlar, eğer benim dinimden yana bir kuşku için deyseniz ben sizin Allah'tan başka ibadet ettiklerinize ibadet etmiyorum ancak ben sizin hayatınıza son verecek olan Allah'a ibadet ederim. Ben mü'minlerden olmakla emrolundum." (10/104)

"Eğer mü'minseniz, Allah'ın bıraktığı (helal işlerden olan kazanç) sizin için daha hayırlıdır. Ben sizin üzerinizde bir gözetleyici değilim." (11/86)

Sana elçilerin haberlerinden -kalbini sağlamastraçacak- doğru haberler aktarıyoruz. Bunda sana hak ve mü'minlere bir öğüt ve uyarı gelmiştir. (11/120)

Resulleri onlara dediler ki: "Doğrusu biz sizin gibi yalnızca bir beşeriz ancak Allah kullarından dilediğine lütufta bulunur. Allah'ın izni olmaksızın size bir delil getirmemiz bizim için olacak şey değil. Mü'minler ancak Allah'a tevekkül etmelidirler." (14/11)

"Rabbimiz hesabın yapılacağı gün beni anne-babamı ve mü'minleri başışla" (14/41)

Sakin onlardan bazılarını yararlandırdığımız şeylere gözünü dikme onlara karşı hüzne kapılma mü'minler için de (şefkat) katanlarını ger. (15/88)

Sonra (Allah) kıyamet günü onları aşâklık kılacak ve diyecek ki: "Haklarında (mü'minlere karşı) düşman kesildiğiniz ortaklığın hani nerede?" Kendilerine ilim verilenler dediler ki: "Bugün gerçekten aşâğılama ve kötülük kafirlerin üstündedir." (16/27)

Erkek olsun, kadın olsun bir mü'min olarak kim salih bir amelde bulunursa hiç şüphesiz Biz onu güzel bir hayatta yaşatırız ve onların karşılığını yaptıklarının en güzeliyle muhakkak veririz. (16/97)

Şüphesiz bu Kur'an, en doğru yola iletir ve salih amellerde bulunan mü'minlere onlar için gerçekten büyük bir ecir olduğunu müjde verir. (17/9)

Kim de ahireti ister ve bir mü'min olarak ciddi bir çaba gösterecek ona çalışırsa işte böylelerinin çabası şükre şayandır. (17/19)

Kur'an'dan mü'minler için şifa ve rahmet olan şeyleri indiriyoruz. Oysa o zalimlere kayıplardan başkasını arttırmaz. (17/82)

Dosdoğru (bir Kitaptır) ki, Kendi Katından şiddetli bir azabla uyarıp-korkutmak ve salih amellerde bulunan mü'minlere müjde vermek için (onu indirdi); şüphesiz onlara güzel bir ecir vardır. (18/2)

"Çocuğa gelince onun anne ve babası mü'min kimselerdi. Bundan dolayı onun kendilerine azgınlık ve inkâr zorunu kullanmasından endişe edip-korktuk." (18/80)

Kim de bir mü'min olarak, salih olan amellerde bulunursa artık o ne zulümden korksun ne hakkının eksik tutulmasından. (20/112)

Artık kim bir mü'min olarak salih amellerde bulunursa onun çabası için (karşılık olarak) küfran (nankörlük) yoktur. Şüphesiz Biz onun yazıcılarıyız. (21/94)

Kendilerine zulmedilmesi dolayısıyla, onlara karşı savaş açılana (mü'minlere savaşma) izni verildi. Şüphesiz Allah onlara yardım etmeye güç yetirendir. (22/39)

Mü'minler gerçekten felah bulmuştur; (23/1)

Zina eden kadın ve zina eden erkeğin her birine üzer değnek (celde) vurun. Eğer Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız onlara Allah'ın dinini (yani uygulamayı) konusunda sizi bir acıma tutmasın; onlara uygulanan cezaya mü'minlerden bir grup da şahit bulunsun. (24/2)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Zina eden erkek zina eden ya da müşrik olan bir kadından başkasını nikahlayamaz; zina eden kadını da zina eden ya da müşrik olan bir erkekten başkası nikahlayamaz. Bu mü'minlere haram kılınmıştır. (24/3)

Onu işittüğün zaman erkek mü'minler ile kadın mü'minlerin kendi nefisleri adına hayırlı bir zanda bulunup: "Bu açıkça uydurulmuş iftira bir sözdür" demeleri gerekmez miydi? (24/12)

Namus sahibi bir şeyden habersiz mü'min kadınlara (zina suçu) atanlar dünyada ve ahirette lanetlenmişlerdir. Ve onlar için büyük bir azab vardır. (24/23)

Mü'minlere söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırınsınlar ve ırzlarını korusunlar. Bu onlar için daha temizdir. Gerçekten Allah yaptıklarından haberdardır." (24/30)

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırınsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süsleri kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

Aralarında hükmetmesi için Allah'a ve elçisine çağırıldıkları zaman mü'min olanların sözü: "İşittik ve itaat ettik" demeleridir. İşte felaha kavuşanlar bunlardır. (24/51)

Mü'minler o kimselerdir ki, Allah'a ve Resûlüne iman edenler onunla birlikte toplu(mu ilgilendiren) bir iş üzerinde iken ondan izin alınca kadar bırakıp-gitmeyenlerdir. Gerçekten senden izin alanlar işte onlar Allah'a ve elçisine iman edenlerdir. Böylelikle senden kendi bazı işleri için izin istedikleri zaman dilediklerine izin ver ve onlar için Allah'tan bağışlanma dile. Şüphesiz Allah bağışlayandır esirgeyendir. (24/62)

"Ve ben mü'min olanları kovacak değilim." (26/114)

Ve mü'minlerden sana tabi olanlara (koruyucu) kanatlarını ger. (26/215)

Mü'minler için bir hidayet ve bir müjdedir. (27/2)

Ve gerçekten o mü'minler için bir hidayet ve bir rahmettir. (27/77)

Musa'nın annesi ise yüreği boşluk içinde sabahladı. Eğer mü'minlerden olması için kalbi üzerinde (sabrı ve dayanıklılığı) pekiştirmemiş olsaydı neredeyse onu(n durumunu) açığa vuracaktı. (28/10)

Kendi ellerinin öne sürdükleri dolayısıyla onlara bir misibet isabet ettiğinde: "Rabbimiz bize de bir elçi gönderseydin de böylece senin ayetlerine uysaydık ve mü'minlerden olsaydık" diyecek olmasalardı (seni göndermezdi). (28/47)

Birkaç yıl içinde. Bundan önce de sonra da emir Allah'ındır. Ve o gün mü'minler suneceklerdir. (30/4)

Peygamber, mü'minler için kendi nefislerinden daha evladır ve onun zevceleri de onların anneleridir. Rahim sahipleri (akrabalar) de Allah'ın Kitabında birbirlerine öteki mü'minlerden ve muhacirlerden daha yakındır. Ancak dostlarınıza maruf üzere yapacaklarını başka; bunlar Kitapta yazılmış bulunmaktadır. (33/6)

Mü'minler (düşman) birliklerini gördükleri zaman ise (korkuya

kapılmadan) dediler ki: "Bu Allah'ın ve Resûlü'nün bize vadedtiği şeydir; Allah ve Resûlü doğru söylemiştir." Ve (bu) yalnızca onların imanlarını ve teslimiyetlerini artırdı. (33/22)

Mü'minlerden öyle erkek-adamlar vardır ki- Allah ile yaptıkları ahide sadakat gösterdiler; böylece onlardan kimi adağını gerçekleştirdi kimi beklemektir. Onlar hiçbir değiştirme ile (sözlerini) değiştirmediler. (33/23)

Allah, inkâr edenleri kin ve öfkeleriyle geri çevirdi onlar hiçbir hayra varamadılar. Savaşta Allah (yardımcı ve zafer nasib edici olarak) mü'minlere yetti. Allah, çok güçlüdür üstün ve galib olandır. (33/25)

Şüphesiz Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar mü'min erkekler ve mü'min kadınlar gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar sabreden erkekler ve sabreden kadınlar saygıyla (Allah'tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar Allah'ı çokça zikreden erkekler ve (Allah'ı) çokça zikreden kadınlar; (işte) bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (33/35)

Allah ve Resûlü bir işe hükmettiği zaman mü'min bir erkek ve mü'min bir kadın için o işte kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Kim Allah'a ve Resûlü'ne isyan ederse artık gerçekten o apaçık bir sapıklıkla sapmıştır. (33/36)

Hani sen, Allah'ın kendisine nimet verdiği ve senin de kendisine nimet verdiği kişiye: "Eşini yanında tut ve Allah'tan sakın" diyordun; insanlardan çekinerek Allah'ın açığa vuracağı şeyi kendi nefsinde saklı tutuyordun; oysa Allah Kendisinden çekinmene çok daha layıktı. Artık Zeyd ondan ilişkisini kesince Biz onu seninle evlendirdik; ki böylelikle evliliklerinin kendilerinden ilişkilerini kestikleri (kadınları boşadıkları) zaman onlarla evlenme konusunda mü'minler üzerine bir güçlük olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir. (33/37)

O'dur ki, sizi karanlıklardan nura çıkarmak için size rahmet etmekte; melekleri de (size dua etmektedir). O mü'minleri çok esirgeyicidir. (33/43)

Mü'minlere müjde ver; gerçekten onlar için Allah'tan büyük bir fazı vardır. (33/47)

Ey iman edenler, mü'min kadınları nikahlayıp sonra onlara dokunmadan boşarsanız bu durumda sizin için üzerlerine sayacağı bir iddet yoktur. Artık (hemen) onları yararlandırın (onlara yetecek bir miktar verin) ve güzel bir salma tarzıyla onları salıverin. (33/49)

Mü'min erkeklerle ve mü'min kadınlara irtibak etmedikleri (bir suç) sebebiyle eziyet edenler ise gerçekten bir iftira ve açık bir günah yüklenmişlerdir. (33/58)

Ey Peygamber, eşlerine kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına dış elbiselerinden (cilbaplarından) üstlerine giymelerini söyle; onların (özgür ve iffetli) tanınması ve eziyet görmemeleri için en uygun olan budur. Allah çok bağışlayandır çok esirgeyendir. (33/59)

Şundan ki: Allah münafık erkekleri ve münafık kadınları müşrik erkekleri ve müşrik kadınları azablandıracak; mü'min erkeklerin ve mü'min kadınların tevbesini kabul edecektir. Allah çok bağışlayandır çok esirgeyendir. (33/73)

Bu sizin yalanladığınız (mü'mini kafirden haklıyı haksızdan) ayırma günüdür. (37/21)

Şüphesiz o Bizim mü'min olan kullarımızdandı. (37/132)

KURAN FİHRİSTİ

Fıravun ailesinden imanını gizlemekte olan mü'min bir adam dedi ki: "Siz benim Rabbim Allah'tır diyen bir adamı öldürüyor musunuz? Oysa o size Rabbinizden apaçık belgelerle gelmiş bulunuyor. Buna rağmen o eğer bir yalancı ise yalanı kendi aleyhinedir; ve eğer doğru sözlü ise (o zaman da) size va'detdiklerinin bir kısmı size isabet eder. Şüphesiz Allah ölçüyü taşıyan çok yalan söyleyen kimseyi hidayete erdirmez." (40/28)

Kim bir kötülük işlerse, kendi mislinden başkasıyla ceza görmez; kim de -erkek olsun dişi olsun- bir mü'min olarak salih bir amelde bulunursa işte onlar içinde hesapsız olarak rızıklandırılmak üzere cennete girerler. (40/40)

Şüphesiz mü'minler için göklerde ve yerde ayetler vardır. (45/3)

Şu halde bil; gerçekten Allah'tan başka ilah yoktur. Hem kendi günahın hem mü'min erkekler ve mü'min kadınlar için mağfiret dile. Allah sizin dönüp-dolaşacağınızı yeri bilir konaklama yerinizi de. (47/19)

Mü'minlerin kalplerine imanlarına iman katıp-arttırsınlar diye 'güven duygusu ve huzur' indiren O'dur. Göklerin ve yerin orduları Allah'ındır: Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (48/4)

(Bütün bunlar) Mü'min erkekleri ve mü'min kadınları içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokması ve kötülüklerini örtüp-bağışlaması içindir. İşte bu Allah Katında 'büyük kurtuluş ve mutluluk'tur. (48/5)

Andolsun Allah, sana o ağacın altında biat ederlerken mü'minlerden razı olmuştur kalplerinde olanı bilmiş ve böylece üzerlerine 'güven duygusu ve huzur' indirmiştiir ve onlara yakın bir fetih sevap (karşılık) olarak vermiştiir. (48/18)

Allah, alacağınız daha birçok ganimetleri size va'detti bunu size hemencecik verdi ve insanların ellerini sizden çekti ki (bu) mü'minler için bir ayet olsun ve sizi dosdoğru bir yola yöneltsin. (48/20)

Ki onlar, inkâr ettiler sizi Mescid-i Haram'dan ve durdurulmakta (bekletilmekte) olan hediyeleri (kurbanları) yerlerine varmaktan alıkoydular. Eğer kendilerini bilmediğiniz mü'min erkekler ve mü'min kadınları bilgisizlik dolayısıyla darmadağın edip de bu yüzden size 'dayanılmaz bir sıkıntı' dokunmayacak olsaydı (o zaman durum farklı olurdu. Durumunun böyle olması) Allah'ın dilediğini rahmetine sokması içindir. Eğer (karışık yaşayan mü'minler) seçilip ayrılmış olsalardı muhakkak içlerinden inkâr edenleri acı bir azab ile azablandırırđık. (48/25)

Hani o inkâr edenler, kendi kalplerinde 'öfkeli soy koruyuculuğu'nu (hamiyeti) cahiliyenin 'öfkeli soy koruyuculuğunu' kılıp-kışkırtıkları zaman hemen Allah; elçisinin ve mü'minlerin üzerine '(kalbi teskin eden) güven ve yatışma duygusunu' indirdi ve onları "takva sözü" üzerinde 'kararlılıkla ayakta tuttu. Zaten onlar da buna layık ve ehil idiler. Allah herşeyi hakkıyla bilendir. (48/26)

Mü'minlerden iki topluluk çarpışacak olursa aralarını bulup-düzeltilin. Şayet biri diğerine tecavüzde bulunacak olursa artık tecavüzde bulunanla Allah'ın emrine dönünceye kadar savaşın; eğer sonunda (Allah'ın emri kabul edip) dönerse bu durumda adaletle aralarını bulun ve (her konuda) adil davranın. Şüphesiz Allah adil olanları sever. (49/9)

Mü'minler ancak kardeşlerdir. Öyleyse kardeşlerinizin arasını bulup-düzeltilin ve Allah'tan korkup-sakının; umulur ki esirgenirsiniz. (49/10)

Mü'min olanlar, ancak o kimselerdir ki onlar Allah'a ve Resûlü'ne iman ettiler sonra hiçbir kuşkuyla kapılmadan Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd ettiler. İşte onlar sadık (doğru)

olanların ta kendileridir. (49/15)

Bu arada mü'minlerden orda kim varsa çıkardık. (51/35)

Sen öğüt verip-hatırlat; çünkü gerçekten öğütle-hatırlatma mü'minlere yarar sağlar. (51/55)

O gün mü'min erkekler ile mü'min kadınları nurları önderinde ve sağlarında koşarken görürsün. "Bugün sizin müjdeniz içinde ebedi kalıcılar (olduğunuz) altından ırmaklar akan cennetlerdir." İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (57/12)

Şüphesiz 'gizli toplantıların fısıldaşmaları' (kulis) iman edenleri üzüntüye düşürmek için ancak şeytan (ürünü olan işler)dandır. Oysa Allah'ın izni olmaksızın o onlara hiçbir şeyle zarar verecek değildir. Şu halde mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etsinler. (59/2)

Kitap Ehlinden inkâr edenleri ilk sürgünde yurtlarından çıkarılan O'dur. Onların çıkacaklarını siz sanmamıştınız onlar da kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı. Böylece Allah(in azabı) da onlara hesaba katmadıkları bir yünden geldi yüreklerine korku saldı; öyle ki evlerini kendi elleriyle ve mü'minlerin elleriyle tahrip ediyorlardı. Artık ey basiret sahipleri ibret alın. (59/2)

O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Melik'tir; Kuddûs'tur; Selâm'dır; Mü'min'dir; Müheymin'dir; Aziz'dir; Cebbar'dır; Mutekebbir'dir. Allah (müşriklerin) şirk koştuğlarından çok yücedir. (59/23)

Ey iman edenler, mü'min kadınlar hicret ederek size geldikleri zaman onları imtihan edin. Allah onların imanlarını daha iyi bilendir. Şayet (gerçekten) mü'min kadınları olduklarını bilip-öğrenirsiniz artık sakın onları kafirlere geri çevirmeyin. (Çünkü) Ne bunlar onlara helaldir ne onlar bunlara helaldir. Onlara (kafir kocalarına kendileri için) harcadıklarını verin. Onlara (hicret eden mü'min kadınlara) ücretlerini (mehirlerini) verdiğiniz takdirde onları nikahlamanızda size bir güçlük yoktur. Kafir (kadın)ların ismetlerini (nikahlarını) tutmayın ve (onlar için) harcadıklarınızı isteyin. Onlar da (mü'min kadınlara) harcadıklarını istesinler. Bu Allah'ın hükmüdür; sizin aranızda hükmeder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (60/10)

Ey Peygamber, mü'min kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak, (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak) ma'ruf (iyi güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek üzere sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır çok esirgeyendir. (60/12)

Ve seveceğiniz bir başka (nimet) daha var: Allah'tan 'yardım ve zafer (nusret)' ve yakın bir fetih. Mü'minleri müjdele. (61/13)

Derler ki, "Andolsun Medine'ye bir dönecek olursak gücü ve onuru çok olan düşkün ve zayıf olanı elbette oradan sürüp-çıkacaktır." Oysa izzet (güç onur ve üstünlük) Allah'ın O'nun Resûlü'nün ve mü'minlerindir. Ancak münafıklar bilmiyorlar. (63/8)

Allah; O'ndan başka ilah yoktur. Öyleyse mü'minler (yalnızca) Allah'a tevekkül etsinler. (64/13)

Eğer sizler (Peygamberin iki eşi) Allah'a tevbe ederseniz (ne güzel); çünkü kalbleriniz eğrilik gösterdi. Yok eğer ona karşı birbirinize destekçi olmaya kalkışsınız artık Allah onun mevlasıdır; Cibril ve mü'minlerin salih olan(ları) da. Bunların arkasından melekler de onun destekçisidirler. (66/4)

Belki onun Rabbi -eğer o sizi boşayacak olursa- ona yerinize

Harun Yahya (Adnan Oktar)

sizlerden daha hayırlı Müslüman mü'min gönülden itaat eden tevbe eden ibadet eden oruç tutan dul ve bakire eşler' verir. (66/5)

Rabbim, beni annemi babamı mü'min olarak evime gireni iman eden erkekleri ve iman eden kadınları bağışla. Zalimlere yıkımdan başkasını arttırma. (71/28)

Ve mü'minlere yaptıklarını seyrediyorlardı. (85/7)

Kahrolsun Ashub-ı Uhdud, "Tutuşturucu-yukit dolu o ateş", Hani kendileri (ateş hendeğinin) çevresinde oturmuşlardı. Ve mü'minlere yaptıklarını seyrediyorlardı. Kendileri onlardan, yalnızca 'üstün ve güçlü olan,' öğülen Allah'a iman ettiklerinden dolayı ihtikam alıyorlardı. Ki O (Allah), göklerin ve yerin mülkü onundur. Allah, herşeyin üzerine şahit olandır. (85/4-9)

Gerçek şu ki, mü'min erkeklerle mü'min kadınlara işkence (fitne) uygulayanlar sonra tevbe etmeyenler; işte onlar için cehennem azabı vardır ve yakıcı azab onlardır. (85/10)

MÜNAFIKLAR

İnsanlardan öyleleri vardır ki: "Biz Allah'a ve ahiret gününe iman ettik" derler; oysa inanmış değillerdir. (2/8)

(Sözde) Allah'ı ve iman edenleri aldatırlar. Oysa onlar yalnızca kendilerini aldatıyorlar ve şuurunda değiller. (2/9)

Kalplerinde hastalık vardır. Allah da hastalıklarını arttırmıştır. Yalan söylemekte olduklarından dolayı onlar için acı bir azab vardır. (2/10)

Kendilerine: "Yeryüzünde fesat çıkarmayın" denildiğinde: "Biz sadece ıslah edicileriz" derler. (2/11)

Bilin ki; gerçekten asıl fesatçılar bunlardır ama şuurunda değildirlir. (2/12)

Ve (yine) kendilerine: "İnsanların iman ettiği gibi siz de iman edin" denildiğinde: "Düşük akıllıların iman ettiği gibi mi iman edelim?" derler. Bilin ki gerçekten asıl düşük-akıllılar kendileridir; ama bilmezler. (2/13)

İman edenlerle karşılaştıkları zaman: "İman ettik" derler. Şeytanlarıyla başbaşa kaldıklarında ise derler ki: "Şüphesiz sizinle beraberiz. Biz (onlarla) yalnızca alay ediyoruz." (2/14)

(Asıl) Allah, onlarla alay eder ve taşkınlıkları içinde şaşkınca dolaşmalarına (belli bir) süre tanır. (2/15)

İşte bunlar, hidayete karşılık sapıklığı satın almışlardır; fakat bu alışverişleri bir yarar sağlamamış; hidayeti de bulmamışlardır. (2/16)

Bunların örneği ateş yakan adamın örneğine benzer; (ki onun ateşi) çevresini aydınlattığı zaman Allah onların aydınlığını giderir ve göremez bir şekilde karanlıklar içinde bırakiverir. (2/17) Sağdırlar, dilsizdirler, kördürler. Bundan dolayı dönmezler. (2/18)

Ya da (bunlar) karanlıklar, gök gürlütüsü ve şimşek(ler)le yüklü 'gökten şiddetli bir yağmur fırtınasına tutulmuş gibidirler ki yıldırımın saldıdığı dehşetle'; ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tıkarlar. Oysa Allah, kafirleri çepeçevre kuşatıcıdır. (2/19)

Çakan şimşek neredeyse gözlerini kapıverecek; önlerini her aydınlattığında (biraz) yürürler üzerlerine karanlık basiverince de kalakalırlar. Allah dileseydi işitmelerini de görmelerini de giderirverirdi. Şüphesiz Allah herşeye güç yetirendir. (2/20)

Ki, (bunlar) Allah'ın ahidini onu kesin olarak onayladıktan sonra bozarlar Allah'ın kendisiyle birleştirilmesini emrettiği şeyi keserler ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar. Kayba uğrayanlar işte bunlardır. (2/27)

İnsanlardan öylesi vardır ki dünya hayatına ilişkin sözleri senin hoşuna gider ve kalbinekine rağmen Allah'ı şahid getirir; oysa o azılı bir düşmandır. (2/204)

Ona: "Allah'tan kork" denildiği zaman büyüklük gururu onu günaha sürükler kuşatır. Böylesine cehennem yeter; ne kötü bir yataktır o. (2/206)

Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan Kitabın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihdir. Kalplerinde bir kayma olanlar fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan müteşabih olanına uyarlar. Oysa onun tevilini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise: "Biz ona inandık tümü Rabbimizin Katındandır" derler. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (3/7)

Sonra kederin ardından üzerinize bir güvenlik (duygusu) indirdi bir uyuklama ki içinizden bir grubu sarıveriyordu. Bir grup da canları derdine düşmüştü; Allah'a karşı haksız yere cahilliye zannıyla zanlara kapılarak: "Bu işten bize ne var ki?" diyorlardı. De ki: "Şüphesiz işin tümü Allah'ındır." Onlar sana açıklamadıkları şeyi içlerinde gizli tutuyorlar "Bu işten bize bir şey olsaydı biz burada öldürülmezdik" diyorlar. De ki: "Evlerinizde olsaydınız da üzerlerine öldürülmesi yazılmış olanlar yine devrilecekleri yerlere gidecekti. (Bunu) Allah sineleminizdeki denemek ve kalplerinizde olanı arındırmak için (yaptı). Allah, sinelemin özünde saklı duranı bilendir." (3/154)

Ey iman edenler, inkâr edenler ile yeryüzünde gezip dolaşırken veya savaşta buldukları sırada (ölen) kardeşleri için: "Yanımda olsalardı ölmezlerdi öldürülmezlerdi" diyenler gibi olmayın. Allah bunu onların kalplerinde onulmaz bir hasret olarak kıldı. Dirilten ve öldüren Allah'tır. Allah, yaptıklarınızı görendir. (3/156)

İki topluluğun karşı karşıya geldiği gün size isabet eden ancak Allah'ın izniyle idi. (Bu Allah'ın) mü'minleri ayırdetmesi; (3/166) Münafıklık yapanları da, belirtmesi içindi. Onlara: "Gelin Allah'ın yolunda savaşın ya da savunma yapın" denildiğinde "Biz savaşmayı bilseydik elbette sizi izlerdik" dediler. O gün onlar imandan çok küfre daha yakındılar. Kalplerinde olmayı ağızlarıyla söylüyorlardı. Allah onların gizli tuttuklarını daha iyi bilir. (3/167)

Onlar kendileri oturup kardeşleri için: "Eğer bize itaat etselerdi öldürülmezlerdi" diyenlerdir. De ki: "Eğer doğru sözlüler iseniz ölümlü kendinizden savın öyleyse." (3/168)

Sana indirilene ve senden önce indirilene gerçekten inandıklarını öne sürenleri görmedin mi? Bunlar tağut'un ölüne muhakeme olmayı istemektedirler; oysa onlar onu reddetmekle emrolunmuşlardır. Şeytan da onları uzak bir sapıklıkla sapıttır. (4/60)

Onlara: "Allah'ın indirdiğine ve elçiyeye gelin" denildiğinde o münafıkların senden kaçabildiklerine kaçtıklarını görürsün. (4/61) Öyleyse nasıl olur da, kendi ellerinin sundukları sonucu onlara bir musibet isabet eder sonra sana gelerek: "Kuşkusuz biz iyilikten ve uzlaştırmaktan başka bir şey istemedik" diye Allah'a yemin ederler? (4/62)

İşte bunların, Allah kalplerinde olanı bilmektedir. O halde sen onlardan yüz çevir onlara öğüt ver ve onlara nefislerine ilişkin açık ve etkileyici söz söyle. (4/63)

Biz elçilerden hiç kimseyi ancak Allah'ın izniyle kendisine itaat edilmesinden başka bir şeyle göndermedik. Onlar, kendi nefislerine zulmettiklerinde şayet sana gelip Allah'tan bağışlama dileselerdi ve elçi de onlar için bağışlama dileseydi elbette Allah'ı

KURAN FİHRİSTİ

tevbeleri kabul eden esirgeyen olarak bulurlardı. (4/64)
Hayır öyle değil; Rabbine onlardan birinde çekıştikleri şeylerde seni hakem kılıp, sonra senin verdiğin hükme içlerinde hiçbir sıkıntı duymaksızın tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça iman etmiş olmazlar. (4/65)
Eğer gerçekten Biz onlara: "Kendinizi öldürün ya da yurtlarınızdan çıkın" diye yazmış olsaydık onlardan az bir bölümü dışında bunu yapmazlardı. Onlar kendilerine verilen öğüdü yerine getireselerti bu şüphesiz onlar için hayırlı ve daha sağlam olurdu. (4/66)
Şüphesiz içinizden ağır davrananlar vardır. Şayet size bir misibet isabet edecek olsa: "Doğrusu Allah bana nimet verdi çünkü önlarla birlikte olmadım" der. (4/72)
Eğer size Allah'tan bir fazl (zafer) isabet ederse o zaman da sanki onunla aranızda hiçbir yakınlık yokmuş gibi kuşkusuz şöyle der: "Keşke onlarla birlikte olsaydım böylece ben de büyük 'kurtuluş ve mutluluğa' erseydim." (4/73)
Kendilerine; "Elinizi (savaştan) çekin namazı kılın zekatı verin" denenleri görmedin mi? Oysa savaş üzerlerine yazıldığında onlardan bir grup insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha da şiddetli bir korkuyla- korkuya kapılıyorlar ve: "Rabbimiz ne diye savaşı üzerimize yazdın bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?" dediler. De ki: "Dünyanın metai azdır ahiret ise muttakiler için daha hayırlıdır ve siz 'bir hurma çekirdeğindeki ip-ince bir iplik kadar' bile haksızlığa uğratılmayacaksınız." (4/77)
Her nerede olursanız ölüm sizi bulur; yüksekçe yerlerde tahkim edilmiş şatolarda olsanız bile. Onlara bir iyilik dokunsa: "Bu Allah'tandır" derler; onlara bir kötülük dokunsa: "Bu sendendir" derler. De ki: "Tümü Allah'tandır." Fakat ne oluyor ki bu topluluğa hiçbir sözü anlamaya çalışmıyorlar? (4/78)
Kim Resül'e itaat ederse gerçekten Allah'a itaat etmiş olur. Kim de yüz çevirirse Biz seni onların üzerine koruyucu göndermedik. (4/80)
"Tamam-kabul" derler. Ama yanından çıktıkları zaman onlardan bir grup karanlıklarda senin söylediğinin tersini kururlar. Allah karanlıklarda kurduklarını yazıyor. Sen de onlardan yüz çevir ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter. (4/81)
Onlar hâlâ Kur'an'ı iyice düşünmüyorlar mı? Eğer o Allah'tan başkasının Katından olsaydı kuşkusuz içinde birçok aykırılıklar (gelişmeler ihtilaflar) bulacaklardı. (4/82)
Kendilerine güven veya korku haberi geldiğinde onu yaygınlaştırırlar. Oysa bunu peygambere ve kendilerinden olan emir sahiplerine götürmüş olsalardı onlardan 'sonuç-çıkarabilenler' onu bilirlerdi. Allah'ın üzerindeki fazl ve rahmeti olmasaydı azınız hariç herhalde şeytana uymuştunuz. (4/83)
Şu halde münafıklar konusunda ikiye bölünmeniz ne diye? Oysa Allah onları kazandıkları dolayısıyla tepe taklak etmiştir. Allah'ın saptırdığını hidayete erdirmek mi istiyorsunuz? Allah kimi saptırırsa artık sen ona kesin olarak bir yol bulamazsın. (4/88)
Onlar kendilerinin inkâra sapmaları gibi sizin de inkâra sapmanızı istediler. Böylelikle bir olacaksınız. Öyleyse Allah yolunda hicret edinceye kadar onlardan veliler (dostlar) edinmeyin. Şayet yine yüz çevirirlerse artık onları tutun ve her nerede ele geçirirseniz öldürün. Onlardan ne bir veli (dost) edinir ne de bir yardımcı. (4/89)
Ancak sizinle aralarında anlaşma bulunan bir kavime sığınanlar ya da hem sizinle hem kendi kavimleriyle savaşmak (istemiyeyp bun)dan göğüslerini sıkıntı basıp size gelenler (dokunul-

mazdır.) Allah dileseydi onları üstünüze saldırtır böylece sizinle çarpışırlardı. Eğer sizden uzak durur (geri çekilir) sizinle savaşmaz ve barış (şartlarını) size bırakırsa artık Allah sizin için onların aleyhinde bir yol kılmamıştır. (4/90)
Diğerlerini de sizden ve kendi kavimlerinden güvende olmayı istiyor bulacaksınız. (Ama) Fitneye her geri çağırışlarında içine başaşağı (balıklama) dalarlar. Şayet sizden uzak durmaz barış (şartlarını) size bırakmaz ve ellerini çekmezlerse artık onları her nerede bulursanız tutun ve onları öldürün. İşte size onların aleyhinde apaçık olan 'destekleyici bir delil' kıldık. (4/91)
Onlar insanlardan gizlemler de Allah'tan gizlemezler. Oysa O kendileri sözden (plan olarak) hoşnut olmayacağı şeyi 'geceleleri düzenleyip kurarken' onlarla beraberdir. Allah yaptıklarını kuşatandır. (4/108)
Eğer Allah'ın fazlı ve rahmeti senin üzerinde olmasaydı onlardan bir grup seni de saptırmak için tasarı kurmuştu. Oysa onlar ancak kendi nefislerini saptırırlar ve sana hiçbir şeyle zarar veremezler. Allah sana Kitabı ve hikmeti indirdi ve sana bilmediklerini öğretti. Allah'ın üzerinizdeki fazlı çok büyüktür. (4/113)
Onların 'gizlice söyleşmelerinin' çoğunda hayır yok. Ancak bir sadaka vermeyi veya iyilikte bulunmayı ya da insanların arasını düzeltmeyi emredenlerinki başka. Kim Allah'ın rızasını isteyerek böyle yaparsa artık ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/114)
Kim kendisine 'dosdoğru yol' apaçık belli olduktan sonra elçiyeye muhalefet ederse ve mü'minlerin yolundan başka bir yola uyar-sa onu döndüğü şeyde bırakırız ve cehenneme sokarız. Ne kötü bir yataktır o!.. (4/115)
Gerçek şu iman edip sonra inkâra sapanlar sonra yine iman edip sonra inkâra sapanlar sonra da inkârları artanlar... Allah onları bağışlayacak değildir onları doğru yola da ileticek değildir. (4/137)
Münafıklara müjde ver: Onlar için gerçekten acıklı bir azab vardır. (4/138)
Onlar mü'minleri bırakıp kafirleri dostlar (veliler) edinirler. 'Kuvvet ve onuru (izzeti)' onların yanında mı arıyorlar? Şüphesiz 'bütün kuvvet ve onur' Allah'ındır. (4/139)
O size Kitapta: "Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğinizde onlar bir başka söze dalıp geçinceye kadar onlarla oturmayın yoksa siz de onlar gibi olursunuz" diye indirdi. Doğrusu Allah münafıklardan ve kafirlerin tümünü cehennemde toplayacak olandır. (4/140)
Onlar sizi gözetleyip-duruyorlar. Size Allah'tan bir fetih (zafer ve ganimet) gelirse: "Sizinle birlikte değil miydik?" derler. Ama kafirleri bir pay düşerse: "Siz üstünlük sağlamadık mı mü'minlerden size (gelecek tehlikeleri) önlemedik mi?" derler. Allah kıyamet günü aranızda hükmedecektir. Allah kafirlere mü'minlerin aleyhinde kesinlikle yol vermez. (4/141)
Gerçek şu ki münafıklar (sözde) Allah'ı aldatmaktadırlar. Oysa O onları aldatandır. Namaza kalktıkları zaman isteksizce kalırlar. İnsanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı ancak çok az anırlar. (4/142)
Arada bocalayıp dururlar. Ne onlarla ne bunlarla. Allah kimi saptırırsa artık sen ona yol bulamazsın. (4/143)
Ey iman edenler mü'minleri bırakıp kafirleri veliler (dostlar) edinmeyin. Kendi aleyhinizde Allah'a apaçık olan kesin bir delil vermek ister misiniz? (4/144)
Gerçekten münafıklar ateşin en alçak tabakasındadırlar. Onlara bir yardımcı bulamazsın. (4/145)
Ancak tevbe edenler, ıslah edenler, Allah'a sınımsız sarılanlar ve

Harun Yahya (Adnan Oktar)

dinlerini katıksız olarak Allah için (halis) kılanlar başka; işte onlar mü'minlerle beraberdirler. Allah, mü'minlere büyük bir ecir verecektir. (4/146)

Ey Peygamber, kalpleri inanmadığı halde ağızlarıyla "İnadık" diyenlerle Yahudiler'den küfür içinde çaba harcayanlar seni üzmesin. Onlar yalana kulak tutanlar sana gelmeyen diğer topluluk adına kulak tutanlar (haber toplayanlar)dır. Onlar kelimeleri yerlerine konulduktan sonra saptırırlar "Size bu verilirse onu alın o verilmezse ondan kaçının" derler. Allah kimin fitne(ye düşme)sini isterse artık onun için sen Allah'tan hiçbir şeye malik olamazsın. İşte onlar için Allah'ın kalplerini arıtmak istemedikleridir. Dünyada onlar için bir aşağılanma ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/41)

İşte kalplerinde hastalık olanları: "Zamanın felaketleriyle aleyhimize dönüp bize çarpmasından korkuyoruz" diyerek aralarında çabalar yürüttüklerini görürsün. Umulur ki Allah, bir fetih veya Katından bir emir getirecek de onun nefislerinde gizli tuttuklarından dolayı pişman olacaklardır. (5/52)

İman edenler: "Olanca yeminleriyle elbette sizlerle birlik olduklarına ilişkin Allah'a yemin edenler bunlar mıdır? Onların bütün yapıp-ettikleri boşa çıkmıştır böylece hüsrana uğrayanlar olmuşlardır." derler. (5/53)

Onlar hâlâ cahiliye hükmünü mü arıyorlar? Kesin bilgiyle inanan bir topluluk için hükmü Allah'tan daha güzel olan kimdir? (5/50)

Eğer yakın bir yarar ve orta bir sefer olsaydı onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama zorluk onlara uzak geldi. "Eğer güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (savaşa) çıkardık." diye sana Allah adına yemin edecekler. Kendi nefislerini helaka sürüklüyorlar. Allah onların gerçekten yalan söylediklerini biliyor. (9/42) Allah, seni affetsin; doğru söyleyenler sana açıkça belli olunca ya ve yalancıları da öğreninceye kadar niye onlara izin verdin? (9/43)

Allah'a ve ahiret gününe iman edenler mallarıyla ve canlarıyla cehd etmekten (kaçınmak için) senden izin istemezler. Allah takva sahiplerini bilendir. (9/44)

Senden yalnızca Allah'a ve ahiret gününe inanan kalbleri kuşkuya kapılıp kuşkularında kararsızlığa düşenler izin ister. (9/45)

Eğer (savaşa) çıkmak isteselerdi herhalde ona bir hazırlık yaparlardı. Ancak Allah (savaşa) gönderilmelerini çirkin gördü de ayaklarını doladı ve; "(Onlara) Siz de oturanlarla birlikte oturun" denildi. (9/46)

Sizinle birlikte çıksalardı size 'kötülük ve zarardan' başka bir şey ilave etmez ve aranızda mutlaka fitne sokmak üzere içinizde çaba yürütürlerdi. İçinizde onlara 'haber taşıyanlar' vardır. Allah zulmedenleri bilir. (9/47)

Andolsun daha önce onlar fitne aramışlardı. Ve sana karşı birtakım işler çevirmişlerdi. Sonunda onlar istemedikleri halde hak geldi ve Allah'ın emri ortaya çıkıp-üstünlük sağladı. (9/48)

Onlardan bir kısmı: "Bana izin ver ve beni fitneye katma" der. Haberin olsun onlar fitnenin (ta) içine düşmüşlerdir. Hiç şüphesiz cehennem o inkâr edenleri mutlaka çepeçevre kuşatıcıdır. (9/49)

Sana iyilik dokunursa bu onları fenalaştırır bir musibet isabet edince ise: "Biz önceden tedbirimizi almıştık" derler ve sevinç içinde dönüp giderler. (9/50)

De ki: "Allah'ın bizim için yazdıkları dışında bize kesinlikle hiç-

bir şey isabet etmez. O bizim mevlamızdır. Ve mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler." (9/51)

De ki: "Siz bizim için iki güzellikten (şehidlik veya zaferden) birinin dışında başkasını mı bekliyorsunuz? Oysa biz de Allah'ın ya Kendi Katından veya bizim elimizle size bir azab dokunduracağını bekliyoruz. Öyleyse siz bekleyedurun kuşkusuz biz de sizlerle birlikte bekleyenleriz." (9/52)

De ki: "İsteyerek veya istemiyerek infak edin; sizden kesin olarak kabul edilmeyecektir. Çünkü siz bir fasıkla topluluğu oldunuz." (9/53)

İnfak ettiklerinin kendilerinden kabulünü engelleyen şey Allah'ı ve elçisini tanımamaları namaza ancak isteksizce gelmeleri ve hoşlarına gitmiyorken infak etmeleridir. (9/54)

Şu halde onların malları ve çocukları seni imrendirmesin; Allah bunlarla ancak onları dünya hayatında azablandırmak ve canlarının inkâr içindeyken zorlukla çıkmasını ister. (9/55)

Gerçekten sizden olduklarına dair Allah adına yemin ederler. Oysa onlar sizden değildirler. Ancak onlar ödleri kopan bir topluluktur. (9/56)

Eğer onlar bir sığınak ya da (kalacak) mağaralar veya girebilecekleri bir yer bulsalar hızla oraya yönelip koşarlardı. (9/57)

Onlardan sadakalar konusunda seni yadırgayacaklar vardır. Ondandır kendilerine verilirse hoşlanırlar kendilerine verilmeyi zaman bu sefer gazablanırlar. (9/58)

Eğer onlar Allah'ın ve elçisinin verdiklerine hoşnut olsalardı ve: "Bize Allah yeter; Allah pek yakında bize fazlından verecek O'nun elçisi de. Biz gerçekten ancak Allah'a râğbet edenleriz" deselerdi (ya)!.. (9/59)

İçlerinden Peygamberi incitenler ve: "O (her sözü dinleyen) bir kulaktır" diyenler vardır. De ki: "O sizin için bir hayır kulağıdır. Allah'a iman eder mü'minlere inanıp-güvenir ve sizden iman edenler için bir rahmettir. Allah'ın elçisine eziyet edenler... Onlar için acı bir azab vardır." (9/61)

Bilmiyorlar mı kim Allah'a ve elçisine karşı koymaya çalışırsa gerçekten onun için onda ebedi kalmak üzere cehennem ateşi vardır? İşte en büyük aşağılanma budur. (9/63)

Münafıklar kalblerinde olanı kendilerine haber verecek bir sürenin aleyhlerinde indirilmesini çekiniyorlar. De ki: "Alay edin. Şüphesiz Allah kaçınmakta olduklarınızı açığa çıkarandır." (9/64)

Onlara sorarsan andolsun: "Biz dalmış oyalanıyorduk" derler. De ki: "Allah ile O'nun ayetleriyle ve elçisiyle mi alay ediyordunuz?" (9/65)

Özür belirtmeyiniz. Siz imanınızdan sonra inkâra saptınız. Sizden bir topluluğu başılasak da bir topluluğunuzu gerçekten suçlu-günahkar olmaları nedeniyle azablandıracağız. (9/66)

Münafık erkekler ve münafık kadınlar bazıları bazılarından; kötülüğü emrederler iyilikten alkoyarlar ellerini sımsıkı tutarlar. Onlar Allah'ı unuttular; O da onları unuttu. Şüphesiz münafıklar fıska sapanlardır. (9/67)

Allah erkek münafıklara da kadın münafıklara da ve (bütün) kâfirlerle içinde ebedi kalmak üzere cehennem ateşini vadetti. Bu onlara yeter. Allah onları lanetlemiştir ve onlar için sürekli bir azab vardır. (9/68)

Sizden önceki (münafıklar ve kâfirler) gibi. Onlar sizden kuvvet bakımından daha güçlü mal ve çocuklar bakımından daha çoktular. Onlar kendi paylarıyla yararlanmaya baktılar; siz de sizden öncekilerin kendi paylarıyla yararlanmaya kalkışmaları gibi

KURAN FİHRİSTİ

kendi paylanızla yararlanmaya baktınız ve siz de (dünyaya ve zevke) dalaran gibi daldınız. İşte onların dünyada ahirette bütün yapıp-etikleri (amelleri) boşa çıkmıştır ve işte onlar kayba uğrayanlardır. (9/69)

Ey Peygamber, kâfirlerle ve münafıklarla cehd et ve onlara karşı sert ve caydırıcı davran. Onların barınma yerleri cehennemdir ne kötü bir yataktır o!.. (9/73)

Allah'a and içiyorlar ki (o inkâr sözünü) söylemediler. Oysa andolsun onlar inkâr sözünü söylemişlerdir ve İslamlıklarından sonra inkâra sapsmışlardır ve erişemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir. Oysa intikama kalkışmalarının kendilerini Allah'ın ve elçisinin bol ihsanından zengin kılmasından başka (bir nedeni) yoktu. Eğer tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da ahirette de acı bir azabla azablandırır. Onlar için yeryüzünde bir koruyucu-dost ve bir yardımcı yoktur. (9/74)

Onlardan kimi de: "Andolsun eğer bize bol ihsanından verirse gerçekten sadaka vereceğiz ve salihlerden olacağız" diye Allah'a ahdetmiştir. (9/75)

Onlara kendi bol ihsanından verince ise onunla cimrilik yaptılar ve yüz çevirdiler; onlar böyle sırt dönenlerdir. (9/76)

Böylece O da Allah'a verdikleri sözü tutmamaları ve yalan söylemeleri nedeniyle kendisiyle karşılaşacakları güne kadar kalplerinde nifakı (sonuçta köklü bir duygu olarak) yerleşik kıldı. (9/77)

Onlar bilmiyorlar mı ki elbette Allah onların gizli tuttuklarını da fısıldaştıklarını da biliyor. Gerçekten Allah gaybın bilgisine sahip olandır. (9/78)

Sadakalar, konusunda mü'minlerden ek bağışlarda bulunmaları emeklerinden (cehdlerinden) başkasını bulamayanları yadırgayarak bunlarla alay edenler; Allah (asıl) onları alay konusu kılmıştır ve onlar için acı bir azab vardır. (9/79)

Sen onlar için ister bağışlanma dile istersen dileme. Onlar için yetmiş kere bağışlanma dilesen de Allah onları kesinlikle bağışlamaz. Bu gerçekten onların Allah'a ve elçisine (karşı) nankörlük etmeleri dolayısıyladır. Allah fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/80)

Allah'ın elçisine muhalif olarak (savaştan) geri kalanlar oturup-kalmalarına sevindiler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd etmeyi çirkin görerek: "Bu sıcakta (savaşa) çıkmayın" dediler. De ki: "Cehennem ateşinin sıcaklığı daha şiddetlidir." Bir kavrayıp-anlasalardı. (9/81)

Öyleyse kazandıklarının cezası olarak az gülsünler çok ağlasınlar. (9/82)

Bundan böyle Allah seni onlardan bir topluluğun yanına döndürür de (yine savaşa) çıkmak için senden izin isterlerse de ki: "Kesin olarak benimle hiçbir zaman (savaşa) çıkamazsınız ve kesin olarak benimle bir düşmana karşı savaşamazsınız. Çünkü siz oturmayı ilk defa hoş gördünüz; öyleyse geride kalanlarla birlikte oturun." (9/83)

Onlardan ölen birinin namazını hiçbir zaman kılma mezarı başında durma. Çünkü onlar Allah'a ve elçisine (karşı) inkâra saptılar ve fasık kimseler olarak öldüler. (9/84)

Onların malları ve evlatları seni imrendirmesin; Allah bunlarla ancak onları dünyada azablandırmak ve canlarının onlar inkâr içindeyken zorluk içinde çıkmasını istiyor. (9/85)

"Allah'a iman edin O'nun elçisi ile cehte çıkın" diye bir süre indirildiği zaman onlardan servet sahibi olanlar senden izin isteyip: "Bizi bırakıyor oturanlarla birlikte olalım" dediler. (9/86)

(Savaştan) Geri kalanlarla birlikte olmayı seçtiler. Onların kalpleri mühürlenmiştir. Bundan dolayı kavrayıp-anlamazlar. (9/87) Bedevilerden özür belirtenler kendilerine izin verilmesi için geldiler. Allah'a ve elçisine yalan söyleyenler de oturup kaldı. Onlardan inkâr edenlere pek acı bir azab isabet edecektir. (9/90) Yol, ancak o kimseler aleyhinedir ki zengin oldukları halde (savaşa çıkmamak için) senden izin isterler ve bunlar geride kalanlarla birlikte olmayı seçerler. Allah onların kalplerini mühürlenmiştir. Bundan dolayı onlar bilmezler. (9/93)

Onlara geri döndüğünüzde size özür belirttiler. De ki: "Özür belirtmeyiniz size kesin olarak inanmıyoruz. Allah bize durumunuza haber vermiştir. Yaptıklarınızı Allah görecektir O'nun elçisi de. Sonra gaybı da müşahede edilebileni de bilen'e döndürüleceksiniz ve O yaptıklarınızı size haber verecektir." (9/94)

Onlara geri döndüğünüzde kendilerinden vazgeçmeniz için Allah'a and içecekler. Artık siz onlara sırt çevirin. Onlar gerçekten pistirler. Kazanmakta olduklarının bir cezası olarak barınma yerleri cehennemdir. (9/95)

Kendilerinden hoşnut olmanız için size yemin ederler. Siz onlardan hoşnut olsanız bile şüphesiz Allah fasıklar topluluğundan hoşnut olmaz. (9/96)

Bedeviler inkâr ve nifak bakımından daha şiddetlidir. Allah'ın elçisine indirdiği sınırları bilmemeye de onlar daha 'yatkın ve elverişlidir.' Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (9/97)

Bedevilerden öyleleri vardır ki infak ettiğini bir cereme sayar ve sizi felaketlerin sarvermesini bekler. Kötü felaket onları sarsın. Allah işitendir bilendir. (9/98)

Bedevilerden öyleleri de vardır ki onlar Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve infak ettiğini Allah Katında bir yakınlaşmaya ve elçinin dua ve bağışlama dileklerine (bir yol) sayar. Haberiniz olsun bu gerçekten onlar için bir yakınlaşmadır. Allah da onları kendi rahmetine sokacaktır. Şüphesiz Allah bağışlayandır esirgeyendir. (9/99)

Çevrenizdeki bedevilerden münafık olanlar vardır ve Medine halkından da nifakı alışkanlığa çevirmiş olanlar vardır. Sen onları bilmezsin Biz onları biliriz. Biz onları iki kere azablandıracağız sonra onlar büyük bir azaba döndürülecekler. (9/101)

Diğerleri günahlarını itiraf ettiler onlar salih bir ameli bir başka kötüyle karıştırmışlardır. Umulur ki Allah tevbelerini kabul eder. Hiç şüphesiz Allah bağışlayandır esirgeyendir. (9/102)

Onların mallarından sadaka al bununla onları temizlemiş arındırmış olursun. Onlara dua et. Doğrusu senin duan onlar için 'bir sükûnet ve huzurdur.' Allah işitendir bilendir. (9/103)

Onlar bilmiyorlar mı ki gerçekten Allah kullarından tevbeleri kabul edecek ve sadakaları alacak olan O'dur. Şüphesiz tevbeleri kabul eden esirgeyen O'dur. (9/104)

De ki: "Yapıp-edin. Allah sizin yapıp-ettiklerinizi (amellerinizi) görecektir. O'nun elçisi ve mü'minler de. Yakında gaybı ve müşahede edilebileni Bilen'e döndürüleceksiniz ve O size yaptıklarınızı haber verecektir." (9/105)

Diğer bir kısmı Allah'ın emri için ertelenmişlerdir. O bunları ya azablandırarak veya tevbelerini kabul edecektir. Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (9/106)

Zarar vermek inkârı (pekiştirmek) mü'minlerin arasını ayırmak ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşanı gözlemek için mescid edinenler ve: "Biz iyilikten başka bir şey istemedik" diye yemin edenler (var ya) Allah onların şüphesiz yalancı olduklarına şahidlik etmektedir. (9/107)

Onların kalpleri parçalanmadıkça kurdukları bina kalplerinde bir

şüphelerle sürüp-gidecektir. Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (9/110)

Bir süre indirildiğinde onlardan bazıları: "Bu hanginizin imanını arttırdı?" der. Ancak iman edenlere gelince; onların imanını arttırmıştır ve onlar müjdeleşmektedirler. (9/124)

Kablerinde hastalık olanların ise iğrençliklerine iğrençlik (murdarlık) ekleyip-arttırmıştır ve onlar kâfir kimseler olarak ölmüşlerdir. (9/125)

Görmüyorlar mı ki gerçekten onlar her yıl bir veya iki defa belaya çarptırılıyorlar da sonra tevbe etmiyorlar ve ögüt alıp (ders çıkarıp) düşünmüyorlar. (9/126)

Bir süre indirildiğinde bazıları bazısına bakar (ve): "Sizi bir kimse görüyor mu?" (der.) Sonra sırt çevirir giderler. Gerçekten onlar kavramayan bir topluluk olmaları dolayısıyla Allah onların kalblerini çevirmiştir. (9/127)

İnsanlardan kimi Allah'a bir ucundan ibadet eder eğer kendisine bir hayır dokunursa bununla tatmin bulur ve eğer kendisine bir fitne isabet edecek olursa yüzü üstü dönüverir. O dünyayı kaybetmiştir ahreti de. İşte bu apaçık bir kayıptır. (22/11)

(Ya da) Zararı yararından daha yakın olana tapar; ne kötü yardımcı ve ne kötü yoldaştır. (22/13)

Doğrusu uydurmuş bir yalanla gelenler sizin içinizden birlikte davranan bir topluluktur; siz onu kendiniz için bir şer saymayın aksine o sizin için bir hayırdır. Onlardan her bir kişiye kazandığı günahattan (bir ceza) vardır. Onlardan (iftiranın) büyüğünü yüklenene ise büyük bir azab vardır. (24/11)

Hani münafık olanlar ve kalplerinde hastalık bulunanlar: "Allah ve Resulü bize boş bir aldaniştan başka bir şey vadetmedi" diyorlardı. (33/12)

Onlardan bir grup da hani şöyle demişti: "Ey Yesrib (Medine) halkı artık sizin için (burada) kalacak yer yok şu halde dönün."

Onlardan bir topluluk da: "Gerçekten evlerimiz açıktır" diye Peygamberden izin istiyordu; oysa onlar (in evleri) açık değildi. Onlar yalnızca kaçmak istiyorlardı. (33/13)

Eğer onlara (şehrin her) yanından girilseydi sonra da kendilerinden fitne (karışıklık çıkarmaları) istenmiş olsaydı hiç şüphesiz buna yanaşır ve bunda pek az (zaman) dışında (kararsız) kalmazlardı. (33/14)

Oysa andolsun daha önce 'arkalarını dönüp kaçmayacaklarına' dair Allah'a söz vermişlerdi; Allah'a verilen söz (ahid) ise (ağır bir) sorumluluktur. (33/15)

De ki: "Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçırıyorsanız kaçış size kesin olarak bir yarar sağlar; böyle olsa bile pek az (bir zaman) dışında metalanıp-yararlanmazsınız." (33/16)

De ki: "Size bir kötülük isteyecek olsa sizi Allah'tan koruyacak veya size bir rahmet isteyecek olsa (buna engel olacak) kimdir?" Onlar kendileri için Allah'ın dışında ne bir veli ne bir yardımcı bulamazlar. (33/17)

Gerçekten Allah içinizden alıkoyanları ve kardeşlerine: "Bize gelin" diyenleri bilir. Bunlar pek azı dışında zorlu-savaşlara gelmezler. (33/18)

(Geldiklerinde de) Size karşı 'cimri ve bencilidirler.' Şayet korku gelecek olsa ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün. Korku gince de, hayra karşı oldukça düşkünlük göstererek sizi keskin dilleriyle (eleştirip inciterek) karşılarlar. İşte onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu Allah'a göre pek kolaydır. (33/19)

Onlar (münafıklar düşman) birliklerinin gitmediklerini sanıyorlar-

di. Eğer (askeri) birlikler gelecek olsa çölde bedevi-Araplar arasında olup sizin haberlerinizi (ordan) sormayı cidden arzu ediyorlardı. Fakat içinde olsalardı ancak pek az savaşlırdı. (33/20)

Andolsun sizin için Allah'ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah'ı çokça zikredenerler için Allah'ın Resulü'nde güzel bir örnek vardır. (33/21)

Çünkü Allah (sözüne bağlı kalıp doğru olan) sâdikları sadakatlerinden dolayı mükafaatlandırılacak münafıkları da dilerse azablandırılacak veya tevbe (nasib edip tevbe)lerini kabul edecektir. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır çok esirgeyendir. (33/24)

Kafirlerle ve münafıklara itaat etme eziyetlerine aldırma ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter. (33/48)

Andolsun eğer münafıklar kalplerinde hastalık bulunanlar ve şehirde kıskırtıcılık yapan (yalan haber yayan)lar (bu tutumlarına) bir son vermeyecek olurlarsa gerçekmen seni onlara saldırtırız sonra orada seninle pek az (bir süre) komşu kalabilirler. (33/60)

Lanete uğratılmışlar olarak; nerede ele geçirilseler yakalanırlar ve öldürüldükçe (süreklili) öldürülürler. (33/61)

(Bu) Daha önceden gelip-geçenler hakkında (uygulanan) Allah'ın sünnetidir. Allah'ın sünnetinde kesin olarak bir değişiklik bulamazsın. (33/62)

İman edenler derler ki: "(Savaş izni için) Bir süre indirilmeli değil miydi?" Fakat içinde savaş (kıtal) zikri geçen muhkem bir sure indirildiği zaman kalplerinde hastalık olanların üzerine ölüm baygınlığı çökmüş olanların bakışı gibi sana baktıklarını gördün. Oysa onlara evla (olan): (47/20)

İtaat ve maruf (güzel) sözdü. Fakat iş kesinlik ve kararlılık gerektirdiği zaman şayet Allah'ın sadakat göstereceğini şüphesiz onlar için daha hayırlı olurdu. (47/21)

Demek 'iş başına gelip yönetimi ele alırsanız' hemen yeryüzünde fesad (bozgunculuk) çıkaracak ve akrabalık bağlarınızı koparıp parçalayacaksınız öyle mi? (47/22)

İşte bunlar; Allah onları lanetlemiş böylece (kulaklarını) sağır-laştırmış ve basiret (göz)lerini de kör etmiştir. (47/23)

Öyle olmasa Kur'an'ı iyiden iyiyeye düşünmezler miydi? Yoksa birtakım kalpler üzerinde kilitler mi vurulmuş? (47/24)

Şüphesiz kendilerine hidayet açıkça belli olduktan sonra gerisin geri (küfre) dönenleri şeytan kıskırtmış ve uzun emellere kapırmıştır. (47/25)

İşte böyle; çünkü gerçekten onlar Allah'ın indirdiğini çirkin karşılayanlara dediler ki: "Size bazı işlerde itaat edeceğiz." Oysa Allah sakladıkları şeyleri (sır olarak konuştuklarını) biliyor. (47/26)

Öyleyse melekler yüzlerine ve arkalarına vura vura canlarını aldıkları zaman nasıl olacak? (47/27)

İşte böyle; çünkü gerçekten onlar Allah'ı gazablandıran şeye uydular ve O'nu razı edecek şeyleri çirkin karşıladılar; bundan dolayı (Allah) amellerini boşa çıkardı. (47/28)

Yoksa kalplerinde hastalık bulunanlar Allah'ın kinlerini hiç (ortaya) çıkarmayacağını mı sandılar? (47/29)

Eğer Biz dilersek sana onları elbette gösteririz böylelikle onları sınırlarından tanırsın. Andolsun sen onları sözlerin söyleniş tarzından da tanırsın. Allah amellerinizi bilir. (47/30)

Andolsun Biz sizden mücahid olanlarla sabredenleri bilinceye (belli edip ortaya çıkarıncaya) kadar deneceğiz ve haberlerini zini sinayacağız (açıklayacağız). (47/31)

KURAN FİHRİSTİ

Şüphesiz inkar edenler Allah'ın yolundan alıkoyanlar ve kendilerine hidayet açıkça belli olduktan sonra 'elçiye karşı gelip zorluk çıkarırlar' kesin olarak Allah'a hiçbir şeyle zarar veremezler. (Allah) Onların amellerini boşa çıkaracaktır. (47/32)

Bedevilerden geride bırakılanlar sana diyecekler ki: "Bizi mallarımız ve ailelerimiz meşgul etti. Bundan dolayı bizim için mağfi-ret dile." Onlar kalplerinde olmayan şeyi dilleriyle söylüyorlar. De ki: "Şimdi Allah size bir zarar isteyecek ya da bir yarar dileyecek olsa sizin için Allah'a karşı kim herhangi bir şeyle güç yetirebilir? Hayır Allah yaptıklarınızı haber alandır." (48/11)

Hayır siz Peygamberin ve mü'minlerin ailelerine ebedi olarak bir daha dönmeyeceklerini zannettiniz; bu kalplerinizde çekici kıldı ve kötü bir zan ile zanda bulundunuz da yıkıma uğramış bir topluluk oldunuz. (48/12)

(Savaştan) Geride bırakılanlar siz ganimetleri almaya gittiğiniz zaman diyeceklerdir ki: "Bizi bırakın da sizi izleyelim." Onlar Allah'ın kelamını değiştirmek istiyorlar. De ki: "Siz kesin olarak bizim izimizden gelemesiniz. Allah daha evvel böyle buyurdu." Bunun üzerine: "Hayır bizi kıskanıyorsunuz" diyecekler. Hayır onlar pek az anlayan kimselerdir. (48/15)

Bedevilerden geride bırakılanlara de ki: "Siz yakında zorlu savaşçı olan bir kavme çağırılacaksınız; onlarla (ya) savaşacaksınız ya da (onlar) Müslüman olurlar. Bu durumda eğer itaat ederseniz Allah size güzel bir ecir verir; eğer bundan önce sırt çevirdiğiniz gibi (yine) sırt çevirirseniz sizi acı bir azab ile azablandırır." (48/16)

O gün münafik erkekler ile münafik kadınlar iman edenlere derler ki: "(Ne olur) Bize bir bakın sizin nurunuzdan birazcık alıpyararlanalım." Onlara: "Arkanıza (dünyaya) dönün de bir nur arayıp-bulmaya çalışın" denilir. Derken aralarında kapısı olan bir sur çekilmiştir; onun iç yanında rahmet dış yanında o yönden azab vardır. (57/13)

(Münafıklar) Onlara seslenirler: "Biz sizlerle birlikte değil miydik?" Derler ki: "Evet ancak siz kendinizi fitneye düşürdünüz (Müslümanları acıların ve yıkımların sarmasını) gözetip-beklediniz (Allah'a ve İslam'a karşı) kuşkulara kapıldınız. Sizleri kuruntular yanıltıp-aldattı. Sonunda Allah'ın emri (olan ölüm) geliverdi; ve o aldaltıcı da sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak hatta masumca sizden görünerek) aldattığı oldu." (57/14)

Artık bugün sizden herhangi bir fidye alınmaz ve inkâr edenlerden de. Barınma yeriniz ateşin sizin veliniz (size yaraşan dost) odur; o ne kötü bir gidiş yeridir. (57/15)

'Gizli toplantıların fısıldaşmalarından' (kulis) men' edilip sonra men' edildikleri şeye dönenler; günah düşmanlık ve Peygamber'e isyanı (aralarında) fısıldaşmaları görmüyor musun? Onlar sana geldikleri zaman seni Allah'ın selamladığı biçimde selamlıyorlar. Ve kendi kendilerine: "Söylediklerimiz dolayısıyla Allah bize azab etse ya." derler. Onlara cehennem yeter; oraya gireceklerdir. Artık o ne kötü bir gidiş yeridir. (58/8)

Ey iman edenler kendi aranızda gizli konuşmalarda bulunacağınız zaman bundan böyle günah düşmanlık ve Peygamber'e isyanı fısıldaşıp-konuşmayın; birri (iyiliği) ve takvayı konuşun ve huzurunda toplanacağınız Allah'tan sakının. (58/9)

Şüphesiz 'gizli toplantıların fısıldaşmaları' (kulis) iman edenleri üzüntüye düşürmek için ancak şeytan (ürünü olan işler)dandır. Oysa Allah'ın izni olmaksızın o onlara hiçbir şeyle zarar verecek değildir. Şu halde mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etsinler. (58/10)

Allah'ın kendilerine karşı gazablandığı bir kavmi veli (dost ve

müttefik) edinenleri görmedin mi? Onlar ne sizdendirler ne onlardan. Kendileri de (açıkça gerçeği) bildikleri halde yalan üzere yemin ediyorlar. (58/14)

Allah onlara şiddetli bir azab hazırlamıştır. Doğrusu onların yaptıkları ne kötüdür. (58/15)

Onlar yeminlerini bir siper edindiler böylece Allah'ın yolundan alıkoydular. Artık onlar için alçaltıcı bir azab vardır. (58/16)

Ne malları ne çocukları onlara Allah'a karşı hiçbir şeyle yarar sağlamaz. Onlar ateşin halkıdır içinde süresiz kalacaklardır. (58/17)

Onların tümünü Allah'ın dirilteceği gün sizlere yemin ettikleri gibi O'na da yemin edeceklerdir ve kendilerinin bir şey üzerine olduklarını sanacaklardır. Dikkat edin; gerçekten onlar yalan söyleyenlerin ta kendileridir. (58/18)

Şeytan onları sarıp-kuşatmıştır; böylelikle onlara Allah'ın zikrini unutturmuştur. İşte onlar şeytanın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz şeytanın fırkası hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (58/19)

Hiç şüphesiz Allah'a ve Resûlü'ne karşı (onların koydukları sınırları tanımayıp kendileri sınır koymaya kalkışmakla) başkaldıranlar; işte onlar en çok zilletle düşenler arasında olanlardır. (58/20)

Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim (topluluk) bulamazsın ki Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar ister babaları ister çocukları ister kardeşleri isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar öyle kimselerdir ki (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları altlarından ırmaqlar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah onlardan razı olmuş onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar felah (umutlarını gerçekleştirip kurtuluş) bulanların ta kendileridir. (58/22)

Münafıklık edenleri görmüyor musun ki Kitap Ehlienden inkâr eden kardeşlerine derler ki: "Andolsun eğer siz (yurtlarınızdan) çıkarılacak olursanız mutlaka biz de sizinle birlikte çıkarız ve size karşı olan hiç kimseye hiçbir zaman itaat etmeyiz. Eğer size karşı savaşılırsa elbette size yardım ederiz." Oysa Allah şahidlik etmektedir ki onlar gerçekten yalancıdır. (59/11)

Andolsun (yurtlarınızdan) çıkarılacak olurlarsa onlarla birlikte çıkmazlar. Onlara karşı savaşılırsa da kendilerine yardımda bulunmazlar; yardım etseler bile (arkalarına) dönüp-kaçarlar. Sonra kendilerine yardım edilemez. (59/12)

Herhalde içlerinde 'dehşet ve yalınlık uyandırma bakımından' siz Allah'tan daha çetinsiniz. Bu şüphesiz onların 'derin bir kavrayışa sahip olmamaları' dolayısıyla böyledir. (59/13)

Onlar iyice korunmuş şehirlerde veya duvar arkasında olmaksızın sizinle toplu bir halde savaşmazlar. Kendi aralarındaki çarpışmaları ise pek şiddetlidir. Sen onları birlik sanırsın oysa kalpleri paramparçadır. Bu şüphesiz onların akletmeyen bir kavim olmaları dolayısıyla böyledir. (59/14)

Şeytanın durumu gibi; çünkü insana "İnkâr et" dedi inkâr edince de: "Gerçek şu ki ben senden uzağım. Doğrusu ben alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım" dedi. (59/16)

Münafıklar sana geldikleri zaman: "Biz gerçekten şahadet ederiz ki sen kesin olarak Allah'ın elçisisin" dediler. Allah da bilir ki sen elbette O'nun elçisisin. Allah şüphesiz münafıkların yalan söylediklerine şahidlik eder. (63/1)

Onlar yeminlerini bir siper edinip Allah'ın yolundan alıkoydular.

Doğrusu ne kötü şey yapıyorlar. (63/2)

Bu onların iman etmeleri sonra inkâr etmeleri dolayısıyla böyledir. Böylece kalplerinin üzerini mühürlenmiştir artık onlar kavrayamazlar. (63/3)

Sen onları gördüğün zaman cüsseli yapıları beğenini kazanmaktadır. Konuştuıkları zaman da onları dinlersin. (Oysa) Sanki onlar (sütün gibi) dayandırılmış ahşap-kütük gibidirler. (Bu dayanıksızlıklarından dolayı da) Her çağırıcı kendileri aleyhinde sanırlar. Onlar düşmandırlar bu yüzden onlardan kaçınıp-sakının. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar. (63/4)

Onlara: "Gelin Allah'ın Resûlü sizin için mağîfret (bağışlanma) dilesin" denildiği zaman başlarını yana çevirdiler. Sen onların büyüklük taslamışlar olarak yüz çevirmekte olduklarını görürsün. (63/5)

Senin onlar adına mağîfret dilemen ile mağîfret dilememen onlar için birdir. Allah onlara kesin olarak mağîfret etmeyecektir. Şüphesiz Allah fasık bir kavme hidayet vermez. (63/6)

Onlar ki: "Allah'ın Resûlü yanında bulunanlara hiçbir infak (harcama)da bulunmayın sonunda dağılıp gitsinler" derler. Oysa göklerin ve yerin hazineleri Allah'ındır. Ancak münafıklar kavramıyorlar. (63/7)

Derler ki "Andolsun Medine'ye bir dönecek olursak gücü ve onuru çok olan düşkün ve zayıf olanı elbette oradan sürüp-çıkacaktır." Oysa izzet (güç onur ve üstünlük) Allah'ın O'nun Resûlü'nün ve mü'minlerindir. Ancak münafıklar bilmiyorlar. (63/8)

MÜREKKEP

De ki: "Rabbimin sözleri(ni yazmak) için deniz mürekkep olsa ve yardım için bir benzerini (bir o kadarını) dahi getirsek, Rabbimin sözleri tükenmeden önce, elbette deniz tükeniverirdi. (18/109)

MÜSTAĞNİ

Kim cehd ederse (çaba harcarsa), yalnızca kendi nefsi için cehd etmiş olur. Şüphesiz Allah, alemlerden müstağnidir. (29/6) Bu, kendilerine apaçık belgelerle elçiler geldiği halde "bizi bir beşer mi hidayete ulaştıracak?" demeleri ve bu yüzden inkâr edip saparak yüz çevirmeleri nedeniyledir. Allah da (onlara karşı) müstağni olduğunu (hiçbir şeye ihtiyacı olmadığını) gösterdi. Allah Ğani'dir, Hamid'dir. (64/6)

Fakat kendini müstağni gören (hiçbir şeye ihtiyacı olmadığını sanan) ise, İşte sen, onda "yankı uyandırmaya" çalışıyorsun. Oysa, onun temizlenip-arınmasında sana ne? (80/5-7)

Kim de cimrilik eder, kendini müstağni görürse, Ve en güzel olanı yalan sayarsa, Biz de ona en zorlu olanı (azaba uğramasını) kolaylaştıracağız. (92/8-10)

Hayır; gerçekten insan, azar. Kendini müstağni gördüğünden. (96/6-7)

MÜŞRİK

Kıtap Ehlinde olan kafirler ve müşrikler, Rabbinizden üzerinize bir hayrın indirilmesini arzu etmezler. Allah ise, dilediğine rahmetini tahsis eder. Allah büyük fazl sahibidir. (2/105)

Dediler ki: "Yahudi veya Hıristiyan olun ki hidayete eresiniz." De ki: "Hayır, (doğru yol) Hanif (muvahhid) olan İbrahim'in dini(dır); O müşriklerden değildi." (2/135)

Müşrik kadınları, iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir cariye, -hoşunuza gitse de- müşrik bir kadından daha

hayırlıdır. Müşrik erkekleri de iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir köle, -hoşunuza gitse de- müşrik bir erkekten daha hayırlıdır. Onlar, ateşe çağırılırlar, Allah ise Kendi izniyle cennete ve mağîfret'e çağırır. O, insanlara ayetlerini açıklar. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler. (2/221)

İbrahim, ne Yahudi idi, ne de Hıristiyanlı; ancak, O hanif (muvahhid) bir Müslümandı, müşriklerden de değildi. (3/67)

De ki: "Allah doğru söyledi. Öyleyse Allah'ı bir tanıyan (Hanif)ler olarak İbrahim'in dinine uyun. O, müşriklerden değildi." (3/95)

Andolsun, insanları içinde, mü'minlere en şiddetli düşman olarak Yahudileri ve müşrikleri bulursun. Onlardan, iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da: "Hıristiyanlarız" diyenleri bulursun. Bu, onlardan (birtakım) papaz ve rahiplerin olması ve onların gerçekte büyüklük taslamamaları nedeniyledir. (5/82)

De ki: "O, gökleri ve yeri yaratırken ve O, (hep) besleyen (hiç) beslenmezken, ben Allah'tan başkasını mı veli edineceğim?"

De ki: "Bana gerçekten Müslüman olanların ilanı olmam emredildi ve: Sakın müşriklerden olma." (denildi.) (6/14)

(Bundan) Sonra onların: "Rabbimiz olan Allah'a and olsun ki, biz müşriklerden değildik" demelerinden başka bir fitneleri olmadı (kalmadı.) (6/23)

Gerçek şu ki, ben bir muvahhid olarak yüzümü gökleri ve yeri yaratana çevirdim. Ve ben müşriklerden değilim." (6/79)

Rabbinden sana vahyedilene uy. O'ndan başka ilah yoktur. Ve müşriklerden yüz çevir. (6/106)

Üzerinde Allah'ın isminin anılmadığı şeyi yemeyin; çünkü bu fık'tır (yoldan çıkıştır). Gerçekten şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına gizli-çağrılarda bulunurlar. Onlara itaat ederseniz şüphesiz siz de müşriklersiniz. (6/121)

Yine bunun gibi onların ortakları, müşriklerden çoğuna çocuklarını öldürmeyi süslü gösterdiler. Hem onları helake düşürmek, hem kendi aleyhlerinde dinlerini karmakarışık kılmak için. Allah dileseydi bunu yapmazlardı; sen onları ve düzmekte oldukları iftiraları bırak. (6/137)

De ki: "Rabbim gerçekten beni doğru yola iletti, dimdik duran bir dine, İbrahim'in hanif (muvahhid) dinine... O, müşriklerden değildi." (6/161)

(Bu,) Müşriklerden kendileriyle antlaşma imzaladıklarınıza Allah'tan ve Resûlü'nden kesin bir uyarıdır. (9/1)

Ve büyük Hacc (Hacc-ı Ekber) günü, Allah'tan ve Resûlü'nden insanlara bir duyuru: Kesin olarak Allah, müşriklerden uzaktır, O'nun Resûlü de... Eğer tevbe ederseniz bu sizin için daha hayırlıdır; yok eğer yüz çevirirseniz, bilin ki Allah'ı elbette aciz bırakacak değilsiniz. İnkâr edenleri acı bir azabla müjdele. (9/3)

Ancak müşriklerden kendileriyle antlaşma imzaladıklarınızdan (antlaşmadan) bir şeyi eksiltmeyenler ve size karşı hiç kimseye yardım etmeyenler başka; artık antlaşmalarını, süresi bitene kadar tamamlayın. Şüphesiz, Allah muttaki olanları sever. (9/4)

Haram aylar (süre tanınmış dört ay) sıyrılıp-bitince (çıkınca) müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün, onları tutuklayın, kuşatın ve onların bütün geçit yerlerini kesip-tutun. Eğer tevbe edip namaz kılarlarsa ve zekatı verilerse yollarını açiverin. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/5)

Eğer müşriklerden biri, senden 'eman isterse', ona eman ver; öyle ki Allah'ın sözünü dınlemiş olsun, sonra onu 'güvenlik içinde olacağı yere ulaştır.' Bu, onların elbette bilmeyen bir topluluk olmaları nedeniyledir. (9/6)

Mescid-i Haram yanında kendileriyle antlaşmalarınız dışında, müşriklerin Allah Katında ve Resûlünün Katında nasıl bir ahdi

KURAN FİHRİSTİ

olabilir? Şu halde o (anlaşmalı olanlar), size karşı (doğru) bir tutum takındıkça, siz de onlara karşı doğru bir tutum takının. Şüphesiz Allah, muttaki olanları sever. (9/7)

Ey iman edenler, müşrikler ancak bir pisliktirler; öyleyse bu yıllarından sonra artık Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer ihtiyaç içinde kalmaktan korkarsanız, Allah dilerse sizi Kendi fazlından zengin kılar. Şüphesiz Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/28)

Müşrikler istemese de O dini (İslam'ı) bütün dinlere üstün kılmak için elçisini hidayetle ve hak dinle gönderen O'dur. (9/33)

Gerçek şu ki, Allah Katında ayların sayısı, gökleri ve yeri yaratıldığı günden beri Allah'ın kitabında on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte dosdoğru olan hesap (din) budur. Öyleyse bunlarda kendinize zulmetmeyin ve onların sizlerle topluca savaşması gibi siz de müşriklerle topluca savaşmayın. Ve bilin ki Allah, takva sahipleriyle beraberdir. (9/36)

Kendilerine onların gerçekten çılgın ateşin arkadaşları oldukları açıklandıktan sonra -yakınları dahi olsa- müşrikler için bağışlanma dilemeleri peygambere ve iman edenlere yaraşmaz. (9/113)

Ve: "Bir muvahhid (hanif) olarak yüzünü dine doğru yönelt ve sakın müşriklerden olma." (10/105)

De ki: "Bu, benim yolumdur. Bir basiret üzere Allah'a davet ederim; ben ve bana uyanlar da. Ve Allah'ı tenzih ederim, ben müşriklerden değilim." (12/108)

Öyleyse sen emrolunduğun şeyi açıkça söyle ve müşriklere aldirış etme. (15/94)

Gerçek şu ki, İbrahim (tek başına) bir ümmetti; Allah'a gönülden yönelip itaat eden bir muvahhiddi ve o müşriklerden değildi. (16/120)

Sonra sana vahyettik: "Hanif (muvahhid) olan İbrahim'in dine uy. O, müşriklerden değildi." (16/123)

Zina eden erkek, zina eden ya da müşrik olan bir kadından başkasını nikahlayamaz; zina eden kadını da zina eden ya da müşrik olan bir erkekten başkası nikahlayamaz. Bu, mü'minlere haram kılınmıştır. (24/3)

Sana indirildikten sonra, sakın seni Allah'ın ayetlerinden alıkoymasınlar. Sen Rabbinize çağır ve sakın müşriklerden olma. (28/87)

'Gönülden katıksız bağlılar' olarak, O'na yönelin ve O'ndan korkup-sakinin, dosdoğru namazı kılın ve müşriklerden olmayın. (30/31)

(O müşrikler ki,) Kendi dinlerini fırkalara ayırmış ve kendileri de parça parça olmuşlardır; ki her grup kendi elindekiyle övünüp sevinç duymaktadır. (30/32)

De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın, böylece daha öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görün. Onların çoğu müşrik kimselerdi." (30/42)

Şundan ki: Allah, münafık erkekleri ve münafık kadınları, müşrik erkekleri ve müşrik kadınları azablandıracak; mü'min erkeklerin ve mü'min kadınların tevbesini kabul edecektir. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/73)

De ki: "Ben ancak sizin benzeriniz olan bir beşerim. Bana yalnızca, sizin ilahınızın bir tek ilah olduğu vahyolunur. Öyleyse O'na yönelin ve O'ndan mağfiret dileyin. Vay haline o müşriklerin." (41/6)

O: "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşri' et-

ti (bir şeriat kıldı). Senin kendilerini çağırdığın şey, müşriklere ağır geldi. Allah, dilediğini buna seçer ve içten kendisine yöneleni hidayete erdirir. (42/13)

Bir de; kötü bir zan ile zanda bulunan münafık erkeklerle münafık kadınları ve müşrik erkeklerle müşrik kadınları azablandırması için. O kötülük çemberi, tepelerine insin. Allah, onlara karşı gazablanmış, onları lanetlemiş ve onlara cehennemi hazırlamıştır. Varacakları yer ne kötüdür. (48/6)

Elçilerini hidayet ve hak din üzere gönderen O'dur. Öyle ki onu (hak din olan İslam'ı) bütün dinlere karşı üstün kılacaktır; müşrikler hoş görmese bile. (61/9)

(Mü'mini müşrikten, haklıyı haksızdan) Ayırma günü için. (77/13)

Kitap ehlinde ve müşriklerden inkâr edenler, kendilerine apaçık bir delil gelinceye kadar, (buldukları durumdan) kopup-ayrılacak değillerdir. (98/1)

Şüphesiz, kitap ehlinde ve müşriklerden inkâr edenler, içinde sürekli kalıcılar olmak üzere cehennem ateşindedirler. İşte onlar, yaratılmışların en kötüleridir. (98/6)

MÜTEKEBBİR

Musa dedi ki: "Gerçekten ben, hesap gününe iman etmeyen her mütekebbirden, benim de Rabbiniz, sizin de Rabbinize sığınırım." (40/27)

Ki onlar, Allah'ın ayetleri konusunda kendilerine gelmiş bir delil bulunmaksızın mücadele edip dururlar. (Bu,) Allah Katında da, iman edenler Katında da büyük bir öfke (sebebi)dir. İşte Allah, her mütekebbir zorbanın kalbini böyle mühürler." (40/35)

İçinde ebedi kalıcılar olarak cehennem kapılarında girin. Artık mütekebbirlerin konaklama yeri ne kötüdür. (40/76)

Firavun'dan. Çünkü, o, ölçüyü taşıran bir mütekebbirdi. (44/31)

O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Melik'tir; Kuddûs'tür; Selam'dır; Mü'min'dir; Müheymin'dir; Aziz'dir; Cebbar'dır; Mütekebbir'dir. Allah, (müşriklerin) şirk koştuklarından çok yücedir. (59/23)

- N -

NAFAKA

Her neyi nafaka olarak infak eder ve adak olarak neyi adarsanız, muhakkak Allah onu bilir. Zulmedenlerin yardımcıları yoktur. (2/270)

Küçük, büyük infak ettileri her nafaka ve (Allah yolunda) aştıkları her vadi, mutlaka Allah'ın yaptıklarının daha güzeliyle onlara karşılığını vermesi için, (bunlar) onlar adına yazılmıştır. (9/121)

(Boşadığınız) Kadınları, gücünüz oranında oturmakta olduğunuz yerin bir yanında oturtun, onlara 'darlık ve sıkıntıya düşürmek amacıyla' zarar vermeyin. Eğer onlar hamile iseler, yüklerini bırakıncaya (doğumlarını yapıncaya) kadar onlara nafaka verin. Şayet sizler için (çocuğu) emzirilirse, onlara ücretlerini ödeyin. (Durum ve ilişkilerinizi) Kendi aranızda maruf (güzellik) ve İslam'a uygun bir tarz) üzere görüşüp-konuşun. Eğer güçlük içine giderseniz, bu durumda (çocuğu) onun (babası) için bir başkası emzirebilir. (65/6)

Geniş-imkanları olan, nafakayı geniş imkanlarına göre versin. Rızıkı kısıtlı tutulan da, artık Allah'ın kendisine verdiği kadarıyla versin. Allah, hiçbir nefse ona verdiğiinden başkasıyla yükümlülük koymaz. Allah, bir güçlüğü ardından bir kolaylığı kılıp-verecektir. (65/7)

NAMAZ

Onlar, gaybe inanırlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (2/3)

Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve rüku edenlerle birlikte siz de rüku edin. (2/43)

Sabır ve namazla yardım dileyin. Bu, şüphesiz, huşû duyanların dışındakiler için ağır (bir yük)dür. (2/45)

Hani İsrailoğullarından, "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, anneye-babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın, insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin" diye misak almıştık. Sonra siz, pek azınız hariç, döndünüz ve (hâlâ) yüz çeviriyorsunuz. (2/83)

Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin; önceden kendiniz için hayır olarak neyi takdim ederseniz, onu Allah Katında bulacaksınız. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızı görendir. (2/110)

Hani Evi (Ka'be'yi) insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeri kılmıştık. "İbrahim'in makamını nazik yeri edin", İbrahim ve İsmail'e de, "Evmi, tavaf edenler, itakfa çekilenler ve rüku ve secde edenler için temizleyin" diye ahid verdik. (2/125)

Ey iman edenler, sabırla ve namazla yardım dileyin. Gerçekten Allah, sabredenlerle beraberdir. (2/153)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildi. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlarla, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

Namazları ve orta namazını (üstlerine düşerek, titizlik gösterecek) koruyun ve Allah'a gönülden boyun eğiciler olarak (namaza) durun. (2/238)

İman edip güzel amellerde bulunanlar, namazı dosdoğru kılanlar ve zekatı verenler; şüphesiz onların ecirleri Rablerinin Katındadır. Onlara koruk yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/277)

O mihrapta namaz kılarken, melekler ona seslendi: "Allah, sana Yahya'yı müjdeler. O, Allah'tan olan bir kelimeyi (İsa'yı) doğurulan, efendi, iffetli ve salihlerden bir peygamberdir." (3/39)

Ey iman edenler, sarhoş iken, ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişseniz yahud kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin, (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/43)

Kendilerine: "Ellinizi (savaştan) çekin, namazı kılın, zekatı verin" denenleri görmedin mi? Oysa savaş üzerlerine yazıldığıında, onlardan bir grup, insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha da şiddetli bir korkuyla- korkuya kapılıyorlar ve: "Rabbimiz, ne diye savaşı üzerimize yazdın, bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?" dediler. De ki: "Dünyanın metadır, ahiret, ise mutakiler için daha hayırlıdır ve siz 'bir hurma çekirdeğindeki ip-ince bir iplik kadar' bile haksızlığa uğratılmayacaksınız." (4/77)

Yeryüzünde adım attığınızda (yolculuğa ya da savaşa çıktığınızda), kafirlerin size bir kötülük yapmalarından korkarsanız, namazı kısaltmanızda sizin için bir sakınca yoktur. Şüphesiz kafirler, sizin apaçık düşmanlarınızdır. (4/101)

İçlerinde olup onlara namazı kıldırduğında, onlardan bir grup, seninle birlikte dursun ve silahlarını (yanlarına) alsın; böylece onlar secde ettiklerinde, arkalarında olsunlar. Namazlarını kılmayan diğer grup gelip seninle namaz kılsınlar, onlar da 'korunma araçlarını' ve silahlarını alsınlar. Küfredenler, size apansız bir baskın yapabilmek için, sizin silahlarınızdan ve emtianız (erzak ve mühimmatınız)dan ayrılmış olmanızı isterler. Yağmur dolayısıyla bir güçlüğüünüz varsa veya hastaysanız, silahlarınızı bırakmanızda size bir sorumluluk yoktur. Korunma tedbirlerinizi alın. Şüphesiz, Allah kafirler için aşağılatıcı bir azab hazırlamıştır. (4/102)

Namazı bitirdiğinizde, Allah'ı ayaktaırken, otururken ve yan yataırken zikredin. Artık 'güvenliğe kavuşursanız' namazı dosdoğru kılın. Çünkü namaz, mü'minler üzerinde vakitleri belirlenmiş bir farzdır. (4/103)

Gerçek şu ki, münafıklar (sözde), Allah'ı aldatmaktadırlar. Oysa O, onları aldatandır. Namaza kalktıkları zaman, isteksizce kalırlar. İnsanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı ancak çok az anırlar. (4/142)

Ancak onlardan ilimle derinleşenler ile mü'minler, sana indirilene ve senden önce indirilene inanırlar. Namazı dosdoğru kılanlar, zekatı verenler, Allah'a ve ahiret gününe inanırlar; işte bunlar, Biz bunlara büyük bir ecir vereceğiz. (4/162)

Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın, başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (yıkayın.) Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül edin); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeți tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (5/6)

KURAN FİHRİSTİ

Andolsun, Allah İsrailoğullarından kesin söz (misak) almıştı. Onlardan oniki güvenilir- gözetleyici göndermiştik. Ve Allah onlara: "Gerçekten ben sizinle birlikteyim. Eğer namazı kılar, zekatı verir, elçilerime inanır, onları savunup-desteklerseniz ve Allah'a güzel bir borç verirsiniz, şüphesiz sizin kötülüklerinizi örter ve sizi gerçekten, altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim inkar ederse, cidden dümdüz bir yoldan sapmıştır." (5/12)

Sizin dostunuz (veliniz), ancak Allah, O'nun elçisi, rüku' ediciler olarak namaz kılan ve zekatı veren mü'minlerdir. (5/55)

Onlar, siz birbirinizi namaza çağırdığınızda onu alay ve oyun (konusu) edinirler. Bu, gerçekten onların akıl erdirmeyen bir topluluk olmalarındandır. (5/58)

Gerçekten şeytan, içki ve kumarla aranıza düşmanlık ve kin düşürmek, sizi, Allah'ı anmaktan ve namazdan alkoymak ister. Artık vazgeçtiniz değil mi? (5/91)

Ey iman edenler, sizden birinize ölüm gelip çatdığı zaman, vasiyet hazırlanışında, aranıza içinizden adaletli iki kişiyi (şahid tutun.) Veya yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa, sizden olmayan başka iki kişiyi (şahid tutun. İkisini) Şayet kuşku lanacak olursanız namazdan sonra alıkoysanız, onlar da (size): "Akriba dahi olsa onu (yeminimizi) hiçbir değere değiştirmeyeceğiz ve Allah'ın şahidliğini gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz." diye Allah adına yemin etsinler. (5/106)

Bir de: "Namazı kılın ve O'ndan korkup-sakinin (diye de emrolduk.) Huzuruna (götürülüp) toplanacağınız O'dur. (6/72)

İşte bu (Kur'an), ölümlükleri doğrulayıcı ve şehirler anası (Mekke) ile çevresindekileri uyarmak için indirdiğimiz kutlu Kitaptır. Ahirete iman edenler buna inanırlar. Onlar namazlarını (özenle) koruyanlardır. (6/92)

De ki: "Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, dirimim ve ölümüm alemlerin Rabbi olan Allah'ındır." (6/162)

Kitaba sımsıkı sarılanlar ve namazı dosdoğru kılanlar, şüphesiz Biz salih olanların ecirini kaybetmeyiz. (7/170)

Onlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (8/3)

Haram aylar (süre tanınmış dört ay) sıyrılıp-bitince (çıkınca) müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün, onları tutuklayın, kuşatın ve onların bütün geçit yerlerini kesip-tutun. Eğer tevbe edip namaz kılarlarsa ve zekatı verilerse yollarını açiverin. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/5)

Eğer onlar tevbe edip namazı kılarlarsa ve zekatı verilerse, artık onlar sizin dinde kardeşlerinizdir. Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (9/11)

Allah'ın meşicidlerini, yalnızca Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve Allah'tan başkasından korkmayanlar onarabilir. İşte, hidayete erenlerden oldukları umulanlar bunlardır. (9/18)

İnfak ettiklerinin kendilerinden kabulünü engelleyen şey, Allah'ı ve elçisini tanımamaları, namaza ancak isteksizce gelmeleri ve hoşlarına gitmiyorken infak etmeleridir. (9/54)

Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz, Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/71)

Onlardan ölen birinin namazını hiçbir zaman kılmı, mezarı başında durma. Çünkü onlar, Allah'a ve elçisine (karşı) inkâr

saptılar ve fasık kimseler olarak öldüler. (9/84)

Musa ve kardeşine (şöyle) vahyettik: "Mısır'da kavminiz için evler hazırlayın, evlerinizi namaz kılınan (ve kibleye dönük) yerler yapın ve namazı dosdoğru kılın. Mü'minleri de müjdele." (10/87)

Dediler ki: "Ey Şuayb, atalarımızın taptığı şeyleri bırakmamızı ya da mallarımız konusunda dilediğimizi gibi davranmaktan vazgeçmemizi senin namazın mı emrediyor? Çünkü sen, gerçekte yumuşak huylu, akli başında (reşid bir adam)sın." (11/87)

Gündüzün iki tarafında ve gecenin (gündüze) yakın saatlerinde namazı kıl. Şüphesiz iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, öğüt alanlara bir öğüttür. (11/114)

Ve onlar-Rablerinin yüzünü (hoşnutluğunu) isteyerek sabrederler, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak ederler ve kötülüğü iyilikle savarlar. İşte onlar, bu yurdun (dünyanın güzel) sonucu (ahiret mutluluğu) onlar içindir. (13/22)

İman etmiş kullarıma söyle: "Alish-verişin ve dostluğun olmadığı o gün gelmezden evvel, dosdoğru namazı kılsınlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak etsinler." (14/31)

Rabbimiz, gerçekten ben, çocuklarımdan bir kısmını Bey-i Haram yanında ekini olmayan bir vadiye yerleştirdim; Rabbimiz, dosdoğru namazı kılsınlar diye (öyle yaptım), böylelikle Sen, insanların bir kısmının kalblerini onlara ilgi duyar kıl ve onları bir takım ürünlerden rızıklandırdı. Umulur ki şükrederler." (14/37)

Rabbim, beni namazı(nda) sürekli kıl, soyumdan olanları da. Rabbimiz, duamı kabul buyur." (14/40)

Güneşin sarkmasından gecenin kararmasına kadar namazı kıl, fecir vakti (namazda okunan) Kur'an'ı, işte o, şahid olunandır. (17/78)

Gecenin bir kısmında kalk, sana aid nafile olarak onunla (Kur'an'la) namaz kıl. Umulur ki Rabbin seni övülmüş bir makama ulaştırır. (17/79)

De ki: "Allah, diye çağırın, 'Rahman' diye çağırın, ne ile çağırır-sanız; sonunda en güzel isimler O'nundur." Namazında sesini çok yükseltme, çok da kısma, bu ikisi arasında (orta) bir yol benimse. (17/110)

Nerede olursam (olayım,) beni kutlu kıldı ve hayat sürdürdüğüm müddetçe, bana namazı ve zekatı vasiyet (emr) etti." (19/31)

Halkına, namazı ve zekatı emrediyordu ve o, Rabbi Katında kendisinden razı olunan (bir insan)dı. (19/55)

Sonra onların arkasından öyle nesiller türedi ki, namaz (kılmı duyarlılığını) kaybettiler ve şehvetlerine kapılıp-uydular. Böylece bunlar azgınlıklarının cezasıyla karşılaşıacaklardı. (19/59)

Gerçekten Ben, Ben Allah'ım, Benden başka ilah yoktur; şu halde Bana ibadet et ve Beni zikretmek için dosdoğru namaz kıl." (20/14)

Ehline (ümmetine) namazı emret ve onda kararlı davran. Biz senden rızık istemiyoruz, Biz sana rızık veriyoruz. Sonuç da takvanındır. (20/132)

Ve onlar, kendi emrimizle hidayete yönelten önderler kıldık ve onlara hayrı kapsayan-fiilleri, namazı kılmayı ve zekatı vermeyi vahyettik. Onlar Bize ibadet edenlerdi. (21/73)

Onlar ki, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir; kendilerine isabet eden musibetlere sabredenler, namazı dosdoğru kılanlar ve rızık olarak verdiklerimizden infak edenlerdir. (22/35)

Onlar ki, yeryüzünde kendilerini yerleştirir, iktidar sahibi kılsak, dosdoğru namazı kılarlar, zekatı verirler, ma'rufu emrederler, münkerden sakındırırlar. Bütün işlerin sonu Allah'a aittir. (22/41)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Allah adına gerektiği gibi cehd edin. O, sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir, atanız İbrahim'in dini (nde olduğu gibi). O (Allah) bundan daha önce de, bunda (Kur'an'da) da sizi "Müslümanlar" olarak isimlendirdi; elçi sizin üzerine şahid olsun, siz de insanlar üzerine şahidler olasınız diye. Artık dosdoğru namazı kılın, zekatı verin ve Allah'a sarılın, sizin Mevlanız O'dur. İşte, ne güzel mevla ve ne güzel yardımcı. (22/78)

Onlar namazlarında hûşû içinde olanlardır; (23/2)

Onlar, namazlarını da (titizlikle) koruyanlardır. (23/9)

(Öyle) Adamlar ki, ne ticaret, ne alış-veriş onları Allah'ı zikretmekten, dosdoğru namazı kılmaktan ve zekatı vermekten 'tutkuya kaptırap alıkoymaz'; onlar, kalplerin ve gözlerin inkılabı uğrayacağı (dehşetten allak bullak olacağı) gündün korkarlar. (24/37)

Dosdoğru namazı kılın, zekatı verin ve elçiye itaat edin. Umulur ki, rahmete kavuşturulmuş olursunuz. (24/56)

Ey iman edenler, sağ ellerinizin malik olduğu ile sizden olup da henüz erginlik çağına ermemiş olan (çocuk)lar, (odalarınıza girmek için şu) üç vakitte izin istesinler: Sabah namazından önce, öğleyin üstünüzü çıkardığınız vakit ve yatsı namazından sonra. (Bu) Üçü sizin için mahrem (vakitleri)dir. Bunların dışında size de, onlara da bir sakınca yoktur; onlar yanınızda dolaşabilirler, birbirinizin yanında olabilirler. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklamaktadır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/58)

Ki onlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve onlar, ahirete kesin bilgiyle iman ederler. (27/3)

Sana Kitap'tan vahyedileni oku ve namazı dosdoğru kıl. Gerçekten namaz, çirkin utanmazlıklar (fahşa)dan ve kötülüklerden alıkoymaz. Allah'ı zikretmek ise muhakkak en büyük (ibadet)tür. Allah, yaptıklarınızı bilir. (29/45)

'Gönülden katıksız bağlılar' olarak, O'na yönelin ve O'ndan korkup-sakinin, dosdoğru namazı kılın ve müşriklere olmayın. (30/31)

Onlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler. Ve onlar kesin bir bilgiyle ahirete inanırlar. (31/4)

Ey oğlum, namazı dosdoğru kıl, ma'rufu emret, münkerden sakındır ve sana isabet eden (musibet)lere karşı sabret. Çünkü bunlar, azmedilmesi gereken işlerdendir. (31/17)

Onların yanları (gece namazına kalkmak için) yataklarından uzaklaşır. Rablerine korku ve umutla dua ederler ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (32/16)

Evlerinizde vakarla-oturun (evlerinizi karargah edin), ilk cahiliye (kadınları)nın süslerini açığa vurma gibi, siz de süslerinizi açığa vurmayın; namazı dosdoğru kılın, zekatı verin, Allah'a ve elçisine itaat edin. Ey Ehl-i Beyt, gerçekten Allah, sizden kiri (günah ve çirkinliği) gidermek ve sizi tertemiz kılmak ister. (33/33)

Hiçbir günahkar bir başka günahkarın günahını yüklenemez. Eğer yükü ağır olan kimse (bir başkasını) onu taşımaya çağırırsa, -bu, yakın-akrabası da olsa- kendisine ondan hiçbir şey yükletilmez. Sen, yalnızca gayb ile Rablerinden 'içleri titreyerek-korkmakta' olanları ve dosdoğru namazı kılanları uyandırın. Kim temizlenip-arınırsa, artık o, kendi nefsi için temizlenip-arınmıştır. Sonunda dönüş Allah'adır. (35/18)

Gerçekten Allah'ın Kitabını okuyanlar, namazı dosdoğru kılanlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak edenler; kesin olarak zarara uğramayacak bir ticareti umabilirler. (35/29)

Rablerine icabet edenler, namazı dosdoğru kılanlar, işleri kendi aralarında şura ile olanlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak edenler. (42/38)

Gizli konuşmanızdan önce sadaka vermekten ürkünüz mü? Çünkü yapmadınız, Allah sizin tevbelerinizi kabul etti. Şu halde namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a ve O'nun Resülüne itaat edin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. (58/13)

Ey iman edenler, cuma günü namaz için çağrı yapıldığı zaman, hemen Allah'ı zikretmeye koşun ve alış-verişi bırakın. Eğer bilirsiniz, bu sizin için daha hayırlıdır. (62/9)

Artık namazı kılınca, yeryüzünde dağılın. Allah'ın fazlını isteyip-arayın ve Allah'ı çokça zikredin; umulur ki felaha (kurtuluşa ve umduklarınıza) kavuşmuş olursunuz. (62/10)

Ancak namaz kılanlar hariç; (70/22)

Ki onlar, namazlarında süreklidirler. (70/23)

Namazlarını (titizlikle) koruyanlardır. (70/34)

Gerçekten Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden biraz ekşiğinde, yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını bilir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamayacağını bildi, böylece tevbenizi (O'na dönüşünüzü) kabul etti. Şu halde Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Allah sizden hastalar olduğunu, başkalarının Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde gezip-dolaşacaklarını ve diğerlerinin Allah yolunda çarpışacaklarını bilmiştir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Hayır olarak kendi nefisleriniz için önceden takdir ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve daha büyük bir ecir (karşılık) olarak Allah Katında bulursunuz. Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (73/20)

Onlar: "Biz namaz kılanlardan değildik" dediler. (74/43)

Fakat o, ne doğrulamış ne de namaz kılmıştı. (75/31)

Ve Rabbinin ismini zikredip namaz kılın. (87/15)

Namaz kıldığı zaman bir kulu. (96/10)

Oysa onlar, dini yalnızca O'na halis kılan hanifler (Allah'ı birleyenler) olarak sadece Allah'a kulluk etmek, namazı dosdoğru kılmak ve zekatı vermekten başkasıyla emrolunmadılar. İşte en doğru (dindik ve sapaşğlam) din budur. (98/5)

İşte (şu) namaz kılanların vay haline. (107/4)

Ki onlar, namazlarında yanılıydırlar, (107/5)

Şu halde Rabbin için namaz kıl ve kurban kes. (108/2)

Eğer korkarsanız yaya veya binekte iken kılın. Güvenliğe girdiğinizde ise yine Allah'ı bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği gibi zikredin. (2/239)

Onlar Rablerine secde ederek ve kıyama durarak gecelerler. (Furkan, 64)

NANKÖRLÜK

Öyleyse (yalnızca) Beni anın Ben de sizi anayım; ve (yalnızca) Bana şükredin ve (sakın) nankörlük etmeyin. (2/152)

Sen onlar için ister başışlanma dile istersen dileme. Onlar için yetmiş kere başışlanma dilsenen de Allah onları kesinlikle başışlanamaz. Bu gerçekten onların Allah'a ve elçisine (karşı) nankörlük etmeleri dolayısıylardır. Allah fasıklar topluluğuna hidayet vermez. (9/80)

Andolsun Biz insana tarafımızdan bir rahmet tattırıp sonra bunu kendisinden çekip-alsak kuşkusuz o (artık) umudunu kesmiş bir nankördür. (11/9)

Böylece Biz seni kendisinden önce nice ümmetler gelip-geçmiş

KURAN FİHRİSTİ

olan bir ümmete (elçi olarak) gönderdik; sana vahyettiklerimizi onlara okuyasın diye. Oysa onlar Rahman'a nankörlük ediyorlar. De ki: "O benim Rabbindir O'ndan başka ilah yoktur. Ben O'na tevekkül ettim ve son dönüş O'nadır." (13/30)

Size her istediğiniz şeyi verdi. Eğer Allah'ın nimetini saymaya kalkışsanız onu sayıp-bitirmeye güç yetiremezsiniz. Gerçek şu ki insan pek zalimdir pek nankördür. (14/34)

Rabbiniz şöyle buyurmuştu: "Andolsun eğer şükrederseniz gerçekten size artırımım ve andolsun eğer nankörlük ederseniz şüphesiz benim azabım pek şiddetlidir." (14/7)

Allah bir şehri örnek verdi: (Halkı) Güvenlik ve huzur içindeydi rızkı da her yerden bol bol gelmekteydi; fakat Allah'ın nimetlerine nankörlük etti böylece Allah yaptıklarına karşılık olarak ona açlık ve korku elbisesini tattırdı. (16/112)

Kendilerine verdiklerimize karşı nankörlük etmek için. Öyleyse yararlanın ilerde bileceksiniz. (16/55)

Çünkü saçıp-savuranlar şeytanın kardeşleri olmuşlardır; şeytan işe Rabbine karşı nankördür. (17/27)

Size denizde bir sıkıntı (tehlike) dokunduğu zaman O'nun dışında yaptıklarınız kaybolur-gider; fakat karaya (çıkarıp) sizi kurtarıncaya (yine) sırt çevirirsiniz. İnsan pek nankördür. (17/67)

Veya sizi bir kere daha ona (denize) gönderip üzerinize kırıp geçiren bir fırtına salarak nankörlük etmenizi nedeniyle sizi barınmasına karşı emin misiniz? Sonra onun öcünü bize karşı alacak (kimseyi de) bulamazsınız. (17/69)

Artık kim bir mü'min olarak salih amellerde bulunursa onun çabası için (karşılık olarak) kûfran (nankörlük) yoktur. Şüphesiz Biz onun yazıcılarıyız. (21/94)

Şüphesiz Allah (müşriklerin saldırı ve sinsi tuzaklarını) iman edenlerden uzaklaştırmaktadır. Gerçekten Allah hain ve nankör olan kimseyi sevmez. (22/38)

Sizi diri tutan sonra öldürecek sonra da diriltecek olan O'dur. Gerçekten insan pek nankördür. (22/66)

Andolsun bunu onların arasında öğüt alıp-düşünsünler diye çeşitli biçimlerde açıkladık. Ama insanların çoğu nankörlük edip ayak diretiler. (25/50)

"Ve sen yapacağın işi (cinayeti) de işledin; sen nankörlerden-sin." (26/19)

Kendi yanında kitaptan ilmi olan biri dedi ki: "Ben (gözünü açıp kapamadan) onu sana getirebilirim." Derken (Süleyman) onu kendi yanında durur vaziyette görünce dedi ki: "Bu Rabbinin fazlındandır O'na şükredecek miyim yoksa nankörlük edecek miyim diye beni denemekte olduğu için (bu olağanüstü olay gerçekleşti). Kim şükrederse artık o kendisi için şükretmiştir kim nankörlük ederse gerçekten benim Rabbin Gani (hiçbir şey ve kimseye ihtiyacı olmayan)dır Kerim olandır." (27/40)

Kendilerine verdiğimiz (nimetler)e nankörlük etsinler ve yararlanıp-metalsinler diye. Ancak onlar yakında bileceklerdir. (29/66)

Görmediler mi ki çevrelerinde insanlar kapılıp-yağma edilirken Biz Harem (Mekke'y)i güvenilir (ve dokunulmaz) kıldık? Yine de onlar batıl inanıp Allah'ın nimetlerine nankörlük mü ediyorlar? (29/67)

Kendilerine (nimet olarak) verdiklerimize nankörlük etsinler diye. Öyleyse metalanıp-yararlanın artık yakında bileceksiniz. (30/34)

Andolsun Biz bir rüzgar göndersek de onu(n ekiniyi) sararmış görseler mutlaka ardından nankörlük ederler. (30/51)

Onları kara gölgeler gibi dalgalara sarıverdiği zaman dini yalnızca O'na 'halis kılan gönülden bağlılar' olarak Allah'a yalvarıp yakarırlar (dua ederler). Böylece onları karaya çıkarıp-kurtarıncaya artık onlardan bir kısmı orta yolu tutuyor. Bizim ayetlerimizi gad-dar nankör olandan başkası inkar etmez. (31/32)

Böylelikle nankörlük emetleri dolayısıyla onları cezalandırdık. Biz (nimete) nankörlük edenden başkasını cezalandırır mıyız? (34/17)

İnkâr edenlere gelince onlar için de cehennem ateşi vardır. Onlar için ne karar verilir ki böylece ölüversinler ne de kendilerine onun azabından (bir şey) hafifletilir. İşte Biz her nankör olanı böyle cezalandırırız. (35/36)

Şayet onlar sırt çevirecek olurlarsa artık Biz seni onların üzerine bir gözetleyici olarak göndermiş değiliz. Sana düşen yalnızca tebliğdir. Gerçek şu ki Biz insana tarafımızdan bir rahmet taddırdığımız zaman ona sevinir. Eğer onlara kendi ellerinin takdim ettikleri dolayısıyla bir kötülük isabet ederse bu durumda insan bir nankör kesiliverir. (42/48)

(Buna rağmen) Kendi kullarından O'na bir parça kırıp-yakıştırdılar. Doğrusu insan açıkça bir nankördür. (43/15)

Siz ikiniz (ey melekler) her inatçı nankörü atın cehennemin içine (50/24)

Gözlerimize önünde akıp-gitmekteydi. (Kendisi ve getirdikleri) İnkâr edilmiş-nankörlük edilmiş olan (Nuh)a bir mükafaat olmak üzere. (54/14)

Biz ona yolu gösterdik; (artık o) ya şükredici olur ya da nankör. (76/3)

Öyleyse Rabbinin hükmüne sabır göster. Onlardan günahkar veya nankör olana itaat etme. (76/24)

Kahrolası insan ne kadar nankördür. (80/17)

Tersine o nankörler yalanlıyorlar. (84/22)

Gerçekten insan Rabbine karşı nankördür. (100/6)

NAR

O, gökten su indirendir. Bununla herşeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardı, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler üretiyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkım salkımlar, -birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakıverin. Şüphesiz inacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (6/99)

Asmalı ve asmasız bahçeleri, hurmaları ve tadları farklı ekinleri, zeytinleri ve narları -birbirine benzer ve benzeşmez- yaratan O'dur. Ürün verdiğinde ürününden yiyin ve hasad günü hakkını verin; israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez. (6/141)

NASIB

(Hacc) ibadetlerinizi bitirdiğinizde, artık (cahiliye döneminde) atalarınızı andığınız gibi, hatta ondan da kuvvetli bir anma ile Allah'ı anın. İnsanlardan öylesi vardır ki: "Rabbimiz, bize dünyada ver" der; onun ahirette nasibi yoktur. (2/200)

İşte bunların kazandıklarına karşılık nasibleri vardır. Allah, hesabı pek seri görendir. (2/202)

İşte böylece Biz yeryüzünde Yusuf'a güç ve imkan (iktidar) verdik. Öyle ki, orada (Mısır'da) dilediği yerde konakladı. Biz kime dilersek rahmetimizi nasib ederiz ve iyilik yapanların ecrini kayba uğratmayız. (12/56)

Allah, inkâr edenleri kin ve öfkeleriyle geri çevirdi, onlar hiçbir

Harun Yahya (Adnan Oktar)

hayra varamadılar. Savaşta Allah (yardımcı ve zafer nasip edici olarak) mü'minlere yetti. Allah çok güçlüdür, üstün ve galib olmandır. (33/25)

Rabbim, beni bağışla ve benden sonra hiç kimseye nasip olmayan bir mülkü bana armağan et. Şüphesiz Sen, karşılıksız armağan edensin." (38/35)

Kim ahiret ekinini isterse, Biz ona kendi ekininde arttırmalar yaparız. Kim dünya ekinini isterse, ona da ondan veririz; ancak onun ahirette bir nasibi yoktur. (42/20)

NEBİ

Biz senden önce hiçbir Resul ve Nebi göndermiş olmayalım ki, o bir dilekte bulunduğu zaman, şeytan, onun dilediğine (bir kuşku veya sapma unsuru) katıp bırakmış olmasın. Ama Allah, şeytanın katıp-bırakmalarını giderir, sonra kendi ayetlerini sağlamlaştırıp-pekiştirir. Allah, gerçekten bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (22/52)

NEFİS

Hani Musa, kavmine: "Ey kavmim, gerçekten siz, buzağıyı (tanrı) edinmekle kendinize zulmettiniz. Hemen, kusursuzca yaratan (gerçek ilah)ınıza tevbe edip nefislerinizi öldürün: bu, yaratıcınız Katında sizin için daha hayırlıdır" demişti. Bunun üzerine (Allah) tevbelerinizi kabul etti. Şüphesiz O tevbeleri kabul eden-dir, esirgeyendir. (2/54)

Bulutları üzerinize gölge kıldık ve size kudret helvası ve bildiricini indirdik. Size rızık olarak verdiklerimizin temizinden yiysin (dedik). Onlar Bize zulmetmediler, ancak kendi nefislerine zulmettiler. (2/57)

Allah'ın kullarından, dilediğine Kendi fazlından (peygamberliği) indirmesini "kısananarak ve hakka baş kaldırarak" Allah'ın indirdiklerini tanımamakla, nefislerini ne kötü şeye karşılık sattılar. Böylelikle gazab üstüne gazaba uğradılar. Kafirler için alçaltıcı bir azab vardır. (2/90)

Ve onlar, Süleyman'ın mülkü (nübüvveti) hakkında şeytanların anlattıklarına uydular. Süleyman inkâr etmedi; ancak şeytanlar inkâr etti. Onlar, insanlara sihri ve Babil'deki iki meleğe Harut'a ve Marut'a indirileni öğretiyorlardı. Oysa o ikisi: "Biz, yalnızca bir fitneyiz, sakın inkâr etme" demedikçe hiç kimseye (bir şey) öğretmezlerdi. Fakat onlardan erkekle karısının arasını açan şeyi öğreniyorlardı. Oysa onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezlerdi. Buna rağmen kendilerine zarar verecek ve yarar sağlamayacak şeyi öğreniyorlardı. Andolsun onlar, bunu satın alanın, ahiretten hiçbir payı olmadığını bildiler; kendi nefislerini karşılığında sattıkları şey ne kötü; bir bilseleldi. (2/102)

Kitap Ehlinden çoğu, kendilerine gerçek (hak) apaçık belli olduktan sonra, nefislerini (kuşatan) kıskançlıktan dolayı, imanınızdan sonra sizi inkâra döndürmek arzusunu duydular. Fakat, Allah'ın emri gelinceye kadar onları bırakın ve (onlara ne sözle, ne de eylemle) ilişmeyin. Hiç şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (2/109)

Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar, sizin örtüleriniz, siz de onlara örtüsünüz. Allah, gerçekten sizin, nefislerinizi ihanet etmekte olduğunuzu bildi, tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdıklarını dileyin. Fecir vakti, sizce beyaz iplik siyah iplikten aydri edinceye kadar yiyein, için, sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafta olduğunuz zamanlarda onlara

(kadınlarınıza) yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, (sakın) onlara yanaşmayın. İşte Allah, insanlara ayetlerini böylece açıklar; umulur ki sakınırlar. (2/187)

Kitap Ehlinden bir grup, sizi şaşırtıp sapırtmayı arzuladı; fakat onlar ancak kendi nefislerini şaşırtıp-sapırtırlar da şuuruna varmazlar. (3/69)

Onların bu dünya hayatındaki harcamaları kendi nefislerine zulmetmiş olan bir kavmin ekinine isabet eden kavurucu soğukluktaki bir rüzgara benzer ki onu (ekini) helak etmiştir. Allah, onlara zulmetmedi, fakat onlar kendi nefislerine zulmetmektedirler. (3/117)

Ve 'çirkin bir hayasızlık' işledikleri ya da nefislerine zulmettikleri zaman, Allah'ı hatırlayıp hemen günahlarından dolayı bağışlanma isteyenlerdir. Allah'tan başka günahları bağışlayan kimdir? Bir de onlar yaptıkları (kötü şeylerde) bile bile ısrar etmeyenlerdir. (3/135)

Allah'ın izni olmaksızın hiçbir nefis için ölmek yoktur. O, süresi belirtilmiş bir yazıdır. Kim dünyanın yararını (sevabını) isterse ona ondan veririz, kim ahiret sevabını isterse ona da ondan veririz. Biz şükredenleri pek yakında ödüllendireceğiz. (3/145)

Hiçbir peygambere, emanete ihanet yaraşmaz. Kim ihanet ederse, kıyamet günü ihanet ettiğiyle gelir. Sonra her nefis ne kazandıysa, (ona) eksiksiz olarak ödenir. Onlar haksızlığa uğratılmazlar. (3/161)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Kıyamet günü elbette ecirleriniz eksiksizce ödenecektir. Kim ateşten uzaklaştırılır ve cennete sokulursa, artık o gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı metadan başka bir şey değildir. (3/185)

Ey insanlar sizi tek bir nefisten yaratan, ondan eşini yaratan ve her ikisinden birçok erkek ve kadın türetip-yayan Rabbinizden korkup-sakının. Ve (yine) kendisiyle, birbirinizle dileklediğiniz Allah'tan ve akrabalık (bağlarını koparmak)tan sakının. Şüphesiz Allah, sizin üzerinize gözeticidir. (4/1)

Ey iman edenler, mallarınızı, sizden karşılıklı anlaşmadan (doğan) bir ticaretten başka haksız 'nedenler ve yollarla' (batılca) yemeyin. Ve kendi nefislerinizi öldürmeyin. Şüphesiz, Allah, sizi çok esirgeyendir. (4/29)

İşte bunların, Allah kalplerinde olanı bilmektedir. O halde sen, onlardan yüz çevir, onlara öğüt ver ve onlara nefislerine ilişkin açık ve etkileyici söz söyle. (4/63)

Biz elçilerden hiç kimseyi ancak Allah'ın izniyle kendisine itaat edilmesinden başka bir şeyle göndermedik. Onlar kendi nefislerine zulmettiklerinde şayet sana gelip Allah'tan bağışlama dileselerdi ve elçi de onlar için bağışlama dileseydi, elbette Allah'ı tevbeleri kabul eden, esirgeyen olarak bulurlardı. (4/64)

Melekler kendi nefislerine zulmedenlerin hayatına son verecekleri zaman derler ki: "Nerde idiniz?" Onlar: "Biz, yeryüzünde zayıf bırakılmışlar (müstaz'af) idik." derler. (Melekler de:) "Hicret etmeniz için Allah'ın arzı geniş değil miydi?" derler. İşte onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü yataktır o? (4/97)

Kendi nefislerine ihanet edenlerden yana mücadeleye girişme. Hiç şüphesiz Allah, ihanette ılerlemiş günahkarı sevmez. (4/107)

Eğer Allah'ın fazlı ve rahmeti senin üzerinde olmasaydı, onlardan bir grup, seni de sapırtmak için tasarı kurmuştu. Oysa onlar, ancak kendi nefislerini sapırtırlar ve sana hiçbir şeyle zarar veremezler. Allah, sana Kitabı ve hikmeti indirdi ve sana bildediklerini öğretti. Allah'ın üzerinizdeki fazlı çok büyüktür. (4/113)

Eğer bir kadın, kocasının nüshuzundan veya ondan yüz çevirip

KURAN FİHRİSTİ

uzaklaşmasından korkarsa, barış ile aralarını bulup düzeltmekte ikisi için sakınca yoktur. Barış daha hayırlıdır. Nefisler ise 'kıskaçlığa ve bencil tutkulara' hazır (elverişli) kılınmıştır. Eğer iyilik yapar ve sakınırsanız, şüphesiz, Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/128)

İşte kalplerinde hastalık olanları: "Zamanın, felaketleriyle aleyhimize dönüp bize çarpmasından korkuyoruz" diyerek aralarında çabalar yürüttüklerini görsün. Umulur ki Allah, bir fetih veya Katından bir emir getirecek de, onlar, nefislerinde gizli tuttuklarından dolayı pişman olacaklardır. (5/52)

Andolsun, Biz İsrailoğullarından kesin söz almış (misak) ve onlara elçiler göndermiştik. Onlara ne zaman nefislerinin hoşuna gitmeyen bir şeyle bir elçi geldiyse, bir bölümünü yalanladılar, bir bölümünü de öldürdüler. (5/70)

Onlardan çoğunun inkâra sapanlarla dostluklar kurduklarını görsün. Kendileri için nefislerinin takdim ettiği şey ne kötüdür. Allah onlara gazablandı ve onlar azabda ebedi kalacaklardır. (5/80)

Ey iman edenler, üzerinizdeki (yükümlülük) kendi nefislerinizdir. Siz doğru yola erişerseniz, sapan size zarar veremez. Tümünün dönüşü Allah'adır. O, size yaptıklarınızı haber verecektir. (5/105)

De ki: "Göklerde ve yerde olanlar kimindir?" De ki: "Allah'ındır." O, rahmeti Kendi üzerine yazdı. Sizi kendisinde şüphe olmayan kıyamet gününde elbette toplayacaktır. Nefislerini hüsrana uğratanlar, işte onlar inanmayanlardır. (6/12)

Onlar, hem ondan alkooyarlar, hem kendileri kaçarlar. Onlar, yalnızca kendi nefislerinden başkasını yıkıma uğratmazlar ama şuurunda değildirler. (6/26)

Dinlerini bir oyun ve eğlence (konusu) edinenleri ve dünya hayatı kendilerini mağrur kılanları bırak. Onunla (Kur'an'la) hatırlat ki, bir nefis, kendi kazandıklarıyla helake düşmesin; (böylesinin) Allah'tan başka ne bir velisi, ne bir şefaataşisi vardır; her türlü fidiye verse de kabul olunmaz. İşte onlar, kazandıkları nedeniyle helake uğrayanlardır; küfre saptıklarından dolayı onlar için çılgınca kaynar sular ve acıklı bir azab vardır. (6/70)

O, sizi tek bir nefisten yaratandır. (Sizin için) Bir karar (kalış) ve emanet (olarak konuluş) yeri vardır. Kavrayabilen bir topluluk için ayetleri birer birer açıkladık. (6/98)

Ey cin ve insan topluluğu, içinizden size ayetlerimi aktarıp okuyan ve size bu karşı karşıya geldiğiniz gününüzle sizi uyarıp korkutan elçiler gelmedi mi? Onlar: "Nefislerimize karşı şahadet ederiz" derler. Dünya hayatı onları aldattı ve gerçekten kafir olduklarına dair kendi nefislerine karşı şahadet ettiler. (6/130)

De ki: "O, herşeyin Rabbi iken, ben Allah'tan başka bir Rab mi arayayım? hiçbir nefis, kendisinden başkasının aleyhine (güna)h kazanmaz. Günahkar olan bir başkasının günah yükünü taşımaz. Sonunda dönüşünüzü Rabbinizdir. O, size hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri haber verecektir." (6/164)

Kimin tartıları hafif kalırsa, bunlar da ayetlerimize zulmedeceklerinden dolayı nefislerini hüsrana uğratanlardır. (7/9)

Dediler ki: "Rabbimiz, biz nefislerimize zulmettik, eğer bizi bağışlamazsan ve esirgemezsen, gerçekten hüsrana uğrayanlardan olacağız." (7/23)

Biz onları (İsrailoğullarını) ayrı ayrı oymaklar olarak on iki topluluk (ümme)t olarak ayırdık. Kavmi kendisinden su istediğinde Musa'ya: "Asan'la taşla vur" diye vahyettik. Ondan on iki pınarı sızıp-fışkırdı; böylece her bir insan- topluluğu su içeceği yeri öğrenmiş oldu. Üzerlerinde bulutla gölge çektik ve onlara kudret

helvası ile bildircin indirdik. (Sonra da şöyle dedik:) "Size rızık olarak verdiklerimizin temel olanlarından yiyin." Onlar Bize zulmetmedi, ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı. (7/160)

Hani Rabbin, Adem oğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kıldırmıştı: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" (demişti de) onlar: "Evet (Rabbimizsin), şahid olduk" demişlerdi. (Bu,) Kıyamet günü: "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir. (7/172)

Ayetlerimizi yalanlayanlar ve yalnızca kendi nefislerine zulmedenlerin örneği ne kötüdür. (7/177)

O, sizi tek bir nefisten yarattı ve kendisiyle duruluk-yatışması için ondan eşini var etti. Onu (eşini) örtüp-bürüyünce, o da bir yük yüklendi de bununla (bir süre) gezindi. Nitekim ağırlaşıncsa, ikisi Rableri olan Allah'a dua ettiler: "Eğer bize salih (bir çocuk) verersen, andolsun şükredenlerden olacağız." (7/189)

Oysa (bu şirk koştu)kları güçler ve nesnelere) ne onlara bir yardımcı güç yetirebilir, ne kendi nefislerine yardım etmeğe. (7/192)

Eğer yakın bir yarar ve orta bir sefer olsaydı, onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama zorluk onlara uzak geldi. "Eğer güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (savaşa) çıkardık." diye sana Allah adına yemin edecekler. Kendi nefislerini helaka sürüklüyorlar. Allah onların gerçekten yalan söylediklerini biliyor. (9/42)

Onlara, kendilerinden öncekilerin; Nuh, Ad, Semud kavminin, İbrahim kavminin, Medyen ahalisinin ve yerle bir olan şehirlerin haberi gelmedi mi? Onlara resulleri apaçık deliller getirmişlerdi. Demek ki Allah, onlara zulmediyor değildi, ama onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (9/70)

(Savaştan) Geri bırakılan üç (kişiyi) de (bağışladı). Öyle ki, bütün genişliğine rağmen yeryüzü onlara dar gelmişti, nefisleri de kendilerine dar (sıkıntılı) gelmişti ve O'nun dışında (yine) Allah'tan başka bir sığınacak olmadığını iyice anladılar. Sonra tevbe etsinler diye onların tevbesini kabul etti. Şüphesiz Allah, (yalnızca) O, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. (9/118)

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefisine tercih etmeleri yakışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandırılacak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyle. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecirini kaybetmez. (9/120)

İşte orada, her nefis önceden yaptıklarıyla imtihana çekilmiş olacak ve onlar asil-gerçek mevlaları olan Allah'a döndürülecekler. Yalan yere uydurdukları da, kendilerinden kaybolup uzaklaşacaklar. (10/30)

Şüphesiz Allah, insanlara hiçbir şeyle zulmetmez. Ancak insanlar, kendi nefislerine zulmediyorlar. (10/44)

Zulmeden her nefis, yeryüzündekilerin tümüne sahip olsa bunu (azaba karşılık) mutlaka fidiye olarak verirdi. Onlar azabı görünce pişmanlıklarını gizlerler, oysa onlar haksızlığa uğratılmadan aralarında adaletle hükmedilmişti. (10/54)

Ben size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum. Melek olduğumu söylemiyorum ve gözlerinizin aşağılık gördüklerine, Allah kesin olarak bir hayır vermez de demiyorum. Nefislerinde olanı Allah daha iyi bilir. Bu durumda (bunun aksini yaparsam) gerçekten o zaman zalimlerdenim (demek)dir." (11/31)

Biz onlara zulmetmedik, ancak onlar kendi nefislerine zulmettiler. Böylece Rabbinin emri geldiği zaman, Allah'ı bırakıp da tap-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

tıkları ilahları, onlara hiçbir şey sağlayamadı, 'helak ve kayıplarını' arttırmaktan başka bir iş yaramadı. (11/101)

(Yine de) Ben nefsimi temizle çıkaramam. Çünkü gerçekten nefis, -Rabbimin kendisini esirgediği dışında- var gücüyle kötülüğü emredendir. Şüphesiz, benim Rabbim, bağışlayandır, esirgeyendir." (12/53)

O'nun (insanın) önünden ve arkasından izleyenleri vardır, onu Allah'ın emriyle gözetip-korumaktadırlar. Gerçekten Allah, kendi nefis (öz)lerinde olanı değiştirip bozuncaya kadar, bir toplulukta olanı değiştirip-bozmaz. Allah bir topluluğa kötülük istedi mi, artık onu geri çevirmeye hiçbir (biçimde imkan) yoktur; onlar için O'ndan başka bir veli yoktur. (13/11)

Siz, kendi nefislerine zulmedenlerin yerleştikleri yerlerde oturmuştunuz. Onlara ne yaptığınızı size açıklanmıştı ve size örnekler vermiştik. (14/45)

Ki melekler, kendi nefislerinin zalimleri olarak onların canlarını aldıklarında, "Biz hiçbir kötülük yapmıyorduk" diye teslim olurlar. Hayır, şüphesiz Allah, sizin neler yaptığınızı bilendir. (16/28)

(Küfre sapanlar) Kendilerine meleklerin gelmesinden veya Rabbimin emrinin gelmesinden başka bir şey mi gözlüyorlar? Onlardan öncekiler de öyle yapmıştı. Allah onlara zulmetmedi, fakat onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (16/33)

Allah size kendi nefislerinizden eşler yarattı ve size eşlerinizden çocuklar ve torunlar yarattı ve sizi güzel şeylerden rızıklandırdı. Şimdi onlar, batıla mı inanıyorlar ve Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar? (16/72)

Her ümmet içinde kendi nefislerinden onların üzerine bir şahid getirdiğimiz gün, seni de onlar üzerinde bir şahid olarak getireceğiz. Biz Kitabı sana, herşeyin açıklayıcısı, Müslümanlara bir hidayet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik. (16/89)

Yahudi olanlara da, bundan önce sana aktardıklarımızı haram kıldık. Biz onlara zulmetmedik, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (16/118)

Göklerin ve yerin yaratılışında da, kendi nefislerinin yaratılışında da Ben onları şahid tutmadım. Ben, sapırtıcıları yardımcı-güç de edinmedim. (18/51)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi, şerle de, hayırla da deneyecek imtihan ediyoruz ve siz Bize döndürüleceksiniz. (21/35)

Yoksa Bize karşı kendilerini, engelleyerek koruyabilecek ilahları mı var? Onların kendi nefislerine bile yardıma güçleri yetmez ve onlar Bizden yakınlık bulamazlar. (21/43)

Biz ise, kıyamet gününe ait duyarlı teraziler koyarız da artık, hiçbir nefis hiçbir şeyle haksızlığa uğramaz. Bir halden tanesi bile olsa ona (teraziye) getiririz. Hesap görücüler olarak Biz yeteriz. (21/47)

Onun uğultusunu bile duymazlar. Onlar nefislerinin arzuladığı (sayısız nimet) içinde ebedi kalıcıdır. (21/102)

Kimin tartışması hafif gelirse, işte onlar da kendi nefislerini hüsrana uğratanlar, cehennemde de ebedi olarak kalacak olanlardır. (23/103)

Onu işittiginiz zaman, erkek mü'minler ile kadın mü'minlerin kendi nefisleri adına hayırlı bir zanda bulunup: "Bu, açıkça uydurulmuş iftira bir sözdür" demeleri gerekmez miydi? (24/12)

O'nun dışında, hiçbir şeyi yaratmayan, üstelik kendileri yaratılmış olan, kendi nefislerine bile ne zarar, ne yarar sağlayamayan, öldürmeye, yaşatmaya ve yeniden diriltip-yaymaya güçleri yetmeyen birtakım ilahlar edindiler. (25/3)

Bize kavuşmayı ummayanlar, dediler ki: "Biz meleklerin indirilmesi ya da Rabbimizi görmemiz gerekmez miydi?" Andolsun,

onlar kendi nefislerinde büyüklüğe kapıldılar ve büyük bir azınlıkla baş kaldırdılar. (25/21)

İşte Biz, onların her birini kendi günahıyla yakalayiverdik. Böylece onlardan kiminin üstüne taş fırtınası gönderdik, kimini şiddetli bir çığlık sarıverdi, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de suda boğduk. Allah onlara zulmedici değildi, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (29/40)

Her nefis ölümü tadıcıdır; sonra Bize döndürüleceksiniz. (29/57)

Kendi nefisleri konusunda düşünmüyorlar mı? Allah, gökleri, yeri ve bu ikisi arasında olanları ancak hak ile ve belirlenmiş bir süre (ecel) olarak yaratmıştır. Gerçekten, insanlardan çoğu Rablerine kavuşmayı inkar ediyorlar. (30/8)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı? Böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler. Onlar, güç bakımından kendilerinden daha üstün idiler, toprağı alt-üst etmişler (ekmişler, madenler, sular arayıp çıkarmışlar) ve onu, kendilerinin imar ettiğinden daha çok imar etmişlerdi. Elçileri de, onlara açık delillerle gelmişti. Demek ki Allah onlara zulmetmiyordu, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (30/9)

Onda 'sükun bulup durulmanız' için, size kendi nefislerinizden eşler yaratması ve aranızda bir sevgi ve merhamet kılması da, O'nun ayetlerindedir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/21)

Size kendi nefislerinizden bir örnek verdi: "Size rızık olarak verdiğimiz şeylerde, sağ ellerinizin malik olduklarınızdan, sizinle eşit olup kendi kendinizden korktuğunuz gibi kendilerinden de korktuğunuz (veya çekinip saygı duyduğunuz) ortaklar var mıdır? "İşte Biz, aklını kullanabilen bir kavim için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (30/28)

Artık hiçbir nefis, yaptıklarına karşılık olmak üzere kendileri için gözler aydınlığı olarak nelerin (sayısız nimetlerin) saklandığını bilmez. (32/17)

Peygamber, mü'minler için kendi nefislerinden daha evladır ve onun zevceleri de onların anneleridir. Rahim sahipleri (akrabalar) de, Allah'ın Kitabında birbirlerine öteki mü'minlerden ve muhacirlerden daha yakındır. Ancak dostlarınınza maruf üzere yapacaklarınızı başka; bunlar Kitapta yazılmış bulunmaktadır. (33/6)

Onlar ise: "Rabbimiz, seferlerimiz arasında aç (şehirlerimiz birbirine çok yakındır) dediler ve kendi nefislerine zulmetmiş oldular. Böylece Biz de onları efsaneler(e konu olan bir halk) kıldık ve onları darmadağın edip dağıttık. Şüphesiz bunda, çok sabreden ve çok şükreden herkes için gerçekten ayetler vardır. (34/19)

Yerin bitirdiklerinden, kendi nefislerinden ve daha bilmedikleri nice şeylerden bütün çiftleri yaratan (Allah çok) yücedir. (36/36)

Sizi tek bir nefisten yarattı, sonra ondan kendi eşini yar etti ve sizin için davarlardan sekiz çift indirdi. Sizi annelerinizin karınlarında, üç karanlık içinde, bir yaratılıştan sonra (bir başka) yaratılışa (dönüştürüp) yaratmaktadır. İşte Rabbimiz olan Allah budur, mülk O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur. Buna rağmen nasıl çevriliyorsunuz? (39/6)

Şüphesiz küfredenlere de (şöyle) seslenilir: "Allah'ın gazablanması, elbette sizin kendi nefislerinize gazablanmanızdan daha büyüktür. Çünkü siz, imana çağırıldığınız zaman inkâr ediyordunuz. (40/10)

Bugün her bir nefis, kendi kazandığıyla karşılık görür. Bugün zulüm yoktur. Şüphesiz Allah, hesabı seri görendir. (40/17)

KURAN FİHRİSTİ

Biz, dünya hayatında da, ahirette de sizin velileriniziz. Orda nefislerinizin arzuladığı herşey sizindir ve istediğiniz herşey de sizindir." (41/31)

Biz ayetlerimizi hem afakta, hem kendi nefislerinde onlara göstereceğiz; öyle ki, şüphesiz onun hak olduğu kendilerine açıkça belli olsun. Herşeyin üzerinde Rabbinin şahid olması yetmez mi? (41/53)

O, göklerin ve yerin yaratıcısıdır. Size kendi nefislerinizden eşler, davarlardan da çiftler var etti. Sizleri bu tarzda türetip-yayıyor. O'nun benzeri gibi olan hiçbir şey yoktur. O, işitendir, görendir. (42/11)

Onları görürsün; zilletten başları önlerine düşmüş bir halde, ona (ateşe) sunulurlarken göz ucuyla sezdirmeden bakarlar. İman edenler de: "Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendi nefislerini, hem yakın akraba (veya yandaş)larını da hüsrana uğratmışlardır" dediler. Haberiniz olsun; gerçekten zalimler, kalıcı bir azab içindedirler. (42/45)

Onların etrafında altın tepsiler ve testilerle dolaşılır; orada nefislerin arzu ettiği ve gözlerin lezzet (zevk) aldığı herşey var. Ve siz orada süresiz kalacaksınız." (43/71)

Allah, gökleri ve yeri hak olarak yarattı; öyle ki, her nefis kazandıklarıyla karşılık görsün. Onlara zulmedilmez. (45/22)

Ey iman edenler, bir kavim (bir başka) kavimle alay etmesin, belki kendilerinden daha hayırlıdır; kadınlar da kadınlarla (alay etmesin), belki kendilerinden daha hayırlıdır. Kendi nefislerinizi (kendî kendinizi) yadırgayıp-küçük düşürmeyin ve birbirinizi 'olmadık-kötü lakablarla' çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir. Kim tevbe etmezse, işte onlar, zalim olanların ta kendileridir. (49/11)

(Artık) Her bir nefis, yanında bir sürücü ve bir şahid ile gelmiştir. (50/21)

Ve kendi nefislerinizde de. Yine de görmüyor musunuz? (51/21)

Bu (putlar ise,) sizin ve atalarınızın (kendî istek ve öngörünüzü göre) isimlendirdiğiniz (keyfi) isimlerden başkası değildir. Allah, onlarla ilgili 'hiçbir delil' indirmemiştir. Onlar, yalnızca zanna ve nefislerinin (alçak) heva (istek ve tutku) olarak arzu ettiklerine uyuyorlar. Oysa andolsun, onlara Rablerinden yol gösterici gelmiştir. (53/23)

Yeryüzünde olan ve sizin nefislerinizde meydana gelen herhangi bir musibet yoktur ki, Biz onu yaratmadan önce, bir kitapta (yazılı) olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre pek kolaydır. (57/22)

Kendilerinden önce o yurdu (Medine'yi) hazırlayıp imanı (gönüllerine) yerleştirenler ise, hicret edenleri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç (arzusu) duymazlar. Kendilerinde bir açıklık (ihtiyaç) olsa bile (kardeşlerini) öz nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin 'cimri ve bencil tutkularından' korunmuşsa, işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır. (59/9)

Kendileri Allah'ı unutmuş, böylece O da onlara kendi nefislerini unutturmuş olanlar gibi olmayın. İşte onlar, fasık olanların ta kendileridir. (59/19)

Gerçekten Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden biraz eksiginde, yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını bilir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamayacağını bildi, böylece tevbenizi (O'na dönüşünüzü) kabul etti. Şu halde Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Allah sizden hastalar olduğunu, başkalarının Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde gezip-dolaşacaklarını ve değerlerinin Allah yolunda çarşıpacak-

larını bilmiştir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Hayır olarak kendi nefisleriniz için önceden takdim ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve daha büyük bir ecir (karşılık) olarak Allah Katında bulursunuz. Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (73/20)

Her nefis, kazandıklarına karşılık bir behinedir. (74/38)

Nefisler, birleştiği zaman, (81/7)

(Artık her) Nefis, neyi hazırladığını bilip-öğrenmiştir. (81/14)

(Artık her) Nefis önceden takdim ettiklerini ve ertelediklerini bilip-öğrenmiştir. (82/5)

Üzerinde gözetleyici-koruyucu bulunmayan hiçbir nefis (kimse) yoktur. (86/4)

Ey mutmain (tatmin bulmuş) nefis, (89/27)

Andolsun, Biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhul-Kudüs'le teyid ettik. Demek, size ne zaman bir elçi nefisinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? (2/87)

Kendi nefisini aşağılık kılıandan başka, İbrahim'in dininden kim yüz çevirir? Andolsun, Biz onu dünyada seçtik, gerçekten ahirette de O salihlerdendir. (2/130)

İnsanlardan öylesi vardır ki, Allah'ın rızasını ara(yıp kazan)mak amacıyla nefisini satın alır. Allah, kullarına karşı şefkatli olandır. (2/207)

Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini tamamlamışlarsa, onları ya güzellikle tutun ya da güzellikle bırakın. Fakat haklarını ihlal edip zarar vermek için onları (yanınızda) tutmayın. Kim böyle yaparsa artık o, kendi nefisine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini oyun (konusu) edinmeyin ve Allah'ın size verdiği nimeti ve size öğüt olarak indirdiği Kitab'ı ve hikmeti anın. Allah'tan korkup-sakinin ve bilin ki, Allah herşeyi bilendir. (2/231)

Allah, hiç kimseye güç yetireceğinden başkasını yüklemeyiz. (Kişinin nefsinin) Kazandığı lehine, kazandırdıkları aleyhinedir. "Rabbimiz, unuttuklarımızdan veya yanıldıklarımızdan dolayı bizi sorumlu tutma. Rabbimiz, bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Rabbimiz, kendisine güç yetiremeyeceğimiz şeyi bize taşıtma. Bizi affet. Bizi bağışla. Bizi esirge, Sen bizim vevlamızsın. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/286)

Artık onları, kendisinde şüphe olmayan bir gün topladığımızda ve her bir nefse -haksızlığa uğratılmaksızın- kazandığı tam olarak ödendiğinde nasıl olacak? (3/25)

Her bir nefsin hayırdan yaptıklarını hazır bulduğu ve her ne kötü-lük işlediyse onunla kendisi arasında uzak bir mesafe olmasını istediği o günü (düşünün). Allah, sizi kendisinden sakındırır. Allah, kullarına karşı şefkatli olandır. (3/30)

Kim kötülük işler veya nefisine zulmedip sonra Allah'tan bağışlanma dilerse Allah'ı bağışlayıcı ve merhamet edici olarak bulur. (4/110)

Kim bir günah kazanırsa, o ancak kendi nefsi aleyhinde onu kazanmıştır. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/111)

Sonunda nefsi ona kardeşini öldürmeyi (tahrik edip zevkli göstererek) kolaylaştırdı; böylece onu öldürdü, bu yüzden hüsrana uğrayanlardan oldu. (5/30)

Bu nedenle, İsrailoğullarına şunu yazdık: Kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada karşılık olmaksızın (hak-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

sız yere) öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de onu (öldürülmesine engel olarak) diriltirse, bütün insanları diriltmiş gibi olur. Andolsun, elçilerimiz onlara apaçık belgelerle gelmişlerdir. Sonra bunun ardından onlardan bir çoğu yeryüzünde ölçüyü taşırlandırdı. (5/32)

Yetimin malına, o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel (şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. Hiçbir nefse, gücünün kaldırabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakinınız dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahdine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz." (6/152)

Onlara ayetlerimiz apaçık belgeler olarak okunduğunda, Bizimle karşılaşmayı ummayanlar, derler ki: "Bundan başka bir Kur'an getir veya onu değiştir." De ki: "Benim onu kendi nefsimin bir öngörmesi olarak değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben, yalnızca bana vahyolunana uyarım. Eğer Rabbime isyan edersem, gerçekten ben, büyük günün azabından korkarım." (10/15)

De ki: "Ey insanlar, şüphesiz size Rabbinizden hak gelmiştir. Kim hidayet bulursa, o ancak kendi nefsi için hidayet bulmuştur. Kim saparsa, o da, kendi aleyhine sapmıştır. Ben sizin üzerinizde bir vekil değilim." (10/108)

Ve üzerine yalandan kan (sürülmüş) olan gömleğini getirdiler. "Hayır" dedi. Nefsizin, sizi yanıltıp (böyle) bir işe sürüklemiş. Bundan sonra (bana düşen) güzel bir sabırdır. Sizin bu düzüpyurdurduklarınıza karşı (kendisinden) yardım istenecek olan Allah'tır." (12/18)

Şehirde (birtakım) kadınlar: "Aziz (Vezir)'in karısı kendi uşağının nefsinde murad almak istiyormuş. Öyle ki sevgi onun bağrına sinmiş. Biz doğrusu onu açıkça bir sapıklık içinde görüyoruz." dedi. (12/30)

Kadın dedi ki: "Beni kendisiyle kınadığınız işte budur. Andolsun onun nefsinde ben murad istedim, o ise (kendini) korudu. Ve andolsun, eğer o kendisine emrettiğini yapmayacak olursa, mutlaka zindana atılacak ve elbette küçük düşürülenlerden olacaktır." (12/32)

(Hükümdar topladığı o kadınlara: "Yusuf'un nefsinde murad almak istediğinizde sizin durumunuz neydi?" dedi. Onlar: "Allah için, haşa" dediler. "Biz ondan hiçbir kötülük görmedik." Aziz (Vezir)'in de karısı dedi ki: "İşte şu anda gerçek orta yere çıktı; onun nefsinde ben murad almak istemişim. O ise gerçekten doğruyu söylenlerdendir." (12/51)

Babalarının kendilerine emrettiği yerden (Mısır'a) girdiklerinde, (bu,) -Yakub'un nefsindeki dileği açığa çıkarması dışında- onlara Allah'tan gelecek olan hiçbir şeyi (gidermeyi) sağlamadı. Gerçekten o, kendisine öğrettiğimiz için bir ilim sahibiydi. Ancak insanların çoğu bilmezler. (12/68)

(Şehre dönüp durumu babalarına aktarınca o:) "Hayır" dedi. "Nefsizin sizi yanıltıp (böyle) bir işe sürüklemiş. Bundan sonra (bana düşen) güzel bir sabırdır. Umulur ki Allah (pek yakın bir gelecekte) onların tümünü bana getirir. Çünkü O, bilenin, hüküm ve hikmet sahibi olanın kendisidir." (12/83)

Her nefsin bütün kazandıkları üzerinde gözetici olana mı (baş kaldırırlar?) Onlar Allah'a ortaklar koştular. De ki: "Bunları adlandırın (bakalım). Yoksa siz yeryüzünde bilmeyeceği bir şeyi O'na haber mi veriyorsunuz? Yoksa sözün zahirine (veya boş ve süslü olanına) mı (kanıyorsunuz)? Hayır, inkâr edenlere kendi hileli-düzenleri süslü-çekici gösterilmiştir ve onlar (doğru) yoldan alıkonulmuşlardır. Allah, kim sapırırsa, artık onun için hiçbir yol gösterici yoktur. (13/33)

Onlardan öncekiler de hileli-düzenler kurmuşlardı; fakat düzen kuruculuğun (tedbirlerin, karşılık vermelerin) tümü Allah'a aittir. Her bir nefsin ne kazandığını O bilir. Bu yurdun sonu kimindir, inkâr edenler pek yakında bileceklerdir. (13/42)

(Bu azab,) Allah'ın her nefsi kendi kazandığıyla cezalandırması içindir. Şüphesiz Allah, hesabı pek çabuk görendir. (14/51) O gün, herkes kendi nefsi adına mücadele eder ve herkese yaptığının karşılığı eksiksiz ödenir. Onlar zulme uğratılmazlar. (16/111)

Kendi kitabını oku; bugün nefsin hesap sorucu olarak sana yerter." (17/14)

Kim hidayete ererse, kendi nefsi için hidayete erer; kim de sarparsa kendi aleyhine sapar. hiçbir günahkar, bir başkasının günah yükünü yüklenmez. Biz, bir elçi gönderinceye kadar (hiçbir topluma) azab edecek değiliz. (17/15)

Kendi nefsinin zalimi olarak (böylece) bağına girdi (ve): "Bunun sonsuzca kadar kuruyup-yok olacağını sanmıyorum" dedi. (18/35)

Dedi ki: "Ben onların görmediklerini gördüm, böylece elçinin izinden bir avuç alıp atıverdim; böylelikle bana bunu nefsim hoş giden (bir şey) gösterdi." (20/96)

Ve Kur'an'ı okumakla da (emrolundum). Artık kim hidayete gelirse, kendi nefsi için hidayete gelmiştir; kim sapacak olursa, de ki: "Ben yalnızca uyarıcılarımdım." (27/92)

Dedi ki: "Rabbim, gerçekten, ben kendi nefsimi zulmettim, artık beni bağışla." Böylece (Allah) onu bağışladı. Şüphesiz, O, bağışlayandır, esirgeyendir. (28/16)

Kim cehd ederse (çaba harcarsa), yalnızca kendi nefsi için çaba harcamış olur. Şüphesiz Allah, alemlerden müstağnidir. (29/6)

Eğer Biz dilemiş olsaydık, her bir nefse kendi hidayetini verirdik. Fakat benden çıkan şu söz gerçekleşecektir: "Andolsun, cehennemli cinlerden ve insanlardan (inkâr edenlerle) tamamıyla dolduracağım." (32/13)

Hani sen, Allah'ın kendisine nimet verdiği ve senin de kendisine nimet verdiğin kişiye: "Eşini yanında tut ve Allah'tan sakın" diyordun; insanlardan çekinerek Allah'ın açığa vuracağı şeyi kendi nefsinde saklı tutuyordun; oysa Allah, Kendisinden çekimene çok daha layıktı. Artık Zeyd, ondan ilişkisini kesince, Biz onu seninle evlendirdik; ki böylelikle evlatlıklarının kendilerinden ilişkilerini kestikleri (kadınları boşadıkları) zaman, onlarla evlenme konusunda mü'minler üzerine bir güçlük olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir. (33/37)

De ki: "Eğer ben sapacak olsam, artık kendi nefsim aleyhine sapmış olurum; eğer hidayeti bulacak olsam, bu da Rabbimin bana vahyetmekte olduğu (Kur'an) sayesinde. Şüphesiz O, işitendir, yakın olandır." (34/50)

Kötü olarak işledikleri kendisine çekici-süslü kılınpı da onu güzel gören mi (Allah Katında kabul göreceği)? Artık şüphesiz Allah, dilediğini saptırır, dilediğini hidayete erştirir. Öyleyse, onlara karşı nefsin hasretlere kapılıp gitmesin. Gerçekten Allah, yaptıklarını bilendir. (35/8)

hiçbir günahkar bir başka günahkarın günahını yüklenemez. Eğer yükü ağır olan kimse (bir başkasını) onu taşımaya çağırırsa, -bu, yakın-akrabası da olsa- kendisine ondan hiçbir şey yükletilmez. Sen, yalnızca gayb ile Rablerinden 'içleri titreyerek-korkmakta' olanları ve dosdoğru namazı kılanları uyarırsın. Kim temizlenip-arınırsa, artık o, kendi nefsi için temizlenip arınmıştır. Sonunda dönüş Allah'adır. (35/18)

Sonra Kitabı kullarımdan seçtiklerimizze miras kıldı. Artık on-

KURAN FİHRİSTİ

lardan kimi kendi nefesine zulmeder, kimi orta bir yoldadır, kimi de Allah'ın izniyle hayırlarda yarışı öne geçer. İşte bu, büyük fazlın kendisidir. (35/32)

Ona ve İshak'a bereketler verdik. İkisinin soyundan, ihşanda bulunan (muhsin olan) da var, açıkça kendi nefesine zulmeden de. (37/113)

Her bir nefse yaptığını tam karşılığı verildi. O, onların işlediklerini daha iyi bilendir. (39/70)

İşte sizler böylesiniz; Allah yolunda infak etmeye çağırılıyorsunuz; buna rağmen bazılarınız cimrilik ediyor. Kim cimrilik ederse, artık o, ancak kendi nefesine cimrilik eder. Allah ise, Ğaniy (hiçbir şeye ihtiyacı olmayan)dır; fakir olan sizlersiniz. Eğer siz yüz çevirecek olursanız, sizden başka bir kavmi getirip-değiştirir. Sonra onlar, sizin benzeriniz de olmazlar. (47/38)

Andolsun, insanı Biz yarattık ve nefsinin ona ne vesveseler vermekte olduğunu biliriz. Biz ona şahdamarından daha yakınız. (50/16)

Öyleyse güç yetirebildiğiniz kadar Allah'tan korkup-sakının, dinleyin ve itaat edin. Kendi nefsinize hayır (en büyük yarar) olmak üzere infakta bulunun. Kim nefsinin bencil-tutkularından (ya da cimri tutumundan) korunursa; işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır. (64/16)

Ey Peygamber, kadınları boşadığınız zaman, iddetleri süresinde (temizlendiklerinde) boşayın ve iddeti sayın. Rabbiniz Allah'tan korkun. Onları evlerinden çıkarmayın, onlar da çıkmassınlar; ancak açık 'çirkin bir hayasızlık' göstermeleri durumu başka. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını çiğnerse, gerçekte o, kendi nefesine zulmetmiş olur. Sen bilmezsin; olabilir ki Allah, bunun arkasından bir iş (durum) oluşturur. (65/1)

Geniş-imkanları olan, nafakayı geniş imkanlarına göre versin. Rızıkı kısıtlı tutulan da, artık Allah'ın kendisine verdiği kadarıyla versin. Allah, hiçbir nefse ona verdiğinden başkasıyla yükümlülük koymaz. Allah, bir güçlüğün ardından bir kolaylığı kılıp-verecektir. (65/7)

Ve yine hayır; kendini kınayıp duran nefse de and ederim. (75/2)

Hayır; insan, kendi nefesine karşı bir basirettir. (75/14)

Kim Rabbinin makamından korkar ve nefsi heva (istek ve tutku) dan sakındırırsa, (79/40)

hiçbir nefsin bir başka nefse herhangi bir şeye güç yetiremeyeceği gündür; o gün emir yalnızca Allah'ındır. (82/19)

Nefse ve ona 'bir düzen içinde biçim verene', (91/7)

NEHİR

Kendilerinden önce nice nesilleri yıkıma uğrattığımızı görmüyorlar mı? Biz, sizi yerleşik kılmadığımız bir biçimde onları yer yüzünde (büyük bir güç ve servetle) yerleşik kıldık; gökten üzerlerine sağanak (bol yağmurlar) yağdırdık, nehirleri de altlarından akar yaptık. Ama günahları nedeniyle Biz onları yıkıma uğrattık ve arkalarından başka nesiller (inşa edip) var ettik. (6/6) Firavun, kendi kavmi içinde bağırdı; dedi ki: "Ey kavmim, Mısır'ın mülkü ve şu altımda akmakta olan nehirler benim değil mi? Yine de görmeyecek misiniz?" (43/51)

Hiç şüphesiz muttakiler, cennetlerde ve nehir (çevresin)dedirler. (54/54)

NESHETMEK

Biz, daha hayırlısını veya bir benzerini getirinceye (kadar) hiç-

bir ayeti neshetmez (hükümünü yürürlükten kaldırmaz) veya unutturmayız. Bilmez misin ki Allah, gerçekten herşeye güç yetirendir. (2/106)

NESİL

Kendilerinden önce nice nesilleri yıkıma uğrattığımızı görmüyorlar mı? Biz, sizi yerleşik kılmadığımız bir biçimde onları yer yüzünde (büyük bir güç ve servetle) yerleşik kıldık; gökten üzerlerine sağanak (bol yağmurlar) yağdırdık, nehirleri de altlarından akar yaptık. Ama günahları nedeniyle Biz onları yıkıma uğrattık ve arkalarından başka nesiller (inşa edip) var ettik. (6/6) Andolsun, sizden önceki nesilleri, resulleri kendilerine apaçık deliller getirdiği halde, zulmettikleri ve iman etmeyecek oldukları için yıkıma uğrattık. İşte Biz, suçlu-günahkar olan bir topluluğu böyle cezalandırırız. (10/13)

Bunlar, sana doğru haber (kıssa) olarak aktardığımız (geçmişteki) nesillerin haberleridir. Onlardan kimi ayakta kalmış, (hâlâ) izleri var, kimi de biçilmiş ekin (gibi yerlebir edilmiş, kalıntısı silinmiş) dir. (11/100)

Onlar, zulüm işlemektedirken, ülkeleri (veya nesilleri) yakaladığı zaman... Rabbinin yakalaması işte böyledir. Gerçekten O'nun yakalaması pek acı, pek şiddetlidir. (11/102)

Sizden önceki nesillerden onlardan kurtardığımızdan pek azı dışında yeryüzünde bozguncululuğu önleyecek fazilet sahibi kişiler bulunmalı değil miydi? Zulmedenler ise, içinde buldukları refahın peşine düştüler. Onlar, suçlu-günahkarlardı. (11/116)

İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesillerin)den, İbrahim ve İsrail (Yakup)ın soyundan, doğru yola erıştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman (olan Allah)'ın ayetleri okunduğunda, ağlayarak secdeye kapanırlar. (19/58)

Sonra onların arkasından öyle nesiller türedi ki, namaz (kılma duyarlılığını) kaybettiler ve şehvetlerine kapılıp-uydular. Böylece bunlar azgınlıklarının cezasıyla karşılaşacaklardı. (19/59) Onlardan önce nice insan- nesillerini yıkıma uğrattık, onlar mal (giyim, kuşam ve tefriş) bakımından da, gösteriş bakımından da daha güzeldiler. (19/74)

Biz, onlardan önce nice insan- nesillerini yıkıma uğrattık; (şimdiyse) onlardan hiçbirini hissediyor veya onların fısıltılarını duyyuyor musun? (19/98)

(Firavun) Dedi ki: "İlk çağlardaki nesillerin durumu nedir öyleyse?" (20/51)

Kendilerinden önceki nesillerden nicelerini yıkıma uğratmamız, onları doğruya yöneltmedi mi? (Oysa bugün kendileri) onların kaldıkları yerlerde (tarihi kalıntıları üzerinde) gezinip duruyorlar. Şüphesiz bunda sağduyu sahipleri için ayetler vardır. (20/128) Sonra onların ardından başka nesiller yaratıp-inşa ettik. (23/42) Ad'ı, Semud'u, Ress halkını ve bunlar arasında birçok nesilleri (yok ettik). (25/38)

Andolsun, ilk nesilleri yıkıma uğrattıktan sonra, Musa'ya, insanlar için (gözleri hikmetle açıp aydınlatacak) basiretler, hidayet ve rahmet olmak üzere Kitap verdik. Umulur ki, öğüt alıp-düşünürler diye. (28/43)

Ancak Biz birçok nesiller inşa ettik de onların üzerinde (nice) ömür(ler) uzayıp geçti. Ve sen Medyen halkı içinde yaşayıp da ayetlerimizi onlardan okuyarak öğrenmiş değilsin. Ancak (bu bilgileri sana) gönderen Biziz. (28/45)

Dedi ki: "Bu, bende olan bir bilgi dolayısıyla bana verilmiştir."

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Bilmez mi, ki gerçekten Allah, kendisinden önceki nesillerden kuvvet bakımından kendisinden daha güçlü ve insan-sayısı bakımından daha çok olan kimseleri yıkıma uğratmıştır. Suçlu-günahkarlardan kendi günahları sorulmaz. (28/78)

Yurtlarında gezip dolaştıkları nice nesilleri kendilerinden evvel yıkıma uğratmış olmamız, hâlâ onları doğru yola iletip yöneltmedi mi? Elbette, bunda ayetler vardır; yine de işitmiyorlar mı? (32/26)

Görmüyorlar mı, kendilerinden önce nice nesilleri helak ettik? Onlar, bir daha kendilerine dönmemektedirler. (36/31)

O kimse ki, anne ve babasına: "Öf size, benden önce nice nesiller gelip geçmişken, beni (diriltilip) çıkarılacağımla mı tehdit ediyorsunuz?" dedi. O ikisi (anne ve babası) ise Allah'a yakararak: "Yazıklar sana, iman et, şüphesiz Allah'ın va'di haktır." (derler; fakat) O: "Bu, geçmişlerin masallarından başkası değildir" der. (46/17)

Biz bunlardan önce nice nesiller yıkıma uğrattık ki onlar, zorbaca yakalamak (yakıp-yıkamak, baskı ve şiddetle yönetmek, sindirmek) bakımından kendilerinden daha üstündüler; şehirlerde (yerin üstünü) altına getirip, sayısız kazı, inşaat ve araştırmalarla her yanı delik-deşik etmişlerdi. (Ama) kaçacak bir yer var mı? (50/36)

NESR

Ve dediler ki: Kendi ilahlarınızı bırakmayın; bırakmayın ne Vedd'i, ne Suva'i, ne Yeğus'u, ne Ye'uk'u ve ne de Nesri." (71/23)

NEŞE

Doğrusu gece neşesi (gece ibadeti, insanın iç dünyasında uyandırdığı) etki bakımından daha kuvvetli, okumak bakımından daha sağlamdır. (73/6)

Doğrusu, 'suç ve günah işleyenler,' kimi iman edenlere gülüp-geçerlerdi. Yanlarına vardıkları zaman, birbirlerine kaş-göz ederlerdi. Kendi yakınlarına döndükleri zaman neşeyle dönerlerdi. (83/29-31)

NİKAH

Müşrik kadınları, iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir cariye, -hoşunuza gitse de- müşrik bir kadından daha hayırlıdır. Müşrik erkekleri de iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir köle, -hoşunuza gitse de- müşrik bir erkekten daha hayırlıdır. Onlar, ateşe çağırılırlar, Allah ise Kendi izniyle cennete ve mağfirete çağırır. O, insanlara ayetlerini açıklar. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler. (2/221)

Yine onu (kadını üçüncü defa) boşarsa, (kadın) onun dışında bir başka kocayla nikahlanmadıkça ona helal olmaz. Eğer (bu koca da) onu boşarsa, onlar (ilk koca ile karısı) Allah'ın sınırlarını ayakta tutacaklarını sanıyorlarsa, tekrar birbirlerine dönmelerinde ikisi için günah yoktur. İşte bunlar, Allah'ın sınırlarıdır; bilen bir topluluk için bunlar. (böyle) açıklar. (2/230)

Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini de tamamlamışlarsa -birbirleriyle maruf (bilinen meşru biçimde) anlaştıkları takdirde- onlara, kendilerini kocalarına nikahlamalarına engel çıkarıncaya kadar Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere bununla (böyle) öğüt verilir. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Allah, bilir de siz bilmezsiniz. (2/232)

(İddeti bekleyen) Kadınları nikahlamak istediğinizi (onlara) sezdirmenizde ya da böyle bir isteği gönlünüzde saklamanızda si-

zin için bir sakınca yoktur. Gerçekte Allah, sizin onları (kalbinizden geçirip) anacağınızı bilir. Sakın bilinen (meşru) sözler dışında onlarla gizlice vadaleşmeyin; bekleme süresi tamamlanıncaya kadar nikah bağına bağlamaya kesin karar vermeyin. Ve bilin ki, elbette Allah kalbinizden geçeni bilmektedir. Artık ondan kaçının. Ve bilin ki, şüphesiz Allah başışlayandır, (kullara) yumuşak davranandır. (2/235)

Eğer onlara mehir tesbit eder de, el sürmeden boşarsanız, bu durumda -kendileri veya nikah bağı elinde olanın başışlaması hariç- tesbit ettiğiniz (mehir)ın yarısı onlarındır. Sizin (tümünü veya fazlasını) başışlamaz takvaya daha yakındır. Aranızdaki üstünlüğü (derece farkını) unutmayın. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızı görendir. (2/237)

Eğer yetim (kız)lar konusunda adaleti yerine getiremeyeceğinizden korkarsanız, bu durumda, (onlarla değil) size helal olan (başka) kadınlardan ikişer, üçer, dörder olmak üzere nikahlayın. Şayet adaleti sağlayamayacağınızdan korkarsanız, o zaman bir (eş) ya da sağ ellerinizin malik olduğu (cariye) ile (yetimin). Bu sapmamanıza daha yakındır. (4/3)

Yetimleri, nikaha erişecekleri çağa kadar deneyin; şayet kendilerinde bir (rüşd) olgunlaşma gördünüz mü, hemen onlara mallarını verin. Büyüyecekler diye ısrar ile çarçabuk yemeyin. Zengin olan iffetli olmaya çalışsın, yoksul olan da artık maruf (ihtiyaca ve örfü uygun) bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman, onlara karşı şahid bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter. (4/6)

Kadınlardan babalarının nikahladıklarını nikahlamayın. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Çünkü bu, 'çirkin bir hayasızlık' ve 'öfke duyulan bir iğrençliktir.' Ne kötü bir yoldu o!... (4/22)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler, o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Oyleyse onları, fuhuşta bulunmayan, iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfü uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra, fuhuş yapacak olurlarsa, özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısı(nı uygulayın.) Bu, sizden günaha sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, başışlayandır, esirgeyendir. (4/25)

Kadınlar konusunda senden fetva isterler. De ki: "Onlara ilişkin fetvayı size Allah veriyor. (Bu fetva,) Kendilerine yazılan (hakları veya miras)ı vermediğiniz ve kendilerini nikahlamayı istediğiniz yetim kadınlar ve zayıf çocuklar (hakkında) ile yetimlere karşı adaleti ayakta tutmanız konusunda size Kitap'ta okunmakta olanlardır. Hayır adına her ne yaparsanız, şüphesiz Allah onu bilir. (4/127)

Zina eden erkek, zina eden ya da müşrik olan bir kadından başkasını nikahlayamaz; zina eden kadını da zina eden ya da müşrik olan bir erkekten başkası nikahlayamaz. Bu, mü'minlere haram kılınmıştır. (24/3)

İçinizde evli olmayanları, kölelerinizden ve cariyelerinizden salih olanları evlendirin. Eğer fakir iseler Allah, Kendi fazlından onları zengin eder. Allah geniş (nimet sahibi)dir, bilendir. Nikah (imkanı) bulamayanlar, Allah onları kendi fazlından zenginleştirinceye kadar iffetli davransınlar. Sağ ellerinizin malik olduğu (köle ve cariyelerden) mükatebe isteyenlere -eğer onlarda bir hayır görüyorsanız- mükatebe yapın. Ve Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Dünya hayatının geçici metanini elde etmek için -ırzlarını korumak istiyorlarsa- cariyelerinizi fuhuş zor-

KURAN FİHRİSTİ

lamayın. Kim onları (fuhşa) zorlarsa, şüphesiz, onların (fuhşa) zorlanmalarından sonra Allah (onları) bağışlayandır, esirgeyendir. (24/32-33)

(Babaları) Dedi ki: "Doğrusu ben, sekiz yıl bana hizmet etmene karşılık olmak üzere, şu iki kızından birini sana nikahlamak istiyorum; şayet on (yıl)ı tamamlayacak olursan, artık o da senden. Ben sana zorluk çıkarmak istemem; beni de inşaAllah salih olanlardan bulacaksın." (28/27)

Ey iman edenler, mü'min kadınları nikahlayıp sonra onlara dokunmadan boşarsanız, bu durumda sizin için üzerlerine sayacağı bir iddet yoktur. Artık (hemen) onları yararlandırın (onlara yetecek bir miktar verin) ve güzel bir salma tarzıyla onları salıverin. (33/49)

Ey iman edenler (rastgele) Peygamberin evlerine girmeyin, (Bir başka iş için girmişseniz ile de) yemek vaktini beklemeyin. (Ama yemeğe) çağırıldığınız zaman girin, yemeği yiyince dağılın ve (uzun) söze dalmayın. Gerçekten bu, peygambere eziyet vermekte ve o da sizden utanmaktadır; oysa Allah, hak (kı açıklamak)tan utanmaz. Onlardan (peygamberin eşlerinden) bir şey isteyeceğiniz zaman, perde arkasından isteyin. Bu, sizin kalpleriniz için de, onların kalpleri için de daha temizdir. Allah'ın Resülü'ne eziyet vermeniz ve ondan sonra eşlerinizi nikahlamanız size ebedi olarak (helal) olmaz. Çünkü böyle yapmanız, Allah Katında çok büyük (bir günah)'tır. (33/53)

Ey iman edenler, mü'min kadınlar hicret ederek size geldikleri zaman, onları imtihan edin. Allah, onların imanlarını daha iyi bilir. Şayet (gerçekten) mü'min kadınlar olduklarını biliş-öğrenerseniz, artık sakın onları kafirlere geri çevirmeyin. (Çünkü) Ne bunlar onlara helaldir, ne onlar bunlara helaldir. Onlara (kafir kocalarına kendileri için) harcadıklarını verin. Onlara (hicret eden mü'min kadınlara) ücretlerini (mehirlerini) verdiğiniz takdirde onları nikahlamanızda size bir güçlük yoktur. Kafir (kadın)ların ismetlerini (nikahlarını) tutmayın ve (onlar için) harcadıklarını isteyin. Onlar da (mü'min kadınlara) harcadıklarını istesinler. Bu, Allah'ın hükmüdür; sizin aranızda hükmeder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (60/10)

Allah, inkâr edenlere, Nuh'un eşini ve Lut'un eşini örnek verdi. İkisi de, kullarımızdan salih olan iki kulumuzun nikahları altındaydı; ancak onlara ihanet ettiler. Bundan dolayı, (kocaları) kendilerine Allah'tan gelen hiçbir şeyle yarar sağlamadılar. İkisine de: "Ateşe diğer girenlerle birlikte girin" denildi. (66/10)

NİMET

...Kendilerine nimet verdiklerinin yoluna,... (1/6)

Ey İsrailoğulları, size başışladığım nimetimi hatırlayın ve ahdimе bağlı kalın, ki ben de ahdinize bağlı kalayım. Ve yalnızca benden korkun. (2/40)

Ey İsrailoğulları, size başışladığım nimetimi ve sizi (bir dönem) alemlere muhakkak üstün kıldığımı hatırlayın. (2/122)

Her nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. (Siz de) Her nerede olursanız yüzünüzü onun yönüne çevirin. Öyle ki, onlardan zulmedenlerin dışında insanların, size karşı bir deilleri olmasın. Onlardan korkmayın, Benden korkun, üzerinizdeki nimetimi tamamlayayım. Umulur ki hidayete erersiniz. (2/150)

İsrailoğullarına sor, onlara nice açık ayet(ler) verdik. Kendisine geldikten sonra kim Allah'ın nimetini değiştirtse, (bilsin ki) şüphesiz Allah, cezası pek şiddetli olandır. (2/211)

Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini tamamlamışlarsa,

onları ya güzellikle tutun ya da güzellikle bırakın. Fakat haklarını ihlal edip zarar vermek için onları (yanınızda) tutmayın. Kim böyle yaparsa artık o, kendi nefsiine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini oyun (konusu) edinmeyin ve Allah'ın size verdiği nimeti ve size öğüt olarak indirdiği Kitab'ı ve hikmeti anın. Allah'tan korkup-sakının ve bilin ki, Allah herşeyi bilendir. (2/231)

Allah'ın ipine hepimiz sınımsız sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındaiken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar. (3/103)

Onlar, Allah'tan bir nimeti, bir fazlı (bolluğu) ve gerçekten Allah'ın mü'minlerin ecrini boşa çıkarmadığını müjdelemektedirler. (3/171)

Bundan dolayı, kendilerine hiçbir kötülük dokunmadan bir bolluk (fazl) ve Allah'tan bir nimetle geri döndüler. Onlar, Allah'ın rızasına uydular. Allah, büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. (3/174)

Kim Allah'a ve Resul'e itaat ederse, işte onlar Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberler, doğrular (ve doğrulayanlar), şehidler ve salihlerle beraberdir. Ne iyi arkadaşlardır onlar? (4/69)

Şüphesiz içinizden ağır davranan vardır. Şayet, size bir musibet isabet edecek olsa: "Doğrusu Allah, bana nimet verdi, çünkü onlarla birlikte olmadım" der. (4/72)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetişip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kismet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısıktır (günahta yoldan sapmadır.) Bugün inkâra sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmasız bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günahta eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah başışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklerle kadar ellerinizi yıkayın, başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (yıkayın.) Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül edin); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinizi ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimetini tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (5/6)

Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve: "İşittik ve itaat ettik" dediğinizde sizi, kendisiyle bağladığı sözünü (misakını) anın. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, sinelerin özünde olanı bilendir. (5/7)

Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani bir topluluk, size ellerini uzatmaya yeltenmişti de, (Allah,) onların ellerini sizlerden geri püskürtmüştü. Allah'tan korkup-sakının. Mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler. (5/11)

Hani, Musa kavmine (şöyle) demişti: "Ey kavmim, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın; içinizden peygamberler çıkardı, sizden yöneticiler kıldı ve alemlerden hiç kimseye vermediğini size verdi." (5/20)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Korkanlar arasında olup da Allah'ın kendilerine nimet verdiği iki kişi: "Onların üzerine kapıdan girin. Girserseniz, şüphesiz sizler galibsiniz. Eğer mü'minlerdenseniz, yalnızca Allah'a tevekkül edin." dedi. (5/23)

Eğer, Kitap Ehli iman edip sakınsalardı, elbette onların kötülüklerini örter ve onları 'nimetlerle donatılmış' cennetlere sokardık. (5/65)

Ve eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve kendilerine Rablerinden indirileni (Kur'an'ı) ayakta tutsalardı, elbette üstlerinden ve ayaklarının altından (sayısız nimeti) yiyeceklerdi. İçlerinde aşırı olmayan (mutedil) bir ümmet vardır. Onlardan çoğunun yaptıkları ise ne kötüdür! (5/66)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruh'u'l-Kudüs ile destekledim, beşik-te iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İzinimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfördüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

Sizi uyarmak için aranızdan bir adam aracılığıyla Rabbinizden size bir zikir'in gelmesine mi şaşırıyorsunuz? (Allah'ın) Nuh kavminin sonra sizi halifeler kıldığını ve sizin yaratılıştaki gelişiminizi arttırdığını (veya üstün kıldığını) hatırlayın. Öyleyse Allah'ın nimetlerini hatırlayın, ki kurtuluş bulasınız." (7/69)

(Allah'ın) Ad (kavminden) sonra sizi halifeler kıldığını ve sizi yeryüzünde (güç ve servetle) yerleştirdiğini hatırlayın. Ki onun düzlüklerinde köşkler kuruyor, dağlardan evler yontuyordunuz. Şu halde Allah'ın nimetlerini hatırlayın, yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (7/74)

Nedeni şu: Bir kavim (toplum), kendine olanı değiştirinceye kadar Allah, ona nimet olarak bağışladığını değiştirici değildir. Allah şüphesiz işitendir, bilendir. (8/53)

Rableri onlara Katından bir rahmeti, bir hoşnutluğu ve onlar için, kendisine sürekli bir nimet bulunan cennetleri müjdeler. (9/21)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar da, Rableri onları imanları dolayısıyla altından ırmaqlar akan, nimetlerle donatılmış cennetlere yöneltip-iletir (hidayet eder). (10/9)

Ve andolsun, kendisine dokunan bir sıkıntıdan sonra, ona bir nimet taddırsak, kuşkusuz: "Kötülükler benden giderirdi" der. Çünkü o, şımarıktır, böbürlenendir. (11/10)

Ey kavimim, Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Üstünüze gökten sağanak (yağmurlar, bol nimetler) yağdırsın ve gücünüze güç katsın. Suçlu-günahkarlar olarak yüz çevirmeyin." (11/52)

Böylece Rabbin seni seçkin kılacak, sözlerin yorumundan (kaynaklanan bir bilgiyi) sana öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a (nimetini) tamamlayacağı gibi senin ve Yakub ailesinin üzerindeki nimetini tamamlayacaktır. Elbette Rabbin, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." (12/6)

Hani Musa kavmine şöyle demişti: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani O sizi Firavun ailesinden kurtarmıştı, onlar sizi en dayanılmaz işkencelere uğratıyor, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir sınav vardır." (14/6)

Allah'ın bu nimetini inkâra değiştirenleri ve kavimlerini 'yıkım ve

azab' yurduna konduranları görmedin mi? (14/28)

Size her istediğiniz şeyi verdi. Eğer Allah'ın nimetini saymaya kalkışırsanız, onu sayıp-bitirmeye güç yetiremezsiniz. Gerçek şu ki, insan pek zalimdir, pek nankördür. (14/34)

Eğer Allah'ın nimetini saymaya kalkışacak olursanız, onu bir genelleme yaparak bile sayamazsınız. Gerçekten Allah, başıslayandır, esirgeyendir. (16/18)

Nimet olarak size ulaştan ne varsa, Allah'tandır, sonra size bir zarar dokunduğunda (yine) ancak O'na yalvarmaktasınız. (16/53)

Allah rızıkta kiminizi kiminize üstün kıldı; üstün kılınanlar, rızıklarının ellerinin altında bulunanlara onda eşit olacak şekilde çevirip-verici değildirler. Şimdi Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar? (16/71)

Allah size kendi nefislerinizden eşler yarattı ve size eşlerinizden çocuklar ve torunlar yarattı ve sizi güzel şeylerden rızıklandırdı. Şimdi onlar, batılı mı inanıyorlar ve Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar? (16/72)

Allah, sizin için yarattığı şeylerden gölgeler kıldı. Dağlarda da sizin için barınaklar-siperler kıldı, sizi sıcaktan koruyacak elbiseler, sizi savaşınızda (zorluklara karşı) koruyacak giyimlikler de var etti. İşte O, üzerinizdeki nimetini böyle tamamlamaktadır, umulur ki teslim olursunuz. (16/81)

Onlar, Allah'ın nimetini biliyorlar, sonra da inkar ediyorlar; onların çoğu inkâr edenlerdir. (16/83)

Allah bir şehri örnek verdi: (Halkı) Güvenlik ve huzur içindeydi, rızıkı da her yerden bol bol gelmekteydi; fakat Allah'ın nimetlerine nankörlük etti, böylece Allah yaptıklarına karşılık olarak, ona açlık ve korku elbisesini tattırdı. (16/112)

Öyleyse Allah'ın sizi rızıklandırdığı şeylerden helal (ve) temiz olanlarını yiysin; eğer O'na kulluk ediyorsanız Allah'ın nimetine şükredin. (16/114)

O'nun nimetlerine şükrediyedi. (Allah) Onu seçti ve doğru yola iletti. (16/121)

İnsana bir nimet verdiğimizde sırt çevirir ve yan çizer; ona bir şer dokunduğu zaman da umutsuzluğa kapılır. (17/83)

Dedi ki: "Rabbimin beni kendisinde sağlam bir iktidarla yerleşik kıldığı (güç, nimet ve imkan), daha hayırlıdır. Madem öyle, bana (insani) güçle yardım edin de, sizinle onlar arasında sapa-sağlam bir engel kılalım." (18/95)

İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesilleri)nden, İbrahim ve İsrail (Yakup)ın soyundan, doğru yola erıştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman (olan Allah)'ın ayetleri okunduğunda, ağlayarak secdeye kapanırlar. (19/58)

Onun uğultusunu bile duymazlar. Onlar nefislerinin arzulağı (sayısız nimet) içinde ebedi kalcıdırlar. (21/102)

Mülk, o gün yalnızca Allah'ındır. O, aralarında hükmedecektir. Artık iman edip salih amellerde bulunanlar; nimetlerle donatılmış cennetler içindedirler. (22/56)

İşte (yeryüzünün hakimiyetine ve ahiretin nimetlerine) varis olacak onlardır. (23/10)

Bana karşı lütf-dediğın nimet de, İsrailoğullarını köle kılmadan dolaydır." (26/22)

Beni nimetlerle-donatılmış cennetin mirasçılarından kıl," (26/85)

Süleyman, Davud'a mirasçı oldu ve dedi ki: "Ey insanlar, bize kuşların konuşma-dili öğretildi ve bize herşeyden (bol bir nimet)

KURAN FİHRİSTİ

verildi. Gerçekten bu, apaçık bir üstünlüktür." (27/16)
"Süleyman) Bu sözü üzerine tebessüm edip güldü ve dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve hoşnut olacağın salih bir amelde bulunmamı ilham et ve beni rahmetinle salih kulların arasına kat." (27/19)
Dedi ki: "Rabbim, bana verdiğin nimetler adına, artık suçlu günahkarlara destekçi olmayacağım." (28/17)
Görmediler mi ki, çevrelerinde insanlar kapılıp-yağma edilirken, Biz Harem (Mekke'y)i güvenilir (ve dokunulmaz) kıldık? Yine de onlar, batıla inanıp Allah'ın nimetlerine nankörlük mü ediyorlar? (29/67)
(Ancak) Gerçekten iman edip salih amellerde bulunanlar ise; onlar için nimetlerle-donatılmış cennetler vardır. (31/8)
Görmüyor musunuz ki, şüphesiz Allah, göklerde ve yerde olanları emrinize amade kılmış, açık ve gizli sizin üzerinizdeki nimetlerini genişletip-tamamlamıştır. (Buna rağmen) İnsanlardan öyleleri vardır ki, hiçbir ilme dayanmadan, bir yol gösterici ve aydınlatıcı bir kitap olmadan Allah hakkında mücadele edip durur. (31/20)
Görmüyor musun ki, size ayetlerinden (bazılarını) göstermesi için, gemiler Allah'ın nimetiyle denizde akıp gitmektedir! Hiç şüphesiz bunda, çok sabreden, çok şükreden için gerçekten ayetler vardır. (31/31)
Artık hiçbir nefis, yaptıklarına karşılık olmak üzere kendileri için gözler aydınlığı olarak nelerin (sayısız nimetlerin) saklandığını bilmez. (32/17)
Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani size ordular gelmişti; böylece Biz de onların üzerine, bir rüzgar ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah, yaptıklarınızı görür. (33/9)
Hani sen, Allah'ın kendisine nimet verdiği ve senin de kendisine nimet verdiği kişiye: "Eşini yanında tut ve Allah'tan sakın" diyordun; insanlardan çekinerek Allah'ın açığa vuracağı şeyi kendi nefisinde saklı tutuyordun; oysa Allah, kendisinden çekinmene çok daha layıktı. Artık Zeyd, ondan ilişkisini kesince, Biz onu seninle evlendirdik; ki böylelikle evlatlıklarının kendilerinden ilişkilerini kestikleri (kadınları boşadıkları) zaman, onlarla evlenme konusunda mü'minler üzerine bir güçlük olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir. (33/37)
Ey insanlar, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın. Gökten ve yerden sizi rızıklandıran Allah'ın dışında bir başka yaratıcı var mı? O'ndan başka ilah yoktur. Öyleyse nasıl olur da çevriliyorsunuz? (35/3)
Nimetlerle donatılmış (naim) cennetlerde. (37/43)
Eğer Rabbimin nimeti olmasaydı, muhakkak ben de (azab yerine getirilip) hazır bulundurulardan olacaktım. (37/57)
İnsana bir zarar dokunduğu zaman, gönülden katıksızca yönelmiş olarak Rabbine dua eder. Sonra ona kendinden bir nimet verdiği zaman, daha önce O'na dua ettiğini unuttur ve O'nun yolundan saptırmak amacıyla Allah'a eşler koşmaya başlar. De ki: "İnkârınla biraz (dünya zevklerinden) yararlan; çünkü sen, ateşin halkındasın." (39/8)
İnsana bir zarar dokunduğu zaman, Bize dua eder; sonra tarafımızdan ona bir nimet ihсан ettiğimizde, der ki: "Bu, bana ancak bir bilgi(m) dolayısıyla verildi." Hayır; bu bir fitne (kendisini bir deneme)dir. Ancak çoğu bilmiyorlar. (39/49)
İnsana nimet verdiğimiz zaman, yüz çevirir ve yan çizer; ona bir şer dokunduğu zaman ise, artık o, geniş (kapsamlı ve derinlemesine) bir dua sahibidir. (41/51)

Onların sırtlarına binip-doğrulmanız, sonra doğruluğunuz zaman, Rabbimizin nimetini zikretmeniz ve: "Bunlara bizim için boyun eğdiren (Allah) ne yücedir, yoksa biz bunu (kendi hizmetimize) yanaştıramazdık" demeniz için. (43/13)
O, yalnızca bir kuldür; kendisine nimet verdik ve onu İsrailoğullarına bir örnek kıldık. (43/59)
Ve içlerinde 'sevinç ve mutluluk içinde' yaşadıkları nimetler, (44/27)
Kendinden (bir nimet olarak) göklerde ve yerde olanların tümüne sizin için boyun eğdirdi. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (45/13)
Biz insana, 'anne ve babasına' iyilikle davranmasını tavsiye ettik. Annesi onu güçlkle taşıdı ve onu güçlkle doğurdu. Onun (hamilelikte) taşınması ve süttten kesilmesi, otuz aydır. Nihayet güçlü (erginlik) çağına erip kırk yıl (yaşın) ulaştınca, dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve senin razı olacağın salih bir amelde bulunmamı bana ilham et; benim için soyumda salahı ver. Gerçekten ben tevbe edip Sana yöneldim ve gerçekten ben Müslümanlarındım." (46/15)
Öyle ki Allah, senin geçmiş ve gelecek (her) günahını bağışlasın, üzerindeki nimetini tamamlasın ve seni dosdoğru bir yola yönlensin. (48/2)
Ve (daha) başka (nice nimetler de, ki,) siz henüz onlara güç yetirmiş değilsiniz; (ama) gerçekten Allah, onları kuşatmıştır. Allah, herşeye güç yetirendir. (48/21)
Allah'tan bir fazl (bir ihşan ve lütf) ve bir nimet olarak, Allah, bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (49/8)
Hiç şüphesiz muttakiler, cennetlerde ve nimet içindedirler; (52/17)
Şu halde sen, öğüt verip-hatırlat; çünkü sen, Rabbinin nimetiyle ne kahinsin, ne mecnun. (52/29)
Öyleyse, Rabbinin hangi nimetlerinden şüphe ediyorsun? (53/55)
Tarafımızdan bir nimet olarak. İşte Biz, şükredenleri böyle ödüllendiririz. (54/35)
Şu halde Rabbimizin hangi nimetlerini yalanlayabilirsiniz? (55/13, 16, 18, 21, 23, 25, 28, 30, 32, 34, 36, 38, 40, 42, 45, 47, 49, 51, 53, 55, 57, 59, 61, 63, 65, 67, 69, 71, 73, 75, 77)
Nimetlerle-donatılmış cennetler içinde; (56/12)
Ve rızıkınızı (Kur'an'dan yararlanma nimetini bırakıp onu) mutlaka yalan saymaktan ibaret mi kılıyorsunuz? (56/82)
Bu durumda rahatlık, güzel rızık ve nimetlerle donatılmış cennet (onundur). (56/89)
Sen, Rabbinin nimetiyle bir mecnun değilsin. (68/2)
Doğrusu, muttaki olanlar için Rableri Katında nimetlerle donatılmış cennetler vardır. (68/34)
Eğer Rabbinden bir nimet ona ulaşmasaydı, mutlaka yerilmiş ve çıplak bir durumda (karaya) atılmış olacaktı. (68/49)
Onlardan her biri, nimetlerle donatılmış cennete gireceğini mi umuyor (tamah ediyor)? (70/38)
Eğer onlar (insanlar ve cinler), yol üzerinde 'dosdoğru bir istikamet tuttursalardı', mutlaka Biz onlara bol miktarda su işçirir (tükenmez bir rızık ve nimet verirdik). (72/16)
Yalanlamakta olan nimet (refah ve servet) sahiplerini sen bana bırak ve onlara az bir süre tan. (73/11)
Her nereye baksan, bir nimet ve büyük bir mülk görürsün. (76/20)
Şüphesiz ebrar olanlar, elbette nimetler(le) donatılmış cennetler) içindedirler. (82/13)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Gerçek şu ki, ebrar olanlar, elbette nimetler içindedirler. (83/22)
Nimetin parıltılı-sevincini sen onların yüzlerinde tanırısın. (83/24)

O gün, öyle yüzler de vardır ki, nimette (engin bir mutluluk için-de)dirler. (88/8)

Fakat insan; ne zaman Rabbi kendisini bir denemeden geçirse, ona bir keremde bulunsa, nimetler verse: "Rabbim bana ikram etti" der. (89/15)

Onun yanında hiç kimsenin karşılığı verilecek bir nimeti (borcu) yoktur. (92/19)

Rabbinin nimetini durmaksızın anlat. (93/11)

Sonra o gün, nimetten sorguya çekileceksiniz. (102/8)

NİYET

Allah, sizi yeminlerinizdeki rastgele söylemelerinizden boş amaçsız sözlerden dolayı sorumlu tutmaz; fakat kalplerinizin kazandıklarından dolayı sorumlu tutar. Allah başışlayandır yumuşak davranandır. (2/225)

NÖBET

Ey iman edenler, sabredin ve sabırda yarışın, (sınırlarda) nöbetleşin. Allah'tan korkun. Umulur ki kurtulursunuz. (3/200)

NUH (A.S.) VE KAVMİ

Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik. (4/163)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik, hepsini hidayete erıştirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. (6/84)

Andolsun Biz Nuh'u kendi kavmine (toplumuna) gönderdik. Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Doğrusu ben, sizin için büyük bir günün azabından korkmaktayım." Kavminin önde gelenleri: "Gerçekte biz seni açıkça bir 'şaşırmışlık ve sapmışlık' içinde görüyoruz" dediler. O: "Ey kavmim, bende bir 'şaşırmışlık ve sapmışlık' yoktur; ama ben alemelerin Rabbinden bir elçiyim." dedi. "Size Rabbimin risaletini tebliğ ediyorum. (Ayrıca) Size öğüt veriyor ve sizin bilmediklerinizi ben Allah'tan biliyorum. "Sakinip rahmete kavuşmanız için, içinizden sizi uyarıp korkutacak bir adam aracılığı ile bir zikir (Kitap) gelmesine mi şaştınız?" Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık, ayetlerimizi yalan sayanları suda-boğduk. Çünkü onlar kör bir kavimdi. (7/59-64)

"Sizi uyararak için aranızdan bir adam aracılığıyla Rabbinizden size bir zikir'in gelmesine mi şaşırdınız? (Allah'ın) Nuh kavminin sonra sizi halifeler kıldığını ve sizin yaratılıştaki gelişiminizi arttırdığını (veya üstün kıldığını) hatırlayın. Öyleyse Allah'ın nimetlerini hatırlayın, ki kurtuluş bulasınız." (7/69)

Onlara, kendilerinden öncekilerin; Nuh, Ad, Semud kavminin, İbrahim kavminin, Medyen ahalisinin ve yerle bir olan şehirlerin haberi gelmedi mi? Onlara resulleri apaçık deliller getirmişlerdi. Demek ki Allah, onlara zulmediyor değildi, ama onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (9/70)

Onlara Nuh'un haberini oku. Hani kavmine demişti ki: "Ey kavmim, benim makamım ve Allah'ın ayetleriyle hatırlatmalarım eğer size ağır geliyorsa ben, şüphesiz Allah'a tevakkül etmişim. Artık

siz ortaklarınızla toplanıp yapacağınız işi karara bağlayın da işiniz size örtülü kalmasın (veya tasa konusu olmasın), sonra hakkındaki hükmünüzü -bana süre tanımaksızın- verin. Eğer yüz çevirecek olursanız, ben sizden bir karşılık istemedim. Benim ecrim, yalnızca Allah'a aittir. Ve ben, Müslümanlardan olmakla emrolundum. Fakat onu yalanladılar; Biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık ve onları halifeler kıldık. Ayetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk. Uyarılanların nasıl bir sonuca uğradıklarına bir bak. (10/71-73)

Andolsun, Biz Nuh'u kavmine gönderdik. (Onlara:) "Ben sizin için ancak apaçık bir uyarı-korkutucuyum. Allah'tan başkasına kulluk etmeyin. Ben size (gelecek olan) acı bir günün azabından korkarım" (dedi). Kavminden, ileri gelen inkârcılar: "Biz seni yalnızca bizim gibi bir beşerden başkası görmüyoruz; sana, sığ görümlü olan en aşağılıklarımızdan başkasının uyduğunu görmüyoruz ve sizin bize bir üstünlüğünüzü de görmüyoruz. Aksine, biz sizi yalancılar sanıyoruz" dedi. Dedi ki: "Ey Kavmim, görüşünüz nedir söyleyin? Eğer ben Rabbinden apaçık bir belge üzerinde isem ve Rabbim bana Kendi Katından bir rahmet vermiş de (bu,) sizin gözlerinizden saklı tutulmuşsa? Siz bunu istemiyorken biz sizi buna zorlayacak mıyız? Ey Kavmim, ben sizden buna karşılık bir mal istemiyorum. Benim ecrim, yalnızca Allah'a aittir. Ben iman edenleri kovacak değilim. Onlar gerçekten Rablerine kavuşacaklar. Ancak ben sizi, cahillik etmekte olan bir kavim görüyorum. "Ey kavmim, ben onları kovarsam, Allah'tan (gelecek azaba karşı) bana kim yardım edecek? Hiç düşünmez misiniz? Ben size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum. Melek olduğumu söylemiyorum ve gözlerinizin aşağılık gördüklerine, Allah kesin olarak bir hayır vermez de demiyorum. Nefislerinde olanı Allah daha iyi bilir. Bu durumda (bunun aksini yaparsam) gerçekten o zaman zalimlerdenim (demek)dir." Dediler ki: "Ey Nuh, bizimle çekişip-durdun, bu çekişmede ileri de gittin. Eğer doğru söylüyorsan, bize vaadettiğini getir (görelim.)" Dedi ki: "Eğer dilerse, onu size Allah getirir ve siz (O'nu) aciz bırakacak değilsiniz. Eğer Allah sizi azdırmayı dilemişse, ben size öğüt vermek istesem de, öğüdümlün size yararı olmaz. O sizin Rabbinizdir ve O'na döndürüleceksiniz." Onlar: "Bunu kendisi uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eğer onu ben uydurduysam, günahım bana aittir. Ama ben, sizlerin suç olarak işlemekte olduklarınızdan uzayım." Nuh'a vahyedildi: "Gerçekten iman edenlerin dışında, kesin olarak kimse inanmayacak. Şu halde onların işlemekte olduklarından dolayı üzülme. Bizim gözetimimiz altında ve vahyimizle gemiyi imal et. Zulmedenin konusunda bana hitapta bulunma. Çünkü onlar suda-boğulacaklardır." Gemiyi yapıyordu. Kavminin ileri gelenleri kendisine her uğradığında O'nunla alay ediyordu. O: "Eğer bizimle alay ederseniz, alay ettiğiniz gibi biz de sizlerle alay edeceğiz" dedi. "Artık, ilerde bileceksiniz. Aşağılatıcı azab kime gelecek ve sürekli azab kimin üstüne çökecek." Sonunda emrimiz geldiğinde ve tandir ferveran ettiği zaman, dedik ki: "Her birinden ikişer çift (hayvan) ile aylehlerinden söz geçmiş olanlar dışında, aileni ve iman edenleri ona yükle." Zaten onunla birlikte çok azından başkası iman etmemişti. Dedi ki: "Ona binin. Onun yüzmesi de, demir atması (durması) da Allah'ın adıyladır. Şüphesiz, benim Rabbim başışlayandır, esirgeyendir." (Gemi) Onlarla dağlar gibi dalga(lar) içinde yüzyorken Nuh, bir kenara çekilmiş olan oğluna seslendi: "Ey oğlum, bizimle birlikte bin ve kâfirlerle birlikte olma." (Oğlu) Dedi ki: "Ben bir dağa sığınacağım, o beni sudan korur." Dedi ki: "Bugün Allah'ın emrin-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

him'e, Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşri' etti (bir şeriat kıldı). Senin kendilerini çağırдың şey, müşriklere ağır geldi. Allah, dileğini buna seçer ve içten kendisine yöneleni hidayete erdirir. (42/13)

Onlardan önce Nuh kavmi, Ress halkı ve Semud (kavmi) de yalanladılar. (50/12)

Bundan önce Nuh kavmini de (yıkıma uğrattık). Çünkü onlar da fasık bir kavim idi. (51/46)

Daha önce Nuh kavmini de. Çünkü onlar, daha zalim ve daha azgındılar. (53/52)

Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanlamıştı; böylece kulumuz (Nuh)u yalanladılar ve: "Delidir" dediler. O "baskı altına alınıp engellenmişti." Sonunda Rabbinde dua etti: "Gerçekten ben, yenik düşmüş durumdayım. Artık Sen (bu kafir toplumdaki) intikam al." Biz de "bardaktan boşanırcasına akan" bir su ile göğün kapılarını açtık. Yeri de 'coşkun kaynaklar' halinde fıskırttı. Derken su, takdir edilmiş bir işe karşı (hükümümüzü gerçekleştirmek üzere) birleşti. Ve onu da tahtalar ve çiviler (le inşa edilmiş gemi) üzerinde taşıdık; Gözlerimiz önünde akıp-gitmekteydi. (Kendisi ve getirdikleri) İnkâr edilmiş-nankörlük edilmiş olan (Nuh)a bir mükafaat olmak üzere. Andolsun, Biz bunu bir ayet olarak bıraktık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı? Şu halde Benim azabım ve uyarıp-korkutmam nasılmış? (54/9-16)

Andolsun, Biz Nuh'u ve İbrahim'i (elçi olarak) gönderdik, peygamberliği ve kitabı onların soylarında kıldık. Öyle iken, içlerinde hidayeti kabul edenler vardır, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/26)

Allah, inkâr edenlere, Nuh'un eşini ve Lut'un eşini örnek verdi. İkişi de, kullarımızdan salih olan iki kulumuzun nikahları altındaydı; ancak onlara ihanet ettiler. Bundan dolayı, (kocaları) kendilerini Allah'tan gelen hiçbir şeyle yarar sağlamadılar. İkişine de: "Ateşe diğer girenlerle birlikte girin" denildi. (66/10)

Şüphesiz, Biz Nuh'u; "Kavmini, onlara acı bir azab gelmeden evvel uyar" diye kendi kavmine (peygamber olarak) gönderdik. O da dedi ki: "Ey Kavmim, gerçek şu ki, ben size (gönderilmiş) apaçık bir uyarıcıyım. Allah'a kulluk edin, O'ndan korkun ve bana itaat edin. Ki günahlarınızı başışlasın ve sizi adı konulmuş bir ecele kadar ertelesin. Elbette Allah'ın eceli geldiği zaman, o ertelenmez. Bir bilmiş olsaydınız." Dedi ki: "Rabbim, gerçekten kavmimi gece ve gündüz davet edip-durdum. Fakat davet etmem, bir kaçıştan başkasını arttırmadı. Doğrusu ben, onları başışlaşman için her davet edişimde, onlar parmaklarını kulaklarına tıkadılar, örtülerini başlarına çektiler ve büyüklük tasladıkları büyüklük gösterip-direttiler." Sonra onları açıktan açığa davet ettim. Daha sonra (davamı) onlara açıça ilan ettim ve kendilerine gizli gizli yollarla yaşamak istedim. Bundan böyle" dedim.

"Rabbimizden mağfiret isteyin; çünkü gerçekten O, çok başışlaşandır. (Öyle yapın ki, Üzerinize gökten sağanak (bol miktarda yağmur) yağdırsın. Size mallar ve çocuklarla yardımda bulunsun. Size (ürün yüklü) bağlar-bahçeler versin, irmaklar da versin. Size ne oluyor ki, Allah'tan bir vakarı ummuyorsunuz?" "Oysa O, sizi gerçekten tavir yaratmıştır. Görmüyor musunuz; Allah, yedi göğü birbirleriyle bir uyum (mutabakat) içinde yaratmıştır? Ve ayı bunlar içinde bir nur kılmış, güneşi de (aydınlatici ve yakıcı) bir kandil yapmıştır. Allah, sizi yerden bir bitki (gibi) bitirdi. Sonra sizi yine oraya geri çevirecek ve sizi (diriltici) bir çıkarışla dirilip-çıkarcaktır. Allah, yerini sizin için bir yaygı kıldı. Öyle ki, onun içinde geniş yollarında gezip-dolaşabilirsiniz, diye."

Nuh: "Rabbim, gerçekten onlar bana isyan ettiler; mal ve çocuk-

ları kendisine ziyandan başka bir şeyi arttırmayan kimselere uydular. Ve büyük büyük hileli-düzenler kurdular. Ve dediler ki: Kendi ilahlarınızı bırakmayın; bırakmayın ne Vedd'i, ne Suva'ı, ne Yeğus'u, ne Ye'uk'u ve ne de Nesr'i. Böylece onlar, çoğu kimseyi şaşırtıp-saptırdılar. Sen de o zalimlere sapıklıktan başkasını arttırmadı." Bunlar, hataları dolayısıyla suda boğuldular, sonra ateşe sokuldular. O zaman da Allah'ın dışında hiçbir yardımcı bulamadılar. Nuh "Rabbim, yeryüzünde kafirlerden yurt edinen hiç kimseyi bırakma." dedi. "Çünkü Sen onları bırakacak olursan, Senin kullarını şaşırtıp-saptırılacak ve onlar, kötülükten sınırı aşan (facir'den) kafirden başkasını doğurmazlar." "Rabbim, beni, annemi, babamı, mü'min olarak evime gireni, iman eden erkekleri ve iman eden kadınları başışla. Zalimlere yıkımdan başkasını arttırma." (71/1-28)

NUR

Allah, iman edenlerin velisi (dostu ve destekçisi)dir. Onları karanlıklardan nura çıkarır; inkar edenlerin velileri ise tağuttur. Onları nurdan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar, ateşin halkıdır. Ona süresiz kalacaklardır. (2/257)

Ey insanlar Rabbinizden size 'kesin bir kanıt (burhan)' geldi ve size apaçık bir nur (Kur'an) indirdik. (4/174)

Ey Kitap Ehli, Kitaptan gizlemekte olduklarınızın çoğunu size açıklayan ve bir çoğundan geçiveren elçimiz geldi. Size Allah'tan bir nur ve apaçık bir Kitap geldi. (5/15)

Allah, rızasına uyanları bununla kurtuluş yollarına ulaştırır ve onları kendi izniyle karanlıklardan nura çıkarır. Onları dosdoğru yola yöneltir-iletir. (5/16)

Gerçek şu ki, Biz Tevrat'ı, içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik. Teslim olmuş peygamberler, Yahudilere onunla hükmederlerdi. Bilgin-yöneticiler (Rabbaniyun) ve yüksek bilginler de (Ahbar), Allah'ın kitabını korumakla görevli kıldıklarından ve onun üzerine şahidler olduklarından (onunla hükmederlerdi.) Öyleyse insanlardan korkmayın, benden korkun ve ayetlerimi az bir değere karşılık satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, kafir olanlardır. (5/44)

Onların (peygamberleri) ardından yollarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, öndeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik. (5/46)

Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı (nuru) kılan Allah'adır. (Bundan) Sonra bile, inkar edenler, Rablerine (bir takım varlıkları ve güçleri) denk tutuyorlar. (6/1)

Onlar: "Allah, beşere hiç bir şey indirmemiştir" demekle Allah'ı, kadrihin hakkını vererek takdir edemediler. De ki: "Musa'nın insanlara bir nur ve hidayet olarak getirdiği ve sizin de (parça parça) kağıtlar üzerinde yazılı kılıp (bir kısmını) açıkladığımız ve çoğunuz gözardı ettiğiniz kitabı kim indirdi? Sizin ve atalarınızın bilmediği şeyler size öğretilmiştir." De ki: "Allah." Sonra Onları bırak, işine 'daldıkları saçma uğraşlarında' oyalanıp-dursunlar. (6/91)

Ölü iken kendisini dirilttiğimiz ve insanlar içinde yürümesi için kendisine bir nur verdiğimiz kimsenin durumu, karanlıklarda kalıp oradan bir çıkış bulamıyanın durumu gibi midir? İşte, kafirlerle yapmakta oldukları böyle 'süslü ve çekici' gösterilmiştir. (6/122)

Onlar ki, yollarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getircisi (Nebi) olan elçiyi (Resul) uyarlar; o, onlara marufu (iyiliği) emrediyor, münkeri (kötülüğü) yasaklı-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

him'e, Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşri' etti (bir şeriat kıldı). Senin kendilerini çağırдың şey, müşriklere ağır geldi. Allah, dilediğini buna seçer ve içten kendisine yöneleni hidayete erdirir. (42/13)

Onlardan önce Nuh kavmi, Ress halkı ve Semud (kavmi) de yalanladı. (50/12)

Bundan önce Nuh kavmini de (yıkıma uğrattık). Çünkü onlar da fasık bir kavim idi. (51/46)

Daha önce Nuh kavmini de. Çünkü onlar, daha zalim ve daha azgındılar. (53/52)

Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalanlamıştı; böylece kulumuz (Nuh)u yalanladılar ve: "Delidir" dediler. O "baskı altına alınıp engellenmişti." Sonunda Rabbine dua etti: "Gerçekten ben, yenik düşmüş durumdayım. Artık Sen (bu kafir toplumdaki) intikam al." Biz de "bardaktan boşanırcasına akan" bir su ile göğün kapılarını açtık. Yeri de 'çoşkun kaynaklar' halinde fıskırttık.

Derken su, takdir edilmiş bir işe karşı (hükümümüzü gerçekleştirme üzere) birleşti. Ve onu da tahtalar ve çiviler (le inşa edilmiş gemi) üzerinde taşıdık; Gözlerimiz önünde akıp-gitmekteydi. (Kendisi ve getirdikleri) İnkâr edilmiş-nankörlük edilmiş olan (Nuh)a bir mükafaat olmak üzere. Andolsun, Biz bunu bir ayet olarak bıraktık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı? Şu halde Benim azabım ve uyarıp-korkutmam nasılmış? (54/9-16)

Andolsun, Biz Nuh'u ve İbrahim'i (elçi olarak) gönderdik, peygamberliği ve kitabı onların soylarında kıldık. Öyle iken, içlerinde hidayeti kabul edenler vardır, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/26)

Allah, inkâr edenlere, Nuh'un eşini ve Lut'un eşini örnek verdi. İkişi de, kullarımızdan salih olan iki kulumuzun nikahları altındaydı; ancak onlara ihanet ettiler. Bundan dolayı, (kocaları) kendilerini Allah'tan gelen hiçbir şeyle yarar sağlamadılar. İkisine de: "Ateşe diğer girenlerle birlikte girin" denildi. (66/10)

Şüphesiz, Biz Nuh'u; "Kavmini, onlara acı bir azab gelmeden evvel uyar" diye kendi kavmine (peygamber olarak) gönderdik. O da dedi ki: "Ey Kavmim, gerçek şu ki, ben size (gönderilmiş) apaçık bir uyarıcıyım. Allah'a kulluk edin, O'ndan korkun ve bana itaat edin. Ki günahlarınızı bağışlasın ve sizi adı konulmuş bir ecele kadar ertelesin. Elbette Allah'ın eceli geldiği zaman, o ertelenmez. Bir bilmiş olsaydınız." Dedi ki: "Rabbim, gerçekten kavmimi gece ve gündüz davet edip-durdum. Fakat davet etmem, bir kaçıştan başkasını arttırmadı. Doğrusu ben, onları bağışlamak için her davet ettiğimde, onlar parmaklarını kulaklarına tıkadılar, örtülerini başlarına çektiler ve büyüklük tasladıkça büyüklük gösterip-direttiler." Sonra onları açıktan açığa davet ettim. Daha sonra (davamı) onlara açıkça ilan ettim ve kendilerine gizli gizli yollarla yaşamak istedim. Bundan böyle" dedim.

"Rabbimizden mağfiret isteyin; çünkü gerçekten O, çok bağışlayandır. (Öyle yapın ki, Üzerinize gökten sağanak (bol miktarda yağmur) yağdırsın. Size mallar ve çocuklarla yardımda bulunsun. Size (ürün yüklü) bağlar-bahçeler versin, irmaklar da versin. Size ne oluyor ki, Allah'tan bir vakarı ummuyorsunuz?" "Oysa O, sizi gerçekten tavir yaratmıştır. Görmüyor musunuz; Allah, yedi göğü birbirleriyle bir uyum (mutabakat) içinde yaratmıştır? Ve ayı bunlar içinde bir nur kılmış, güneşi de (aydınlatici ve yakıcı) bir kandil yapmıştır. Allah, sizi yenden bir bitki (gibi) bitirdi. Sonra sizi yine oraya geri çevirecek ve sizi (diriltici) bir çıkarışla diriltip-çıkacaktır. Allah, yerisi için bir yaygı kıldı. Öyle ki, onun içinde geniş yollarında gezip-dolaşırsınız, diye."

Nuh: "Rabbim, gerçekten onlar bana isyan ettiler; mal ve çocuk-

ları kendisine ziyandan başka bir şeyi arttırmayan kimselere uydular. Ve büyük büyük hileli-düzenler kurdular. Ve dediler ki: Kendi ilahlarımızı bırakmayın; bırakmayın ne Vedd'i, ne Suva'ı, ne Yeğus'u, ne Ye'uk'u ve ne de Nesr'i. Böylece onlar, çoğu kimseyi şaşırtıp-saptırdılar. Sen de o zalimlere sapıklıktan başkasını arttırmama." Bunlar, hataları dolayısıyla suda boğuldular, sonra ateşe sokuldular. O zaman da Allah'ın dışında hiçbir yardımcı bulamadılar. Nuh "Rabbim, yeryüzünde kafirlerden yurt edinen hiç kimseyi bırakma." dedi. "Çünkü Sen onları bırakacak olursan, Senin kullarını şaşırtıp-saptırılacak ve onlar, kötülükten sınırı aşan (facir'den) kafirden başkasını doğurmazlar." "Rabbim, beni, annemi, babamı, mü'min olarak evime gireni, iman eden erkekleri ve iman eden kadınları bağışla. Zalimlere yıkımdan başkasını arttırma." (71/1-28)

NUR

Allah, iman edenlerin velisi (dostu ve destekçisi)dir. Onları karanlıklardan nura çıkarır; inkar edenlerin velileri ise tağuttur. Onları nurdan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar, ateşin halkıdır. Ona süresiz kalacaklardır. (2/257)

Ey insanlar Rabbinizden size 'kesin bir kanıt (burhan)' geldi ve size apaçık bir nur (Kur'an) indirdik. (4/174)

Ey Kitap Ehli, Kitaptan gizlemekte olduklarınızın çoğunu size açıklayan ve bir çoğundan geçiveren elçimiz geldi. Size Allah'tan bir nur ve apaçık bir Kitap geldi. (5/15)

Allah, rızasına uyanları bununla kurtuluş yollarına ulaştırır ve onları kendi işniyle karanlıklardan nura çıkarır. Onları dosdoğru yola yöneltip-iletir. (5/16)

Gerçek şu ki, Biz Tevrat'ı, içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik. Teslim olmuş peygamberler, Yahudilere onunla hükmederlerdi. Bilgin-yöneticiler (Rabbaniyun) ve yüksek bilginler de (Ahbar), Allah'ın kitabını korumakla görevli kıldıklarından ve onun üzerine şahidler olduklarından (onunla hükmederlerdi.) Öyleyse insanlardan korkmayın, benden korkun ve ayetlerimi az bir değere karşılık satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, kafir olanlardır. (5/44)

Onların (peygamberleri) ardından yollarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik. (5/46)

Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı (nuru) kılan Allah'adır. (Bundan) Sonra bile, inkar edenler, Rablerine (bir takım varlıkları ve güçleri) denk tutuyorlar. (6/1)

Onlar: "Allah, beşere hiç bir şey indirmemiştir" demekle Allah'ı, kadrihin hakkını vererek takdir edemediler. De ki: "Musa'nın insanlara bir nur ve hidayet olarak getirdiği ve sizin de (parça parça) kağıtlar üzerinde yazılı kılıp (bir kısmını) açıkladığımız ve çoğunu gözardı ettiğiniz kitabı kim indirdi? Sizin ve atalarınızın bilmediği şeyler size öğretilmiştir." De ki: "Allah." Sonra Onları bırak, işine 'daldıkları saçma uğraşlarında' oyalanıp-dursunlar. (6/91)

Ölü iken kendisini dirilttiğimiz ve insanlar içinde yürümesi için kendisine bir nur verdiğimiz kimsenin durumu, karanlıklarda kalıp oradan bir çıkış bulamıyanın durumu gibi midir? İşte, kafirlerle yapmakta oldukları böyle 'süslü ve çekici' gösterilmiştir. (6/122)

Onlar ki, yollarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiyi (Resul) uyarlar; o, onlara marufu (iyiliği) emrediyor, münkeri (kötülüğü) yasaklı-

KURAN FİHRİSTİ

yor, temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kıyor ve onların ağır yüklerini, üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inananlar, destek olup savunanlar, yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (7/157)

Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakinirsiniz, size doğruyu yanlıştan ayıran bir nur ve anlayış (furkan) verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah büyük fazl sahibidir. (8/29)

Ağızlarıyla Allah'ın nurunu söndürmek istiyorlar. Oysa kafirler istemese de Allah, Kendi nurunu tamamlamaktan başkasını istemiyor. (9/32)

Güneşi bir aydınlık, ayı bir nur kılan ve yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona duraklar tesbit eden O'dur. Allah, bunları ancak hak ile yaratmıştır. O, bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklamaktadır. (10/5)

De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" De ki: "Allah'tır." De ki: "Öyleyse, O'nu bırakıp kendilerine bile yarar da, zarar da sağlamaya güç yetiremeyen birtakım veliler mi (tanrılar) edindiniz?"

De ki: "Hiç görmeyen (a'ma) ile gören (basiret sahibi) eşit olabilir mi? Veya karanlıklarla nur eşit olabilir mi?" Yoksa Allah'a, O'nun yaratması gibi yaratan ortaklar buldular da, bu yaratma, kendilerince birbirine mi benzeşti? De ki: "Allah, her şeyin yaratıcısıdır ve O, tektir, kahredici olandır." (13/16)

Elif, Lam, Ra. Bu bir Kitap'tır ki, Rabbinin izniyle insanları karanlıklardan nura, O güçlü ve övgüye layık olanın yoluna çıkarman için sana indirdik. (14/1)

Andolsun Musa'yı: "Kavminin karanlıklardan nura çıkar ve onlara Allah'ın günlerini hatırlat" diye ayetlerimizle göndermiştik. Şüphesiz bunda çokça sabreden ve şükreden herkes için gerçekten ayetler vardır. (14/5)

Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali, içinde چراغ bulunan bir kandil gibidir; چراغ bir sırça içerisindedir; sırça, sanki incimsi bir yıldızdır ki, doğuya da, batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından yakılır; (bu öyle bir ağaç ki) neredeyse ateş ona dokunmasa da yağı ışık verir. (Bu,) Nur üstüne nurdur. Allah, kimi dilerse onu kendi nuruna yöneltip-iletir. Allah insanlar için örnekler verir. Allah, her şeyi bilendir. (24/35) (Bu nur,) Allah'ın, onların yüceltilmesine ve isminin zikredilmesine izin verdiği evlerdedir; onların içinde sabah akşam O'nu tesbih ederler. (24/36)

Ya da (inkar edenlerin amelleri) engin bir denizdeki karanlıklara benzer; onun üstünü bir dalga kaplar, onun üstünde bir dalga, onun da üstünde bir bulut vardır. Bir kısmı bir kısmı üzerinde olan karanlıklar; elini çıkardığında onu bile neredeyse göremeyecek. Allah kime nur vermemişse, artık onun için nur yoktur. (24/40)

Gökte burçlar kılan, onların içinde bir aydınlık ve nurlu bir Ay vareden (Allah) ne yücedir. (25/61)

O'dur ki, sizi karanlıklardan nura çıkarmak için size rahmet etmekte; melekleri de (size dua etmektedir). O, mü'minleri çok esirgeyicidir. (33/43)

Ve kendi izniyle Allah'a çağırın ve nur saçın bir چراغ olarak (gönderdik). (33/46)

Allah, kimin göğsünü İslam'a açmışsa, artık o, Rabbinden bir nur üzerindedir, (öyle) değil mi? Fakat Allah'ın zikrinden (yana) kalpleri katılmış olanların vay haline. İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler. (39/22)

Yer, Rabbi'nin nuruyla parıldadı; (orta yere) kitap kondu; peygamberler ve şahidler getirildi ve aralarında hak ile hüküm verildi, onlar haksızlığa uğratılmazlar. (39/69)

Böylece sana emrimizden bir ruh vahyettik. Sen, kitap nedir, iman nedir bilmiyordun. Ancak Biz onu bir nur kıldık; onunla kullarımızdan dilediklerimizi hidayete erdiririz. Şüphesiz sen, doğru olan bir yola yöneltip-iletiyorsun. (42/52)

Bu (Kur'an), insanlar için basiret (nuruyla Allah'a yönelen ayet)lerdir, kesin bilgiyle inanan bir kavim için de bir hidayet ve bir rahmettir. (45/20)

Sizi karanlıklardan nura çıkarması için kuluna apaçık ayetler indiren O'dur. Şüphesiz Allah, size karşı elbette şefkatli olandır, esirgeyendir. (57/9)

O gün, mü'min erkekler ile mü'min kadınları, nurları önlerinde ve sağlarında koşarken görürsün. "Bugün sizin müjdeniz, içinde ebedi kalıcılar (olduğunuz), altından ırmaklar akan cennetlerdir." İşte "büyük kurtuluş ve mutluluk" budur. (57/12)

O gün, münafık erkekler ile münafık kadınlar, iman edenlere derler ki: "(Ne olur) Bize bir bakın, sizin nurunuzdan birazcık alıp-yararlanalım." Onlara: "Arkanıza (dünyaya) dönün de bir nur arayıp-bulmaya çalışın" denilir. Derken aralarında kapısı olan bir sur çekilmiştir; onun iç yanında rahmet, dış yanında o yönden azab vardır. (57/13)

Allah'a ve O'nun Resûlü'ne iman edenler; işte onlar Rableri Katında sıddıklar ve şehidler (veya şahid)lerdir. Onların ecirleri ve nurları vardır. İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlar ise; işte onlar da cehennem halkıdır. (57/19)

Ey iman edenler, Allah'tan sakınıp-korkun ve O'nun elçisine iman edin, size Kendi rahmetinden iki kat (güzel karşılık) versin. Size kendisiyle yürüyeceğiniz bir nur kılsın ve size mağfiret etsin. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (57/28)

Onlar, Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Oysa Allah, Kendi nurunu tamamlayıcıdır; kafirler hoş görmese bile. (61/8)

"Şu halde Allah'a, O'nun Resûlü'ne ve indirdiğimiz nur (Kur'an)ı iman edin. Allah yaptıklarınızdan haberdardır." (64/8)

İman edip salih amellerde bulunanları karanlıklardan nura çıkarması için Allah'ın apaçık ayetlerini size okuyan bir elçi de (gönderdik). Kim iman edip salih bir amelde bulunursa, (Allah) onu içinde süresiz kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Allah, gerçekten ona ne güzel bir rızık vermiştir. (65/11)

Ey iman edenler, Allah'a kesin (nasuh) bir tevbe ile tevbe edin. Olabilir ki, Allah sizin kötülüklerinizi örter ve altından ırmaklar akan cennetlere sokar. O gün Allah, Peygamberi ve onunla birlikte iman edenleri küçük düşürmeyecektir. Nurları, önlerinde ve sağ yanlarında koşar-parıldar. Derler ki: "Rabbimiz nurumuza tamama, bizi bağışla. Şüphesiz Sen, her şeye güç yetiren sin." (66/8)

"Ve ayı bunlar içinde bir nur kılmış, güneşi de (aydınlatici ve yıkıcı) bir kandil yapmıştır." (71/16)

- O -

ODALAR

İşte onlar, sabretmelerine karşılık (cennetin en gözde yerinde) odalarına ödüllendirilirler ve orda esenlik dileği ve selamla karşılanırlar. (25/75)

ODUN

Gerçekten siz de, Allah'ın dışında taptıklarınız da cehennemin odunusunuz, siz ona varacaksınız. (21/98)

Zulmedenler ise, onlar da cehennem için odun olmuşlardır. (72/15)

Eşi de; odun hamalı (ve) (11/4)

OĞUL

Andolsun, Biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhul-Kudüs'le teyid ettik. Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı ve orda esenlik dileği ve selamla karşılanırlar. (25/75)

Dediler ki: "Allah oğul edindi." O, (bu yakıştırmadan) yücedir. Hayır, göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur, tümü O'na günden boyun eğmişlerdir. (2/116)

Yoksa siz, Yakub'un ölüm anında, orada şahidler miydiniz? O, oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde, onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" demişlerdi. (2/133)

İşte bu elçiler; bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan, Allah'ın kendileriyle konuştuğu ve derecelerle yükselttiği vardır. Meryem oğlu İsa'ya apaçık belgeler verdik ve O'nu Ruhul-Kudüs'le destekledik. Şayet Allah dileseydi, kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, onların peşinden gelen (ümmet)ler, birbirlerini öldürmezdi. Ancak ihtilafa düştüler; onlardan kimi inandı, kimi inkâr etti. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediğini yapandır. (2/253)

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah Katında olmalıdır. (3/14)

Dedi ki: "Rabbim, bana gerçekten ihtiyarlık ulaşmışken ve karım da kısırınca nasıl bir oğlum olabilir?" "Böyledir" dedi, "Allah dilediğini yapar." (3/40)

Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır.." (3/45)

Artık sana gelen bunca ilimden sonra, onun hakkında seninle 'çekişip-tartışmalar girirlerse' de ki: "Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım; sonra karşılıklı lanetleşelim de Allah'ın lanetini yalan söyleyenlerin üstüne kılalım." (3/61)

Çocuklarınız konusunda Allah, erkeğe iki dişinin hissesi kadar tavsiye eder. Eğer onlar ikiden çok kadın ise (ölünün) geride bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Kadın (veya kız) bir tek ise, bu durumda yarısı onundur. (Ölenin) Bir çocuğu varsa, geriye bıraktığından anne ve babadan her biri için altıda bir, çocuğu ol-

mayıp da anne ve baba ona mirasçı ise, bu durumda annesi için üçte bir vardır. Onun kardeşleri varsa o zaman annesi için altıda bir'dir. (Ancak bu hükümler, ölenin) Ettiği vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Babalarınız, oğullarınız, siz onların hançilerinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. (Bunlar) Allah'tan bir farzdır. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/11)

Sizlere anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri ve kendileriyle (gerdeğe) girdiğiniz kadınlarınızdan olup koruyuculuğunuz altında bulunan üvey kızlarınız -onlarla gerdeğe girmemişseniz, size bir sakınca yoktur-, sizin sülbünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi bir araya getirdiğiniz (evlilik) haram kılındı. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/23)

Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler. (4/157)

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('Ol' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek ilahdır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (4/171)

Andolsun, "Şüphesiz, Allah Meryem oğlu Mesih'tir." diyenler küfre düşmüştür. De ki: "O, eğer Meryem oğlu Mesih'i, onun annesini ve yer yüzündekilerin tümünü helak (yok) etmek isterse, Allah'tan (bunu önlemeye) kim birşeye malik olabilir? Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır; dilediğini yaratır. Allah herşeye güç yetirendir. (5/17)

Onlara Adem'in iki oğlunun gerçek olan haberini oku: Onlar (Allah'a) yaklaşıracak birer kurban sunmuşlardı. Onlardan birininki kabul edilmiş, diğerininki kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen) Demişti ki: "Seni mutlaka öldürecekim." (Öbürü de:) "Allah, ancak korkup-sakınanlardan kabul eder." (5/27)

Onların (peygamberleri) ardından yarılarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, öündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik. (5/46)

Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur): "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (5/72)

Meryem oğlu Mesih, yalnızca bir elçidir. Ondan önce de elçiler gelip geçti. Onun annesi dosdoğrudur, ikisi de yemek yerlerdi. Bir bak, onlara ayetleri nasıl açıklıyorsunuz? (Yine) bir bak, onlar ise nasıl da çevriliyorlar? (5/75)

İsrailoğullarından inkâr edenlere, Davud ve Meryem oğlu İsa diliyle lanet edilmiştir. Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları nedeniyle. (5/78)

KURAN FİHRİSTİ

Havariler: "Ey Meryem oğlu İsa, Rabbin bize gökten bir sofraya indirebilir mi?" demişlerdi. O da: "Eğer inanmışsarsanız Allah'tan korkup-sakinin" demişti. (5/112)

Meryem oğlu İsa: "Allah'ım, Rabbimiz, bize gökten bir sofraya indir, öncem ve sonrası için bir bayram ve Senden de bir belge olsun. Bizi rızıklandır, Sen rızık vericilerin en hayırlısı" demişti. (5/114)

Allah: "Ey Meryem oğlu İsa, insanlara, beni ve anneni Allah'ı bırakarak iki ilah edin, diye sen mi söyledin?" dediğinde: "Seni tenzih ederim, hakkım olmayan bir sözü söylemek bana yakışmaz. Eğer bunu söyledimse mutlaka sen onu bilmişsindir. Sen bende olanı bilirsin, ama ben Sen'de olanı bilmem. Gerçekten, görünmeyenleri (gaybleri) bilen Sen'sin Sen." (5/116)

Cinleri Allah'a ortak koştu. Oysa onları O yaratmıştır. Bir de hiçbir bilgiye dayanmaksızın O'na oğullar ve kızlar yakıştıruydurdular. O ise nitelendiregeldikleri şeylerden yücedir, uzaktır. (6/100)

Hani Rabbin, Adem oğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kılmıştı: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" (demişti de) onlar: "Evet (Rabbimizsin), şahid olduk" demişlerdi. (Bu,) Kıyamet günü: "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir. (7/172)

Yahudiler: "Üzeyir Allah'ın oğludur" dediler; Hıristiyanlar da: "Mesih Allah'ın oğludur" dediler. Bu, onların ağızlarıyla söylemeleridir; onlar, bundan önceki inkâr edenlerin sözlerini taklid ediyorlar. Allah onları kahretsin; nasıl da çeviriyorlar? (9/30)

Onlar, Allah'ı bırakıp bilgilerini ve rahiplerini rablar (ilahlar) edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de.. Oysa onlar, tek olan bir ilah'a ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilah yoktur. O, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir. (9/31)

(Gemi) Onlarla dağlar gibi dalga(lar) içinde yüzüyorlar Nuh, bir kenara çekilmiş olan oğluna seslendi: "Ey oğlum, bizimle birlikte bin ve kâfirlerle birlikte olma." (11/42)

Nuh, Rabbine seslendi. Dedi ki: "Rabbim, şüphesiz benim oğlum ailemendirdir ve senin va'din de doğrusu haktr. Sen hakimlerin hakimisin." (11/45)

(Babası) Demişti ki: "Oğlum, rüyanı kardeşlerine anlatma, yoksa sana bir tuzak kururlar. Çünkü şeytan, insan için apaçık bir düşmandır." (12/5)

Dönün babanıza ve deyin ki: "Ey babamız, senin oğlun gerçekten hırsızlık etti. Biz, bildiğimizden başkasına şahitlik etmedik. Biz gaybın kollayıcıları değiliz." (12/81)

Oğullarım, gidin de Yusuf ile kardeşlerinden (duyarlı bir araştırma) bir haber getirin ve Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Çünkü kâfirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden umut kesmez." (12/87)

Bana mirasçı olsun. Yakup oğullarına da mirasçı olsun. Rabbinim, onu (kendisinden) razı olunan(lardan) kıl." (19/6)

Dedi ki: "Rabbim, karım kısır (bir kadın) iken, benim nasıl oğlum olabilir? Ben de yaşlılığın son basamağında'yım." (19/8) İşte Meryem oğlu İsa; hakkındaki kuşkuya düşükleri "Hak Söz". (19/34)

Dedi ki: "Ey annemin oğlu, sakalımı ve başımı tutup-yolma. Ben, senin: "İsraioğulları arasında ayrılık çıkardın, sözümü önemsemedin" demenden endişe edip korktum." (20/94)

Biz, Meryem'in oğlunu ve annesini bir ayet kıldık ve ikisini barındırmaya elverişli ve akar suyu olan bir tepede yerleştirdik. (23/50)

Mü'min kadınlara da şöyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırınlar ve ırgınları korunsunlar; süslerini açığa vurasınlar, ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini, yakalarını üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

Hani Lukman oğluna -öğüt vererek- demişti ki; "Ey oğlum, Allah'a şirk koşma. Şüphesiz şirk, gerçekten büyük bir zulümdür." (31/13)

Ey oğlum, (yaptığın iş) gerçekten bir hardal tanesi ağırlığında olsa da, (bu,) ister bir kaya parçasından ya da göklerde veya yer(in derinliklerinde) de bulunsun bile, Allah onu getirir (açığa çıkarır). Şüphesiz Allah, latif olandır, (herşeyden) haberdardır." (31/16)

Ey oğlum, namazı dosdoğru kıl, ma'rufu emret, münkerden sakındır ve sana isabet eden (musibetler)e karşı sabret. Çünkü bunlar, azmedilmesi gereken işlerdendir. (31/17)

Hani Biz peygamberlerden kesin sözlerini almıştık; senden, Nuh'tan, İbrahim'den, Musa'dan ve Meryem oğlu İsa'dan. Biz onlardan sapaşağlam bir söz almıştık. (33/7)

Onlar için babaları, oğulları, kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kadınları ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) hakkında bir sakınca yoktur. (Ey Müslüman kadınlar) Allah'tan sakının. Şüphesiz Allah, herşeye şahid olandır. (33/55)

Ey adem oğulları, ben size and vermedim mi ki: Şeytana kulluk etmeyin, çünkü, o, sizin için apaçık bir düşmandır;" (36/60)

Böylece (çocuk) onun yanında koşabilecek çağa erişince (İbrahim ona): "Oğlum" dedi. "Gerçekten ben seni rüyamda boğazlıyorken gördüm. Bir bak, sen ne düşünüyorsun." (Oğlu İsmail) Dedi ki: "Babacığım, emrolunduğum şeyi yap. İnşaAllah, beni sabredenlerden bulacaksınız." (37/102)

Meryem oğlu (İsa) bir örnek olarak verilince, senin kavmin hem ondan (keyifle söz edip) kahkahalarla gülüyorlar. (43/57)

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkaarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiller) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/27)

Hani Meryem oğlu İsa da "Ey İsraioğulları, gerçekten ben, sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi "Ahmed" olan bir elçinin de müjdeleyicisiyim" demişti. Fakat o, onlara apaçık belgelerle gelince: "Bu, açıkça bir büyüdü" dediler. (61/6)

Ey iman edenler, Allah'ın yardımcısı olun: Meryem oğlu İsa'nın havarilere: "Allah'a (yönelirken) benim yardımcılarım kimlerdir?" demesi gibi. Havariler de demişlerdi ki: "Allah'ın yardımcısı bizleriz." Böylece İsraioğullarından bir topluluk iman etmiş, bir topluluk da inkâr etmişti. Sonunda Biz iman edenleri

Harun Yahya (Adnan Oktar)

düşmanlarına karşı destekledik, onlar da üstün geldiler. (61/14) Onlar birbirlerine gösterilirler. Bir suçlu-günahkar, o günün azabına karşılık olmak üzere, oğullarını fidiye olarak vermek ister; (70/11)

OKLAR

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlılık yetişi) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kismet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkâra sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkımdan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa'-günaha eğilim göstermeksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bun(lar)dan kaçının; umulur ki kurtuluşa erersiniz. (5/90)

ONARMA

Şirk koşanların, kendi inkârlarına bizzat kendileri şahidler iken, Allah'ın mescidlerini onarmalarına (hak ve yetkileri) yoktur. İşte bunlar, yaptıkları boşa gitmiş olanlardır. Ve bunlar ateşte süresiz kalacak olanlardır. (9/17)

Allah'ın mescidlerini, yalnızca Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve Allah'tan başkasından korkmayanlar onarabilir. İşte, hidayete erenlerden oldukları umulanlar bunlardır. (9/18)

Hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ı onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman eden ve Allah yolunda cehd edenin (yaptıkları) gibi mi saydınız? (Bunlar) Allah Katında bir olmazlar. Allah zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (9/19)

ORDU

Talut, orduyla birlikte ayrıldığında dedi ki: "Doğrusu Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse, artık o benden değildir ve kim de -elyle bir avuç alanlar hariç- onu tadmazsa bendendir. Küçük bir kısmı hariç (hepsi sudan) içti. O, kendisiyle beraber iman edenlerle (ırmağı) geçince onlar (geride kalanlar): "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı (koyacak) gücümüz yok" dediler. (O zaman) Muhakkak Allah'a kavuşacaklarını umanlar (şöyle) dediler: "Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir." (2/249)

Onlar, Calut ve ordusuna karşı meydana (savaş) çıktıklarında, dediler ki: "Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır, adımlarımızı sabit kıl (kaydırma) ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/250)

Bilin ki, 'ganimet olarak ele geçirdiğiniz' şeylerin beşte biri, muhakkak Allah'ın, Resûlün, yakınların, yetimlerin, yoksulların ve yolcununundur. Eğer Allah'a, hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün, iki ordunun karşı karşıya geldiği günde (Bedir'de) kulumuza indirdiğimize iman ediyorsanız (ganimeti böyle bölüşün). Allah, herşeye güç yetirendir. (8/41)

Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi. Onlar, Rablerinin ayetlerini yalanladılar; Biz de günahları dolayısıyla

onları helak ettik. Firavun ordusunu suda boğduk. Onların tümü zulmeden kimselerdi. (8/54)

(Bundan) Sonra Allah, elçisi ile mü'minlerin üzerine 'güven duygusu ve huzur' indirdi, sizin görmediğiniz orduları indirdi ve inkâr edenleri azablandırdı. Bu, inkârcıların cezasıdır. (9/26)

Siz O'na (peygambere) yardım etmezseniz, Allah O'na yardım etmiştir. Hani kâfirler ikiden biri olarak O'nu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah O'na 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmişti, O'nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkâr edenlerin de kelimesini (inkâr çağrılarını) alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi, yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/40)

Firavun ise, ordularıyla peşlerine düştü; sulardan onları kaplayıverene kaplayıverdi. (20/78)

Böylece (Firavun ve ordusu) güneşin doğuş vakti onları izlemeye koyuldular. (26/60)

Ve İblis'in bütün orduları da. (26/95)

Süleyman'a cinlerden, insanlardan ve kuşlardan orduları toplandı ve bunlar bölükler halinde dağıtıldı. (27/17)

Nihayet karınca vadisine geldiklerinde, bir dişi karınca dedi ki: "Ey karınca topluluğu, kendi yuvalarınıza girin, Süleyman ve orduları, farkında olmaksızın sizi kırıp-geçmesin." (27/18)

Sen onlara dön, Biz onlara öyle ordularla geliriz ki, onların karşı koymaları mümkün değil ve Biz onları ordan horlanmış-aşağılanmış ve küçük düşürülmüşler olarak sürüp çıkarırız." (27/37)

Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani size ordu gelmişti; böylece Biz de onların üzerine, bir rüzgar ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah, yaptıklarınızı görendir. (33/9)

Kendisinden sonra ise, kavminin üzerine gökten bir ordu indirmedi; indirecek de değildik. (36/28)

Ve hiç şüphesiz; Bizim ordularımız, üstün gelecek olanlar onlardır. (37/173)

Onlar, burada (çeşitli) firkalardan olma bozguna uğratılmış bir ordu(durlar). (38/11)

Denizi durgun ve açık bırak. Çünkü suda boğulacak bir ordu-
dur." (44/24)

Mü'minlerin kalplerine, imanlarına iman katıp-arttırsınlar diye, 'güven duygusu ve huzur' indiren O'dur. Göğlerin ve yerin orduları Allah'ındır: Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (48/4) Göğlerin ve yerin orduları Allah'ındır. Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (48/7)

Bunun üzerine, Biz onu ve ordularını yakalayıp denize attık; (ki o,) 'kınanacak işler yapıyordu.' (51/40)

Rahmana karşı size yardım edecek olan kimmiş? Şu sizin ordunuz mu? Kâfirler yalnızca bir gurur (kesin bir aldanış) içindedirler. (67/20)

Orduların haberi sana geldi mi? (85/17)

ORTA

Sizden sözü saklı tutan da, onu açığa vuran da, geceleyen gizlenen de ve gündüzün ortaklıkta gezen de (O'nun Katında bilme bakımından) birdir. (13/10)

Derken, bakıverdi, onu 'çilgınca yanan ateşin' tam ortasında görüvün. (37/55)

Davud'a girdiklerinde, o, onlardan ürkmüştü; dediler ki: "Kork-

KURAN FİHRİSTİ

ma, iki davacıyız, birimiz değerimize haksızlıkta bulundu. Şimdi sen aramızda hak ile hükmet, haklarında zulme sapma ve bizi doğru yolun ortasına yöneltip-ilet." (38/22)

Bununla bir (düşman) topluluğun orta yerine kadar dalanlara. (100/5)

Allah, dilediğini ortadan kaldırrır ve bırakır. Kitabın anası O'nun Katındadır. (13/39)

Onlar, harcadıkları zaman, ne israf ederler, ne kısarlar; (harcamaları,) ikisi arasında orta bir yoldur. (25/67)

ORTA (ORTA BİR ÜMMET)

Böylece Biz sizi, insanlara şahid (ve örnek) olmanız için orta bir ümmet kıldık; Peygamber de üzerinizde bir şahid olsun. Senin üzerinde bulunduğun (yönü, Ka'be'yi) kible yapmamız, elçiye uyanları, topukları üzerinde gerisin geri dönenlerden ayırdetmek içindir. Doğrusu (bu,) Allah'ın hidayete ilettiklerinin dışında kalanlar için büyük (bir yük)tür. Allah, imanınızı boşa çıkaracak değildir. Şüphesiz, Allah, insanlara şefkat edendir, esirgeyendir. (2/143)

Eğer yakın bir yarar ve orta bir sefer olsaydı, onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama zorluk onlara uzak geldi. "Eğer güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (savaşta) çıkardık." diye sana Allah adına yemin edecekler. Kendi nefislerini helaka sürüklüyorlar. Allah onların gerçekten yalan söylediklerini biliyor. (9/42) Yürüyüşünde orta bir yol tut, sesinden de (yüksek perdeleri) eksilt. Çünkü, seslerin en çirkin olanı gerçekten eşeklerin sesidir." (31/19)

Onları kara gölgeler gibi dalgalar sarıverdiği zaman, dini yalnızca O'na 'halis kılan gönülden bağlılar' olarak Allah'a yalvarıp yakarılır (dua ederler). Böylece onları karaya çıkarıp-kurtarınca, artık onlardan bir kısmı orta yolu tutuyor. Bizim ayetlerimizi gaddar, nankör olandan başkası inkar etmez. (31/32)

Sonra Kitabı kullarımızdan seçtiklerimize miras kıldık. Artık onlardan kimi kendi nefisine zulmeder, kimi orta bir yoldadır, kimi de Allah'ın izniyle hayırlarda yarışır öne geçer. İşte bu, büyük fazlın kendisidir. (35/32)

ORTAK KOŞMAK

İnsanlar içinde, Allah'tan başkasını 'eş ve ortak' tutanlar vardır ki, onlar (bunları), Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin ise Allah'a olan sevgileri daha güçlüdür. O zulmedenler, azaba uğrayacakları zaman, muhakkak bütün kuvvetin tümüyle Allah'ın olduğunu ve Allah'ın vereceği azabın gerçekten şiddetli olduğunu bir bileseleirdi. (2/165)

De ki: "Ey Kitap Ehlî, bizimle sizin aranızda müşterek (olan) bir kelimeye (tevhide) gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp bir kısmımız (diğer) bir kısmımızı Rabler edinmeyelim." Eğer yine yüz çevirirlerse, deyin ki: "Şahid olun, biz gerçekten Müslümanlarız." (3/64)

Kendisi hakkında hiçbir delil indirmedeği şeyi Allah'a ortak koştuklarından dolayı küfredenlerin kalplerine korku salacağız. Onların barınma yerleri ateştir. Zalimlerin konaklama yeri ne kötüdür. (3/151)

Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Annebabaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşta, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzellikle davranın. Çünkü, Allah, her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (4/36)

Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur): "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbiniz, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, Kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (5/72)

Hem siz, Onun haklarında hiçbir delil indirmedeği şeyleri Allah'a ortak koşmaktan korkmazken, ben nasıl sizin şirk koştukları'nızdan korkarım? Şu halde 'güvenlik içinde olmak bakımından' iki taraftan hangisi daha hak sahibidir? Eğer bilebilirseniz." (6/81)

Andolsun, sizi ilk defa yarattığımız gibi (bugün de) 'teker teker, yapayalnız ve yalın (bir tarzda)' Bize geliniz ve size lutfettiklerimizi arkanızda bıraktınız. İçinizden, gerçekten ortaklar olduklarını sandığımız şefaâtçilerinizi şimdi yanınızda görmüyoruz. Andolsun, aranızdaki (bağlar) parçalanıp-koparılmıştır ve haklarında zanlar besledikleriniz sizlerden uzaklaşmıştır. (6/94) Cinleri Allah'a ortak koştu. Oysa onları O yaratmıştır. Bir de hiçbir bilgiye dayanmaksızın O'na oğullar ve kızlar yakıştırıp-uydurdu. O ise nitelendiregeldikleri şeylerden yücedir, uzaktır. (6/100)

O'nun üretip-türettiği ekin ve hayvanlardan Allah için bir pay ayırdılar, sonra kendi zanlarına: "Bu Allah'ındır, bu da ortaklarımızdır" dediler. Kendi ortakları için olan (pay), Allah tarafına geçmez, ama Allah'a aid olan kendi ortaklarının tarafına (payına) geçer. Ne kötü hüküm veriyorlar? (6/136)

Yine bunun gibi onların ortakları, müşriklerden çoğuna çocuklarını öldürmeyi süslü gösterdiler. Hem onları helake düşürmek, hem kendi aleyhlerinde dinlerini karmakarışık kılmak için. Allah dileseydi bunu yapmazlardı; sen onları ve düzmekte oldukları iftiraları bırak. (6/137)

De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anne-babaya iyilik edin, yoksulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de, onların da rızıklarını Biz vermektetiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında, Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki akıl erdirirsiniz." (6/151)

O'nun hiçbir ortağı yoktur. Ben böyle emrolundum ve ben Müslüman olanların ilkiyim." (6/163)

Ama O, onlara (Adem'in çocukları erkek ve kadınlara) salih (bir çocuk) verince, kendilerine verdiği şey konusunda O'na ortaklar kılmaya başladılar. Allah, onların şirk koştuklarından yücedir. (7/190)

Kendileri yaratılıp dururken, hiçbir şeyi yaratamayan şeyleri mi ortak koşuyorlar? (7/191)

Onların yürüyecek ayakları var mı? Ya da tutacakları elleri mi var? Veya görececek gözleri mi var? Yoksa işitecek kulakları mı var? De ki: "Ortak koştuklarınızı çağırın, sonra bir düzen (tuzak) kurun da bana göz bile açtırmayın." (7/195)

Onlara Nuh'un haberini oku. Hani kavmine demişti ki: "Ey kavmim, benim makamım ve Allah'ın ayetleriyle hatırlatmalarım eğer size ağır geliyorsa ben, şüphesiz Allah'a tevekkül etmişim. Artık siz ortaklarınızla toplanıp yapacağınız işi karara bağlayın da işiniz size örtülü kalsın (veya tasa konusu olmasın), sonra hakkımdaki hükmünüzü -bana süre tanımaksızın- verin. (10/71)

De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" De ki: "Allah'tır." De ki: "Öyleyse, O'nu bırakıp kendilerine bile yarar da, zarar da sağ-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

lamaya güç yetiremeyen birtakım veliler mi (tanrılar) edindiniz?" De ki: "Hiç görmeyen (a'ma) ile gören (basiret sahibi) eşit olabilir mi? Veya karanlıklarla nur eşit olabilir mi?" Yoksa Allah'a, O'nun yaratması gibi yaratan ortaklar buldular da, bu yaratma, kendilerince birbirine mi benzeşti? De ki: "Allah, herşeyin Yaratıcısıdır ve O, tektir, kahredici olandır." (13/16)

Her nefsin bütün kazandıkları üzerinde gözetici olana mı (baş kaldırılr?) Onlar Allah'a ortaklar koştular. De ki: "Bunları adlandırdırın (bakalım). Yoksa siz yeryüzünde bilmeyeceği bir şeyi O'na haber mi veriyorsunuz? Yoksa sözün zahirine (veya boş ve süslü olanına)mi (kanıyorsunuz)? Hayır, inkâr edenlere kendi hileli-düzenleri süslü-çekici gösterilmiştir ve onlar (doğru) yoldan alıkonulmuşlardır. Allah, kimi sapırtırsa, artık onun için hiçbir yol gösterici yoktur. (13/33)

Kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilen dolayısıyla seviyorlar; fakat (Müslümanların aleyhinde birleşen) gruplardan, onun bazısını inkâr edenler vardır. De ki: "Ben, yalnızca Allah'a kulluk etmek ve O'na ortak koşturmakla emrolundum. Ben ancak O'na davet ederim ve son dönüşüm O'nadır." (13/36)

İş hükme bağlanıp-bitince, şeytan der ki: "Doğrusu, Allah, size gerçek olan va'di va'detti, ben de size vaadde bulundum, fakat size yalan söyledim. Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu, yalnızca sizi çağırdım, siz de bana icabet ettiniz. Öyleyse beni kınamayın, siz kendinizi kınayın. Ben sizi kurtacak değilim, siz de beni kurtacak değilsiniz. Doğrusu daha önce beni ortak koşturduğunuz da tanımanızdır. Gerçek şu ki, zalimlere acı bir azab vardır." (14/22)

Sonra (Allah) kıyamet gününü onları aşağılık kılacak ve diyecek ki: "Haklarında (mü'minlere karşı) düşman kesildiğiniz ortakların hani nerede?" Kendilerine ilim verilenler, dediler ki: "Bugün, gerçekten aşağılanma ve kötülük kafirlerin üstünedir." (16/27)

Allah, (kendisine ortak koşturduğunuz ilahlar konusunda) hiçbir şeye gücü yetmeyen ve başkasının mülkünde olan ile, tarafımızdan kendisine güzel bir rızık verdiğimiz, böylelikle ondan gizli ve açık infak eden kimseyi örnek olarak gösterdi; bunlar hiç eşit olur mu? Hamd Allah'ındır; fakat onların çoğu bilmezler. (16/75)

Onun zorlayıcı-gücü ancak onu veli edenlerle, onunla O'na (Allah'a) ortak koşanlar üzerindedir. (16/100)

De ki: "Ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybı O'nundur. O, ne güzel görmektedir ve ne güzel işitmektedir. O'nun dışında onların bir velisi yoktur. Kendi hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz." (18/26)

Fakat, O Allah benim Rabbimdir ve ben Rabbime hiç kimseyi ortak koşturmadım." (18/38)

(Derken) Onun ürünleri (afetlerle) kuşatılıverdi. Artık o, uğruna harcadıklarına karşı avuçlarını (esefle) oğuşturuyordu. O (bağın) çardakları yıkılmış durumdaydı, kendisi de şöyle diyordu: "Keşke Rabbime hiç kimseyi ortak koşturmasaydım." (18/42)

(Kafirlerle) "Benim ortaklarım sandığınız şeyleri çağırın" diyeceği gün; işte onları çağırıyorlardı, ama onlar, kendilerine cevap vermemişlerdir. Biz onların aralarında bir uçurum koyduk. (18/52)

De ki: "Şüphesiz ben, ancak sizin benzeriniz olan bir beşerim; yalnızca bana sizin ilahınızın tek bir ilah olduğu vahyolunuyor. Kim Rabbine kavuşmayı umuyorsa, artık salih bir amelde bulunsun ve Rabbine ibadette hiç kimseyi ortak tutmasın." (18/110)

Hani Biz İbrahim'e Evin (Kabe'nin) yerini belirtep hazırladığımız zaman (şöyle emretmiştik:) "Bana hiçbir şeyi ortak koştur, tavaf

edenler, kıyam edenler, rükua ve sücoda varanlar için Evimi tertemiz tut." (22/26)

Allah'ı birleyen (Hanifîler olarak, O'na (hiçbir) ortak koşturmaksızın. Kim Allah'a ortak koşarsa, sanki o gökten düşmüş de onu bir kuş kapıvermiş veya rüzgar onu ıssız bir yere sürükleyip atmış gibidir. (22/31)

Rablerine ortak koşturmayanlar. (23/59)

Gaybı ve müşahede edilebileni bilendir; onların ortak koşturduklarından yücedir. (23/92)

Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca bana ibadet ederler ve bana hiçbir şeyi ortak koşturamazlar. Kim bundan sonra inkâr ederse, işte onlar fasiktir. (24/55)

Dedi ki: "Hamd Allah'ındır ve selam O'nun seçtiği kullarının üzerinedir. Allah mı daha hayırlı yoksa onların ortak koştukları mı?" (27/59)

O gün (Allah) onlara seslenerek: "Bana ortak olarak öne sürdükleriniz nerede?" der. (28/62)

Denir ki: "Ortaklarınızı çağırın." Böylelikle çağırırlar, ama kendilerine cevap vermezler ve azabı görürler. Hidayet bulmuş olsalardı ne olurdu. (28/64)

Rabbin, dilediğini yaratır ve seçer; seçim onlara ait değildir. Allah, onların ortak koşturduklarından münezzehdir, yücedir. (28/68)

O gün (Allah) onlara seslenerek: "Bana ortak olarak öne sürdükleriniz nerede?" der. (28/74)

Biz insana, anne ve babasına (karşı) güzelliği (ilke edinmesini) tavsiye ettik. Eğer onlar, hakkında bilgin olmayan şeyle bana ortak koşturmuş olsalardı, bu durumda, onlara itaat etme. Dönüşünüz banadır. Artık yaptıklarınızı size haber vereceğim. (29/8)

(Allah'a eş koşturdukları) Ortaklarından kendilerine şefaateçi olan yoktur; onlar, ortaklarını inkâr ediyorlar. (30/13)

Size kendi nefislerinizden bir örnek verdi: "Size rızık olarak verdiğimiz şeylerde, sağ ellerinizin malik olduğunuzdan, sizinle eşit olup kendi kendinizden korktuğunuz gibi kendilerinden de korktuğunuz (veya çekinip saygı duyduğunuz) ortaklar var mıdır? "İşte Biz, aklını kullanabilen bir kavim için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (30/28)

Yoksa Biz, onlara ispatlı bir delil indirdik de, o mu O'na ortak koşturduklarını söylüyor?" (30/35)

Allah; sizi yarattı, sonra size rızık verdi, sonra sizi öldürmekte, daha sonra sizi diriltmektedir. Ortaklarınızdan bunlardan herhangi birini yapacak var mı? O, şirk koşturduklarından münezzeh ve yücedir. (30/40)

De ki: " Allah'ın dışında (tanrı diye) öne sürdüklerinizi çağırın. Onların göklerde ve yerde bir zerre ağırlığına bile (hiçbir şey) güçleri yetmez; onların bu ikisinde hiçbir ortaklığı olmadığı gibi, O'nun bunlardan hiçbir destekçi olanı da yoktur. (34/22)

De ki: "O'na (kulluk etmede) eklemekte olduğunuz ortakları bana gösterin. Asla (onlar ona gerçek ortak olamazlar); hayır, O, güçlü ve üstün olan, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'tır." (34/27)

De ki: "Siz, Allah'ın dışında tapıtığımız ortaklarınızı gördünüz mü? Bana haber verin; yerden neyi yaratmışlardı? Ya da onla-

KURAN FİHRİSTİ

rin göklerde bir ortaklığı mı var? Yoksa Biz onlara bir kitap vermişiz de onlar bundan (dolay) apaçık bir belge üzerinde midirler? Hayır, zulmedenler, birbirlerine aldatmadan başkasını vadedmiyorlar. (35/40)

Allah (ortak koşanlar için) bir örnek verdi: Kendisi hakkındaki uyumsuz ve geçimsiz bulunan, sahipleri de çok ortaklı olan (köle) bir adam ile yalnızca bir kişiye teslim olmuş bir adam. Bu ikisinin durumu bir olur mu? Hamd, Allah'ındır. Hayır onların çoğu bilmiyorlar. (39/29)

Sizin (durumunuz) böyledir. Çünkü bir olan Allah'a çağırıldığınız zaman inkar ettiniz. O'na ortak koşulduğunda inanıp-onayladınız. Artık hüküm, yüce, büyük olan Allah'ındır." (40/12)

Kıyamet-saatinin ilmi O'na döndürülür. O'nun ilmi olmaksızın, hiçbir meyve tomurcuğundan çıkmaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Onlara: "Benim ortaklarım nerede" diye sesleneceği gün, dediler ki: "Sana arzettik ki, bizden hiçbir şahid yok." (41/47)

Yoksa onların birtakım ortakları mı var ki, Allah'ın izin vermediği şeyleri, dinden kendilerine teşri' ettiler (bir şeriat kıldılar)? Eğer o fasıl kelimesi olmasaydı, elbette aralarında hüküm (karar) verilir. Gerçekten zalimler için acı bir azap vardır. (42/21) De ki: "Gördünüz mü haber verin; Allah'tan başka tapıklarınız, yerden neyi yaratmışlar, bana gösterin? Yoksa onların göklerde bir ortaklığı mı var? Eğer doğru sözlüler iseniz, bundan önce bir kitap ya da bir ilim kalıntısı (veya bir eser) varsa, bana getirin." (46/4)

Allah ile beraber başka bir ilah(ı ortak) kılmayın. Gerçekten sizi, O'ndan yana açıkça uyarıyorum. (51/51)

Ey Peygamber, mü'min kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir ıftıra düzüp-uydurmamak (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak), maruf (iyi, güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek üzere, sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman, onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (60/12)

Yoksa onların ortakları mı var? Şu halde eğer doğru sözlü kimselerse, ortaklarını getirsinler. (68/41)

O (Kur'an), 'gerçeğe ve doğruya' yöneltip-iletiyor. Bu yüzden ona iman ettik. Bundan böyle Rabbimize hiç kimseyi ortak koşmayacağız." (72/2)

De ki: "Ben gerçekten, yalnızca Rabbime dua ediyorum ve O'na hiç kimseyi (ve hiçbir şeyi) ortak koşmuyorum." (72/20)

ORTAK OLMA

Bir de dediler ki: "Bu hayvanların karınlarında olan, yalnızca bizim erkelerimize aittir, eşlerimize ise haramdır. Eğer o, ölü doğarsa onlar da bunda ortaklılar." Allah, (bu) düzmelerinin cezasını verecektir. Şüphesiz O, hüküm sahibi olandır, bilendir. (6/139)

O'nun hiçbir ortağı yoktur. Ben böyle emrolundum ve ben Müslüman olanların ilkiyim." (6/163)

Onlara Nuh'un haberini oku. Hani kavmine demişti ki: "Ey kavimim, benim makamım ve Allah'ın ayetleriyle hatırlatmalarım eğer size ağır geliyorsa ben, şüphesiz Allah'a tevekkül etmişim. Artık siz ortaklarınızla toplanıp yapacağınız işi karara bağlayın da işiniz size örtlül kalmasın (veya tasa konusu olmasın), sonra hakkımdaki hükümünüzü -bana süre tanımaksızın- verin. (10/71)

De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" De ki: "Allah'tır." De ki: "Öyleyse, O'nu bırakıp kendilerine bile yarar da, zarar da sağlamaya güç yetiremeyen birtakım veliler mi (tanrılar) edindiniz?"

De ki: "Hiç görmeyen (a'ma) ile gören (basiret sahibi) eşit olabilir mi? Veya karanlıklarla nur eşit olabilir mi?" Yoksa Allah'a, O'nun yaratması gibi yaratan ortaklar buldular da, bu yaratma, kendilerince birbirine mi benzeşti? De ki: "Allah, herşeyin Yaratıcısıdır ve O, tektir, kahredici olandır." (13/16)

Sonra (Allah) kıyamet gününü onları aşâğılık kılacak ve diyecek ki: "Haklarında (mü'minlere karşı) düşman kesildiğiniz ortaklarım hani nerede?" Kendilerine ilim verilenler, dediler ki: "Bugün, gerçekten aşağılanma ve kötülük kafirlerin üstünedir." (16/27)

O şirik koşanlar, şirik koştuklarını gördükleri zaman: "Rabbimiz, seni bırakıp bizim tapığımız ortaklarımız bunlardır" diyecekler. (Onlar da bunlara): "Siz gerçekten yalan söyleyenlersiniz" diye sözü (geri çevirip) fırlatacaklar. (16/86)

Onlardan güç yetirdiklerini sesine sarsıntıya uğrat, atlıların ve yayalarınla onların üstüne yaygarayı kopar, mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol ve onlara çeşitli vaa'dlerle bulun." Şeytan, onlara aldatmadan başka bir şey vadetmez. (17/64)

Ve de ki: "Övgü (hamd), çocuk edinmeyen, mülkte ortağı olmayan ve düşkünlükten dolayı yardımcıya da (ihtiyacı) bulunmayan Allah'adır." Ve O'nu tekbir edebildikçe tekbir et. (17/111)

(Derken) Onun ürünleri (afetlerle) kuşatılverdi. Artık o, uğruna harcadıklarına karşı avuçlarını (esefle) oğuşturuyordu. O (bağın) çardakları yıkılmış durumdaydı, kendisi de şöyle diyordu: "Keşke Rabbime hiç kimseyi ortak koşmasaydım." (18/42)

(Kafirlerle) "Benim ortaklarım sandığımız şeyleri çağırın" diyeceği gün; işte onları çağırışlardır, ama onlar, kendilerine cevap vermemişlerdir. Biz onların aralarında bir uçurum koyduk. (18/52)

Onu işimde ortak kıl," (20/32)

Göklerin ve yerin mülkü O'nundur; çocuk edinmemiştir. O'na mülkünde ortak yoktur, herşeyi yaratmış, ona bir düzen vermiş, belli bir ölçüyle takdir etmiştir. (25/2)

O gün (Allah) onlara seslenerek: "Bana ortak olarak öne sürdüğünüz nerede?" der. (26/62)

Denir ki: "Ortaklarınızı çağırın." Böylelikle çağırırlar, ama kendilerine cevap vermezler ve azabı görürler. Hidayet bulmuş olsalardı ne olurdu. (28/64)

O gün (Allah) onlara seslenerek: "Bana ortak olarak öne sürdüğünüz nerede" der. (28/74)

(Allah'a eş koştukları) Ortaklarından kendilerine şefaâtçı olan yoktur; onlar, ortaklarını inkar ediyorlar. (30/13)

Size kendi nefislerinizden bir örnek verdi: "Size rızık olarak verdiğimiz şeylerde, sağ ellerinizin malik olduklarınızdan, sizinle eşit olup kendi kendinizden korktuğunuz gibi kendilerinden de korktuğunuz (veya çekinip saygı duyduğunuz) ortaklar var mıdır? "İşte Biz, aklını kullanabilen bir kavim için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (30/28)

De ki: "Allah'ın dışında (tanrı diye) öne sürdüğünüzü çağırın. Onların göklerde ve yerde bir zerre ağırlığına bile (hiçbir şey) güçleri yetmez; onların bu ikisinde hiçbir ortaklığı olmadığı gibi, O'nun bunlardan hiçbir destekçi olanı da yoktur. (34/22)

De ki: "O'na (kulluk etmede) ekleme olduğunuz ortakları bana gösterin. Asla (onlar ona gerçek ortak olamazlar); hayır, O, güçlü ve üstün olan, hüküm ve hikmet sahibi olan İlah'tır." (34/27)

De ki: "Siz, Allah'ın dışında tapığınız ortaklarınızı gördünüz

Harun Yahya (Adnan Oktar)

mü? Bana haber verin; yerden neyi yaratmışlardır? Ya da onların göklerde bir ortaklığı mı var? Yoksa Biz onlara bir kitap vermişiz de onlar bundan (dolayı) apaçık bir belge üzerinde midirler? Hayır, zulmedenler, birbirlerine aldatmadan başkasını vadedemiyorlar. (35/40)

Artık o gün onlar azabda ortaklırlar. (37/33)

De ki: "Gördünüz mü haber verin; Allah'tan başka taptıklarınız, yerden neyi yaratmışlar, bana gösterin? Yoksa onların göklerde bir ortaklığı mı var? Eğer doğru sözlüler iseniz, bundan önce bir kitap ya da bir ilim kalıntısı (veya bir eser) varsa, bana getirin." (46/4)

Yoksa onların ortakları mı var? Şu halde eğer doğru sözlü kimselerse, ortaklarını getirsinler. (68/41)

ORTAYA ÇIKMAK

(Herşey) Açıkça ortaya çıktıktan sonra bile, sanki kendileri, göz göre göre ölüme sürükleniyorlarmış gibi, seninle hak konusunda tartışıp duruyorlardı. (8/6)

Andolsun, daha önce onlar fitne aramışlardı. Ve sana karşı birtakım işler çevirmişlerdi. Sonunda onlar, istemedikleri halde hak geldi ve Allah'ın emri ortaya çıkıp-üstünlük sağladı. (9/48) (Hükümdar topladığı o kadınlara:) "Yusuf'un nefisinden murad almak istediğinizi sizin durumunuz neydi?" dedi. Onlar: "Allah için, haşa" dediler. "Biz ondan hiçbir kötülük görmedik." Aziz (Vezir'in de karısı dedi ki: "İşte şu anda gerçek orta yere çıktı; onun nefisinden ben murad almak istemişim. O ise gerçekten doğruyu söylenlerdendir." (12/51)

Ki onlar, göklerde ve yerde saklı olanı ortaya çıkaran ve sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilen Allah'a secde etmesinler diye (yapmaktadırlar)." (27/25)

İnsanların kendi ellerinin kazandığı dolayısıyla, karada ve denizde fesad ortaya çıktı. Umulur ki, dönerler diye (Allah) onlara yaptıklarının bir kısmını kendilerine taddirmektedir. (30/41)

Böylece onun (Süleyman'ın) ölümüne karar verdiğimiz zaman, ölümünü, onlara, esasını yemekte olan bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi. Artık o, yere yıkılıp-düşünce, açıkça ortaya çıktı ki, şayet cinler gaybı bilmiş olsalardı böylesine aşağılanıcı bir azab içinde kalıp-yaşamazlardı. (34/14)

De ki: "Hak geldi; batıl ise ne (bir şey) ortaya çıkarabilir, ne geri getirebilir." (34/49)

O gün, orta yere çıkarlar. Onlardan hiçbir şey Allah'a karşı gizli kalmaz. (Allah sorar:) "Bugün mülk kimindir? Bir olan, Kahhar olan Allah'ındır." (40/16)

Andolsun, Biz sizden mücahid olanlarla sabredenleri bilinceye (belli edip ortaya çıkarınca) kadar, deneyeceğiz ve haberlerinizi sinayacağız (açıklayacağız). (47/31)

Eğer sizden onları(n tümünü) isteyip sizi çıplak bırakacak olursa, cimrilik edersiniz ve sizin kinlerinizi de ortaya çıkarmış olur. (47/37)

Onu Allah'ın dışında ortaya çıkaracak başka (hiçbir güç yoktur). (53/58)

Sırların orta yere çıkarılacağı gün; (86/9)

Suçlu-günahkârların yolu apaçık ortaya çıksın diye, ayetlerin Böylece onun (Süleyman'ın) ölümüne karar verdiğimiz zaman, ölümünü, onlara, esasını yemekte olan bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi. Artık o, yere yıkılıp-düşünce, açıkça ortaya çıktı ki, şayet cinler gaybı bilmiş olsalardı böylesine aşağılanıcı bir azab içinde kalıp-yaşamazlardı. (34/14)

izi işte böyle birer birer açıklıyoruz. (6/55)

O size şimşegi korku ve umut olarak gösteren, (yağmur yüklü) ağırlaşmış bulutları (inşa edip) ortaya çıkarandır. (13/12)

ORUÇ

Ey iman edenler, sizden öncekilere yazıldığı gibi oruç size de yazıldı (farz kılındı). Umulur ki sakınırsınız. (2/183)

(Oruç) Sayılı günlerdir. Artık sizden kim hasta ya da yolculukta olursa tutamadığı günler sayısınca başka günlerde (tutsun). Zor dayanabilenlerin üzerinde bir yoksulu doyuracak kadar fideye (vardır). Kim gönülden bir hayır yaparsa bu da kendisi için hayırlıdır. Oruç tutmanız -eğer bilerseniz- sizin için daha hayırlıdır. (2/184)

Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak, size helal kılındı. Onlar sizin örtüleriniz siz de onlara örtüsünüz. Allah gerçekten sizin nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu bildi tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdıklarını dileyin. Fecir vakti sizce beyaz iplik siyah iplikten ayırılınca kadar yiyecek için sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafa olduğunuz zamanlarda onlara (kadınlarınıza) yaklaşmayın. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır (sakın) onlara yanaşmayın. İşte Allah insanlara ayetlerini böylece açıklar; umulur ki sakınırlar. (2/187)

Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız artık size kolay gelen kurban(ı gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından fidyeyi varsa onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fideye (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşursanız hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene kolayına gelen bir kurban(ı kesmek gerekir). Bulamayana da hacc'da üç gün döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere bunlar tamına on (gün) oruç vardır. Bu ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah muhakkak cezası pek çetin olandır. (2/196)

Bir mü'mine -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda anlaşma olan bir topluluktan ise bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

Allah, sizi yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden boş sözlerden' dolayı sorumlu tutmaz ancak yeminlerinizin bağladığınız sözlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Onun (yeminin) keffareti ailenizdekilere yedirdiklerinizin ortalamasından on yoksulu doyurmak ya da onları giydirmek veya bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaktır. (Bunlara imkanı) Bulamayan (için) üç gün oruç (vardır.) Bu yemin ettiğinizde (bozduğunuz) yeminlerinizin keffaretidir. Yeminlerinizi koruyunuz. Allah size ayetlerini böyle açıklar umulur ki şükredersiniz. (5/89)

Ey iman edenler, siz ihtarlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse cezası hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da Kabe'ye ulaşmış bir kurban olarak içinizden ayalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir

KURAN FİHRİSTİ

keffaret vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlırsa Allah ondan öd alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır öd sahibidir. (5/95)

Artık ye iç gözün aydın olsun. Eğer herhangi bir beşer görecekt olursan de ki: "Ben Rahman'a oruç adadım bugün hiç kimseyle konuşmayacağım." (19/26)

Şüphesiz Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar mü'min erkekler ve mü'min kadınlar gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar sabreden erkekler ve sabreden kadınlar saygıyla (Allah'tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar Allah'ı çokça zikreden erkekler ve (Allah'ı çokça) zikreden kadınlar; (işte) bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (33/35)

Ancak buna (imkan) bulamayanlar, (için de) birbirleriyle temas etmeden önce kesintisiz iki ay oruç (yüklenmiştir); buna güç yetiremeyenler altmış yoksulu doyursun. Bu (kolaylık) Allah'a ve O'nun Resûlü'ne iman etmeniz dolayısıyladır. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kafirler içinse acı bir azab vardır. (58/4)

Belki onun Rabbi -eğer o sizi boşayacak olursa- ona yerinize sizlerden daha hayırlı Müslüman mü'min gönülden itaat eden tevbe eden ibadet eden oruç tutan dul ve bakire eşler' verir. (66/5)

OTLAK

Meyveler ve otlaklıklar, (80/31)

- Ö -

ÖÇ ALMAK

Ey iman edenler, siz ihramlıyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse, cezası, hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinizden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlar, Allah ondan öc alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır, öc sahibidir. (5/95)

Veya sizi bir kere daha ona (denize) gönderip üzerinize kırıp geçiren bir fırtına salarak nankörlük etmeniz nedeniyle sizi batırmasına karşı emin misiniz? Sonra onun öcünü Bize karşı alacak (kimseyi de) bulamazsınız. (17/69)

Ancak iman edenler, salih amellerde bulunanlar ve Allah'ı çokça zikredenler ile zulme uğratıldıktan sonra zafer kazananlar (veya öclerini alanlar) başka. Zulmetmekte olanlar, nasıl bir inkılaba uğrayıp devrileceklerini pek yakında bileceklerdir. (26/227)

Biz, "birbirleriyle yardımlaşıp öcünü alan" bir toplumuz" mu diyoruz? (54/44)

ÖDÜL

Muhammed, yalnızca bir elçidir. Ondan önce nice elçiler gelip-geçmiştir. Şimdi o ölürse ya da öldürülürse, siz toplumunuz üzerinde gerisin geriye mi döneceksiniz? İki topuğu üzerinde gerisin geri dönen kimse, Allah'a kesinlikle zarar veremez. Allah, şükredenleri pek yakında ödüllendirecektir. (3/144)

Allah'ın izni olmaksızın hiçbir nefis için ölmek yoktur. O, süresi belirtilmiş bir yazıdır. Kim dünyanın yararını (sevabını) isterse ona ondan veririz, kim ahiret sevabını isterse ona da ondan veririz. Biz şükredenleri pek yakında ödüllendireceğiz. (3/145)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik, hepsini hidayete erıştirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. (6/84)

Erginlik çağına erişince, kendisine hüküm ve ilim verdik. İşte Biz, iyilik yapanları böyle ödüllendiririz. (12/22)

Adn cennetleri; ona girerler, onun altından ırmaklar akar, içinde onların her diledikleri şey vardır. İşte Allah, takva sahiplerini böyle ödüllendirir. (16/31)

İşte onlar, sabretmelerine karşılık (cennetin en gözde yerinde) odalarla ödüllendirilirler ve orda esenlik dileği ve selamla karşılanırlar. (25/75)

O, erginlik çağına ulaşip olgunlaşınca, ona bir 'hüküm ve hikmet' ve ilim verdik. Biz iyilikte bulunanları işte böyle ödüllendiririz. (28/14)

(Bu, Allah'ın Kendi fazlından iman edip salih amellerde bulunanları ödüllendirmesi içindir. Şüphesiz O, kafirleri sevmez. (30/45)

(Çünkü O) İman edip salih amellerde bulunanları ödüllendirecek. İşte mağfiret ve üstün rızık onlarındır. (34/4)

Gerçekten Biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. (37/80) Gerçekten sen, rüyayı doğruladın. Şüphesiz Biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz." (37/105)

Biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. (37/110)

Şüphesiz Biz, ihsanda bulunanları böyle ödüllendiririz. (37/121, 131)

Rableri Katında dileyecikleri herşey onlarındır. İşte bu, ihsanda bulunanların ödülüdür. (39/34)

Göklerde ve yerde olanlar Allah'ındır; öyle ki, kötülükte bulunanları, yaptıkları dolayısıyla cezalandırır, güzel davranışta bulunanları da daha güzeliyle ödüllendirir. (53/31)

Tarafımızdan bir nimet olarak. İşte Biz, şükredenleri böyle ödüllendiririz. (54/35)

Ve sabretmeleri dolayısıyla cennetle ve ipekle ödüllendirmiştir. (76/12)

Elbette Biz, 'iyi ve güzel' davrananları işte böyle ödüllendiririz. (77/44)

Rableri Katında onların ödülleri, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan Adn cennetleridir. Allah, onlardan razı olmuştur, kendileri de O'ndan razı (hoşnut, memnun) kalmışlardır. İşte bu, Rabbinden 'içi titreyerek korku duyan kimseler' içindir. (98/8)

ÖFKELENMEK

Musa kavmine oldukça kızgın, üzgün olarak döndüğünde onlara: "Beni arkamdan, ne kötü temsil ettiniz? Rabbinizin emri çabuklaştırdınız, öyle mi?" dedi. Levhaları bıraktı ve kardeşini başından tutup kendisine doğru çekiyordu (ki Harun ona): "Annem oğlu, bu topluluk beni zavıflattı (hırpalayıp güçsüzleştirdi) ve neredeyse beni öldürmeye giriştiler. Bari sen düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalimler topluluğuyla birlikte kilma (sayma)" dedi. (7/150)

Bunun üzerine Musa, kavmine oldukça kızgın, üzgün olarak döndü. Ded ki: "Ey kavmim, Rabbiniz size güzel bir vaaide bulunmadı mı? Size (verilen) söz (ya da süre) pek uzun mu geldi? Yoksa Rabbinizden üzerinize kaçınılmaz bir gazabın imesini mi istediniz de bana verdiğiniz sözden caydınız?" (20/86)

Balık sahibi (Yunus'u da); hani o, kızması vaziyette gitmişti ki; bundan dolayı kendisini sıkıntıya düşürmeyeceğimizi sanmıştı. (Balığın karındaki) Karanlıklar içinde: "Senden başka ilah yoktur, sen yücesin, gerçekten ben zulmedenlerden oldum" diye çağrıda bulunmuştu. (21/87)

Onlar bollukta da darlıkta da infak edenler öfkelerini yenenler ve insanlar (daki hakların)dan başışlama ile (vaz) geçenlerdir. Allah iyilik yapanları sever. (3/134)

Musa kabaran öfkesi (gazabı) yatışınca Levhaları aldı. (Onlardan bir) Nüşhasında "Rablerinden korkanlar için bir hidayet ve bir rahmet vardır" (yazılıydı.) (7/154)

Ve kalblerindeki öfkeyi gidersin. Allah dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir. (9/15)

Kim Allah'ın ona dünyada ve ahirete kesin olarak yardım etmeyeceğini sanıyorsa göğze bir araç uzatsın sonra kesiversin de bir bakiversin kurduğu düzen onun öfkesini giderebilecek mi? (22/15)

Allah inkâr edenleri kin ve öfkeleriyle geri çevirdi onlar hiçbir hayra varamadılar. Savaşta Allah (yardımcı ve zafer nasip edici olarak) mü'minlere yetti. Allah çok güçlüdür üstün ve galib olandır. (33/25)

Sadece Allah anıldığı zaman ahirete inanmayanların kalbi öfkeyle kabarr. Oysa O'ndan başkaları anıldığında hemen sevince kapılırlar. (39/45)

Ki onlar Allah'ın ayetleri konusunda kendilerine gelmiş bir delil bulunmaksızın mücadele edip dururlar. (Bu) Allah Katında da iman edenler Katında da büyük bir öfke (sebebi)dir. İşte Allah her mütekebbir zorbanın kalbini böyle mühürler. (40/35)

KURAN FİHRİSTİ

Muhammed Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafir-lere karşı zorlu kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları rüku edenler secde edenler olarak görürsünüz; onlar Allah'tan bir fazl (lütf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri secde izinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur: İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir ekim; filizini çıkarmış derken onu kuvvetlendirmiş derken kalınlaşmış sonra sapları üzerinde doğrulup-boy atmış (ki bu) ekicilerin hoşuna gider. (Bu örnek) Onunla kafirleri öfkelen-dirmek içindir. Allah içlerinden iman edip salih amellerde bulunanlara bir mağfiret ve büyük bir ecir va'detmiştir. (48/29)

Sizler, işte böylesiniz; onları seversiniz, oysa onlar sizi sevmezler. Siz Kitabın tümüne inanırsınız, onlar sizinle karşılaştıklarında "inandık" derler, kendi başlarına kaldıklarında ise, size olan kin ve öfkelerinden dolayı parmak uçlarını ısırırlar. De ki: "Kin ve öfkenizle ölü." Şüphesiz Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (3/119)

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefisine tercih etmeleri yakışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandırcaak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecirini kaybetmez. (9/120)

Onlardan birine kız (çocuk) müjdelendiği zaman içi öfkeyle-taşarak yüzü simsiyah kesilir. (16/58)

(Ateş,) Onları uzak bir yerden gördüğünde, onlar bunun gazabı öfkelerini ve uğultusunu işitirler. (25/12)

Ve elbette Bize karşı da büyük bir öfke beslemektedirler." (26/55)

Dedi ki: "Gerçekten ben, sizin bu yaptığınıza öfke ile karşı olanlardanım." (26/168)

Sonunda Bizi öfkelen-dirince, Biz de onlardan intikam aldık, böylece onları toplu olarak suda boğduk. (43/55)

Hani o inkâr edenler, kendi kalplerinde, 'öfkeli soy koruyuculuğu'nu (hamiyeti), cahiliyenin 'öfkeli soy koruyuculuğunu' kılıp-kışkırtıkları zaman, hemen Allah; elçisinin ve mü'minlerin üzerine '(kalbi teskin eden) güven ve yatışma duygusunu' indirdi ve onları "takva sözü" üzerinde 'kararlılıkla ayakta tuttu." Zaten onlar da, buna layık ve ehil idiler. Allah, herşeyi hakkıyla bilendir. (48/26)

Öfkesinin-şiddetinden neredeyse patlayıp parçalanacak. Her bir grup imanı atıldığında, bekçileri onlara sorar: "Size bir uyarıcı gelmedi mi?" (67/8)

ÖĞLE

Ey iman edenler, sağ ellerinizin malik olduğunuz ile sizden olup da henüz erginlik çağına ermemiş olan (çocuk)lar, (odalarınıza girme için şu) üç vakitte izin istesinler: Sabah namazından önce, öğleyin üstünüzü çıkardığınız vakit ve yatsı namazından sonra. (Bu) Üçü sizin için mahrem (vakitleridir). Bunların dışında size de, onlara da bir sakınca yoktur; onlar yanınızda dolaşabilirler, birbirinizin yanında olabilirsiniz. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklamaktadır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/58)

Hamd O'nundur; göklerde ve yerde, günün sonunda ve öğleye erdiğiniz vakit de. (30/18)

ÖĞÜT

Bunu, hem çağdaşlarına, hem sonra gelecek olanlara 'ibret verici bir ceza', takva sahipleri için de bir öğüt kıldık. (2/66)

Müşrik kadınları, iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir cariyeye, -hoşunuza gitse de- müşrik bir kadından daha hayırlıdır. Müşrik erkekleri de iman edinceye kadar nikahlamayın; iman eden bir köle, -hoşunuza gitse de- müşrik bir erkekten daha hayırlıdır. Onlar, ateşe çağırılırlar, Allah ise Kendi izniyle cennete ve mağfirete çağırır. O, insanlara ayetlerini açıklar. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler. (2/221)

Kadınları boşadığınızda, bekleme sürelerini de tamamlamışlarsa -birbirleriyle maruf (bilinen meşru biçimde) anlaştıkları takdirde- onlara, kendilerini kocalarına nikahlamalarına engel çıkarmayın. İşte, içinde Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere bununla (böyle) öğüt verilir. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Allah, bilir de siz bilmezsiniz. (2/232)

Kime dilerse hikmeti ona verir; şüphesiz kendisine hikmet verilene büyük bir hayır da verilmiştir. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (2/269)

Faiz (riba) yiyenler, ancak şeytan çarpmış olanın kalkışı gibi, çarpılmış olmaktan başka (bir tarzda) kalkmazlar. Bu, onların: "Alım-satım da ancak faiz gibidir" demelerinden dolayıdır. Oysa Allah, alışverişi helal, faizi haram kılmıştır. Kime Rabbinden bir öğüt gelir de (faize) bir son verirse, artık geçmiş kendisine, işi de Allah'a aittir. Kim (faize) geri dönerse, artık onlar ateşin halkıdır, orada süreklî kalacaklardır. (2/275)

Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan, Kitabın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihdir. Kalplerinde bir kayma olanlar, fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan müteşabih olanına uyarlar. Oysa onun tevlini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise: "Biz ona inandık, tümü Rabbinizin Katındandır" derler. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (3/7)

Bu (Kur'an) insanları için bir beyan sakınanlar için de bir hidayet ve öğüttür. (3/138)

Allah'ın, bazısını bazısına üstün kılması ve onların kendi mallarından harcaması nedeniyle erkekler, kadınlar üzerinde 'sorumlu gözeticidir.' Saliha kadınlar, gönülden (Allah'a), itaat edenler, Allah nasıl koruduysa görünmeyenleri koruyanlardır. Nüşuzundan korktuğunuz kadınları (önce) öğüt verin, (sonra onları) yataklarda yalnız bırakın, (bu da yetmezse hafifçe) vurun. Size itaat ederlerse aleyhlerinde bir yol aramayın. Doğrusu Allah yücedir, büyüktür. (4/34)

Şüphesiz Allah, size emanetleri ehline (sahiplerine) teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah, size ne güzel öğüt veriyor!.. Doğrusu Allah, işitendir, görendir. (4/58)

İşte bunların, Allah kalplerinde olanı bildirmektedir. O halde sen, onlardan yüz çevir, onlara öğüt ver ve onlara nefislerine ilişkin açık ve etkileyici söz söyle. (4/63)

Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, öndeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik. (5/46)

Kavmi onunla çekişip-tartışmaya girdi. Dedi ki: "O beni doğru yola erdirmişken, siz benimle Allah konusunda çekişip-tartışmaya mı girişiyorsunuz? Sizin O'na şirk koştuğunuzdan ben korkmuyorum, ancak Allah'ın benim hakkımda bir şey dilemesi başka. Rabbin, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. Yine de

öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?" (6/80)

İşte Allah'ın hidayet verdikleri bunlardır; öyleyse sen de onların bu hidayetlerine uy. De ki: "Ben bunun için sizden bir ücret istemiyorum. O (Kur'an), alemelere bir 'öğüt ve hatırlatmadan' başkası değildir." (6/90)

Bu, Rabbinin dosdoğru yoludur. Öğüt alıp düşünmesini bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıkladık. (6/126)

Yetimin malına, o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel (şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. Hiçbir nefse, gücünün kaldırabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınınız dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahbine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz." (6/152)

(Bu,) Bir Kitap'tır ki onunla uyarman için ve mü'minlere bir öğüt olmak üzere sana indirildi. Öyleyse bundan dolayı göğsünde bir sıkıntı olmasın. (7/2)

Rabbinizden size indirilene uyun, O'ndan başka velilere uymayın. Ne az öğüt alıyorsunuz? (7/3)

Ve: "Gerçekten ben size öğüt verenlerdenim" diye yemin de etti. (7/21)

Ey Ademoğulları, Biz sizin çirkin yerlerinizi örtecek bir elbise ve size 'süs kazandıracak bir giyim' indirdik (varettik). Takva ile kuşanıp-donanmak ise, bu daha hayırlıdır. Bu, Allah'ın ayetlerindedir. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler. (7/26)

Size Rabbinin risaletini tebliğ ediyorum. (Ayrıca) Size öğüt veriyor ve sizin bilmediklerinizi ben Allah'tan biliyorum. (7/62)

Size Rabbinin risaletini tebliğ ediyorum. Ben sizin için güvenilir bir öğütçüyüm." (7/68)

O da onlardan yüz çevirdi ve (şöyle) dedi: "Ey kavmim, andolsun size Rabbinin risaletini tebliğ ettim ve size öğüt verdim. Ama siz, öğüt verenleri sevmiyorsunuz." (7/79)

O da onlardan yüz çevirdi ve (şöyle) dedi: "Ey kavmim andolsun, size Rabbinin risaletini tebliğ ettim ve size öğüt verdim. Şimdi ben, inkâra sapan bir topluluğa nasıl üzülebilirim?" (7/93)

Andolsun, Biz de Firavun aile (çevre)sini belki öğüt alıp düşünenler diye yıllar yılı kuraklığa ve ürün kıtlığına uğrattık. (7/130)

Biz ona Levhalar'da herşeyden bir öğüt ve herşeyin yeterli bir açıklamasını yazdık. (Ve:) "Şimdi bunlara sıkıca sarıl ve kavmine de emret ki en güzeliyle sarılsınlar. Size fasıkların yurdunu pek yakında göstereceğim" (dedik). (7/145)

Onlardan bir topluluk: "Allah'ın kendilerini helak etmek veya şiddetli bir azaba uğrattık istediği bir kavme ne diye öğüt veriyorsunuz?" dediğinde "Rabbinize karşı bir özür için ve bir ihtimal sakınabilirler, diye" dediler. (7/164)

Görmüyorlar mı ki, gerçekten onlar her yıl, bir veya iki defa belaya çarptırılıyorlar da sonra tevbe etmiyorlar ve öğüt alıp (ders çıkarıp) düşünmüyorlar. (9/126)

Şüphesiz sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden, işleri evirip-çeviren Allah'tır. Onun izni olmadıktan sonra, hiç kimse şefaathçi olamaz. İşte Rabbiniz olan Allah budur, öyleyse O'na kulluk edin. Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz? (10/3)

Ey insanlar, Rabbinizden size bir öğüt, sinelerde olana bir şifa ve mü'minler için bir hidayet ve rahmet geldi. (10/57)

Bu iki grubun örneği; kör ve sağır ile gören ve işiten gibidir. Örneğe bunlar eşit olur mu? Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? (11/24)

Eğer Allah sizi azdırmayı dilemişse, ben size öğüt vermek istesem de, öğüdümün size yararı olmaz. O sizin Rabbinizdir ve

O'na döndürüleceksiniz." (11/34)

Dedi ki: "Ey Nuh, kesinlikle o senin aileden değildir. Çünkü o, salih olmayan bir iş (yapmıştır). Öyleyse hakkında bilgin olmayan şeyi benden isteme. Gerçekten ben, cahillerden olmayasın diye sana öğüt veriyorum." (11/46)

Gündüzün iki tarafında ve gecenin (gündüze) yakın saatlerinde namazı kıl. Şüphesiz iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, öğüt alanlara bir öğüttür. (11/114)

Sana elçilerin haberlerinden -kalbini sağlamlaştıracak- doğru haberler aktarıyoruz. Bunda sana hak ve mü'minlere bir öğüt ve uyarı gelmiştir. (11/120)

Oysa ki sen buna karşı onlardan bir ücret de istemiyorsun. O, alemler için yalnızca bir 'öğüt ve hatırlatmadır.' (12/104)

Peki, sana Rabbinden indirilenin gerçekten hak olduğunu bilen kişi, o görmeyen (a'ma) gibi midir? Ancak temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünebilirler. (13/19)

Rabbinin izniyle her zaman yemişini verir. Allah insanlar için örnekler verir; umulur ki onlar öğüt alır-düşünürler. (14/25)

İşte bu (Kur'an) uyarılıp korkutulsunlar, gerçekten O'nun yalnızca bir tek ilah olduğunu bilsinler ve temiz akıl sahipleri iyice öğüt alıp düşünsünler diye bir bildirip-duyurma (bir belağ)dır. (14/52)

Yerde sizin için üretip-türettiği çeşitli renklerdekileri de (faydanıza verdi). Şüphesiz bunda, öğüt alıp düşünen bir topluluk için ayetler vardır. (16/13)

Yaratan, hiç yaratmayan gibi midir? Artık öğüt alıp-düşünmez misiniz? (16/17)

Şüphesiz Allah, adaleti, ihsanı, yakınlarla vermeyi emreder; çirkin utanmazlıklardan (fahşadan), kötülüklerden ve zorbalıklardan sakındırır. Size öğüt vermektedir, umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz. (16/90)

Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle çağır ve onlarla en güzel bir biçimde mücadele et. Şüphesiz senin Rabbin yolundan sapanı bilendir ve hidayete ereni de bilendir. (16/125)

Andolsun, Biz bu Kur'an'da çeşitli açıklamalar yaptık, öğüt alıp-düşünsünler diye. Oysa bu, onların daha uzaklaşmalarından başkasını arttırmıyor. (17/41)

Kendisine Rabbinin ayetleri öğütle hatırlatıldığı zaman, sırt çeviren ve ellerinin önden gönderdikleri (amelleri)ni unuttandan daha zalim kimdir? Biz gerçekten, kalpleri üzerine onu kavrayıp anlamalarını engelleyen bir perde (gerdik), kulaklarına bir ağırlık koyduk. Sen onları hidayete çağırırsan bile, onlar sonsuza kadar asla hidayet bulamazlar. (18/57)

Dedi ki: "Eğer bana uyacak olursan, hiçbir şey hakkında bana soru sorma, ben sana öğütle-anlatıp söz edinceye kadar." (18/70)

Sana (Ey Muhammed,) Zu'l-Karneyn hakkında sorarlar. De ki: "Size, ondan 'öğüt ve hatırlatma olarak' (bazı bilgiler) vereceğim. (18/83)

'İçti titreyerek korku duyanlara' ancak öğütle-hatırlatma (olsun diye indirdik). (20/3)

Ona yumuşak söz söyleyin, umulur ki öğüt alıp-düşünür veya içi titrer-korkar." (20/44)

Andolsun, Biz Musa'ya ve Harun'a, takva sahipleri için bir aydınlık ve bir öğüt (engelleyici) olarak, hak ile batılı birbirinden ayıran (furkan)ı verdik. (21/48)

Allah'ındır" diyecekler. De ki: "Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?" (23/85)

(Bu,) İndirdiğimiz ve (hükümlerini) farz kıldığımız bir süredir.

KURAN FİHRİSTİ

İçinde, umulur ki öğüt alıp düşünürsünüz diye apaçık ayetler indirdik. (24/1)

Eğer iman edenlerden iseniz, bunun gibisine bir daha dönmemeniz için Allah size öğüt vermektedir. (24/17)

Ey iman edenler, evlerinizden başka evlere, yakınlık kurup (izin olmadan) ve (ev halkına) selam vermeden girmeyin. Bu sizin için daha hayırlıdır; umulur ki öğüt alıp düşünürsünüz. (24/27)

Andolsun, size açıklayıcı ayetler, sizden önce gelip geçenlerden bir örnek ve takva sahipleri için bir öğüt indirdik. (24/34)

Andolsun bunu, onların arasında öğüt alıp-düşünürler diye çeşitli biçimlerde açıkladık. Ama insanların çoğu nankörlük edip ayak direttiler. (25/50)

O, gece ile gündüzü birbirini ardınca kılandır; öğüt alıp-düşünmek isteyenler ya da şükretmek isteyenler için. (25/62)

Dediler ki: "Bizim için farketmez; öğüt versen de, öğüt verenlerden olmasan da." (26/136)

Ya da sıkıntı ve ihtiyaç içinde olana, kendisine dua ettiği zaman icabet eden, kötülüğü açıp gideren ve sizi yeryüzünün halifeleri kılan mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Ne az öğüt alıp düşünürsünüz. (27/62)

Biz, daha önce ona süt analarını haram etmiştik. (Kız kardeşi:) "Ben, sizin adınıza onun bakımını üstlenecek ve ona öğüt verecek (veya eğitecek) bir aileyi size bildireyim mi?" dedi. (28/12) Şehrin öbür yakasından bir adam koşarak gelip dedi ki: "Ey Musa, önde gelenler, seni öldürmek konusunda aralarında görüşmektedirler, artık sen çık git; gerçekten ben sana öğüt verenlerdenim." (28/20)

Andolsun, ilk nesilleri yıkıma uğrattıktan sonra, Musa'ya, insanlar için (gözleri hikmetle açıp aydınlatacak) basiretler, hidayet ve rahmet olmak üzere Kitap verdik. Umulur ki, öğüt alıp-düşünürler diye. (28/43)

(Musa'ya) Seslendiğimiz zaman da, sen Tur'un yanında değildin. Ancak Rabbinden bir rahmet olmak üzere senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş olan bir kavmi uyarman için (gönderildin). Umulur ki, öğüt alıp düşünürler diye. (28/46)

Andolsun, Biz öğüt alıp-düşünürler diye, sözü birbiri ardınca dizip-indirdik. (28/51)

Kendilerine okunmakta olan Kitabı sana indirmemiz onlara yetmiyor mu? Şüphesiz, bunda iman eden bir kavim için gerçekten bir rahmet ve bir öğüt (zikir) vardır. (29/51)

Allah; gökleri, yeri ve ikisi arasında olanları altı günde yarattı, sonra arşa istiva etti. Sizin O'nun dışında bir yardımcınız ve şefaatiniz yoktur. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? (32/4)

De ki: "Size bir tek öğüt veriyorum: "Allah için ikişer ikişer ve teker teker kıyam etmeniz, sonra düşünmeniz. Sizin sahibiniz (veya arkadaşınız olan Peygamber)de hiçbir delilik yoktur. O, yalnızca sizi, şiddetli bir azabın öncesinde uyarandır." (34/46)

İçinde onlar (şöyle) çılgılık atarlar: "Rabbimiz, bizi çıkar, yaptığımızdan başka salih bir amelde bulunalım." Size orda (dünyada), öğüt alabileceğiniz olan öğüt alabileceği kadar ömür verdik mi? Size uyarın da gelmişti. Öyleyse (azabı) tadın; artık zalimler için bir yardımcı yoktur. (35/37)

Dediler ki: "Uğursuzluğunuz, sizinledir. Size öğüt verildi diye mi (uğursuzluğa uğradınız)? Hayır, siz ölçüü taşıyan bir kavimsiniz." (36/19)

Biz ona (Peygambere) şiir öğretmedik; (bu,) ona yakışmaz da. O (kendisine indirilen Kitap), yalnızca bir öğüt ve apaçık bir Kur'an'dır. (36/69)

Kendilerine öğüt verildiğinde, öğüt almıyorlar. (37/13)

Kendilerine öğüt verildiğinde, öğüt almıyorlar. (37/13)

Hiç mi öğüt alıp-düşünmüyorsunuz? (37/155)

(Bu Kur'an,) Ayetlerini, iyiden iyiyeye düşünürler ve temiz akıl sahipleri öğüt alsınlar diye sana indirdiğimiz mübarek bir kitaptır. (38/29)

Katımızdan ona bir rahmet ve temiz akıl sahiplerine bir öğüt olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir benzerini de bağışladık. (38/43)

Yoksa o, gece saatinde kalkıp da secde ederek ve kıyama durarak gönülden itaat (ibadet) eden, ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini umud eden (gibi) midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Şüphesiz, temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünürler." (39/9)

Görmüyor musun; gerçekten Allah, gökyüzünden su indirdi de onu yerin içindeki kaynaklara yürütüp-geçirdi. Sonra onunla çeşitli renklerde ekinler çıkarıyor. Sonra kurumaya başlar, böylece onu sararmış görürsün. Sonra da onu kurumuş kırıntılar kılıyor. Şüphesiz bunda, temiz akıl sahipleri için gerçekten öğüt alınacak bir ders (zikir) vardır. (39/21)

Andolsun, Biz bu Kur'an'da, belki öğüt alıp-düşünürler diye, insanlar için her bir örnekten verdik. (39/27)

O, size ayetlerini gösteriyor ve sizin için gökten rızık indiriyor. İçten (Allah'a) yönelenden başkası öğüt alıp-düşünmez. (40/13) Kör olanla (basiretle) gören bir olmaz; iman edip salih amellerde bulunanlarla kötülük yapan da. Ne az öğüt alıp-düşünürsünüz. (40/58)

Onlar için öğüt alıp-düşünmek nerede? Onlara, açıklayan bir elçi gelmişti. (44/13)

Belki onlar öğüt alıp-düşünürler diye, Biz onu (Kur'an'ı), senin dilinle kolaylaştırdık. (44/58)

Şimdi sen, kendi hevasını ilah edinen ve Allah'ın bir ilim üzere kendisini saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözünü bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Artık Allah'tan sonra ona kim hidayet verecektir? Siz yine de öğüt alıp-düşünmüyor musunuz? (45/23)

Artık onlar, kıyamet-saatinin kendilerine apansız gelmesinden başkasını mı gözlüyorlar? İşte onun işaretleri gelmiştir. Fakat kendilerine geldikten sonra öğüt alıp-düşünmeleri onlara neyi sağlar? (47/18)

Hiç şüphesiz, bunda, kalbi olan ya da bir şahid olarak kulak veren kimse için elbette bir öğüt (zikir) vardır. (50/37)

Biz onların neler söylediklerini daha iyi biliriz. Sen onların üzerinde bir zorba değilsin; şu halde, Benim kesin tehdidimden korkanlara Kur'an ile öğüt ver. (50/45)

Ve Biz, herşeyi iki çift yarattık. Umulur ki, öğüt alıp-düşünürsünüz. (51/49)

Sen öğüt verip-hatırlat; çünkü gerçekten öğüt-hatırlatma, mü'minlere yarar sağlar. (51/55)

Şu halde sen, öğüt verip-hatırlat; çünkü sen, Rabbinin nimetleriyle ne kahinsin, ne mecnun. (52/29)

Andolsun, Biz bunu bir ayet olarak bıraktık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı? (54/15)

Andolsun Biz Kur'an'ı zikir (öğüt alıp düşünmek) için kolaylaştırdık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı? (54/17, 22, 32, 40)

Andolsun Biz sizin benzerlerinizi yıkıma uğrattık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı? (54/51)

Andolsun, ilk inşa (yaratmayı) bildiniz; ama öğüt alıp-düşünmeniz gerekmez mi? (56/62)

Biz onu hem bir öğüt ve hatırlatma (konusu), hem ihtiyacı olanlara bir meta kıldık. (56/73)

Kadınlarına "zihar"da bulunanlar, sonra söylediklerinden geri dönenlerin, birbirleriyle temas etmeden önce bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaları gerekir. İşte size bununla öğüt verilmektedir. Allah, yaptıklarınızı haber alandır. (58/3)

Sonra (üç iddet bekleme) sürelerine ulaştıkları zaman, artık onları maruf (bilinen güzel bir tarz) üzere tutun, ya da maruf üzere onlardan ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiye de şahid tutun. Şahidliği Allah için dosdoğru yerine getirin. İşte bununla, Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere öğüt verilir. Kim Allah'tan korkup-sakinirse, (Allah) ona bir çıkış yolu gösterir; (65/2)

Allah, onlar için şiddetli bir azab hazırlamıştır; öyleyse ey iman eden temiz akıl sahipleri, Allah'tan korkun. Doğrusu Allah, size bir zikir (uyaran, hatırlatan ve öğüt veren Kur'an) indirmiştir. (65/10)

Öyle ki, onu sizlere bir ibret (hatırlatma ve öğüt) kılalım. 'Gerçeği belleyip kavrayabilen' kullar da onu belleyip-kavrasın.' (69/12)

Bir kahinin de sözü değerlidir. Ne az öğüt alıp-düşünüyorsunuz? (69/42)

Çünkü o (Kur'an, Allah'tan sakınan) muttakiler için bir öğüttür. (69/48)

Şüphesiz, bu bir öğüttür. Artık dileyen Rabbine bir yol bulabilir. (73/19)

Biz o ateşin koruyucularını meleklerden başkasını kılmadık. Ve onların sayısını inkâr edenler için yalnızca bir fitne (konusu) yaptık ki, kendilerine kitap verilenler, kesin bir bilgiyle inansın, iman edenlerin de imanları artsın; kendilerine kitap verilenler ve iman edenler (böylece) kuşkuya kapılmasın. Kalplerinde bir hastalık olanlar ile kafirler de şöyle desin: "Allah, bu örnekle neyi anlatmak istedi?" İşte Allah, dilediğini böyle şaşırtıp-saptırır, dilediğini böyle hidayete erdirir. Rabbinin ordularını kendisinden başka (hiç kimse) bilmez. Bu ise, beşer (insan) için yalnızca bir öğüttür. (74/31)

Buna rağmen, bunlara ne oluyor ki öğütten yüz çevirip duruyorlar? (74/49)

Gerçek (şu ki), o (Kur'an), elbette bir öğüttür. (74/54)

Artık kim dilerse, öğüt alıp-düşünür. (74/55)

Allah dilemedikçe onlar öğüt almazlar; takvanın sahibi (onu kabul etmeye ehil olan) O'dur, mağfiretin sahibi (bağışlamaya ehil olan da) O'dur. (74/56)

Şüphesiz, bu bir öğüttür. Artık dileyen Rabbine bir yol bulabilir. (76/29)

Zikir (vahy, öğüt) bırakanlara; (77/5)

Veya öğüt alacak; böylelikle bu öğüt kendisine yarar sağlayacaktır. (80/4)

Hayır; çünkü o (Kur'an), bir öğüttür. (80/11)

Şu halde, eğer 'öğüt ve hatırlatma' bir yarar sağlayacaksa, 'öğüt verip hatırlat.' (87/9)

Allah'tan 'içi titreyerek korkan' öğüt alır-düşünür. (87/10)

Artık sen, öğüt verip-hatırlat. Sen, yalnızca bir öğüt verici-bir hatırlatıcısın. (88/21)

ÖKSÜZ

Duvar ise, şehirde iki öksüz çocuğundu, altında onlara ait bir define vardı; babaları salih biriydi. Rabbin diledi ki, onlar erginlik çağına erişsinler ve kendi definelerini çıkarsınlar; (bu,) Rabbinden bir rahmettir. Bunları ben, kendi işim (özel görüşüm) olarak yapmadım. İşte, senin sabir göstermeye güç yetiremediğin şeylerin yorumu." (18/82)

ÖLÇEK

Eğer onu bana getirmeyecek olursanız, artık benim katımda sizin için bir ölçek (erzak) yoktur ve bana da yaklaşmayın." (12/60)

Böylelikle babalarına döndükleri zaman, dediler ki: "Ey babamız, ölçek bizden engellendi. Bu durumda kardeşimizi bizimle gönder de erzağı alalım. Onu mutlaka koruyacağız." (12/63)

Erzak yüklerini açıp da sermayelerinin kendilerine geri verilmiş olduğunu gördüklerinde, dediler ki: "Ey Babamız, daha neyi arıyoruz, işte sermayemiz bize geri verilmiş; (bununla yine) ailemize erzak getiririz, kardeşimizi koruruz ve bir deve yükünü de ilave ederiz. Bu (aldığımız) az bir ölçektir." (12/65)

Böylece onun (Yusufulun) huzuruna girdikleri zaman, dediler ki: "Ey Vezir, bize ve ailemize şiddetli bir darlık dokundu; önemi olmayan bir sermaye ile geldik. Bize artık (yine) ölçeği tam olarak ver ve bize ilave bir bağışta bulun. Şüphesiz Allah, tasaddukta bulunanlara karşılığını verir." (12/88)

ÖLÇÜ

Bu nedenle, İsrailoğullarına şunu yazdık: Kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesda karşılık olmaksızın (haksız yere) öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de onu (öldürülmesine engel olarak) diriltirse, bütün insanları diriltmiş gibi olur. Andolsun, elçilerimiz onlara açık belgelerle gelmişlerdir. Sonra bunun ardından onlardan bir çoğu yeryüzünde ölçüyü taşırlandırdı. (5/32)

Yetimin malına, o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel (şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. Hiçbir nefse, gücünün kaldırdığı dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınınız dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahidine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz." (6/152)

Gerçekten siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklerle yaklaşıyorsunuz. Doğrusu siz, ölçüyü aşan (azgın) bir kavimsiniz." (7/81) Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden açık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (ıslaha) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanmıyorsanız." (7/85)

İnsana bir zarar dokunduğunda, yan yatarken, otururken ya da ayaktaiken Bize dua eder; zararını üstünden kaldırdığımız zaman ise, seni kendisine dokunan zarara Bizi hiç çağırmanın gibi döner-gider. İşte, ölçüyü taşırnanlara yapmakta oldukları böyle süslenmiştir. (10/12)

Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerinden) başka -Fıravun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü Fıravun, gerçekten yeryüzünde büyüyen bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşırnanlardandı. (10/83)

Medyen (halkına da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, O'ndan başka ilahınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik tutmayın; gerçekten sizi bir 'bolluk ve refah (hayır)' içinde görüyorum. Doğrusu sizi çepeçevre kuşatacak olan bir günün azabından korkuyorum." (11/84)

Ey kavmim, ölçüyü ve tartıyı -adaleti gözeterek- tam tutun ve insanların eşyasını değerden düşürüp- eksiltmeyin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (11/85)

KURAN FİHRİSTİ

Onların erzak yüklerini hazırlayınca dedi ki: "Bana babanızdan olan kardeşinizi getirin. Görmüyör musunuz, ben ölçüyü tam tutarım ve ben konukseverlerin en hayırlısıyım." (12/59)

Yere (gelince,) onu döşeyip-yaydık, onda sarsılmaz-dağlar bıkraktık ve onda herşeyden ölçüsü belirlenmiş ürünler bitirdik. (17/19)

Haklı bir neden olmaksızın Allah'ın haram kıldığı bir kimseyi öldürmeyin. Kim mazlum olarak öldürülürse onun velisine yetki vermişizdir; o da öldürmede ölçüyü aşmasın. Çünkü o, gerçekten yardım görmüştür. (17/33)

Ölçtüğünüz zaman ölçüyü tam tutun ve dosdoğru bir tartıyla tartın; bu, daha hayırlıdır ve sonuç bakımından daha güzeldir. (17/35)

İşte Biz ölçüsüzce davrananları ve Rabbinin ayetlerine inanmayanları böyle cezalandırırız; ahiretin azabı ise gerçekten daha şiddetli ve daha süreklidir. (20/127)

Sonra onlara verdiğimiz söze sadık kaldık, böylece onları ve dilediklerimizi kurtardık da ölçüsüz davrananları yıkıma uğrattık. (21/9)

Göklerin ve yerin mülkü O'nundur; çocuk edinmemiştir. O'na mülkünde ortak yoktur, herşeyi yaratmış, ona bir düzen vermiş, belli bir ölçüyle takdir etmiştir. (25/2)

Ve ölçüsüzce davrananların emrine itaat etmeyin." (26/151)

Ölçüyü tam tutun ve eksiltenlerden olmayın." (26/181)

Dediler ki: "Uğursuzluğunuz, sizinledir. Size öğüt verildi diye mi (uğursuzluğa uğradınız)? Hayır, siz ölçüyü taşırın bir kavimsiniz." (36/19)

(Benden onlara) De ki: "Ey kendi aleyhlerinde olmak üzere ölçüyü taşırın kullarım. Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Şüphesiz Allah, bütün günahları başışlar. Çünkü O, başışlayandır, esirgeyendir." (39/53)

Firavun ailesinden imanını gizlemekte olan mü'min bir adam dedi ki: "Siz, benim Rabbin Allah'tır diyen bir adamı öldürüyor musunuz? Oysa o, size Rabbinizden apaçık belgelerle gelmiş bulunuyor. Buna rağmen o eğer bir yalancı ise yalanı kendi aleyhinedir; ve eğer doğru sözlü ise, (o zaman da) size va'detdiklerinin bir kısmı size isabet eder. Şüphesiz Allah, ölçüyü taşırın, çok yalan söyleyen kimseyi hidayete erdirmez." (40/28)

Andolsun, daha önce Yusuf da size apaçık belgeler getirmişti. O zaman size getirdikleri hakkında kuşkuyla kapılıp durmuşunuz. Sonunda o, vefat edince, demiştiniz ki: "Allah, ondan sonra kesin olarak bir elçi göndermez." İşte Allah, ölçüyü taşırın, şüpheli kimseyi böyle saptırır." (40/34)

İmkani yok; gerçekten sizin beni kendisine çağırmakta olduğunuz şeyin, dünyada da, ahirette de çağırıda bulunma (yetkisi, gücü, değeri ve başışlama)sı yoktur. Şüphesiz, bizim dönüşümüz Allah'adır. Ölçüyü taşırınlar, onlar ateşin halkıdır." (40/43)

İşte bu, sizin yeryüzünde haksız yere şımarıp-azmanız ve azgınca ölçüyü taşırmanız dolayısıyladır. (40/75)

Siz ölçüyü taşırın bir kavimsiniz diye, şimdi o zikri (öğüt ve hatırlatma dolu Kur'an)ı sizden (uzaklaştırıp) bir yana mı bırakalım? (43/5)

Firavun'dan. Çünkü, o, ölçüyü taşırın bir mütekebbirdi. (44/31) (Ki bu taşırın her biri,) Rabbinin Katında ölçüyü taşırınlar için (herkese ayrı ayrı) işaretlenmiştir." (51/34)

Ve onu hesaba katmadığı bir yünden rızıklandırır. Kim de Allah'a tevekkül ederse, O, ona yeter. Elbette Allah, Kendi emrini yerine getirip-gerçekleştirendir. Allah, herşey için bir ölçü kılmıştır. (65/3)

Çünkü o, düşündü ve bir ölçü tesbit etti. (74/18)

Kahrolası, nasıl bir ölçü koydu? (74/19)

Yine kahrolası, nasıl bir ölçü koydu? (74/20)

Gümüşten billur kaplar ki, onları belli bir ölçüyle tesbit etmişlerdir. (76/16)

Bir damla sudan yarattı da onu 'bir ölçüyle biçime soktu.' (80/19)

Eksik ölçüp tartanların vay haline, (83/1)

ÖLÇÜYÜ-TARTIYI TAM TUTMA

Yetimin malına o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel (şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. Hiçbir nefse gücünün kaldırdılabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınınız dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahidine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz. (6/152)

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim Allah'a kulluk edin sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (islah) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır eğer inanıyorsanız." (7/85)

Medyen (halkına da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim Allah'a ibadet edin O'ndan başka ilahınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik tutmayın; gerçekten sizi bir 'bolluk ve refah (hayır)' içinde görüyorum. Doğrusu sizi çepeçevre kuşatacak olan bir günün azabından korkuyorum." (11/84)

"Ey kavmim ölçüyü ve tartıyı -adaleti gözeterek- tam tutun ve insanların eşyasını değerden düşürüp- eksiltmeyin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (11/85)

"Ölçtüğünüz zaman ölçüyü tam tutun ve dosdoğru bir tartıyla tartın; bu daha hayırlıdır ve sonuç bakımından daha güzeldir." (17/35)

Ölçüyü tam tutun ve eksiltenlerden olmayın. (26/181)

Dosdoğru olan terazi ile tartın. (26/182)

Sakin mizanda 'haksızlık ve taşkınlık yapmayın.' (55/8)

Tartıyı adaletle tutup-doğrultun ve tartıyı noksan tutmayın. (55/9)

Eksik ölçüp tartanların vay haline (83/1)

Ki onlar insanlardan ölçerek aldıklarında noksanzız alırlar. (83/2)

ÖLDÜRMEK

Nasıl oluyor da Allah'ı inkâr ediyorsunuz? Oysa ölü iken sizi O diriltti; sonra sizi yine öldürecek, yine diriltecektir ve sonra O'na döndürüleceksiniz. (2/28)

Hani Musa, kavmine: "Ey kavmim, gerçekten siz, buzağıyı (tanrı) edinmekle kendinize zulmettiniz. Hemen, kusurağınca yaratan (gerçek ilah)ınızda tevbe edip nefislerinizi öldürün: bu, yaratıcınız Katında sizin için daha hayırlıdır" demişti. Bunun üzerine (Allah) tevbelerinizi kabul etti. Şüphesiz O tevbeleri kabul edenidir, esirgeyendir. (2/54)

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine valvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarımsak, mercimek ve soğan çıkarın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk

(damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırı çiğnemelerindendi. (2/61)

Hani siz bir kişiyi öldürmüştünüz ve bu konuda birbirinize düşmüştünüz. Oysa Allah, gizlediklerinizi açığa çıkaracaktı. (2/72) Sonra (yine) siz, birbirinizi öldürüyor, bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkarıyor ve günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifaklar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fideleşiyordunuz. Oysa onları çıkarmanız, size haram kılınmıştı. Yoksa siz, Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkâr mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmaktan başka değildir; kıyamet gününde de azabın en şiddetli olanına uğratılacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/85)

Andolsun, Biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruh'u'l-Kudüs'le teyid ettik. Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? (2/87)

Onlara: "Allah'ın indirdiklerine iman edin" denildiğinde: "Biz, bize indirilene iman ederiz" derler ve ondan sonra olan (Kur'an) inkâr ederler. Oysa o (Kur'an), yanlarındakini (Kitabı) doğrulayan bir gerçektir. (Onlara) De ki: "Eğer inanıyor idiyerseniz, daha önce ne diye Allah'ın peygamberlerini öldürüyordunuz?" (2/91) Ve sakın Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin; hayır onlar diridirler. Fakat siz bunun şuurunda değilsiniz. (2/154)

Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz kılındı). Özgüye karşı özgü, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine, onun (maktulün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından bağışlanırsa, artık yapılması gereken) örf'e uymak (ve) ona (maktulün varis veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azab vardır. (2/178)

Onları, bulduğunuz yerde öldürün ve sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne, öldürmekten beterdir. Onlar, size karşı savaşınca kadar siz, Mescid-i Haram yanında onlarla savaşmayın. Sizinle savaşarlarsa siz de onlarla savaşın. Kafirlerin cezası işte böyledir. (2/191)

Böylece onları, Allah'ın izniyle yenilgiye uğrattılar. Davud Calut'u öldürdü. Allah da ona mülk ve hikmet verdi; ona dilediğinden öğretti. Eğer Allah'ın, insanların bir kısmı ile bir kısmını defî (engellemesi) olmasaydı, yeryüzü mutlaka fesada uğradı. Ancak Allah, aemlere karşı büyük fazl (ve ihسان) sahibidir. (2/251) İşte bu elçiler; bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan, Allah'ın kendileriyle konuşmuş ve derecelerle yükselttiği vardır. Meryem oğlu İsa'ya apaçık belgeler verdik ve O'nu Ruh'u'l-Kudüs'le destekledik. Şayet Allah dileseydi, kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, onların peşinden gelen (ümmet)ler, birbirlerini öldürmezdi. Ancak ihtilafa düştüler; onlardan kimi inandı, kimi inkâr etti. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediğini yapardı. (2/253)

Allah, kendisine mülk verdi, diye Rabbi konusunda İbrahim'le tartışmaya giren görmedin mi? Hani İbrahim: "Benim Rabbim diriltir ve öldürür" demişti; o da: "Ben de öldürür ve diriltirim" demişti. (O zaman) İbrahim: "Şüphe yok, Allah güneşi doğudan getirir, (hadi) sen de onu batıdan getir" deyince, o inkârı böy-

lece afallayıp kalmıştı. Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (2/258)

Allah'ın ayetlerini inkâr edenler, peygamberleri haksız yere öldürenler ve insanlardan adaleti emredenleri öldürenler; işte onlara acıklı bir azabı müjdele. (3/21)

Her nerede bulunurlarsa bulunurlar -Allah'ın ipine ve insanların ipine (ahdine) sığınanlar başka- onlara zillet (zorluk damgası) vurulmuştur. Onlar, Allah'tan bir gazaba uğradılar da üzerlerine aşağılanma (damgası) vuruldu. Bu, Allah'ın ayetlerini inkâr etmeleri ve peygamberleri haksız yere öldürmeleri nedeniyledir. (Yine) Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları dolayısıyladır. (3/112)

Muhammed, yalnızca bir elçidir. Ondan önce nice elçiler gelip-geçmiştir. Şimdi o ölürse ya da öldürülürse, siz toplumlarınız üzerinde gerisin geriye mi döneceksiniz? İki topuğu üzerinde gerisin geri dönen kimse, Allah'a kesinlikle zarar veremez. Allah, şükredenleri pek yakında ödüllendirecektir. (3/144)

Sonra kederin ardından üzerinize bir güvenlik (duygusu) indirdi, bir uyuklama ki, içinizden bir grubu sarıveriyordu. Bir grup da, canları derdine düşmüştü; Allah'a karşı haksız yere cahiliye zannıyla zanlara kapılarak: "Bu işten bize ne var ki?" diyorlardı. De ki: "Şüphesiz işin tümü Allah'ındır." Onlar, sana açıklamadıkları şeyi içlerinde gizli tutuyorlar, "Bu işten bize bir şey olsaydı, biz burada öldürülmezdik" diyorlar. De ki: "Evlerinizde olsaydınız da üzerlerine öldürülmesi yazılmış olanlar, yine devrilecekleri yerlere gidecekti. (Bunu) Allah, sinelerinizdeki denemek ve kalplerinizde olanı arındırmak için (yaptı). Allah, sinele- rin özünde saklı duranı bilendir. (3/154)

Ey iman edenler, inkâr edenler ile yeryüzünde gezip dolaşırken veya savaşta buldukları sırada (ölen) kardeşleri için: "Yanımızda olsalardı, ölmezlerdi, öldürülmezlerdi" diyenler gibi olmayın. Allah, bunu onların kalplerinde onulmaz bir hasret olarak kıldı. Diriltin ve öldüren Allah'tır. Allah, yaptıklarınızı görendir. (3/156)

Andolsun, eğer Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz, Allah'tan olan bir bağışlanma ve rahmet, onların bütün toplamakta olduklarından daha hayırlıdır. (3/157)

Andolsun, ölseniz de, öldürülmeniz de şüphesiz Allah'a (varıp) toplanacaksınız. (3/158)

Onlar, kendileri oturup kardeşleri için: "Eğer bize itaat etselerdi, öldürülmezlerdi" diyenlerdir. De ki: "Eğer doğru sözlüler iseniz, ölümü kendinizden savın öyleyse." (3/168)

Allah yolunda öldürülenleri sakın 'ölüler' saymayın. Hayır, onlar, Rableri Katında diridirler, rızıklanmaktadırlar. (3/169)

Andolsun; "Gerçek, Allah fakirdir, biz ise zenginiz" diyenlerin sözlerini Allah işitmiştir. Onların bu sözlerini ve peygamberleri haksız yere öldürmelerini yazacağız ve "Yakıcı olan azabı tadın" diyeceğiz. (3/181)

Rabbimiz, biz: "Rabbimize iman edin" diye imana çağrıda bulunan bir çağırıcıyı işittik, hemen iman ettik. Rabbimiz, bizim günahlarımızı bağışla, kötülüklerimizi ört ve bizi de iyilik yapanlarla birlikte öldür." (3/193)

Nitekim Rableri onlara (dualarını kabul ederek) cevap verdi: "Şüphesiz Ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden bir işte bulunanın işini boşa çıkarmam. Sizin kiminiz kiminizdendir. İşte, hicret edenlerin, yurtlarından sürülüp-çıkarılanların ve yolunda işkence görenlerin, çarpışıp öldürülenlerin, mutlaka kötülüklerini örteceğim ve onları, atlarından imraklar akan cennetlere sokacağım. (Bu,) Allah Katından bir karşılık (sevap)tır. (O) Allah,

KURAN FİHRİSTİ

karşılığın (sevabın) en güzeli O'nun Katındadır." (3/195)

Ey iman edenler, mallarınızı, sizden karşılıklı anlaşmadan (doğru) bir ticarettten başka haksız 'nedenler ve yollarla' (batılca) yemeyin. Ve kendi nefislerinizi öldürmeyin. Şüphesiz, Allah, sizi çok esirgeyendir. (4/29)

Eğer gerçekten Biz, onlara: "Kendinizi öldürün ya da yurtlarınızdan çıkın" diye yazmış olsaydık, onlardan az bir bölümü dışında, bunu yapmazlardı. Onlar, kendilerine verilen öğüdü yerine getirselerdiler, bu şüphesiz onlar için hayırlı ve daha sağlam olurdu. (4/66)

Öyleyse, dünya hayatına karşılık ahireti satın alanlar, Allah yolunda savaşınlar; kim Allah yolunda savaşırken, öldürülür ya da galip gelirse ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/74)

Onlar, kendilerinin inkâra sapmaları gibi sizin de inkâra sapmanızı istedikler. Böylelikle bir olacaksınız. Öyleyse Allah yolunda hicret edinceye kadar onlardan veliler (dostlar) edinmeyin. Şayet yine yüz çevirirlerse, artık onları tutun ve her nerede ele geçirirseniz öldürün. Onlardan ne bir veli (dost) edinin, ne de bir yardımcı. (4/89)

Diğerlerini de sizden ve kendi kavimlerinden güvende olmayı istiyor bulacaksınız. (Ama) Fitneye her geri çağırılışlarında içine başaşağı (balıklama) dalarlar. Şayet sizden uzak durmaz, barış (şartların) size bırakmaz ve ellerini çekmezlerse, artık onları her nerede bulursanız tutun ve onları öldürün. İşte size, onların aleyhinde apaçık olan 'destekleyici bir delil' kıldık. (4/91)

Bir mü'mine, -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak başışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda anlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise, kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

Kim bir mü'mini kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse cezası, içinde ebedi kalmak üzere cehennemdir. Allah ona gazaplanmış, onu lanetlemiş ve ona büyük bir azab hazırlamıştır. (4/93)

Onların kendi sözlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerine karşı inkâra sapmaları, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve: "Kalplerimiz örtülüdür" demeleri nedeniyle (onları lanetledik.) Hayır; Allah, inkârları dolayısıyla ona (kalplerine) damga vurmuştur. Onların azı dışında, inanmazlar. (4/155)

Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler. (4/157)

Onlara Adem'in iki oğlunun gerçek olan haberini oku: Onlar (Allah'a) yaklaştıracak birer kurban sunmuşlardı. Onlardan birini kabul edilmiş, diğerini kabul edilmemişti. (Kurbanı kabul edilmeyen) Demişti ki: "Seni mutlaka öldüreceğim." (Öbürü de:) "Allah, ancak korkup-sakınanlardan kabul eder." (5/27)

Eğer beni öldürmek için elini bana uzatacak olursan, ben seni öldürmek için elimi sana uzatacak değişim. Çünkü ben, alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım." (5/28)

Sonunda nefsi ona kardeşini öldürmeyi (tahrik edip zevkli göstererek) kolaylaştırdı; böylece onu öldürdü, bu yüzden hüsrana uğrayanlardan oldu. (5/30)

Bu nedenle, İsrailoğullarına şunu yazdık: Kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada karşılık olmaksızın (haksız yere) öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de onu (öldürülmesine engel olarak) diriltirse, bütün insanları diriltmiş gibi olur. Andolsun, elçilerimiz onlara apaçık belgelerle gelmişlerdir. Sonra bunun ardından onlardan bir çoğu yeryüzünde ölçüyü taşırlandırdı. (5/32)

Allah'a ve Resulü'ne karşı savaş açanların ve yeryüzünde bozgunculuğa çalışanların cezası, ancak öldürülmeleri, asılmaları ya da elleriyle ayaklarının çaprazca kesilmesi veya (bulundukları) yerden sürülmeleridir. Bu, dünyadaki aşağılanmalarından, ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/33)

Andolsun, Biz İsrailoğullarından kesin söz almış (misak) ve onlara elçiler göndermiştik. Onlara ne zaman nefislerinin hoşuna gitmeyen bir şeyle bir elçi geldiyse, bir bölümünü yalanladılar, bir bölümünü de öldürdüler. (5/70)

Ey iman edenler, siz ihtarlıktan kaçınarak öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse, cezası, hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kâbe'ye ulaşmış bir kurbanlık olarak içinden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Veya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffaret vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlarsa, Allah ondan öc alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır, öc sahibidir. (5/95)

Sizi geceleyin öldüren (uyutan) ve gündüzün 'güç yetirip etkilemekte (yapıp kazanmakta) olduklarınızı' (bilen, sonra adı konulmuş) ecel doluncaya kadar onda sizi diriltene (uyandıran) O'dur. Sonra 'en son dönüşünüz' O'nadır. Sonra yapmakta olduklarınızı size O haber verecektir. (6/60)

Yine bunun gibi onların ortakları, müşriklerden çoğuna çocuklarını öldürmeyi süslü gösterdiler. Hem onları helake düşürmek, hem kendi aleyhlerinde dinlerini karmakarışık kılmak için. Allah dileseydi bunu yapmazlardı; sen onları ve düzmekte oldukları hükümleri bırak. (6/137)

Çocuklarını hiçbir bilgiye dayanmaksızın akılsızca öldürenler ile Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır. Onlar, gerçekten şaşırıp sapmışlardır ve doğru yolu bulamamışlardır. (6/140)

De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığına okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anne-babaya iyilik edin, yoksulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de, onların da rızıklarını Biz vermekteyiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında, Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki akıl erdirirsiniz." (6/151)

Böylelikle dışı deveyi öldürdüler ve Rablerinin emrine karşı çıkıp (Salih'e de şöyle) dediler: "Ey Salih, eğer gerçekten gönderilenlerden (bir peygamber) isen, vaadettiğin şeyi getir, bakalım." (7/77)

Oysa sen, yalnızca, bize geldiğinde Rabbinizin ayetlerine inanamızdan başka bir nedenle bizden intikam almıyorsun. "Rabbimiz, üstümüze sabır yağdır ve bizi Müslüman olarak öldür." (7/126)

Firavun kavminin önde gelenleri, dediler ki: "Musa ve kavmini bu toprakta (Mısır'da) bozgunculuk çıkarmaları, seni ve ilahlarını terketmeleri için mi (serbest) bırakacağız?" (Firavun) Dedi ki: "Er-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

kek çocuklarını öldüreceğiz ve kadınlarını sağ bırakacağız. Hiç şüphesiz biz, onlara karşı kahir bir üstünlüğe sahibiz." (7/127)
Hani size dayanılmaz işkenceler yapan, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı öldüren Firavun ailesinden sizi kurtarmıştık. Bunda Rabbinizden sizin için büyük bir imtihan vardı." (7/141)

Musa kavmine oldukça kızgın, üzgün olarak döndüğünde onlara: "Beni arkamdan, ne kötü temsil ettiniz? Rabbinizin emrini çabuklaştırdınız, öyle mi?" dedi. Levhaları bıraktı ve kardeşini başından tutup kendisine doğru çekiyordu (ki Harun ona:) "An-nem oğlu, bu topluluk beni zayıflattı (hırpalayıp güçsüzleştirdi) ve neredeyse beni öldürmeye giriştiler. Bari sen düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalimler topluluğuyla birlikte kılma (sayma)" dedi. (7/150)

De ki: "Ey insanlar, ben Allah'ın sizin hepinize gönderdiği bir elçisi (peygamberi)yim. Ki göklerin ve yerin mülkü yalnız O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur, O diriltilir ve öldürür. Öyleyse Allah'a ve ümmi peygamber olan elçisine iman edin. O da Allah'a ve O'nun sözlerine inanmaktadır. Ona iman edin ki hidayete ermiş olursunuz. (7/158)

Onları siz öldürmediniz, ama onları Allah öldürdü; attığın zaman sen atmadın, ama Allah attı. Mü'minleri kendinden güzel bir imtihanla imtihan etmek için (yaptı.) Şüphesiz Allah, işitendir, bilendir. (8/17)

Hani o inkâr edenler, seni tutuklamak ya da öldürmek veya sürgün etmek amacıyla, tuzak kuruyorlardı. Onlar bu tuzağı tasarlıyorlarken, Allah da bir düzen (bir karşılık) kuruyordu. Allah, düzen kurucuların (tuzaklarına karşılık verenlerin) hayırlısıdır. (8/30)

Haram aylar (süre tanınmış dört ay) sıyırılıp-bitince (çıkınca) müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün, onları tutuklayın, kuşatın ve onların bütün geçit yerlerini kesip-tutun. Eğer tevbe edip namaz kılarlarsa ve zekatı verilerse yollarını açiverin. Gerçekten Allah, başışlayandır, esirgeyendir. (9/5)

Hiç şüphesiz Allah, mü'minlerden -karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşır, öldürülürler ve öldürülürler; (bu,) Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaaaddir. Allah'tan daha çok ahidine vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınızı bu alışverişten dolayı sevinip-müjdeleyiniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/111)

Gerçek şu ki, göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır; diriltilir ve öldürür. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcınız yoktur. (9/116)

O, diriltilir ve öldürür. Ve O'na döndürüleceksiniz. (10/56)

Fakat onu öldürdüler. (Salih) Dedi ki: "Yurdunda üç gün daha yararlanın. Bu, yalanlanmayacak bir vaaaddir." (11/65)

Öldürün Yusuf'u veya onu bir yere atıp-bırakın ki babanızın yüzü yalnızca size (dönük) kalsın. Ondan sonra da salih bir topluluk olursunuz." (12/9)

İçlerinden bir sözcük dedi ki: "Eğer (mutlaka bir şey) yapacaksanız, öldürmeyin Yusuf'u, onu kuyunun derinliklerine bırakiverin de bir yolcu kafilesi alsın." (12/10)

Şüphesiz Biz, gerçekten Biz yaşatır ve öldürürüz ve varis olanlar Biziz. (15/23)

Allah sizi yarattı, sonra sizi öldürüyor, sizden kimi de, bildikten sonra bir şey bilmesin diye, ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilir. Şüphesiz, Allah bilendir, herşeye güç yetirendir. (16/70)

Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; onlara ve size

Biz rızık veririz. Şüphesiz, onları öldürmek büyük bir hata (suç ve günah)dır. (17/31)

Haklı bir neden olmaksızın Allah'ın haram kıldığı bir kimseyi öldürmeyin. Kim mazlum olarak öldürülürse onun velisine yetki vermişizdir; o da öldürmede ölçüyü aşmasın. Çünkü o, gerçekten yardım görmüştür. (17/33)

Böylece ikisi (yine) yola koyuldular. Nitekim bir çocukla karşılaştılar, o hemen tutup onu öldürüverdi. (Musa) Dedi ki: "Bir cana karşılık olmaksızın, tertemiz bir canı mı öldürdün? Andolsun, sen kötü bir iş yaptın." (18/74)

Hani kız kardeşin gezinip; "Onu(n bakımını) üstlenecek birini size haber vereyim mi?" demekteydi. Böylece, seni annene geri çevirmiş olduk ki, gözün aydın olsun ve hüzne kapılmasın. Sen bir insan öldürmüştün de, Biz seni tasadan kurtarmış ve seni 'esaslı bir denemeden geçiriş-denemiştik.' Medyen halkı arasında da yıllarca kalmıştın, sonra bir kader üzerine (buraya) geldin ey Musa." (20/40)

Allah yolunda hicret edip öldürülen veya ölenlere gelince muhakkak Allah, onları güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Şüphesiz Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır. (22/58)

Sizi diri tutan, sonra öldürecek, sonra da diriltecek olan O'dur. Gerçekten insan pek nankördür. (22/66)

O, yaşatan ve öldürendir; gece ile gündüzün aykırılığı (veya ardarda geliş) da O'nun (kanunı)dur. Yine de aklınızı kullanmayacak mısınız? (23/80)

O'nun dışında, hiçbir şeyi yaratmayan, üstelik kendileri yaratılmış olan, kendi nefislerine bile ne zarar, ne yarar sağlayamayan, öldürmeye, yaşatmaya ve yeniden diriltilip-yaymaya güçleri yetmeyen birtakım ilahlar edindiler. (25/3)

Ve onlar, Allah ile beraber başka bir ilah'a tapmazlar. Allah'ın haram kıldığı canı haksız yere öldürmezler ve zina etmezler. Kim bunları yaparsa ağır bir ceza ile karşılaşır. (25/68)

Üstelik, onların bana karşı (davasını savunacakları bir cinayet) suç(u)m var; bundan dolayı beni öldürmelerinden korkuyorum." (26/14)

Beni öldürecek, sonra diriltecek olan da O'dur." (26/81)
Firavun'un karısı dedi ki: "Benim için de, senin için de bir göz bebeği; onu öldürmeyin; umulur ki bize yararı dokunur veya onu evlat ediniz." Oysa onlar (başlarına geleceklerin) şuurunda değillerdi. (28/9)

Sonunda ikisinin de düşmanı olan (adamı) yakalamak isterken (adam ona) dedi ki: "Ey Musa dün birini öldürdüğün gibi, bugün de beni mi öldürmek istiyorsun? Sen yeryüzünde yalnızca bir zorba olmak istiyorsun, islah edicilerden olmak istemiyorsun." (28/19)

Şehrin öbür yakasından bir adam koşarak gelip dedi ki: "Ey Musa, önde gelenler, seni öldürmek konusunda aralarında görüşmektedirler, artık sen çık git; gerçekten ben sana öğüt verenlerdenim." (28/20)

Dedi ki: "Rabbim, gerçekten onlardan bir kişi öldürdüm, beni öldürmelerinden korkuyorum." (28/33)

Bunun üzerine kavminin (İbrahim'e) cevabı yalnızca: "Onu öldürün ya da yakın" demek oldu. Böylece Allah onu ateşten kurtardı. Şüphesiz bunda, iman eden bir kavim için ayetler vardır. (29/24)

Allah; sizi yarattı, sonra size rızık verdi, sonra sizi öldürmekte, daha sonra sizi diriltmektedir. Ortaklarınızdan bunlardan herhangi birini yapacak var mı? O, şirk koştuklarından münezzeh ve yücedir. (30/40)

KURAN FİHRİSTİ

De ki: "Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçırıyorsanız, kaçış si-ze kesin olarak bir yarar sağlamaz; böyle olsa bile, pek az (bir zaman) dışında metalanıp-yararlandırılmazsınız." (33/16)

Kitap ehlinde onlara arka çıkanları da kalelerinden indirdi ve onların kalplerine korku düşürdü. Siz (onlardan) bir kısmını öldürüyordunuz, bir kısmını ise esir alıyordunuz. (33/26)

Lanete uğratılmışlar olarak; nerede ele geçirilseler yakalanırlar ve öldürüldükçe (süreklili) öldürülürler. (33/61)

Dediler ki: "Rabbimiz, bizi iki kere öldürdün ve iki kere dirilttin; biz de günahlarımızı itiraf ettik. Şimdi çıkış için bir yol var mı?" (40/11)

Böylece, o, Katımızdan kendilerine bir hak ile geldiği zaman, dediler ki: "Onunla birlikte iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün; kadınlarını ise sağ bırakın." Ancak kafirlerin hileli-düzeni boşa çıkmakta olandan başkası değildir. (40/25)

Firavun dedi ki: "Bırakın beni, Musa'yı öldüreyim de o (gitsin) Rabbine yalvarıp-yakarsın. Çünkü ben, sizin dininizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum." (40/26)

Firavun ailesinden imanını gizlemekte olan mü'min bir adam dedi ki: "Siz, benim Rabbim Allah'tır diyen bir adamı öldürüyor musunuz? Oysa o, size Rabbinizden apaçık belgelerle gelmiş bulunuyor. Buna rağmen o eğer bir yalancı ise yalanı kendi aleyhinedir; ve eğer doğru sözlü ise, (o zaman da) size va'dettiklerinin bir kısmı size isabet eder. Şüphesiz Allah, ölçüyü taşıran, çok yalan söyleyen kimseyi hidayete erdirmez." (40/28)

Diriltin ve öldüren O'dur. Bir işin olmasına hükmetti mi, ona yalnızca: "Ol" der, o da hemen olur. (40/68)

O'ndan başka ilah yoktur; diriltir ve öldürür. Sizin de Rabbinizdir, geçmiş atalarınızın da Rabbidir. (44/8)

De ki: "Allah sizi diriltiyor, sonra sizi öldürüyor, sonra kendisinde hiçbir kuşku olmayan kıyamet günü O sizi bir araya getirip-toplayacaktır. Ancak insanların çoğu bilmezler." (45/26)

Öyleyse, inkâr edenlerle (savaş sırasında) karşı karşıya geldiğiniz zaman, hemen boyunlarını vurun; sonunda onları 'iyice bozguna uğratarıp zafer kazanınca da' artık (esirler için) bağı sınıksız tutun. Bundan sonra ya bir lütf olarak (onları bırakın) veya bir fidiye (karşılığı) salverin). Öyle ki savaş ağırlıklarını bıraksın (sona ersin). İşte böyle; eğer Allah dilemiş olsaydı, elbette onlardan intikam alırdı. Ancak (savaş,) sizleri birbirinizle denemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise; kesin olarak (Allah,) amellerini giderip-boşa çıkarmaz. (47/4)

Gerçek şu ki, diriltin ve öldüren Biziz, Biz. Ve dönüş de Bize'dir. (50/43)

Doğrusu, öldüren ve diriltin O'dur. (53/44)

Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Diriltir ve öldürür. O, herşeye güç yetirendir. (57/2)

Ey Peygamber, mü'min kadınlar, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmamak, hırsızlık yapmamak, zina etmemek, çocuklarını öldürmemek, elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak), ma'ruf (iyi, güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek üzere, sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman, onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (60/12)

Sonra onu öldürdü, böylece kabre gömdü. (80/21)

Hangi suçtan dolayı öldürüldü?" (81/9)

Fakat onu yalanladılar, deveyi yere yıkıp öldürdüler. Rableri de günahları dolayısıyla "onları yerle bir etti, kırıp geçirdi"; orasını da dümdüz etti. (91/14)

ÖLMEK

Ey iman edenler, Allah'tan nasıl korkup-sakinmek gerekiyorsa öylece korkup-sakinin ve siz, ancak Müslüman olmaktan başka (bir din ve tutum üzerinde) ölmeyin. (3/102)

Allah'ın izni olmaksızın hiçbir nefis için ölmek yoktur. O, süresi belirtilmiş bir yazıdır. Kim dünyanın yararını (sevabını) isterse ona ondan veririz, kim ahiret sevabını isterse ona da ondan veririz. Biz şükredenleri pek yakında ödüllendireceğiz. (3/145)

Ey iman edenler, inkâr edenler ile yeryüzünde gezip dolaşırken veya savaşta buldukları sırada (ölen) kardeşleri için: "Yanımızda olsalardı, ölmezlerdi, öldürülmezlerdi" diyenler gibi olmayın. Allah, bunu onların kalplerinde onulmaz bir hasret olarak kıldı. Diriltin ve öldüren Allah'tır. Allah, yaptıklarınızı görendir. (3/156)

Andolsun, Kitap ehlinde, ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur. Kıyamet günü, o da onların aleyhine şahid olacaktır. (4/159)

De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, yiyen bir kimsenin yiyeceği (şeyler) için, ölü eti, dökülen kan, domuz eti -ki bu gerçekten mürdardır- ya da Allah'tan başkası adına kesilmiş bir fisk dışında, haram kılınmış bir şey bulmuyorum. Kim kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa, -saldırmamak ve haddi aşmamak şartıyla- (bu sayılanlardan ölmeyecek kadar yiyebilir). Şüphesiz senin Rabbin bağışlayandır, esirgeyendir. (6/145)

Yutkunmaya çabalayacak ve boğazından geçirmeyi başaramayacak, ona her yandan ölüm gelecek, oysa ölmeyecek de. Ardından daha katı bir azab olacak. (14/17)

Sen, asla ölmeyen ve daima diri olan (Allah)a tevekkül et ve O'nu hamd ile tesbih et. Kullarının günahlarından O'nun haberdar olması yeter. (25/58)

Allah, ölecekleri zaman canlarını alır; ölmeyeni de uykusunda (bir tür ölüme sokar). Böylece, kendisi hakkında ölüm kararı verilmiş olanı(n ruhunu) tutar, öbürüsünü ise adı konulmuş bir ecele kadar salverir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (39/42)

Andolsun, ölseniz de, öldürülseniz de şüphesiz Allah'a (varıp) toplanacaksınız. (3/158)

Derken doğum sancısı onu bir hurma dalına sürükledi. Dedi ki: "Keşke bundan önce ölseydim de, hafızalardan silinip unutulurseydim." (19/23)

ÖLÜ

Ya da (bunlar) karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek(ler)le yüklü, 'gökten şiddetli bir yağmur fırtınasına tutulmuş gibidirler ki, yıldırımın saldıgı deşsetle'; ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tıkarlar. Oysa Allah kafirleri çepçevre kuşatıcıdır. (2/19)

Nasıl oluyor da Allah'ı inkâr ediyorsunuz? Oysa ölü iken sizi O diriltti; sonra sizi yine öldürecek, yine diriltecektir ve sonra O'na döndürüleceksiniz. (2/28)

Sonra şükredesiniz diye, sizi ölümünüzden sonra dirilttik. (2/56)

Bunun için de: "Ona (cesede, kestiğiniz ineğin) bir parçasıyla vurun" demiştik. Böylece, Allah ölüleri diriltir ve size ayetlerini gösterir; ki akıllanasınız. (2/73)

De ki: "Eğer Allah Katında ahiret yurdu, başka insanların değil de, yalnızca sizin ise, (ve) doğru sözlüyseniz, öyleyse hemen ölümü dileyin." (2/94)

Yoksa siz, Yakub'un ölüm anında, orada şahidler miydiniz? O, oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğimde, onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın

Harun Yahya (Adnan Oktar)

ilahi olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" demişlerdi. (2/133)

Ve sakın Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin; hayır onlar diridirler. Fakat siz bunun şuurunda değilsiniz. (2/154)

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün ard arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünün ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (2/164)

O, size ölüyü (leşi)-kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adını kesilmiş olan (hayvan)ı kesin olarak haram kıldı. Fakat kim kaçınılmaz olarak muhtaç kalırsa, taşkınlık yapmamak ve hadi aşmamak şartıyla (ölmecek oranda yiyebilir), ona bir günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/173)

Sizden birinize ölüm gelip çatdığı zaman, eğer geride bir hayır bırakmışsa, anaya, babaya ve yakın akrabaya bilinen (uygun, meşru) bir tarzda vasiyette bulunması -Allah'a karşı gelmekten sakınanlara bir hak olarak- size yazıldı (farz kılındı). (2/180)

Sana haram olan ayı, onda savaşmayı sorarlar. De ki: "Onda savaşmak büyük (bir günahtır). Ancak Allah Katında, Allah'ın yolundan alıkoymak, onu inkâr etmek, Mescidi Haram'a engel olmak ve halkını oradan çıkarmak daha büyük (bir günahtır). Fitne, katilden beterdir. Eğer güç yetirirlerse, sizi dininizden geri çevirinceye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler; sizden kim dininden geri döner ve kafir olarak ölürse, artık onların bütün işledikleri (amelleri) dünyada da, ahirette de boşa çıkmıştır ve onlar ateşin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır. (2/217)

İçinizde ölüp de (geride) eşler bırakanlar, (evlerinden) çıkarılmaksızın, bir yıla kadar yararlanmaları için eşlerine vasiyet (bıraksınlar). Ama onlar, (kendiliklerinden) çıkarılsa, artık onların maruf (meşru) olarak kendileri için yaptıklarından dolayı size sorumluluk yoktur. Allah güçlü ve üstün olandır. Hüküm ve hikmet sahibidir. (2/240)

Binlerce kişinin ölüm korkusuyla yurtlarından çıktıklarını görmedin mi? Allah onlara: "Ölün" dedi, sonra da onları diriltti. Şüphesiz Allah, insanlara karşı fazl sahibidir. Ancak, insanların çoğunluğu şükretmez. (2/243)

Ya da altı üstüne gelmiş, ıssız duran bir şehre uğrayan gibisini (görmedin mi?) Demişti ki: "Allah, burasını ölümünden sonra nasıl diriltecektir?" Bunun üzerine Allah, onu yüz yıl ölü bıraktı, sonra onu diriltti. (Ve ona) Dedi ki: "Ne kadar kaldın?" O: "Bir gün veya bir günden az kaldım" dedi. (Allah ona): "Hayır, yüz yıl kaldın, böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış; eşeğine de bir bak; (bunu yapmamızı) seni insanlara ibret-belgeyi kılmamız içindir. Kemiklere de bir bak nasıl bir araya getiriyoruz, sonra da onlara et giydiriyoruz?" dedi. O, kendisine (bunlar) apaçık belli olduktan sonra dedi ki: "(Artık şimdi) Biliyorum ki gerçekten Allah, herşeye güç yetirendir." (2/259)

Hani İbrahim: "Rabbim, bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster" demişti. (Allah ona): "İnanmıyor musun?" deyince, "Hayır (inandım), ancak kalbimin tatmin olması için" dedi. "Öyleyse, dört kuş tut, biri kendine alıştır, sonra onları (parçalayıp) her bir parçasını bir dağın üzerine bırak, sonra da onları çağır. Sana koşarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/260)

Geceyi gündüze bağlayıp-katarsın, gündüzü de geceye bağla-

yıp-katarsın; diriyi ölüden çıkarırsın, ölüyü de diriden çıkarırsın. Sen, dilediğine hesapsız rızık verirsin." (3/27)

İsrailoğullarına elçi kılacak. (O, İsrailoğullarına şöyle diyecek:) "Gerçek şu, ben size Rabbinizden bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey oluşturur, içine üfürürüm, o da hemencekik Allah'ın izniyle kuş oluverir. Ve Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı, alaca hastalığına tutulmuş iyileştirir ve ölüyü diriltirim. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz, eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır." (3/49)

Sizler, işte böylesiniz; onları seversiniz, oysa onlar sizi sevmezler. Siz Kitabın tümüne inanırsınız, onlar sizinle karşılaştıklarında "inandık" derler, kendi başlarına kaldıklarında ise, size olan kin ve öfkelerinden dolayı parmak uçlarını ısırırlar. De ki: "Kin ve öfkenizle ölü." Şüphesiz Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (3/119)

Andolsun, siz onunla karşılaşmadan önce ölümü temenni ediyordunuz. İşte onu gördünüz, ama bakıp duruyorsunuz. (3/143)

Muhammed, yalnızca bir elçidir. Ondand önce nice elçiler gelip-geçmiştir. Şimdi o ölürse ya da öldürülürse, siz toplumlarınız üzerinde gerisin geriye mi döneceksiniz? İki topuğu üzerinde gerisin geri dönen kimse, Allah'a kesinlikle zarar veremez. Allah, şükredenleri pek yakında ödüllendirecektir. (3/144)

Andolsun, eğer Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz, Allah'tan olan bir bağışlanma ve rahmet, onların bütün toplamakta olduklarından daha hayırlıdır. (3/157)

Onlar, kendileri oturup kardeşleri için: "Eğer bize itaat etselerdi, öldürülmezlerdi" diyenlerdir. De ki: "Eğer doğru sözlüler iseniz, ölümü kendinizden savın öyleyse." (3/168)

Allah yolunda öldürülenleri sakın "ölüler" saymayın. Hayır, onlar, Rableri Katında diridirler, rızıklanmaktadırlar. (3/169)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Kıyamet günü elbette ecirleriniz eksiksizce ödenecektir. Kim ateşten uzaklaştırılır ve cennete sokulursa, artık o gerçekten kurtuluşu ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı metadan başka bir şey değildir. (3/185)

Kadınlarınızdan fuhuş yapanların aleyhinde olmak üzere içinizden dört şahid tutun. Eğer şahadet ederlerse, onları, ölüm alıp götürüncüye veya Allah onlara bir yol kılıncaya kadar evlerde alıkoyun. (4/15)

Tevbe; ne, kötülükleri yapıp-edip de onlardan birine ölüm çatınca: "Ben şimdi gerçekten tevbe ettim" diyenler, ne de kafir olarak ölenler için değil. Böylesi için acı bir azab hazırlamışızdır. (4/18)

Her nerede olursanız, ölüm sizi bulur; yüksekçe yerlerde tahkim edilmiş şatolarda olsanız bile. Onlara bir iyilik dokunsa: "Bu, Allah'tandır" derler; onlara bir kötülük dokunsa: "Bu sendendir" derler. De ki: "Tüm Allah'tandır." Fakat, ne oluyor ki bu topluluğa, hiçbir sözü anlamaya çalışıyorlar? (4/78)

Allah yolunda hicret eden, yeryüzünde barınacak çok yer de bulur, genişlik (ve bolluk) da. Allah'a ve Resülüne hicret etmek üzere evinden çıkan, sonra kendisine ölüm gelen kişinin eciri şüphesiz Allah'a düştüştür. Allah, bağışlayıcıdır, esirgeyicidir. (4/100)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yırtıcı hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetiştirilip) kestikleriniz hariç, -dikili taşlar üzerine boşgezlenen (hayvanlar) ve fal oklarıyla kismet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkârâ sapanlar, sizin dininiz-

KURAN FİHRİSTİ

den (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göstermeksiniz- (bu haram saydıklarınızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah başışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

Ey iman edenler, sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, vasiyet hazırlanışında, aranızda içinizden adaletli iki kişiyi (şahid tutun.) Veya yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa, sizden olmayan başka iki kişiyi (şahid tutun. İkisini) Şayet kuşku lanacak olursanız namazdan sonra alıkoyorsunuz, onlar da (size): "Akraba dahi olsa onu (yeminimizi) hiçbir değere değiştir-meyeceğiz ve Allah'ın şahidliğini gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz." diye Allah adına yemin et-sinler. (5/106)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhul-Kudüs ile destekledim, beşik-te iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyardın da (yine) iznimle ona üfürdü-ğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarı-yordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

Ancak dinleyenler icabet eder. Ölüleri (ise,) onları da Allah diril-tir. Sonra O'na döndürülürler. (6/36)

O, kulları üzerinde kahredici (kahhar) olandır. Size koruyucular gönderiyor. Sonunda sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, elçilerimiz onun 'hayatına son verirler.' Onlar (bu işte, ne eksik ne fazla) kusur etmezler. (6/61)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya kendisine hiç-bir şey vahyolunmamışken "Bana da vahy geldi" diyen ve "Allah'ın indirdiğinin bir benzerini de ben indireceğim" diyenden daha zalim kimdir? Sen bu zalimleri, ölümün 'şiddetli sarsıntılar' sırasında melekerin ellerini uzatarak onlara: "Canlarınızı (bu kısıkvrak yakalanıştan) çıkarın, bugün Allah'a karşı haksız olanı söylediginiz ve O'nun ayetlerinden büyüklenerek (yüz çevir-meniz) dolayısıyla alçaltıcı bir azabla karşılık göreceksiniz" (de-diklerinde) bir görsen... (6/93)

Taneyi ve çekirdeği yaran şüphesiz Allah'tır. O, diriye ölüden çı-karır, ölüyü de diriden çıkarır. İşte Allah budur. Öyleyse nasıl oluyor da çevriliyorsunuz? (6/95)

Gerçek şu ki, Biz onlara meleker indirseydik, onlarla ölümler konu-şsaydı ve herşeyi karşılına toplasaydık, -Allah'ın dilediği di-şında- yine onlar inanmayacaklardı. Ancak onların çoğu cahillik ediyorlar. (6/111)

Ölü iken kendisini dirilttiğimiz ve insanlar içinde yürümesi için kendisine bir nur verdiğimiz kimsenin durumu, karanlıklarda ka-lıp oradan bir çıkış bulamıyanın durumu gibi midir? İşte, kafirle-re yapmakta oldukları böyle 'süslü ve çekici' gösterilmişti-r. (6/122)

Bir de dediler ki: "Bu hayvanların karınlarında olan, yalnızca biz-im erkeklerimizem aittir, eşlerimize ise haramdır. Eğer o, ölü do-ğarsa onlar da bunda ortaklırlar." Allah, (bu) düzmelerinin ceza-sını verecektir. Şüphesiz O, hüküm sahibi olandır, bilendir. (6/139)

De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, yiyen bir kimsenin yiyeceği (şeyler) için, ölü eti, dökülen kan, domuz eti -ki bu gerçekten

murdardır- ya da Allah'tan başkası adına kesilmiş bir fisk dışın-da, haram kılınmış bir şey bulmuyoruz. Kim kaçınılmaz bir ih-tiyaçla karşı karşıya kalırsa, -saldırmamak ve haddi aşmamak şartıyla- (bu sayılanlardan ölmeyecek kadar yiyebilir). Şüphesiz senin Rabbin başışlayandır, esirgeyendir. (6/145)

De ki: "Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, dirimim ve ölü-müm alemlerin Rabbi olan Allah'ındır." (6/162)

Rahmetinin önünde rüzgarları bir müjde olarak gönderen O'dur. Bunlar ağırca bulutları kaldırıp yüklediğinde, onları (kuraklık-tan) ölmüş bir şehre sürükleyiveririz ve bununla oraya su indirir-iz de böylelikle bütün ürünlerden çıkarırız. İşte Biz, ölüleri de böyle diriltip-çıkartırız. Ki ibret alarsınız. (7/57)

(Herşey) Açıkça ortaya çıktıktan sonra bile, sanki kendileri, göz göre göre ölüme sürükleniyorlarmış gibi, seninle hak konusun-da tartışıp duruyorlardı. (8/6)

De ki: "Göklerden ve yerden sizlere rızık veren kimdir? Kulak-lara ve gözlerle malik olan kimdir? Diriyi ölüden çıkaran ve ölü-yü diriden çıkaran kimdir? Ve işleri evirip-çeviren kimdir? Onlar: "Allah" diyeceklerdir. Öyleyse de ki: "Peki siz yine de korkup-sakinmayacak mısınız? (10/31)

De ki: "Göklerden ve yerden sizlere rızık veren kimdir? Kulak-lara ve gözlerle malik olan kimdir? Diriyi ölüden çıkaran ve ölü-yü diriden çıkaran kimdir? Ve işleri evirip-çeviren kimdir? Onlar: "Allah" diyeceklerdir. Öyleyse de ki: "Peki siz yine de korkup-sakinmayacak mısınız? (10/31)

O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Andolsun onlara: "Gerçekten siz, ölümden sonra yine di-ritileceksiniz" dersin, inkâr edenler mutlaka: "Bu, açıkça bir bü-yüden başkası değildir" derler. (11/7)

Eğer kendisiyle dağların yürütüldüğü, yerin parçalandığı veya ölümlerin konuşurduğu bir Kur'an olsaydı (yine bu Kur'an olur-du). Hayır, emrin tümü Allah'ındır. İman edenler hâlâ anlamadı-lar mı ki, eğer Allah dilemiş olsaydı, insanların tümünü hidaye-te erdirmiş olurdu. İnkâr edenler, Allah'ın va'di gelinceye kadar, yaptıkları dolayısıyla ya başlarına çetin bir bela çatacak veya yurtlarının yakınına inecek. Şüphesiz Allah, verdiği sözden dönmez. (Veya miadını şaşırmas.) (13/31)

Yutkunmaya çabalayacak ve boğazından geçirmeyi başara-mayacak, ona her yandan ölüm gelecek, oysa ölmeyecek de. Ardından daha katı bir azab olacak. (14/17)

Ölüdürler, diri değildirler; ne zaman dirileceklerinin şuuruna va-ramazlar. (16/21)

Allah gökten su indirdi, ölümlünden sonra yeri onunla diriltti; işi-tebilen bir topluluk için bunda gerçekten bir ayet vardır. (16/65) O, size ancak ölüyü, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adı-na kesilmiş olan (hayvan)'ı haram kıldı. Fakat kim mecbur kalır-sa, saldırmamak ve sınırı aşmamak üzere (yiyebilir). Çünkü gerçekten Allah, başışlayandır, esirgeyendir. (16/115)

Bu durumda, Biz sana, hayatın da kat kat, ölümün de kat kat (acı-sını) tattırırız; sonra Bize karşı bir yardımcı bulamazdın. (17/75)

Biz onları, yemek yemez cesetler kılmadık ve onlar ölümsüz değillerdi. (21/8)

Senden önce hiçbir beşere ölümsüzlüğü vermedik; şimdi sen ölürsen onlar ölümsüz mü kalacaklar? (21/34)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi, şerle de, hayırla da deneye-rek imtihân ediyoruz ve siz Bize döndürüleceksiniz. (21/35)

Ey insanlar, eğer diriltilen yana bir kuşku içindeyseniz, gerçek

Harun Yahya (Adnan Oktar)

şu ki, Biz sizi topraktan yaratık, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo), sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnem et parçasından; size (kudretimizi) açıkça göstermek için. Dilediğimizi, adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmede, kiminiz de, bildikten sonra hiçbir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilmiştir. Yeryüzünü kupkuru ölü gibi görürsün, fakat Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir, kabarır ve her güzel çiftten (ürünler) bitirir. (22/5)

İşte böyle; şüphesiz Allah, hakkın Kendisidir ve şüphesiz ölüleri diriltir ve gerçekten herşeye güç yetirendir. (22/6)

O (bütün gerçek), yalnızca bizim (yaşamakta olduğumuz bu dünya hayatımızdan ibarettir; ölüyoruz ve yaşarız, biz diriltilecekler değiliz." (23/37)

Sonunda, onlardan birine ölüm geldiği zaman, der ki: "Rabbim, beni geri çevirin." (23/99)

Onunla ölü bir beldeyi (toprağı) canlandırmak ve yarattığımız hayvanlardan ve insanlardan birçoğunu onunla sulamak için. (25/49)

Ölümsüz kılınmak umuduyla sanat yapıları mı ediniyorsunuz?" (26/129)

Çünkü gerçekten sen, ölülere (söz) dinletemezsin ve arkasını dönüp kaçan sağırlara da çağrıyla iştirirmezsin. (27/80)

Her nefis ölümü tadıcıdır; sonra Bize döndürüleceksiniz. (29/57)

Andolsun onlara: "Gökten su indirip de ölümden sonra yeryüzünü diriltene kimdir?" diye soracak olursan, şüphesiz: "Allah" diyecekler. De ki: "Hamd Allah'ındır." Hayır, onların çoğu akletmiyorlar. (29/63)

O ölüden diriye çıkarır ve diriden ölüye çıkarır, ölümden sonra da yeri diriltir. İşte siz de böyle çıkarılacaksınız. (30/19)

Size bir korku ve umut (unsuru) olarak şimşegi göstermesi ile gökten su indirmek suretiyle ölümden sonra yeri onunla diriltmesi de, O'nun ayetlerindedir. Şüphesiz bunda, aklını kullanabilecek bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/24)

Şimdi Allah'ın rahmetinin eserlerine bak; ölümden sonra yeryüzünü nasıl diriltmektedir? Şüphesiz O, ölüleri de gerçekten diriltecektir. O, herşeye güç yetirendir. (30/50)

Şimdi sen, ölülere (söz) duyuramazsın ve arklarını dönüp giden sağırlara da çağrıyla duyuramazsın. (30/52)

De ki: "Size vekil kılınan ölüm meleği, hayatınıza son verecek, sonra Rabbinize döndürülmüş olacaktır." (32/11)

De ki: "Eğer ölümden veya öldürülmeden kaçırıyorsanız, kaçış size kesin olarak bir yarar sağlamaz; böyle olsa bile, pek az (bir zaman) dışında metalanıp-yararlandırılmazsınız." (33/16)

(Geldiklerinde de) Size karşı 'cimri ve bencilidirler.' Şayet korku gelecek olsa, ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimşeler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün. Korku gidince, hayra karşı oldukça düşkünlük göstererek sizi keskin dilleriyle (eleştirip inciterek) karşılarlar. İşte onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu Allah'a göre pek kolaydır. (33/19)

Böylece onun (Süleyman'ın) ölümüne karar verdiğimiz zaman, ölümünü, onlara, esasını yemekte olan bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi. Artık o, yere yıkılıp-düşünce, açıkça ortaya çıktı ki, şayet cinler gaybi bilmiş olsalardı böylesine aşağılanıcı bir azab içinde kalıp-yaşamazlardı. (34/14)

Allah, rüzgarları gönderir, onlar da bulutu kaldırırlar, böylece Biz onu ölü bir beldeye sürükleriz, onunla, yeri ölümden sonra diriltiriz. İşte (ölümden sonra) dirilip- yayılma da böyledir. (35/9)

Diri olanlarla ölüler de bir değildir. Gerçekten Allah, dilediğine iştirir; sen ise kabirlerde olanlara iştiricecek değilsin. (35/22)

İnkar edenlere gelince, onlar için de cehennem ateşi vardır. Onlar için ne, karar verilir, ki böylece ölüversinler, ne de kendilerine onun azabından (bir şey) hafifletilir. İşte Biz, her nankör olanı böyle cezalandırırız. (35/36)

Şüphesiz Biz, ölüleri Biz diriltiriz; onların önden takdim ettiklerini ve eserlerini Biz yazarız. Biz herşeyi, apaçık bir kitapta tesbit edip korumuşuz. (36/12)

Ölü toprak kendileri için bir ayettir; Biz onu dirilttik, ondan taneler çıkarttık, böylelikle ondan yemekte diriler. (36/33)

Yalnızca birinci ölümdümüzden başka (öyle mi)? Ve biz azaba uğratılacak olanlar değil miymişiz?" (37/59)

Allah, ölecekleri zaman canlarını alır; ölmeyeni de uykusunda (bir tür ölüme sokar). Böylece, kendisi hakkında ölüm kararı verilmiş olanı(n ruhunu) tutar, öbürüsünü ise adı konulmuş bir ecele kadar salverir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (39/42)

Allah, ölecekleri zaman canlarını alır; ölmeyeni de uykusunda (bir tür ölüme sokar). Böylece, kendisi hakkında ölüm kararı verilmiş olanı(n ruhunu) tutar, öbürüsünü ise adı konulmuş bir ecele kadar salverir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (39/42)

O'nun ayetlerinden biri de, senin gerçekten yeryüzünü huşu içinde (solmuş, boynu bükülmüş ve kupkuru) görmendir. Ama Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman, deprenilir ve kabarır. Şüphesiz onu diriltene, ölüleri de elbette dirilticidir. Çünkü O, herşeye güç yetirendir. (41/39)

Yoksa O'nun dışında birtakım veliler mi edindiler? İşte Allah; veli O'dur, ölüleri diriltene O'dur. O, herşeye güç yetirendir. (42/9)

Ki O, belli bir miktar ile gökten su indirdi de, onunla ölü bir memleketi 'dirilttik (ve her yanına yeniden hayat) yaydık'; siz de böyle (kabirlerinizden diriltilip) çıkarılacaksınız. (43/11)

(Bütün herşey) Bizim yalnızca ilk ölümdümüzdür; biz yeniden diriltilip-kaldırılacak değiliz." (44/35)

Orda, ilk ölümün dışında başka ölüm tadmazlar. Ve (Allah da) onları cehennem azabından korumuştur. (44/56)

Gece ile gündüzün ardarda gelişinde (veya ayrırlılığında), Allah'ın gökten rızık indirip ölümden sonra yeryüzünü diriltmesinde ve rüzgarları (belli bir düzen içinde) yönetmesinde aklını kullanan bir kavim için ayetler vardır. (45/5)

Yoksa kötülüklere batıp-yara alanlar, kendilerini iman edip salih amellerde bulunanlar gibi kalacağımızı mı sandılar? Hayatları ve ölümleri bir mi (olacak)? Ne kötü hüküm veriyorlar. (45/21)

Dediler ki: "(Bütün olup biten,) Bu dünya hayatımızdan başkası değildir, ölüyoruz ve diriliriz; bizi 'kesintisi olmayan zaman' (dehşetli)dan başkası yıkıma (helake) uğratmıyor." Oysa onların bununla ilgili hiçbir bilgileri yoktur; yalnızca zannediyorlar. (45/24)

Onlar görmüyorlar mı ki, gökleri ve yeri yaratan ve onları yaratmaktan yorulmayan (Allah), ölüleri de diriltmeye güç yetirir. Hayır; gerçekten O, herşeye güç yetirendir. (46/33)

İman edenler, derler ki: "(Savaş izni için) Bir süre indirilmeli değil miydi?" Fakat, içinde savaş (kıtal) zamanı savaşı geçiren muhkem bir sure indirildiği zaman, kalplerinde hastalık olanların, üzerine

KURAN FİHRİSTİ

ölüm bağımlılığı çökmüş olanların bakışı gibi sana baktıklarını gördün. Oysa onlara evla (olan): (47/20)

Ey iman edenler, zandan çok kaçınınız; çünkü zannın bir kısmı günahtır. Tecessüs etmeyin (birbirinizin gizli yönlerini araştır-mayın). Kiminiz kiminizin gıbetini yapmasın (arkasından çekiş-tirmesin.) Sizden biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte, bundan tiksindiniz. Allah'tan korkup-sakinin. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, çok esirgeyendir. (49/12)

Kullara ıztık olmak üzere. Ve onunla (o suyla) ölü bir şehri dirilttik. İşte (öldümden sonra) diriliş de böyledir. (50/11)

O, ölüm sarhoşluğu, bir gerçek olarak gelip de, (insana) "İşte bu, senin yan çizip-kaçmakta olduğun şeydir" (denildiği zaman da). (50/19)

Çevrelerinde ölümsüzlüğe ulaşmış gençler dönüp dolaşır; (56/17)

Sizin aranızda ölümü takdir eden Biziz ve Bizim önümüze geçil-mişi değildir; (56/60)

(Münafıklar) Onlara seslenirler: "Biz sizlerle birlikte değil miydik?" Derler ki: "Evet, ancak siz kendinizi fitneye düşürdünüz, (Müslümanları açlıktan ve yıkımların sarmasını) gözetip-bekle-diniz, (Allah'a ve İslam'a karşı) kuşkulara kapıldınız. Sizleri ku-runtular yanıltıp-aldattı. Sonunda Allah'ın emri (olan ölüm) geli-verdi; ve o aldatıcı da sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak, hatta masumca sizden görünerek) aldatmış oldu." (57/14)

Bilin ki gerçekten Allah, ölümden sonra yeryüzüne hayat ver-ir. Şüphesiz Biz, umulur ki aklınızı kullanırsınız diye size ayet-leri açıkladık. (57/17)

De ki: "Ey Yahudi olanlar, eğer siz, (bütün) insanlardan ayrı ola-rak yalnızca sizlerin gerçekten Allah'ın velileri (dost ve sevgili kulları) olduğunuzu öne sürüyorsanız, şu halde ölümü temenni edin; eğer doğru sözlü iseniz (bunu çekinmeden yapın)." (62/6)

De ki: "Elbette sizin kendisinden kaçtığınız ölüm, şüphesiz si-zinle karşılaşip-buluşacaktır. Sonra gaybı da, müşahade edile-bileni de bilen (Allah'a) döndürüleceksiniz; O da size yaptıkları-nızı haber verecektir." (62/8)

Sizden birinize ölüm gelip de: "Rabbim, beni yakın bir süreye (ecele) kadar geciktirsen ben de böylece sadaka versem ve sa-hihlerden olsam" demezden önce, size rızık olarak verdikleri-mizden infak edin. (63/10)

O, amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstün ve güçlü olandır, çok başışlayandır. (67/2)

Sonunda yakın (kesin bir gerçek olan ölüm) gelip bize çattı." (74/47)

(Öyleyse Allah,) Ölülere diriltmeye güç yetiren değil midir? (75/40)

Dirilere ve ölülere. (77/26)

Sonra onun içinde o, ne ölü, ne yaşar. (87/13)

Öyle ki (bu,) mezarı ziyaretinize (kabre gidişinize, ölümünüz) kadar sürdü." (102/2)

ÖLÜM

Ya da (bunlar) karanlıklar gök gürültüsü ve şimşek(ler)le yüklü 'gökten şiddetli bir yağmur fırtınasına tutulmuş gibidirler ki yıldır-ımların saldığı deşşetle'; ölü korkusundan parmaklarıyla kul-laklarını tıkırlar. Oysa Allah kafirleri çepçevre kuşatıcıdır. (2/19)

Sonra şükredesiniz diye sizi ölümünüzden sonra dirilttik. (2/56)

De ki: "Eğer Allah Katında ahiret yurdu başka insanların değil

de yalnızca sizin ise (ve) doğru sözlüseniz öyleyse hemen ölü-mü dileyin." (2/94)

Oysa onlar önceden ellerinin takdim ettiklerinden dolayı onu (ölümü) hiçbir zaman kesin olarak dilemeyeceklerdir. Allah za-limleri bilendir. (2/95)

Yoksa siz Yakub'un ölüm anında orada şahidler miydiniz? O oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" de-mişlerdi. (2/133)

Şüphesiz göklerin ve yerin yaratılmasında gece ile gündüzün ard arda gelişinde insanlar yararlı şeyler ile denizde yüzen ge-milerde Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümden sonra dirilttiği suda her canlıyı orada üretip-yaymasında rüzgar-ları estirmesinde gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (2/164)

Sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman eğer geride bir hayır bırakmışsa anaya babaya ve yakın akrabaya bilinen (uygun meşru) bir tarzda vasiyette bulunması -Allah'a karşı gelmekten sakınanlara bir hak olarak- size yazıldı (farz kılındı). (2/180)

Binlerce kişinin ölüm korkusuyla yurtlarından çıktıklarını görme-din mi? Allah onlara: "Ölün" dedi sonra da onları diriltti. Şüphesiz Allah insanlara karşı fazl sahibidir. Ancak insanların çoğun-luğu şükretmez. (2/243)

Ya da altı üstüne gelmiş ıssız duran bir şehre uğrayan gibisini (görmedin mi?) Demişti ki: "Allah burasını ölümden sonra na-sıl diriltecekmış?" Bunun üzerine Allah onu yüz yıl ölü bıraktı sonra onu diriltti. (Ve ona) Dedi ki: "Ne kadar kaldın?" O: "Bir gün veya bir günden az kaldım" dedi. (Allah ona:) "Hayır yüz yıl kaldın böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak henüz bozulma-mış; eşeğine de bir bak; (bunu yapmamız) seni insanlara ibret-belgesi kılmamız içindir. Kemiklere de bir bak nasıl bir araya getiriyoruz sonra da onlara et gjydiriyoruz?" dedi. O kendisine (bunlar) apaçık belli olduktan sonra dedi ki: "(Artık şimdi) Biliyo-rum ki gerçekten Allah herşeye güç yetirendir." (2/259)

Andolsun siz onunla karşılaşmadan önce ölümü temenni edi-yordunuz. İşte onu gördünüz ama bakıp duruyorsunuz. (3/143)

Onlar kendileri oturup kardeşleri için: "Eğer bize itaat etselerdi öldürülmezlerdi" diyenlerdir. De ki: "Eğer doğru sözlüler iseniz ölümü kendinizden savın öyleyse." (3/168)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Kıyamet günü elbette ecirleriniz eksiksizce ödenecektir. Kim ateşten uzaklaştırılır ve cennete so-kulursa, artık o gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı, al-datıcı metadan başka bir şey değildir. (3/185)

Kadınlarınızdan fuhuş yapanların aleyhinde olmak üzere içiniz-den dört şahid tutun. Eğer şahadet ederlerse, onları ölüm alıp götürünceye veya Allah onlara bir yol kılıncaya kadar evlerde alıkoyun. (4/15)

Tevbe; ne kötülükleri yapıp-edip de onlardan birine ölüm çatın-ca: "Ben şimdi gerçekten tevbe ettim" diyenler ne de kafir ola-rak ölenler için değil. Böylesi için acı bir azab hazırlamışızdır. (4/18)

Her nerede olursanız ölüm sizi bulur; yüksekçe yerlerde tahkim edilmiş şatolarda olsanız bile. Onlara bir iyilik dokunsa: "Bu Allah'tandır" derler; onlara bir kötülük dokunsa: "Bu sendendir" derler. De ki: "Tümü Allah'tandır." Fakat ne oluyor ki bu toplulu-ğa hiçbir sözü anlamaya çalışmıyorlar? (4/78)

Allah yolunda hicret eden, yeryüzünde barınacak çok yer de

Harun Yahya (Adnan Oktar)

bulur genişlik (ve bolluk) da. Allah'a ve Resûlü'ne hicret etmek üzere evinden çıkan, sonra kendisine ölümlü gelen kişinin ecri şüphesiz Allah'a düşmüştür. Allah bağışlayıcıdır, esirgeyicidir. (4/100)

Ey iman edenler, sizden birinize ölüm gelip çıktığı zaman, vasiyet hazırlanışında aranızda içinizden adaletili iki kişiyi (şahid tutun.) Veya yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa, sizden olmayan başka iki kişiyi (şahid tutun. İkisini) Şayet kuşulanacak olursanız namazdan sonra alkoyarsınız onlar da (size): "Akraba dahi olsa onu (yeminimizi) hiçbir değere değiştirmeyeceğiz ve Allah'ın şahidliğini gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde biz elbette günahtarlardan oluruz." diye Allah adına yemin etsinler. (5/106)

O kulları üzerinde kahredici (kahhar) olandır. Size koruyucular gönderiyor. Sonunda sizden birinize ölüm gelip çıktığı zaman elçilerimiz onun 'hayatına son verirler.' Onlar (bu işte ne eksik ne fazla) kusur etmezler. (6/61)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya kendisine hiçbir şey vahyolunmamışken "Bana da vahy geldi" diyen ve "Allah'ın indirdiğinin bir benzerini de ben indireceğim" diyenden daha zalim kimdir? Sen bu zalimleri ölümün 'şiddetli sarsıntıları' sırasında meleklerin ellerini uzatarak onlara: "Canlarınızı (bu kısıvrak yakalanıştan) çıkarın, bugün Allah'a karşı haksız olanı söylediyiniz ve O'nun ayetlerinden büyüklükleriniz (yüz çevirmeniz) dolayısıyla alçaltıcı bir azabla karşılık göreceksiniz" (dediklerinde) bir görsen... (6/93)

De ki: "Şüphesiz, benim namazım, ibadetlerim, dirimim ve ölümüm alemlerin Rabbi olan Allah'ındır." (6/162) (Herşey) Açıkça ortaya çıktıktan sonra bile sanki kendileri göz göre göre ölüme sürükleniyorlarmış gibi seninle hak konusunda tartışıyorlardı. (8/6)

O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Andolsun onlara: "Gerçekten siz ölümden sonra yine diriltileceksiniz" dersin inkâr edenler mutlaka: "Bu açıkça bir büyüden başkası değildir" derler. (11/7)

Yutkunmaya çabalayacak ve boğazından geçirmeyi başaramayacak, ona her yandan ölüm gelecek oysa ölmeyecek de. Ardından daha katı bir azab olacak. (14/17)

Allah gökten su indirdi ölümden sonra yeri onunla diriltti; işitebilen bir topluluk için bunda gerçekten bir ayet vardır. (16/65) Bu durumda Biz, sana hayatın da kat kat, ölümün de kat kat (acısını) tattırırız; sonra Bize karşı bir yardımcı bulamazdın. (17/75)

Biz onları yemek yemez cesetler kılmadık ve onlar ölümsüz değillerdi. (21/8)

Senden önce hiçbir beşere ölümsüzlüğü vermedik; şimdi sen ölümler onlar ölümsüz mü kalacaklar? (21/34)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi şerle de hayırla da deneyerek imtihan ediyoruz ve siz Bize döndürüleceksiniz. (21/35)

Sonunda onlardan birine ölüm geldiği zaman der ki: "Rabbim beni geri çevirin." (23/99)

Her nefis ölümü tadıcıdır; sonra Bize döndürüleceksiniz. (29/57)

Andolsun onlara: "Gökten su indirip de ölümden sonra yeryüzünü diriltilecek kimdir?" diye soracak olursan şüphesiz: "Allah" diyecekler. De ki: "Hamd Allah'ındır." Hayır onların çoğu akletmiyorlar. (29/63)

O ölüden diriği çıkarır ve diriden ölüyü çıkarır, ölümden son-

ra da yeri diriltir. İşte, siz de böyle çıkarılacaksınız. (30/19)

Size bir korku ve umut (unsuru) olarak şimşegi göstermesi ile gökten su indirmek suretiyle ölümden sonra yeri onunla dirilmesi de O'nun ayetlerindedir. Şüphesiz bunda, akınlı kullanabileceği bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/24)

Şimdi Allah'ın rahmetinin eserlerine bak; ölümden sonra yeryüzünü nasıl diriltmekteydi? Şüphesiz O, ölüleri de gerçekten dirilecektir. O herşeye güç yetirendir. (30/50)

De ki: "Size vekil kılınan ölüm meleği hayatınıza son verecek, sonra Rabbinize döndürülmüş olacaksınız." (32/11)

De ki: "Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçırıyorsanız, kaçış size kesin olarak bir yarar sağlamaz; böyle olsa bile pek az (bir zaman) dışında metalanıp-yararlandırılmazsınız." (33/16)

(Geldiklerinde de) Size karşı 'cimri ve bencildirler.' Şayet korku gelecek olsa ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün. Korku gidince hayra karşı oldukça düşkünlük göstererek sizi keskin dilleriyle (eleştirip inciterek) karşılarlar. İşte onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu Allah'a göre pek kolaydır. (33/19)

Böylece onun (Süleyman'ın) ölümüne karar verdiğimiz zaman, ölümünü onlara asasının yemekte olan bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi. Artık o yere yıkılıp-düşünce açıkça ortaya çıktı ki şayet cinler gaybı bilmiş olsalardı, böylesine aşağılanıcı bir azab içinde kalıp-yaşamazlardı. (34/14)

Allah rüzgarları gönderir, onlar da bulutu kaldırır, böylece Biz onu ölü bir beldeye sürükleriz, onunla yeri ölümden sonra diriltiriz. İşte (ölümden sonra) dirilip- yayılma da böyledir. (35/9) "Yalnızca birinci ölümlüğünden başka (öyle mi)? Ve biz azaba uğratılacak olanlar değil miymişiz?" (37/59)

Allah ölecekleri zaman canlarını alır; ölmeyeni de uykusunda (bir tür ölüme sokar). Böylece kendisi hakkında ölüm kararı verilmiş olanı (ruhunu) tutar, öbürünü ise adı konulmuş bir ecele kadar salıverir. Şüphesiz bunda düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (39/42)

Gerçek şu ki, sen de öleceksin, onlar da öleceklerdir. (39/30) Sonra şüphesiz sizler, kıyamet günü Rabbinizin huzurunda davalacaksınız. (39/31)

"(Bütün herşey) Bizim yalnızca ilk ölümlüğümüzdür; biz yeniden dirilti- lip-kaldırılacak değiliz." (44/35)

Orda ilk ölümün dışında başka ölümün tadmazlar. Ve (Allah da) onları cehennem azabından korumuştur. (44/56)

Gece ile gündüzün ardarda gelişinde (veya ayrırlılığında) Allah'ın gökten rızık indirip ölümden sonra yeryüzünü diriltmesinde ve rüzgarları (belli bir düzende) yönetmesinde akınlı kullanan bir kavim için ayetler vardır. (45/5)

Yoksa kötülüklerle batıp-yara alanlar kendilerini iman edip salih amellerde bulunanlar gibi kılacağımızı mı sandılar? Hayatları ve ölümleri bir mi (olacak)? Ne kötü hüküm veriyorlar. (45/21)

İman edenler derler ki: "(Savaş izni için) Bir süre indirilmeli değil miydi?" Fakat içinde savaş (kıtal) zikri geçen muhkem bir sure indirildiği zaman kalplerinde hastalık olanların üzerine ölüm baygınlığı çökmüş olanların bakışı gibi sana baktıklarını gördün. Oysa onlara evla (olan): (47/20)

Kullara rızık olmak üzere. Ve onunla (o suyla) ölü bir şehri dirilttik. İşte (ölümden sonra) diriliş de böyledir. (50/11)

O ölümlü sarhoşluğu bir gerçek olarak gelip de (insana) "İşte bu senin yan çizip-kaçmakta olduğun şeydir" (denildiği zaman da). (50/19)

KURAN FİHRİSTİ

Çevrelerinde ölümsüzlüğe ulaşmış gençler dönüp dolaşır; (56/17)

Sizin aranızda ölümü takdir eden Biziz ve Bizim önümüze geçilmiş değildir; (56/60)

Bilin ki gerçekten Allah, ölümünden sonra yeryüzüne hayat verir. Şüphesiz Biz, umulur ki aklınızı kullanırsınız diye size ayetleri açıkladık. (57/17)

De ki: "Ey Yahudi olanlar eğer siz (bütün) insanlardan ayrı olarak yalnızca sizlerin gerçekten Allah'ın velileri (dost ve sevgili kulları) olduğunuzu öne sürüyorsanız şu halde ölümü temenni edin; eğer doğru sözlü iseniz (bunu çekinmeden yapın)." (62/6) Oysa onlar ellerinin öne takdim ettikleri dolayısıyla bunu hiçbir zaman temenni edemezler. Allah zalimleri bilendir. (62/7)

De ki: "Elbette sizin kendisinden kaçtığınız ölüm şüphesiz sizinle karşılaşmış-buluşacaktır. Sonra gaybı da müşahade edilebileni de bilen (Allah'a) döndürüleceksiniz; O da size yaptıklarınızı haber verecektir." (62/8)

Sizden birinize ölüm gelip de: "Rabbim beni yakın bir süreye (ecele) kadar geciktirsen ben de böylece sadaka versem ve sahiplerden olsam" demezden önce size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. (63/10)

O amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O üstün ve güçlü olanıdır, çok başlıyandır. (67/2)

Keşke o (ölüm herşeyi) kesip bitirseydi. (69/27)

Sonunda yakın (kesin bir gerçek olan ölüm) gelip bize çattı. (74/47)

(Ölüm korkusundan) Ayaklar birbirine dolaştığında; (75/29)

(Mal mülk ve servette) Çoklukla övünmek, sizi 'tutkuyla oyalayıp kendinizden geçirdi.' (102/1)

Öyle ki (bu) mezarı ziyaretinize (kabre gidişinize, ölümünüze) kadar sürdü. (102/2)

ÖLÜM BAYGINLIĞI-SARHOŞLUĞU

O, ölüm sarhoşluğu, bir gerçek olarak gelip de, (insana) "İşte bu, senin yan çizip-kaçmakta olduğun şeydir" (denildiği zaman da). (50/19)

(Geldiklerinde de) Size karşı 'cimri ve bencilirdir.' Şayet korku gelecek olsa, ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün. Korku gidince, hayra karşı oldukça düşkünlük göstererek sizi keskin dilleriyle (eleştirip inciterek) karşılarlar. İşte onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu Allah'a göre pek kolaydır. (33/19)

İman edenler, derler ki: "(Savaş izni için) Bir süre indirilmeli değil miydi?" Fakat, içinde savaş (kıtal) zikri geçen muhkem bir sure indirildiği zaman, kalplerinde hastalık olanların, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş olanların bakışı gibi sana baktıklarını gördün. Oysa onlara evla (olan): İtaat ve maruf (güzel) sözdü. Fakat iş, kesinlik ve kararlılık gerektirdiği zaman, şayet Allah'a sadakat göstereselerdi, şüphesiz onlar için daha hayırlı olurdu. (47/20-21)

ÖNDER

Ve eğer antlaşmalardan sonra, yine yeminlerini bozarlarsa ve dininize hiç besleyip-saldırırlarsa, bu durumda küfrün önderleriyle çarpışın. Çünkü onlar, yeminleri olmayan kimselerdir; belki cayarlar. (9/12)

Rabbinden apaçık bir delil üzerinde bulunan, onu yine ondan bir şahid izleyen ve ondan önce bir önder ve rahmet olarak Musa'nın kitabı (kendisini doğrulamakta) bulunan kimse, (artık onlar) gibi midir? İşte onlar, buna (Kur'an'a) inanırlar. Gruplardan biri onu inkâr ederse, ateş ona vaadedilen yerdir. Öyleyse, bundan kuşkuda olma, çünkü o, Rabbinden olan bir hakhtır. Ancak insanların çoğunluğu inanmazlar. (11/17)

O, kıyamet günü kavminin önderliğine geçer, böylece onları ateşe götürmüş olur. Sonunda vardıkları yer, ne kötü bir yerdir.. (11/98)

İnkâr edenler derler ki: "Ona Rabbinden bir ayet (mucize) indirilseydi ya." Sen, yalnızca bir uyarıcısın ve her topluluk için bir hidayet önderisin. (13/7)

Ve onları, kendi emrimizle hidayete yönelten önderler kıldık ve onlara hayrı kapsayan-filleri, namaz kılmayı ve zekat vermeyi vahyettik. Onlar Bize ibadet edenlerdi. (21/73)

Ve onlar: "Rabbimiz, bize eşlerimizden ve soyumuzdan, gözün aydınlığı olacak (çocuklar) armağan et ve bizi takva sahiplerine önder kıl," diyenlerdir. (25/74)

Biz ise, yeryüzünde güçten düşürülenlere lütufta bulunmak, onları önderler yapmak ve mirasçılar kılmak istiyoruz. (28/5)

Biz, onları ateşe çağırın önderler kıldık; kıyamet günü yardım görmezler. (28/41)

Ve onların içinden, sabrettikleri zaman emrimizle doğru yola iletip-yönelten önderler kıldık; onlar Bizim ayetlerimize kesin bilgiyle inanıyorlardı. (32/24)

ÖRF

Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz kılındı). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine, onun (maktulün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından başıslarırsa, artık (yapılması gereken) örf'e uymak (ve) ona (maktulün varisi veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azab vardır. (2/178)

Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların (annelerin) yiyeceği, giyeceği bilinen (örf'e uygun olarak, çocuk kendisinin olana (babaya) aittir. Kimseye güç yetireceğinin dışında (yük ve sorumluluk) teklif edilmez. Anne, çocuğu, çocuk kendisinin olan baba da çocuğu dolayısıyla zarara uğratılmasın; mirasçı üzerinde (ki sorumluluk ve görev) de bunun gibidir. Eğer (anne ve baba) aralarında rıza ile ve danışarak (çocuğu iki yıl tamamlanmadan) süttten ayrılmayı isterlerse, ikisi için de bir güçlük yoktur. Ve eğer çocuklarınızı (bir süt anneye) emzirtmek isterseniz, vereceğinizi örf'e uygun olarak ödedikten sonra size bir sorumluluk yoktur. Allah'tan korkup-sakiniz ve bilin ki, Allah yaptıklarınızı görendir. (2/233)

Kendilerine el sürmediginiz, mehirlerin tesbit etmediğiniz kadınları boşamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Onları yaralandırın, zengin olan kendi gücü, darda olan da kendi gücü oranında, maruf (meşru ve örf'e uygun) bir şekilde yararlandırınsın. (Bu,) iyilik edenler üzerinde bir hakhtır. (2/236)

Yetimleri, nikaha erişecekleri çağa kadar deneyin; şayet kendilerinde bir (rüşd) olgunlaşma gördünüz mü, hemen onlara mallarını verin. Büyüyecekler diye israf ile çarçabuk yemeyin. Zengin olan iffetli olmaya çalışsın, yoksul olan da artık maruf (iht-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

yaca ve örfte uygun) bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman, onlara karşı şahid bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter. (4/6)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler, o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları, fuhuşta bulunmayan, iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfte uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra, fuhuş yapacak olurlarsa, özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısını (nı uygulayın.) Bu, sizden günaha sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/25)

ÖRTÜ

Dediler ki: "Bizim kalplerimiz örtülüdür." Hayır; Allah, inkârlarından dolayı onları lanetlemiştir. Bundan dolayı pek azı iman eder. (2/88)

Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kılındı. Onlar, sizin örtüleriniz, siz de onlara örtüsünüzdür. Allah, gerçekten sizin, nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu bildi, tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdıklarınızı dileyin. Fecir vakti, sizce beyaz iplik siyah iplikten ayır edilinceye kadar yiyeğin, için, sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikâfta olduğunuz zamanlarda onlara (kadınlarınıza) yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, (sakın) onlara yanaşmayın. İşte Allah, insanlara ayetlerini böylece açıklar; umulur ki sakınırlar. (2/187)

Ey Kitap Ehli, neden hakkı batıl ile örtüyor ve bildiğiniz halde hakkı gizliyorsunuz? (3/71)

Onların kendi sözlerini bozmaları, Allah'ın ayetlerine karşı inkârı sapmaları, peygamberleri haksız yere öldürmeleri ve: "Kalplerimiz örtülüdür" demeleri nedeniyle (onları lanetledik.) Hayır; Allah, inkârları dolayısıyla ona (kalplerine) damga vurmuştur. Onların azı dışında, inanmazlar. (4/155)

Onlardan seni dinleyenler vardır; oysa Biz, onu kavrayıp anlamalarına (bir engel olarak) kalpleri üzerine kat kat örtüler ve kulaklarında bir ağırlık kıldık. Onlar, hangi 'apaçık-belgeyi' görse, yine ona inanmazlar. Öyle ki, o inkâr etmekte olanlar, sana geldiklerinde, seninle tartışmaya girerek: "Bu, öncekilerin uydurma masallarından başka bir şey değildir" derler. (6/25)

Gece, üstünü örtüp bürüyünce bir yıldız görmüş ve demişti ki: "Bu benim rabbimdir." Fakat (yıldız) kayboluverince: "Ben kaybolup-gidenleri sevmem" demişti. (6/76)

Şeytan, kendilerinden 'örtülüp gizlenen çirkin yerlerini' açığa çıkarmak için onlara vesvese verdi ve dedi ki: "Rabbimizin size bu ağacı yasaklaması, yalnızca, sizin iki meleğ olmamanız veya ebedi yaşayanlardan kılınmamanız içindir." (7/20)

Onlar için cehennemden yataklar ve üstlerine örtüler vardır. Biz zulme sapanları işte böyle cezalandırırız. (7/41)

O, sizi tek bir nefisten yarattı ve kendisiyle durulup-yatışması için ondan eşini yar etti. Onu (eşini) örtüp-bürüyünce, o da bir yük yüklendi de bununla (bir süre) gezindi. Nitekim ağırlaşınca, ikisi Rableri olan Allah'a dua ettiler: "Eğer bize salih (bir çocuk) verirse, andolsun şükredenlerden olacağız." (7/189)

Onlara Nuh'un haberini oku. Hani kavmine demişti ki: "Ey kavmim, benim makamım ve Allah'ın ayetleriyle hatırlatmalarım eğer size ağır geliyorsa ben, şüphesiz Allah'a tevakkül etmişim. Artık siz ortaklarınızla toplanıp yapacağınız işi karara bağlayın

da işiniz size örtülü kalsın (veya tasa konusu olmasın), sonra hakkımdaki hükmünüzü -bana süre tanımaksızın- verin. (10/71)

Haberiniz olsun; gerçekten onlar, ondan gizlenmek için göğüslerini bükerek (Hak'tan kaçıp yan çizerler). (Yine) Haberiniz olsun; onlar, örtülerine büründükleri zaman, O, gizli tuttuklarını da, açığa vurduklarını da bilir. Çünkü O, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (11/5)

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçırdırsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar, ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini, yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

Biz önlernde bir sed, arkalarında bir sed çektik. Böylelikle onları örtüverdik, artık görmeyiz. (36/9)

Dediler ki: "Bizi kendisine çağırduğın şeye karşı kalberimiz bir örtü içindedir, kulaklarımızda bir ağırlık, bizimle senin aranda bir perde vardır. Artık sen, (yapabileceğini) yap, biz de gerçekten yapıyoruz." (41/5)

İman edip salih amellerde bulunan ve Muhammed'e indirilen (Kur'an) -ki o Rablerinden bir haktır- İman edenlerin (Allah), kötülüklerini örtüp-bağışlamış, durumlarını düzeltip-ıslah etmiştir. (47/2)

(Bütün bunlar,) Mü'min erkekleri ve mü'min kadınları, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere, altından ırmaqlar akan cennetlere sokması ve kötülüklerini örtüp-bağışlaması içindir. İşte bu, Allah Katında 'büyük kurtuluş ve mutluluk'tur. (48/5)

Andolsun, sen bundan gaflet içindedin; işte Biz de senin üzerindeki örtüyü açıp-kaldırdık. Artık bugün görüş-gücün keskin dir." (50/22)

Doğrusu ben, onları bağışlayan için her davet edişimde, onlar parmaklarını kulaklarına tıkadılar, örtülerini başlarına çektiler ve büyüklük tasladıkça büyüklük gösterip-direttiler.' (71/7)

Ey örtüsüne bürünen, (73/1)

Ey bürünüp örtünen, (74/1)

Yıldızlar 'örtülüp (ışıkları) silindiği' zaman, (77/8)

Geceyi bir örtü yaptık. (78/10)

Ve onu (ışyanla, günahla, bozulmalarla) örtüp-saran da elbette yıkıma uğramıştır. (91/10)

ÖRÜMCEK

Allah'ın dışında başka veliler edinenlerin örneği, kendine ev edinen örümcek örmeğine benzer. Gerçek şu ki, evlerin en dayanıksız olanı örümcek evidir; bir bilseleleri. (29/41)

ÖVGÜ

Elif, Lam, Ra. Bu bir Kitap'tır ki, Rabbinin izniyle insanları karanlıklardan nura, O güçlü ve övgüye layık olanın yoluna çıkarman için sana indirdik. (14/1)

Yedi gök, yer ve bunların içindekiler O'nu tesbih eder; O'nu övgü ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur, ancak siz onların tes-

KURAN FİHRİSTİ

bihlerini kavramıyorsunuz. Şüphesiz O, halim olandır, bağışlayandır. (17/44)

Sizi çağıracağı gün, O'na övgüyle icabet edecek ve (dünyada) pek az bir süre kaldığınızı sanacaksınız. (17/52)

Ve de ki: "Övgü (hamd), çocuk edinmeyen, mülkte ortağı olmayan ve düşkünlükten dolayı yardımcıya da (ihtiyacı) bulunmayan Allah'adır." Ve O'nu tekbir edebildikçe tekbir et. (17/111)

ÖVÜLMEK

Ey iman edenler, kazandıklarınızın iyi olanından ve sizin için yerden bitirdiklerimizden infak edin. Kendinizin göz yummadan alamayacağınız bayağı şeyleri vermeye kalkışmayın ve bilin ki, şüphesiz Allah, hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır, övülmeye layık olandır. (2/267)

Getirdikleriyle sevinen ve yapmadıkları şeyler nedeniyle övülmeden hoşlananları (kazançlı) sayma; onları azaptan kurtulmuş olarak sayma. Onlar için acı bir azap vardır. (3/188)

Dediler ki: "Allah'ın emrine mi şaşıyorsun? Allah'ın rahmeti ve bereketleri sizin üzerindedir, ey ev halkı şüphesiz O, övülmeye layık olandır, Mecid'tir." (11/73)

Musa demişti ki: "Eğer siz ve yeryüzündekilerin tümü inkâr edecek olsanız bile şüphesiz Allah hiçbir şeye muhtaç değildir, övülmüştür." (14/8)

Gecenin bir kısmında kalk, sana aid nafile olarak onunla (Kur'an'la) namaz kıl. Umulur ki Rabbin seni övülmüş bir makama ulaştırır. (17/79)

Onlar, sözün en güzeline iletilmişlerdir ve övülen doğru yola iletilmişlerdir. (22/24)

Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Şüphesiz Allah, hiçbir şeye ihtiyacı olmayan (Gani)dir, övülmeye layık olandır. (22/64)

Kendilerine ilim verilenler ise, Rabbinden sana indirilenin hakkın ta kendisi olduğunu ve üstün, güçlü, övülmeye layık olan (Allah)'ın yoluna yönelip-ilettiğini görüyorlar. (34/6)

Batıl, ona önünden de, ardından da gelemaz. (Çünkü Kur'an,) Hüküm ve hikmet sahibi, çok övülen (Allah)'tan indirilmedi. (41/42)

ÖZGÜR

Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz kılındı). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine, onun (maktulün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından bağışlanırsa, artık (yapılması gereken) örfu uymak (ve) ona (maktulün varis veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azap vardır. (2/178)

Hani İmran'ın karısı: "Rabbim, karnımda olanı, 'her türlü bağımlılıktan özgürlüğe kavuşturulmuş olarak' Sana adadım, benden kabul et. Şüphesiz işiten bilen Sensin Sen" demişti. (3/35)

Sağ ellerinizin malik olduğu (cariyeler) dışındaki kadınlardan 'evli ve özgür' olanlarla da (evlenmeniz haramdır.) Bunlar, Allah'ın üzerinize yazdığıdır. Bunların dışında kalanı iffetlerini koruyup fuhuşta bulunmamak üzere mallarınızla (mehir verecek) evlenecek kadın aramanız size helal kılındı. Oyleyse onlardan hangi şeyle (veya ne kadar) yararlandıysanız, onlara ücret (mehir)lerini tesbit edildiği miktariyle ödeyin. Miktarın tesbitinden sonra, karşılıklı hoşnud olduğunuz bir şey konusunda üstü-

nüze bir sorumluluk yoktur. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/24)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler, o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Oyleyse onları, fuhuşta bulunmayan, iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfu uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra, fuhuş yapacak olurlarsa, özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısını (nı uygulayın.) Bu, sizden günaha sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/25)

Bir mü'mine, -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda andlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise, kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

Bugün size temiz olan şeyler helal kılındı. (Kendilerine) Kitap verilenlerin yemeği size helal, sizin de yemeğiniz onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da, namuslu, fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak -onlara ücretlerini (mehirlerini) ödediğiniz takdirde- size (helal kılındı.) Kim imanı tanımayıp küfre saparsa, elbette onun yaptığı boşa çıkmıştır. O ahirette hüsrana uğrayanlardır. (5/5)

Allah sizi, yeminlerinizdeki 'rastgele' söylemelerinizden, boş sözlerden' dolayı sorumlu tutmaz, ancak yeminlerinizle bağladığınız sözlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Onun (yeminin) kefareti, ailenizdekilere yedirdiklerinizin ortalamasından on yoksulu doyurmak ya da onları giydirmek veya bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaktır. (Bunlara imkan) Bulamayan (için) üç gün oruç (vardır.) Bu, yemin ettiğinizde (bozduğunuz) yeminlerinizin kefaretidir. Yeminlerinizi koruyunuz. Allah, size ayetlerini böyle açıklar, umulur ki şükredersiniz. (5/89)

Kadınlara "zıhar"da bulunanlar, sonra söylediklerinden geri dönenlerin, birbirleriyle temas etmeden önce bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaları gerekir. İşte size bununla öğüt verilmektedir. Allah, yaptıklarınızı haber alandır. (58/3)

Bir boynu çözmek (bir köleye özgürlük vermek)tir; (90/13)

- P -

PAPAZ

Andolsun, insanlar içinde, mü'minlere en şiddetli düşman olarak Yahudileri ve müşrikleri bulursun. Onlardan, iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da: "Hiristiyanlarız" diyenleri bulursun. Bu, onlardan (birtakım) papaz ve rahiplerin olması ve onların gerçekte büyüklük taslamamaları nedeniyledir. (5/82)

PARMAK

Ya da (bunlar) karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek(ler)le yüklü, 'gökten şiddetli bir yağmur fırtınasına tutulmuş gibidirlers ki, yıldırımın saldığı dehşetle'; ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tıkarlar. Oysa Allah kafirleri çepçevre kuşatıcıdır. (2/19)

Sizler, işte böylesiniz; onları seversiniz, oysa onlar sizi sevmezler. Siz Kitabın tümüne inanırsınız, onlar sizinle karşılaştıklarında "inandık" derler, kendi başarılarına kaldıklarında ise, size olan kin ve öfkelerinden dolayı parmak uçlarını ısırırlar. De ki: "Kin ve öfkenizle ölü." Şüphesiz Allah, sinelerin özünde saklı duranı bilendir. (3/119)

Rabbin meleklerle vahyetmişti ki: "Şüphesiz ben sizinleym, iman edenlere sağlamlık katın, inkâr edenlerin kalblerine amansız bir korku salacağım. Öyleyse (ey Müslümanlar,) vurun boyunlarının üstüne, vurun onların bütün parmaklarına." (8/12)

Doğrusu ben, onları bağışlayan için her davet edişimde, onlar parmaklarını kulaklarına tıkadılar, örtülerini başlarına çektiler ve büyüklük tasladıkça büyüklük gösterip-direttiler.' (71/7)

Evet; onun parmak uçlarını dahi derleyip-(yeniden) düzene koymaya güç yetirenleriz. (75/4)

PAZAR

Dediler ki: "Bu elçiyi ne oluyor ki, yemek yemekte ve pazarlarda dolaşmaktadır? Ona, kendisiyle birlikte uyarıcı olacak bir melek indirilmesi gerekmez miydi?" (25/7)

Senden önce gönderdiklerimizden, gerçekten yemek yiyen ve pazarlarda gezen (elçi)lerden başkasını göndermiş değiliz. Biz, sizin kiminizi kimi için deneme (fitne konusu) yaptık. Sabredecek misiniz? Senin Rabbin görendir. (25/20)

PERDE

Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlarıdır. (2/7)

Kur'an okuduğün zaman seninle ahirete inanmayanlar arasında görünmez bir perde kıldık. (17/45)

Kendisine Rabbinin ayetleri öğütlerle hatırlatıldığı zaman, sırt çeviren ve ellerinin önden gönderdikleri (amellerini) unutandan daha zalim kimdir? Biz gerçekten, kalpleri üzerine onu kavrayıp anlamlarını engelleyen bir perde (gerdik), kulaklarına bir ağırlık koyduk. Sen onları hidayete çağırşın bile, onlar sonsuza kadar asla hidayet bulamazlar. (18/57)

Ki onlar, Beni zikretme (konusunun)da gözleri bir perde içindeydi. (Kur'an'ı) dinlemeye katlanamazlardı. (18/101)

Sonra onlardan yana (kendini gizleyen) bir perde çekmişti. Böylece ona ruhumuz (Cibril'i) göndermiştik, o da, düzgün bir beşer kılığında görünmüştü. (19/17)

Yürüyüşünde orta bir yol tut, sesinden de (yüksek perdeleri) eksilt. Çünkü, seslerin en çirkin olanı gerçekten eşeklerin sesidir." (31/19)

Ey iman edenler (rastgele) Peygamberin evlerine girmeyin, (Bir başka iş için girmişseniz ile de) yemek vaktini beklemeyin. (Ama yemeğe çağırıldığınız zaman girin, yemeği yiyince dağılın ve (uzun) söze dalmayın. Gerçekten bu, peygambere eziyet vermekte ve o da sizden utanmaktadır; oysa Allah, hak (kı açıklamak)tan utanmaz. Onlardan (peygamberin eşlerinden) bir şey isteyeceğiniz zaman, perde arkasından isteyin. Bu, sizin kalplerinizin için de, onların kalpleri için de daha temizdir. Allah'ın Resülüne eziyet vermeniz ve ondan sonra eşlerini nikahlamamız size ebedi olarak (hela)l olmaz. Çünkü böyle yapmanız, Allah Katında çok büyük (bir günah)tır. (33/53)

(Şimdi) Kendileriyle istek duydukları şeyler arasında perde çekilmiştir; daha önce benzerlerine yapıldığı gibi. Çünkü onlar, kuşku verici bir tereddüt içinde idiler. (34/54)

O da demişti ki: "Gerçekten ben, mal (veya at) sevgisini Rabbin mi zikretmekten dolayı tercih ettim." Sonunda bu atlar (koştular ve toz) perdesinin arkasına saklandılar. (38/32)

Dediler ki: "Bizi kendisine çağırıldığın şeye karşı kalberimiz bir örtü içindedir, kulaklarımızda bir ağırlık, bizimle senin aranda bir perde vardır. Artık sen, (yapabileceğini) yap, biz de gerçekten yapıyoruz." (41/5)

Kendisiyle Allah'ın konuşması, bir beşer için olacak (şey) değildir; ancak bir vahy ile ya da perde arkasından veya bir elçi gönderip kendi izniyle dilediğine vahyetmesi (durumu) başka. Gerçekten O, yüce olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (42/51)

Şimdi sen, kendi hevasını ilah edinen ve Allah'ın bir ilim üzere kendisini saptırdığı, kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözünü üstüne bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Artık Allah'tan sonra ona kim hidayet verecektir? Siz yine de öğüt alıp-düşünmüyor musunuz? (45/23)

Hayır; gerçekten onlar, Rablerinden perdelenerek-yoksun tutulmuşlardır. (83/15)

PEYGAMBERLER

Andolsun Biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhul-Kudüs'le teyid ettik. Demek size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? (2/87)

İşte bu elçiler; bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan Allah'ın kendileriyle konuştuğu ve derecelerle yükselttiği vardır. Meryem oğlu İsa'ya apaçık belgeler verdik ve O'nu Ruhul-Kudüs'le destekledik. Şayet Allah dileseydi, kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra onların peşinden gelen (ümme)ler birbirlerini öldürmezdi. Ancak ihtilafa düştüler; onlardan kimi inandı kimi inkâr etti. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediğini yapandır. (2/253)

Elçi kendisine Rabbinden indirilene iman etti mü'minler de. Tüm Allah'a meleklerine Kitaplarını ve ayetlerine inandı. "O'nun elçileri arasında hiçbirini (diğerinden) ayırdetmeyiz. İştittik ve itaat ettik. Rabbimiz bağışlamayı (dileriz). Varış ancak Sanadır" dediler. (2/285)

Muhammed yalnızca bir elçidir. Ondandır önce nice elçiler gelip-geçmiştir. Şimdi o ölürsü ya da öldürülürse siz toplumlarınız üzerinde gerisin geriye mi döneceksiniz? İki topuğu üzerinde gerisin geri dönen kimsede, Allah'a kesinlikle zarar veremez. Allah, şükredenleri pek yakında ödüllendirecektir. (3/144)

Allah, murdar olanı, temiz olandan ayırd edinceye kadar mü'minleri, sizin kendisi üzerinde bulunduğunuz durumda bira-

KURAN FİHRİSTİ

kacak değildir. Allah sizi gayb üzerine muttali kılacak değildir. Ama Allah, elçilerinden dilediğini seçer. Öyleyse siz de Allah'a ve elçisine iman edin. Eğer iman eder ve sakınırsanız, sizin için büyük bir ecir vardır. (3/179)

"Allah bize atışın yiyeceği bir kurban getirmedikçe hiçbir elçiye inanmamamız konusunda and verdi" diyenlere de ki: "Şüphesiz benden önce nice elçiler apaçık belgeler ve söylediklerinizle geldi; eğer, siz doğru idiyerseniz, o halde onları ne diye öldürdünüz?" (3/183)

Eğer seni yalanlarsa, senden önce apaçık belgeler, Zeburlar ve aydınlık kitapla gelen elçileri de yalanlamışlardır. (3/184)

"Rabbimiz, elçilerine va'dettiklerini bize ver, kıyamet gününde de bizi 'hor ve aşağılık' kılma. Şüphesiz Sen va'dine muhalefet etmeyensin." (3/194)

Ey iman edenler, Allah'a, elçisine, elçisine indirdiği kitaba ve bundan önce indirdiği kitaba, iman edin. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, elçilerini ve ahiret gününü inkar ederse, şüphesiz uzak bir sapıklıkla sapmıştır. (4/136)

Allah'a ve Resül'üne inananlar ve onlardan hiçbiri arasında ayırım yapmayanlar, işte onlara ecirleri verilecektir. Allah bağışlayandır esirgeyendir. (4/152)

Ve gerçekten sana daha önceden hikayelerini anlattığımız elçilere, anlatmadığımız elçilere (vahyettik). Allah, Musa ile de konuştu. (4/164)

Elçiler; müjdeciler ve uyarıcılar olarak (gönderildi). Öyle ki elçilerden sonra insanların Allah'a karşı (savunacak) delilleri olmasın. Allah, üstün ve güçlü olandır hikmet ve hüküm sahibidir. (4/165)

Ey Kitap Ehli, elçilerin arası kesildiği dönemde: "Bize müjdeci de bir uyarıcı da gelmedi" demenize (fırsat kalmasın) diye size apaçık anlatan elçimiz geldi. Böylece müjdeci de, uyarıcı da gelmiştir artık. Allah, herşeye güç yetirendir. (5/19)

Bu nedenle, İsrailoğullarına şunu yazdık: Kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada karşılık olmaksızın (haksız yere) öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de onu (öldürülmesine engel olarak) diriltirse, bütün insanları diriltmiş gibi olur. Andolsun, elçilerimiz onlara apaçık belgelerle gelmişlerdir. Sonra bunun ardından onlardan bir çoğu yeryüzünde ölçüyü taşırlandı. (5/32)

Meryem oğlu Mesih, yalnızca bir elçidir. Ondan önce de elçiler gelip geçti. Onun annesi dosdoğrudur, ikisi de yemek yerlerdi. Bir bak, onlara ayetleri nasıl açıklıyoruz? (Yine) bir bak, onlar ise nasıl da çevriliyorlar? (5/75)

Allah, elçileri toplayacağı gün, şöyle diyecek: "Size verilen cevap nedir?" Onlar da: "Bizim bilgimiz yoktur; şüphesiz görünmeyenleri (gaybleri) bilen Sensin Sen." (5/109)

Andolsun, senden önceki elçiler de alaya alındı da alaya aldıkları şey, onlardan maskaralık yapanları çepeçevre kuşatıverdi. (6/10)

Andolsun, senden önce de elçiler yalanlandı; onlara yardımımız gelinceye kadar yalanlandıkları ve eziyete uğradıkları şey sabrettiler. Allah'ın sözlerini (va'dlerini) değiştirebilecek yoktur. Andolsun, gönderilenlerin haberlerinden bir bölümü sana da geldi. (6/34)

Onlara ne zaman bir ayet gelse, derler ki: "Allah'ın elçilerine verilen bir benzeri bize de verilene kadar biz kesin olarak inanmayacağız." Allah, elçiliğini nereye vereceğini daha iyi bilir. Bu, suçlu-günahkarlara, kurdukları hileli-düzenleri nedeniyle şiddetli bir azab ve Allah Katında bir küçüklük isabet edecektir. (6/124)

Ey cin ve insan topluluğu, içinizden size ayetlerimi aktarıp-okuyan ve size bu karşı karşıya geldiğiniz gününüzle sizi uyarıp-korkutan elçiler gelmedi mi? Onlar: "Nefislerimize karşı şahadet ederiz" derler. Dünya hayatı onları aldattı ve gerçekten kafir olduklarına dair kendi nefislerine karşı şahadet ettiler. (6/130)

Ey Ademoğulları, içinizden size ayetlerimi haber veren elçiler geldiğinde, kim sakınırsa ve (davranışlarını) düzeltirse işte onlar için korku yoktur, onlar mahzun olmayacaklardır. (7/35)

Biz onların göğüslerinde, kinden ne varsa çekip almışız. Altlarından ırmaklar akar. Derler ki: "Bizi buna ulaştıran Allah'a hamd olsun. Eğer Allah bize hidayet vermeseydi biz doğruya ermeyecektik. Andolsun, Rabbimizin elçileri hak ile geldiler." Onlara: "İşte bu yaptıklarınıza karşılık olarak mirasçı kılındığınız cennettir" diye seslenilecek. (7/43)

Onlar, onun teviliinden başkasına bakmazlar mı? Onun teviliinin geleceği gün, daha önce onu unutanlar, diyecekler ki: "Gerçekten Rabbimizin elçileri bize hakı getirmişlerdi. Şimdi bize şefaat edecek şefaatçiler var mıdır? Veya geri çevrilsek de işlediklerimizden başkasını yapacak." Gerçek şu ki onlar, kendilerini hüsrana uğratmışlardır, uydurmakta oldukları şeyler de kendilerinden uzaklaşıp kaybolmuşlardır. (7/53)

İşte bu ülkeler, sana onların 'haberlerinden aktarmalar yapıyoruz.' Gerçekten onlara elçileri apaçık belgelerle gelmişlerdi. Ama daha önceden yalanlamaları nedeniyle iman eder olmadılar. İşte Allah inkâr edenlerin kalplerini böyle damgalar. (7/101) Onlara, kendilerinden öncekilerin; Nuh, Ad, Semud kavminin, İbrahim kavminin, Medyen ahalisinin ve yerle bir olan şehirlerin haberi gelmedi mi? Onlara resulleri apaçık deliller getirmişlerdi. Demek ki Allah, onlara zulmediyor değildi ama onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (9/70)

Andolsun, sizden önceki nesilleri, resulleri kendilerine apaçık deliller getirdiği halde, zulmettikleri ve iman etmeyecek oldukları için yıkıma uğrattık. İşte, Biz suçlu-günahkar olan bir topluluğu böyle cezalandırırız. (10/13)

Sonra onun ardından kendi kavimlerine (başka) elçiler gönderdik; onlara apaçık belgeler getirmişlerdi. Ama daha önce onu yalanlamaları nedeniyle inanmadılar. İşte Biz, haddi aşanları kalblerini böyle mühürleriz. (10/74)

Sonra Biz, elçilerimizi ve iman edenleri böyle kurtarıyoruz; müminleri kurtarmamız Bizim üzerimize bir haklıdır. (10/103)

İşte Ad (halkı): Rablerinin ayetlerini tanımayıp reddettiler. O'nun elçilerine isyan ettiler ve her inatçı zorbanın emri ardınca yürüdüler. (11/59)

Sana, elçilerin haberlerinden -kalbini sağlamaştırarak- doğru haberler aktarıyoruz. Bunda sana hak ve müminlere bir öğüt ve uyarı gelmiştir. (11/120)

Öyle ki elçiler, umutlarını kesip de artık onların gerçekten yalanladıklarını sandıkları bir sırada onlara yardımımız gelmiştir; Biz kimi dilersek o kurtulmuştur. Suçlu-günahkarlar topluluğundan zorlu azabımız kesin olarak geri çevrilmeyecektir. (12/110)

Andolsun, senden önceki elçilerle de alay edildi bunun üzerine Ben de o inkâra sapanlara bir süre tanıdım sonra onları (kısıvrak) yakalayiverdim. İşte nasıldı sonuçlandırma? (13/32)

Andolsun, senden önce de elçiler gönderdik onlara eşler ve çocuklar verdik. Allah'ın izni olmaksızın (hiç) bir elçiye herhangi bir ayeti (mucizeyi) getirmek olacak iş değildi. Her ecel (tesbit edilmiş süre) için bir kitap (yazı hüküm son) vardır. (13/38)

Sizden öncekilerin Nuh kavminin, Ad ve Semud ile onlardan sonra gelenlerin, haberi size gelmedi mi? Ki onları, Allah'tan başkası bilmez. Elçileri onlara apaçık delillerle gelmişlerdi de,

Harun Yahya (Adnan Oktar)

ellerini ağızlarına götürüp (öfkelerinden ısırıldılar) ve dediler ki: "Tartışmasız biz sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyleri inkâr ettik ve bizi kendisine çağırduğunuz şeyden de gerçekten kuşku verici bir tereddüt içindeyiz." (14/9)

Resulleri dedi ki: "Allah hakkında mı şüphe (ediyorsunuz)? O gökleri ve yeri yaratandır; O sizi günahlarınızı başlatmak için davet etmekte ve sizi adı konulmuş bir süreye kadar erteliyor." Dediler ki: "Siz bizim benzerimiz olan birer beşerden başkası değilsiniz. Siz bizi, babalarımızın tapıklarından çevirip-engellemek istiyorsunuz, öyleyse bize apaçık bir delil getirin." (14/10) Resulleri onlara dediler ki: "Doğrusu biz sizin gibi yalnızca bir beşeriz, ancak Allah kullarından dilediğine lütufta bulunur. Allah'ın izni olmaksızın size bir delil getirmemiz bizim için olacak şey değil. Mü'minler, ancak Allah'a tevekkül etmelidirler." (14/11)

İnkâr edenler, resullerine dediler ki: "Muhakkak (ya) sizi kendi toprağımızdan süreceğiz veya dinimize geri döneceksiniz." Böylelikle Rableri kendilerine vahyetti ki: "Şüphesiz biz, zulmedenleri helak edeceğiz." (14/13)

Azabın kendilerine geleceği gün (ile) insanları uyarıp-korkut ki (o gün) zulmedenler şöyle diyecekler: "Bizi yakın bir süreye kadar ertele ki Senin çağrına cevap verelim ve elçilere uyalım." Oysa daha önce kendiniz için hiç zeval yoktur diye and içenler sizler değil miydiniz? (14/44)

Allah'ı, sakın elçilerine verdiği sözden dönen sanma. Gerçekten Allah azizdir intikam sahibidir. (14/47)

Şirk koşmakta olanlar dediler ki: "Eğer Allah dileseydi O'nun dışında hiçbir şeye kulluk etmezdik biz de atalarımız da; ve O'nsuz hiçbir şeyi haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de böyle yapmıştı. Şu halde elçilere düşen apaçık bir tebliğden başkası mı? (16/35)

Neredeyse seni (bu) yerden (yurdundan) çıkarmak için tedirgin edecekerlerdi; bu durumda kendileri de senden sonra az bir süreden başka kalamazlar. (17/76)

(Bu,) Senden önce gönderdiğimiz resullerimizin bir sünnetidir. Sünnetimizde bir değişiklik bulamazsın. (17/77)

İşte, inkâr etmeleri ayetlerimi ve elçilerimi alay konusu edinmelerinden dolayı onların cezası cehennemdir. (18/106)

Andolsun senden önceki elçilerle de alay edildi, fakat içlerinden küçük düşürenleri o alaya aldıkları (azap) sarıp-kuşatıverdi. (21/41)

Allah meleklerden elçiler seçer ve insanlardan da. Şüphesiz Allah, işitendir görendir. (22/75)

Sonra birbiri peşi sıra elçilerimizi gönderdik; her ümmete kendi elçisi geldiğinde onu yalanladılar. Böylece Biz de onları (yıkıma uğratıp yok etmede) kimini kiminin içinde yürüttük ve onları (tarihin anlatıp aktardığı) bir olay kıldık. İman etmeyen kavim için yıkım olsun. (23/44)

Ey elçiler güzel ve temiz olan şeylerden yişin ve salih amellerde bulunun; çünkü gerçekten ben yapmakta olduklarınızı biliyorum. (23/51)

Nuh'un kavmi de elçileri yalanlandıklarında onları suda boğduk ve insanlar için bir ayet kıldık. Biz zulmedenlere acıklı bir azab hazırladık. (25/37)

Bizim elçilerimiz, İbrahim'e bir müjde ile geldikleri zaman dediler ki: "Gerçek şu ki biz bu ülkenin halkını yıkıma uğratacağız. Çünkü onun halkı zalim oldular." (29/31)

Elçilerimiz Lut'a geldikleri zaman, o bunlar dolayısıyla kötüleştii ve içi daraldı. Dediler ki: "Korkuya düşme ve hüzne kapılma.

Karın dışında seni ve aileni muhakkak kurtaracağız. O ise arkadaş kalacaktır." (29/33)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı? Böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler. Onlar, güç bakımından kendilerinin daha üstün idiler, toprağı alt-üst etmişler (ekmişler madenler sular arayıp çıkarmışlar) ve onu kendilerinin imar ettiğinden daha çok imar etmişlerdi. Elçileri de onlara açık delillerle gelmişti. Demek ki Allah onlara zulmetmiyordu, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (30/9)

Andolsun, Biz senden önce kendi kavimlerine elçiler gönderdik de onlara apaçık belgeler getirdik; böylece Biz de suçlu günahkarlardan intikam aldık. İman edenlere yardım etmek ise Bizim üzerimizde bir haktr. (30/47)

Kendilerinden öncekiler de yalanladı. Oysa bunlar, öbürlerine verdiklerimizin onda birine bile ulaşamamışlardı. Buna rağmen (şımararak) elçilerimi yalanladılar; ancak benim de (onları) inkarım (yıkıma uğratmam) nası oldu? (34/45)

Hamd gökleri ve yeri yaratan ikişer, üçer ve dörder kanatlı melekleri elçiler kılan Allah'ındır; O yaratmada dilediğini artırır. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (35/1)

Eğer seni yalanlıyorlarsa, senden önceki elçiler de yalanlandı. (En sonunda bütün) İşler Allah'a döndürülür. (35/4)

Eğer seni yalanlıyorlarsa, senden öncekiler de yalanlandı; elçileri ise; kendilerine apaçık ayetler sahifeler ve aydınlatıcı kitaplar getirmişlerdi. (35/25)

Hepsi de elçileri yalanladılar. (38/14)

İnkâr edenler, cehenneme bölük bölük sevkedildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman kapıları açıldı ve onlara (cehennemin) bekçileri dedi ki: "Size Rabbinizin ayetlerini okuyan ve bugünle karşılaşacağınızı (söyleyip) sizi uyaran elçiler gelmedi mi?" Onlar: "Evet," dediler. Ancak azab kelimesi kâfirlerin üzerine hak oldu. (39/71)

Çünkü gerçekten onlar, Resulleri kendilerine apaçık belgeler getirirdi; fakat onlar inkâr ederlerdi. Bu yüzden, Allah onları (azabla) yakalayiverdi. Şüphesiz O kuvvetli olandır cezalandırması şiddetlidir. (40/22)

(Bekçiler:) "Size kendi Resullerinizi açık belgelerle gelmez miydi?" dediler. Onlar: "Evet" dediler. (Bekçiler:) "Şu halde siz dua edin" dediler. Oysa kâfirlerin duası, çıkmazda olmaktan başkası değildir. (40/50)

Şüphesiz, Biz elçilerimize ve iman edenlere dünya hayatında ve şahidlerin (şahidlik için) duracakları gün elbette yardım edeceğiz. (40/51)

Ki onlar, Kitabı ve elçilerimizle gönderdiğimiz şeyleri yalanladılar. Artık yakında bileceklerdir. (40/70)

Andolsun Biz senden önce elçiler gönderdik; onlardan kimini sana aktarıp-anlattık ve kimini anlatmadık. Herhangi bir elçiye Allah'ın izni olmaksızın bir ayeti getirmek olacak şey değildir. Allah'ın emri geldiği zaman hak ile hüküm verilir ve işte burada (hakkı) iptal etmekte (istekli) olanlar hüsrana uğramışlardır. (40/78)

Resulleri kendilerine apaçık belgeler getirdiği zaman, onlar yanlarında olan ilimden dolayı sevinip-böbürlendiler de, kendisini alay konusu edindikleri şey, onları sarıp-kuşatıverdi. (40/83)

Onlara "Yalnızca Allah'a kulluk edin" diye önlere ve arkalarından elçiler gelince dediler ki: "Eğer dileseydi Rabbimiz melekler indirirdi. Bundan dolayı biz, sizin kendisiyle gönderildiği şeyi inkâr edicileriz." (41/14)

KURAN FİHRİSTİ

Sana söylenen şeyler, senden önceki elçilere söylenenden başkası değildir. Şüphesiz, Rabbin, hem elbette mağfiret sahibidir, hem de acı bir azab sahibidir. (41/43)

Senden önce gönderdiğimiz elçilerimizden sor: Biz Rahman'ın dışında yapılacak birtakım ilahlar kıldık mı (hiç)? (43/45)

De ki: "Ben elçilerden bir türedi değilim bana ve size ne yapacağımı da bilemiyorum. Ben yalnızca bana vahyedilmekte olana uyuyorum ve ben apaçık bir uyarıcıdan başkası değilim." (46/9) Artık sen sabret; Resullerden azim sahiplerinin sabrettikleri gibi, Onlar için de acele etme. Onlar tehdit edildikleri şeyi (azabı) gördükleri gün, sanki gündüzün yalnızca bir saati kadar yaşamış(olacak)lardır. (Bu) Bir tebliğdir. Artık fasık olan bir kavimden başkası yıkıma uğratılır mı? (46/35)

Allah'a ve O'nun Resülü'ne iman edenler; işte onlar Rableri Katında sıddıklar ve şehidler (veya şahid)lerdir. Onların ecirleri ve nurları vardır. İnkâr edip ayetlerimizi yalayanlar ise; işte onlar da cehennem halkıdır. (57/19)

Rabbimizden olan bir mağfiret ve cennete (kavuşmak için) 'çaba gösterip-yarışın' ki (o cennet) genişliği gök ile yerin genişliği gibi olup Allah'a ve Resülü'ne iman edenler için hazırlanmıştır. İşte bu Allah'ın fazlıdır ki onu dilediğine verir. Allah büyük fazl sahibidir. (57/21)

Andolsun, Biz elçilerimizi apaçık belgelerle gönderdik ve insanlar adaleti ayakta tutsunlar diye onlarla birlikte kitabı ve mizanı indirdik. Ve kendisine çetin bir sertlik ve insanlar için (çeşitli) yararlar bulunan demiri de indirdik; öyle ki Allah Kendisine ve elçilerine gayb ile (görmedikleri halde) kimlerin yardım edeceğini bilsin (ortaya çıkarsın). Şüphesiz Allah, büyük kuvvet sahibidir üstün olandır. (57/25)

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi, birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettikleri) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/27)

Allah yazmıştır: "Andolsun ben galip geleceğim ve elçilerim de." Gerçekten Allah, en büyük kuvvet sahibidir güçlü ve üstün olandır. (58/21)

Onlardan Allah'ın elçisine verdiği "fey'e" gelince ki siz buna karşı (bunu elde etmek için) ne at ne deve sürdünüz. Ancak Allah, elçilerini dilediklerinin üstüne musallat kılar. Allah, herşeye güç yetirendir. (59/6)

Ülkelerden niceleri vardır ki Rablerinin ve O'nun elçilerinin emrine karşı gelip azmışlar böylece Biz de onları çetin bir hesaba çekmişiz ve onları benzeri görülmedik bir azabla azablandırmışız. (65/8)

PEYGAMBERLERİ HATIRLAMAK

Sen onların söylediklerine karşı sabret ve Bizim güç sahibi kulumuz Davud'u hatırla; çünkü o yönelen biriydi. (38/17)

Güç ve basiret sahibi olan kullarımız; İbrahim'i, İshak'ı ve Yakub'u hatırla. (38/45) İsmail'i, Elyesa' ve Zülkifl'i de hatırla. Hepsini de hayırlı olanlardır.(38/48)

PINAR

(Yine) Hatırlayın; Musa kavmi için su aramıştı, o zaman Biz

ona: "Asanı taşa vur" demiştik de ondan oniki pınar fışkırmıştı, böylece herkes içeceği yeri bilmişti. Allah'ın verdiği rızaktan yiyecek için ve yeryüzünde bozgunculuk (fesad) yaparak karışıklık çıkarmayın. (2/60)

Biz onları (İsrailoğullarını) ayrı ayrı oymaklar olarak on iki topluluk (ümme) olarak ayırdık. Kavmi kendisinden su istediğinde Musa'ya: "Asan'la taşa vur" diye vahyettik. Ondan on iki pınar sızıp-fışkırdı; böylece her bir insan- topluluğu su içeceği yeri öğrenmiş oldu. Üzerlerine bulutla gölge çektik ve onlara kudret helvası ile bildircin indirdik. (Sonra da şöyle dedik): "Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyecek." Onlar Bize zulmetmedi, ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı. (7/160) Gerçekten takva sahibi olanlar, cennetlerde ve pınar başlarındadır. (15/45)

Dediler ki: "Bize yerden pınarlar fışkırtmadıkça sana kesinlikle inanmayız." (17/90)

Böylelikle Biz onları (Firavun ve kavmini) bahçelerden ve pınarlardan sürüp çıkardık; (26/57)

Bahçeler ve pınarlar da." (26/134)

Bahçelerin, pınarların içinde," (26/147)

Biz, orada hurmalıklardan ve üzüm-bağlarından bahçeler kıldık ve içlerinde pınarlar fışkırttık: (36/34)

Onlar nice bahçeler ve pınarlar tertemmişlerdi; (44/25)

Cennetlerde ve pınarlarda, (44/52)

Şüphesiz muttaki olanlar, cennetlerde ve pınarlardadırlar; (51/15)

İkisinde de almakta olan iki pınar vardır. (55/50)

İçlerinde durmaksızın fışkırp-akan iki pınar vardır. (55/66)

Bir pınar ki orada "selsebil" olarak adlandırılır. (76/18)

Şüphesiz muttaki olanlar, gölgeliklerde ve pınar-başlarındadır; (77/41)

PİSLİK

Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bun(lar)dan kaçının; umulur ki kurtuluşa erersiniz. (5/90)

Allah, kimi hidayete erdirmek isterse, onun göğsünü İslam'a açar; kimi saptırmak isterse, onun göğsünü, sanki göğe yükseliyor gibi dar ve sıkıntılı kılar. Allah, iman etmeyenlerin üstüne işte böyle pislik çökertir. (6/125)

Hani kendisinden bir güvenlik olarak sizi bir uyuklama bürüyordu. Sizi kendisiyle tertemiz kılmak, sizden şeytanın pisliklerini gidermek, kalblerinizin üstünde (güven ve kararlılık duygusunu) pekiştirmek ve bununla ayaklarınızı (arz üzerinde) sağlamlaştırmak için size gökten su indiriyordu. (8/11)

Ey iman edenler, müşrikler ancak bir pisliklidir; öyleyse bu yıllarından sonra artık Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer ihtiyaç içinde kalmaktan korkarsanız, Allah dilerse sizi kendinizden zengin kılar. Şüphesiz Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/28)

Onlara geri döndüğünüzde kendilerinden vazgeçmeniz için Allah'a and içecekler. Artık siz onlara sırt çevirin. Onlar gerçekten pistirler. Kazanmakta olduklarının bir cezası olarak, barınma yerleri cehennemdir. (9/95)

Allah'ın izni olmaksızın, hiç kimse için iman etme (imkanı) yoktur. O, akıl erdiremeyenlerin üzerine iğrenç bir pislik kılar. (10/100)

İşte böyle; kim Allah'ın haram kıldıklarını (gözetip hükümlerini) yüceltirse, Rabbinin Katında kendisi için hayırlıdır. Size (hakla-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

rinde yasaklar) okunanlar dışındaki hayvanlar helal kılındı. Öyleyse iğrenç bir pislik olan putlardan kaçının, yalan söz söylemekten de kaçının. (22/30)
Pislikten kaçınıp-uzaklaş. (74/5)

PIŞMANLIK

Derken, Allah, ona, yeri eşiyerek kardeşinin cesedini nasıl gömeceğini gösteren bir karga gönderdi. "Bana yazıklar olsun" dedi. "Şu karga kadar olup da kardeşimin cesedini gömmekten aciz miyim?" Artık o, pişman olmuştu. (5/31)

İşte kalplerinde hastalık olanları: "Zamanın, felaketleriyle aleyhimize dönüp bize çarpmasından korkuyoruz" diyerek aralarında çabalar yürüttüklerini görürsün. Umulur ki Allah, bir fetih veya Katından bir emir getirecek de, onlar, nefislerinde gizli tuttuklarından dolayı pişman olacaklardır. (5/52)

Ne zaman ki (yaptıklarından dolayı pişmanlık duyup, başları) elleri arasına düşürüldü ve kendilerinin gerçekten şaşırıp-saptıklarını görünce: "Eğer Rabbimiz bize merhamet etmez ve bizi bağışlamazsa kesin olarak hüsrana uğrayanlardan olacağız" dediler. (7/149)

Zulmeden her nefis, yeryüzündekilerin tümüne sahip olsa bunu (azaba karşılık) mutlaka fide olarak verirdi. Onlar azabı görünce pişmanlıklarını gizlerler, oysa onlar haksızlığa uğratılmadan aralarında adaletle hükmedilmiştir. (10/54)

(Allah) Dedi ki: "Az bir süre (bekle), onlar gerçekten pişman olacaklar." (23/40)

Sonunda onu (yine de) kestiler, ancak pişman oldular." (26/157)

Za'fa uğratılanlar da büyüklük taslayanlara: "Hayır, siz gece ve gündüz hileli düzenler (kurup) bizim Allah'ı inkar etmemizi ve O'na eşler koşmamızı bize emrediyordunuz" dediler. Azabı gördüklerinde pişmanlıklarını saklarlar; biz de inkâr edenlerin boyunlarına halkalar geçirdik. Onları, yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı? (34/33)

Ey iman edenler, eğer bir fasık, size bir haber getirirse, onu 'etraftıca araştırın'. Yoksa cehalet sonucu, bir kavme kötülükte bulunursunuz da, sonra işlediklerinize pişman olursunuz. (49/6)

PLAN

Firavun: "Ben size izin vermeden önce O'na iman ettiniz, öyle mi? Mutlaka bu, halkı burdan sürüp-çıkarmak amacıyla şehirde planladığınız bir tuzaktır. Öyleyse siz (buna karşılık ne yapacağımı) bileceksiniz." (7/123)

Böylece (Yusuf) kardeşinin kabından önce onların kablarnı (yoklamaya) başladı, sonra onu kardeşinin kabından çıkardı. İşte Biz Yusuf için böyle bir plan düzenledik. (Yoksa) Hükümdarın dininde (yürürlükteki kanuna göre) kardeşini (yanında) alıkoymazdı. Ancak Allah'ın dilemesi başka. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Ve her bilgi sahibinin üstünde daha iyi bir bilendir. (12/76)

Doğrusu onlar, hileli bir düzen planlayıp kuruyorlar; (86/15)
Onların 'tasarladıkları planlarını' boşa çıkarmadı mı? (105/2)

POTA

Pota gibi; karınlarda kaynar-durur; (44/45)

PUT

Hani İbrahim, babası Azer'e (şöyle) demişti: "Sen putları ilahlar

mı ediniyorsun? Doğrusu, ben seni ve kavmini apaçık bir sapıklık içinde görüyorum." (6/74)

İsrailoğullarını denizden geçirdik. Putları önünde bel büküp eğilmekte olan bir topluluğa rastladılar. Musa'ya dediler ki: "Ey Musa, onların ilahları (var; onların ki) gibi, sen de bize bir ilah yap." O: "siz gerçekten cahillik etmekte olan bir kavimsiniz" dedi. (7/138)

Hani İbrahim şöyle demişti: "Bu şehri güvenli kıl, beni ve çocuklarımı putlara kulluk etmekten uzak tut." (14/35)

Andolsun Allah'a, sizler arkanızı dönüp gittikten sonra, ben sizin putlarınıza muhakkak bir tuzak kuracağım." (21/57)

İşte böyle; kim Allah'ın haram kıldıklarını (gözetip hükümlerini) yüceltirse, Rabbinin Katında kendisi için hayırlıdır. Size (haklarında yasaklar) okunanlar dışındaki hayvanlar helal kılındı. Öyleyse iğrenç bir pislik olan putlardan kaçının, yalan söz söylemekten de kaçının. (22/30)

Demişlerdi ki: "Putlara tapıyoruz, bunun için sürekli onların önünde bel büküp eğiliyoruz." (26/71)

Siz yalnızca Allah'tan başka birtakım putlara tapıyor ve birtakım yalanlar uyduruyorsunuz. Gerçek şu ki, sizin Allah'tan başka taptıklarınız, size rızık vermeye güç yetiremezler; öyleyse rızık Allah'ın Katında arayın, O'na kulluk edin ve O'na şükredin. Siz O'na döndürüleceksiniz." (29/17)

(İbrahim) Dedi ki: "Siz gerçekten, Allah'ı bırakıp dünya hayatında aranızda bir sevgi-bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz. Sonra kıyamet günü, kiminiz kiminizi inkar edip-tanımayacak ve kiminiz kiminize lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz ateştir ve hiçbir yardımcınız yoktur." (29/25)

Gördünüz mü-haber verin; Lat ve Uzza'yı. Ve üçüncü (put) olan Menat'ı(n herhangi bir güçleri var mı)? (53/19-20)

KURAN FİHRİSTİ

- R -

RAHİMLER

Boşanmış kadınlar kendi kendilerine üç ay hali ve temizlenme süresi' beklerler. Eğer Allah'a ve ahiret gününe inanıyorlarsa Allah'ın rahimlerinde yarattığını saklamaları onlara helal olmaz. Kocaları, bu süre içinde barışmak isterlerse, onları geri almada (başkalarından) daha çok hak sahibidirler. Onların lehine de, aleyhlerindeki maruf hakka denk bir hak vardır. Yalnız erkekler için onlar üzerinde bir derece var. Allah Aziz'dir. Hakim'dir. (2/228)

Sekiz çift; koyundan iki, keçiden de iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişi mi, ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Eğer doğru sözlüler iseniz bana bir ilimle haber verin." (6/143)

Deveden iki, sığırdan da iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişi mi ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Yoksa Allah, bunları sizlere tavsiye ettiği zaman şahid miydiniz?" hiçbir bilgiye dayanmaksızın insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (6/144)

Ey insanlar, eğer dirilisten yana bir kuşku içindeyseniz, gerçek şu ki, Biz sizi topraktan yarattık, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo), sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnem et parçasından; size (kudretimizi) açıkça göstermek için. Dilediğimizi, adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kiminiz de, bildikten sonra hiçbir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilmektedir. Yeryüzünü kupkuru ölü gibi görürsün, fakat Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir, kabarıp ve her güzel çitten (ürünler) bitirir. (22/5)

Kıyamet saatinin bilgisi, şüphesiz Allah'ın Katındadır. Yağmuru yağdırır; rahimlerde olanı bilir. Hiç kimse, yarın ne kazanacağını bilmez. Hiç kimse de, hangi yerde öleceğini bilmez. Hiç şüphesiz Allah bilendir, haberdardır. (31/34)

Şimdi (rahimlere) dökmekte olduğunuz meniye gördünüz mü? (56/58)

RAHİP

Andolsun, insanlar içinde, mü'minlere en şiddetli düşman olarak Yahudileri ve müşrikleri bulursun. Onlardan, iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da: "Hiristiyanlarız" diyenleri bulursun. Bu, onlardan (birtakım) papaz ve rahiplerin olması ve onların gerçekte büyüklük taslamaları nedeniyledir. (5/82) Onlar, Allah'ı bırakıp bilginlerini ve rahiplerini rablar (ilahlar) edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de.. Oysa onlar, tek olan bir ilah'a ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilah yoktur. O, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir. (9/31)

Ey iman edenler, gerçek şu ki, (Yahudi) bilginlerinden ve (Hiristiyan) rahiplerinden çoğu, insanların mallarını haksızlıkla yerler ve Allah'ın yolundan alıkoymalar. Altını ve gümüşü biriktirip de Allah yolunda harcamayanlar... Onlara acı bir azabı müjdele. (9/34)

RAHMAN

Rahman (olan Allah) arşa istiva etmiştir. (20/5)

Andolsun, Harun bundan önce onlara: "Ey kavmim, gerçekten siz bununla fitneye düşürüldünüz (denendiniz). Sizin asıl Rabbiniz Rahman (olan Allah)dır; şu halde bana uyun ve emrime itaat edin" demişti. (20/90)

O gün, kendisinden sapma imkanı olamayan çağırıcıya uya-caklar. Rahman (olan Allah)a karşı sesler kısalmıştır; artık bir hırıltıdan başka bir şey işitemezsin. (20/108)

O gün, Rahman (olan Allah)'ın kendisine izin verdiği ve sözünden hoşnut olduğu kimseden başkasının şefaati bir yarar sağlamaz. (20/109)

"Rahman (olan Allah) çocuk edindi" dediler. O, (bu yakıştırmadan) yücedir. Hayır, onlar (melekler) ikrama layık görülmüş kullardır. (21/26)

İnkâr edenler seni gördüklerinde, seni yalnızca alay-konusu ediyorlar (ve: "Sizin ilahlarınızı diline dolayan bu mu?" (derler.) Oysa Rahman (olan Allah)'ın sözünü (Kitabını) inkar edenler kendileridir. (21/36)

De ki: "Gece ve gündüz sizi Rahman (olan Allah)'tan kim koruyabilir?" Hayır, onlar Rablerini zikirden yüz çevirenlerdir. (21/42)

(Resulullah) Dedi ki: "Rabbim, hak ile hükmet. Bizim Rabbimiz, sizin her türlü nitelendirmelerinize karşı yardımına sığınılan Rahman (olan Allah)dır." (21/112)

İşte o gün, gerçek mülk, Rahman (olan Allah)'ındır. İnkâr edenler için oldukça zorlu bir gündür. (25/26)

O, gökleri ve yeri ve ikisinin arasındakileri altı günde yaratan ve sonra arşa istiva edendir. Rahman (olan Allah)dır. Bunu (bundan) haberi olana sor. (25/59)

Onlara: "Rahman (olan Allah)a secde edin" denildiği zaman, "Rahman da neymiş? Biz senin bize emrettiğine mi secde edecek miyiz?" derler ve (bu,) onların nefretini artırır. (25/60)

O Rahman (olan Allah)'ın kulları, yeryüzü üzerinde alçak gönüllü olarak yürürler ve cahiller kendileriyle muhatap oldukları zaman "Selam" derler. (25/63)

Onlara Rahman (olan Allah)'dan yeni bir uyari gelmeyiversin, hiç tartışmasız ondan yüz çevirirler. (26/5)

"Gerçek şu ki, bu, Süleyman'dandır ve 'Şüphesiz Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla' (başlamakta)dır." (27/30)

Sen ancak, zikre (Kur'an'a) uyan ve gayb ile Rahman olan (Allah'a) (karşı) içi titreyerek korku duyan kimseyi uyarırsın. İşte böylesini, bir başışlanma ve üstün bir ecirle müjdele. (36/11) Dediler ki: "Siz, bizim benzerimiz olan bir beşerden başkası değilsiniz, Rahman (olan Allah) da herhangi bir şey indirmiş değildir. Siz, yalnızca yalan söylüyorsunuz." (36/15)

"Ben, O'ndan başka ilahlar edinir miyim ki, Rahman (olan Allah), bana bir zarar dileyecek olsa, ne onların şefaati bana bir şeyle yarar sağlar, ne de onlar beni kurtarabilirler." (36/23)

Demislerdir ki: "Eyvahlar bize, uykuya-bırakıldığımız yerden bizi kim diriltip-kaldırdı? Bu, Rahman (olan Allah)'ın vadedtiği, (demek ki) gönderilen (elçi)ler doğru söylemiş". (36/52)

Oysa onlardan biri, O, Rahman (olan Allah) için verdiği örnek ile (kız çocuğunun doğumuyla) müjdelendiği zaman, yüzü simsiyah kesilmiş olarak kahrından yutkundukça yutkunur. (43/17)

Onlar, ki Rahman'ın kulları olan melekleri dişiler kıldılar. Kendileri yaratılışlarına şahit mi oldular? Onların şahitlikleri yazılacak ve (bundan dolayı) sorumlu tutulacaklar. (43/19)

Dediler ki: "Eğer Rahman dilemiş olsaydı, biz onlara ibadet et-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

mezdik." Onların bundan yana hiç bir bilgileri yoktur. Onlar, yalnızca 'zan ve tahminle yalan söylüyorlar.'(43/20)

Eğer insanlar (Allah'a karşı isyanda birleşip) tek bir ümmet olacak olmasaydı, Rahman'ı (Allah'ı) inkar edenlerin evlerine günün tavanlar ve üzerinde çıkıp-yükselecekleri merdivenler yapardık. (43/33)

Kim Rahman (olan Allah)'ın zikrini görmezlikten gelirse, Biz bir şeytana onun 'üzünü kabukla bağlatırız'; artık bu, onun bir yakın dostudur. (43/36)

Senden önce gönderdiğimiz elçilerimizden sor: Biz, Rahman (olan Allah)'ın dışında tapılacak birtakım ilahlar kıldık mı (hiç)? (43/45)

De ki: "Eğer Rahman (olan Allah)'ın çocuğu olsaydı, ona tapanların ilki ben olurum." (43/81)

Görmediği halde Rahman'a karşı 'içi titreyerek korku duyan' ve 'içten Allah'a yönelmiş' bir kalb ile gelen içindir. (50/33)

O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Gaybı da, müşahede edilebileni de bilendir. Rahman, Rahim olan O'dur. (59/22)

O, biri diğeriyle 'tam bir uyum' (mutabakat) içinde yedi gök yaratmış olmandır. Rahman (olan Allah)'ın yaratmasında hiç bir 'çelişki ve uygunsuzluk' (tefavüt) göremezsiniz. İşte gözü(nü) çevirip-gezdirdi; herhangi bir çatlaklık (bozukluk ve çarpıklık) görüyor musun? (67/3)

Onlar, üstlerinde dizi dizi kanat açıp kapayarak uçan kuşları görmüyorlar mı? Onları Rahman (olan Allah)'tan başkası (boşlukta) tutmuyor. Şüphesiz O, her şeyi hakkıyla görendir. (67/19) Rahmana karşı size yardım edecek olan kimmiş? Şu sizin ordunuz mu? Kafirler yalnızca bir gurur (kesin bir aldanış) içindedirler. (67/20)

De ki: "O (Allah) Rahman olan (esirgeyen koruyan)dır; biz O'na iman ettik ve O'na tevekkül ettik. Artık siz kimin açık bir sapmışlık içinde olduğunu pek yakında bileceksiniz." (67/29)

Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların Rabbi Rahman olan (Allah); O'na hitap etmeye güç yetiremezler. (78/37)

Ruh ve meleklerin saflar halinde duracakları gün; Rahman'ın kendilerine izin verdikleri dışında olanlar konuşmazlar. (Konuşacak olan da,) Doğruyu söyleyecektir. (78/38)

RAHMET

Siz ise, bundan sonra da yüz çeviriniz. Eğer Allah'ın üzerinizdeki fazlı (lütuf ve ihsanı) ve rahmeti olmasaydı, siz gerçekten hüsrana uğrayanlardan olurduunuz. (2/64)

Kitap Ehlinde olan kafirler ve müşrikler, Rabbinizden üzerinize bir hayrın indirilmesini arzu etmezler. Allah ise, dilediğine rahmetini tahsis eder. Allah büyük fazl sahibidir. (2/105)

Rablerinden bağışlanma (salat) ve rahmet bunların üzerinedir ve hidayete enler de bunlardır. (2/157)

Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz kılındı). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine, onun (maktulün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından bağışlanırsa, aktul (yapılması gereken) örfе uymak (ve) ona (maktulün varis veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azab vardır. (2/178)

Şüphesiz iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cehd edenler; işte onlar, Allah'ın rahmetini umabilirler. Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (2/218)

Onlara peygamberleri dedi ki: "Allah size Talut'u (melik olarak)

gönderdi." Onlar: "Biz hükümdarlığa, ona göre daha çok hak sahibiyken ve ona bir mal (servet) bolluğu verilmemişken, nasıl bizi (yönetmek üzere) hükümdarlık (mülk) onun olabilir?" dediler. O şöyle demişti: "Doğrusu Allah size onun seçti ve onun bilgi ve bedenî gücünü arttırdı. Allah, kime dilerse mülkünü verir; Allah (rahmeti ve gücü) geniş olmandır, bilendir." (2/247)

Şeytan, sizi fakirlikle korkutuyor ve size çirkin -hayasızlığı emrediyor. Allah ise, size Kendisinden bağışlama ve bol ihsan (fazl) vadediyor. Allah (rahmetiyle) geniş olmandır, bilendir. (2/268)

"Rabbimiz, bizi hidayete erdirdikten sonra kalplerimizi kaydırma ve Katından bize bir rahmet bağışla. Şüphesiz, bağış en çok olan Sensin Sen." (3/8)

"Ve sizin dininize uyanlardan başkasına inanıp güvenmeyin."

De ki: "Şüphesiz doğru yol Allah'ın dosdoğru yoludur. Size verilenin bir benzeri birine (İslam peygamberine) veriliyor ya da Rabbinizin Katından onlara (Müslümanlar) size karşı deliller getiriyorlar, diye mi (bu telaşınız)? De ki: "Şüphesiz lütuf ve ihsan (fazl) Allah'ın elindedir, onun dilediğine verir. Allah (rahmeti) geniş olmandır, bilendir." (3/73)

O, kime dilerse rahmetini tahsis eder, Allah büyük lütuf ve ihsan (fazl) sahibidir. (3/74)

Yüzleri ağaranlar ise, artık onlar Allah'ın rahmeti içindedirler, içinde de temelli kalacaklardır. (3/107)

Andolsun, eğer Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz, Allah'tan olan bir bağışlanma ve rahmet, onların bütün toplamakta olduklarından daha hayırlıdır. (3/157)

Allah'tan bir rahmet dolayısıyla, onlara yumuşak davranın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın onlar çevrenden dağılır giderlerdi. Öyleyse onları bağışla, onlar için bağışlanma dile ve iş konusunda onlarla müşavere et. Eğer azmedersen artık Allah'a tevekkül et. Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever. (3/159)

Kendilerine güven veya korku haberi geldiğinde, onu yaygınlaştırmazlar. Oysa bunu peygambere ve kendilerinden olan emir sahiplerine götürmüş olsalardı, onlardan 'sonuç-çıkarabilirler,' onu bilirlerdi. Allah'ın üzerinizdeki fazlı ve rahmeti olmasaydı, azınız hariç herhalde şeytana uymuştunuz. (4/83)

(Onlara) Kendinden dereceler, bağışlanma ve rahmet (vermiş-tir.) Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/96)

Eğer Allah'ın fazlı ve rahmeti senin üzerinde olmasaydı, onlardan bir grup, seni de saptırma için tasarı kurmuştu. Oysa onlar, ancak kendi nefislerini saptırırlar ve sana hiç bir şeyle zarar veremezler. Allah, sana Kitabı ve hikmeti indirdi ve sana bilmediklerini öğretti. Allah'ın üzerinizdeki fazlı çok büyüktür. (4/113)

Eğer ikisi ayrılacak olurlarsa, Allah her birine 'genişlik (rızk ve ihsan) kaynaklarından' kazandırır (ihtiyaçlardan korur.) Allah, (rahmetiyle) geniş olmandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/130)

İşte Allah'a iman edenler ve O'na sarılanlar, onları kendisinden olan bir rahmetin ve bir fazlın içine yerleştirecektir ve onları Kendisine varan dosdoğru bir yola yöneltip-iletecektir. (4/175)

Ey iman edenler, içinizden kim dininden geri döner (irtidat eder)se, Allah (yerine) kendisinin onları sevdiği, onların da kendisini sevdiği mü'minlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı ise 'güçlü ve onurlu,' Allah yolunda cehd eden (çaba harcayan) ve kinayıcının kinamasından korkmayan bir topluluk getirir. Bu, Allah'ın bir fazlıdır, onu dilediğine verir. Allah (rahmetiyle) geniş olmandır, bilendir. (5/54)

De ki: "Göklerde ve yerde olanlar kimindir?" De ki: "Allah'ındır." O, rahmeti Kendi üzerine yazdı. Sizi kendisinde şüphe olmayan

KURAN FİHRİSTİ

kiyamet gününde elbette toplayacaktır. Nefislerini hüsrana uğrataranlar, işte onlar inanmayanlardır. (6/12)

Bizim ayetlerimize iman edenler sana geldiklerinde, onlara de ki: "Selam olsun size. Rabbiniz rahmeti kendi üzerine yazdı ki, içinizden kim bir cehalet sonucu bir kötülük işler sonra tevbe eder ve (kendini) ıslah ederse şüphesiz, O, başlıyandır, esirgeyendir." (6/54)

Rabbin, hiç bir şeye ihtiyacı olmayan rahmet sahibidir. Dilerse sizi giderir ve dilerse, sizi bir başka kavmin soyundan (inşa edip) var ettiği gibi yerinize bir başkasını getirir. (6/133)

Şayet seni yalanlayacak olurlarsa, de ki: "Rabbiniz geniş rahmet sahibidir. O'nun şiddetli çarpması, suçlu-günahkarlar topluluğundan geri çeviremez." (6/147)

Sonra Biz Musa'ya, iyilik yapanların üzerinde (nimetimizi) tamamlamak, her şeyi ayrı ayrı açıklamak ve bir hidayet ve rahmet olarak Kitabı verdik. Umulur ki Rablerine kavuşacaklarına inanırlar. (6/154)

Ya da: "Kitap bize de indirilseydi, elbette onlardan daha çok doğru yolda olurduk" dememeniz (için) işte size Rabbinizden apaçık bir belge, bir hidayet ve bir rahmet gelmiştir. Allah'ın ayetlerini yalanlayandan ve (insanları) ondan alıkoyup-çevirenden daha zalim kimdir? Ayetlerimizden alıkoyup-çevirenlere, bu 'engelleme ve çevirmelerinden' dolayı pek çetin bir azabla karşılaşılacaktır. (6/157)

"Kendilerine Allah'ın bir rahmet erişirmeyeceğine yemin ettiğiniz kimseler bunlar mıydı? (Cennetkiler de) Girin cennete. Sizin için korku yoktur ve mahzun olmayacaksınız." (7/49)

Andolsun, Biz onlara bir Kitap getirdik; iman edecek bir topluluğa bir hidayet ve bir rahmet olmak üzere bir bilgiye dayanarak onu çeşitli biçimlerde açıkladık. (7/52)

Düzene konulması (ıslah)ından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın; O'na korkarak ve umut taşıyarak dua edin. Doğrusu Allah'ın rahmeti iyilik yapanlara pek yakındır. (7/56)

Rahmetinin önünde rüzgarları bir müjde olarak gönderen O'dur. Bunlar ağırca bulutları kaldırıp yüklediğinde, onları (kuraklıktan) ölmüş bir şehre sürükleyiveririz ve bununla oraya su indiririz de böylelikle bütün ürünlerden çıkarırız. İşte Biz, ölüleri de böyle diriltip-çıkartırız. Ki ibret alasınız. (7/57)

"Sakınıp rahmete kavuşmanız için, içinizden sizi uyarıp korkutacak bir adam aracıllığı ile bir zikir (Kitap) gelmesine mi şaşıtıncasınız?" (7/63)

Böylece onu ve onunla birlikte olanları Katımızdan bir rahmet ile kurtardık. Ayetlerimizi yalan sayarak inanmamış olanların kökünü kuruttuk. (7/72)

(Musa yalvarıp) Dedi ki: "Rabbim, beni ve kardeşimi başlışa, bizi rahmetine kat. Sen merhamet edenlerin en merhametli olanısın." (7/151)

Musa kâbarın öfkesi (gazabı) yatışınca Levhalar'ı aldı. (Onlardan bir) Nüshasında "Rablerinden korkanlar için bir hidayet ve bir rahmet vardır" (yazılıydı.) (7/154)

Bize bu dünyada da, ahirette de iyilik yaz, şüphesiz ki biz Sana yönelidik. Dedi ki: "Azabımı dilediğime isabet ettiririm, rahmetim ise her şeyi kuşatmıştır; onu korkup-sakınanlara, zekatı verenlere ve Bizim ayetlerimize iman edenlere yazacağım." (7/156)

Onlara bir ayet getirmediği zaman: "Sen onu (inmeyen ayeti) derleyip-toplasana" derler. De ki: "Ben, yalnızca bana Rabbinden vahyolunana uyarım. Bu, Rabbinizden olan basiretlerdir; iman edecek bir topluluk için bir hidayet ve bir rahmettir." (7/203)

Rableri onlara Katından bir rahmeti, bir hoşnutluğu ve onlar için, kendisine sürekli bir nimet bulunan cennetleri müjdeler. (9/21)

İçlerinden Peygamberi incitenler ve: "O (her sözü dinleyen) bir kulaktır" diyenler vardır. De ki: "O sizin için bir hayır kulağıdır. Allah'a iman eder, mü'minlere inanıp-güvenir ve sizden iman edenler için bir rahmettir. Allah'ın elçisine eziyet edenler... Onlar için acı bir azab vardır." (9/61)

Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz, Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/71)

Bedevilerden öyleleri de vardır ki, onlar Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve infak ettiğini Allah Katında bir yakınlaşmaya ve elçinin dua ve başlışlama dileklerine (bir yol) sayar. Haberiniz olsun, bu gerçekten onlar için bir yakınlaşmadır. Allah da onları Kendi rahmetine sokacaktır. Şüphesiz Allah, başlışlayandır, esirgeyendir. (9/99)

İnsanlara, şiddetli bir sıkıntı dokunduktan sonra, bir rahmet dokundurduğumuz zaman, ayetlerimiz konusunda hileli bir düzen kurmak (bir entrika çevirmek) onlar için (bir alışkanlık ve kötü bir edim)dir. De ki: "Düzen kurmada (karşılık vermede) Allah daha hızlıdır. Şüphesiz, Bizim elçilerimiz, sizin 'geliştirmekte olduğunuz düzenleri' yazmaktadırlar." (10/21)

Ey insanlar, Rabbinizden size bir öğüt, sinelerde olana bir şifa ve mü'minler için bir hidayet ve rahmet geldi. (10/57)

De ki: "Allah'ın bol ihسانیyla (fazlıyla) ve rahmetiyle, yalnız bunlarla sevinsinler. Bu, onların toplayıp yığmakta olduklarından hayırlıdır." (10/58)

"Ve bizi, kafirler topluluğundan rahmetinle kurtar." (10/86)

Andolsun, Biz insana tarafımızdan bir rahmet tattırıp sonra bunu kendisinden çekip-alsak, kuşkusuz o, (artık) umudunu kesmiş bir nankördür. (11/9)

Rabbinden apaçık bir delil üzerinde bulunan, onu yine ondan bir şahid izleyen ve ondan önce bir önder ve rahmet olarak Musa'nın kitabı (kendisini doğrulamakta) bulunan kimse, (artık onlar) gibi midir? İşte onları, buna (Kur'an'a) inanırlar. Gruplardan biri onu inkar ederse, ateş ona vaadedilen yerdir. Öyleyse, bundan kuşkuda olma, çünkü o, Rabbinden olan bir haklıdır. Ancak insanların çoğunluğu inanmazlar. (11/17)

Dedi ki: "Ey Kavmim, görüşünüz nedir söyleyin? Eğer ben Rabbinden apaçık bir belge üzerinde isim ve Rabbim bana Kendi Katından bir rahmet vermiş de (bu,) sizin gözlerinizden saklı tutulmuşsa? Siz bunu istemiyorken biz sizi buna zorlayacak mıyız?" (11/28)

Emrimiz geldiği zaman, tarafımızdan bir rahmet ile Hud'u ve O'nunla birlikte iman edenleri kurtardık. Onları şiddetli-ağır bir azabtan kurtardık. (11/58)

Ve bu dünyada da, kiyamet gününde de lanete tabi tutuldu. Haberiniz olsun; gerçekten Ad (halkı), Rablerine (karşı) inkar ettiler. Haberiniz olsun; Hud kavmi Ad'a (Allah'ın rahmetinden) uzaklık (verildi). (11/60)

Dedi ki: "Ey kavmim, görüşünüz nedir söyleyiniz? Eğer ben Rabbinden apaçık bir belge üzerindeyse ve bana tarafından bir rahmet vermişse, bu durumda O'na isyan edecek olursam Allah'a karşı bana kim yardım edecektir? Şu halde kaybımı arttırmaktan başka bana (hiç bir yarar) sağlayamayacaksınız." (11/63)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Emrimiz geldiği zaman, tarafımızdan bir rahmetle Salih'i ve O'nunla birlikte iman edenleri o günün aşâğılatıcı azabından kurtardık. Doğrusu senin Rabbin, güçlü olandır, aziz olandır. (11/66)

Sanki orada hiç refah içinde yaşamamışlar gibi. Haberiniz olsun; Semud (halkı) gerçekten Rablerine (karşı) inkar etmişlerdi. Haberiniz olsun; Semud (halkına Allah'ın rahmetinden) uzaklık (verildi.) (11/68)

Dediler ki: "Allah'ın emrine mi şaşırıyorsun? Allah'ın rahmeti ve bereketleri sizin üzerinizdedir, ey ev halkı şüphesiz O, övülme-ye layık olandır, Mecid'tir." (11/73)

Emrimiz geldiği zaman, tarafımızdan bir rahmetle Şuayb'ı ve O'nunla birlikte iman edenleri kurtardık; o zulmedenleri dayanılmaz bir ses sarıverdi de kendi yurtlarında dizüstü çökmüş olarak sabahladılar. (11/94)

Sanki orada hiç refah içinde yaşamamışlar gibi. Haberiniz olsun; Semud (halkına) nasıl bir uzaklık verildiyse Medyen (halkına da Allah'ın rahmetinden öyle) bir uzaklık (verildi.) (11/95) Rabbinin rahmet ettikleri dışında. Onları bunun için yarattı. Böylece Rabbinin (şu) sözü tamamlanıp gerçekleşmiştir: "Andolsun, cehennemi cinlerden ve insanlardan, (kafirlerin) tümüyle dolduracağım." (11/119)

İşte böylece Biz yeryüzünde Yusuf'a güç ve imkan (iktidar) verdik. Öyle ki, orada (Mısır'da) dilediği yerde konakladı. Biz kime dilersek rahmetimizi nasib ederiz ve iyilik yapanların ecirini kayba uğratmayız. (12/56)

"Oğullarım, gidin de Yusuf ile kardeşinden (duyarlı bir araştırma) bir haber getirin ve Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Çünkü kafirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden umut kesmez." (12/87)

Andolsun, onların kıssalarında temiz akıl sahipleri için ibretler vardır. (Bu Kur'an) düzüp uydurulacak bir söz değildir, ancak kendinden öncekilerin doğrulayıcısı, her şeyin 'çeşitli biçimlerde açıklaması' ve iman edecek bir topluluk için bir hidayet ve rahmettir. (12/111)

Biz Kitab'ı ancak, hakkında ihtilafa düştükleri şeyi onlara açıklamaları ve inanan bir kavme rahmet ve hidayet olması dışında (başka bir amaçla) indirmedik. (16/64)

Her ümmet içinde kendi nefislerinden onların üzerine bir şahid getirdiğimiz gün, seni de onlar üzerinde bir şahid olarak getireceğiz. Biz Kitabı sana, her şeyin açıklayıcısı, Müslümanlara bir hidayet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik. (16/89)

Eğer Rabbinden ummakta olduğun bir rahmeti beklerken (darlıkta olduğundan) onlara sırt çevirecek olursan, bu durumda onlara yumuşak söz söyle. (17/28)

Onların tapıkları da, -hangisi daha yakındır diye- Rablerine (yaklaşmak için) bir vesile arıyorlar. O'nun rahmetini umuyorlar ve azabından korkuyorlar. Şüphesiz senin Rabbinin azabı korkunçtur. (17/57)

Kur'an'dan mü'minler için şifa ve rahmet olan şeyleri indiriyoruz. Oysa o, zalimlere kayıplardan başkasını arttırmaz. (17/82) (Vahyi sende bırakan) Rabbin rahmetinden başka (sı değildir). Şüphesiz O'nun lütfü senin üzerinde çok büyüktür. (17/87)

De ki: "Eğer siz Rabbinin rahmet hazinelerine malik olsaydınız, bu durumda harcama endişesiyle gerçekten (cimrilik edip elinizde) tutardınız. İnsan pek cimridir. (17/100)

O gençler, mağaraya sığındıkları zaman, demişlerdi ki: "Rabbimiz, Katından bize bir rahmet ver ve işimizden bize doğruyu kolaylaştır (bizi başarılı kıl). (18/10)

(İçlerinden biri demişti ki): "Madem ki siz onlardan ve Allah'tan başka tapıklarından kopup-ayrıldınız, o halde, (dağlara çekilip) mağaraya sığının da Rabbiniz size rahmetinden (bolca bir miktarını) yaysın ve işinizden size bir yarar kolaylaştırsın." (18/16) Senin Rabbin rahmet sahibi (ve) bağışlayıcıdır. Eğer, kazançlarından dolayı onları (azabla) yakalasaydı, şüphesiz onlara azabı (bir an önce) çabuklaştırırdı. Hayır, onlar için bir buluşma zamanı vardır, onun dışında asla başka bir sığınak bulamayacaklardır. (18/58)

Derken, Katımızdan kendisine bir rahmet verdiğimiz ve tarafımızdan kendisine bir ilim öğrettiğimiz kullarımızdan bir kulu buldular. (18/65)

"Duvâr ise, şehirde iki öksüz çocuğundu, altında onlara ait bir define vardı; babaları salih biriydi. Rabbin diledi ki, onlar erginlik çağına erişsinler ve kendi definelerini çıkarınsınlar; (bu,) Rabbinden bir rahmettir. Bunları ben, kendi işim (özel görüşüm) olarak yapmadım. İşte, senin sabır göstermeye güç yetiremediğin şeylerin yorumu." (18/82)

Dedi ki: "Bu benim Rabbinden bir rahmettir. Rabbimin va'di geldiği zaman, O, bunu dümdüz eder; Rabbimin va'di haklıdır." (18/98)

(Bu,) Rabbinin, kulu Zekeriya'ya rahmetinin zikridir. (19/2) "İşte böyle" dedi. "Rabbin, dedi ki: -Bu benim için kolaydır. Onu insanlara bir ayet ve bizden bir rahmet kılmak için (bu çocuk olacaktır)." Ve iş de olup bitmişti. (19/21)

Onlara rahmetimizden armağan(lar) başışladık ve onlar için yüce bir doğruluk dili verdik. (19/50)

Ona rahmetimizden kardeşi Harun'u da bir peygamber olarak armağan ettik. (19/53)

Onu rahmetimize soktuk, çünkü o, salihlerdendi. (21/75)

Böylece onun duasına icabet ettik. Kendisinden o derdi giderdik; ona Katımızdan bir rahmet ve ibadet edenler için bir zikir olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir katını daha verdik. (21/84)

Onları rahmetimize soktuk, şüphesiz onlar salih kimselerdi. (21/86)

Biz seni alemler için yalnızca bir rahmet olarak gönderdik. (21/107)

Eğer Allah'ın sizin üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı ve Allah gerçekten tevbeleri kabul eden hüküm ve hikmet sahibi olmasaydı (ne yapardınız)? (24/10)

Eğer Allah'ın dünyada ve ahirette sizin üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı, içine daldığınız dedikodudan dolayı size büyük bir azab konurdu. (24/14)

Eğer Allah'ın sizin üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı ve Allah gerçekten Rauf (şefkat eden ve) Rahim olmasaydı (ne yapardınız)? (24/20)

Ey iman edenler, şeytanın adımlarına uymayın. Kim şeytanın adımlarına uyarsa, (bilsin ki) gerçekten o (şeytan) çirkin utamzlıkları ve kötülüğü emreder. Eğer Allah'ın üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı, sizden hiç biri ebedi olarak temiz çıkmazdı. Ancak Allah, dilediğini temizle çikarır. Allah, işitendir, bilendir. (24/21)

Dosdoğru namazı kılın, zekatı verin ve elçiye itaat edin. Umulur ki, rahmetle kavuşturulmuş olursunuz. (24/56)

Ve Kendi rahmetinin önünde rüzgarları müjdeciler olarak gönderen O'dur. Biz, gökten tertemiz su indirdik; (25/48)

(Süleyman) Bu sözü üzerine tebusüm edip güldü ve dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi

KURAN FİHRİSTİ

ve hoşnut olacağın salih bir amelde bulunmamı ilham et ve beni rahmetinle salih kulların arasına kat." (27/19)

Ya da karanın ve denizin karanlıkları içinde size yol gösteren ve rahmetinin önünde rüzgarları müjde vericiler olarak gönderen mi? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Allah, onların şirk koşkullarından yücedir. (27/63)

Ve gerçekten o, mü'minler için bir hidayet ve bir rahmettir. (27/77)

Andolsun, ilk nesileri yıkıma uğrattıktan sonra, Musa'ya, insanlar için (gözleri hikmetle açıp aydınlatacak) basiretler, hidayet ve rahmet olmak üzere Kitap verdik. Umulur ki, öğüt alıp-düşünürler diye. (28/43)

(Musa'ya) Seslendiğimiz zaman da, sen Tur'un yanında değildin. Ancak Rabbinden bir rahmet olmak üzere senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş olan bir kavmi uyarman için (gönderildin). Umulur ki, öğüt alıp düşünürler diye. (28/46)

Kendi rahmetinden olmak üzere O, sizin için, dinlenmeniz ve O'nun fazlından (geçiminiizi) aramanız için geceyi ve gündüzü var etti. Umulur ki şükredersiniz. (28/73)

Kitabın sana (kalbine vahy ile) bırakılacağını umud etmezdin; (bu,) Rabbinden ancak bir rahmettir. Öyleyse sakın kafirlere arka olma. (28/86)

Allah'ın ayetlerini ve O'na kavuşmayı 'yok sayıp inkar edenler'; işte onlar, benim ahmetimden umut kesmişlerdir; ve işte onlar, acı azab onlarındır. (29/23)

Kendilerine okunmakta olan Kitabı sana indirmemiz onlara yetmiyor mu? Şüphesiz, bunda iman eden bir kavim için gerçekten bir rahmet ve bir öğüt (zikir) vardır. (29/51)

İnsanlara bir zarar dokunduğu zaman, 'gönülden katıksız bağlilar' olarak, Rablerine dua ederler; sonra kendinden onlara bir rahmet taddırınca hemencecik bir grup Rablerine şirk koşarlar. (30/33)

Biz insanlara bir rahmet taddırdığımız zaman, onunla sevinirler; kendi ellerinin takdim ettiği dolayısıyla onlara bir kötülük isabet ettiğinde, hemen umutsuzluğa kapılırlar. (30/36)

Size kendi rahmetinden taddırması, emriyle gemileri yürütmesi ve O'nun fazlından (rızkınızı) aramanız ile umulur ki şükretmeniz için, rüzgarları müjde vericiler olarak göndermesi, O'nun ayetlerindedir. (30/46)

Şimdi Allah'ın rahmetinin eserlerine bak; ölümünden sonra yer-yüzünü nasıl diriltmektedir? Şüphesiz O, ölüleri de gerçekten diriltecektir. O, her şeye güç yetirendir. (30/50)

Muhsin olanlara bir hidayet ve bir rahmettir. (31/3)

De ki: "Size bir kötülük isteyecek olsa sizi Allah'tan koruyacak, veya size bir rahmet isteyecek olsa (buna engel olacak) kimdir?" Onlar, kendileri için Allah'ın dışında ne bir veli, ne bir yardımcı bulamazlar. (33/17)

O'dur ki, sizi karanlıklardan nura çıkarmak için size rahmet etmekte; melekleri de (size dua etmektedir). O, mü'minleri çok esirgeyicidir. (33/43)

Allah, insanlar için rahmetinden her neyi açacak olsa, artık onu kısıp-tutacak yoktur; her neyi kısar-tutarsa, artık onu da ondan sonra salıverecek yoktur. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (35/2)

Ancak Bizden bir rahmet olması ve (onları) belirli bir zamana kadar yararlandırmamız başka. (36/44)

Katımızdan ona bir rahmet ve temiz akıl sahiplerine bir öğüt olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir benzerini de bağışladık. (38/43)

Yoksa o, gece saatinde kalkıp da secde ederek ve kıyama durarak gönülden itaat (ibadet) eden, ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini umud eden (gibi) midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Şüphesiz, temiz akıl sahipleri öğüt alıp düşünürler." (39/9)

Andolsun, onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan, elbette "Allah" diyecekler. De ki: "Gördünüz mü-haber verin; Allah'tan başka taptıklarınız, eğer Allah bana bir zarar dileyecek olsa, O'nun zararını kaldırılabirler mi? Ya da bana bir rahmet vermeyi istese, O'nun rahmetini tutup-önleyebilecekler mi" De ki: "Allah, bana yeter. Tevekkül edecek olanlar, O'na tevekkül etsinler." (39/38)

(Benden onlara) De ki: "Ey kendi aleyhlerinde olmak üzere ölçüyü taşıran kullarım. Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Şüphesiz Allah, bütün günahları bağışlar. Çünkü O, bağışlayandır, esirgeyendir." (39/53)

Arş'ı yüklenmekte olanlar ve çevresinde bulunanlar, Rablerini hamd ile tesbih etmekte, O'na iman etmekte ve ilim edenlere mağfiret dilemektedirler: "Rabbimiz, rahmet ve ilim bakımından her şeyi kuşatıp-sardın, tebbe edenler ve senin yoluna tabi olanlara mağfiret et ve onları cehennem azabından koru." (40/7)

"Ve onları kötülüklerden koru. O gün Sen, kimi kötülüklerden korumuşsan, gerçekten ona rahmet etmişsin. İşte büyük 'kurtuluş ve mutluluk' budur. (40/9)

Oysa ona dokunan bir zarardan sonra tarafımızdan bir rahmet taddırsak, mutlaka: "Bu benim (hakkım)dır. Zalimlere gelince; onların kopacağını da sanmıyorum; eğer Rabbime döndürülsem bile, muhakkak O'nun Katında benim için daha güzel olanı vardır." der. Ama andolsun Biz, o kafirlere yaptıklarını haber vereceğiz ve andolsun onlara, en kaba bir azabtan taddıracağız. (41/50)

Eğer Allah dileseydi, onları her halde tek bir ümmet kıları. Ancak O, dilediğini kendi rahmetine sokar. Zalimlere gelince; onlar için ne bir veli vardır, ne bir yardımcı (bulursun). (42/8)

O'dur ki, onlar umutlarını kestikten sonra yağmuru indirir ve rahmetini serip-yayar. O, Velî'dir, Hamid'dir. (42/28)

Şayet onlar, sırt çevirecek olurlarsa, artık Biz seni onların üzerine bir gözetleyici olarak göndermiş değiliz. Sana düşen, yalnızca tebliğdir. Gerçek şu ki, Biz insana tarafımızdan bir rahmet taddırdığımız zaman, ona sevinir. Eğer onlara kendi ellerinin takdim ettikleri dolayısıyla bir kötülük isabet ederse, bu durumda insan bir nankör kesiliverir. (42/48)

Senin Rabbinin rahmetini onlar mı paylaşıyorlar? Dünya hayatında maişetlerini aralarında Biz paylaştırdık ve onlardan bir bölümü (diğer) bir bölümünü 'teshir etmesi için, bir bölümünü bir bölümü üzerinde derecelerle yükselttik. Rabbinin rahmeti; toplayıp-yığdıklarından daha hayırlıdır. (43/32)

Rabbinden bir rahmet olarak. Şüphesiz O, işitendir, bilendir. (44/6)

Ancak Allah'ın rahmet ettiği başka. Şüphesiz O, üstün ve güçlü olandır, esirgeyendir. (44/42)

Bu (Kur'an), insanlar için basiret (nuruyla Allah'a yönelen ayet)lerdir, kesin bilgiyle inanan bir kavim için de bir hidayet ve bir rahmettir. (45/20)

Artık iman edip salih amellerde bulunanlara gelince; Rableri onları kendi rahmetine sokar. İşte apaçık olan 'büyük mutluluk ve kurtuluş' budur. (45/30)

Bundan önce de, bir rehber (imam) ve bir rahmet olarak Mu-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

sa'nın kitabı var. Bu da, zulmedenleri uyarmak ve ihsanda bulunanlara bir müjde olmak üzere (kendinden önceki kitapları) doğrulayıcı ve Arapça bir dil ile olan bir kitaptır. (46/12)

Ki onlar, inkar ettiler, sizi Mescid-i Haram'dan ve durdurulmakta (bekletilmekte) olan hediyeleri (kurbanları), yerlerine varmak-tan alıkoydular. Eğer kendilerini bilmediğiniz mü'min erkekler ve mü'min kadınları, bilgisizlik dolayısıyla darmadağın edip de bu yüzden size 'dayanılmaz bir sıkıntı' dokunmayacak olsaydı (o zaman durum farklı olurdu. Durumunun böyle olması,) Allah'ın dilediğini rahmetine sokması içindir. Eğer (karışık yaşayan mü'minler), seçilip ayrılmış olsalardı, muhakkak içlerinden inkar edenleri acı bir azab ile azablandırırız. (48/25)

Ve gökten mübarek (bereket ve rahmet yüklü) su indirdik; böylece onunla bahçeler ve biçilecek taneler bitirdik. (50/9)

O gün, münafık erkekler ile münafık kadınlar, iman edenlere derler ki: "(Ne olur) Bize bir bakın, sizin nurunuzdan birazcık alıp-yararlanalım." Onlara: "Arkanıza (dünyaya) dönün de bir nur arayıp-bulmaya çalışın" denilir. Derken aralarında kapısı olan bir sur çekilmiştir; onun iç yanında rahmet, dış yanında o yönden azab vardır. (57/13)

Ey iman edenler, Allah'tan sakınıp-korkun ve O'nun elçisine iman edin, size kendi rahmetinden iki kat (güzel karşılık) versin. Size kendisiyle yürüyeceğiniz bir nur kılsın ve size mağfiret etsin. Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (57/28)

Böylece kendi günahlarını itiraf ettiler. Çılgınca yanan ateşin halkına (Allah'ın rahmetinden) uzaklık olsun. (67/11)

Dilediğini kendi rahmetine sokar. Zalimlere ise, onlar için acı bir azab hazırlamıştır. (76/31)

RAKİM SAHİPLERİ

Sen, yoksa Kehf ve Rakim Ehlini Bizim şaşılacak ayetlerimizden mi sandın? (18/9)

RAMAZAN

Ramazan ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran, apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah size kolaylık diler zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ın büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz. (2/185)

REHBER

(Ki o,) Temiz akıl sahipleri için bir hidayet rehberi ve bir zikirdir. (40/54)

Bundan önce de, bir rehber (imam) ve bir rahmet olarak Musa'nın kitabı var. Bu da, zulmedenleri uyarmak ve ihsanda bulunanlara bir müjde olmak üzere (kendinden önceki kitapları) doğrulayıcı ve Arapça bir dil ile olan bir kitaptır. (46/12)

RENK

(Bu sefer) dediler ki: "Rabbine adımıza yalnızca da, bize rengini bildirsin." O: "(Rabbim) diyer ki: O, bakanların içini ferahlatan sarı bir inektir" dedi. (2/69)

Yerde sizin için üretim-türettiği çeşitli renklerdeki (faydanıza verdi). Şüphesiz bunda, öğüt alıp düşünen bir topluluk için ayetler vardır. (16/13)

Sonra meyvelerin tümünden ye, böylece Rabbinin sana kolaylaştırdığı yollarda yürü-uçuver. Onların karınlarından türlü renklerde şerbetler çıkar, onda insanlar için bir şifa vardır. Şüphesiz düşünen bir topluluk için gerçekten bunda bir ayet vardır. (16/69)

Göklerin ve yerin yaratılması ile dillerinizin ve renklerinizin ayrı olması, O'nun ayetlerindedir. Şüphesiz bunda, alimler için gerçekten ayetler vardır. (30/22)

Allah'ın gökyüzünden su indirdiğini görmedin mi? Böylece Biz onunla, renkleri değişik olan meyveler çıkardık. Dağlardan da beyaz, kırmızı renkleri değişik ve siyah yollar (kıldık). (35/27)

İnsanlardan, hayvanlardan ve davarlardan da renkleri böyle değişik olanlar vardır. Kulları içinde ise Allah'tan ancak alim olanlar 'içleri titreyerek-korkar'. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olanlardır, bağışlayandır. (35/28)

Görmüyor musun; gerçekten Allah, gökyüzünden su indirdi de onu yerin içindeki kaynaklara yürütüp-geçirdi. Sonra onunla çeşitli renklerde ekinler çıkarıyor. Sonra kurumaya başlar, böylece onu sarımsı görürsün. Sonra da onu kurumuş kırıntılar kıyıyor. Şüphesiz bunda, temiz akıl sahipleri için gerçekten öğüt alınacak bir ders (zikr) vardır. (39/21)

Dağlar da (etrafa uçmuş) rengarenk yün gibi olacak. (70/9) Ve dağların 'etrafa saçılmış' renkli yünler gibi olacakları (gün), (101/5)

RESS HALKI

Ad'ı, Semud'u, Ress halkını ve bunlar arasında birçok nesilleri (yok ettik). (25/38)

Onlardan önce Nuh kavmi, Ress halkı ve Semud (kavmi) de yalanladı. (50/12)

RIZIK

Onlar, gaybe inanırlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (2/3)

O, sizin için yeryüzünü bir döşek, gökyüzünü bir bina kıldı. Ve gökten yağmur indirerek bununla sizin için (çeşitli) ürünlerden rızık çıkardı. Öyleyse (bütün bunları) bile bile Allah'a eşler koşmayın. (2/22)

İman edip salih amellerde bulunanları müjdele. Gerçekten onlar için atlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Kendilerine rızık olarak bu ürünlerden her yedirildiğinde: "Bu daha önce de rızıklandığımızdır" derler. Bu, onlara, (dünyadakine) benzer olarak sunulmuştur. Orada, onlar için tertemiz eşler vardır ve onlar orada süresiz kalacaklardır. (2/25)

Bulutları üzerinize gölge kıldık ve size kudret helvası ve bildircin indirdik. Size rızık olarak verdiklerimizin temizinden yiyin (dedik). Onlar Bize zulmetmediler, ancak kendi nefislerine zulmettiler. (2/57)

(Yine) Hatırlayın; Musa kavmi için su aramıştı, o zaman Biz ona: "Asanı taşa vur" demiştik de ondan oniki pınar fışkırmıştı, böylece herkes içeceği yeri bilmişti. Allah'ın verdiği rızıktan yiyin, için ve yeryüzünde bozgunculuk (fesad) yaparak karışıklık çıkarmayın. (2/60)

Hani İbrahim: "Rabbim, bu şehri bir güvenlik yeri kıl ve halkından Allah'a ve ahiret gününe inanmayan inanları ürünlerle rızıklandır" demişti de (Allah: "Sadece inananları değil) inkâr edeni de az bir süre yarandırdır, sonra onu ateşin azabına uğrattırım; ne kötü bir dönüştür o" demişti. (2/126)

KURAN FİHRİSTİ

Ey iman edenler size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin ve yalnızca O'na kulluk ediyorsanız, (yine yalnızca) Allah'a şükredin. (2/172)

İnkâr edenlere dünya hayatı çekici kılındı (süslendi). Onlar, iman edenlerden kimileriyle alay ederler. Oysa korkup sakinanlar, kıyamet günü onların üstündedir. Allah, dilediğine hesapsız rızık verir. (2/212)

Ey iman edenler, hiçbir alış-verişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin olmadığı gün gelmezden evvel, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. Kâfirler... Onlar zulmedenlerdir. (2/254)

Geceyi gündüze bağlayıp-katarsın, gündüzü de geceye bağlayıp-katarsın; diriyi ölüden çıkarırsın, ölüyü de diriden çıkarırsın. Sen, dilediğine hesapsız rızık verirsın." (3/27)

Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir kabulle kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriya'yı ondan sorumlu kıldı. Zekeriya her ne zaman mihraba girdiyse, yanında bir yiyecek buldu: "Meryem, bu sana nereden geldi?" deyince, "Bu, Allah Katındandır. Şüphesiz Allah, dilediğine hesapsız rızık verendir" dedi. (3/37)

Allah yolunda öldürülenleri sakın 'ölüler' saymayın. Hayır, onlar, Rableri Katında diridirler, rızıklanmaktadır. (3/169)

Allah'ın sizin için (kendileriyle hayatınızı) kaim (geçiminizi sağlamaya destekleyici bir araç) kıldığı mallarınızı düşük akıllılara vermeyin; bunlarla onları rızıklandırıp giydirin ve onlara güzel (maruf) söz söyleyin. (4/5)

(Miras) Bölüşme sırasında yakınlar, yetimler ve yoksullar da hazır olursa, onları ondan rızıklandırın ve onlara güzel (maruf) söz söyleyin. (4/8)

Allah'a ve ahiret gününe inanarak Allah'ın kendilerine verdiği rızıktan infak etselerdi, aleyhlerine mi olurdu? Allah, onları iyi bilendir. (4/39)

Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden helal ve temiz olarak yi-yin. Kendisine inanmakta olduğunuz Allah'tan korkup-sakinin. (5/88)

Meryem oğlu İsa: "Allah'ım, Rabbimiz, bize gökten bir sofraya indir, öncemiz ve sonramız için bir bayram ve Senden de bir belge olsun. Biz rızıklandır, Sen rızık vericilerin en hayırlısı" demişti. (5/114)

Çocuklarını hiçbir bilgiye dayanmaksızın akılsızca öldürenler ile Allah'a karşı yalan yere iftira düzüp Allah'ın kendilerine rızık olarak verdiklerini haram kılanlar elbette hüsrana uğramışlardır. Onlar, gerçekten şaşırıp sapmışlardır ve doğru yolu bulamamışlardır. (6/140)

Hayvanlardan yük taşıyan ve (yünlerinden, tüylerinden) döşek yapanları da (yaratan O'dur). Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden yi-yin ve şeytanın adımlarına uymayın. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır. (6/142)

De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anne-babaya iyilik edin, yoksulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de, onların da rızıklarını Biz vermekteyiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında, Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki akıl erdirirsiniz." (6/151)

De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı ziyneti ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır?" De ki: "Bunlar, dünya hayatında iman edenler içindir, kıyamet günü ise yalnızca onlarındır." Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (7/32)

Ateşin halkı cennet halkına seslenir: "Bize biraz sudan ya da

Allah'ın size verdiği rızıktan aktarın." Derler ki: "Doğrusu Allah, bunları inkâr edenlere haram (yasak) kılmıştır." (7/50)

Biz onları (İsrailoğullarını) ayrı ayrı oymaklar olarak on iki topluluk (ümme) olarak ayırdık. Kavmi kendisinden su istediğinde Musa'ya: "Asan'la taş vur" diye vahyettik. Ondan on iki pınar sızıp-fışkırdı; böylece her bir insan- topluluğu su içeceği yeri öğrenmiş oldu. Üzerlerine bulutla gölge çektik ve onlara kudret helvası ile bildircin indirdik. (Sonra da şöyle dedik): "Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yi-yin." Onlar Bize zulmetmedi, ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı. (7/160)

Onlar, namazı dosdoğru kılarlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (8/3)

İşte gerçek mü'minler bunlardır. Rableri Katında onlar için dereceler, bağışlanma ve üstün bir rızık vardır. (8/4)

Hatırlayın; hani sizler sayıca azdınız ve yeryüzünde zayıf bırakılmıştınız, insanların sizi kapıp-yakalamasından korkuyordunuz. İşte O, sizi (yerleşik kılıp) barındırandı, sizi yardımıyla destekledi ve size temiz şeylerden rızıklar verdi. Ki şükredesiniz. (8/26)

İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cehd edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte gerçek mü'min olanlar bunlardır. Onlar için bir bağışlanma ve üstün bir rızık vardır. (8/74)

De ki: "Göklerden ve yerden sizlere rızık veren kimdir? Kulaklara ve gözlerle malik olan kimdir? Diriyi ölüden çıkaran ve ölüyü diriden çıkaran kimdir? Ve işleri evirip-çeviren kimdir? Onlar: "Allah" diyeceklerdir. Öyleyse de ki: "Peki siz yine de korkup-sakinmayacak mısınız? (10/31)

De ki: "Allah'ın sizin için indirdiği sizin bir kısmını haram ve helal kıldığımız rızıktan, haber var mı? Söyler misiniz?" De ki: "Allah mı size izin verdi, yoksa Allah hakkında yalan uydurup iftira mı ediyorsunuz?" (10/59)

Andolsun, Biz İsrailoğullarını, hoşlarına gidecek güzel bir yerde yerleştirdik ve temiz şeylerden kendilerine rızık verdik. Kendilerine ilim gelinceye kadar anlaşmazlığa düşmediler. Şüphesiz Rabbin, aralarında anlaşmazlığa düştikleri şey konusunda kıyamet günü hüküm verecektir. (10/93)

Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, rızığı Allah'a ait olmasın. Onun karar (yerleşik) yerini de ve geçici bulunduğu yeri de bilir. (Bunların) Tümü apaçık bir kitapta (yazılı)dır. (11/6)

Dedi ki: "Ey kavmin görüşünüz nedir söyler misiniz? Ya ben Rabbinden apaçık bir belge üzerinde isim ve O da beni kendisinden güzel bir rızık ile rızıklandırmışsa? Ben, size yasakladığım şeylere (kendim sahiplenmek suretiyle) size aykırı düşmek istemiyorum. Benim istediğim, gücüm oranında yalnızca islah etmektir. Benim başarımlarım ancak Allah ile; O'na tevekkül ettim ve O'na içten yönelip-dönerim." (11/88)

Dedi ki: "Size rızıklanacağınız bir yemek gelecek olsa, ben mutlaka size daha gelmeden önce onun ne olduğunu haber veririm. Bu, rabbimin bana öğrettiklerindedir. Doğrusu ben, Allah'a iman etmeyen, ahiret de tanımayanların ta kendileri olan bir topluluğun dinini terkettim." (12/37)

Ve onlar-Rablerinin yüzünü (hoşnutluğunu) isteyerek sabredeler, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak ederler ve kötülüğü iyilikle savarlar. İşte onlar, bu yurdun (dünyanın güzel) sonucu (ahiret mutluluğu) onları içindir. (13/22)

Allah dilediğine rızık genişletir-yayar ve daraltır da. Onlar ise dünya hayatına sevinirler. Oysaki dünya hayatı, ahirette (ki sı-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

nırsız mutluluk yanında geçici) bir meta'dan başkası değildir. (13/26)

İman etmiş kullarıma söyle: "Alış-verişin ve dostluğun olmadığı o gün gelmezden evvel, dosdoğru namazı kılsınlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak etsinler." (14/31)

Allah, gökleri ve yeri yaratan ve gökten su indirip onunla size rızık olarak türlü ürünler çıkarandır. Ve onun emriyle gemileri, denizde yüzmeleri için size, emre amade kılandır. İrmakları da sizin için emre amade kılandır. (14/32)

Rabbimiz, gerçekten ben, çocuklarımdan bir kısmını Beyt-i Haram yanında ekini olmayan bir vadiye yerleştirdim; Rabbimiz, dosdoğru namazı kılsınlar diye (öyle yaptım), böylelikle Sen, insanların bir kısmının kalblerini onlara ilgi duyar kıl ve onları birtakım ürünlerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler." (14/37)

Ve orda sizler için ve kendisine rızık vericiler olmadığınız kimseler (varlıklar ve canlılar) için geçimlikler kıldık. (15/20)

Kendilerine rızık olarak verdiklerimizden, hiçbir şey bilmeyenlere paylar ayırıyorlar. Andolsun Allah'a karşı düzmekte olduklarınızdan dolayı mutlaka sorguya çekileceksiniz. (16/56)

Hurmalıkların ve üzümlüklerin meyvelerinden kurdukları çardaklarda hem sarhoşluk verici içki, hem güzel bir rızık edinmektedirsiniz. Şüphesiz akınlı kullanabilen bir topluluk için, gerçekten bunda bir ayet vardır. (16/67)

Allah rızıkta kiminizi kiminize üstün kıldı; üstün kılanlar, rızıkların ellerinin altında bulunanlara onda eşit olacak şekilde çevirip-verici değildirler. Şimdi Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar? (16/71)

Allah size kendi nefislerinizden eşler yarattı ve size eşlerinizden çocuklar ve torunlar yarattı ve sizi güzel şeylerden rızıklandırdı. Şimdi onlar, batıla mı inanıyorlar ve Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar? (16/72)

Allah'ın dışında, kendileri için göklerden ve yerden hiçbir rızık, hiçbir şeye malik olmayan ve buna güçleri yetmeyen şeylere mi tapıyorlar? (16/73)

Allah, (Kendisine ortak koştuğunuz ilahlar konusunda) hiçbir şeye gücü yetmeyen ve başkasının mülkünde olan ile, tarafımızdan kendisine güzel bir rızık verdiğimiz, böylelikle ondan gizli ve açık infak eden kimseyi örnek olarak gösterdi; bunlar hiç eşit olur mu? Hamd Allah'ındır; fakat onların çoğu bilmezler. (16/75)

Allah bir şehri örnek verdi: (Halkı) Güvenlik ve huzur içindeydi, rızık da her yerden bol bol gelmekteydi; fakat Allah'ın nimetlerine nankörlük etti, böylece Allah yaptıklarına karşılık olarak, ona açlık ve korku elbisesini tattırdı. (16/112)

Öyleyse Allah'ın sizi rızıklandırdığı şeylerden helal (ve) temiz olanlarını yiyin; eğer O'na kulluk ediyorsanız Allah'ın nimetine şükredin. (16/114)

Şüphesiz senin Rabbin, rızık dilediğine -genişletir- yayar ve daraltır. Gerçekten O, kullarıdan haberi olandır, görendir. (17/30) Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; onlara ve size Biz rızık veririz. Şüphesiz, onları öldürmek büyük bir hata (suç ve günah)dır. (17/31)

Andolsun, Biz Ademoğlunu yücelttik; onları karada ve denizde (çeşitli araçlarla) taşıdık, temiz, güzel şeylerden rızıklandırdık ve yarattıklarımızın bir çoğundan üstün kıldık. (17/70)

Böylece, aralarında bir sorgulama yapınlar diye onları dirilttik (uyandırdık). İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Ne kadar kaldınız?" Dediler ki: "Bir gün veya günün bir (kaç saatlik) kısmı kadar kal-

dık." Dediler ki: "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir; şimdi birinizi bu paranızla şehre gönderin de, hangi yiyecek temizse baksın, size ondan bir rızık getirsin; ancak oldukça nazik davranın ve sakın sizi kimseye sezdirmesin." (18/19)

Onda "boş bir söz" işitmezler; sadece selam (i işitirler). Sabah akşam, onların rızıkları orda (bulunmaktadır). (19/62)

Size, rızık olarak verdiklerimizden temiz olanlarından yiyin, bu konuda azgınlık yapmayın, yoksa gazabım üzerinize kaçınılmaz olarak iner: benim gazabım, kimin üzerine inerse, muhakkak o, tepetaklak düşmüştür. (20/81)

Onlardan bazı gruplara, kendilerini denemek için yararlandırdığımız dünya hayatının süsüne gözünü dikme. Senin Rabbinin rızıkı daha hayırlı ve daha süreklidir. (20/131)

Ehline (ümmetine) namazı emret ve onda kararlı davran. Biz senden rızık istemiyoruz, Biz sana rızık veriyoruz. Sonuç da takvanıdır. (20/132)

Kendileri için birtakım yararları şahid olsunlar ve kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine belli günlerde (kurban adarken) Allah'ın adını anınsınlar. Artık bunlardan yiyin ve zorluk çeken yoksulu da doyurun. (22/28)

Biz her ümmet için bir "Mensek" kıldık, O'nun kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine Allah'ın adını anınsınlar diye. İşte sizin ilahınız bir tek ilahtır, artık yalnızca O'na teslim olun. Sen alçak gönüllü olanlara müjde ver. (22/34)

Onlar ki, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir; kendilerine isabet eden musibetlere sabredenler, namazı dosdoğru kılanlar ve rızık olarak verdiklerimizden infak edenlerdir. (22/35)

Buna göre, iman edip salih amelinde bulunanlar, onlar için bir bağışlanma (mağfiret) ve üstün bir rızık vardır. (22/50)

Allah yolunda hicret edip öldürülen veya ölenlere gelince muhakkak Allah, onları güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Şüphesiz Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır. (22/58)

Yoksa sen onlardan haraç mı istiyorsun? İşte Rabbinin haracı (dünya ve ahiret armağanı) daha hayırlıdır. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır. (23/72)

Kötü kadınlar, kötü erkekler; kötü erkekler, kötü kadınlara; iyi ve temiz erkekler, iyi ve temiz kadınlara (yaraşır). Bunlar, onların demekte olduklarından uzaktır. Bunlar için bir bağışlanma ve kerim (üstün) bir rızık vardır. (24/26)

Çünkü Allah, yaptıklarının en güzeliyle karşılık verecek ve onlara kendi fazlından arttıracaktır. Allah, dilediğini hesapsız rızıklandırır. (24/38)

Ya da halkı sürekli yaratmakta olan, sonra onu iade edecek olan ve sizi gökten ve yerden rızıklandıran mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? De ki: "Eğer doğru söylüyor iseniz, kesin kanıt (burhan)ınızı getiriniz." (27/64)

İşte onlar; sabretmeleri dolayısıyla ecirleri iki defa verilir ve onlar kötülüğü iyilikle uzaklaştırıp kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (28/54)

Dediler ki: "Eğer seninle birlikte hidayete uyacak olursak, yerimizden (yurdumuzdan ve konumumuzdan) çekilip-kopartılırız." Oysa Biz onları, Kendi Katımızdan bir rızık olarak herşeyin ürününün aktarılıp toplandığı, güvenli bir harem'de yerleşik kılmadık mı? Fakat onların çoğu bilmiyorlar. (28/57)

Dün, onun yerinde olmayı dileyenler, sabahadıklarında: "Vay, demek ki Allah, kullarından dilediğinin rızıkını genişletip-yaymakta ve kısıp-daraltmaktadır. Eğer Allah, bize lütfetmiş olmasaydı, bizi de şüphesiz batırırdı. Vay, demek gerçekten inkâr edenler felah bulamaz" demeye başladılar. (28/82)

KURAN FİHRİSTİ

Siz yalnızca Allah'tan başka birtakım putlara tapıyor ve birtakım yalanlar uyduruyorsunuz. Gerçek şu ki, sizin Allah'tan başka taptıklarınız, size rızık vermeye güç yetiremezler; öyleyse rızık Allah'ın Katında arayın, O'na kulluk edin ve O'na şükredin. Siz O'na döndürüleceksiniz." (29/17)

Kendi rızıkını taşıyamayan nice canlı vardır ki onu ve sizi Allah rızıklandırır. O, iştendir, bilendir. (29/60)

Allah, kullarından dilediğine rızık yayıp-genişletir, (ve) kısar da. Şüphesiz Allah, herşeyi bilendir. (29/62)

Geceleyin ve gündüzün uyumansı ile O'nun fazlından (geçimini) temin için rızıkınızı aramanız, O'nun ayetlerindedir. Şüphesiz iştetilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/23)

Size kendi nefislerinizden bir örnek verdi: "Size rızık olarak verdiğimiz şeylerde, sağ ellerinizin malik olduklarınızdan, sizinle eşit olup kendi kendinizden korktuğunuz gibi kendilerinden de korktuğunuz (veya çekinip saygı duyduğunuz) ortaklar var mıdır? "İşte Biz, aklını kullanabilen bir kavim için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (30/28)

Görmüyorlar mı ki, Allah, dilediğine rızık yayıp-genişletir ve kısar da. Şüphesiz bunda, iman eden bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/37)

Allah; sizi yarattı, sonra size rızık verdi, sonra sizi öldürmekte, daha sonra sizi diriltmektedir. Ortaklarınızdan bunlardan herhangi birini yapacak var mı? O, şirk koştuklarından münezzehtir ve yücedir. (30/40)

Onların yanları (gece namazına kalkmak için) yataklarından uzaklaşır. Rablerine korku ve umutla dua ederler ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (32/16)

Ama sizden kim Allah'a ve Resûlü'ne gönülden -itaat eder ve salih bir amelde bulunursa, ona ecirini iki kat veririz. Ve Biz ona üstün bir rızık da hazırlamışızdır. (33/31)

(Çünkü O) İman edip salih amellerde bulunanları ödüllendirecek. İşte mağfiret ve üstün rızık onlarındır. (34/4)

Andolsun, Sebe' (halkı)nın oturduğu yerlerde de bir ayet vardır. (Evleri) Sağdan ve soldan iki bahçeliydi. (Onlara demiştik ki:) "Rabbimizin rızıkından yiyyin ve O'na şükredin. Güzel bir şehir ve bağışlayan bir Rabb(iniz var)." (34/15)

De ki: "Sizi göklerden ve yerden rızıklandıran kim?" De ki: "Allah, gerçekten ya biz, ya da siz her halde bir hidayet üzerindeyiz veya apaçık bir sapıklıkta." (34/24)

De ki: "Şüphesiz benim Rabbim rızık dilediğine genişletir-yayar ve kısar da. Ancak insanların çoğu bilmiyorlar." (34/36)

De ki: "Şüphesiz benim Rabbim, kullarından rızık dilediğine genişletir-yayar ve ona kısar da. Her neyi infak ederseniz, O (Allah), yerine bir başkasını verir; O, rızık verenlerin en hayırlısıdır." (34/39)

Ey insanlar, Allah'ın üzerinizdeki nimetini anın. Gökten ve yerden sizi rızıklandıran Allah'ın dışında bir başka yaratıcı var mı? O'ndan başka ilah yoktur. Öyleyse nasıl olur da çevriliyorsunuz? (35/3)

Gerçekten Allah'ın Kitabını okuyanlar, namazı dosdoğru kılanlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak edenler; kesin olarak zarar uğramayacak bir ticareti umabilirler. (35/29)

Ve onlara: "Size Allah'ın rızık olarak verdiklerinden infak edin" denildiği zaman, o inkâr edenler iman edenlere dediler ki: "Allah'ın, eğer dilemiş olsaydı yedireceği kimseyi biz mi yedirecek mişiz? Gerçekten siz, apaçık bir şaşkınlık içindediniz." (36/47)

İşte onlar; onlar için bilinen bir rızık vardır. (37/41)

Şüphesiz bu, Bizim rızıkımızdır, bitip tükenmesi de yok. (38/54) Onlar bilmiyorlar mı ki, gerçekten Allah, dilediğine rızık genişletip-yayar ve (dilediğine) kısar da. Şüphesiz bunda, iman eden bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (39/52)

O, size ayetlerini gösteriyor ve sizin için gökten rızık indiriyor. İçten (Allah'a) yönelenden başkası öğüt alıp-düşünmez. (40/13) Kim bir kötülük işlerse, kendi mislinden başkasıyla ceza görmez; kim de -erkek olsun, dişi olsun- bir mü'min olarak salih bir amelde bulunursa, işte onlar, içinde hesapsız olarak rızıklandırılmak üzere cennete girerler." (40/40)

Allah, yeryüzünü sizin için bir karar, gökyüzünü bir bina kıldı; sizi suretlendirdi, suretinizi de en güzel (bir biçim ve incelikte) kıldı ve size güzel-temiz şeylerden rızık verdi. İşte sizin Rabbiniz Allah budur. Alemlerin Rabbi Allah ne yücedir. (40/64)

Orda (yerde) onun üstünde sarsılmaz dağlar var etti, onda bereketler yarattı ve isteyip-arayanlar için eşit olmak üzere ordaki rızıkları dört günde takdir etti. (41/10)

Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. O, dilediğine rızık genişletip-yayar ve kısar da. Çünkü O, herşeyi bilendir. (42/12)

Allah, kullarına karşı lütf sahibidir; dilediğini rızıklandırır. O, kuvvetlidir, azizdir. (42/19)

Eğer Allah, kulları için rızık (sınırsızca) geniş tutup-yaysaydı, gerçekten yeryüzünde azarlardı. Ancak O, dilediği miktar ile indirdir. Çünkü O, kullarından haberi olandır, görendir. (42/27)

Rablerine icabet edenler, namazı dosdoğru kılanlar, işleri kendi aralarında şura ile olanlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak edenler, (42/38)

Gece ile gündüzün ardarda gelişinde (veya aykırılığında), Allah'ın gökten rızık indirip ölümünden sonra yeryüzünü diriltmesinde ve rüzgarları (belli bir düzen içinde) yönetmesinde aklını kullanan bir kavim için ayetler vardır. (45/5)

Andolsun, Biz İsrailoğullarına Kitap, hüküm ve peygamberlik verdik, onları temiz ve güzel şeylerle rızıklandırdık ve onları alemlere üstün kıldık. (45/16)

Kullara rızık olmak üzere. Ve onunla (o suyla) ölü bir şehri dirilttik. İşte (ölümden sonra) diriliş de böyledir. (50/11)

Gökte rızıkınız vardır ve size va'dolanmakta olan da. (51/22)

Ben, onlardan bir rızık istemiyorum ve onların beni doyurup-beslemelerini de istemiyorum. (51/57)

Hiç şüphesiz, rızık veren O, metin kuvvet sahibi olan Allah'tır. (51/58)

Ve rızıkınızı (Kur'an'dan yararlanma nimetini bırakıp onu) mutlak yalan saymaktan ibaret mi kılyorsunuz? (56/82)

Bu durumda rahatlık, güzel rızık ve nimetlerle donatılmış cennet (onundur). (56/89)

Oysa onlar (kendilerini tümüyle Allah'a ve İslam'a teslim etmeyenler) bir ticaret ya da bir eğlence gördükleri zaman, (hemen) ona sökün ettiler ve seni ayakta bıraktılar. De ki: "Allah'ın Katında bulunan, eğlenceden ve ticarettten daha hayırlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır." (62/11)

Sizden birinize ölüm gelip de: "Rabbim, beni yakın bir süreyle (ecele) kadar geciktirsen ben de böylece sadaka versem ve salihlerden olsam" demezden önce, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. (63/10)

Ve onu hesaba katmadığı bir yönden rızıklandırır. Kim de Allah'a tevekkül ederse, O, ona yeter. Elbette Allah, Kendi emrini yerine getirip-gerçekleştirir. Allah, herşey için bir ölçü kılmiştir. (65/3)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Geniş-imkanları olan, nafakayı geniş imkanlarına göre versin. Rızıkı kısıtlı tutulan da, artık Allah'ın kendisine verdiği kadarıyla versin. Allah, hiçbir nefse ona verdiğinden başkasıyla yükümlülük koymaz. Allah, bir güçlüğü'nün ardından bir kolaylığı kılıp-verecektir. (65/7)

İman edip salih amellerde bulunanları karanlıklardan nura çıkarması için Allah'ın apaçık ayetlerini size okuyan bir elçi de (gönderdik). Kim iman edip salih bir amelde bulunursa, (Allah) onu içinde süresiz kalcılar olmak üzere altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Allah, gerçekten ona ne güzel bir rızık vermiştir. (65/11)

Sizin için, yeryüzüne boyun eğdiren O'dur. Şu halde onun omuzlarında yürüyün ve O'nun rızıkından yiyin. Sonunda gidiş O'nadır. (67/15)

Eğer O, rızıkını tutsa (vermese), rızıkınızı verecek olan kimmiş? Hayır; onlar, bir azgınlık ve nefret içinde inatla direniyorlar. (67/21)

Eğer onlar (insanlar ve cinler), yol üzerinde 'dosdoğru bir istikamet tuttursalardı', mutlaka Biz onlara bol miktarda su içirir (tükenmez bir rızık ve nimet verir)dik. (72/16)

Ama ne zaman onu deneyerek, rızıkını kısıta, hemen: "Rabbim bana ihanet etti" der. (89/16)

RİSALET

Size Rabbimin risaletini tebliğ ediyorum. (Ayrıca) Size öğüt veriyorum ve sizin bilmediklerinizi ben Allah'tan biliyorum. (7/62)

Size Rabbimin risaletini tebliğ ediyorum. Ben sizin için güvenilir bir öğütçüyüm." (7/68)

O da onlardan yüz çevirdi ve (şöyle) dedi: "Ey kavmim, andolsun size Rabbimin risaletini tebliğ ettim ve size öğüt verdim. Ama siz, öğüt verenleri sevmiyorsunuz." (7/79)

O da onlardan yüz çevirdi ve (şöyle) dedi: "Ey kavmim andolsun, size Rabbimin risaletini tebliğ ettim ve size öğüt verdim. Şimdi ben, inkâra sapan bir topluluğa nasıl üzülebilirim?" (7/93) (Allah:) "Ey Musa" dedi. "Sana verdiğim risaletimle ve seninle konuşmamla seni insanlar üzerinde seçkin kıldım. Sana verdiklerimi al ve şükredenlerden ol." (7/144)

Ki onlar (o peygamberler) Allah'ın risaletini tebliğ edenler, O'ndan içleri titreyerek-korkanlar ve Allah'ın dışında hiç kimse den korkmayanlardı. Hesap görücü olarak Allah yeter. (33/39)

Öyle ki onların, Rablerinden gelen risaleti (insanlara gönderilenleri) tebliğ ettiklerini bilsin. (Allah,) onların nezdinde olanları sarıp-kuşatmış ve herşeyi sayı olarak da sayıp-tesbit etmiştir. (72/28)

RUH

Ona, bir biçim verdiğimde ve ona ruhumdan üfürdüğümde hemen ona secde ederek (yere) kapanın. (15/29)

Kullarından dilediklerine, melekleri emrinden olan ruh ile indirir: Benden başka ilah yoktur, şu halde benden korkup-sakının diye uyarın. (16/2)

Sana ruh'tan sorarlar; de ki: "Ruh Rabbimin emrindedir, size ilimden yalnızca az bir şey verilmiştir." (17/85)

Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona ruhumdan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (32/9)

Onu bir biçime sokup, ona ruhumdan üflediğim zaman, siz onun için hemen secdeye kapanın. (38/72)

İmran'ın kızı Meryem'i de. Ki o kendi ırzını korumuştur. Böylece

Biz ona ruhumuzdan üfledik. O da Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti. O, (Rabbine) gönülden bağlı olanlardandı. (66/12)

RUHBANLIK

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbirini ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhanlığı ise Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/27)

RUHU'L KUDÜS

Andolsun, Biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruhul-Kudüs'le teyid ettik. Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? (2/87)

İşte bu elçiler; bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan, Allah'ın kendileriyle konuştuğu ve derecelerle yükselttiği vardır. Meryem oğlu İsa'ya apaçık belgeler verdik ve O'nu Ruhul-Kudüs'le destekledik. Şayet Allah dileseydi, kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, onların peşinden gelen (ümmet)ler, birbirlerini öldürmezdi. Ancak ihtilafa düştüler; onlardan kimi inandı, kimi inkâr etti. Allah dileseydi birbirlerini öldürmezlerdi. Ama Allah dilediğini yapandır. (2/253)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhul-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturunca da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

De ki: "İman edenleri sağlamaştırmak, Müslümanlara bir müjde ve hidayet olmak üzere, onu (Kur'an'ı) hak olarak Rabbinden Ruhul-Kudüs indirmiştir." (16/102)

Sonra onlardan yana (kendini gözleyen) bir perde çekmişti. Böylece ona ruhumuz (Cibril'i) göndermiştik, o da, düzgün bir beşer kılığında görünmüştü. (19/17)

İrzini koruyan (Meryem); Biz ona Kendi ruhumuzdan üfledik, onu ve çocuğunu insanlığa bir ayet kıldık. (21/91)

Onu Ruhul-emin indirdi. (26/193)

Sonra onu 'düzeltip bir biçime soktu' ve ona ruhumdan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (32/9)

Onu bir biçime sokup, ona ruhumdan üflediğim zaman siz onun için hemen secdeye kapanın." (38/72)

Allah, ölecekleri zaman canlarını alır; ölmeyeni de uykusunda (bir tür ölüme sokar). Böylece, kendisi hakkında ölüm kararı verilmiş olanı(n ruhunu) tutar, öbürüsünü ise adı konulmuş bir ecele kadar salverir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (39/42)

Dereceleri yükselten Arş'ın sahibi (Allah), 'toplanma ve buluş-

KURAN FİHRİSTİ

ma' günû ile uyarıp-korkutmak için, kendi emrinden olan ruhu kullarından dilediğine indirir. (40/15)
İmran'ın kızı Meryem'i de. Ki o kendi ırzını korumuştur. Böylece Biz ona ruhumuzdan üfledik. O da Rabbinin kelimelerini ve kitaplarını tasdik etti. O, (Rabbine) gönülden bağlı olanlardandı. (66/12)

RUM

Rum (orduları) yenilgiye uğradı. Yakın bir yerde. Ama onlar yenilgilerinden sonra yeneceklerdir. Birkaç yıl içinde. Bundan önce de sonra da emir Allah'ındır. Ve o gün mü'minler sevineceklerdir. (30, 2-4)

RÜKU

Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve rüku edenlerle birlikte siz de rüku edin. (2/43)

Hani Evi (Ka'be'yi) insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeri kılmıştık. İbrahim'in makamını namaz yeri edinin", İbrahim ve İsmail'e de, "Evimi, tavaf edenler, itikafa çekilenler ve rüku ve secde edenler için temizleyin" diye ahid verdik. (2/125)

Meryem, Rabbine gönülden itaatte bulun, secde et ve rüku edenlerle birlikte rüku et." (3/43)

Sizin dostunuz (veliniz), ancak Allah, O'nun elçisi, rüku' ediciler olarak namaz kılan ve zekatı veren mü'minlerdir. (5/55)

Hani Biz İbrahim'e Evin (Kabe'nin) yerini belirliþip hazırladığımız zaman (şöyle emretmiştik:) "Bana hiçbir şeyi ortak koşma, tavaf edenler, kıyam edenler, rükua ve sücudâ varanlar için Evimi tertemiz tut." (22/26)

Ey iman edenler, rüku edin, secdeye varın, Rabbinize ibadet edin ve hayır işleyin, umulur ki kurtuluş bulursunuz. (22/77)

(Davud) Dedi ki: "Andolsun senin koyununu, kendi koyunlarına (katmak) istemekle sana zulmetmiştir. Doğrusu, (emek ve mali güçlerini) birleştirip katan (ortak)lardan çoğu, birbirlerine karşı tecavüz ederler; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. Onlar da ne kadar azdır." Davud, gerçekten Bizim onu imtihan ettiğimizi sandı, böylece Rabbinden bağışlanma diledi ve rüku ederek yere kapandı ve (bize gönülden) yönelip-döndü. (38/24)

Muhammed, Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları, rüku edenler, secde edenler olarak görürsün; onlar, Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri, secde izinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur: İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir ekin; filizini çıkarmış, derken onu kuvvetlendirmiş, derken kalınlaşmış, sonra sapları üzerinde doğrulup-boy atmış (ki bu, ekicilerin hoşuna gider. (Bu örnek,) Onunla kafirleri öfkelenirmek içindir. Allah, içlerinden iman edip salih amellerde bulunanlara bir mağfiret ve büyük bir ecir va'detmiştir. (48/29)
Onlara: "Rüku edin" denildiği zaman, rüku etmezler. (77/48)

RÜŞD

Andolsun, bundan önce İbrahim'e rüşdünü vermiştik ve Biz onu (doğruyu seçme yeteneğinde olduğunu) bilenlerdik. (21/51)

RÜYA

Hani Yusuf babasına: "Babacığım gerçekten ben (rüyamda) onbir yıldız, güneşi ve ayı gördüm; bana secde etmektelekten gördüm" demişti. (12/4)

(Babası) Demişti ki: "Oğlum, rüyayı kardeşlerine anlatma, yoksa sana bir tuzak kurularlar. Çünkü şeytan, insan için apaçık bir düşmandır." (12/5)

Onunla birlikte iki genç de zindana girmişti. Biri: "Ben (rüyamda) kendimi şarap sıkıyorken gördüm." dedi. Öbürü: "Ben de kendimi başımın üstünde ekmeğe taşıyorken gördüm; kuş da ondan yemekteydi" dedi. "Bunun yorumundan bize haber ver. Doğrusu biz seni, iyilik yapanlardan görmekteyiz." (12/36)

Hükümdar:" Ben (rüyamda) yedi besili inek görüyorum, onları yedi zayıf inek yiyor; bir de yedi yeşil başak ve diğerleri ise kupa-kuru. Ey önde gelen (kahin-bilginler) eğer rüya yorumluyorsanız benim bu rüyamı çözüverin" dedi. (12/43)

Dediler ki: "(Bunlar) Karmakarışık düşlerdir. Biz böyle düşlerin yorumunu bilenler değiliz." (12/44)

O iki kişiden kurtulmuş olanı nice zaman sonra hatırladı ve: "Ben bunun yorumunu size haber veririm hemen beni (zindana) gönderin" dedi. (12/45)

(Zindana gidip:) "Yusuf ey doğru (sözlü insan).. Yedi besili ineği yedi zayıf (ineğin) yediği ve yedi yeşil başakla diğerleri kuru olan (rüya) konusunda bize fetva ver. Umarım ki insanlara da (senin söyledikleriyle) dönerim belki onlar (bunun anlamını) öğrenmiş olurlar." (12/46)

Dedi ki: "Siz yedi yıl önceleri (ettiğiniz) gibi ekin ekin yediğimizin az bir kısmı dışında (kalacağını) biçtiklerinizi başağında bırakın." (12/47)

"Sonra bunun arkasından (kuraklığı) zorlu yedi yıl gelecektir, sakladığınızı az bir miktar dışında daha önce biriktirdiğinizi yiyip bitirecektir." (12/48)

"Sonra bunun arkasından bir yıl gelecektir ki insanlar, onda bol bol yağmura kavuşturulacak ve onda sıkıp-saçacaklar." (12/49)

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam bu daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbim onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra (O) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rab-bim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bilen hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (12/100)

Hani Biz sana: "Muhakkak Rabbin insanları cepeçevre kuşatmıştır" demiştik. Sana gösterdiğimiz o rüyayı, insanları denemek için yaptık Kur'an'da lanetlenmiş ağacı da. Biz onları korkutuyoruz. Fakat (bu) onlarda büyük bir azgınlıktan başka bir şey arttırmıyor. (17/60)

"Gerçekten sen rüyayı doğruladın. Şüphesiz Biz ih-sanda bulunanları böyle ödüllendiririz." (37/105)

Andolsun, Allah elçisinin gördüğü rüyanın hak olduğunu doğruladı. Eğer Allah dilerse mutlaka siz Mescid-i Haram'a güven içinde saçlarınızı tıraş etmiş (kiminiz de) kısaltmış olarak (ve) korkusuzca gireceksiniz. Fakat Allah sizin bilmediğinizi bildi böylece bundan önce size yakın bir fetih (nasib) kıldı. (48/27)

RÜZGAR

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün ard arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünün ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretilip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (2/164)

Onların bu dünya hayatındaki harcamaları kendi nefislerine zul-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

metmiş olan bir kavmin ekinine isabet eden kavurucu soğuklukta bir rüzgara benzer ki onu (ekini) helak etmiştir. Allah, onlara zulmetmedi, fakat onlar kendi nefislerine zulmetmektedirler. (3/117)

Rahmetinin önünde rüzgarları bir müjde olarak gönderen O'dur. Bunlar açırca bulutları kaldırıp yüklediğinde, onları (kuraklıktan) ölmüş bir şehre sürükleyiveririz ve bununla oraya su indiririz de böylelikle bütün ürünlerden çıkarırız. İşte Biz, ölüleri de böyle diriltip-çıkartırız. Ki ibret alasınız. (7/57)

Karada ve denizde sizi gezdiren O'dur. Öyle ki siz gemide bulunduğunuz zaman, onlar da güzel bir rüzgarla onu yüzdürürlerken ve (tam) bununla sevinmekteyken, ona çılginca bir rüzgar gelip çatar ve her yandan dalgalar onları kuşatıverir; onlar artık bu (dalgalarla) gerçekten kuşatıldıklarını sanmışlarken, dinde O'na 'gönülden katıksız bağlılar (muhlisler)' olarak Allah'a dua etmeye başlarlar: "Andolsun eğer bundan bizi kurtaracak olursan, muhakkak Sana şükredenlerden olacağız." (10/22)

Rablerini inkâr edenlerin durumu şudur: Onların yaptıkları, fırtınalı bir günde rüzgarın şiddetle savurduğu bir kül gibidir. Kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremezler. İşte uzak bir sapıklık (içinde olmak) budur. (14/18)

Ve aşılayıcılar olarak rüzgarları gönderdik, böylece gökten su indirdik de sizleri suladık. Oysa siz onun hazine-koruyucuları değilsiniz. (15/22)

Onlara, dünya hayatının örneğini ver; gökten indirdiğimiz suya benzer, onunla yeryüzünün bitkileri birbirine karıştı, böylece rüzgarların savurduğu çalı-çırpı oluverdi. Allah, herşeyin üzerinde güç yetirendir. (18/45)

Süleyman için de, fırtına biçiminde esen rüzgara (boyun eğdirdik) ki, kendi emriyle, içinde bereketler kıldığımız yere akıp giderdi. Biz herşeyi bilenleriz. (21/81)

Allah'ı birleyen (Hanifler) olarak, O'na (hiçbir) ortak koşmaksızın. Kim Allah'a ortak koşarsa, sanki o gökten düşmüş de onu bir kuş kapıvermiş veya rüzgar onu ıssız bir yere sürükleyip atmış gibidir. (22/31)

Ve Kendi rahmetinin önünde rüzgarları müjdeciler olarak gönderen O'dur. Biz, gökten tertemiz su indirdik; (25/48)

Ya da karanın ve denizin karanlıkları içinde size yol gösteren ve rahmetinin önünde rüzgarları müjde vericiler olarak gönderen mi? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Allah, onların şirk koştuklarından yücedir. (27/63)

Size Kendi rahmetinden taddırması, emriyle gemileri yürütmesi ve O'nun fazlından (rızkınızı) aramanız ile umulur ki şükretmeniz için, rüzgarları müjde vericiler olarak göndermesi, O'nun ayetlerindedir. (30/46)

Allah, rüzgarları gönderir, böylece bir bulut kaldırır da onu nasıl dilerse gökte yayıp-dağıtır ve onu parça parça kılar; nihayet onun arasından yağmurun akıp çıktığını görürsün. Sonunda kendi kullarından dilediğine verince, hemen sevince kapılıverirler. (30/48)

Andolsun, Biz bir rüzgar göndersek de onu(n ekinini) sararmış görseler, mutlaka ardından nankörlük ederler. (30/51)

Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani size ordular gelmişti; böylece Biz de onların üzerine, bir rüzgar ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah, yaptıklarınızı görendir. (33/9)

Süleyman için de, sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü bir ay (mesafe) olan rüzgara (boyun eğdirdik); erimiş bakır madenini ona sel gibi akıttık. Onun eli altında Rabbinin izniyle iş gören bir

kısım cinler vardı. Onlardan kim Bizim emrimizden çıkıp-sapacak olsa, ona çılgin ateşin azabından taddırırız. (34/12)

Allah, rüzgarları gönderir, onlar da bulutu kaldırır, böylece Biz onu ölü bir beldeye sürükleriz, onunla, yeri ölümünden sonra diriltiriz. İşte (ölümden sonra) dirilip- yayılma da böyledir. (35/9)

Böylece rüzgarı onun buyruğu altına verdik. Onun emriyle dilediği yöne yumuşakça eserdi. (38/36)

Eğer dileyecek olsa, rüzgarı durdurur, böylece onun üstünde kalakalırlar. Şüphesiz, bunda çokça sabreden, çokça şükreden kimse için gerçekten ayetler vardır. (42/33)

Gece ile gündüzün ardarda gelişinde (veya ayrıklılığında), Allah'ın gökten rızık indirip ölümünden sonra yeryüzünü diriltmesinde ve rüzgarları (belli bir düzen içinde) yönetmesinde aklını kullanan bir kavim için ayetler vardır. (45/5)

Derken, onu (azabı) vadilerine doğru yönelerek gelen bir bulut şeklinde gördükleri zaman, "Bu bize yağmur yağdıracak bir buluttur" dediler. Hayır, o, kendisi için acele ettiğiniz şeydir. Bir rüzgar; onda acı bir azab vardır. (46/24)

Ad (kavmin)de de (ayetler vardır). Hani onların üzerine köklerini kesen (akim) bir rüzgar gönderdik. (51/41)

Yoksa gökte olanın üzerinize 'taş yağdıran (fırtınalı) bir rüzgar' göndermeyeceğinden emin misiniz? Siz o takdirde Benim uyarıma nasılmış bilip-öğreneceksiniz. (67/17)

KURAN FİHRİSTİ

- S -

SAAT

Allah'a kavuşmayı yalan sayanlar, doğrusu hüsrana uğramışlardır. Öyle ki, saat (kıyamet günü) apansız onlara geliverince, günahlarını sırtlarına yüklenerek: "Onda (dünyada) sorumsuzca yaptıklarımızdan dolayı yazıklar olsun bize..." derler. Dikkat edin, o işleyip-yükledikleri ne kötüdür. (6/31)

De ki: "Düşündünüz mü hiç; eğer size Allah'ın azabı gelirse ya da saat (kıyamet) gelip çatarsa, Allah'tan başkasını mı çağıracaksınız? Eğer doğru sözlüler iseniz (çağırın bakalım.)" (6/40) Her ümmet için bir ecel vardır. Onların ecelleri gelince, ne bir saat ertelenebilirler ne de öne alınabilirler (tam zamanında çökerler.) (7/34)

Saatin (kıyametin) ne zaman demir atacağını (gerçekleşeceğini) sorarlar. De ki: "Onun ilmi yalnızca Rabbimin Katındadır. Onun süresini O'ndan başkası açıklayamaz. O, göklerde ve yerde ağırlaştı. O, size apansız bir gelişten başkası değildir." Sanki sen, ondan tümüyle haberdar olmuş gibi sana sorarlar. De ki: "Onun ilmi yalnızca Allah'ın Katındadır. Ancak insanların çoğu bilmezler." (7/187)

Andolsun Allah, Peygamberin, Muhacirlerin ve Ensarın üzerine tevbe ihsan etti. Ki onlar -içlerinde bir bölümünün kalbi nerdeyse kaymak üzereyken- ona güçlük saatinde tabi oldular. Sonra onların tevbelelerini kabul etti. Çünkü O, onlara (karşı) çok şefkatlidir, çok esirgeyicidir. (9/117)

Gündüzün bir saatinden başka sanki hiç ömür sürmemişler gibi onları bir arada toplayacağı gün, onlar birbirlerini tanımış olacaktı. Allah'a kavuşmayı yalanlayanlar gerçekten hüsrana uğramışlardır. Onlar hidayete ermiş (kimseler) değildi. (10/45)

De ki: "Allah'ın dilemesi dışında, kendim için zarardan ve yarardan (hiçbir şey) malik değilim. Her ümmetin bir eceli vardır. Onların ecelleri gelince, artık ne bir saat ertelenebilirler, ne öne alınabilirler. (10/49)

Gündüzün iki tarafında ve gecenin (gündüze) yakın saatlerinde namazı kıl. Şüphesiz iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, öğüt alanlara bir öğüttür. (11/114)

Biz, gökleri, yeri ve her ikisinin arasındakilerini hakkın dışında (herhangi bir amaçla) yaratmadık. Hiç şüphesiz o saat de yaklaşarak-gelmektedir; öyleyse (onlara karşı) güzel davranışlarla davran. (15/85)

Eğer Allah, insanların zulümleri nedeniyle sorguya çekecek olsaydı, onun üstünde (yeryüzünde) canlılardan hiçbir şey bırakmazdı; ancak onların adı konulmuş bir süreye kadar ertelenmektedir. Onların ecelleri gelince ne bir saat ertelenebilirler, ne de öne alınabilirler. (16/61)

Göklerin ve yerin gaybi Allah'a aittir. (Kıyamet) Saatin(in) emri de yalnızca (sürekli) göz açıp kapama gibidir veya daha yakındır. Şüphesiz, Allah herşeye güç yetirendir. (16/77)

Böylece, aralarında bir sorgulama yapmışlar diye onları dirilttik (uyandırdık). İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Ne kadar kaldınız?" Dediler ki: "Bir gün veya günün bir (kaç saatlik) kısmı kadar kaldık." Dediler ki: "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir; şimdiki birinizi bu paranızla şehre gönderin de, hangi yiyecek temizse baksın, size ondan bir rızık getirsin; ancak oldukça nazik davranın ve sakın sizi kimseye sezdirmesin." (18/19)

De ki: "Kim sapıklık içindeyse, Rahman , ona süre tanıdıkça tanır; kendilerine va'dedilene -ya azabı veya kıyamet saatini- gör-

dükleri zaman artık kimin yeri (makam, mevki) daha kötü, kimin askeri- gücü daha zayıfmış, öğreneceklerdir. (19/75) Onlar, Rablerine karşı gayb ile (O'nu görmedikleri halde) bir haşyet içinde dirlir ve onlar, kıyamet saatinden 'içleri titremekte olanlardır.' (21/49)

Ey insanlar, Rabbinizden korkup-sakinin, çünkü kıyamet saatinin sarsıntısı büyük bir şeydir. (22/1)

Hayır, onlar kıyamet-saatini yalanladılar; Biz kıyamet saatini yalan sayanlara çılğınca yanan bir ateş hazırladık. (25/11)

Kıyamet-saatinin kopacağı gün, suçlu-günahkarlar, tek bir saatin dışında (dünya hayatı) yaşamadıklarına and içerler. İşte onlar böyle çevriliyorlardı. (30/55)

Kıyamet saatinin bilgisi, şüphesiz Allah'ın Katındadır. Yağmuru yağdırır; rahimlerde olanı bilir. Hiç kimse, yarın ne kazanacağını bilmez. Hiç kimse de, hangi yerde öleceğini bilmez. Hiç şüphesiz Allah bilendir, haberdardır. (31/34)

Yoksa o, gece saatinde kalkıp da secde ederek ve kıyama durarak gönülden itaat (ibadet) eden, ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini umud eden (gibi) midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Şüphesiz, temiz akıl sahipleri öğüt alıpdüşünürler." (39/9)

Artık sen sabret; Resullerden azim sahiplerinin sabrettikleri gibi, Onlar için de acele etme. Onlar, tehdit edildikleri şeyi (azabı) gördükleri gün, sanki gündüzün yalnızca bir saati kadar yaşamış(olacak)lardı. (Bu,) Bir tebliğdir. Artık fasık olan bir kavimden başkası yıkıma uğratılır mı? (46/35)

Saat (kıyamet vakti) yakınlaştı ve ay yarıldı. (54/1)

Daha doğrusu onlara va'dedilen (asıl azab) (kıyamet) saatidir. O saat, 'kurtuluş olmayan daha korkunç bir bela' ve daha acıdır. (54/46)

SABA MELİKESİ

Derken uzun zaman geçmeden geldi ve dedi ki: "Senin kuşatmadığın (öğrenemediğin) şeyi ben kuşattım ve sana Saba'dan kesin bir haber getirdim." (27/22)

"Gerçekten ben, onlara hükmetmekte olan bir kadın buldum ki ona herşeyden (bolca) verilmiştir ve büyük bir tahtı var." (27/23) "Onu ve kavmini Allah'ı bırakıp da güneşe secde etmeklelerken buldum, şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir, böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar." (27/24)

"Ki onlar göklerde ve yerde saklı olanı ortaya çıkaran ve sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilen Allah'a secde etmesinler diye (yapmaktadırlar)." (27/25)

O Allah O'ndan başka ilah yoktur büyük Arş'ın Rabbidir. (27/26) (Süleyman): "Durup bekleyeceğiz, doğruyu mu söyledin, yoksa yalancılardan mı oldun?" dedi. (27/27)

"Bu mektubumla git, onu kendilerine bırak, sonra onlardan (biraz) uzaklaş, böylelikle bir bakiver neye başvuracaklar?" (27/28)

(Hüdhüd'ün mektubu götürüp bırakmasından sonra Saba melikesi Belkis): Dedi ki: "Ey önde gelenler gerçekten bana oldukça önemli bir mektup bırakıldı." (27/29)

"Gerçek şu ki bu Süleyman'dandır ve 'Şüphesiz Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla' (başlamaktadır)." (27/30)

"(İçinde de:) 'Bana karşı büyüklük göstermeyin ve bana Müslüman olarak gelin' diye (yazılmaktadır)." (27/31)

Dedi ki: "Ey önde gelenler, bu işimde bana görüş belirtin, siz (herşeye) şahidlik etmedikçe ben hiçbir işte kesin (karar veren

Harun Yahya (Adnan Oktar)

bir) değilim." (27/32)

Dediler ki: "Biz kuvvet sahibiyiz ve zorlu savaşçılarız. İş konusunda karar senindir, artık sen bak neyi emredersen (biz uyguluyoruz)." (27/33)

Dedi ki: "Gerçekten hükümdarlar bir ülkeye girdikleri zaman, orasını bozguna uğratırlar ve halkından onur sahibi olanları hor ve aşağılık kılarlar; işte onlar böyle yaparlar." (27/34)

"Ben onlara bir hediye göndereyim de bir bakayım elçiler neyle dönerler." (27/35)

(Elçi hediyelerle) Süleyman'a geldiği zaman: "Sizler bana mal ile yardımda mı bulunmak istiyorsunuz? Allah'ın bana verdiği size verdiğinden daha hayırlıdır; hayır siz hediyeyle sevinip öğünübelirsiniz?" dedi. (27/36)

"Sen onlara dön, Biz onlara öyle ordularla geliriz ki onların karışı koymaları mümkün değil ve Biz onları ordan horlanmış-aşağılanmış ve küçük düşürülmüşler olarak sürüp çıkarırız." (27/37)

(Elçinin gitmesinden sonra Süleyman:) "Ey önde gelenler, onlar bana teslim olmuş (Müslüman)lar olarak gelmeden önce, sizden kim onun tahtını bana getirebilir?" dedi. (27/38)

Cinlerden ifrit: "Sen daha makamından kalkmadan, ben onu sana getirebilirim, ben gerçekten buna karşı kesin olarak güvenilir bir güce sahibim." dedi. (27/39)

Kendi yanında kitaptan ilmi olan biri dedi ki: "Ben (gözünü açıp kapamadan) onu sana getirebilirim." Derken (Süleyman) onu kendi yanında durur vaziyette görünce dedi ki: "Bu Rabbinim fazlından O'na şükredecek miyim yoksa nankörlük edecek miyim diye beni denemekte olduğu için (bu olağanüstü olay gerçekleşti). Kim şükrederse artık o kendisi için şükretmiştir kim nankörlük ederse gerçekten benim Rabbinim Gani (hiçbir şeye ve kimseye ihtiyacı olmayan)dır Kerim olandır." (27/40)

Dedi ki: "Onun tahtını değişikliğe uğratan, bir bakalım doğru olanı bulabilecek mi yoksa bulmayanlardan mı olacak?" (27/41)

Böylece (Belkıs) geldiği zaman ona: "Senin tahtın böyle mi?" denildi. Dedi ki: "Tıpkı kendisi. Bize ondan önce ilim verilmişti ve biz Müslüman olmuştuk." (27/42)

Allah'tan başka tapmakta olduğu şeyler onu (Müslüman olmaksızın) alıkoymuştu. Gerçekte o, inkâr eden bir kavimden idi. (27/43)

Ona: "Köşke gir" denildi. Onu görünce derin bir su sandı ve (eteğini çekerek) ayaklarını açtı. (Süleyman:) Dedi ki: "Gerçekte bu saydam camdan olma düzeltilmiş bir köşk-zemindir." Dedi ki: "Rabbim, gerçekten ben kendime zulmettim; (artık) ben Süleyman'la birlikte alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum." (27/44)

SABAH

(Zekeriya) "Rabbim, bana bir alamet (ayet) ver." dedi. "Sana alamet, işaretleşme dışında, insanlarla üç gün konuşmamandır. Rabbinin çokça zikret ve akşam sabah O'nu tesbih et." dedi. (3/41)

Allah'ın ipine hepiniz sınırsız sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısırdırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındaiken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar. (3/103)

Sabah akşam -O'nun yüzünü (rızasını) dileyerek- Rablerine dua edenleri kovma. Onların hesabından senin üzerinde birşey

(yükümlülük), senin hesabından da bir şey (yükümlülük) yoktur ki onları kovman gereksin. Yoksa zalimlerden olursun. (6/52)

O sabahı yarıp çıkarandır. Geceyi bir sükun (dinlenme), güneş ve ay'ı bir hesap (ile) kıldı. Bu, üstün ve güçlü olan, bilen Allah'ın takdirdir. (6/96)

Bunun üzerine onları dayanılmaz bir sarsıntı tuttu da, kendi yurtlarında diz üstü çökmüş olarak sabahladılar. (7/91)

Rabbini, sabah akşam, yüksek olmayan bir sesle, kendi kendine, ürpertiyle, valyara valyara ve için için zikret. Gaflete kapılmalardan olma. (7/205)

O zulmedenleri dayanılmaz bir ses sarıverdi de kendi yurtlarında dizüstü çökmüş olarak sabahladılar. (11/67)

(Elçiler) Dediler ki: "Ey Lut, biz Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana kesin olarak ulaşamazlar. Gecenin bir parçasında ailenle birlikte yürü (yola çık). Sakın, hiçbiriniz dönüp arkasına bakmasın; fakat senin karın başka. Çünkü onlara isabet edecek olan, ona da isabet edecektir. Onlara va'dolunan (azab) sabah vaktidir. Sabah da yakın değil mi?" (11/81)

Emrimiz geldiği zaman, tarafımızdan bir rahmetle Şuayb'ı ve O'nunla birlikte iman edenleri kurtardık; o zulmedenleri dayanılmaz bir ses sarıverdi de kendi yurtlarında dizüstü çökmüş olarak sabahladılar. (11/94)

Göklerde ve yerde her ne varsa -isteyerek de olsa, istemeyerek de olsa- Allah'a secde eder. Sabah akşam gölgeleri de (O'na secde eder). (13/15)

Ve onlara şu emri verdik: "Sabaha çıkarırken onların arkası mutlaka kesilecektir." (15/66)

Derken, sabah vaktine girdiklerinde, onları o dayanılmaz-çılgılık yakalayiverdi. (15/83)

Akşamları getirir, sabahları götürürken onlarda sizin için bir güzellik vardır. (16/6)

Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatını (aldatıcı) süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini Bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (hevasına)' uyan ve işinde asırlığa gidene itaat etme. (18/28)

Böylelikle (Zekeriya) mescitten kavminin karşısına çıkıp onlara (şu anlamları) işaret etti: "Sabah akşam tesbih edin." (19/11)

Onda 'boş bir söz' işitmezler; sadece selam (i işitirler). Sabah akşam, onların rızıkları orda (bulunmakta)dır. (19/62)

(Bu nur,) Allah'ın, onların yüceltilmesine ve isminin zikredilmesine izin verdiği evlerdedir; onların içinde sabah akşam O'nu tesbih ederler. (24/36)

Ey iman edenler, sağ ellerinizin malik olduğu ile sizden olup da henüz erginlik çağına ermemiş olan (çocuk)lar, (odalarınıza girmek için şu) üç vakitte izin istesinler: Sabah namazından önce, öğleyin üstünüzü çıkardığınız vakit ve yatsı namazından sonra. (Bu) Üçü sizin için mahrem (vakitleridir). Bunların dışında size de, onlara da bir sakınca yoktur; onlar yanınızda dolaşabilirler, birbirinizin yanında olabilirler. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklamaktadır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/58)

Ve dediler ki: "Bu, geçmişlerin uydurduğu masallardır, bir başkasına yazdırmış olup kendisine sabah akşam okunmaktadır." (25/5)

Musa'nın annesi ise, yüreği boşluk içinde sabahladı. Eğer mü'minlerden olması için kalbi üzerinde (sabır ve dayanıklılığı) pekiştirmemiş olsaydı, neredeyse onu(n durumunu) açığa vuracaktı. (28/10)

KURAN FİHRİSTİ

Böylece şehirde korku içinde (çevreyi) gözetleyerek sabahladı. Derken, bir de baktı ki, dün kendisinin yardım isteyen (kişi, bugün de) kendisine yardım için bağırıyor. Musa, ona dedi ki: "Sen açıkça bir azgınsın." (28/18)

Dün, onun yerinde olmayı dileyenler, sabahladıklarında: "Vay, demek ki Allah, kullarından dilediğinin rızkını genişletip-yaymakta ve kısıp-daraltmaktadır. Eğer Allah, bize lütfetmiş olmasaydı, bizi de şüphesiz batırırdı. Vay, demek gerçekten inkâr edenler felah bulamaz" demeye başladılar. (28/82)

Ancak onu yalanladılar; bunun üzerine onları amansız bir sarsıntı yakalayverdi, böylelikle kendi yurtlarında diz üstü çökmüş olarak sabahladılar. (29/37)

Öyleyse akşama girdiğiniz vakit de, sabaha erdiğiniz vakit de Allah'ı tesbih edip (yüceltin). (30/17)

Ve O'nu sabah ve akşam tesbih edin. (33/42)

Süleyman için de, sabah gidişi bir ay, akşam dönüşü bir ay (mesafe) olan rüzgara (boyun eğdirdik); erimiş bakır madenini ona sel gibi akıttık. Onun eli altında Rabbinin izniyle iş gören bir kısım cinler vardı. Onlardan kim Bizim emrimizden çıkıp-sapacak olsa, ona çığır ateşin azabından taddırırđık. (34/12)

Siz onların üstünden muhakkak geçip gidiyorsunuz; sabah vakti. (37/137)

Fakat (azab) onların sahasına indiği zaman uyarılıp-korkutulanların sabahı ne kötü olur. (37/177)

Doğrusu Biz dağlara boyun eğdirdik, akşam ve sabah kendisiyle birlikte (Allah'ı) tesbih ederlerdi. (38/18)

Ateş; sabah akşam, ona sunulurlar. Kıyamet-saatinin kopacağı gün: "Firavun çevresini, azabın en şiddetli olanına sokun" (denecek). (40/46)

Şu halde sen sabret. Gerçekten Allah'ın va'di hakdır. Günahın için mağfiret dile; akşam ve sabah Rabbinin hamd ile tesbih et. (40/55)

İşte bu sizin zannınız; Rabbinin hakkında beslediğiniz-zannınız, sizi bir yıkıma uğrattı, böylelikle hüsrana uğrayan kimseler olarak sabahladınız." (41/23)

Ki Allah'a ve Resülü'ne iman etmeniz, O'nu savunup-desteklemeniz, O'nu en içten bir saygıyla-yüceltmeniz ve sabah akşam O'nu (Allah'ı) tesbih etmeniz için. (48/9)

Andolsun onları bir sabah vakti erkenden, üzerlerinde kararını kılmış bir azab yakalayıp-bastırırđı. (54/38)

Gerçek şu ki, Biz o bahçe sahiplerine bela verdiğimiz gibi, bunlara da bela verdik. Hani onlar, sabah vakti (erkenden ve kimsesiz haber vermeden) onu (bahçeyi) mutlaka devşireceklerine dair and içmişlerdi. (68/17)

Nihayet sabah vakti birbirlerine seslendiler. (68/21)

Ağardığı zaman sabaha. (74/34)

Ve sabah, akşam Rabbinin adını zikret. (76/25)

Ve nefes almaya başladığı zaman, sabaha; (81/18)

Sabah vakti baskın yapanlara. (100/3)

De ki: Sabahın Rabbine sığınırım. (113/1)

SABIR

Sabir ve namazla yardım dileyin. Bu, şüphesiz, huşû duyanların dışındakiler için ağır (bir yük)dir. (2/45)

Ey iman edenler, sabırla ve namazla yardım dileyin. Gerçekten Allah, sabredenlerle beraberdir. (2/153)

Andolsun, Biz sizi biraz korku, açlık ve bir parça mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabır gösterenleri müjdele. (2/155)

Onlar, Calut ve ordusuna karşı meydana (savaşa) çıktıklarında, dediler ki: "Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır, adımlarımızı sabit kıl (kaydırma) ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/250)

Ey iman edenler, sabredin ve sabırda yarışın, (sınırlarda) nöbetleşin. Allah'tan korkun. Umulur ki kurtulursunuz. (3/200)

Oysa sen, yalnızca, bize geldiğinde Rabbimizin ayetlerine inanamamızdan başka bir nedenle bizden intikam almıyorsun. "Rabbimiz, üstümüze sabır yağdır ve bizi Müslüman olarak öldür." (7/126)

Şimdi, Allah sizden (yükünüzü) hafifletti ve sizde bir za'f olduğunu bildi. Sizden yüz sabırlı (kişi) bulunursa, (onların) iki yüzünü bozguna uğrattır; eğer sizden bin (kişi) olursa, Allah'ın izniyle (onların) iki binini yener. Allah, sabredenlerle beraberdir. (8/66)

Ve üzerine yalandan kan (sürülmüş) olan gömleğini getirdiler. "Hayır" dedi. Nefsiniz, sizi yanıltıp (böyle) bir işe sürüklemiş. Bundan sonra (bana düşen) güzel bir sabırdır. Sizin bu düz üydürdüklerinize karşı (kendisinden) yardım istenecek olan Allah'tır." (12/18)

(Şehre dönüp durumu babalarına aktarınca o:) "Hayır" dedi. "Nefsiniz sizi yanıltıp (böyle) bir işe sürüklemiş. Bundan sonra (bana düşen) güzel bir sabırdır. Umulur ki Allah (pek yakın bir gelecekte) onların tümünü bana getirir. Çünkü O, bilenin, hüküm ve hikmet sahibi olanın kendisidir." (12/83)

Dedi ki: "İşte bu, benimle senin aranda ayrılıma (zamanı)mız. Sana, üzerinde sabır göstermeye güç yetiremeyeceğin bir yorumu haber vereceğim. (18/78)

Duvar ise, şehirde iki öksüz çocuğundu, altında onlara ait bir define vardı; babaları salih biriydi. Rabbin diledi ki, onlar erginlik çağına erişsinler ve kendi definelerini çıkarsınlar; (bu,) Rabbinden bir rahmettir. Bunları ben, kendi işim (özel görüşüm) olarak yapmadım. İşte, senin sabır göstermeye güç yetiremediğin şeylerin yorumu." (18/82)

Şu halde onların söylediklerine karşı sabırlı ol, güneşin doğuşundan ve batışından önce Rabbinin hamd ile tesbih et (yücelt). Gecenin bir bölümünde ve gündüzün uçarında da tesbihte bulun ki hoşnut olabilesin. (20/130)

Şu halde, güzel bir sabır (göstererek) sabret. (70/5)

Öyleyse, Rabbinin hükmüne sabır göster. Onlardan günahkar veya nankör olana itaat etme. (76/24)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitabı ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlarına, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

Talut, orduyla birlikte ayrıldığında dedi ki: "Doğrusu Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse, artık o benden değildir ve kim de -ileyle bir avuç alanlar hariç- onu tadmazsa bendendir. Küçük bir kısmı hariç (hepsi sudan) içti. O, kendisiyle beraber iman edenlerle (ırmağı) geçince onlar (geride kalanlar): "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı (koyacak) gücümüz yok" dediler. (O zaman) Muhakkak Allah'a kavuşacaklarını umanlar (şöyle) dediler: "Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sab-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

redenlerle beraberdir." (2/249)

Sabredenler, doğru olanlar, gönülden boyun eğenler, infak edenler ve 'seher vakitlerinde' bağışlanma dileyenlerdir. (3/17)
Size bir iyilik dokununca tasalanırlar, size bir kötülük isabet ettiğindeyse buna sevinirler. Eğer siz sabredere ve sakınırsanız, onların 'hileli düzenleri' size hiçbir zarar veremez. Şüphesiz, Allah, yapmakta olduklarını kuşatandır. (3/120)

Evet, eğer sabrederseniz, sakınırsanız ve onlar da aniden üstünüze çullanıverilirse, Rabbiniz size meleklerden nişanlı beş bin kişiyle yardım ulaştıracaktır. (3/125)

Yoksa siz, Allah, içinizden cehd edenleri belirtep-ayırdatmeden ve sabredenleri de belirtep-ayırdatmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? (3/142)

Nice peygamberle birlikte birçok Rabbanî (bilgin)ler savaşta girdiler de, Allah yolunda kendilerine isabet eden (güçlük ve mihnet)den dolayı ne gevşeklik gösterdiler, ne boyun eğdiler. Allah, sabredenleri sever. (3/146)

Andolsun, mallarınızla ve canlarınızla imtihan edileceksiniz ve sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve şirk koşmakta olanlardan elbette çok eziyet verici (sözler) işiteceksiniz. Eğer sabredere ve sakınırsanız (bu) emirlerle olan azimdenidir. (3/186)
İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler, o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelelerinden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları, fuhuşta bulunmayan, iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak veillerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfе uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra, fuhuş yapacak olurlarsa, özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısını (nı uygulayın.) Bu, sizden günaha saptaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/25)

Andolsun senden önce de elçiler yalanlandı; onlara, yardımımız gelinceye kadar yalanlandıkları ve eziyete uğratıldıkları şeye sabrettiler. Allah'ın sözlerini (va'dlerini) değiştirebilecek yoktur. Andolsun, gönderilenlerin haberlerinden bir bölümü sana da geldi. (6/34)

Musa kavmine: "Allah'tan yardım dileyin ve sabredin. Gerçek şu ki, arz Allah'ındır; ona kullarından dilediğini mirasçılar kılar. En güzel sonuç muttakiler içindir." dedi. (7/128)

Kendisine bereketler kıldığımız yerin doğusuna da, batısına da o hor kılınıp-zayıf bırakılanları (müstaz'afıları) mirasçılar kıldık. Rabbinin İsrailoğullarına olan o güzel sözü (vaadi), sabretmeleri dolayısıyla tamamlandı (yerine geldi). Firavun ve kavminin yapmakta oldukları ve yükselttiklerini (köşklerini, saraylarını) da yerle bir ettik. (7/137)

Allah'a ve Resûlü'ne itaat edin ve çekişip birbirinize düşmeyin, çözümlüp yıldınlışırsınız, gücünüz gider. Sabredin. Şüphesiz Allah, sabredenlerle beraberdir. (8/46)

Sana vahyolunana uy ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret. O, hükmedenlerin en hayırlısıdır. (10/109)

Sabredenler ve salih amellerde bulunanlar başka. İşte, bağışlanma ve büyük ecir bunlarındır. (11/11)

Bunlar: Sana vahyettiğimiz gayb haberlerindedir. Bunları sen ve kavmin bundan önce bilmiyordun. Şu halde sabret. Şüphesiz (güzel olan) sonuç takva sahiplerindedir. (11/49)

Ve sabret. Gerçekten Allah, iyilik yapanların ecirini kaybetmez. (11/115)

Sen gerçekten Yusuf musun, sensin öyle mi?" dediler. "Ben Yusuf'um" dedi. "Ve bu da kardeşimdir. Doğrusu Allah bize lütf-

da bulundu. Gerçek şu ki, kim sakınır ve sabrederse, şüphesiz Allah, iyilikte bulunanların karşılığını boşa çıkarmaz." (12/90)
Ve onlar-Rablerinin yüzünü (hoşnutluğunu) isteyerek sabrederek, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak ederler ve kötülüğü iyilikle savarlar. İşte onlar, bu yurdun (dünyanın güzel) sonucu (ahiret mutluluğu) onlar içindir. (13/22)

Sabrettiğinize karşılık selam size. (Dünya) Yurdun(un) sonu ne güzel." (13/24)

Andolsun Musa'yı: "Kavmini karanlıklardan nura çıkar ve onlara Allah'ın günlerini hatırlat" diye ayetlerimizle göndermiştik. Şüphesiz bunda çokça sabreden ve şükreden herkes için gerçekten ayetler vardır. (14/5)

Bize ne oluyor ki, Allah'a tevekkül etmeyelim? Bize doğru olan yolları O göstermiştir. Ve elbette bize yaptığınızı işkencelere karşı sabredeceğiz. Tevekkül edenler Allah'a tevekkül etmelidirler." (14/12)

Onların tümü-toplanıp (kıyamette) Allah'ın huzuruna çıktılar da zayıflar (müstaz'afılar) büyüklük taslayanlara (müstekbirlere) dedi ki: "Şüphesiz, biz size tâbi idik; şimdi siz, bizden Allah'ın azabından herhangi bir şeyi önleyebiliyor musunuz?" Dediler ki: "Eğer Allah bize doğru yolu gösterseydi biz de sizlere doğru yolu gösterirdik. Şimdi yakınsak da, sabretsek de farketmez, bizim için kaçacak bir yer yoktur." (14/21)

Onlar sabredenler ve Rablerine tevekkül edenlerdir. (16/42)
Sizin yanınızda olan tükenir, Allah'ın Katında olan ise kalıcıdır. Sabredenlerin karşılığını yaptıklarının en güzeliyle Biz muhakkak vereceğiz. (16/96)

Sonra gerçekten Rabbin, işkenceye uğratıldıktan sonra hicret edenlerin, ardından cehd edip sabredenlerin (destekçisidir). Şüphesiz senin Rabbin, bundan sonra da gerçekten bağışlayandır, esirgeyendir. (16/110)

Eğer ceza verecekseniz, size verilen cezanın misliyle ceza verin ve eğer sabrederseniz, andolsun bu, sabredenler için daha hayırlıdır. (16/126)

Sabret; senin sabrın ancak Allah'ın (yardımı) iledir. Onlar için hüznе kapılma ve kurmakta oldukları hileli-düzenlerden dolayı sıkıntıya düşme. (16/127)

Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının (aldatıcı) süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini Bizi zikretmekten gafflete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (hevasına)' uyan ve işinde asırlılığa gidene itaat etme. (18/28)

Dedi ki: "Gerçekten sen, benimle birlikte olma sabrını göstermeye güç yetiremezsin." (18/67)

(Böyleyken) "Özünü kavramaya kuşatıcı olamadığın şeye nasıl sabredebilirsin?" (18/68)

Musa: "İnşaAllah, beni sabreden (biri olarak) bulacaksın. hiçbir işte sana karşı gelmeyeceğim" dedi. (18/69)

Dedi ki: "Gerçekten benimle birlikte olma sabrını göstermeye kesinlikle güç yetiremeyeceğini ben sana söylemedim mi?" (18/72)

Dedi ki: "Gerçekte benimle birlikte olma sabrını göstermeye kesinlikle güç yetiremeyeceğini ben sana söylemedim mi?" (18/75)

İsmail, İdris ve Zül-Kıfî, hepsi sabredenlerdendi. (21/85)
Onlar ki, Allah anıdığı zaman kalpleri ürperir; kendilerine isabet eden musibetlere sabredenler, namazı dosdoğru kılanlar ve rızık olarak verdiklerimizden infak edenlerdir. (22/35)

KURAN FİHRİSTİ

Bugün ben, gerçekten onların sabretmelerinin karşılığını verdim. Şüphesiz onlar, 'kurtuluşa ve mutluluğa' erenlerdir." (23/111)

Senden önce gönderdiklerimizden, gerçekten yemek yiyen ve pazarlarda gezen (elçi)lerden başkasını göndermiş değiliz. Biz, sizin kiminizi kimi için deneme (içine konusu) yaptık. Sabredecek misiniz? Senin Rabbin görendir. (25/20)

İşte onlar, sabretmelerine karşılık (cennetin en gözde yerinde) odalarla ödüllendirilirler ve orda esenlik dileği ve selamla karşılanırlar. (25/75)

İşte onlar; sabretmeleri dolayısıyla ecirleri iki defa verilir ve onlar kötülüğü iyilikle uzaklaştırıp kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (28/54)

Kendilerine ilim verilenler ise: "Yazıklar olsun size, Allah'ın sevabı, iman eden ve salih amellerde bulunan kimse için daha hayırlıdır; buna da sabredenlerden başkası kavuşturulmaz" dediler. (28/80)

Ki onlar, sabredenler ve Rablerine tevekkül edenlerdir. (29/59) Öyleyse sen sabret; şüphesiz Allah'ın va'di haktır; kesin bilgiyle inananmayanlar sakın seni telaşa kaptırap-hafifliğe (veya gevşekliğe) sürüklemesinler. (30/60)

Ey oğlum, namazı dosdoğru kıl, ma'rufu emret, münkerden sakındır ve sana isabet eden (musibetler)e karşı sabret. Çünkü bunlar, azmedilmesi gereken işlerdendir. (31/17)

Görmüyor musun ki, size ayetlerinden (bazılarını) göstermesi için, gemiler Allah'ın nimetiyle denizde akıp gitmektedir! Hiç şüphesiz bunda, çok sabreden, çok şükreden için gerçekten ayetler vardır. (31/31)

Ve onların içinden, sabrettikleri zaman emrimizle doğru yola iletip-yönelten önderler kıldık; onlar Bizim ayetlerimize kesin bilgiyle inanıyorlardı. (32/24)

Şüphesiz, Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar, sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar, Allah'tan korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar, Allah'ı çokça zikreden erkekler ve (Allah'ı çokça) zikreden kadınlar; (işte) bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (33/35)

Onlar ise: "Rabbimiz, seferlerimizden arasını aç (şehirlerimiz birbirine çok yakındır) dediler ve kendi nefislerine zulmetmiş oldular. Böylece Biz de onları efsaneler(e konu olan bir halk) kıldık ve onları darmadağın edip dağıttık. Şüphesiz bunda, çok sabreden ve çok şükreden herkes için gerçekten ayetler vardır. (34/19)

Böylece (çocuk) onun yanında koşabilecek çağa erişince (İbrahim ona): "Oğlum" dedi. "Gerçekten ben seni rüyamda boğazlıyorken gördüm. Bir bak, sen ne düşünüyorsun." (Oğlu İsmail) Dedi ki: "Babacığım, emrolunduğun şeyi yap. İnşallah, beni sabredenlerden bulacaksın." (37/102)

Sen onların söylediklerine karşı sabret ve Bizim güç sahibi kulumuz Davud'u hatırla; çünkü o, (her tutum ve davranışında Allah'a) yönelen biriydi. (38/17)

Ve eline bir deste (sap) al, böylece onunla vur ve andını bozma." Gerçekten, Biz onu sabredici bulduk. O, ne güzel kuldu. Çünkü o, (daima Allah'a) yönelip-dönen biriydi. (38/44)

De ki: "Ey iman eden kullarım, Rabbinizden sakının. Bu dünyada iyilik edenler için bir iyilik vardır. Allah'ın arz'ı geniştir. Ancak sabredenlere ecirleri hesapsızca ödenir." (39/10)

Şu halde sen sabret. Gerçekten Allah'ın va'di haktır. Günahın için mağfiret dile; akşam ve sabah Rabbini hamd ile tesbih et. (40/55)

Şu halde sen sabret, hiç şüphesiz Allah'ın va'di haktır. Sonunda ya onlara va'dettiğimiz (azabın) bir kısmını sana göstereceğiz ya da senin hayatına son vereceğiz. Nihayet onlar bize döndürülecekler. (40/77)

Şimdi eğer sabredebilirlerse, artık onlar için konaklama yeri atıştır. Ve eğer onlar hoşnut olma (dünyaya)ya dönmek isterlerse, artık hoşnut olacaklardan değildirlere. (41/24)

Buna da, sabredenlerden başkası kavuşturulamaz. Ve buna, büyük bir pay sahibi olanlardan başkası da kavuşturulamaz. (41/35)

Eğer dileyecek olsa, rüzgarı durdurur, böylece onun üstünde kalakalırlar. Şüphesiz, bunda çokça sabreden, çokça şükreden kimse için gerçekten ayetler vardır. (42/33)

Artık sen sabret; Resullerden azim sahiplerinin sabrettikleri gibi, Onlar için de acele etme. Onlar, tehdit edildikleri şeyi (azabı) gördükleri gün, sanki gündüzün yalnızca bir saati kadar yaşamış(olacak)lardı. (Bu,) Bir tebliğdir. Artık fasık olan bir kavimden başkası yıkıma uğratılır mı? (46/35)

Andolsun, Biz sizden mücahid olanlarla sabredenleri bilinceye (belli edip ortaya çıkarıncaya) kadar, deneyeceğiz ve haberlerini (belli) sinayacağız (açıklayacağız). (47/31)

Eğer gerçekten, yanlarına çıkıncaya kadar sabretmiş olsalardı, herhalde (bu,) kendileri için daha hayırlı olurdu. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (49/5)

Öyleyse sen, onların dediklerine karşılık sabret ve Rabbini güneşin doğuşundan önce ve batışından önce hamd ile tesbih et. (50/39)

Girin ona; artık ister sabredin, ister sabretmeyin. Sizin için birdir. Siz ancak, yaptıklarınızla cezalandırılıyorsunuz." (52/16)

Artık, Rabbinin hükmüne sabret; çünkü gerçekten sen, Bizim gözlerimizin önündesin. Ve her kalkışında Rabbini hamd ile tesbih et. (52/48)

Gerçek şu ki Biz, bir fitne (imtihan ve deneme konusu) olarak o dişi deveyi kendilerine göndereniz. Şu halde sen onları gözleyip-bekle ve sabret. (54/27)

Şimdi sen, Rabbinin hükmüne sabret ve balık sahibi (Yunus) gibi olma; hani o, içi kahr dolu olarak (Rabbine) çağrıda bulunmuştu. (68/48)

Onların demelerine karşı sen sabret ve onlardan güzel bir ayrılma tarzıyla (düşünce ve eylem bakımından köklü bir tutum) ile kopup-ayrıl. (73/10)

Rabbin için sabret. (74/7)

Ve sabretmeleri dolayısıyla cennetle ve ipekle ödüllendirmişti. (76/12)

Sonra iman edenlerden, sabrı birbirlerine tavsiye edenlerden, merhameti birbirlerine tavsiye edenlerden olmak. (90/17)

Ancak iman edip salih amellerde bulunanlar, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve birbirlerine sabrı tavsiye edenler başka. (103/3)

SABİİ

Şüphesiz, iman edenler(le) Yahudiler, Hıristiyanlar ve sabiiler(den kim) Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve salih amel-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

lerde bulunursa, artık onların Allah Katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/62)

Gerçek şu ki, iman edenlerle Yahudiler, sabiiler ve Hristiyanlardan Allah'a, ahiret gününe inanan ve salih amelinde bulunanlar; onlar için korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır. (5/69)

Gerçekten iman edenler, Yahudiler, yıldız tapanlar (Sabiî), Hristiyanlar ateşe tapanlar (Mecusi) ve şirik koşanlar; şüphesiz Allah, kıyamet günü aralarını ayıracaktır. Doğrusu Allah, herşeyin üzerinde şahid olandır. (22/17)

SADAKA

Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman, hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız, artık size kolay gelen kurban(ı gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa, onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fide (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşursanız, hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene, kolayına gelen bir kurban(ı kesmek gerekir). Bulamayana da, hacc'da üç gün, döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere, bunlar, tamı tamına on (gün) oruç vardır. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, muhakkak cezası pek çetin olandır. (2/196) Güzel bir söz ve bağışlama, peşinden ziyet gelen bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır, yumuşak davranandır. (2/263)

Ey iman edenler, Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve ziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Böylesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağnak bir yağmur düştü mü, onu çirliçliplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemeyenler). Allah, kâfirler topluluğuna hidayet vermez. (2/264)

Sadakaları açıkta verirsiniz ne iyi; fakat gizleyip fakirlere verirsiniz bu, sizin için daha hayırlıdır. O, günahlarınızdan bir kısmını bağışlar. Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (2/271) Allah, faizi yok eder de, sadakaları artırır. Allah, günahkar kâfirlerin hiçbirini sevmez. (2/276)

Eğer (borçlu) zorluk içindeyse, ona elverişli bir zamana kadar süre (verin). (Borcu) Sadaka olarak bağışlamanız ise, sizin için daha hayırlıdır; eğer bilirsiniz. (2/280)

Bir mü'mine, -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda anlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise, kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

Onların 'gizlice söylemelerinin' çoğunda hayır yok. Ancak bir sadaka vermeyi veya iyilikte bulunmayı ya da insanların arasını düzeltmeyi emredenlerinki başka. Kim Allah'ın rızasını isteyerek böyle yaparsa, artık ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/114) Biz onda, onların üzerine yazdık: Can'a can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, diş'e diş ve (bütün) yaralara (karşılık da) ki-

sas vardır. Ama kim bunu sadaka olarak bağışlarsa o kendisi için bir keffarettir. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, zalim olanlardır. (5/45)

Onlardan sadakalar konusunda seni yadırgayacaklar vardır. Ondan kendilerine verilirse hoşlanırlar, kendilerine verilmediği zaman bu sefer gazablanırlar. (9/58)

Sadakalar, -Allah'tan bir farz olarak- yalnızca fakirler, düşkünlere, (zekat) işinde görevli olanlar, kableri ısındırılacaklar, köleler, borçlular, Allah yolunda (olanlar) ve yolda kalmış(lar) içindir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/60)

Onlardan kimi de: "Andolsun, eğer bize bol ihsanından verirse gerçekten sadaka vereceğiz ve salihlerden olacağız" diye Allah'a ahdetmiştir. (9/75)

Sadakalar konusunda, mü'minlerden ek bağışlarda bulunanlarla emeklerinden (cehdlerinden) başkasını bulamayanları yadırgayarak bunlarla alay edenler; Allah (asıl) onları alay konusu kılmıştır ve onlar için acı bir azab vardır. (9/79)

Onların mallarından sadaka al, bununla onları temizlemiş, arındırmış olursun. Onlara dua et. Doğrusu, senin duan, onlar için 'bir sükünet ve huzurdur.' Allah işitendir, bilendir. (9/103)

Onlar bilmiyorlar mı ki, gerçekten Allah kullarından tevbeleri kabul edecek ve sadakaları alacak olan O'dur. Şüphesiz, tevbeleri kabul eden, esirgeyen O'dur. (9/104)

Mü'minlerden öyle erkek-adamlar vardır ki- Allah ile yaptıkları ahide sadakat gösterdiler; böylece onlardan kimi adağını gerçekleştirdi, kimi beklemekteydi. Onlar hiçbir değiştirme ile (sözlerini) değiştirmediler. (33/23)

Çünkü Allah, (sözüne bağlı kalıp doğru olan) sadıkları sadakalarından dolayı mükafaatlandırarak, münafıkları da dilerse azablandırarak veya tevbe (nasib edip tevbe)lerini kabul edecektir. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/24)

Şüphesiz, Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar, sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, saygıyla (Allah'tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar, Allah'ı çokça zikreden erkekler ve (Allah'ı çokça) zikreden kadınlar; (işte) bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (33/35)

İtaat ve maruf (güzel) sözdü. Fakat iş, kesinlik ve kararlılık gerektirdiği zaman, şayet Allah'a sadakat gösterelemedi, şüphesiz onlar için daha hayırlı olurdu. (47/21)

Gerçek şu ki, sadaka veren erkekler ile sadaka veren kadınlar ve Allah'a güzel bir borç verenerler; onlar için kat kat artırılır ve 'kerim (üstün ve onurlu)' olan ecir de onlarındır. (57/18)

Ey iman edenler, Peygamber'e gizli bir şey arzedeceğiniz zaman, gizli konuşmanızdan önce bir sadaka verin. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha temizdir. Şayet (buna imkan) bulamazsanız, artık şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (58/12)

Gizli konuşmanızdan önce sadaka vermekten ürktünüz mü? Çünkü yapmadınız, Allah sizin tevbelerinizi kabul etti. Şu halde namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a ve O'nun Resûlü'ne itaat edin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. (58/13)

Sizden birinize ölüm gelip de: "Rabbim, beni yakın bir süreye

KURAN FİHRİSTİ

(ecele) kadar geciktirsen ben de böylece sadaka versem ve salihlerden olsam" demezden önce, size rızık olarak verdiklerimden infak edin. (63/10)

SADIK

Andolsun, Allah size verdiği sözünde sadık kaldı; siz, O'nun izniyle onları kırıp-geçiriyordunuz. Öyle ki sevdiğiniz (zaferi) size gösterdikten sonra, siz yılgınlık gösterdiniz, isyan ettiniz ve emir hakkında çekıştınız. Sizden kiminiz dünyayı, kiminiz ahireti istiyordu. Sonra (Allah) denemek için sizi ondan çevirdi. Ama (yine de) sizi bağışladı. Allah mü'minlere karşı fazl (ve ihsan) sahibi olandır. (3/152)

Sonra onlara verdiğimiz söze sadık kaldık, böylece onları ve söylediklerimizi kurtardık da, ölçsüz davrananları yıkıma uğrattık. (21/9)

Çünkü Allah, (sözüne bağlı kalıp doğru olan) sâdıkları sadakatlerinden dolayı mükafaatlandırarak, münafıkları da dilerse azablandırarak veya tevbe (nasib edip tevbe)lerini kabul edecektir. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (33/24)

Şüphesiz, Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar, sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, saygıyla (Allah'tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar, Allah'ı çokça zikreden erkekler ve (Allah'ı) çokça zikreden kadınlar; (işte) bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (33/35)

(Onlar da) Dediler ki: "Bize olan va'dinde sadık kalan ve bizi bu yere mirasçı kılan Allah'a hamd olsun ki, cennetten dilediğimiz yerde konaklayabiliriz. (Salih) Amellerde bulunanların ecri ne güzeldir. (39/74)

Mü'min olanlar, ancak o kimselerdir ki, onlar, Allah'a ve Resülüne iman ettiler, sonra hiçbir kuşkuyla kapılmadan Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd ettiler. İşte onlar, sadık (doğru) olanların ta kendileridir. (49/15)

(Bundan başka bu mallar,) Hicret eden fakirleredir ki, onlar, Allah'tan bir fazl (lütf ve ihsan) arayıp, Allah'a ve O'nun Resülüne yardım ederlerken yurtlarından ve mallarından sürülüp-çıkarılmışlardır. İşte bunlar, sadık olanlar bunlardır. (59/8)

SAFA VE MERVE

Şüphesiz, 'Safa' ile 'Merve' Allah'ın işaretlerindedir. Böylece kim Evi (Ka'be'yi) hacceder veya umre yaparsa, artık bu ikisini tavaf etmesinde kendisi için bir sakınca yoktur. Kim de gönülden bir hayır yaparsa (karşılığını alır). Şüphesiz Allah, şükürün karşılığını verendir, bilendir. (2/158)

SAFHA

Onu bir Kur'an olarak, insanlara dura dura okuman için (bölüm bölüm) ayırdık ve onu safha safha bir indirme ile indirdik. (17/106)

Gerçek şu ki, Kur'an'ı senin üzerine 'safhalar halinde bir indirime tarzıyla (tenzil)' indiren Biziz, Biz. (76/23)

SAĞ

Eğer yetim (kız)lar konusunda adaleti yerine getiremeyeceğinizden korkarsanız, bu durumda, (onlarla değil) size helal olan (başka) kadınlardan ikişer, üçer, dörder olmak üzere nikahlayın. Şayet adaleti sağlayamayacağınızdan korkarsanız, o zaman bir (eş) ya da sağ ellerinizin malik olduğu (cariye) ile (yetinin). Bu sapmamanıza daha yakındır. (4/3)

Sağ ellerinizin malik olduğu (cariyeler) dışındaki kadınlardan 'evli ve özgür' olanlarla da (evlenmeniz haramdır.) Bunlar, Allah'ın üzerinize yazdığıdır. Bunların dışında kalanı iffetlerini koruyup fuhuşta bulunmamak üzere mallarınızla (mehir verecek) evlenecek kadın aramanız size helal kılındı. Öyleyse onlardan hangi şeyle (veya ne kadar) yararlandysanız, onlara ücret (mehir)lerini tesbit edildiği miktarıyla ödeyin. Miktarın tesbitinden sonra, karşılıklı hoşnud olduğunuz bir şey konusunda üstünüze bir sorumluluk yoktur. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/24)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler, o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları, fuhuşta bulunmayan, iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfte uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra, fuhuş yapacak olurlarsa, özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısını (uygulayın.) Bu, sizden günaha sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/25)

Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşa, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzelliikle davranın. Çünkü, Allah, her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (4/36)

"Sonra muhakkak önlere, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Onların çoğunu şükredici bulmayacaksınız." (7/17)

Firavun kavminin önde gelenleri, dediler ki: "Musa ve kavmini bu toprakta (Mısır'da) bozgunculuk çıkarmaları, seni ve ilahlarını terketmeleri için mi (herbasta) bırakacakmış?" (Firavun) Dedi ki: "Erkek çocuklarını öldüreceğiz ve kadınlarını sağ bırakacağız. Hiç şüphesiz Biz, onlara karşı kahir bir üstünlüğe sahibiz." (7/127)

"Hani size dayanılmaz işkenceler yapan, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı öldüren Firavun ailesinden sizi kurtarmıştık. Bunda Rabbinizden sizin için büyük bir imtihan vardı." (7/141)

Hani Musa kavmine şöyle demişti: "Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani O sizi Firavun ailesinden kurtarmıştı, onlar sizi en dayanılmaz işkencelere uğrattırıyor, kadınlarınızı sağ bırakıp erkek çocuklarınızı boğazlıyorlardı. Bunda sizin için Rabbinizden büyük bir sınav vardır." (14/6)

Allah'ın herhangi bir şeyden yarattığına bakmıyorlar mı? Onun ölgeleri küçülerek sağdan ve soldan Allah'a secde eder vaziyette döner. (16/48)

Her insan-grubunu imamlarıyla çağıracağımız gün, artık kimin kitabı sağ eline verilirse, onlar kitaplarını okuyacaklar ve onlar, bir 'hurma çekirdeğindeki iplikçik kadar' bile haksızlığa uğratılmazlar. (17/71)

(Onlara baktığında) Görürsün ki, güneş doğduğunda mağarala-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

rına sağ yandan yönelir, battığında onları sol yandan keser-gerçerdi ve onlar da onun (mağaranın) geniş boşluğundalardı. Bu, Allah'ın ayetlerindedir. Allah, kime hidayet verirse, işte hidayet bulan odur, kimi saptırırsa onun için asla doğru-yolu gösterici bir veli bulamazsın. (18/17)

Sen onları uyanık sanırsın, oysa onlar (derin bir uykuda) uyumuşlardır. Biz onları sağ yana ve sol yana çeviriyorduk. Köpekleri de iki kolunu uzatmış yatıyordu. Onları görmüş olsaydın, geri dönüp onlardan kaçardın, onlardan içini korku kaplardı. (18/18)

Ona, Tur'un sağ yanından seslendik ve onu (kendisiyle) gizlice söyleşmek için yakınlaştırdık. (19/52)

"Sağ elindeki nedir ey Musa?" (20/17)

"Sağ elindeki atıver, onların yaptıklarını yutacaktır; çünkü onların yaptıkları yalnızca bir büyücü hilesidir. Büyücü ise nereye varsa kurtulamaz." (20/69)

Ey İsrailoğulları, andolsun, sizi düşmanlarınızdan kurtardık. Tur'un sağ yanında sizinle vadaleştik ve üzerinize kudret helvasıyla bildircin indirdik. (20/80)

Ancak eşleri ya da sağ ellerinin sahip olduklarına karşı (tutumları) hariç; bu konuda kınanmış değillerdir. (23/6)

Mü'min kadınlara da şöyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar, ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini, yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

Nikah (imkanı) bulamayanlar, Allah onları kendi fazlından zenginleştirinceye kadar iffetli davranırlar. Sağ ellerinizin malik olduğu (köle ve cariyelerden) mükatebe isteyenlere -eğer onlarda bir hayır görüyorsanız- mükatebe yapın. Ve Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Dünya hayatının geçici metaini elde etmek için -ırzlarını korumak istiyorlarsa- cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim onları (fuhşa) zorlarsa, şüphesiz, onların (fuhşa) zorlanmalarından sonra Allah (onları) başışlayandır, esirgeyendir. (24/33)

Ey iman edenler, sağ ellerinizin malik olduğu ile sizden olup da henüz erginlik çağına ermemiş olan (çocuk)lar, (odalarınıza girmek için şu) üç vakitte izin istesinler: Sabah namazından önce, öğleyin üstünüzü çıkardığınız vakit ve yatsı namazından sonra. (Bu) Üç sizin için mahrem (vakitleridir). Bunların dışında size de, onlara da bir sakınca yoktur; onlar yanınızda dolaşabilirler, birbirinizin yanında olabilirsiniz. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklamaktadır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/58)

Derken oraya geldiğinde, o kutlu yerdeki vadinin sağ yanında olan bir ağaçtan: "Ey Musa, Alemlerin Rabbi olan Allah Benim;" diye seslendi. (28/30)

Bundan önce sen hiç kitap okuyan değildin ve onu sağ elinle de yazmıyordun. Böyle olsaydı, batılada olanlar kuşkuya kapılırlardı. (29/48)

Size kendi nefislerinizden bir örnek verdi: "Size rızık olarak ver-

diğimiz şeylerde, sağ ellerinizin malik olduğunuzdan, sizinle eşit olup kendi kendinizin korktuğunuz gibi kendilerinden de korktuğunuz (veya çekinip saygı duyduğunuz) ortaklar var mıdır? "İşte Biz, aklını kullanabilen bir kavim için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (30/28)

Ey Peygamber, gerçekten Biz sana ücretlerini (mehirlerini) verdiği eşlerini ve Allah'ın sana ganimet olarak verdikleri (savaş esirleri)nden sağ elinin malik olduğu (cariyeler) ile seninle birlikte hicret eden amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kızlarını ve teyzenin kızlarını helal kıldık; bir de, kendisini peygambere hibe eden ve peygamberin kendisini almak istediği mü'min bir kadını da, -mü'minler için olmaksızın yalnızca sana has olmak üzere- (senin için helal kıldık). Biz, kendi eşleri ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) konusunda onlar (mü'minler) üzerine neyi farz kıldığımızı bildik (size bildirdik). Böylelikle senin için hiç bir güçlüğün olmasın. Allah çok başışlayandır, çok esirgeyendir. (33/50)

Bundan sonra (başka) kadınlar ve bunları başka eşlerle değiştirmek -güzellikleri senin hoşuna gitse bile- sana helal olmaz; ancak sağ elinin malik olduğu (cariyeler) başka. Allah her şeyi gözetleyip denetleyendir. (33/52)

Onlar için babaları, oğulları, kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kadınları ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) hakkında bir sakınca yoktur. (Ey Müslüman kadınlar) Allah'tan sakının. Şüphesiz Allah, her şeye şahid olandır. (33/55)

Andolsun, Sebe' (halkı)nın oturduğu yerlerde de bir ayet vardır. (Evleri) Sağdan ve soldan iki bahçeliydi. (Onlara demiştik ki:) "Rabbimizin rızından yiyeceğinizi ve O'na şükredin. Güzel bir şehir ve başışlayan bir Rabb(iniz var)." (34/15)

"Gerçekten sizler bize sağdan (sağ duydunuz ve haktan) yana gelip yanaşıyordunuz." derler. (37/28)

Derken onların üstüne yürüyüp sağ eliyle bir darbe indirdi. (37/93)

Onlar, Allah'ın kadriyi hakkıyla takdir edemediler. Oysa kıyamet günü yer, bütünüyle O'nun avucu (kabzası)ndadır; gökler de sağ eliyle dürülüp-bükülmüştür. O, şirk koştuğunuzdan münenezeh ve yücedir. (39/67)

Böylece, o, Katımızdan kendilerine bir hak ile geldiği zaman, dediler ki: "Onunla birlikte iman edenlerin erkek çocuklarını öldürün; kadınlarını ise sağ bırakın." Ancak kafirlerin hileli-düzeni boşa çıkmakta olan başkası değildir. (40/25)

Onun sağında ve solunda oturan iki yazıcı kaydederlerken (50/17)

Ey iman edenler, Allah'a kesin (nasuh) bir tevbe ile tevbe edin. Olabilir ki, Allah sizin kötülüklerinizi örter ve altından ırmaklar akan cennetlere sokar. O gün Allah, Peygamberi ve onunla birlikte iman edenleri küçük düşürmeyecektir. Nurları, önlерinde ve sağ yanlarında koşar-parıldar. Derler ki: "Rabbimiz nurumuzu tamamladı, bizi başışla. Şüphesiz Sen, her şeye güç yetirensin." (66/8)

Artık kitabı sağ-eline verilen kişi, der ki: "Alın, kitabımı okuyun." (69/19)

Muhakkak onun sağ-elini (bütün güç ve kudretini) çekip-aliverirdik. (69/45)

Ancak kendi eşleri ya da sağ ellerinin malik olduğu başka; çünkü onlar (bunlardan dolayı) kınanmazlar. (70/30)

Sağ yandan ve sol yandan bölükler halinde. (70/37)

Ancak Ashab-ı Yemin (sağ ehli) hariç. (74/39)

KURAN FİHRİSTİ

Artık kimin kitabı sağ yanından verilirse, (84/7)
İşte bunlar, sağ yanın adamlarıdır (Ashab-ı Meymene). (90/18)

SAĞDUYU

Yiğin ve hayvanlarınızı otlatın. Şüphesiz, bunda sağduyu sahipleri için elbette ayetler vardır. (20/54)
Kendilerinden önceki nesillerden nicelerini yıkıma uğratmamız, onları doğruya yöneltmedi mi? (Oysa bugün kendileri) onların kaldıkları yerlerde (tarihi kalıntıları üzerinde) gezinip duruyorlar. Şüphesiz bunda sağduyu sahipleri için ayetler vardır. (20/128)

SAĞIR

Sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Bundan dolayı dönmezler. (2/18)

İnkâr edenlerin örneği bağırıp çağırmadan başka bir şey işitme-yip (duyduğu veya bağırıldığı şeyin anlamını bilmeyen ve süreklili) haykıran (bir hayvan)ın örneği gibidir. Onlar, sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler; bundan dolayı akıl erdiremezler. (2/171)

Bir fitne olmayacak sandılar, körleştiler, sağırлаştılar. Sonra Allah, tevbelarını kabul etti, (yine) onlardan çoğunluğu körleştiler, sağırлаştılar. Allah yapmakta olduklarını görendir. (5/71)

Bizim ayetlerimizi yalan sayanlar karanlıklar içinde sağırdırlar, dilsizdirler. Allah, kimi dilerse onu şaşırtıp-saptırır, kimi dilerse de onu dosdoğru yol üzerinde kılar. (6/39)

Gerçek şu ki, Allah Katında, yerde debelenenlerin en kötüsü, (bir türü) akıl erdirmez olan sağırлар ve dilsizlerdir. (8/22)

Bu iki grubun örneği; kör ve sağır ile gönen ve işiten gibidir. Örnekte bunlar eşit olur mu? Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? (11/24)

Allah, kimi hidayete erdirirse, işte o, hidayet bulmuştur, kimi saptırırsa onlar için O'nun dışında asla veliler bulamazsın. Kıyamet günü, Biz onları yüzükoyun körler, dilsizler ve sağırлар olarak haşrederiz. Onların barınma yerleri cehennemdir; ateşi sükun buldukça, çalğın alevini onlara arttırırız. (17/97)

De ki: "Ben sizi yalnızca vahy ile uyarıp-korkutuyorum. Ancak sağır olanlar, uyarıldıklarında çağırıyor işitmezler." (21/45)

Onlar, kendilerine Rablerinin ayetleri hatırlatıldığı zaman, onun üstünde sağır ve körler olarak kapanıp kalmayanlardır. (25/73)

Çünkü gerçekten sen, ölümlere (söz) dinletemezsin ve arkasını dönüp kaçan sağırılara da çağırıyor işittiremezsin. (27/80)

Şimdi sen, ölümlere (söz) duyuramazsın ve arkalarını dönüp giden sağırılara da çağırıyor duyuramazsın. (30/52)

Öyleyse sağır olanlara sen mi dinleteceksin veya kör olan ve açığa bir sapıklık içinde bulunanı hidayete erdireceksin? (43/40)

İşte bunlar; Allah onları lanetlemiş, böylece (kulaklarını) sağırлаştırmış ve basiret (göz)lerini de kör etmiştir. (47/23)

SAĞANAK

Ey iman edenler, Allah'a ve ahiret gününe inanmayı, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Böylesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağanak bir yağmur düştü mü, onu çirliçliplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez)ler. Allah, kâfirler topluluğuna hidayet vermez. (2/264)

Yalnızca Allah'ın rızasını istemek ve kendilerinde olanı kökleştirip-güçlendirmek için mallarını infak edenlerin örneği, yüksekçe bir tepede bulunan, sağanak yağmur aldığı anda ürünlerini iki

kat veren bir bahçenin örneğine benzer ki ona sağnak yağmur isabet etmese de bir çisintisi (vardır). Allah, yaptıklarınızı görürdür. (2/265)

SAHİFE

Bizim, göğü kitabın sahifelerini katlar gibi katlayacağımız gün, ilk yaratmaya başladığımız gibi, yine onu (eski durumuna) iade edeceğiz. Bu, Bizim üzerimizde bir vaidir. Elbette, Biz yapıcılarız. (21/104)

Eğer seni yalanlıyorsa, senden öncekiler de yalanlandı; ölçileri ise; kendilerine apaçık ayetler, sahifeler ve aydınlatıcı kitaplar getirmişlerdi. (35/25)

Yoksa Musa'nın sahifelerinde olan kendisine haber verilmedi mi? (53/36)

Hayır; her biri, kendisine açılmış sahifelerin verilmesini ister. (74/52)

O (Kur'an), 'şereflili-üstün' sahifelerdedir. (80/13)

Sahifeler (amel defterleri) açıldığı zaman, (81/10)

Şüphesiz bu, önceki sahifelerde vardır; (87/18)

İbrahim'in ve Musa'nın sahifelerinde. (87/19)

(O delil de) Allah'tan gönderilmiş-bir elçi (ki,) tertemiz sahifeleri okumaktadır; (98/2)

SAHTE PEYGAMBERLER

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya kendisine hiçbir şey vahyolunmamışken "Bana da vahy geldi" diyen ve "Allah'ın indirdiğinin bir benzerini de ben indireceğim" diyenden daha zalim kimdir? Sen bu zalimleri ölümün 'şiddetli sarsıntıları' sırasında meleklerin ellerini uzatarak onlara: "Canlarınızı (bu kısıkvrak yakalanıştan) çıkarın bugün Allah'a karşı haksız olanı söyledüğünüz ve O'nun ayetlerinden büyülenerek (yüz çevirmeniz) dolayısıyla alçaltıcı bir azabla karşılık göreceksiniz" (dediklerinde) bir görsen... (6/93)

SALAT

Şüphesiz, Allah ve melekleri Peygambere salat ederler. Ey iman edenler, siz de ona salat edin ve tam bir teslimiyetle ona selam verin. (33/56)

SALİH (A.S) VE SEMUD KAVMI

Semud (toplumuna da) kardeşleri Salih'i (gönderdik. Salih:) "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir: Allah'ın bu dişi devesi size bir belgedir; onu salverin de Allah'ın arzında otlasın, ona bir kötülükle dokunmayın, sonra sizi acı bir azab yakalar" dedi. (7/73)

"(Allah'ın) Ad (kavminden) sonra sizi halifeler kıldığını ve sizi yeryüzünde (güç ve servetle) yerleştirdiğini hatırlayın. Ki onun düzlüklerinde köşkler kuruyor, dağlardan evler yontuyordunuz. Şu halde Allah'ın nimetlerini hatırlayın, yeryüzünde bozguncular olarak karşılıklı çıkarmayın." (7/74)

Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (müsteکbirliler), içlerinden iman edip de onlarca zayıf bırakılanlara (müstazafalara) dediler ki: "Salih'in gerçekten Rabbi tarafından gönderildiğini biliyor musunuz?" Onlar: "Biz gerçekten onunla gönderilene inanıyoruz." dediler." (7/75)

Büyüklük taslayanlar (müsteکbirliler de şöyle) dedi: "Biz de, gerçekten sizin inandığınızı tanımayanlarız." (7/76)

Böylelikle dişi deveyi öldürdüler ve Rablerinin emrine karşı çı-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

kıp (Salih'e de şöyle) dediler: "Ey Salih, eğer gerçekten gönderilenlerden (bir peygamber) isen, vaadettiğin şeyi getir, bakalım." (7/77)

Bunun üzerine onları dayanılmaz bir sarsıntı tuttu da kendi yurtlarında diz üstü çöke kaldılar." (7/78)

O da onlardan yüz çevirdi ve (şöyle) dedi: "Ey kavmim, andolsun size Rabbimin risaletini tebliğ ettim ve size öğüt verdim. Ama siz, öğüt verenleri sevmiyorsunuz." (7/79)

Onlara, kendilerinden öncekilerin; Nuh, Ad, Semud kavminin, İbrahim kavminin, Medyen ahalisinin ve yerle bir olan şehirlerin haberi gelmedi mi? Onlara resulleri apaçık deliller getirmişlerdi. Demek ki Allah, onlara zulmediyor değildi, ama onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (9/70)

Semud (halkına da) kardeşleri Salih'i (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. O sizi yerden (topraktan) yarattı ve onda ömür geçirenler kıldı. Öyleyse O'ndan başışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Şüphesiz benim Rabbim, yakın olandır, (duaları) kabul edendir." (11/61)

Dediler ki: "Ey Salih, bundan önce sen içimizde kendisinden (iyilikler ve yararlılıklar) umulan biriydin. Atalarımızın taptığı şeylere tapmakten sen bizi engelleyecek misin? Doğrusu biz, senin bizi davet ettiğin şeyden kuşku verici bir tereddüt içindeyiz." (11/62) Dedi ki: "Ey kavmim, görüşünüz nedir söyler misiniz? Eğer ben Rabbimden apaçık bir belge üzerindeysen ve bana tarafından bir rahmet vermişse, bu durumda O'na isyan edecek olursam Allah'a karşı bana kim yardım edecektir? Şu halde kaybımı arttırmaktan başka bana (hiçbir yarar) sağlamayacaksınız." (11/63)

"Ey kavmim, size işte bir ayet olarak Allah'ın devesi; onu serbest bırakın, Allah'ın arzında yesin. Ona kötülük (vermek niyetiyle) dokunmayın. Yoksa sizi yakın bir azab sarıverir." (11/64)

Fakat onu öldürdüler. (Salih) Dedi ki: "Yurdunuzda üç gün daha yararlanın. Bu, yalanlanmayacak bir vaaddir." (11/65)

Emrimiz geldiği zaman, tarafımızdan bir rahmetle Salih'i ve O'nunla birlikte iman edenleri o günün aşığılatıcı azabından kurtardık. Doğrusu senin Rabbin, güçlü olandır, aziz olandır." (11/66)

O zulmedenleri dayanılmaz bir ses sarıverdi de kendi yurtlarında düzüstü çökmüş olarak sabahladılar." (11/67)

Sanki orada hiç refah içinde yaşamamışlar gibi. Haberiniz olsun; Semud (halkı) gerçekten Rablerine (karşı) inkâr etmişlerdi. Haberiniz olsun; Semud (halkına Allah'ın rahmetinden) uzaklık (verildi.) (11/68)

"Ey kavmim, bana karşı gelişiniz, sakın Nuh kavminin ya da Hud kavminin veya Salih kavminin başarılarına gelenlerin bir benzerini size de isabet ettirmesin. Üstelik Lut kavmi size pek uzak değil." (11/89)

Sanki orada hiç refah içinde yaşamamışlar gibi. Haberiniz olsun; Semud (halkına) nasıl bir uzaklık verildiyse Medyen (halkına da Allah'ın rahmetinden öyle) bir uzaklık (verildi). (11/95) Sizden öncekilerin, Nuh kavminin, Ad ve Semud ile onlardan sonra gelenlerin haberi size gelmedi mi? Ki onları, Allah'tan başkası bilmez. Elçileri onlara apaçık delillerle gelmişlerdi de, ellerini ağızlarına götürüp (öfkelerinden ısırıldılar) ve dediler ki: "Tartışmasız, biz sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyleri inkâr ettik ve bizi kendisine çağırduğunuz şeyden de gerçekten kuşku verici bir tereddüt içindeyiz." (14/9)

Bizi ayet (mucize)ler göndermekten, öncekilerin onu yalanla-

masından başka bir şey alıkoymadı. Semud'da dışı deveyi görünür (bir mucize) olarak gönderdik, fakat onlar bununla (onu boğazlamakla) zulmetmiş oldular. Oysa Biz ayetleri ancak korkutmak için göndeririz. (17/59)

Eğer seni yalanlıyorlarsa, onlardan önce Nuh, Ad, Semud kavmi de yalanlamıştı. (22/42)

Ad'ı, Semud'u, Ress halkını ve bunlar arasında birçok nesilleri (yok ettik). (25/38)

Semud (kavmi) de, gönderilen (elçi)leri yalanladı. (26/141)

Hani onlara kardeşleri Salih: "Sakınmaz mısınız? demişti. (26/142)

"Gerçek şu ki, ben size gönderilmiş güvenilir bir elçiyim." (26/143)

"Artık Allah'tan korkup-sakının ve bana itaat edin." (26/144)

"Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; (26/145)

"Siz burada güvenlik içinde mi bırakılacaksınız?" (26/146)

"Bahçelerin, pınarların içinde, (26/147)

"Ekinler ve yumuşak tomurcuklu göz alıcı hurmalıklar arasında?" (26/148)

"Dağlardan ustalıkla zevkli evler yontuyorsunuz." (26/149)

"Artık Allah'tan sakının ve bana itaat edin." (26/150)

"Ve ölçüsüzce davrananların emrine itaat etmeyin." (26/151)

"Ki onlar, yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyor ve dirlik-düzenlik kurmuyorlar (islah etmiyorlar)." (26/152)

Dediler ki: "Sen ancak büyülenmişlerdensin." (26/153)

"Sen yalnızca bizim benzerimiz olan bir beşerden başkası değilsin; eğer doğru sözül isen, bu durumda bir ayet (mucize) getir-görelim." (26/154)

Dedi ki: "İşte, bu bir dışı devedir; su içme hakkı (bir gün) onun, belli bir günün su içme hakkı da sizindir." (26/155)

"Ona bir kötülükle dokunmayın, sonra büyük bir günün azabı sizi yakalar." (26/156)

"Sonunda onu (yine de) kestiler, ancak pişman oldular." (26/157)

Böylece azab onları yakaladı. Gerçekten, bunda bir ayet vardır, ama onların çoğu iman etmiş değildiler." (26/158)

Ve şüphesiz, senin Rabbin, güçlü ve üstün olandır, esirgeyendir. (26/159)

Andolsun, Biz Semud (kavmine de) kardeşleri Salih'i: "Yalnızca Allah'a kulluk edin" diye (demek üzere) gönderdik. Bir de ne görsün, onlar birbirlerine düşman kesilmiş iki gruptur. Dedi ki:

"Ey kavmim, neden iyilikten önce kötülük konusunda acele davranıyorsunuz? Allah'tan başışlanma dilemeniz gerekmez mi? Umulur ki esirginirsiniz." Dediler ki: "Senin ve seninle birlikte olanlar yüzünden uğursuzluğa uğradık." Dedi ki: "Sizin uğursuzluğunuz (başınızın gelenler) Allah Katında (yazılı)dır. Hayır, siz denenmekte olan bir kavimsiniz." Şehirde dokuzlu bir çete vardı, yeryüzünde bozgün çıkarıyorlar ve dirlik-düzenlik bırakıyorlardı. Kendi aralarında Allah adına and içerek, dediler ki:

"Gece mutlaka ona ve ailesine bir baskın düzenleyelim, sonra velisine: Ailesinin yok oluşuna biz şahid olmadık ve gerçekten bizler doğruyu söyleyenleriz, diyelim." Onlar hileli bir düzen kurdu. Biz de (onların hilesine karşı) onların farkında olmadığı bir düzen kurduk. Artık sen, onların kurdukları hileli-düzenin uğradığı sona bir bak; Biz, onları ve kavimlerini topluca yerle bir ettik. İşte, zulmetmeleri dolayısıyla enkaza dönüşmüş ıppıssız evleri. Şüphesiz bilen bir kavim için bunda bir ayet vardır. İman edenleri ve sakınanları da kurtardık. (27/45-53)

Ad'ı ve Semud'da da (yıkıma uğrattık). Gerçek şu ki, kendi otur-

KURAN FİHRİSTİ

dukları yerlerden size (durumları) belli olmaktadır. Kendi yaptıklarını şeytan süsleyip-çekici kıldı, böylece onları yoldan alıyordu. Oysa onlar görebilen kimselerdi. (29/38)

Semud, Lut kavmi ile Eyke halkı da. İşte onlar (Allah'a karşı isyanda birleşen ve güç toplayan) firkalar(dı). Hepsi de elçileri yalanladılar, böylece azabla-sonuçlandırmam (onlara) hak oldu. (38/13-14)

"Nuh kavmi, Ad, Semud ve onlardan sonra gelenlerin durumu-na benzer (bir gün). Allah, kullar için zulüm istemez." (40/31) Bu durumda eğer onlar yüz çevirirlerse, artık de ki: "Ben sizi, Ad ve Semud (kavimlerinin) yıldırımına benzer bir yıldırımla uyardım."

Onlara "Yalnızca Allah'a kulluk edin" diye önlereinden ve arkalarından elçiler gelince, dediler ki: "Eğer dileseydi Rabbimiz melekler indirirdi. Bundan dolayı biz, sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi inkâr edicileriz." (41/13-14)

Semud'a gelince; Biz onlara doğru yolu gösterdik, fakat onlar körülüğü hidayete tercih ettiler. Böylece kazandıkları şeyler yüzünden onları alçaltıcı azabın yıldırımı yakalayaverdi. İman edenleri ve sakinanları ise kurtardık. (41/17-18)

Onlardan önce Nuh kavmi, Ress halkı ve Semud (kavmi) de yalanladı. (50/12)

Semud (kavmin)de de (ayetler vardır). Hani onlara: "Belli bir süreye kadar yararlanın" denmişti.

Ancak Rablerinin emrine baş kaldırdılar; böylece bakıp-dururlarken, onları yıldırım çarpıp-yakaladı.

Artık ne ayağa kalkmaya güç yetirebildiler, ne yardım bulabildiler. (51/43-45)

Semud'u da. Böylelikle (o halklardan kimseyi) bırakmadı. (53/51)

Semud (kavmi) de uyarıları yalanladı.

Dediler ki: "Bizden biri olan bir beşere mi uyacağız? Bu durumda gerçekten biz bir sapıklık (delalet) ve çilginlik içinde kalmış oluruz."

"Zikr (vahy) içimizden ona mı bırakıldı? Hayır, o çok yalan söyleyen, kendini beğenmiş bir şımarıktır."

Onlar yarın, kimin çok yalan söyleyen, kendini beğenmiş bir şımarık olduğunu bilip-öğreneceklerdir.

Gerçek şu ki Biz, bir fitne (imtihan ve deneme konusu) olarak o dişi deveyi kendilerine göndereniz. Şu halde sen onları gözleyip-bekle ve sabret.

"Ve onlara, suyun aralarında kesin olarak pay edildiğini haber ver. Su alış sırası (kiminse, o) hazır bulunsun."

Derken arkadaşlarını çağırdılar, o da bıçağını kapıp 'hayvanı ayağından biçip yere devirdi.'

Şu halde Benim azabım ve uyarımam nasılmış?

Çünkü Biz onların üzerine bir tek çığlık gönderdik. Böylece onlar, ağıldaki çalı-çırpı olan kuru ot gibi oluverdiler. (54/23-31)

Semud ve Ad (toplumları), kâriatı'yı yalan saydılar.

Bu nedenle Semud (halkı), korkunç bir sesle helak edildi. (69/4-5)

Orduların haberi sana geldi mi?

Firavun ve Semud (ordularının)? (85/17-18)

Ve vadilerde kayaları oyup biçen Semud'a? (89/9)

Semud (halkı) azgınlığı dolayısıyla yalanladı;

En 'zorlu bedbahtları' ayaklandığında,

Allah'ın elçisi onlara dedi ki: "Allah'ın (deneme için size gönderdiği) devesine ve onun su içme-sirasına dikkat edin."

Fakat, onu yalanladılar, deveyi yere yıkıp öldürdüler. Rableri de günahları dolayısıyla 'onları yerle bir etti, kırıp geçirdi'; orasını da dümdüz etti.

(Allah, asla) Bunun sonucundan korkmaz. (91/11-15)

SAMİRİ

Dedi ki: "Biz senden sonra kavmini deneme (fitne)den geçirdik Samiri onları şaşırtıp-saptırdı." (20/85)

Bunun üzerine Musa kavmine oldukça kızgın üzgün olarak döndü. Dedi ki: "Ey kavmim Rabbiniz size güzel bir vaatte bulunmadı mı? Size (verilen) söz (ya da süre) pek uzun mu geldi? Yoksa Rabbinizden üzerinize kaçınılmaz bir gazabın inmesini mi istediniz de bana verdiğiniz sözden caydınız?" (20/86)

Dediler ki: "Biz sana verdiğimiz sözden kendiliğimizden dönmedik ancak o kavmin (Mısır halkının) süs eşyalarından birtakım yükler yüklenmiştik onları (ateşe) attık böylece Samiri de attı." (20/87)

Böylece onlara böğüren bir buzağı heykeli döküp çıkardı "İşte sizin ve ilahınız Musa'nın ilahı budur; fakat (Musa) unuttu" dediler. (20/88)

Onun kendilerine bir sözle cevap vermediğini ve onlara bir zarar veya fayda sağlamaya gücü olmadığını görmüyorlar mı? (20/89)

Andolsun Harun bundan önce onlara: "Ey kavmim gerçekten siz bununla fitneye düşürüldünüz (denendiniz). Sizin asıl Rabbiniz Rahman'dır; şu halde bana uyun ve emrime itaat edin" demişti. (20/90)

Demişlerdi ki: "Musa bize geri gelinceye kadar ona (buzağıya) karşı bel büküp önünde eğilmekten kesinlikle ayrılmayacağız." (20/91)

(Musa da gelince): "Ey Harun" demişti. "Onların saptıklarını gördüğün zaman seni (Onlara müdahale etmekten) alıkoyan neydi?" (20/92)

"Niye bana uymadın emrime baş mı kaldırdın?" (20/93)

Dedi ki: "Ey annemin oğlu sakalımı ve başımı tutup-yolma. Ben senin: "İsrailoğulları arasında ayrılık çıkardın sözümü önemsemedin" demenden endişe edip korktum." (20/94)

(Musa) Dedi ki: "Ya senin amacın nedir ey Samiri?" (20/95)

Dedi ki: "Ben onların görmediklerini gördüm böylece elçinin izinden bir avuç alıp atıverdim; böylelikle bana bunu nefsim hoş giden (bir şey) gösterdi." (20/96)

Dedi ki: "Haydi çekip git artık senin hayatta (hakettiğin ceza: "Bana dokunulmasın") deyip yerinmendir." Ve şüphesiz senin için kendisinden asla kaçınmayacağın (azab dolu) bir buluşma zamanı vardır. Üstüne kapanıp bel bükerek önünde eğildiğin ilahına bir bak; biz onu mutlaka yakacağız sonra darmadağın edip denizde savuracağız." (20/97)

"Sizin ilahınız yalnızca Allah'tır ki O'nun dışında ilah yoktur. O ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır." (20/98)

SANAT

Ölümsüz kılınmak umuduyla sanat yapıları mı ediniyorsunuz?" (26/129)

Dağları görürsün de, donmuş sanırsın; oysa onlar bulutların sürüklenmesi gibi sürüklenirler. herşeyi 'sapasağlam ve yerli yerinde yapan' Allah'ın sanatı (yapısı)dır (bu). Şüphesiz O, işlediklerinizden haberdardır. (27/88)

SAPIK

İşte bunlar, hidayete karşılık sapıklığı satın almışlardır; fakat bu alışverişleri bir yarar sağlamamış; hidayeti de bulmamışlardır. (2/16)

Onlar, hidayete karşılık sapıklığı, başlanmaya karşılık azabı satın almışlardır. Ateşe karşı ne kadar dayanıklıdır! (2/175) Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk (rüşd) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapaşğılam bir kulpa yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir. (2/256)

Doğrusu, imanlarından sonra inkâr edenler, sonra inkârlarını arttıranlar; bunların tevbeleri kesinlikle kabul edilmez. İşte bunlar, sapıkların ta kendileridir. (3/90)

Andolsun ki Allah, mü'minlere, içlerinde kendilerinden onlara bir peygamber göndermekle lütüfta bulunmuştur. (Ki O) Onlara ayetlerini okuyor, onları arındırıyor ve onlara Kitabı ve hikmeti öğretiyor. Ondandır ise onlar apaçık bir sapıklık içindeydiler. (3/164)

Kendilerine kitaptan bir pay verilenlerin sapıklığı satın aldıklarını ve sizin de yolu sapıtmanızı istediklerini gördünüz mü? (4/44) Sana indirilene ve senden önce indirilene gerçekten inandıklarını öne sürenleri görmedin mi? Bunlar, tağut'un önünde muhakeme olmayı istemekteler; oysa onlar onu reddetmekle emrolunmuşlardır. Şeytan da onları uzak bir sapıklıkla sapıtmak ister. (4/60)

Hiç şüphesiz, Allah, Kendisine şirk koşanları bağışlamaz. Bunun dışında kalanlar ise, (onlardan) dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa elbette o uzak bir sapıklıkla sapmıştır. (4/116)

Ey iman edenler, Allah'a, elçisine, elçisine indirdiği kitaba ve bundan önce indirdiği kitaba iman edin. Kim Allah'ı, meleklerini, kitaplarını, elçilerini ve ahiret gününü inkar ederse, şüphesiz uzak bir sapıklıkla sapmıştır. (4/136)

Şüphesiz, inkâr edenler ve Allah yolundan alıkoyanlar gerçekten uzak bir sapıklıkla sapmışlardır. (4/167)

Hani İbrahim, babası Azer'e (şöyle) demişti: "Sen putları ilahlar mı ediniyorsun? Doğrusu, ben seni ve kavmini apaçık bir sapıklık içinde görüyorum." (6/74)

Kimine hidayet verdi, kimi de sapıklığı haketti. Çünkü bunlar, Allah'ı bırakıp şeytanları veli edinmişlerdi. Ve gerçekten onları doğru yolda saymaktadırlar. (7/30)

(Şeytan'ın) Kardeşleri ise, onları sapıklığa sürüklerler, sonra peşlerini bırakmazlar. (7/202)

Bir topluluğa Allah, hidayet verdikten sonra, korkup-sakinacakları şeyleri kendilerine açıklayınca kadar, onları sapıklığa sürükleyecek değildir. Şüphesiz Allah, herşeyi bilendir. (9/115)

İşte bu, sizin gerçek Rabbiniz olan Allah'tır. Öyleyse haktan sonra sapıklıktan başka ne var? Peki, nasıl hâlâ çevriliyorsunuz? (10/32)

Şehirde (birtakım) kadınlar: "Aziz (Vezir)'in karısı kendi uşağının nefisinden murad almak istiyormuş. Öyle ki sevgi onun bağırına sinmiş. Biz doğrusu onu açıkça bir sapıklık içinde görüyoruz." dedi. (12/30)

Hak olan çağrı (dua, ibadet) yalnızca O'na (olan)dır. Onların Allah'tan başka çağrıları ise, onlara hiçbir şeyle cevap vermezler. (Onların durumu) yalnızca, ağzına gelsin diye, iki avucunu suya uzatan (in boşuna beklemesi) gibidir. Oysa ona gelmez. İnkâr edenlerin duası, sapıklık içinde olmaktan başkası değildir. (13/14)

Onlar, dünya hayatını ahirete tercih ederler. Allah'ın yolundan alıkoyarlar ve onu çarpıtma isterler (veya onda çarpıklık ararlar). İşte onlar, uzak bir sapıklık içinde dirler. (14/3)

Rablerini inkâr edenlerin durumu şudur: Onların yaptıkları, fırtınalı bir günde rüzgân şiddetle savurduğu bir kül gibidir. Kazandıklarından hiçbir şey güc yetiremezler. İşte uzak bir sapıklık (içinde olmak) budur. (14/18)

Andolsun, Biz her ümmete: "Allah'a kulluk edin ve tağuttan kaçının" (diye tebliğ etmesi için) bir elçi gönderdik. Böylelikle, onlardan kimine Allah hidayet verdi, onlardan kiminin üzerine sapıklık hak oldu. Artık, yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların uğradıkları sonucu görün. (16/36)

Kim bunda (dünyada) kör ise, O, ahirette de kördür ve yol bakımından daha 'şaşkın bir sapıktır.' (17/72)

Bize gelecekleri gün, neler iştecekler, neler görecekler. Ama bugün o zalimler apaçık bir sapıklık içinde dirler. (19/38)

De ki: "Kim sapıklık içindeyse, Rahman, ona süre tanıdıkça tanır; kendilerine va'dedileni -ya azabı veya kıyamet saatini- gördükleri zaman artık kimin yeri (makam, mevki) daha kötü, kimin askeri- gücü daha zayıfmış, öğreneceklerdir. (19/75)

Dedi ki: "Andolsun, siz ve atalarınız apaçık bir sapıklık içinde sizsiniz." (21/54)

Allah'tan başka, kendisine ne zararı dokunan, ne yararı olan şeylere yakırr. İşte bu, en uzak bir sapıklıktır. (22/12)

Seni gördükleri zaman, seni yalnızca alay konusu edinmektedirler: "Allah'ın, elçi olarak gönderdiği bu mu?" Eğer onlara karşı kararlılık göstermeseydik, neredeyse bizi ilahlarımızdan sapıtıracaktı." Azabı görecekleri zaman, kim yol bakımından daha sapıkmış, öğreneceklerdir. (25/41-42)

"Andolsun Allah'a, biz gerçekten apaçık bir sapıklık içindeymişiz." (26/97)

(Onlar mı) Yoksa, gökleri ve yeri yaratan ve size gökten su indiren mi? Ki onunla (o suyla) gönül alıcı bahçeler bitirdik, sizin içinse bir ağacını bitirmek (bile) mümkün değildir. Allah ile beraber başka bir ilah mı? Hayır, onlar sapıklıkta devam eden bir kavimdir. (27/60)

Ve sen körleri düştükleri sapıklıktan çekip hidayete erdirici değilsin; sen ancak, ayetlerimize iman edenlere (söz) dinletebilirsin, işte Müslüman olanlar bunlardır. (27/81)

Buna rağmen sana icabet etmeyecek olurlarsa, artık bil ki, onlar, gerçekten kendi heva (istek ve tutku)larına uymaktadırlar. Oysa Allah'tan bir kılavuz (doğru yol gösterici) olmaksızın, kendi istek ve tutkularına (hevasına) uydandan daha sapık kimdir? Şüphesiz Allah, zulmeden bir kavme hidayet vermez. (28/50)

Şüphesiz, sana Kur'an'ı farz kılan, seni dönülecek yere elbette döndürecekler. De ki: "Rabbim, hidayetle geleni de, açıkça bir sapıklık içinde olanı da daha iyi bilmekte dir." (28/85)

Ve sen kendi sapıklıklarında kör olanları da doğruya iletici değilsin. Sen yalnızca, Bizim ayetlerimize iman edenlere duyurabilirsin ki onlar Müslümanlardır. (30/53)

Bu, Allah'ın yaratmasıdır. Şu halde, O'nun dışında olanların yaratıklarını bana gösterin. Hayır, zulmedenler, açıkça bir sapıklık içinde dirler. (31/11)

Allah ve Resülü, bir işe hükmettiği zaman, mü'min bir erkek ve mü'min bir kadın için o işte kendi isteklerine göre seçme hakkı yoktur. Kim Allah'a ve Resülüne isyan ederse, artık gerçekten o, apaçık bir sapıklıkla sapmıştır. (33/36)

Allah'a karşı yalan mı düzüp uyduruyor, yoksa kendisinde bir delil mi var?" Hayır, ahirete inanmayanlar, azabta ve uzak bir

KURAN FİHRİSTİ

sapıklık içindedirler. (34/8)

De ki: "Sizi göklerden ve yerden rızıklandıran kim?" De ki: "Allah, gerçekten ya biz, ya da siz her halde bir hidayet üzerindedeyiz veya apaçık bir sapıklıkta." (34/24)

O durumda ise, gerçekten ben apaçık bir sapıklık içinde olmuş olurum." (36/24)

Çünkü onlar, atalarını sapık kimseler olarak bulmuşlardı. (37/69)

Allah, kimin göğsünü İslam'a açmışsa, artık o, Rabbinden bir nur üzerinedir, (öyle) değil mi? Fakat Allah'ın zikrinden (yana) kalpleri katılaştırmış olanların vay haline. İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler. (39/22)

De ki: "Gördünüz mü haber verin; eğer o (Kur'an) Allah Katından ise, sonra siz onu inkâr etmişseniz (bu durumda) uzak bir ayrılık içinde olandan daha sapık kimdir?" (41/52)

Onda acele edenler, (gerçekte) ona inanmayanlardı. İman edenler ise, ona karşı bir korku içindedirler ve onun gerçekten hak olduğunu bilirler. Haberiniz olsun; kıyamet-saati konusunda tartışanlar, gerçekte uzak bir sapıklık içindedirler. (42/18)

Öyleyse sağır olanlara sen mi dinleteceksin veya kör olan ve açıkça bir sapıklık içinde bulunanı hidayete erdireceksin? (43/40)

Kim Allah'a davet edene icabet etmezse, artık o, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacak değildir ve onun O'ndan başka) velileri yoktur. İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler." (46/32)

Onun yakın-dostu (sapırtıcı) dedi ki: "Rabbimiz, ben onu kışkırtıp-azdırdım. Ancak kendisi (haktan) uzak bir sapıklık içindeydi." (50/27)

Dediler ki: "Bizden biri olan bir beşere mi uyacağız? Bu durumda gerçekten biz bir sapıklık (delalet) ve çılgınlık içinde kalmış oluruz." (54/24)

Sonra gerçekten siz, ey sapık olan yalanlayıcılar, (56/51)

Ve eğer o, yalanlayan sapıklardan ise, Artık (onun için) alabil-diğine kaynak sudan bir şölen vardır. (56/92-93)

O, ümmîler içinde, kendilerinden olan ve onlara ayetlerini okuyan, onları arındırıp-temizleyen ve onlara kitap ve hikmeti öğreten bir elçi gönderendir. Oysa onlar, bundan önce gerçekten açıkça bir sapıklık içinde idiler. (62/2)

Böylece onlar, çoğu kimseyi şaşırtıp-saptırdılar. Sen de o zalimlere sapıklıktan başkasını arttırmaz." (71/24)

SARAY

(Halkı) Zulmediyorken yıkıma uğrattığımız nice ülkeler vardır ki, şimdi onların altları üstlerine gelmiş ıppsız durmakta, kullanılamaz durumdaki kuyuları (terkedilmiş bulunmakta), yüksek sarayları (çın çın ötmektedir). (22/45)

Gerçekten o, sanki her biri saray olan bir kıvılcım saçır. (77/32)

SARHOŞLUK

Ey iman edenler, sarhoş iken, ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişseniz yahud kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir top-rakla teyemmüm edin, (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/43)

Ömrüne andolsun ki, onlar, sarhoşlukları içinde kör-sersemdiler. (15/72)

Hurmalıkların ve üzümlüklerin meyvelerinden kurdukları çar-

daalarda hem sarhoşluk verici içki, hem güzel bir rızık edinmektesiniz. Şüphesiz aklını kullanabilen bir topluluk için, gerçekten bunda bir ayet vardır. (16/67)

Onu gördüğünüz gün, her emzikli kendi emzirdiğini unutup geçecek ve her gebe kendi yükünü düşürecekler. İnsanları da sarhoş olmuş görürsün, oysa onlar sarhoş değillerdir. Ancak Allah'ın azabı pek şiddetlidir. (22/2)

O, ölüm sarhoşluğu, bir gerçek olarak gelip de, (insana) "İşte bu, senin yan çizip-kaçmakta olduğun şeydir" (denildiği zaman da). (50/19)

SARMISAK

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarmısak, mercimek ve soğan çıkarsın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırı çiğnemelerindendi. (2/61)

SARP

Onu alabildiğine sarp bir yokuşa süreceğim. (74/17)

Ancak o, sarp yokuşa göğüs germedi. (90/11)

Sarp yokuşun ne olduğunu sana öğreten nedir? (90/12)

SAVAŞ

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlarla, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile; zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

Sizinle savaşanlara karşı Allah yolunda savaşın, (ancak) aşırı gitmeyin. Elbette Allah aşırı gidenleri sevmez. (2/190)

Onları, bulduğunuz yerde öldürün ve sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne, öldürmekten beterdir. Onlar, size karşı savaşınca kadar siz, Mescid-i Haram yanında onlarla savaşmayın. Sizinle savaşarlarsa; siz de onlarla savaşın. Kafirlerin cezası işte böyledir. (2/191)

(Yeryüzünde) Fitne kalmayınca kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse, artık zulüm yapanlardan başkasına karşı düşmanlık yoktur. (2/193)

Savaş hoşunuza gitmediği halde üzerinize yazıldı (farz kılındı). Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey, sizin için hayırlıdır ve olur ki, sevdiğiniz şey de sizin için bir şerdir. Allah bilir de siz bilmezsiniz. (2/216)

Sana haram olan ayı, onda savaşmayı sorarlar. De ki: "Onda savaşmak büyük (bir günahtır). Ancak Allah Katında, Allah'ın yolundan alıkoymak, onu inkâr etmek, Mescid-i Haram'a engel olmak ve halkını oradan çıkarmak daha büyük (bir günahtır). Fitne, katilden beterdir. Eğer güç yetirilirse, sizi dininizden geri çevirinceye kadar sizinle savaşmayı sürdürürler; sizden kim dininden geri döner ve kafir olarak ölürse, artık onların bütün iş-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

ledikleri (amelleri) dünyada da, ahirette de boşa çıkmıştır ve onlar ateşin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır. (2/217)

Allah yolunda savaşın ve bilin ki, şüphesiz Allah işitendir, bilendir. (2/244)

Musa'dan sonra İsrailoğullarının önde gelenlerini görmedin mi? Hani, peygamberlerin birine: "Bize bir melik gönder de Allah yolunda savaşalım" demişlerdi, O: "Ya üzerinize savaş yazıldığı halde savaşmayacak olursanız?" demişti. "Bize ne oluyor ki Allah yolunda savaşmayalım? Ki biz yurdumuzdan çıkarıldık ve çocuklarımızdan (uzaklaştırıldık)." demişlerdi. Ama onlara savaş yazıldığı (öngörüldüğü) zaman, az bir kısmı hariç yüz çevirdiler. Allah zalimleri bilir. (2/246)

Şayet böyle yapmazsanız, Allah'a ve Resulüne karşı savaş açtiğinizi bilin. Eğer tevbe ederseniz, artık sermayeleriniz sizindir. (Böylece) Ne zulmetmiş olursunuz, ne zulme uğratılmış olursunuz. (2/279)

Onlar size ezadan başka kesinlikle bir zarar veremezler. Eğer sizinle savaşılırsa size arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra kendilerine yardım da edilmez. (3/111)

Hani sen, mü'minleri savaşmak için elverişli yerlere yerleştirmek için evinden erkenden ayrılmıştın. Allah işitendir, bilendir. (3/121)

Nice peygamberle birlikte birçok Rabbanî (bilgin)ler savaşa girdiler de, Allah yolunda kendilerine isabet eden (güçlük ve mihnet)den dolayı ne gevşeklik gösterdiler, ne boyun eğdiler. Allah, sabredenleri sever. (3/146)

Ey iman edenler, inkâr edenler ile yeryüzünde gezip dolaşırken veya savaşta buldukları sırada (ölen) kardeşleri için: "Yanımızda olsalardı, ölmezlerdi, öldürülmezlerdi" diyenler gibi olmayın. Allah, bunu onların kalplerinde bulunmaz bir hasret olarak kıldı. Dirilten ve öldüren Allah'tır. Allah, yaptıklarınızı görendir. (3/156)

Münafıklık yapanları da belirtmesi içindi. Onlara: "Gelin, Allah'ın yolunda savaşın ya da savunma yapın" denildiğinde, "Biz savaşmayı bilseydik elbette sizi izlerdik" dediler. O gün onlar, imandan çok küfre daha yakındılar. Kalplerinde olmayana ağızlarıyla söylüyorlardı. Allah, onların gizli tuttuklarını daha iyi bilir. (3/167)

Ey iman edenler, (düşmanlarınıza karşı) tedbirinizi alın da savaşta bölük bölük çıkın ya da topluca çıkın. (4/71)

Öyleyse, dünya hayatına karşılık ahireti satın alanlar, Allah yolunda savaşsınlar; kim Allah yolunda savaşırken, öldürülür ya da galip gelirse ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/74)

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz? (4/75)

İman edenler Allah yolunda savaşsınlar; inkar edenler ise tağut yolunda savaşsınlar öyleyse şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır. (4/76)

Kendilerine; "Elinizi (savaştan) çekin, namazı kılın, zekatı verin" denenleri görmedin mi? Oysa savaş üzerlerine yazıldığında, onlardan bir grup, insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha da şiddetli bir korkuyla- korkuya kapılıyorlar ve: "Rabbimiz, ne diye savaşı üzerimize yazdın, bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?" dediler. De ki: "Dünyanın metai azdır, ahiret, ise muntakiler için daha hayırlıdır ve siz 'bir hurma çekirdeğindeki ip-ince bir iplik kadar' bile haksızlığa uğratılmayacaksınız." (4/77)

Artık sen Allah yolunda savaş, kendinden başkasıyla yükümlü tutulmayacaksın. Mü'minleri hazırlayıp-tevşik et. Umulur ki Allah, küfredenlerin ağır-baskılarını geri püskürtür. Allah, 'kahredici baskısıyla' daha zorlu, acı sonuçlandırmasıyla da daha zorludur. (4/84)

Ancak sizinle aralarında anlaşma bulunan bir kavime sığınanlar ya da hem sizinle, hem kendi kavimleriyle savaşmak (istemeyip bun)dan göğüslerini sıkıntı basıp size gelenler (dokunulmazdır.) Allah dileseydi, onları üstünüze saldırtır, böylece sizinle çarpışsınlar. Eğer sizden uzak durur (geri çekilir), sizinle savaşmaz ve barış (şartlarını) size bırakırlarsa, artık Allah, sizin için onların aleyhinde bir yol kılmamıştır. (4/90)

Yeryüzünde adım attığınızda (yolculuğa ya da savaşa çıktığınızda), kafirlerin size bir kötülük yapmalarından korkarsanız, namazı kısaltmanızda sizin için bir sakınca yoktur. Şüphesiz kafirler, sizin açık düşmanlarıdır. (4/101)

Dediler ki: "Ey Musa; biz, onlar durduğu sürece hiçbir zaman oraya girmeyeceğiz. Sen ve Rabbin git, ikizin savaşın. Biz burada duracağız." (5/24)

Allah'a ve Resulüne karşı savaş açanların ve yeryüzünde bozgunculuğa çalışanların cezası, ancak öldürülmeleri, asılmaları ya da elleriyle ayaklarının çaprazca kesilmesi veya (buldukları yerden sürülmeleridir. Bu, dünyadaki aşağılanmalar, ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/33)

Yahudiler: "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır, nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasında kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirildirse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (5/64)

Sana savaş-ganimetlerini sorarlar. De ki: "Ganimetler Allah'ın ve Resulündür. Buna göre, eğer mü'min iseniz Allah'tan korkup-sakının, aranızı düzeltin ve Allah'a ve Resulüne itaat edin." (8/1)

Kim onlara böyle bir günde -yine savaşmak için bir yana çekilen ya da bir başka bölüğe katılmak için yer tutanın dışında- arkasını çevirirse, gerçekten o, Allah'tan bir gazaba uğramıştır ve onun barınma yeri cehennemdir. Ne kötü bir yataktır o. (8/16)

Fitne kalmayınca ve dinin hepsi Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Şayet vazgeçecek olurlarsa, şüphesiz Allah, yaptıklarını görendir. (8/39)

Bundan dolayı, savaşta onları yakalarsan, öyle darmadağın et ki, onlarla arkalarından gelecek olanları(ı caydır). Umulur ki ibret alırlar. (8/57)

Ey Peygamber, mü'minleri savaşa karşı hazırlayıp-tevşik et. Eğer içinizde sabreden yirmi (kişi) bulunursa, iki yüz (kişi) mağlub edebilirler. Ve eğer içinizden yüz (sabrılı kişi) bulunursa, kâfirlerden binini yener. Çünkü onlar (gerçeği) kavramayan bir topluluktur. (8/65)

Yeminlerini bozan, elçiyi (yurdundan) sürmeye çabalayan ve sizinle ilk defa (savaşa) başlayan bir toplulukla savaşmaz mısınız? Korkuyor musunuz onlardan? Eğer inanıyorsanız, kendisinden korkmanızda Allah daha layıktır. (9/13)

Kendilerine kitap verilenlerden, Allah'a ve ahiret gününe inanan, Allah'ın ve Resulünün haram kıldığını haram tanımayan ve hak dini (İslam'ı) din edinmeyenlerle, küçük düşürülüp cizyeyi kendi elleriyle verinceye kadar savaşın. (9/29)

KURAN FİHRİSTİ

Gerçek şu ki, Allah Katında ayların sayısı, gökleri ve yeri yarat-
tığının günden beri Allah'ın kitabında on ikidir. Bunlardan dördü
haram aylardır. İşte dosdoğru olan hesap (din) budur. Öyleyse
bunlarda kendinize zulmetmeyin ve onların sizlerle topluca sava-
şması gibi siz de müşriklerle topluca savaşın. Ve bilin ki
Allah, takva sahipleriyle beraberdir. (9/36)

Ey iman edenler, ne oldu ki size, Allah yolunda savaşa kuşanın
denildiği zaman, yer(iniz)de ağırlaşmış kaldınız? Ahiretten (ca-
yıp) dünya hayatına mı razı oldunuz? Ama ahiretine (göre),
bu dünya hayatının yararı pek azdır. (9/38)

Eğer savaşa kuşanıp-çıkamazsanız, O sizi pek acı bir azabla
azablandırarak ve yerinize bir başka topluluğu getirip değiştire-
cektir. Siz O'na hiçbir şeyle zarar veremezsiniz. Allah, herşeye
güç yetirendir. (9/39)

Hafif ve ağır savaşa kuşanıp çıkın ve Allah yolunda mallarınızla
ve canlarınızla cehd edin (çaba harcayın). Eğer bilerseniz, bu
sizin için daha hayırlıdır. (9/41)

Bundan böyle, Allah seni onlardan bir topluluğun yanına döndü-
rür de, (yine savaşa) çıkmak için senden izin isterse, de ki:
"Kesin olarak benimle hiçbir zaman (savaşa) çıkamazsınız ve
kesin olarak benimle bir düşmana karşı savaşamazsınız. Çün-
kü siz oturmayı ilk defa hoş gördünüz; öyleyse geride kalanlar-
la birlikte oturun." (9/83)

Zarar vermek, inkârı (pekiştirmek), mü'minlerin arasını ayırarak
ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşını gözlemek için
mescid edenler ve: "Biz iyilikten başka bir şey istemedik" diye
yemin edenler (var ya,) Allah onların şüphesiz yalancı oldukla-
rına şahidlik etmektedir. (9/107)

Hiç şüphesiz Allah, mü'minlerden -karşılığında onlara mutlaka
cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır.
Onlar Allah yolunda savaşır, öldürülür ve öldürülürler; (bu,)
Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da O'nun üzerine gerçek olan bir
vaaddir. Allah'tan daha çok ahidine vefa gösterecek olan kim-
dir? Şu halde yaptığınız bu alışverişten dolayı sevinip-müjdele-
şiniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/111)

Ey iman edenler, inkâr edenlerden size en yakın olanlarla sava-
şın; sizde 'bir güç ve caydırıcılık' görsünler. Ve bilin ki gerçek-
ten Allah takva sahipleriyle beraberdir. (9/123)

Allah, sizin için yarattığı şeylerden gölgeler kıldı. Dağlarda da
sizin için barınaklar-siperler kıldı, sizi sıcaktan koruyacak elbi-
seler, sizi savaşınızda (zorluklara karşı) koruyacak giyimlikler
de var etti. İşte O, üzerinizdeki nimetini böyle tamamlamaktadır,
umulur ki teslim olursunuz. (16/81)

Kendilerine zulmedilmesi dolayısıyla, onlara karşı savaş açıla-
na (mü'minlere, savaşma) izni verildi. Şüphesiz Allah, onlara
yardım etmeye güç yetirendir. (22/39)

Ediler ki: "Biz kuvvet sahibiyiz ve zorlu savaşçılarız. İş konu-
sunda karar senindir, artık sen bak, neyi emredersen (biz uygu-
larız). (27/33)

Onlar (münafıklar, düşman) birliklerinin gitmediklerini sanıyor-
lardı. Eğer (askeri) birlikler gelecek olursa, çölde bedevi-Araplar
arasında olup sizin haberlerinizi (ordan) sormayı cidden arzu
ediyorlardı. Fakat içinizde olsalardı ancak pek az savaşmışlardı.
(33/20)

Allah, inkâr edenleri kin ve öfkeleriyle geri çevirdi, onlar hiçbir
hayra varamadılar. Savaşta Allah (yardımcı ve zafer nasib edi-
ci olarak) mü'minlere yetti. Allah çok güçlüdür, üstün ve galib
olandır. (33/25)

Öyleyse, inkâr edenlerle (savaş sırasında) karşı karşıya geldi-
ğiniz zaman, hemen boyunlarını vurun; sonunda onları 'iyice
bozguna uğratıp zafer kazanınca da' artık (esirler için) bağı
sımsıkı tutun. Bundan sonra ya bir lütf olarak (onları bırakın)
veya bir fideye (karşılığı salıverin). Öyle ki savaş ağırlıklarını bı-
raksın (sona ersin). İşte böyle; eğer Allah dilemiş olsaydı, elbet-
te onlardan intikam alırdı. Ancak (savaş,) sizleri birbirinizle de-
nemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise; kesin olarak
(Allah,) amellerini giderip-boşa çıkarmaz. (47/4)

İman edenler, derler ki: "(Savaş izni için) Bir süre indirilmeli de-
ğil miydi?" Fakat, içinde savaş (kıtal) zikri geçen muhkem bir
sure indirildiği zaman, kalplerinde hastalık olanların, üzerine
ölüm baygınlığı çökmüş olanların bakışı gibi sana baktıklarını
gördün. Oysa onlara evla (olan): İtaat ve maruf (güzel) sözdü.
Fakat iş, kesinlik ve kararlılık gerektirdiği zaman, şayet Allah'a
sadakat göstereselerdi, şüphesiz onlar için daha hayırlı olurdu.
(47/20-21)

Bedevilerden geride bırakılanlara da ki: "Siz yakında zorlu sava-
şçı olan bir kavme çağrılacaksınız; onlarla (ya) savaşsınız ya da
(onlar) Müslüman olurlar. Bu durumda eğer itaat ederse-
niz, Allah, size güzel bir ecir verir; eğer bundan önce sırt çevir-
diğiniz gibi (yine) sırt çevirirseniz, sizi acı bir azab ile azablandı-
rır." (48/16)

Kafir olanlar, sizinle savaşmış olsalardı, arkalarını dönüp kaçar-
lardı; sonra, ne bir veli (koruyucu dost), ne bir yardımcı bul-
mazlardı. (48/22)

Mü'minlerden iki topluluk çarpışacak olursa, aralarını bulup-dü-
zeltin. Şayet biri diğerine tecavüzde bulunacak olursa, artık te-
cavüzde bulunanla, Allah'ın emrine dönünceye kadar savaşın;
eğer sonunda (Allah'ın emrini kabul edip) dönerse, bu durumda
adaletle aralarını bulun ve (her konuda) adil davranın. Şüphe-
siz Allah, adil olanları sever. (49/9)

Size ne oluyor ki, Allah yolunda infak etmiyorsunuz? Oysa gök-
lerin ve yerin mirası Allah'ındır. İçinizden, fetihten önce infak
eden ve savaşanlar (başkasıyla) bir olmaz. İşte onlar, derece
olarak sonradan infak eden ve savaşanlardan daha büyüktür.
Allah, her birine en güzel olanı va'detmiştir. Allah, yaptıklarınız-
dan haberdardır. (57/10)

Münafıklık edenleri görmüyor musun ki, Kitap Ehlinde inkâr
eden kardeşlerine derler ki: "Andolsun, eğer siz (yurtlarınızdan)
çıkarılacak olursanız, mutlaka biz de sizinle birlikte çıkarız ve
size karşı olan hiç kimseye, hiçbir zaman itaat etmeyiz. "Eğer
size karşı savaşılırsa elbette size yardım ederiz." Oysa Allah,
şahidlik etmektedir ki onlar, gerçekten yalancılardır. (59/11)

Andolsun, (yurtlarınızdan) çıkarılacak olurlarsa onlarla birlikte
çıkamazlar. Onlara karşı savaşılırsa da, kendilerine yardımda
bulunmazlar; yardım etseler bile (arkalarına) dönüp-kaçarlar.
Sonra kendilerine yardım edilmez. (59/12)

Onlar, iyice korunmuş şehirlerde veya duvar arkasında olmak-
sızın sizinle toplu bir halde savaşmazlar. Kendi aralarındaki
çarpışmaları ise pek şiddetlidir. Sen onları birlik sanırsın, oysa
kalpleri paramparçadır. Bu, şüphesiz onların akletmeyen bir ka-
vim olmaları dolayısıyla böyledir. (59/14)

Allah, sizinle din konusunda savaşmayan, sizi yurtlarınızdan
sürüp-çıkarmayanlara ilişkin yapmanızdan ve onlara adaletli
davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah, adalet yapan-
ları sever. (60/8)

Allah, ancak din konusunda sizinle savaşanları, sizi yurtlarınız-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

dan sürüp-çıkarırları ve sürülüp-çıkarılmamız için arka çıkarırları dost edinmenizden sakındırır. Kim onları dost edinirse, artık onlar zalimlerin ta kendileridir. (60/9)

SAVAŞMAMA İZİNİ ALANLAR

Allah'a ve elçisine karşı 'içten bağlı kalıp hayra çağırınlar' oldukları sürece güçsüz-zayıflara hastalara ve infak etmek için bir şey bulamayanlara bir sorumluluk (günah) yoktur. İyilik edenlerin aleyhinde de bir yol yoktur. Allah başlıyandır esirgeyendir. (9/91)

Bir de (savaşa katılabilecekleri bir bineğe) bindirmen için sana her gelişlerinde "Sizi bindirecek bir şey bulamıyorum" dediğin ve infak edecek bir şey bulamayıp hüznülerinden dolayı gözlelerinden yaşlar boşana boşana geri dönenler üzerinde de (sorumluluk) yoktur. (9/92)

Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur hasta olana da güçlük yoktur; Sizin için de gerek kendi evlerinizden gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerinden) yemenizde bir güçlük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit Allah tarafından kutlu güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklar umulur ki aklınızı kullanırsınız. (24/61)

Kör olana güçlük (sorumluluk) yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur. Kim Allah'a ve Resülüne itaat ederse (Allah) onu altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Kim de sırt çevirirse onu acı bir azab ile azablandırır. (48/17)

SAVAŞTA NAMAZ

Yeryüzünde adım attığınızda (yolculuğa ya da savaşa çıktığınızda), kafirlerin size bir kötülük yapmalarından korkarsanız, namazı kısaltmanızda sizin için bir sakınca yoktur. Şüphesiz kafirler, sizin apaçık düşmanlarınızdır. (4/101)

İçlerinde olup onlara namazı kıldırıldığında onlardan bir grup seninle birlikte dursun ve silahlarını (yanlarına) alsın; böylece onlar secde ettiklerinde arkalarında olsunlar. Namazlarını kılmayan diğer grup gelip seninle namaz kılsınlar onlar da 'korunma araçlarını' ve silahlarını alsınlar. Küfredenler size apansız bir baskın yapabilmek için sizin silahlarınızdan ve emtianız (erzak ve mühimmatınız)dan ayrılmış olmanızı isterler. Yağmur dolayısıyla bir güçlüğünüz varsa veya hastaysanız silahlarınızı bırakmanızda size bir sorumluluk yoktur. Korunma tedbirlerinizi alın. Şüphesiz Allah kafirler için aşağılatıcı bir azab hazırlamıştır. (4/102)

Namazı bitirdiğinizde Allah'ı ayakta kayan otururken ve yan yatarken zikredin. Artık 'güvenliğe kavuşursanız' namazı dosdoğru kılın. Çünkü namaz mü'minler üzerinde vakitleri belirlenmiş bir farzdır. (4/103)

SAVAŞTA TAKTİK VE TEDBİRLER

Ey iman edenler, (düşmanlarınıza karşı) tedbirinizi alın da savaşta bölük bölük çıkın ya da topluca çıkın. (4/71)

Ey iman edenler, Allah yolunda adım attığınız (savaşa çıktığınız) zaman gerekli araştırmayı yapın ve size (İslam geleneğine göre) selam verene dünya hayatının geçiciliğine istekli çıkarak: "Sen mü'min değilsin" demeyin. Asıl çok ganimet Allah Katında-

dır bundan önce siz de böyle idiniz; Allah size lütufta bulundu. Öyleyse iyice açıklık kazandırın. Şüphesiz Allah yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/94)

İçlerinde olup onlara namazı kıldırıldığında, onlardan bir grup seninle birlikte dursun ve silahlarını (yanlarına) alsın; böylece onlar secde ettiklerinde arkalarında olsunlar. Namazlarını kılmayan diğer grup gelip seninle namaz kılsınlar onlar da 'korunma araçlarını' ve silahlarını alsınlar. Küfredenler, size apansız bir baskın yapabilmek için sizin silahlarınızdan ve emtianız (erzak ve mühimmatınız)dan ayrılmış olmanızı isterler. Yağmur dolayısıyla bir güçlüğünüz varsa veya hastaysanız silahlarınızı bırakmanızda size bir sorumluluk yoktur. Korunma tedbirlerinizi alın. Şüphesiz Allah kafirler için aşağılatıcı bir azab hazırlamıştır. (4/102)

Ey iman edenler toplu olarak kafirlerle karşılaştığınız zaman onlara arka çevirmeyin (savaştan kaçmayın). (8/15)

Kim onlara, böyle bir günde -yine savaşmak için bir yana çekilen ya da bir başka bölüğe katılmak için yer tutanın dışında- arkasını çevirirse gerçekten o, Allah'tan bir gazaba uğramıştır ve onun barınma yeri cehennemdir. Ne kötü bir yataktır o. (8/16)

Eğer bir kavmin ihanet edeceğinden kesin olarak korkarsan, sen de açık ve adil bir tutumla (onlarla olan anlaşma metnini ve diplomatik ilişkileri) at. Gerçekten Allah, ihanet edenleri sevmez. (8/58)

Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve besili atlar hazırlayın. Bununla, Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanınızı ve bunların dışında sizin bilmeyip Allah'ın bildiği diğer (düşmanları) korkutup-caydırırsınız. Allah yolunda her ne infak ederseniz, size 'eksiksiz olarak ödenir' ve siz haksızlığa uğratılmazsınız. (8/60)

Eğer onlar barışa eğilim gösterirlerse, sen de ona eğilim göster ve Allah'a tevekkül et. Çünkü O, işitendir, bilendir. (8/61)

Eğer (savaşa) çıkmak isteselerdi, herhalde ona bir hazırlık yaparlardı. Ancak Allah, (savaşa) gönderilmelerini çirkin gördü de ayaklarını doladı ve; "(Onlara) Siz de oturanlarla birlikte oturun" denildi. (9/46)

Allah sizin için yarattığı şeylerden gölgeler kıldı. Dağlarda da sizin için barınaklar-siperler kıldı, sizi sıcaktan koruyacak elbiseler sizi savaşınızda (zorluklara karşı) koruyacak giyimlikler de var etti. İşte O, üzerinizdeki nimetini böyle tamamlamaktadır, umulur ki teslim olursunuz. (16/81)

Ve sizin için ona, zorlu-savaşınızda sizi korusun diye (madeni) giyim-sanatını öğrettik. Buna rağmen siz şükredenler misiniz? (21/80)

SAVAŞTAN KAÇANLAR VE BOZGUNCULAR

Şüphesiz içinizden ağır davrananlar vardır. Şayet size bir musibet isabet edecek olsa: "Doğrusu Allah bana nimet verdi, çünkü onlarla birlikte olmadım" der. (4/72)

Eğer size Allah'tan bir fazl (zafer) isabet ederse o zaman da sanki onunla aranızda hiçbir yakınlık yokmuş gibi kuşkusuz şöyle der; "Keşke onlarla birlikte olsaydım, böylece ben de büyük 'kurtuluş ve mutluluğa' erseydim." (4/73)

Ancak sizinle aralarında anlaşma bulunan bir kavime sığınanlar ya da hem sizinle hem kendi kavimleriyle savaşmak (istemeyip bun)dan göğüslerini sıkıntı basıp size gelenler (dokunulmazdır.) Allah dilediyse onları üstünüze saldırır böylece sizinle çarpışarlardı. Eğer sizden uzak durur (geri çekilir) sizinle savaş-

KURAN FİHRİSTİ

maz ve barış (şartlarını) size bırakırlarsa artık Allah sizin için onların aleyhinde bir yol kılmamıştır. (4/90)
Diğerlerini de sizden ve kendi kavimlerinden güvende olmayı istiyor bulacaksınız. (Ama) Fitneye her geri çağrılışlarında içine başaşağı (balıklama) dalarlar. Şayet sizden uzak durmaz, barış (şartlarını) size bırakmaz ve ellerini çekmezlerse artık onları her nerede bulursanız tutun ve onları öldürün. İşte size onların aleyhinde apaçık olan 'destekleyici bir delil' kıldık. (4/91)
Ey iman edenler, toplu olarak kâfirlerle karşılaştığınız zaman, onlara arka çevirmeyin (savaşta kaçmayın). (8/15)
Kim onlara böyle bir günde -yine savaşmak için bir yana çekilen ya da bir başka bölüğe katılmak için yer tutanın dışında- arkasını çevirirse gerçekten o, Allah'tan bir gazaba uğramıştır ve onun barınma yeri cehennemdir. Ne kötü bir yataktır o. (8/16)
Ey iman edenler, ne oldu ki size Allah yolunda savaşa kuşanın denildiği zaman yer(iniz)de ağırlaşıp kaldınız? Ahiretten (cayıp) dünya hayatına mı razı oldunuz? Ama ahiretine (göre) bu dünya hayatının yararı pek azdır. (9/38)
Eğer savaşa kuşanıp-çıkamazsanız, O sizi pek acı bir azabla azablantıracağı ve yerinize bir başka topluluğu getirip değiştirecektir. Siz O'na hiçbir şeyle zarar veremezsiniz. Allah, herşeye güç yetirendir. (9/39)
Siz O'na (peygambere) yardım etmezseniz, Allah O'na yardım etmiştir. Hani kâfirler ikiden biri olarak O'nu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkadaşına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah O'na 'huzur ve güvenlik duygusunu' indirmişti O'nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş inkâra edenlerin de kelimesini (inkâr çağrılarını) alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi yüce olandır. Allah üstün ve güçlüdür hüküm ve hikmet sahibidir. (9/40)
Hafif ve ağır savaşa kuşanıp çıkın ve Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla cehd edin (çaba harcayın). Eğer bilerseniz bu sizin için daha hayırlıdır. (9/41)
Eğer yakın bir yarar ve orta bir sefer olsaydı onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama zorluk onlara uzak geldi. "Eğer güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (savaşa) çıkardık." diye sana Allah adına yemin edecekler. Kendi nefislerini helaka sürüklüyorlar. Allah onların gerçekten yalan söylediklerini biliyor. (9/42)
Allah seni affetsin; doğru söyleyenler sana açıkça belli olunca ve yalancıları da öğreneyinceye kadar niye onlara izin verdin? (9/43)
Allah'a ve ahiret gününe iman edenler mallarıyla ve canlarıyla cehd etmekten (kaçınmak için) senden izin istemezler. Allah takva sahiplerini bilendir. (9/44)
Senden yalnızca Allah'a ve ahiret gününe inanmayan kalbleri kuşkuya kapılıp kuşkularında kararsızlığa düşenler izin ister. (9/45)
Eğer (savaşa) çıkmak isteselerdi herhalde ona bir hazırlık yaparlardı. Ancak Allah (savaşa) gönderilmelerini çirkin gördü de ayaklarını doladı ve; "(Onlara) Siz de oturanlarla birlikte oturun" denildi. (9/46)
Sizinle birlikte çıksalardı size 'kötülük ve zarardan' başka bir şey ilave etmez ve aranızda mutlaka fitne sokmak üzere içinizde çaba yürütürlerdi. İçinizde onlara 'haber taşıyanlar' vardır. Allah zulmedenleri bilir. (9/47)
Andolsun daha önce onlar fitne aramışlardı. Ve sana karşı birtakım işler çevirmişlerdi. Sonunda onlar istemedikleri halde hak geldi ve Allah'ın emri ortaya çıkıp-üstünlük sağladı. (9/48)

Onlardan bir kısmı: "Bana izin ver ve beni fitneye katma" der. Haberin olsun onlar fitnenin (ta) içine düşmüşlerdir. Hiç şüphesiz cehennem o inkâr edenleri mutlaka çepeçevre kuşatıcıdır. (9/49)
Sana iyilik dokunursa bu onları fenaleştirir, bir musibet isabet edince ise: Biz önceden tedbirimizi almıştık derler ve sevinç içinde dönüp giderler. (9/50)
De ki: "Allah'ın bizim için yazdıkları dışında bize kesinlikle hiçbir şey isabet etmez. O bizim mevlamızdır. Ve mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler." (9/51)
De ki: "Siz bizim için iki güzelliğten (şehidlik veya zaferden) birinin dışında başkasını mı bekliyorsunuz? Oysa biz de Allah'ın ya Kendi Katından veya bizim elimizle size bir azab dokunduracağını bekliyoruz. Öyleyse siz bekleyedurun kuşkusuz biz de sizlerle birlikte bekleyebiliriz." (9/52)
De ki: "İsteyerek veya istemiyerek infak edin; sizden kesin olarak kabul edilmeyecektir. Çünkü siz bir fasıklar topluluğu oldunuz." (9/53)
Gerçekten, sizden olduklarına dair Allah adına yemin ederler. Oysa onlar, sizden değildirler. Ancak onlar ödleri kopan bir topluluktur. (9/56)
Eğer onlar bir sığınak ya da (kalacak) mağaralar veya girebilecekleri bir yer bulsalar hızla oraya yönelip koşarlardı. (9/57)
Allah'ın elçisine muhalif olarak (savaşta) geri kalanlar oturup-kalmalarına sevindiler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd etmeyi çirkin göyerek: "Bu sıcakta (savaşa) çıkmayın" dediler. De ki: "Cehennem ateşinin sıcaklığı daha şiddetlidir." Bir kavrayıp-anlasalardı. (9/81)
Öyleyse kazandıklarının cezası olarak az gülsünler çok ağlasınlar. (9/82)
Bundan böyle Allah seni onlardan bir topluluğun yanına döndürür de (yine savaşa) çıkmak için senden izin isterse de ki: "Kesin olarak benimle hiçbir zaman (savaşa) çıkamazsınız ve kesin olarak benimle bir düşmana karşı savaşamazsınız. Çünkü siz oturmayı ilk defa hoş gördünüz; öyleyse geride kalanlarla birlikte oturun." (9/83)
Onlardan ölen birinin namazını hiçbir zaman kılma, mezarı başında durma. Çünkü onlar Allah'a ve elçisine (karşı) inkâra sapıtılar ve fasık kimseler olarak öldüler. (9/84)
Kendilerinden hoşnut olmanız için size yemin ederler. Siz onlardan hoşnut olsanız bile şüphesiz Allah fasıklar topluluğundan hoşnut olmaz. (9/96)
Ey iman edenler Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani size ordular gelmişti; böylece biz de onların üzerine bir rüzgar ve sizin görmediğiniz ordular göndermiştik. Allah yaptıklarınızı görendir. (33/9)
Hani onlar, size hem üstünüzden hem alt tarafınızdan gelmişlerdi; gözler kaymış yürekler hançerere gelip dayanmıştı ve siz Allah hakkında (birtakım) zanlarda bulunuyordunuz. (33/10)
İşte orada iman edenler sınamış ve şiddetli bir sarsıntıyla sarsıntıya uğratılmışlardı. (33/11)
Hani münafık olanlar ve kalplerinde hastalık bulunanlar: "Allah ve Resulü bize boş bir aldanıştan başka bir şey vadetmedi" diyorlardı. (33/12)
Onlardan bir grup da hani şöyle demişti: "Ey Yesrib (Medine) halkı, artık sizin için (burada) kalacak yer yok şu halde dönün." Onlardan bir topluluk da: "Gerçekten evlerimiz açıktır" diye Peygamberden izin istiyordu; oysa onlar (in evleri) açık değildi. Onlar, yalnızca kaçmak istiyorlardı. (33/13)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Eğer onlara (şehirin her) yanından girilseydi sonra da kendilerinden fitne (karışıklık çıkarmaları) istenmiş olsaydı, hiç şüphesiz buna yanaşır ve bunda pek az (zaman) dışında (kararsız) kalmazlardı. (33/14)

Oysa andolsun, daha önce 'arkalarının dönüp kaçmayacaklarına' dair Allah'a söz vermişlerdi; Allah'a verilen söz (ahid) ise (ağır bir) sorumluluktur. (33/15)

De ki: "Eğer ölümden veya öldürülmekten kaçırıyorsanız, kaçış size kesin olarak bir yarar sağlamaz; böyle olsa bile pek az (bir zaman) dışında metalanıp-yararlandırılmazsınız." (33/16)

De ki: "Size bir kötülük isteyecek olsa sizi, Allah'tan koruyacak veya size bir rahmet isteyecek olsa (buna engel olacak) kimdir?" Onlar kendileri için Allah'ın dışında ne bir veli ne bir yardımcı bulamazlar. (33/17)

Gerçekten Allah, içinizden alkoyanları ve kardeşlerine: "Bize gelin" diyenleri bilir. Bunlar pek azı dışında zorlu-savaşlara gelmezler. (33/18)

(Geldiklerinde de) Size karşı 'cimri ve bencildirler.' Şayet korku gelecek olsa ölümden dolayı üstüne baygınlık çökmüş kimseler gibi gözleri dönerek sana bakmakta olduklarını görürsün. Korku gidince hayra karşı oldukça düşkünlük göstererek, sizi keskin dilleriyle (eleştirip inciterek) karşılarlar. İşte onlar iman etmemişlerdir; böylece Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu, Allah'a göre pek kolaydır. (33/19)

Onlar (münafıklar düşman) birliklerinin gitmediklerini sanıyorlardı. Eğer (askeri) birlikler gelecek olsa çölde bedevi-Araplar arasında olup sizin haberlerinizi (ordandan) sormayı cidden arzu ediyorlardı. Fakat içinizde olsalardı ancak pek az savaşlardı. (33/20)

SAYGI

Hani Melekler, dediler ki: "Meryem, doğrusu Allah Kendinden bir kelimeyi sana müjdelmektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınlandırdı..". (3/45)

Şüphesiz, Kitap Ehlinde, Allah'a; size indirilene ve kendilerine indirilene -Allah'a derin saygı gösterenler olarak- inananlar vardır. Onlar, Allah'ın ayetlerine karşılık olarak az bir değeri satın almazlar. İşte bunların Rableri Katında ecirleri vardır. Şüphesiz Allah, hesabı çok çabuk görendir. (3/199)

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına, haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırmaması pek şiddetli olandır. (5/2)

Ve onlar Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi ulaştırırlar. Rablerinden içleri saygı ile titer, kötü hesaptan korkarlar. (13/21) Onun duasına icabet ettik, kendisine Yahya'yı armağan ettik, eşini de doğurmaya elverişli kıldık. Gerçekten onlar hayırlarda yarışarlardı, umarak ve korkarak Bize dua ederlerdi. Bize derin saygı gösterirlerdi. (21/90)

Gerçekten, Rablerine olan haşyetlerinden dolayı saygıyla korkanlar, (23/57)

(De ki): "Ben, ancak bu şehrin Rabbine ibadet etmekle emrolundum ki, O, burasını kutlu ve saygıdeğer kıldı. herşey O'nun-

dur. Ve Müslümanlardan olmakla emrolundum." (27/91)

Size kendi nefislerinizden bir örnek verdi: "Size rızık olarak verdiğimiz şeylerde, sağ ellerinizin malik olduklarınızdan, sizinle eşit olup kendi kendinizden korktuğunuz gibi kendilerinden de korktuğunuz (veya çekinip saygı duyduğunuz) ortaklar var mıdır? "İşte Biz, aklını kullanabilen bir kavim için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (30/28)

Şüphesiz, Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar, sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, saygıyla (Allah'tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar, Allah'ı çokça zikreden erkekler ve (Allah'ı çokça) zikreden kadınlar; (işte) bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (33/35)

Ki Allah'a ve Resülü'ne iman etmeniz, O'nu savunup-desteklememiz, O'nu en içten bir saygıyla-yüceltmemiz ve sabah akşam O'nu (Allah'ı) tesbih etmeniz için. (48/9)

İman edenlerin, Allah'ın ve haktan imiş olanın zikri için kalplerinin 'saygı ve korku ile yumuşaması' zamanı gelmedi mi? Onlar, bundan önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun bir süre geçmiş, böylece kalpleri de katlaşmış bulunanlar gibi olmasınlar. Onlardan çoğu fasık olanlardı. (57/16)

Şayet Biz bu Kur'an'ı bir dağın üzerine indirmiş olsaydık, andolsun onu Allah korkusundan saygı ile baş eğmiş, parça parça olmuş görürdün. İşte Biz, belki düşünürler diye, insanlara böyle örnekler veririz. (59/21)

SECDE

Ve meleklerle: "Adem'e secde edin" dedik. İblis hariç (hepsi) secde ettiler. O ise, diretti ve kibirlendi, (böylece) kafirlerden oldu. (2/34)

Ve hatırlayın, demiştik ki: "Şu şehre girin ve orada istediğiniz yerde bol bol yiyin, yalnızca secde ederek kapısından girerken 'dileğimiz başışlanmadır' deyin; (biz de) hatalarınızın başışlayalım; iyilik yapanların (ecirlerini) arttıracacağız." (2/58)

Hani Evi (Ka'be'yi) insanlar için bir toplanma ve güvenliğin yeri kılmiştık. "İbrahim'in makamını namaz yeri edinin", İbrahim ve İsmail'e de, "Evimi, tavaf edenler, itikafa çekilenler ve rüku ve secde edenler için temizleyin" diye ahid verdik. (2/125)

Meryem, Rabbine gönülden itaatte bulun, secde et ve rüku edenlerle birlikte rüku et." (3/43)

Onların hepsi bir değildir. Kitap Ehli'nden bir topluluk vardır ki, gece vaktinde ayakta durup Allah'ın ayetlerini okuyarak secdeye kapanırlar. (3/113)

İçlerinde olup onlara namazı kıldırdığında, onlardan bir grup, seninle birlikte dursun ve silahlarını (yanlarına) alsın; böylece onlar secde ettiklerinde, arkalarınızda olsunlar. Namazlarını kılmayan diğer grup gelip seninle namaz kılsınlar, onlar da 'korunma araçlarını' ve silahlarını alsınlar. Küfredenler, size apansız bir baskın yapabilmek için, sizin silahlarınızdan ve emtianiz (erzak ve mühimmatınızdan) ayrılmış olmanızı isterler. Yağmur dolayısıyla bir güçlüğünüz varsa veya hastaysanız, silahlarınızı bırakmanızda size bir sorumluluk yoktur. Korunma tedbirlerinizi alın. Şüphesiz, Allah kafirler için aşağılatıcı bir azab hazırlamıştır. (4/102)

KURAN FİHRİSTİ

Kesin söz vermeleri dolayısıyla Tur'u üstlerine yükselttik ve onlara: "Bu kapıdan secde ederek girin" dedik ve onlara: "Cumar-tesinde haddi aşmayın" da dedik. Ve onlardan kesin bir söz aldık. (4/154)

Andolsun, Biz sizi yaratık, sonra size suret (biçim-şekil) verdik, sonra meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. Onlar da İblis'in dışında secde ettiler; o, secde edenlerden olmadı. (7/11)

(Allah) Dedi: "Sana emrettiğimde, seni secde etmekten alıkoyan neydi?" (İblis) Dedi ki: "Ben ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın." (7/12)

Ve sihirbazlar secdeye kapandılar. (7/120)

Onlara: "Bu şehirde oturun, ondan istediğiniz yerden yeyin, 'dileğimiz başışlanmadır' deyin ve kapısından secde ederek girin, (biz de) hatalarınızı bağışlayalım. İyilik yapanların (armağanlarını) arttıracamız" denildiğinde, (7/161)

Şüphesiz Rabbinin Katında olanlar, O'na ibadet etmekten yükülenmezler; O'nu tesbih ederler ve yalnız O'na secde ederler. (7/206)

Tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, (İslam uğrunda) seyahat edenler, rükû edenler, secde edenler, iyiliği emredenler, kötülükten sakındıranlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlar; sen (bütün) mü'minleri müdele. (9/112)

Hani Yusuf babasına: "Babacığım, gerçekten ben (rüyamda) onbir yıldız, güneşi ve ayı gördüm; bana secde etmekteyken gördüm" demişti. (12/4)

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbin onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rab-bim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendir. Gerçekten bilen, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (12/100)

Göklere de yerde her ne varsa -isteyerek de olsa, istemeyerek de olsa- Allah'a secde eder. Sabah akşam gölgeleri de (O'na secde eder). (13/15)

Ona bir biçim verdiğimde ve ona ruhumdan üfürdüğümde hemen ona secde ederek (yere) kapanın." (15/29)

Böylece meleklerin tümü, topluca secde etti. (15/30)

Ancak İblis, secde edenlerle birlikte olmaktan kaçınıp-dayattı. (15/31)

Dedi ki: "Ey İblis, sana ne oluyor, secde edenlerle birlikte olmadın?" (15/32)

Dedi ki: "Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan yarattığın beşere secde etmek için var değilim." (15/33)

Sen Rabbinin hamd ile tesbih et ve secde edenlerden ol. (15/98) Allah'ın herhangi bir şeyden yarattığına bakmıyorlar mı? Onun gölgeleri küçülerek sağdan ve soldan Allah'a secde eder vaziyette döner. (16/48)

Göklere de yerde olan ne varsa, canlılar ve melekler Allah'a secde ederler ve onlar büyüklük taslamazlar. (16/49)

Hani, meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik. İblis'in dışında (hepsi) secde etmişlerdi. Demişti ki: "Bir çamur olarak yarattığın kimsese ben secde eder miyim?" (17/61)

De ki: "İster ona inanın, ister inanmayın: O, daha önce kendilerine ilim verilenlere okunduğu zaman, çenelerinin üstüne kapanarak secde ederler." (17/107)

Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik; İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi. O cinlerden, böylelikle Rabbinin emrinden dışarı çıkmıştı. Bu durumda Beni bırakıp onu ve onun

soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarıdır. (Bu,) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) değiştirmedir. (18/50)

İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesillerinden), İbrahim ve İsrail (Yakup)in soyundan, doğru yola erıştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman (olan Allah)'ın ayetleri okunduğunda, ağılayarak secdeye kapanırlar. (19/58)

Bunun üzerine büyücüler, secdeye kapandılar: "Harun'un ve Musa'nın Rabbine iman ettik" dediler. (20/70)

Hani Biz meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik, İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi, o, ayak diremişti. (20/116)

Görmedin mi ki, gerçekten, göklerde ve yerde olanlar, Güneş, Ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu Allah'a secde etmekteyler. Birçoğu üzerine azab hak olmuştur. Allah kimi aşağılık kılar, artık onun için bir yüceltici yoktur. Şüphesiz Allah, dilediğini yapar. (22/18)

Ey iman edenler, rükû edin, secdeye varın, Rabbinize ibadet edin ve hayır işleyin, umulur ki kurtuluş bulursunuz. (22/77)

Onlara: "Rahman'a secde edin" denildiği zaman, "Rahman da neymiş? Biz senin bize emrettiğine mi secde edecek miyiz?" derler ve (bu,) onların nefretini artırır. (25/60)

Onlar, Rablerine secde ederek ve kıyama durarak gecelerler. (25/64)

Anında büyücüler secdeye kapandılar. (26/46)

Secde edenler arasında dönüp dolaşmanı da. (26/219)

Onu ve kavmini, Allah'ı bırakıp da güneşe secde etmekteyken buldum, şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir, böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar." (27/24)

Ki onlar, göklerde ve yerde saklı olanı ortaya çıkararak ve sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilen Allah'a secde etmesinler diye (yapmaktadırlar)." (27/25)

Bizim ayetlerimize, ancak kendilerine hatırlatıldığı zaman, hemen secdeye kapananlar, Rablerini hamd ile tesbih edenler ve büyüklük taslamayan (müstekbir olmayan)lar iman eder. (32/15)

Onu bir biçime sokup, ona ruhumdan üflediğim zaman siz onun için hemen secdeye kapanın." (38/72)

Meleklerin hepsi topluca secde etti; (38/73)

(Allah) Dedi ki: "Ey İblis, iki elimle yarattığıma seni secde etmekten alıkoyan neydi? Büyükleldin mi, yoksa yüksekte olanlardan mı oldun?" (38/75)

Yoksa o, gece saatinde kalkıp da secde ederek ve kıyama durarak gönülden itaat (ibadet) eden, ahiretten sakınan ve Rabbinin rahmetini umud eden (gibi) midir? De ki: "Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? Şüphesiz, temiz akıl sahipleri öğüt alıp-düşünürler." (39/9)

Gece, gündüz, güneş ve ay O'nun ayetlerindedir. Siz güneş de, aya da secde etmeyin. Allah'a secde edin, ki bunları kendisi yaratmıştır. Eğer O'na ibadet edecekseniz. (41/37)

Muhammed, Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları, rükû edenler, secde edenler olarak görürsün; onlar, Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri, secde-zinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur: İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir eklin; filizini çıkararak, derken onu kuvvetlendirmiş, derken kalınlaşmış, sonra sapları üzerine

Harun Yahya (Adnan Oktar)

de doğrulup-boy atmış (ki bu,) ekicilerin hoşuna gider. (Bu örnek,) Onunla kafirleri öfkelenirmek içindir. Allah, içlerinden iman edip salih amellerde bulunanlara bir mağfiret ve büyük bir ecir va'detmiştir. (48/29)

Gecenin bir bölümünde ve secdelerin arkasından da O'nu tesbih et. (50/40)

Hemen, Allah'a secde edin ve (yalnızca O'na) kulluk edin. (53/62)

Bitki ve ağaç (O'na) secde etmektedirler. (55/6)

Ayağın üstünden (örtünün) açılacağı ve onların secdeye çağrılacakları gün, artık güç yetiremezler. (68/42)

Gözleri 'korkudan ve dehşetten düşük', kendilerini de zillet sarıp-kuşatmış. Oysa onlar, (daha önce) sapsasağlam iken secdeye davet edilirdiler. (68/43)

Gecenin bir bölümünde O'na secde et ve geceleyn uzun uzadıya O'nu tesbih et. (76/26)

Kendilerine Kur'an okunduğunda secde etmiyorlar. (84/21)

Hayır; ona boyun eğme (Rabbine) Secde et ve yaklaş. (96/19)

SEDİR

Ancak onlar yüz çevirdiler, böylece Biz de onlara Arim selini gönderdik. Ve onların iki bahçesini, buruk yemişli, acı ılgınlı ve içinde az bir şey de sedir ağacı olan iki bahçeye dönüştürdük. (34/16)

SEFER

Eğer yakın bir yarar ve orta bir sefer olsaydı, onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama zorluk onlara uzak geldi. "Eğer güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (savaşa) çıkardık." diye sana Allah adına yemin edecekler. Kendi nefislerini helaka sürüklüyorlar. Allah onların gerçekten yalan söylediklerini biliyor. (9/42) Onlar ise: "Rabbimiz, seferlerimizin arasında aç (şehirlerimiz birbirine çok yakındır) dediler ve kendi nefislerine zulmetmiş oldular. Böylece Biz de onları efsaneler(e konu olan bir halk) kıldık ve onları darmadağın edip dağıttık. Şüphesiz bunda, çok sabreden ve çok şükreden herkes için gerçekten ayetler vardır. (34/19)

SEHER

Sabredenler, doğru olanlar, gönülden boyun eğenler, infak edenler ve 'seher vakitlerinde' başışlanma dileyenlerdir. (3/17) Onlar, seher vakitlerinde istiğfar ederlerdi. (51/18)

Biz de onların üzerine taş yağdıran bir kasırga gönderdik. Yalnız Lut ailesini (bu azabtan ayırı tuttuk;) onları seher vakti kurtardık; (54/34)

SEL

(Allah) Gökten bir su indirdi de dereler kendi miktarınca çağlayıp aktı. Sel de yüze vuran bir köpük yüklendi. Bir süs veya bir meta sağlamak için ateşte üzerine yakıp-erittikleri şeyler (madenler)de de bunun gibi bir köpük (artık) vardır. İşte Allah, hak ile batıla böyle örnekler verir. Köpüğe gelince, o atılır gider, insanlara yarar sağlayacak şey ise, yeryüzünde kalır. İşte Allah örnekleri böyle vermektedir. (13/17)

Süleyman için de, sabah gidışı bir ay, akşam dönüşü bir ay (mesafe) olan rüzgara (boyun eğdirdik); erimiş bakır madenini ona sel gibi akıttık. Onun eli altında Rabbinin izniyle iş gören bir kısım cinler vardı. Onlardan kim Bizim emrimizden çıkıp-sapa-

cak olsa, ona çılgın ateşin azabından taddırırtdık. (34/12)

Ancak onlar yüz çevirdiler, böylece Biz de onlara Arim selini gönderdik. Ve onların iki bahçesini, buruk yemişli, acı ılgınlı ve içinde az bir şey de sedir ağacı olan iki bahçeye dönüştürdük. (34/16)

SELAM

Bir selamla selamlandığınızda, siz ondan daha güzeliyle selam verin ya da aynıyla karşılık verin. Şüphesiz, Allah herşeyin hesabını tam olarak yapandır. (4/86)

Ey iman edenler, Allah yolunda adım attığınızı (savaşa çıktığınızı) zaman gerekli araştırmayı yapın ve size (İslam geleneğine göre) selam verene, dünya hayatının geçiciliğine istekli çıkarak: "Sen mü'min değilsin" demeyin. Asıl çok ganimet, Allah Katındadır, bundan önce siz de böyle idiniz; Allah size lütufta bulundu. Öyleyse iyice açıklık kazanırsın. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/94)

Bizim ayetlerimize iman edenler sana geldiklerinde, onlara de ki: "Selam olsun size. Rabbiniz rahmeti kendi üzerine yazdı ki, içinizden kim bir cehalet sonucu bir kötülük işler sonra tevbe eder ve (kendini) ıslah ederse şüphesiz, O, başışlayandır, esirgeyendir." (6/54)

İki taraf arasında bir engel ve burçlar (A'raf) üstünde hepsini yüzlerinden tanıyan adamlar vardır. Cennete gireceklere: "Selam size" derler, ki bunlar, henüz girmeyen fakat (girmeyi) 'şiddetle arzu edip umanlardır.' (7/46)

Oradaki duaları: "Allah'ım, Sen ne yücesin"dir ve oradaki dirlik temennileri: "Selam"dir; dualarının sonu da: "Gerçekten, hamd alemlerin Rabbi olan Allah'ındır." (10/10)

"Ey Nuh" denildi. "Sana ve seninle birlikte olan ümmetler üzerine Bizden selam ve bereketlerle (gemiden) in. (Sizden türeyecek diğer kâfir) Ümmetleri de yararlandıracamız, sonra onlara Bizden acı bir azab dokunacaktır." (11/48)

Andolsun, elçilerimiz İbrahim'e müjde ile geldikleri zaman; "Selam" dediler. O da: "Selam" dedi (ve) hemen gecikmeden kızartılmış bir buzağı getirdi. (11/69)

Sabrettiğinize karşılık selam size. (Dünya) Yurdun(un) sonu ne güzel." (13/24)

İman edip salih amellerde bulunanlar, Rablerinin izniyle altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere konulmuşlardır. Orada birbirlerine olan dirlik temennileri: "Selam"dir. (14/23)

Yanına girdiklerinde "Selam" demişlerdi. O da: "Biz sizden korkmaktayız" demişti. (15/52)

Ki melekler, güzellikle canlarını aldıklarında: "Selam size" derler. "Yaptıklarınıza karşılık olmak üzere cennete girin." (16/32) Ona selam olsun; doğduğu gün, öleceği gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağı gün de. (19/15)

Selam üzerimedir; doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağı gün de." (19/33)

(İbrahim:) "Selam üzerine olsun, senin için Rabbinden başışlanma dileyeceğim, çünkü, O, bana pek lütfukardır" dedi. (19/47)

Onda 'boş bir söz' işitmezler; sadece selam (ı işitirler). Sabah akşam, onların rızıkları orda (bulunmakta)dir. (19/62)

Haydi ona gidin de deyin ki: Biz senin Rabbinin elçileriyyiz, İsrailoğullarını bizimle birlikte gönder ve onlara (artık) azab verme. Sana Rabbinden bir ayetle geldik. Selam, hidayete tabi olanların üzerine olsun." (20/47)

KURAN FİHRİSTİ

Ey iman edenler, evlerinizden başka evlere, yakınlık kurup (izin almadan) ve (ev halkına) selam vermeden girmeyin. Bu sizin için daha hayırlıdır; umulur ki öğüt alıp düşünürsünüz. (24/27) Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur; sizin için de, gerek kendi evlerinizden, gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarının evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerin)den yemenizde bir güçlük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından kutlu, güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklar, umulur ki aklınızı kullanırsınız. (24/61) O Rahman'ın kulları, yeryüzü üzerinde alçak gönüllü olarak yürürler ve cahiller kendileriyle muhatap oldukları zaman "Selam" derler. (25/63)

İşte onlar, sabretmelerine karşılık (cennetin en gözde yerinde) odalarla ödüllendirilirler ve orda esenlik dileği ve selamla karşılanırlar. (25/75)

Dedi ki: "Hamd Allah'ındır ve selam O'nun seçtiği kullarının üzerinedir. Allah mı daha hayırlı yoksa onların ortak koştukları mı?" (27/59)

'Boş ve yararsız olan sözü' işittikleri zaman ondan yüz çevirirler ve: "Bizim yapıp-ettiklerimiz bizim, sizin yapıp-ettikleriniz sizindir; size selam olsun, biz cahilleri benimsemeyiz" derler. (28/55) O'na kavuşacakları gün, onların dilrik temennileri: "Selam"dır. Ve O, onlara üstün bir ecir hazırlamıştır. (33/44)

Şüphesiz, Allah ve melekleri Peygambere salat ederler. Ey iman edenler, siz de ona salat edin ve tam bir teslimiyetle ona selam verin. (35/66)

Çok esirgeyen Rabb'dan onlara bir de sözlü "Selam" (vardır). (36/58)

Alemler içinde selam olsun Nuh'a. (37/79)

İbrahim'e selam olsun. (37/109)

Musa'ya ve Harun'a selam olsun. (37/120)

İlyas'a selam olsun. (37/130)

Gönderilmiş (peygamber)lere selam olsun. (37/181)

Rablerinden korkup-sakınanlar da, cennete bölük bölük sevk edildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman, kapıları açıldı ve onlara (cennetin) bekçileri dedi ki: "Selam üzerinizde olsun, hoş ve temiz geldiniz. Ebedi kalıcılar olarak ona girin." (39/73)

Şimdi sen, 'aldırış etmeksizin onlardan yüz çevir' ve: "Selam" de. Artık onlar bilecektirler. (43/89)

Hani, yanına girdiklerinde: "Selam" demişlerdi. O da: "Selam" demişti. "(Haklarında bilgim olmayan) Yabancı bir topluluk." (51/25)

Yalnızca bir söz (iştiriler): "Selam, selam." (56/26)

Artık, "Ashab-ı Yemin'den selam sana. (56/91)

'Gizli toplantıların fısıldaşmalarından' (kulis) men' edilip sonra men' edildikleri şeye dönenleri; günah, düşmanlık ve Peygamber'e isyanı (aralarında) fısıldaşanları görmüyor musun? Onlar sana geldikleri zaman, seni Allah'ın selamladığı biçimde selamlıyorlar. Ve kendi kendilerine: "Söylediklerimiz dolayısıyla Allah bize azab etse ya." derler. Onlara cehennem yeter; oraya gireceklerdir. Artık o, ne kötü bir gidış yeridir. (58/8)

SELEF

Bu suretle onları, sonradan gelecekler için bir selef ve bir örnek kıldık. (43/56)

SELSEBİL

Bir pınar ki orada "selsebil" olarak adlandırılır. (76/18)

SERVET

Kendilerinden önce nice nesilleri yıkıma uğrattığımızı görmüyorlar mı? Biz, sizi yerleşik kılmadığımız bir biçimde onları yeryüzünde (büyük bir güç ve servetle) yerleşik kıldık; gökten üzerlerine sağanak (bol yağmurlar) yağdırdık, nehirleri de atlarından akar yaptık. Ama günahları nedeniyle Biz onları yıkıma uğrattık ve arklarından başka nesiller (inşa edip) var ettik. (6/6) Burcun üstündeki adamlar, kendilerini yüzlerinden tanıdıkları (ileri gelen birtakım) adamlara seslenerek derler ki: "Ne (güç ve servet) toplamış olmanız, ne büyüklük taslamanız (istikbarınız) size bir yarar sağlamadı." (7/48)

(Allah'ın) Ad (kavminden) sonra sizi halifeler kıldığını ve sizi yeryüzünde (güç ve servetle) yerleştirdiğini hatırlayın. Ki onun düzlüklerinde köşkler kuruyor, dağlardan evler yontuyordunuz. Şu halde Allah'ın nimetlerini hatırlayın, yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (7/74)

Allah'a iman edin, O'nun elçisi ile cehdet çıkın" diye bir süre indirildiği zaman onlardan servet sahibi olanlar, senden izin isteyip: "Bizi bırakıver, oturanlarla birlikte olalım" dediler. (9/86)

Allah'ın o (fethedilen) şehir halkından Resül'üne verdiği fey, Allah'a, Resül'e, (ve Resül'e) yakın akrabalığı olanlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Öyle ki (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın. Resül size ne verirse artık onu alın, sizi neden sakındırırsa artık ondan sakının ve Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, cezası (ikâbı) pek şiddetli olanıdır. (59/7)

Hayır, Biz (herşeyden ve bütün servetimizden) yoksun bırakıldık." (68/27)

(Durmaksızın mal ve servet) Toplayıp bir yerde (üstüste) yığmakta olanı. (70/18)

Yalanlamakta olan nimet (refah ve servet) sahiplerini sen bana bırak ve onlara az bir süre tanı. (73/11)

(Mal, mülk ve servette) Çoklukla övünmek, sizi 'tutkuyla oyalayıp, kendinizden geçirdi.' (102/1)

SEVAP

Eğer gerçekten iman edip sakınsalardı, Allah Katındaki sevab(ları) gerçekten daha hayırlı olurdu; bir bilselerdi. (2/103)

Allah'ın izni olmaksızın hiçbir nefis için ölmek yoktur. O, süresi belirtilmiş bir yazıdır. Kim dünyanı yararını (sevabını) isterse ona ondan veririz, kim ahiret sevabını isterse ona da ondan veririz. Biz şükredenleri pek yakında ödüllendireceğiz. (3/145) Böylece Allah, dünya ve ahiret sevabının güzelliğini onlara verdi. Allah iyilikte bulunanları sever. (3/148)

Kim dünya sevab (yazar)ını isterse, dünyanı da, ahiretin de sevabı Allah Katındadır. Allah işitendir, görendir. (4/134)

Kendilerine ilim verilenler ise: "Yazıklar olsun size, Allah'ın sevabı, iman eden ve salih amellerde bulunan kimse için daha hayırlıdır; buna da sabredenlerden başkası kavuşturulmaz" dediler. (28/80)

Onlar; altından ırmaklar akan Adn cennetleri onlarındır, orada altın bileziklerle süslenirler, hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlas-tan yeşil elbiseler giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar. (Bu,) Ne güzel sevap ve ne güzel destek. (18/31)

İşte burada (bu durumda) velayet (yardımcılık, dostluk) hak olan Allah'a aittir. O, sevap bakımından hayırlı, sonuç bakımından hayırlıdır. (18/44)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Mal ve çocuklar, dünya hayatının çekici-süsüdür; sürekli olan 'salih davranışlar' ise, Rabbinin Katında sevap bakımından daha hayırlıdır, umut etmek bakımından da daha hayırlıdır. (18/46)

Allah, hidayet bulanlara hidayeti artırır. Sürekli olan salih davranışlar, Rabbinin Katında sevap bakımından daha hayırlı, varılacak sonuç bakımından da daha hayırlıdır. (19/76)

Bugün Biz onların ağızlarını mühürlüyoruz; (günahtan ve sevaptan yana) kazandıklarını, elleri Bize söylemekte, ayakları (aleyhlerinde) şahitlik etmektedir. (36/65)

Andolsun, Allah, sana o ağacın altında biat ederlerken mü'minlerden razı olmuştur, kalplerinde olanı bilmiş ve böylece üzerlerine 'güven duygusu ve huzur' indirmiştir ve onlara yakın bir fethi sevap (karşılık) olarak vermiştir. (48/18)

SEVGİ

İnsanlar içinde, Allah'tan başkasını 'eş ve ortak' tutanlar vardır ki, onlar (bunları), Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin ise Allah'a olan sevgileri daha güçlüdür. O zulmedenler, azaba uğrayacakları zaman, muhakkak bütün kuvvetin tümüyle Allah'ın olduğunu ve Allah'ın vereceği azabın gerçekten şiddetli olduğunu bir bilselerdi. (2/165)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildi. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, melekere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlarla, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

Andolsun, insanlar içinde, mü'minlere en şiddetli düşman olarak Yahudileri ve müşrikleri bulursun. Onlardan, iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da: "Hiristiyanlarız" diyenleri bulursun. Bu, onlardan (birtakım) papaz ve rahiplerin olması ve onların gerçekte büyüklük taslamamaları nedeniyledir. (5/82)

Onlar şöyle demişti: "Yusuf ve kardeşi babamıza bizden daha sevgilidir; oysa ki biz, birbirini pekiştiren bir topluluğuz. Gerçekte babamız, açıkça bir şaşkınlık içindedir." (12/8)

Şehirde (birtakım) kadınlar: "Aziz (Vezir)'in karısı kendi uşağının nefsinden murad almak istiyormuş. Öyle ki sevgi onun bağrına sinmiş. Biz doğrusu onu açıkça bir sapıklık içinde görüyoruz." dedi. (12/30)

Katımızdan ona bir sevgi duyurluğu ve temizlik (de verdik). O, çok takva sahibi biriydi. (19/13)

İman edenler ve salih amellerde bulunanlar ise, Rahman, onlar için bir sevgi kılacaktır. (19/96)

Onu sandığın içine koy, suya bırak, böylece su onu sahile bırakın; onu benim de düşmanım, onun da düşmanı olan biri olacaktır. Gözümün önünde yetiştirilmen için, kendimden sana bir sevgi yönelttim." (20/39)

(İbrahim) Dedi ki: "Siz gerçekten, Allah'ı bırakıp dünya hayatında aranızda bir sevgi-bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz. Sonra kıyamet günü, kimizin kiminizi inkar edip-tanımayacak ve kimizin kiminize lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz ateştir ve hiçbir yardımcınız yoktur." (29/25)

Onda 'sükun bulup durulmanız' için, size kendi nefislerinizden eşler yaratılmasın ve aranızda bir sevgi ve merhamet kılması da, O'nun ayetlerindedir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim

için gerçekten ayetler vardır. (30/21)

O da demişti ki: "Gerçekten ben, mal (veya at) sevgisini Rabbinin zikretmekten dolayı tercih ettim." Sonunda bu atlar (koştular ve toz) perdesinin arkasına saklandılar. (38/32)

İşte Allah, iman edip salih amellerde bulunan kullarına böyle müjde vermektedir. De ki: "Ben buna karşı yakınlıkta sevgi dışında sizden hiçbir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik kazanırsa, Biz ondaki iyiliği artırırız. Gerçekten Allah, bağışlayandır, şükredene karşılığını verendir. (42/23)

Eşlerine sevgiyle tutkun (ve) hep yaşıt, (56/37)

Allah'a ve ahiret gününe iman eden hiçbir kavim (topluluk) bulamazsın ki, Allah'a ve elçisine başkaldıran kimselerle bir sevgi (ve dostluk) bağı kurmuş olsunlar; bunlar, ister babaları, ister çocukları, ister kardeşleri, isterse kendi aşiretleri (soyları) olsun. Onlar, öyle kimselerdir ki, (Allah) kalplerine imanı yazmış ve onları kendinden bir ruh ile desteklemiştir. Onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacaktır; orda süresiz olarak kalacaklardır. Allah, onlardan razı olmuş, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. İşte onlar, Allah'ın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz Allah'ın fırkası olanlar, felah (umutluların gerçekleştirip kurtuluş) bulanları ta kendileridir. (58/22)

Ey iman edenler, benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları veliler edinmeyin. Siz onlara karşı sevgi yöneltiyorsunuz; oysa onlar haktan size geleni inkâr etmişler, Rabbiniz olan Allah'a inanmanızdan dolayı elçiyi de, sizi de (yurtlarınızdan) sürüp-çıkarmışlardır. Eğer siz, Benim yolumda cehd etmek ve Benim rızamı aramak amacıyla çıkmışsanız (nasıl) onlara karşı hâlâ sevgi gizliyorsunuz? Ben, sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilirim. Kim sizden bunu yaparsa, artık o, elbette yolun ortasından şaşırıp-sapmış olur. (60/1)

Belki Allah, sizlerle onlardan kendilerine karşı düşmanlık besledikleriniz arasında bir sevgi-bağı kılar. Allah, güç yetirendir. Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (60/7)

De ki: "Ey Yahudi olanlar, eğer siz, (bütün) insanlardan ayrı olarak yalnızca sizlerin gerçekten Allah'ın velileri (dost ve sevgili kulları) olduğunuzu öne sürüyorsanız, şu halde ölümü temenni edin; eğer doğru sözlü iseniz (bunu çekinmeden yapın)." (62/6) Kendileri, ona duydukları sevgiye rağmen yemeği, yoksula, yetime ve esire yedirirler. (76/8)

Muhakkak o, mal sevgisinden dolayı (bencil ve cimri tutumundan) çok katıdır. (100/8)

SEVİNÇ

Allah'ın Kendi fazlından onlara verdikleriyle sevinç içindedirler. Onlara arkalarından henüz ulaşmayanlara müjdelemeyi isterler ki onlara hiçbir korku yoktur, mahzun da olacak değillerdir. (3/170)

Sana iyilik dokunursa, bu onları fenalaştırır, bir musibet isabet edince ise: "Biz önceden tedbirimizi almıştık" derler ve sevinç içinde dönüp giderler. (9/50)

Melekleri görecekleri gün, suçlu-günahkarlara bir müjde yoktur. Ve o gün (melekler onlara) derler ki: "(Siz sevinçli haber) Yasaktır, yasak." (25/22)

Böylece iman edip salih amellerde bulunanlar; artık onlar 'bir cennet bahçesinde' sevinç içinde ağırlandılar'. (30/15)

(O müşrikler ki,) Kendi dinlerini fırkalara ayırmış ve kendileri de parça parça olmuşlardır; ki her grup kendi elindekiyle övünüp sevinç duymaktadır. (30/32)

Gerçek şu ki, bugün cennet halkı, 'sevinç ve mutluluk dolu' bir

KURAN FİHRİSTİ

meşguliyet içindedirler. (36/55)

Siz ve eşleriniz cennete girin; 'sevinç içinde ağırlanacaksınız.' (43/70)

Ve içlerinde 'sevinç ve mutluluk içinde' yaşadıkları nimetler, (44/27)

Rablerinin verdikleriyle 'sevinçli ve mutludurlar'. Rableri, kendilerini 'çilgınca yanan cehennem'in azabından korumuştur. (52/18)

Artık Allah, onları böyle bir günün şerrinden korumuş ve onlara parıltılı bir aydınlık ve bir sevinç vermiştir. (76/11)

Güler ve sevinç içindedir. (80/39)

Ve kendi yakınlarına sevinç içinde dönmüş olacaktır. (84/9)
Çünkü o, (dünyada) kendi yakınları arasında sevinçliydi. (84/13)

SİĞİR

Hani Musa kavmine: "Allah, muhakkak sizin bir siğir kesmenizi emrediyor" demişti. "Bizi alaya mı alıyorsunuz?" dediler. (Musa) "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" dedi. (2/67)

"Rabbine adımıza yalvar da, bize niteliklerini açıklasın" dediler. (Musa, Rabbine yalvardıktan sonra) "Şüphesiz Allah diyor ki: O ne pek geçkin, ne de pek genç, ikisi arası dinç(likte bir siğir olmalı)dır. Artık emrolduğunuz şeyi yerine getirin" dedi. (2/68) (Onlar yine:) "Rabbine adımıza yalvar da, bize onun niteliklerini açıklasın. Çünkü bize göre siğirlar birbirine benzer. İnşaAllah (Allah dilerse) biz doğruyu buluruz" dediler. (2/70)

Deveden iki, siğirdan da iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişi mi ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Yoksa Allah, bunları sizlere tavsiye ettiği zaman şahid miydiniz?" Hiçbir bilgiye dayanmaksızın insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (6/144)

Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvanı) haram kıldık. Siğirlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan veya kemiğe karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldık. 'Azgınlık ve hakka tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız. (6/146)

SIKINTI

"Ey iman edenler, sizden olmayanları sırdaş edinmeyin. Onlar size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor, size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar. Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuyor, sinelerinin gizli tuttukları ise, daha büyüktür. Size ayetlerimizi açıkladık; belki akıl erdirirsiniz." (3/118)

"Hayır öyle değil; Rabbine andolsun, aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem kılıp sonra senin verdiği hükme, içlerinde hiç bir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça, iman etmiş olmazlar." (4/65)

"Ancak sizinle aralarında anlaşma bulunan bir kavime siğınanlar ya da hem sizinle, hem kendi kavimleriyle savaşmak (istemeyip bun)dan göğüslerini sıkıntı basıp size gelenler (dokunulmazdır.) Allah dileseydi, onları üstünüze saldırtır, böylece sizinle çarpışarlardı. Eğer sizden uzak durur (geri çekilir), sizinle savaşmaz ve barış (şartlarını) size bırakırlarsa, artık Allah, sizin için onların aleyhinde bir yol kılmaıştır." (4/90)

"Andolsun, senden önceki ümmetlere (peygamberler) gönderdik de onları dayanılmaz zorluk (yoksulluk) ve sıkıntılarla çeviriverdik. Umulur ki yalvarırlar diye." (6/42)

"De ki: "Ondan ve her türlü sıkıntından sizi Allah kurtarmaktadır. Sonra siz yine şirk koşmaktasınız." (6/64)

"Allah, kimi hidayete erdirmek isterse, onun göğsünü İslam'a açar; kimi saptırmak isterse, onun göğsünü, sanki göğe yükseliyormuş gibi dar ve sıkıntılı kılar. Allah, iman etmeyenlerin üstüne işte böyle pislik çöktür." (6/125)

"(Bu,) Bir Kitap'tır ki onunla uyarman için ve mü'minlere bir öğüt olmak üzere sana indirildi. Öyleyse bundan dolayı göğsünde bir sıkıntı olmasın." (7/2)

"Biz hangi memleketle bir peygamber gönderdiysek onun halkı yalvarıp-yakarsınlar diye, mutlaka onları dayanılmaz bir zorluk (yoksulluk) ve sıkıntıyla yakalayivermişiz." (7/94)

Sonra kötülüğün yerini iyilikle değiştirdik, öyle ki onlar, çoğaldılar ve: "Aralarımıza da (bazan) şiddetli sıkıntılar (bazan da) refah ve genişlikler dokunmuştu" dediler. Bunun üzerine, Biz de onları kendileri hiç şuurunda değilken apansız kısıvrak yakalayiverdik. (7/95)

"(Savaştan) Geri bırakılan üç (kişiyi) de (bağışladı). Öyle ki, bütün genişliğine rağmen yeryüzü onlara dar gelmişti, nefisleri de kendilerine dar (sıkıntılı) gelmişti ve O'nun dışında (yine) Allah'tan başka bir sığınacak olmadığını iyice anladılar. Sonra tevbe etsinler diye onların tevbesini kabul etti. Şüphesiz Allah, (yalnızca) O, tevbeleri kabul endendir, esirgeyendir." (9/118)

"Andolsun size, içinizden sıkıntıya düşenize O'nun gücüne giden, size pek düşkün, mü'minlere şefkatli ve esirgeyici olan bir elçi gelmiştir." (9/128)

"İnsanlara, şiddetli bir sıkıntı dokunduktan sonra, bir rahmet dokundurduğumuz zaman, ayetlerimiz konusunda hileli bir düzen kurmak (bir entrika çevirmek) onlar için (bir alışkanlık ve kötü bir edim)dir. De ki: "Düzen kurmada (karşılık vermede) Allah daha hızlıdır. Şüphesiz, Bizim elçilerimiz, sizin 'geliştirmekte olduğunuz düzenleri' yazmaktadırlar." (10/21)

"Ve andolsun, kendisine dokunan bir sıkıntından sonra, ona bir nimet taddırsak, kuşkusuz; "Kötülükler benden gidiverdi" der. Çünkü o, şımarıktır, böbürlenendir." (11/10)

"Elçilerimiz Lut'a geldiği zaman, onlardan dolayı kaygılandı, göğsünü bir sıkıntı bastı ve "Bu, zorlu bir gün" dedi." (11/77)

"Sabret; senin sabrın ancak Allah'ın yardımını) iledir. Onlar için hüzne kapılma ve kurmakta oldukları hileli-düzenlerden dolayı sıkıntıya düşme." (16/127)

"Size denizde bir sıkıntı (tehlike) dokunduğu zaman, O'nun dışında taptıklarınız kaybolur-gider; fakat karaya (çıkarıp) sizi kurtarıncaya (yine) sırt çevirirsiniz. İnsan pek nankördür." (17/67)

"Kim de Benim zikrimden yüz çevirirse, artık onun için sıkıntılı bir geçim vardır ve Biz onu kıyamet günü kör olarak haşredeceğiz." (20/124)

"Balık sahibi (Yunus'u da); hani o, kızmış vaziyette gitmişti ki; bundan dolayı kendisini sıkıntıya düşürmeyeceğimizi sanmıştı. (Balığın karnındaki) Karanlıklar içinde: "Senden başka ilah yoktur, sen yücesin, gerçekten ben zulmedenlerden oldum" diye çağrıda bulunmuştu." (21/87)

"Ya da sıkıntı ve ihtiyaç içinde olana, kendisine dua ettiği zaman icabet eden, kötülüğü açıp gideren ve sizi yeryüzünün halifeleri kılan mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Ne az öğüt alıp düşünüyorsunuz." (27/62)

"Sen, onlara karşı hüzne kapılma ve kurdukları tuzaklardan dolayı sıkıntı içinde olma." (27/70)

"Ki onlar, inkar ettiler, sizi Mescid-i Haram'dan ve durdurulmakta (bekletilmekte) olan hediye (kurbanları), yerlerine varmak-

tan alıkoydular. Eğer kendilerini bilmediğiniz mü'min erkekler ve mü'min kadınları, bilgisizlik dolayısıyla darmadağın edip de bu yüzden size 'dayanılmaz bir sıkıntı' dokunmayacak olsaydı (o zaman durum farklı olurdu. Durumunun böyle olması,) Allah'ın dilediğini rahmetine sokması içindir. Eğer (karışık yaşayan mü'minler), seçilip ayrılmış olsalar, muhakkak içlerinden inkar edenleri acı bir azab ile azablandırırız." (48/25)

"Ve bilin ki Allah'ın Resülü içinizedir. Eğer o, size birçok işlerde uysaydı, elbette sıkıntıya düşerdiniz. Ancak Allah size imanı sevdirdi, onu kalplerinizde süsleyip-çekici kıldı ve size inkarı, fıski ve isyanı çirkin gösterdi. İşte onlar, doğru yolu bulmuş (irşad) olanlardır." (49/7)

"(Boşadığınızı) Kadınları, gücünüz oranında oturmakta olduğunuz yerin bir yanında oturtun, onlara 'darlık ve sıkıntıya düşürmek amacıyla' zarar vermeyin. Eğer onlar hamile iseler, yüklerini bırakıncaya (doğumlarını yapıncaya) kadar onlara nafaka verin. Şayet sizler için (çocuğu) emzirilirse, onlara ücretlerini ödeyin. (Durum ve ilişkilerinizi) Kendi aranızda maruf (güzellik) ve İslam'a uygun bir tarz) üzere görüşüp-konuşun. Eğer güçlük içine gireniniz, bu durumda (çocuğu) onun (babası) için bir başkası emzirebilir." (65/6)

SIR

Ey iman edenler, sizden olmayanları sırdaş edinmeyin. Onlar size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor, size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar. Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştur, sinelerinin gizli tuttukları ise, daha büyüktür. Size ayetlerimizi açıkladık; belki akıl erdirirsiniz. (3/118)

Yoksa siz, içinizden cehd edenleri ve Allah'tan ve Resülü'nden ve mü'minlerden başka sır-dostu edinmeyenleri Allah 'bilip (ortaya) çıkarmadan' bırakılverceğinizi mi sandınız? Allah yaptıklarınızdan haberdardır. (9/16)

Yoksa onlar; gerçekten Bizim, sır tuttuklarını ve aralarındaki fısıldaşmalarını işitmediğimizi mi sanıyorlar? Hayır, (işitiyoruz) ve onların yanlarındaki elçilerimiz de (herşeyi) yazıyorlar. (43/80)

Sırların orta yere çıkarılacağı gün; (86/9)

SIRÇA

Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali, içinde çerağ bulunan bir kandil gibidir; çerağ bir sırça içerisindedir; sırça, sanki incimsi bir yıldızdır ki, doğuya da, batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından yakılır; (bu öyle bir ağaç ki) ne-redeyse ateş ona dokunmasa da yağı ışık verir. (Bu,) Nur üstüne nurdur. Allah, kimi dilerse onu kendi nuruna yöneltip-iletir. Allah insanlar için örnekler verir. Allah, herşeyi bilendir. (24/35)

SIRDAŞ

Ey iman edenler, sizden olmayanları sırdaş edinmeyin. Onlar size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor, size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanırlar. Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştur, sinelerinin gizli tuttukları ise, daha büyüktür. Size ayetlerimizi açıkladık; belki akıl erdirirsiniz. (3/118)

SIRT

O, iş başına geçti mi (ya da sırtını çevirip gitti mi) yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya, ekini ve nesli helak etmeye çaba harcar. Allah ise, bozguncululuğu sevmez. (2/205)

Böylece, onlardan kimi ona inandı, kimi ona sırt çevirdi. Çılgın

ateş olarak cehennem yeter. (4/55)

Erkek olsun, kadın olsun inanmış olarak kim salih bir amelde bulunursa, onlar cennete girecek ve onlar, bir 'çekirdeğin sırtındaki tomurcuk kadar' bile haksızlığa uğramayacaklardır. (4/124)

Allah'a kavuşmayı yalan sayanlar, doğrusu hüsrana uğramışlardır. Öyle ki, saat (kıyamet günü) apansız onlara geliverince, günahlarını sırtlarına yüklenerek: "Onda (dünyada) sorumsuzca yaptıklarımızdan dolayı yazık olursun bize..." derler. Dikkat edin, o işleyip-yükledikleri ne kötüdür. (6/31)

De ki: "Düşündünüz mü hiç; eğer Allah sizin işitmenizi ve görmenizi alıverir ve kalplerinizi mühürlerse, onları size Allah'tan başka getirebilecek ilah kimdir?" Bak, Biz nasıl ayetleri 'çeşitli biçimlerde açıklıyoruz da' sonra onlar (yine) sırt çevirip-engelliyorlar? (6/46)

Ve kendi zanlarıncaya dediler ki: "Bu hayvanlar ve ekinler dokunulmazdır. Onları bizim dilediklerimiz dışında başkası yiyemez. (Şu) Hayvanların da sırtları haram kılınmıştır." Öyle hayvanlar vardır ki, -O'na iftira etmek suretiyle- üzerlerinde Allah'ın ismini anmazlar. Yalan yere iftira düzmette olduklarından dolayı O, cezalarını verecektir. (6/138)

Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvanı) haram kıldı. Sığırlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan veya kemiğe karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldı. 'Azgınlık ve hakka tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız. (6/146)

Hani Rabbin, Adem oğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kılmıştı: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" (demişti de) onlar: "Evet (Rabbimizsin), şahid olduk" demişlerdi. (Bu,) Kıyamet günü: "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir. (7/172)

Bunların üzerlerinin cehennem ateşinde kızdırılacağı gün, onların alınlar, böğürleri ve sırtları bunlarla dağılanacak (ve): "İşte bu, kendiniz için yapıp-sakladıklarınızdır; yapıp-sakladıklarınızı tadın" (denilecek). (9/35)

Onlara kendi bol ihsanından verince ise, onunla cimrilik yaptılar ve yüz çevirdiler; onlar böyle sırt dönenlerdir. (9/76)

Onlara geri döndüğünüzde kendilerinin vazgeçmeniz için Allah'a and içecekler. Artık siz onlara sırt çevirin. Onlar gerçekten pistirler. Kazanmakta olduklarının bir cezası olarak, barınma yerleri cehennemdir. (9/95)

Bir süre indirildiğinde, bazısı bazısına bakar (ve): "Sizi bir kimse görüyor mu?" (der.) Sonra sırt çevirir giderler. Gerçekten onlar, kavramayan bir topluluk olmaları dolayısıyla, Allah onların kalblerini çevirmiştir. (9/127)

Göklerde ve yerde nice ayetler vardır ki, üzerinden geçerler de, ona sırtlarını dönüp giderler. (12/105)

Eğer Rabbinden ummakta olduğun bir rahmeti beklerken (darlıkta olduğundan) onlara sırt çevirecek olursan, bu durumda onlara yumuşak söz söyle. (17/28)

Size denizde bir sıkıntı (tehlike) dokunduğu zaman, O'nun dışında taptıklarınız kaybolur-gider; fakat karaya (çıkarıp) sizi kurtarıncaya (yine) sırt çevirirsiniz. İnsan pek nankördür. (17/67)

İnsana bir nimet verdiğimizde sırt çevirir ve yan çizer; ona bir şer dokunduğu zaman da umutsuzluğa kapılır. (17/83)

Kendisine Rabbinin ayetleri öğütle hatırlatıldığı zaman, sırt çeviren ve ellerinin önden gönderdikleri (amelleri)ni unuttandan daha zalim kimdir? Biz gerçekten, kalpleri üzerine onu kavrayıp anlamlarını engellleyen bir perde (gerdik), kulaklarına bir ağır-

KURAN FİHRİSTİ

lık koyduk. Sen onları hidayete çağırırsan bile, onlar sonsuza kadar asla hidayet bulamazlar. (18/57)

O inkâr edenler, yüzlerinden ve sırtlarından ateşi püskürtmeyecekleri ve hiç yardım alamayacakları zamanı bir bilselerdi. (21/39)

Onlar derler ki: "Allah'a ve elçisine iman ettik ve itaat ettik" sonra bunun ardından onlardan bir grup sırt çevirir. Bunlar iman etmiş değildiler. (24/47)

Ona ayetlerimiz okunduğunda, sanki işitmiyormuş ve kulaklarında bir ağırlık varmış gibi, büyüklük taslayarak (müstekbirce) sırtını çevirir. Artık sen ona acı bir azap ile müjde ver. (31/7)

Eğer Allah, kazandıkları dolayısıyla insanları (azab ile) yakalayabilecek olsaydı, (yerin) sırtı üzerinde hiçbir canlıyı bırakmazdı, ancak onları, adı konulmuş bir süreye kadar ertelemektedir. Sonunda ecelleri geldiği zaman, artık şüphesiz Allah Kendi kullarını görendir. (35/45)

Şayet onlar, sırt çevirecek olurlarsa, artık Biz seni onların üzerine bir gözetleyici olarak göndermiş değiliz. Sana düşen, yalnızca tebliğdir. Gerçek şu ki, Biz insana tarafımızdan bir rahmet tattırdığımız zaman, ona sevinir. Eğer onlara kendi ellerinin takdim ettikleri dolayısıyla bir kötülük isabet ederse, bu durumda insan bir nankör kesiliverir. (42/48)

Onların sırtlarına binip-doğrulmanız, sonra doğrulduğunuz zaman, Rabbinizin nimetini zikretmeniz ve: "Bunlara bizim için boyun eğdiren (Allah) ne yücedir, yoksa biz bunu (kendi hizmetimize) yanaştıramazdık" demeniz için. (43/13)

Bedeviden geride bırakılanlara de ki: "Siz yakında zorlu savaşı olan bir kavme çağırılacaksınız; onlarla (ya) savaşacaksınız ya da (onlar) Müslüman olurlar. Bu durumda eğer itaat ederseniz, Allah, size güzel bir ecir verir; eğer bundan önce sırt çevirdiğiniz gibi (yine) sırt çevirirseniz, sizi acı bir azab ile azablandırır." (48/16)

Kör olana güçlük (sorumluluk) yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur. Kim Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederse, (Allah) onu, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Kim de sırt çevirirse, onu acı bir azab ile azablandırır. (48/17)

Şu halde sen, Bizim zikrimize sırt çeviren ve dünya hayatından başkasını istemeyenden yüz çevir. (53/29)

Onlar bir ayet (mucize) görseler, sırt çevirirler ve: "(Bu,) Süregelen bir büyüdü" derler. (54/2)

Sonra da sırt çevirdi ve büyüklük tasladı (istikbar). (74/23)

Sonra (karşı yönde) çaba harcıyıp sırtını döndü. (79/22)

SİCCİN

Hayır; facir olanların kitabı şüphesiz "Siccin" dedir. (83/7)

Siccin'in ne olduğunu sana öğreten nedir? (83/8)

SİDRETÜ'L MÜNTEHA

Sidretü'l-Münteha'nın yanında. Ki Cennetü'l-Me'va onun yanındadır. (53/14-15)

SİHİR

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yani) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluyordun. Doğuştan kör olanı, alacalıy iznimle iyileştiriyordun, (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarı-

yordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar, "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

Sihirbazlar Firavun'a gelip dediler ki: "Eğer biz galip olursak, herhalde bize bir karşılık (armağan) var, değil mi?" (7/113)

(Musa:)"Siz atın" dedi. (Asalarını) ativerince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (7/116)

Ve sihirbazlar, secdeye kapandılar. (7/120)

Madem böyle, biz de sana buna benzer bir sihirle geleceğiz; şimdi sen, bir 'buluşma zamanı ve yeri' tesbit et, bizim de, senin de karşı olamayacağımız açık, geniş bir yer olsun" dedi. (20/58)

Dediler ki: "Bunlar her halde iki sihirbazdır, sizi sihirleriyle yurdunuzdan sürüp-çıkarmak ve örnek olarak tuttuğunuz yolunuzu (dininizi) yok etmek istemektedirler." (20/63)

Dedi ki: "Hayır, siz atın." Sonra hemen (ne görsün), sihirlerinden dolayı, onların ipleri ve asaları kendisine gerçekten koşuyormuş gibi göründü. (20/66)

Gerçekten iki Rabbinize iman ettik; günahlarımızı ve sihir dolayısıyla bizi kendisine karşı zorlayarak-sürükledeğin (suçumuzu) bağışlasın. Allah, daha hayırlıdır ve daha süreklidir." (20/73)

SİHİRBAZ

Sihirbazlar Firavun'a gelip dediler ki: "Eğer biz galip olursak, herhalde bize bir karşılık (armağan) var, değil mi?" (7/113)

Ve sihirbazlar secdeye kapandılar. (7/120)

Dediler ki: "Bunlar her halde iki sihirbazdır, sizi sihirleriyle yurdunuzdan sürüp-çıkarmak ve örnek olarak tuttuğunuz yolunuzu (dininizi) yok etmek istemektedirler." (20/63)

SİMA

Eğer Biz dilersek, sana onları elbette gösteririz, böylelikle onların simalarından tanırısın. Andolsun, sen onları, sözlerin söyleniş tarzından da tanırısın. Allah, amellerinizi bilir. (47/30)

(Çünkü o gün) Suçlu-günahkarlar, simalarından tanınır da onların ve ayaklarından yakalanırlar. (55/41)

SİNEK

Ey insanlar, (size) bir örnek verildi; şimdi onu dinleyin. Sizin, Allah'ın dışında tapmakta olduklarınız -hepsi bunun için bir araya gelseler dahi- gerçekten bir sinek bile yaratamazlar. Eğer sinek onlardan bir şey kapacak olsa, bunu da ondan geri alamazlar. İsteyen de güçsüz, istenen de. (22/73)

SİPER

Sonunda güneşin doğduğu yere kadar ulaştı ve onu (güneşi), kendileri için bir siper kıldığımız bir kavim üzerine doğmakta iken buldu. (18/90)

Elçinin çağırmasını, kendisi aranızda kiminizin kimini çağırması gibi saymayın. Allah, sizin bir diğerinizi siper ederek kaçanları gerçekten bilir. Böylece onun emrine aykırı davrananlar, kendilerine bir fitnenin isabet etmesinden veya onlara acı bir azabın çarpmasından sakınınsınlar. (24/63)

Onlar, yeminlerini bir siper edindiler, böylece Allah'ın yolundan alıkoydular. Artık onlar için alçaltıcı bir azab vardır. (58/16)

Onlar, yeminlerini bir siper edinip Allah'ın yolundan alıkoydular. Doğrusu ne kötü şey yapıyorlar. (63/2)

SİVRİSİNEK

Şüphesiz Allah, bir sivrisineği de, ondan üstün olanı da, (herhangi bir şeyi) örnek vermekten çekinmez. Böylece iman edenler, kuşkusuz bunun Rablerinden gelen bir gerçek olduğunu bilirler; inkâr edenler ise, "Allah, bu örnekle neyi amaçlamış?" derler. (Oysa Allah,) Bununla birçoğunu saptırır, birçoğunu da hidayete erdirir. Ancak O, fasıklardan başkasını saptırmaz. (2/26)

SOFRA

Havariler: "Ey Meryem oğlu İsa, Rabbin bize gökten bir sofraya indirebilir mi?" demişlerdi. O da: "Eğer inanmışlarsanız Allah'tan korkup-sakinin" demişti. (5/112)

Meryem oğlu İsa: "Allah'ım, Rabbizim, bize gökten bir sofradır, öncemiz ve sonramız için bir bayram ve Senden de bir belge olsun. Bizi sızklandırdı, Sen rızık vericilerin en hayırlısısın" demişti. (5/114)

SOĞAN

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarımsak, mercimek ve soğan çıkarısın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırlı çöngemelerindendi. (2/61)

SOĞUK

Onların bu dünya hayatındaki harcamaları; kendi nefislerine zulmetmiş olan bir kavmin ekinine isabet eden kavurucu soğuklukta bir rüzgara benzer ki onu (ekini) helak etmiştir. Allah, onlara zulmetmedi, fakat onlar kendi nefislerine zulmetmektedirler. (3/117)

İman edip salih amellerde bulunanları, altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Onda onlar için tertemiz kılınmış eşler vardır. Ve onları, 'ne sıcak-ne soğuk, tam kararında gölgeliğe' sokacağız. (4/57)

Biz de dedik ki: "Ey ateş, İbrahim'e karşı soğuk ve esenlik ol." (21/69)

Ayağını depretil. İşte yıkanacak ve içecek soğuk (su, diye vahyettik.). (38/42)

Orada tahtlar üzerinde yaslanıp-dayanmışlardır. Orada ne (yaykıcı) bir güneş ve ne de dondurucu bir soğuk görürler. (76/13)

SOL

Sonra muhakkak önlerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Onların çoğunu şükredici bulmayacağsın." (7/17)

Allah'ın herhangi bir şeyden yarattığına bakmıyorlar mı? Onun gölgeleri küçülerek sağdan ve soldan Allah'a secde eder vaziyette döner. (16/48)

(Onlara baktığında) Görürsün ki, güneş doğduğunda mağaralarına sağ yandan yönelir, battığında onları sol yandan keser-geçerdi ve onlar da onun (mağaranın) geniş boşluğundalardı. Bu, Allah'ın ayetlerindendir. Allah, kime hidayet verirse, işte hidayet bulan odur, kimi saptırırsa onun için asla doğru-yolu gösterici bir veli bulamazsın. (18/17)

Sen onları uyanık sanırsın, oysa onlar (derin bir uykuda) uyumuşlardır. Biz onları sağ yana ve sol yana çeviriyorduk. Köpekleri de iki kolunu uzatmış yatıyordu. Onları görmüş olsaydın, geri dönüp onlardan kaçardın, onlardan içini korku kaplardı. (18/18)

Andolsun, Sebe' (halkı)nın oturduğu yerlerde de bir ayet vardır. (Evleri) Sağdan ve soldan iki bahçeliydi. (Onlara demiştik ki:) "Rabbimizin rızıkından yiyeceğin ve O'na şükredin. Güzel bir şehir ve bağışlayan bir Rabb(iniz var)." (34/15)

Onun sağında ve solunda oturan iki yazıcı kaydedilerken (50/17)

Kitabı sol eline verilen ise; o da, der ki: "Bana keşke kitabım verilmeseydi." (69/25)

Sağ yandan ve sol yandan bölükler halinde. (70/37)

Ayetlerimizi inkar edenler ise, sol yanın adamlarıdır (Ashab-ı Meş'eme). (90/19)

SONSUZLUK

Ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyüklenenler, işte onlar ateşin arkadaşlarıdır; onda sonsuzca kalacaklardır. (7/36) İman edenler ve salih amellerde bulunanlar -ki Biz hiç kimseye güç yetireceğinden fazlasını yüklemeyiz- onlar da cennetin ashabı (halkı)dırlar. Onda sonsuz olarak kalacaklardır. (7/42)

Kendi nefsinin zalimi olarak (böylece) bağına girdi (ve): "Bunun sonsuza kadar kuruyup-yok olacağını sanmıyorum" dedi. (18/35)

Kendisine Rabbinin ayetleri öğütlerle hatırlatıldığı zaman, sırt çeviren ve ellerinin önden gönderdikleri (amelleri)ni unutan daha zalim kimdir? Biz gerçekten, kalpleri üzerine onu kavrayıp anlamalarını engelleyen bir perde (gerdik), kulaklarına bir ağırlık koyduk. Sen onları hidayete çağırırsan bile, onlar sonsuza kadar asla hidayet bulamazlar. (18/57)

Sonunda şeytan ona vesvese verdi; dedi ki: "Sana sonsuzluk ağacını ve yok olmayacak bir mülk haberi vereyim mi?" (20/120)

SORGU-HESAP ANI

Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. İçinizdekini açığa vursanız da, gizleseniz de, Allah sizi onunla sorguya çeker. Sonra dilediğini bağışlar, dilediğini azablandırır. Allah, her şeye güç yetirendir. (2/284)

Rablerine icabet edenlere daha güzeli vardır. O'na icabet etmeyenler ise, yeryüzündekilerin tümü ve bununla birlikte bir katı daha onları olsa mutlaka (kurtulmak için) bunu fide olarak verirlerdi. Sorgulamanın en kötüsü onlar içindir. Onların barınma yerleri cehennemdir, ne kötü bir yaratıktır o!.. (13/18)

Kendilerine rızık olarak verdiklerimizden, hiç bir şey bilmeyenlere paylar ayırıyorlar. Andolsun Allah'a karşı düzmekte olduklarınızdan dolayı mutlaka sorguya çekileceksiniz. (16/56)

Eğer Allah, insanları zulümleri nedeniyle sorguya çekecek olsaydı, onun üstünde (yeryüzünde) canlılardan hiç bir şey bırakmazdı; ancak onları adı konulmuş bir süreye kadar ertelemektedir. Onların ecelleri gelince ne bir saat ertelenebilirler, ne de öne alınabilirler. (16/61)

İnsanları sorgulama (zamanı) yaklaştı, kendileri ise gaflet içinde yüz çeviriyorlar. (21/1)

"Uzaklaşıp-kaçmayın, içinde şımaripten azdığınız refaha ve yurtlarınıza dönün; çünkü sorguya çekileceksiniz." (21/13)

O, yaptıklarından sorulmaz, oysa onlar sorguya çekilirler. (21/23)

KURAN FİHRİSTİ

"Eğer doğruyu söylüyor iseniz, bu vaid (edilen günün sorgu ve azabı) ne zamandır?" derler. (21/38)
Buna rağmen yüz çevirecek olurlarsa, de ki: "Size eşitlik üzere açıklamada bulundum. Tehdit edildiğiniz (sorgu ve azab günü) yakın mı, uzak mı, bilemem." (21/109)
Şüphesiz onlar, hem kendi yüklerini, hem kendi yükleriyle birlikte başka yükleri de yüklenecekler ve kıyamet günü, düzüp uydurduklarına karşı sorguya çekileceklerdir. (29/13)
"Ve onları durdurup-tutuklayın, çünkü sorguya çekileceklerdir." (37/24)
"Bizler öldüğümüz, toprak ve kemikler olduğumuzda mı, gerçekten biz mi (yeniden diriltiip sonra da) sorguya çekilecekmisiz?" (37/53)
"Ey Davud, gerçek şu ki, Biz seni yeryüzünde bir halife kıldık. Öyleyse insanlar arasında hak ile hükmet, istek ve tutkulara (hevaya) uyma; sonra seni Allah'ın yolundan saptırır. Şüphesiz Allah'ın yolundan sapanlara, hesap gününü unutmalarından dolayı şiddetli bir azab vardır." (38/26)
İşte hesap günü size va'dedilen budur. (38/53)
"Ve şüphesiz, din (kıyametteki hesap) gününe kadar benim lanetim senin üzerindedir." (38/78)
Musa dedi ki: "Gerçekten ben, hesap gününe iman etmeyen her mütekebbirden, benim de Rabbim, sizin de Rabbinize sığınırım." (40/27)
Şüphesiz din (hesap ve ceza) da mutlaka gerçekleşecektir. (51/6)
"Hesap ve ceza (din) günü ne zaman?" diye sorarlar. (51/12)
İşte bu, onların din (hesap ve ceza) gününde söylenleridir. (56/56)
"Din (hesap ve ceza) gününü yalan sayıyorduk." (74/46)
O, kolay bir hesap (sorgu) ile sorguya çekilecek, (84/8)
Sonra o gün, nimetten sorguya çekileceksiniz. (102/8)

SOY

Hani Rabbi, İbrahim'i birtakım kelimelerle denemişti. O da (istenenleri) tam olarak yerine getirmişti. (O zaman Allah İbrahim'e): "Seni şüphesiz insanlara imam kılacağım" dedi. (İbrahim) "Ya soyumdan olanlar?" deyince (Allah:) "Zalimler Benim ahdimde erişemez" dedi. (2/124)
"Rabbimiz, ikimizi Sana teslim olmuş (Müslüman) kıl ve soyumuzdan sana teslim olmuş (Müslüman) bir ümmet (ver). Bize ibadet yöntemlerini (yer veya ilkelerini) göster ve tevbemizi kabul et. Şüphesiz, Sen tevbeleri kabul eden ve esirgeyensin." (2/128)
Fakat onu doğurduğunda -Allah onun ne doğurduğunu daha iyi bilirken- dedi ki: "Rabbim, doğrusu bir kız (çocuğu) doğurdum. Erkek ise, kız gibi değildir. Ona Meryem adını koydum. Ben onu ve soyunu o taşta tutulmuş (kovulmuş) şeytandan Sana sığındırırım." (3/36)
Orada Zekeriya Rabbine dua etti: "Rabbim, bana Katından tertemiz bir soy armağan et. Doğrusu Sen, duaları işitensin" dedi. (3/38)
Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik, hepsini hidayete eriştirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. (6/84)
Babalarından, soylarından ve kardeşlerinden, kimini (bunlara kattık); onları da seçtik ve dosdoğru yola yöneltip-iletik. (6/87)
Rabbim, hiçbir şeye ihtiyacı olmayan rahmet sahibidir. Dilerse

sizi giderir ve dilerse, sizi bir başka kavmin soyundan (inşa edip) var ettiği gibi yerinize bir başkasını getirir. (6/133)
Onlar, Adn cennetlerine girerler. Babalarından, eşlerinden ve soylarından 'salih davranışlarda' bulunanlar da (Adn cennetlerine girer). Melekler onlara her bir kapıdan girip (şöyle derler:) (13/23)
Rabbim, beni namazı(nda) sürekli kıl, soyumdan olanları da. Rabbimiz, duamı kabul buyur." (14/40)
Demişti ki: "Şu bana karşı yücelttiğine bir bak; andolsun, eğer bana kıyamet gününe kadar süre tanırırsan, onun soyunu -pek az dışında- kuşkusuz kendime bağlı kılacağım. (17/62)
Hani meleklerle: "Adem'e secde edin" demiştik; İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi. O cinlerdendi, böylelikle Rabbinin emrinden dışarı çıkmıştı. Bu durumda Beni bırakıp onu ve onun soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarıdır. (Bu,) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) değiştirmedir. (18/50)
İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerdendir; Adem'in soyundan, Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesillerinden), İbrahim ve İsrail (Yakup)in soyundan, doğru yola eriştirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman (olan Allah)'ın ayetleri okunduğunda, ağılayarak secdeye kapanırlar. (19/58)
Böylece Sur'a üfürüldüğü zaman artık o gün aralarında soylar (veya soybağları) yoktur ve (üstünlük unsuru olarak soyluluğu veya birbirlerine durumlarını) soruşturmazlar da. (23/101)
Ve onlar: "Rabbimiz, bize eşlerimizden ve soyumuzdan, gözün aydınlığı olacak (çocuklar) armağan et ve bizi takva sahiplerine önder kıl," diyenlerdir. (25/74)
Biz ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik ve onun soyunda (seçtiklerimizde) peygamberliği ve kitabı (vahy ihسانی) kıldık, ecirini de dünyada verdik. Şüphesiz o, ahirette salih olanlardandır. (29/27)
Sonra onun soyunu bir özden (sülale'den), basbayağı bir sudan yapmıştır. (32/8)
Onların soylarını dolu gemilerde taşımamız da kendileri için bir ayettir. (36/41)
Ve onun soyunu, (dünyada) onları da baki kıldık. (37/77)
Ona ve İshak'a bereketler verdik. İkisinin soyundan, ihşanda bulunan (muhsin olan) da var, açıkça kendi nefesine zulmeden de. (37/113)
Onlar, kendisiyle (Allah ile) cinler arasında bir soy-bağı kurular. Oysa andolsun, cinler de onları gerçekten (azab için getirilip) hazır bulundurulacaklarını bilmişlerdir. (37/158)
Rabbimiz, onları Adn cennetlerine sok ki onlara (bunu) va'dettin; babalarından, eşlerinden ve soylarından salih olanları da. Gerçekten Sen, üstün ve güçlü olansın, hüküm ve hikmet sahibisin." (40/8)
Biz insana, 'anne ve babasına' iyilikle davranmasını tavsiye ettik. Annesi onu güçlülük taşıdı ve onu güçlülük doğurdu. Onun (hamilelikte) taşınması ve süttен kesilmesi, otuz aydır. Nihayet güçlü (erginlik) çağına erip kırk yıl (yaşın)a ulaşınca, dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve senin razı olacağın salih bir amelde bulunmamı bana ilham et; benim için soyumda salahı ver. Gerçekten ben tevbe edip Sana yöneldim ve gerçekten ben Müslümanlardanım." (46/15)
Hani o inkâr edenler, kendi kaplarında, 'öfkeli soy koruyuculuğu'nu (hamiyeti), cahiliyeyen 'öfkeli soy koruyuculuğunu' kılıp-kışkırtıkları zaman, hemen Allah; elçisinin ve mü'minlerin üzer-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

rine '(kalbi teskin eden) güven ve yatışma duygusunu' indirdi ve onları "takva sözü" üzerinde 'kararlılıkla ayakta tuttu." Zaten onlar da, buna layık ve ehil idiler. Allah, herşeyi hakkıyla bilendir. (48/26)

İman edenler ve soyları kendilerini imanda izleyenler; Biz onların soylarını da kendilerine katıp-ekledik. Onların amellerinden hiçbir şeyi eksiltmedik. Her kişi kendi kazandığına karşılık bir rehindir. (52/21)

Andolsun, Biz Nuh'u ve İbrahim'i (elçi olarak) gönderdik, peygamberliği ve kitabı onların soylarında kıldık. Öyle iken, içlerinde hidayeti kabul edenler vardır, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/26)

SÖZ VERME (bkz. AHİD-ANLAŞMA)

SU

(Yine) Hatırlayın; Musa kavmi için su aramıştı, o zaman Biz ona: "Asanı taşa vur" demiştik de ondan oniki pınar fışkırmıştı, böylece herkes içeceği yeri bilmışti. Allah'ın verdiği rızıktan yiyin, için ve yeryüzünde bozgunculuk (fesad) yaparak karışıklık çıkarmayın. (2/60)

Bundan sonra kalpleriniz yine katılaştı; taş gibi, hatta daha katı. Çünkü taşlardan öyleleri vardır ki, onlardan ırmaklar fışkırır, öyleleri vardır ki yarılır, ondan sular çıkar, öyleleri vardır ki Allah korkusuyla yuvarlanırlar. Allah yaptıklarınızdan gafil (habersiz) değildir. (2/74)

Talut, orduyla birlikte ayrıldığında dedi ki: "Doğrusu Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse, artık o benden değildir ve kim de -eliyle bir avuç alanlar hariç- onu tadmazsa bendendir. Küçük bir kısmı hariç (hepsi sudan) içti. O, kendisiyle beraber iman edenlerle (ırmağı) geçince onlar (geride kalanlar): "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı (koyacak) gücümüz yok" dediler. (O zaman) Muhakkak Allah'a kavuşacaklarını umanlar (şöyle) dediler: "Nice küçük topluluk, daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir." (2/249)

(Ki bununla) İnkâr edenlerin önde gelenlerinden bir kısmını keskin (helak etsin) ya da 'umutları suya düşmüşler olarak onları' tepesi aşağı getirsin de geri dönüp gitsinler.' (3/127)

Ey iman edenler, sarhoş iken, ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişseniz yahud kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin, (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/43)

Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklerinize kadar ellerinizi yıkayın, başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (yıkayın.) Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül edin); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahud kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (5/6)

Derken kendilerine hatırlatılanı unuttuklarında, onların üzerlerine her şeyin kapılarını açtık. Öyleki kendilerine verilen şeylerle

'sevince kapılıp şımarınca', onları apansız yakalayiverdik. Artık onlar umutları suya düşenler oldular. (6/44)

Dinlerini bir oyun ve eğlence (konusu) edenleri ve dünya hayatı kendilerini mağrur kılanları bırak. Onunla (Kur'an'la) hatırlat ki, bir nefis, kendi kazandıklarıyla helake düşmesin; (böylesinin) Allah'tan başka ne bir belisi, ne bir gafaatçisi vardır; her türlü fidyeyi verse de kabul olunmaz. İşte onlar, kazandıkları nedeniyle helake uğrayanlardır; küfre saptıklarından dolayı onlar için çılgınca kaynar sular ve acıklı bir azab vardır. (6/70)

Ateşin halkı cennet halkına seslenir: "Bize biraz sudan ya da Allah'ın size verdiği rızıktan aktarın." Derler ki: "Doğrusu Allah, bunları inkâr edenlere haram (yasak) kılmıştır." (7/50)

Rahmetinin önünde rüzgarları bir müjde olarak gönderen O'dur. Bunlar ağırca bulutları kaldırıp yüklediğinde, onları (kuraklıktan) ölmüş bir şehre sürükleyiveririz ve bununla oraya su indiririz de böylelikle bütün ürünlerden çıkarırız. İşte Biz, ölüleri de böyle diriltip-çıkartırız. Ki ibret alınız. (7/57)

Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık, ayetlerimizi yalan sayanları suda-boğduk. Çünkü onlar kör bir kavimdi. (7/64)

Biz de onlardan intikam aldık ve ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan habersizmişler (gibi) olmaları nedeniyle onları suda boğduk. (7/136)

Biz onları (İsrailoğullarını) ayrı ayrı oymaklar olarak on iki topluluk (ümme) olarak ayırdık. Kavmi kendisinden su istediğinde Musa'ya: "Asan'la taşa vur" diye vahyettik. Ondan on iki pınar sızıp-fışkırdı; böylece her bir insan- topluluğu su içeceği yeri öğrenmiş oldu. Üzerlerine bulutla gölge çektik ve onlara kudret helvası ile bıldırcın indirdik. (Sonra da şöyle dedik:) "Size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yiyin." Onlar Bize zulmetmedi, ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı. (7/160)

Hani kendisinden bir güvenlik olarak sizi bir uyuklama bürüyordu. Sizi kendisiyle tertemiz kılmak, sizden şeytanın pisliklerini gidermek, kâblerinizin üstünde (güven ve kararlılık duygusunu) pekiştirmek ve bununla ayaklarınızı (arz üzerinde) sağlamlaştırmak için size gökten su indiriyordu. (8/11)

Firavun ailesinin ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi. Onlar, Rablerinin ayetlerini yalanladılar; Biz de günahları dolayısıyla onları helak ettik. Firavun ordusunu suda boğduk. Onların tümü zulmeden kimselerdi. (8/54)

Hacılara su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ı onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman eden ve Allah yolunda cehd edenin (yaptıkları) gibi mi saydınız? (Bununla) Allah Katında bir olmazlar. Allah zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (9/19)

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefisine tercih etmeleri yarıkmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandırarak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılması nedeniyledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecirini kaybetmez. (9/120)

Sizin tümünüzün dönüşü O'nadır. Allah'ın va'di bir gerçektir. İman edip salih amellerde bulunanlara, adaletle karşılık vermek için yaratmayı başlatan, sonra onu iade edecek olan O'dur. İnkâr edenler ise, küfürleri dolayısıyla, onlar için kaynar sudan bir içki ve acı bir azab vardır. (10/4)

Fakat onu yalanladılar; Biz de onu ve gemide onunla birlikte

KURAN FİHRİSTİ

olanları kurtardık ve onları halifeler kıldık. Ayetlerimizi yalanlayanları da suda boğduk. Uyarılanların nasıl bir sonuca uğradıklarına bir bak. (10/73)

Biz, İsrailoğullarını denizden geçirdik; Firavun ve askerleri azgınlıkla ve düşmanlıkla peşlerine düştü. Sular onu boğacak düzeye erişince (Firavun): "İsrailoğullarının kendisine inandığı (ilahtan) başka ilah olmadığına inandım ve ben de Müslümanlardanım" dedi. (10/90)

O'nun arşı su üzerinde iken amel bakımından hanginizin daha iyi olduğunu denemek için gökleri ve yeri altı günde yaratan O'dur. Andolsun onlara: "Gerçekten siz, ölümden sonra yine diriltileceksiniz" dersin, inkar edenler mutlaka: "Bu, açıkça bir büyüye başkası değildir" derler. (11/7)

"Bizim gözetimimiz altında ve vahyimizle gemiyi imal et. Zulmedenler konusunda bana hitapta bulunma. Çünkü onlar suda boğulacaklardır." (11/37)

(Oğul) Dedi ki: "Ben bir dağa sığınacağım, o beni sudan korur." Dedi ki: "Bugün Allah'ın emrinden, esirgeyen olan (Allah)dan başka bir koruyucu yoktur." Ve ikisinin arasına dalga girdi, böylece o da boğulanlardan oldu. (11/43)

Denildi ki: "Ey yer, suyunu yut ve ey gök, sen de tut." Su çekildi, iş bitiriliverdi, (gemi de) Cudi (dağı) üstünde durdu ve zalimler topluluğuna da: "Uzak olsunlar" denildi. (11/44)

Bir yolcu-kafilesi geldi, sucularını (kuyuyu su almak için) gönderdiler. O da kovasını sarkıttı. "Hey müjde... Bu bir çocuk." dedi. Ve onu (kuyudan çıkarıp) 'ticaret konusu bir mal' olarak sakladılar. Oysa Allah, yapmakta olduklarını bilendi. (12/19)

Erzak yüklerini kendilerine hazırlayınca da, su kabını kardeşinin yükü içine bıraktı, sonra bir münadi (şöyle) seslendi: "Ey kafil, sizler gerçekten hırsızsınız." (12/70)

Dediler ki: "Bunun cezası, (su tası) yükünde bulunanın kendisidir. İşte Biz zulmedenleri böyle cezalandırırız." (12/75)

Yeryüzünde birbirine yakın komşu kıtalar vardır; üzüm bağları, ekinler, çatalı ve çatalsız hurmalıklar da vardır ki, bunlar aynı su ile sulanır; ama ürünlerinde (ki verimde ve lezzette) bazısını bazısına üstün kılyoruz. Şüphesiz, bunlarda akıllı kullanan bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (13/4)

Hak olan çağrı (dua, ibadet) yalnızca O'na (olan)dır. Onların Allah'tan başka çağırıcıları ise, onlara hiç bir şeyle cevap veremezler. (Onların durumu) yalnızca, ağzına gelsin diye, iki avucunu suya uzatan (ın boşuna beklemesi) gibidir. Oysa ona gelmez. İnkâr edenlerin duası, sapıklık içinde olmaktan başkası değildir. (13/14)

(Allah) Gökten bir su indirdi de dereler kendi miktarınca çağlayıp aktı. Sel de yüze vuran bir köpük yüklendi. Bir süs veya bir meta sağlamak için ateşte üzerine yakıp-erittikleri şeyler (madenlerle) de bunun gibi bir köpük (artık) vardır. İşte Allah, hak ile batıl böyle örnekler verir. Köpüğe gelince, o atılır gider, insanlara yarar sağlayacak şey ise, yeryüzünde kalır. İşte Allah örnekleri böyle vermektedir. (13/17)

(Böylesinin) Önünde cehennem vardır ve (orada) irinli sudan içirilecektir. (14/16)

Allah, gökleri ve yeri yaratan ve gökten su indirip onunla size rızık olarak türlü ürünler çıkarandır. Ve onun emriyle gemileri, denizde yüzmeleri için size, emre amade kılandır. İrmakları da sizin için emre amade kılandır. (14/32)

Ve aşılayıcılar olarak rüzgarları gönderdik, böylece gökten su indirdik de sizleri suladık. Oysa siz onun hazine-koruyucuları değilsiniz. (15/22)

Denizi de sizin emrinize veren O'dur, ondan taze et yemektesiniz ve giyiminizde ondan süs-eşyaları çıkarmaktasınız. Gemilerin onda (suları) yara yara akıp gittiğini görüyorsunuz. (Bütün bunlar) O'nun fazlından aramanız ve şükretmeniz içindir. (16/14)

Allah gökten su indirdi, ölümden sonra yeri onunla diriltti; işitebilen bir topluluk için bunda gerçekten bir ayet vardır. (16/65)

Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin. Şüphesiz Biz zalimlere bir ateş hazırlamışız, onun duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. Eğer onlar yardım isterlerse, katı bir sıvı gibi yüzleri kavrurup-yakan bir su ile yardım edilirler. Ne kötü bir içkidir o ve ne kötü bir destektir. (18/29)

Kendisiyle konuşmakta olan arkadaşı ona dedi ki: "Seni toprak-tan, sonra bir damla sudan yaratan, sonra da seni düzgün (eli ayağı tutan, gücü kuvveti yerinde) bir adam kılan (Allah) inkar mı ettin?" (18/37)

"Veya onun suyu dibe göçüverir de böylelikle onu arayıp-bulmaya kesinlikle güç yetiremezsin." (18/41)

Onlara, dünya hayatının örneğini ver; gökten indirdiğimiz suya benzer, onunla yeryüzünün bitkileri birbirine karıştı, böylece rüzgarların savurduğu çalı-çırpı oluverdi. Allah, her şeyin üzerinde güç yetirendir. (18/45)

"Onu sandığın içine koy, suya bırak, böylece su onu sahile biraksın, benim de düşmanım, onun da düşmanı olan biri olacaktır. Gözümün önünde yetiştirilmen için, kendimden sana bir sevgi yönelttim." (20/39)

"Ki (Rabbim), yeryüzünü sizin için bir beşik kıldı, onda sizin için yollar döşedi ve gökten su indirdi; böylelikle bununla her tür bitkiden çiftler çıkardı." (20/53)

Firavun ise, ordularıyla peşlerine düştü; sulardan onları kaplayıveren kaplayıverdi. (20/78)

Ve gerçekten sen burada susamayacaksın ve güneş altında yanmayacaksın da." (20/119)

O inkar edenler görmüyorlar mı ki, (başlangıçta) göklerle yer, birbiryle bitişik iken, Biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı? (21/30)

Ve ayetlerimizi yalanlayan kavimden 'ona yardım edip-öcünü aldık'. Şüphesiz onlar, kötü bir kavimdi. Biz de onların tümünü suya batırıp boğduk. (21/77)

Ey insanlar, eğer dirilipşten yana bir kuşku içindeyseniz, gerçek şu ki, Biz sizi topraktan yarattık, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo), sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnem et parçasından; size (kudretimizi) açıkça göstermek için. Dilediğimizi, adı konulmuş bir süreyle kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kiminiz de, bildikten sonra hiç bir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilmektedir. Yeryüzünü kükürü ölü gibi görürsün, fakat Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir, kabarrı ve her güzel çelitten (ürünler) bitirir. (22/5)

İşte bunlar çekişen iki gruptur, Rableri konusunda çekiştiler. İşte o inkar edenler, onlar için ateşten elbiseler biçimiştir; başları üstünden de kaynar su dökülür. (22/19)

Görmedin mi, Allah, gökten su indirdi, böylece yeryüzü yemyeşil donatıldı. Şüphesiz Allah, lütfedicidir, her şeyden haberdardır. (22/63)

Sonra onu bir su damlası olarak, savunması sağlam bir karar yerine yerleştirdik. (23/13)

Biz, Meryem'in oğlunu ve annesini bir ayet kıldık ve ikisini ba-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

rınmaya elverişli ve akar suyu olan bir tepede yerleştirdik. (23/50)

İnkar edenler ise; onların amelleri dümdüz bir arazideki seraba benzer; susayan onu bir su sanır. Nihayet ona ulaştığında bir şey bulamaz ve yanında Allah'ı bulur. (Allah da) Onun hesabını tam olarak verir. Allah, hesabı çok serî görendir. (24/39)

Allah, her canlıyı sudan yarattı. İşte bunlardan kimi karnı üzerinde yürümekte, kimi iki ayağı üzerinde yürümekte, kimi de dört (ayağı) üzerinde yürümektedir. Allah, dilediğini yaratır. Hiç şüphesiz Allah, her şeye güç yetirendir. (24/45)

Nuh'un kavmi de, elçileri yalanlandıklarında onları suda boğduk ve insanlar için bir ayet kıldık. Biz zulmedenlere acıklı bir azab hazırladık. (25/37)

Ve kendi rahmetinin önünde rüzgarları müjdeciler olarak gönderen O'dur. Biz, gökten tertemiz su indirdik; (25/48)

İki denizi (birbirine) salıp katan O'dur; bu, tatlı, susuzluğu giderici, bu da tuzlu ve acıdır. İkisinin arasında (birbirlerine karışmalarını önleyen) bir engel (berzah) ve aşılmayan bir sınır koymuştur. (25/53)

Ve insanı bir sudan yaratıp onu, neseb ve sihriyyet (sahibi) kılan O'dur. Senin Rabbin güç yetirendir. (25/54)

Sonra ötekileri suda boğduk. (26/66)

Sonra bunun ardından geride kalanları da suda-boğduk. (26/120)

Dedi ki: "İşte, bu bir dişi devedir; su içme hakkı (bir gün) onun, belli bir günün su içme hakkı da sizindir." (26/155)

Ona: "Köşke gir" denildi. Onu görünce derin bir su sandı ve (eteğini çekerek) ayaklarını açtı. (Süleyman:) Dedi ki: "Gerçekte bu, saydam camdan olma düzeltilmiş bir köşk-zemindir." Dedi ki: "Rabbim, gerçekten ben kendime zulmettim; (artık) ben Süleyman'la birlikte alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum." (27/44)

(Onlar mı) Yoksa, gökleri ve yeri yaratan ve size gökten su indiren mi? Ki onunla (o suyla) gönül alıcı bahçeler bitirdik, sizin içinse bir ağacını bitirmek (bile) mümkün değildir. Allah ile beraber başka bir ilah mı? Hayır, onlar sapıklıkta devam eden bir kavimdir. (27/60)

Musa'nın annesine: "Onu emzir, şayet onun için korkacak olursan, onu suya bırak, korkma ve üzülme; çünkü onu Biz sana tekrar geri vereceğiz ve onu gönderiler (elçilerden) kılacağız" diye vahyettik (bildirdik). (28/7)

Medyen suyuna vardığı zaman, su almakta olan bir insan topluluğu buldu. Onların gerisinde de (hayvanları su başına götürmekten çekinen) iki kadın buldu. Dedi ki: "Bu durumunuz ne?" "Çobanlar sürülerini sulamadıkça, biz sürülerimizi sulayamayız; babamız, yaşı ilerlemiş bir ihtiyardır." dediler. (28/23)

Bunun üzerine, onu ve askerlerini tutup suya attık. Böylelikle zulmedenlerin nasıl bir sona uğradıklarını bir bak. (28/40)

İşte Biz, onların her birini kendi günahıyla yakalayiverdik. Böylece onlardan kiminin üstüne taş fırtınası gönderdik, kimini şiddetli bir çığlık sarıverdi, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de suda boğduk. Allah onlara zulmedici değildi, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (29/40)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı? Böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görümler. Onlar, güç bakımından kendilerinden daha üstün idiler, toprağı alt-üst etmişler (ekmişler, madenler, sular arayıp çıkarmışlar) ve onu, kendilerinin imar ettiğinden daha çok imar etmişlerdi. Elçileri de, onlara açık delillerle gelmişti. Demek ki Allah onlara zulmetmiyordu,

ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (30/9)

Size bir korku ve umut (unsuru) olarak şimşegi göstermesi ile gökten su indirmek suretiyle ölümünden sonra yeri onunla dirilmesi de, O'nun ayetlerindedir. Şüphesiz bunda, aklını kullanabilecek bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/24)

O, gökleri dayanak olmaksızın yaratmıştır, bunu görmektensiniz. Arzda da, sizi sarsıntıya uğratar diye sarsılmaz dağlar bıraktı ve orada her canlıdan türetip yayıverdi. Biz gökten su indirdik, böylelikle orada her güzel olan çiftten bir bitki bitirdik. (31/10)

Sonra onun soyunu bir özden (sülele'den), basbayağı bir sudan yapmıştır. (32/8)

Görmüyorlar mı; Biz, suyu çorak toprağı sürüyoruz da onunla ekin bitiriyoruz; ondan hayvanları, kendileri yemektedir? Yine de görmüyorlar mı? (32/27)

Allah sizi topraktan yarattı, sonra bir damla sudan. Sonra da sizi çift çift kıldı. O'nun bilgisi olmaksızın, hiç bir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Ömür sürene, ömür verilmesi ve onun ömründen kısaltılması da mutlaka bir kitapta (yazılı)dır. Gerçekten bu, Allah'a göre kolaydır. (35/11)

İki deniz bir değildir. Şu, tatlı, susuzluğu keser ve içimi kolay; şu da, tuzlu ve acıdır. Ancak her birinden taze et yersiniz ve takınmakta olduğunuz süs eşyalarını çıkarırsınız. O'nun fazlından aramanız ve umulur ki şükretmeniz için gemilerin onda (denizde) suları yara yara akıp gittiğini görürsün. (35/12)

Allah'ın gökyüzünden su indirdiğini görmedin mi? Böylece Biz onunla, renkleri değişik olan meyveler çıkardık. Dağlardan da beyaz, kırmızı renkleri değişik ve siyah yollar (kıldık). (35/27)

İnsan, Bizim kendisini bir damla sudan yarattığımızı görmüyor mu? Şimdi o, apaçık bir düşman kesilmiştir. (36/77)

Sonra kendileri için onun üzerinde kaynar su karıştırılmış bir içkileri de vardır. (37/67)

Sonra diğerlerini suda boğduk. (37/82)

"Ayağını depre. İşte yıkanacak ve içecek soğuk (su, diye vahyettik.). (38/42)

İşte bu; tatsınlar onu: Kaynar su ve irin. (38/57)

O'dur ki, sizi topraktan, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo) yarattı; sonra sizi bir bebek olarak çıkarmakta, sonra güçlü (erginlik) çağınıza erişmeniz, sonra da yaşlanmanız için size (belli bir ömür vermektedir). Sizden kiminin daha önce hayatına son verilmektedir; adı konulmuş bir ecele erişmeniz ve belki aklınızı kullanmanız için (Allah sizi böyle yaratır). (40/67)

Kaynar suyun içinde; sonra ateşte tutuşturulacaklar. (40/72)

O'nun ayetlerinden biri de, senin gerçekten yeryüzünü huşu içinde (solmuş, boynu bükülmüş ve kupkuru) görendin. Ama Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman, depreniler ve kabarrı. Şüphesiz onu diriltin, ölüleri de elbette dirilticidir. Çünkü O, her şeye güç yetirendir. (41/39)

Ki O, belli bir miktar ile gökten su indirdi de, onunla ölü bir memleketi dirilttik (ve her yanına yeniden hayat) yaydık; siz de böyle (kabirlerinizden diriltilip) çıkarılacaksınız. (43/11)

Sonunda Bizi öfkelendirince, Biz de onlardan intikam aldık, böylece onları toplu olarak suda boğduk. (43/55)

"Denizi durgun ve açık bırak. Çünkü suda boğulacak bir ordu." (44/24)

Doğrusu, o zakkum ağacı; (44/43)

Günahkar olanın yemeğidir. (44/44)

Pota gibi; karınlarda kaynar-durur; (44/45)

Kaynar-suyun kaynaması gibi. (44/46)

KURAN FİHRİSTİ

Takva sahiplerine va'dedilen cennetin misali (şudur): İçinde buzulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen süttan ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüşünden ve Rablerinden bir mağfiret vardır. Hiç (böyle mükafaatlanan bir kişi), ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırıaklarını 'parça parça koparan' kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu? (47/15)

Ve gökten mübarek (bereket ve rahmet yüklü) su indirdik; böylece onunla bahçeler ve biçilecek taneler bitirdik. (50/9)

Bir damla sudan (döl yatağına) meni döküldüğü zaman. (53/46) Biz de 'bardaktan boşanırcasına akan' bir su ile göğün kapılarını açtık. (54/11)

Yeri de 'coşkun kaynaklar' halinde fıskırttı. Derken su, takdir edilmiş bir işe karşı (hükümümüzü gerçekleştirmek üzere) birleşti. (54/12)

"Ve onlara, suyun aralarında kesin olarak pay edildiğini haber ver. Su alış sırası (kiminse, o) hazır bulunsun." (54/28)

Onlar, kendisiyle alabildiğine kaynar hale getirilmiş su arasında dönüp-dolaşırlar. (55/44)

Durmaksızın akan su(lar); (56/31)

Hücrelere işleyen kavurucu bir sıcaklık ve kaynar su, (56/42) Onun üzerine de alabildiğine kaynar sudan içeceksiniz. (56/54)

Şimdi siz, içmekte olduğunuz suyu gördünüz mü? (56/68)

Artık (onun için) alabildiğine kaynar sudan bir şölen vardır. (56/93)

De ki: "Haber verin; eğer suyunuz yerin dibine göçüverecek olsa, bu durumda kim size bir akar su kaynağı getirebilir? (67/30) Gerçek şu ki, su taşıdığı zaman, o gemide Biz sizi taşıdık; (69/11)

Bunlar, hataları dolayısıyla suda boğuldular, sonra ateşe sokuldular. O zaman da Allah'ın dışında hiç bir yardımcı bulamadılar. (71/25)

Eğer onlar (insanlar ve cinler), yol üzerinde 'dosdoğru bir istikamet tuttursalardı', mutlaka Biz onlara bol miktarda su içirir (tükenmez bir rızık ve nimet verir)dik. (72/16)

Cehennem (sakar) nedir, sen bilir misin? (74/27)

Ne alıkoyar, ne bırakır. (74/28)

Beşere delicesine susamıştır. (74/29)

Kendisi, akıtılan meniden bir damla su değil miydi? (75/37)

Şüphesiz Biz insanı, karmaşık olan bir damla sudan yarattık. Onu deniyoruz. Bundan dolayı onu işiten ve gören yaptık. (76/2)

Sıkıp suyu çıkaran (bulut)lardan 'bardaktan boşanırcasına' su indirdik. (78/14)

Kaynar sudan ve irinden başka. (78/25)

Ondan da suyunu ve otağını çıkardı. (79/31)

Bir damla sudan yarattı da onu 'bir ölçüyle biçime soktu.' (80/19)

Biz şüphesiz, suyu akıttıkça akıttık, (80/25)

Dökülüp atılan bir sudan yaratıldı. (86/6)

(Bu su,) Bel kemiği ile kaburgalar arasında(ki organlar)dan çıkar. (86/7)

Allah'ın elçisi onlara dedi ki: "Allah'ın (deneme için size gönderdiği) devesine ve onun su içme-sirasına dikkat edin." (91/13)

SUÇ-SUÇLU

Şu-tişle mallarını verin ve murdar olanla temiz olanı değiştirmeyin. Onların mallarını mallarınıza katarak yemeyin. Çünkü

bu, büyük bir suçtur. (4/2)

Kim bir hata veya günah kazanır da sonra bunu bir suçsuzla yüklerse, gerçekten o, böyle bir yalan (bühtan)ı ve apaçık bir günahı yüklenmiştir. (4/112)

Suçlu-günahkârların yolu apaçık ortaya çıksın diye, ayetlerimizi işte böyle birer birer açıklıyoruz. (6/55)

Böylece Biz, her ülkenin önde gelenlerini -orada hileli- düzenler kursunlar diye- oranın suçlu-günahkarları kıldık. Oysa onlar, hileli-düzeni ancak kendilerine kurarlar da bunun şuuruna varmazlar. (6/123)

Onlara ne zaman bir ayet gelse, derler ki: "Allah'ın elçilerine verilenin bir benzeri bize de verilene kadar biz kesin olarak inanmayacağız." Allah, elçiliğini nereye vereceğini daha iyi bilir. Bu, suçlu-günahkarlara, kurdukları hileli-düzenleri nedeniyle şiddetli bir azab ve Allah Katında bir küçüklük isabet edecektir. (6/124)

Şayet seni yalanlayacak olurlarsa, de ki: "Rabbizin geniş rahmet sahibidir. O'nun şiddetli çarpması, suçlu-günahkarlar topluluğundan geri çevrilemez." (6/147)

Şüphesiz ayetlerimizi yalanlayanlar ve onlara karşı büyükle-nenler, onlar için göğün kapıları açılmaz ve halat (ya da deve) iğnenin deliğinden geçinceye kadar cennete girmezler. Biz suçlu-günahkarları işte böyle cezalandırırız. (7/40)

Ve onların üzerine bir (azab) sağanağı yağdırdık. Suçlu-günahkarların uğradıkları sona bir bak işte. (7/84)

Bunun üzerine, ayrı ayrı mucizeler (ayetler) olarak üzerlerine tufan, çekirge, buğday güvesi, kurbağa ve kan musallat kıldık. Yine büyüklük tasladılar ve suçlu-günahkar bir kavim oldular. (7/133)

O, suçlu-günahkârlar istemese de, hakkı gerçekleştirmek ve batılı geçersiz kılmak için (böyle istiyordu.) (8/8)

Özür belirtmeyiniz. Siz, imanınızdan sonra inkâra saptınız. Sizden bir topluluğu bağışlasak da, bir topluluğunuzu gerçekten suçlu-günahkar olmaları nedeniyle azablandıracağız. (9/66)

Andolsun, sizden önceki nesilleri, resulleri kendilerine apaçık deliller getirdiği halde, zulmettikleri ve iman etmeyecek oldukları için yıkıma uğrattık. İşte Biz, suçlu-günahkar olan bir topluluğu böyle cezalandırırız. (10/13)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden ve O'nun ayetlerini yalanlayan daha zalim kimdir? Şüphesiz O, suçlu-günahkarları kurtuluşa erdirmez. (10/17)

De ki: "Düşündünüz mü hiç, eğer O'nun azabı size gece veya gündüz geliverirse, suçlu-günahkarlar, bunu ne diye erkene almak istiyorlar?" (10/50)

Sonra bunların ardından Firavun'a ve onun önde gelen çevresine Musa'yı ve Harun'u ayetlerimizle gönderdik. Fakat onlar büyüklendiler. Onlar suçlu-günahkar bir kavimdi. (10/75)

Allah, suçlu-günahkarlar istemese de, hakkı (hak olarak) kendi kelimeleriyle gerçekleştirecektir. (10/82)

Onlar: "Bunu kendisi uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eğer onu ben uydurduysam, günahım bana aittir. Ama ben, sizlerin suç olarak işlemekte olduklarınızdan uzayım." (11/35)

Ey kavmim, Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Üstünüze gökten sağanak (yağmurlar, bol nimetler) yağdırsın ve gücünüzde güç katsın. Suçlu-günahkarlar olarak yüz çevirmeyin." (11/52)

Sizden önceki nesillerden onlardan kurtardığımızdan pek azı dışında yeryüzünde bozguncululuğu önleyecek fazilet sahibi kişiler bulunmalı değil miydi? Zulmedenler ise, içinde buldukları

Harun Yahya (Adnan Oktar)

refahın peşine düştüler. Onlar, suçlu-günahkarlardı. (11/116)
Ondan umutlarını kestikleri zaman, (durumu) kendi aralarında görüşmek üzere bir yana çekildiler. Onların büyüklüğü dedi ki: "Babanızın size karşı Allah adına kesin bir söz aldığını ve daha önce Yusuf konusunda yaptığımız aşırılığı (işlediğimiz suçu) bilmiyor musunuz? Artık (bundan böyle) ben, ya babam bana izin verinceye veya Allah bana ilişkin hüküm verinceye kadar (bu) yerden kesin olarak ayrılamam. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır." (12/80)
Öyle ki elçiler, umutlarını kesip de, artık onların gerçekten yalanladıklarını sandıkları bir sırada onlara yardımımız gelmiştir; Biz kimi dilersek o kurtulmuştur. Suçlu-günahkarlar topluluğundan zorlu azabımız kesin olarak geri çevrilmeyecektir. (12/110)
O gün suçlu-günahkarların (sıkı) bukağılara vurulduklarını görürsün. (14/49)
Böylece Biz onu (alay), suçlu-günahkarların kalblerine sokarız. (15/12)
Dediler ki: "Gerçekte biz, suçlu-günahkar olan bir topluluğa gönderildik." (15/58)
(Önlerine) Kitap konulmuştur; artık suçlu-günahkarların, onda olanlardan dolayı dehşetle-korkuya kapıldıklarını görürsün. Derler ki: "Eyvahlar bize, bu kitaba ne oluyor ki, küçük büyük bırakmayıp herşeyi sayıp-döküyor?" Yapıp-ettiklerini (önerinde) hazır bulmuşlardır. Rabbin hiç kimsese zulmetmez. (18/49)
Suçlu-günahkarlar ateşi görmüşlerdir, artık içine kendilerinin gireceklerini de anlamışlardır; ancak ondan bir kaçış yolu bulamamışlardır. (18/53)
Suçlu-günahkarları susamışlar olarak cehenneme süreceğiz. (19/86)
Gerçek şu ki, kim Rabbine suçlu-günahkar olarak gelirse, hiç şüphe yok, onun için cehennem vardır. Onun içinde ise, ne ölebilir, ne dirilebilir." (20/74)
Sur'a üfürüleceği gün, Biz suçlu-günahkarları o gün, (yüzleri kara, gözleri) gömögök (kaskatı ve kör) olarak toplayacağız. (20/102)
Korunan (iffetli) kadınlara (zina suçu) atan, sonra dört şahid getirmeyenlere de seksen değnek vurun ve onların şahidliklerini ebedi olarak kabul etmeyin. Onlar fasık olanlardır. (24/4)
Kendi eşlerine (zina suçu) atan ve kendileri dışında şahidleri bulunmayanlar ise, onlardan da her birinin şahidliği, Allah adına dört (kere yemin) ile kendisinin hiç şüphesiz doğru söyleyenlerden olduğuna şahidlik etmektedir. (24/6)
O durumda siz onu (iftirayı) dillerinizle aktardınız ve hakkında bilginiz olmayan şeyi ağızlarınızla söylediniz ve bunu kolay sandınız; oysa o Allah Katında çok büyük (bir suç)tür. (24/15)
Namus sahibi, bir şeyden habersiz, mü'min kadınlara (zina suçu) atanlar, dünyada ve ahirette lanetlenmişlerdir. Ve onlar için büyük bir azab vardır. (24/23)
Melekleri görecekları gün, suçlu-günahkarlara bir müjde yoktur. Ve o gün (melekler onlara) derler ki: "(Size sevinçli haber) Yasaktır, yasak." (25/22)
İşte böyle; Biz, her peygambere suçlu-günahkarlardan bir düşman kıldık. Yol gösterici ve yardımcı olarak Rabbin yeter. (25/31)
Üstelik, onların bana karşı (davasını savunacakları bir cinayet) suçu(m) var; bundan dolayı beni öldürmelerinden korkuyorum." (26/14)
Bizi suçlu-günahkarlardan başka sapıtran olmadı." (26/99)
Biz onu, suçlu-günahkarların kalbine işte böyle işlettik. (26/200)

De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın da, suçlu-günahkarların nasıl bir sona uğradıklarını görün" (27/69)
Dedi ki: "Rabbim, bana verdiğin nimetler adına, artık suçlu günahkarlara destekçi olmayacağım." (28/17)
Dedi ki: "Bu, bende olan bir bilgi dolayısıyla bana verilmiştir." Bilmez mi, ki gerçekten Allah, kendisinden önceki nesillerden kuvvet bakımından kendisinden daha güçlü ve insan-sayıyı bakımından daha çok olan kimseleri yıkıma uğratmıştır. Suçlu-günahkarlardan kendi günahları sorulmaz. (28/78)
Kiyamet-saatinin kopacağı gün, suçlu-günahkarlar umutsuzca yıkılırlar. (30/12)
Andolsun, Biz senden önce kendi kavimlerine elçiler gönderdik de onlara apaçık belgeler getirdik; böylece Biz de suçlu günahkarlardan intikam aldık. İman edenlere yardım etmek ise, Bizim üzerimizde bir haktr. (30/47)
Kiyamet-saatinin kopacağı gün, suçlu-günahkarlar, tek bir saatin dışında (dünya hayatı) yaşamadıklarına and içerler. İşte onlar böyle çevriliyorlardı. (30/55)
Suçlu-günahkarları, Rableri huzurunda başları öne eğilmiş olarak: "Rabbimiz, gördük ve işittik; şimdi bizi (bir kere daha dünyaya) geri çevir, salih bir amelde bulunalım, artık biz gerçekten kesin bilgiyle inanıyoruz" (diye yalvaracakları zamanı) bir görsen. (32/12)
Kendisine Rabbinin ayetleri hatırlatıldıktan sonra, yüz çevirenden daha zalim kimdir? Gerçekten Biz, suçlu-günahkarlardan intikam alıcılarız. (32/22)
Mü'min erkeklerle ve mü'min kadınlara irtibak etmedikleri (bir suç) sebebiyle eziyet edenler ise, gerçekten bir iftira ve açık bir günah yüklenmişlerdir. (33/58)
De ki: "Siz, bizim işlemiş bulunduğumuz suçtan sorulacak değilsiniz ve biz de sizin yapmakta olduğunuzdan sorulacak değiliz." (34/25)
Büyüklük taslayanlar, za'fa uğratılan (müstaz'af)lara dediler ki: "Size hidayet geldikten sonra, sizi biz mi ondan alıkoyduk? Hayır, siz (zaten) suçlu-günahkarlarızdır." (34/32)
Ey suçlu-günahkarlar, bugün siz bir yana çekilin." (36/59)
Doğrusu Biz, suçlu-günahkarlara böyle yaparız. (37/34)
Şüphesiz suçlu-günahkarlar, cehennem azabı içinde süresiz kalacaklardır. (43/74)
Sonunda Rabbine: "Gerçekten bunlar, suçlu-günahkar bir kavimdirler" diye dua etti. (44/22)
Onlar mı hayırlı, yoksa Tübb'a kavmi ve onlardan öncekiler mi? Biz onları yıkıma uğrattık. Çünkü onlar, suçlu-günahkardı. (44/37)
İnkar edenlere gelince; "Size karşı ayetlerim okunduğunda büyüklük taslayan (müstekbir olan)lar ve suçlu-günahkar bir kavim olanlar sizler değil miydiniz?" (45/31)
Rabbinin emriyle herşeyi yerle bir eder. Böylece meskenlerinden başka, hiçbir şey(leri) görünemez duruma düştüler. İşte Biz, suçlu-günahkar bir kavmi böyle cezalandırırız. (46/25)
Doğrusu Biz, suçlu-günahkar bir kavme gönderildik" dediler. (51/32)
Hiç şüphesiz suçlular-günahkarlar, bir sapmışlık (dalâlet) ve çilginlik içindedirler. (54/7)
(Çünkü o gün) Suçlu-günahkarlar, simalarından tanınır da alınlarından ve ayaklarından yakalanırlar. (55/41)
İşte bu, suçlu-günahkarların kendisini yalanladıkları cehennemdir. (55/43)
Yapmayacağınız şeyi söylemeniz, Allah Katında bir gazab (ko-

KURAN FİHRİSTİ

nusu olması) bakımından büyüdü (büyük bir suç teşkil etti). (61/3)

Öyleyse, Müslümanları suçlu-günahkar olanlar gibi (eşit) kılar mıyız? (68/35)

Onlar birbirlerine gösterilirler. Bir suçlu-günahkar, o günün azabına karşılık olmak üzere, oğullarını fidiye olarak vermek ister; (70/11)

Suçlu-günahkarları; (74/41)

İşte Biz, suçlu-günahkarlara böyle yapıyoruz. (77/18)

(Sizler de dünyada) Yiyin ve biraz yararlanın. Çünkü siz, suçlu-günahkar kimselersiniz. (77/46)

Hangi suçtan dolayı öldürüldü?" (81/9)

O, gayb (haberlerin) karşı (söylediklerinden dolayı) suçlanamaz (ya da cimrilikte bulunup kıskançlık yapmaz.) (81/24)

Doğrusu, 'suç ve günah işleyenler,' kimi iman edenlere gülüp-geçerlerdi. (83/29)

SULAMAK

(Bunun üzerine Musa, "Rabbim) diyor ki: O, yeri sürmek ve ekini sulamak için boyunduruğa alınmayan, salma ve alacası olmayan bir inektir" dedi. (O zaman): "Şimdi gerçeği getirdin" dediler. Böylece ineği kestiler; ama neredeyse (bunu) yapmayacaklardı. (2/71)

Onunla ölü bir beldeyi (toprağı) canlandırmak ve yarattığımız hayvanlardan ve insanlardan birçoğunu onunla sulamak için. (25/49)

SUR

O, gökleri ve yeri hak olarak yaratandır. O'nun "ol" dediği gün (her şey) oluverir, O'nun sözü haktır. Sur'a üfürüldüğü gün, mülk O'nundur. O, gaybı ve müşahede edilebileni bilendir. O, hüküm ve hikmet sahibi olandır, haberdar olandır. (6/73)

Biz o gün, bir kısmını bir kısmı içinde dalgalarınarcasına bırakıvermişiz. Sur'a da üfürülmüştür, artık onların tümünü bir arada toparlamışız. (18/99)

Sur'a üfürüleceği gün, Biz suçlu-günahkarları o gün, (yüzleri kara, gözleri) gömgök (kaskatı ve kör) olarak toplayacağız. (20/102)

Böylece sur'a üfürüldüğü zaman artık o gün aralarında soylar (veya soybağları) yoktur ve (üstünlük unsuru olarak soyluluğu veya birbirlerine durumlarını) soruşturamazlar da. (23/101)

Sur'a üfürüleceği gün, Allah'ın dilediği kimseler dışında, göklerde ve yerde olan herkes artık korkuya kapılmıştır ve her biri 'boyun bükmüş' olarak O'na gelmişlerdir. (27/87)

Sur'a üfürülmüştür; böylece onlar kabirlerinden (diriltilip) Rable-rine doğru (dalgalı halinde) süzülüp-giderler. (36/51)

Sur'a üfürüldü; böylece Allah'ın diledikleri dışında, göklerde ve yerde olanlar çarpılıp-yıkılıverdi. Sonra bir daha ona üfürüldü, artık onlar ayağa kalkmış durumda gözetliyorlar. (39/68)

Sur'a da üfürülmüştür. İşte bu, tehdidin (gerçekleştiği) gündür. (50/20)

O gün, münafık erkekler ile münafık kadınlar, iman edenlere derler ki: "(Ne olur) Bize bir bakın, sizin nurunuzdan birazcık alıp-yararlanalım." Onlara: "Arkanıza (dünyaya) dönün de bir nur arayıp-bulmaya çalışın" denilir. Derken aralarında kapısı olan bir sur çekilmiştir; onun iç yanında rahmet, dış yanında o yüzden azab vardır. (57/13)

Artık sur'a tek bir üfürülüşe üfürüleceği. (69/13)

Çünkü o boruya (sur'a) üfürüldüğü zaman, (74/8)

Sur'a üfürüleceği gün, artık siz dalga dalga geleceksiniz. (78/18)

SURET

Döl yataklarında size dilediği gibi suret veren O'dur. O'ndan başka ilah yoktur; üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (3/6)

Andolsun, Biz sizi yarattık, sonra size suret (biçim-şekil) verdik, sonra meleklerle: "Adem'e secde edin" dedik. Onlar da İblis'in dışında secde ettiler; o, secde edenlerden olmadı. (7/11)

Size bir korku ve umut (unsuru) olarak şimşegi göstermesi ile gökten su indirmek suretiyle ölümünden sonra yeri onunla diriltmesi de, O'nun ayetlerindedir. Şüphesiz bunda, aklını kullanabilecek bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/24)

Allah, yeryüzünü sizin için bir karar, gökyüzünü bir bina kıldı; sizi suretlendirdi, suretinizi de en güzel (bir biçim ve incelikte) kıldı ve size güzel-temiz şeylerden rızık verdi. İşte sizin Rabbiniz Allah budur. Alemlerin Rabbi Allah ne yücedir. (40/64)

Bu suretle onları, sonradan gelecekler için bir selef ve bir örnek kıldık. (43/56)

O Allah ki, yaratandır, (en güzel bir biçimde) kusursuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakimdir. (59/24)

Gökleri ve yeri hak olmak üzere yarattı ve size düzenli bir biçim (suret) verdi; suretlerinizi de güzel yaptı. Dönüş O'nadır. (64/3) Dilediği bir surette seni tertib etti. (82/8)

SUSUZLUK

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefisine tercih etmeleri yakışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandıracak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyle. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecirini kaybetmez. (9/120)

İki denizi (birbirine) salıp katan O'dur; bu, tatlı, susuzluğu giderici, bu da tuzlu ve acıdır. İkisinin arasında (birbirlerine karşı-malarının önleyen) bir engel (berzah) ve aşılmayan bir sınır koymuştur. (25/53)

İki deniz bir değildir. Şu, tatlı, susuzluğu keser ve içimi kolay; şu da, tuzlu ve acıdır. Ancak her birinden taze et yersiniz ve takin-makta olduğunuz süs eşyalarınızı çıkarırsınız. O'nun fazlından aramanız ve umulur ki şükretmeniz için gemilerin onda (denizde) suları yara yara akıp gittiğini görürsün. (35/12)

SUVA

Ve dediler ki: Kendi ilahlarınızı bırakmayın; bırakmayın ne Vedd'i, ne Suva'ı, ne Yeğus'u, ne Ye'uk'u ve ne de Nesri." (71/23)

SÜLB

Sizlere anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri ve kendileriyle (gerdeğe) girdiğiniz kadınlarınızdan olup koruyuculuğunuz altında bulunan üvey kızlarınız -onlarla gerdeğe girmemişseniz, size bir sakınca yoktur-, sizin sülbü-

nüzdən olan oğullarının eşleri ve iki kız kardeşi bir araya getirdiğinin (evlilik) haram kıldığı. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Şüphesiz, Allah, başlıyayandı, esirgeyendir. (4/23)

HZ. SÜLEYMAN (A.S.)

Ve onlar Süleyman'ın mülkü (nübüvveti) hakkında şeytanların anlattıklarına uydular. Süleyman inkâr etmedi; ancak şeytanlar inkâr etti. Onlar insanlara sihri ve Babil'deki iki meleğe Harut'a ve Marut'a indirilene öğretiyorlardı. Oysa o ikisi: "Biz yalnızca bir fitneyiz sakın inkâr etme" demedikçe hiç kimseye (bir şey) öğretmezlerdi. Fakat onlardan erkekle karısının arasını açan şeyi öğretiyorlardı. Oysa onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezlerdi. Buna rağmen kendilerine zarar verecek ve yarar sağlamayacak şeyi öğretiyorlardı. Andolsun onlar bunu satın alanın ahiretten hiçbir payı olmadığını bildiler; kendi nefislerini karşılığında sattıkları şey ne kötü; bir bilselerdi. (2/102) Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. İbrahim'e İsmail'e İshak'a Yakub'a torunlarına İsa'ya Eyyub'a Yunus'a Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik. (4/163)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan etik hepsini hidayete erıştirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u Süleyman'ı Eyyub'u Yusuf'u Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. (6/84)

Süleyman için de fırtına biçiminde esen rüzgara (boyun eğdirdik) ki kendi emriyle içinde bereketler kıldığımız yere akıp giderdi. Biz herşeyi bilenleriz. Onun için denizde dalgalılık yapan ve bundan başka iş(ler) de gören şeytanlardan kimseleri de (emrine verdik). Biz onların koruyucuları idik. (21/81-82)

Andolsun Davud'a ve Süleyman'a bir ilim verdik: "Bizi inanmış kullarından birçoğuna göre üstün kılan Allah'a hamdolsun." dediler. Süleyman Davud'a mirasçı oldu ve dedi ki: "Ey insanlar bize kuşların konuşma-dilli öğretildi ve bize herşeyden (bol bir nimet) verildi. Gerçekten bu apaçık bir üstünlüktür." Süleyman'ın cinlerden insanlardan ve kuşlardan orduları toplandı ve bunlar bölüklük halinde dağıtıldı. Nihayet karınca vadisine geldiklerinde bir dişi karınca dedi ki: "Ey karınca topluluğu, kendi yuvalarınıza girin, Süleyman ve orduları, farkında olmaksızın sizi kırıp-geçmesin." (Süleyman) Bu sözü üzerine tebessüm edip güldü ve dedi ki: "Rabbim bana anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve hoşnut olacağın salih bir amelde bulunmamı ilham et ve beni rahmetinle salih kulların arasına kat." Kuşları denetledikten sonra dedi ki: "Hüdhüd'ü neden göremiyorum yoksa kaybolanlardan mı oldu?" "Onu gerçekten şiddetli bir azabla azablandıracağım ya da onu boğazlayacağım veya o bana apaçık olan bir delil getirmelidir." Derken uzun zaman geçmeden geldi ve dedi ki: "Senin kuşatamadığın (öğrenemediğin) şeyi ben kuşattım ve sana Saba'dan kesin bir haber getirdim." "Gerçekten ben onlara hükmetmekte olan bir kadın buldum ki, ona herşeyden (bolca) veriliştir ve büyük bir tahtı var." "Onu ve kavmini Allah'ı bırakıp da güneşe secde etmekte olan buldum, şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar." "Ki onlar göklerde ve yerde saklı olanı ortaya çıkarana ve sizin gizlediklerinizi de açığa vurduklarınızı bilen Allah'a secde etmesinler diye (yapmaktadırlar)." "O Allah O'ndan başka ilah yoktur büyük Arş'ın Rabbidir." (Süleyman:) "Durup bekleyeceğiz doğruyu mu söyledin yoksa yalancılardan mı oldun?" dedi. "Bu mektubuma git, onu kendilerine bırak sonra onlardan

(biraz) uzaklaş, böylelikle bir bakiver neye başvuracaklar?" (Hüdhüd'ün mektubu götürüp bırakmasından sonra Saba melikesi Belkis:) Dedi ki: "Ey önde gelenler gerçekten bana oldukça önemli bir mektup bırakıldı." "Gerçek şu ki bu Süleyman'dandır ve 'Şüphesiz Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla' (başlamaktadır)." (İçinde de:) "Bana karşı büyüklük göstermeyin ve bana Müslüman olarak gelin" diye (yazılmaktadır). Dedi ki: "Ey önde gelenler bu isimde bana görüş belirtin siz (herşeye) şahidlik etmedikçe ben hiçbir işte kesin (karar veren biri) değilim." Dediler ki: "Biz kuvvet sahibiyiz ve zorlu savaşçılarız. İş konusunda karar senindir, artık sen bak neyi emredersen (biz uyguluyoruz). Dedi ki: "Gerçekten hükümdarlar bir ülkeye girdikleri zaman arasını bozguna uğratırlar ve halkından onur sahibi olanları hor ve aşağılık kılarlar; işte onlar böyle yaparlar." "Ben onlara bir hediye göndereyim de, bir bakayım elçiler neyle dönerler." (Elçi hediyeyle) Süleyman'a geldiği zaman: "Sizler bana mal ile yardımda mı bulunmak istiyorsunuz? Allah'ın bana verdiği size verdiğinden daha hayırlıdır; hayır siz hediyeyle sevişip öğünebilirsiniz" dedi. "Sen onlara dön, biz onlara öyle orduyla geliriz ki, onların karşı koymaları mümkün değil ve biz onları oradan horlanmış-aşağılanmış ve küçük düşürmüşler olarak sürüp çıkarırız." (Elçinin gitmesinden sonra Süleyman:) "Ey önde gelenler, onlar bana teslim olmuş (Müslüman)lar olarak gelmeden önce, sizden kim onun tahtını bana getirebilir?" dedi. Cinlerden ifrit: "Sen daha makamından kalkmadan ben onu sana getirebilirim, ben gerçekten buna karşı kesin olarak güvenilir bir güce sahibim." dedi. Kendi yanında kitaptan ilmi olan biri dedi ki: "Ben (gözünü açıp kapamadan) onu sana getirebilirim." Derken (Süleyman) onu kendi yanında durur vaziyette görünce dedi ki: "Bu Rabbimin fazlındandır O'na şükredecek miyim yoksa nankörlük edecek miyim diye beni denemekte olduğu için (bu olağanüstü olay gerçekleşti). Kim şükrederse artık o kendisi için şükretmiştir kim nankörlük ederse gerçekten benim Rabbim Gani (hiçbir şey ve kimseye ihtiyacı olmayan)dır Kerim olandır. Dedi ki: "Onun tahtını değişikliğe uğratan, bir bakalım doğru olanı bulabilecek mi, yoksa bulmayanlardan mı olacak? Böylece (Belkis) geldiği zaman ona: "Senin tahtın böyle mi?" denildi. Dedi ki: "Tıpkı kendisi. Bize ondan önce ilim verilmişti ve biz Müslüman olmuşuk." Allah'tan başka tapmakta olduğu şeyler onu (Müslüman olmaktan) alıkoymuştur. Gerçekte o inkâr eden bir kavimdeni. Ona: "Köşke gir" denildi. Onu görünce derin bir su sandı ve (eteğini çekerek) ayaklarını açtı. (Süleyman:) Dedi ki: "Gerçekte bu saydam camdan olma düzeltmiş bir köşk-zemindir." Dedi ki: "Rabbim gerçekten ben kendime zulmettim; (artık) ben Süleyman'la birlikte alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum." (27/15-44)

Süleyman için de sabah gidişi bir ay akşam dönüşü bir ay (mesafe) olan rüzgara (boyun eğdirdik); erimiş bakır madenini ona sel gibi aktıttık. Onun eli altında Rabbinin izniyle iş gören bir kısım cinler vardı. Onlardan Kim Bizim emrimizden çıkıp-sapacak olsa ona çılgin ateşin azabından taddırıldık. Ona dilediği şekilde kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeden kazanlar yaparlardı. "Ey Davud ailesi şükrederek çalışın." Kullarından şükredenler azdır. Böylece onları (Süleyman'ın) ölümüne karar verdiğimiz zaman ölümünü onlara esasını yemekte olan bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi. Artık o yere yıkılıp-düşünce açığa ortaya çıktı ki şayet cinler gaybı bilmiş olsalardı böylesine aşağılanıcı bir azab için de kalıp-yaşamazlardı. (34/12-14)

KURAN FİHRİSTİ

Biz Davud'a Süleyman'ı armağan ettik. O, ne güzel kuldü. Çünkü o, (daima Allah'a) yönelip-dönen biriydi. Hani ona akşama yakın, bir ayağını tırnağı üstüne diken, öbür üç ayağıyla toprağı kazıyan, yağız atlar sunulmuştu. O da demişti ki: "Gerçekten ben, mal (veya at) sevgisini Rabbimi zikretmekten dolayı tercih ettiim." Sonunda bu atlar (koşullar ve toz) perdesinin arkasına saklandılar. "Onları bana geri getirin" (dedi). Sonra (onların) bacaklarını ve boyunlarını okşamaya başladı. Andolsun, Biz Süleyman'ı imtihan ettik, tahtının üstünde bir ceset bıraktık. Sonra (eski durumuna) döndü. "Rabbim, beni bağışla ve benden sonra hiç kimseye nasib olmayan bir mülkü bana armağan et. Şüphesiz sen, karşılıksız armağan edensin." Böylece rüzgarı onun buyruğı altına verdik. Onun emriyle dilediğı yöne yumuşakça eserdü. Şeytanları da; her bina ustasını ve dalğcı olanı. Ve (kötülük yapmamaları için) sağlam kementlerle birbirine bağlanmış diğerlerini. "İşte bu, bizim vergimizdir. (Ey Süleyman) Artık sen de hesaba vurmaksızın, ver ya da tut." Şüphesiz, onun Bizim Katımızda gerçekten bir yakınlığı ve varılacak güzel bir yeri vardır. (38/30-40)

SÜNNET

Gerçek şu ki, sizden önce nice sünnetler gelip-geçmiştir. Bundan dolayı yeryüzünde gezip-dolaşın da yalanlayanların uğradıkları sonucu nasıl oldu bir görün. (3/137)

Allah, size açıklarak anlatmak, sizi sizden öncekilerin sünnetine iletmek ve tevbelerinizi kabul etmek ister. Allah bilendir, hüküm söze inancaklıdır. (4/26)

Onlar, göklerin ve yerin 'bağımlı olduğu egemenliğe ve sünnete' (meleküt) Allah'ın yarattığı şeylere ve ihtimal (verip) ecellerinin pek yaklaştığına bakmıyorlar mı? Bundan sonra onlar artık hangi söze inancaklar? (7/185)

O inkâr edenlere de ki: "Eğer vazgeçerlerse geçmişte (yaptıkları) şeyler bağışlanacaktır. Ama yine dönecek olurlarsa, önceki (toplumlara uygulanan) sünnet, muhakkak (onların başından da) geçmiş olacaktır. (8/38)

Onlar ona (indirilen kitabı) inanmazlar, oysaki evvelkilerin sünneti geçmiştir. (15/13)

(Bu,) Senden önce gönderdiğimiz resullerimizin bir sünnetidir. Sünnetimizde bir değişiklik6 bulamazsın. (17/77)

Kendilerine hidayet geldiği zaman insanlar inanmaktan ve Rablerinden bağışlanma dilemelerinden alıkoyan şey, ancak evvelkilerin sünnetinin kendilerine de gelmesi veya azabın onları karşılarcasına gelmesi(ni beklemeleri)dir. (18/55)

Allah'ın kendisine farz kıldığı bir şey(i yerine getirme)de peygamber üzerine hiçbir güçlük yoktur. (Bu,) Daha önce gelip geçen (ümme)lerde Allah'ın bir sünnetidir. Allah'ın emri, takdir edilmiş bir kaderdir. (33/38)

(Bu,) Daha önceden gelip-geçenler hakkında (uygulanan) Allah'ın sünnetidir. Allah'ın sünnetinde kesin olarak bir değişiklik bulamazsın. (33/62)

(Hem de) Yeryüzünde büyüklük taslayarak ve kötülüğü tasarlayıp düzenleyerek. Oysa hileli düzen, kendi sahibinden başkasını sarıp-kuşatmaz. Artık onlar öncekilerin sünnetinden başkasını mı gözlemekteler? Sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir değişiklik bulamazsın ve sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir dönüşüm de bulamazsın. (35/43)

Ama Bizim dayanılmaz-azabımızı gördükleri zaman, imanları kendilerine hiçbir yarar sağlamadı. (Bu,) Allah'ın kulları arasın-

da sürüp-giden sünnetidir. İşte kafirler burada hüsrana uğramışlardır. (40/85)
(Bu,) Allah'ın öteden beri sürüp giden sünnetidir. Sen Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir değişiklik bulamazsın. (48/23)

SÜRGÜN

Hani o inkâr edenler, seni tutuklamak ya da öldürmek veya sürgün etmek amacıyla, tuzak kuruyorlardı. Onlar bu tuzağı tasarlıyorlarken, Allah da bir düzen (bir karşılık) kuruyordu. Allah, düzen kurucuların (tuzaklarına karşılık verenlerin) hayırlısıdır. (8/30)

Onlar, yalnızca; "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı, haksız yere yurtlarından sürgün edilip çıkarıldılar. Eğer Allah'ın, insanların kimini kimiyle defetmesi (yenilgiye uğratması) olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı meşitler, muhakkak yıkılır giderdi. Allah Kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, aziz olandır. (22/40)

Kitap Ehlinde inkâr edenleri ilk sürgünde yurtlarından çıkarılan O'dur. Onların çıkacaklarını siz sanmamıştınız, onlar da kalelerinin kendilerini Allah'tan koruyacağını sanmışlardı. Böylece Allah'ın (azabı) da, onlara hesaba katmadıkları bir yönden geldi, yüreklerine korku saldı; öyle ki evlerini kendi elleriyle ve müminlerin elleriyle tahrip ediyorlardı. Artık ey basiret sahipleri ibret alın. (59/2)

Eğer Allah, onlara sürgünü yazmamış olsaydı, muhakkak onları (yine) dünyada azablandırır. Ahirette ise onlar için ateş azabı vardır. (59/3)

SÜS

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah Katında olandır. (3/14)

Allah'tan başka yalvarıp-yakardıklarına (taptıklarına) sövmeyin; sonra onlar da haddi aşarak bilmesizsin Allah'a söverler. İşte böyle, Biz her ümmete yaptıklarını süslü (çekici) gösterdik, sonra onların son varışları Rablerinedir. O, yapmakta olduklarını onlara haber verecektir. (6/108)

Ölü iken kendisini dirilttiğimiz ve insanlar içinde yürümesi için kendisine bir nur verdiğimiz kimsenin durumu, karanlıklarda kalıp oradan bir çıkış bulamayının durumu gibi midir? İşte, kafirlerle yapmakta oldukları böyle 'süslü ve çekici' gösterilmişdir. (6/122)

Yine bunun gibi onların ortakları, müşriklerden çoğuna çocuklarını öldürmeyi süslü gösterdiler. Hem onları helake düşürmek, hem kendi aleyhlerinde dinlerini karmakarışık kılmak için. Allah dileseydi bunu yapmazlardı; sen onları ve düzmekte oldukları iftiraları bırak. (6/137)

Ey Ademoğulları, Biz sizin çirkin yerlerinizi örtecek bir elbise ve size 'süs kazandıracak bir giyim' indirdik (varettik). Takva ile kuşanıp-donanmak ise, bu daha hayırlıdır. Bu, Allah'ın ayetlerindedir. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler. (7/26)

(Tura gitmesinin) Ardından Musa'nın kavmi süs eşyalarından böğürmesi olan bir buzağı heykelini (tapılacak ilah) edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onları bir yola da yönlüt-iletmediğini (hidayete erdirmediğini) görmediler mi? Onu (tanrı) edindiler de, zulmedenler oldular. (7/148)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

(Haram ayları) Ertelelemek ancak inkârda bir artıştır. Bununla kâfirler yeşirtilip-saptrılır. Allah'ın haram kıldığına sayı bakımından uymak için, onu bir yıl helal, bir yıl haram kıyıyorlar. Böylelikle Allah'ın haram kıldığını helal kılmış oluyorlar. Yaptıklarının kötülüğü kendilerine 'gücü ve süslü' gösterilmiştir. Allah, inkârı bir topluluğa hidayet vermez. (9/37)

İnsana bir zarar dokunduğunda, yan yatarken, otururken ya da ayaktaiken Bize dua eder; zararını üstünden kaldırdığımız zaman ise, sanki kendisine dokunan zarara Bizi hiç çağırılmamış gibi döner-gider. İşte, ölçüyü taşırana yapılmakta oldukları böyle süslenmiştir. (10/12)

Dünya hayatının örneği, ancak gökten indirdiğimiz, onunla insanların ve hayvanların yediği yeryüzünün bitkisi karışmış olan bir su gibidir. Öyle ki yer, güzelliğini takınıp süslendiği ve ahalişi gerçekten ona güç yetirdiklerini sanmışlarken (işte tam bu sırada) gece veya gündüz ona emrimiz gelmiştir de, dün sanki hiçbir zenginliği yokmuş gibi, onu kökünden biçilip atılmış bir durumda kılmışız. Düşünen bir topluluk için Biz ayetleri böyle birer birer açıklarız. (10/24)

(Allah) Gökten bir su indirir de dereler kendi miktarınca çağlayıp aktı. Sel de yüze vuran bir köpük yüklendi. Bir süs veya bir meta sağlamak için ateşte üzerine yakıp-erittikleri şeyler (madenler)de de bunun gibi bir köpük (artık) vardır. İşte Allah, hak ile batıla böyle örnekler verir. Köpüğe gelince, o atılır gider, insanlara yarar sağlayacak şey ise, yeryüzünde kalır. İşte Allah örnekleri böyle vermektedir. (13/17)

Her nefsin bütün kazandıkları üzerinde gözetici olana mı (baş kaldırılsın?) Onlar Allah'a ortaklar koştu. De ki: "Bunları adlandırırın (bakalım). Yoksa siz yeryüzünde bilmeyeceği bir şeyi O'na haber mi veriyorsunuz? Yoksa sözün zahirine (veya boş ve süslü olanına)mi (kanıyorsunuz)? Hayır, inkâr edenlere kendi hileli-düzenleri süslü-çekici gösterilmiştir ve onlar (doğru) yoldan alıkonulmuşlardır. Allah, kimi saptırırsa, artık onun için hiçbir yol gösterici yoktur. (13/33)

Andolsun, gökte burçlar kıldık ve onu gözleyenler için süsledik. (15/16)

Dedi ki: "Rabbim, beni kıskırttığın şeye karşılık, andolsun, ben de yeryüzünde onlara, (sana başkaldırmayı ve dünya tutkularını) süsleyip-çekici göstereceğim ve onların tümünü mutlaka kıskırtıp-saptracağım." (15/39)

Onlara binmeniz ve süs için atları, katırları ve merkepleri (yarat-tı). Ve daha sizlerin bilmediğiniz neleri yaratmaktadır? (16/8)

Denizi de sizin emrinize veren O'dur, ondan taze et yemekesiniz ve giyiminizden ondan süs-eyşaları çıkarmaktasınız. Gemilerin onda (suları) yara yara akıp gittiğini görüyorsunuz. (Bütün bunlar) O'nun fazlından aramanız ve şükretmeniz içindir. (16/14)

Andolsun Allah'a, senden önceki ümmetlere de (elçiler) gönderdik, fakat şeytan onlara yapıp ettiklerini süslü göstermiştir; bugün de onların velisi odur ve onlar için acı bir azab vardır. (16/63)

Şüphesiz Biz, yeryüzü üzerindeki şeyleri ona bir süs kıldık; onların hangisinin daha güzel davranışta bulunduğunu deneyelim diye. (18/7)

Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının (aldatıcı) süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini Bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (hevasına)' uyan ve işinde asırlığa gidene itaat etme. (18/28)

Onlar; altından ırmıklar akan Adn cennetleri onlarındır, orada

altın bileziklerle süslenirler, hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlas-tan yeşil elbiseler giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar. (Bu.) Ne güzel sevap ve ne güzel destek. (18/31)

Dediler ki: "Biz sana verdiğimiz sözden kendiliğimize dönmedik, ancak o kavmin (Mısır halkının) süs eşyalarından birtakım yükler yüklenmiştik, onları (ateşe) attık, böylece Samiri de attı." (20/87)

Onlardan bazı gruplara, kendilerini denemek için yararlandırdığımız dünya hayatının süsüne gözünü dikme. Senin Rabbinin rızığı daha hayırlı ve daha süreklidir. (20/131)

Hiç şüphesiz Allah, iman edenleri ve salih amellerde bulunanları altından ırmaklar akan cennetlere sokar, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler; oradaki elbiseleri ipek(ten)dir. (22/23)

Mü'min kadınlara da söyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırınsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmasınlar, ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini, yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerinden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

Kadınlardan evliliği ummayıp da oturmakta olanlar, süslerini açığa vurmaksızın (dış) elbiselerini çıkarmalarında kendileri için bir sakınca yoktur. Yine de iffetli davranmaları kendileri için daha hayırlıdır. Allah, işitendir, bilendir. (24/60)

Ahirete inanmayanlara gelince; Biz onlara kendi yaptıklarını süslemişiz, böylece onlar, 'körlük içinde şaşkınca dolaşırlar'. (27/4)

Onu ve kavmini, Allah'ı bırakıp da güneşe secde etmektekerken buldum, şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir, böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar." (27/24)

Size verilen herşey, yalnızca dünya hayatının metai ve süsüdür. Allah Katında olan ise, daha hayırlı ve daha süreklidir. Yine de, akıllanmayacak mısınız? (28/60)

Ad'ı ve Semud'u da (yıkıma uğrattık). Gerçek şu ki, kendi oturdukları yerlerden size (durumları) belli olmaktadır. Kendi yaptıklarını giyiminizi süsleyip-çekici kıldı, böylece onları yoldan alıkoymdu. Oysa onlar görebilen kimselerdi. (29/38)

Ey peygamber, eşlerine söyle: "Eğer siz dünya hayatını ve onun süslü-çekiciliğini istiyorsanız, gelin sizi yararlandırayım ve güzel bir salma tarzıyla sizi salıvereyim." (33/28)

Evlerinizde vakarla-oturun (evlerinizi karargah edinin), ilk cahiliye (kadınların) süslerini açığa vurma gibi, siz de süslerinizi açığa vurmayın; namazı dosdoğru kılın, zekatı verin, Allah'a ve elçisine itaat edin. Ey Ehl-i Beyt, gerçekten Allah, sizden kiri (günah ve çirkinliği) gidermek ve sizi tertemiz kılmak ister. (33/33)

İki deniz bir değildir. Şu, tatlı, susuzluğu keser ve içimi kolay; şu da, tuzlu ve acıdır. Ancak her birinden taze et yersiniz ve takınmakta olduğunuz süs eşyalarını çıkarırsınız. O'nun fazlından aramanız ve umulur ki şükretmeniz için gemilerin onda (denizde) suları yara yara akıp gittiğini görürsün. (35/12)

KURAN FİHRİSTİ

Adn cennetleri (onlarındır); oraya girerler, orada altından bileziklerle ve incilerle süslenirler. Ve orada onların elbiseleri ipek(ten)dir. (35/33)

Şüphesiz Biz dünya göğünü 'çekici bir süsle', yıldızlarla süsleyip-donatık. (37/6)

Böylece onları iki gün içinde yedi gök olarak tamamladı ve her bir göğe emrini vahyetti. Biz dünya göğünü de kandillerle süsleyip-donatık ve bir koruma (altına aldık). İşte bu, üstün ve güçlü olan, bilen (Allah)'ın takdiridir. (41/12)

Biz onlara birtakım yakın-kimseleri 'kabuk gibi üzerlerine kaplattık,' onlar da, önderinde ve arkalarında olanları kendilerine süslü gösterdiler. Cinlerden ve insanlardan kendilerinden önce gelişip-geçmiş ümmetlerde (yürlükte tutulan azab) sözü onların üzerine hak oldu. Çünkü onlar, hüsrana uğrayan kimselerdi. (41/25)

Onlar, süs içinde büyütülüp de mücadelede açık olmayan (kızlar) mı (Allah'a yakıştıyorlar)? (43/18)

Şimdi Rabbinden apaçık bir belge üzerinde bulunan kimse, kötü ameli kendisine 'süslü ve çekici gösterilmiş' ve kendi heva (istek ve tutku)larına uyan kimseler gibi midir? (47/14)

Ve bilin ki Allah'ın Resûlü içinizdedir. Eğer o, size birçok işlerde uysaydı, elbette sıkıntıya düşerdiniz. Ancak Allah size imanı sevdi, onu kalplerinizde süsleyip-çekici kıldı ve size inkârı, fıski ve isyanı çirkin gösterdi. İşte onlar, doğru yolu bulmuş (irşad) olanlardır. (49/7)

Üzerlerindeki göğe bakmıyorlar mı? Biz, onu nasıl bina ettik ve onu nasıl süsledik? Onun hiçbir çatlacağı yok. (50/6)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, 'eğlence türünden' tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldaniş olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

Andolsun, Biz en yakın olan göğü (dünya göğünü) kandillerle süsleyip-donatık ve bunları, şeytanlar için taşlama-birimleri (rûcum) kıldık. Onlar için çılgınca yanan ateşin azabını hazırladık. (67/5)

SÜT

Sizin için hayvanlarda da elbette ibretler vardır, size onların karnlarındaki fers (yarı sindirilmiş gıdalar) ile kan arasından, içenlerin boğazından kolaylıkla kayan dupduru bir süt içirmekteyiz. (16/66)

Biz insana, 'anne ve babasına' iyilikle davranmasını tavsiye ettik. Annesi onu güçlkle taşıdı ve onu güçlkle doğurdu. Onun (hamilelikte) taşınması ve süttten kesilmesi, otuz aydır. Nihayet güçlü (erginlik) çağına erip kırk yıl (yaşın)a ulaşınca, dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve senin razı olacağın salih bir amelde bulunmamı bana ilham et; benim için soyumda salahı ver. Gerçekten ben tevbe edip Sana yöneldim ve gerçekten ben Müslümanlarındım." (46/15) Takva sahiplerine va'dedilen cennet misali (şudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen süttten ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüşünden ve Rablerinden bir mağfiret vardır. Hiç (böyle mükafaatlanan bir ki-

şi), ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırsaklarını 'parça parça koparan' kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu? (47/15)

SÜT ANALARI

Biz, daha önce ona süt analarını haram etmiştik. (Kız kardeşi:) "Ben, sizin adınıza onun bakımını üstlenecek ve ona öğüt verecek (veya eğitecek) bir aileyi size bildireyim mi?" dedi. (28/12) Sizlere anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri ve kendileriyle (gerdeğe) girdiğiniz kadınlarınızdan olup koruyuculuğunuz altında bulunan üvey kızlarınız -onlarla gerdeğe girmemişseniz, size bir sakınca yoktur-, sizin sülbünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi bir araya getirdiğiniz (evlilik) haram kılındı. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/23)

Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların (annelerin) yiyeceği, giyeceği bilinen (örf)e uygun olarak, çocuk kendisinin olana (babaya) aittir. Kimseye güç yetireceğinin dışında (yük ve sorumluluk) teklif edilmez. Anne, çocuğu, çocuk kendisinin olan baba da çocuğu dolayısıyla zarara uğratılmasın; mirasçı üzerinde (ki sorumluluk ve görev) de bunun gibidir. Eğer (anne ve baba) aralarında rıza ile ve danışarak (çocuğu iki yıl tamamlanmadan) süttten ayırmayı isterlerse, ikisi için de bir güçlük yoktur. Ve eğer çocuklarınızı (bir süt anneye) emzirtmek isterseniz, vereceğimizi örf'e uygun olarak ödedikten sonra size bir sorumluluk yoktur. Allah'tan korkup-sakinin ve bilin ki, Allah yaptıklarınızı görendir. (2/233)

SÜTÜN

İbrahim, İsmail'le birlikte Evin (Ka'be'nin) sütunlarını yükselttiğinde (ikisi şöyle dua etmişti): "Rabbimiz bizden (bunu) kabul et. Şüphesiz, Sen işiten ve bilensin"; (2/127)

'Yüksek sütunlar' sahibi İrem'e? (89/7)

(Kendileri de) Dikilip-yükseltilmiş sütunlarda (bağlanacaklardır). (104/9)

- Ş -

ŞAFAK VAKTİ

Hayır, şafak-vaktine yemin ederim. (84/16)

ŞAHİTLİK

Eğer kulumuza indirdiğimiz (Kur'an)'den şüphedeyseniz, bu durumda, siz de bunun benzeri bir süre getirin. Ve eğer doğru söylüseniz, Allah'tan başka şahitlerinizi (kendilerine güvendiğiniz yardımcılarınızı) çağırın. (2/23)

Hani sizden "Birbirinizin kanını dökmeyin, birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayın" diye misak almıştık. Sonra sizler bunu onaylamıştınız, hâlâ (buna) şahitlik ediyorsunuz. (2/84)

Yoksa siz, Yakub'un ölüm anında, orada şahidler miydiniz? O, oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde, onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" demişlerdi. (2/133)

Böylece Biz sizi, insanlara şahid (ve örnek) olmanız için orta bir ümmet kıldık; Peygamber de üzerinizde bir şahid olsun. Senin üzerinde bulunduğu (yönü, Ka'be'yi) kible yapmamız, elçiye uyanları, topukları üzerinde gerisin geri dönenlerden ayırdetmek içindir. Doğrusu (bu,) Allah'ın hidayete ilettiklerinin dışında kalanlar için büyük (bir yük)tür. Allah, imanınızı boşa çıkaracak değildir. Şüphesiz, Allah, insanlara şefkat edendir, esirgeyendir. (2/143)

Ramazana ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz. (2/185)

İnsanlardan öylesi vardır ki, dünya hayatına ilişkin sözleri senin hoşuna gider ve kalbinekine rağmen Allah'ı şahid getirir; oysa o azılı bir düşmandır. (2/204)

Ey iman edenler, belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın, katip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın, ondan hiçbir şeyi eksiltmesin. Eğer üzerinde hak olan (borçlu), düşük akıllı ya da zâif sahibi veya kendisi yazmaya güç yetiremeyecekse, velisi dosdoğru yazdırsın. Erkeklerinizden de iki şahid tutun; eğer iki erkek yoksa, şahidlerden rıza göstereceğiniz bir erkek ve biri şaşırdığında öbürü ona hatırlatacak iki kadın (da olur). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçınmasınlar. Onu (borcu) az olsun, çok olsun, süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah Katında en adil, şahitlik için en sağlam, şüphelenmemeniz için de en yakın olandır. Ancak aranızda devredip durduğunuz ve peşin olarak yaptığınız ticaret başka, bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alışveriş ettiğinizde de şahid tutun. Yazana da, şahide de zarar verilmesin. (Aksini) Yaparsanız, o, kendiniz için fık (zulüm ve günah)tır. Allah'tan sakının. Allah size öğretiyor. Allah herşeyi bilendir. (2/282)

Eğer yolculukta iseniz ve katip bulamazsanız, bu durumda alınan rehin (yeter). Şu durumda eğer birbirinize güveniyorsanız,

kendisine güven duyulan, Rabbi olan Allah'tan sakınsın da emanetini ödesin. Şahidliği gizlemeyin. Kim onu gizlerse, artık şüphesiz, onun kalbi günahkardır. Allah, yaptıklarınızı bilendir. (2/283)

Allah, gerçekten Kendisinin başka ilah olmadığına şahitlik etti; melekler ve ilim sahipleri de O'ndan başka ilah olmadığına adaletle şahitlik ettiler. Aziz ve Hakim olan O'ndan başka ilah yoktur. (3/18)

Nitekim İsa, onlarda inkârı sezince, dedi ki: "Allah için bana yardım edecekler kimdir?" Havariler: "Allah'ın yardımcıları biziz; biz Allah'a inandık, bizim gerçekten Müslümanlar olduğumuza şahid ol" dediler. (3/52)

Rabbimiz, biz indirdiğine inandık ve elçiye uyduk. Böylece bizi şahidlerle beraber yaz." (3/53)

De ki: "Ey Kitap Ehli, bizimle sizin aranızda müşterek (olan) bir kelimeye (tevhide) gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiçbir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp bir kısmımız (diğer) bir kısmımızı Rabler edinmeyelim." Eğer yine yüz çevirirlerse, deyin ki: "Şahid olun, biz gerçekten Müslümanlarız." (3/64)

Ey Kitap Ehli, siz şahid olup dururken, ne diye Allah'ın ayetlerini inkar ediyorsunuz? (3/70)

Hani Allah peygamberlerden 'kesin bir söz (misak)' almıştı: "Andolsun size Kitap ve hikmetten verip sonra size beraberinizdeki doğruyalayan bir elçi geldiğinde, ona kesin olarak iman edecek ve ona yardımda bulunacaksınız." Demişti ki: "Bunu ikrar ettiniz ve bu ağır yükümü aldınız mı?" Onlar: "İkrar ettik" demişlerdi de "Öyleyse şahid olun, ben de sizinle birlikte şahid olanlardanız," demişti. (3/81)

Kendilerine apaçık belgeler geldiği ve elçinin hak olduğuna şahid oldukları halde, imanlarından sonra küfre sapan bir kavmi Allah nasıl hidayete erdirir? Allah, zulmeden bir kavmi hidayete erdirmez. (3/86)

De ki: "Ey Kitap Ehli, Allah yaptıklarınıza şahid iken, ne diye Allah'ın ayetlerini inkâr ediyorsunuz?" (3/98)

De ki: "Ey Kitap Ehli, sizler şahidler olduğunuz halde, ne diye iman edenleri Allah yolundan -onda bir çarpıklık bulmaya yeltenerek- çevirmeye çalışıyorsunuz? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir." (3/99)

Eğer bir yara aldıysanız, o kavme de benzeri bir yara deymiştir. İşte o günleri Biz onları insanlar arasında devrettirip dururuz. Bu, Allah'ın iman edenleri belirtip-ayırması ve sizden şahidler (veya şehidler) edinmesi içindir. Allah, zulmedenleri sevmez; (3/140)

Yetimleri, nikaha erişecekleri çağa kadar deneyin; şayet kendilerinde bir (rüsd) olgunlaşma gördünüz mü, hemen onlara mallarını verin. Büyüyecekler diye israf ile çarçabuk yemeyin. Zengin olan iffetli olmaya çalışsın, yoksul olan da artık maruf (ihtiyaca ve örf'e uygun) bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman, onlara karşı şahid bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter. (4/6)

Kadınlarınızdan fuhuş yapanların aleyhinde olmak üzere içinizden dört şahid tutun. Eğer şahadet ederlerse, onları, ölüm alıp götürüncüye veya Allah onlara bir yol kılincaya kadar evlerde alıkoyun. (4/15)

Anne-babanın ve yakınların geride bıraktıklarından ve her birine mirasçılar kıldık. Yeminlerinizin (akid ile) bağladığı kimseleere de kendi paylarını verin. Şüphesiz, Allah, herşeye şahid olandır. (4/33)

KURAN FİHRİSTİ

Her ümmetten bir şahid getirdiğimiz ve onların üzerine seni şahid olarak getirdiğimiz zaman nasıl olacak? (4/41)

Sana iyilikten her ne gelirse Allah'tandır, kötülükten de sana ne gelirse o da kendindedir. Biz seni insanlara bir elçi olarak gönderdik; şahid olarak Allah yeter. (4/79)

Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahidler olarak adaleti ayakta tutun. (Onlar) ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp heva (tutkularınıza) uymayın. Eğer dilinizi eğip bükür (sözü geveler) ya da yüz çevirirseniz, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olandır. (4/135)

Andolsun, Kitap ehlinde, ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur. Kıyamet günü, o da onların aleyhine şahid olmaktadır. (4/159)

Fakat Allah, sana indirdiğiyle şahidlik eder ki, O, bunu Kendi ilmiyle indirmiştir. Melekler de şahittirler. Şahid olarak Allah yeter. (4/166)

Ey iman edenler, adil şahidler olarak, Allah için, hakkı ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininiz, sizi adaletten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır. (5/8)

Gerçek şu ki, Biz Tevrat'ı, içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik. Teslim olmuş peygamberler, Yahudilere onunla hükmederlerdi. Bilgin-yöneticiler (Rabbaniyun) ve yüksek bilginler de (Ahbar), Allah'ın kitabını korumakla görevli kıldıklarından ve onun üzerine şahidler olduklarından (onunla hükmederlerdi.) Öyleyse insanlardan korkmayın, benden korkun ve ayetlerimi az bir değere karşılık satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, kafir olanlardır. (5/44)

Sana da (Ey Muhammed,) önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitab'ı (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirmediğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet kılardı; ancak (bu,) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir. (5/48)

Elçiyi indirilene dinlediklerinde hakkı tanıdıklarından dolayı gözlemlerinin yaşlarla dolup taşıdığını görürsün. Derler ki: "Rabbimiz inandı; öyleyse bizi şahidlerle birlikte yaz." (5/83)

Ey iman edenler, sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, vasiyet hazırlanışında, aranızda içindenzen adaletili iki kişiyi (şahid tutun.) Veya yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa, sizden olmayan başka iki kişiyi (şahid tutun. İkisini) Şayet kuşku lanacak olursanız namazdan sonra alkoymasınız, onlar da (sizede): "Akraba dahi olsa onu (yeminimizi) hiçbir değere değiştirmeyeceğiz ve Allah'ın şahidliğini gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz." diye Allah adına yemin etsinler. (5/106)

Bu, gerektiği gibi şahidliği yapmalarına veya yeminlerinden sonra yeminlerin reddedilmesinden korkmalarına daha yakındır. Allah'tan korkup-sakinin ve dinleyin. Allah, fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez. (5/108)

Hani Havarilere: "Bana ve elçime iman edin" diye vahy (ilham) etmiştim; onlar da: "İman ettik, gerçekten Müslümanlar olduğumuz sen de şahid ol" demişlerdi. (5/111)

(Bu sefer Havariler:) "Ondan yemek istiyoruz, kalplerimiz tatmin olsun, senin de gerçekten bize doğru söylediğini bilelim ve buna şahidlerden olalım" demişlerdi. (5/113)

Ben onlara bana emrettiklerinin dışında hiçbir şeyi söylemedim. (O da şuydu:) 'Benim de Rabbin, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin.' Onların içinde kaldığım sürece, ben onların üzerinde bir şahidim. Benim (dünya) hayatıma son verdiğinde, üzerlerindeki gözetleyici Sen'din. Sen herşeyin üzerine şahid olarsın." (5/117)

De ki: "Şahidlik bakımından hangi şey daha büyüktür?" De ki: "Allah benimle sizin aranızda şahiddir. Sizi -ve kime ulaşırsa kendisiyle uyarmam için bana şu Kur'an vahyedildi. Gerçekten Allah'la beraber başka ilahların da bulunduğu siz mi şahidlik ediyorsunuz?" De ki: "Ben şahadet etmem." De ki: O, ancak bir tek olan ilah'tır ve gerçekten ben, sizin şirk koşmakta olduklarınızdan uzağım. (6/19)

Deveden iki, sığırdan da iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişiyi mi ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Yoksa Allah, bunları sizlere tavsiye ettiği zaman şahid miydiniz?" Hiçbir bilgiye dayanmaksızın insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (6/144)

De ki: "Gerçekten Allah'ın bunu haram kıldığına şahadet edecek şahidlerinizi getirin." Şayet onlar, şahadet edecek olurlarsa sen onlarla birlikte şahadet etme. Ayetlerimizi yalan sayanların ve ahirete inanmayanların heva (istek ve tutku)larına uyma; onlar (birtakım güçleri ve varlıkları) Rablerine denk tutmaktadırlar. (6/150)

Hani Rabbin, Adem oğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kılmişti: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" (demişti de) onlar: "Evet (Rabbimizsin), şahid olduk" demişlerdi. (Bu,) Kıyamet günü: "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir. (7/172)

Şirk koşanların, kendi inkârlarına bizzat kendileri şahidler iken, Allah'ın mescidlerini onarmalarına (hak ve yetkileri) yoktur. İşte bunlar, yaptıkları boşa gitmiş olanlardır. Ve bunlar ateşte süresiz kalacak olanlardır. (9/17)

Zarar vermek, inkârı (pekiştirmek), mü'minlerin arasını ayırmak ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşını gözlemek için mescid edenler ve: "Biz iyilikten başka bir şey istemedik" diye yemin edenler (var ya,) Allah onların şüphesiz yalancı olduklarına şahidlik etmektedir. (9/107)

Bizim ile sizin aranızda şahid olarak Allah yeter. Gerçekten biz, sizin ibadetinizden habersizdik." (10/29)

Onlara vaadettiğimiz (azabın) bir kısmını sana gösteririz veya senin hayatına son veririz (de görmek ahirete kalır.) Onların dönüşleri Bizedir, sonra Allah işlediklerine şahiddir. (10/46)

Senin içinde olduğun herhangi bir durum, onun hakkında Kur'an'dan okuduğun herhangi bir şey ve sizin işlediğiniz herhangi bir iş yoktur ki, ona (iyice) daldığınızda, Biz sizin üzerinizde şahidler durmuş olmayalım. Yerde ve gökte zerre ağırlığına hiçbir şey Rabbinden uzakta (saklı) kalmaz. Bunun daha küçüğü de, daha büyüğü de yoktur ki, apaçık bir kitapta (kayıtlı) olmasın. (10/61)

Rabbinden apaçık bir delil üzerinde bulunan, onu yine ondan bir şahid izleyen ve ondan önce bir önder ve rahmet olarak Musa'nın kitabı (kendisini doğrulamakta) bulunan kimse, (artık onlar) gibi midir? İşte onlar, buna (Kur'an'a) inanırlar. Gruplardan

Harun Yahya (Adnan Oktar)

birini inkâr ederse, ateş ona vaadedilen yerdir. Öyleyse, bundan kuşkuda olma, çünkü o, Rabbinden olan bir haklıdır. Ancak insanların çoğunluğu inanmazlar. (11/17)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? İşte bunlar, Rablerine sunulacaklar ve şahidler: "Rablerine karşı yalan söyleyenler bunlardır" diyecekler. Haberiniz olsun; Allah'ın laneti zalimlerin üzerinedir. (11/18)

Biz: 'Bazı ilahlarımız seni çok kötü çarpmıştır' (demekten) başka bir şey söylemeyiz." Dedi ki: "Allah'ı şahid tutarım, siz de şahidler olun ki, gerçekten ben, sizin şirk koştuğunuzdan uzacağım." (11/54)

(Yusuf) Dedi ki: "Onun kendisi benden murad almak istedi." Kadının yakınlarından bir şahid şahitlik etti: "Eğer onun gömleği ön taraftan yırtılmışsa bu durumda kadın doğruyu söylemiştir, kendisi ise yalan söyleyenlerdendir. (12/26)

Dönün babanıza ve deyin ki: '-Ey babamız, senin oğlun gerçekten hırsızlık etti. Biz, bildiğimizden başkasına şahitlik etmedik. Biz gaybın kollayıcıları değiliz." (12/81)

O inkâr edenler şöyle derler: "Sen gönderilmiş (Allah'ın bir elçisi) değilsin." De ki: "Benimle sizin aranızda şahid olarak Allah yeter ve yanlarında kitabın ilmi bulunanlar da (bu gerçeği bilir)." (13/43)

Her ümmetten bir şahid göndereceğimiz gün; (artık ondan) sonra ne inkâr edenlere (özür dilemeleri için) izin verilecek, ne (Allah'tan) hoşnutluk dilekleri kabul edilecek. (16/84)

Her ümmet içinde kendi nefislerinden onların üzerine bir şahid getirdiğimiz gün, seni de onlar üzerinde bir şahid olarak getireceğiz. Biz Kitabı sana, herşeyin açıklayıcısı, Müslümanlara bir hidayet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik. (16/89)

Güneşin sarkmasından gecenin kararmasına kadar namazı kıl, fecir vakti (namazda okunan) Kur'an'ı, işte o, şahid olunandır. (17/78)

De ki: "Benimle aranızda şahid olarak Allah yeter; kuşkusuz O, kullarından gerçeğiyle haberdardır, görendir." (17/96)

Göklerin ve yerin yaratılışında da, kendi nefislerinin yaratılışında da Ben onları şahid tutmadım. Ben, sapırtıcıları yardımcı-güc de edinmedim. (18/51)

Dediler ki: "Öyleyse, onu insanların gözü önüne getirin ki ona (nasıl bir ceza vereceğimize) şahid olsunlar." (21/61)

Davud ve Süleyman da; hani kavmin hayvanlarının içine girip yayıldığı ekin-tarlaları konusunda hüküm yürütüyorlardı. Biz onların hükmüne şahid idik. (21/78)

Gerçekten iman edenler, Yahudiler, yıldız tapanlar (Sabii) Hıristiyanlar, ateşe tapanlar (Mecusi) ve şirk koşanlar; şüphesiz Allah, kıyamet günü aralarını ayıracaktır. Doğrusu Allah, herşeyin üzerinde şahid olandır. (22/17)

Kendileri için birtakım yararları şahid olsunlar ve kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanları üzerine belli günlerde (kurban adarken) Allah'ın adını ansınlar. Artık bunlardan yiyen ve zorluk çeken yoksulu da doyurun. (22/28)

Allah adına gerektiği gibi cehd edin. O, sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir, atanız İbrahim'in dini (nde olduğu gibi). O (Allah) bundan daha önce de, bunda (Kur'an'da) da sizi "Müslümanlar" olarak isimlendirdi; elçi sizin üzerine şahid olsun, siz de insanlar üzerine şahidler olasınız diye. Artık dosdoğru namazı kılın, zekatı verin ve Allah'a sarılın, sizin Mevlanız O'dur. İşte, ne güzel mevla ve ne güzel yardımcı. (22/78)

Zina eden kadın ve zina eden erkeğin her birine yüzer değnek

(celde) vurun. Eğer Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız, onlara Allah'ın dini(ni uygulama) konusunda sizi bir acıma tutmasın; onlara uygulanan cezaya mü'minlerden bir grup da şahit bulunsun. (24/2)

Korunan (iffetli) kadınlara (zina suçu) atan, sonra dört şahid getirmeyenlere de seksen değnek vurun ve onların şahidliklerini ebedi olarak kabul etmeyin. Onlar fasık olanlardır. (24/4)

Kendi eşlerine (zina suçu) atan ve kendileri dışında şahidler bulunmayan ise, onlardan da her birinin şahidliği, Allah adına dört (kere yemin) ile kendisinin hiç şüphesiz doğru söyleyenlerden olduğuna şahidlik etmektedir. (24/6)

Onun (kadının) da dört kere Allah adına (yeminle) onun (kocasının) hiç şüphesiz yalan söyleyenlerden olduğuna şahidlik etmesi kendisinden cezayı uzaklaştırır. (24/8)

Ona karşı dört şahitle gelmeleri gerekmez miydi? Şahitleri getirmediklerine göre, artık onlar Allah Katında yalancıların ta kendileridir. (24/13)

O gün, kendi dilleri, elleri ve ayakları aleyhlerinde yaptıklarına dair şahitlikte bulunacaklardır. (24/24)

Ki onlar, yalan şahidlikte bulunmayanlar, boş ve yararsız sözle karşılaştıkları zaman onurlu olarak geçenlerdir. (25/72)

Dedi ki: "Ey önde gelenler, bu işimde bana görüş belirtin, siz (herşeye) şahidlik etmedikçe ben hiçbir işte kesin (karar veren biri) değilim." (27/32)

Kendi aralarında Allah adına and içerek, dediler ki: "Gece mutlaka ona ve ailesine bir baskın düzenleyelim, sonra velisine: Ailesinin yok oluşuna biz şahid olmadık ve gerçekten bizler doğruyu söyleyenleriz, diyelim." (27/49)

Musa'ya o işi (ilahi vahyi verip) gerçekleştirdiğimiz zaman, sen (Tur'un) batı yanında değildin ve (buna) şahid olanlardan da değildin. (28/44)

Her ümmetten bir şahid ayırıp çıkardık da: "Kesin-kantı (burhan)ınızı getirin" dedik. Artık öğrenmiş oldular ki, hak, gerçekten Allah'ındır ve düzüp uydurdıkları kendilerinden uzaklaşıp-kaybolmuşlardır. (28/75)

De ki: "Benimle sizin aranızda şahid olarak Allah yeter. O, göklerde ve yerde olanı bilir. Batıla inanan ve Allah'ı inkâr edenler ise, işte onlar hüsrana uğrayanlardır." (29/52)

Ey Peygamber, gerçekten Biz seni bir şahid, bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. (33/45)

Onlar için babaları, oğulları, kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kadınları ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) hakkında bir sakınca yoktur. (Ey Müslüman kadınlar) Allah'tan sakının. Şüphesiz Allah, herşeye şahid olandır. (33/55)

De ki: "Ben sizden bir ücret istemişsem, artık o sizin olsun. Benim ecrim (ücretim), yalnızca Allah'a aittir. O, herşeye şahid olandır." (34/47)

Bugün Biz onların ağızlarını mühürleriz; (günahtan ve sevaptan yana) kazandıklarını, elleri Bize söylemekte, ayakları (aleyhlerinde) şahitlik etmektedir. (36/65)

Yoksa onlar, şahidlik etmekteyken Biz melekleri dişiler olarak mı yarattık? (37/150)

Yer, Rabbi'nin nuruyla parıldadı; (orta yere) kitap kondu; peygamberler ve şahidler getirildi ve aralarında hak ile hüküm verildi, onlar haksızlığa uğratılmazlar. (39/69)

Şüphesiz Biz elçilerimize ve iman edenlere, dünya hayatında ve şahidlerin (shahidlik için) duracakları gün elbette yardım edeceğiz. (40/51)

KURAN FİHRİSTİ

Sonunda oraya geldikleri zaman, işitme, görme (duyuları) ve derileri kendi aleyhlerine şahitlik edecektir. (41/20)
Kendi derilerine dediler ki: "Niye aleyhimize şahitlik ettiniz?"
Dediler ki: "Herşeye nutku verip-konuşturan Allah, bizi konuştu-
rttu. Sizi ilk defa O yarattı ve O'na döndürüyorsunuz." (41/21)

"Siz, işitme, görme (duyularınız) ve derileriniz aleyhinize şahit-
lik eder diye sakınıyordunuz. Aksine, yaptıklarınızın birçoğunu
Allah'ın bilmeyeceğini sanıyordunuz." (41/22)

Kıyamet-saatinin ilmi O'na döndürülür. O'nun ilmi olmaksızın,
hiçbir meyve tomurcuğundan çıkmaz, hiçbir dişi gebe kalmaz
ve doğurmaz da. Onlara: "Benim ortaklarım nerede" diye sesle-
neceği gün, dediler ki: "Sana arzettik ki, bizden hiçbir şahid
yok." (41/47)

Biz ayetlerimizi hem afakta, hem kendi nefislerinde onlara gös-
tereceğiz; öyle ki, şüphesiz onun hak olduğu kendilerine açıkça
belli olsun. Herşeyin üzerinde Rabbinin şahid olması yetmez
mi? (41/53)

Onlar, ki Rahmanın kulları olan melekleri dişiler kıldılar. Kendi-
leri yaratılışlarına şahit mi oldular? Onların şahitlikleri yazılacak
ve (bundan dolayı) sorumlu tutulacaklar. (43/19)

O'nun dışında tapıkları şefaatte bulunmaya malik değildiler;
ancak kendileri bilerek hakka şahidlik edenler başka. (43/86)

Yoksa: "Kendisi onu uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eğer ben uy-
durdumsa, bu durumda siz, Allah'tan bana (gelecek) hiçbir şe-
ye malik (engel) olamazsınız. Sizin kendisi (Kur'an) hakkında,
ne taşkınlıklar yaptığınızı O daha iyi bilendir. Benimle sizin ara-
nızda şahid olarak O yeter. O, çok bağışlayandır, çok esirge-
yendir." (46/8)

De ki: "Gördünüz mü-haber verin; eğer (bu Kur'an,) Allah
Katından ise, siz de onu inkâr etmişseniz ve İsrailoğullarından
bir şahid bunun bir benzerine şahidlik edip iman etmişse ve siz
de büyüklük taslamışsanız (bunun sonucu ne olacak)? Şüphesiz
Allah, zalim olan bir kavmi hidayete erdirmez. (46/10)

Şüphesiz, Biz seni bir şahid, bir müjde verici ve bir uyarıcı ola-
rak gönderdik. (48/8)

Ki O, elçilerini hidayetle ve hak din ile, diğer bütün dinlere kar-
şı üstün kılmak için gönderdi. Şahid olarak Allah yeter. (48/28)
(Artık) Her bir nefis, yanında bir sürücü ve bir şahid ile gelmiş-
tir. (50/21)

Hiç şüphesiz, bunda, kalbi olan ya da bir şahid olarak kulak ve-
ren kimse için elbette bir öğüt (zikir) vardır. (50/37)

Allah'a ve O'nun Resûlü'ne iman edenler; işte onlar Rableri
Katında sıddıklar ve şehidler (veya şahid)lerdir. Onların ecirleri
ve nurları vardır. İnkâr edip ayetlerimizi yalanlayanlar ise; işte
onlar da cehennem halkıdır. (57/19)

Allah, hepsini dirilteceği gün, onlara neler yaptıklarını haber ve-
recektir. Allah, onları (yaptıklarıyla bir bir) saymıştır; onlar ise
onu unutmuşlardır. Allah, herşeye şahid olmandır. (58/6)

Münafıklık edenleri görmüyor musun ki, Kitap Ehlinde inkâr
eden kardeşlerine derler ki: "Andolsun, eğer size (yurtlarınızdan)
çıkartılacak olursanız, mutlaka biz de sizinle birlikte çıkarız ve size
karşı olan hiç kimseye, hiçbir zaman itaat etmeyiz. "Eğer
size karşı savaşırsa elbette size yardım ederiz." Oysa Allah,
şahidlik etmektedir ki onlar, gerçekten yalancılardır. (59/11)

Münafıklar sana geldikleri zaman: "Biz gerçekten şehadet ede-
riz ki, sen kesin olarak Allah'ın elçisisin" dediler. Allah da bilir ki
sen elbette O'nun elçisisin. Allah, şüphesiz münafıkların yalan
söylediklerine şahidlik eder. (63/1)

Sonra (üç iddet bekleme) sürelerine ulaştıkları zaman, artık on-
ları maruf (bilinen güzel bir tarz) üzere tutun, ya da maruf üze-
re onlardan ayrılın. İçinizden adalet sahibi iki kişiyi de şahid tu-
tun. Şahidliği Allah için dosdoğru yerine getirin. İşte bununla,
Allah'a ve ahiret gününe iman edenlere öğüt verilir. Kim
Allah'tan korkup-sakınırsa, (Allah) ona bir çıkış yolu gösterir;
(65/2)

Şahidliklerinde dosdoğru davrananlardır. (70/33)
Şüphesiz size, üzerinize şahid olacak bir elçi gönderdik; Fira-
vun'a bir elçi gönderdiğimiz gibi. (73/15)

Ona yakınlaştırılmış (mukarreb) olanlar şahid olurlar. (83/21)
Şahid olana (görene) ve şahit olunana (görülene). (85/3)

Ki O (Allah), göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Allah, herşeyin
üzerinde şahid olmandır. (85/9)

Ve gerçekten, kendisi buna şahiddir. (100/7)

ŞAİR

"Hayır" dediler. (Bunlar) Karmakarışık düşlerdir; hayır, onu ken-
disi uydurmuştur; hayır o bir şairdir. Böyle değilse, öncekilere
gönderildiği gibi bize de bir ayet (mucize) getirsin." (21/5)
Şairler ise; gerçekten onlara azgın-sapıklar uyar. (26/224)

Ve derlerdi ki: "Biz, ünlü olmuş bir şair için ilahlarımızı terk mi
edeceğiz?" (37/36)

Yoksa onlar: "Bir şairdir, biz ona zamanın (getireceği) felaketle-
ri gözlüyoruz" mu diyorlar? (52/30)

O, bir şairin sözü değildir. Ne az inanıyorsunuz? (69/41)

ŞAİBE

Allah Bahriye'den Saibe'den Vasiyle'den ve Ham'dan hiçbirini
(meşru) kılmamıştır. Ancak inkâr edenler, Allah'a karşı yalan
düzüp-uyduruyorlar. Onların çoğu akıl erdirmez. (5/103)

ŞARAP

Onunla birlikte iki genç de zindana girmişti. Biri: "Ben (rüyam-
da) kendimi şarap sıkıyorken gördüm." dedi. Öbürü: "Ben de
kendimi başımın üstünde ekmek taşıyorken gördüm; kuş da on-
dan yemekteydi" dedi. "Bunun yorumundan bize haber ver.
Doğrusu biz seni, iyilik yapanlardan görmekeyiz." (12/36)

Ey zindan arkadaşlarım, ikinizden biri efendisine şarap içirecek,
diğeri ise asılacak, kuş onun başından yiyecek. İşte hakkında
fetva istemekte olduğunuz iş (artık) olup bitmiştir." (12/41)

İçinde yaslanıp-dayanmışlardır; orda birçok meyve ve şarap ist-
temektedirler. (38/51)

Takva sahiplerine va'dedilen cennetin misali (şudur): İçinde bo-
zulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen süten ırmaklar,
içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ır-
maklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüşünden ve
Rablerinden bir mağfiret vardır. Hiç (böyle mükafaatlanan bir ki-
şi), ateşin içinde ebedi olarak kalan ve bağırsaklarını 'parça
parça koparan' kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu?
(47/15)

Onlara mühürlü, katkısız bir şaraptan içirilir. (83/25)

ŞEFAAT

Ve hiç kimsenin, hiç kimse adına bir şey ödemeyeceği, hiç kim-
senin şefaatinin kabul edilmeyeceği, hiç kimseden bir fidye alın-
mayacağı ve yardım görülmeyeceği bir günden sakının. (2/48,
2/123)

Ey iman edenler, hiçbir alış-verişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir

şefaatin olmadığı gün gelmezden evvel, size rızık olarak verdiklerimizden infak edin. Kâfirler... Onlar zulmedenlerdir. (2/254) Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir, kâimdir. O'nu uyuklatma ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun Katında şefaate bulunacak kimdir? O, önlерindeki ve arkalarındaki bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının dışında, O'nun ilminden hiçbirşeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek yücedir, pek büyüktür. (2/255)

Rablerine (götürülüp) toplanacaklarından korkanları onunla (Kur'an'la) uyurp-korkut; onlar için ondan başka ne velileri vardır ne şefaathçileri. Umulur ki korkup-sakinirlar. (6/51)

Dinlerini bir oyun ve eğlence (konusu) edinenleri ve dünya hayatı kendilerini mağrur kılanları bırak. Onunla (Kur'an'la) hatırlat ki, bir nefis, kendi kazandıklarıyla helake düşmesin; (böylesininin) Allah'tan başka ne bir velisi, ne bir şefaathçisi vardır; her türlü fidyeyi verse de kabul olunmaz. İşte onlar, kazandıkları nedeniyle helake uğrayanlardır; küfre saptıklarından dolayı onlar için çılgınca kaynar sular ve acıklı bir azab vardır. (6/70)

Andolsun, sizi ilk defa yarattığımız gibi (bugün de) 'teker teker, yapayalnız ve yalın (bir tarzda)' Bize geliniz ve size lutfettiklerimizi arkanızda bırakınız. İcinizden, gerçekten ortaklar olduklarını sandığınız şefaathçilerinizi şimdi yanınızda görmüyoruz. Andolsun, aranızdaki (başlar) parçalanıp-koparılmıştır ve haklarında zanlar besledikleriniz sizlerden uzaklaşmıştır. (6/94)

Onlar, onun tevlininden başkasına bakmazlar mı? Onun tevlinin geleceği gün, daha önce onu unutanlar, diyecekler ki: "Gerçekten Rabbimizin ölçileri bize hakkı getirmişlerdi. Şimdi bize şefaate edecek şefaathçiler var mıdır? Veya geri çevrilsek de işlediklerimizden başkasını yapsak." Gerçek şu ki onlar, kendilerini hüsrana uğratmışlardır, uydurmakta oldukları şeyler de kendilerinin uzaklaşıp kaybolmuşlardır. (7/53)

Şüphesiz sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden, işleri evirip-çeviren Allah'tır. Onun izni olmadıktan sonra, hiç kimse şefaathçi olamaz. İşte Rabbiniz olan Allah budur, öyleyse O'na kulluk edin. Yine de öğüt alıp düşünmeyecek misiniz? (10/3)

Allah'ı bırakıp kendilerine zarar vermeyecek ve yararları dokunmayacak şeylere kulluk ederler ve: "Bunlar Allah Katında bizim şefaathçilerimizdir" derler. De ki: "Siz, Allah'a, göklerde ve yerde bilmediği bir şey mi haber veriyorsunuz? O, sizin şirk koştuklarınızdan uzak ve yücedir." (10/18)

Rahmanın Katında ahid almışların dışında (onlar) şefaate malik olmayacaklardır. (19/87)

O gün, Rahman'ın kendisine izin verdiği ve sözünden hoşnut olduğu kimseden başkasının şefaati bir yarar sağlamaz. (20/109)

O, önlерindeki ve arkalarındaki bilir; onlar şefaate etmezler (kendisinden) hoşnut olunanın başka. Ve onlar, O'nun haşmetinden içleri titremekte olanlardır. (21/28)

Artık bizim için ne bir şefaathçi var," (26/100)

(Allah'a eş koştuıkları) Ortaklarından kendilerine şefaathçi olan yoktur; onlar, ortaklarını inkar ediyorlar. (30/13)

Allah; gökleri, yeri ve ikisi arasında olanları altı günde yarattı, sonra arşa istiva etti. Sizin O'nun dışında bir yardımcınız ve şefaathçiniz yoktur. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? (32/4)

O'nun Katında izin verdiğinin dışında (hiç kimsenin) şefaati ya-

rar sağlamaz. En sonunda kalplerinden korku giderilince (birbirlerine:) "Rabbimiz ne buyurdu?" derler, "Hak olanı" derler. O, çok yücedir, çok büyüktür. (34/23)

Ben, O'ndan başka ilahlar edinir miyim ki, Rahman, bana bir zarar dileyecek olsa, ne onların şefaati bana bir şeyle yarar sağlar, ne de onlar beni kurtarabilirler." (36/23)

Yoksa Allah'tan başka şefaate ediciler mi edindiler? De ki: "Ya onlar, hiçbir şeye malik değillerse ve akıl da erdiremiyorlarsa?" De ki: "Şefaatin tümü Allah'ındır. Göklerin ve yerin mülkü O'nundur. Sonra O'na döndürüleceksiniz." (39/43-44)

Onları, yaklaşmakta olan güne karşı uyar; o zaman yürekler gırtlaklara dayanır, yutkunur dururlar. Zalimler için ne koruyucu bir dost, ne sözü yerine getirebilir bir şefaathçi yoktur. (40/18)

O'nun dışında taptıkları şefaate bulunmaya malik değildirlar; ancak kendileri bilerek hakka şahidlik edenler başka. (43/86)

Göklerde nice melekler vardır ki, onların şefaathleri hiçbir şeyle yarar sağlamaz; ancak Allah'ın dileyip razı olduğu kimseye izin verdikten sonra başka. (53/26)

Artık, şefaate edenlerin şefaati onlara bir yarar sağlamaz. (74/48)

ŞEFKAT

Böylece Biz sizi, insanlara şahid (ve örnek) olmanız için orta bir ümmet kıldık; Peygamber de üzerinizde bir şahid olsun. Senin üzerinde bulunduğu (yönü, Ka'be'yi) kble yapmamız, elçiye uyanları, topluları üzerinde gerisin geri dönenlerden ayırdetmek içindir. Doğrusu (bu,) Allah'ın hidayete ilettiklerinin dışında kalanlar için büyük (bir yük)tür. Allah, imanınızı boşa çıkaracak değildir. Şüphesiz, Allah, insanlara şefkat edendir, esirgeyendir. (2/143)

İnsanlardan öylesi vardır ki, Allah'ın rızasını ara(yıp kazan)mak amacıyla nefisini satın alır. Allah, kullarına karşı şefkatli olandır. (2/207)

Her bir nefsin hayırdan yaptıklarını hazir bulunduğu ve her ne kötülük işlediyse onunla kendisi arasında uzak bir mesafe olmasını istediği o günü (düşünün). Allah, sizi Kendisinden sakındırır. Allah, kullarına karşı şefkatli olandır. (3/30)

Andolsun size, incinizden sıkıntıya düşmeniz O'nun gücüne giden, size pek düşkün, mü'minlere şefkatli ve esirgeyici olan bir elçi gelmiştir. (9/128)

Kendisine ulaşmadan canlarınızın yarısının telef olacağı şehirlere onlar, ağırlıklarınızı taşımaktadırlar. Şüphesiz sizin Rabbiniz şefkatli ve merhametlidir. (16/7)

Veya onları bir korku üzerinde yakalayivermesinden (mi emindirler)? Öyleyse Rabbin, gerçekten şefkatli ve merhamet sahibidir. (16/47)

Görmedin mi, Allah, yerdekileri ve denizde onun emriyle akıp giden gemileri, sizin yararınıza verdi. Ve izni olmadıkça, göğü yerin üstüne düşmekten alıkoyar. Şüphesiz Allah, insanlara karşı şefkatlidir, çok merhametlidir. (22/65)

Sizi karanlıklardan nura çıkarması için kuluna apaçık ayetler indiren O'dur. Şüphesiz Allah, size karşı elbette şefkatli olandır, esirgeyendir. (57/9)

Sonra onların izleri üzerinde elçilerimizi birbiri ardınca gönderdik. Meryem oğlu İsa'yı da arkalarından gönderdik; ona İncil'i verdik ve onu izleyenlerin kalplerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. (Bir bid'at olarak) Türettikleri ruhbanlığı ise, Biz onlara yazmadık (emretmedik). Ancak Allah'ın rızasını aramak için (türettiler) ama buna da gerektiği gibi uymadılar. Bununla birlikte

KURAN FİHRİSTİ

onlardan iman edenlere ecirlerini verdik, onlardan birçoğu da fasık olanlardır. (57/27)

Bir de onlardan sonra gelenler, derler ki: "Rabbimiz, bizi ve bizden önce iman etmiş olan kardeşlerimizi bağışla ve kalplerimizde iman edenlere karşı bir kin bırakma. Rabbimiz, gerçekten sen, çok şefkatlisin, çok esirgeyicisin." (59/10)

ŞEHİR

İşte bu (Kur'an), öndükeleri doğrulayıcı ve şehirler anası (Mekke) ile çevresindekileri uyarman için indirdiğimiz kutlu Kitaptır. Ahirete iman edenler buna inanırlar. Onlar namazlarını (özenle) koruyanlardır. (6/92)

Dediler ki: "Onu ve kardeşini şimdilik bekletiver (vereceğin cezayı ertele), şehirlere de toplayıcılar yolla"; (7/111)

Firavun: "Ben size izin vermeden önce O'na iman ettiniz, öyle mi? Mutlaka bu, halkı burdan sürüp-çıkarmak amacıyla şehirde planladığınız bir tuzaktır. Öyleyse siz (buna karşılık ne yapacağımı) bileceksiniz." (7/123)

Onlara: "Bu şehirde oturun, ondan istediğiniz yerden eyeyin, 'dileğimiz başlanmadır' deyin ve kapısından secde ederek girin, (biz de) hatalarınızı bağışlayalım. İyilik yapanların (armağanlarını) arttıracamız" denildiğinde, (7/161)

Onlara, kendilerinden öncekilerin; Nuh, Ad, Semud kavminin, İbrahim kavminin, Medyen ahalisinin ve yerle bir olan şehirlerin haberi gelmedi mi? Onlara resulleri apaçık deliller getirmişlerdi. Demek ki Allah, onlara zulmediyor değildi, ama onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (9/70)

Şehirde (birtakım) kadınlar: "Aziz (Vezir)'in karısı kendi uşağının nefsinden murad almak istiyormuş. Öyle ki sevgi onun bağırmasına sinmiş. Biz doğrusu onu açıkça bir sapıklık içinde görüyoruz." dedi. (12/30)

Biz senden önce, şehirler halkına kendilerine vahyettiğimiz kimseler dışında (başkalarını) elçi olarak göndermedik. Hiç yeryüzünde dolaşmıyorlar mı, ki kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görmüş olsunlar? Korkup-sakınanlar için ahiret yurdu elbette daha hayırlıdır. Siz yine de akil erdirmeyecek misiniz? (12/109)

Şehir halkı birbirlerine müjdelere vererek geldi. (15/67) Kendisine ulaşmadan canlarının yarısının telef olacağı şehirlere onlar, ağırlıklarını taşımaktadırlar. Şüphesiz sizin Rabbiniz şefkatli ve merhametlidir. (16/7)

Hiçbir ülke (veya şehir) olmasın ki, kıyamet gününden önce Biz onu (ya) bir yıkıma uğratacağız veya onu şiddetli bir azapla azablandıracağız; bu (muhakkak) o kitapta yazılıdır. (17/58)

Duvar ise, şehirde iki öksüz çocuğundan, altından onlara ait bir definde vardı; babaları salih biriydi. Rabbin dileti ki, onlar erginlik çağına erişsinler ve kendi definelerini çıkarsınlar; (bu,) Rabbinden bir rahmettir. Bunları ben, kendi işim (özel görüşüm) olarak yapmadım. İşte, senin sabır göstermeye güç yetiremediğin şeylerin yorumu." (18/82)

Lut'a da bir hüküm ve onu çirkin işler yapmakta olan şehirden kurtardık. Şüphesiz onlar, bozulmaya uğrayan kötü bir kavimdi. (21/74)

Dediler ki: "Bunu ve kardeşini oyala, şehirlere de toplayıcılar gönder," (26/36)

Bunun üzerine Firavun şehirlere (asker) toplayıcılar gönderdi. (26/53)

Şehirde dokuzlu bir çete vardı, yeryüzünde bozgun çıkarıyorlar ve dirlik-düzenlik bırakmıyorlardı. (27/48)

Böylece şehirde korku içinde (çevreyi) gözetleyerek sabahladı. Derken, bir de baktı ki, dün kendisinden yardım isteyen (kişi, bugün de) kendisine yardım için bağıyor. Musa, ona dedi ki: "Sen açıkça bir azgınsın." (28/18)

Senin Rabbin, 'ana yerleşim merkezlerine' onlara ayetlerimizi okuyan bir elçi göndermedikçe şehirleri yıkıma uğraticı değildir. Ve Biz, halkı zulmeden şehirlerden başkasını da yıkıma uğraticı değiliz. (28/59)

Andolsun, eğer münafıklar, kalplerinde hastalık bulunanlar ve şehirde kıskırtıcılık yapan (yalan haber yayan)lar (bu tutumlarına) bir son vermeyecek olurlarsa, gerçekten seni onlara saldırtırız, sonra orada seninle pek az (bir süre) komşu kalabilirler. (33/60)

Andolsun, Sebe' (halkı'nın oturduğu yerlerde de bir ayet vardır. (Evləri) Sağdan ve soldan iki bahçeliydi. (Onlara demiştik ki:) "Rabbimizin rızkından yayın ve O'na şükredin. Güzel bir şehir ve başlıyayan bir Rabb(iniz var)." (34/15)

Kendileriyle, içlerinde bereketler kıldığımız memleketler arasında (biri diğerinden) görünebilen şehirler var ettik ve orada yürüme (imkanlarını) takdir ettik: "Oralarda geceleri ve gündüzleri güvenlik içinde gezip dolaşın" (dedik). (34/18)

Sen onlara, o şehir halkının örneğini ver; hani oraya elçiler gelmişti. (36/13)

Allah'ın ayetleri konusunda inkar edenlerden başkası mücadele etmez. Öyleyse onların şehirlerde dönüp dolaşması seni aldatmasın. (40/4)

İşte Biz sana, böyle Arapça bir Kur'an vahyettik; şehirlerin anası (olan Mekke halkı'nı) ve çevresinde olanları uyarman için ve kendisinde şüphe olmayan toplanma gününü (haber verip onları) uyarman için de. (O gün onların) Bir bölümü cennette, bir bölümü çılgınca yanan ateşin içerisindeydiler. (42/7)

Ve dediler ki: "Bu Kur'an, iki şehirden birinin büyük bir adamına indirilmeli değil miydi?" (43/31)

Andolsun, biz çevrenizde bulunan şehirlerden (birçoğunu) yıkıma uğrattık ve belki dönerler diye ayetleri çeşitli şekillerde açıkladık. (46/27)

Biz bunlardan önce nice nesiller yıkıma uğrattık ki onlar, zorbaca yakalamak (yakıp-yıkma, baskı ve şiddetle yönetmek, sindirmek) bakımından kendilerinden daha üstündüler; şehirlerde (yerin üstünü altına getirip, sayısız kazı, inşaat ve araştırmalara her yanı) delik-deşik etmişlerdi. (Ama) kaçacak bir yer var mı? (50/36)

Altı üstüne gelen (Lut kavminin) şehirlerini de O yerin dibine geçirdi. (53/53)

Allah'ın o (fethedilen) şehir halkından Resül'üne verdiği fey, Allah'a, Resül'e, (ve Resül'e) yakın akrabalığı olanlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Öyle ki (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın. Resül size ne verirse artık onu alın, sizi neden sakındırırsa artık ondan sakının ve Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, cezası (ikâbi) pek şiddetli olandır. (59/7)

Onlar, iyice korunmuş şehirlerde veya duvar arkasında olmasızın sizinle toplu bir halde savaşmazlar. Kendi aralarındaki çarpışmaları ise pek şiddetlidir. Sen onları birlik sanırsın, oysa kalpleri paramparçadır. Bu, şüphesiz onların akletmeyen bir kavim olmaları dolayısıyla böyledir. (59/14)

Firavun (kavmi), ondan öncekiler ve yerle bir olan şehirler (halkı da hep) o hata ile (tarih sahnesine) geldiler. (69/9)

Ki şehirler içinde onun bir benzeri yaratılmış değildi. (89/8)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Ki onlar, şehirlerde azgınlaşmışlardı. (89/11)

Ki sen, bu şehirde oturmakta iken, (90/2)

Ve hatırlayın, demiştik ki: "Şu şehre girin ve orada istediğinizi yerde bol bol yiyein, yalnızca secde ederek kapısından girerken 'dileğimiz başışlanmadı' deyin; (biz de) hatalarınızı başışlayalım; yıllık yapanların (ecirlerini) arttıracacağız." (2/58)

Hani İbrahim: "Rabbim, bu şehri bir güvenlik yeri kıl ve halkından Allah'a ve ahiret gününe inananları ürünlerle rızıklandır" demişti de (Allah: "Sadece inananları değil) inkâr edenleri de az bir süre yararlandırır, sonra onu ateşin azabına uğrattırım; ne kötü bir dönüştür o" demişti. (2/126)

Ya da altı üstüne gelmiş, ıssız duran bir şehre uğrayan gibisini (görmedin mi?) Demişti ki: "Allah, burasını ölümden sonra nasıl diriltecektir?" Bunun üzerine Allah, onu yüz yıl ölü bıraktı, sonra onu diriltti. (Ve ona) Dedi ki: "Ne kadar kaldın?" O: "Bir gün veya bir günden az kaldım" dedi. (Allah ona:) "Hayır, yüz yıl kaldın, böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış; eşeğine de bir bak; (bunu yapmamız) seni insanlara ibret-belgesi kılmamız içindir. Kemiklere de bir bak nasıl bir araya getiriyoruz, sonra da onlara et giydiriyoruz?" dedi. O, kendisine (bunlar) apaçık belli olduktan sonra dedi ki: "(Artık şimdi) Biliyorum ki gerçekten Allah, herşeye güç yetirendir." (2/259)

Rahmetinin önünde rüzgarları bir müjde olarak gönderen O'dur. Bunlar ağırca bulutları kaldırıp yüklediğinde, onları (kuraklıktan) ölmüş bir şehre sürükleyiveririz ve bununla oraya su indiririz de böylelikle bütün ürünlerden çıkarırız. İşte Biz, ölüleri de böyle diriltip-chkarırız. Ki ibret alınız. (7/57)

Güzel şehrin bitkisi, Rabbinin izniyle çıkar; kötü olandan ise kavruktan başkası çıkmaz. İşte Biz, şükreden bir topluluk için ayetleri böyle çeşitli biçimlerde açıklıyoruz. (7/58)

Bir de onlara deniz kıyısındaki şehri(n uğradığı sonucu) sor. Hani onlar cumartesi (yasağını çiğneyerek) haddi aşmışlardı. 'Cumartesi günü iş yapma yasağına uydıklarında', balıkları onlara açıktan akın akın geliyor, 'cumartesi günü iş yapma yasağına uymadıklarında' ise, gelmiyorlardı. İşte Biz, fıska sapmaları dolayısıyla onları böyle imtihan ediyorduk. (7/163) İçinde (yaşamakta) olduğumuz şehre sor, hem kendisinde geldiğimiz kervana da. Biz gerçekten doğruyu söyleyenleriz." (12/82)

Hani İbrahim şöyle demişti: "Bu şehri güvenli kıl, beni ve çocuklarımı putlara kulluk etmekten uzak tut." (14/35)

Allah bir şehri örnek verdi: (Halkı) Güvenlik ve huzur içindeydi, rızık da her yerden bol bol gelmekteydi; fakat Allah'ın nimetlerine nankörlük etti, böylece Allah yaptıklarına karşılık olarak, ona açlık ve korku elbisesini tattırdı. (16/112)

Böylece, aralarında bir sorgulama yapmışlar diye onları dirilttik (uyandırtdık). İçlerinden bir sözcük dedi ki: "Ne kadar kaldınız?" Dediler ki: "Bir gün veya günün bir (kaç saatlik) kısmı kadar kaldık." Dediler ki: "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir; şimdi birinizi bu paranızı şehre gönderin de, hangi yiyecek temizse baksın, size ondan bir rızık getirsin; ancak oldukça nazik davranışın ve sakın sizi kimseye sezdirmesin." (18/19)

Kavminin cevabı: "Lut ailesini şehrinizden sürüp çıkarın. Temiz kalmak isteyen insanlarımış" demekten başka olmadı. (27/56)

(De ki): "Ben, ancak bu şehrin Rabbine ibadet etmekle emrolundum ki, O, burasını kutlu ve saygıdeğer kıldı. herşey O'nundur. Ve Müslümanlardan olmakla emrolundum." (27/91)

(Musa) Halkının haberi olmadığı bir zamanda şehre girdi, orda kavga etmekte olan iki adam buldu; bu kendi taraftarlarından,

şu da düşmanlarından. Derken taraftarlarından olan, düşmanlarından olana karşı ondan yardım istedi. Bunun üzerine ona bir yumruk attı ve işini bitiriverdi. (Sonra da:) "Bu şeytanın işinden dir; o, gerçekten açıkça sapırtıcı bir düşmandır" dedi. (28/15) Şehrin öbür yakasından bir adam koşarak gelip dedi ki: "Ey Musa, önde gelenler, seni öldürmek konusunda aralarında görüşmektedirler, artık sen çık git; gerçekten ben sana öğüt verendenim." (28/20)

Biz, yaşama biçimleriyle 'refah içinde şımarıp azmış' nice şehri yıkıma uğrattık. İşte meskenleri; çok az (bir zaman) dışında (onlarda) kendilerinden sonra oturulabilmiş değildir. (Onlara) Varis olanlar Biziz. (28/58)

Şehrin en uzak yerinden bir adam koşarak geldi: "Ey kavmim, elçilere uyun" dedi. (36/20)

Kullara rızık olmak üzere. Ve onunla (o suyla) ölü bir şehri dirilttik. İşte (ölümden sonra) diriliş de böyledir. (50/11)

Hayır; bu şehre yemin ederim, (90/1)

Ve şu emin beldeye (güvenilir şehre). (95/3)

ŞEHİTLİK

Ve sakın Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin; hayır onlar diridirler. Fakat siz bunun şuurunda değilsiniz. (2/154)

Andolsun, eğer Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz, Allah'tan olan bir başışlanma ve rahmet, onların bütün toplamakta olduklarından daha hayırlıdır. (3/157)

Allah yolunda öldürülenleri sakın 'ölüler' saymayın. Hayır onlar Rableri Katında diridirler rızıklanmaktadırlar. Allah'ın Kendi fazlından onlara verdikleriyle sevinç içindedirler. Onlara arkalarından henüz ulaşmayanlara müjdelemeyi isterler ki onlara hiçbir korku yoktur mahzun da olacak değillerdir. Onlar Allah'tan bir nimeti bir fazlı (bolluğu) ve gerçekten Allah'ın mü'minlerin ecirini boş çıkarmadığını müjdelemektedirler. (3/169-171)

Kim Allah'a ve Resul'e itaat ederse işte onlar Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberler doğrular (ve doğrulayanlar) şehidler ve salihlerle beraberdir. Ne iyi arkadaşlar onlar? (4/69)

Öyleyse, dünya hayatına karşılık ahireti satın alanlar, Allah yolunda savaşsınlar; kim Allah yolunda savaşırken, öldürülür ya da galip gelirse ona büyük bir ecir vereceğiz. (4/74)

De ki: "Siz bizim için iki güzellikten (şehidlik veya zaferden) birinin dışında başkasını mı bekliyorsunuz? Oysa biz de Allah'ın ya Kendi Katından veya bizim elimizle size bir azab dokunduracağını bekliyoruz. Öyleyse siz bekleyedurun kuşkusuz biz de sizlerle birlikte bekleyenleriz. (9/52)

Allah yolunda hicret edip öldürülen veya ölenlere gelince muhakkak Allah onları güzel bir rızıkla rızıklandıracaktır. Şüphesiz Allah rızık verenlerin en hayırlısıdır. (22/58)

Öyleyse inkâr edenlerle (savaş sırasında) karşı karşıya geldiğiniz zaman hemen boyununuzu vurun; sonunda onları 'iyice bozguna uğrattıp zafer kazanınca da' artık (esirler için) bağı sımsıkı tutun. Bundan sonra ya bir lütfat olark (onları bırakın) veya bir fideye (karşılığı salverin). Öyle ki savaş ağırlıklarını braksın (sona ersin). İşte böyle; eğer Allah dilemiş olsaydı elbette onlardan intikam alırdı. Ancak (savaş) sizleri birbirinizle denemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise; kesin olarak (Allah) amellerini giderip-boşa çıkarmaz. (47/4)

ŞEHVET

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet

KURAN FİHRİSTİ

insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının me-taıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah Katında olmandır. (3/14) Allah, tevbelerinizi kabul etmek ister; şehvetleri ardınca gid-enler ise, sizin büyük bir sapma ile sapmanızı isterler. (4/27) Gerçekten siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklerle yaklaşıyor-sunuz. Doğrusu siz, ölçüyü aşan (azgın) bir kavimsiniz." (7/81) Sonra onların arkasından öyle nesiller türedi ki, namaz (kılma duyarlılığın)ı kaybettiler ve şehvetlerine kapılıp-uydular. Böyle-ce bunlar azgınlıklarının cezasıyla karşılaşacaklardır. (19/59) Siz gerçekten, kadınları bırakıp şehvetle erkeklerle mi yaklaşı-yorsunuz? Hayır, siz (yaptığı şeyi) bilmeyen bir kavimsiniz." (27/55)

ŞER

Savaş, hoşunuza gitmediği halde üzerinize yazıldı (farz kılındı). Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey, sizin için hayırlıdır ve olur ki, sevdiğinizi şey de sizin için bir şerdir. Allah bilir de siz bilmezsi-niz. (2/216)

Allah'ın, bol ihsanından kendilerine verdiği şeylerde cimrilik edenler, bunun kendileri için hayırlı olduğunu sanmasınlar. Ha-yır; bu, onlar için şerdir; kıyamet günü, cimrilik ettikleriyle tas-malandırılacaklardır. Gökleğin ve yerin mirası Allah'ındır. Allah yaptıklarınızdan haberi olmandır. (3/180)

İnsan hayra dua ettiği gibi, şerre de dua etmektedir. İnsan, pek acelecidir. (17/11)

İnsana bir nimet verdiğimizde sırt çevirir ve yan çizer; ona bir şer dokunduğu zaman da umutsuzluğa kapılır. (17/83)

Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi, şerle de, hayırla da deneye-rek imtihan ediyoruz ve siz bize döndürüleceksiniz. (21/35)

Doğrusu, uydurulmuş bir yalanla gelenler, sizin içinizden birlik-te davranan bir topluluktur; siz onu kendiniz için bir şer sayma-yın, aksine o sizin için bir hayırdır. Onlardan her bir kişiye ka-zandıği günahtan (bir ceza) vardır. Onlardan (iftiranın) büyüğü-nü yüklenene ise büyük bir azab vardır. (24/11)

Ve derler ki: "Bize ne oluyor ki, kendilerini şerir (kötü)lerden saydığımız adamları göremiyoruz." (38/62)

İnsan, hayır istemekten bıkkınlık duymaz; fakat ona bir şer do-kundu mu, artık o, ye'se düşen bir umutsuzdur. (41/49)

İnsana nimet verdiğimiz zaman, yüz çevirir ve yan çizer; ona bir şer dokunduğu zaman ise, artık o, geniş (kapsamlı ve derinle-mesine) bir dua sahibidir. (41/51)

Kendisine bir şer (kötülük) dokunduğu zaman feryadı basar. (70/20)

Adaklarını yerine getirirler ve şerri (kötülüğü) yaygın olan bir gündən korkarlar. (76/7)

Artık Allah, onları böyle bir günün şerrinden korumuş ve onlara parıltılı bir aydınlık ve bir sevinç vermiştir. (76/11)

Artık kim zerre ağırlığına bir şer (kötülük) işlerse, onu görür. (99/8)

Yaratıldığı şeylerin şerrinden, (113/2)

Karanlığı çöktüğü zaman gecenin şerrinden, (113/3)

Düğümlelere üfören-kadınların şerrinden, (113/4)

Ve hased ettiği zaman, hasetçinin şerrinden, (113/5)

'Sinsice, kalplere vesvese ve şüphe düşürüp duran' vesveseci-nin şerrinden, (114/4)

ŞERİAT

Sana da (Ey Muhammed,) önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitab'ı (Kur'an'ı) indirdik. Öy-

leyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen hak-tan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dile-seydi, sizi bir tek ümmet kıldı; ancak (bu,) verdikleriyle sizi de-nemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size ha-ber verecektir. (5/48)

O: "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" di-ye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi, İbra-him'e, Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşri' et-ti (bir şeriat kıldı). Senin kendilerini çağırıldığı şey, müşriklere ağır geldi. Allah, dilediğini buna seçer ve içten Kendisine yön-e-lenı hidayete erdirir. (42/13)

Yoksa onların birtakım ortakları mı var ki, Allah'ın izin vermedi-ği şeyleri, dinden kendilerine teşri' ettiler (bir şeriat kıldılar)? Eğer o fasıl kelimesi olmasaydı, elbette aralarında hüküm (ka-rar) verilir. Gerçekten zalimler için acı bir azap vardır. (42/21) Sonra seni de bu emirden bir şeriat üzerine kıldık; öyleyse sen ona uy ve bilmeyenlerin heva (istek ve tutku)larına uyma. (45/18)

ŞEY TAN

Ve onlar, Süleyman'ın mülkü (nübüvveti) hakkında şeytanların anlattıklarına uydular. Süleyman inkâr etmedi; ancak şeytanlar inkâr etti. Onlar, insanlara sihri ve Babil'deki iki meleğe Harut'a ve Marut'a indirileni öğretiyorlardı. Oysa o ikisi: "Biz, yalnızca bir fitneyiz, sakın inkâr etme" demedikçe hiç kimseye (bir şey) öğretmezlerdi. Fakat onlardan erkekle karısının arasını açan şeyi öğreniyorlardı. Oysa onunla Allah'ın izni olmadıkça hiç kimseye zarar veremezlerdi. Buna rağmen kendilerine zarar verecek ve yarar sağlamayacak şeyi öğreniyorlardı. Andolsun onlar, bunu satın alının, ahiretten hiçbir payı olmadığını bildiler; kendi nefislerini karşılığında sattıkları şey ne kötü; bir bilselerdi. (2/102)

İman edenlerle karşılaştıkları zaman: "İman ettik" derler. Şey-tanlarıyla başbaşa kaldıklarında ise, derler ki: "Şüphesiz, sizin-le beraberiz. Biz (onlarla) yalnızca alay ediyoruz." (2/14)

Ey insanlar, yeryüzünde olan şeyleri helal ve temiz olarak yi-yin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Gerçekte o, sizin için apaçık bir düşmandır. (2/168)

Ey iman edenler, hepiniz topluca "barış ve güvenliğe (Silm'e, İ-slam'a) girin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Çünkü o, size apaçık bir düşmandır. (2/208)

Şeytan, sizi fakirlikle korkutuyor ve size çirkin -hayasızlığı em-rediyor. Allah ise, size Kendisinden bağışlama ve bol ihsan (fazl) vadediyor. Allah (rahmetiyle) geniş olmandır, bilendir. (2/268)

Faiz (riba) yiyenler, ancak şeytan çarpmış olanın kalkışı gibi, çarpmış olmaktan başka (bir tarzda) kalkmazlar. Bu, onların: "Alım-satım da ancak faiz gibidir" demelerinden dolaydır. Oysa Allah, alışverişi helal, faizi haram kılmıştır. Kime Rabbinden bir öğüt gelir de (faize) bir son verirse, artık geçmiş kendisine, işi de Allah'a aittir. Kim (faize) geri dönerse, artık onlar ateşin hal-kıdır, orada sürekli kalacaklardır. (2/275)

Ve meleklere: "Adem'e secde edin" dedik. İblis hariç (hepsi) secde ettiler. O ise, diretti ve kibirlendi, (böylece) kafirlerden ol-du. (2/34)

Fakat şeytan, oradan ikisinin ayağını kaydırdı ve böylece onla-rı içinde buldukları (durum)dan çıkardı. Biz de: "Kiminiz kimi-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

nize düşman olarak inin, sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar bir yerleşim ve meta vardır" dedik. (2/36)

İki topluluğun karşı karşıya geldikleri gün, sizden geri dönenleri, kazandıkları bazı şeyler dolayısıyla şeytan onların ayağını kaydırmak istemişti. Ama andolsun ki, Allah onları affetti. Şüphesiz Allah, başıslayanıdır, yumuşak olandır. (3/155)

İşte bu şeytan, ancak kendi dostlarını korkutur. Siz onlardan korkmayın, eğer mü'minlerseniz, Ben'den korkun. (3/175)

Fakat onu doğurduğunda -Allah onun ne doğurduğunu daha iyi bilirken- dedi ki: "Rabbim, doğrusu bir kız (çocuğu) doğurdum. Erkek ise, kız gibi değildir. Ona Meryem adını koydum. Ben onu ve soyunu o taşta tutulmuş (kovulmuş) şeytandan Sana sığındırırım." (3/36)

Onlar, O'nu bırakıp da (birtakım) dişilere taparlar. Onlar o her türlü hayırlı ilişkisi kesilmiş şeytandan başkasına tapmazlar. (4/117)

Ve onlar, mallarını insanlara gösteriş olsun diye infak ederler, Allah'a ve ahiret gününe de inanmazlar. Şeytan, kime arkadaş olursa, artık ne kötü bir arkadaştır o. (4/38)

Sana indirilene ve senden önce indirilene gerçekten inandıklarını öne sürenleri görmedin mi? Bunlar, tağut'un önünde muhakeme olmayı istemektedirler; oysa onlar onu reddetmekle emrolunmuşlardır. Şeytan da onları uzak bir sapıklıkla saptırmak ister. (4/60)

İman edenler Allah yolunda savaşırlar; inkar edenler ise tağut yolunda savaşırlar öyleyse şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır. (4/76)

Kendilerine güven veya korku haberi geldiğinde, onu yaygınlaştırıverirler. Oysa bunu peygambere ve kendilerinden olan emir sahiplerine götürmüş olsalardı, onlardan 'sonuç-çıkabilirler', onu bilirlerdi. Allah'ın üzerinizdeki fazlı ve rahmeti olmasaydı, azınız hariç herhalde şeytana uymuştunuz. (4/83)

Onları -ne olursa olsun- şaşırtıp-saptıracağım, en olmadık kuruntulara düşüreceğim ve onlara kesin olarak davranların kulaklarını kesmelerini emredeceğim ve Allah'ın yarattıklarını değiştirmelerini emredeceğim." Kim Allah'ı bırakıp da şeytani dost (veli) edinirse, kuşkusuz o, apaçık bir hüsrana uğramıştır. (Şeytan) Onlara vaadler ediyor, onları en olmadık kuruntulara düşürüyor. Oysa şeytan, onlara bir aldanıştan başka bir şey va'detmez. (4/119-120)

Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bun(lar)dan kaçının; umulur ki kurtuluşa erersiniz. Gerçekten şeytan, içki ve kumarla aranıza düşmanlık ve kin düşürmek, sizi, Allah'ın amaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçtiniz değil mi? (5/90-91)

Böylece her peygambere, insan ve cin şeytanlarından bir düşman kıldık. Onlardan bazısı bazısını aldatmak için yaldızlı sözler fısıldarlar. Rabbin dileseydi bunu yapmazlardı. Öyleyse onları yalan olarak düzmekte olduklarıyla başbaşa bırak. (6/112) Üzerinde Allah'ın isminin anılmadığı şeyi yemeyin; çünkü bu fık'stır (yoldan çıkıştır). Gerçekten şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi dostlarına gizli-çağrılarda bulunurlar. Onlarla itaat ederseniz şüphesiz siz de müşriklersiniz. (6/121)

Hayvanlardan yük taşıyan ve (yünlerinden, tüylerinden) döşek yapılanları da (yaratan O'dur). Allah'ın size rızık olarak verdiklerinden yiyin ve şeytanın adamlarına uymayın. Çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır. (6/142)

Onlara, zorlu azabımız geldiği zaman yalvarmaları gerekmez

miydi? Ama onların kalpleri katılaştı ve şeytan onlara yapmakta olduklarını çekici (süslü) gösterdi. (6/43)

Ayetlerimiz konusunda 'alaylı tartışmalarla dalanlar:' -onlar bir başka söze geçinceye kadar- onlardan yüz çevir. Şeytan sana unutturacak olursa, bu durumda hatırlamadın sonra, artık zulmeden toplulukla beraber oturma. (6/68)

De ki: "Bize yararı ve zararı olmayan Allah'tan başka şeylere mi tapalım? Allah bizi hidayete erdirdikten sonra, şeytanların ayartarak yerde şaşkıncı bıraktıkları, arkadaşlarının da: "Doğru yola, bize gel" diye kendisini çağırdığı kimse gibi topluğumuz üzerinde gerisin geri mi döndürülelim?" De ki: "Hiç şüphesiz Allah'ın yolu, asil yoldur. Ve biz alemlerin Rabbinde (kendimizi) teslim etmekle emrolunduk." (6/71)

Onlara kendisine ayetlerimizi verdiğimiz kişinin haberini anlat. O, bundan sıyrılıp-uzaklaşmış, şeytan onu peşine takmıştı. O da sonunda azgınlardan olmuştu. (7/175)

Andolsun, Biz sizi yarattık, sonra size suret (biçim-şekil) verdik, sonra meleklerle: "Adem'e secde edin" dedik. Onlar da İblis'in dışında secde ettiler; o, secde edenlerden olmadı. (Allah) Dedi: "Sana emrettiğimi, seni secde etmekten alkoyan neydi?" (İblis) Dedi ki: "Ben ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın." (Allah): "Öyleyse ordan in, orda büyükleme senin (hakkın) olmaz. Hemen çık. Gerçekten sen, küçük düşenlerdensin." O da: "(İnsanların) dirilecekleri güne kadar beni gözle(yip ertele)," dedi. (Allah): "Sen gözlenip-ertelenenlerdensin" dedi. Dedi ki: "Madem öyle, beni azdırdığından dolayı onlar(ı insanları saptırmak) için mutlaka benim dosdoğru yolunda (pusu kurup) oturacağım." "Sonra muhakkak önlerinden, arkalarından, sağlarından veollarından sokulacağım. Onların çoğunu şükredici bulmayacaksınız." (Allah) Dedi: "Kınanıp alçaltılmış ve kovulmuş olarak ordan çık. Andolsun, onlardan kim seni izlerse, cehennemini sizlerle dolduracağım." Ve ey Adem, sen ve eşin cennete yerleş. İkizin dilediğiniz yerden yiyin; ama şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz.

Şeytan, kendilerinden 'örtülüp gizlenen çirkin yerlerini' açığa çıkarmak için onlara vesvese verdi ve dedi ki: "Rabbimizin size bu ağacı yasaklaması, yalnızca, sizin ikiye melek olmamanız veya ebedi yaşayanlardan kılınmamanız içindir." Ve: "Gerçekten ben size öğüt verenlerdenim" diye yemin de etti. Böylece onları aldatarak düşürdü. Ağacı tattıkları anda ise, ayıp yerleri kendilerine beliriverdi ve üzerlerini cennet yapraklarından örtmeye başladılar. (O zaman) Rableri kendilerine seslendi: "Ben sizi bu ağaçtan menetmemiş miydiniz? Ve şeytanın sizin gerçekten apaçık bir düşmanınız olduğunu söylememiş miydiniz?" (7/11-22)

Ey Ademoğulları, şeytan, anne ve babanızın çirkin yerlerini kendilerine göstermek için, elbiselerini sıyırtarak, onları cennetten çıkardığı gibi sakın sizi de bir belaya uğratmasın. Çünkü o ve taraftarları, (kendilerini göremeyeceğiniz yerden) sizleri görmektedir. Biz gerçekten şeytanları, inanmayacakların dostları kıldık. (7/27)

Kimine hidayet verdi, kimi de sapıklığı haketti. Çünkü bunlar, Allah'ı bırakıp şeytanları veli edinmişlerdi. Ve gerçekten onları doğru yolda saymaktadırlar. (7/30)

Eğer sana şeytandan yana bir kıskırtma (vesvese veya iğva) gelirse, hemen Allah'a sığın. Çünkü O, iştiridir, bilendir. (Allah'tan) Sakınarlara şeytandan bir vesvese eriştiğinde (önce) iyice düşünürler (Allah'ı zikredip-anırlar), sonra hemen bakersın ki görüp bilmişlerdir. (Şeytan'ın) Kardeşleri ise, onları sa-

KURAN FİHRİSTİ

pıklığa sürüklerler, sonra peşlerini bırakmazlar. (7/200-202)
Hani kendisinin bir güvenlik olarak sizi bir uyuklama bürüyor-
du. Sizi kendisiyle tertemiz kılmak, sizden şeytanın pisliklerini
gidermek, kalblerinizin üstünde (güven ve kararlılık duygusunu)
pekıştirmek ve bununla ayaklarınızı (arz üzerinde) sağlamlaştı-
rmak için size gökten su indiriyordu. (8/11)

O zaman şeytan onlara amellerini çekici göstermiş ve onlara:
"Bugün sizi insanlardan bozguna uğratabilecek kimse yoktur ve
ben de sizin yardımcınızım" demişti. Ne zaman ki, iki topluluk
birbirini görür oldu (karşılaştı), o iki topuğu üstünde geri döndü
ve: "Şüphesiz ben sizden uzağım. Çünkü ben sizin görmediği-
nizi görüyorum, ben Allah'tan da korkuyorum" dedi. Allah (ceza
ile) sonuçlandırmaması pek şiddetli olardı. (8/48)

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye
kapandılar. Dedi ki: "Ey babam, bu, daha önceki rüyamın yorumu-
dur. Doğrusu Rabbim onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çün-
kü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arası-
nı açtıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rab-
bim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bil-
en, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (12/100)

İkisinden kurtulacağını sandığı kişiye dedi ki: "Efendinin
Katında beni hatırla." Fakat şeytan, efendisine hatırlatmayı ona
unutturdu, böylece daha nice yıllar (Yusuf) zindanda kaldı.
(12/42)

(Babası) Demişti ki: "Oğlum, rüyayı kardeşlerine anlatma, yok-
sa sana bir tuzak kururlar. Çünkü şeytan, insan için apaçık bir
düşmandır." (12/5)

İş hükme bağlanıp-bitince, şeytan der ki: "Doğrusu, Allah, size
gerçek olan va'di va'detti, ben de size vaadde buldum, fakat
size yalan söyledim. Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yok-
tu, yalnızca sizi çağırdım, siz de bana icabet ettiniz. Öyleyse
beni kinamayın, siz kendinizi kinayın. Ben sizi kurtacak değilim,
siz de beni kurtacak değilsiniz. Doğrusu daha önce beni ortak
koşmanızı da tanımamıştım. Gerçek şu ki, zalimlere acı bir
azab vardır." (14/22)

Mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir top-
luluğuz" diyeceklerdir. Andolsun, gökte burçlar kıldık ve onu
gözleyenler için süsledik. Ve onu her kovulan şeytandan koru-
duk. Ancak kulak hırsızlığı yapan olursa, onu da parlak bir ateş
izler. (15/15-18)

"Ancak onlardan muhlis olan kulların müstesna." (Allah) Dedi
ki: "İşte bu, bana göre dosdoğru olan yoldur." "Şüphesiz, kışkırtı-
lıp-saptırılmışlardan sana uyanlar dışında, senin benim kulları-
m üzerinde zorlayıcı hiçbir gücün yoktur." (15/40-42)
Andolsun Allah'a, senden önceki ümmetlere de (elçiler) gönder-
dik, fakat şeytan onlara yapıp ettiklerini süslü göstermiştir; bu-
gün de onların velisi odur ve onlar için acı bir azab vardır.
(16/63)

Öyleyse Kur'an okuduğun zaman, kovulmuş şeytandan Allah'a
siğir. Gerçek şu ki, iman edenler ve Rablerine tevekkül edenler
üzerinde onun (şeytanın) hiçbir zorlayıcı-gücü yoktur. Onun
zorlayıcı-gücü ancak onu veli edenlerle, onunla O'na (Allah'a)
ortak koşanlar üzerindedir. (16/98-100)

Çünkü saçıp-savuranlar, şeytanın kardeşleri olmuşlardır; şey-
tan ise Rabbinin karşı nankördür. (17/27)

Kullarıma, sözün en güzel olanını söylemelerini söyle. Çünkü
şeytan aralarını açıp bozmaktadır. Şüphesiz şeytan insanın
açıkça bir düşmanıdır. (17/53)

"Onlardan güç yetirdiklerini sesine sarsıntıya uğrat, atlıların ve

yayalarınla onların üstüne yaygarayı kopar, mallarda ve çocuk-
larda onlara ortak ol ve onlara çeşitli vaatlerde bulun." Şeytan,
onlara aldatmadan başka bir şey vadetmez. "Benim kullarım;
senin onlar üzerinde hiçbir zorlayıcı gücün (hakimiyetin) yok-
tur." Vekil olarak Rabbin yeter. (17/64-65)

(Genç-yardımcısı) Dedi ki: "Gördün mü, kayaya sığındığımız-
da, ben balığı unuttum. Onu hatırlamamı Şeytan'dan başkası
bana unutturmadı; o da şaşılacak tarzda denizde kendi yolunu
tuttu." (18/63)

Hani meleklerle: "Adem'e secde edin" demiştik; İblis'in dışında
(diğerleri) secde etmişlerdi. O cinlerdendi, böylelikle Rabbinin
emrinden dışarı çıkmıştı. Bu durumda Beni bırakıp onu ve onun
soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanları-
nızdır. (Bu,) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) değiştirme-
dir. Göklerin ve yerin yaratılışında da, kendi nefislerinin yaratı-
lışında da Ben onları şahid tutmadım. Ben, sapırtıcıları yardım-
cı-güç de edinmedim. (18/50-51)

Görmedin mi, Biz gerçekten şeytanları, kafirlerin üzerine gön-
derdik, onları tahrik edip kışkırtıyorlar. (19/83)

"Babacığım, şeytana kulluk etme, kuşkusuz şeytan, Rahman'a
başkaldırandır." "Babacığım, gerçekten ben, sana Rahman tara-
fından bir azabın dokunacağını korkuyorum, o zaman şey-
tanın velisi olursun." (19/44-45)

Andolsun Rabbinin, Biz onları da, şeytanları da mutlaka haşre-
deceğiz, sonra onları cehennemde çevresinde diz üstü çökmüş
olarak hazır bulunduracağız. Sonra, her bir gruptan Rahman'a
karşı azgınlık göstermek bakımından en şiddetli olanını ayıra-
cağız. Sonra Biz ona (cehenneme) girmeye kimlerin en çok uy-
gun olduğunu daha iyi biliriz. Sizden ona girmeyecek hiç kimse
yoktur. Bu, Rabbinin kesin olarak üzerine aldığı bir karardır.
Sonra, takva sahiplerini kurtarız ve zulmedenleri diz üstü çök-
müş olarak bırakıveririz. (19/68-72)

Sonunda şeytan ona vesvese verdi; dedi ki: "Sana sonsuzluk
açacağını ve yok olmayacak bir mülkü haber vereyim mi?"
(20/120)

Onun için denizde dalgıçlık yapan ve bundan başka iş(ler) de
gören şeytanlardan kimiseleride de (emrine verdik). Biz onların ko-
ruyucuları idik. (21/82)

İnsanlardan kimi, Allah hakkında bilgisi olmaksızın tartışır durur
ve her azgın-kaypak şeytanının peşine düşer. Ona yazılmıştır:
"Kim onu veli edinirse, şüphesiz o (şeytan) onu şaşırtıp-saptırır
ve onu çılgın ateşin azabına yöneltir." (22/3-4)

Biz senden önce hiçbir Resul ve Nebi göndermiş olmayalım ki,
o bir dilekte bulunduğ zaman, şeytan, onun dilediğine (bir kuş-
ku veya sapma unsuru) katıp bırakmış olmasın. Ama Allah,
şeytanın katıp-bırakmalarını giderir, sonra kendi ayetlerini sağ-
lamlaştırıp-pekiştirir. Allah, gerçekten bilendir, hüküm ve hikmet
sahibidir. Şeytanın (bu tür) katıp bırakmaları, kalplerinde hasta-
lık olanlara ve kalpleri (her türlü) duyarlılıktan yoksun bulunan-
lara (Allah'ın) bir deneme kılması içindir. Şüphesiz zalimler,
(gerçeğin kendisinden) uzak bir ayrılık içindedirler. (22/52-53)
Ve de ki: "Rabbim, şeytanın kışkırtmalarından sana sığınırım."
(23/97)

Ey iman edenler, şeytanın adımlarına uymayın. Kim şeytanın
adımlarına uyarasa, (bilsin ki) gerçekten o (şeytan) çirkin utan-
mazlıkları ve kötülüğü emreder. Eğer Allah'ın üzerinizde fazlı ve
rahmeti olmasaydı, sizden hiçbiri ebedi olarak temize çıkamazdı.
Ancak Allah, dilediğini temize çıkarır. Allah, işitendir, bilendir.
(24/21)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

"Çünkü o, gerçekten bana geldikten sonra beni zikirden (Kur'an'dan) saptırması oldu. Şeytan da insanı 'yapayalnız ve yardımsız' bırakandır." (25/29)

Allah'ı bırakıp kendilerine yarar ve zarar sağlayamayacak şeylere ibadet ediyorlar. Kafir, (asılı) kendi Rabbine karşı (şeytana) arka çıkandır. (25/55)

Onu (Kur'an'ı) şeytanlar indirmemiştir. (26/210)

Şeytanların kimlere inmekte olduklarını size haber vereyim mi? Onlar, 'gerçeği ters yüz eden,' günaha düşkün olan her yalancıya inerler. Bunlar (şeytanlara) kulak verirler ve çoğu yalan söylemektedirler. (26/221-223)

"Onu ve kavmini, Allah'ı bırakıp da güneşe secde etmekte olduklarını buldum, şeytan onlara yaptıklarını süslemiştir, böylece onları (doğru) yoldan alıkoymuştur; bundan dolayı onlar hidayet bulmuyorlar." (27/24)

(Musa) Halkının haberi olmadığı bir zamanda şehre girdi, orda kavga etmekte olan iki adam buldu; bu kendi taraftarlarından, şu da düşmanlarından. Derken taraftarlarından olan, düşmanlarından olana karşı ondan yardım istedi. Bunun üzerine ona bir yumruk attı ve işini bitiriverdi. (Sonra da): "Bu şeytanın işindedir; o, gerçekten açıkça saptırıcı bir düşmandır" dedi. (28/15)

Ad'ı ve Semud'u da (yıkıma uğrattık). Gerçek şu ki, kendi oldukları yerlerden size (durumları) belli olmaktadır. Kendi yaptıklarını şeytan süsleyip-çekici kıldı, böylece onları yoldan alıkoymuştu. Oysa onlar görebilen kimselerdi. (29/38)

Onlara; "Allah'ın indirdiklerine uyun" denildiğinde, derler ki; "Hayır, biz atalarımızı üzerinde bulduğumuz şeye uyarız." Şeytan şeytan, onları çalınca yanan ateşin azabına çağırırsa da mı (buna uyacaklar)? (31/21)

Andolsun, İblis, kendileri hakkında zannını doğrulamış oldu, böylelikle iman eden bir grup dışında, ona uymuş oldular. (34/20)

Ey insanlar, hiç şüphesiz Allah'ın va'di haklı; öyleyse dünya hayatı sizi aldatmasın ve aldatıcı (lar) da, siz Allah ile (Allah'ın adını kullanarak) aldatmasın. Gerçek şu ki, şeytan sizin düşmanınızdır, öyleyse siz de onu düşman edin. O, kendi grubunu, ancak çalınca yanan ateşin halkından olmağa çağırır. (35/5-6)

"Ey adem oğulları, ben size and vermedim mi ki: Şeytana kulak etmeyin, çünkü, o, sizin için apaçık bir düşmandır;" (36/60)

Onun tomurcukları, şeytanların başları gibidir. (37/65)

Şüphesiz Biz dünya göğünü 'çekici bir süsle', yıldızlarla süsleyip-donatık. Ve itaatten çıkmış her azgın şeytandan koruduk; Ki onlar, Mele'i A'lâ'ya kulak verip dinleyemezler, her yandan kovulup atılırlar; Uzaklaştırılırlar. Onlara kesintisiz bir azab vardır. Ancak (sözü hırsızlama) çalıp-kapan olursa, artık onu da delip geçen 'yakıcı bir alev' izler (ve yok eder). (37/6-10)

Şeytanları da; her bina ustasını ve dalgıç olanı. (38/37)

Kulumuz Eyyub'u da hatırla. Hani o: "Herhalde şeytan, bana kahredici bir acı ve azab dokundurdu" diye Rabbine seslenmişti. (38/41)

Hani Rabbin meleklere: "Gerçekten ben, çamurdan bir beşer yaratacağım" demişti. "Onu bir biçime sokup, ona ruhumdan ülediğim zaman siz onun için hemen secdeye kapanın." Meleklerin hepsi topluca secde etti; Yalnız İblis hariç. O büyüklük tasladı ve kafirlerden oldu. (Allah) Dedi ki: "Ey İblis, iki elimle yarattığıma seni secde etmekte alıkoyan neydi? Büyüklendin mi, yoksa yüksekte olanlardan mı oldun?" Dedi ki: "Ben ondan daha hayırlıyım; sen beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın." (Allah) Dedi ki: "Öyleyse ordan (cennetten) çık, artık sen

kovulmuş bulunmaktasın." "Ve şüphesiz, din (kıyametteki hesap) gününe kadar benim lanetim senin üzerindedir." Dedi ki: "Rabbim, öyleyse onların dirilecekleri güne kadar bana süre tanı." Dedi ki: "O halde, süre tanınanlardansın." "Bilinen vaktin gününe kadar." Dedi ki: "Senin izzetin adına andolsun, ben, onların tümünü mutlaka azdırıp-kışkırtacağım." "Ancak onlardan, muhlis olan kulların hariç." (Allah) "İşte bu haktr ve ben hakkı söylerim" dedi. "Andolsun, senden ve içlerinde sana tabi olacak olanlardan tümüyle cehennemi dolduracağım." (38/71-85)

Şeytan sana şeytandan bir kışkırtma gelecek olursa, hemen Allah'a sığın. Çünkü O, işitendir, bilendir. (41/36)

Kim Rahman'ın zikrini görmezlikten gelirse, Biz bir şeytana onun 'üzerini kabukla bağlatırız'; artık bu, onun bir yakın dostudur. Gerçekten bunlar (bu şeytanlar), onları yoldan alıkoymazlar; onlar ise, kendilerinin gerçekten hidayette olduklarını sanırlar. Sonunda Bize geldiği zaman, der ki: "Keşke benimle senin aranda iki doğu (doğu ile batı) uzaklığı olsaydı. Meğer ne kötü yakın-dost(muşsun sen)." (Bu söylenmeleriniz,) Bugün size kesin olarak bir yarar sağlamaz. Çünkü zulmettiniz. Şüphesiz azabta ortaklıktır. (43/36-39)

Şeytan sakın sizi (Allah'ın yolundan) alıkoymasın. Gerçekten o, sizin için açıkça bir düşmandır. (43/62)

Şüphesiz, kendilerine hidayet açıkça belli olduktan sonra, gerisin geri (küfre) dönenleri, şeytan kışkırtmış ve uzun emellere kaptırmıştır. (47/25)

Şüphesiz 'gizli toplantıların fısıldaşmaları' (kulis), iman edenleri üzüntüye düşürmek için ancak şeytan (ürünü olan işler)dandır. Oysa Allah'ın izni olmaksızın o, onlara hiçbir şeyle zarar verecek değildir. Şu halde mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler. (58/10)

Şeytan onları sarıp-kuşatmıştır; böylelikle onlara Allah'ın zikrini unutturmuştur. İşte onlar, şeytanın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz şeytanın fırkası, hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (58/19)

Kendilerinden önce yakın geçmişte olanların durumu gibi; onlar, yaptıklarının sonucunu tadmışlardır. Onlara acı bir azab vardır. Şeytanın durumu gibi; çünkü insana "İnkâr et" dedi, inkâr edince de: "Gerçek şu ki, ben senden uzağım. Doğrusu ben, alemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım" dedi. Sonunda onların akibetleri, şüphesiz ateşin içinde ikisinin de süresiz olarak kalıcı olmalarıdır. İşte zalim olanların cezası budur. (59/15-17)

Andolsun, Biz en yakın olan göğü (dünya göğünü) kandillerle süsleyip-donatık ve bunları, şeytanlar için taşlama-birimleri (rücüm) kıldık. Onlar için çalınca yanan ateşin azabını hazırladık. (67/5)

O (Kur'an) da kovulmuş şeytanın sözü değildir. (81/25)

ŞİMARMAK-ŞİMARIKLIK

Derken kendilerine hatırlatılan unuttuklarında, onların üzerlerine herşeyin kapılarını açtı. Öyleki kendilerine verilen şeylerle 'sevince kapılıp şımarınca', onları apansız yakalayiverdik. Artık onlar umutları suya düşenler oldular. (6/44)

Bir de yurtlarından refahtan şımarıp-azıtarak, insanlara gösteriş yaparak çikanlar ve (halkı) Allah'ın yolundan alıkoymaları gibi olmayın. Allah, onların yaptıklarını çepeçevre kuşatandır. (8/47)

Ve andolsun, kendisine dokunan bir sıkıntıdan sonra, ona bir nimet taddırsak, kuşkusuz; "Kötülükler benden gıdıverdi" der. Çünkü o, şımarıktır, böbürlenendir. (11/10)

KURAN FİHRİSTİ

Uzaklaşip-kaçmayın, içinde şımarıp azdığınız refaha ve yurtlarınıza dönün; çünkü sorguya çekileceksiniz." (21/13)
Nihayet, onların refahtan şımaran önde gelenlerini azab ile yakalayiverdiğimiz zaman, onlar hemen feryadı basacaklar. (23/64)

Biz, yaşama biçimleriyle 'refah içinde şımarıp azmış' nice şeyri yıkıma uğrattık. İşte meskenleri; çok az (bir zaman) dışında (onlarda) kendilerinden sonra oturulabilmiş değildir. (Onlara) Varis olanlar Biziz. (28/58)

Gerçek şu ki, Karun, Musa'nın kavmindendi, ancak onlara karşı azgınlaştı. Biz, ona öyle hazineler vermiştik ki, anahtarları, birlikte (taşımaya) davranan güçlü bir topluluğa ağır geliyordu. Hani kavmi ona demişti ki: "Şımararak sevinme, çünkü Allah, şımararak sevince kapılanları sevmez." (28/76)

Biz hangi ülkeye bir uyarıcı gönderdikse, mutlaka oranın 'refah içinde şımaran önde gelenleri': "Gerçekten biz, sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi tanımıyoruz" demişlerdir. (34/34)

İşte bu, sizin yeryüzünde haksız yere şımarıp-azmanız ve azgınca ölçüyü taşırmanız dolayısıyla. (40/75)

İşte böyle, senden önce de (herhangi) bir memleketeye bir elçi göndermiş olmayalım, mutlaka onun 'refah içinde şımarıp azan önde gelenleri' (şöyle) demişlerdir: "Gerçekten biz, atalarımızı bir ümmet (din) üzerinde bulduk ve doğrusu biz, onların izlerine (eserlerine) uymuş kimseleriz." (43/23)

Zikir (vahy) içimizden ona mı bıraktı? Hayır, o çok yalan söyleyen, kendini beğenmiş bir şımarıktır." (54/25)

Onlar yarın, kimin çok yalan söyleyen, kendini beğenmiş bir şımarık olduğunu bilip-öğreneceklerdir. (54/26)

Çünkü onlar, bundan önce varlık içinde şımartılmış olanlardır. (56/45)

ŞİAR

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına, haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınız mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakinin. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırmaması pek şiddetli olandır. (5/2)

İşte böyle; kim Allah'ın şiarlarını yüceltirse, şüphesiz bu, kalbe-rin takvasındandır. (22/32)

ŞİFA

Onlarla çarpışınız. Allah, onları sizin ellerinizle azablandırsın, hor ve aşağılık kılınsın ve onlara karşı size zafer versin, mü'minler topluluğunun göğsünü şifaya kavuştursun. (9/14)

Ey insanlar, Rabbinizden size bir öğüt, sinelerde olana bir şifa ve mü'minler için bir hidayet ve rahmet geldi. (10/57)

Sonra meyvelerin tümünden ye, böylece Rabbinin sana kolaylaştırdığı yollarda yürü-üçver. Onların kararlarından türlü renklerde şerbetler çıkar, onda insanlar için bir şifa vardır. Şüphesiz düşünen bir topluluk için gerçekten bunda bir ayet vardır. (16/69)

Kur'an'dan mü'minler için şifa ve rahmet olan şeyleri indiriyoruz. Oysa o, zalimlere kayıplardan başkasını arttırmaz. (17/82)

Hastalandığım zaman bana şifa veren O'dur;" (26/80)

Eğer Biz onu A'cemi (Arapça olmayan bir dille) olan bir Kur'an

kılsaydık, herhalde derlerdi ki: "Onun ayetleri açıklanmalı değil miydi? Arap olana, A'cemi (Arapça olmayan bir dil)mi?" De ki: "O, iman edenler için bir hidayet ve bir şifadır. İman etmeyenlerin ise kulaklarında bir ağırlık vardır ve o (Kur'an), onlara karşı bir körlüktür. İşte onlara (sanki) uzak bir yerden seslenilir." (41/44)

ŞİHAH

Doğrusu Biz göğü yokladık; fakat onu güçlü koruyucular ve şihablarla kaplı (doldurulmuş) bulduk." (72/8)

Oysa gerçekte Biz, dinlemek için onun oturma yerlerinde oturduk. Ama şimdi kim dinleyecek olsa, (hemen) kendisini izleyen bir şihab bulur." (72/9)

ŞİMŞEK

Ya da (bunlar) karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek(ler)le yüklü, 'gökten şiddetli bir yağmur fırtınasına tutulmuş gibidirler ki, yıldırımların saldıdığı dehşetle'; ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tıkarlar. Oysa Allah kafirleri cepeçevre kuşatıcıdır. (2/19)

Çakan şimşek neredeyse gözlerini kapıverecek; önlerini her aydınlattığında (biraz) yürürler, üzerlerine karanlık basiverince de kalakalırlar. Allah dileseydi, işitmelerini de görmelerini de giderirdi. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirir. (2/20)

O size şimşegi korku ve umut olarak gösteren, (yağmur yüklü) ağırlanmış bulutları (inşa edip) ortaya çıkarandır. (13/12)

Görmedin mi ki, Allah bulutları sürmekte, sonra aralarını birleştirmekte, sonra da onları üst üste yığmaktadır; böylece, yağmurun bunların arasından akıp-çıkmasını görürsün. Gökten içinde dolu bulunan dağlar (gibi bulutlar) indirir, onu dilediğine isabet ettirir de, dilediğinden onu çevirir; şimşeginin parıltısı neredeyse gözleri kamaştırıp götürüverecektir. (24/43)

Size bir korku ve umut (unsuru) olarak şimşegi göstermesi ile gökten su indirmek suretiyle ölümünden sonra yeri onunla diriltmesi de, O'nun ayetlerindedir. Şüphesiz bunda, akınlı kullanılabilecek bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (30/24)

Şİ'RA YILDIZI

Doğrusu, 'Şi'ra (yıldızı)'nın' Rabbi O'dur. (53/49)

ŞİRK

Andolsun, onları hayata karşı (diğer) insanlardan ve şirk koşanlardan (bile) daha ihtiraslı bulursun. (Onlardan) Her biri, bin yıl yaşatılsın ister; oysa bunca yaşaması onu azabtan kurtarmaz. Allah, onların yapmakta olduklarını görendir. (2/96)

Andolsun, mallarınızla ve canlarınızla imtihan edileceksiniz ve sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve şirk koşmakta olanlardan elbette çok eziyet verici (sözler) işiteceksiniz. Eğer sabreder ve sakınırsanız (bu) emirlere olan azimdendir. (3/186)

Gerçekten, Allah, Kendisine şirk koşulmasını bağışlamaz. Bunun dışında kalanı ise, dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa, doğrusu büyük bir günahla iftira etmiş olur. (4/48)

Hiç şüphesiz, Allah, Kendisine şirk koşanları bağışlamaz. Bunun dışında kalanlar ise, (onlardan) dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa elbette o uzak bir sapıklıkla sapmıştır. (4/116)

De ki: "Şahidlik bakımından hangi şey daha büyüktür?" De ki: "Allah benimle sizin aranızda şahiddir. Sizi -ve kime ulaşırsa-kendisiyle uyarmam için bana şu Kur'an vahyedildi. Gerçekten

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Allah'la beraber başka ilahların da bulunduğuna siz mi şahidlik ediyorsunuz?" De ki: "Ben şahadet etmem." De ki: O, ancak bir tek olan ilahdır ve gerçekten ben, sizin şirk koşmakta olduklarınızdan uzağım. (6/19)

Onların tümünü toplayacağımız gün; sonra şirk koşanlara diyeceğiz ki: "Nerede (o bir şey) sanıp da ortak koştuklarınız?" (6/22)

Hayır, yalnızca O'nu çağırırsınız, dilerse kendisini çağırdığınız şeyi açar (giderir) ve şirk koşmakta olduklarınızı unutursunuz. (6/41)

De ki: "Ondan ve her türlü sıkıntıdan sizi Allah kurtarmaktadır. Sonra siz yine şirk koşmaktasınız." (6/64)

Sonra güneşi (etrafa ışıklar saçarak) doğar görünce: "İşte bu benim rabbim, bu en büyük" demişti. Ama o da kayboluverince, kavmine demişti ki: "Ey kavmim, doğrusu ben sizin şirk koşmakta olduklarınızdan uzağım." (6/78)

Kavmi onunla çekişip-tartışmaya girdi. Dedi ki: "O beni doğru yola erdirmişken, siz benimle Allah konusunda çekişip-tartışmaya mı girişiyorsunuz? Sizin O'na şirk koştuklarınızdan ben korkmuyorum, ancak Allah'ın benim hakkımda bir şey dilemesi başka. Rabbim, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. Yine de öğütü alıp-düşünmeyecek misiniz?" (6/80)

Hem siz, Onun haklarında hiçbir delil indirmedeği şeyleri Allah'a ortak koşmaktan korkmazken, ben nasıl sizin şirk koştuklarınızdan korkarım? Şu halde 'güvenlik içinde olmak bakımından' iki taraftan hangisi daha hak sahibidir? Eğer bilebilirsiniz." (6/81)

Bu, Allah'ın hidayetidir; kullarından dilediğini bununla hidayete erdirir. Onlar da şirk koşsalardı, elbette bütün yapıp-ettikleri 'onlar adına' boşa çıkmış olurdu. (6/88)

Eğer Allah dileseydi onlar şirk koşmazdı. Biz seni onlar üzerinde bir gözletleyici kılmadık; sen onlar üzerinde bir vekil değilsin. (6/107)

Şirk koşanlar diyecekler ki: "Allah dileseydi ne biz şirk koşardık, ne atalarımız ve hiçbir şeyi de haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de, Bizim zorlu-azabımızı tadıncaya kadar böyle yalanladılar. De ki: "Sizin yanınızda, bize çıkarabileceğiniz bir ilim mi var? Siz ancak zanna uymaktasınız ve siz ancak 'zan ve tahminle yalan söylersiniz." (6/148)

De ki: "Rabbim yalnızca çirkin-hayasızlıkları -onlardan açıkta olanlarını ve gizli olanlarını,- günah işlemeyi, haklı nedeni olmayan 'isyan ve saldırgan' kendisi hakkında ispatlayıcı bir delil indirmedeği şeyi Allah'a şirk koşmanızı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılacaktır." (7/33)

Ya da: "Bizden önce ancak atalarımız şirk koşmuştu, biz ise onlardan sonra gelme bir kuşağız; işleri batıl olanların yaptıklarından dolayı bizi helak mi edeceksin?" demememiz için. (7/173)

Ama O, onlara (Adem'in çocukları erkek ve kadınlara) salih (bir çocuk) verince, kendilerine verdiği şey konusunda O'na ortaklar kılmaya başladılar. Allah, onların şirk koştuklarından yücedir. (7/190)

Kendileri yaratılıp dururken, hiçbir şeyi yaratamayan şeyleri mi ortak koşuyorlar? (7/191)

Oysa (bu şirk koştukları güçler ve nesnelere) ne onlara bir yardımcı güç yetirebilir, ne kendi nefislerine yardım etmeğe. (7/192)

Şirk koşanların, kendi inkârlarına bizzat kendileri şahidler iken, Allah'ın mescidlerini onarmalarına (hak ve yetkileri) yoktur. İşte bunlar, yaptıkları boşa gitmiş olanlardır. Ve bunlar ateşte süre-

siz kalacak olanlardır. (9/17)

Onlar, Allah'ı bırakıp bilgilerini ve rahiplerini rablar (ilahlar) edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de. Oysa onlar, tek olan bir ilah'a ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilah yoktur. O, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir. (9/31)

Allah'ı bırakıp kendilerine zarar vermeyecek ve yararları dokunmayacak şeylere kulluk ederler ve: "Bunlar Allah Katında bizim şefaatçilerimizdir" derler. De ki: "Siz, Allah'a, göklerde ve yerde bilmediği bir şey mi haber veriyorsunuz? O, sizin şirk koştuklarınızdan uzak ve yücedir." (10/18)

O gün, onların tümünü bir arada toplayacağız, sonra şirk katanlara: "Yerinizden ayrılmayınız; siz de, şirk koştuklarınız da" diyeceğiz. Artık onların arasını açmışızdır. Şirk koştukları derler ki: "Siz bize ibadet ediyor değildiniz." (10/28)

De ki: "Sizin şirk koştuklarınızdan ilk kez yaratacak, sonra onu iade edecek olan var mı?" De ki: "Allah yaratmayı (ilkin) başlatır, sonra onu iade eder. Öyleyse nasıl çeviriyorsunuz?" De ki: "Sizin şirk koştuklarınızdan hakka ulaştırabilecek var mı?" De ki: "Hakka ulaştırılacak Allah'tır. Öyleyse, hakka ulaştırılmayı uyulmaya daha hak sahibidir, yoksa doğru yola ulaştırılmadıkça kendisi hidayete ulaşmayan mı? Ne oluyor size? Nasıl hükmediyorsunuz?" (10/34-35)

Haberiniz olsun; şüphesiz göklerde kim var, yerde kim var tümü Allah'ındır. Allah'tan başkasına tapanlar bile, şirk koştukları varlıklara ve güçlere (gerçekte) uymazlar. Onlar yalnızca bir zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminde bulunarak yalan söylemektedirler.' (10/66)

Biz: "Bazı ilahlarımız seni çok kötü çarpmıştır" (demekten) başka bir şey söylemeyiz." Dedi ki: "Allah'ı şahid tutarım, siz de şahid olun ki, gerçekten ben, sizin şirk koştuklarınızdan uzağım." (11/54)

"Atalarım İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un dinine uydum. Allah'a hiçbir şeyle şirk koşmamız bizim için olacak şey değil. Bu, bize ve insanlara Allah'ın lütfü ve ihsanındandır, ancak insanların çoğu şükretmezler." (12/38)

Onların çoğu Allah'a iman etmezler de ancak şirk katıp-dururlar. (12/106)

Allah'ın emri geldi, artık onda acele etmeyin. O (Allah), şirk koştukları şeylerden münezzehtir ve yücedir. Kullarından dilediklerine, melekeleri emrinden olan ruh ile indirir: Benden başka ilah yoktur, şu halde Benden korkup-sakının, diye uyarın." Gökleri ve yeri hak ile yarattı: O, şirk koştukları şeylerden yücedir. (161/3)

Şirk koşmakta olanlar dediler ki: "Eğer Allah dileseydi, O'nun dışında hiçbir şeye kulluk etmezdik, biz de, atalarımız da; ve O'nusuz hiçbir şeyi haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de böyle yapmıştı. Şu halde elçilere düşen apaçık bir tebliğden başkası mı? (16/35)

Sonra sizden zararını kaldırdığında, sizden bir grup (hemen) Rablerine şirk koşar; (16/54)

O şirk koşanlar, şirk koştuklarını gördükleri zaman: "Rabbimiz, seni bırakıp bizim tapmışımız ortaklarımız bunlardır" diyecekler. (Onlar da bunlara:) "Siz gerçekten yalan söyleyenlersiniz" diye söz (geri çevirip) fırlatacaklar. (16/86)

Gerçekten iman edenler, Yahudiler, yıldız tapanlar (Sabii) Hıristiyanlar, ateşe tapanlar (Mecusi) ve şirk koşanlar; şüphesiz Allah, kıyamet günü aralarını ayıracaktır. Doğrusu Allah, herşey-

KURAN FİHRİSTİ

yin üzerinde şahid olandır. (22/17)

Ya da karanın ve denizin karanlıkları içinde size yol gösteren ve rahmetinin önünde rüzgarları müjde vericiler olarak gönderen mi? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Allah, onların şirk koştuklarından yücedir. (27/63)

Onlar gemiye bindikleri zaman, dini yalnızca O'na 'halis kılan gönülden bağlılar' olarak, Allah'a yalvarıp yakarılırlar. Ama onları karaya çıkarıp kurtarınca, hemen şirk koşarlar. (29/65)

İnsanlara bir zarar dokunduğu zaman, 'gönülden katiksiz bağlılar' olarak, Rablerine dua ederler; sonra Kendinden onlara bir rahmet taddırınca hemencecik bir grup Rablerine şirk koşarlar. (30/33)

Allah; sizi yarattı, sonra size rızık verdi, sonra sizi öldürmekte, daha sonra sizi diriltmektedir. Ortaklarınızdan bunlardan herhangi birini yapacak var mı? O, şirk koştuklarından münezzeh ve yücedir. (30/40)

Hani Lukman oğluna -öğüt vererek- demişti ki; "Ey oğlum, Allah'a şirk koşma. Şüphesiz şirk, gerçekten büyük bir zulümdür." (31/13)

Biz insana anne ve babasını (onlara iyilikle davranmayı) tavsiye ettik. Annesi onu, zorluk üstüne zorlukla (karnında) taşımıştır. Onun (şükten) ayrılması, iki yıl içindedir. "Hem bana, hem anne ve babana şükret, dönüş yalnız banadır." Bununla birlikte, onların ikisi (annen ve baban) hakkında bir bilgi olmayan şeyi bana şirk koşman için, sana karşı çaba harcayacak olurlarsa, bu durumda onlara itaat etme ve dünya (hayatın) da onlara iyilikle (ma'ruf üzere) sahiplen (onlarla geçin) ve bana 'gönülden-katiksiz olarak yönelenin' yoluna tabi ol. Sonra dönüşünüz yalnızca banadır, böylece ben de size yaptıklarınızı haber vereceğim. (31/14-15)

Eğer onlara dua ederseniz, duanızı işitmezler, işitseler bile size cevap veremezler. Kıyamet gününde ise, sizin şirk koşmanızı tanımayacaklardır. (Bunu herşeyden) Haberi olan Allah gibi sana (hiç kimse) haber vermez. (35/14)

Andolsun, sana ve senden öncekilere vahyolundu (ki): "Eğer şirk koşacak olursan, şüphesiz amellerin boşa çıkacak ve elbette sen, hüsrana uğrayanlardan olacaksın." (39/65)

Onlar, Allah'ın kadriyi hakkıyla takdir edemediler. Oysa kıyamet günü yer, bütünüyle O'nun avucu (kabzası)ndadır; gökler de sağ eliyle dürülüp-bükülmüştür. O, şirk koştuklarından münezzeh ve yücedir. (39/67)

Siz beni Allah'a (karşı) inkâr etmeye ve hakkında bilgim olmayan şeyleri O'na şirk koşmaya çağırıyorsunuz. Ben ise sizi, üstün ve güçlü olan, bağışlayan (Allah)'a çağırıyorum. (40/42) Sonra onlara denilecek: "Sizin şirk koştuğunuz nerede?" (40/73)

Bizim dayanılmaz-azabımızı gördükleri zaman, dediler ki: "Bir olan Allah'a iman ettik ve O'na şirk koştuğumuz şeyleri de inkar ettik." (40/84)

Yoksa onların, Allah'ın dışında başka bir ilahları mı var? Allah, onların şirk koştuklarından yücedir. (52/43)

O Allah ki, O'ndan başka ilah yoktur. Melik'tir; Kuddüs'tür; Selam'dır; Mü'min'dir; Müheymin'dir; Aziz'dir; Cebbar'dır; Mutekebbir'dir. Allah, (müşriklerin) şirk koştuklarından çok yücedir. (59/23)

ŞÖLEN

AMA Rablerinden korkup-sakınanlar; onlar için Allah Katında - bir şölen olarak- altlarından ırmaklar akan -içinde ebedî kala-

caıkları- cennetler vardır. İyilik yapanlar için, Allah'ın Katında olanlar daha hayırlıdır. (3/198)

İşte bu, onların din (hesap ve ceza) gününde şölenleridir. (56/56)

Artık (onun için) alabildiğine kaynar sudan bir şölen vardır. (56/93)

ŞUAYB (A.S.) VE MEDYEN HALKI

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (ıslaha) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanıyorsanız."

"O'na iman edenleri tehdit ederek, Allah'ın yolundan alıkoymak için ve onda çarpıklık arayarak (böyle) her yolun (başını) kesip-oturmayın. Hatırlayın ki siz azınlıkta (ve güçsüz) iken O, sizi çoğalttı. Bozgunculuk çıkarana nasıl bir sona uğradıklarına bir bakın."

"İçinizden bir grup, kendisiyle gönderildiğim şeye inanmışken diğer bir grup inanmadığına göre, artık Allah, aramızda hüküm verenlerin en hayırlısıdır."

Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (müstekbirler) dediler ki: "Ey Şuayb, seni ve seninle birlikte iman edenleri ya ülkemizden sürüp-çıkaracağız veya mutlaka bizim dinimize geri döneceksiniz." (Şuayb:) "Biz istememek de mi?" dedi.

"Allah bizi ondan kurtardıktan sonra, bizim tekrar sizin dininize dönmemiz Allah'a karşı yalan yere iftira düzmemiz olur. Rabbimiz olan Allah'ın dilemesi dışında, ona geri dönmemiz bizim için olacak iş değildir. Rabbimiz, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a tevekkül ettik. 'Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında 'Sen hak ile hüküm ver,' Sen 'hüküm verenlerin' en hayırlısıdır."

Kavminin önde gelenlerinden inkâr edenler, dediler ki: "Andolsun, Şuayb'a uyacak olursanız, kuşkusuz kayba uğrayanlardan olursunuz." Bunun üzerine onları dayanılmaz bir sarsıntı tuttu da, kendi yurtlarında diz üstü çökmüş olarak sabahladılar. (7/85-91)

Onlara, kendilerinden öncekilerin; Nuh, Ad, Semud kavminin, İbrahim kavminin, Medyen ahalisinin ve yerle bir olan şehirlerin haberi gelmedi mi? Onlara resulleri apaçık deliller getirmişlerdi. Demek ki Allah, onlara zulmediyor değildi, ama onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (9/70)

Medyen (halkına da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, O'ndan başka ilahınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik tutmayın; gerçekten sizi bir 'bolluk ve refah (hayır)' içinde görüyorum. Doğrusu sizi çepeçevre kuşatacak olan bir günün azabından korkuyorum." (11/84)

Sanki orada hiç refah içinde yaşamamışlar gibi. Haberiniz olsun; Semud (halkına) nasıl bir uzaklık verildiyse Medyen (halkına da Allah'ın rahmetinden öyle) bir uzaklık (verildi). (11/95)

Hani kız kardeşin gezinip; "Onu(n bakımını) üstlenecek birini size haber vereyim mi?" demekteydi. Böylece, seni annene geri çevirmiş olduk ki, gözü aydın olsun ve hüzne kapılmasın. Sen bir insan öldürmüştün de, Biz seni tasadan kurtarmış ve seni 'esaslı bir denemeden geçirip-denemiştik.' Medyen halkı arasında da yıllarca kalmıştın, sonra bir kader üzerine (buraya)

geldin ey Musa." (20/40)

Medyen halkı da (peygamberlerini yalanlamıştı). Musa da yalanlanmıştı. Böylelikle Ben, o inkâr edenlere bir süre tanıdım, sonra onları yakalayayverdim. Nasılmış benim (herşeyi alt üst edip kökten değiştiren) inkılabım (veya inkarım). (22/44)

Medyen'e doğru yöneldiğinde de: "Umarım Rabbim, beni doğru bir yola yöneltip iletir" dedi. (28/22)

Medyen suyuna vardığı zaman, su almakta olan bir insan topluluğu buldu. Onların gerisinde de (hayvanları su başına götürmekten çekinen) iki kadın buldu. Dedi ki: "Bu durumunuz ne?" "Çobanlar sürülerini sulamadıkça, biz sürülerimizi sulayamayız; babamız, yaşı ilerlemiş bir ihtiyardır." dediler. (28/23)

Ancak Biz birçok nesiller inşa ettik de onların üzerinde (nice) ömür(ler) uzayıp geçti. Ve sen Medyen halkı içinde yaşayıp da ayetlerimizi onlardan okuyarak öğrenmiş değilsin. Ancak (bu bilgileri sana) gönderen Biziz. (28/45)

Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik) Böylece dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin ve ahiret gününü umud edin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (29/36)

ŞURA

Rablerine icabet edenler, namazı dosdoğru kılanlar, işleri kendi aralarında şura ile olanlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak edenler, (42/38)

ŞUUR

(Sözde) Allah'ı ve iman edenleri aldatırlar. Oysa onlar, yalnızca kendilerini aldatıyorlar ve şuurunda değiller. (2/9)

Bilin ki; gerçekten, asil fesatçılar bunlardır, ama şuurunda değildirler. (2/12)

Sağırdırlar, körsizdirler, kördürler. Bundan dolayı dönmezler. (2/18)

Ve sakın Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin; hayır onlar diridirler. Fakat siz bunun şuurunda değilsiniz. (2/154)

İnkâr edenlerin örneği bağırup çağırmadan başka bir şey işitmiyip (duyduğu veya bağırdığı şeyin anlamını bilmeyen ve sürekli) haykıran (bir hayvan)ın örneği gibidir. Onlar, sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler; bundan dolayı akıl erdiremezler. (2/171)

Kitap Ehlienden bir grup, sizi şaşırtıp saptırmayı arzuladı; fakat onlar ancak kendi nefislerini şaşırtıp-saptırırlar da şuuruna varmazlar. (3/69)

Onlar, hem ondan alıkoyarlar, hem kendileri kaçarlar. Onlar, yalnızca kendi nefislerinden başkasını yıkıma uğratmazlar ama şuurunda değildirler. (6/26)

De ki: "Size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum ve ben size bir meleğim de demiyorum. Ben, bana vahyedilenden başkasına uymam." De ki: "Kör olanla, gören bir olur mu? Yine de düşünmeyecek misiniz?" (6/50)

Gerçek şu ki size Rabbinizden basiretler gelmiştir. Kim basiretle-görüşse kendi lehine, kim de kör olursa (görmek istemezse) kendi aleyhinedir. Ben sizin üzerinizde gözetleyici değilim. (6/104)

Olanca yeminleriyle, eğer kendilerine bir ayet gelse, kesin olarak ona inanacaklarına dair Allah'a yemin ettiler. De ki: "Ayetler, ancak Allah Katındadır; onlara (mucizeler) gelse de kuşkusuz i-nanmayacaklarının şuurunda değil misiniz?" (6/109)

Böylece Biz, her ülkenin önde gelenlerini -orada hileli- düzenler kursunlar diye- oranın suçlu-günahkarları kıldık. Oysa onlar, hi-

leli-düzeni ancak kendilerine kurarlar da bunun şuuruna varmazlar. (6/123)

Onu yalanladılar. Biz de onu ve gemide onunla birlikte olanları kurtardık, ayetlerimizi yalan sayanları suda-boğduk. Çünkü onlar kör bir kavimdi. (7/64)

Sonra kötülüğün yerini iyilikle değiştirdik, öyle ki onlar, çoğaldılar ve: "Atalarımıza da (bazan) şiddetli sıkıntılar (bazan da) refah ve genişlikler dokunmuştu" dediler. Bunun üzerine, Biz de onları kendileri hiç şuurunda değilken apansız kısıkvrak yakalayayverdik. (7/95)

Ve sana bakacak olanlar vardır. Ama kör olanları -üstelik basiretleri de yoksa- sen mi doğru yola ulaştıracağsın? (10/43)

Bu iki grubun örneği; kör ve sağır ile gören ve işiten gibidir. Örnekte bunlar eşit olur mu? Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? (11/24)

Ölüdürler, diri değildirler; ne zaman dirileceklerinin şuuruna varamazlar. (16/21)

Onlardan öncekiler, hileli-düzenler kurmuşlardı da, Allah'ın azab emri onların kurdukları yapıların temellerine geldi, böylece üstlerindeki tavan tepelerine çöktü; azab onlara şuurunda olmadıkları yerden gelmişti. (16/26)

Artık 'kötülüğü örgütleyip düzenleyenler', Allah'ın, kendilerini yerin dibine geçirmeyeceğinden veya şuuruna varamayacakları yerden azabın gelmeyeceğinden emin midirler? (16/45)

Kim bunda (dünyada) kör ise, O, ahirette de kördür ve yol bakımından daha 'şaşkın bir sapıktır.'(17/72)

Allah, kimi hidayete erdirir, işte o, hidayet bulmuştur, kimi saptırırsa onlar için O'nun dışında asla ve iler bulamazsın. Kıyamet günü, Biz onları yüzükoyun körler, dilsizler ve sağırlar olarak haşrederiz. Onların barınma yerleri cehennemdir; ateşi sükun bulduka, çılğın alevini onlara arttırırız. (17/97)

Yer yüzünde gezip dolaşmıyorlar mı, böylece onların kendisiyle akledebilecek kalpleri ve işitebilecek kulakları oluversin? Çünkü doğrusu, gözler kör olmaz, ancak sinelerdeki kalpler körelir. (22/46)

Biz onların hayırlarına koşuyoruz (veya yardım ediyoruz)? Hayır, onlar şuurunda değiller. (23/56)

Onlar, kendilerine Rablerinin ayetleri hatırlatıldığı zaman, onun üstünde sağır ve körler olarak kapanıp kalmayanlardır. (25/73) "Onların hesabı yalnızca Rabbime aittir, eğer şuurundaysanız (anlarsınız)." (26/113)

Artık o (azab), kendileri şuurunda olmadan onlara apansız gelecektir. (26/202)

Ahirete inmayanlara gelince; Biz onlara kendi yaptıklarını süslemişiz, böylece onlar, 'körlük içinde şaşkınca dolaşırlar'. (27/4)

De ki: "Göklerde ve yerde gaybı Allah'tan başka kimse bilmez. Onlar ne zaman dirileceklerinin şuuruna varmıyorlar." (27/65)

Ve sen körleri düştükleri sapıklıktan çekip hidayete erdirici değilsin; sen ancak, ayetlerimize iman edenlere (söz) dinletebilirsin, işte Müslüman olanlar bunlardır. (27/81)

Firavun'un karısı dedi ki: "Benim için de, senin için de bir göz bebeği; onu öldürmeyin; umulur ki bize yararı dokunur veya onu evlat ediniriz." Oysa onlar (başlarına geleceklerin) şuurunda değillerdi. (28/9)

Azab konusunda senden acele (davranmanı) istiyorlar. Eğer adı konulmuş bir ecel (tayin edilmiş bir vakit) olmasaydı, herhalde onlara azab gelmiş olurdu. Fakat kendileri şuurunda olma-

KURAN FİHRİSTİ

dan, onlara kuşkusuz apansız geliverecektir. (29/53)
Ve sen kendi sapıklıkları içinde kör olanları da doğruya iletili değilsin. Sen yalnızca, Bizim ayetlerimize iman edenlere duyurabilirsin ki onlar Müslümanlardır. (30/53)
Kör olanla (basiretle) gören bir değildir; (35/19)
Onlardan öncekiler de yalanladı; böylece azab onlara hiç şuurunda olmadıkları bir yerden gelip-çattı. (39/25)
Rabbinizden, size indirilen en güzeline uyun; siz hiç şuurunda değilseniz, azab apansız size gelip çatmadan evvel. (39/55)
Kör olanla (basiretle) gören bir olmaz; iman edip salih amellerde bulunanlarla kötülük yapan da. Ne az öğüt alıp-düşünüyorsunuz. (40/58)
Semud'a gelince; Biz onlara doğru yolu gösterdik, fakat onlar körlüğü hidayete tercih ettiler. Böylece kazandıkları şeyler yüzünden onları alçaltıcı azabın yıldırımı yakalayiverdi. (41/17)
Öyleyse sağır olanlara sen mi dinleteceksin veya kör olan ve açıkça bir sapıklık içinde bulunanı hidayete erdireceksin? (43/40)
Onlar, hiç şuurunda değilsen kendilerine apansız geliverecek olan kıyamet-saatinden başkasını mı gözlüyorlar? (43/66)
İşte bunlar; Allah onları lanetlemiş, böylece (kulaklarını) sağır-laştırmış ve basiret (göz)lerini de kör etmiştir. (47/23)
Ey iman edenler, seslerinizi peygamberin sesi üstünde yükseltmeyin ve birbirinize bağırdığınız gibi, ona sözle bağıırıp-söylemeyin; yoksa siz şuurunda değilseniz, amelleriniz boşa gider. (49/2)
Ve şursuzca baş kaldırıyorsunuz. (53/61)
Andolsun onlar, onun konuklarından da murad almak için bas-kı yaptılar. Biz de onların gözlerini silip kör ettik. "İşte azabımı ve uyarmamı tadın." (54/37)

ŞÜKR

Bundan sonra, (artık) şükredesiniz diye sizi bağışladık. (2/52)
Sonra şükredesiniz diye, sizi ölümünüzden sonra dirilttik. (2/56)
Öyleyse (yalnızca) Beni anın, Ben de sizi anayım; ve (yalnızca) Bana şükredin ve (sakin) nankörlük etmeyin. (2/152)
Şüphesiz, 'Safa' ile 'Merve' Allah'ın işaretlerindedir. Böylece kim Evi (Ka'be'yi) hacceder veya umre yaparsa, artık bu ikisini tavaf etmesinde kendisi için bir sakınca yoktur. Kim de gönül-den bir hayır yaparsa (karşılığını alır). Şüphesiz Allah, şükrün karşılığını verendir, bilendir. (2/158)
Ey iman edenler size rızık olarak verdiklerimizin temiz olanlarından yişin ve yalnızca O'na kulluk ediyorsanız, (yine yalnızca) Allah'a şükredin. (2/172)
Ramazan ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batıl birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmanıza karşılık Allah'ın büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredesiniz. (2/185)
Binlerce kişinin ölüm korkusuyla yurtlarından çıktıklarını görmedin mi? Allah onlara: "Ölün" dedi, sonra da onları diriltti. Şüphesiz Allah, insanlara karşı fazl sahibidir. Ancak, insanların çoğunluğu şükretmez. (2/243)
Andolsun, siz güçsüz iken Allah size Bedir'de yardımıyla zafer verdi. Şu halde Allah'tan sakının, O'na şükredebileceğiniz. (3/123)
Muhammed, yalnızca bir elçidir. Ondandır önce nice elçiler gelip-

geçmiştir. Şimdi o ölürsen ya da öldürülürsen, siz toplumların üzerinde gerisin geriye mi döneceksiniz? İki topuğu üzerinde gerisin geri dönen kimse, Allah'a kesinlikle zarar veremez. Allah, şükredenleri pek yakında ödüllendirecektir. (3/144)
Allah'ın izni olmaksızın hiçbir nefis için ömек yoktur. O, süresi belirtilmiş bir yazıdır. Kim dünyanın yararını (sevabını) isterse ona ondan veririz, kim ahiret sevabını isterse ona da ondan veririz. Biz şükredenleri pek yakında ödüllendireceğiz. (3/145)
Eğer şükredersiniz ve iman ederseniz, Allah azabınızla ne yaparsın? Allah şükrün karşılığını verendir, bilendir. (4/147)
Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklerinizi kadar ellerinizi yıkayın, başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (yıkayın.) Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül edin); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (5/6)
Allah sizi, yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden, boş sözlerden' dolayı sorumlu tutmaz, ancak yeminlerinizle bağladığınız sözlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Onun (yeminin) kefareti, ailenizdekilere yedirdiklerinizin ortalamasından on yoksulu doyurmak ya da onları giydirmek veya bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmadır. (Bunlara imkan) Bulamayan (için) üç gün oruç (vardır.) Bu, yemin ettiğinizde (bozduğunuz) yeminlerinizin kefaretidir. Yeminlerinizi koruyunuz. Allah, size ayetlerini böyle açıklar, umulur ki şükredersiniz. (5/89)
Böylece: "Allah içimizden bunlara mı lütufta bulundu?" demeleri için onlardan bazısını bazısıyla denedik. Allah, şükredenleri daha iyi bilen değil mi? (6/53)
De ki: "Sizi karanın ve denizin karanlıklarından kim kurtarmaktadır ki, siz (açıktan ve) gizliden gizliye ona yalvararak dua etmektesiniz: -Andolsun, bizi bundan kurtarırsan, gerçekten şükredenlerden oluruz." (6/63)
Andolsun, sizi yeryüzünde yerleşik kıldık ve orda size geçimlikler yaratık. Ne az şükrediyorsunuz? (7/10)
Sonra muhakkak önelerinden, arkalarından, sağlarından ve sollarından sokulacağım. Onların çoğunu şükredici bulmayacaksınız." (7/17)
Güzel şehrin bitkisi, Rabbinin izniyle çıkar; kötü olandan ise kavruktan başkası çıkmaz. İşte Biz, şükreden bir topluluk için ayetleri böyle çeşitli biçimlerde açıklıyoruz. (7/58)
(Allah:) "Ey Musa" dedi. "Sana verdiğim risaletimle ve seninle konuşmamla seni insanlar üzerinde seçkin kıldım. Sana verdiklerimi al ve şükredenlerden ol." (7/144)
O, sizi tek bir nefisten yarattı ve kendisiyle durulup-yatışması için ondan eşini var etti. Onu (eşini) örtüp-bürüyünce, o da bir yük yüklendi de bununla (bir süre) gezindi. Nitekim ağırlaşınca, ikisi Rableri olan Allah'a dua ettiler: "Eğer bize salih (bir çocuk) verirsen, andolsun şükredenlerden olacağız." (7/189)
Hatırlayın; hani sizler sayıca azdınız ve yeryüzünde zayıf bırakılmıştınız, insanların sizi kapıp-yakalamasından korkuyordunuz. İşte O, sizi (yerleşik kılip) barındırandı, sizi yardımla destekledi ve size temiz şeylerden rızıklar verdi. Ki şükredesiniz. (8/26)
Karada ve denizde sizi gezdiren O'dur. Öyle ki siz gemide bulunduğunuz zaman, onlar da güzel bir rüzgarla onu yüzdürür-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

lerken ve (tam) bununla sevinmekteyken, ona çılgınca bir rüzgar gelip çatar ve her yandan dalgalar onları kuşatıverir; onlar artık bu (dalgalarla) gerçekten kuşatıldıklarını sanmışlarken, dinde O'na 'gönülden katıksız bağlılar (muhişler)' olarak Allah'a dua etmeye başlarlar: "Andolsun eğer bundan bizi kurtaracak olursan, muhakkak Sana şükredenlerden olacağız." (10/22)

Allah hakkında yalan uydurup iftira edenlerin kıyamet günü zanları nedir? Şüphesiz Allah, insanlara karşı büyük ihsan (Fazl) sahibidir, ancak onların çoğu şükretmezler. (10/60)

Atalarım İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un dinine uydum. Allah'a hiçbir şeyle şirk koşmamız bizim için olacak şey değil. Bu, bize ve insanlara Allah'ın lütfü ve ihsanındandır, ancak insanların çoğu şükretmezler." (12/38)

Andolsun Musa'yı: "Kavmini karanlıklardan nura çıkar ve onlara Allah'ın günlerini hatırlat" diye ayetlerimizle göndermiştik. Şüphesiz bunda çokça sabreden ve şükreden herkes için gerçekten ayetler vardır. (14/5)

Rabbimiz şöyle buyurmuştu: "Andolsun, eğer şükrederseniz gerçekten size arttırırım ve andolsun, eğer nankörlük ederseniz, şüphesiz, benim azabım pek şiddetlidir." (14/7)

Rabbimiz, gerçekten ben, çocuklarımdan bir kısmını Beyt-i Haram yanında ekini olmayan bir vadiye yerleştirdim; Rabbimiz, dosdoğru namazı kılsınlar diye (öyle yaptım), böylelikle Sen, insanların bir kısmının kablelerini onlara ilgi duyar kıl ve onları birtakım ürünlerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler." (14/37)

Denizi de sizin emrinize veren O'dur, ondan taze et yemekesiniz ve giyiminizde ondan süs-eşyaları çıkarmaktasınız. Gemilerin onda (suları) yara yara akıp gittiğini görüyorsunuz. (Bütün bunlar) O'nun fazlından aramanız ve şükretmeniz içindir. (16/14)

Allah, sizi annelerinizin karından hiçbir şey bilmezken çıkardı ve umulur ki şükredersiniz diye işitme, görme (duyularını) ve gönüller verdi. (16/78)

Öyleyse Allah'ın sizi rızıklandırdığı şeylerden helal (ve) temiz olanlarını yişin; eğer O'na kulluk ediyorsanız Allah'ın nimetine şükredin. (16/114)

O'nun nimetlerine şükrediciydiniz. (Allah) Onu seçti ve doğru yola iletti. (16/121)

(Ey) Nuh ile birlikte taşıdıklarımızın çocukları! Şüphesiz o, şükreden bir kuldü. (17/3)

Ve sizin için ona, zorlu-savaşınızda sizi korusun diye, '(madeni) giyim-sanatını' öğrettik. Buna rağmen siz şükredenler misiniz? (21/80)

İri cüsseli develeri size Allah'ın işaretlerinden kıldık, sizler için onlarda bir hayır vardır. Öyleyse onlar bir dizi halinde (veya saf tutmuşcasına ayakta durup) boğazlanırken Allah'ın adını anın; yanları üzerine yattıkları zaman da onlardan yişin, kanaatkara ve isteyene yedirin. İşte böyle, onlara sizin için boyun eğdirdik, umulur ki şükredersiniz. (22/36)

O, sizin için kulakları, gözleri ve gönülleri inşa edendir; ne az şükrediyorsunuz. (23/78)

O, gece ile gündüzü birbirini ardınca kılandır; öğüt alıp-düşünmek isteyenler ya da şükretmek isteyenler için. (25/62)

(Süleyman) Bu söz üzerine tebessüm edip güldü ve dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve hoşnut olacağın salih bir amelde bulunmamı ilham et ve beni rahmetinle salih kulların arasına kat." (27/19)

Kendi yanında kitaptan ilmi olan biri dedi ki: "Ben, (gözünü açık kapamadan) onu sana getirebilirim." Derken (Süleyman) onu kendi yanında durur vaziyette görünce dedi ki: "Bu Rabbimin

fazlındandır, O'na şükredecek miyim, yoksa nankörlük edecek miyim diye beni denemekte olduğu için (bu olağanüstü olay gerçekleşti). Kim şükrederse, artık o kendisi için şükretmiştir, kim nankörlük ederse, gerçekten benim Rabbim Gani (hiçbir şeye ve kimseye ihtiyacı olmayan)dır, Kerim olandır. (27/40)

Şüphesiz, senin Rabbim, insanlara karşı büyük lütf (fazl) sahibidir, ancak insanların çoğu şükretmiyorlar. (27/73)

Kendi rahmetinden olmak üzere O, sizin için, dinlenmeniz ve O'nun fazlından (geçiminizi) aramanız için geceyi ve gündüzü var etti. Umulur ki şükredersiniz. (28/73)

Siz yalnızca Allah'tan başka birtakım putlara tapıyor ve birtakım yalanlar uyduruyorsunuz. Gerçek şu ki, sizin Allah'tan başka tapıklarınız, size rızık vermeye güç yetiremezler; öyleyse rızık Allah'ın Katında arayın, O'na kulluk edin ve O'na şükredin. Siz O'na döndürüleceksiniz." (29/17)

Size Kendi rahmetinden taddırması, emriyle gemileri yürütmesi ve O'nun fazlından (rızıkınızı) aramanız ile umulur ki şükretmeniz için, rüzgarları müjde vericiler olarak göndermesi, O'nun ayetlerindedir. (30/46)

Andolsun, Lukman'a "Allah'a şükret" diye hikmet verdik. Kim şükrederse, artık o, kendi lehine şükreder. Kim inkâr ederse, artık şüphesiz, (Allah,) Gani (hiç kimseye ve hiçbir şeye muhtaç olmayan)dır, Hamiddir (hamd yalnızca O'na aittir). (31/12)

Biz insana anne ve babasını (onlara iyilikle davranmayı) tavsiye ettik. Annesi onu, zorluk üstüne zorlukla (karında) taşımıştır. Onun (sütten) ayrılması, iki yıl içindedir. "Hem bana, hem anne ve babana şükret, dönüş yalnız banadır." (31/14)

Görmüyor musun ki, size ayetlerinden (bazılarını) göstermesi için, gemiler Allah'ın nimetiyle denizde akıp gitmektedir! Hiç şüphesiz bunda, çok sabreden, çok şükreden için gerçekten ayetler vardır. (31/31)

Sonra onu 'düzeltilip bir biçime soktu' ve ona ruhundan üfledi. Sizin için de kulak, gözler ve gönüller var etti. Ne az şükrediyorsunuz? (32/9)

Ona dilediği şekilde kaleler, heykeller, havuz büyüklüğünde çanaklar ve yerinden sökülmeden kazanlar yaparlardı. "Ey Davud ailesi, şükrederek çalışın." Kullarımdan şükredenler azdır. (34/13)

Andolsun, Sebe' (halkı)nın oturduğu yerlerde de bir ayet vardır. (Evleri) Sağdan ve soldan iki bahçeliydi. (Onlara demiştik ki:) "Rabbimizin rızıkından yişin ve O'na şükredin. Güznel bir şehir ve bağışlayan bir Rabb(iniz var)." (34/15)

Onlar ise: "Rabbimiz, seferlerimizden aralarına aç (şehirlerimiz birbirine çok yakındır) dediler ve kendi nefislerine zulmetmiş oldular. Böylece Biz de onları efsanelerle (e konu olan bir halk) kıldık ve onları darmadağın edip dağıttık. Şüphesiz bunda, çok sabreden ve çok şükreden herkes için gerçekten ayetler vardır. (34/19)

İki deniz bir değildir. Şu, tatlı, susuzluğu keser ve içimi kolay; şu da, tuzlu ve acıdır. Ancak her birinden taze et yersiniz ve takınmakta olduğunuz süs eşyalarını çıkarırsınız. O'nun fazlından aramanız ve umulur ki şükretmeniz için gemilerin onda (denizde) suları yara yara akıp gittiğini görürsün. (35/12)

Çünkü (Allah,) ecirlerini noksansız olarak öder ve kendi fazlından onlara arttırır. Şüphesiz O, bağışlayandır, şükür kabul edendir. (35/30)

Derler ki: "Bizden hüznü giderip yok eden Allah'a hamdolsun; şükredin Rabbimiz, gerçekten bağışlayandır, şükür kabul edendir." (35/34)

KURAN FİHRİSTİ

Onun ürünlerinden ve kendi ellerinin yaptıklarından yemeleri için. Yine de şükretmiyorlar mı? (36/35)

Onlarda kendileri için daha nice yararlar ve içecekler vardır. Yine de şükretmeyecekler mi? (36/73)

Eğer inkâr edecek olursanız, artık şüphesiz Allah size karşı hiçbir ihtiyacı olmayandır ve O, kulları için inkârı rıza göstermez. Ve eğer şükrederseniz, sizin (yararınız) için ondan razı olur. hiçbir günahkar, bir başkasının günah yükünü yüklenmez. Sonra Rabbinize döndürüleceksiniz, böylece yaptıklarınızı size haber verecektir. Şüphesiz O, sinelerin özünde saklı olanı bilir. (39/7)

Hayır, artık (yalnızca) Allah'a kulluk et ve şükredenlerden ol." (39/66)

Allah, kendisinde sükun bulmanız için geceyi, aydınlık olarak da gündüzü sizin için var etti. Şüphesiz Allah, insanlara karşı (sınırsız) bir fazl sahibidir. Ancak insanların çoğu şükretmiyorlar. (40/61)

İşte Allah, iman edip salih amelerde bulunan kullarına böyle müjde vermektedir. De ki: "Ben buna karşı yakınlıkta sevgi dışında sizden hiçbir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik kazanırsa, Biz ondaki iyiliği arttırırız. Gerçekten Allah, bağışlayandır, şükredene karşılığını verendir. (42/23)

Eğer dileyecek olsa, rüzgarı durdurur, böylece onun üstünde kalakalırlar. Şüphesiz, bunda çokça sabreden, çokça şükreden kimseler için gerçekten ayetler vardır. (42/33)

Allah; Kendi emriyle gemiler akıp gitsin ve O'nun fazlından ararsınız diye, sizin için denize boyun eğdirdi. Umulur ki şükredersiniz. (45/12)

Biz insana, 'anne ve babasına' iyilikle davranmasını tavsiye ettik. Annesi onu güçlkle taşıdı ve onu güçlkle doğurdu. Onun (hamilelikte) taşınması ve süttten kesilmesi, otuz aydır. Nihayet güçlü (erginlik) çağına erip kırk yıl (yaşın) ulaşınca, dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiğin nimete şükretmemi ve senin razı olacağın salih bir amelde bulunmamı bana ilham et; benim için soyumda salahı ver. Gerçekten ben tevbe edip Sana yöneldim ve gerçekten ben Müslümanlardanım." (46/15)

Tarafımızdan bir nimet olarak. İşte Biz, şükredenleri böyle ödüllendiririz. (54/35)

Eğer dilemiş olsaydık onu tuzlu kıladık; şükretmeniz gerekmez mi? (56/70)

De ki: "Sizi inşa eden (yaratan), size kulak, gözler ve gönüller veren O'dur. Ne az şükrediyorsunuz?" (67/23)

Şüphesiz Biz insanı, karmaşık olan bir damla sudan yarattık. Onu deniyoruz. Bundan dolayı onu işiten ve gören yaptık. Biz ona yolu gösterdik; (artık o,) ya şükredici olur ya da nankör. (76/2-3)

- T -

TABUT

Peygamberleri, onlara (şöyle) dedi: "Onun hükümdarlığının belgesi, size Tabut'un gelmesi (olacaktır ki) onda Rabbinizden 'bir güven duygusu ve huzur' ile Musa ailesinden ve Harun ailesinden artakalanlar var; onu melekler taşır. Eğer inanmışsarsanız, bunda şüphesiz sizin için bir delil vardır." (2/248)

TAĞUT

Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk (rüşd) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapsasağlam bir kulpa yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir. (2/256)

Allah, iman edenlerin velisi (dostu ve destekçisi)dir. Onları karanlıklardan nura çıkarır; inkâr edenlerin velileri ise tağut'tur. Onları nurdan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar, ateşin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır. (2/257)

Kendilerine kitaptan bir pay verilenleri görmedin mi? Onlar, tağuta ve cibt'e inanıyorlar ve diğer inkâr edenler için: "Bunlar, iman edenlerden daha doğru bir yoldadır" diyorlar. (4/51)

Sana indirilene ve senden önce indirilene gerçekten inandıklarını öne sürenleri görmedin mi? Bunlar, tağut'un önünde muhakeme olmayı istemektedirler; oysa onlar onu reddetmekle emrolunmuşlardır. Şeytan da onları uzak bir sapıklıkla sapıtmak ister. (4/60)

İman edenler Allah yolunda savaşır; inkâr edenler ise tağut yolunda savaşır; öyleyse şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır. (4/76)

De ki: "Allah Katında, 'kesinleşmiş bir ceza olarak' bundan daha kötüsünü haber vereyim mi? Allah'ın kendisine lanet ettiği, ona karşı gazablandığı ve onlardan maymunlar ve domuzlar kıldığı ile tağuta tapanlar; işte bunlar, yerleri daha kötü ve dümdüz yoldan daha çok sapmışlardır." (5/60)

Andolsun, Biz her ümmete: "Allah'a kulluk edin ve tağuttan kaçının" (diye tebliğ etmesi için) bir elçi gönderdik. Böylelikle, onlardan kimine Allah hidayet verdi, onlardan kiminin üzerine sapıklık hak oldu. Artık, yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların uğradıkları sonucu görün. (16/36)

Tağut'a kulluk etmekten kaçınan ve Allah'a içten yönelenler ise; onlar için bir müjde vardır, öyleyse kullarıma müjde ver. (39/17)

TAHT

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandı. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbin onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rab-bim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edenidir. Gerçekten bilen, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (12/100)

Onların göğüslerinde kinden (ne varsa tümünü) sıyırıp-çektik, kardeşler olarak tahtlar üzerinde karşı karşıyadırlar. (15/47)

Onlar; altından ırmaklar akan Adn cennetleri onlarındır, orada altın bileziklerle süslenirler, hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlas-tan yeşil elbiseler giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar. (Bu,) Ne güzel sevap ve ne güzel destek. (18/31)

Gerçekten ben, onlara hükmetmekte olan bir kadın buldum ki, ona herşeyden (bolca) verilmiştir ve büyük bir tahti var." (27/23)

(Elçinin gitmesinden sonra Süleyman:) "Ey önde gelenler, onlar bana teslim olmuş (Müslüman)lar olarak gelmeden önce, sizden kim onun tahtını bana getirebilir?" dedi. (27/38)

Dedi ki: "Onun tahtını değişikliğe uğratan, bir bakalım doğru olanı bulabilecek mi, yoksa bulmayanlardan mı olacak? (27/41)

Böylece (Belkıs) geldiği zaman ona: "Senin tahtın böyle mi?" denildi. Dedi ki: "Tıpkı kendisi. Bize ondan önce ilim verilmişti ve biz Müslüman olmuştuk." (27/42)

Kendileri ve eşleri, gölgeliklerde, tahtlar üzerinde yaslanmışlardır. (36/56)

Birbirlerine karşı, tahtlar üzerinde (otururlar). (37/44)

Andolsun, Biz Süleyman'ı imtihan ettik, tahtının üstünde bir ceset bıraktık. Sonra (eski durumuna) döndü. (38/34)

Özenle dizilmiş tahtlar üzerinde yaslanmışlardır. Ve Biz onları iri-ceylan gözlü hürilerle evlendirmişiz. (52/20)

'Özenle işlenmiş mücevher' tahtlar üzerindedirler. (56/15)

Orada tahtlar üzerinde yaslanıp-dayanmışlardır. Orada ne (yakıcı) bir güneş ve ne de dondurucu bir soğuk görürler. (76/13)

Tahtlar üzerinde bakıp-seyretmektedirler. (83/23)

Tahtlar üzerinde bakıp-seyretmek suretiyle. (83/35)

Orda 'yükseklerde kurulmuş, tahtlar da vardır; (88/13)

TAHTA

Ve onu da tahtalar ve çiviler(le inşa edilmiş gemi) üzerinde taşıdık; (54/13)

TAKVA

Bunu, hem çağdaşlarına, hem sonra gelecek olanlara 'ibret verici bir ceza', takva sahipleri için de bir öğüt kıldı. (2/66)

Hacc, bilinen aylardır. Böylelikle kim onlarda haccı farz eder (yerine getirir)se, (bilsin ki) haccda kadına yaklaşmak, fık yap-mak ve kavgaya girişmek yoktur. Siz, hayır adına ne yaparsanız, Allah, onu bilir. Azık edin, şüphesiz azığın en hayırlısı takvadır. Ey temiz akıl sahipleri, benden korkup-sakinin. (2/197)

Eğer onlara mehir tesbit eder de, el sürmeden boşarsanız, bu durumda -kendileri veya nikah bağı elinde olanın bağışlaması hariç- tesbit ettiğiniz (mehr)in yarısı onlarındır. Sizin (tümünü veya fazlasını) bağışlamaz takvaya daha yakındır. Aranızdaki üstünlüğü (derece farkını) unutmayın. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızı görendir. (2/237)

Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına, haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhraman alıyorduklarından dolayı bir topluluğa olan kininizi, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakinin. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırmaması pek şiddetli olandır. (5/2)

Ey iman edenler, adil şahidler olarak, Allah için, hakkı ayakta tutun. Bir topluluğa olan kininizi, sizi adaleten alıkoymasın. Adalet yapın. O, takvaya daha yakındır. Allah'tan korkup-sakinin. Şüphesiz Allah, yapmakta olduklarınızdan haberi olandır. (5/8)

Ey Ademoğulları, Biz sizin çirkin yerlerinizi örtecek bir elbise ve size 'süs kazandıracak bir giyim' indirdik (varettik). Takva ile kuşanıp-donanmak ise, bu daha hayırlıdır. Bu, Allah'ın ayetlerindedir. Umulur ki öğüt alıp-düşünürler. (7/26)

Gerçek şu ki, Allah Katında ayarların sayısı, gökleri ve yeri yarat-

KURAN FİHRİSTİ

tığı günden beri Allah'ın kitabında on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte dosdoğru olan hesap (din) budur. Öyleyse bunlarda kendinize zulmetmeyin ve onların sizlerle topluca savaşması gibi siz de müşriklerle topluca savaşmayın. Ve bilin ki Allah, takva sahipleriyle beraberdir. (9/36)

Allah'a ve ahiret gününe iman edenler, mallarıyla ve canlarıyla cehd etmekten (kaçınmak için) senden izin istemezler. Allah takva sahiplerini bilendir. (9/44)

Sen bunun (böyle bir mescidin) içinde hiçbir zaman durma. Daha ilk gününden takva temeli üzerine kurulan mescid, senin bunda (namaza ve diğer işlere) durmana daha uygundur. Onda, arınmayı içten-arzulayan adamlar vardır. Allah anınları sever. (9/108)

Ey iman edenler, inkâr edenlerden size en yakın olanlarla savaşın; sizde 'bir güç ve caydırıcılık' görsünler. Ve bilin ki gerçekten Allah takva sahipleriyle beraberdir. (9/123)

Bunlar: Sana vahyettiğimiz gayb haberlerindedir. Bunları sen ve kavmin bundan önce bilmiyordun. Şu halde sabret. Şüphesiz (güzel olan) sonuç takva sahiplerinindir. (11/49)

Ahiretin karşılığı ise, iman edenler ve takvada bulunanlar için daha hayırlıdır. (12/57)

Takva sahiplerine vad edilen cennet; onun altından ırmaklar akar, yemişleri ve gölgelikleri süreklidir. Bu korkup-sakınanların (mutlu) sonudur, inkâr edenlerin sonu ise ateştir. (13/35)

Gerçekten takva sahibi olanlar, cennetlerde ve pınar başlarındadır. (15/45)

(Allah'tan) Sakınanlara: "Rabbiniz ne indirdi?" dendiğinde, "Hayır" dediler. Bu dünyada güzel davranışlarda bulunanlara güzellik vardır; ahiret yurdu ise daha hayırlıdır. Takva sahiplerinin yurdu ne güzeldir. (16/30)

Adn cennetleri; ona girerler, onun altından ırmaklar akar, içinde onların her diledikleri şey vardır. İşte Allah, takva sahiplerini böyle ödüllendirir. (16/31)

Katımızdan ona bir sevgi duyarlılığı ve temizlik (de verdik). O, çok takva sahibi biriydi. (19/13)

Demişti ki: "Gerçekten ben, senden Rahman'a sığınırım. Eğer takva sahibiyisen (bana yaklaşma)." (19/18)

O cennet; Biz, kullarımızdan takva sahibi olanları (ona) varisçi kılacağız. (19/63)

Sonra, takva sahiplerini kurtarırsın ve zulmedenleri diz üstü çökmüş olarak bırakırız. (19/72)

Takva sahiplerini bir heyet halinde Rahman (olan Allah'ın huzuru)na toplayacağımız gün, (19/85)

Biz bunu (Kur'an'ı) senin dilinle kolaylaştırdık, takva sahiplerine müjde vermen ve direnen bir kavmi uyarıp-korkutman için. (19/97)

Ehline (ümmetine) namazı emret ve onda kararlı davran. Biz senden rızık istemiyoruz, Biz sana rızık veriyoruz. Sonuç da takvanındır. (20/132)

Andolsun, Biz Musa'ya ve Harun'a, takva sahipleri için bir aydınlık ve bir öğüt (zikir) olarak, hak ile batılı birbirinden ayıran (furkan)ı verdik. (21/48)

İşte böyle; kim Allah'ın şiarlarını yüceltirse, şüphesiz bu, kalblerin takvasındadır. (22/32)

Onların etleri ve kanları kesin olarak Allah'a ulaşmaz, ancak O'na sizden takva ulaşır. İşte böyle, onlara sizin için boyun eğdirmişti; O'nun size hidayet vermesine karşılık Allah'ı tekbir etmeniz için. Güzellikte bulunanlara müjde ver. (22/37)

Andolsun, size açıklayıcı ayetler, sizden önce gelip geçenler-

den bir örnek ve takva sahipleri için bir öğüt indirdik. (24/34)

De ki: "Bu mu daha hayırlı, yoksa takva sahiplerine va'd edilen ebedi cennet mi? Ki onlar için bir mükafat ve son duraktır." (25/15)

Ve onlar: "Rabbimiz, bize eşlerimizden ve soyumuzdan, gözün aydınlığı olacak (çocuklar) armağan et ve bizi takva sahiplerine önder kıl," diyenlerdir. (25/74)

(O gün) Cennet takva sahiplerine yaklaştırılır. (26/90)

İşte ahiret yurdu; Biz onu, yeryüzünde büyüklenmeyenlere ve bozgunculuk yapmak istemeyenlere (armağan) kılarız. (Güzel) Sonuç takva sahiplerinindir. (28/83)

Allah, takva sahiplerini (inanarak ve inançlarını uygulayarak) zafere ulaşmaları dolayısıyla kurtarır. Onlara kötülük dokunmaz ve onlar hüzne kapılmayacaklardır. (39/61)

Takva sahiplerine va'd edilen cennetin misali (şudur): İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değişmeyen süten ırmaklar, içenler için lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır ve orda onlar için meyvelerin her türlüşünden ve Rablerinden bir mağfiret vardır. Hiç (böyle mükafaatlanan bir kişi), ateşin içinde ebedi olarak kalan ve başırsaklarını 'parça parça koparan' kaynar sudan içirilen kimseler gibi olur mu? (47/15)

Hidayeti bulmuş olanlara gelince; (Allah,) hidayetlerini arttırmış ve takvalarını vermiştir. (47/17)

Hani o inkâr edenler, kendi kaplarında, 'öfkeli soy koruyuculuğu'nu (hamiyeti), cahiliyenin 'öfkeli soy koruyuculuğunu' kılıp-kişirttikleri zaman, hemen Allah; elçisinin ve mü'minlerin üzerine '(kalbi teskin eden) güven ve yatışma duygusunu' indirdi ve onları "takva sözü" üzerinde 'kararlılıkla ayakta tuttu." Zaten onlar da, buna layık ve ehil idiler. Allah, herşeyi hakkıyla bilendir. (48/26)

Şüphesiz, Allah'ın Resûlü'nün yanında seslerini alçak tutanlar; işte onlar, Allah kalplerini takva için imtihan etmiştir. Onlar için bir mağfiret ve büyük bir ecir vardır. (49/3)

Ey insanlar, gerçekten, Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz, Allah Katında sizin en üstün (kerim) olanınız, (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah, bilendir, haber alandır. (49/13)

Ey iman edenler, kendi aranızda gizli konuşmalarda bulunacağınız zaman, bundan böyle günah, düşmanlık ve Peygamber'e isyanı fısıldaşıp-konuşmayın; birri (iyiliği) ve takvayı konuşun ve huzurunda toplanacağınız Allah'tan sakının. (58/9)

Allah dilemedikçe onlar öğüt almazlar; takvanın sahibi (onu kabul etmeye ehil olan) O'dur, mağfiretin sahibi (başılamaya ehil olan da) O'dur. (74/56)

Ya da takvayı emrettiyse. (96/12)

TAKVİM

Gerçek şu ki, Allah Katında ayaların sayısı gökleri ve yeri yarattığı günden beri Allah'ın kitabında on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte dosdoğru olan hesap (din) budur. Öyleyse bunlarda kendinize zulmetmeyin ve onların sizlerle topluca savaşması gibi siz de müşriklerle topluca savaşmayın. Ve bilin ki Allah takva sahipleriyle beraberdir. (9/36)

TALUT

Onlara peygamberleri dedi ki: "Allah size Talut'u (melik olarak) gönderdi." Onlar: "Biz hükümdarlığa ona göre daha çok hak sa-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

hibiyken ve ona bir mal (servet) bolluğu verilmemişken nasıl bizi (yönetmek üzere) hükümdarlık (mülk) onun olabilir?" dediler. O (şöyle) demişti: "Doğrusu Allah size onu seçti ve onun bilgi ve bedenî gücünü arttırdı. Allah kime dilerse mülkünü verir; Allah (rahmeti ve gücü) geniş olandır bilendir." (2/247) Peygamberleri onlara (şöyle) dedi: "Onun hükümdarlığının belgesi size Tabut'un gelmesi (olacaktır ki) onda Rabbinizden 'bir güven duygusu ve huzur' ile Musa ailesinden ve Harun ailesinden artakalanlar var; onu melekler taşır. Eğer inanmışlarsanız bunda şüphesiz sizin için bir delil vardır." (2/248)

Talut, orduyla birlikte ayrıldığında dedi ki: "Doğrusu Allah sizi bir ırmakla imtihan edecektir. Kim bundan içerse artık o benden değildir ve kim de -eliyle bir avuç alanlar hariç- onu tadmazsa bendendir." Küçük bir kısmı hariç (hepsi sudan) içti. O kendisiyle beraber iman edenlerle (ırmağı) geçince onlar (geride kalanlar): "Bugün bizim Calut'a ve ordusuna karşı (koyacak) gücümüz yok" dediler. (O zaman) Muhakkak Allah'a kavuşacaklarını umanlar (şöyle) dediler: "Nice küçük topluluk daha çok olan bir topluluğa Allah'ın izniyle galib gelmiştir; Allah sabredenlerle beraberdir." (2/ 249)

Onlar Calut ve ordusuna karşı meydana (savaşa) çıktıklarında dediler ki: "Rabbimiz üzerimize sabır yağıdır adımlarımızı sabit kıl (kaydırma) ve kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/250)

Böylece onları Allah'ın izniyle yenilgiye uğrattılar. Davud Calut'u öldürdü. Allah da ona mülk ve hikmet verdi; ona dilediğinden öğretti. Eğer Allah'ın insanların bir kısmı ile bir kısmını defî (engellemesi) olmasaydı yeryüzü mutlaka fesada uğrardı. Ancak Allah alemlere karşı büyük fazlî (ve ihсан) sahibidir. (2/251)

TANELER

Mallarını Allah yolunda infak edenlerin örneği yedi başak bitiren, her bir başakta yüz tane bulunan bir tek tanenin örneği gibidir. Allah, dilediğine kat kat artırır. Allah (ihسانی) bol olandır, bilendir. (2/261)

Gaybın anahtarları O'nun Katındadır, O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O, bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi (ve her şey) apaçık bir kitaptadır. (6/59)

Taneyi ve çekirdeği yaran şüphesiz Allah'tır. O, diriye ölüden çıkarır, ölüye de diriden çıkarır. İşte Allah budur. Öyleyse nasıl oluyor da çevriliyorsunuz? (6/95)

O, gökten su indirir. Bununla her şeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiliyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkmış salkımlar, -birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakiverin. Şüphesiz inancacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (6/99)

Biz ise, kıyamet gününe ait duyuları teraziler koyarız da artık, hiç bir nefis hiç bir şeyle haksızlığa uğramaz. Bir halden tanesi bile olsa ona (teraziye) getiririz. Hesap görücüler olarak Biz yeteriz. (21/47)

"Ey öğlüm, (yaptığın iş) gerçekten bir halden tanesi ağırlığında olsa da, (bu,) ister bir kaya parçasından ya da göklerde veya yer(in derinliklerinde) de bulunsun bile, Allah onu getirir (açığa çıkarır). Şüphesiz Allah, latif olandır, (her şeyden) haberdardır." (31/16)

Ölü toprak kendileri için bir ayettir; Biz onu dirilttik, ondan taneler çıkarttik, böylelikle ondan yemektedirler. (36/33) Ve gökten mübarek (bereket ve rahmet yüklü) su indirdik; böylece onunla bahçeler ve biçilecek taneler bitirdik. (50/9) Yapraklı taneler ve güzel kokulu bitkiler. (55/12) Bununla taneler ve bitkiler bitirip-bitirip çıkaram diye. (78/15) Böylece onda taneler bitirdik, (80/27)

TARIK YILDIZI

Göğ'e ve Tarık'a andolsun, Tarık'ın ne olduğunu sana bildiren nedir? (86/1-2)

TARTI

"Yetimin malına, o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel (şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. Hiçbir nefse, gücünün kaldırabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınız dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahbine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz." (6/152) O gün tartı haktır. Kimin tartıları ağır basarsa, işte kurtulanlar onlardır.

Kimin tartıları hafif kalırsa, bunlar da ayetlerimize zulmedegeldiklerinden dolayı nefislerini hüsrana uğratanlardır. (7/8-9)

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (ıslaha) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanıyorsanız." (7/85)

Medyen (halkına da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, O'ndan başka ilahınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik tutmayın; gerçekten sizi bir 'bolluk ve refah (hayır)' içinde görüyorum. Doğrusu sizi çepeçevre kuşatacak olan bir günün azabından korkuyorum."

"Ey kavmim, ölçüyü ve tartıyı -adaleti gözeterek- tam tutun ve insanların eşyasını değerden düşürüp- eksiltmeyin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (11/84-85) Ölçtüğünüz zaman ölçüyü tam tutun ve dosdoğru bir tartıyla tartın; bu, daha hayırlıdır ve sonuç bakımından daha güzeldir. (17/35)

İşte onlar, Rablerinin ayetlerini ve O'na kavuşmayı inkar edenlerdir. Artık onların yapıp-ettikleri boş aklıdır, kıyamet gününde onlar için bir tartı tutmayacağız. (18/105)

Artık kimin tartısı ağır basarsa, işte onlar, kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.

Kimin tartısı hafif gelirse, işte onlar da kendi nefislerini hüsrana uğratanlar, cehennemde de ebedi olarak kalacak olanlardır. (23/102-103)

"Dosdoğru olan terazi ile tartın." (26/182)

Tartıyı adaletle tutup-doğrultun ve tartıyı noksan tutmayın. (55/9)

İşte, kimin tartıları ağır basarsa, artık o, hoşnut olunan bir hayat içindedir. Kimin tartıları hafif kalırsa, artık onun da anası (son durağı) "haviye"dir (uçurum). (101/6-9)

TARTIŞMA

De ki: "O bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbiniz iken, bizimle

KURAN FİHRİSTİ

Allah hakkında (sözde kanıtlarla) tartışmalarına mı giriyorsunuz? Bizim amellerimiz bizim, sizin de amelleriniz sizindir. Biz, O'na gönülden bağlanmış (muhtlis) olanlarız." (2/139)

Biz, senin yüzünü çok defa göğe doğru çevirip- durduğunu görüyoruz. Şimdi elbette seni hoşnud olacağın kibleye çevireceğiz. Artık yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. Her nerede bulunursanız, yüzünüzü onun yönüne çevirin. Şüphesiz, kendilerine kitap verilenler, tartışmasız bunun Rablerinden bir gerçek (hak) olduğunu elbette bilirler. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/144)

Allah, kendisine mülk verdi, diye Rabbi konusunda İbrahim'le tartışmaya gireni görmedin mi? Hani İbrahim: "Benim Rabbim diriltir ve öldürür" demişti; o da: "Ben de öldürür ve diriltirim" demişti. (O zaman) İbrahim: "Şüphe yok, Allah güneşi doğudan getirir, (hadi) sen de onu batıdan getir" deyince, o inkarcı böylece afallayıp kalmıştı. Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (2/258)

Eğer seninle çekişip-tartışırlarsa, de ki: "Ben, bana uyanlarla birlikte, kendimi Allah'a teslim ettim." Ve kitap verilenlerle ümmilere de ki: "Siz de teslim oldunuz mu?" Eğer teslim oldularsa, gerçekten hidayete ermişlerdir. Fakat yüz çevirdilerse, artık sana düşen yalnızca tebliğ(etmek)dir. Allah, kulları hakkıyla görendir. (3/20)

Artık sana gelen bunca ilimden sonra, onun hakkında seninle 'çekişip-tartışmalara girişirlerse' de ki: "Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım; sonra karşılıklı lanetleşelim de Allah'ın lanetini yalan söyleyenlerin üstüne kılalım." (3/61)

"Ey Kitap ehli, İbrahim konusunda ne diye çekişip tartışıyorsunuz? Tevrat da, İncil de ancak ondan sonra indirilmiştir. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz?" (3/65)

İşte sizler böylesiniz; (diyelim ki) hakkında bilginiz olan şeyde tartıştınız, ama hiç bilginiz olmayan bir konuda ne diye tartışıp-duruyorsunuz? Oysa Allah bilir, sizler bilmezsiniz. (3/66)

Biz Kitabı üzerine yazılı bir kağıtta göndersek ve onlar elleriyle dokunsalar bile, inkar edenler, tartışmasız: "Bu apaçık bir büyüden başkası değildir" derler. (6/7)

Onlardan seni dinleyenler vardır; oysa Biz, onu kavrayıp anlamalarına (bir engel olarak) kalpleri üzerine kat kat örtüler ve kullarlarında bir ağırlık kıldık. Onlar, hangi 'apaçık-belgeyi' görse, yine ona inanmazlar. Öyle ki, o inkar etmekte olanlar, sana geldiklerinde, seninle tartışmaya girerek: "Bu, öncekilerin uydurma masallarından başka bir şey değildir" derler. (6/25)

Ayetlerimiz konusunda 'alaylı tartışmalara dalanlar:'- onlar bir başka söze geçinceye kadar- onlardan yüz çevir. Şeytan sana unutturacak olursa, bu durumda hatırlamadan sonra, artık zulmeden toplulukla beraber oturma. (6/68)

Kavmi onunla çekişip-tartışmaya girdi. Dedi ki: "O beni doğru yola erdirmişken, siz benimle Allah konusunda çekişip-tartışmaya mı girişiyorsunuz? Sizin O'na şirk koştuklarınızdan ben korkmuyorum, ancak Allah'ın benim hakkımda bir şey dilemesi başka. Rabbim, ilim bakımından her şeyi kuşatmıştır. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz?" (6/80)

(Herşey) Açıkça ortaya çıktıktan sonra bile, sanki kendileri, göz göre göre ölüme sürükleniyorlarmış gibi, seninle hak konusunda tartışıp duruyorlardı. (8/6)

İbrahim'den korku gittiği ve ona müjde geldiği zaman, Lut kavmi konusunda Bizimle çekişip-tartışmalara giriyor(du). (11/74) Gök gürlütüsü O'nu hamd ile, melekler de O'na olan korkuların-

dan tesbih ederler.. O, yıldırımları gönderip bununla dilediğine çarpar; onlar ise Allah hakkında çekişip-tartışırlar. O, gücü (ve cezası) pek çetin olandır. (13/13)

Sizden öncekilerin, Nuh kavminin, Ad ve Semud ile onlardan sonra gelenlerin haberi size gelmedi mi? Ki onları, Allah'tan başkası bilmez. Elçileri onlara apaçık delillerle gelmişlerdi de, ellerini ağızlarına götürüp (öfkelerinden ısırıldılar) ve dediler ki: "Tartışmasız, biz sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyleri inkar ettik ve bizi kendisine çağırıldığınız şeyden de gerçekten kuşku verici bir tereddüt içindeyiz." (14/9)

Böylece, Allah'ın va'dinin hak olduğunu ve gerçekten kıyame-tin, kendisinde şüphe bulunmadığını bilmeleri için (şehir halkına ve sonraki insan kuşaklarına) onları buldurmuş olduk. (On-ları görenler) Kendi aralarında durumlarını tartışıyorlardı, (bir kısmı) dedi ki: "Onların üstüne bir bina inşa edin, Rableri onları daha iyi bilir." Onların işine galip gelen (sözleri geçen)ler ise: "Üstlerine mutlaka bir mescid yapmalıyız" dediler. (18/21)

(Sonra gelen kuşaklar) Diyecekler ki: "Üçtüler, onların dördün-cüsü köpekleridir." Ve: "Beştiler, onların altıncısı köpekleridir" diyecekler. (Bu,) Bilinmeyene (gayba) taş atmaktır. "Yedidirler, onların sekizincisi köpekleridir" diyecekler. De ki: "Rabbim, onların sayısını daha iyi bilir, onları pek az (insan) dışında kimse bilemez." Öyleyse onlar konusunda açıkta olan bir tartışmadan başka tartışma ve onlar hakkında bunlardan hiç kimseye bir şey sorma. (18/22)

Andolsun, bu Kur'an'da insanlar için Biz her örnekten çeşitli ağızlamalarda bulduk. İnsan, her şeyden çok tartışmacıdır. (18/54)

Bunun üzerine, kendi aralarında durumlarını tartışmaya başladılar ve gizli konuşmalara geçtiler. (20/62)

Andolsun, onlara Rabbinin azabından 'bir ufak esinti' dokunacak olsa hiç tartışmasız; "Eyvahlar bize, gerçekten bizler zulme şapanarmışız" diyecekler. (21/46)

İnsanlardan kimi, Allah hakkında bilgisi olmaksızın tartışır durur ve her azgın-kaypak şeytanının peşine düşer. (22/3)

İnsanlardan kimi, hiç bir bilgisi, yol göstericisi ve aydınlatıcı kitabı olmaksızın Allah hakkında tartışır-durur. (22/8)

(Bir de) Kendilerine ilim verilenlerin, bunun (Kur'an'ın) hiç tartışmasız Rablerinden olan bir gerçek olduğunu bilmeleri için; böylelikle ona iman etsinler ve kalpleri ona tatmin bulmuş olarak bağlansın. Şüphesiz Allah, iman edenleri dosdoğru yola yöneltir. (22/54)

Eğer hak, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olsaydı hiç tartışmasız, gökler, yer ve bunların içinde olan herkes (ve her şey) bozulmaya uğradı. Hayır, Biz onlara kendi şan ve şeref (zikir)lerini getirmiş bulunuyoruz, fakat onlar kendi zikirlerinden yüz çeviriyorlar. (23/71)

Onlara Rahman (olan Allah) dan yeni bir uyarı gelmeyiversin, hiç tartışmasız ondan yüz çevirirler. (26/5)

Onlar da, iplerini ve asalarını atıverdiler ve: "Firavun'un üstünlüğü adına, hiç tartışmasız, üstün olanlar gerçekten bizleriz" dediler. (26/44)

Orada birbirleriyle çekişip tartışarak derler ki: (26/96)

Andolsun onlara; "Gökleri ve yer kim yarattı?" diye soracak olan, tartışmasız; "Allah" diyecekler. De ki; "Hamd Allah'ındır." Hayır, onların çoğu bilmezler. (31/25)

Tartışmasız, sizin ilahınız gerçekten birdir. (37/4)

"Mele-i Ala (yüce topluluk) tartışıp dururken, benim hiç bir bilgim yoktur." (38/69)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Ateşin içinde, iddialar öne sürüp karşılıklı tartışılarken zayıf olanlar, büyülenen (müstekbir)lere derler ki: "Gerçekten biz, size uymuş (teb'anız) olan kimselerdik. Şimdi siz, ateşten bir parçasını olsun, bizden uzaklaştırabilir misiniz?" (40/47)

Şu halde, sen bundan dolayı davet et ve emrolunduğun gibi doğru bir istikamet tuttur. Onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Ve de ki: Allah'ın indirdiği her kitaba inandım. Aranızda adaletli davranmakla emrolundum. Allah, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bizim, sizin amelleriniz sizindir. Bizimle aranızda 'deliller getirerek tartışma (ya, huccepte gerek)' yoktur. Allah bizi bir araya getirip-toplayacaktır. Dönüş O'nadır." (42/15)

O'na icabet olunduktan sonra, Allah hakkında (sözde) 'deliller öne sürüp tartışanların' delilleri, Rableri Katında geçersizdir. Onların üzerinde bir gazab vardır ve şiddetli azab onlarıdır. (42/16)

Onda acele edenler, (gerçekte) ona inananlardır. İman edenler ise, ona karşı bir korku içindedirler ve onun gerçekten hak olduğunu bilirler. Haberiniz olsun; kıyamet-saati konusunda tartışınlar, gerçekte uzak bir sapıklık içindedirler. (42/18) Andolsun, onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olan, tartışmasız: "Onları üstün ve güçlü (aziz) olan, bilen (Allah) yarattı" diyecekler. (43/9)

Ediler ki: "Bizim ilahlarımız mı daha hayırlı, yoksa o mu?" Onu yalnızca bir tartışma-konusu olsun diye (örnek) verdiler. Hayır, onlar 'tartışmacı ve düşman' bir kavimdir. (43/58)

Size va'dedilmekte olan, hiç tartışmasız doğrudur. (51/5) Yine de siz gördüğü (şey) üzerinde onunla tartışacak mısınız? (53/12)

Gerçekten Allah, eşi konusunda seninle tartışan ve Allah'a şikayette bulunan (kadın)ın sözünü işitti. Allah, aranızda geçen konuşmaları işitiyordu. Şüphesiz Allah, işitendir, görendir. (58/1)

TAŞ

Ama yapamazsanız -ki kesin olarak yapamayacaksınız- bu durumda kafirler için hazırlanmış ve yakıtı insanlar ile taşlar olan ateşten sakının. (2/24)

(Yine) Hatırlayın; Musa kavmi için su aramıştı o zaman Biz ona: "Asanı taşa vur" demiştik de ondan oniki pınar fışkırmıştı böylece herkes içeceği yeri bilmişti. Allah'ın verdiği rızaktan yiyin için ve yeryüzünde bozgunculuk (fesad) yaparak karışıklık çıkarmayın. (2/60)

Bundan sonra kalpleriniz yine katılaştı; taş gibi hatta daha katı. Çünkü taşlardan öyleleri vardır ki onlardan ırmaklar fışkırır öyleleri vardır ki yarılır ondan sular çıkar öyleleri vardır ki Allah korkusuyla yuvarlanırlar. Allah yaptıklarınızdan gafil (habersiz) değildir. (2/74)

Ölü eti, kan, domuz eti, Allah'tan başkası adına kesilen, boğulmuş, vurulmuş, yüksek bir yerden düşmüş, boynuzlanmış yirtici hayvan tarafından yenmiş, -(henüz canlıyken yetiştirilip) kestikleriniz hariç,- dikili taşlar üzerine boğazlanan (hayvanlar) ve fal oklarıyla kısmet aramanız size haram kılındı. Bunlar fısıktır (günahla yoldan sapmadır.) Bugün inkâra sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim. Kim 'şiddetli bir açlıkta kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa' -günaha eğilim göster-

meksizin- (bu haram saydıklarımızdan yetecek kadar yiyebilir.) Çünkü Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/3)

Ey iman edenler, içki, kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak şeytanın işlerinden olan pisliklerdir. Öyleyse bun(lar)dan kaçın; umulur ki kurtuluşa erersiniz. (5/90)

Bir de: "Ey Allah'ım, eğer bu (Kur'an) bir gerçek olarak Senin Katından ise, gökyüzünden üstümüze taş yağdır veya acı bir azab getir (bakalım)." demişlerdi. (8/32)

Böylece emrimiz geldiği zaman, üstünü altına çevirdik ve üzerlerine balçuktan pişirilmiş, istif edilmiş taşlar yağdırdık; (11/82) Anında (yurtlarının) üstünü altına çevirdik ve üzerlerine balçuktan pişirilmiş taş yağdırdık. (15/74)

De ki: "İster taş olun, ister demir." (17/50) Kara tarafında sizi yerin dibine geçirmeyeceğinden veya üzerinize taş yığınları yüklü bir kasırga göndermeyeceğinden emin misiniz? Sonra kendinize bir vekil bulamazsınız. (17/68)

(Sonra gelen kuşaklar) Diyecekler ki: "Üç'tüler, onların dördüncüsü köpekleridir." Ve: "Beş'tiler, onların altıncısı köpekleridir" diyecekler. (Bu, Bilinmeyene (gayba) taş atmaktır. "Yedidirler, onların sekizincisi köpekleridir" diyecekler. De ki: "Rabbim, onların sayısını daha iyi bilir, onları pek az (insan) dışında kimse bilemez." Öyleyse onlar konusunda açıkta olan bir tartışmadan başka tartışma ve onlar hakkında bunlardan hiç kimseye bir şey sorma. (18/22)

İşte Biz, onların her birini kendi günahıyla yakalayiverdik. Böylece onlardan kiminin üstüne taş fırtınası gönderdik, kimini şiddetli bir çığlık sarıverdi, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de suda boğduk. Allah onlara zulmedici değildi, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (29/40)

Üzerlerine çamurdan (iyice sertleşip kaskatı kesilmiş) taşlar yağdırmak için." (51/33)

Biz de onların üzerine taş yağdıran bir kasırga gönderdik. Yalnız Lut ailesini (bu azabtan ayrı tuttuk;) onları seher vakti kurtardık; (54/34)

Yoksa gökte olanın üzerinize 'taş yağdıran (fırtınalı) bir rüzgar' göndermeyeceğinden emin misiniz? Siz o takdirde Benim uyarım nasılmış bilip-öğreneceksiniz. (67/17)

Onlara 'pişirilip-sertleştirilmiş balçık taşları' atıyorlardı; (105/4)

TAŞKINLIK

(Asıl) Allah onlarla alay eder ve taşkınlıkları içinde şaşkıncıca dolaşmalarına (belli bir) süre tanır. (2/15)

O, size ölüyü (leşi)-kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olan (hayvan)ı kesin olarak haram kıldı. Fakat kim kaçınılmaz olarak muhtaç kalırsa, taşkınlık yapmamak ve hadi aşmamak şartıyla (ölmecek oranda yiyebilir), ona bir günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/173)

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın inçisi ve kelimesidir. Onu ('Ol' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhuttur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek ilahdır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (4/171)

Yahudiler: "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır,

KURAN FİHRİSTİ

nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (5/64)

Eğer Allah, onların hayra ulaşmak için çarçabuk davranırları gibi, insanlara şerri de çabuklaştırsaydı, mutlaka ecellerine hüküm verirdi. İşte Bize kavuşmayı ummayanları Biz böylece taşkınlıkları içinde şaşkınca dolaşır bir durumda bırakırız. (10/11)

Ama (Allah) onları kurtarıncı, hemen haksız yere, yeryüzünde taşkınlığa koyulurlar. Ey insanlar, sizin taşkınlığınız, ancak kendi aleyhinizedir; (bu dünya hayatının geçici metaidir. Sonra dönüşünüz Bizedir, Biz de yaptıklarınızı size haber vereceğiz. (10/23)

Ediledi ki: "Rabbimiz, gerçekten, onun bize karşı 'taşkın bir tutum takınmasından' ya da 'azgın davranmasından' korkuyoruz." (20/45)

Eğer onlara merhamet eder ve onlara dokunan zararı giderirsek, taşkınlıkları içinde şaşkınca dolaşmalarını sürdüreceklere. (23/75)

Yoksa: "Kendisi onu uydurdu" mu diyorlar? De ki: "Eğer ben uydurdumsa, bu durumda siz, Allah'tan bana (gelecek) hiçbir şeye malik (engel) olamazsınız. Sizin kendisi (Kur'an) hakkında, ne taşkınlıklar yaptığınızı O daha iyi bilendir. Benimle sizin aranızda şahid olarak O yeter. O, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (46/8)

Onlar bunu (tarih boyunca) birbirlerine vasiyet mi ettiler? Hayır; onlar, 'azgın ve taşkın (tağiy)' bir kavimdirler. (51/53) Sakin mizanda 'haksızlık ve taşkınlık yapmayın.' (55/8) Taşkınlık edip-azanlar için son bir varış yeridir. (78/22) Artık kim taşkınlık edip-azarsa, (79/37)

TAVAF

Hani Evi (Ka'be'yi) insanlar için bir toplanma ve güvenlik yeri kılmıştık. 'İbrahim'in makamını namaz yeri edin'in', İbrahim ve İsmail'e de, "Evimi, tavaf edenler, itikafa çekilenler ve rüku ve secde edenler için temizleyin" diye ahid verdik. (2/125)

Şüphesiz, 'Safa' ile 'Merve' Allah'ın işaretlerindedir. Böylece kim Evi (Ka'be'yi) hacceder veya umre yaparsa, artık bu ikisini tavaf etmesinde kendisi için bir sakınca yoktur. Kim de gönülden bir hayır yaparsa (karşılığını alır). Şüphesiz Allah, şükürün karşılığını verendir, bilendir. (2/158)

Hani Biz İbrahim'e Evin (Kabe'nin) yerini belirtir hazırladığımız zaman (şöyle emretmiştik): "Bana hiçbir şeyi ortak koşma, tavaf edenler, kıyam edenler, rüku ve sücud varanlar için Evimi tertemiz tut." (22/26)

Sonra kirlerini gidersinler, adaklarını yerine getirsinler. Beyti Atik'i tavaf etsinler. (22/29)

TAVAN

Onlardan öncekiler, hileli-düzenler kurmuşlardı da, Allah'ın azab emri onların kurdukları yapıların temellerine geldi, böylece üstlerindeki tavan tepelerine çöktü; azab onlara şuurunda olmadıkları yerden gelmişti. (16/26)

Gökyüzünü korumuş bir tavan kıldı; onlar ise bunun ayetlerinden yüz çeviriyorlar. (21/32)

Eğer insanlar (Allah'a karşı) isyanda birleşip) tek bir ümmet ola-

cağ olmasaydı, Rahman'ı (Allah'ı) inkâr edenlerin evlerine gümüştan tavanlar ve üzerinde çıkıp-yükselecekleri merdivenler yapardık. (43/33)

Yükseltilmiş tavana, (52/5)

TEBLİĞ

Eğer seninle çekişip-tartışırlarsa, de ki: "Ben, bana uyanlarla birlikte, kendimi Allah'a teslim ettim." Ve kitap verilenlerle ümmilere de ki: "Siz de teslim oldunuz mu?" Eğer teslim oldularsa, gerçekten hidayete ermişlerdir. Fakat yüz çevirdilerse, artık sana düşen yalnızca tebliğ(etmek)dir. Allah, kulları hakkıyla görür. (3/20)

Ey peygamber, Rabbinden sana indirilene tebliğ et. Eğer (bu görevini) yapmayacak olursan, O'nun elçiliğini tebliğ etmemiş olursun. Allah seni insanlardan koruyacaktır. Şüphesiz, Allah, kafir olan bir topluluğu hidayete erdirmez. (5/67)

Allah'a itaat edin, peygambere de itaat edin ve sakının. Eğer yüz çevirirseniz, bilin ki, elçimize düşen, ancak apaçık bir tebliğdir. (5/92)

Elçiye tebliğden başka (yükümlülük) yoktur. Allah açığa vurduklarınızı da, gizli tuttuklarınızı da bilir. (5/99)

Size Rabbimin risaletini tebliğ ediyorum. (Ayrıca) Size öğüt veriyorum ve sizin bilmediklerinizi ben Allah'tan biliyorum. (7/62)

Size Rabbimin risaletini tebliğ ediyorum. Ben sizin için güvenilir bir öğütçüyüm." (7/68)

O da onlardan yüz çevirdi ve (şöyle) dedi: "Ey kavmim, andolsun size Rabbimin risaletini tebliğ ettim ve size öğüt verdim. Ama siz, öğüt verenleri sevmiyorsunuz." (7/79)

O da onlardan yüz çevirdi ve (şöyle) dedi: "Ey kavmim andolsun, size Rabbimin risaletini tebliğ ettim ve size öğüt verdim. Şimdi ben, inkâra sapan bir topluluğa nasıl üzülebilirim?" (7/93) Buna rağmen yüz çevirirseniz, artık size kendisiyle gönderdiğim şeyi tebliğ ettim. Rabbim de sizden başka bir kavmi yerinize geçirir. Siz O'na hiçbir şeyle zarar veremezsiniz. Doğrusu benim Rabbim, herşeyi gözetleyip-koruyandır." (11/57)

Onlara (azab olarak) va'dettiklerimizden bir kısmını sana göstersek de, senin hayatına son versek de, sana düşen yalnızca tebliğdir ve hesap da Bize aittir. (13/40)

Şirk koşmakta olanlar dediler ki: "Eğer Allah dileseydi, O'nun dışında hiçbir şeye kulluk etmezdik, biz de, atalarımız da; ve O'nusuz hiçbir şeyi haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de böyle yapmıştı. Şu halde elçilere düşen apaçık bir tebliğden başkası mı? (16/35)

Andolsun, Biz her ümmete: "Allah'a kulluk edin ve tağuttan kaçının" (diye tebliğ etmesi için) bir elçi gönderdik. Böylelikle, onlardan kimine Allah hidayet verdi, onlardan kiminin üzerine sapıklık hak oldu. Artık, yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların uğradıkları sonucu görün. (16/36)

Fakat onlar yüz çevirirlerse, sana düşen yalnızca apaçık bir tebliğdir. (16/82)

Eğer yalanlarsanız, sizden önceki ümmetler de (elçilerin çağrısını) yalanlamışlardır. Elçiye düşen ise, yalnızca açık bir tebliğdir." (29/18)

Ki onlar (o peygamberler) Allah'ın risaletini tebliğ edenler, O'ndan içleri titreyerek-korkanlar ve Allah'ın dışında hiç kimse korkmayanlardır. Hesap görücü olarak Allah yeter. (33/39) Bizim üzerimizde de (sorumluluk ve görev olarak) apaçık bir tebliğden başkası yoktur." (36/17)

Şayet onlar, sırt çevirecek olurlarsa, artık Biz seni onların üye-

rine bir gözetleyici olarak göndermiş değiliz. Sana düşen, yalnızca tebliğdir. Gerçek şu ki, Biz insana tarafımızdan bir rahmet taddırdığımız zaman, ona sevinir. Eğer onlara kendi ellerinin takdim ettikleri dolayısıyla bir kötülük isabet ederse, bu durumda insan bir nankör kesiliverir. (42/48)

Dedi ki: "İlim ancak Allah Katındadır. Ben size gönderdiğim şeyi tebliğ ediyorum; ancak sizi cahillik eden bir kavim olarak görüyorum." (46/23)

Artık sen sabret; Resullerden azim sahiplerinin sabrettikleri gibi, Onlar için de acele etme. Onlar, tehdit edildikleri şeyi (azabı) gördükleri gün, sanki gündüzün yalnızca bir saati kadar yaşamış(olacak)lardır. (Bu,) Bir tebliğdir. Artık fasık olan bir kavimden başkası yıkıma uğratılır mı? (46/35)

Allah'a itaat edin ve Resûle de itaat edin. Şayet yüz çevirecek olursanız, artık elçimiz üzerine düşen (yalnızca) apaçık bir tebliğ (gerçeği en yalın biçimde size iletme)dir. (64/12)

(Benim görevim,) Yalnızca Allah'tan olanı ve O'nun gönderdiklerini tebliğ etmektir. Kim Allah'a ve O'nun elçisine isyan ederse, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere onun için cehennem ateşi vardır." (72/23)

Öyle ki onların, Rablerinden gelen risaleti (insanlara gönderilenleri) tebliğ ettiklerini bilsin. (Allah,) onların nezdinde olanları sarıptan kuşatmış ve herşeyi sayı olarak da sayıp-tesbit etmiştir. (72/28)

TEBUK SEFERİ

Ey iman edenler, ne oldu ki size Allah yolunda savaşa kuşanın denildiği zaman yer(iniz)de ağırlaşıp kaldınız? Ahiretten (cayıp) dünya hayatına mı razı oldunuz? Ama ahiretine (göre) bu dünya hayatının yararı pek azdır. (9/38)

Eğer savaşa kuşanıp-çıkamazsanız, O sizi pek acı bir azabla azablandıracak ve yerinize bir başka topluluğu getirip değiştirecektir. Siz O'na hiçbir şeyle zarar veremezsiniz. Allah herşeye güç yetirendir. (9/39)

Allah'ın elçisine muhalif olarak (savaştan) geri kalanlar, oturup-kalmalarına seviniler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd etmeyi çirkin görerek: "Bu sıcakta (savaşa) çıkmayın" dediler. De ki: "Cehennem ateşinin sıcaklığı daha şiddetlidir." Bir kavrayıp-anlasalardı. (9/81)

Bundan böyle Allah, seni onlardan bir topluluğun yanına döndürür de (yine savaşa) çıkmak için senden izin isterlerse de ki: "Kesin olarak benimle hiçbir zaman (savaşa) çıkamazsınız ve kesin olarak benimle bir düşmana karşı savaşamazsınız. Çünkü siz oturmayı ilk defa hoş gördünüz; öyleyse geride kalanlarla birlikte oturun." (9/83)

Bedevilerden özür belirtenler, kendilerine izin verilmesi için geldiler. Allah'a ve elçisine yalan söyleyenler de oturup kaldı. Onlardan inkâr edenlere pek acı bir azab isabet edecektir. (9/90)

Allah'a ve elçisine karşı 'içten bağlı kalıp hayra çağırınlar' oldukları sürece güçsüz-zayıflara hastalara ve infak etmek için bir şey bulamayanlara bir sorumluluk (güناه) yoktur. İyilik edenlerin aleyhinde de bir yol yoktur. Allah başlıyandır esirgeyendir. (9/91)

Bir de (savaşa katılabilecekleri bir bineğe) bindirmen için sana her gelişlerinde "Sizi bindirecek bir şey bulamıyorum" dediğin ve infak edecek bir şey bulamayıp hüzünlerinden dolayı gözlelerinden yaşlar boşana boşana geri dönenler üzerinde de (sorumluluk) yoktur. (9/92)

Yol ancak o kimseler aleyhinedir ki zengin oldukları halde (sa-

vaşa çıkmamak için) senden izin isterler ve bunlar geride kalanlarla birlikte olmayı seçerler. Allah onların kalplerini mühürlemiştir. Bundan dolayı onlar bilmezler. (9/93)

Diğerleri günahlarını itiraf ettiler onlar salih bir ameli bir başka kötülle karıştırmışlardır. Umulur ki Allah tevbelerini kabul eder. Hiç şüphesiz Allah başlıyandır esirgeyendir. (9/102)

Andolsun Allah, Peygamberin Muhacirlerin ve Ensarın üzerine tevbe ihsan etti. Ki onlar -içlerinde bir bölümünün kalbi nerdeyse kaymak üzereyken- ona güçlük saatinde tabi oldular. Sonra onların tevbelerini kabul etti. Çünkü O onlara (karşı) çok şefkatlidir çok esirgeyicidir. (9/117)

(Savaştan) Geri bırakılan üç (kişiyi) de (bağışladı). Öyle ki bütün genişliğine rağmen yeryüzü onlara dar gelmişti nefisleri de kendilerine dar (sıkıntılı) gelmişti ve O'nun dışında (yine) Allah'tan başka bir sığınacak olmadığını iyice anladılar. Sonra tevbe etsinler diye onların tevbesini kabul etti. Şüphesiz Allah (yalnızca) O tevbeleri kabul edendir esirgeyendir. (9/118)

TECAVÜZ

Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz kılındı). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine, onun (maktulün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından başlaşırsa, artık (yapılması gereken) örne uymak (ve) ona (maktulün varis veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azab vardır. (2/178)

Boşanma iki defadır. (Sonra) Ya iyilikle tutmak veya güzellikle bırakmak (gerekir). Onlara (kadınlara) verdiğiniz bir şeyi geri almanız size helal değildir; ancak ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkmuş olmaları (durumu başka). Eğer ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkarsanız, bu durumda (kadının) fide vermesinde ikisi için de günah yoktur. İşte bunlar, Allah'ın sınırlarıdır; onlara tecavüz etmeyin. Kim Allah'ın sınırlarına tecavüz ederse, onlar zalimlerin ta kendileridir. (2/229)

Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvanı) haram kıldı. Sığırlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya başırsaklarına yapışan veya kemiğe karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldı. 'Azgınlık ve hakka tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız. (6/146)

(Davud) Dedi ki: "Andolsun senin koyununu, kendi koyunlarına (katmak) istemekle sana zulmetmiştir. Doğrusu, (emek ve mali güçlerini) birleştirip katan (ortak)lardan çoğu, birbirlerine karşı tecavüz ederler; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. Onlar da ne kadar azdır." Davud, gerçekten Bizim onu imtihan ettiğimizi sandı, böylece Rabbinden başışlanma diledi ve rüku ederek yere kapandı ve (bize gönülden) yönelip-döndü. (38/24)

Onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki 'te-cavüz ve haksızlık' dolayısıyla ayrılığa düştüler. Eğer Rabbinden, adı konulmuş bir ecele kadar geçmiş (verilmiş) bir söz olmasaydı, muhakkak aralarında hüküm verilmiş (iş bitirilmiş)ti. Şüphesiz onların ardından Kitabı mirasçı olanlar ise, her halde ona karşı kuşku verici bir tereddüt içindedirler. (42/14)

Ve haklarına tecavüz edildiği zaman, birlik olup karşı koyanlardır. (42/39)

Yol, ancak insanlara zulmeden ve yeryüzünde haksız yere 'te-cavüz ve haksızlıkta bulunanların' aleyhinedir. İşte bunlara

KURAN FİHRİSTİ

acıklı bir azab vardır. (42/42)

Ve onlara bu emirden açık belgeler verdik. Fakat onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca aralarındaki 'hakka tecavüz ve azgınlıktan' dolayı ihtilafa düştüler. Şüphesiz Rabbin, hakında ihtilafa düştükleri şeyde kıyamet günü aralarında hüküm verecektir. (45/17)

Mü'minlerden iki topluluk çarpışacak olursa, aralarını bulup-düzeltilin. Şayet biri diğerine tecavüzde bulunacak olursa, artık tecavüzde bulunanla, Allah'ın emrine dönüncüye kadar savaşın; eğer sonunda (Allah'ın emrini kabul edip) dönerse, bu durumda adaletle aralarını bulun ve (her konuda) adil davranın. Şüphesiz Allah, adil olanları sever. (49/9)

TEDBİR

Ey iman edenler, (düşmanlarınıza karşı) tedbirinizi alın da savaşın bölük bölük çıkın ya da topluca çıkın. (4/71)

İçlerinde olup onlara namazı kıldırduğunda, onlardan bir grup, seninle birlikte dursun ve silahlarını (yanlarına) alsın; böylece onlar secde ettiklerinde, arkalarınızda olsunlar. Namazlarını kılmayan diğer grup gelip seninle namaz kılsınlar, onlar da 'korunma araçlarını' ve silahlarını alsınlar. Küfredenler, size apansız bir baskın yapabilmek için, sizin silahlarınızdan ve emtianız (erzak ve mühimmatınız)dan ayrılmış olmanızı isterler. Yağmur dolayısıyla bir güçlüğüünüz varsa veya hastaysanız, silahlarınızı bırakmanızda size bir sorumluluk yoktur. Korunma tedbirlerinizi alın. Şüphesiz, Allah kafirler için aşağılatıcı bir azab hazırlamıştır. (4/102)

Sana iyilik dokunursa, bu onları fenalaştırır, bir musibet isabet edince ise: "Biz önceden tedbirimizi almıştık" derler ve sevinç içinde dönüp giderler. (9/50)

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbinm onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rabbinim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bilene, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (12/100)

TEKBİR

Ve de ki: "Övgü (hamd), çocuk edinmeyen, mülkte ortağı olmayan ve düşkünlükten dolayı yardımcıya da (ihtiyacı) bulunmayan Allah'adır." Ve O'nu tekbir edebildikçe tekbir et. (17/111)

Onların etleri ve kanları kesin olarak Allah'a ulaşmaz, ancak O'na sizden takva ulaşır. İşte böyle, onlara sizin için boyun eğdirmişti; O'nun size hidayet vermesini karşılık Allah'ı tekbir etmeniz için. Güzellikte bulunanlara müjde ver. (22/37)

Rabbini tekbir et (yücelt) (74/3)

TEMİZLİK

Ey iman edenler namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklerinize kadar ellerinizi yıkayın başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (yıkayın.) Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül edin); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız bu durumda temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (5/6)

Hani kendisinden bir güvenlik olarak sizi bir uyuklama bürüyordu. Sizi kendisiyle tertemiz kılmak sizden şeytanın pisliklerini gidermek kalblerinizin üstünde (güven ve kararlılık duygusunu) pekiştirmek ve bununla ayaklarınızı (arz üzerinde) sağlamlaştırmak için size gökten su indiriyordu. (8/11)

Elbiseni temizle. (74/4)

TEMSİL ETMEK

Musa kavmine oldukça kızgın, üzgün olarak döndüğünde onlara: "Beni arkamdan, ne kötü temsil ettiniz? Rabbinizin emrini çabuklaştırdınız, öyle mi?" dedi. Levhaları bıraktı ve kardeşini başından tutup kendisine doğru çekiyordu (ki Harun ona:) "Annem oğlu, bu topluluk beni zayıflattı (hırpalayıp güçsüzleştirdi) ve neredeyse beni öldürmeye giriştiler. Bari sen düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalimler topluluğuyla birlikte kılma (sayma)" dedi. (7/150)

TEPE

Yalnızca Allah'ın rızasını istemek ve kendilerinde olanı kökleştirip-güçlendirmek için mallarını infak edenlerin örneği, yüksekçe bir tepede bulunan, sağnak yağmur aldığı anda ürünlerini iki kat veren bir bahçenin örneğine benzer ki ona sağnak yağmur isabet etmese de bir çisintisi (vardır). Allah, yaptıklarınızı görendir. (2/265)

Kitap Ehlinden öylesi vardır ki, bir kantar emanet braksan onu sana geri verir; öylesi de vardır ki, ona bir dinar emanet bıraksan, sen, onun tepesine dikilip durmadıkça onu sana ödemez. Bu onların "ümmiler (zayıf ve bilgisizler veya Ehl-i Kitap olmayanlar) konusunda üzerinizde bir yol (sorumluluk) yoktur" demiş olmalarından. Oysa kendileri (gerçeği) bildikleri halde Allah'a karşı yalan söylemektedirler. (3/75)

(Ki bununla) İnkâr edenlerin önde gelenlerinden bir kısmını keskin (helak etsin) ya da 'umutları suya düşmüşler olarak onları' tepesi aşağı getirsin de geri dönüp gitsinler.' (3/127)

Şu halde münafıklar konusunda ikiye bölünmeniz ne diye? Oysa Allah, onları kazandıkları dolayısıyla tepe taklak etmiştir. Allah'ın saptırdığını hidayete erdirmek mi istiyorsunuz? Allah kimi saptırırsa, artık sen ona kesin olarak bir yol bulamazsın. (4/88)

Bir zamanlar dağı, sanki bir gölgelikmiş gibi üstlerine geçirmişti. Onlar ise neredeyse tepelerine düşecek sanmışlardı. (Onlara demiştik ki: "Size verdiklerimize sınırsız sarılın ve onda olanı düşünün, ki sakinasınız." (7/171)

Yecuc ve Mecuc (un sedleri) açıldığında, onlar her bir tepeden akın ederler; (21/96)

Biz, Meryem'in oğlunu ve annesini bir ayet kıldık ve ikisini barınmaya elverişli ve akar suyu olan bir tepede yerleştirdik. (23/50)

TERAZİ

Biz ise, kıyamet gününe ait duyarlı teraziler koyarız da artık, hiçbir nefis hiçbir şeyle haksızlığa uğramaz. Bir hardal tanesi bile olsa ona (teraziye) getiririz. Hesap görücüler olarak Biz yeteriz. (21/47)

Dosdoğru olan terazi ile tartın." (26/182)

TESBİR

(Zekeriya) "Rabbim, bana bir alamet (ayet) ver." dedi. "Sana alamet, işaretleşme dışında, insanlarla üç gün konuşmamandır.

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Rabbini çokça zikret ve akşam sabah O'nu tesbih et." dedi. (3/41)

Şüphesiz Rabbinin Katında olanlar, O'na ibadet etmekten büyüklenmezler; O'nu tesbih ederler ve yalnız O'na secde ederler. (7/206)

Gök gürlütüsü O'nu hamd ile, melekler de O'na olan korkularından tesbih ederler.. O, yıldırımları gönderip bununla dilediğine çarpar; onlar ise Allah hakkında çekişip-tartışır. O, gücü (ve cezası) pek çetin olandır. (13/13)

Sen Rabbini hamd ile tesbih et ve secde edenlerden ol. (15/98)
Yedi gök, yer ve bunların içindekiler O'nu tesbih eder; O'nu övgü ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur, ancak siz onların tesbihlerini kavramıyorsunuz. Şüphesiz O, halim olandır, başışlayandır. (17/44)

Böylelikle (Zekeriya) mescitten kavminin karşısına çıkıp onlara (şu anlamları) işaret etti: "Sabah akşam tesbih edin." (19/11)
Böylece seni çok tesbih edelim." (20/33)

Şu halde onların söylediklerine karşı sabırlı ol, güneşin doğuşundan ve batışından önce Rabbini hamd ile tesbih et (yücelt). Gecenin bir bölümünde ve gündüzün uçlarında da tesbihte bulun ki hoşnut olabilesin. (20/130)

Gece ve gündüz, hiç durmaksızın tesbih ederler. (21/20)
Biz bunu (hüküm) Süleyman'a kavrottık, her birine hüküm ve ilim verdik. Davud ile birlikte tesbih etsinler diye, dağlara ve kuşlara boyun eğdirdik. (Bunları) Yapanlar Biz idik. (21/79)

(Bu nur,) Allah'ın, onların yüceltilmesine ve isminin zikredilmesine izin verdiği evlerdedir; onların içinde sabah akşam O'nu tesbih ederler. (24/36)

Görmedin mi ki, göklerde ve yerde olanlar ve dizi dizi uçan kuşlar, gerçekten Allah'ı tesbih etmektedir. Her biri, kendi duasını ve tesbihini şüphesiz bilmiştir. Allah, onların işlediklerini bilendir. (24/41)

Sen, asla ölmeyen ve daima diri olan (Allah)a tevekkül et ve O'nu hamd ile tesbih et. Kullarının günahlarından O'nun haberdar olması yeter. (25/58)

Öyleyse akşama girdiğiniz vakit de, sabaha erdiğiniz vakit de Allah'ı tesbih edip (yüceltin). (30/17)

Bizim ayetlerimize, ancak kendilerine hatırlatıldığı zaman, hemen secdeye kapananlar, Rablerini hamd ile tesbih edenler ve büyüklük taslamayan (müstekbir olmayan)lar iman eder. (32/15)

Ve O'nu sabah ve akşam tesbih edin. (33/42)
Andolsun, Biz Davud'a tarafımızdan bir fazl (üstünlük) verdik. "Ey dağlar, onunla birlikte (Beni tesbih edip) yankıyla ses verin" (dedik) ve kuşlara da (aynısını emrettik). Ve ona demiri yumuşattık. (34/10)

Eğer (Allah'ı çokça) tesbih edenlerden olmasaydı, (37/143)
Biziz, o tesbih edenler de, gerçekten Biziz." (37/166)

Doğrusu Biz dağlara boyun eğdirdik, akşam ve sabah kendisiyle birlikte (Allah'ı) tesbih ederlerdi. (38/18)

Ve toplanıp gelen kuşları da. Hepsini onunla (Allah'ı tesbih etmede uyum içinde) yönelip-dönmekte olanlar idi. (38/19)

Melekleri de arşın etrafını çevirmişler olarak Rablerini hamd ile tesbih ettiklerini görürsün. Aralarında hak ile hüküm verilmiştir ve: "Alemlerin Rabbine hamdolsun" denilmiştir. (39/75)

Arş'ı yüklenmekte olanlar ve çevresinde bulunanlar, Rablerini hamd ile tesbih etmekte, O'na iman etmekte ve iman edenlere mağfiret dilemektedirler: "Rabbimiz, rahmet ve ilim bakımından herşeyi kuşatıp-sardın, tevbe edenler ve senin yoluna tabi olanlara mağfiret et ve onları cehennem azabından koru." (40/7)

Şu halde sen sabret. Gerçekten Allah'ın va'di haktr. Günahın için mağfiret dile; akşam ve sabah Rabbini hamd ile tesbih et. (40/55)

Şayet onlar büyüklenecek olurlarsa, Rabbinin Katında bulunanlar, O'nu gece ve gündüz tesbih ederler ve (bundan) bıkınlık duymazlar. (41/38)

Gökler, neredeyse üstlerinden çatlayıp-parçalanacaklar; melekler de Rablerini hamd ile tesbih ederler ve yerde olanlara mağfiret dilerler. Haberiniz olsun; gerçekten Allah, başışlayan ve esirgeyen O'dur. (42/5)

Ki Allah'a ve Reslülüne iman etmeniz, O'nu savunup-desteklememiz, O'nu en içten bir saygıyla-yüceltmemiz ve sabah akşam O'nu (Allah'ı) tesbih etmeniz için. (48/9)

Öyleyse sen, onların dediklerine karşılık sabret ve Rabbini güneşin doğuşundan önce ve batışından önce hamd ile tesbih et. (50/39)

Gecenin bir bölümünde ve secdelerin arkasından da O'nu tesbih et. (50/40)

Artık, Rabbinin hükmüne sabret; çünkü gerçekten sen, Bizim gözlerimizin önündesin. Ve her kalkışında Rabbini hamd ile tesbih et. (52/48)

Gecenin bir bölümünde ve yıldızların batışının ardında da O'nu tesbih et. (52/49)

Şu halde büyük Rabbini ismiyle tesbih et. (56/74)

Öyleyse büyük Rabbini ismiyle tesbih et. (56/96)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih etmiştir. O, üstün ve güçlü (aziz) olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (57/1)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih etmiştir. O, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (59/1)

O Allah ki, yaratandır, (en güzel bir biçimde) kususuzca var edendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakimdir. (59/24)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih etmiştir. O, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (61/1)

Göklerde ve yerde olanların tümü, Melik; Kuddüs; Aziz; Hakim olan Allah'ı tesbih eder. (62/1)

Göklerde ve yerde olanların tümü Allah'ı tesbih eder. Mülk O'nundur, hamd (övgü) de O'nundur. O, herşeye güç yetirendir. (64/1)

(İçlerinde) Mutedil olan biri dedi ki: "Ben size dememiş miydim? (Allah'ı) Tesbih edip yüceltmeniz gerekmez miydi?" (68/28)

ediler ki: "Rabbimiz seni tesbih eder, yüceltiriz; gerçekten bizler zalim imişiz." (68/29)

Öyleyse, büyük Rabbini ismiyle tesbih et. (69/52)

Gecenin bir bölümünde O'na secde et ve geceleyin uzun uza-dıya O'nu tesbih et. (76/26)

Rabbinin yüce ismini tesbih et. (87/1)

Hemen Rabbini hamd ile tesbih et ve O'ndan mağfiret dile. Çünkü O, tevbeleri çok kabul edendir. (110/3)

TESLİMİYET

Hayır, kim (güzel davranış ve) iyilikte bulunarak kendisini Allah'a teslim ederse, artık onun Rabbi Katında ecri vardır. Onlar için korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/112)

"Rabbimiz, ikimizi sana teslim olmuş (Müslümanlar) kıl ve soyumuzdan sana teslim olmuş (Müslüman) bir ümmet (ver). Bize ibadet yöntemlerini (yer veya ilkelerini) göster ve tevbemizi kabul et. Şüphesiz, Sen tevbeleri kabul eden ve esirgeyensin." (2/128)

KURAN FİHRİSTİ

Rabbi ona: "Teslim ol" dediğinde (O): "Alemlerin Rabbine teslim oldum" demişti. (2/131)

Yoksa siz, Yakub'un ölüm anında, orada şahidler miydiniz? O, oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde, onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" demişlerdi. (2/133)

Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiç birini diğerinden ayırdetmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız." (2/136)

Eğer seninle çekişip-tartışırlarsa, de ki: "Ben, bana uyanlarla birlikte, kendimi Allah'a teslim ettim." Ve kitap verilenlerle ümmilere de ki: "Siz de teslim oldunuz mu?" Eğer teslim oldularsa, gerçekten hidayete ermişlerdir. Fakat yüz çevirdilerse, artık sana düşen yalnızca tebliğ(etmek)dir. Allah, kulları hakkıyla gönderir. (3/20)

Peki onlar, Allah'ın dininden başka bir din mi arıyorlar? Oysa göklerde ve yerde her ne varsa -istese de, istemese de- O'na teslim olmuştur ve O'na döndürülmektedirler. (3/83)

De ki: "Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilene iman ettik. Onlardan hiç biri arasında ayrılık gözetmeyiz. Ve biz O'na teslim olmuşlarız." (3/84)

Şüphesiz Allah, size emanetleri ehline (sahiplerine) teslim etmez ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor. Bununla Allah, size ne güzel öğüt veriyor!.. Doğrusu Allah, işitendir, görendir. (4/58)

Hayır öyle değil; Rabbine andolsun, aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem kılıp sonra senin verdiği hükme, içlerinde hiç bir sıkıntı duymaksızın, tam bir teslimiyetle teslim olmadıkça, iman etmiş olmazlar. (4/65)

Bir mü'mine, -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak başlamlaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda andlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise, kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

İyilik yaparak kendini Allah'a teslim eden ve hanif (tevhid) olan İbrahim'in dinine uyandan daha güzel din'i kimdir? Allah, İbrahim'i dost edinmiştir. (4/125)

Gerçek şu ki, Biz Tevrat'ı, içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik. Teslim olmuş peygamberler, Yahudilere onunla hükmederlerdi. Bilgin-yöneticiler (Rabbaniyun) ve yüksek bilginler de (Ahbar), Allah'ın kitabını korumakla görevli kılındıklarından ve onun üzerine şahidler olduklarından (onunla hükmederlerdi.) Öyleyse insanlardan korkmayın, benden korkun ve ayetlerimi az bir değere karşılık satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, kafir olanlardır. (5/44)

De ki: "Bize yararı ve zararı olmayan Allah'tan başka şeylere mi tapalım? Allah bizi hidayete erdirdikten sonra, şeytanların ayartarak yerde şaşkınca bıraktıkları, arkadaşlarımızın da: "Doğru yola, bize gel" diye kendisini çağırdığı kimse gibi topuklarımız

üzerinde gerisin geri mi döndürülelim?" De ki: "Hiç şüphesiz Allah'ın yolu, asıl yoldur. Ve biz alemlerin Rabbine (kendimizi) teslim etmekle emrolunduk." (6/71)

Ki melekler, kendi nefislerinin zalimleri olarak onların canlarını aldıklarında, "Biz hiç bir kötülük yapmıyorduk" diye teslim olurlar. Hayır, şüphesiz Allah, sizin neler yaptığınızı bilendir. (16/28)

Allah, sizin için yarattığı şeylerden gölgeler kıldı. Dağlarda da sizin için barınaklar-siperler kıldı, sizi sıcaaktan koruyacak elbiseler, sizi savaşınızda (zorluklara karşı) koruyacak giyimlikler de var etti. İşte O, üzerinizdeki nimetini böyle tamamlamaktadır, umulur ki teslim olursunuz. (16/81)

O gün (artık) Allah'a teslim olmuşlardır ve uydurdıkları (yalancı ilahlar) da onlardan çekilip-uzaklaşmıştır. (16/87)

Biz her ümmet için bir "Mensek" kıldık, O'nun kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine Allah'ın adını anımsınlar diye. İşte sizin ilahınız bir tek ilahtır, artık yalnızca O'na teslim olun. Sen alçak gönüllü olanlara müjde ver. (22/34)

(Elçinin gitmesinden sonra Süleyman:-) "Ey önde gelenler, onlar bana teslim olmuş (Müslüman)lar olarak gelmeden önce, sizden kim onun tahtını bana getirebilir?" dedi. (27/38)

Ona: "Köşke gir" denildi. Onu görünce derin bir su sandı ve (eteğini çekerek) ayaklarını açtı. (Süleyman:-) Dedi ki: "Gerçekte bu, saydam camdan olma düzeltilmiş bir köşk-zemindir." Dedi ki: "Rabbim, gerçekten ben kendime zulmettim; (artık) ben Süleyman'la birlikte alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum." (27/44)

İçlerinde zulmedenleri hariç olmak üzere, Kitap Ehliyle en güzel olan bir tarzın dışında mücadele etmeyin. Ve deyin ki: "Bize ve size indirilene iman ettik; bizim ilahımız da, sizin ilahınız da birdir ve biz O'na teslim olmuşuz." (29/46)

Kim ihanda bulunan (biri) olarak yüzünü (kendini) Allah'a teslim ederse, artık gerçekten o kopmayan bir kulpa yapmıştır. Bütün işlerin sonu Allah'a varır. (31/22)

Mü'minler (düşman) birliklerini gördükleri zaman ise (korkuya kapılmadan) dediler ki: "Bu, Allah'ın ve Resûlü'nün bize vadettiği şeydir; Allah ve Resûlü doğru söylemiştir." (Ve (bu,) yalnızca onların imanlarını ve teslimiyetlerini arttırdı. (33/22)

Şüphesiz, Allah ve melekleri Peygambere salat ederler. Ey iman edenler, siz de ona salat edin ve tam bir teslimiyetle ona selam verin. (33/56)

Hayır, bugün onlar teslim olmuşlardır. (37/26)

Azab size gelip çatmadan evvel, Rabbinize yönelip-dönün ve O'na teslim olun. Sonra size yardım edilmez. (39/54)

De ki: "Bana apaçık belgeler gelince, sizin Allah'tan başka tapıklarınıza kulluk etmekten kesin olarak menedildim ve alemlerin Rabbine teslim olmakla emrolundum." (40/66)

"Allah'ın kullarını bana teslim edin; gerçekten ben, sizin için güvenilir bir elçiyim" (demişti). (44/18)

Bedevilere, dedi ki: "İman ettik." De ki: "Siz iman etmediniz; ancak 'İslam (Müslüman veya teslim) olduk deyin. İman henüz kalplerinize girmiş değildir. Eğer Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederseniz, O, sizin amellerinizden hiç bir şeyi eksilmez. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (49/14)

Oysa onlar (kendilerini tümüyle Allah'a ve İslam'a teslim etmeyenler) bir ticaret ya da bir eğlence gördükleri zaman, (hemen) ona sökün ettiler ve seni ayakta bıraktılar. De ki: "Allah'ın Katında bulunan, eğlenceden ve ticarettten daha hayırlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır." (62/11)

"Ve elbette bizden Müslüman olanlar da var, zulmedenler de. İşte (Allah'a) teslim olanlar, artık onlar 'gerçeği ve doğruyu' araştırıp-bulanlardır." (72/14)

TESLİS-ÜÇLEME

Dediler ki: "Allah oğul edindi." O, (bu yakıştırmadan) yücedir. Hayır, göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur, tümü O'na gö-nülden boyun eğmişlerdir. (2/116)

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('Ol' kelimesini) Mer-yem'e yönelmiştir ve O'ndan bir ruhuttur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için ha-yırlıdır. Allah, ancak bir tek ilahtır. O, çocuk sahibi olmaktan yü-cedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (4/171)

Andolsun, "Şüphesiz, Allah Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. De ki: "O, eğer Meryem oğlu Mesih'i, onun anne-sini ve yüzündekilerin tümünü helak (yok) etmek isterse, Allah'tan (bunu önlemeye) kim birşeye malik olabilir? Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır; dile-diğini yaratır. Allah her şeye güç yetirendir. (5/17)

Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur): "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbiniz, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kil-miştir, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yok-tur." (5/72)

Andolsun, "Allah için üçüncüsüdür" diyenler küfre düşmüştür. Oysa tek bir ilahtan başka ilah yoktur. Eğer söylemekte olduk-larından vazgeçmezlerse, onlardan inkar edenlere mutlaka (acı) bir azab dokunacaktır. (5/73)

Allah: "Ey Meryem oğlu İsa, insanlara, beni ve anneni Allah'ı bırakarak iki ilah edin, diye sen mi söyledin?" dediğinde: "Seni tenzih ederim, hakkım olmayan bir sözü söylemek bana yakış-maz. Eğer bunu söyledimse mutlaka sen onu bilmişsindir. Sen bende olanı bilirsin, ama ben Sen'de olanı bilmem. Gerçekten, görmeyenleri (gaybleri) bilen Sen'sin Sen." (5/116)

Cinleri Allah'a ortak koştular. Oysa onları O yaratmıştır. Bir de hiç bir bilgiye dayanmaksızın O'na oğullar ve kızlar yakıştırip-uydurdular. O ise nitelendiregeldikleri şeylerden yücedir, uzak-tır. (6/100)

Gökleri ve yeri bir örnek edinmeksiniz yaratandır. O'nun nasıl bir çocuğu olabilir? O'nun bir eşi (zevcesi) yoktur. O, her şeyi yaratmıştır. O, her şeyi bilendir. (-6/101)

Yahudiler: "Üzeyir Allah'ın oğludur" dediler; Hıristiyanlar da: "Mesih Allah'ın oğludur" dediler. Bu, onların ağızlarıyla söyle-meleridir; onlar, bundan önceki inkar edenlerin sözlerini taklid ediyorlar. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar? (9/30)

Onlar, Allah'ı bırakıp bilgilerini ve rahiplerini rablar (ilahlar) edindiler ve Meryem oğlu Mesih'i de. Oysa onlar, tek olan bir ilah'a ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilah yoktur. O, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir. (9/31)

İşte Meryem oğlu İsa; hakkında kuşkuya düştükleri "Hak Söz".(19/34)

Allah'ın çocuk edinmesi olacak şey değil. O yücedir. Bir işin ol-masına karar verirse, ancak ona: "Ol" der, o da hemen olur. (19/35)

TEVAZU

O Rahman'ın kulları yeryüzü üzerinde alçak gönüllü olarak yü-rürler ve cahiller kendileriyle muhatap oldukları zaman "Selam" derler. (Furkan, 63)

TEVBE

Derken Adem, Rabbinden (birtakım) kelimeler aldı. Bunun üze-rine (Allah da) tevbesini kabul etti. Şüphesiz O, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. (2/37)

Hani Musa, kavmine: "Ey kavimim, gerçekten siz, buzağıyı (tan-rı) edinmekle kendinize zulmettiniz. Hemen, kusursuzca yara-tan (gerçek ilah)ınıza tevbe edip nefislerinizi öldürün: bu, yara-tıcınız Katında sizin için daha hayırlıdır" demişti. Bunun üzerine (Allah) tevbelerinizi kabul etti. Şüphesiz O tevbeleri kabul eden-dir, esirgeyendir. (2/54)

Rabbimiz, ikimizi sana teslim olmuş (Müslümanlar) kıl ve soyu-muzdan sana teslim olmuş (Müslüman) bir ümmet (ver). Bize ibadet yöntemlerini (yer veya ilkelerini) göster ve tevbemizi ka-bul et. Şüphesiz, Sen tevbeleri kabul eden ve esirgeyensin." (2/128)

Ancak tevbe edenler, (kendilerini ve başkalarını) düzeltenler ve (indirileni) açıklayanlar(a gelince); artık onların tevbelerinizi kabul ederim. Ben, tevbeleri kabul edenim, esirgeyenim. (2/160)

Orucu gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helal kıldı. On-lar, sizin örtüleriniz, siz de onlara örtüsünüz. Allah, gerçekten siz-in, nefislerinize ihanet etmekte olduğunuzu bildi, tevbemizi ka-bul etti ve sizi başışladı. Artık onlara yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazdıklarını dileyin. Fecir vakti, sizce beyaz iplik siyah iplik-ten ayırd edilinceye kadar yiyeğin, için, sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Mescidlerde itikafta olduğunuz zamanlarda onlara (kadınlarınıza) yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın sınırlarıdır, (sakın) onlara yanaşmayın. İşte Allah, insanlara ayetlerini böylece açık-lar; umulur ki sakınırlar. (2/187)

Sana 'kadınların aybaşı halini' sorarlar. De ki: "O, bir rahatsız-lık (eza)dır. Aybaşı halinde kadınlardan ayrılın ve temizlenme-lerine kadar onlara (cinsel anlamda) yaklaşmayın. Temizlendik-lerinde, Allah'ın size emrettiği yerden onlara gidin. Şüphesiz Allah, tevbe edenleri sever, temizlenenleri de sever." (2/222) Şayet böyle yapmazsanız, Allah'a ve Resulüne karşı savaşı aç-tığınızı bilin. Eğer tevbe ederseniz, artık sermayeleriniz sizindir. (Böylece) Ne zulmetmiş olursunuz, ne zulme uğratılmış olursu-nuz. (2/279)

Ancak bundan sonra tevbe edenler, 'salih olarak davrananlar' başka. Çünkü Allah, gerçekten başışlayandır, esirgeyendir. (3/89)

Doğrusu, imanlarından sonra inkâr edenler, sonra inkârlarını arttıranlar; bunların tevbeleri kesinlikle kabul edilmez. İşte bun-lar, sapıkların ta kendileridir. (3/90)

(Allah'ın) Onların tevbelerinizi kabul etmesi veya zalim olduk-larından dolayı azablandırması işinden sana bir şey (sorumluluk ve görev) yoktur. (3/128)

Sizlerden fuhuş yapanların, her ikisine eziyet edin. Eğer tevbe ederler de ıslah olurlarsa artık onlardan vazgeçin. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. (4/16)

Allah'ın (kabulünü) üzerine aldığı tevbe, ancak cehalet nede-niyle kötülük yapanların, sonra hemencecik tevbe edenlerin(ki-dir). İşte Allah, böylelerinin tevbelerinizi kabul eder. Allah, bilen-dir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/17)

Tevbe; ne, kötülükleri yapıp-edip de onlardan birine ölüm çatın-

KURAN FİHRİSTİ

ca: "Ben şimdi gerçekten tevbe ettim" diyenler, ne de kafir olarak ölenler için değil. Böylesi için acı bir azab hazırlamışızdır. (4/18)

Allah, size açıklayarak anlatmak, sizi sizden öncekilerin sünnetine iletmek ve tevbelerinizi kabul etmek ister. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/26)

Allah, tevbelerinizi kabul etmek ister; şehvetleri ardınca gidenler ise, sizin büyük bir sapma ile sapmanızı isterler. (4/27)

Biz elçilerden hiç kimseyi ancak Allah'ın izniyle kendisine itaat edilmesinden başka bir şeyle göndermedik. Onlar kendi nefislerine zulmettiklerinde şayet sana gelip Allah'tan bağışlama dileselerdi ve elçi de onlar için bağışlama dileseydi, elbette Allah'ı tevbeleri kabul eden, esirgeyen olarak bulurlardı. (4/64)

Bir mü'mine, -hata sonucu olması dışında- bir başka mü'mini öldürmesi yakışmaz. Kim bir mü'mini 'hata sonucu' öldürürse, mü'min bir köleyi özgürlüğüne kavuşturması ve ailesine teslim edilecek bir diyeti vermesi gerekir. Onların (bunu) sadaka olarak bağışlamaları başka. Eğer o, mü'min olduğu halde size düşman olan bir topluluktan ise, bu durumda mü'min bir köleyi özgürlüğe kavuşturması gerekir. Şayet kendileriyle aranızda anlaşma olan bir topluluktan ise, bu durumda ailesine bir diyet ödemek ve bir mü'min köleyi özgürlüğe kavuşturmak gerekir. (Diyet ve köle özgürlüğü için gereken imkanı) Bulamayan ise, kesintisiz olarak iki ay oruç tutmalıdır. Bu, Allah'tan bir tevbedir. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (4/92)

Ancak tevbe edenler, islah edenler, Allah'a sımsıkı sarılanlar ve dinlerini katksız olarak Allah için (halis) kılanlar başka; işte onlar mü'minlerle beraberdirler. Allah mü'minlere büyük bir ecir verecektir. (4/146)

Ancak, sizin onlara güç yetirmenizden önce tevbe edenler başka. Bilin ki, şüphesiz Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/34) Ancak kim işlediği zulümden sonra tevbe eder ve (davranışlarını) düzeltirse, şüphesiz Allah onun tevbesini kabul eder. Muhakkak Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (5/39)

Bir fitne olmayacak sandılar, körleştiler, sağırлаştılar. Sonra Allah, tevbelerinizi kabul etti, (yine) onlardan çoğunluğu körleştire, sağırлаştılar. Allah yapmakta olduklarını görendir. (5/71)

Yine de Allah'a tevbe edip bağışlanma istemeyecekler mi? Oysa Allah bağışlayandır, esirgeyendir. (5/74)

Bizim ayetlerimize iman edenler sana geldiklerinde, onlara de ki: "Selam olsun size. Rabbiniz rahmeti kendi üzerine yazdı ki, içinizden kim bir cehalet sonucu bir kötülük işler sonra tevbe eder ve (kendini) islah ederse şüphesiz, O, bağışlayandır, esirgeyendir." (6/54)

Musa tayin edilen sürede gelince ve Rabbi O'nunla konuşunca: "Rabbim, bana göster, Seni göreyim" dedi. (Allah:) "Beni asla göremezsin, ama şu dağa bak; eğer o yerinde karar kılabilirse, sen de beni göreceksin." Rabbi dağa tecelli edince, onu param parça etti. Musa bayılarak yere düştü. Kendine geldiğinde: "Sen ne yücesin (Rabbim). Sana tevbe ettim ve ben iman edenlerin ilkiyim" dedi. (7/143)

Kötülük işleyip bunun ardından tevbe edenler ve iman edenler; hiç şüphesiz Rabbin, bundan (tevbeden) sonra elbette bağışlayandır, esirgeyendir. (7/153)

Ve büyük Hacc (Hacc-ı Ekber) günü, Allah'tan ve Resûlü'nden insanlara bir duyuru: Kesin olarak Allah, müşriklerden uzaktır, O'nun Resûlü de... Eğer tevbe ederseniz bu sizin için daha hayırlıdır; yok eğer yüz çevirirseniz, bilin ki Allah'ı elbette aciz bırakacak deşilsiniz. İnkâr edenleri acı bir azabla müjdele. (9/3)

Haram aylar (süre tanınmış dört ay) sıyrılıp-bitince (çıkınca) müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün, onları tutuklayın, kuşatın ve onların bütün geçit yerlerini kesip-tutun. Eğer tevbe edip namaz kılarlarsa ve zekatı verilerse yollarını açiverin. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/5)

Eğer onlar tevbe edip namazı kılarlarsa ve zekatı verilerse, artık onlar sizin dinde kardeşlerinizdir. Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (9/11)

Ve kalblerindeki öfkeyi gidersin. Allah dilediğinin tevbesini kabul eder. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/15)

Bunun ardından Allah, dilediği kimseden tevbesini kabul eder. Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/27)

Allah'a and içiyorlar ki (o inkâr sözünü) söylemediler. Oysa andolsun, onlar inkâr sözünü söylemişlerdir ve İslamlıklarından sonra inkâra sapsmışlardır ve erişemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir. Oysa intikama kalkışmalarının, kendilerini Allah'ın ve elçisinin bol ihsanından zengin kılmasından başka (bir nedeni) yoktu. Eğer tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur, eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da, ahirette de acı bir azabla azablandırdı. Onlar için yeryüzünde bir koruyucu-dost ve bir yardımcı yoktur. (9/74)

Diğerleri günahlarını itiraf ettiler, onlar salih bir ameli bir başka kötüyle karıştırmışlardır. Umulur ki Allah tevbelerinizi kabul eder. Hiç şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (9/102)

Onlar bilmiyorlar mı ki, gerçekten Allah kullarından tevbeleri kabul edecek ve sadakaları alacak olan O'dur. Şüphesiz, tevbeleri kabul eden, esirgeyen O'dur. (9/104)

Diğer bir kısmı, Allah'ın emri için ertelenmişlerdir. O, bunları, ya azablandıracak veya tevbelerinizi kabul edecektir. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/106)

Tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, (İslam uğrunda) seyahat edenler, rûkû edenler, secde edenler, iyiliği emredenler, kötülükten sakındıranlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlar; sen (bütün) mü'minleri müjdele. (9/112)

Andolsun Allah, Peygamberin, Muhacirlerin ve Ensarın üzerine tevbe ihsan etti. Ki onlar -içlerinde bir bölümünün kalbi nerdeyse kaymak üzereyken- ona güçlüğ saatinde tabi oldular. Sonra onların tevbelerinizi kabul etti. Çünkü O, onlara (karşı) çok şefkatlidir, çok esirgeyicidir. (9/117)

(Savaştan) Geri bırakılan üç (kişiyi) de (bağışladı). Öyle ki, bütün genişliğine rağmen yeryüzü onlara dar gelmişti, nefisleri de kendilerine dar (sıkıntılı) gelmişti ve O'nun dışında (yine) Allah'tan başka bir sığınacak olmadığını iyice anladılar. Sonra tevbe etsinler diye onların tevbesini kabul etti. Şüphesiz Allah, (yalnızca) O, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. (9/118)

Görmüyorlar mı ki, gerçekten onlar her yıl, bir veya iki defa belaya çarptırılıyorlar da sonra tevbe etmiyorlar ve öğüt alıp (ders çıkarıp) düşünmüyorlar. (9/126)

Ve Rabbinizden bağışlanma dileyin; sonra O'na tevbe edin. O da sizi, adı konulmuş bir vakte kadar güzel bir meta (fayda) ile metalandırın ve her ihsan sahibine kendi ihsanını versin. Eğer yüz çevirirseniz gerçekten ben, sizin için büyük bir günün azabından korkarım. (11/3)

Ey kavmim, Rabbinizden bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Üstünüze gökten sağanak (yağmurlar, bol nimetler) yağdırsın ve gücünüze güç katsın. Suçlu-günahkarlar olarak yüz çevirmeyin." (11/52)

Semud (halkına da) kardeşleri Salih'i (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur.

Harun Yahya (Adnan Oktar)

O sizi yerden (topraktan) yarattı ve onda ömür geçirenler kıldı. Öyleyse O'ndan başışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Şüphesiz benim Rabbim, yakın olandır, (duaları) kabul edendir." (11/61)

Rabbinizin başışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Gerçekten benim Rabbim, esirgeyendir, sevendir." (11/90)
Seninle birlikte tevbe edenlerle birlikte emrolunduğun gibi dosdoğru davran. Ve azıtmayın. Çünkü O, yaptıklarınızı görendir. (11/112)

Sonra gerçekten Rabbin, cehalet sonucu kötülük işleyen, sonra bunun ardından tevbe eden ve ıslah olanlar(la beraberdir). Şüphesiz Rabbin bundan sonra başışlayandır, esirgeyendir. (16/119)

Ancak tevbe eden, iman eden ve salih amellerde bulunanlar (onların dışındadır); işte bunlar, cennete girecekler ve hiçbir şeyle zulme uğratılmayacaklar. (19/60)

Gerçekten ben, tevbe eden, inanan, salih amellerde bulunup da sonra doğru yola erişen kimseyi şüphesiz başışlayıcıyım. (20/82)

Sonra Rabbi onu seçti, tevbesini kabul etti ve doğru yola iletti. (20/122)

Ancak bundan sonra tevbe eden ve salihçe davrananlar hariç. Çünkü gerçekten Allah, başışlayandır, esirgeyendir. (24/5)

Eğer Allah'ın sizin üzerinizde fazlı ve rahmeti olmasaydı ve Allah gerçekten tevbeleri kabul eden hüküm ve hikmet sahibi olmasaydı (ne yapardınız)? (24/10)

Mü'min kadınlara da şöyle: "Gözlerini (harama çevirmekten) kaçındırınsınlar ve ırzlarını korusunlar; süslerini açığa vurmazınlar, ancak kendiliğinden görüneni hariç. Baş örtülerini, yakalarının üstünü (kapatacak şekilde) koysunlar. Süslerini, kendi kocalarından ya da babalarından ya da oğullarından ya da kocalarının oğullarından ya da kendi kardeşlerinden ya da kardeşlerinin oğullarından ya da kız kardeşlerinin oğullarından ya da kendi kadınlarından ya da sağ ellerinin altında bulunanlardan ya da kadına ihtiyacı olmayan (arzusuz veya iktidarsız) hizmetçilerden ya da kadınların henüz mahrem yerlerini tanımayan çocuklardan başkasına göstermesinler. Gizledikleri süsleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmazınlar. Hep birlikte Allah'a tevbe edin ey mü'minler, umulur ki felah bulursunuz." (24/31)

Ancak tevbe eden, iman eden ve salih amellerde bulunup davranan başka; işte onların günahlarını Allah iyiliklere çevirir. Allah, çok başışlayandır, çok esirgeyendir. (25/70)

Kim tevbe eder ve salih amellerde bulunursa, gerçekten o, tevbesi (ve kendisi) kabul edilmiş olarak Allah'a döner. (25/71)

Ancak kim tevbe edip iman eder ve salih amellerde bulunursa artık kurtuluşa erenlerden olmayı umabilir. (28/67)

Çünkü Allah, (sözüne bağlı kalıp doğru olan) sadıkları sadakatlerinden dolayı mükafaatlandırarak, münafıkları da dilerse azablandırarak veya tevbe (nasib edip tevbe)lerini kabul edecektir. Şüphesiz Allah, çok başışlayandır, çok esirgeyendir. (33/24)

Şundan ki: Allah, münafık erkekleri ve münafık kadınları, müşrik erkekleri ve müşrik kadınları azablandırarak; mü'min erkeklerin ve mü'min kadınların tevbesini kabul edecektir. Allah çok başışlayandır, çok esirgeyendir. (33/73)

Günahı başışlayan, tevbe kabul eden, cezası pek şiddetli olan ve lütf sahibi (Allah'tan). O'ndan başka ilah yoktur. Dönüş O'nadır. (40/3)

Arş'ü yüklenmekte olanlar ve çevresinde bulunanlar, Rablerini

hamd ile tesbih etmekte; O'na iman etmekte ve iman edenlere mağfaret dilemektedirler: "Rabbimiz, rahmet ve ilim bakımından herşeyi kuşatıp-sardın, tevbe edenler ve senin yoluna tabi olanlara mağfaret et ve onları cehennem azabından koru." (40/7)
Kullarından tevbe kabul eden, kötülükleri affeden ve işlediklerini bilen O'dur. (42/25)

Biz insana, 'anne ve babasına' iyilikle davranmasını tavsiye ettik. Annesi onu güçlkle taşıdı ve onu güçlkle doğurdu. Onun (hamilelikte) taşınması ve süten kesilmesi, otuz aydır. Nihayet güçlü (erginlik) çağına erip kırk yıl (yaşına) ulaşınca, dedi ki: "Rabbim, bana, anne ve babama verdiği nimete şükretmemi ve senin razı olacağı salih bir amelde bulunmamı bana ilham et; benim için soyumda salahı ver. Gerçekten ben tevbe edip Sana yöneldim ve gerçekten ben Müslümanlarımdır." (46/15)
Ey iman edenler, bir kavim (bir başka) kavimle alay etmesin, belki kendilerinden daha hayırlıdır; kadınlar da kadınlarla (alay etmesin), belki kendilerinden daha hayırlıdır. Kendi nefislerinizi (kendi kendinizi) yadırgayıp-küçük düşürmeyin ve birbirinizi 'olmadık-kötü lakaplarla' çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir. Kim tevbe etmezse, işte onlar, zalim olanların ta kendileridir. (49/11)

Ey iman edenler, zandan çok kaçının; çünkü zannın bir kısmı günahtır. Tecessüs etmeyin (birbirinizin gizli yönlerini araştırmayın). Kiminiz kiminizin gıybetini yapmasını (arkasından çekiştirmesin.) Sizden biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte, bundan tiksindiniz. Allah'tan korkup-sakinin. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, çok esirgeyendir. (49/12)

Gizli konuşmanızdan önce sadaka vermektan ürkünüz mü? Çünkü yapmadınız, Allah sizin tevbelerinizi kabul etti. Şu halde namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a ve O'nun Resülü'ne itaat edin. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. (58/13)

Eğer sizler (Peygamberin iki eşi) Allah'a tevbe ederseniz (ne güzel); çünkü kalbleriniz eğrilik gösterdi. Yok eğer ona karşı birbirinize destekçi olmaya kalkışsanız, artık Allah, onun mevlasıdır; Cibril ve mü'minlerin salih olan(lar)ı da. Bunların arkasından melekler de onun destekçisidirler. (66/4)

Belki onun Rabbi, -eğer o sizi boşayacak olursa- ona yerinize sizlerden daha hayırlı Müslüman, mü'min, gönülden itaat eden, tevbe eden, ibadet eden, oruç tutan dul ve bakire eşler' verir. (66/5)

Ey iman edenler, Allah'a kesin (nasuh) bir tevbe ile tevbe edin. Olabilir ki, Allah sizin kötülüklerinizi örter ve altından ırmaklar akan cennetlere sokar. O gün Allah, Peygambere ve onunla birlikte iman edenleri küçük düşürmeyecekleri. Nurları, önderleri ve sağ yanlarından koşar-parırlar. Derler ki: "Rabbimiz nurumuzu tamamladı, bizi başışladı. Şüphesiz Sen, herşeye güç yetirensin." (66/8)

Gerçekten Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden biraz eksiginde, yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını bilir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamayacağınızı bildi, böylece tevbenizi (O'na dönüşünüzü) kabul etti. Şu halde Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Allah sizden hastalar olduğunu, başkalarının Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde gezip-dolaşacaklarını ve diğerlerinin Allah yolunda çarpışacaklarını bilmiştir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Hayır olarak kendi nefisleriniz için önceden takdim ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve daha büyük bir ecir (karşılık) ola-

KURAN FİHRİSTİ

rak Allah Katında bulursunuz. Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (73/20)
Gerçek şu ki, mü'min erkeklerle mü'min kadınlara işkence (fitne) uygulayanlar, sonra tevbe etmeyenler; işte onlar için, cehennem azabı vardır ve yakıcı azab onlarıdır. (85/10)
Hemen Rabbini hamd ile tesbih et ve O'ndan mağfiret dile. Çünkü O, tevbeleri çok kabul edendir. (110/3)

TEVEKKÜL

O zaman sizden iki grup, neredeyse 'çözülüp geri çekilmek' istemişti. Oysa Allah onların (velisi) yardımcıydı. Artık mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etmelidir. (3/122)
Allah'tan bir rahmet dolayısıyla, onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın onlar çevrenden dağılır giderlerdi. Öyleyse onları bağışla, onlar için bağışlanma dile ve iş konusunda onlarla müşavere et. Eğer azmedersen artık Allah'a tevekkül et. Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever. (3/159)
Eğer Allah size yardım ederse, artık sizi yenilgiye uğratacak yoktur ve eğer sizi 'yapayalnız ve yardımsız' bırakacak olursa, ondan sonra size yardım edecek kimdir? Öyleyse mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler. (3/160)
Tamam-kabul" derler. Ama yanından çıktıkları zaman, onlardan bir grup, karanlıklarda senin söylediğinin tersini kururlar. Allah, karanlıklarda kurduklarını yazıyor. Sen de onlardan yüz çevir ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter. (4/81)
Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani bir topluluk, size ellerini uzatmaya yeltenmişti de, (Allah,) onların ellerini sizlerden geri püskürtmüştü. Allah'tan korkup-sakının. Mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler. (5/11)
Korkanlar arasında olup da Allah'ın kendilerine nimet verdiği iki kişi: "Onların üzerine kapıdan girin. Giderseniz, şüphesiz sizler galibsiniz. Eğer mü'minlerdenseniz, yalnızca Allah'a tevekkül edin." dedi. (5/23)
Allah bizi ondan kurtardıktan sonra, bizim tekrar sizin dininize dönmemizi Allah'a karşı yalan yere iftira düzmemiz olur. Rabbimiz olan Allah'ın dilemesi dışında, ona geri dönmemiz bizim için olacak iş değildir. Rabbimiz, ilim bakımından herşeyi kuşatmıştır. Biz Allah'a tevekkül ettik. "Rabbimiz, bizimle kavmimiz arasında 'Sen hak ile hüküm ver,' 'Sen 'hüküm verenlerin' en hayırlısıdır.'" (7/89)
Mü'minler ancak o kimselerdir ki, Allah anıldığı zaman yürekleri ürperir. O'nun ayetleri okunduğunda imanlarını arttırır ve yalnızca Rablerine tevekkül ederler. (8/2)
Münafıklar ve kalplerinde hastalık olanlar şöyle diyorlardı: "Bunları (Müslümanları) dinleri aldattı." Oysa kim Allah'a tevekkül ederse, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/49)
Eğer onlar barışa eğilim gösterirlerse, sen de ona eğilim göster ve Allah'a tevekkül et. Çünkü O, işittendir, bilendir. (8/61)
De ki: "Allah'ın bizim için yazdıkları dışında, bize kesinlikle hiçbir şey isabet etmez. O bizim mevlamızdır. Ve mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidirler." (9/51)
Eğer onlar yüz çevirirlerse, de ki: "Bana Allah yeter. O'ndan başka ilah yoktur. Ben O'na tevekkül ettim ve büyük arşın Rabbi O'dur." (9/129)
Onlara Nuh'un haberini oku. Hani kavmine demişti ki: "Ey kavmim, benim makamım ve Allah'ın ayetleriyle hatırlatmalarım eğer size ağır geliyorsa ben, şüphesiz Allah'a tevekkül etmişim. Artık siz ortaklarınızla toplanıp yapacağınız işi karara bağlayın

da işiniz size örtülü kalmayın (veya tasa konusu olmasın), sonra hakkımdaki hükmünüzü -bana süre tanımaksızın- verin. (10/71)

Musa dedi ki: "Ey kavmim, eğer siz Allah'a iman edip Müslüman olmuşsanız artık yalnızca O'na tevekkül edin." (10/84)

Dediler ki: "Biz Allah'a tevekkül ettik; Rabbimiz, bizi zulmeden bir kavim için bir fitne (konusu) kılma." (10/85)

Ben gerçekten, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. O'nun, alından yakalayıp-denetlemediği hiçbir canlı yoktur. Muhakkak benim Rabbim, dosdoğru bir yol üzerindedir (dosdoğru yolda olanı korumaktadır.)" (11/56)

Dedi ki: "Ey kavmim görüşünüz nedir söyler misiniz? Ya ben Rabbimden apaçık bir belge üzerinde isim ve O da beni kendisinden güzel bir rızık ile rızıklandırmışsa? Ben, size yasakladığım şeylere (kendim sahiplenmek suretiyle) size aykırı düşmek istemiyorum. Benim istediğim, gücüm oranında yalnızca ıslah etmektir. Benim başarım ancak Allah iledir; O'na tevekkül ettim ve O'na içten yönelip-dönerim." (11/88)

Göklerin ve yerin gaybı Allah'ındır, bütün işler O'na döndürülür; öyleyse O'na kulluk edin ve O'na tevekkül edin. Senin Rabbin yaptıklarından habersiz değildir. (11/123)

Ve dedi ki: "Ey çocuklarım, tek bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Ben size Allah'tan hiçbir şeyi sağlayamam (gideremem). Hüküm yalnızca Allah'ındır. Ben O'na tevekkül ettim. Tevekkül edenler de yalnızca O'na tevekkül etmelidirler." (12/67)

Resulleri onlara dediler ki: "Doğrusu biz, sizin gibi yalnızca bir beşeriz, ancak Allah kullarından dilediğine lütufta bulunur. Allah'ın izni olmaksızın size bir delil getirmemiz bizim için olacak şey değil. Mü'minler, ancak Allah'a tevekkül etmelidirler." (14/11)

Bize ne oluyor ki, Allah'a tevekkül etmeyelim? Bize doğru olan yolları O göstermiştir. Ve elbette bize yaptığınız işkencelere karşı sabredeceğiz. Tevekkül edenler Allah'a tevekkül etmelidirler." (14/12)

Onlar sabredenler ve Rablerine tevekkül edenlerdir. (16/42)

Gerçek şu ki, iman edenler ve Rablerine tevekkül edenler üzerinde onun (şeytanın) hiçbir zorlayıcı-gücü yoktur. (16/99)

Sen, asla ölmeyen ve daima diri olan (Allah'a) tevekkül et ve O'nu hamd ile tesbih et. Kullarının günahlarından O'nun haberdar olması yeter. (25/58)

Sen, O güçlü ve üstün, esirgeyici olan (Allah'a) tevekkül et. (26/217)

Sen, artık Allah'a tevekkül et; çünkü sen apaçık olan hak üzerindesin. (27/79)

Ki onlar, sabredenler ve Rablerine tevekkül edenlerdir. (29/59)

Allah'a tevekkül et; vekil olarak Allah yeter. (33/3)

Kafirlerle ve münafıklara itaat etme, eziyetlerine aldırma ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter. (33/48)

Andolsun, onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye soracak olsan, elbette "Allah" diyecekler. De ki: "Gördünüz mü-haber verin; Allah'tan başka yaptıklarınız, eğer Allah bana bir zarar dileyecek olsa, O'nun zararını kaldırabilirler mi? Ya da bana bir rahmet vermeyi istese, O'nun rahmetini tutup-önlenebilecekler mi" De ki: "Allah, bana yeter. Tevekkül edecek olanlar, O'na tevekkül etsinler." (39/38)

Hakkında ihtilafa düştüğünüz herhangi bir şey; artık O'nun hükmü Allah'ındır. İşte Rabbim olan Allah. Ben O'na tevekkül ettim ve yalnızca O'na dönüp-yönelirim. (42/10)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Size verilen herhangi bir şey, dünya hayatının metası (kısa süreli faydalanması)dır. Allah Katında olan ise, daha hayırlı ve daha süreklidir. (Bu da) iman edip Rablerine tevakkül edenler içindir; (42/36)

İbrahim ve onunla birlikte olanlara size güzel bir örnek vardır. Hani kendi kavimlerine demişlerdi ki: "Biz, sizlerden ve Allah'ın dışında tapıklarınızdan gerçekten uzağız. Sizi (artık) tanımayıp-inkar ettik. Sizinle aramızda, siz Allah'a bir olarak iman edinceye kadar ebedi bir düşmanlık ve bir kin baş göstermiştir." Ancak İbrahim'in babasına: "Sana bağışlanma dileyeceğim, ama Allah'tan gelecek herhangi bir şeye karşı senin için gücüm yetmez." demesi hariç. "Ey Rabbimiz, biz Sana tevakkül ettik ve 'İçten Sana yöneldik.' Dönüş Sanadır." (60/4)

Allah; O'ndan başka ilah yoktur. Öyleyse mü'minler (yalnızca) Allah'a tevakkül etsinler. (64/13)

Ve onu hesaba katmadığı bir yönden rızıklandırır. Kim de Allah'a tevekkül ederse, O, ona yeter. Elbette Allah, Kendi emrini yerine getirip-gerçekleştirendir. Allah, herşey için bir ölçü kılmıştır. (65/3)

De ki: "O (Allah) Rahman olan (esirgeyen koruyan)dır; biz O'na iman ettik ve O'na tevakkül ettik. Artık siz kimin açık bir sapmışlık içinde olduğunu pek yakında bileceksiniz." (67/29)

Onlar kendilerine insanlar: "Size karşı insanlar topl(n)dılar artık onlardan korkun" dedikleri halde inanları artanlar ve: "Allah bize yeter O ne güzel vekildir" diyenlerdir. (3/173)

Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Vekil olarak Allah yeter. (4/132)

Ey Kitap Ehli dininiz konusunda taşkınlık etmeyin Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('Ol' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının sizin için hayırlıdır. Allah ancak bir tek ilahtır. O çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (4/171)

Musa'ya kitap verdik ve "Benden başka vekil edinmeyin" diye onu İsrailoğullarına kılavuz kıldık. (17/2)

Benim kullarım; senin onlar üzerinde hiçbir zorlayıcı gücün (hakimiyetin) yoktur. Vekil olarak Rabbin yeter. (17/65)

Allah herşeyin Yararıdır. O herşey üzerinde vekildir. (39/62) (Allah) Doğunun ve batının Rabbidir. O'ndan başka ilah yoktur. Şu halde (yalnızca) O'nu vekil tut. (73/9)

TEVHİD

Yoksa siz, Yakub'un ölüm anında, orada şahidler miydiniz? O, oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde, onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim, İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" demişlerdi.(2/133)

Sizin ilahınız tek bir ilahtır; O'ndan başka ilah yoktur; O, Rahman'dır, Rahim'dir (bağışlayan ve esirgeyendir). (2/163)

Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir, kaimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun Katında şefaatte bulunacak kimdir? O, önlерindeki ve arkalarındaki bilir. (Onlar ise) Dilediği kaddarının dışında, O'nun ilminden hiç birşeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek yücedir, pek büyüktür. (2/255)

Şüphesiz bu, gerçek bir olayın haberi. Allah'tan başka ilah yoktur. Ve şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (3/62)

De ki: "Ey Kitap Ehli, bizimle sizin aranızda müşterek (olan) bir kelimeye (tevhide) gelin. Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim, O'na hiç bir şeyi ortak koşmayalım ve Allah'ı bırakıp bir kısmımız (diğer) bir kısmımızı Rabler edinmeyelim." Eğer yine yüz çevirirlerse, deyin ki: "Şahid olun, biz gerçekten Müslümanlarız." (3/64)

De ki: "Allah doğru söyledi. Öyleyse Allah'ı bir taniyan (Hanif)ler olarak İbrahim'in dinine uyun. O, müşriklerden değildi." (3/95) "İyilik yaparak kendini Allah'a teslim eden ve hanif (tevhidi) olan İbrahim'in dinine uyandan daha güzel din'li kimdir? Allah, İbrahim'i dost edinmiştir."(4/125)

Allah; O'ndan başka ilah yoktur. Kendisinde hiç bir şüphe olmayan kıyamet gününde sizleri muhakkak toplayacaktır. Allah'tan daha doğru sözlü kimdir? (4/87)

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('Ol' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek ilahtır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (4/171)

Andolsun, "Allah için üçüncüsüdür" diyenler küfre düşmüştür. Oysa tek bir ilahtan başka ilah yoktur. Eğer söylemekte olduklarından vazgeçmezlerse, onlardan inkar edenlere mutlaka (acı) bir azab dokunacaktır. (5/73)

Allah: "Ey Meryem oğlu İsa, insanlara, beni ve anneni Allah'ı bırakarak iki ilah edin, diye sen mi söyledin?" dediğinde: "Seni tenzih ederim, hakkım olmayan bir sözü söylemek bana yakışmaz. Eğer bunu söyledimse mutlaka sen onu bilmişsindir. Sen bende olanı bilirsin, ama ben Sende olanı bilmem. Gerçekten, görünmeyenleri (gaybleri) bilen Sensin Sen." (5/116)

"Ben onlara bana emrettiklerinin dışında hiç bir şeyi söylemedim. (O da şuydu:) 'Benim de Rabbin, sizin de Rabbiniz olan Allah'a kulluk edin.' Onların içinde kaldığım sürece, ben onların üzerinde bir şahidim. Benim (dünya) hayatıma son verdiğinde, üzerlerindeki gözetleyici Sen'din. Sen her şeyin üzerine şahid olarsın." (5/117)

De ki: "Şahidlik bakımından hangi şey daha büyüktür?" De ki: "Allah benimle sizin aranızda şahiddir. Sizi -ve kime ulaşırsakendisiyle uyarmam için bana şu Kur'an vahyedildi. Gerçekten Allah'la beraber başka ilahların da bulunduğuyla siz mi şahidlik ediyorsunuz?" De ki: "Ben şahadet etmem." De ki: O, ancak bir tek olan ilahtır ve gerçekten ben, sizin şirik koşmakta olduklarınızdan uzağım. (6/19)

Gökleri ve yeri bir örnek edinmeksizini yaratandır. O'nun nasıl bir çocuğu olabilir? O'nun bir eşi (zevcesi) yoktur. O, her şeyi yaratmıştır. O, her şeyi bilendir. (6/101)

İşte Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka ilah yoktur. Her şeyin Yararıdır, öyleyse O'na kulluk edin. O, her şeyin üstünde bir vekildir. (6/102)

Rabbinden sana vahyedilene uy. O'ndan başka ilah yoktur. Ve müşriklerden yüz çevir. (6/106)

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (hakları

KURAN FİHRİSTİ

olan mallarını eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (islah) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanmıyorsanız.". (7/85)

Onlar, Allah'ı bırakıp bilginlerini ve rahiplerine rablar (ilahlar) eindildiler ve Meryem oğlu Mesih'i de.. Oysa onlar, tek olan bir ilah'a ibadet etmekten başka bir şeyle emrolunmadılar. O'ndan başka ilah yoktur. O, bunların şirk koştukları şeylerden yücedir. (9/31)

Eğer onlar yüz çevirirlerse, de ki: "Bana Allah yeter. O'ndan başka ilah yoktur. Ben O'na tevekkül ettim ve büyük arşın Rabbi O'dur." (9/129)

Eğer buna rağmen size cevap vermezlerse, artık biliniz ki, o, gerçekten Allah'ın ilmiyle indirilmiştir ve O'ndan başka ilah yoktur. Öyleyse artık, siz Müslüman mısınız? (11/14)

Semud (halkına da) kardeşleri Salih'i (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. O sizi yerden (topraktan) yarattı ve onda ömür geçirenler kıldı. Öyleyse O'ndan bağışlanma dileyin, sonra O'na tevbe edin. Şüphesiz benim Rabbim, yakın olandır, (duaları) kabul edendir." (11/61)

Medyen (halkına da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik). Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a ibadet edin, O'ndan başka ilahınız yoktur. Ölçüyü ve tartıyı eksik tutmayın; gerçekten sizi bir 'bolluk ve refah (hayır)' içinde görüyorum. Doğrusu sizi çepçevre kuşatacak olan bir günün azabından korkuyorum." (11/84)

"Ey zindan arkadaşlarım, birbirinden ayrı (bir sürü) Rabler mi daha hayırlıdır, yoksa kahhar (kahredici) olan bir tek Allah mı?" (12/39)

De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" De ki: "Allah'tır." De ki: "Öyleyse, O'nu bırakıp kendilerine bile yarar da, zarar da sağlamaya güç yetiremeyen birtakım veliler mi (tanrılar) edindiniz?" De ki: "Hiç görmeyen (a'ma) ile gören (basiret sahibi) eşit olabilir mi? Veya karanlıklarla nur eşit olabilir mi?" Yoksa Allah'a, O'nun yaratması gibi yaratan ortaklar buldular da, bu yaratma, kendilerince birbirine mi benzeşti? De ki: "Allah, her şeyin yaratıcısıdır ve O, tektir, kahredici olandır." (13/16)

Böylece Biz seni, kendisinden önce nice ümmetler gelip-geçmiş olan bir ümmete (elçi olarak) gönderdik; sana vahyettiklerimizi onlara okuyasın diye. Oysa onlar Rahman'a nankörlük ediyorlar. De ki: "O, benim Rabbimdir, O'ndan başka ilah yoktur. Ben O'na tevekkül ettim ve son dönüş O'nadır." (13/30)

Yerin başka bir yere, göklerin de (başka göklere) dönüştürüldüğü gün, onlar tek olan, kahhar olan Allah'ın huzuruna çıka(rı-laj)caklardır. (14/48)

İşte bu (Kur'an) uyarılıp korkutulsunlar, gerçekten O'nun yalnızca bir tek ilah olduğunu bilsinler ve temiz akıl sahipleri iyice öğüt alıp düşünsünler diye bir bildiri-p-duyurma (bir belağ)dır. (14/52)

Sizin ilahınız tek bir ilahdır. Ahirete inanmayanların kalpleri ise inarcıdır ve onlar müstebir (büyüklenmekte) olanlardır. (16/22)

Allah dedi ki: "İki ilah edinmeyin: O, ancak tek bir ilahdır. Öyleyse benden, yalnızca benden korkun." (16/51)

Ve onları kableri üzerine, onu kavrayıp anlamalarını engelleyen kabuklar, kulaklarına da bir ağırlık koyduk. Sen Kur'an'da sadece Rabbin'i "bir ve tek" (ilah olarak) andığın zaman, 'nefretle kaçır vaziyette' gerisin geriye giderler. (17/46)

Ve de ki: "Övgü (hamd), çokuk edinmeyen, mülkte ortağı olmayan ve düşkünlükten dolayı yarımcıya da (ihtiyacı) bulunmayan Allah'adır." Ve O'nu tekkir edebildikçe tekkir et. (17/111)

"Ve bunu (bu tevhid inancını) belki (insanlar Allah'a) dönerler diye ardında (kendî soyunda) kalıcı bir kelime olarak kıldı-bıraktı." (43/28)

"Dediler ki: "Sen, bizi ilahlarımızdan çevirmek için mi bize geldin? Şu halde eğer doğru söylüyorsan, tehdit ettiğin şeyi, bize getir." (46/22)

TEVRAT

Yanınızda olan (Tevrat)ı doğrulayıcı olarak indirdiğime (Kur'an'a) iman edin; onu inkâr edenlerin ilki siz olmayın ve ayetlerimizi az bir değer karşılığında değiştirmeyin. Ve yalnızca benden korkun. (2/41)

Allah Katından yanlarında olan (Tevrat)ı doğrulayan bir Kitap geldiği zaman -ki bundan önce inkâr edenlere karşı fetih istiyorlardı- işte bilip-tandıkları gelince onu inkâr ettiler. Artık Allah'ın laneti kafirlerin üzerindedir. (2/89)

O sana Kitabı Hak ve kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O Tevrat'ı ve İncil'i de indirmişti. (3/3)

Ona kitabı hikmeti Tevrat'ı ve İncil'i öğretecek. (3/48)

Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbinizden bir ayetle geldim. Artı Allah'tan korkup bana itaat edin. (3/50)

Ey Kitap ehli İbrahim konusunda ne diye çekişip tartışıyorsunuz? Tevrat da İncil de ancak ondan sonra indirilmiştir. Yine de akıl erdirmeyecek misiniz? (3/65)

Tevrat indirilmeden evvel İsrail'in kendine haram kıldıklarından başka İsrailoğullarına bütün yiyecekler helal idi. De ki: "Şu halde eğer doğruysanız Tevrat'ı getirin de onu okuyun". (3/93)

Ey kendilerine kitap verilenler birtakım yüzleri silip de arkalarına çevirmeden ya da cumartesi adamlarını (o gün yaşağı çiğneyenleri) lanetlediğimiz gibi onları da lanetlemeden evvel yanınızdakini (Tevrat ve İncil'i) doğrulayıcı olarak indirdiğimize (Kur'an'a) iman edin. Allah'ın emri yapılagelmiştir. (4/47)

Allah'ın hükmünün bulunduğu Tevrat yanlarında olduğu halde seni nasıl hakem kılyorlar ve sonra bunun peşinden yüz çeviriyorlar? İşte onlar inanmış değildir. (5/43)

Gerçek şu ki Biz Tevrat'ı içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik. Teslim olmuş peygamberler Yahudilere onunla hükmederlerdi. Bilgin-yöneticiler (Rabbaniyun) ve yüksek bilginler de (Ahbar) Allah'ın kitabını korumakla görevli kıldıklarından ve onun üzerine şahidler olduklarından (onunla hükmederlerdi.) Öyleyse insanlardan korkmayın Benden korkun ve ayetlerimi az bir değere karşılık satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse işte onlar kafir olanlardır. (5/44)

Biz onda onların üzerine yazdık: Can'a can göze göz buruna burun kulağa kulak dişe diş ve (bütün) yaralara (karşılık da) kıyas vardır. Ama kim bunu sadaka olarak bağışlarsa o kendisi için bir keffarettir. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse işte onlar zalim olanlardır. (5/45)

Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan öndeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik. (5/46)

Ve eğer onlar Tevrat'ı İncil'i ve kendilerine Rablerinden indirileni (Kur'an'ı) ayakta tutsalardı elbette üstlerinden ve ayaklarının

Harun Yahya (Adnan Oktar)

altından (sayısız nimeti) yiyeceklerdi. İçlerinde aşırı olmayan (mutedil) bir ümmet vardır. Onlardan çoğunun yaptıkları ise ne kötüdür! (5/66)

De ki: "Ey Kitap Ehli Tevrat'ı İncil'i ve size Rabbinizden indirilene yakta tutmadıkça hiçbir şey üzerinde değilsiniz." Andolsun Rabbinden sana indirilen onlardan çoğunun tuğyanlarını ve inkârlarını arttıracaktır. Sen de kafirler topluluğuna karşı üzüntüye kapılma. (5/68)

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhul-Kudüs ile destekledim beşikte iken de yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı hikmeti Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı alacalıyı iznimle iyileştiriyordun (yine) benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkâra sapanlar "Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir" demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm." (5/110)

Onlar ki yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiyi (Resul) uyarlar; o onlara marufu (iyiliği) emrediyor münkeri (kötülüğü) yasaklıyor temiz şeyleri helal murdar şeyleri haram kılıyor ve onların ağır yüklerini üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inanarak destek olup savunanlar yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşu erenler bunlardır. (7/157)

Hiç şüphesiz Allah mü'minlerden -karşılığında onlara mutlaka cenneti vermek üzere- canlarını ve mallarını satın almıştır. Onlar Allah yolunda savaşırlar öldürülür ve öldürülürler; (bu) Tevrat'ta İncil'de ve Kur'an'da O'nun üzerine gerçek olan bir vaaddir. Allah'tan daha çok ahdine vefa gösterecek olan kimdir? Şu halde yaptığınız bu alışverişten dolayı sevinip-müjdeleşiniz. İşte 'büyük kurtuluş ve mutluluk' budur. (9/111)

De ki: "Eğer doğruysanız bu durumda Allah Katından bu ikisinden (Musa'ya indirilen Tevrat ve bana indirilen Kur'an'dan) daha doğru olan bir kitap getirin de ona uymuş olayım." (28/ 49) Muhammed Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlerle karşı zorlu kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları rüku edenler secde edenler olarak görürsün; onlar Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri secde izinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur: İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir ekin; filizini çıkarmış derken onu kuvvetlendirmiş derken kalınlaşmış sonra sapları üzerinde doğruluk-boy atmış (ki bu) ekicilerin hoşuna gider. (Bu örnek) Onunla kafirleri öfkelenirmek içindir. Allah içlerinden iman edip salih amellerde bulunanlara bir mağîret ve büyük bir ecir va'demiştir. (48/29)

Hani Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları gerçekten ben sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi "Ahmed" olan bir elçinin de müjdeleyicisiyim" demişti. Fakat o onlara apaçık belgelerle gelince: "Bu açıkça bir büyüdür" dediler. (61/6) Kendilerine Tevrat yükletilip de sonra onu (içindeki derin anlamları hikmet ve hükümleriyle gereği gibi) yüklenmemiş olanların durumu koskoca kitap yükü taşıyan eşeğin durumu gibidir. Allah'ın ayetlerini yalanlayan kavmin durumu ne kötüdür. Allah zalim bir kavmi hidayete erdirmez. (62/5)

TEYEMMÜM

Ey iman edenler sarhoş iken ne dediğinizi bilinceye ve cünüp

iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişseniz yahud kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız bu durumda temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz Allah bağışlayandır esirgeyendir. (4/43)

Ey iman edenler namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (yıkayın.) Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül edin); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahud kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız bu durumda temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (5/6)

TIRNAK

Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvanı) haram kıldık. Sığırlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya başırsaklarına yapışan veya kemiğe karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldık. 'Azgınlık ve hakka tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız. (6/146)

Hani ona anakşama yakın, bir ayağını tırnağı üstüne diken, öbür üç ayağıyla toprağı kazıyan, yağız atlar sunulmuştu. (38/31)

TİCARET

Faiz (riba) yiyenler ancak şeytan çarpmış olanın kalkışı gibi çarpılmış olmaktan başka (bir tarzda) kalkmazlar. Bu onların: "Alım-satım da ancak faiz gibidir" demelerinden dolayıdır. Oysa Allah alışverişi helal faizi haram kılmıştır. Kime Rabbinden bir öğüt gelir de (faize) bir son verirerse artık geçmişti kendisine işi de Allah'a aittir. Kim (faize) geri döneirse artık onlar ateşin halkıdır orada sürekli kalacaklardır. (Bakara, 275)

Ey iman edenler, belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın, katip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın ve peşin olarak Allah'tan sakınsın, ondan hiçbir şeyi eksiltmesin. Eğer üzerinde hak olan (borçlu), düşük akıllı ya da za'if sahibi veya kendisi yazmaya güç yetiremeyecekse, velisi dosdoğru yazdırsın. Erkeklerinizden de iki şahid tutun; eğer iki erkek yoksa, şahidlerden rıza göstereceğiniz bir erkek ve biri şaşırdığınızda öbürü ona hatırlatacak iki kadın (da olur). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçınmasınlar. Onu (borcu) az olsun, çok olsun, süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah Katında en adil, şahitlik için en sağlam, şüphelenmemeniz için de en yakın olandır. Ancak aranızda devredip durduğunuz ve peşin olarak yaptığınız ticaret başka, bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alışveriş ettiğinizizde de şahid tutun. Yazana da, şahide de zarar verilmesin. (Aksini) Yaparsanız, o, kendiniz için fısık (zulüm ve günah)tır. Allah'tan sakının. Allah size öğretiyor. Allah herşeyi bilendir. (2/282)

Ey iman edenler, mallarınızı, sizden karşılıklı anlaşmadan (doğan) bir ticarettten başka haksız 'nedenler ve yollarla' (batılca) yemeyin. Ve kendi nefislerinizi öldürmeyin. Şüphesiz, Allah, sizi çok esirgeyendir. (4/29)

De ki: "Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, az kâr getireceğinden korktuğunuz

KURAN FİHRİSTİ

nuz ticaret ve hoşunuza giden evler, sizlere Allah'tan, O'nun Resülû'nden ve O'nun yolunda cehd etmekten daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah, fasıklık topluluğuna hidayet vermez. (9/24)

Bir yolcu-kafilesi geldi, sularını (kuyuya su almak için) gönderdiler. O da kovasını sarkıttı. "Hey müjde... Bu bir çocuk." dedi. Ve onu (kuyudan çıkarıp) 'ticaret konusu bir mal' olarak sakladılar. Oysa Allah, yapmakta olduklarını bilendi. (12/19)

(Öyle) Adamlar ki, ne ticaret, ne alış-veriş onları Allah'ı zikretmekten, dosdoğru namazı kılmaktan ve zekatı vermekten 'tutkuya kapıtırıp alıkoymaz'; onlar, kalplerin ve gözlerin inkılabı uğrayacağı (dehşetten allak bullak olacağı) günden korkarlar. (24/37)

Gerçekten Allah'ın Kitabını okuyanlar, namazı dosdoğru kılanlar ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak edenler; kesin olarak zarara uğramayacak bir ticareti umabilirler. (35/29)

Ey iman edenler, sizi acı bir azabdan kurtaracak bir ticareti haber vereyim mi? (61/10)

Oysa onlar (kendilerini tümüyle Allah'a ve İslam'a teslim etmeyenler) bir ticaret ya da bir eğlence gördükleri zaman, (hemen) ona sökün ettiler ve seni ayakta bıraktılar. De ki: "Allah'ın Katında bulunan, eğlenceden ve ticaretten daha hayırlıdır. Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır." (62/11)

TOMURCUK

Erkek olsun, kadın olsun inanmış olarak kim salih bir amelde bulunursa, onlar cennete girecek ve onlar, bir 'çekirdeğin sırtındaki tomurcuk kadar' bile haksızlığa uğramayacaklardır. (4/124)

Ekinler ve yumuşak tomurcuklu göz alıcı hurmalıklar arasında da?" (26/148)

Onun tomurcukları, şeytanların başları gibidir. (37/65)

Ve birbiri üstüne dizilmiş tomurcuk yüklü yüksek hurma ağaçları da. (50/10)

Göğüsleri henüz tomurcuklanmış yaşıtlar kızlar. (78/33)

TOPAL

Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur; sizin için de, gerek kendi evlerinizden, gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarınızın evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerinizden) yemenizde bir güçlük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından kutlu, güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklar, umulur ki aklınızı kullanırsınız. (24/61)

Kör olana güçlük (sorumluluk) yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur. Kim Allah'a ve Resülû'ne itaat ederse, (Allah) onu, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. Kim de sırt çevirirse, onu acı bir azab ile azablandırır. (48/17)

TOPRAK

Ey iman edenler, Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarını geçersiz kılmayın. Bölylesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer;

üzerine sağnak bir yağmur düştü mü, onu çirliçiplak bırakverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez)ler. Allah, kâfirler topluluğuna hidayet vermez. (2/264) Şüphesiz, Allah Katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı, sonra ona "ol" demesiyle o da hemen oluverdi. (3/59)

Ey iman edenler, sarhoş iken, ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişseniz yahud kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin, (hafifçe) yüzlerinizi ve ellerinize sürün. Şüphesiz, Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (4/43)

Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklerle kadar ellerinizi yıkayın, başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (yıkayın.) Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül edin); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahud kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (5/6)

Sizi topraklarınızdan sürüp-çıkarmak istiyor. Bu durumda ne buyuruyorsunuz?" (7/110)

Firavun kavminin önde gelenleri, dediler ki: "Musa ve kavmini bu toprakta (Mısır'da) bozgunculuk çıkarmaları, seni ve ilahlarını terketmeleri için mi (serbest) bırakacaksn?" (Firavun) Dedi ki: "Erkek çocuklarını öldüreceğiz ve kadınlarını sağ bırakacağız. Hiç şüphesiz biz, onlara karşı kahir bir üstünlüğe sahibiz." (7/127)

Eğer şaşırıracaksan, asil şaşkınlık konusu onların şöyle söylemeleridir: "Biz toprak iken mi, gerçekten biz mi yeniden yaratılacağız?" İşte onlar Rablerine karşı inkârı sapanlar, işte onlar boyunlarına (ateşten) halkalar geçirilenler ve işte onlar -içinde ebedi kalacakları- ateşten arkadaşları olanlardır. (13/5)

İnkâr edenler, resullerine dediler ki: "Muhakkak (ya) sizi kendi toprağımızdan süreceğiz veya dinimize geri döneceksiniz." Böylelikle Rableri kendilerine vahyetti ki: "Şüphesiz Biz, zulmedenleri helak edeceğiz. (14/13)

Kendisine verilen müjdenin kötülüğünden dolayı topluluktan gizlenir; onu aşağılanarak tutacak mı, yoksa toprağa gömecek mi? Bak, verdikleri hüküm ne kötüdür?" (16/59)

Dediler ki: "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?" (17/49)

Bu, şüphesiz, onların ayetlerimizi inkar etmelerine ve: "Biz kemikler haline geldikten, toprak olup ufalandıktan sonra mı, gerçekten biz mi yeni bir yaratılışla diriltileceğiz?" demelerine karşılık cezalarıdır. (17/98)

Ve onun ardından İsrailoğullarına söyledik: "O toprak (yurt)ta oturun, ahiret va'di geldiğinde hepinizi derleyip-toplayacağız." (17/104)

Biz gerçekten (yeryüzü) üzerinde olanları kupkuru-çorak bir toprak yapabiliriz. (18/8)

Kendisiyle konuşmakta olan arkadaşları ona dedi ki: "Seni topraktan, sonra bir damla sudan yaratan, sonra da seni düzgün (eli ayağı tutan, gücü kuvveti yerinde) bir adam kılan (Allah) inkar mı ettin?" (18/37)

Belki Rabbim senin bağından daha hayırlısını bana verir, (se-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

ninkinin üstüne gökten 'yakıp-yıkan bir afet' gönderir de kaygan bir toprak kesiliverir." (18/40)
Göklerde, yerde, bu ikisinin arasında ve nemli toprağın altında olanların tümü O'nundur. (20/6)

Ey insanlar, eğer diriltiştin yana bir kuşku içindeyseniz, gerçek şu ki, Biz sizi topraktan yarattık, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo), sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnem et parçasından; size (kudretimizi) açıkça göstermek için. Dilediğimizi, adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyunuz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kiminiz de, bildikten sonra hiçbir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilmiştir. Yeryüzünü kupkuru ölü gibi görürsün, fakat Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir, kabarıp ve her güzel çiftten (ürünler) bitirir. (22/5)

O, öldüğünüz, toprak ve kemik haline geldiğiniz zaman, sizin mutlaka (yeniden dirilitilip) çıkarılacağınızı mı va'dediyor?" (23/35)

Dediler ki: "Öldüğümüz, bir toprak ve bir kemik olduğumuz zaman, gerçekten biz mi dirilitilecek mişiz?" (23/82)

İnkâr edenler dedi ki: "biz ve atalarımız toprak olduktan sonra mı, gerçekten biz mi dirilip-çıkartılacakmışız?" (27/67)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı? Böylece kendilerinin öncükilerin nasıl bir son uğradıklarını görsünler. Onlar, güç bakımından kendilerini daha üstün idiler, toprağı alt-üst etmişler (ekmişler, madenler, sular arayıp çıkarmışlar) ve onu, kendilerinin imar ettiğinden daha çok imar etmişlerdi. Elçileri de, onlara açık delillerle gelmişti. Demek ki Allah onlara zulmetmiyordu, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (30/9)

Sizi topraktan yaratmış bulunması, O'nun ayetlerindedir; sonra siz, (yeryüzünün her yanına) yayılmakta olan bir beşer (türü) oldunuz. (30/20)

Görmüyorlar mı; Biz, suyu çorak toprağa sürüyoruz da onunla ekin bitiriyoruz; ondan hayvanları, kendileri yemektir? Yine de görmüyorlar mı? (32/27)

Allah sizi topraktan yarattı, sonra bir damla sudan. Sonra da sizi çift kıldı. O'nun bilgisi maksızın, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz da. Ömür sürene, ömür verilmesi ve onun ömründen kısaltılması da mutlaka bir kitapta (yazılı)dır. Gerçekten bu, Allah'a göre kolaydır. (35/11)

Ölü toprak kendileri için bir ayetdir; Biz onu dirilttik, ondan taneler çıkarttık, böylelikle ondan yemektedirler. (36/33)

"Biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuzda mı, gerçekten biz mi dirilitilecekmışız?" (37/16)

Bizler öldüğümüz, toprak ve kemikler olduğumuzda mı, gerçekten biz mi (yeniden dirilitilip sonra da) sorguya çekilecekmışız?" (37/53)

Hani ona akşama yakın, bir ayağını tırnağı üstüne diken, öbür üç ayağıyla toprağı kazıyan, yağız atlar sunulmuştu. (38/31)

O'dur ki, sizi topraktan, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo) yarattı; sonra sizi bir bebek olarak çıkarmakta, sonra güçlü (erginlik) çağınıza erişmeniz, sonra da yaşlanmanız için size (belli bir ömür vermektedir). Sizden kiminin daha önce hayatına son verilmektedir; adı konulmuş bir ecele erişmeniz ve belki aklınızı kullanmanız için (Allah sizi böyle yaratır). (40/67)

Biz öldüğümüz ve toprak olduğumuz zaman mı (yeniden dirilitilecek mişiz)? Bu uzak bir dönüş (iddiasıdır)." (50/3)

Ki onlar, ufak tefek günahlar dışında, günahın büyük olanından ve çirkin utanmazlıklardan kaçınırlar. Şüphesiz senin Rabbin, mağîfreti geniş olandır. O, sizi daha iyi bilendir; hem sizi topraktan inşa ettiğı (yarattığı) ve siz daha annelerinizin karınında cennin halinde bulunduğunuz zaman da. Öyleyse kendinizi temiz çıkarıp-durmayın. O, sakınanı daha iyi bilendir. (53/32)

Ve derlerdi ki: "Biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuzda mı, gerçekten biz mi dirilitilecekmışız?" (56/47)

Gerçekten Biz sizi yakın bir azab ile uyardık. Kişinin kendi ellerinin önceden takdim ettiklerine bakacağı gün, kafir olan da: "Ah, keşke ben bir toprak oluverseydim" diyecek. (78/40)

Ve 'diri diri toprağa gömülen kızcağıza' sorulduğu zaman: (81/8)

TOPUK

Böylece Biz sizi, insanlara şahid (ve örnek) olmanız için orta bir ümmet kıldık; Peygamber de üzerinizde bir şahid olsun. Senin üzerinde bulunduğun (yönü, Ka'be'yi) kible yapmamız, elçiye uyanları, topluları üzerinde gerisin geri dönenlerden ayırdetmek içindir. Doğrusu (bu,) Allah'ın hidayete ilettiklerinin dışında kalanlar için büyük (bir yük)tür. Allah, imanınızı boşa çıkaracak değildir. Şüphesiz, Allah, insanlara şefkat endendir, esirgeyendir. (2/143)

Muhammed, yalnızca bir elçidir. Ondan önce nice elçiler gelişmişdir. Şimdi o ölürsen ya da öldürülürsen, siz topluklarınız üzerinde gerisin geriye mi döneceksiniz? İki topuğu üzerinde gerisin geri dönen kimse, Allah'a kesinlikle zarar veremez. Allah, şükredenleri pek yakında ödüllendirecektir. (3/144)

Ey iman edenler, eğer inkâr edenlere itaat ederseniz, sizi topluklarınız üzerinde gerisin-geri çevirirler, böylece büyük hüsrana uğrayanlara dönersiniz. (3/149)

Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın, başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (yıkayın.) Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül edin); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahut kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (5/6)

De ki: "Bize yararı ve zararı olmayan Allah'tan başka şeylere mi tapalım? Allah bizi hidayete erdirdikten sonra, şeytanların ayartarak yerde şaşkıncı bıraktıkları, arkadaşlarının da: "Doğru yola, bize gel" diye kendisini çağırdığı kimse gibi topluklarımız üzerinde gerisin geri mi döndürülelim?" De ki: "Hiç şüphesiz Allah'ın yolu, asıl yoldur. Ve biz alemlerin Rabbine (kendimizi) teslim etmekle emrolunduk." (6/71)

O zaman şeytan onlara amellerini çekici göstermiş ve onlara: "Bugün sizi insanlardan bozguna uğratacak kimse yoktur ve ben de sizin yardımcınızım" demişti. Ne zaman ki, iki topluluk birbirini görür oldu (karşılaştı) o, iki topuğu üstünde geri döndü ve: "Şüphesiz ben sizden uzağım. Çünkü ben sizin görmediğinizi görüyorum, ben Allah'tan da korkuyorum" dedi. Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olandır. (8/48)

Gerçekten benim ayetlerim size okunuyordu, fakat siz topluklarınız üzerinde geri dönüyordunuz; (23/66)

KURAN FİHRİSTİ

TORUN

Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırdetmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız." (2/136)
Yoksa siz, gerçekten İbrahim'in, İsmail'in, İshak'ın, Yakub'un ve torunlarının Yahudi veya Hıristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? De ki: "Siz mi daha iyi biliyorsunuz, yoksa Allah mı? Allah'tan kendisinde olan bir şehadeti gizleyenden daha zalim olan kimdir? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir." (2/140)
De ki: "Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbirini arasında ayrılık gözetmeyiz. Ve biz O'na teslim olmuşlarız." (3/84)
Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik. (4/163)
Allah size kendi nefislerinizden eşler yarattı ve size eşlerinizden çocuklar ve torunlar yarattı ve sizi güzel şeylerden rızıklandırdı. Şimdi onlar, batıla mı inanıyorlar ve Allah'ın nimetini inkar mı ediyorlar? (16/72)

TOZ

Onların yaptıkları her işin önüne geçtik, böylece onu savurulmuş toz zerrelere kıldırdık. (25/23)
Tozu dumana katıp savuran (rüzgar)lara. (51/1)
Derken toz duman halinde dağılıp-savrulduğu, (56/6)
Ve o gün, öyle yüzler de vardır ki üzerini toz bürümüştür. (80/40)
Derken, orada tozu dumana katanlara. (100/4)

TRAŞ ETMEK

Andolsun Allah, elçisinin gördüğü rüyanın hak olduğunu doğruladı. Eğer Allah dilerse, mutlaka siz Mescid-i Haram'a güven içinde, saçlarınızı tıraş etmiş, (kiminiz de) kısaltmış olarak (ve) korkusuzca gireceksiniz. Fakat Allah, sizin bilmediğinizi bildi, böylece bundan önce size yakın bir fetih (nasib) kıldı. (48/27)
Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman, hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız, artık size kolay gelen kurban(ı gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa, onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fidye (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşursanız, hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene, kolayına gelen bir kurban(ı kesmek gerekir). Bulamayana da, hacc'da üç gün, döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere, bunlar, tamı tamına on (gün) oruç vardır. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, muhakkak cezası pek çetin olandır. (2/196)

TUBBA KAVMİ

Onlar mı hayırlı yoksa Tubba' kavmi ve onlardan öncekiler mi? Biz onları yıkıma uğrattık. Çünkü onlar suçlu-günahkardı. (44/37)
Eyke halkı ve Tubba' kavmi de. Hepsı elçileri yalanladı; böylece benim tehdidim (onların üzerine) hak oldu. (50/14)

TUFAN (BKZ. NUH VE KAVMİ)

TUĞYAN

De ki: "Ey Kitap Ehli, Tevrat'ı, İncil'i ve size Rabbinizden indirilene ayakta tutmadıkça hiçbir şey üzerinde değilsiniz." Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun tuğyanlarını ve inkârlarını arttıracaktır. Sen de kafirler topluluğuna karşı üzüntüye kapılma. (5/68)
Biz onların kalplerini ve gözlerini, ilkin inanmadıkları gibi tersine çeviririz ve onları tuğyanları içinde şaşkınca dolaşır bir durumda terkederiz. (6/110)
Allah'ın saptırdığı kimsese artık hidayet verecek yoktur. Ve onları tuğyanları içinde şaşkınca dolaşır bir durumda bırakiverir. (7/186)

TUR

Sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve demiştik ki: "Size verdiğimiz sınırsız yapışın ve ondan olana (hükümleri sürekli) hatırlayın, ki sakınasınız." (2/63)
Hani sizden misak almış ve Tur'u üstünüze yükseltmiştik (ve: "Size verdiğimiz (Kitaba) sınırsız sarılın ve dinleyin" (demiştik). Demişlerdi ki: "Dinledik ve baş kaldırdık." İnkârları yüzünden buzağı (tutkusu) kalplerine sindirilmişti. De ki: "İnanıyorsanız, inancınız size ne kötü şey emrediyor?" (2/93)
Kesin söz vermeleri dolayısıyla Tur'u üstlerine yükselttik ve onlara: "Bu kapıdan secde ederek girin" dedik ve onlara: "Cumar-tesinde haddi aşmayın" da dedik. Ve onlardan kesin bir söz aldık. (4/154)
Ona, Tur'un sağ yanından seslendik ve onu (kendisiyle) gizlice söylemek için yakınlaştırdık. (19/52)
Ey İsrailoğulları, andolsun, sizi düşmanlarınızdan kurtardık. Tur'un sağ yanında sizinle vaaadleştik ve üzerinize kudret helvasıyla bildircin indirdik. (20/80)
Ve (daha çok) Tur-i Sina'da çıkan bir ağaç (türü de yarattık); o yağlı ve yiyeceğe bir katkı olarak bitmekte (ürün vermekte)dir. (23/20)
Böylelikle Musa, süreyi tamamlayıp ailesiyle birlikte yola koyulunca, Tur tarafında bir ateş gördü. Ailesine: "Siz durun, gerçekten bir ateş gördüm; umarım ondan ya bir haber, ya da ısınmanız için bir kor parçası getiririm." dedi. (28/29)
Musa'ya o işi (ilahi vahyi verip) gerçekleştirdiğimiz zaman sen (Tur'un) batı yanında değildin ve (buna) şahid olanlardan da değildin. (28/44)
(Musa'ya) Seslendiğimiz zaman da, sen Tur'un yanında değildin. Ancak Rabbinden bir rahmet olmak üzere senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş olan bir kavmi uyarman için (gönderildin). Umulur ki, öğüt alıp düşünürler diye. (28/46)
Tur'a andolsun. (52/1)

TUR-I SİNA

Ve (daha çok) Tur-i Sina'da çıkan bir ağaç (türü de yarattık); o yağlı ve yiyeceğe bir katkı olarak bitmekte (ürün vermekte)dir. (23/20)
İncire ve zeytine andolsun, (95/1)
Sina dağına, (95/2)

TUTKU

Sen onların dinlerine uymadıkça, Yahudi ve Hıristiyanlar senden kesinlikle hoşnut olacak değildirler. De ki: "Şüphesiz doğru yol, Allah'ın (gösterdiği) yoludur." Eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (arzu ve tutku)larına uyacak olursan,

Harun Yahya (Adnan Oktar)

senin için Allah'tan ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı. (2/120)

Andolsun, kendilerine kitap verilenlere her ayeti (delili) getirsen, yine onlar senin kiblene uymaz; sen de onların kiblelerine uyacak değilsin. Onlardan bir kısmı, bir kısmının kiblesine (bile) uymaz. Andolsun, eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olursan, o zaman gerçekten zalimlerden olursun. (2/145)

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah Katında olmalıdır. (3/14)

Eğer bir kadın, kocasının nüfuzundan veya ondan yüz çevirip uzaklaşmasından korkarsa, barış ile aralarını bulup düzeltmekte ikisi için sakınca yoktur. Barış daha hayırlıdır. Nefisler ise 'kıskançlığa ve bencil tutkulara' hazır (elverişli) kılınmıştır. Eğer iyilik yapar ve sakınırsanız, şüphesiz, Allah, yaptıklarınızdan haberi olmalıdır. (4/128)

Sana da (Ey Muhammed,) önündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitab'ı (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldı. Eğer Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet kılardı; ancak (bu,) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir. (5/48)

De ki: "Ey kitap Ehli, haksız yere dininiz konusunda aşırı gitmeyin ve daha önce sapmış, birçoğunu sapırmış ve dümdüz yoldan kaymış bir topluluğun heva (istek ve tutku)larına uymayın." (5/77)

De ki: "Ben, sizin Allah'tan başka tapmakta olduklarınıza tapmaktan nehyedildim." De ki: "Ben sizin heva (istek ve tutku)larınıza uymam; yoksa bu durumda ben şaşırıp sapmış ve doğru yolu bulmamışlardan olurum." (6/56)

Ne oluyor ki size, kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalmamız dışında, O, size haram kıldıklarını ayrı ayrı açıklamışken, üzerinde Allah'ın ismi anılan şeyleri yemiyorsunuz? Gerçekten çoğu, bir ilim olmaksızın kendi heva (istek ve tutku)larıyla (kimilerini) sapıtıyorlar. Şüphesiz, senin Rabbin haddi aşanları en iyi bilendir. (6/119)

De ki: "Gerçekten Allah'ın bunu haram kıldığına şahadet edecek şahidlerinizi getirin." Şayet onlar, şahadet edecek olurlarsa sen onlarla birlikte şahadet etme. Ayetlerimizi yalan sayanların ve ahirete inanmayanların heva (istek ve tutku)larına uyma; onlar (birtakım güçleri ve varlıkları) Rablerine denk tutmaktadırlar. (6/150)

İşte böylece Biz onu (Kur'an'ı) Arapça bir hüküm olarak indirdik. Andolsun, sana gelen bu ilimden sonra, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir yardımcı, dost, ne bir koruyucu vardır. (13/37)

Dedi ki: "Rabbim, beni kıskırttığın şeye karşılık, andolsun, ben de yeryüzünde onlara, (sana başkaldırmayı ve dünya tutkularını) süsleyip-çekici göstereceğim ve onların tümünü mutlaka kıskırtıp-sapıtacağım." (15/39)

Sen, onların hidayet bulmalarını ne kadar tutkuyla istesen de, Allah, şüphesiz sapıtıldığına hidayet vermez, onlar için yardım edecek yoktur. (16/37)

Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua

edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının (aldatıcı) süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini Bizi zikretmekten gafflete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (hevasına)' uyan ve işinde aşırılığa gidene itaat etme. (18/28)

Onların kalpleri tutkuya oyalanmadır. Zulmedenler, gizlice fışıldattılar: "Bu sizin benzeriniz olan bir beşer değil mi? Öyleyse, göz göre göre büyüye mi geleceksiniz?" (21/3)

Eğer hak, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olsaydı hiç tartışmaz, gökler, yer ve bunların içinde olan herkes (ve herşey) bozulmaya uğradı. Hayır, Biz onlara kendi şan ve şeref (zikir)lerini getirmiş bulunuyoruz, fakat onlar kendi zikirlerinden yüz çeviriyorlar. (23/71)

(Öyle) Adamlar ki, ne ticaret, ne alış-veriş onları Allah'ı zikretmekten, dosdoğru namazı kılmaktan ve zekatı vermekten 'tutkuya kapıtırıp alıkoymaz'; onlar, kalplerin ve gözlerin inkılabına uğrayacağı (dehşetten allak bullak olacağı) gündün korkarlar. (24/37)

Kendi istek ve tutkularını (hevasını) ilah edineni gördün mü? Şimdi ona karşı sen mi vekil olacaksın? (25/43)

Buna rağmen sana icabet etmeyecek olurlarsa, artık bil ki, onlar, gerçekten kendi heva (istek ve tutku)larına uymaktadırlar. Oysa Allah'tan bir kılavuz (doğru yol gösterici) olmaksızın, kendi istek ve tutkularına (hevasına) uyandan daha sapık kimdir? Şüphesiz Allah, zulmeden bir kavme hidayet vermez. (28/50) Bu dünya hayatı, yalnızca bir oyun ve '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalanmadır'. Gerçekten ahiret yurdu ise, asıl hayat odur. Bir bilselerdi. (29/64)

Hayır, zulmedenler, hiçbir bilgiye dayanmaksızın kendi heva (istek ve tutku)larına uymuşlardır. Allah'ın sapırdığını kim hidayete erdirebilir? Onların hiçbir yardımcıları yoktur. (30/29)

Ey Davud, gerçek şu ki, Biz seni yeryüzünde bir halife kıldık. Öyleyse insanlar arasında hak ile hükmet, istek ve tutkulara (hevaya) uyma; sonra seni Allah'ın yolundan saptırır. Şüphesiz Allah'ın yolundan sapanlara, hesap gününü unutmalarından dolayı şiddetli bir azab vardır." (38/26)

Şu halde, sen bundan dolayı davet et ve emrolduğun gibi doğru bir istikamet tuttur. Onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Ve de ki: Allah'ın indirdiği her kitabı inandım. Aranızda adaletli davranmakla emrolundum. Allah, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bizim, sizin amelleriniz sizindir. Bizimle aranızda 'deliller getirerek tartışma (ya, hucce- te gerek)' yoktur. Allah bizi bir araya getirip-toplayacaktır. Dönüş O'nadır." (42/15)

Sonra seni de bu emirden bir şeriat üzerine kıldı; öyleyse sen ona uy ve bilmeyenlerin heva (istek ve tutku)larına uyma. (45/18)

Şimdi Rabbindenapaçık bir belge üzerinde bulunan kimse, kötü ameli kendisine 'süslü ve çekici gösterilmiş' ve kendi heva (istek ve tutku)larına uyan kimseler gibi midir? (47/14)

Onlardan kimi gelip seni dinler. Nitekim yanından çıkıp-gittikleri zaman, ilim verilenlere derler ki: "O biraz önce ne söyledi?" İşte onlar; Allah, onların kalplerini mühürlemişti ve onlar kendi heva (istek ve tutku)larına uymuşlardır. (47/16)

Gerçekten dünya hayatı, ancak bir oyun ve tutkulu bir oyalanmadır. Eğer iman ederseniz ve sakınırsanız, O, size ecirlerini verir ve mallarınızı da istemez. (47/36)

O, hevadan (kendi istek, düşünce ve tutkularına göre) konuşmaz. (53/3)

Bu (putlar ise,) sizin ve atalarınızın (kendi istek ve öngörünüzü

KURAN FİHRİSTİ

göre) isimlendirdiğiniz (keyfi) isimlerden başkası değildir. Allah, onlarla ilgili 'hiçbir delil' indirmemiştir. Onlar, yalnızca zanna ve nefislerinin (alçak) heva (istek ve tutku) olarak arzu ettiklerine uyuyorlar. Oysa andolsun, onlara Rablerinden yol gösterici gelmiştir. (53/23)

Yalanladılar ve kendi heva (istek ve tutku)larına uydular; oysa her iş 'sonunda kendi amacına varıp karar kılacaktır.' (54/3)

Eşlerine sevgiyle tutkun (ve) hep yaşıt, (56/37)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldandış olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

Kendilerinden önce o yurdu (Medine'yi) hazırlayıp imanı (gönüllerine) yerleştirenler ise, hicret edenleri severler ve onlara verilen şeylerden dolayı içlerinde bir ihtiyaç (arzusu) duymazlar. Kendilerinde bir açıklık (ihtiyaç) olsa bile (kardeşlerini) öz nefislerine tercih ederler. Kim nefsinin 'cimri ve bencil tutkularından' korunmuşsa, işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır. (59/9)

Ey iman edenler, ne mallarınız, ne çocuklarınız sizi Allah'ı zikretmekten 'tutkuya kapıtırarak-alkoymasın'; kim böyle yaparsa, artık onlar hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (63/9)

(Batıla ve tutkulara) Dalıp gidenlerle biz de dalar giderdik." (74/45)

Kim Rabbinin makamından korkar ve nefsi heva (istek ve tutkular) dan sakındırırsa, (79/40)

Mali 'bir yığıma tutkusu ve hırsıyla' seviyorsunuz. (89/20) (Mal, mülk ve servette) Çoklukla övünmek, sizi 'tutkuyla oyalayıp, kendinizden geçirdi.' (102/1)

TUVA

Gerçekten Ben, Ben senin Rabbinim. Ayakkabılarını çıkar; çünkü sen, kutsal vadi olan Tuva'dasın." (20/12)

Hani Rabbi ona, kutsal vadi Tuva'da selnenmişti: (79/16)

TUZAK-DÜZEN KURMAK

(Veya) Onlar, Allah'ın tuzağında güvende mi idiler? Allah'ın bir tuzak kurmasından, hüsrana uğrayan bir topluluktan başkası (akılsızca) güvende olmaz. (7/99)

Firavun: "Ben size izin vermeden önce O'na iman ettiniz, öyle mi? Mutlaka bu, halkı burdan sürüp-çıkarmak amacıyla şehirde planladığınız bir tuzaktır. Öyleyse siz (buna karşılık ne yapacağımı) bileceksiniz." (7/123)

Hani o inkâr edenler, seni tutuklamak ya da öldürmek veya sürgün etmek amacıyla, tuzak kuruyorlardı. Onlar bu tuzağı tasarlıyorlarken, Allah da bir düzen (bir karşılık) kuruyordu. Allah, düzen kurucuların (tuzaklarına karşılık verenlerin) hayırlıdır. (8/30)

O'nun dışındaki (tanrılardan). Artık siz bana, toplu olarak dilediğiniz tuzağı kurun, sonra bana süre tanımayın." (11/55)

(Babası) Demişti ki: "Oğlum, rüyanı kardeşlerine anlatma, yoksa sana bir tuzak kururlar. Çünkü şeytan, insan için apaçık bir düşmandır." (12/5)

Bundan ötürü, tuzaklarınızı bir araya getirin, sonra gruplar ha-

linde gelin; bugün üstünlük sağlayan, gerçekten kurtuluşu bulmuştur." (20/64)

Andolsun Allah'a, sizler arkanızı dönüp gittikten sonra, ben sizin putlarınıza muhakkak bir tuzak kuracağım." (21/57)

Şüphesiz Allah, (müşriklerin saldırı ve sinsî tuzaklarını) iman edenlerden uzaklaştırmaktadır. Gerçekten Allah, hain ve nankör olan kimseyi sevmez. (22/38)

Sen, onlara karşı hüzne kapılma ve kurdukları tuzaklardan dolayı sıkıntı içinde olma. (27/70)

Erzak yüklerini kendilerini hazırlayınca da su kabını kardeşinin yükü içine bıraktı sonra bir münadi (şöyle) seslendi: "Ey kafile sizler gerçekten hırsızsiniz." (12/70)

Onlara doğru yönelerek: "Neyi kaybettiniz?" dediler. (12/71)

Dediler ki: "Hükümdarın su tasını kaybettik kim onu (bulup) getirirse (ona armağan olarak) bir deve yükü vardır. Ben de buna kefilim." (12/72)

"Allah adına hayret" dediler. "Siz de bilmişsiniz ki biz (bu) yere bozgunculuk çıkarmak amacıyla gelmedik ve biz hırsız değiliz." (12/73)

"Öyleyse" dediler. "Eğer yalan söylüyorsanız (bunun) cezası nedir?" (12/74)

Dediler ki: "Bunun cezası (su tası) yükünde bulunanın kendisidir. İşte biz zulmedenleri böyle cezalandırırız." (12/75)

Böylece (Yusuf) kardeşlerin kabından önce onların kablarını (yoklamaya) başladı sonra onu kardeşinin kabından çıkardı. İşte Biz Yusuf için böyle bir plan düzenledik. (Yoksa) Hükümdarın dininde (yürürlükteki kanuna göre) kardeşini (yanında) alko-yamazdı. Ancak Allah'ın dilemesi başka. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Ve her bilgi sahibinin üstünde daha iyi bir bilen vardır. (12/76)

Dediler ki: "Ey İbrahim bunu ilahlarımıza sen mi yaptın?" (21/62)

"Hayır" dedi. "Bu yapmıştır bu onların büyüklüdür; eğer konuşabiliyorsa siz onlara soruverin." (21/63)

Bunun üzerine kendi vicdanlarına başvurdular da; "Gerçek şu ki zalim olanlar sizlersiniz (biziz)" dediler. (21/64)

Sonra yine tepeleri üstüne ters döndüler: "Andolsun bunların konuşamayacaklarını sen de bilmektesin." (21/65)

Dedi ki: "O halde Allah'ı bırakıp da sizlere yararı olmayan ve zararlı dokunmayan şeylere mi tapıyorsunuz?" (21/66)

Yuh size ve Allah'tan başka tapıtıklarınıza. Siz yine de akıllanmayacak mısınız? (21/67)

Size bir iyilik dokununca tasalanırlar size bir kötülük isabet ettiğindenye buna sevinirler. Eğer siz sabredin ve sakınırsanız onların 'hileli düzenleri' size hiçbir zarar veremez. Şüphesiz Allah yapmakta olduklarını kuşatandır. (3/120)

Hani sen mü'minleri savaşmak için elverişli yerlere yerleştirmek için evinden erkenden ayrılmıştın. Allah işitendir bilendir. (3/121)

Gerçek şu ki onlar hileli-düzenler kururlar. Oysa onların düzenleri dağları yerlerinden oynatacak da olsa Allah Katında onlara hazırlanmış düzen (kötü bir karşılık) vardır. (14/46)

Onlardan öncekiler hileli-düzenler kurmuşlardı da Allah'ın azab emri onların kurdukları yapıların temellerine geldi böylece üstlerindeki tavan tepelerine çöktü; azab onlara şuurlu olmadıkları yerden gelmişti. (16/26)

Böylece o Katımızdan kendilerine bir hak ile geldiği zaman dediler ki: "Onunla birlikte iman edenlerin erkek çocuklarını öldür-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

rün; kadınlarını ise sağ bırakın." Ancak kafirlerin hileli-düzeni boşa çıkmakta olandan başkası değildir. (40/ 25)

Böylece Rabbi duasını kabul etti ve onların hileli düzenlerini kendisinden uzaklaştırdı. Çünkü O işitendir bilendir. (12/34)

(Yusuf aracıya şunu söyledi:) "Bu (itiraf Vezirin) yokluğunda gerçekten kendisine ihanet etmediğimi ve gerçekten Allah'ın ihanet edenlerin hileli-düzenlerini başarıya ulaştırmadığını kendisinin de bilip öğrenmesi içindi." (12/52)

Dediler ki: "Onun için (yüksekçe) bir bina inşa edin de onu çalınca yanan ateşin içine atın." (37/97)

Böylelikle ona bir tuzak hazırlamak istediler. Oysa Biz onları alçaltılmışlar kıldık. (37/98)

Rabbinin fil sahiplerine neler yaptığını görmedin mi? (105/1)

Onların 'tasarladıkları planlarını' boşa çıkarmadı mı? (105/2)

İnsanlara şiddetli bir sıkıntı dokunduktan sonra bir rahmet dokundurduğumuz zaman ayetlerimiz konusunda hileli bir düzen kurmak (bir entrika çevirmek) onlar için (bir alışkanlık ve kötü bir edininim)dir. De ki: "Düzen kurmada (karşılık vermede) Allah daha hızlıdır. Şüphesiz Bizim elçilerimiz sizin 'geliştirmekte olduğunuz düzenleri' yazmaktadırlar." (10/21)

İşte size böyle... Gerçekten Allah kâfirlerin hileli-düzenlerini boşa çıkarıcıdır. (8/18)

Onlar hileli bir düzen kurdu. Biz de (onların hilesine karşı) onların farkında olmadığı bir düzen kurduk. (27/50)

Onlar (inanmayanlar) bir düzen kurdular. Allah da (buna karşılık) bir düzen kurdu. Allah düzen kurucuların en hayırlısıdır. (3/54)

TUZ

İki deniz (birbirine) salıp katan O'dur; bu, tatlı, susuzluğu giderici, bu da tuzlu ve acıdır. İkisinin arasında (birbirlerine karışmalarını önleyen) bir engel (berzah) ve aşılmayan bir sınır koymuştur. (25/53)

İki deniz bir değildir. Şu, tatlı, susuzluğu keser ve içimi kolay; şu da, tuzlu ve acıdır. Ancak her birinden taze et yersiniz ve takınmakta olduğunuz süs eşyalarını çıkarırsınız. O'nun fazlından aramanız ve umulur ki şükretmeniz için gemilerin onda (denizde) suları yara yara akıp gittiğini görürsün. (35/12)

Eğer dilemiş olsaydık onu tuzlu kıladık; şükretmeniz gerekmez mi? (56/70)

TÜNEL

Eğer onların yüz çevirmeleri sana ağır geldiyse, onlara bir ayet getirmek için yerde bir tünel açmaya veya göğe bir merdiven dayamaya gücün yetiyorsa (yap). Eğer Allah dileseydi, onların tümünü hidayet üzere toplardı. Öyleyse sakın cahillerden olma. (6/35)

KURAN FİHRİSTİ

- U -

UCUZ

Onu uzuz bir fiyata, sayısı belli (birkaç) dirheme sattılar. Onu pek önemsemediler. (12/20)
Allah'ın ahdini uzuz bir değere karşılık satmayın. Eğer bilerseniz, Allah Katında olan sizin için daha hayırlıdır. (16/95)

UFUK

O, en yüksek bir ufuktaydı. (53/7)
Andolsun o (peygamber), onu apaçık bir ufukta görmüştür. (81/23)

UĞURSUZ

Onlara bir iyilik geldiği zaman "Bu bizim için" dediler; onlara bir kötülük isabet ettiği zaman (bunu da) Musa ve beraberindekilerin bir uğursuzluğu olarak yorumladılar. Haberinizi olsun, Allah Katında asıl uğursuz olanlar kendileridir; ama onların çoğu bilmezler. (7/131)

Dediler ki: "Senin ve seninle birlikte olanlar yüzünden uğursuzluğa uğradık." Dedi ki: "Sizin uğursuzluğunuz (başınıza gelenler) Allah Katında (yazılıdır). Hayır, siz denenmekte olan bir kavimsiniz." (27/47)

Dediler ki: "Herhalde biz, sizlerden dolayı uğursuzluğa uğradık. Eğer (bu söylediklerinize) bir son vermeyecek olursanız, andolsun, sizi taşta tutacağız ve mutlaka bizden yana size acı bir azab dokunacaktır." (36/18)

Dediler ki: "Uğursuzluğunuz, sizinledir. Size öğüt verildi diye mi (uğursuzluğa uğradınız)? Hayır, siz ölçüyü taşıran bir kavimsiniz." (36/19)

Böylece Biz de onlara dünya hayatında aşığılanma azabını taddırmak için, o uğursuz (felaketler yüklü) günlerde üzerlerine 'kulakları patlatılan bir kasırga' gönderdik. Ahiret azabı ise daha (büyük) bir aşığılanmadır. Ve onlara yardım edilmeyecektir. (41/16)

Biz, o uğursuz (felaket yüklü ve) sürekli bir günde üzerlerine 'kulakları patlatılan bir kasırga' gönderdik. (54/19)

UHUD SAVAŞI

Hani sen mü'minleri savaşmak için elverişli yerlere yerleştirmek için evinden erkenden ayrılmıştın. Allah işitendir bilendir. (3/121)

O zaman sizden iki grup neredeyse 'çözülüp geri çekilmek' istemişti. Oysa Allah onların (velisi) yardımcıydı. Artık mü'minler yalnızca Allah'a tevekkül etmelidir. (3/122)

Eğer bir yara aldıysanız o kavme de benzeri bir yara değmiştir. İşte o günleri Biz onları insanlar arasında devrettirip dururuz. Bu Allah'ın iman edenleri belirtip-ayırması ve sizden şahidler (veya şehidler) edinmesi içindir. Allah zulmedenleri sevmez; (3/140)

(Yine bu) Allah'ın iman edenleri arındırması ve inkâr edenleri yok etmesi içindir. (3/141)

Yoksa siz Allah içinizden cehd edenleri (çaba harcayanları) belirtip-ayırmeden ve sabredenleri de belirtip-ayırmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? (3/142)

Andolsun siz onunla karşılaşmadan önce ölümü temenni ediyordunuz. İşte onu gördünüz ama bakıp duruyorsunuz. (3/143)
Muhammed yalnızca bir elçidir. Ondan önce nice elçiler gelip-

geçmiştir. Şimdi o ölüre ya da öldürülürse siz topuklarınız üzerinde gerisin geriye mi döneceksiniz? İki topuğu üzerinde gerisin geri dönen kimse Allah'a kesinlikle zarar veremez. Allah şükredenleri pek yakında ödüllendirecektir. (3/144)

İki topluluğun karşı karşıya geldikleri gün sizden geri dönenleri kazandıkları bazı şeyler dolayısıyla şeytan onların ayağını kaydırmak istemişti. Ama andolsun ki Allah onları affetti. Şüphesiz Allah bağışlayandır yumuşak olandır. (3/155)

Andolsun eğer Allah yolunda öldürülür ya da ölürseniz Allah'tan olan bir bağışlanma ve rahmet onların bütün toplamakta olduklarından daha hayırlıdır. (3/157)

İki misline uğrattığınız bir musibet size isabet edince mi: "Bu nereden" dediniz? De ki: "O sizin kendinizdendir." Şüphesiz Allah herşeye güç yetirendir. (3/165)

İki topluluğun karşı karşıya geldiği gün size isabet eden ancak Allah'ın izniyle idi. (Bu Allah'ın) mü'minleri ayırdetmesi; (3/166)
Onlar kendileri oturup kardeşleri için: "Eğer bize itaat etselerdi öldürülmezlerdi" diyenlerdir. De ki: "Eğer doğru sözlüler iseniz ölümü kendinizden savın öyleyse." (3/168)

UMRE

Şüphesiz, 'Safa' ile 'Merve' Allah'ın işaretlerindedir. Böylece kim Evi (Ka'be'yi) hacceder veya umre yaparsa, artık bu ikisini tavaf etmesinde kendisi için bir sakınca yoktur. Kim de gönülden bir hayır yaparsa (karşılığını alır). Şüphesiz Allah, şükürün karşılığını verendir, bilendir. (2/158)

Haccı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer (düşman, hastalık ve buna benzer nedenlerle) kuşatılırsanız, artık size kolay gelen kurbanı (gönderin). Kurban yerine varıncaya kadar başlarınızı traş etmeyin. Kim sizden hasta ise veya başından şikayeti varsa, onun ya oruç ya sadaka veya kurban olarak fidiye (vermesi gerekir). Güvenliğe kavuşursanız, hacca kadar umre ile yararlanmak isteyene, kolayına gelen bir kurbanı (kesmek gerekir). Bulamayana da, hacc'da üç gün, döndüğünüzde yedi (gün) olmak üzere, bunlar, tamı tamına on (gün) oruç vardır. Bu, ailesi Mescid-i Haram'da olmayanlar içindir. Allah'tan korkun ve bilin ki Allah, muhakkak cezası pek çetin olandır. (2/196)

USTA

Dağlardan ustalıkla zevkli evler yontuyorsunuz." (26/149)
Şeytanları da; her bina ustasını ve dalgıç olanı. (38/37)

UŞAK

Allah, onu lanetlemiştir. O da (şöyle) dedi: "Andolsun, kullarımdan 'miktarları tesbit edilmiş bir grubu' (kendime uşak) edineceğim. (4/118)

Şehirde (birtakım) kadınlar: "Aziz (Vezir)'in karısı kendi uşağının nefisinden murad almak istiyormuş. Öyle ki sevgi onun başına sinmiş. Biz doğrusu onu açıkça bir sapıklık içinde görüyoruz." dedi. (12/30)

UTANMAZ

Şüphesiz Allah, adaleti, ihsanı, yakınlara vermeyi emreder; çirkin utanmazlıklardan (fahşadan), kötülüklerden ve zorbalıklardan sakındırır. Size öğüt vermektedir, umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz. (16/90)

O: "Benim nasıl bir erkek çocuğum olabilir? Bana hiçbir beşer dokunmamışken ve ben azgın utanmaz (bir kadın) değilken" dedi. (19/20)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Ey Harun'un kız kardeşi, senin baban kötü bir kişi değildi ve annen de azgın, utanmaz (bir kadın) değildi." (19/28)

Çirkin utanmazlıkların (fuhşun) iman edenler içinde yaygınlaşmasından hoşlananlara, dünyada ve ahirette acıklı bir azab vardır. Allah bilir, siz ise bilmiyorsunuz. (24/19)

Ey iman edenler, şeytanın adımlarına uymayın. Kim şeytanın adımlarına uyarsa, (bilsin ki) gerçekten o (şeytan) çirkin utanmazlıkları ve kötülüğü emreder. Eğer Allah'ın üzerinizde fazlî ve rahmeti olmasaydı, sizden hiçbiri ebedi olarak temize çıkamazdı. Ancak Allah, dilediğini temize çıkarır. Allah, işitendir, bilendir. (24/21)

Lut da; hani kavmine demişti ki: "Siz, açıkça gördüğünüz halde, yine de o çirkin utanmazlığı yapacak mısınız?" (27/54)

Lut da; hani kavmine demişti: "Siz gerçekten, sizden önce alemlerden hiç kimsenin yapmadığı çirkin bir utanmazlığı yapıyorsunuz." (29/28)

Sana Kitap'tan vahyedileni oku ve namazı dosdoğru kıl. Gerçekten namaz, çirkin utanmazlıklar (fahşa)dan ve kötülüklerden alıkoyar. Allah'ı zikretmek ise muhakkak en büyük (ibadet)tür. Allah, yaptıklarınızı bilir. (29/45)

Ey iman edenler (rastgele) Peygamberin evlerine girmeyin, (Bir başka iş için girmişseniz ile de) yemek vaktini beklemeyin. (Ama yemeğe) çağrıldığınız zaman girin, yemeği yiyince dağılın ve (uzun) söze dalmayın. Gerçekten bu, peygambere eziyet vermekte ve o da sizden utanmaktadır; oysa Allah, hak (kı açıklamak)tan utanmaz. Onlardan (peygamberin eşlerinden) bir şey isteyeceğiniz zaman, perde arkasından isteyin. Allah, sizin kalpleriniz için de, onların kalpleri için de daha temizdir. Allah'ın Resûlü'ne eziyet vermeniz ve ondan sonra eşlerini nikahlamanız size ebedi olarak (helal) olmaz. Çünkü böyle yapmanız, Allah Katında çok büyük (bir günah)tır. (33/53)

Ki onlar, ufak tefek günahlardan dışındadır, günahın büyük olanından ve çirkin utanmazlıklardan kaçınırlar. Şüphesiz senin Rabbin, mağfireti geniş olandır. O, sizi daha iyi bilendir; hem sizi topraktan inşa ettiği (yarattığı) ve siz daha annelerinizin karnında cennin halinde bulunduğunuz zaman da. Öyleyse kendinizi temize çıkarıp-durmayın. O, sakınanı daha iyi bilendir. (53/32)

UYARICI

Şüphesiz Biz seni bir müjdecî ve bir uyarıcı olarak, hak (Kur'an) ile gönderdik. Sen cehennemin halkından sorumlu tutulmayacaksın. (2/119)

İnsanlar tek bir ümmetti. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanların anlaşmazlığa düştükleri şeyler konusunda, aralarında hüküm vermek üzere hak kitaplar indirdi. Oysa kendilerine apaçık ayetler geldikten sonra, birbirlerine karşı olan 'azgınlık ve kıskançlıklar' yüzünden anlaşmazlığa düşenler, o, (Kitap) verilenlerden başkası değildir. Böylece Allah, iman edenleri, hakkında ayrılığa düştükleri gerçeğe kendi izniyle erİştirdi. Allah, kimi dilerse onu doğruya yöneltir. (2/213)

Elçiler; müjdeciler ve uyarıcılar olarak (gönderildi). Öyle ki elçilerden sonra insanların Allah'a karşı (savunacak) delilleri olmasın. Allah, üstün ve güçlü olandır, hikmet ve hüküm sahibidir. (4/165)

Ey Kitap Ehli, elçilerin arası kesildiği dönemde: "Bize müjdecî de, bir uyarıcı da gelmedi" demenize (fırsat kalmasını) diye size apaçık anlatan elçimiz geldi. Böylece müjdecî de, uyarıcı da

gelmiştir artık. Allah herşeye güç yetirendir. (5/19)

Sahiplerinde (ya da arkadaşları olan peygamberde) delilikten hiçbir şey olmadığını düşünmüyorlar mı? O, apaçık bir uyarıcıdan başkası değildir. (7/184)

De ki: "Allah'ın dilemesi dışında kendim için yarardan ve zarardan (hiçbir şeye) malik değilim. Eğer gaybı bilebilseydim muhakkak hayırdan yaptıklarımı arttırdırırım ve bana bir kötülük dokunmazdı. Ben, iman eden bir topluluk için, bir uyarıcı ve bir müjde vericiden başkası değilim." (7/188)

Şimdi onların: "Ona bir hazine indirilmeli veya onunla birlikte bir melek gelmeli değil miydi?" demeleri dolayısıyla göğsün daralıp sana vahyolunanlardan bir kısmını terk mi edeceksin? Sen yalnızca bir uyarıcısın. Allah herşeye vekildir. (11/12)

İnkâr edenler derler ki: "Ona Rabbinden bir ayet (mucize) indirilseydi ya." Sen, yalnızca bir uyarıcısın ve her topluluk için bir hidayet önderisin. (13/7)

Ve de ki: "Şüphe yok, ben apaçık bir uyarıcıyım." (15/89)

Biz elçileri, müjde vericiler ve uyarıcılar olmak dışında (başka bir amaçla) göndermeyiz. İnkâr edenler ise, hakkı batıl ile geçersiz kılmak için mücadele ediyorlar. Onlar Benim ayetlerimi ve uyarıldıklarını (azabı) alay konusu edindiler. (18/56)

De ki: "Ey insanlar, gerçekten ben sizin için yalnızca bir uyarıcıyım." (22/49)

Alemlere uyarıcı olsun diye, kuluna Furkan'ı indiren (Allah) ne yücedir. (25/1)

Dediler ki: "Bu elçiye ne oluyor ki, yemek yemek ve pazarlarda dolaşmaktadır? Ona, kendisiyle birlikte uyarıcı olacak bir melek indirilmesi gerekmez miydi?" (25/7)

Eğer dilemiş olsaydık, her kasabaya bir uyarıcı gönderirdik. (25/51)

Ben, yalnızca apaçık bir uyarıcıyım." (26/115)

Uyarıcılardan olman için, senin kalbinin üzerine (indirmiştir). (26/194)

Kendisi için bir uyarıcı olmaksızın, Biz hiçbir ülkeyi yıkıma uğratmış değiliz. (26/208)

Ve Kur'an'ı okumakla da (emrolundum). Artık kim hidayete gelse, kendi nefsi için hidayete gelmiştir; kim sapacak olursa, de ki: "Ben yalnızca uyarıcılarımdım." (27/92)

(Musa'ya) Seslendiğimiz zaman da, sen Tur'un yanında değildin. Ancak Rabbinden bir rahmet olmak üzere senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş olan bir kavmi uyarman için (gönderildin). Umulur ki, öğüt alıp düşünürler diye. (28/46)

Dediler ki: "Ona Rabbinden ayetler (birtakım mucizeler) indirilmeli değil miydi?" De ki: "Ayetler yalnızca Allah'ın Katındadır. Ben ise, ancak apaçık bir uyarıcıyım." (29/50)

Yoksa onlar: "Bunu uydurdu" mu diyorlar? Hayır; o, Rabbinden olan bir hakdır; senden önce kendilerine bir uyarıcı gelmemiş bir kavmi uyarman için (onu sana indirdik). Umulur ki hidayet bulurlar. (32/3)

Ey Peygamber, gerçekten Biz seni bir şahid, bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. (33/45)

Biz seni ancak bütün insanlara bir müjde verici ve uyarıcı olarak gönderdik. Ancak insanların çoğu bilmiyorlar. (34/28)

Biz hangi ülkeye bir uyarıcı gönderdikse, mutlaka oranın 'refah içinde şımaran önde gelenleri': "Gerçekten biz, sizin kendisiyle gönderildiğiniz şeyi tanımıyoruz" demişlerdir. (34/34)

Oysa Biz onlara ders alacakları kitaplar vermemiştik ve kendilerine senden önce bir uyarıcı da göndermemiştik. (34/44)

KURAN FİHRİSTİ

Sen, yalnızca bir uyarıcısın. (35/23)
Şüphesiz Biz seni, hak ile bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. hiçbir ümmet yoktur ki, içinde bir uyarıcı gelip-geçmiş olmasın. (35/24)
Yeminlerinin olanca güçleriyle, kendilerine bir uyarıcı-korkutucu gelecek olsa, ümmetlerinin herhangi birinden mutlaka daha doğru olacaklarına dair, Allah'a and içtiler. Ancak onlara bir uyarıcı-korkutucu geldiğinde (bu,) nefretlerinden başkasını artırmadı. (35/42)
Andolsun, Biz onlara uyarıcılar göndermiştik. (37/72)
İçlerinden kendilerine bir uyarıcının gelmesine şaşılar. Kâfirler dedi ki: "Bu, yalan söyleyen bir büyücüdür." (38/4)
De ki: "Ben, yalnızca bir uyarıcıyım. Bir olan, kahreden Allah'tan başka bir ilah yoktur." (38/65)
Bana ancak, yalnızca apaçık bir uyarıcı olduğum vahyolunmaktadır." (38/70)
Bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak. Ama çoğu yüz çevirdiler. Artık onlar dinlemezler. (41/4)
De ki: "Ben elçilerden bir türedi değilim, bana ve size ne yapılacağını da bilemiyorum. Ben, yalnızca bana vahyedilmekte olana uyuyorum ve ben, apaçık bir uyarıcıdan başkası değilim." (46/9)
Ad'ın kardeşini hatırla; onun önünden ve ardından nice uyarıcılar gelip geçmişti; hani o, Ahkaftaki kavmini: "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, gerçekten ben, sizin için büyük bir günün azabından korkarım" diye uyarıyordu. (46/21)
Şüphesiz, Biz seni bir şahid, bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. (48/8)
Hayır, onlara kendilerinden bir uyarıcı gelmesine şaşılar da, o kâfirler: "Bu şaşılacak bir şey" dediler. (50/2)
Bu önceki uyarıcılardan bir uyarıcıdır. (53/56)
Öfkesinin-şiddetinden neredeyse patlayıp parçalanacak. Her bir grup içine atıldığında, bekçileri onlara sorar: "Size bir uyarıcı gelmedi mi?" (67/8)
Onlar: "Evet" derler. "Bize gerçekten bir uyarıcı geldi. Fakat biz yalanladık ve: "Allah hiçbir şey indirmede, siz yalnızca büyük bir sapmışlık içindesiniz, dedik." (67/9)
De ki: "(Bununla ilgili) Bilgi ancak Allah'ın Katındadır. Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım." (67/26)
O da dedi ki: "Ey Kavmim, gerçek şu ki, ben size (gönderilmiş) apaçık bir uyarıcıyım." (71/2)
Sen, yalnızca ondan 'içi titreyerek korkanlar' için bir uyarıcısın. (79/45)

UYKU

Allah... O'ndan başka ilah yoktur. Diridir kâimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun Katında şefaatte bulunacak kimdir? O önlerindeki ve arkalarındaki bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının dışında O'nun ilminden hiçbirşeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun kürsüsü bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O pek yücedir pek büyüktür. (2/255)
Hani Allah onları sana uykunda az gösteriyordu; eğer sana çok gösterseydi gerçekten yığınlağa kapılacaktınız ve iş konusunda gerçekten çekişmeye düşecektiniz. Ancak Allah esenlik (kurtuluş) bağışladı. Çünkü O elbette sinelerin özünde saklı duranı bilir. (8/43)

Böylelikle mağarada yıllar yılı onların kulaklarına vurduk (derin bir uyku verdik). (18/11)
Sen onları uyanık sanırsın oysa onlar (derin bir uykuda) uyuşmuşlardır. Biz onları sağ yana ve sol yana çeviriyorduk. Köpekleri de iki kolunu uzatmış yatıyordu. Onları görmüş olsaydın geri dönüp onlardan kaçardın onlardan içini korku kaplardı. (18/18)
O geceyi sizin için bir elbise uykuyu bir dinlenme ve gündüzü de yayılıp-çalışma (zamanı) kılandır. (25/47)
Demişlerdir ki: "Eyvahlar bize uykuya-bırakıldığımız yerden bizi kim diriltip-kaldırdı? Bu Rahman'ın va'dettiğidir (demek ki) gönderilen (elçi)ler doğru söylemiş". (36/52)
Allah ölecekleri zaman canlarını alır; ölmeyeni de uykusunda (bir tür ölüme sokar). Böylece kendisi hakkında ölüm kararı verilmiş olan(n ruhunu) tutar öbürüsünü ise adı konulmuş bir ecele kadar salıverir. Şüphesiz bunda düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır. (39/42)
Uykunuzu bir dinlenme yaptık. (78/9)

UZZA

Gördünüz mü-haber verin; Lat ve Uzza'yı. (53/19)
Ve üçüncü (put) olan Menat'ı(n herhangi bir güçleri var mı)? (53/20)

- Ü -

ÜCRET

Sağ ellerinizin malik olduğu (cariyeler) dışındaki kadınlardan 'evli ve özgür' olanlarla da (evlenmeniz haramdır.) Bunlar, Allah'ın üzerinize yazdığıdır. Bunların dışında kalanı iffetlerini koruyup fuhuşta bulunmamak üzere mallarınızla (mehir verecek) evlenecek kadın aramanız size helal kılındı. Öyleyse onlardan hangi şeyle (veya ne kadar) yararlandınız, onlara ücret (mehir)lerini tesbit edildiği miktarıyla ödeyin. Miktarın tesbitinden sonra, karşılıklı hoşnud olduğunuz bir şey konusunda üstünüze bir sorumluluk yoktur. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/24)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler, o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanimiş cariyelerinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onlara, fuhuşta bulunmayan, iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak vellerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfeye uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra, fuhuş yapacak olurlarsa, özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısını (nı uygulayın.) Bu, sizden günaha sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, başlıyandır, esirgeyendir. (4/25)

Buğün size temiz olan şeyler helal kılındı. (Kendilerine) Kitap verilenlerin yemeği size helal, sizin de yemeğiniz onlara helaldir. Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendilerine) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da, namuslu, fuhuşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak onlara ücretlerini (mehirlerini) ödediğiniz takdirde- size (helal kılındı.) Kim imanı tanımayıp küfre saparsa, elbette onun yaptığı boşa çıkmıştır. O ahirette hüsrana uğrayanlardır. (5/5)

İşte Allah'ın hidayet verdikleri bunlardır; öyleyse sen de onlardan bu hidayetlerine uy. De ki: "Ben bunun için sizden bir ücret istemiyorum. O (Kur'an), alemlere bir 'öğüt ve hatırlatmadan' başkası değildir." (6/90)

Ey kavimim, ben bunun karşılığında sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ücretim, beni yaratandan başkasına ait değildir. Akıl erdirmeyecek misiniz? (11/51)

Oysa ki sen buna karşı onlardan bir ücret de istemiyorsun. O, alemler için yalnızca bir 'öğüt ve hatırlatmadır.' (12/104)

(Yine) Böylece ikisi yola koyuldu. Nihayet bir kasabaya gelip yemek istediler, fakat (kasaba halkı) onları konuklamaktan kaçındı. Onda (kasabada) yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar buldular, hemen onu inşa etti. (Musa) Dedi ki: "Eğer isteseydin gerçekten buna karşılıklı bir ücret alabilirdin." (18/77)

De ki: "Ben buna karşılık, Rabbine doğru bir yol tutmayı dileyen (insanlar olmanız) dışında sizden bir ücret istemiyorum." (25/57)

Büyüücüler geldiklerinde, Firavun'a: "Şayet biz galip gelirsek, bize bir ücret var gerçekten, değil mi?" dediler. (26/41)

Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; ücretim yalnızca alemlerin Rabbine aittir." (26/109)

Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; ücretim yalnızca alemlerin Rabbine aittir." (26/127)

Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; (26/145)

Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; ücretim yalnızca alemlerin Rabbine aittir." (26/164)

Buna karşılık ben sizden bir ücret istemiyorum; ücretim yalnızca alemlerin Rabbine aittir." (26/180)

O (kadın)lardan biri dedi ki: "Ey babacığım, onu ücretli olarak tut; çünkü ücretle tuttuklarının en hayırlısı gerçekten o kuvvetli, güvenilir (biri)dir." (28/26)

Ey Peygamber, gerçekten Biz sana ücretlerini (mehirlerini) verdiği eşlerini ve Allah'ın sana ganimet olarak verdikleri (savaş esirleri)nden sağ elinin malik olduğu (cariyeler) ile seninle birlikte hicret eden amcanın kızlarını, halanın kızlarını, dayının kızlarını ve teyzenin kızlarını helal kıldık; bir de, kendisini peygambere hibe eden ve peygamberin kendisini almak istediği mü'min bir kadını da, -mü'minler için olmaksızın yalnızca sana has olmak üzere- (senin için helal kıldık). Biz, kendi eşleri ve sağ ellerinin malik olduğu (cariyeleri) konusunda onlar (mü'minler) üzerine neyi farz kıldığımızı bildik (size bildirdik). Böylelikle senin için hiçbir güçlük olmasın. Allah çok başlıyandır, çok esirgeyendir. (33/50)

De ki: "Ben sizden bir ücret istemişsem, artık o sizin olsun. Benim ecrim (ücretim), yalnızca Allah'a aittir. O, herşeye şahid olandır." (34/47)

Sizden ücret istemeyenlere uyun, onlar hidayet bulmuş kimseledir." (36/21)

(Ey Peygamber) De ki: "Ben, buna karşı sizden bir ücret istemiyorum ve (kendiliğinden) bir yükümlülük getirenlerden de değilim." (38/86)

İşte Allah, iman edip salih amellerde bulunan kullarına böyle müjde vermektir. De ki: "Ben buna karşı yakınlıkta sevgi dışında sizden hiçbir ücret istemiyorum." Kim bir iyilik kazanırsa, Biz ondaki iyiliği artırırız. Gerçekten Allah, başlıyandır, şükredene karşılığını verendir. (42/23)

Yoksa sen onlardan bir ücret mi istiyorsun ki, haksız bir borçtan dolayı ağır bir yük altında? (52/40)

Ey iman edenler, mü'min kadınlar hicret ederek size geldikleri zaman, onları imtihan edin. Allah, onların imanlarını daha iyi bilendir. Şayet (gerçekten) mü'min kadınlar olduklarını bilip-öğrenirseniz, artık sakın onları kafirlere geri çevirmeyin. (Çünkü) Ne bunlar onlara helaldir, ne onlar bunlara helaldir. Onlara (kafir kocalarına kendileri için) harcadıklarını verin. Onlara (hicret eden mü'min kadınlara) ücretlerini (mehirlerini) verdiğiniz takdirde onları nikahlamanızda size bir güçlük yoktur. Kafir (kadın)ların ismetlerini (nikahlarını) tutmayın ve (onlar için) harcadıklarını isteyin. Onlar da (mü'min kadınlara) harcadıklarını istesinler. Bu, Allah'ın hükmüdür; sizin aranızda hükmeder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (60/10)

(Boşadığınız) Kadınları, gücünüz oranında oturmakta olduğunuz yerin bir yanında oturtun, onlara 'darlık ve sıkıntıya düşürmek amacıyla' zarar vermeyin. Eğer onlar hamile iseler, yüklerini bırakıncaya (doğumlarını yapıncaya) kadar onlara nafaka verin. Şayet sizler için (çocuğu) emzirirlerse, onlara ücretlerini ödeyin. (Durum ve ilişkilerinizi) Kendi aranızda maruf (güzellik)le ve İslam'a uygun bir tarzda üzere görüşüp-konuşun. Eğer güçlük içine girerseniz, bu duruma (çocuğu) onun (babası) için bir başkası emzirebilir. (65/6)

Sen, onlardan bir ücret mi istiyorsun ki, onlar, haksız bir borçtan dolayı ağır bir yük altında kalmışlar? (68/46)

ÜLFET

Nasıl oluyor da Allah'ı inkar ediyorsunuz? Oysa ölü iken sizi O diriltti; sonra sizi yine öldürecek, yine diriltecektir ve sonra O'na

KURAN FİHRİSTİ

döndürüleceksiniz. (2/28)

Siz, insanlara iyiliği emrederken, kendinizi unutup musunuz? Oysa siz kitabı okuyorsunuz. Yine de akıllanmayacak mısınız? (2/44)

Siz (ise şöyle) demişiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarmsak, mercimek ve soğan çıkarsın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırı çiğnemelerindendi. (2/61)

Hani Musa kavmine: "Allah, muhakkak sizin bir şiir kesmenizi emrediyor" demişti. "Bizi alaya mı alıyorsunuz?" dediler. (Musa) "Cahillerden olmaktan Allah'a sığınırım" dedi. (2/67)

"Onlar hala Kur'an'ı iyice düşünmüyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkasının Katından olsaydı, kuşkusuz içinde birçok aykırılıklar (çelişkiler, ihtilaflar) bulacaklardı." (4/82)

Ve: "Biz Hıristiyanlar" diyenlerden kesin söz (misak) almıştık. Sonunda onlar kendilerine hatırlatılan şeyden (yararlanıp) pay almayı unuttular. Böylece Biz de, kıyamete kadar aralarında kin ve düşmanlık saldık. Allah, yapageldikleri şeyi onlara haber verecektir. (5/14)

"De ki: "Düşündünüz mü hiç; eğer Allah sizin iştizenizi ve görmenizi alıverir ve kalplerinizi mühürlerse, onları size Allah'tan başka getirebilecek ilah kimdir?" Bak, Biz nasıl ayetleri 'çeşitli biçimlerde açıklıyoruz da' sonra onlar (yine) sırt çevirip-engelliyorlar?" (6/46)

Sonra kötülüğün yerini iyilikle değiştirdik, öyle ki onlar, çoğaldılar ve: "Aralarımıza da (bazan) şiddetli sıkıntılar (bazan da) refah ve genişlikler dokunmuştu" dediler. Bunun üzerine, Biz de onları kendileri hiç şuurunda değilken apansız kısı kıvrak yakalayiverdik. (7/95)

"Onlar, göklerin ve yerin 'bağımlı olduğu egemenliğe ve sünnete' (melekût) Allah'ın yarattığı şeylere ve ihtimal (verip) ecellerinin pek yaklaştığına bakmıyorlar mı? Bundan sonra onlar artık hangi söze inanacaklar?" (7/185)

"Görmüyorlar mı ki, gerçekten onlar her yıl, bir veya iki defa belaya çaptırılıyorlar da sonra tevbe etmiyorlar ve öğüt alıp (ders çıkarıp) düşünmüyorlar." (9/126)

"Allah'ın herhangi bir şeyden yarattığına bakmıyorlar mı? Onun gölgeleri küçülerek sağdan ve soldan Allah'a secde eder vaziyette döner." (16/48)

"Görmüyorlar mı; gökleri ve yeri yaratan Allah, onların benzerini yaratmaya gücü yeter ve onlar için kendisinde şüphe olmayan bir süre (ecel) kılmıştır. Zulmedenler ise ancak inkarda ayak diretiler." (17/99)

"İnsan önceden, hiç bir şey değilken, gerçekten Bizim onu yaratmış bulunduğumuzu (hiç) düşünmüyor mu?" (19/67)

"Kendi nefisleri konusunda düşünmüyorlar mı? Allah, gökleri, yeri ve bu ikisi arasında olanları ancak hak ile ve belirlenmiş bir süre (ecel) olarak yaratmıştır. Gerçekten, insanlardan çoğu Rablerine kavuşmayı inkar ediyorlar." (30/8)

"Onlar hala Kur'an'ı iyice düşünmüyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkasının Katından olsaydı, kuşkusuz içinde birçok aykırılıklar (çelişkiler, ihtilaflar) bulacaklardı." (4/82)

"Böylece onlara böğüren bir buzağı heykeli döküp çıkardı, 'İş-

te, sizin ve ilahınız, Musa'nın ilahı budur; fakat (Musa) unuttu" dediler. Onun kendilerine bir sözle cevap vermediğini ve onlara bir zarar veya fayda sağlamaya gücü olmadığını görmüyorlar mı?" (20/88)

"O inkar edenler görmüyorlar mı ki, (başlangıçta) göklerle yer, birbiriyile bitişik iken, Biz onları ayırdık ve her canlı şeyi sudan yarattık. Yine de onlar inanmayacaklar mı?" (21/30)

"Üzerlerindeki göğe bakmıyorlar mı? Biz, onu nasıl bina ettik ve onu nasıl süsledik? Onun hiç bir çatlağı yok." (50/6)

"Bakmıyorlar mı o deveye; nasıl yaratıldı? Göğe, nasıl yükseltildi? Dağlara; nasıl oturtulup-kuruldu? Yere; nasıl yayılıp-döşendi? (88/17-20)

ÜLKE

İnkâr edenlerin ülke ülke dönüp-dolaşmaları seni aldatmasın. (3/196)

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlardan ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşıyorsunuz? (4/75)

Böylece Biz, her ülkenin önde gelenlerini -orada hileli- düzenler kursunlar diye- oranın suçlu-günahkarları kıldık. Oysa onlar, hileli-düzeni ancak kendilerine kurarlar da bunun şuuruna varmazlar. (6/123)

Bu, halkı habersizken, Rabbinin ülkeleri zulüm ve helak edici olmadığını. (6/131)

Biz nice ülkeleri yıkıma uğrattık. Geceleri uyurlarken ya da gündüzün dinlenirken Bizim zorlu azabımız onlara geliverdi. (7/4)

Kavminin önde gelenlerinden büyüklük taslayanlar (müstekbirler) dediler ki: "Ey Şuayb, seni ve seninle birlikte iman edenleri ya ülkemizden sürüp-çıkaraacağız veya mutlaka bizim dinimize geri döneceksiniz." (Şuayb:) "Biz istemesek de mi?" dedi. (7/88)

Eğer o ülkeler halkı inansalardı ve korkup-sakınsalardı, gerçekten üzerlerine hem gökten, hem yerden (sayısız) bolluklar (berketler) açardık; ancak onlar yalanladılar, Biz de onları kaza-nageldikleri nedeniyle yakalayiverdik. (7/96)

O ülkeler halkı, geceleri uyurken, onlara zorlu azabımızın gelmeyeceğinden güvende miydiler? (7/97)

Ya da o ülkeler halkı, kuşluk vakti eğlenceye dalmışken, onlara zorlu-azabımızın gelmeyeceğinden güvende miydiler? (7/98)

İşte bu ülkeler, sana onların 'haberlerinden aktarmalar yapıyorlar.' Gerçekten, onlara elçileri apaçık belgelerle gelmişlerdi. Ama daha önceden yalanlamaları nedeniyle iman eder olmadılar. İşte Allah, inkâr edenlerin kalplerini böyle damgaladı. (7/101)

Ama (azab geldiği sırada) iman edip imanı kendisine yarar sağlamış -Yunus kavminin dışında- bir ülke olsaydı ya! Onlar iman ettikleri zaman dünya hayatında onlardan aşağılıca azabı kaldırdık ve onları belli bir zamana kadar yararlandırdık. (10/98)

Onlar, zulüm işlemektelerken, ülkeleri (veya nesilleri) yakaladığı zaman... Rabbinin yakalaması işte böyledir. Gerçekten O'nun yakalaması pek acı, pek şiddetlidir. (11/102)

Halkı, islah eden kimseler iken, senin Rabbin o ülkeleri zulm ile helak edecek değildi. (11/117)

Biz, kendisi için bilinen (takdir edilmiş) bir kitap olmaksızın hiç bir ülkeyi yıkıma uğratmadık. (15/4)

Biz, bir ülkeyi helak etmek istediğimiz zaman, onun 'varlık ve

Harun Yahya (Adnan Oktar)

güç sahibi önde gelenlerine' emrederiz, böylelikle onlar onda bozgunculuk çıkarırlar. Artık onun üzerine söz hak olur da, onu kökünden darmadağın ederiz. (17/16)

Hiçbir ülke (veya şehir) olmasın ki, kıyamet gününden önce Biz onu (ya) bir yıkıma uğratacağız veya onu şiddetli bir azabla azablandıracağız; bu (muhtakkak) o kitaptadır yazılıdır. (17/58) İşte ülkeler (ve onların halkları), zulmettikleri zaman onları yıkıma uğrattık; ve yıkımları için bir buluşma zamanı tesbit ettik. (18/59)

Kendilerinden evvel yıkıma uğrattığımız hiçbir ülke (halkı) iman etmemişti; şimdi bunlar mı iman edecek? (21/6)

Biz, zulmeden ülkelerden nicesini kırıp geçirdik ve bunun ardından bir başka kavmi meydana getirdik. (21/11)

Yıkıma uğrattığımız bir ülkeye (tekrar dünya hayatı) imkansız (haram)dır; hiç şüphesiz onlar, (dünyaya) bir daha geri dönmeyecekler. (21/95)

(Halkı) Zulmediyorken yıkıma uğrattığımız nice ülkeler vardır ki, şimdi onların altları üstlerine gelmiş ıppsız durmakta, kullanılmaz durumdaki kuyuları (terk edilmiş bulunmakta), yüksek sarayları (çın çın ötmektedir). (22/45)

Nice ülkeler vardır ki, (halkı) zulmediyorken Ben ona bir süre tanıdım, sonra yakalayiverdim; dönüş yalnızca banadır. (22/48)

Andolsun, onlar, üstüne felaket yağmuru yağdırılmış bulunan o ülkeye uğramışlardır; yine de onu görmüyorlar mıydı? Hayır, onlar dirilmeyi ummuyorlardı. (25/40)

Kendisi için bir uyarıcı olmaksızın, Biz hiçbir ülkeyi yıkıma uğratmış değiliz. (26/208)

Dedi ki: "Gerçekten hükümdarlar bir ülkeye girdikleri zaman, orasını bozguna uğratırlar ve halkından onur sahibi olanları her ve aşâğılık kılarlar; işte onlar, böyle yaparlar." (27/34)

Bizim elçilerimiz İbrahim'e bir müjde ile geldikleri zaman, dediler ki: "Gerçek şu ki, biz bu ülkenin halkını yıkıma uğratacağız. Çünkü onun halkı zalim oldular." (29/31)

Şüphesiz Biz, fâsıklık yapmalarından dolayı, bu ülke halkının üstüne gökten iğrenç bir azab indireceğiz." (29/34)

Biz hangi ülkeye bir uyarıcı gönderdikse, mutlaka oranın 'refah içinde şımaran önde gelenleri': "Gerçekten biz, sizin kendisiyle gönderdiğimiz şeyi tanıyorsunuz" demişlerdir. (34/34)

Ülkelerden niceleri vardır ki, Rablerinin ve O'nun elçilerinin emrine karşı gelip azmışlar, böylece Biz de onları çetin bir hesaba çekmişiz ve onları benzeri görölmedik bir azabla azablandırmışız. (65/8)

ÜMİTSİZLİK

"Oğullarım gidin de Yusuf ile kardeşinden (duyarlı bir araştırmayla) bir haber getirin ve Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Çünkü kâfirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden umut kesmez." (12/87)

Dediler ki: "Seni gerçekle müjdededik; öyleyse umut kesenlerden olma." (15/55)

İnsana bir nimet verdiğimizde sırt çevirir ve yan çizer; ona bir şer dokunduğu zaman da umutsuzluğa kapılır. (17/83)

Biz insanlara bir rahmet taddırdığımız zaman onunla sevinirler; kendi ellerinin takdim ettiği dolayısıyla onlara bir kötülük isabet ettiğinde hemen umutsuzluğa kapılırlar. (30/ 36)

(Benden onlara) De ki: "Ey kendi aleyhlerinde olmak üzere ölçüyü taşırın kullarım! Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Şüphesiz Allah bütün günahları bağışlar. Çünkü O bağışlayan-dır esirgeyendir." (39/53)

ÜMMET

Rabbimiz, ikimizi Sana teslim olmuş (Müslümanlar) kıl ve soyumuzdan Sana teslim olmuş (Müslüman) bir ümmet (ver). Bize ibadet yöntemlerini (yer veya ilkelerini) göster ve tevbemizi kabul et. Şüphesiz, Sen tevbeleri kabul eden ve esirgeyensin." (2/128)

Onlar bir ümmetti; gelip geçti. Onların kazandıkları kendilerinin, sizin kazandıklarınız sizindir. Siz, onların yaptıklarından sorumlu değilsiniz. (2/134, 2/141)

Böylece Biz sizi, insanlara şahid (ve örnek) olmanız için orta bir ümmet kıldık; Peygamber de üzerinizde bir şahid olsun. Senin üzerinde bulunduğun (yönü, Ka'be'yi) kible yapmamız, elçiye uyanları, topluları üzerinde gerisin geri dönenlerden ayırdetmek içindir. Doğrusu (bu,) Allah'ın hidayete ilettiklerinin dışında kalanlar için büyük (bir yük)tür. Allah, imanınızı boşa çıkaracak değildir. Şüphesiz, Allah, insanlara şefkat edendir, esirgeyendir. (2/143)

İnsanlar tek bir ümmetti. Allah, müjdeciler ve uyarıcılar olarak peygamberler gönderdi ve beraberlerinde, insanların anlaşmazlığa düştükleri şeyler konusunda, aralarında hüküm vermek üzere hak kitaplar indirdi. Oysa kendilerine apaçık ayetler geldikten sonra, birbirlerine karşı olan 'azgınlık ve kıskançlıkları' yüzünden anlaşmazlığa düşenler, o, (Kitap) verilenlerden başkası değildir. Böylece Allah, iman edenleri, hakkında ayrılığa düştükleri gerçeğe kendi izniyle erişirdi. Allah, kimi dilerse onu doğruya yöneltir. (2/213)

Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; maruf (iyi ve İslam'a uygun) olanı emreder, münker olandan sakındırır ve Allah'a iman edersiniz. Kitap Ehli de inanmış olsaydı, elbette kendileri için hayırlı olurdu. İçlerinden iman edenler vardır, fakat çoğunluğu fıska sapanlardır. (3/110)

Her ümmetten bir şahid getirdiğimiz ve onların üzerine seni şahit olarak getirdiğimiz zaman nasıl olacak? (4/41)

Sana da (Ey Muhammed,) öñündeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitabı (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen hak-tan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sızden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dilesydi, sizi bir tek ümmet kılardı; ancak (bu,) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümüñüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir. (5/48)

Ve eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve kendilerine Rablerinden indirileni (Kur'an'ı) ayakta tutsalar, elbette üstlerinden ve ayaklarının altından (sayısız nimeti) yiyeceklerdi. İçlerinde aşırı olmayan (mutedil) bir ümmet vardır. Onlardan çoğunun yaptıkları ise ne kötüdür! (5/66)

Yeryüzünde hiçbir canlı ve iki kanadıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki, sizin gibi ümmetler olmasın. Biz Kitap'ta hiçbir şeyi noksan bırakmadık, sonra onlar Rablerine toplanacaklardır. (6/38)

Andolsun, senden önceki ümmetlere (peygamberler) gönderdik de onları dayanılmaz zorluk (yoksulluk) ve sıkıntılarla çeviriverdik. Umulur ki yalvarırlar diye. (6/42)

Allah'tan başka yalvarıp-yakardıklarına (taptıklarına) sövmeyin; sonra onlar da haddi aşarak bilmeksizin Allah'a söverler. İşte böyle, Biz her ümmete yaptıklarını süslü (çekici) gösterdik, sonra onların son varışları Rablerinedir. O, yapmakta olduklarını onlara haber verecektir. (6/108)

Her ümmet için bir ecel vardır. Onların ecelleri gelince, ne bir

KURAN FİHRİSTİ

saat ertelenebilirler ne de öne alınabilirler (tam zamanında çökerler.) (7/34)

(Allah) diyecek: "Cinlerden ve insanlardan sizden önce geçmiş ümmetlerle birlikte ateşe girin." Her bir ümmet girişinde kardeşini (kendini benzerini) lanetler. Nitekim hepsi birbirini ardınca orada toplanınca, en sonra yer alanlar, en önde gelenler için: "Rabbimiz, işte bunlar bizi saptırdı; öyleyse ateşten kat kat artırılmış bir azab ver diyecekler. (Allah da:) "Hepsi için kat kattır. Ancak siz bilmezsiniz" diyecek. (7/38)

Yaratıklarımızdan, hakka yöneltilen ve onunla adaleti kılan (uygulayan) bir ümmet vardır. (7/181)

İnsanlar, tek bir ümmetten başka değildi; sonra anlaşmazlığa düştüler. Eğer Rabbinden geçmiş (verilmiş) bir söz olmasaydı, anlaşmazlığa düştükleri şey konusunda mutlaka aralarında hüküm verilmiş olurdu. (10/19)

Her ümmetin bir resulü vardır. Onlara resulleri geldiği zaman, aralarında adaletle hüküm verilir ve onlar zulme uğratılmazlar. (10/47)

De ki: "Allah'ın dilemesi dışında, kendim için zarardan ve yarardan (hiçbir şeye) malik değilim. Her ümmetin bir eceli vardır. Onların ecelleri gelince, artık ne bir saat ertelenebilirler, ne öne alınabilirler. (10/49)

"Ey Nuh" denildi. "Sana ve seninle birlikte olan ümmetler üzerine Bizden selam ve bereketlerle (gemiden) in. (Sizden türeyecek diğer kâfir) Ümmetleri de yararlanıracacağız, sonra onlara Bizden acı bir azab dokunacaktır." (11/48)

Eğer Rabbin dileseydi, insanları elbette tek bir ümmet kılardı. Oysa, onlar, anlaşmazlığı sürdürmektedirler: (11/118)

Böylece Biz seni, kendisinden önce nice ümmetler gelip-geçmiş olan bir ümmete (elçi olarak) gönderdik; sana vahyettiklerini onlara okuyasın diye. Oysa onlar Rahman'a nankörlük ediyorlar. De ki: "O, benim Rabbimdir, O'ndan başka ilah yoktur. Ben O'na tevekkül ettim ve son dönüş O'nadır." (13/30)

Hiçbir ümmet, kendi eceline ne öne alabilir, ne de onlar ertelenebilirler. (15/5)

Andolsun, Biz her ümmete: "Allah'a kulluk edin ve tağuttan kaçının" (diye tebliğ etmesi için) bir elçi gönderdik. Böylelikle, onlardan kimine Allah hidayet verdi, onlardan kiminin üzerine sapıklık hak oldu. Artık, yeryüzünde dolaşın da yalancıların uğradıkları sonucu görün. (16/36)

Andolsun Allah'a, senden önceki ümmetlere de (elçiler) gönderdik, fakat şeytan onlara yapıp ettiklerini süslü göstermiştir; bugün de onların velisi odur ve onlar için acı bir azab vardır. (16/63)

Her ümmetten bir şahid göndereceğimiz gün; (artık ondan) sonra ne inkâr edenlere (özür dilemeleri için) izin verilecek, ne (Allah'tan) hoşnutluk dilekleri kabul edilecek. (16/84)

Her ümmet içinde kendi nefislerinden onların üzerine bir şahid getirdiğimiz gün, seni de onlar üzerinde bir şahid olarak getireceğiz. Biz Kitabı sana, herşeyin açıklayıcısı, Müslümanlara bir hidayet, bir rahmet ve bir müjde olarak indirdik. (16/89)

Bir ümmet diğer bir ümmetten (sayıca ve malca) daha gelişkindir diye, yeminlerinizi kendi aranızda bir bozuculuk unsuru yaparak, ipini kuvvetle eğirdikten sonra bozup-çözen (kadın) gibi olmayın. Şüphesiz Allah, sizi bununla imtihan etmektedir. Kıyamet günü hakkında ihtilafa düştüğünüz şeyi size muhakkak açıklayacaktır. (16/92)

Eğer Allah dileseydi, sizi tek bir ümmet kılardı; ancak dilediğini saptırır, dilediğini hidayete erdirir. Yaptıklarınızdan muhakkak

sorumlu tutulacaksınız. (16/93)

Gerçek şu ki, İbrahim (tek başına) bir ümmetti; Allah'a gönülden yönelip itaat eden bir muvahhid ve o müşriklerden değildi. (16/120)

Gerçekten, sizin bu ümmetiniz tek bir ümmettir. Ben de sizin Rabbinizim, öyleyse bana ibadet ediniz. (21/92)

Biz her ümmet için bir "Mensek" kıldık, O'nun kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine Allah'ın adını anınlara diye. İşte sizin ilahınız bir tek ilahdır, artık yalnızca O'na teslim olun. Sen alçak gönüllü olanlara müjde ver. (22/34)

Biz her ümmete bir ibadet tarzı (Mensek) kıldık, onlar bu tarz üzere ibadet etmektedirler. Öyleyse, (din) iş(in)de seninle çekişmesinler. Sen, Rabbine çağır. Şüphesiz sen dosdoğru bir hidayet üzerindesin. (22/67)

Ümmetlerden hiçbiri, kendisine tesbit edilmiş eceli ne öne alabilir, ne erteleyebilir. (23/43)

Sonra birbirini peşi sıra elçilerimizi gönderdik; her ümmete kendi elçisi geldiğinde, onu yalancıladı. Böylece Biz de onları (yıkıma uğratıp yok etmede) kimini kiminin izinde yürüttük ve onları (tarihin anlatıp aktardığı) bir olay kıldık. İman etmeyen kavim için yıkım olsun. (23/44)

İşte sizin ümmetiniz bir tek ümmettir ve Ben de sizin Rabbinizim; öyleyse benden korkup-sakinin. (23/52)

Ve her ümmetten ayetlerimizi yalancılayan bir grubu toplayacağımız gün, artık onlar 'tutulmuş (azab yerine) dağıtılırlar.' (27/83)

Her ümmetten bir şahid ayırıp çıkardık da: "Kesin-kanıt (burhan)ınızı getirin" dedik. Artık öğrenmiş olduklar ki, hak, gerçekten Allah'ındır ve düzüp uydurdukları kendilerinden uzaklaşıkaybolmuşlardır. (28/75)

"Eğer yalancısanız, sizden önceki ümmetler de (elçilerin çağırmasını) yalancılamışlardır. Elçiye düşen ise, yalnızca açık bir tebliğdir." (29/18)

Şüphesiz Biz seni, hak ile bir müjde verici ve bir uyarıcı olarak gönderdik. Hiçbir ümmet yoktur ki, içinde bir uyarıcı gelip-geçmiş olmasın. (35/24)

Yeminlerinin olanca güçleriyle, kendilerine bir uyarıcı-korkutucu gelecek olsa, ümmetlerinin herhangi birinden mutlaka daha doğru olacaklarına dair, Allah'a and içtiler. Ancak onlara bir uyarıcı-korkutucu geldiğinde (bu,) nefretlerinden başkasını artırmadı. (35/42)

Kendilerinden önce Nuh kavmi de yalancıladı ve kendilerinden sonra (sayısı çok) fırkalar da. Her ümmet, kendi elçilerini (susturmak için) yakalamaya yeltendi. Hakkı, onunla yürlükten kaldırmak için, 'batıla-dayanarak' mücadeleyle giriştiler. Ben de onları yakalayiverdim. Artık Benim cezalandırmam nasılmış? (40/5)

Biz onlara birtakım yakın-kimseleri 'kabuk gibi' üzerlerine kaplattık,' onlar da, önderinde ve arkalarında onları kendilerine süslü gösterdiler. Cinlerden ve insanlardan kendilerinden önce gelip-geçmiş ümmetlerde (yürlükte tutulan azab) sözü onların üzerine hak oldu. Çünkü onlar, hüsrana uğrayan kimselerdi. (41/25)

Eğer Allah dileseydi, onları her halde tek bir ümmet kılardı. Ancak O, dilediğini kendi rahmetine sokar. Zalimlere gelince; onlar için ne bir veli vardır, ne bir yardımcı (bulursun). (42/8)

Hayır; dediler ki: "Gerçekten atalarımızı bir ümmet üzerinde bulduk ve doğrusu biz onların izleri (eserleri) üstünde doğru olana (hidayete) yönelmiş (kimse)leriz." (43/22)

İşte böyle, senden önce de (herhangi) bir memleketeye bir elçi

Harun Yahya (Adnan Oktar)

göndermiş olmayalım, mutlaka onun 'refah içinde şımarıp azan önde gelenleri' (şöyle) demişlerdir: "Gerçekten biz, atalarımızı bir ümmet (din) üzerinde bulduk ve doğrusu biz, onların izlerine (eserlerine) uymuş kimseleriz." (43/23)

Eğer insanlar (Allah'a karşı isyanda birleşip) tek bir ümmet olacak olmasaydı, Rahman'ı (Allah'ı) inkâr edenlerin evlerine gümüşten tavanlar ve üzerinde çıkıp-yükselecekleri merdivenler yapardık. (43/33)

O gün sen, her ümmeti diz üstü çökmüş (veya toplanmış) olarak görürsün. Her ümmet, kendi kitabına çağırılır. "Bugün yaptıklarınızla karşılık göreceksiniz." (45/28)

İşte bunlar, cinlerden ve insanlardan kendilerinden evvel gelişmiş ümmetler içinde (azab) sözü üzerlerine hak olmuş kimselerdir. Gerçekten onlar, ziyana uğrayanlardır. (46/18)

ÜMMİ

Onlardan bir kısmı ümmidir. Kitabı bilmezler; (bildikleri) bir sürü asılsız şeylerden başkası değildir ve yalnızca zannederler. (2/78)

Eğer seninle çekişip-tartışılırsa, de ki: "Ben, bana uyanlarla birlikte, kendimi Allah'a teslim ettim." Ve kitap verilenlerle ümmilere de ki: "Siz de teslim oldunuz mu?" Eğer teslim oldularsa, gerçekten hidayete ermişlerdir. Fakat yüz çevirdilerse, artık sana düşen yalnızca tebliğ(etmek)dir. Allah, kulları hakkıyla gönderir. (3/20)

Kitap Ehlinde öylesi vardır ki, bir kantar emanet bıraksan onu sana geri verir; öylesi de vardır ki, ona bir dinar emanet bıraksan, sen, onun tepesine dikilip durmadıkça onu sana ödemez. Bu onların "ümmiler (zayıf ve bilgisizler veya Ehl-i Kitap olmayanlar) konusunda üzerinizde bir yol (sorumluluk) yoktur" demiş olmalarındandır. Oysa kendileri (gerçeği) bildikleri halde Allah'a karşı yalan söylemektedirler. (3/75)

Onlar ki, yanlarındaki Tevat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiye (Resul) uyarlar; o, onlara marufu (iyiliği) emrediyor, münkeri (kötülüğü) yasaklıyor, temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kılıyor ve onların ağır yüklerini, üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inananlar, destek olup savunurlar, yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (7/157)

De ki: "Ey insanlar, ben Allah'ın sizin hepinize gönderdiği bir elçisi (peygamberi)yim. Ki göklerin ve yerin mülkü yalnız O'nundur. O'ndan başka ilah yoktur, O diriltir ve öldürür. Öyleyse Allah'a ve ümmi peygamber olan elçisine iman edin. O da Allah'a ve O'nun sözlerine inanmaktadır. Ona iman edin ki hidayete ermiş olursunuz. (7/158)

O, ümmiler içinde, kendilerinden olan ve onlara ayetlerini okuyan, onları arındırıp-temizleyen ve onlara kitap ve hikmeti öğreten bir elçi gönderendir. Oysa onlar, bundan önce gerçekten açıkça bir sapıklık içinde idiler. (62/2)

ÜRÜN

O, sizin için yeryüzünün bir döşek, gökyüzünün bir bina kıldı. Ve gökten yağmur indirerek bununla sizin için (çeşitli) ürünlerden rızık çıkardı. Öyleyse (bütün bunları) bile bile Allah'a eşler koşmayın. (2/22)

İman edip salih amellerde bulunanları müjdele. Gerçekten onlar için atlarından ırmaklar akan cennetler vardır. Kendilerine rızık olarak bu ürünlerden her yedirildiğinde: "Bu daha önce de rızıklandığımızdır" derler. Bu, onlara, (dünyadakine) benzer

olarak sunulmuştur. Orada, onlar için tertemiz eşler vardır ve onlar orada süresiz kalacaklardır. (2/25)

Hani İbrahim: "Rabbim, bu şehri bir güvenlik yeri kıl ve halkından Allah'a ve ahiret gününe inananları ürünlerle rızıklandır" demişti de (Allah: "Sadece inananları değil) inkâr edenleri de az bir süre yararlandırdır, sonra onu ateşin azabına uğrattım; ne kötü bir dönüştür o" demişti. (2/126)

Andolsun, Biz sizi biraz korku, açlık ve bir parça mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabır gösterenleri müjdele. (2/155)

Yalnızca Allah'ın rızasını istemek ve kendilerinde olanı kökleştirip-güçlendirmek için mallarını infak edenlerin örneği, yüksekçe bir tepede bulunan, sağnak yağmur aldığında ürünlerini iki kat veren bir bahçenin örneğine benzer ki ona sağnak yağmur isabet etmese de bir çisintisi (vardır). Allah, yaptıklarınızı gönderir. (2/265)

Hangi biriniz ister ki, altından ırmaklar akan hurmalardan, üzümlerden bir bahçesi olsun, içinde kendisinin olan bütün ürünler de bulunsun; fakat kendisine ihtiyarlık gelip çatsın, (üstelik) zayıf ve küçük çocukları olsun (böyle bir durumda iken) ona (bahçesine) ateşli bir kasırga isabet etsin de yanıversin. İşte Allah size ayetleri böyle açıklar, ki düşünesiniz. (2/266)

O, gökten su indirendir. Bununla herşeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan birerbi üstüne bindirilmiş taneler üretiyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkmış salkımlar, -birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve narları -birbirine benzer ve benzeşmez- yaratan O'dur. Ürün verdiğiinde ürününden yiyecek ve hasad günü hakkını verir; israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez. (6/141)

Rahmetinin önünde rüzgarları bir müjde olarak gönderen O'dur. Bunlar ağırca bulutları kaldırıp yüklediğinde, onları (kuraklıktan) ölmüş bir şehre sürükleyiveririz ve bununla oraya su indiririz de böylelikle bütün ürünlerden çıkarırız. İşte Biz, ölüleri de böyle diriltip-çıkartırız. Ki ibret alasınız. (7/57)

Andolsun, Biz de Firavun aile (çevre)sini belki öğüt alıp düşünürler diye yıllar yılı kuraklığa ve ürün kıtlığına uğrattık. (7/130) Ve O, yeri yayıp uzatan, onda sarsılmaz-dağlar ve ırmaklar kılandır. Orada ürünlerin her birinden ikişer çift yaratmıştır; geceyi gündüze bürümektedir. Şüphesiz bunlarda düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (13/3)

Yeryüzünde birbirine yakın komşu kıtalar vardır; üzüm bağları, ekinler, çatalı ve çatalsız hurmalıklar da vardır ki, bunlar aynı su ile sulanır; ama ürünlerinde (ki verim ve lezzette) bazısını bazısına üstün kılıyoruz. Şüphesiz, bunlarda aklını kullanan bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (13/4)

Allah, gökleri ve yeri yaratan ve gökten su indirip onunla size rızık olarak türlü ürünler çıkarandır. Ve onun emriyle gemileri, denizde yüzmeleri için size, emre amade kılandır. İrmakları da sizin için emre amade kılandır. (14/32)

Rabbimiz, gerçekten ben, çocuklarımdan bir kısmını Beyt-i Haram yanında ekini olmayan bir vadiye yerleştirdim; Rabbimiz, dosdoğru namazı kılınsınlar diye (öyle yaptım), böylelikle Sen, insanların bir kısmının kalblerini onlara ilgi duyar kıl ve onları birtakım ürünlerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler." (14/37)

Yere (gelince,) onun döşeyip-yaydık, onda sarsılmaz-dağlar bı-

KURAN FİHRİSTİ

raktık ve onda herşeyden ölçüsü belirlenmiş ürünler bitirdik. (15/19)

(İkisinin) Birinin başka ürün (veren yer)leri de vardı. Böylelikle onunla konuşurken arkadaşına dedi ki: "Ben, mal bakımından senden daha zenginim, insan sayısı bakımından da daha güçlüyüm." (18/34)

(Derken) Onun ürünleri (afetlerle) kuşatılıverdi. Artık o, uğrunda harcadıklarına karşı avuçlarını (esefle) oğuşturuyordu. O (bağın) çardakları yıkılmış durumdaydı, kendisi de şöyle diyordu: "Keşke Rabbime hiç kimseyi ortak koşmasaydım." (18/42)

Yeryüzünde bir bakmadılar mı ki, Biz onda her güzel (kerim) çiftten nice ürünler bitirdik. (26/7)

Đediler ki: "Eğer seninle birlikte hidayete uyacak olursak, yerimizden (yurdumuzdan ve konumumuzdan) çekilip-kopartılırız." Oysa Biz onları, Kendi Katımızdan bir rızık olarak herşeyin ürününün aktarılıp toplandığı, güvenli bir harem'de yerleşik kılmadık mı? Fakat onların çoğu bilmiyorlar. (28/57)

Onun ürünlerinden ve kendi ellerinin yaptıklarından yemeleri için. Yine de şükretmiyorlar mı? (36/35)

Eğer ürününüzü devşirecekseniz erkence kalkıp-çıkın." (68/22)

Devşirilecek (meyve ve eşsiz ürün)leri pek yakındır. (69/23)

ÜSTÜNLÜK

Onlardan kimini kimine nasıl üstün tuttuğumuzu gör. Muhakkak ahiret dereceleri bakımından daha büyüktür, üstünlük bakımından da daha büyüktür. (17/21)

Süleyman Davud'a mirasçı oldu ve dedi ki: "Ey insanlar bize kuşların konuşma-dili öğretildi ve bize herşeyden (bol bir nimet) verildi. Gerçekten bu apaçık bir üstünlüktür." (27/16)

Gevşemeyin üzülmeyin; eğer (gerçekten) iman etmişseniz en üstün olan sizlersiniz. (3/139)

Ey insanlar gerçekten Biz sizi bir erkek ve bir dişiden yaratmış ve birbirinizle tanışmanız için sizi halklar ve kabileler (şeklinde) kıldık. Şüphesiz Allah Katında sizin en üstün (kerim) olanınız (ırk ya da soyca değil) takvaca en ileride olanınızdır. Şüphesiz Allah bilendir haber alandır. (49/13)

ÜŞENME

Ey iman edenler, belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın, katip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın, ondan hiçbir şeyi eksiltmesin. Eğer üzerinde hak olan (borçlu), düşüğü akıllı ya da za'f sahibi veya kendisi yazmaya güç yetiremeyecekse, velisi dosdoğru yazdırsın. Erkeklerinizden de iki şahid tutun; eğer iki erkek yoksa, şahidlerden rıza göstereceğiniz bir erkek ve biri şaşırdığında öbürü ona hatırlatacak iki kadın (da olur). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçınmasınlar. Onu (borcu) az olsun, çok olsun, süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah Katında en adil, şahitlik için en sağlam, şüphelenmemeniz için de en yakın olandır. Ancak aranıza devredip durduğunuz ve peşin olarak yaptığınız ticaret başka, bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alışveriş ettiğinizde de şahid tutun. Yazana da, şahide de zarar vermesin. (Aksini) Yaparsanız, o, kendiniz için fışk (zulüm ve günah)tır. Allah'tan sakının. Allah size öğretiyor. Allah herşeyi bilendir. (2/282)

ÜVEY

Sizlere anneleriniz, kızlarınız, kız kardeşleriniz, halalarınız, teyzeleriniz, erkek kardeşlerin kızları, kız kardeşlerin kızları, sizi emziren (süt) anneleriniz, süt kız kardeşleriniz, kadınlarınızın anneleri ve kendileriyle (gerdeğe) girdiğiniz kadınlarınızdan olup koruyuculuğunuz altında bulunan üvey kızlarınız -onlarla gerdeğe girmemişseniz, size bir sakınca yoktur-, sizin sülbünüzden olan oğullarınızın eşleri ve iki kız kardeşi bir araya getirdiğiniz (evlilik) haram kılındı. Ancak (cahiliyede) geçen geçmiştir. Şüphesiz, Allah, başlışayandır, esirgeyendir. (4/23)

ÜZEYİR

Yahudiler: "Üzeyir Allah'ın oğludur" dediler; Hıristiyanlar da: "Mesih Allah'ın oğludur" dediler. Bu onların ağızlarıyla söylemeleridir; onlar bundan önceki inkâr edenlerin sözlerini taklid ediyorlar. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar? (9/30)

ÜZÜM

Hangi biriniz ister ki, altından ırmaklar akan hurmalardan, üzümlerden bir bahçesi olsun, içinde kendisinin olan bütün ürünler de bulunsun; fakat kendisine ihtiyarlık gelip çatsın, (üstelik) zayıf ve küçük çocukları olsun (böyle bir durumda iken) ona (bahçesine) ateşli bir kasırga isabet etsin de yanversin. İşte Allah size ayetleri böyle açıklar, ki düşünesiniz. (2/266)

O, gökten su indirendir. Bununla herşeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkarırdık, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkmış salkımlar, -birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakıverin. Şüphesiz inacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (6/99)

Yeryüzünde birbirine yakın komşu kıtalar vardır; üzüm bağları, ekinler, çatalı ve çatalsız hurmalıklara da vardır ki, bunlar aynı su ile sulanır; ama ürünlerinde (ki verim ve lezzette) bazısını bazısına üstün kılıyoruz. Şüphesiz, bunlarda aklını kullanan bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (13/4)

Onunla sizin için ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler ve meyvelerin her türlüşünden bitirir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir topluluk için ayetler vardır. (16/11)

Hurmalıkların ve üzümlüklerin meyvelerinden kurdukları çardaklarda hem sarhoşluk verici içki, hem güzel bir rızık edinmektesiniz. Şüphesiz aklını kullanan bir topluluk için, gerçekten bunda bir ayet vardır. (16/67)

Ya da sana ait hurmalıklardan ve üzümlerden bir bahçe olup aralarından şarıl şarıl akan ırmaklar fışkırtmalısın." (17/91)

Onlara iki adamın örneğini ver; onlardan birine iki üzüm bağı verdik ve ikisini hurmalıklarla donattık, ikisinin arasında da ekinler bitirmişti. (18/32)

Böylelikle, bununla size hurmalıklardan, üzümlüklerden bahçeler-bağlar geliştirdik, içlerinde çok sayıda yemişler vardır; sizler onlardan yemektesiniz. (23/19)

Biz, orada hurmalıklardan ve üzüm-bağlarından bahçeler kıldık ve içlerinde pınarlar fışkırttık: (36/34)

Nice bahçeler ve üzüm bağları. (78/32)

Üzümler, yoncalar, (80/28)

- V -

VAAD

Rabbimiz, kendisinde şüphe olmayan bir günde insanları gerçekten Sen toplayacaksın. Doğrusu Allah, va'dinden cayıp-dönmez." (3/9)

"Rabbimiz, elçilerine va'dettiklerini bize ver, kıyamet gününde de bizi 'hor ve aşağılık' kılsın. Şüphesiz Sen, va'dine muhalefet etmeyensin." (3/194)

İman edip salih amellerde bulunanlar, Biz onları altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Bu, Allah'ın gerçek olan va'didir. Allah'tan daha doğru sözlü kim vardır? (4/122)

Sizin tümünüzün dönüşü O'nadır. Allah'ın va'di bir gerçektir. İman edip salih amellerde bulunanlara, adaletle karşılık vermek için yaratmayı başlatan, sonra onu iade edecek olan O'dur. İnkâr edenler ise, küfürleri dolayısıyla, onlar için kaynar sudan bir içki ve acı bir azab vardır. (10/4)

Haberin olsun, göktekilerin ve yerdekilerin tümü gerçekten Allah'ındır. Haberin olsun; şüphesiz Allah'ın va'di hakdır; ancak onların çoğu bilmezler. (10/55)

Nuh, Rabbine seslendi. Dedi ki: "Rabbim, şüphesiz benim öğlüm ailemendirdir ve Senin va'din de doğrusu hakdır. Sen hakimlerin hakimisin." (11/45)

İş hükmüne bağlanıp-bitince, şeytan der ki: "Doğrusu, Allah, size gerçek olan va'di va'detti, ben de size vaadede bulundum, fakat size yalan söyledim. Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu, yalnızca sizi çağırdım, siz de bana icabet ettiniz. Öyleyse beni kınamayın, siz kendinizi kınayın. Ben sizi kurtaracak değilim, siz de beni kurtaracak değilsiniz. Doğrusu daha önce beni ortak koşmanızı da tanımamıştım. Gerçek şu ki, zalimlere acı bir azab vardır." (14/22)

Ve onun ardından İsrailoğullarına söyledik: "O toprak (yurt)ta oturun, ahiret va'di geldiğinde hepinizi derleyip-toplayacağız." (17/104)

Ve derler ki: "Rabbimiz yücedir, Rabbimizin va'di gerçekten gerçekleşmiş bulunuyor." (17/108)

Böylece, Allah'ın va'dinin hak olduğunu ve gerçekten kıyametin, kendisinde şüphe bulunmadığını bilmeleri için (şehir halkına ve sonraki insan kuşaklarına) onları buldurmuş olduk. (Onları görenler) Kendi aralarında durumlarını tartışıyorlardı, (bir kısmı) dedi ki: "Onların üstüne bir bina inşa edin, Rableri onları daha iyi bilir." Onların işine galip gelen (sözleri geçen)ler ise: "Üstlerine mutlaka bir mescid yapmalıyız" dediler. (18/21)

Dedi ki: "Bu benim Rabbimden bir rahmettir. Rabbimin va'di geldiği zaman, O, bunu dümdüz eder; Rabbimin va'di hakdır." (18/98)

Kitap'ta İsmail'i de zikret. Çünkü o, va'dinde doğruyu ve gönderilmiş (Resul) bir peygamberdi. (19/54)

Adn cennetleri (onlarındır) ki, Rahman (olan Allah, onu) Kendi kullarına gaybtan vadetmiştir. Şüphesiz O'nun va'di yerine gelecektir. (19/61)

Onlar senden, azabın çarçabuk getirilmesini istiyorlar; Allah, va'dine kesin olarak muhalefet etmez. Gerçekten, senin Rabbinin Katında bir gün, sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir. (22/47)

Böylelikle, gözünün aydın olması, üzülmemesi ve gerçekten Allah'ın va'dinin hak olduğunu bilmesi için, onu annesine geri

vermiş olduk. Ancak onların çoğu bilmezler. (28/13)

(Bu,) Allah'ın va'didir; Allah, vadinden geri dönmez. Ancak insanların çoğu bilmezler. (30/6)

Öyleyse sen sabret; şüphesiz Allah'ın va'di hakdır; kesin bilgiyle inanmayanların sakın seni telaşa kaptırtıp-haffılığe (veya gevşekliğe) sürüklemesinler. (30/60)

Orada ebedi olarak kalıcıdır. Allah'ın va'di hakdır. O, üstün ve güçlü olanıdır, hüküm ve hikmet sahibidir. (31/9)

Ey insanlar, Rabbinizden korkup-sakının ve öyle bir günün azabından çekinip-korkun ki, (o gün hiç) bir baba, çocuğu için bir karşılık veremez ve (hiç) bir çocuk da babası için bir şeyi verebilecek (durumda) değildir. Şüphesiz Allah'ın va'di hakdır. Artık dünya hayatı sizi aldatmaya sürüklemesin ve aldatıcı(lar) da sizi Allah ile aldatmasın. (31/33)

Ey insanlar, hiç şüphesiz Allah'ın va'di hakdır; öyleyse dünya hayatı sizi aldatmasın ve aldatıcı(lar) da, sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak) aldatmasın. (35/5)

Böylece Rabbimizin sözü (yıkım ve azab va'di) üzerimize hak oldu. Şüphesiz, (azabı) tadıcılarız." (37/31)

Ancak Rablerinden korkup-sakınanlar ise; onlara yüksek köşkler vardır, onların üstünde de yüksek köşkler bina edilmiştir. Onların altında ırmaklar akmaktadır. (Bu,) Allah'ın va'didir. Allah, va'dinden dönmez. (39/20)

(Onlar da) Dediler ki: "Bize olan va'dinde sadık kalan ve bizi bu yere mirasçı kılan Allah'a hamd olsun ki, cennetten dilediğimiz yerde konaklayabiliriz. (Salih) Amelerde bulunanların ecri ne güzeldir. (39/74)

Şu halde sen sabret. Gerçekten Allah'ın va'di hakdır. Günahın için mağfret dile; akşam ve sabah Rabbini hamd ile tesbih et. (40/55)

Şu halde sen sabret, hiç şüphesiz Allah'ın va'di hakdır. Sonunda ya onlara va'dettiğimiz (azab)ın bir kısmını sana göstereceğiz ya da senin hayatına son vereceğiz. Nihayet onlar Bize döndürülecekler. (40/77)

Gerçekten Allah'ın va'di hakdır, kıyamet-saatinde hiçbir kuşku yoktur" denildiği zaman, siz: "Kıyamet-saati de neymiş, biz bilmiyoruz; biz yalnızca bir zan (ve tahmin)da bulunup zannediyoruz; biz, kesin bir bilgiyle inanmakta olanlar değiliz" demiştiniz. (45/32)

O kimse ki, anne ve babasına: "Öf size, benden önce nice nesiller gelip geçmişken, beni (diriltip) çıkarılacağımla mı tehdit ediyorsunuz?" dedi. O ikisi (anne ve babası) ise Allah'a yakararak: "Yazıklar sana, iman et, şüphesiz Allah'ın va'di hakdır." (derler; fakat) O: "Bu, geçmişlerin masallarından başkası değildir" der. (46/17)

Derken, onu (azabı) vadilerine doğru yönelerek gelen bir bulut şeklinde gördükleri zaman, "Bu bize yağmur yağdıracak bir buluttur" dediler. Hayır, o, kendisi için acele ettiğiniz şeydir. Bir rüzgar; onda acı bir azab vardır. (46/24)

Bu nedenle gök bile yarılıp-çatlamıştır; (artık) O'nun va'di gerçekleştirilip-yerine getirilmiştir. (73/18)

VADI

Hani siz vadinin yakın kenarında, onlar uzak yamacındaydılar; kervan ise sizden daha aşağıdaydı. Eğer sözleşseydiniz, kaçınılmaz olarak sözleşme yeri (veya konusu) hakkında anlaşmazlığa düşerdi; ancak Allah, olacağı olan işi gerçekleştirmek için (böyle yaptı). Böylece, helak olacak kişi apaçık bir delilden sonra helak olsun, diri kalacak kişi apaçık bir delilden

KURAN FİHRİSTİ

sonra hayatta kalsın. Şüphesiz Allah, gerçekten işitendir, bilendir. (8/42)

Küçük, büyük infak ettileri her nafaka ve (Allah yolunda) aşkılları her vadi, mutlaka Allah'ın yaptıklarının daha güzeliyle onlara karşılığını vermesi için, (bunlar) onlar adına yazılmıştır. (9/121)

Eğer kendisiyle dağların yürütüldüğü, yerin parçalandığı veya ölülerin konuşurulduğu bir Kur'an olsaydı (yine bu Kur'an olurdu). Hayır, emrin tümü Allah'ındır. İman edenler hâlâ anlamadılar mı ki, eğer Allah dilemiş olsaydı, insanların tümünü hidayete erdirmiş olurdu. İnkâr edenler, Allah'ın va'di gelinceye kadar, yaptıkları dolayısıyla ya başlarına çetin bir bela çatacak veya yurtlarının yakınına inecek. Şüphesiz Allah, verdiği sözden dönmez. (Veya miadını şaşırma.) (13/31)

Rabbimiz, gerçekten ben, çocuklarımdan bir kısmını Beyt-i Haram yanında ekini olmayan bir vadiye yerleştirdim; Rabbimiz, dosdoğru namazı kılsınlar diye (öyle yaptım), böylelikle Sen, insanların bir kısmının kalblerini onlara ilgi duyar kıl ve onları bir takım ürünlerden rızıklandır. Umulur ki şükrederler." (14/37)

Gerçekten Ben, Ben senin Rabbinim. Ayakkabılarını çıkar; çünkü sen, kutsal vadi olan Tuva'dasın." (20/12)

İnsanlar içinde hacca duyur; gerek yaya, gerekse uzak yollardan (derin vadilerden) gelen yorgun düşmüş develer üstünde sana gelsinler." (22/27)

Görmedin mi; onlar, her bir vadide vehmedip duruyorlar, (26/225)

Nihayet karınca vadisine geldiklerinde, bir dişi karınca dedi ki:

"Ey karınca topluluğu, kendi yuvalarınıza girin, Süleyman ve orduları, farkında olmaksızın sizi kırıp-geçmesin." (27/18)

Derken oraya geldiğinde, o kutlu yerdeki vadinin sağ yanında olan bir ağaçtan: "Ey Musa, alemlerin Rabbi olan Allah benim;" diye seslendirildi. (28/30)

Hani Rabbi ona, kutsal vadi Tuva'da seslenmişti: (79/16)

Ve vadilerde kayaları oyup biçen Semud'a? (89/9)

VAHİY

Bunlar, gayb haberlerindedir; bunları sana vahy ediyoruz. Onlardan hangisi Meryem'i sorumluluğuna alacak diye kalemleriyile kur'a atarlarken sen yanlarında değildin; çekişirlerken de yanlarında değildin. (3/44)

Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik. (4/163)

Hani Havarilere: "Bana ve elçime iman edin" diye vahy etmiştim; onlar da: "İman ettik, gerçekten Müslümanlar olduğumuza sen de şahid ol" demişlerdi. (5/111)

De ki: "Şahidlik bakımından hangi şey daha büyüktür?" De ki: "Allah benimle sizin aranızda şahiddir. Sizi -ve kime ulaşırsakendisiyle uyarmam için bana şu Kur'an vahyedildi. Gerçekten Allah'la beraber başka ilahların da bulunduğuna siz mi şahidlik ediyorsunuz?" De ki: "Ben şahadet etmem." De ki: O, ancak bir tek olan ilahtır ve gerçekten ben, sizin şirik koşmakta oldukları nızdan uzağım. (6/19)

De ki: "Size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum ve ben size bir meleğim de demiyorum. Ben, bana vahyedilenden başkasına uymam." De ki: "Kör olanla, gören bir olur mu? Yine de düşünmeyecek misiniz?" (6/50)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya kendisine hiç-

bir şey vahyolunmamışken "Bana da vahy geldi" diyen ve "Allah'ın indirdiğinin bir benzerini de ben indireceğim" diyenden daha zalim kimdir? Sen bu zalimleri, ölümün 'şiddetli sarsıntılar' sırasında meleklerin ellerini uzatarak onlara: "Canlarınızı (bu kısıkvrak yakalanıştan) çıkarın, bugün Allah'a karşı haksız olanı söyledüğünüz ve O'nun ayetlerinden büyüklenerek (yüz çevirmeniz) dolayısıyla alçaltıcı bir azabla karşılık göreceksiniz" (dediklerinde) bir görsen... (6/93)

Rabbinden sana vahyedilene uy. O'ndan başka ilah yoktur. Ve müşriklerden yüz çevir. (6/106)

De ki: "Bana vahyolanlar içinde, yiyecek bir kimsenin yiyeceği (şeyler) için, ölü eti, dökülen kan, domuz eti -ki bu gerçekten mürdardır- ya da Allah'tan başkası adına kesilmiş bir fisk dışındadır, haram kılınmış bir şey bulmuyorum. Kim kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa, -saldırmamak ve haddi aşmamak şartıyla- (bu sayılanlardan ölmeyecek kadar yiyebilir). Şüphesiz senin Rabbin bağışlayandır, esirgeyendir. (6/145)

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlatıver" diye vahyettik. (O da fırlatıverince) bir de baktılar ki, o bütün uydurdıklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. (7/117)

Biz onları (İsrailoğullarını) ayrı ayrı oymaklar olarak on iki topluluk (ümme) olarak ayırdık. Kavmi kendisinden su istediğinde Musa'ya: "Asan'la taş vur" diye vahyettik. Ondan on iki pınar sızıp-fışkırdı; böylece her bir insan- topluluğu su içeceği yeri öğrenmiş oldu. Üzerlerine bulutla gölge çektik ve onlara kudret helvası ile bildircin indirdik. (Sonra da şöyle dedik: "Size rızık olarak verdiklerimizden temiz olanlarından yiyein." Onlar Bize zulmetmedi, ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı. (7/160)

Onlara bir ayet getirmediğin zaman: "Sen Onu (inmeyen ayeti) derleyip-toplasana" derler. De ki: "Ben, yalnızca bana Rabbimden vahyolunana uyarım. Bu, Rabbinizden olan basiretlerdir; iman edecek bir topluluk için bir hidayet ve bir rahmettir." (7/203)

Rabbin meleklerle vahyettiği ki: "Şüphesiz ben sizinleymen, iman edenlere sağlamlık katın, inkâr edenlerin kalblerine amansız bir korku salacağım. Öyleyse (ey Müslümanlar,) vurun boyunlarının üstüne, vurun onların bütün parmaklarına." (8/12)

İçlerinden bir adama: "İnsanları uyar ve iman edenlere, muhakkak kendileri için Rableri Katında 'gerçek bir makam' olduğunu müjde ver" diye vahyetmemiz, insanlara şaşkıncı mı geldi? İnkâr edenler: "Gerçekten bu, açıkça bir büyüdüdür" dediler. (10/2)

Onlara ayetlerimiz apaçık belgeler olarak okunduğunda, Bizimle karşılaşmayı ummayanlar, derler ki: "Bundan başka bir Kur'an getir veya onu değiştir." De ki: "Benim onu kendi nefsimin bir öngörmesi olarak değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben, yalnızca bana vahyolunana uyarım. Eğer Rabbime isyan edersem, gerçekten ben, büyük günün azabından korkarım." (10/15)

Musa ve kardeşine (şöyle) vahyettik: "Mısır'da kavminiz için evler hazırlayın, evlerinizi namaz kılınan (ve kibleye dönük) yerler yapın ve namazı dosdoğru kılın. Mü'minleri de müjdele." (10/87)

Sana vahyolunana uy ve Allah hükümünü verinceye kadar sabret. O, hükmedenlerin en hayırlısıdır. (10/109)

Şimdi onların: "Ona bir hazine indirilmeli veya onunla birlikte bir melek gelmeli değil miydi?" demeleri dolayısıyla göğsün daralıp sana vahyolanlardan bir kısmını terk mi edeceksin? Sen yalnızca bir uyarıcısın. Allah herşeye vekildir. (11/12)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Nuh'a vahyedildi: "Gerçekten iman edenlerin dışında, kesin olarak kimse inanmayacak. Şu halde onların işlemekte olduklarından dolayı üzülme." (11/36)

Bizim gözetimimiz altında ve vahyimizle gemiyi imal et. Zulmedenler konusunda bana hitapta bulunma. Çünkü onlar suda-boğulacaklardır." (11/37)

Bunlar: Sana vahyettiğimiz gayb haberlerindedir. Bunları sen ve kavmin bundan önce bilmiyordun. Şu halde sabret. Şüphesiz (güzel olan) sonuç takva sahiplerindedir. (11/49)

Biz bu Kur'an'ı sana vahyetmemizle, en güzel kıssaları gerçek bir haber (kıssa) olarak sana aktarıyoruz, oysa sen, daha önce, bundan haberi olmayanlardandın. (12/3)

Nitekim onu götürdükleri ve kuyunun derinliklerine atmaya topluca davrandıkları zaman, Biz ona (şöyle) vahyettik: "Andolsun, sen onlara kendileri, farkında değİlken bu yaptıklarını haber vereceksin." (12/15)

Bu, sana vahyettiğimiz gayb haberlerindedir. Yoksa onlar, (Yusuf'un kardeşleri) o hileli-düzeni kurarlarken, yapacakları işe topluca karar verdikleri zaman sen yanlarında değİldin. (12/102)

Biz senden önce, şehirler halkına kendilerine vahyettiğimiz kimseler dışında (başkalarını elçi olarak) göndermedik. Hiç yeryüzünde dolaşmıyorlar mı, ki kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görmüş olsunlar? Korkup-sakınanlar için ahiret yurdu elbette daha hayırlıdır. Siz yine de akıl erdirmeyecek misiniz? (12/109)

Böylece Biz seni, kendisinden önce nice ümmetler gelip-geçmiş olan bir ümmete (elçi olarak) gönderdik; sana vahyettiklerimizi onlara okuyasın diye. Oysa onlar Rahman'a nankörlük ediyorlar. De ki: "O, benim Rabbidir, O'ndan başka ilah yoktur. Ben O'na tevekkül ettim ve son dönüş O'nadır." (13/30)

İnkâr edenler, resullerine dediler ki: "Muhakkak (ya) sizi kendi toprağımızdan süreceğiz veya dinimize geri döneceksiniz." Böylelikle Rableri kendilerine vahyetti ki: "Şüphesiz Biz, zulmedenleri helak edeceğiz. (14/13)

Biz senden evvel kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden başka (peygamberler) göndermedik. Eğer bilmiyorsanız, zikir ehline sorun. (16/43)

Rabbin bal arısına vahyetti: Dağlarda, ağaçlarda ve onların kurdukları çardaklarda kendine evler edin. (16/68)

Sonra sana vahyettik: "Hanif (muvahhid) olan İbrahim'in dinine uy. O, müşriklerden değİldi." (16/123)

Bunlar, Rabbinin sana hikmet olarak vahyettiği şeylerdir. Rabbin ile beraber başka ilahlar kılma, yoksa yerilmiş, kovulmuş olarak ceहनenne bırakılırsın. (17/39)

Onlar neredeyse, sana vahyettiğimizden başkasını Bize karşı düzüp uydurman için seni fitneye düşüreceklerdi; o zaman seni dost edineceklerdi. (17/73)

Andolsun, eğer dilersek, sana vahyettiklerimizi gerçekten gideririz, sonra bunun için Bize karşı bir vekil bulamazsın. (17/86)

Sana Rabbinin Kitabından vahyedileni oku. O'nun sözlerini değıştirici yoktur ve O'nun dışında kesin olarak bir sığınacak (makam) bulamazsın. (18/27)

De ki: "Şüphesiz ben, ancak sizin benzeriniz olan bir beşerim; yalnızca bana sizin ilahınızın tek bir ilah olduğı vahyolunuyor. Kim Rabbinne kavuşmayı umuyorsa, artık salih bir amelde bulunsun ve Rabbinne ibadette hiç kimseyi ortak tutmasın." (18/110)

Ben seni seçmiş bulunuyorum; bundan böyle vahyolunanı dinle." (20/13)

Hani, annene vahyolunan şeyi vahyetmiştik, (şöyle ki:)" (20/38) Gerçekten bize vahyolundu ki: Doğrusu azab, yalanlayan ve yüz çevirenlerin üstünedir." (20/48)

Andolsun, Biz Musa'ya vahyetmiştik: "Kullarımı geceleyn yürüyüşe geçir, onlara denizde kuru bir yol aç, yetişilmekten korkmadan ve endişeye kapılmadan." (20/77)

Hak olan, biricik hükümdar olan Allah yücedir. Onun vahyi sana gelip-tamamlanmadan evvel, Kur'an'ı (okumada) acele etme ve de ki: "Rabbim, ilmimi arttır." (20/114)

Biz senden önce de kendilerine vahyettiğimiz erkekler dışında elçi göndermedik. Eğer bilmiyorsanız, o halde zikir ehline sorun. (21/7)

Senden önce hiçbir elçi göndermedik ki, ona şunu vahyetmiş olmayalım: "Benden başka ilah yoktur, öyleyse bana ibadet edin." (21/25)

De ki: "Ben sizi yalnızca vahy ile uyarıp-korkutuyorum. Ancak sağır olanlar, uyarıldıklarında çağırny işitmezler." (21/45)

Ve onları, Kendi emrimize hidayete yönelten önderler kıldık ve onlara hayrı kapsayan-fiilleri, namaz kılmayı ve zekat vermeyi vahyettik. Onlar Bize ibadet edenlerdi. (21/73)

De ki: "Gerçekten bana: -Sizin ilahınız yalnızca bir tek ilahtır" diye vahyolunuyor; artık siz Müslüman olacak mısınız?" (21/108)

Böylelikle Biz ona: "Gözetimimiz altında ve vahyimizle gemi yap. Nitekim Bizim emrimiz gelip de tandır kızışınca, onun içine her (tür hayvandan) ikişer çift ile, içlerinden aleyhlerine söz geçmiş (azab gerekmiş) onlar dışında olan aileni de alıp koy; zulmedenler konusunda bana muhatap olma, çünkü onlar boğulacaklardır" diye vahyettik. (23/27)

Böylelikle Biz ona: "Gözetimimiz altında ve vahyimizle gemi yap. Nitekim Bizim emrimiz gelip de tandır kızışınca, onun içine her (tür hayvandan) ikişer çift ile, içlerinden aleyhlerine söz geçmiş (azab gerekmiş) onlar dışında olan aileni de alıp koy; zulmedenler konusunda bana muhatap olma, çünkü onlar boğulacaklardır" diye vahyettik. (23/27)

Musa'ya: "Kullarımı gece yürüyüşe geçir, çünkü izleneceksiniz" diye vahyettik. (26/52)

Bunun üzerine Musa'ya: "Asanla denize vur" diye vahyettik. (Vurdu ve) Deniz hemencecik yarılıverdi de her parçası kocaman bir dağ gibi oldu. (26/63)

Musa'nın annesine: "Onu emzir, şayet onun için korkacak olursan, onu suya bırak, korkma ve üzülme; çünkü onu Biz sana tekrar geri vereceğiz ve onu gönderilen (elçilerden) kılacağıız" diye vahyettik (bildirdik). (28/7)

Musa'ya o işi (ilahi vahyi verip) gerçekleştirdiğimiz zaman, sen (Tur'un) batı yanında değİldin ve (buna) şahid olanlardan da değİldin. (28/44)

Kitabın sana (kalbine vahy ile) bırakılacağını umud etmezdin; (bu,) Rabbinden ancak bir rahmettir. Öyleyse sakın kafirlere arka olma. (28/86)

Sana Kitap'tan vahyedileni oku ve namazı dosdoğru kıl. Gerçekten namaz, çirkin utanmazlıklar (fahşa)dan ve kötülüklerden alıkoyar. Allah'ı zikretmek ise muhakkak en büyük (ibadet)tür. Allah, yaptıklarınızı bilir. (29/45)

Sana Rabbinden vahyedilene uy. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. (33/2)

Geniş zırhlar yap, (onları) düzenli bir biçime sok ve hepizin salih ameller yapın. Gerçekten ben, sizin yaptıklarınızı görenim"

KURAN FİHRİSTİ

(diye vahyettik). (34/11)

De ki: "Eğer ben sapacak olsam, artık kendi nefsim aleyhine sapmış olurum; eğer hidayeti bulacak olsam, bu da Rabbinim bana vahyettekte olduğu (Kur'an) sayesinde. Şüphesiz O, iştiridir, yakın olandır." (34/50)

Kendinden öncekini doğrulayıcı olarak sana Kitap'tan vahyettiğimiz gerçeğin ta kendisidir. Şüphesiz Allah, elbette haberdardır, görendir. (35/31)

Ayağını depretil. İşte yikanacak ve içecek soğuk (su, diye vahyettik.) (38/42)

Bana ancak, yalnızca apaçık bir uyarıcı olduğum vahyolunmaktadır." (38/70)

Andolsun, sana ve senden öncekilere vahyolundu (ki): "Eğer şirk koşacak olursan, şüphesiz amellerin boşa çıkacak ve elbette sen, hüsrana uğrayanlardan olacaksın. (39/65)

De ki: "Ben ancak sizin benzeriniz olan bir beşerim. Bana yalnızca, sizin ilahınızın bir tek ilah olduğu vahyolunur. Öyleyse O'na yönelin ve O'ndan mağfiret dileyin. Vay haline o müşriklerin." (41/6)

Böylece onları iki gün içinde yedi gök olarak tamamladı ve her bir göğe emrini vahyetti. Biz dünya göğünü de kandillerle süsleyip-donatık ve bir koruma (altına aldık). İşte bu, üstün ve güçlü olan, bilen (Allah)'ın takdiridir. (41/12)

O, Aziz ve Hakim olan Allah, sana ve senden öncekilere böyle vahyettektedir. (42/3)

İşte Biz sana, böyle Arapça bir Kur'an vahyettik; şehirlerin anası (olan Mekke halkı)nı ve çevresinde olanları uyarman için ve kendisinde şüphe olmayan toplanma gününü (haber verip onları) uyarman için de. (O gün onların) Bir bölümü cennette, bir bölümü çalınca yanan ateşin içerisinde idirler. (42/7)

O: "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" diye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de te'şiri etti (bir şeriat kıldı). Senin kendilerini çağırдың şey, müşrikleri ağır geldi. Allah, dilediğini buna seçer ve içten kendisine yöneleni hidayete erdirir. (42/13)

Kendisiyle Allah'ın konuşması, bir beşer için olacak (şey) değildir; ancak bir vahy ile ya da perde arkasından veya bir elçi gönderip kendi izniyle dilediğine vahyettesmesi (durumu) başka. Gerçekten O, yüce olandır, hüküm ve hikmet sahibidir. (42/51)

Böylece sana emrimizden bir ruh vahyettik. Sen, kitap nedir, iman nedir bilmiyordun. Ancak Biz onu bir nur kıldık; onunla kullarımızın dilediklerimizi hidayete erdiririz. Şüphesiz sen, dosdoğru olan bir yola yönelip-iletiyorsun. (42/52)

Şu halde, sana vahyedilene sımsıkı-tutun; çünkü sen dosdoğru bir yol üzerindesin. (43/43)

De ki: "Ben elçilerden bir türedi değilim, bana ve size ne yapacağınızı da bilemiyorum. Ben, yalnızca bana vahyedilmekte olana uyuyorum ve ben, apaçık bir uyarıcıdan başkası değilim." (46/9)

O (söyledikleri), yalnızca vahyolunmakta olan bir vahiydir. (53/4)

Böylece O'nun kuluna vahyettiğini vahyetti. (53/10)

De ki: "Bana gerçekten şu vahyolundu: Cinlerden bir grup dinleyip de şöyle demişler: -Doğrusu biz, (büyük) hayranlık uyandıran bir Kur'an dinledik" (72/1)

Çünkü senin Rabbin, ona vahyettir. (99/5)

VAHŞİ HAYVAN

Vahşi-hayvanlar, toplandığı zaman, (81/5)

VAKIA

Vakia (kesin bir gerçek olan kıyamet) vuku bulunduğu zaman, (56/1)

İşte o gün, vakia (bir gerçek olan kıyamet) artık vukubulmuş (gerçekleşmiştir). (69/15)

VARİS

Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz kılındı). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine, onun (maktulün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından başışlanırsa, artık (yapılması gereken) örf'e uymak (ve) ona (maktulün varis veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azab vardır. (2/178)

Şüphesiz Biz, gerçekten Biz yaşatır ve öldürürüz ve varis olanlar Biziz. (15/23)

Elbette, yeryüzünde ve onun üzerindekiyle Biz varis olacağız ve onlar Bize döndürülecekler. (19/40)

O cennet; Biz, kullarımızdan takva sahibi olanları (ona) varisçi kılacağız. (19/63)

Andolsun, Biz Zikir'den sonra Zebur'da da: "Şüphesiz Arz'a salih kullarım varisçi olacaklar" diye yazdık. (21/105)

İşte (yeryüzünün hakimiyetine ve ahiretin nimetlerine) varis olacak onlardır. (23/10)

Ki onlar Firdevs (cennetlerin)e de varis olacaklardır; içinde de ebedi olarak kalacaklardır. (23/11)

Biz, yaşama biçimleriyle 'refah içinde şımarıp azmış' nice şehri yıkıma uğrattık. İşte meskenleri; çok az (bir zaman) dışında (onlarda) kendilerinden sonra oturulabilmiş değildir. (Onlara) Varis olanlar Biziz. (28/58)

VARLIK

Hamd, gökleri ve yeri yaratan, karanlıkları ve aydınlığı (nuru) kılan Allah'adır. (Bundan) Sonra bile, inkâr edenler, Rablerine (birtakım varlıkları ve güçleri) denk tutuyorlar. (6/1)

De ki: "Gerçekten Allah'ın bunu haram kıldığına şahadet edecek şahidlerinizi getirin." Şayet onlar, şahadet edecek olurlarsa sen onlarla birlikte şahadet etme. Ayetlerimizi yalan sayanların ve ahirete inanmayanların heva (istek ve tutku)larına uyma; onlar (birtakım güçleri ve varlıkları) Rablerine denk tutmaktadırlar. (6/150)

Haberiniz olsun; şüphesiz göklerde kim var, yerde kim var tümü Allah'ındır. Allah'tan başkasına tapanlar bile, şirk koştukları varlıklara ve güçlere (gerçekçe) uymazlar. Onlar yalnızca bir zana uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminde bulunarak yalan söylemektedirler.' (10/66)

(Kadın) Onların düzenlerini iştirince, onlara (bir davetçi) yolladı, oturup dayanacakları yerler hazırladı ve her birinin eline (önerindeki meyveleri soymaları için) bıçak verdi. (Yusuf'a da: "Çık, onlara (görün)" dedi. Böylece onlar onu (olağanüstü güzellikte) görünce (insanüstü bir varlık gibi gözlerinde) büyüttüler, (şaşkınlıklarından) ellerini kestiler ve: "Allah'ı tenzih ederiz; bu bir beşer değildir. Bu, ancak üstün bir melektir" dediler. (12/31) Yere gelince, onu da (yaratılmış bütün) varlıklar için alçalttı-koydu. (55/10)

VARLIK (ZENGINLİK)

Biz, bir ülkeyi helak etmek istediğimiz zaman, onun 'varlık ve güç sahibi önde gelenlerine' emrederiz, böylelikle onlar onda bozgunculuk çıkarırlar. Artık onun üzerine söz hak olur da, onu kökünden darmadağın ederiz. (17/16)

Sizden, faziletli ve varlıklı olanlar, yakınlara, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekte eksiltme yapmasınlar, affetsinler ve hoşgörsünler. Allah'ın sizi bağışlamasını sevmez misiniz? Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (24/22)
Çünkü onlar, bundan önce varlık içinde şımartılmış olanlardı. (56/45)

VASİYET

Bunu İbrahim, oğullarına vasiyet etti, Yakup da: "Oğullarım, şüphesiz Allah sizlere bu dini seçti, siz de ancak Müslüman olarak can verin" (diye benzer bir vasiyette bulundu.) (2/132)

Sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, eğer geride bir hayır bırakmışsa, anaya, babaya ve yakın akrabaya bilinen (uygun, meşru) bir tarzda vasiyette bulunması -Allah'a karşı gelmekten sakınanlara bir hak olarak- size yazıldı (farz kılındı). (2/180)

Bunun yanında, kim, vasiyet edenin haksızlığa eğilim göstereceğinden ya da günaha gireceğinden korkup da ikisinin (taraf-ların) arasını bulup-düzeltilirse, artık ona günah yoktur. Gerçekten Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/182)

İçinizde ölüp de (geride) eşler bırakanlar, (evlerinden) çıkarılmaksızın, bir yıla kadar yararlanmaları için eşlerine vasiyet (bıraksınlar). Ama onlar, (kendiliklerinden) çıkarılsa, artık onların maruf (meşru) olarak kendileri için yaptıklarından dolayı size sorumluluk yoktur. Allah güçlü ve üstün olandır. Hüküm ve hikmet sahibidir. (2/240)

Çocuklarınız konusunda Allah, erkeğe iki dişinin hissesi kadar tavsiye eder. Eğer onlar ikiden çok kadın ise (ölünün) geride bıraktığının üçte ikisi onlarındır. Kadın (veya kız) bir tek ise, bu durumda yarısı onundur. (Ölenin) Bir çocuğu varsa, geriye bıraktığından anne ve babadan her biri için altıda bir, çocuğu olmayıp da anne ve baba ona mirasçı ise, bu durumda annesi için üçte bir vardır. Onun kardeşleri varsa o zaman annesi için altıda bir'dir. (Ancak bu hükümler, elenmiş) Ettiği vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Babalarınız, oğullarınız, siz onların hangilerinin yarar bakımından size daha yakın olduğunu bilmezsiniz. (Bunlar) Allah'tan bir farzdır. Şüphesiz Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. (4/11)

Eşlerinizin, eğer çocukları yoksa, geride bıraktıklarının yarısı sizindir. Şayet çocukları varsa, -onunla yapacakları vasiyetten ya da (ayıracağı) borçtan sonra- bu durumda bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Sizin çocuğunuz yoksa, geriye bıraktıklarınızdan dörtte biri onların (kadınlarınızın)dır. Eğer sizin çocuğunuz varsa geriye bıraktıklarınızdan sekizde biri onların (kadınlarınızın)dır. (Yine bu hükümler,) Edeceğiniz vasiyet veya (varsa) borcun düşülmesinden sonradır. Mirası aranan erkek ya da kadın, çocuğu ve babası olmayan bir kimse olup erkek veya kız kardeşi bulunursa onlardan her biri için altıda bir vardır. Eğer bundan fazla iseler, bu durumda -kendisiyle yapılan vasiyette ya da (varsa) borçtan sonra- üçte bir'de -zarara uğratılmaksızın onlara ortaklırlar. (Bu size) Allah'tan bir vasiyettir, Allah, bilendir, (kullara) yumuşak olandır. (4/12)

Ey iman edenler, sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, vasiyet hazırlanışında, aranızda içinizden adaletli iki kişiyi (şahid tutun.) Veya yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa, siz-

den olmayan başka iki kişiyi (şahid tutun. İkisini) Şayet kuşku-lanacak olursanız namazdan sonra alıkoyarsınız, onlar da (si-ze): "Akraba dahi olsa onu (yeminimizi) hiçbir değere değiştirmeyeceğiz ve Allah'ın şahidliğini gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz." diye Allah adına yemin et-sinler. (5/106)

Nerede olursam (olayım,) beni kutlu kıldı ve hayat sürdürdüğüm müddetçe, bana namazı ve zekatı vasiyet (emr) etti." (19/31)

O: "Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin" di-ye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi, İbra-him'e, Musa'ya ve İsa'ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşri' et-ti (bir şeriat kıldı). Senin kendilerini çağırıldığın şey, müşriklere ağır geldi. Allah, dilediğini buna seçer ve içten kendisine yöne-lenii hidayete erdirir. (42/13)

Onlar bunu (tarih boyunca) birbirlerine vasiyet mi ettiler? Hayır; onlar, 'azgın ve taşkın (tağiy)' bir kavimdirler. (51/53)

VEBAL

Ey iman edenler, siz ihramlyken avı öldürmeyin. Sizden kim onu kasıtlı olarak (taammüden) öldürürse, cezası, hayvandan öldürdüğünün bir benzeridir. Buna da, Kabe'ye ulaşmış bir kur-banlık olarak içinizden adalet sahibi iki kişi hükmedecektir. Ve-ya yoksulları doyurmak veya onun dengi oruç tutmak olan bir keffarettir vardır. Böylelikle işlediğinin vebalini tadmış olsun. Allah geçmişte olanı bağışladı. Ama kim tekrarlarsa, Allah ondan öc alacaktır. Allah üstün ve güçlü olandır, öc sahibidir. (5/95)

Bundan önce inkâr edenlerin haberi size gelmedi mi? İşte on-lar, işlerinin vebalini taddılar. Onlara acı bir azab vardır. (64/5)

VEDD

Ve dediler ki: Kendi ilahlarınızı bırakmayın; bırakmayın ne Vedd'i, ne Suva'ı, ne Yeğus'u, ne Ye'uk'u ve ne de Nesri." (71/23)

VEFAT

Andolsun, daha önce Yusuf da size apaçık belgeler getirmişti. O zaman size getirdikleri hakkında kuşkuya kapılıp durmuştu-nuz. Sonunda o, vefat edince, demiştiniz ki; "Allah, ondan son-ra kesin olarak bir elçi göndermez." İşte Allah, ölçüyü taşıran, şüpheci kimseyi böyle saptırır." (40/34)

VEHM

Görmedin mi; onlar, her bir vadide vehmedip duruyorlar, (26/225)

VEKİL

Onlar, kendilerine insanlar: "Size karşı insanlar topladı, ar-tık onlardan korkun" dedikleri halde imanları artanlar ve: "Allah bize yeter, O ne güzel vekildir" diyenlerdir. (3/173)

Tamam-kabul" derler. Ama yanından çıktıkları zaman, onlardan bir grup, karanlıklarda benim söylediğinin tersini kurarlar. Allah, karanlıklarda kurduklarını yazıyor. Sen de onlardan yüz çevir ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter. (4/81)

İşte siz böylesiniz; dünya hayatında onlardan yana mücadele ettiniz. Peki kıyamet günü onlardan yana Allah'a mücadele ede-cek kimdir? Ya da onlara vekil olacak kimdir? (4/109)

Göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Vekil olarak Allah yeter. (4/132)

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a kar-

KURAN FİHRİSTİ

şı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('Ol' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek ilahtır. O, çocuk sahibi olmaktan yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (4/171)

Senin kavmin, O (Kur'an) hak iken onu yalanladı. De ki: "Ben, üzerinize bir vekil değilim." (6/66)

Bunlar, kendilerine kitap, hikmet ve peygamberlik verdiklerimizdir. Eğer bunları tanımayıp-küfre sapıyorlarsa, andolsun, Biz buna (karşı) inkâra sapmayan bir topluluğu vekil kılımsızdır. (6/89)

İşte Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka ilah yoktur. herşeyin Yaratıcısıdır, öyleyse O'na kulluk edin. O, herşeyin üstünde bir vekildir. (6/102)

Eğer Allah dileseydi onlar şirk koşmazdı. Biz seni onlar üzerinde bir gözetleyici kılmadık; sen onlar üzerinde bir vekil değilsin. (6/107)

De ki: "Ey insanlar, şüphesiz size Rabbinizden hak gelmiştir. Kim hidayet bulursa, o ancak kendi nefsi için hidayet bulmuştur. Kim saparsa, o da, kendi aleyhine sapmıştır. Ben sizin üzerinizde bir vekil değilim." (10/108)

Şimdi onların: "Ona bir hazine indirilmeli veya onunla birlikte bir melek gelmeli değil miydi?" demeleri dolayısıyla göğsün daralıp sana vahyolunanlardan bir kısmını terk mi edeceksin? Sen yalnızca bir uyarıcısın. Allah herşeyi vekildir. (11/12)

Bana etrafınızın çepçevre kuşatılması dışında, onu ne olursa olsun mutlaka bana getireceğinizde dair Allah adına kesin bir söz verinceye kadar, onu sizinle asla gönderemem." dedi. Böylelikle ona kesin bir söz verince dedi ki: "Allah, söylediklerimize vekildir." (12/66)

Musa'ya kitap verdi ve "Benden başka vekil edinmeyin" diye onu İsrailoğullarına kılavuz kıldık. (17/2)

Sizi en iyi Rabbiniz bilir; dilerse size merhamet eder, dilerse sizi azablandırır. Biz seni onların üzerine bir vekil olarak göndermedik. (17/54)

Benim kullarım; senin onlar üzerinde hiçbir zorlayıcı gücün (hakiyiyetin) yoktur." Vekil olarak Rabbin yeter. (17/65)

Kara tarafında sizi yerin dibine geçirmeyeceğinden veya üzerinize taş yığınları yüklü bir kasırga göndermeyeceğinden emin misiniz? Sonra kendinize bir vekil bulamazsınız. (17/68)

Andolsun, eğer dilersek, sana vahyettiklerimizi gerçekten gideririz, sonra bunun için Bize karşı bir vekil bulamazsınız. (17/86)

Kendi istek ve tutkularını (hevasını) ilah edineni gördün mü? Şimdi ona karşı sen mi vekil olacaksın? (25/43)

(Musa) Dedi ki: "Bu, benimle senin aranda olan (bir antlaşma)dır. Bu durumda iki süreden hangisini yerine getirirsem, artık bana karşı bir haksızlık söz konusu olamaz. Allah, söylediklerimize vekildir." (28/28)

De ki: "Size vekil kılınan ölüm meleği, hayatınıza son verecek, sonra Rabbinize döndürülmüş olacaksınız." (32/11)

Allah'a tevekkül et; vekil olarak Allah yeter. (33/3)

Kafirlerle ve münafıklara itaat etme, eziyetlerine aldırma ve Allah'a tevekkül et. Vekil olarak Allah yeter. (33/48)

Şüphesiz, sana Biz Kitabı insanlar için hak olmak üzere indirdik. Artık kim hidayete ererse, bu kendi lehinedir; kim saparsa,

o da kendi aleyhine sapmış olur. Sen onların üzerinde vekil değilsin. (39/41)

Allah, herşeyin Yaratıcısıdır. O, herşey üzerinde vekildir. (39/62)

Allah'ın dışında birtakım veliler edinenler ise; Allah, onların üzerinde gözetleyicidir. Sen onların üzerinde bir vekil değilsin. (42/6)

(Allah,) Doğunun ve batının Rabbidir. O'ndan başka ilah yoktur. Şu halde (yalnızca) O'nu vekil tut. (73/9)

VELAYET

Gerçek şu ki, iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte birbirlerinin velisi olanlar bunlardır. İman edip hicret etmeyenler, onlar hicret edinceye kadar, sizin onlara hiçbir şeyle velayetiniz yoktur. Ama din konusunda sizden yardım isterlerse, yardım üzerinizde bir yükümlülüktür. Ancak, sizlerle onlar arasında anlaşma bulunan bir topluluğun aleyhinde değil. Allah, yaptıklarınızı görendir. (8/72)

İşte burada (bu durumda) velayet (yardımcılık, dostluk) hak olan Allah'a aittir. O, sevap bakımından hayırlı, sonuç bakımından hayırlıdır. (18/44)

VELİ

(Yine) Bilmez misin ki, gerçekten göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcınız yoktur. (2/107)

Ey iman edenler, öldürülenler hakkında size kısas yazıldı (farz kılındı). Özgüre karşı özgür, köleye karşı köle ve dişiye karşı dişi. Fakat kimin (hangi katilin) lehine, onun (maktulün) kardeşi (varisi veya velisi) tarafından bağışlanırsa, artık (yapılması gereken) örf'e uymak (ve) ona (maktulün varisi veya velisine) güzellikle (diyet) ödemektir. Bu, Rabbinizden bir hafifletme ve bir rahmettir. Artık kim bundan sonra tecavüzde bulunursa, onun için elem verici bir azab vardır. (2/178)

Allah, iman edenlerin velisi (dostu ve destekçisi)dir. Onları karanlıklardan nura çıkarır; inkâr edenlerin velileri ise tağut'tur. Onları nurdan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar, ateşin halkıdır, onda süresiz kalacaklardır. (2/257)

Ey iman edenler, belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın, katip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın, ondan hiçbir şeyi eksiltmesin. Eğer üzerinde hak olan (borçlu), düşük akıllı ya da za'f sahibi veya kendisi yazmaya güç yetiremeyecekse, velisi dosdoğru yazdırsın. Erkeklerinizden de iki şahid tutun; eğer iki erkek yoksa, şahidlerden rıza göstereceğiniz bir erkek ve biri şaşırıldığında öbürü ona hatırlatacak iki kadın (da olur). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçınmasınlar. Onu (borcu) da olsun, çok olsun, süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah Katında en adil, şahitlik için en sağlam, şüphelenmemeniz için de en yakın olandır. Ancak aranızda devredip durduğunuz ve peşin olarak yaptığınız ticaret başka, bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alışveriş ettiğinizde de şahid tutun. Yazana da, şahide de zarar verilmesin. (Aksini) Yaparsanız, o, kendiniz için fışk (zulüm ve günahtır). Allah'tan sakının. Allah size öğretiyor. Allah herşeyi bilendir. (2/282)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Mü'minler, mü'minleri bırakıp da kafirleri veliler edinmesinler. Kim böyle yaparsa, Allah'tan hiçbir şey (yardım) yoktur. Ancak onlardan korunma gayesiyle sakınma(nız) başka. Allah, sizi Kendisinden sakındırır. Varış Allah'adır. (3/28)

Doğrusu, insanların İbrahim'e en yakın olanı, ona uyanlar ve bu peygamber ile iman edenlerdir. Allah, mü'minlerin velisidir. (3/68)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler, o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyelerinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları, fuhuşta bulunmayan, iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örfe uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra, fuhuş yapacak olurlarsa, özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısını (nı uygulayın.) Bu, sizden günaha saptaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah, başışlayandır, esirgeyendir. (4/25)

Allah, sizin düşmanlarınızı daha iyi bilendir; bir veli (en güvenilir bir dost) olarak Allah yeter, bir yardımcı olarak da Allah yeter. (4/45)

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşıyorsunuz? (4/75)

Onlar, kendilerinin inkâra sapsmaları gibi sizin de inkâra sapsmanızı istedikler. Böylelikle bir olacaktınız. Öyleyse Allah yolunda hicret edinceye kadar onlardan veliler (dostlar) edinmeyin. Şayet yine yüz çevirirlerse, artık onları tutun ve her nerede ele geçirirseniz öldürün. Onlardan ne bir veli (dost) edinin, ne de bir yardımcı. (4/89)

Ne sizin kuruntularınızla, ne de Kitap Ehlinin kuruntularıyla değil. Kim kötülük yaparsa, onunla ceza görür; o, Allah'tan başka bir veli (dost) ve bir yardımcı bulamaz. (4/123)

Ey iman edenler, mü'minleri bırakıp kafirleri veliler (dostlar) edinmeyin. Kendi aleyhinizde Allah'a apaçık olan kesin bir delil vermek ister misiniz? (4/144)

De ki: "O, gökleri ve yerı yaratırken ve O, (hep) besleyen (hiç) beslenmezken, ben Allah'tan başkasını mı veli edineceğim?"

De ki: "Bana gerçekten Müslüman olanların ilki olmam emredildi ve: Sakın müşriklerden olma." (denildi.) (6/14)

Rablerine (götürülüp) toplanacaklarından korkanları onunla (Kur'an'la) uyarı-korkut; onlar için ondan başka ne velileri vardır ne şefaathçileri. Umulur ki korkup-sakınırlar. (6/51)

Dinlerini bir oyun ve eğlence (konusu) edenleri ve dünya hayatı kendilerini mağrur kılanları bırak. Onunla (Kur'an'la) hatırlat ki, bir nefis, kendi kazandıklarıyla helake düşmesin; (böylesinin) Allah'tan başka ne bir velisi, ne bir şefaathçisi vardır; her türlü fidyeyi verse de kabul olunmaz. İşte onlar, kazandıkları nedeniyle helake uğrayanlardır; küfre saptıklarından dolayı onlar için çalınca kaynar sular ve acıklı bir azab vardır. (6/70)

Onlar için Rableri Katında barış yurdu vardır ve O, yapmakta oldukları dolayısıyla onların velisidir. (6/127)

Rabbinizden size indirilene uyun, O'ndan başka velilere uymayın. Ne az öğüt alıyorsunuz? (7/3)

Kimine hidayet verdi, kimi de sapıklığı haketti. Çünkü bunlar, Allah'ı bırakıp şeytanları veli edinmişlerdi. Ve gerçekten onları doğru yolda saymaktadırlar. (7/30)

Musa, belirlediğimiz buluşma zamanı için kavminden yetmiş

adam seçip-ayırıldı. Bunları da 'dayanılmaz bir sarsıntı' tutuverince, dedi ki: "Rabbim, eğer dileseydin, beni ve beni daha önceden helak ederdin. (Şimdi) İçimizdeki beyinsizlerin yaptıklarından dolayı bizi helak edecek misin? O da Senin denemenden başkası değildir. Onunla sen dilediğini yaptırır, dilediğini hıdayete erdirirsin. Bizim velimiz Sensin. Öyleyse bizi başışla, bizi esirge; Sen başışlayanların en hayırlısısın." (7/155)

Hiç şüphesiz, benim velim Kitabı indiren Allah'tır ve O salihlerin koruyuculuğunu (velliliğini) yapıyor. (7/196)

Gerçek şu ki, iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte birbirlerinin velisi olanlar bunlardır. İman edip hicret etmeyenler, onlar hicret edinceye kadar, sizin onlara hiçbir şeyle velayetiniz yoktur. Ama din konusunda sizden yardım isterlerse, yardım üzerinizde bir yükümlülüktür. Ancak, sizlerle onlar arasında anlaşma bulunan bir topluluğun aleyhinde değil. Allah, yaptıklarınızı görendir. (8/72)

İnkâr edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (8/73)

Ey iman edenler, eğer imana karşı inkârı sevip-tercih ediyorlarsa, babalarınızı ve kardeşlerinizi veliler edinmeyin. Sizden kim onları veli edinirse, işte bunlar zulmeden kimselerdir. (9/23)

Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder, kötülükten sakındırırlar, namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve Allah'a ve Resûlü'ne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz, Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/71)

Gerçek şu ki, göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır; diriltir ve öldürür. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcınız yoktur. (9/116)

Haberiniz olsun; Allah'ın velileri, onlar için korku yoktur, mahzun da olmayacaklardır. (10/62)

Bunlar, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacak değildir ve bunların Allah'tan başka velileri yoktur. Azab onlar için kat kat artırılır. Bunlar (hakkı) işitmeye güç yetirmezlerdi ve görmezlerdi de. (11/20)

Zulmedenlere eğilim göstermeyin, yoksa size ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka velileriniz yoktur, sonra yardım göremezsiniz. (11/113)

Rabbim, Sen bana mülkten (bir pay ve onu yönetme imkanını) verdin, sözlerin yorumundan (bir bilgi) öğrettin. Göklerin ve yerin yaratıcısı, dünyada ve ahirette benim velim Sensin. Müslüman olarak benim hayatıma son ver ve beni salihlerin arasına kat." (12/101)

O'nun (insanın) önünden ve arkasından izleyenleri vardır, onu Allah'ın emriyle gözetip-korumaktadırlar. Gerçekten Allah, kendi nefis (öz)lerinde olanı değiştirip bozuncaya kadar, bir toplulukta olanı değiştirip-bozmadı. Allah bir topluluğa kötülük istedi mi, artık onu geri çevirmeye hiçbir (biçimde imkan) yoktur; onlar için O'ndan başka bir veli yoktur. (13/11)

De ki: "Göklerin ve yerin Rabbi kimdir?" De ki: "Allah'tır." De ki: "Öyleyse, O'nu bırakıp kendilerine bile yarar da, zarar da sağlamaya güç yetiremeyen birtakım veliler mi (tanrılar) edindiniz?" De ki: "Hiç görmeyen (a'ma) ile gören (basiret sahibi) eşit olabilir mi? Veya kararlılarla nur eşit olabilir mi?" Yoksa Allah'a, O'nun yaratması gibi yaratan ortaklar buldular da, bu yaratma, kendilerince birbirine mi benzeşti? De ki: "Allah, herşeyin Yaratıcısıdır ve O, tektir, kahredici olandır." (13/16)

Andolsun Allah'a, senden önceki ümmetlere de (elçiler) gönder-

KURAN FİHRİSTİ

dik, fakat şeytan onlara yapıp ettiklerini süslü göstermiştir; bugün de onların velisi odur ve onlar için acı bir azab vardır. (16/63)

Onun zorlayıcı-gücü ancak onu veli edinenlerle, onunla O'na (Allah'a) ortak koşanlar üzerindedir. (16/100)

Haklı bir neden olmaksızın Allah'ın haram kıldığı bir kimseyi öldürmeyin. Kim mazlum olarak öldürülürse onun velisine yetki vermişizdir; o da öldürmede ölçüyü aşmasın. Çünkü o, gerçekten yardım görmüştür. (17/33)

Allah, kimi hidayete erdirirse, işte o, hidayet bulmuştur, kimi saptırırsa onlar için O'nun dışında asla veliler bulamazsın. Kıyamet günü, Biz onları yüzükoyun körler, dilsizler ve sağırklar olarak haşrederiz. Onların barınma yerleri cehennemdir; ateşi sükun buldukça, çılgın alevini onlara arttırırız. (17/97)

(Onlara baktığında) Görürsün ki, güneş doğduğunda mağaralarına sağ yandan yönelir, battığında onları sol yandan keser-geçerdi ve onlar da onun (mağaranın) geniş boşluğundalardı. Bu, Allah'ın ayetlerindedir. Allah, kime hidayet verirse, işte hidayet bulan odur, kimi saptırırsa onun için asla doğru-yolu gösterici bir veli bulamazsın. (18/17)

De ki: "Ne kadar kaldıklarını Allah daha iyi bilir. Göklerin ve yerin gaybi O'nundur. O, ne güzel görmekte ve ne güzel işitmektedir. O'nun dışında onların bir velisi yoktur. Kendi hükmünde hiç kimseyi ortak kılmaz." (18/26)

Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik; İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi. O cinlerdendi, böylelikle Rabbinin emrinden dışarı çıkmıştı. Bu durumda Beni bırakıp onu ve onun soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarıdır. (Bu,) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) değiştirmedir. (18/50)

İnkâr edenler, Beni bırakıp kullarını veliler edindiklerini mi sandılar? Gerçekten Biz cehennemi kafirler için bir durak olarak hazırlamışız. (18/102)

Babacığım, gerçekten ben, sana Rahman tarafından bir azabın dokunacağından korkuyorum, o zaman şeytanın velisi olursun." (19/45)

Ona yazılmıştır: "Kim onu veli edinirse, şüphesiz o (şeytan) onu şaşırtıp-saptırır ve onu çılgın ateşin azabına yöneltir." (22/4)

Derler ki: "Sen yücesin; senin dışında başka veliler edinmemiz bize yakışmaz, ancak onları ve atalarını Sen meta verip yaralandırın, öyle ki (Senin) zikri(ni) unuttular ve böylece yıkıma uğrayan bir kavim oldular." (25/18)

Kendi aralarında Allah adına and içerek, dediler ki: "Gece mutlak aana ve ailesine bir baskın düzenleyelim, sonra velisine: Ailesinin yok oluşuna biz şahid olmadık ve gerçekten bizim doğruyu söyleyenleriz, diyelim." (27/49)

Siz yerde ve gökte (Allah'ı) aciz bırakamazsınız. Sizin Allah'ın dışında veliniz yoktur, yardım edeniniz de yoktur. (29/22)

Allah'ın dışında başka veliler edinenlerin örneği, kendine ev edinen örümcek örneğine benzer. Gerçek şu ki, evlerin en dayanıksız olanı örümcek evidir; bir bilseleirdi. (29/41)

De ki: "Size bir kötülük isteyecek olsa sizi Allah'tan koruyacak, veya size bir rahmet isteyecek olsa (buna engel olacak) kimdir?" Onlar, kendileri için Allah'ın dışında ne bir veli, ne bir yardımcı bulamayacaklardır. (33/17)

Orda ebedi olarak kalıcıdır. Onlar ne bir veli, ne bir yardımcı bulamayacaklardır. (33/65)

(Melekler) Derler ki: "Sen yücesin, bizim velimiz Sensin, onlar

değil. Hayır, onlar cinlere tapıyordu ve çoğu onlara iman etmişlerdi." (34/41)

Haberin olsun; halis (katıksız) olan din yalnızca Allah'ındır. O'ndan başka veliler edinenler (şöyle derler:) "Biz, bunlara bizi Allah'a daha fazla yaklaştırsın diye ibadet ediyoruz." Elbette Allah, kendi aralarında hakkında ihtilaf ettikleri şeylerden hüküm verecektir. Gerçekten Allah, yalancı, kafir olan kimseyi hidayete erdirmez. (39/3)

Biz, dünya hayatında da, ahirette de sizin velileriniziz. Orda nefislerinizin arzuladığı herşey sizindir ve istediğiniz herşey de sizindir." (41/31)

Allah'ın dışında birtakım veliler edinenler ise; Allah, onların üzerinde gözetleyicidir. Sen onların üzerinde bir vekil değilsin. (42/6)

Eğer Allah dileseydi, onları her halde tek bir ümmet kılardı. Ancak O, dilediğini kendi rahmetine sokar. Zalimlere gelince; onlar için ne bir veli vardır, ne bir yardımcı (bulursun). (42/8)

Yoksa O'nun dışında birtakım veliler mi edindiler? İşte Allah; veli O'dur, ölüleri diriltiren O'dur. O, herşeye güç yetirendir. (42/9)

O'dur ki, onlar umutlarını kestikten sonra yağmuru indirir ve rahmetini serip-yayar. O, Veli'dir, Hamid'dir. (42/28)

Siz yeryüzünde (O'nu) aciz bırakacak değilsiniz. Ve sizin Allah'ın dışında ne bir veliniz vardır, ne bir yardımcınız. (42/31)

Allah, kimi saptırır, artık bundan sonra onun hiçbir velisi yoktur. Azabı gördükleri zaman, o zalimliler bir görsen; "Geri dönme bir yol var mı?" derler. (42/44)

Onların Allah'ın dışında kendilerine yardım edecek velileri yoktur. Allah kimi saptırır, artık onun için hiçbir (çıkış) yolu yoktur. (42/46)

Arkalarından cehennem (onları izlemektedir). Kazandıkları şeyler, onlara hiçbir yarar sağlamaz. Allah'tan başka edindikleri veliler de. Onlar için büyük bir azab vardır. (45/10)

Çünkü onlar, Allah'tan (gelecek) hiçbir şeyi senden savamazlar. Şüphesiz zalimler, birbirlerinin velisidirler. Allah ise, muttakilerin velisidir. (45/19)

Kim Allah'a davet edene icabet etmezse, artık o, yeryüzünde (Allah'ı aciz bırakacak değildir ve onun O'ndan başka) velileri yoktur. İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler." (46/32)

İşte böyle; çünkü Allah, iman edenlerin velisidir; kafirlerin ise, velisi yoktur. (47/11)

Kafir olanlar, sizinle savaşmış olsalardı, arkalarını dönüp kaçarlardı; sonra, ne bir veli (koruyucu dost), ne bir yardımcı bulamazlardı. (48/22)

Artık bugün sizden herhangi bir fide alınmaz ve inkâr edenlerden de.. Barınma yeriniz ateştir, sizin veliniz (size yaraşan dost) odur; o ne kötü bir gidiş yeridir. (57/15)

Allah'ın kendilerine karşı gazablandığı bir kavmi veli (dost ve mütefik) edinenleri görmedin mi? Onlar, ne sizdendirler, ne onlardan. Kendileri de (açıkça gerçeği) bildikleri halde, yalan üzere yemin ediyorlar. (58/14)

Ey iman edenler, benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları veliler edinmeyin. Siz onlara karşı sevgi yöneltiyorsunuz; oysa onlar haktan size geleni inkâr etmişler, Rabbinin olan Allah'a inanmanızdan dolayı elçiyi de, sizi de (yurtlarınızdan) sürüp-çıkarmışlardır. Eğer siz, Benim yolunda cehd etmek ve Benim rızamı aramak amacıyla çıkmışsanız (nasıl) onlara karşı hâlâ sevgi gizliyorsunuz? Ben, sizin gizlediklerinizi ve açığa

Harun Yahya (Adnan Oktar)

varduklarınızı bilirim. Kim sizden bunu yaparsa, artık o, elbette yolun ortasından şaşırıp-sapmış olur. (60/1)

Ey iman edenler, Allah'ın kendilerine karşı gazablandığı bir kavmi veli (dost ve müttelik) edinmeyin; ki onlar, kafirlerin mezar halkından umut kesmeleri gibi ahiretten umut kesmişlerdir. (60/13)

De ki: "Ey Yahudi olanlar, eğer siz, (bütün) insanlardan ayrı olarak yalnızca sizlerin gerçekten Allah'ın velileri (dost ve sevgili kulları) olduğunuzu öne sürüyorsanız, şu halde ölümü temenni edin; eğer doğru sözlü iseniz (bunu çekinmeden yapın)." (62/6)

VERGİ

Dediler ki: "Ey Zu'l-Karneyn gerçekten Ye'cuc ve Me'cuc yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyorlar bizimle onlar arasında bir sed inşa etmen için sana vergi verelim mi?" (18/94)

VERİM

Yeryüzünde birbirine yakın komşu kıtalar vardır; üzüm bağları, ekinler, çatalı ve çatalsız hurmalıklar da vardır ki, bunlar aynı su ile sulanır; ama ürünlerinde (ki verimde ve lezzette) bazısını bazısına üstün kılıyoruz. Şüphesiz, bunlarda aklını kullanan bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (13/4)

İnkâr edenler ise, kıyamet-saati onlara apansız gelinceye veya kesintiye uğramış (akim, verimsiz) bir günün azabı onlara yeti-şinceye kadar ondan (Kur'an'dan) yana şüphe içinde sür-git kacaklardır. (22/55)

VEVSESE

"Onları -ne olursa olsun- şaşırtıp-saptıracağım en olmadık kuruntulara düşüreceğim ve onlara kesin olarak davarların kulaklarını kesmelerini emredeceğim ve Allah'ın yarattıklarını değiştirmelerini emredeceğim." Kim Allah'ı bırakıp da şeytani dost (veli) edinirse kuşkusuz o apaçık bir hüsrana uğramıştır. (4/119)

(Şeytan) Onlara vaadler ediyor onları en olmadık kuruntulara düşürüyor. Oysa şeytan onlara bir aldanıştan başka bir şey va'detmez. (4/120)

Şeytan, kendilerinden 'örtülüp gizlenen çirkin yerlerini' açığa çıkarmak için onlara vesvese verdi ve dedi ki: "Rabbimizin size bu ağacı yasaklaması, yalnızca, sizin iki meleğ olmamanız veya ebedi yaşayanlardan kılınmamanız içindir." (7/20)

(Allah'tan) Sakınanlara şeytandan bir vesvese eriştiğinde (önce) iyice düşünürler (Allah'ı zikredip-anarlar), sonra hemen baksın ki görüp bilmişlerdir. (7/20)

Sonunda şeytan ona vesvese verdi; dedi ki: "Sana sonsuzluk ağacını ve yok olmayacak bir mülkü haber vereyim mi?" (20/120)

Andolsun, insanı Biz yarattık ve nefsinin ona ne vesveseler vermekte olduğunu biliriz. Biz ona şahdamarından daha yakınız. (50/16)

'Sinsice, kalplere vesvese ve şüphe düşürüp duran' vesvesecinin şerrinden. (114/4)

Ki o, insanların göğüslerine vesvese verir (içlerine kuşku, kuruntu fısıldar); (114/5)

VEZİR

(Yusuf aracıya şunu söyledi:) "Bu, (itiraf Vezirin) yokluğunda gerçekten kendisine ihanet etmediğimi ve gerçekten Allah'ın ihanet edenlerin hileli-düzenlerini başarıya ulaştırmadığını ken-

disinin de bilip öğrenmesi içindi." (12/52)

Dediler ki: "Ey Vezir, gerçek şu ki, bunun yaşlı (ve) büyük bir babası var; onun yerine bizden birisini alıyos. Doğrusu biz, seni iyilik yapanlardan görmekteyiz." (12/78)

Böylece onun (Yusuf'un) huzuruna girdikleri zaman, dediler ki: "Ey Vezir, bize ve ailemize şiddetli bir darlık dokundu; önemi olmayan bir sermaye ile geldik. Bize artık (yine) ölçüğü tam olarak ver ve bize ilave bir bağışta bulun. Şüphesiz Allah, tasaddukta bulunanlara karşılığını verir." (12/88)

VİCDAN

Bunun üzerine kendi vicdanlarına başvurdular da; "Gerçek şu ki, zalim olanlar sizlersiniz (biziz)" dediler. (21/64)

Vicdanları kabul ettiği halde, zulüm ve büyükleme dolayısıyla bunları inkar ettiler. Artık sen, bozguncuların nasıl bir sona uğratıldıklarına bir bak. (27/14)

KURAN FİHRİSTİ

- Y -

YABANCI

Hani, yanına girdiklerinde: "Selam" demişlerdi. O da: "Selam" demişti. "(Haklarında bilgim olmayan) Yabancı bir topluluk." (51/25)

YAĞ

Ve (daha çok) Tur-i Sina'da çıkan bir ağaç (türü de yarattık); o yağlı ve yiyeceğe bir katkı olarak bitmekte (ürün vermekte)dir. (23/20)

Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvanı) haram kıldık. Sığırlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya başırsaklarına yapışan veya kemiğe karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldık. 'Azgınlık ve hakka tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız. (6/146)

YAĞMUR

Ya da (bunlar) karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek(ler)le yüklü, 'gökten şiddetli bir yağmur fırtınasına tutulmuş gibidirler ki, yıldırımların saldığı dehşetle'; ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tıkırlar. Oysa Allah kafirleri çepeçevre kuşatıcıdır. (2/19)

O, sizin için yeryüzünü bir döşek, gökyüzünü bir bina kıldı. Ve gökten yağmur indirerek bununla sizin için (çeşitli) ürünlerden rızık çıkardı. Öyleyse (bütün bunları) bile bile Allah'a eşler koşmayın. (2/22)

Ey iman edenler, Allah'a ve ahiret gününe inanmayıp, insanlara karşı gösteriş olsun diye malını infak eden gibi minnet ve eziyet ederek sadakalarınızı geçersiz kılmayın. Böylesinin durumu, üzerinde toprak bulunan bir kayanın durumuna benzer; üzerine sağnak bir yağmur düştü mü, onu çırılçıplak bırakıverir. Onlar kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremez (elde edemez)ler. Allah, kâfirler topluluğuna hidayet vermez. (2/264)

Yalnızca Allah'ın rızasını istemek ve kendilerinde olanı kökleştirip-güçlendirmek için mallarını infak edenlerin örneği, yüksekçe bir tepede bulunan, sağnak yağmur aldığı anda ürünlerini iki kat veren bir bahçenin örneğine benzer ki ona sağnak yağmur isabet etmese de bir çisintisi (vardır). Allah, yaptıklarınızı görür. (2/265)

İçlerinde olup onlara namazı kıldırduğunda, onlardan bir grup, seninle birlikte dursun ve silahlarını (yanlarına) alsın; böylece onlar secde ettiklerinde, arkalarında olsunlar. Namazlarını kılmayan diğer grup gelip seninle namaz kılınsınlar, onlar da 'korunma araçlarını' ve silahlarını alsınlar. Küfredenler, size apansız bir baskın yapabilmek için, sizin silahlarınızdan ve emtianız (erzak ve mühimmatınız)dan ayrılmış olmanızı isterler. Yağmur dolayısıyla bir güçlüğüünüz varsa veya hastaysanız, silahlarınızı bırakmanızda size bir sorumluluk yoktur. Korunma tedbirlerinizi alın. Şüphesiz, Allah kafirler için aşağılatıcı bir azab hazırlamıştır. (4/102)

Kendilerinden önce nice nesilleri yıkıma uğrattığımızı görmüyorlar mı? Biz, sizi yerleşik kılmadığımız bir biçimde onları yeryüzünde (büyük bir güç ve servetle) yerleşik kıldık; gökten üzerlerine sağanak (bol yağmurlar) yağdırdık, nehirleri de atlarından akar yaptık. Ama günahları nedeniyle Biz onları yıkıma uğrattık ve arkalarından başka nesiller (inşa edip) var ettik. (6/6)

Sonra bunun arkasından bir yıl gelecektir ki, insanlar onda bol bol yağmura kavuşturulacak ve onda sıkıp-saçacaklar." (12/49) Görmedin mi ki, Allah bulutları sürmekte, sonra aralarını birleştirmekte, sonra da onları üst üste yığmaktadır; böylece, yağmurun bunların arasından akıp-çıkıtığını görürsün. Gökten içinde dolu bulunan dağlar (gibi bulutlar) indirirler, onu dilediğine isabet ettirir de, dilediğinden onu çevirir; şimşeginin parıltısı neredeyse gözleri kamaştırıp götürülecektir. (24/43)

Andolsun, onlar, üstüne felaket yağmuru yağdırmış bulunan o ülkeye uğramışlardır; yine de onu görmüyorlar mıydı? Hayır, onlar dirilmeyi ummuyorlardı. (25/40)

Ve üzerlerine bir yağmur yağdırdık; uyarılıp-korkutulanların yağmuru ne kötü. (26/173)

Ve üzerlerine bir yağmur yağdırdık. Uyarılanların yağmuru ne kötüdür. (27/58)

Allah, rüzgarları gönderir, böylece bir bulut kaldırıır da onu nasıl dilerse gökte yayıp-dağıtır ve onu parça parça kılar; nihayet onun arasından yağmurun akıp çıktığını görürsün. Sonunda kendi kullarından dilediğine verince, hemen sevince kapılıverirler. (30/48)

Kıyamet saatinin bilgisi, şüphesiz Allah'ın Katındadır. Yağmuru yağdırır; rahimlerde olanı bilir. Hiç kimse, yarın ne kazanacağını bilmez. Hiç kimse de, hangi yerde öleceğini bilmez. Hiç şüphesiz Allah bilendir, haberdardır. (31/34)

O'dur ki, onlar umutlarını kestikten sonra yağmuru indirir ve rahmetini serip-yayar. O, Veli'dir, Hamid'dir. (42/28)

Derken, onu (azabı) vadilerine doğru yönelerek gelen bir bulut şeklinde gördükleri zaman, "Bu bize yağmur yağdıracak bir buluttur" dediler. Hayır, o, kendisi için acele ettiğiniz şeydir. Bir rüzgar; onda acı bir azab vardır. (46/24)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusudur'. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kuruyuverir, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp oluvermiştir. Ahirette ise şiddetli bir azab; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldaniş olan bir metadan başka bir şey değildir. (57/20)

(Öyle yapın ki,) Üzerinize gökten sağanak (bol miktarda yağmur) yağdırsın." (71/11)

YAHUDİ

Şüphesiz, iman edenler(ler) Yahudiler, Hıristiyanlar ve sabiiler(den kim) Allah'a ve ahiret gününe iman eder ve salih amelilerde bulunursa, artık onların Allah Katında ecirleri vardır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/62)

Dediler ki: "Yahudi veya Hıristiyan olmayan hiçbir kimse kesin olarak cennete giremez." Bu, onların kendi kuruntularıdır. De ki: "Eğer doğru sözlüyseniz, kesin-kanıtınızı (burhan) getirin." (2/111)

Yahudiler dediler ki: "Hıristiyanlar bir şey (herhangi bir temel) üzere değillerdir"; Hıristiyanlar da: "Yahudiler bir şey üzere değillerdir" dediler. Oysa onlar, Kitabı okuyorlar. Bilmeyenler (bilgisizler) de, onların söylediklerinin benzerini söylemişlerdi. Artık Allah, kıyamet günü anlaşmazlığa düşükleri şeyde aralarında hüküm verecektir. (2/113)

Sen onların dinlerine uymadıkça, Yahudi ve Hıristiyanlar senden kesinlikle hoşnut olacak değillerdir. De ki: "Şüphesiz doğru

Harun Yahya (Adnan Oktar)

yal, Allah'ın (gösterdiği) yoludur." Eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (arzu ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı. (2/120)

Dediler ki: "Yahudi veya Hıristiyan olun ki hidayete eresiniz." De ki: "Hayır, (doğru yol) Hanif (muvaahhid) olan İbrahim'in dini(dir); O müşriklerden değildir." (2/135)

Yoksa siz, gerçekten İbrahim'in, İsmail'in, İshak'ın, Yakub'un ve torunlarının Yahudi veya Hıristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? De ki: "Siz mi daha iyi biliyorsunuz, yoksa Allah mı? Allah'tan kendisinde olan bir şehadeti gizleyenden daha zalim olan kimdir? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir." (2/140)

İbrahim, ne Yahudi idi, ne de Hıristiyanı; ancak, O hanif (muvaahhid) bir Müslümandı, müşriklerden de değildi. (3/67)

Kimi Yahudiler, kelimeleri 'konuldukları yerlerden' saptırırlar ve dillerini eğip bükererek ve dine bir kin ve hiç besleyerek: "Dinledik ve karşı geldik. İşt, -iştmez olası- ve 'Raina' bizi güt, bize bak" derler. Eğer onlar: "İştittik ve itaat ettik, sen de işt ve 'Bizi gözet' deselerdi, elbette kendileri için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Fakat Allah, onları küfürle dolayısıyla lanetlemiştir. Böylece onlar, az bir bölümü dışında, inanmazlar. (4/46)

Yahudilerin yaptıkları zulüm ve birçok kişiyi Allah'ın yolundan alıkoymaları nedeniyle (önceleri) kendilerine helal kılınmış güzel şeyleri onlara haram kıldı. (4/160)

Yahudi ve Hıristiyanlar: "Biz Allah'ın çocuklarıyız ve sevdikleriyiz" dedi. De ki: "Peki, ne diye sizi günahlarınızdan dolayı azablandırıyor? Hayır, siz O'nun yarattığından birer beşersiniz. O, dilediğini bağışlar, dilediğini azaplandırır. Göklerin, yerin ve bunların arasındakilerin tümünün mülkü Allah'ındır. Son varış O'nadır." (5/18)

Ey Peygamber, kalpleri inanmadığı halde ağızlarıyla "İnadık" diyenlerle Yahudiler'den küfür içinde çaba harcayan seni üzmesin. Onlar, yalana kulak tutanlar, sana gelmeyen diğer topluluk adına kulak tutanlar (haber toplayanlar)dır. Onlar, kelimeleri yerlerine konulduktan sonra saptırırlar, "Siz bu verilirse onu alın, o verilmezse ondan kaçının" derler. Allah, kimin fitne(ye düşme)sini isterse, artık onun için sen Allah'tan hiçbir şeye malik olamazsın. İşte onlar, Allah'ın kalplerini artmak istemedikleridir. Dünyada onlar için bir aşağılanma, ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/41)

Gerçek şu ki, Biz Tevrat'ı, içinde bir hidayet ve nur olarak indirdik. Teslim olmuş peygamberler, Yahudilere onunla hükmederlerdi. Bilgin-yöneticiler (Rabbaniyun) ve yüksek bilginler de (Ahbar), Allah'ın kitabını korumakla görevli kıldıklarından ve onun üzerine şahidler olduklarından (onunla hükmederlerdi.) Öyleyse insanlardan korkmayın, benden korkun ve ayetlerimi az bir değere karşılık satmayın. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, kafir olanlardır. (5/44)

Ey iman edenler, Yahudi ve Hıristiyanları dostlar (veliler) edinmeyin; onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden onları kim dost edinirse, kuşkusuz onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğuna hidayet vermez. (5/51)

Yahudiler: "Allah'ın eli sıkıdır" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır, nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirilirse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculu-

ğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (5/64)

Gerçek şu ki, iman edenlerle Yahudiler, sabiiiler ve Hıristiyanlardan Allah'a, ahiret gününe inanan ve salih amellerde bulunanlar; onlar için korku yoktur, onlar mahzun da olmayacaklardır. (5/69)

Andolsun, insanlar içinde, mü'minlere en şiddetli düşman olarak Yahudileri ve müşrikleri bulursun. Onlardan, iman edenlere sevgi bakımından en yakın olarak da: "Hıristiyanlarız" diyenleri bulursun. Bu, onlardan (birtakım) papaz ve rahiplerin olması ve onların gerçekte büyüklük taslamamaları nedeniyleledir. (5/82)

Yahudi olanlara her tırnaklı (hayvanı) haram kıldı. Siğırlardan ve koyunlardan, sırtlarına veya bağırsaklarına yapışan veya kemiğe karışanlar dışında iç yağlarını da onlara haram kıldı. 'Azgınlık ve hakka tecavüzde bulunmaları' nedeniyle onları böyle cezalandırdık. Biz şüphesiz doğru olanlarız. (6/146)

Yahudiler: "Üzeyir Allah'ın oğludur" dediler; Hıristiyanlar da: "Mesih Allah'ın oğludur" dediler. Bu, onların ağızlarıyla söylemeleridir; onlar, bundan önceki inkâr edenlerin sözlerini taklid ediyorlar. Allah onları kahretsin; nasıl da çevriliyorlar? (9/30)

Yahudi olanlara da, bundan önce sana atardıklarımızı haram kıldı. Biz onlara zulmetmedik, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (16/118)

Gerçekten iman edenler, Yahudiler, yıldız tapanlar (Sabii) Hıristiyanlar, ateşe tapanlar (Mecusi) ve şirik koşanlar; şüphesiz Allah, kıyamet günü aralarını ayıracaktır. Doğrusu Allah, herşeyin üzerinde şahid olandır. (22/17)

De ki: "Ey Yahudi olanlar, eğer siz, (bütün) insanlardan ayrı olarak yalnızca sizlerin gerçekten Allah'ın velileri (dost ve sevgili kulları) olduğunuzu öne sürüyorsanız, şu halde ölümü temenni edin; eğer doğru sözlü iseniz (bunu çekinmeden yapın)." (62/6)

HZ. YAHYA (A.S.)

Orada Zekeriya Rabbine dua etti: "Rabbim bana Katından temiz bir soy armağan et. Doğrusu Sen duaları işitensin" dedi. (3/38)

O mihrapta namaz kılanlar meleklere ona seslendi: "Allah sana Yahya'yı müjdele. O Allah'tan olan bir kelimeyi (İsa'yı) doğurulan efendi iffetli ve salihlerden bir peygamberdir." (3/39)

Zekeriya'yı Yahya'yı İsa'yı ve İlyas'ı da (hidayete erıştirdik.) Onların hepsi salihlerdendir. (6/85)

"Bana mirasçı olsun. Yakup oğullarına da mirasçı olsun. Rab-bim onu (kendisinden) razı olunan(lardan) kıl." (19/6)

(Allah buyurdu:) "Ey Zekeriya şüphesiz Biz seni adı Yahya olan bir çocukla müjdelemekteyiz; Biz bundan önce ona hiçbir adaş kılmamışız." (19/7)

(Çocuğun doğup büyümesinden sonra ona dedik ki:) "Ey Yahya Kitabı kuvvetle tut." Daha çocuk iken ona hikmet verdik. (19/12)

Katımızdan ona bir sevgi duyarlılığı ve temizlik (de verdik.) O çok takva sahibi biriydi. (19/13)

Ana ve babasına itaatkardı ve isyan eden bir zorba değildi. (19/14)

Ona selam olsun; doğduğu gün öleceği gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağı gün de. (19/15)

Onun duasına icabet ettik kendisine Yahya'yı armağan ettik eşini de doğurmaya elverişli kıldı. Gerçekten onlar hayırlarda yarışarlardı umarak ve korkarak Bize dua ederlerdi. Bize derin saygı gösterirlerdi. (21/90)

KURAN FİHRİSTİ

YAKİN

Ve yakın sana gelinceye kadar Rabbine ibadet et. (15/99)
Sonunda yakın (kesin bir gerçek olan ölüm) gelip bize çattı." (74/47)
Sonra onu, gerçekten yakın gözüyle (Ayne'l Yakîn) görmüş olacaksınız. (102/7)

HZ. YAKUP (A.S)

Bunu İbrahim oğullarına vasiyet etti Yakup da: "Oğullarım şüphesiz Allah sizlere bu dini seçti siz de ancak Müslüman olarak can verin" (diye benzer bir vasiyette bulundu.) (2/132)
Yoksa siz Yakub'un ölüm anında orada şahidler miydiniz? O oğullarına: "Benden sonra kime ibadet edeceksiniz?" dediğinde onlar: "Senin ilahına ve ataların İbrahim İsmail ve İshak'ın ilahı olan tek bir ilaha ibadet edeceğiz; bizler ona teslim olduk" demişlerdi. (2/133)

Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilene İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini değerinden ayırdetmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız." (2/136)
Yoksa siz gerçekten İbrahim'in, İsmail'in, İshak'ın, Yakub'un ve torunlarının Yahudi veya Hıristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? De ki: "Siz mi daha iyi biliyorsunuz yoksa Allah mı? Allah'tan kendisinde olan bir şehadeti gizleyenden daha zalim olan kimdir? Allah yaptıklarınızdan gafil değildir." (2/140)

De ki: "Biz Allah'a bize indirilene İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarına indirilene Musa'ya İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbirini arasında ayrılık gözetmeyiz. Ve biz O'na teslim olmuşlarız." (3/84)

Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. İbrahim'e İsmail'e İshak'a Yakub'a torunlarına İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik. (4/163)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik hepsini hidayete erdirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. (6/84)

Karısı ayaktaydı bunun üzerine güldü. Biz ona İshak'ı, İshak'ın arkasından da Yakub'u müjdeledik. (11/71)

"Böylece Rabbin seni seçkin kılacak, sözlerin yorumundan (kaynaklanan bir bilgiyi) sana öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a (nimetini) tamamladığı gibi senin ve Yakub ailesinin üzerindeki nimetini tamamlayacaktır. Elbette Rabbin, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." (12/6)

"Atalarım İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un dinine uydum. Allah'a hiç bir şeyle şirk koşmamız bizim için olacak şey değil. Bu, bize ve insanlara Allah'ın lütf ve ihsanındandır, ancak insanların çoğu şükretmezler." (12/38)

Babalarının kendilerine emrettiği yerden (Mısır'a) girdiklerinde, (bu,) -Yakup'un nefsindeki dileği açığa çıkarması dışında- onlara Allah'tan gelecek olan hiç bir şeyi (gidermeyi) sağlamadı. Gerçekten o, kendisine öğrettiğimiz için bir ilim sahibiydi. Ancak insanların çoğu bilmezler. (12/68)

Bana mirasçı olsun. Yakup oğullarına da mirasçı olsun. Rabbin onu (kendisinden) razı olunan(lardan) kıl. (19/6)

Böylelikle onlardan ve Allah'tan başka taptıklarından kopup-ayrılınca ona İshak'ı ve (oğlu) Yakup'u armağan ettik ve her birini peygamber kıldık. (19/49)
İşte bunlar; kendilerine Allah'ın nimet verdiği peygamberlerden-

dir; Adem'in soyundan Nuh ile birlikte taşıdıklarımız (insan nesillerinden) İbrahim ve İsrail (Yakup)ın soyundan doğru yola erdirdiklerimizden ve seçtiklerimizdendirler. Onlara Rahman (olan Allah')ın ayetleri okunduğunda ağlayarak secdeye kapınırlar. (19/58)

Biz ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik ve onun soyunda (seçtiklerimize) peygamberliği ve kitabı (vahy ihsanı) kıldık ecirini de dünyada verdik. Şüphesiz o ahirette salih olanlardandır. (29/27)

Ona İshak'ı armağan ettik üstüne de Yakub'u; her birini salihler kıldık. (21/72)

Ve onları kendi emrimizle hidayete yönelten önderler kıldık ve onlara hayrı kapsayan-filleri namaz kılmayı ve zekat vermeyi vahyettik. Onlar Bize ibadet edenlerdi. (21/73)

Güç ve basiret sahibi olan kullarımız İbrahim'i, İshak'ı ve Yakub'u da hatırla.(38/45)

Gerçekten Biz onları, katıksızca, (ahiretteki asıl) yurdu düşünüp anan ihlas sahipleri kıldık. (38/46)

Ve gerçekten onlar, Bizim Katımızda seçkinlerden ve hayırlı olanlardır. (38/47)

YAKUT

Sanki onlar yakut ve mercan gibidirler. (55/58)

YALAN

Birbirinizin mallarını haksızlıkla yemeyin ve bile bile günahla insanların mallarından bir bölümünü yemeniz için onları hakimlere aktarmayın. (2/188)

Gerçeği sürekli ters yüz eden, günaha düşkün olan herkesin vay haline. (45/7)

İşte böyle; kim Allah'ın haram kıldıklarını (gözetip hükümlerini) yüceltirse Rabbinin Katında kendisi için hayırlıdır. Size (haklarında yasaklar) okunanlar dışındaki hayvanlar helal kılındı. Öyleyse iğrenç bir pislik olan putlardan kaçının yalan söz söylemekten de kaçının. (22/30)

Ki onlar yalan şahidlikte bulunmayanlar boş ve yararsız sözle karşılaşmışları zaman onurlu olarak geçenlerdir. (25/72)

Şunların hiçbirine itaat etme: Yemin edip duran aşâğılık (68/10) İş hükme bağlanıp-bitince şeytan der ki: "Doğrusu Allah size gerçek olan va'di va'detti ben de size vaadde buldum fakat size yalan söyledim. Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu yalnızca sizi çağırdım siz de bana icabet ettiniz. Öyleyse beni kınamayız siz kendinizi kınayın. Ben sizi kurtacak değilim siz de beni kurtacak değilsiniz. Doğrusu daha önce beni ortak koşmanızı da tanımamıştım. Gerçek şu ki zalimlere acı bir azab vardır." (14/22)

Onlardan öyleleri vardır ki dillerini kitaba doğru eğip bükürler siz onu (bu okur göründüklerini) kitaptan sanasınız diye. Oysa o kitaptan değildir. "Bu Allah Katındandır" derler. Oysa o Allah Katından değildir. Kendileri de bildikleri halde Allah'a karşı (böyle) yalan söylediler. (3/78)

Kim de cimrilik eder kendini müstağni görürse (92/8)
Ve en güzel olanı yalan sayarsa (92/9)

Biz de ona en zorlu olanı (azaba uğramasını) kolaylaştıracağız. (92/10)

YALVARMAK

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden

Harun Yahya (Adnan Oktar)

bakla, acur, sarmsak, mercimek ve soğan çıkarırsın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerindendi. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırı çönmelerindendi. (2/61)

Rabbine adımıza yalvar da, bize niteliklerini açıklasın" dediler. (Musa, Rabbine yalvardıktan sonra) "Şüphesiz Allah diyor ki: O ne pek geçkin, ne de pek genç, ikisi arası dinc(likte bir sığır olmalı)dır. Artık emrolduğunuz şeyi yerine getirin" dedi. (2/68) (Bu sefer) dediler ki: "Rabbine adımıza yalvar da, bize rengini bildirsin." O: "(Rabbim) diyor ki: O, bakanların içini ferahlatan sarı bir inektir" dedi. (2/69)

(Onlar yine:) "Rabbine adımıza yalvar da, bize onun niteliklerini açıklasın. Çünkü bize göre sığırlar birbirine benzer. İnşaAllah (Allah dilerse) biz doğruyu buluruz" dediler. (2/70)

Andolsun, senden önceki ümmetlere (peygamberler) gönderdik de onları dayanılmaz zorluk (yoksulluk) ve sıkıntılarla çeviriverdik. Umulur ki yalvarırlar diye. (6/42)

Onlara, zorlu azabımız geldiği zaman yalvarmaları gerekmez miydi? Ama onların kalpleri katılaştı ve şeytan onlara yapmakta olduklarını çekici (süslü) gösterdi. (6/43)

De ki: "Sizi karanın ve denizin karanlıklarından kim kurtarmaktadır ki, siz (açıktan ve) gizliden gizliye ona yalvararak dua etmektesiniz: -Andolsun, bizi bundan kurtarırsan, gerçekten şükredenlerden olursun." (6/63)

Allah'tan başka yalvarıp-yakardıklarına (taptıklarına) sövmeyin; sonra onlar da haddi aşarak bilmeksizin Allah'a söverler. İşte böyle, Biz her ümmete yaptıklarını süslü (çekici) gösterdik, sonra onların son varışları Rablerinedir. O, yapmakta olduklarını onlara haber verecektir. (6/108)

Rabbimize yalvara yalvara ve için için dua edin. Şüphesiz O, haddi aşanları sevmez. (7/55)

Biz hangi memleketle bir peygamber gönderdiysek onun halkı yalvarıp-yakarsınlar diye, mutlaka onları dayanılmaz bir zorluk (yoksulluk) ve sıkıntıyla yakalayivermişiz. (7/94)

(Musa yalvarıp) Dedi ki: "Rabbim, beni ve kardeşimi bağışla, bizi rahmetine kat. Sen merhamet edenlerin en merhametli olanısın." (7/151)

Rabbini, sabah akşam, yüksek olmayan bir sesle, kendi kendine, ürpertiyle, yalvara yalvara ve için için zikret. Gaflete kapılanlardan olma. (7/205)

Nimet olarak size ulaşan ne varsa, Allah'tandır, sonra size bir zarar dokunduğunda (yine) ancak O'na yalvarmaktasınız. (16/53)

Allah ile beraber başka bir ilaha yalvarıp-yakarma, sonra azaba uğratılanlardan olursun. (26/213)

Onlar gemiye bindikleri zaman, dini yalnızca O'na 'halis kılan gönülden bağlılar' olarak, Allah'a yalvarıp yakarırılar. Ama onları karaya çıkarıp kurtarıncaya, hemen şirk koşarlar. (29/65)

Onları kara gölgeler gibi dalgalara sarıverdiği zaman, dini yalnızca O'na 'halis kılan gönülden bağlılar' olarak Allah'a yalvarıp yakarırılar (dua ederler). Böylece onları karaya çıkarıp-kurtarıncaya, artık onlardan bir kısmı orta yolu tutuyor. Bizim ayetlerimizi gaddar, nankör olandan başkası inkar etmez. (31/32)

Suçlu-günahkarları, Rableri huzurunda başları öne eğilmiş olarak: "Rabbimiz, gördük ve işittik; şimdi bizi (bir kere daha dün-

yaya) geri çevir, salih bir amelde bulunalım, artık biz gerçekten kesin bilgiyle inanıyoruz" (diye yalvaracakları zamanı) bir gör-sen. (32/12)

Firavun dedi ki: "Bırakın beni, Musa'yı öldüreyim de o (gitsin) Rabbine yalvarıp-yakarsın. Çünkü ben, sizin dininizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum." (40/26)

YAMAÇ

Hani siz vadinin yakın kenarında, onlar uzak yamacındaydılar; kervan ise sizden daha aşağıdaydı. Eğer sözleşseydiniz, kaçınılmaz olarak sözleşme yeri (veya konusu) hakkında anlaşmazlığa düşerdiniz; ancak, olacağı olan işi gerçekleştirmek için (böyle yaptı). Böylece, helak olacak kişi apaçık bir delilden sonra helak olsun, diri kalacak kişi apaçık bir delilden sonra hayatta kalsın. Şüphesiz Allah, gerçekten iştirendir, bilendir. (8/42)

YAPRAK

Gaybın anahtarları O'nun Katındadır, O'ndan başka hiç kimse gaybı bilmez. Karada ve denizde olanların tümünü O bilir, O, bilmeksizin bir yaprak dahi düşmez; yerin karanlıklarındaki bir tane, yaş ve kuru dışta olmamak üzere hepsi (ve herşey) apaçık bir kitapadır. (6/59)

Böylece onları aldatarak düşürdü. Ağacı tattıkları anda ise, ayıp yerleri kendilerine beliriverdi ve üzerlerini cennet yapraklarından örtmeye başladılar. (O zaman) Rableri kendilerine seslendi: "Ben sizi bu ağaçtan menememiş miydim? Ve şeytanın sizin gerçekten apaçık bir düşmanınız olduğunu söylememiş miydim?" (7/22)

Dedi ki: "O, benim asamdır; ona dayanmakta, onunla davalarını için ağaçlardan yaprak düşürmekteyim, onda benim için daha başka yararlar da var." (20/18)

Böylece ikisi ondan yediler, hemen ardından ayıp yerleri kendilerine açılverdi, üzerlerini cennet yapraklarından yamayıp-örtmeye başladılar. Adem, Rabbine karşı gelmiş oldu da şaşırıp-kaldı. (20/121)

Ve üzerine, sık-geniş yaprakla (kabağa benzer) türden bir ağaç bitirdik. (37/146)

Yapraklı taneler ve güzel kokulu bitkiler. (55/12)

YARDIM - YARDIMCI

Biz yalnızca Sana ibadet eder ve yalnızca Sen'den yardım dileriz. (1/4)

Eğer kulumuza indirdiğimiz (Kur'an)'den şüphedeyseniz, bu durumda, siz de bunun benzeri bir süre getirin. Ve eğer doğru sözlüyseniz, Allah'tan başka şahitlerinizi (kendilerine güvendiğiniz yardımcılarınızı) çağırın. (2/23)

Sabir ve namazla yardım dileyin. Bu, şüphesiz, huşu duyanların dışındakiler için ağır (bir yük)dür. (2/45)

Ve hiç kimsenin, hiç kimse adına bir şey ödemeyeceği, hiç kimsenin şefaatinin kabul edilmeyeceği, hiç kimseden bir fide alınmayacağı ve yardım görülmeceği bir gündün sakının. (2/48)

Sonra (yine) siz, birbirinizi öldürüyor, bir bölümünüzü yurtlarından sürüp-çıkartıyor ve günah ve düşmanlıkla aleyhlerinde ittifaklar kuruyor ve size esir olarak geldiklerinde onlarla fideleşiyordunuz. Oysa onları çıkarmanız, size haram kılınmıştı. Yoksa siz, Kitabın bir bölümüne inanıp da bir bölümünü inkar mı ediyorsunuz? Artık sizden böyle yapanların dünya hayatındaki cezası aşağılık olmakta başka değildir; kıyamet gününde de

KURAN FİHRİSTİ

azabın en şiddetli olanına uğratılacaklardır. Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir. (2/85)

İşte bunlar, ahireti verip dünya hayatını satın alanlardır; bundan dolayı azabları hafifletilemez ve kendilerine yardım edilmez. (2/86)

(Yine) Bilmez misin ki, gerçekten göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcınız yoktur. (2/107)

Sen onların dinlerine uymadıkça, Yahudi ve Hıristiyanlar senden kesinlikle hoşnut olacak değillerdir. De ki: "Şüphesiz doğru yol, Allah'ın (gösterdiği) yoludur." Eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (arzu ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir dost vardır, ne de bir yardımcı. (2/120)

Ve hiç kimsenin hiç kimse adına bir şey ödeyemeyeceği, hiç kimseden fide alınmayacağı ve hiç kimsenin şefaatinin kabul edilmeyeceği ve yardım görülmeyeceği bir günden sakının. (2/123)

Ey iman edenler, sabırla ve namazla yardım dileyin. Gerçekten Allah, sabredenlerle beraberdir. (2/153)

Yoksa sizden önce gelip-geçenlerin hali başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle bir yoksulluk, öyle dayanılmaz bir zorluk çıktı ve öylesine sarsıldılar ki, sonunda elçi, beraberindeki mü'minlerle; "Allah'ın yarımı ne zaman?" diyordu. Dikkat edin. Şüphesiz Allah'ın yardımını pek yakındır. (2/214)

Onlar, Calut ve ordusuna karşı meydana (savaşa) çıktıklarında, dediler ki: "Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır, adımlarımızı sabit kıl (kaydırma) ve kafirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/250)

Her neyi nafaka olarak infak eder ve adak olarak neyi adarsanız, muhakkak Allah onu bilir. Zulmedenlerin yardımcısı yoktur. (2/270)

Allah, hiç kimseye güç yetireceğinden başkasını yüklemez. (Kişinin nefsinin) Kazandığı lehine, kazandırdıkları aleyhinedir. "Rabbimiz, unuttuklarımızdan veya yanıldıklarımızdan dolayı bizi sorumlu tutma. Rabbimiz, bize, bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Rabbimiz, kendisine güç yetiremeyeceğimiz şeyi bize taşıtma. Bizi affet. Bizi bağışla. Bizi esirge, Sen bizim mevlamızsın. Kafirler topluluğuna karşı bize yardım et." (2/286)

Karşı karşıya gelen iki toplulukta, sizin için andolsun bir ayet (ibret) vardır. Bir topluluk, Allah yolunda çarpışıyordu, diğeri ise kafirdi ki göz görmesiyle karşılarındakinin kendilerinin iki katı görüyorlardı. İşte Allah, dilediğini yardımıyla destekler. Şüphesiz bunda, basiret sahipleri için gerçekten bir ibret vardır. (3/13)

Onlar, yaptıkları dünyada ve ahirette boşa gitmiş olanlardır. Ve onların yardımcısı yoktur. (3/22)

Mü'minler, mü'minleri bırakıp da kafirleri veliler edinmesinler. Kim böyle yaparsa, Allah'tan hiç bir şey (yardım) yoktur. Ancak onlardan korunma gayesiyle sakınma(nız) başka. Allah, sizi kendisinden sakındırır. Varış Allah'adır. (3/28)

Nitekim İsa, onlarda inkarı sezince, dedi ki: "Allah için bana yardım edecekler kimdir?" Havariler: "Allah'ın yardımcısı bizim; biz Allah'a inandık, bizim gerçekten Müslümanlar olduğumuza şahid ol" dediler. (3/52)

"İnkâr edenleri ise, dünyada ve ahirette şiddetli bir azabla azalndıracağım. Onların hiç yardımcısı yoktur." (3/56)

Hani Allah peygamberlerden 'kesin bir söz (misak)' almıştı: "An-

dolsun size Kitap ve hikmetten verip sonra size beraberinizdeki doğrulayan bir elçi geldiğinde, ona kesin olarak iman edecek ve ona yardımda bulunacaksınız." Demişti ki: "Bunu ikrar ettiniz ve bu ağır yükümü aldınız mı?" Onlar: "İkrar ettik" demişlerdi de "Öyleyse şahid olun, ben de sizinle birlikte şahid olanlarıdanım," demişti. (3/81)

Onlar size ezadan başka kesinlikle bir zarar veremezler. Eğer sizinle savaşırlarsa size arkalarını dönüp kaçarlar. Sonra kendilerine yardım da edilmez. (3/111)

O zaman sizden iki grup, neredeyse 'çözülüp geri çekilmek' istemişti. Oysa Allah onların (velisi) yardımcısıydı. Artık mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etmelidir. (3/122)

Andolsun, siz güçsüz iken Allah size Bedir'de yardımcıyla zafer verdi. Şu halde Allah'tan sakının, O'na şükredebilesiniz. (3/123)

Sen mü'minlere: "Rabbinizin size meleklerden indirilmiş üç bin kişiyle yardım-iletmesi size yetmez mi?" diyordun. (3/124)

Evet, eğer sabrederseniz, sakınırsanız ve onlar da aniden üstünüze çullanıverirlerse, Rabbiniz size meleklerden nişanlı beş bin kişiyle yardım ulaştıracaktır (3/125)

Allah bunu (yardımı) size ancak bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla tatmin bulsun diye yaptı. 'Yardım ve zafer' (nusret) ancak üstün ve güçlü, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ın Katındandır. (3/126)

Onların söyledikleri: "Rabbimiz, günahlarımızı ve işimizdeki aşırılıklarımızı bağışla, ayaklarımızı (bastıkları yerde) sağlamlaştırdı ve bize kafirler topluluğuna karşı yardım et" demelerinden başka bir şey değildi. (3/147)

Hayır, sizin mevlanız Allah'tır. O, yardım edenlerin en hayırlısıdır. (3/150)

Eğer Allah size yardım ederse, artık sizi yenilgiye uğratacak yoktur ve eğer sizi 'yapayalnız ve yarımsız' bırakacak olursa, ondan sonra size yardım edecek kimdir? Öyleyse mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler. (3/160)

"Rabbimiz, şüphesiz Sen kimi ateşe sokarsan, artık onu 'hor ve aşağılık' kılmışsındır; zulmedenlerin yardımcısı yoktur." (3/192)

Allah, sizin düşmanlarınızı daha iyi bilendir; bir veli (en güvenilir bir dost) olarak Allah yeter, bir yardımcı olarak da Allah yeter. (4/45)

İşte bunlar Allah'ın kendilerini lanetlediğidir. Allah'ın kendisini lanetlediğine hiç bir yardımcı bulamazsın. (4/52)

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz? (4/75)

Onlar, kendilerinin inkara sapmaları gibi sizin de inkara sapmanızı istediler. Böylelikle bir olacaksınız. Öyleyse Allah yolunda hicret edinceye kadar onlardan veliler (dostlar) edinmeyin. Şayet yine yüz çevirirlerse, artık onları tutun ve her nerede ele geçirirseniz öldürün. Onlardan ne bir veli (dost) edinir, ne de bir yardımcısı. (4/89)

Ne sizin kuruntularınızla, ne de Kitap Ehlinin kuruntularıyla değil. Kim kötülük yaparsa, onunla ceza görür; o, Allah'tan başka bir veli (dost) ve bir yardımcısı bulamaz. (4/123)

Gerçekten münafıklar, ateşin en alçak tabakasındadırlar. Onlara bir yardımcı bulamazsın. (4/145)

Ama iman edenler ve salih amellerde bulunanlar, onlara ecirlerini eksiksiz ödeyecek ve onlara kendi fazlından ekleyecektir

de. Çekimsiz davrananlar ve büyüklenenler, onları acıklı bir azabla azablandırıcaktır ve kendileri için Allah'tan başka bir (vekil) koruyucu dost ve yardımcı bulamayacaklardır. (4/173)
Ey iman edenler, Allah'ın şiarlarına, haram olan ay'a, kurbanlık hayvanlara, (onlardaki) gerdanlıklara ve Rablerinden bir fazl ve hoşnutluk isteyerek Beyt-i Haram'a gelenlere sakın saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktınızı mı artık avlanabilirsiniz. Sizi Mescid-i Haram'dan alkoyduklarından dolayı bir topluluğa olan kininiz, sakın sizi haddi aşmaya sürüklemesin. İyilik ve takva konusunda yardımlaşın, günah ve haddi aşmada yardımlaşmayın ve Allah'tan korkup-sakının. Gerçekten Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olmaktadır. (5/2)

Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur): "Ey İsrailoğulları, benim de Rabbiniz, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (5/72)

Andolsun senden önce de elçiler yalanlandı; onlara, yardımımız gelinceye kadar yalanlandıkları ve eziyete uğratıldıkları şeye sabrettiler. Allah'ın sözlerini (va'dlerini) değiştirebilecek yoktur. Andolsun, gönderilenlerin haberlerinden bir bölümü sana da geldi. (6/34)

Musa kavmine: "Allah'tan yardım dileyin ve sabredin. Gerçek şu ki, arz Allah'ındır; ona kullarından dilediğini mirasçı kılar. En güzel sonuç muttakiler içindir." dedi. (7/128)

Onlar ki, yarılarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiye (Resul) uyarlar; o, onlara marufu (iyiliği) emrediyor, münkeri (kötülüğü) yasaklıyor, temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kıyor ve onların ağır yüklerini, üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inananlar, destek olup savunanlar, yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (7/157)

Oysa (bu şirk koştuğular güçer ve nesnelere) ne onlara bir yardım gücü yetirebilir, ne kendi nefislerine yardım etmeğe. (7/192)
O'ndan başka tapıklarınız ise size yardıma gücü yetiremezler, kendilerine de. (7/197)

Siz Rabbinizden yardım talep ediyordunuz, O da: "Şüphesiz ben size birbiri ardınca bin melek ile yardım ediciyim" diye cevap vermişti. (8/9)

Allah, bunu, yalnızca bir müjde ve kalblerinizin tatmin bulması için yapmıştı; (yoksa) Allah'ın Katından başkasında nusret (zafer ve yardım) yoktur. Hiç şüphesiz Allah üstün ve güçlü olmaktadır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/10)

Hatırlayın; hani sizler sayıca azdınız ve yeryüzünde zayıf bırakılmıştınız, insanların sizi kapıp-yakalamasından korkuyordunuz. İşte O, sizi (yerleşik kılıp) barındırdı, sizi yardımıyla destekledi ve size temiz şeylerden rızıklar verdi. Ki şükredesiniz. (8/26)

Gerçi dönerlerse, bilin ki gerçekten Allah, sizin mevlanızdır. O, ne güzel mevladır ve ne güzel yardımcıdır. (8/40)

O zaman şeytan onlara amellerini çekici göstermiş ve onlara: "Bugün sizi insanlardan bozguna uğratacak kimse yoktur ve ben de sizin yardımcınızım" demişti. Ne zaman ki, iki topluluk birbirini görür oldu (karşılaştı) o, iki topuğu üstünde geri döndü ve: "Şüphesiz ben sizden uzağım. Çünkü ben sizin görmediğinizi görüyorum, ben Allah'tan da korkuyorum" dedi. Allah (ceza ile) sonuçlandırması pek şiddetli olmaktadır. (8/48)

Onlar, seni aldatmak isterlerse, şüphesiz Allah sana yeter. O,

seni yardımıyla ve mü'minlerle destekledi. (8/62)

Gerçek şu ki, iman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cehd edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte birbirlerinin velisi olanlar bunlardır. İman edip hicret etmeyenler, onlar hicret edinceye kadar, sizin onlara hiç bir şeyle velayetiniz yoktur. Ama din konusunda sizden yardım isterlerse, yardım üzerinizde bir yükümlülüktür. Ancak, sizlerle onlar arasında anlaşma bulunan bir topluluğun aleyhinde değil. Allah, yaptıklarınızı görendir. (8/72)

İnkâr edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (8/73)

İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda cehd edenler ile (hicret edenleri) barındıranlar ve yardım edenler, işte gerçek mü'min olanlar bunlardır. Onlar için bir bağışlanma ve üstün bir rızık vardır. (8/74)

Ancak müşriklerin kendileriyle antlaşma imzaladıklarınızdan (antlaşmadan) bir şeyi eksiltmeyenler ve size karşı hiç kimseye yardım etmeyenler başka; artık antlaşmalarını, süresi bitene kadar tamamlayın. Şüphesiz, Allah muttaki olanları sever. (9/4)
Andolsun, Allah birçok yerlerde ve Huneyn gününde size yardım etti. Hani çok sayıda oluştunuz sizi böbürlendirip-gururlandırmıştı, fakat size bir şey de sağlayamamıştı. Yer ise, bütün genişliğine rağmen size dar gelmişti, sonra arkanıza dönüp gerisin geri gitmişsiniz. (9/25)

Siz O'na (peygambere) yardım etmezseniz, Allah O'na yardım etmiştir. Hani kafirler ikiden biri olarak O'nu (Mekke'den) çıkarmışlardı; ikisi mağarada olduklarında arkasına şöyle diyordu: "Hüzne kapılma, elbette Allah bizimle beraberdir." Böylece Allah O'na "huzur ve güvenlik duygusunu" indirmişti, O'nu sizin görmediğiniz ordularla desteklemiş, inkara edenlerin de kelimesini (inkar çağrılarını) alçaltmıştı. Oysa Allah'ın kelimesi, yüce olmaktadır. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/40)

Allah'a and içiyorlar ki (o inkar sözünü) söylemediler. Oysa andolsun, onlar inkar sözünü söylemişlerdir ve İslamlıklarından sonra inkara sapsımışlardır ve erişemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir. Oysa itikama kalkışmalarının, kendilerini Allah'ın ve elçisinin bol ihşanından zengin kılmasından başka (bir nedeni) yoktu. Eğer tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur, eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da, ahirette de acı bir azabla azablandırır. Onlar için yeryüzünde bir koruyucu-dost ve bir yardımcı yoktur. (9/74)

Gerçek şu ki, göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır; dildir ve öldürür. Sizin Allah'tan başka veliniz ve yardımcınız yoktur. (9/116)
Zulmedenlere eğilim göstermeyin, yoksa size ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka velileriniz yoktur, sonra yardım göremezsiniz. (11/113)

Ve üzerine yalandan kan (sürülmüş) olan gömleğini getirdiler. "Hayır" dedi. Nefsiniz, sizi yanıltıp (böyle) bir işe sürüklemiş. Bundan sonra (bana düşen) güzel bir sabırdır. Sizin bu düz üydürdüğünüze karşı (kendisinden) yardım istenecek olan Allah'tır." (12/18)

Yardımcılarına dedi ki: "Sermayelerini (erzak bedellerini) yüklerinin içine koyun. İhtimal ki ailelerine döndüklerinde bunun farkına varırlar da belki geri dönerler." (12/62)

Öyle ki elçiler, umutlarını kesip de, artık onların gerçekten yalanladıklarını sandıkları bir sırada onlara yardımını getirmiş; Biz kimi dilersek o kurtulmuştur. Suçlu-günahkarlar topluluğunun

KURAN FİHRİSTİ

dan zorlu azabımız kesin olarak geri çevrilmeyecektir. (12/110) İşte böylece Biz onu (Kur'an'ı) Arapça bir hüküm olarak indirdik. Andolsun, sana gelen bu ilimden sonra, onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olursan, senin için Allah'tan ne bir yardımcı, dost, ne bir koruyucu vardır. (13/37)

Sen, onların hidayet bulmalarını ne kadar tutkuyla istesen de, Allah, şüphesiz saptırdığına hidayet vermez, onlar için yardım edecek yoktur. (16/37)

Sabret; senin sabrın ancak Allah'ın yardımı) ileidir. Onlar için hüzne kapılma ve kurmakta oldukları hileli-düzenlerden dolayı sıkıntıya düşme. (16/127)

Sonra onlara karşı size tekrar 'güç ve kuvvet verdik', size mallar ve çocuklarla yardım ettik ve topluluk olarak sizi sayıca çok kıldık. (17/6)

Allah ile beraber başka ilahlar edinme, yoksa kınanmış ve kendi başına (yapayalnız ve yardımcısız) bırakılmış olursun. (17/22)

Haklı bir neden olmaksızın Allah'ın haram kıldığı bir kimseyi öldürmeyin. Kim mazlum olarak öldürülürse onun velisine yetki vermişizdir; o da öldürmede ölçüyü aşmasın. Çünkü o, gerçekten yardım görmüştür. (17/33)

Bu durumda, Biz sana, hayatın da kat kat, ölümün de kat kat (acısını) tattırırız; sonra Bize karşı bir yardımcı bulamazdın. (17/75)

Ve de ki: "Rabbim, beni (girilecek yere) doğru bir girdirişle gir dir ve (çıkarılacak yerden) doğru bir çıkarışla çıkar ve Katından bana yardımcı bir kuvvet ver." (17/80)

Ve de ki: "Övgü (hamd), çocuk edinmeyen, mülkte ortağı olmayan ve düşkünlükten dolayı yardımcıya da (ihtiyacı) bulunmayan Allah'adır." Ve O'nu tekbir edebildikçe tekbir et. (17/111)

Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkar etsin. Şüphesiz Biz zalimlere bir ateş hazırlamışız, onun duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. Eğer onlar yardım isterlerse, katı bir sıvı gibi yüzleri kavurup-yakan bir su ile yardım edilirler. Ne kötü bir içkidir o ve ne kötü bir destektir. (18/29) Allah'ın dışında ona yardım edecek bir topluluk yoktu, kendi kendine de yardım edemedi. (18/43)

İşte burada (bu durumda) velayet (yardımcılık, dostluk) hak olan Allah'a aittir. O, sevap bakımından hayırlı, sonuç bakımından hayırlıdır. (18/44)

Göklerin ve yerin yaratılışında da, kendi nefislerinin yaratılışında da Ben onları şahid tutmadım. Ben, saptırıcıları yardımcı-güç de edinmedim. (18/51)

Dedi ki: "Rabbimin beni kendisinde sağlam bir iktidarla yerleşik kıldığı (güç, nimet ve imkan), daha hayırlıdır. Madem öyle, bana (insani) güçle yardım edin de, sizinle onlar arasında sapa-sağlam bir engel kılalım." (18/95)

De ki: "Rabbimin sözleri(ni yazmak) için deniz mürekkep olsa ve yardım için bir benzerini (bir o kadarını) dahi getirsek, Rabbinin sözleri tükenmeden önce, elbette deniz tükeniverirdi. (18/109)

"Doğrusu ben, arkamdan gelecek yakınlarım adına korkuya kapıldım, benim karım da bir kısır (kadın)dır. Artık bana Kendi Katından bir yardımcı armağan et." (19/5)

"Ailemden bana bir yardımcı kıl," (20/29)

O inkar edenler, yüzlerinden ve sırtlarından ateşi püskürte-meyecekleri ve hiç yardım alamayacakları zamanı bir bilselerdi. (21/39)

Yoksa Bize karşı kendilerini, engelleyerek koruyabilecek ilahları mı var? Onların kendi nefislerine bile yardıma güçleri yetmez

ve onlar Bizden yakınlık bulamazlar. (21/43)

Dediler ki: "Eğer (bir şey) yapacaksanız, onu yakın ve ilahlarınıza yardımda bulunun." (21/68)

Ve ayetlerimizi yalanlayan kavimden 'ona yardım edip-öcünü aldık'. Şüphesiz onlar, kötü bir kavimdi, Biz de onların tümünü suya batırıp boğduk. (21/77)

(Ya da) Zararı, yararından daha yakın olana tapar; ne kötü yardımcı ve ne kötü yoldaştır. (22/13)

Kim, Allah'ın ona, dünyada ve ahirette kesin olarak yardım etmeyeceğini sanıyorsa, göğze bir araç uzatsın sonra kesiversin de bir bakıversin, kurduğu düzen, onun öfkesini giderebilecek mi? (22/15)

Kendilerine zulmedilmesi dolayısıyla, onlara karşı savaş açılana (mü'minlere, savaşma) izni verildi. Şüphesiz Allah, onlara yardım etmeye güç yetirendir. (22/39)

Onlar, yalnızca; "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı, haksız yere yurtlarından sürgün edilip çıkarıldılar. Eğer Allah'ın, insanların kimini kimiyle defetmesi (yenilgiye uğratması) olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescedler, muhakkak yıkılır giderdi. Allah Kendi (dini)ne yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, aziz olandır. (22/40)

İşte böyle; her kim kendisine yapılan haksızlığı benzeriyle karşılık verir, sonra aleyhine 'azgınlık ve saldırdı' bulunulursa, Allah, mutlaka ona yardım eder. Şüphesiz Allah, affedicidir, bağışlayıcıdır. (22/60)

Onlar, Allah'ı bırakıp da (Allah'ın) kendisine bir delil indirmedigi ve haklarında (hiç bir) bilgileri olmayan şeylere tapıyorlar. Zulmedenler için hiç bir yardımcı yoktur. (22/71)

Allah adına gerektiği gibi cehd edin (çaba harcayın). O, sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir, atanız İbrahim'in dini(nde olduğu gibi). O (Allah) bundan daha önce de, bunda (Kur'an'da) da sizi "Müslümanlar" olarak isimlendirdi; elçi sizin üzerinize şahid olsun, siz de insanlar üzerine şahidler olasınız diye. Artık dosdoğru namazı kılın, zekatı verin ve Allah'a sarılın, sizin Mevlanız O'dur. İşte, ne güzel mevla ve ne güzel yardımcı. (22/78)

"Rabbim" dedi (Nuh). "Beni yalanlamalarına karşılık, bana yardım et." (23/26)

(Peygamber) Dedi ki: "Rabbim, beni yalanlamalarına karşı bana yardım et." (23/39)

Biz onların hayırlarına koşuyoruz (veya yardım ediyoruz)? Hayır, onlar şuurunda değiller. (23/56)

Bugün feryad etmeyin, çünkü Bizden yardım göremezsiniz. (23/65)

İnkâr edenler dediler ki: "Bu (Kur'an) olsa olsa ancak onun uydurduğu bir yalandır, kendisi düzüp uydurmuş ve ona bir başka topluluk da yardımcı bulunmuştur." Böylelikle onlar, hiç şüphesiz haksızlık ve iftira ile geldiler. (25/4)

"İşte (ilahlarınız) sizin söylediklerinizi yalanladılar; bundan böyle (azabı) ne geri çevirmeye gücünüz yetebilir, ne de bir yardımı. Sizden kim zulmederse, ona büyük bir azab taddırırız." (25/19)

"Çünkü o, gerçekten bana geldikten sonra beni zikirden (Kur'an'dan) saptırılmış oldu. Şeytan da insanı 'yapayalnız ve yardımcısız' bırakandır." (25/29)

İşte böyle; Biz, her peygambere suçlu-günahkarlardan bir düşman kıldık. Yol gösterici ve yardımcı olarak Rabbin yeter. (25/31)

Andolsun, Biz Musa'ya kitabı verdik ve onunla birlikte kardeş

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Harun'u yardımcı kıldık. (25/35)

"Allah'ın dışında olan (ilah)lar; size yardımları dokunuyor mu, veya kendilerine yardımları oluyor mu? (26/93)

"Bildiginiz şeylerle size yardım edenden korkup-sakinin." (26/132)

"Size hayvanlar, çocuklar (vererek) yardım etti." (26/133)

"Bahçeler ve pınarlar da." (26/134)

(Elçi hediyelerle) Süleyman'a geldiği zaman: "Sizler bana mal ile yardımda mı bulunmak istiyorsunuz? Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha hayırlıdır; hayır, siz, hediyeyle sevinip öğünebilirsiniz" dedi. (27/36)

(Musa) Halkının haberi olmadığı bir zamanda şehre girdi, orda kavga etmekte olan iki adam buldu; bu kendi taraftarlarından, şu da düşmanlarından. Derken taraftarlarından olan, düşmanlarından olana karşı ondan yardım istedi. Bunun üzerine ona bir yumruk attı ve işini bitiriverdi. (Sonra da: "Bu şeytanın işinden dir; o, gerçekten açıkça saptırıcı bir düşmandır" dedi. (28/15) Böylece şehirde korku içinde (çevreyi) gözetleyerek sabahladı. Derken, bir de baktı ki, dün kendisinden yardım isteyen (kişi, bugün de) kendisine yardım için bağırıyor. Musa, ona dedi ki: "Sen açıkça bir azgınsın." (28/18)

"Ve kardeşim Harun; dil bakımından o benden daha düzgün konuşmaktadır, onu da benimle birlikte bir yardımcı olarak gönder, beni doğrulasın. Çünkü onların beni yalanlamalarından korkuyorum." (28/34)

Biz, onları ateşe çağırın önderler kıldık; kıyamet günü yardım görmezler. (28/41)

Sonunda onu da, konağını da yerin dibine geçirdik. Böylece Allah'a karşı ona yardım edecek bir topluluğu olmadı. Ve o, kendi kendine yardım edebileceklerden de değildi. (28/81) İnsanlardan öylesi vardır ki, "Allah'a iman ettik" der; fakat Allah uğruna eziyet gördüğü zaman, insanların (kendisine yönelttikleri işkence ve) fitnessini Allah'ın azabıymış gibi sayar; ama Rabbinden 'bir yardım ve zafer' gelirse, andolsun: "Biz gerçekten sizlerle birlikteydik" demektedirler. Oysa Allah, alemlerin sinelerinde olanı daha iyi bilen değil midir? (29/10)

Siz yerde ve gökte (Allah'ı) aciz bırakamazsınız. Sizin Allah'ın dışında veliniz yoktur, yardım edeniniz de yoktur. (29/22)

(İbrahim) Dedi ki: "Siz gerçekten, Allah'ı bırakıp dünya hayatında aranızda bir sevgi-bağı olarak putları (ilahlar) edindiniz. Sonra kıyamet günü, kiminiz kiminizi inkar edip-tanımayacak ve kiminiz kiminize lanet edeceksiniz. Sizin barınma yeriniz ateştir ve hiç bir yardımcınız yoktur." (29/25)

Dedi ki: "Rabbim, fesat çıkaran (bu) kavme karşı bana yardım et." (29/30)

Allah'ın yardımıyla. O, dilediğine yardım eder. O, güçlü ve üstün olandır, esirgeyendir. (30/5)

Hayır, zulmedenler, hiç bir bilgiye dayanmaksızın kendi heva (istek ve tutku)larına uymuşlardır. Allah'ın saptırdığını kim hidayaete erdirebilir? Onların hiç bir yardımcıları yoktur. (30/29) Andolsun, Biz senden önce kendi kavimlerine elçiler gönderdik de onlara apaçık belgeler getirdiler; böylece Biz de suçlu günahkarlardan intikam aldık. İman edenlere yardım etmek ise, Bizim üzerimizde bir haktır. (30/47)

Allah; gökleri, yeri ve ikisi arasında olanları altı günde yarattı, sonra arşa istiva etti. Sizin O'nun dışında bir yardımcınız ve şefaatiniz yoktur. Yine de öğüt alıp-düşünmeyecek misiniz? (32/4)

De ki: "Size bir kötülük isteyecek olsa sizi Allah'tan koruyacak,

veya size bir rahmet isteyecek olsa (buna engel olacak) kimdir?" Onlar, kendileri için Allah'ın dışında ne bir veli, ne bir yardımcı bulamazlar. (33/17)

Allah, inkar edenleri kin ve öfkeleriyle geri çevirdi, onlar hiç bir hayra varamadılar. Savaşta Allah (yardımcı ve zafer nasib edici olarak) mü'minlere yetti. Allah çok güçlüdür, üstün ve galib olandır. (33/25)

Orda ebedi olarak kalıcıdır. Onlar ne bir veli, ne bir yardımcı bulamayacaklardır. (33/65)

İçinde onlar (şöyle) çılgık atarlar: "Rabbimiz, bizi çıkar, yaptığımızdan başka salih bir amelde bulunalım." Size orda (dünyada), öğüt alabilecek olanın öğüt alabileceği kadar ömür vermedik mi? Size uyarın da gelmiş. Öyleyse (azabı) tadın; artık zalimler için bir yardımcı yoktur. (35/37)

Yardım görürler umuduyla, Allah'tan başka ilahlar edindiler. (36/74)

Onların (o ilahların) kendilerine yardım etmeye güçleri yetmez; oysa kendileri onlar için hazır bulundurulmuş askerlerdir. (36/75)

(Onlara seslenilir: "Ne oluyor size, birbirinizle (dünyada olduğu gibi) yardımlaşmıyorsunuz?" (37/25)

Onlara yardım ettik, böylece üstün gelenler oldular. (37/116) Gerçekten onlar, muhakkak nusret (yardım ve zafer) bulacaklardır. (37/172)

Azab size gelip çatmadan evvel, Rabbinize yönelip-dönün ve O'na teslim olun. Sonra size yardım edilmez. (39/54)

"Ey Kavmim, bugün mülk sizindir, yeryüzünde hüküm sahibi kimselersiniz. Fakat bize Allah'tan dayanılmaz bir azab gelecek olursa bize kim yardımcı olabilecek?" Firavun dedi ki: "Ben, size yalnızca gördüğümü (kendi görüşümü) gösteriyorum ve ben sizi doğru yoldan da başkasına yöneltmiyorum." (40/29)

Şüphesiz Biz elçilerimize ve iman edenlere, dünya hayatında ve şahidlerin (şahidlik için) duracakları gün elbette yardım edeceğiz. (40/51)

Böylece Biz de onlara dünya hayatında aşığılanma azabını taddirmek için, o uğursuz (felaketler yüklü) günlerde üzerlerine 'kulakları patlatan bir kasırga' gönderdik. Ahiret azabı ise daha (büyük) bir aşığılanmadır. Ve onlara yardım edilmeyecektir. (41/16)

Eğer Allah dileseydi, onları her halde tek bir ümmet kılardı. Ancak O, dilediğini kendi rahmetine sokar. Zalimlere gelince; onlar için ne bir veli vardır, ne bir yardımcı (bulursun). (42/8)

Siz yeryüzünde (O'nu) aciz bırakacak değilsiniz. Ve sizin Allah'ın dışında ne bir veliniz vardır, ne bir yardımcınız. (42/31) Onların Allah'ın dışında kendilerine yardım edecek velileri yoktur. Allah kimi saptırırsa, artık onun için hiç bir (çıkış) yolu yoktur. (42/46)

O gün, bir dost dosttan herhangi bir şeyle yarar sağlayamaz. Ve onlara yardım edilmez. (44/41)

Denildi ki: "Bugününüzle karşılaşmayı unuttuğunuz gibi, Biz de sizi bugün unutuyoruz. Barınma yeriniz ateştir. Ve sizin için hiç bir yardımcı yoktur." (45/34)

Bu durumda, Allah'ı bırakıp yakınlık (sağlamak) için edindikleri ilahlar, onlara yardım etselerdi ya. Hayır, onlar, kendilerinden kaybolup gittiler. Bu (yalancı ilahlar ve onlara yükledikleri), onların yalanları ve uydurdıklarıdır. (46/28)

Ey iman edenler, eğer siz Allah'a (Allah adına İslam'a ve Müslümanlara) yardım ederseniz, O da size yardım eder ve sizin ayaklarınızı sağlamlaştırır. (47/7)

KURAN FİHRİSTİ

Seni sürüp-çıkaran memleketinden kuvvet bakımından daha üstün nice memleketler vardı ki, Biz onları yıkıma uğrattık da kendileri için hiç bir yardımcı yoktu. (47/13)

Ve Allah, sana 'üstün ve onurlu' bir zaferle yardım etsin. (48/3) Kafir olanlar, sizinle savaşmış olsalardı, arkalarını dönüp kaçarlardı; sonra, ne bir veli (koruyucu dost), ne bir yardımcı bulamazlardı. (48/22)

Artık ne ayağa kalkmaya güç yetirebildiler, ne yardım bulabildiler. (51/45)

O gün, ne hileli-düzenleri kendilerine herhangi bir şeyle yararı sağlayacak, ne yardım görecekler. (52/46)

"Biz, 'birbiryle yardımlaşıp öcünü alan' bir toplumuz" mu diyorlar? (54/44)

Andolsun, Biz elçilerimizi apaçık belgelerle gönderdik ve insanlar adaleti ayakta tutsunlar diye, onlarla birlikte kitabı ve mizanı indirdik. Ve kendisine çetin bir sertlik ve insanlar için (çeşitli) yararlar bulunan demiri de indirdik; öyle ki Allah, Kendisine ve elçilerine gayb ile (görmedikleri halde) kimlerin yardım edeceğini bilsin (ortaya çıkarsın). Şüphesiz Allah, büyük kuvvet sahibidir, üstün olandır. (57/25)

(Bundan başka bu mallar,) Hicret eden fakirleredir ki, onlar, Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) arayıp, Allah'a ve O'nun Resûlü'ne yardım ederlerken yurtlarından sürülüp-çıkarmışlardır. İşte bunlar, sadık olanlar bunlardır. (59/8)

Münafıklık edenleri görmüyor musun ki, Kitap Ehlinde inkar eden kardeşlerine derler ki: "Andolsun, eğer siz (yurtlarınızdan) çıkarılacak olursanız, mutlaka biz de sizinle birlikte çıkarız ve size karşı olan hiç kimseye, hiç bir zaman itaat etmeyiz. "Eğer size karşı savaşılırsa elbette size yardım ederiz." Oysa Allah, şahidlik etmektedir ki onlar, gerçekten yalancılardır. (59/11)

Andolsun, (yurtlarından) çıkarılacak olurlarsa onlarla birlikte çıkmazlar. Onlara karşı savaşılırsa da, kendilerine yardımda bulunmazlar; yardım etseler bile (arkalarına) dönüp-kaçarlar. Sonra kendilerine yardım edilmez. (59/12)

Ve seveceğiniz bir başka (nimet) daha var: Allah'tan 'yardım ve zafer (nusret)' ve yakın bir fetih. Mü'minleri müjdele. (61/13)

Ey iman edenler, Allah'ın yardımcıları olun: Meryem oğlu İsa'nın havarileri: "Allah'a (yönelirken) benim yardımcıları kimlerdir?" demesi gibi. Havariler de demişlerdi ki: "Allah'ın yardımcıları bizleriz." Böylece İsrailoğullarından bir topluluk iman etmiş, bir topluluk da inkar etmişti. Sonunda Biz iman edenleri düşmanlarına karşı destekledik, onlar da üstün geldiler. (61/14) Allah, yeminlerinizin (keffaretle) çözülmesini size farz (veya meşru) kıldı. Allah, sizin mevlanız (sahibiniz, yardımcınız)dır. O, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (66/2)

Rahmana karşı size yardım edecek olan kimmiş? Şu sizin ordunuz mu? Kafirler yalnızca bir gurur (kesin bir aldaniş) içindedirler. (67/20)

"Size mallar ve çocuklarla yardımda bulunsun. Size (ürün yükü) bağlar-bahçeler versin, ırmaklar da versin." (71/12)

Bunlar, hataları dolayısıyla suda boğuldular, sonra ateşe sokuldular. O zaman da Allah'ın dışında hiç bir yardımcı bulamadılar. (71/25)

Sonunda onlar, kendilerine vadedeni gördükleri zaman, yardımcı olmak bakımından kim daha zayıfmış ve sayı bakımından kim daha azmış artık öğrenmiş olacaktırlar." (72/24)

Sonunda (yardımcı güçlerini) topladı, seslendi; (79/23)

Artık onun ne gücü vardır, ne yardımcısı. (86/10)

İşte (şu) namaz kılanların vay haline, (107/4)

Ki onlar, namazlarında yanılığdadırlar, (107/5)

Onlar gösteriş yapmaktadırlar, (107/6)

Ve 'ufacık bir yardımcı (veya zekatı) da' engellemektedirler. (107/7)

Allah'ın yardımı ve fetih geldiği zaman, (110/1)

YARIŞ

Herkesin (her toplumun) yüzünü çevirdiği bir yön vardır. Öyleyse hayırlarda yarışınız. Her nerede olursanız, Allah sizleri bir araya getirecektir. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (2/148)

Bunlar, Allah'a ve ahiret gününe iman eder, maruf olanı emreder, münker olandan sakındırır ve hayırlarda yarışırlar. İşte bunlar salih olanlardır. (3/114)

Rabbinizden olan mağfiret ve eni göklerle yer kadar olan cennete (kavuşmak için) yarışın; o, muttakiler için hazırlanmıştır. (3/133)

Ey iman edenler, sabredin ve sabırdaki yarışın, (sınırlarda) nöbetleşin. Allah'tan korkun. Umulur ki kurtulursunuz. (3/200)

Sana da (Ey Muhammed,) ölümlüdeki kitap(lar)ı doğrulayıcı ve ona 'bir şahid-gözetleyici' olarak Kitab'ı (Kur'an'ı) indirdik. Öyleyse aralarında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve sana gelen haktan sapıp onların heva (istek ve tutku)larına uyma. Sizden her biriniz için bir şeriat ve bir yol-yöntem kıldık. Eğer Allah dileseydi, sizi bir tek ümmet kılardı; ancak (bu,) verdikleriyle sizi denemesi içindir. Artık hayırlarda yarışınız. Tümünüzün dönüşü Allah'adır. Hakkında anlaşmazlığa düştüğünüz şeyleri size haber verecektir. (5/48)

Dediler ki: "Ey Babamız, gerçek şu ki, biz gittik, yarışıyorduk. Yusuf'u da yiyeceklerimizin (veya eşyamızın) yanında bırakmıştık. Fakat onu kurt yemiş. Ne var ki biz doğruyu söylesek bile sen bize inanacak değilsin." (12/17)

Onun duasına icabet ettik, kendisine Yahya'yı armağan ettik, eşini de doğurmaya elverişli kıldık. Gerçekten onlar hayırlarda yarışıyorlardı, umarak ve korkarak Bize dua ederlerdi. Bize derin saygı gösterirlerdi. (21/90)

İşte onlar, hayırlarda yarışmaktadırlar ve onlar bundan dolayı öne geçmektedirler. (23/61)

Sonra Kitabı kullarımızdan seçtiklerimize miras kıldık. Artık onlardan kimi kendi nefesine zulmeder, kimi orta bir yoldadır, kimi de Allah'ın izniyle hayırlarda yarışır öne geçer. İşte bu, büyük fazlın kendisidir. (35/32)

Yarışıp öne geçener de, öne geçmiş öcülerdir. (56/10)

Öncü olarak yarışıp geçener, (79/4)

Boyları birbirleriyle yarışan ve içiçe girmiş ağaçlı bahçeler. (80/30)

Ki onun sonu misktir. Şu halde yarışmak isteyenler, bunun için yarışsınlar. (83/26)

YASAK

Andolsun, sizden cumartesi (günü) yasağı çiğneyenleri elbette biliyorsunuz. İşte Biz, onlara: "Aşağılık maymunlar olun" dedik. (2/65)

Size yasaklanan büyük günahlardan kaçınırsanız, sizin kusurlarınızı örteriz ve sizi 'onurlu-üstün' bir makama sokarız. (4/31)

Onlar ki, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiye (Resul) uyarlar; o, onlara marufu (iyiliği) emrediyor, münkeri (kötülüğü) yasaklıyor, temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kılıyor ve onların ağır yüklerini, üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inananlar,

Harun Yahya (Adnan Oktar)

destek olup savunanlar, yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (7/157)
Dedi ki: "Ey kavmim görüşünüz nedir söyley misiniz? Ya ben Rabbimden apaçık bir belge üzerinde isem ve O da beni Kendisinden güzel bir rızık ile rızıklandırmışsa? Ben, size yasakladığım şeylere (kendim sahiplenmek suretiyle) size aykırı düşmek istemiyorum. Benim istediğim, gücüm oranında yalnızca ıslah etmektir. Benim başarım ancak Allah iledir; O'na tevekkül ettim ve O'na içten yönelip-dönerim." (11/88)
Melekleri görecekləri gün, suçlu-günahkarlara bir müjde yoktur. Ve o gün (melekler onlara) derler ki: "(Size sevinçli haber) Yasaktır, yasak." (25/22)
Kesilip-eksilmeyen ve yasaklanmayan (meyveler). (56/33)

YASTIK

Yeşil yastıklara ve çarpıcı güzellikteki döşeklere yaslanırlar. (55/76)
Dizi dizi yastıklar, (88/15)

YAŞLANMAK

O'dur ki, sizi topraktan, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo) yarattı; sonra sizi bir bebek olarak çıkarmakta, sonra güçlü (erginlik) çağınıza erişmeniz, sonra da yaşlanmanız için size (belli bir ömür vermektedir). Sizden kiminin daha önce hayatına son verilmektedir; adı konulmuş bir ecele erişmeniz ve belki aklınızı kullanmanız için (Allah sizi böyle yaratır). (40/67)

YAŞLI

Dediler ki: "Ey Vezir, gerçek şu ki, bunun yaşlı (ve) büyük bir babası var; onun yerine bizden birisini alıyoy. Doğrusu biz, seni iyilik yapanlardan görmekteyiz." (12/78)
Rabbin, O'ndan başkasına kulluk etmemenizi ve anne-babaya iyilikle-davranmayı emretti. Şayet onlardan biri veya ikisi senin yanında yaşlılığa ulaşırsa, onlara: "Öf" bile deme ve onları azarlama; onlara güzel söz söyle. (17/23)
Demişti ki: "Rabbim, şüphesiz benim kemiklerim gevşedi ve baş, yaşlılık aleviyle tutuştu; ben sana dua etmekle mutsuz olmadım." (19/4)
Dedi ki: "Rabbim, karım kısır (bir kadın) iken, benim nasıl öğlum olabilir? Ben de yaşlılığın son basamağındayım." (19/8)
Allah, sizi bir za'ftan yarattı, sonra (bu) za'fın ardından bir kuvvet kıldı, sonra bu kuvvetin ardından da bir za'f ve yaşlılık verdi. Dilediğini yaratır. O, bilendir, güç yetirendir. (30/54)
Geride bırakılanlar arasında bir yaşlı kadın dışında. (37/135)
Böylece karısı çığlıklar kopararak geldi ve yüzüne vurarak: "Kısrır, yaşlı bir kadın (mı doğum yapacakmış)? dedi. (51/29)

YATAK

Ona: "Allah'tan kork" denildiğinde, büyüklük gururu onu günaha sürükler, kuşatır. Böylesine cehennem yeter; ne kötü bir yataktır o. (2/206)
İnkâr edenlere de ki: "Yakında yenilgiye uğratalıcaksınız ve toplanıp cehenneme sürüleceksiniz." Ne kötü yataktır o. (3/12)
(Bu) Az bir yarar(lanma)dır. Sonra bunların barınma yerleri cehennemdir. Ne kötü bir yataktır o! (3/197)
Allah'ın, bazısını bazısına üstün kılması ve onların kendi mallarından harcaması nedeniyle erkekler, kadınlar üzerinde 'sorumlu gözeticidir.' Saliha kadınlar, gönülden (Allah'a), itaat edenler,

Allah nasıl koruduysa görünmeyi koruyanlardır. Nüşuzundan korktuğunuz kadınlara (önce) öğüt verin, (sonra onları) yataklarda yalnız bırakın, (bu da yetmezse hafifçe) vurun. Size itaat ederlerse aleyhlerinde bir yol aramayın. Doğrusu Allah yücedir, büyüktür. (4/34)

Melekler kendi nefislerine zulmedenlerin hayatına son verecekleri zaman derler ki: "Nerde idiniz?" Onlar: "Biz, yeryüzünde zayıf bırakılmışlar (müstaz'af) idik." derler. (Melekler de:) "Hicret etmeniz için Allah'ın arzı geniş değil miydi?" derler. İşte onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü yataktır o (4/97)
Kim kendisine 'dosdoğru yol' apaçık belli olduktan sonra, elçiyi muhalefet ederse ve mü'minlerin yolundan başka bir yola uyarırsa, onu döndüğü şekilde bırakırız ve cehenneme sokarız. Ne kötü bir yataktır o!.. (4/115)

Onlar için cehennemden yataklar ve üstlerine örtüler vardır. Biz zulme sapanları işte böyle cezalandırırız. (7/41)
Kim onlara böyle bir günde -yine savaşmak için bir yana çekilen ya da bir başka bölüğe katılmak için yer tutanın dışında- arkasını çevirirse, gerçekten o, Allah'tan bir gazaba uğramıştır ve onun barınma yeri cehennemdir. Ne kötü bir yataktır o. (8/16)
Ey Peygamber, kâfirlerle ve münafıklarla cehd et (çaba harca) ve onlara karşı sert ve caydırıcı davran. Onların barınma yerleri cehennemdir, ne kötü bir yataktır o!.. (9/73)
İnsana bir zarar dokunduğunda, yan yatarken, otururken ya da ayaktaiken Bize dua eder; zararını üstünden kaldırdığımız zaman ise, sanki kendisine dokunan zarara Bizi hiç çağırılmamış gibi döner-gider. İşte, ölçüyü taşırana yapmakta oldukları böyle süslenmiştir. (10/12)

Allah, her dişinin neyi yüklediğini (neye hamile kaldığını) ve döl yataklarının neyi eksiltip neyi eklediğini bilir. O'nun Katında herşey bir miktar (ölçü) iledir. (13/8)
Onların yanları (gece namazına kalkmak için) yataklarından uzaklaşır. Rablerine korku ve umutla dua ederler ve kendilerine rızık olarak verdiklerimizden infak ederler. (32/16)
Cehennem; onlar oraya girerler; ne kötü bir yataktır o. (38/56)
Bir damla sudan (döl yatağına) meni döküldüğü zaman. (53/46)
Astarları, ağır işlenmiş atlastan yataklar üzerinde yaslanırlar. İki cennetin de meyve-devşirmesi (ordakilere) yakın (kolay)dır. (55/54)

YATSI

Ey iman edenler, sağ ellerinizin malik olduğu ile sizden olup da henüz erginlik çağına ermemiş olan (çocuk)lar, (odalarınıza girmek için şu) üç vakitte izin istesinler: Sabah namazından önce, öğleyin üstünüzü çıkardığınız vakit ve yatsı namazından sonra. (Bu) Üçü sizin için mahrem (vakitler)dır. Bunların dışında size de, onlara da bir sakınca yoktur; onlar yanınızda dolaşabilirler, birbirinizin yanında olabilirsiniz. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklamaktadır. Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (24/58)

YAYA

Eğer korkarsanız, yaya veya binekte iken kılın. Güvenliğe girdiğinizde ise, yine Allah'ı, bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği gibi zikredin. (2/239)
Onlardan güç yetirdiklerini sesine sarsıntıya uğrat, atlıların ve yayalarınla onların üstüne yaygarayı kopar, mallarda ve çocuklarda onlara ortak ol ve onlara çeşitli vadilerde bulun. Şeytan, onlara aldatmadan başka bir şey vaatmez. (17/64)

KURAN FİHRİSTİ

İnsanlar içinde hacı duyar; gerek yaya, gerekse uzak yollar-
dan (derin vadilerden) gelen yorgun düşmüş develer üstünde
sana gelsinler." (22/27)

YAYGARARA

Onlardan güç yetirdiklerini sesinle sarsıntıya uğrat, atlıların ve
yayalarınla onların üstüne yaygarayı kopar, mallarda ve çocuk-
larda onlara ortak ol ve onlara çeşitli vaadlerde bulun." Şeytan,
onlara aldatmadan başka bir şey vadetmez. (17/64)
İnkâr edenler dediler ki: "Bu Kur'an'ı dinlemeyin ve onda (oku-
nurken) yaygaralar koparın. Belki üstün gelirsiniz." (41/26)

YAYGI

Allah, yeri sizin için bir yaygı kıldı." (71/19)
Ve serilmiş yaygılar. (88/16)

YAZICI

Artık kim, bir mü'min olarak salih amellerde bulunursa, onun ça-
bası için (karşılık olarak) küfran (nankörlük) yoktur. Şüphesiz
Biz, onun yazıcılarıyız. (21/94)
Onun sağında ve solunda oturan iki yazıcı kaydederlerken
(50/17)
'Şereflî-üstün' yazıcılar. (82/11)

YECÛC MECÛC

Dediler ki: "Ey Zu'l-Karneyn gerçekten Ye'cuc ve Me'cuc yeryü-
zünde bozgunculuk çıkarıyorlar bizimle onlar arasında bir sed
inşa etmen için sana vergi verelim mi?" (18/94)
Yecuc ve Mecuc (un sedleri) açıldığında onlar her bir tepeden
akın ederler; (21/96)

YEĞUS

Ve dediler ki: Kendi ilahlarınızı bırakmayın; bırakmayın ne
Vedd'i, ne Suva', ne Yeğus'u, ne Ye'uk'u ve ne de Nesri." (71/23)

YEMEK

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe kat-
lanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden
bakla, acur, sarmısak, mercimek ve soğan çıkarsın." (O zaman
Musa): "Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyor-
sunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için iste-
diğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk
(damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşku-
suz, Allah'ın ayetlerini tanımazlıkları ve peygamberleri haksız
yere öldürmelerinden. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırı
çığnemelerinden. (2/61)

Birbirinizin mallarını haksızlıkla yemeyin ve bile bile günahla in-
sanların mallarından bir bölümünü yemeniz için onları hakimle-
re aktarmayın. (2/188)

Ey iman edenler, faizi kat arttırılmış olarak yemeyin. Ve
Allah'tan sakının, umulur ki kurtulursunuz. (3/130)

Yetimlere mallarını verin ve murdar olanla temiz olanı değiştir-
meyin. Onların mallarını mallarınıza katarak yemeyin. Çünkü
bu, büyük bir suçtur. (4/2)

Yetimleri, nikaha erişecekleri çağa kadar deneyin; şayet kendilerinde bir (rüşd) olgunlaşma gördünüz mü, hemen onlara mal-
larını verin. Büyüyecekler diye israf ile çarçabuk yemeyin. Zen-
gin olan iffetli olmaya çalışsın, yoksul olan da artık maruf (ihtı-

yaca ve örfe uygun) bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine ver-
diğiniz zaman, onlara karşı şahid bulundurun. Hesap görücü
olarak Allah yeter. (4/6)

Ey iman edenler, mallarınızı, sizden karşılıklı anlaşmadan (do-
ğan) bir ticaretten başka haksız 'nedenler ve yollarla' (batılca)
yemeyin. Ve kendi nefislerinizi öldürmeyin. Şüphesiz, Allah, si-
zi çok esirgeyendir. (4/29)

Ondan nehyedildikleri halde faiz almaları ve insanların malları-
nı haksız yere yemeleri nedeniyle (öyle yaptık.) Onlardan kafir
olanlara pek acıklı bir azab hazırlamışızdır. (4/161)

Bugün size temiz olan şeyler helal kılındı. (Kendilerine) Kitap ve-
rilenlerin yemeği size helal, sizin de yemeğiniz onlara helaldir.
Mü'minlerden özgür ve iffetli kadınlar ile sizden önce (kendileri-
ne) kitap verilenlerden özgür ve iffetli kadınlar da, namuslu, fu-
huşta bulunmayan ve gizlice dostlar edinmemişler olarak -onla-
ra ücretlerini (mehirlerini) ödediğiniz takdirde- size (helal kılındı.)
Kim imanı tanımayıp küfre saparsa, elbette onun yaptığı boşa
çıkıştır. O ahirette hüsrana uğrayanlardır. (5/5)

Meryem oğlu Mesih, yalnızca bir elçidir. Ondan önce de elçiler
gelip geçti. Onun annesi dosdoğrudur, ikisi de yemek yerlerdi.
Bir bak, onlara ayetleri nasıl açıklıyoruz? (Yine) bir bak, onlar
ise nasıl da çevriliyorlar? (5/75)

Deniz avı ve onu yemek size ve (yeryüzünde) dolaşanlara bir
yazar olarak helal kılındı. İhrâmı olduğunuz sürece kara avı ise
size haram kılınmıştır. O'na (götürülüp) toplanacağınıza
Allah'tan korkup-sakinin. (5/96)

(Bu sefer Havariler): "Ondan yemek istiyoruz, kalplerimiz tatmin
olsun, senin de gerçekten bize doğru söylediğini bilelim ve bu-
na şahidlerden olalım" demişlerdi. (5/113)

Üzerinde Allah'ın isminin anılmadığı şeyi yemeyin; çünkü bu
fısk'tır (yoldan çıkıştır). Gerçekten şeytanlar, sizinle mücadele
etmeleri için kendi dostlarına gizli-çağırılarda bulunurlar. Onlar-
la itaat ederseniz şüphesiz siz de müşriksiniz. (6/121)

Dedi ki: "Sizin onu götürmeniz gerçekten beni üzer ve siz on-
dan habersiz iken onu kurdun yemesinden korkuyorum." (12/13)

Onunla birlikte iki genç de zindana girmişti. Biri: "Ben (rüyam-
da) kendimi şarap sıkıyorken gördüm." dedi. Öbürü: "Ben de
kendimi başımın üstünde ekme taşıyorken gördüm; kuş da on-
dan yemekteydi" dedi. "Bunun yorumundan bize haber ver.
Doğrusu biz seni, iyilik yapanlardan görmekteyiz." (12/36)

Dedi ki: "Size rızıklanacağınız bir yemek gelecek olsa, ben mut-
laka size daha gelmeden önce onun ne olduğunu haber veririm.
Bu, rabbimin bana öğrettiklerindedir. Doğrusu ben, Allah'a
iman etmeyen, ahireti de tanımayanların ta kendileri olan bir
topluluğun dinini terkettim." (12/37)

Ve hayvanları da yarattı; sizin için onlarda ısınma ve yararlar
vardır ve onlardan yemektesiniz. (16/5)

Denizi de sizin emrinize veren O'dur, ondan taze et yemektesi-
niz ve giyiminizde ondan süs-eşyaları çıkarmaktasınız. Gemile-
rin onda (suları) yara yara akıp gittiğini görüyorsunuz. (Bütün bun-
lar) O'nun fazlından aramanız ve şükretmeniz içindir. (16/14)

(Varmaları gereken yere gelip) Geçtiklerinde (Musa) genç-yar-
dımıcısına dedi ki: "Yemeğinizi getir bize, andolsun, bu yaptığ-
mız-yolculuktan gerçekten yorulduk." (18/62)

(Yine) Böylece ikisi yola koyuldu. Nihayet bir kasabaya gelip
yemek istediler, fakat (kasaba halkı) onları konuklamaktan ka-
çındı. Onda (kasabada) yıkılmaya yüz tutmuş bir duvar buldu-
lar, hemen onu inşa etti. (Musa) Dedi ki: "Eğer isteseydin ger-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

çekten buna karşılık bir ücret alabilirsin." (18/77)

Biz onları, yemek yemez cesetler kılmadık ve onlar ölümsüz değillerdi. (21/8)

Böylelikle, bununla size hurmalıklardan, üzümlüklerden bahçeler-bağlar geliştirdik, içlerinde çok sayıda yemişler vardır; sizler onlardan yemektesiniz. (23/19)

Gerçekten hayvanlarda da sizin için bir ders (ibret) vardır; karnınlarının içinde olanlardan size içirmektedir ve onlarda sizin için daha birçok yararlar var. Sizler onlardan yemektesiniz. (23/21)

Kendi kavminden, inkâr edip ahirete kavuşmayı yalanlayan ve kendilerine, dünya hayatında refah verdiğimiz önde gelenler dedi ki: "Bu, sizin benzeriniz olan bir beşerden başkası değildir, kendisi de sizin yediklerinizden yemekte ve içtiklerinizden içmektedir." (23/33)

Kör olana güçlük yoktur, topal olana güçlük yoktur, hasta olana da güçlük yoktur; sizin için de, gerek kendi evlerinizden, gerekse babalarınızın evlerinden, annelerinizin evlerinden, erkek kardeşlerinizin evlerinden, kız kardeşlerinizin evlerinden, amcalarınızın evlerinden, halalarının evlerinden, dayılarınızın evlerinden, teyzelerinizin evlerinden, anahtarına malik olduğunuz (yerlerden) ya da dostlarınızın (evlerinden) yemenizde bir güçlük yoktur. Hep bir arada veya ayrı ayrı yemenizde de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit, Allah tarafından kutlu, güzel bir yaşama dileği olarak birbirinize selam verin. İşte Allah, size ayetleri böyle açıklar, umulur ki aklınızı kullanırsınız. (24/61)

Dediler ki: "Bu elçiye ne oluyor ki, yemek yemekte ve pazarlarda dolaşmaktadır? Ona, kendisiyle birlikte uyarıcı olacak bir melek indirilmesi gerekmez miydi?" (25/7)

Ya da kendisine bir hazinenin bırakılması veya (ürünlerinden) yemekte olduğu bir bahçesi olması (gerekmez miydi)?" Zulmedenler dedi ki: "Siz olsa olsa, ancak büyülenmiş bir adama uyuyorsunuz." (25/8)

Senden önce gönderdiklerimizden, gerçekten yemek yiyen ve pazarlarda gezen (elçi)lerden başkasını göndermiş değiliz. Biz, sizin kiminizi kimi için deneme (fitne konusu) yaptık. Sabredecek misiniz? Senin Rabbin görendir. (25/20)

Görmüyorlar mı; Biz, suyu çorak toprağa sürüyoruz da onunla ekin bitiriyoruz; ondan hayvanları, kendileri yemektedir? Yine de görmüyorlar mı? (32/27)

Ey iman edenler (rastgele) Peygamberin evlerine girmeyin, (Bir başka iş için girmişseniz ille de) yemek vaktini beklemeyin. (Ama yemeğe çağırıldığınız zaman girin, yemeği yiyince dağılın ve (uzun) söze dalmayın. Gerçekten bu, peygambere eziyet vermekte ve o da sizden utanmaktadır; oysa Allah, hak (kı açıklamak)tan utanmaz. Onlardan (peygamberin eşlerinden) bir şey isteyeceğiniz zaman, perde arkasından isteyin. Bu, sizin kalpleriniz için de, onların kalpleri için de daha temizdir. Allah'ın Resûlü'ne eziyet vermeniz ve ondan sonra eşlerini nikahlamanız size ebedi olarak (helal) olmaz. Çünkü böyle yapmanız, Allah Katında çok büyük (bir günah)tır. (33/53)

Böylece onun (Süleyman'ın) ölümüne karar verdiğimiz zaman, ölümünü, onlara, esasını yemekte olan bir ağaç kurdundan başkası haber vermedi. Artık o, yere yıkılıp-düşünce, açıkça ortaya çıktı ki, şayet cinler gaybî bilmiş olsalardı böylesine aşağılanıcı bir azab içinde kalıp-yaşamazlardı. (34/14)

Ölü toprak kendileri için bir alettir; Biz onu dirilttik, ondan taneler çıkarttık, böylelikle ondan yemektedirler. (36/33)

Onun ürünlerinden ve kendi ellerinin yaptıklarından yemeleri

için. Yine de şükretmiyorlar mı? (36/35)

Bunun üzerine onların ilahlarına sokulup: "Yemek yemiyor musunuz?" dedi. (37/91)

Allah O'dur ki, kimine binmeniz, kiminden yemeniz için size (bir yarar olmak üzere) davaları var etti. (40/79)

Günahkar olanın yemegidir. (44/44)

Şüphesiz Allah, iman edip salih amelerde bulunanları, altından ırmaklar akan cennetlere sokar. İnkâr edenler ise, metallerin ve hayvanların yemesi gibi yerler; ateş, onlar için bir konaklama yeridir. (47/12)

Ey iman edenler, zandan çok kaçının; çünkü zannın bir kısmı günahtır. Tecessüs etmeyin (birbirinizin gizli yönlerini araştırmayın). Kiminiz kiminizin gıybetini yapmasın (arkasından çekıştirmesin.) Sizden biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte, bundan tiksindiniz. Allah'tan korkup-sakının. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, çok esirgeyendir. (49/12)

Derken onlara yaklaştırdı (ikram etti); "Yemez misiniz?" dedi. (51/27)

(Onlar yemeyince) Bunun üzerine içine bir tür korku düştü. "Korkma" dediler ve ona bilgin bir erkek çocuk müjdesini verdiler. (51/28)

Yoksula yemek vermeye destekçi olmazdı." (69/34)

İrin ve kan karışımından başka bir yemek yoktur." (69/36)

Bunu da, hata edenlerden başkası yemez." (69/37)

Boğazı tıkayıp kalan bir yemek ve acı bir azab vardır. (73/13)

Kendileri, ona duydukları sevgiye rağmen yemeği, yoksula, yetime ve esire yedirirler. (76/8)

YEMİN

Bir de yeminlerinizi bahane ederek; iyilik yapmanız, sakinmanız ve insanların arasını düzeltmenize Allah'ı engel kılmayın. Allah işitendir, bilendir. (2/224)

Allah sizi, yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden, boş, amaçsız sözler'den dolayı sorumlu tutmaz; fakat kalplerinizin kazandıklarından dolayı sorumlu tutar. Allah bağışlayandır, yumuşak davranandır. (2/225)

Kadınlarından uzaklaşmaya yemin edenler için dört ay bekleme süresi vardır. Eğer (bu süre içinde eşlerine) dönerlerse, şüphesiz Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (2/226)

Allah'ın ahdini ve yeminlerini az bir değere karşılık satanlar... İşte onlar; onlar için ahirette hiçbir pay yoktur, kıyamet gününde Allah onlarla konuşmaz, onları gözetmez ve onları arındırmaz. Ve onlar için acı bir azab vardır. (3/77)

Anne-babanın ve yakınların geride bıraktıklarından ve her birine mirasçılar kıldık. Yeminlerinizin (akid ile) bağladığı kimselere de kendi paylarını verin. Şüphesiz, Allah, herşeye şahid olandır. (4/33)

Oyleyse, nası olur da, kendi ellerinin sundukları sonucu, onlara bir musibet isabet eder, sonra sana gelerek: "Kuşkusuz, Biz iyilikten ve ulaştırmaktan başka bir şey istemedik" diye Allah'a yemin ederler? (4/62)

İman edenler: "Olanca yeminleriyle elbette sizlerle birlik olduklarına ilişkin Allah'a yemin edenler bunlar mıdır? Onların bütün yapıp-ettikleri boşa çıkmıştır, böylece hüsrana uğrayanlar olmuşlardır." derler. (5/53)

Allah sizi, yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden, boş sözlerden' dolayı sorumlu tutmaz, ancak yeminlerinizle bağladığınız sözlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Onun (yeminin) kefareti, ailenizdekilere yedirdiklerinizin ortalamasından on yoksula

KURAN FİHRİSTİ

lu doymamak ya da onları giydirmek veya bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmak. (Bunlara imkan) Bulamayan (için) üç gün oruç (vardır.) Bu, yemin ettiğinizde (bozduğunuz) yeminlerinizin kefaretidir. Yeminlerinizi koruyunuz. Allah, size ayetlerini böyle açıklar, umulur ki şükredersiniz. (5/89)

Ey iman edenler, sizden birinize ölüm gelip çattığı zaman, vasiyet hazırlanışında, aranızda içinden adaleti iki kişiyi (şahid tutun.) Veya yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa, sizden olmayan başka iki kişiyi (şahid tutun. ikisini) Şayet kuşku lanacak olursanız namazdan sonra alkoyarsınız, onlar da (size): "Akraba dahi olsa onu (yeminimizi) hiçbir değere değiştirmeyeceğiz ve Allah'ın şahidliğini gözlemeyeceğiz. Aksi takdirde Biz elbette günahkarlardan oluruz." diye Allah adına yemin etsinler. (5/106)

Eğer o ikisi aleyhinde kesin olarak günahı hak ettiklerine ilişkin bilgi sahibi olunursa, bu durumda haksızlığa uğrayanlardan iki kişi -ki bunlar buna daha hak sahibidirler- öbürlerinin yerine geçerler ve: "Bizim şahadetimiz o ikisinin şahadetinden şüphesiz daha doğrudur. Biz hadi aşmadık, yoksa gerçekten zulmedenlerden oluruz" diye Allah'a yemin ederler. (5/107)

Bu, gerektiği gibi şahidliği yapmalarına veya yeminlerinden sonra yeminlerin reddedilmesinden korkmalarına daha yakındır. Allah'tan korkup-sakinin ve dinleyin. Allah, fasıklar topluluğunu hidayete erdirmez. (5/108)

Olanca yeminleriyle, eğer kendilerine bir ayet gelse, kesin olarak ona inanacaklarına dair Allah'a yemin ettiler. De ki: "Ayetler, ancak Allah Katındadır; onlara (mucizeler) gelse de kuşkusuz inanmayacaklarının şuurunda değil misiniz?" (6/109)

Ve: "Gerçekten ben size öğüt verenlerdenim" diye yemin de etti. (7/21)

Kendilerine Allah'ın bir rahmet eriştirmeyeceğine yemin ettiğiniz kimseler bunlar mıydı? (Cennetkilerle de) Girin cennete. Sizin için korku yoktur ve mahzun olmayacaksınız." (7/49)

Ve eğer antlaşmalardan sonra, yine yeminlerini bozarlarsa ve dininize hiç besleyip-saldırırlarsa, bu durumda küfrün önderleriyle çarpışın. Çünkü onlar, yeminleri olmayan kimselerdir; belki cayarlar. (9/12)

Yeminlerini bozan, elçiyi (yurdundan) sürmeye çabalayan ve sizinle ilk defa (savaşa) başlayan bir toplulukla savaşmaz mısınız? Korkuyor musunuz onlardan? Eğer inanıyorsanız, kendisinden korkmanıza Allah daha layıktır. (9/13)

Eğer yakın bir yarar ve orta bir sefer olsaydı, onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama zorluk onlara uzak geldi. "Eğer güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (savaşa) çıkdık." diye sana Allah adına yemin edecekler. Kendi nefislerini helaka sürüklüyorlar. Allah onların gerçekten yalan söylediklerini biliyor. (9/42) Gerçekten sizden olduklarına dair Allah adına yemin ederler. Oysa onlar sizden değildirler. Ancak onlar ödleri kopan bir topluluktur. (9/56)

Sizi hoşnut kılmak için Allah'a yemin ederler; oysa mü'min iseler, hoşnut kılınmaya Allah ve elçisi daha layıktır. (9/62) Kendilerinden hoşnut olmanız için size yemin ederler. Siz onlardan hoşnut olsanız bile şüphesiz Allah, fasıklar topluluğundan hoşnut olmaz. (9/96)

Zarar vermek, inkârı (pekiştirmek), mü'minlerin arasını ayırmak ve daha önce Allah'a ve elçisine karşı savaşını gözlemek için mescid edenler ve: "Biz iyilikten başka bir şey istemedik" diye yemin edenler (var ya.) Allah onların şüphesiz yalancı olduklarına şahidlik etmektedir. (9/107)

Olanca yeminleriyle: "Öleni Allah diriltmez" diye yemin ettiler. Hayır; bu, O'nun üzerinde hak olan bir vaidir, ancak insanların çoğu bilmezler. (16/38)

Ahidleştiğiniz zaman, Allah'ın ahdini yerine getirin, pekiştirdikten sonra yeminleri bozmayın; çünkü Allah'ı üzerinize kefil kılmışsınızdır. Şüphesiz Allah, yaptıklarınızı bilir. (16/91)

Bir ümmet diğer bir ümmetten (sayıca ve malca) daha gelişkindir diye, yeminlerinizi kendi aranızda bir bozuculuk unsuru yaparak, ipini kuvvetle eğirdikten sonra bozup-gözen (kadın) gibi olmayın. Şüphesiz Allah, sizi bununla imtihan etmektedir. Kıyamet günü hakkında ihtilafa düştüğünüz şeyi size muhakkak açıklayacaktır. (16/92)

Yeminlerinizi kendi aranızda, bir bozuculuk unsuru edinmeyin; sonra sapaşağlam basan ayak kayar ve Allah'ın yolundan alkoyduğunuz için kötülüğü tadarsınız. (Ayrıca) Büyük azab da sizin içindir. (16/94)

Allah'ın ahdini ucuz bir değere karşılık satmayın. Eğer bilerseniz, Allah Katında olan sizin için daha hayırlıdır. (16/95)

Kendi eşlerine (zina suçu) atan ve kendileri dışında şahidleri bulunmayanlar ise, onlardan da her birinin şahidliği, Allah adına dört (kere yemin) ile kendisinin hiç şüphesiz doğru söyleyenlerden olduğuna şahidlik etmektedir. (24/6)

Beşinci (yemini) ise, eğer yalan söyleyenlerdence, Allah'ın lanetinin muhakkak kendi üzerinde olması(nı kabul etmesi)dir. (24/7)

Onun (kadının) da dört kere Allah adına (yeminle) onun (kocasının) hiç şüphesiz yalan söyleyenlerden olduğuna şahidlik etmesi kendisinden cezayı uzaklaştırır. (24/8)

Beşinci (yemini) ise, eğer o (kocası) doğru söylüyor ise, Allah'ın gazabının muhakkak kendi üzerinde olması(nı kabul etmesi)dir. (24/9)

Yeminlerinin olanca gücüyle Allah'a and içtiler; eğer sen onlara emredersen (savaşa) çıkacaklar diye. De ki: "And içmeyin, bu bilinen (örf üzere) bir itaattir. Allah, yaptıklarınızdan haberdardır." (24/53)

Allah, bir adamın kendi (göğüs) boşluğu içinde iki kalp kılmadı ve kendilerini annelerinize benzeterek yemin konusu yaptığınızı (zıharda bulunduğunuz) eşlerinizi sizin anneleriniz yapmadı, evlatlıklarınızı da sizin (öz) çocuklarınız saymadı. Bu, sizin (yalnızca) ağzınızla söylemenizdir. Allah ise, hakkı söyler ve (doğru olan) yola yöneltip-iletir. (33/4)

Yeminlerinin olanca güçleriyle, kendilerine bir uyarıcı-korkutucu gelecek olsa, ümmetlerinin herhangi birinden mutlaka daha doğru olacaklarına dair, Allah'a and içtiler. Ancak onlara bir uyarıcı-korkutucu geldiğinde (bu,) nefretlerinden başkasını artırmadı. (35/42)

"Ashab-ı Yemin", ne (kutludur o) "Ashab-ı Yemin." (56/27)

"Ashab-ı Yemin" olanlar için. (56/38)

Hayır, yıldızların yer (mekvi)lerine yemin ederim. (56/75)

Şüphesiz bu, eğer bilerseniz gerçekten büyük bir yemindir. (56/76)

Ve eğer "Ashab-ı Yemin"den ise, (56/90)

Artık, "Ashab-ı Yemin"den selam sana. (56/91)

Allah'ın kendilerine karşı gazablandığı bir kavmi veli (dost ve müttefik) edinilenler görmedin mi? Onlar, ne sizdendirler, ne onlardan. Kendileri de (açıkça gerçeği) bildikleri halde, yalan üzere yemin ediyorlar. (58/14)

Onlar, yeminlerini bir siper edindiler, böylece Allah'ın yolundan alkoydular. Artık onlar için alçaltıcı bir azab vardır. (58/16)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Onların tümünü Allah'ın dirilteceği gün, sizlere yemin ettikleri gibi O'na da yemin edeceklerdir ve kendilerinin bir şey üzerine olduklarını sanacaklardır. Dikkat edin; gerçekten onlar, yalan söyleyenlerin ta kendileridir. (58/18)

Onlar, yeminlerini bir siper edinip Allah'ın yolundan alıkoydular. Doğrusu ne kötü şey yapıyorlar. (63/2)

Allah, yeminlerinizin (keffaretle) çözülmesini size farz (veya meşru) kıldı. Allah, sizin mevlanız (sahibiniz, yardımcınız)dır. O, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (66/2)

Şunların hiçbirine itaat etme: Yemin edip duran, aşâğılık, (68/10)

Yoksa sizin için üzerimizde kıyamete kadar sürüp gidecek bir yemin mi var ki siz ne hüküm verirsiniz o, mutlaka sizin kalacak, diye. (68/39)

Hayır; gördüklerinize yemin ederim, (69/38)

Artık, doğuların ve batıların Rabbine yemin ederim; Biz gerçekten güç yetirenez; (70/40)

Ancak Ashab-ı Yemin (sağ ehli) harîc. (74/39)

Artık hayır; yemin ederim (gündüz) sinip (gece) dönen (gezen)lere, (81/15)

Hayır, şafak-vaktine yemin ederim, (84/16)

Bunlarda, akıl sahibi olan için bir yemin var, değil mi? (89/5)

Hayır; bu şehre yemin ederim, (90/1)

YEMİNİ BOZMAK

Ahidleştiğiniz zaman Allah'ın ahdini yerine getirin pekiştirdikten sonra yeminleri bozmayın; çünkü Allah'ı üzerinize kefil kılmışsınızdır. Şüphesiz Allah yaptıklarınızı bilir. (16/91)

Bir ümmet diğer bir ümmetten (sayıca ve malca) daha gelişkindir diye yeminlerinizi kendi aranızda bir bozuculuk unsuru yaparak ipini kuvvetle eğirdikten sonra bozup-çözen (kadın) gibi olmayın. Şüphesiz Allah sizi bununla imtihan etmektedir. Kıyamet günü hakkında ihtilafa düştüğünüz şeyi size muhakkak açıklayacaktır. (16/92)

YEMİNİN KEFARETİ

Allah sizi yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden boş sözlerden' dolayı sorumlu tutmaz ancak yeminlerinizle bağladığınız sözlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Onun (yeminin) keffareti ailenizdekilere yedirdiklerinizin ortalamasından on yoksulu doyurmak ya da onları giydirmek veya bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaktr. (Bunlara imkan) Bulamayan (için) üç gün oruç (vardır.) Bu yemin ettiğinizde (bozduğunuz) yeminlerinizin keffaretidir. Yeminlerinizi koruyunuz. Allah size ayetlerini böyle açıklar umulur ki şükredersiniz. (5/89)

YEMİŞ

Takva sahiplerine vad edilen cennet; onun altından ırmaklar akar, yemişleri ve gölgelikleri süreklidir. Bu korkup-sakınanların (mutlu) sonudur, inkâr edenlerin sonu ise ateştir. (13/35)

Rabbinin izniyle her zaman yemişini verir. Allah insanlar için örnekler verir; umulur ki onlar öğüt alır-düşünürler. (14/25)

İki bağ da yemişlerini vermiş, ondan (verim bakımından) hiçbir şeyi noksan bırakmamış ve aralarında bir ırmak fıskırtmıştı. (18/33)

Böylelikle, bununla size hurmalıklardan, üzümlüklerden bahçeler-bağlar geliştirdik, içlerinde çok sayıda yemişler vardır; sizler onlardan yemektесiniz. (23/19)

Ancak onlar yüz çevirdiler, böylece Biz de onlara Arim selini

gönderdik. Ve onların iki bahçesini, buruk yemişli, acı ılgınlı ve içinde az bir şey de sedir ağacı olan iki bahçeye dönüştürdük. (34/16)

YENİLGİ

Böylece onları, Allah'ın izniyle yenilgiye uğrattılar. Davud Calut'u öldürdü. Allah da ona mülk ve hikmet verdi; ona dilediğinden öğretti. Eğer Allah'ın, insanların bir kısmı ile bir kısmını def'i (engellemesi) olmasaydı, yeryüzü mutlaka fesada uğrardı. Ancak Allah, alemlere karşı büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. (2/251)

İnkâr edenlere de ki: "Yakında yenilgiye uğratılacaksınız ve toplanıp cehenneme sürüleceksiniz." Ne kötü yataktır o. (3/12)

Eğer Allah size yardım ederse, artık sizi yenilgiye uğratacak yoktur ve eğer sizi 'yapayalnız ve yardımsız' bırakacak olursa, ondan sonra size yardım edecek kimdir? Öyleyse mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler. (3/160)

Rum (orduları) yenilgiye uğradı. (30/2)

Yakın bir yerde. Ama onlar, yenilgilerinden sonra yeneceklerdir. (30/3)

YERYÜZÜ

Kendilerine: "Yeryüzünde fesat çıkarmayın" denildiğinde: "Biz sadece islah edicileriz" derler. (2/11)

O, sizin için yeryüzünü bir döşek, gökyüzünü bir bina kıldı. Ve gökten yağmur indirerek bununla sizin için (çeşitli) ürünlerden rızık çıkardı. Öyleyse (bütün bunları) bile bile Allah'a eşler koşmayın. (2/22)

Ki (bunlar) Allah'ın ahdini, onu kesin olarak onayladıktan sonra bozarlar, Allah'ın kendisiyle birleştirilmesini emrettiği şeyi keserler ve yeryüzünde bozgunculuk çıkarırlar. Kayba uğrayanlar, işte bunlardır. (2/27)

Hani Rabbin, Meleklerle: "Muhakkak ben, yeryüzünde bir halife var edeceğim" demişti. Onlar da: "Biz seni şükürle yüceltir ve (süreklili) taksid ederken, orada bozgunculuk çıkaracak ve kanlar akıtacak birini mi var edeceksin?" dediler. (Allah:) "Şüphesiz sizin bilmediğiniz beni bilirim" dedi. (2/30)

Fakat Şeytan, oradan ikisinin ayağını kaydırды ve böylece onları içinde bulundukları (durum)dan çıkardı. Biz de: "Kiminiz kiminize düşman olarak inin, sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar bir yerleşim ve meta vardır" dedik. (2/36)

(Yine) Hatırlayın; Musa kavmi için su aramıştı, o zaman Biz ona: "Asanı taşa vur" demiştik de ondan oniki pınar fıskırmıştı, böylece herkes içeceği yeri bilmışti. Allah'ın verdiği rızaktan yiyin, için ve yeryüzünde bozgunculuk (fesad) yaparak karışıklık çıkarmayın. (2/60)

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün ard arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (2/164)

Ey insanlar, yeryüzünde olan şeyleri helal ve temiz olarak yiyin ve şeytanın adımlarını izlemeyin. Gerçekte o, sizin için apaçık bir düşmandır. (2/168)

O, iş başına geçti mi (ya da sırtını çevirip gitti mi) yeryüzünde bozgunculuk çıkarmaya, ekini ve nesli helak etmeye çaba harcar. Allah ise, bozgunculuğu sevmez. (2/205)

Böylece onları, Allah'ın izniyle yenilgiye uğrattılar. Davud Ca-

KURAN FİHRİSTİ

lut'u öldürdü. Allah da ona mülk ve hikmet verdi; ona dilediğinden öğretti. Eğer Allah'ın, insanların bir kısmı ile bir kısmını defî (engellemesi) olmasaydı, yeryüzü mutlaka fesada uğrardı. Ancak Allah, alemle karşı büyük fazl (ve ihsan) sahibidir. (2/251) (Sadakalar) Kendilerini Allah yolunda adayın fakirler içindir ki, onlar, yeryüzünde dolaşmaya güç yetiremezler. İffetlerinden dolayı bilmeyen onları zengin sanır. (Ama) Sen onları yüzlerinden tanırsın. Yüzsüzlük ederek insanlardan istemezler. Hayırdan her ne naf ederseniz, şüphesiz Allah onu bilir. (2/273) Şüphesiz küfredip kafir olarak ölenler, bunların hiçbirinden, yeryüzü dolusu altını olsa -bunu fide olarak verse de- kesin olarak kabul edilmez. Onlar için acı bir azab vardır ve onların yardımcıları yoktur. (3/91)

Gerçek şu ki, sizden önce nice sünnetler gelip-geçmiştir. Bundan dolayı yeryüzünde gezip-dolaşın da yalanlayanların uğradıkları sonuç nasıl oldu bir görün. (3/137)

Ey iman edenler, inkâr edenler ile yeryüzünde gezip dolaşırken veya savaşta buldukları sırada (ölen) kardeşleri için: "Yanımızda olsalardı, ölmezlerdi, öldürülmezlerdi" diyenler gibi olmayın. Allah, bunu onların kalplerinde onulmaz bir hasret olarak kıldı. Dirilten ve öldüren Allah'tır. Allah, yaptıklarınızı görendir. (3/156)

Melekler kendi nefislerine zulmedenlerin hayatına son verecekleri zaman derler ki: "Nerde idiniz?" Onlar: "Biz, yeryüzünde za-yıf bırakılmışlar (müstaz'afılar) idik." derler. (Melekler de-): "Hicret etmeniz için Allah'ın arzı geniş değil miydi?" derler. İşte onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü yataktır o?21 (4/97) Allah yolunda hicret eden, yeryüzünde barınacak çok yer de bulur, genişlik (ve bolluk) da. Allah'a ve Resûlü'ne hicret etmek üzere evinden çıkan, sonra kendisine ölüm gelen kişinin ecri şüphesiz Allah'a düşmüştür. Allah, başılayıcıdır, esirgeyicidir. (4/100)

Yeryüzünde adım attığınızda (yolculuğa ya da savaşa çıktığınızda), kafirlerin size bir kötülük yapmalarından korkarsanız, namazı kısaltmanızda sizin için bir sakınca yoktur. Şüphesiz kafirler, sizin apaçık düşmanlarıdır. (4/101)

Andolsun, "Şüphesiz, Allah Meryem oğlu Mesih'tir." diyenler küfre düşmüştür. De ki: "O, eğer Meryem oğlu Mesih'i, onun annesini ve yeryüzündekilerin tümünü helak (yok) etmek isterse, Allah'tan (bunu önlemeye) kim birşeye malik olabilir? Göklerin, yerin ve bunlar arasındakilerin tümünü mülk Allah'ındır; dile-diğini yaratır. Allah herşeye güç yetirendir. (5/17)

(Allah) Dedi: "Artık orası kendilerine kırk yıl haram kılınmıştır. Onlar yeryüzünde 'şaşkın dönüp duracaklar.' Sen de o fasıklar topluluğuna üzülme." (5/26)

Bu nedenle, İsrailoğullarına şunu yazdık: Kim bir nefsi, bir başka nefse ya da yeryüzündeki bir fesada karşılık olmaksızın (haksız yere) öldürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de onu (öldürülmesine engel olarak) dirlitirse, bütün insanları dirlitmiş gibi olur. Andolsun, elçilerimiz onlara apaçık belgelerle gelmişlerdir. Sonra bunun ardından onlardan bir çoğu yeryüzünde ölçüyü taşırlandırdı. (5/32)

Allah'a ve Resûlü'ne karşı savaş açanların ve yeryüzünde bozgunculuğa çalışanların cezası, ancak öldürülmeleri, asılmaları ya da elleriyle ayaklarının çaprazca kesilmesi veya (buldukları) yerden sürülmeleridir. Bu, dünyadaki aşağılanmalarını, ahirette onlar için büyük bir azab vardır. (5/33)

Gerçek şu ki, inkâr edenler, yeryüzünde olanların tümü ve bunlarla birlikte bir katı daha onların olsa, bununla da kıyamet günününün azabından (kurtulmak için) fide vermeye kalkışsalar, yi-

ne onlardan kabul edilmez. Onlar için acı bir azab vardır. (5/36) Yahudiler: "Allah'ın eli sıkırdı" dediler. Onların elleri bağlandı ve söylediklerinden dolayı lanetlendiler. Hayır; O'nun iki eli açıktır, nasıl dilerse infak eder. Andolsun, Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun taşkınlıklarını ve inkârlarını arttıracaktır. Biz de onların arasına kıyamet gününe kadar sürecek düşmanlık ve kin salıverdik. Onlar ne zaman savaş amacıyla bir ateş alevlendirdilerse Allah onu söndürmüştür. Yeryüzünde bozgunculuğa çalışırlar. Allah ise bozguncuları sevmez. (5/64)

Kendilerinden önce nice nesilleri yıkıma uğrattığımızı görmüyorlar mı? Biz, sizi yerleşik kıldığımız bir biçimde onları yeryüzünde (büyük bir güç ve servetle) yerleşik kıldık; gökten üzerlerine sağanak (bol yağmurlar) yağdırdık, nehirleri de altlarından akar yaptık. Ama günahları nedeniyle Biz onları yıkıma uğrattık ve arkalarından başka nesiller (inşa edip) var ettik. (6/6) De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın, sonra yalanlayanların sonu nasıl oldu, bir görün." (6/11)

Yeryüzünde hiçbir canlı ve iki kanadıyla uçan hiçbir kuş yoktur ki, sizin gibi ümmetler olmasın. Biz Kitap'ta hiçbir şeyi noksan bırakmadık, sonra onlar Rablerine toplanacaklardır. (6/38) Yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan şaşırtıp-saptırır. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminle yalan söylerler.' (6/116)

O sizi yeryüzünün halifeleri kıldı ve size verdikleriyle sizi denemek için kiminizi kiminize göre derecelere yükseltti. Şüphesiz senin Rabbin, sonuçlandırmaya pek çabuk olandır ve şüphesiz O, başılayandır, esirgeyendir. (6/165)

Andolsun, sizi yeryüzünde yerleşik kıldık ve orda size geçimlikler yarattık. Ne az şükrediyorsunuz? (7/10)

(Allah) Dedi ki: "Kiminiz kiminize düşman olarak inin. Yeryüzünde belli bir vakte kadar sizin için bir yerleşim ve meta (geçim) vardır." (7/24)

Düzene konulması (işlah)ından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın; O'na korkarak ve umut taşıyarak dua edin. Doğrusu Allah'ın rahmeti iyilik yapanlara pek yakındır. (7/56) (Allah'ın) Ad (kavminden) sonra sizi halifeler kıldığını ve sizi yeryüzünde (güç ve servetle) yerleştirdiğini hatırlayın. Ki onun düzlüklerinde köşkler kuruyor, dağlardan evler yontuyordunuz. Şu halde Allah'ın nimetlerini hatırlayın, yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (7/74)

Medyen (toplumuna da) kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik. Şuayb onlara:) Dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin, sizin O'ndan başka ilahınız yoktur. Size Rabbinizden apaçık bir belge (mucize) gelmiştir. Ölçüyü ve tartıyı tam tutun, insanların (hakları olan mallarını) eşyasını değerinden düşürüp-eksiltmeyin ve düzene (işlah) konulmasından sonra yeryüzünde bozgunculuk (fesad) çıkarmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer inanıyorsanız." (7/85)

(Bütün bunlar,) Sakinlerinden sonra yeryüzüne mirasçı olanları doğruya erdirme(ye veya ortaya çıkarmaya yetmez) mi? Eğer Biz dilemiş olsaydık onlara günahları nedeniyle bir misbet isabet ettirdik; ve kalplerine damgalar vururduk da onlar böylelikle işitmeyenler olurlardı. (7/100)

Dediler ki: "Sen bize gelmeden önce de, geldikten sonra da ezizete uğrattık." (Musa:) "Umulur ki, Rabbiniz düşmanınızı helak edecek ve sizleri yeryüzünde halifeler (egemenler) kılacak, böylece nasıl davranacağınızı gözleyecek" dedi. (7/129)

Yeryüzünde haksız yere büyüklük taslayanları ayetlerinden engelleyeceğim. Onlar her ayetî görseler bile ona inanmazlar; dosdoğru yolu (rüşd yolunu) da görseler, yol olarak benimse-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

mezler, azgınlık yolunu, gördüklerinde ise onu yol olarak benimserler. Bu, onların ayetlerimizi yalanlamaları ve onlardan gafil olmaları dolayısıylardır. (7/146)

Onları yeryüzünde ayrı ayrı topluluklar olarak paramparça dağıttık. Kimileri salih (davranışlarda) bulunuyor, kimileri de bunların dışında olan aşağılıklardır. Onları iyiliklerle ve kötülüklerle imtihan ettik, ki dönsünler. (7/168)

Hatırlayın; hani sizler sayıca azdınız ve yeryüzünde zayıf bırakılmıştınız, insanların sizi kapıp-yakalamasından korkuyordunuz. İşte O, sizi (yerleşik kılıp) barındırandı, sizi yardımıyla destekledi ve size temiz şeylerden rızıklar verdi. Ki şükredesiniz. (8/26)

Ve onların kalblerini uzlaştırdı. Sen, yeryüzündekilerin tümünü harcasaydın bile, onların kalblerini uzlaştıramazdın. Ama Allah, aralarını bulup onları uzlaştırdı. Çünkü O, üstün ve güçlü olan- dır, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/63)

Hiçbir peygambere, yeryüzünde kesin bir zafer kazanıncaya kadar esir alması yakışmaz. Siz dünyanın geçici yararını istiyorsunuz. Oysa Allah (size) ahireti istemektedir. Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/67)

İnkâr edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (8/73)

Bundan böyle yeryüzünde (size tanınmış bir süre olarak) dört ay dolaşın. Ve bilin ki Allah'ı aciz bırakacak değilsiniz. Gerçekten Allah, inkâr edenleri hor ve aşağılık kılıcıdır. (9/2)

Allah'a and içiyorlar ki (o inkâr sözünü) söylemediler. Oysa andolsun, onlar inkâr sözünü söylemişlerdir ve İslamlıklarından sonra inkâra sapsmışlardır ve erişemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir. Oysa intikama kalkışmalarının, kendilerini Allah'ın ve elçisinin bol ihsanından zengin kılmasından başka (bir nedeni) yoktu. Eğer tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur, eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da, ahirette de acı bir azabla azablandırır. Onlar için yeryüzünde bir koruyucu-dost ve bir yardımcı yoktur. (9/74)

(Savaştan) Geri bırakılan üç (kişiyi) de (bağışladı). Öyle ki, bütün genişliğine rağmen yeryüzü onlara dar gelmişti, nefisleri de kendilerine dar (sıkıntılı) gelmişti ve O'nun dışında (yine) Allah'tan başka bir sığınacak olmadığını iyice anladılar. Sonra tevbe etsinler diye onların tevbesini kabul etti. Şüphesiz Allah, (yalnızca) O, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. (9/118)

Sonra, nasıl yapıp-davranacaksınız diye gözlemek için, onların arından sizi yeryüzünde halifeler kıldık. (10/14)

Ama (Allah) onları kurtarıncı, hemen haksız yere, yeryüzünde taşkınlığa koyulurlar. Ey insanlar, sizin taşkınlığınızın, ancak kendi aleyhinizedir; (bu) dünya hayatının geçici metadır. Sonra dönüşünüz Bizedir, Biz de yaptıklarınızı size haber vereceğiz. (10/23)

Dünya hayatının örneği, ancak gökten indirdiğimiz, onunla insanların ve hayvanların yediği yeryüzünün bitkisi karışmış olan bir su gibidir. Öyle ki yer, güzelliğini takınıp süslediği ve ahali- si gerçekten ona güç yetirdiklerini sanmışlarken (işte tam bu sırada) gece veya gündüz ona emrimiz gelmiştir de, dün sanki hiçbir zenginliği yokmuş gibi, onu kökünden biçilip atılmış bir durumda kılmışız. Düşünen bir topluluk için Biz ayetleri böyle birer birer açıklarız. (10/24)

Zulmeden her nefis, yeryüzündekilerin tümüne sahip olsa bunu (azaba karşılık) mutlaka fide olarak veriridi. Onlar azabı görünce pişmanlıklarını gizlerler, oysa onlar haksızlığa uğratılmadan aralarında adaletle hükmedilmiştir. (10/54)

Onlar: "Siz ikizin, bizi atalarımızı üzerinde bulduğumuz (yol)dan çevirmek ve yeryüzünde büyüklük sizin olsun diye mi bize gel- diniz? Biz, sizin ikizine inanacak değiliz" dediler. (10/78)

Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerin- den) başka -Fıravun ve önde gelen çevresinin kendilerini belala- ra çarptırmaları korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü Fira- vun, gerçekten yeryüzünde büyülenen bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşırlandı. (10/83)

Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin tümü, topluca iman ederdi. Öyleyse, onlar mü'min oluncaya kadar insanları sen mi zorlayacaksın? (10/99)

Yeryüzünde hiçbir canlı yoktur ki, rızık Allah'a ait olmasın. Onun karar (yerleşik) yerini de ve geçici bulunduğu yeri de bilir. (Bunların) Tümü apaçık bir kitapta (yazılı)dır. (11/6)

Bunlar, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacak değildir ve bunların Allah'tan başka velileri yoktur. Azab onlar için kat kat artırılır. Bunlar (hakkı) işitmeye güç yetirmezlerdi ve görmezlerdi de. (11/20)

Ey kavmim, ölçüyü ve tartıyı -adaleti gözeterek- tam tutun ve insanların eşyasını değerden düşürüp- eksiltmeyin ve yeryüzün- de bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (11/85)

Sizden önceki nesillerden onlardan kurtardığımızdan pek azı dışında yeryüzünde bozgunculuğu önlenecek fazilet sahibi kişi- ler bulunmalı değil miydi? Zulmedenler ise, içinde buldukları refahın peşine düştüler. Onlar, suçlu-günahkarlardı. (11/116)

Onu satın alan bir Mısırlı (aziz,) karısına: "Onun yerini üstün tut (ona güzel bak), umulur ki bize bir yararı dokunur ya da onu ev- lat ediniriz" dedi. Böylelikle Biz, Yusufu yeryüzünde (Mısır'da) yerleşik kıldık. Ona sözlerin yorumundan (olan bir bilgiyi) öğret- tik. Allah, emrinde galib olandır, ancak insanların çoğu bilmez- ler. (12/21)

İşte böylece Biz yeryüzünde Yusuf'a güç ve imkan (iktidar) ver- dik. Öyle ki, orada (Mısır'da) dilediği yerde konakladı. Biz kime dilersek rahmetimizi nasib ederiz ve iyilik yapanların ecirini kay- ba uğratmayız. (12/56)

Biz senden önce, şehirlere halkına kendilerine vahyettiğimiz kim- seler dışında (başkalarını elçi olarak) göndermedik. Hiç yery- zünde dolaşmıyorlar mı, ki kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görmüş olsunlar? Korkup-sakınanlar için ahi- ret yurdu elbette daha hayırlıdır. Siz yine de akıl erdirmeyecek misiniz? (12/109)

Yeryüzünde birbirine yakın komşu kıtalar vardır; üzüm bağları, ekinler, çatalı ve çatalsız hurmalıklar da vardır ki, bunlar aynı su ile sulanır; ama ürünlerinde (ki verimde ve lezzette) bazısını- na bazısına üstün kılyoruz. Şüphesiz, bunlarda aklını kullanan bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (13/4)

(Allah) Gökten bir su indirdi de dereler kendi miktarınca çağla- yıp aktı. Sel de yüze vuran bir köpük yüklendi. Bir süs veya bir meta sağlamak için ateşte üzerine yakıp-erittikleri şeyler (ma- denler)de de bunun gibi bir köpük (artık) vardır. İşte Allah, hak ile batıla böyle örnekler verir. Köpüğe gelince, o atılır gider, in- sanlara yarar sağlayacak şey ise, yeryüzünde kalır. İşte Allah örnekleri böyle vermektedir. (13/17)

Rablerine icabet edenlere daha güzeli vardır. O'na icabet etme- yenler ise, yeryüzündekilerin tümü ve bununla birlikte bir katı daha onların olsa mutlaka (kurtulmak için) bunu fide olarak ve- rirlerdi. Sorgulamamanın etküsü onlar içindir. Onların barınma yerleri cehennemdir, ne kötü bir yaratıktır o!.. (13/18)

Allah'a verdikleri sözü, onu kesin olarak onayladıktan sonra bo- zanlar, Allah'ın ulaştırılmasını emrettiği şeyi kesip-koparanlar

KURAN FİHRİSTİ

ve yeryüzünde bozgunculuk çıkaranlar; işte onlar, lanet onlar içindir ve yurdun kötü olanı da onlar içindir. (13/25)

Her nefsin bütün kazandıkları üzerinde gözetici olana mı (baş kaldırılr?) Onlar Allah'a ortaklar koştuılar. De ki: "Onları adlandırın (bakalım). Yoksa siz yeryüzünde bilmeyeceği bir şeyi O'na haber mi veriyorsunuz? Yoksa sözün zahirine (veya boş ve süslü olanına)mi (kanıyorsunuz)? Hayır, inkâr edenlere kendi hileli-düzenleri süslü-çekici göstermiştir ve onlar (doğru) yol-dan alıkonulmuşlardır. Allah, kimi saptıırırsa, artık onun için hiçbir yol gösterici yoktur. (13/33)

Musa demişti ki: "Eğer siz ve yeryüzündekilerin tümü inkâr edecek olsanız bile şüphesiz Allah hiçbir şey muhtaç değildir, övülmüştür." (14/8)

Dedi ki: "Rabbim, beni kıskırttığıı şeye karşılık, andolsun, ben de yeryüzünde onlara, (Sana başkaldırmayı ve dünya tutkularını) süsleyip-çekici göstereceğim ve onların tümünü mutlaka kıskırtıp-saptıracağım." (15/39)

Andolsun, Biz her ümmete: "Allah'a kulluk edin ve tağuttan kaçının" (diye teblig etmesi için) bir elçi gönderdik. Böylelikle, onlardan kimine Allah hidayet verdi, onlardan kiminin üzerine sapıklık hak oldu. Artık, yeryüzünde dolaşın da yalanlayanların uğradıkları sonucu görün. (16/36)

Yeryüzünde böbürlenerek yürürme; çünkü sen ne yeri yarabilirsin, ne dağlara boyca ulaşabilirsin. (17/37)

De ki: "Eğer yeryüzünde (insan değil de) tatmin bulmuş yürüyen melekler olsaydı, Biz de onlara gökten elçi olarak elbette melek gönderirdik." (17/95)

Şüphesiz Biz, yeryüzü üzerindeki şeyleri ona bir süs kıldık; onların hangisinin daha güzel davranışta bulunduğunu deneyelim diye. (18/7)

Onlara, dünya hayatının örneğini ver; gökten indirdiğimiz suya benzer, onunla yeryüzünün bitkileri birbirine karıştı, böylece rüzgarların savurduğu çalı-çırpı oluverdi. Allah, herşeyin üzerinde güç yetirendir. (18/45)

Gerçekten, Biz ona yeryüzünde sapaşğılam bir iktidar verdik ve ona herşeyden bir yol (sebeup) verdik. (18/84)

Dediler ki: "Ey Zu'l-Karneyn, gerçekten Ye'cuc ve Me'cuc, yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyorlar, Bizimle onlar arasında bir sed inşa etmen için sana vergi verelim mi?" (18/94)

Elbette, yeryüzünde ve onun üzerindikilere Biz varis olacağız ve onlar Bize döndürülecekler. (19/40)

Ki (Rabbim), yeryüzünü sizin için bir beşik kıldı, onda sizin için yollar döşedi ve gökten su indirdi; böylelikle bununla her tür bitkiden çiftler çıkardık." (20/53)

Yeryüzünde, onları sarsmasının diye, sabit dağlar yaratık ve doğru gidebilsinler diye geniş yollar açtık. (21/31)

Ey insanlar, eğer diriliştten yana bir kuşku içindeyseniz, gerçek şu ki, Biz sizi topraktan yaratık, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo), sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnem et parçasından; size (kudretimizi) açıkça göstermek için. Dilediğimizi, adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kimizin de, bildikten sonra hiçbir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilmektedir. Yeryüzünü kupkuru ölü gibi görürsün, fakat Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir, kabarıp ve her güzel çifften (ürünler) bitirir. (22/5)

Onlar ki, yeryüzünde kendilerini yerleştirir, iktidar sahibi kılar-

sak, dosdoğru namazı kılarlar, zekatı verirler, ma'rufu emrederler, münkerden sakındırırlar. Bütün işlerin sonu Allah'a aittir. (22/41)

Görmedin mi, Allah, gökten su indirdi, böylece yeryüzü yemyeşil donatıldı. Şüphesiz Allah, lütfediciidir, herşeyden haberdardır. (22/63)

Biz gökten belli bir miktarda su indirdik ve onu yeryüzünde yerleştirdik; şüphesiz Biz onu (kurutup) giderme gücüne de sahibiz. (23/18)

O, sizi yeryüzünde yaratıp-türetendir ve hepiniz yalnızca O'na (döndürülüp) toplanacaksınız. (23/79)

De ki: "Eğer biliyorsanız (söyleyin:) Yeryüzü ve onun içinde olanlar kimindir?" (23/84)

Dedi ki: "Yıl sayısı olarak yeryüzünde ne kadar kaldınız?" (23/112)

Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılip sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca Bana ibadet ederler ve Bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkâr ederse, işte onlar fasiktir. (24/55)

İnkâra sapanların, yeryüzünde (Allah'ı) aciz bırakacaklarını sanma. Onların son barınma yerleri ateştir. Ne kötü bir dönüş-tür o. (24/57)

O Rahman'ın kulları, yeryüzü üzerinde alçak gönüllü olarak yürürler ve cahiller kendileriyle muhatap oldukları zaman "Selam" derler. (25/63)

Yeryüzünde bir bakmadılar mı ki, Biz onda her güzel (kerim) çifften nice ürünler bitirdik. (26/7)

Ki onlar, yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyor ve dirlik-düzenlik kurmuyorlar (ışlak etmiyorlar)." (26/152)

İnsanların eşyasını değerden düşürüp-eksiltmeyin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (26/183)

Şehirde dokuzlu bir çete vardı, yeryüzünde bozgun çıkarıyorlar ve dirlik-düzenlik bırakıyorlardı. (27/48)

Ya da yeryüzünü bir karar yeri kılan, onun arasında ırmaklar var eden ve ona (yeryüzü için) sarsılmaz dağlar yaratan ve iki deniz arasında bir ara-engel (haciz) koyan mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Hayır onların çoğu bilmiyorlar. (27/61)

Ya da sıkıntı ve ihtiyaç içinde olana, kendisine dua ettiği zaman icabet eden, kötülüğü açıp gideren ve sizi yeryüzünün halifeleri kılan mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? Ne az öğüt-alıp düşünüyorsunuz. (27/62)

De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın da, suçlu-günahkarlarını nasıl bir sona uğradıklarını görün" (27/69)

Gerçek şu ki, Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyülenmiş ve oranın halkını birtakım fırkalara ayırıp bölmüştü; onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınlarını diri bırakıyor. Çünkü o, bozgunculardandı. (28/4)

Biz ise, yeryüzünde güçten düşürülenlere lütfata bulunmak, onları önderler yapmak ve mirasçılar kılmak istiyoruz. (28/5)

Ve (istiyoruz ki) onları yeryüzünde 'iktidar sahipleri olarak yerleşik kılalım', Firavun'a, Haman'a ve askerlerine, onlardan sakındıkları şeyi gösterelim. (28/6)

Sonunda ikisinin de düşmanı olan (adam)ı yakalamak isterken (adam ona) dedi ki: "Ey Musa dün birini öldürdüğün gibi, bugün de beni mi öldürmek istiyorsun? Sen yeryüzünde yalnızca bir

Harun Yahya (Adnan Oktar)

zorba olmak istiyorsun, islah edicilerden olmak istemiyorsun." (28/19)

O ve askerleri, yeryüzünde haksız yere büyüklendiler ve gerçekten Bize döndürülmeyeceklerini sandılar. (28/39)

Allah'ın sana verdiğiyle ahiret yurdunu ara, dünyadan da kendi payını (nasibini) unutma. Allah'ın sana ihسان ettiği gibi, sen de ihşanda bulun ve yeryüzünde bozgunculuk arama. Çünkü Allah, bozgunculuk yapanları sevmez." (28/77)

İşte ahiret yurdu; Biz onu, yeryüzünde büyükmeyenlere ve bozgunculuk yapmak istemeyenlere (armağan) kılız. (Güzel) Sonuç takva sahiplerindir. (28/83)

De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın da, böylelikle yaratmaya nasıl başladığına bir bakın, sonra Allah ahiret yaratmasını (veya son yaratmayı) da inşa edip yaratacaktır. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (29/20)

Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı (gönderdik) Böylece dedi ki: "Ey kavmim, Allah'a kulluk edin ve ahiret gününü umud edin ve yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (29/36) Karun'u, Firavun'u ve Haman'ı da (yıkıma uğrattık). Andolsun, Musa onlara apaçık delillerle gelmişti, ancak yeryüzünde büyüklendiler. Oysa onlar (azabtan kurtulup) geçecek değillerdi. (29/39)

Andolsun onlara: "Gökten su indirip de ölümünden sonra yeryüzünü diriltene kimdir?" diye soracak olursan, şüphesiz: "Allah" diyecekler. De ki: "Hamd Allah'ındır." Hayır, onların çoğu akletmiyorlar. (29/63)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı? Böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler. Onlar, güç bakımından kendilerinden daha üstün idiler, toprağı alt-üst etmişler (ekmişler, madenler, sular arayıp çıkarmışlar) ve onu, kendilerinin imar ettiğinden daha çok imar etmişlerdi. Elçileri de, onlara açık delillerle gelmişti. Demek ki Allah onlara zulmetmiyordu, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (30/9)

De ki: "Yeryüzünde gezip dolaşın, böylece daha öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görün. Onların çoğu müşrik kimselerdi." (30/42)

Şimdi Allah'ın rahmetinin eserlerine bak; ölümünden sonra yeryüzünü nasıl diriltmektedir? Şüphesiz O, ölüleri de gerçekten diriltectir. O, herşeye güç yetirendir. (30/50)

İnsanlara yavaş yavaş çevirip (büyükleme) ve böbürlenmiş olarak yeryüzünde yürüme. Çünkü Allah, büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez." (31/18)

Eğer yeryüzündeki ağaçların tümü kalem ve deniz de -onun ardından yeti deniz daha eklenecek- (mürekkep) olsa, yine de Allah'ın kelimeleri (yazmakla) tükenmez. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (31/27)

Yeryüzünde sizi halifeler kılan O'dur. Öyleyse kim inkâr ederse, artık inkârı kendi aleyhinedir. Rableri Katında kafir olanlara kendi inkârları gazabtan başkasını arttırmaz ve kafir olanlara kendi inkârları kayıptan başkasını arttırmaz. (35/39)

(Hem de) Yeryüzünde büyüklük taslayarak ve kötülüğü tasarlayıp düzenleyerek. Oysa hileli düzen, kendi sahibinden başkasını sarıp-kuşatmaz. Artık onlar öncekilerin sünnetinden başkasını mı gözlemekteler? Sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir değişiklik bulamazsın ve sen, Allah'ın sünnetinde kesinlikle bir dönüşüm de bulamazsın. (35/43)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler; üstelik onlar kuvvet bakımından kendilerinden daha güçlüydüler. Göklerde ve yer-

de Allah'ı aciz bırakacak hiçbir şey yoktur. Şüphesiz O, bilendir, güç yetirendir. (35/44)

Ey Davud, gerçek şu ki, Biz seni yeryüzünde bir halife kıldık. Öyleyse insanlar arasında hak ile hükmet, istek ve tutkulara (hevaya) uyma; sonra seni Allah'ın yolundan saptırır. Şüphesiz Allah'ın yolundan sapanlara, hesap gününü unutmalarından dolayı şiddetli bir azab vardır." (38/26)

Biz gökyüzünü, yeryüzünü ve ikisi arasında bulunan şeyleri batıl olarak yaratmadık. Bu, inkâr edenlerin zannıdır. Ateşten (görecekları azabtan) dolayı vay o inkâr edenlere. (38/27)

Yoksa Biz, iman edip salih amellerde bulunanları yeryüzünde bozgunculuk çıkarıncılar gibi (bir) mi tutacağız? Ya da muttakileri facirler gibi (bir) mi tutacağız? (38/28)

Eğer yeryüzünde olanların tümü ve bununla birlikte bir katı daha zalimlerin olmuş olsaydı, kıyamet günü o kötü azabtan (kurtulmak amacıyla) gerçekten bunları fide olarak verilerdi. Oysa, onların hiç yardımcı olabilecekleri şeyler, Allah'tan kendileri için açığa çıkmıştır. (39/47)

Onlar, yeryüzünde gezip-dolaşmıyorlar mı ki, böylece kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını bir görsünler. Onlar, kuvvet ve yeryüzündeki eserleri bakımından kendilerinden daha üstün idiler. Fakat Allah, onları günahları dolayısıyla (azabla) yakalayiverdi. Onları Allah'tan koruyacak kimse olmadı. (40/21)

Firavun dedi ki: "Bırakın beni, Musa'yı öldüreyim de o (gişin) Rabbine yalvarıp-yakarsın. Çünkü ben, sizin dininizi değiştirmesinden ya da yeryüzünde fesat çıkarmasından korkuyorum." (40/26)

Ey Kavmim, bugün mülk sizindir, yeryüzünde hüküm sahibi kimselersiniz. Fakat Bize Allah'tan dayanılmaz bir azab gelecek olursa Bize kim yardımcı olabilecek?" Firavun dedi ki: "Ben, size yalnızca gördüğümü (kendi görüşümü) gösteriyorum ve ben sizi doğru yoldan da başkasına yönelmiyorum." (40/29)

Allah, yeryüzünü sizin için bir karar, gökyüzünü bir bina kıldı; sizi suretlendirdi, suretini de en güzel (bir biçim ve incelikte) kıldı ve size güzel-temiz şeylerden rızık verdi. İşte sizin Rabbiniz Allah budur. Alemlerin Rabbi Allah ne yücedir. (40/64)

İşte bu, sizin yeryüzünde haksız yere şımarıp-azmanız ve azgınca ölçüyü taşımanız dolayısıyladır. (40/75)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını bir görsünler. Onlar, kendilerinden (sayıca) daha çoktu ve yeryüzünde kuvvet ve eserler bakımından daha üstündüler. Fakat kazandıkları şeyler, (azaba karşılı) onlara hiçbir şey sağlamadı. (40/82)

Ad (kavmin)e gelince; onlar yeryüzünde haksız yere büyüklendiler ve dediler ki: "Kuvvet bakımından bizden daha üstünü kimmiş?" Onlar, gerçekten kendilerini yaratan Allah'ı görmediler mi? O, kuvvet bakımından kendilerinden daha üstündür. Oysa onlar, Bizim ayetlerimizi (bilerek) inkâr ediyorlardı. (41/15)

O'nun ayetlerinden biri de, senin gerçekten yeryüzünü huşu içinde (solmuş, boynu bükülmüş ve kupkuru) görmendir. Ama Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman, deprenir ve kabarr. Şüphesiz onu diriltene, ölüleri de elbette dirilticidir. Çünkü O, herşeye güç yetirendir. (41/39)

Eğer Allah, kulları için rızıkı (sınırsızca) geniş tutup-yaysaydı, gerçekten yeryüzünde azarlardı. Ancak O, dilediği miktar ile indirir. Çünkü O, kullarından haberi olındır, görendir. (42/27)

Siz yeryüzünde (O'nu) aciz bırakacak değilsiniz. Ve sizin Allah'ın dışında ne bir velinin vardır, ne bir yardımcının. (42/31)

KURAN FİHRİSTİ

Yol, ancak insanlara zulmeden ve yeryüzünde haksız yere 'tecavüz ve haksızlıkta bulunanların' aleyhinedir. İşte bunlara acıklı bir azab vardır. (42/42)

Eğer Biz dilemiş olsaydık, elbette sizden melekler kıldık; yeryüzünde (size) halef (yerinize geçenler) olurlardı. (43/60)

Gece ile gündüzün ardarda gelinmesi (veya ayrıklığında), Allah'ın gökten rızık indirip ölümünden sonra yeryüzünü diriltmesinde ve rüzgarları (belli bir düzen içinde) yönetmesinde aklını kullanan bir kavim için ayetler vardır. (45/5)

İnkâr edenler ateşe sunulacakları gün, (onlara şöyle denir:) "Siz dünya hayatınızda bütün 'güzellikleriniz ve zevklerinizi tüketip-yok ettiniz, onlarla yaşayıp-zevk sürdürdünüz. İşte yeryüzünde haksız yere büyüklenmeniz (istikbarınız) ve fasıklıkta bulunmanızdan dolayı, bugün alçaltıcı bir azab ile cezalandırılacaksınız." (46/20)

Kim Allah'a davet edene icabet etmezse, artık o, yeryüzünde (Allah'ı aciz bırakacak değildir ve onun O'ndan başka) velleleri yoktur. İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler." (46/32)

Onlar, yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı ki, kendilerinden öncekilerin nasıl bir sona uğradıklarını görsünler. Allah, onları yerle bir etti. O kafirler için de bunun bir benzeri vardır. (47/10)

Demek, 'iş başına gelip yönetimi ele alırsanız' hemen yeryüzünde fesad (bozgunculuk) çıkaracak ve akrabalık bağlarınızı koparıp parçalayacaksınız, öyle mi? (47/22)

Yeryüzünde kesin bir bilgiyle inanacak olanlar için ayetler vardır. (51/20)

Bilin ki gerçekten Allah, ölümünden sonra yeryüzüne hayat verir. Şüphesiz Biz, umulur ki aklınızı kullanırsınız diye size ayetleri açıkladık. (57/17)

Yeryüzünde olan ve sizin nefislerinizde meydana gelen herhangi bir musibet yoktur ki, Biz onu yaratmadan önce, bir kitapta (yazılı) olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre pek kolaydır. (57/22)

Artık namazı kılınca, yeryüzünde dağılın. Allah'ın fazlını isteyip-arayın ve Allah'ı çokça zikredin; umulur ki felaha (kurtuluşa ve umduklarınıza) kavuşmuş olursunuz. (62/10)

Sizin için, yeryüzüne boyun eğdiren O'dur. Şu halde onun omuzlarında yürüyün ve O'nun rızıkından yiyin. Sonunda gidip O'nadır. (67/15)

De ki: "Sizi yeryüzünde üretip-türeten O'dur. Siz O'na toplanıp götürüleceksiniz." (67/24)

Yeryüzü ve dağlar yerlerinden oynatılıp kaldırılacağı, ardından tek bir çarpma ile birbirlerine çarpılıp parça parça olacağı zaman. (69/14)

Yeryüzünde bulunanların tümünü (verse de); sonra bir kurtulsa. (70/14)

Nuh "Rabbim, yeryüzünde kafirlerden yurt edinen hiç kimseyi bırakma." dedi. (71/26)

Doğrusu bilmiyoruz; yeryüzünde olanlara bir kötülük mü istendi, yoksa Rableri kendileri için (doğruya iletilici) bir hayır mı dile-di?" (72/10)

Biz şüphesiz, Allah'ı yeryüzünde asla aciz bırakamayacağımızı, kaçmak suretiyle de O'nu hiçbir şekilde aciz bırakamayacağımızı anladık." (72/12)

(Öyle) Bir gün ki, yeryüzü ve dağlar titremeye-tutulur ve dağlar göçüveren bir kum yığını olur. (73/14)

Gerçekten Rabbin, senin gecenin üçte ikisinden biraz eksiginde, yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını bilir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamayacağını-

zı bildi, böylece tevbenizi (O'na dönüşünüzü) kabul etti. Şu halde Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Allah sizden hastalar olduğunu, başkalarının Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde gezip-dolaşacaklarını ve diğerlerinin Allah yolunda çarpışacaklarını bilmiştir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın, zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Hayır olarak kendi nefisleriniz için önceden takdim ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve daha büyük bir ecir (karşılık) olarak Allah Katında bulursunuz. Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (73/20)

Biz yeryüzünü bir toplanma yeri kılmadık mı? (77/25)

Biz, yeryüzünü bir döşek kılmadık mı? (78/6)

Bundan sonra yeryüzünü serip döşedi. (79/30)

YESRİB

Onlardan bir grup da hani şöyle demişti: "Ey Yesrib (Medine) halkı, artık sizin için (burada) kalacak yer yok, şu halde dönün." Onlardan bir topluluk da: "Gerçekten evlerimiz açıktır" diye Peygamberden izin istiyordu; oysa onlar(n evleri) açık değildi. Onlar yalnızca kaçmak istiyorlardı. (33/13)

YEŞİL

O, gökten su indirendir. Bununla herşeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardı, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkmış salkımlar, -birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakıverin. Şüphesiz inacak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (6/99)

Hükümdar: " Ben (rüyamda) yedi besili inek görüyorum, onları yedi zayıf inek yiyor; bir de yedi yeşil başak ve diğerleri ise kupa-kuru. Ey önde gelen (kahin-bilginler,) eğer rüya yorumluyorsanız benim bu rüyamı çözöverin" dedi. (12/43)

(Zıdana gidip:) "Yusuf, ey doğru (sözlü insan).. Yedi besili ineği yedi zayıf (ineğin) yediği ve yedi yeşil başakla diğerleri kuru olan (rüya) konusunda bize fetva ver. Umarım ki insanlara da (senin söyledikleriyle) dönerim, belki onlar (bunun anlamını) öğrenmiş olurlar." (12/46)

Onlar; altından ırmaklar akan Adn cennetleri onlarındır, orada altın bileziklerle süslenirler, hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlasan yeşil elbiseler giyerler ve tahtlar üzerinde kurulup-dayanırlar. (Bu,) Ne güzel sevap ve ne güzel destek. (18/31)

Ki O, size yeşil ağaçtan bir ateş kılandır; siz de ondan yakıyorsunuz. (36/80)

Yeşil yastıklara ve çarpıcı güzellikteki döşeklere yaslanırlar. (55/76)

Onların üzerinde hafif ipek ve ağır işlenmiş atlasan yeşil elbiseler vardır. Gülmüşten bileziklerle bezenmişlerdir. Rableri onlara tertemiz bir şarab içirmiştir. (76/21)

YETİM

Hani İsrailoğullarından, "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, anneye-babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın, insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin" diye misak almıştık. Sonra siz, pek azınız hariç, döndünüz ve (hâlâ) yüz çeviriyorsunuz. (2/83)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetim-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

lere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (öz-gürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

Sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki: "Hayır olarak infak edeceğiniz şey, anne-babaya, yakınlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışadır. Hayır olarak her ne yaparsanız, Allah onu şüphesiz bilir." (2/215)

Hem dünya (konusun)da, hem ahiret (konusunda). Ve sana yetimleri sorarlar. De ki: "Onları islah etmek (yararlı kılmak) hayırlıdır. Eğer onları aranızda katarsanız, artık onlar sizin kardeşlerinizdir. Allah bozgun (fesad) çıkarıcı islah ediciden bilir (ayırır)der). Eğer Allah dileseydi size güçlük çıkarırdı. Şüphesiz Allah güçlü ve üstün olandır, hüküm ve hikmet sahibidir." (2/220)

Yetimleri mallarını verin ve murdar olanla temiz olanı değiştir-meyin. Onların mallarını mallarınıza katarak yemeyin. Çünkü bu, büyük bir suçtur. (4/2)

Eğer yetim (kız)lar konusunda adaleti yerine getiremeyeceğinden korkarsanız, bu durumda, (onlarla değil) size helal olan (başka) kadınlardan ikişer, üçer, dörder olmak üzere nikahlayın. Şayet adaleti sağlayamayacağınızdan korkarsanız, o zaman bir (eş) ya da sağ ellerinizin malik olduğu (cariye) ile (yetimin). Bu sapmamamanıza daha yakındır. (4/3)

Yetimleri, nikaha erişecekleri çağa kadar deneyin; şayet kendilerinde bir (rüşd) olgunlaşma gördünüz mü, hemen onlara mallarını verin. Büyüyecekler diye israf ile çarçabuk yemeyin. Zengin olan iffetli olmaya çalışsın, yoksul olan da artık maruf (ihtiyaca ve örf'e uygun) bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman, onlara karşı şahid bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter. (4/6)

(Miras) Bölüşme sırasında yakınlar, yetimler ve yoksullar da hazır olursa, onları ondan rızıklandırın ve onlara güzel (maruf) söz söyleyin. (4/8)

Gerçekten, yetimlerin mallarını zulmederek yiyenler, karınlarına ancak ateş doldurmuş olurlar. Onlar, çalgın bir ateşe gireceklerdir. (4/10)

Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşta, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzellikle davranın. Çünkü, Allah, her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (4/36)

Kadınlr konusunda senden fetva isterler. De ki: "Onlara ilişkin fetvayı size Allah veriyor. (Bu fetva,) Kendilerine yazılan (hakları veya mirası) vermediğiniz ve kendilerini nikahlamayı istediğiniz yetim kadınlar ve zayıf çocuklar (hakkında) ile yetimlere karşı adaleti ayakta tutmanız konusunda size Kitap'ta okunmakta olanlardır. Hayır adına her ne yaparsanız, şüphesiz Allah onu bilir. (4/127)

Yetimin malına, o erginlik çağına erişinceye kadar -o en güzel (şeklin) dışında- yaklaşmayın. Ölçüyü ve tartıyı doğru olarak yapın. Hiçbir nefse, gücünün kaldırabileceği dışında bir şey yüklemeyiz. Söylediğiniz zaman -yakınınız dahi olsa- adil olun. Allah'ın ahidine vefa gösterin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz." (6/152)

Bilin ki, 'ganimet olarak ele geçirdiğiniz' şeylerin beşte biri, muhakkak Allah'ın, Resûlün, yakınların, yetimlerin, yoksulların ve yalçunundur. Eğer Allah'a, hak ile batılın birbirinden ayrıldığı

gün, iki ordunun karşı karşıya geldiği günde (Bedir'de) kulumuza indirdiğimize iman ediyorsanız (ganimeti böyle bölüşün). Allah, herşeye güç yetirendir. (8/41)

Erginlik çağına erişinceye kadar, -o da en güzel bir tarz olması- dışında yetimin malına yaklaşmayın. Ahde vefa gösterin. Çünkü ahid bir sorumluluktur. (17/34)

Allah'ın o (fethedilen) şehir halkından Resûlü'ne verdiği fey, Allah'a, Resûl'e, (ve Resûl'e) yakın akrababalığı olanlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Öyle ki (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın. Resûl size ne verirse artık onu alın, sizi neden sakındırırsa artık ondan sakının ve Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, cezası (ikâbi) pek şiddetli olandır. (59/7)

Kendileri, ona duydukları sevgiye rağmen yemeği, yoksula, yetime ve esire yedirirler. (76/8)

Hayır; aksine, siz yetime ikram etmiyorsunuz. (89/17)

Ya da açık gününde doyumaktar, Yakın olan bir yetimi, Veya sürünen bir yoksulu. (90/14, 15, 16)

Bir yetim iken, seni bulup da barındırmadı mı? (93/6)

Öyleyse, sakın yetimi üzüp-kahretme. (93/9)

İşte yetimi itip-kakan, (107/2)

YE'UK

Ve dediler ki: Kendi ilahlarınızı bırakmayın; bırakmayın ne Vedd'i, ne Suva'ı, ne Yeğusu'u, ne Ye'uk'u ve ne de Nesri." (71/23)

YILAN

Böylece, onu attı; (bir de ne görsün) o hemen hızla koşan (kocaman) bir yılan (oluvermiş). (20/20)

Asanı bırak;" (Bıraktı ve) onun çevik bir yılan gibi hareket ettiğini görünce, geriye doğru kaçtı ve arkasına bakmadı. "Ey Musa, korkma; şüphesiz Ben(im); Benim yanımda gönderilen (elçiler) korkmaz." (27/10)

Asanı bırak." (Attıktan hemen sonra) onun şimdi bir yılan gibi hareket ettiğini görünce, arkasına dönüp bakmaksızın kaçmaya başladı. "Ey Musa, dön ve korkuya kapılma. Şüphesiz güven-desin." (28/31)

YILDIRIM

Ya da (bunlar) karanlıklar, gök gürültüsü ve şimşek(ler)le yüklü, 'gökten şiddetli bir yağmur fırtınasına tutulmuş gibidirler ki, yıldırımların saldıgı dehşetle'; ölüm korkusundan parmaklarıyla kulaklarını tıkırlar. Oysa Allah kafirleri çepeçevre kuşatıcıdır. (2/19)

Ve demiştiniz ki: "Ey Musa, biz Allah'ı apaçık görünceye kadar sana inanmayız." Bunun üzerine yıldırım sizi (kendinizden) almıştı. Ve siz bakıp duruyordunuz. (2/55)

Kitap Ehli, senden kendilerine gökten bir kitap indirmeni istiyor. Musa'dan bundan daha büyüğünü istemişlerdi. Demişlerdi ki: "Bize Allah'ı açıkça göster." Böylece zulümlerinden dolayı onlara yıldırım çarpmıştı. Ardından kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, buzağıyı (ilah) edinmişlerdi. Yine bundan dolayı onları affettik ve Musa'ya apaçık olan ispatlayıcı bir delil verdik. (4/153)

Gök gürültüsü O'nu hamd ile, melekler de O'na olan korkularından tesbih ederler.. O, yıldırımları gönderip bununla dilediğine çarpar; onlar ise Allah hakkında çekişip-tartışırlar. O, gücü (ve cezası) pek çetin olandır. (13/13)

KURAN FİHRİSTİ

Bu durumda eğer onlar yüz çevirirlerse, artık de ki: "Ben sizi, Ad ve Semud (kavimlerinin) yıldırımına benzer bir yıldırımla uyardım." (41/13)

Semud'da gelince; Biz onlara doğru yolu gösterdik, fakat onlar körlüğü hidayete tercih ettiler. Böylece kazandıkları şeyler yüzünden onları alçaltıcı azabın yıldırımı yakalayiverdi. (41/17) Ancak Rablerinin emrine baş kaldırdılar; böylece bakıp-dururlarken, onları yıldırım çarpıp-yakaladı. (51/44)

YILDIZ

Gece, üstünü örtüp bürüyünce bir yıldız görmüş ve demişti ki: "Bu benim rabbimdir." Fakat (yıldız) kayboluverince: "Ben kaybolup-gidenleri sevmem" demişti. (6/76)

O, karanın ve denizin karanlıklarından yolunuzu bulmanız için size yıldızları var edendir. Bilebilen bir topluluk için Biz ayetleri birer birer (bölüm bölüm) açıkladık. (6/97)

Gerçekten sizin Rabbiniz, altı günde gökleri ve yeri yaratan, sonra arşa istiva eden Allah'tır. Gündüzü, durmaksızın kendisini kovalayan geceyle örten, Güneş'e, Ay'a ve yıldızlara Kendi buyruğuyla baş eğdirenidir. Haberinizi olsun, yaratmak da, emir de (yalnızca) O'nundur. Alemlerin Rabbi olan Allah ne yücedir. (7/54)

Hani Yusuf babasına: "Babacığım, gerçekten ben (rüyamda) onbir yıldız, güneşi ve ayı gördüm; bana secde etmekteleken gördüm" demişti. (12/4)

Geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı sizin emrinize verdi; yıldızlar da O'nun emriyle emre hazır kılınmıştır. Şüphesiz bunda, aklını kullanabilen bir topluluk için ayetler vardır. (16/12)

Ve (başka) işaretler de (yarattı); onlar yıldız(lar)la da doğru yolu bulabilirler. (16/16)

Gerçekten iman edenler, Yahudiler, yıldız tapanlar (Sabi), Hristiyanlar, ateşe tapanlar (Mecusi) ve şirk koşanlar; şüphesiz Allah, kıyamet günü aralarını ayıracaktır. Doğrusu Allah, herşeyin üzerinde şahid olandır. (22/17)

Görmedin mi ki, gerçekten, göklerde ve yerde olanlar, güneş, ay, yıldızlar, dağlar, ağaçlar, hayvanlar ve insanlardan birçoğu Allah'a secde etmekte idirler. Birçoğu üzerine azab hak olmuştur. Allah kimi aşağılık kılarsa, artık onun için bir yüceltici yoktur. Şüphesiz Allah, dilediğini yapar. (22/18)

Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali, içinde چراغ bulunan bir kandil gibidir; چراغ bir sırça içerisinde; sırça, sanki incimsi bir yıldızdır ki, doğruya da, batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından yakılır; (bu öyle bir ağaç ki) ne-redeyse ateş onun akenmasında da yağlı ışık verir. (Bu,) Nur üstüne nurdur. Allah, kimi dilerse onu Kendi nuruna yöneltip-iletir. Allah insanlar için örnekler verir. Allah, herşeyi bilendir. (24/35) Şüphesiz Biz dünya göğünü 'çekici bir süsle', yıldızlarla süsleyip-donatmış. (37/6)

Sonra yıldızlara bir göz attı. (37/88)

Gecenin bir bölümünde ve yıldızların batışının ardında da O'nun tesbih et. (52/49)

Battığı zaman yıldız andolsun; (53/1)

Hayır, yıldızların yer (mekli)lerine yemin ederim. (56/75)

Yıldızlar 'örtülüp (ışıkları) silindiği' zaman, (77/8)

Yıldızlar, bulamıklaşıp-döküldüğü zaman, (81/2)

Yıldızlar, dağılıp-yayıldığı zaman, (82/2)

(Karanlığı) Delen yıldızdır. (86/3)

YİYECEK

Emzirmeyi tamamlamak isteyenler için anneler çocuklarını iki tam yıl emzirirler. Onların (annelerin) yiyeceği, giyeceği bilinen (örf) uygun olarak, çocuk kendisinin olana (babaya) aittir. Kimseye güç yetireceğinin dışında (yük ve sorumluluk) tekliif edilmez. Anne, çocuğu, çocuk kendisinin olan baba da çocuğu dolayısıyla zarara uğratılmasın; mirasçısı üzerinde (ki sorumluluk ve görev) de bunun gibidir. Eğer (anne ve baba) aralarında rıza ile ve danışarak (çocuğu iki yıl tamamlanmadan) süttten ayrılmayı isterlerse, ikisi için de bir güçlük yoktur. Ve eğer çocuklarınızı (bir süt anneye) emzirtmek isterseniz, vereceğinizi örfte uygun olarak ödedikten sonra size bir sorumluluk yoktur. Allah'tan korkup-sakinin ve bilin ki, Allah yaptıklarınızı görendir. (2/233)

Ya da altı üstüne gelmiş, ısız duran bir şehre uğrayan gibisini (görmedin mi?) Demişti ki: "Allah, burasını ölümünden sonra nasıl diriltecekmış?" Bunun üzerine Allah, onu yüz yıl ölü bıraktı, sonra onu diriltti. (Ve ona) Dedi ki: "Ne kadar kaldın?" O: "Bir gün veya bir günden az kaldım" dedi. (Allah ona): "Hayır, yüz yıl kaldın, böyleyken yiyeceğine ve içeceğine bak, henüz bozulmamış; eşeğine de bir bak; (bunu yapmamız) seni insanlara ibret-belgesi kılmamız içindir. Kemiklere de bir bak nasıl bir araya getiriyoruz, sonra da onlara et giydiriyoruz?" dedi. O, kendisine (bunlar) apaçık belli olduktan sonra dedi ki: "(Artık şimdi) Biliyorum ki gerçekten Allah, herşeye güç yetirendir." (2/259) Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir kabulle kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriy'a'ya ondan sorumlu kıldı. Zekeriy'a her ne zaman mihraba girdiyse, yanında bir yiyecek buldu: "Meryem, bu sana nereden geldi?" deyince, "Bu, Allah Katındandır. Şüphesiz Allah, dilediğine hesapsız rızık verendir" dedi. (3/37)

Tevrat indirilmeden evvel, İsrail'in kendine haram kıldıklarından başka, İsrailoğullarına bütün yiyecekler helal idi. De ki: "Şu halde eğer doğrusanız, Tevrat'ı getirin de onu okuyun". (3/93)

Allah bize ateşin yiyeceği bir kurban getirmedikçe hiçbir elçiyeye inanmamamız konusunda and verdi," diyenlere de ki: "Şüphesiz, benden önce nice elçiler, apaçık belgeler ve söyledikleriyle geldi; eğer, siz doğru idiyeniz, o halde onları ne diye öldürdünüz?" (3/183)

Ve eğer onlar Tevrat'ı, İncil'i ve kendilerine Rablerinden indirileni (Kur'an'ı) ayakta tutsalardı, elbette üstlerinin ve ayaklarının altından (sayısız nimeti) yiyeceklerdi. İçlerinde aşırı olmayan (mutedil) bir ümmet vardır. Onlardan çoğunun yaptıkları ise ne kötüdür! (5/66)

De ki: "Bana vahyolunanlar içinde, yiyen bir kimsenin yiyeceği (şeyler) için, ölü eti, dökülen kan, domuz eti -ki bu gerçekten mürdardır- ya da Allah'tan başkası adına kesilmiş bir fusk dışındaki, haram kılınmış bir şey bulmuyorum. Kim kaçınılmaz bir ihtiyaçla karşı karşıya kalırsa, -saldırmamak ve haddi aşmamak şartıyla- (bu sayılanlardan ölmeyecek kadar yiyebilir). Şüphesiz benim Rabbin başlıyandır, esirgeyendir. (6/145) Dediler ki: "Ey Babamız, gerçek şu ki, biz gittik, yarışıyoruz. Yusuf'u da yiyeceklerimizim (veya eşyamızın) yanında bırakmıştık. Fakat onu kurt yemiş. Ne var ki biz doğruyu söylesek bile sen bize inancak değilsin." (12/17)

Ey zindan arkadaşlarım, ikinizden biri efendisine şarap içirecek, diğeri ise asılacak, kuş onun başından yiyecek. İşte hakkında fetva istemekte olduğunuz iş (artık) olup bitmiştir." (12/41)

Böylece, aralarında bir sorgulama yapınlar diye onları dirilttik (uyandırdık). İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Ne kadar kaldınız?" Dediler ki: "Bir gün veya günün bir (kaç saatlik) kısmı kadar kaldık." Dediler ki: "Ne kadar kaldığınızı Rabbiniz daha iyi bilir; şimdi birinizi bu paranıza şehre gönderin de, hangi yiyecek temize baksın, size ondan bir rızık getirsin; ancak oldukça nazik davranın ve sakın sizi kimseye sezdirmesin." (18/19)

Artık gerçekten, ondan yiyecekler böylelikle karınlarını ondan dolduracaklar. (37/66)

Orda sizin için birçok meyveler vardır; onlardan yiyeceksiniz." (43/73)

Şüphesiz zakkum olan bir ağaçtan yiyeceksiniz. (56/52)

Onlar için (zehirli olan) dari' dikeninden başka bir yiyecek yoktur. (88/6)

YOKSUL

Siz (ise şöyle) demiştiniz: "Ey Musa, biz bir çeşit yemeğe katlanmayacağız, Rabbine yalvar da, bize yerin bitirdiklerinden bakla, acur, sarımsak, mercimek ve soğan çıkarınsın." (O zaman Musa:) "Hayırlı olanı, şu değersiz, şeyle mi değiştirmek istiyorsunuz? (Öyleyse) Mısır'a inin, çünkü (orada) kendiniz için istediğiniz vardır" demişti. Onların üzerine horluk ve yoksulluk (damgası) vuruldu ve Allah'tan bir gazaba uğradılar. Bu, kuşkusuz, Allah'ın ayetlerini tanınamazlıkları ve peygamberleri haksız yere öldürmelerinden. (Yine) bu, isyan etmelerinden ve sınırı çiğnemelerinden. (2/61)

Hani İsrailoğullarından, "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin, anneye-babaya, yakınlara, yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın, insanlara güzel söz söyleyin, namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin" diye misak almıştık. Sonra siz, pek azınız hariç, döndünüz ve (hâlâ) yüz çeviriyorsunuz. (2/83)

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildi. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlara, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıdığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

(Oruç) Sayılı günlerdir. Artık sizden kim hasta ya da yolculukta olursa tutmadığı günler sayısınca başka günlerde (tutsun). Zor dayanabilenlerin üzerinde bir yoksulu doyuracak kadar fidye (vardır). Kim gönülden bir hayır yaparsa bu da kendisi için hayırlıdır. Oruç tutmanızı, -eğer bilerseniz- sizin için daha hayırlıdır. (2/184)

Yoksa sizden önce gelip-geçenlerin hali başınıza gelmeden cennete gireceğiniz mi sandınız? Onlara öyle bir yoksulluk, öyle dayanılmaz bir zorluk çattı ve öylesine sarsıldılar ki, sonunda elçi, beraberindeki mü'minlerle; "Allah'ın yardımı ne zaman?" diyordu. Dikkat edin. Şüphesiz Allah'ın yardımı pek yakındır. (2/214)

Sana neyi infak edeceklerini sorarlar. De ki: "Hayır olarak infak edeceğiniz şey, anne-babaya, yakınlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışadır. Hayır olarak her ne yaparsanız, Allah onu şüphesiz bilir." (2/215)

Yetimler, nikaha erişecekleri çağa kadar deneyin; şayet kendilerinde bir (rüşd) olgunlaşma gördünüz mü, hemen onlara mallarını verin. Büyüyecekler diye israf ile çarçabuk yemeyin. Zen-

gin olan iffetli olmaya çalışsın, yoksul olan da artık maruf (ihtiyaca ve örf'e uygun) bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman, onlara karşı şahid bulundurun. Hesap götücü olarak Allah yeter. (4/6)

(Mirası) Bölüşme sırasında yakınlar, yetimler ve yoksullar da hazır olursa, onları ondan rızıklandırın ve onlara güzel (maruf) söz söyleyin. (4/8)

Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Anne-babaya, yakın akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yanınızdaki arkadaşşa, yolda kalmışa ve sağ ellerinizin malik olduklarına güzellekle davranın. Çünkü, Allah, her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez. (4/36)

Allah sizi, yeminlerinizdeki 'rastgele söylemelerinizden, boş sözlerden' dolayı sorumlu tutmaz, ancak yeminlerinizle bağladığınız sözlerden dolayı sizi sorumlu tutar. Onun (yeminin) kefareti, ailenizdekilere yedirdiklerinizin ortalamasından on yoksulu doyurmak ya da onları giydirmek veya bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaktır. (Bunlara imkan) Bulamayan (için) üç gün oruç (vardır.) Bu, yemin ettiğinizde (bozdüğünüz) yeminlerinizin kefaretidir. Yeminlerinizi koruyunuz. Allah, size ayetlerini böyle açıklar, umulur ki şükredersiniz. (5/89)

De ki: "Gelin size Rabbinizin neleri haram kıldığını okuyayım: O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın, anne-babaya iyilik edin, yoksulluk-endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. -Sizin de, onların da rızıklarını Biz vermekteyiz- Çirkin-kötülüklerin açığına ve gizli olanına yaklaşmayın. Hakka dayalı olma dışında, Allah'ın (öldürülmesini) haram kıldığı kimseyi öldürmeyin. İşte bunlarla size tavsiye (emr) etti; umulur ki akıl erdirirsiniz." (6/151)

Bilin ki, 'ganimet olarak ele geçirdiğiniz' şeylerin beşte biri, muhakkak Allah'ın, Resülün, yakınların, yetimlerin, yoksulların ve yolcunundur. Eğer Allah'a, hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün, iki ordunun karşı karşıya geldiği günde (Bedir'de) kulumuza indirdiğimizize iman ediyorsanız (ganimeti böyle bölüşün). Allah, herşeye güc yetirendir. (8/41)

Akrabaya hakkını ver, yoksula ve yolda kalmışa da. İsraf ederek saçıp-savurma. (17/26)

Yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin; onlara ve size Biz rızık veririz. Şüphesiz, onları öldürmek büyük bir hata (suç ve günah)dır. (17/31)

Gemi, denizde çalışan yoksullarını, onu kusurlu yapmaktan istediğim, (çünkü) ilerilerinde, her gemiyi zorbalıkla ele geçiren bir kral vardı." (18/79)

Kendileri için birtakım yararları şahid olsunlar ve kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanları üzerine belli günlerde (kurban adarken) Allah'ın adını anınsınlar. Artık bunlardan yiyin ve zorluk çeken yoksulu da doyurun. (22/28)

Sizden, faziletli ve varlıklı olanlar, yakınlara, yoksullara ve Allah yolunda hicret edenlere vermekle eksilme yapmasınlar, affetsinler ve hoşgörsünler. Allah'ın sizi bağışlamasını sevmez misiniz? Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (24/22)

Öyleyse yakınların hakkını ver, yoksula da, yolcuya da. Allah'ın yüzünü (rızasını) isteyenler için bu daha hayırlıdır ve felaha erenler onlardır. (30/38)

Onların mallarında dilenip-isteyen (ve iffetinden dolayı istemeyip de) yoksul olan için de bir hak vardır. (51/19)

Ancak buna (imkan) bulamayanlar (için de) birbirleriyle temas etmeden önce, kesintisiz iki ay oruç (yüklenmiştir); buna güç yetiremeyenler altmış yoksulu doyursun. Bu (kolaylık), Allah'a ve O'nun Resülü'ne iman etmeniz dolayısıyladır. Bunlar,

KURAN FİHRİSTİ

Allah'ın sınırlarıdır. Kafirler içinse acı bir azab vardır. (58/4)
Allah'ın o (fethedilen) şehir halkından Resûlü'ne verdiği fey, Allah'a, Resûle, (ve Resûle) yakın akrabaları olanlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Öyle ki (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın. Resûl size ne verirse artık onu alın, sizi neden sakındırırsa artık ondan sakının ve Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, cezası (ikâbı) pek şiddetli olandır. (59/7)
Bugün sakın oraya hiçbir yoksul girip de karşınıza çıkmasın." (68/24)
Yoksula yemek vermeye destekçi olmadı." (69/34)
Yoksul ve yoksun olan(lar) için. (70/25)
Yoksula yedirmeydik." (74/44)
Kendileri, ona duydukları sevgiye rağmen yemeği, yoksula, yetime ve esire yedirirler. (76/8)
Yoksula yedirmek için birbirinizi teşvik etmiyorsunuz. (89/18)
Veya sürünen bir yoksulu. (90/16)
Bir yoksul iken seni bulup zengin etmedi mi? (93/8)
Yoksulu doymayı teşvik etmeyen odur. (107/3)

YOLCU

(Oruç) Sayılı gündür. Artık sizden kim hasta ya da yolculukta olursa tutamadığı günler sayısınca başka günlerde (tutsun). Zor dayanablenlerin üzerinde bir yoksulu doyuracak kadar fideye (vardır). Kim gönülden bir hayır yaparsa bu da kendisi için hayırlıdır. Oruç tutmanızı, -eğer bilerseniz- sizin için daha hayırlıdır. (2/184)
Eğer yolculukta iseniz ve katip bulamazsanız, bu durumda alınan rehin (yeter). Şu durumda eğer birbirinize güveniyorsanız, kendisine güven duyulan, Rabbi olan Allah'tan sakınsın da emanetini ödesin. Şahidliği gizlemeyin. Kim onu gizlerse, artık şüphesiz, onun kalbi günahkardır. Allah, yaptıklarınızı bilendir. (2/283)
Ey iman edenler, sarhoş iken, ne dediğinizi bilinceye ve cünüp iken de -yolculukta olmanız hariç- gusül edinceye kadar namaza yaklaşmayın. Eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişseniz yahud kadınlara dokunmuş da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin, (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize sürün. Şüphesiz, Allah, başıgöyendir, esirgeyendir. (4/43)
Ey iman edenler, namaza kalktığınız zaman yüzlerinizi ve dirseklere kadar ellerinizi yıkayın, başlarınızı meshedin ve her iki topuğa kadar ayaklarınızı da (yıkayın.) Eğer cünüpseniz temizlenin (gusül edin); eğer hasta veya yolculukta iseniz ya da biriniz ayak yolundan (hacet yerinden) gelmişse yahud kadınlara dokunmuşsanız da su bulamamışsanız, bu durumda, temiz bir toprakla teyemmüm edin (hafifçe) yüzlerinize ve ellerinize ondan sürün. Allah size güçlük çıkarmak istemez, ama sizi temizlemek ve üzerinizdeki nimeti tamamlamak ister. Umulur ki şükredersiniz. (5/6)
Ey iman edenler, sizden birinize ölüm gelip çatdığı zaman, vasiyet hazırlanışında, aranızda içinizden adaletli iki kişiyi (şahid tutun.) Veya yolculukta olup size ölüm musibeti gelip çatarsa, sizden olmayan başka iki kişiyi (şahid tutun. İkisini) Şayet kuşulanacak olursanız namazdan sonra alkoyarsınız, onlar da (size): "Akraba dahi olsa onu (yeminimizi) hiçbir değere değiştirmeyeceğiz ve Allah'ın şahidliğini gizlemeyeceğiz. Aksi takdirde biz elbette günahkarlardan oluruz." diye Allah adına yemin etsinler. (5/106)

Bilin ki, 'ganimet olarak ele geçirdiğiniz' şeylerin beşte biri, muhakkak Allah'ın, Resûlün, yakınların, yetimlerin, yoksulların ve yolcunundur. Eğer Allah'a, hak ile batılın birbirinden ayrıldığı gün, iki ordunun karşı karşıya geldiği günde (Bedir'de) kulumuza indirdiğimize iman ediyorsanız (ganimeti böyle bölüşün). Allah, herşeye güç yetirendir. (8/41)
İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Eğer (mutlaka bir şey) yapacaksanız, öldürmeyin Yusuf'u, onu kuyunun derinliklerine bırakiverin de bir yolcu kafilesi alsın." (12/10)
Bir yolcu-kafilesi geldi, sucularını (kuyuya su almak için) gönderdiler. O da kovasını sarkıttı. "Hey müjde... Bu bir çocuk." dedi. Ve onu (kuyudan çıkarıp) 'ticaret konusu bir mal' olarak sakladılar. Oysa Allah, yapmakta olduklarını bilendi. (12/19)
Öyleyse yakınlarla hakkını ver, yoksula da, yolcuya da. Allah'ın yüzünü (rızasını) isteyenler için bu daha hayırlıdır ve felaha erenler onlardır. (30/38)
Yaz ve kış yolculuğunda onları (güvenliğe kavuşturduğu ya da başkalarıyla ısındırıp yakınlaştırdığı için, (106/2)

YONCA

Üzümler, yoncalar, (80/28)

YONTMAK

(Allah'ın) Ad (kavminden) sonra sizi halifeler kıldığını ve sizi yeryüzünde (güç ve servetle) yerleştirdiğini hatırlayın. Ki onun düzlüklerinde köşkler kuruyor, dağlardan evler yontuyordunuz. Şu halde Allah'ın nimetlerini hatırlayın, yeryüzünde bozguncular olarak karışıklık çıkarmayın." (7/74)
Dağlardan güvenli evler yontuyorlardı. (15/82)
Dağlardan ustalıklı zevkli evler yontuyorsunuz." (26/149)
Dedi ki: "Yontmakta olduğunuz şeylere mi tapıyorsunuz?" (37/95)

YORGUN

Medine halkına ve çevresindeki bedevilere, Allah'ın elçisinden geri kalmaları, kendi nefislerini onun nefisine tercih etmeleri ya kıışmaz. Bu, gerçekten onların Allah yolunda bir susuzluk, bir yorgunluk, 'dayanılmaz bir açlık' (çekmeleri), kâfirleri 'kin ve öfkeyle ayaklandırarak' bir yere ayak basmaları ve düşmana karşı bir başarı kazanmaları karşılığında, mutlaka onlara bununla salih bir amel yazılmış olması nedeniyledir. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların ecirini kaybetmez. (9/120)
Orda onlara hiçbir yorgunluk dokunmaz ve onlar ordan çıkarılacak değildirdir. (15/48)
Göklerde ve yerde kim varsa O'nundur. O'nun yanında olanlar, O'na ibadet etmekte büyüklüğe kapılmazlar ve yorgunluk duymazlar. (21/19)
İnsanlar içinde haccı duyur; gerek yaya, gerekse uzak yollardan (derin vadilerden) gelen yorgun düşmüş develer üstünde sana gelsinler." (22/27)
Ki O, bizi Kendi fazlından (ebedi olarak) kalınacak bir yurda yerleştirdi; burada bize bir yorgunluk dokunmaz ve burada bize bir bıkınlık da dokunmaz." (35/35)
Andolsun, Biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde yarattık; Bize hiçbir yorgunluk dokunmadı. (50/38)

YORUM

Sana Kitabı indiren O'dur. O'ndan, Kitabın anası (temeli) olan bir kısım ayetler muhkem'dir; diğerleri ise müteşabihdir. Kalpele-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

rinde bir kayma olanlar, fitne çıkarmak ve olmadık yorumlarını yapmak için ondan müteşabih olanlara uyarlar. Oysa onun tevlini Allah'tan başkası bilmez. İlimde derinleşenler ise: "Biz ona inandık, tümü Rabbimizin Katındandır" derler. Temiz akıl sahiplerinden başkası öğüt alıp-düşünmez. (3/7)

Onlara bir iyilik geldiği zaman "Bu bizim için" dediler; onlara bir kötülük isabet ettiğinde (bunu da) Musa ve beraberindekilerin bir uğursuzluğu olarak yorumlardı. Haberiniz olsun, Allah Katında asıl uğursuz olanlar kendileridir; ama onların çoğu bilmezler. (7/131)

Hayır, onlar ilmini kuşatamadıkları ve kendilerine henüz yorum gelmemiş bir şeyi yalanladılar. Onlardan öncekiler de böyle yalanlamışlardı. Zulmedenlerin nasıl bir sonuca uğradıklarına bir bak. (10/39)

Böylece Rabbin seni seçkin kılacak, sözlerin yorumundan (kaynaklanan bir bilgiyi) sana öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a (nimetini) tamamladığı gibi senin ve Yakub ailesinin üzerindeki nimetini tamamlayacaktır. Elbette Rabbin, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." (12/6)

Onu satın alan bir Mısırlı (aziz.) karısına: "Onun yerini üstün tut (ona güzel bak), umulur ki bize bir yararı dokunur ya da onu evlat ediniriz" dedi. Böylelikle Biz, Yusuf'u yeryüzünde (Mısır'da) yerleşik kıldık. Ona sözlerin yorumundan (olan bir bilgiyi) öğrettik. Allah, emrinde galib olandır, ancak insanları çoğu bilmezler. (12/21)

Onunla birlikte iki genç de zindana girmişti. Biri: "Ben (rüyamda) kendimi şarap sıkıyorken gördüm." dedi. Öbürü: "Ben de kendimi başımın üstünde ekmek taşıyorken gördüm; kuş da ondan yemektiydi" dedi. "Bunun yorumundan bize haber ver. Doğrusu biz seni, iyilik yapanlardan görmekteyiz." (12/36)

Hükümdar." Ben (rüyamda) yedi besili inek görüyorum, onları yedi zayıf inek yiyor; bir de yedi yeşil başak ve diğerleri ise kupa-kuru. Ey önde gelen (kahin-bilginler,) eğer rüya yorumluyorsanız benim bu rüyamı çözünüz" dedi. (12/43)

Dediler ki: "(Bunlar) Karmakarışık düşlerdir. Biz böyle düşlerin yorumunu bilenler değiliz." (12/44)

O iki kişiden kurtulmuş olanı, nice zaman sonra hatırladı ve: "Ben bunun yorumunu size haber veririm, hemen beni (zindana) gönderin" dedi. (12/45)

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbim onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rabbim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bilen, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (12/100)

Rabbim, Sen bana mülkten (bir pay ve onu yönetme imkanını) verdin, sözlerin yorumundan (bir bilgi) öğrettin. Gökleğin ve yerin yaratıcısı, dünyada ve ahirette benim velim Sensin. Müslüman olarak benim hayatıma son ver ve beni salihlerin arasına kat." (12/101)

Dedi ki: "İşte bu, benimle senin aranda ayrılma (zamanı)mız. Sana, üzerinde sabır göstermeye güç yetiremeyeceğin bir yorum haber vereceğim. (18/78)

Duvar ise, şehirde iki öksüz çocuğunda, altında onlara ait bir define vardı; babaları salih biriydi. Rabbin diledi ki, onlar erginlik çağına erişsinler ve kendi definelerini çıkarınsınlar; (bu,) Rabbinden bir rahmettir. Bunları ben, kendi isim (özel görüşüm) olarak yapmadım. İşte, senin sabır gösterişime güç yetiremediğin şeylerin yorumu." (18/82)

HZ. YUNUS (A.S)

Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik. (4/163)

İsmail'i Elyasa'yı Yunus'u ve Lut'u da (hidayete erıştirdik). Onların hepsini alemlere üstün kıldık. Babalarından soylarından ve kardeşlerinden kimini (bunlara kattık); onları da seçtik ve dosdoğru yola yöneltip-iletik. (6/86-87)

Ama (azab geldiği sırada) iman edip imanı kendisine yarar sağlamış -Yunus kavminin dışında- bir ülke olsaydı ya! Onlar iman ettikleri zaman dünya hayatında onlardan aşağılatıcı azabı kaldırdık ve onları belli bir zamana kadar yararlandırdık. (10/98)

Şüphesiz Yunus da gönderilmiş (elçi)lerdendi. Hani o dolu bir gemiye kaçmıştı. Böylece kur'aya katılmıştı da kaybedenlerden olmuştu. Derken onu balık yutmuştu oysa o kınanmıştı. Eğer (Allah'ı çokça) tesbih edenlerden olmasaydı Onun karnında (insanların) dirilip-kaldırılacakları güne kadar kalakalmıştı. Sonunda o hasta bir durumdayken çıplak bir yere (sahile) attık. Ve üzerine sık-geiş yaprakla (kabağa benzer) türden bir ağaç bindirdik. Onu yüzbin veya (sayısı) daha da artan (bir topluluk) (peygamber olarak) gönderdik. Sonunda ona iman ettiler, Biz de onları bir süreye kadar yararlandırdık. (37/139-148)

Balık sahibi (Yunus'u da); hani o kızmış vaziyette gitmişti ki; bundan dolayı kendisini sıkıntıya düşürmeyeceğimizi sanmıştı. (Balığın karnındaki) Karanlıklar içinde: "Senden başka ilah yoktur sen yücesin gerçekten ben zulmedenlerden oldum" diye çağırda bulunmuştu. Bunun üzerine duasına icabet ettik ve onu üzüntüden kurtardık. İşte Biz iman edenleri böyle kurtarız. (21/87-88)

Şimdi sen, Rabbinin hükmüne sabret ve balık sahibi (Yunus) gibi olma; hani o, içi kahr dolu olarak (Rabbine) çağırda bulunmuştu. Eğer Rabbinden bir nimet ona ulaşmasaydı, mutlaka yerilmiş ve çıplak bir durumda (karaya) atılmış olacaktı. Fakat Rabbi onu seçti ve onu salih olanlardan kıldı. (68/48-50)

HZ. YUSUF (A.S)

Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik, hepsini hidayete erıştirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. (6/84)

Biz bu Kur'an'ı sana vahyetmemizle, en güzel kıssaları gerçek bir haber (kıssa) olarak sana aktarıyoruz, oysa sen, daha önce, bundan haberi olmayanlardandın. (12/3)

Hani Yusuf babasını: "Babacığim, gerçekten ben (rüyamda) onbir yıldız, güneşi ve ayı gördüm; bana secde etmektekerken gördüm" demişti. (12/4)

(Babası) Demişti ki: "Oğlum, rüyayı kardeşlerine anlatma, yoksa sana bir tuzak kururlar. Çünkü şeytan, insan için apaçık bir düşmandır." (12/5)

"Böylece Rabbin seni seçkin kılacak, sözlerin yorumundan (kaynaklanan bir bilgiyi) sana öğretecek ve daha önce ataların İbrahim ve İshak'a (nimetini) tamamladığı gibi senin ve Yakub ailesinin üzerindeki nimetini tamamlayacaktır. Elbette Rabbin, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir." (12/6)

Andolsun, Yusuf ve kardeşlerinde soranlar için ayetler (ibretler) vardır. (12/7)

Onlar şöyle demişti: "Yusuf ve kardeşi babamıza bizden daha sevgilidir; oysa ki biz, birbirini pekiştiren bir topluluğuz. Gerçekte babamız, açıkça bir şaşkınlık içindedir." (12/8)

KURAN FİHRİSTİ

"Öldürün Yusuf'u veya onu bir yere atıp-bırakın ki babanızın yüzü yalnızca size (dönük) kalsın. Ondan sonra da salih bir topluluk olursunuz." (12/9)

İçlerinden bir sözcü dedi ki: "Eğer (mutlaka bir şey) yapacaksanız, öldürmeyin Yusuf'u, onu kuyunun derinliklerine bırakiverin de bir yolcu kafilesi alsın." (12/10)

(Bu karara vardıktan sonra) "Ey Babamız," dediler. "Sana ne oluyor, Yusuf'a karşı bize güvenmiyorsun? Oysa gerçekte biz, onun iyiliğini isteyenleriz." (12/11)

"Sen onu yarın bizimle gönder, gönlünce gezsün, oynasın. Elbette biz onu koruyup-gözetiriz." (12/12)

Dedi ki: "Sizin onu götürmeniz gerçekten beni üzer ve siz ondan habersiz iken onu kurdun yemesinden korkuyorum." (12/13)

Dediler ki: "Andolsun, biz, birbirini kollayan bir topluluk iken, kurt onu yerse, bu durumda şüphesiz kayba uğrayan (acı) kim-seler oluruz." (12/14)

Nitekim onu götürdükleri ve kuyunun derinliklerine atmaya topluca davrandıkları zaman, Biz ona (şöyle) vahyettik: "Andolsun, sen onlara kendileri, farkında değilken bu yaptıklarını haber vereceksin." (12/15)

Akşam üstü babalarına ağlar vaziyette geldiler. (12/16)

Dediler ki: "Ey Babamız, gerçek şu ki, biz gittik, yarışıyoruz. Yusuf'u da yiyeceklerimizin (veya eşyamızın) yanında bırakmıştık. Fakat onu kurt yemiştir. Ne var ki biz doğruyu söylesek bile sen bize inanacak değilsin." (12/17)

Ve üzerine yalandan kan (sürülmüş) olan gömleğini getirdiler. "Hayır" dedi. Nefsizin, sizi yanıltıp (böyle) bir işe sürüklemiş. Bundan sonra (bana düşen) güzel bir sabırdır. Sizin bu düzü-yurdurduklarınıza karşı (kendisinden) yardım istenecek olan Allah'tır." (12/18)

Bir yolcu-kafilesi geldi, suçularını (kuyuya su almak için) gönderdiler. O da kovasını sarkıttı. "Hey müjde... Bu bir çocuk." dedi. Ve onu (kuyudan çıkarıp) 'ticaret konusu bir mal' olarak sakladılar. Oysa Allah, yapmakta olduklarını bilendi. (12/19)

Onu ucuz bir fiyata, sayısı belli (birkaç) dirheme sattılar. Onu pek önemsemediler. (12/20)

Onu satın alan bir Mısırlı (aziz, aziz) karısına: "Onun yerini üstün tut (ona güzel bak), umulur ki bize bir yararı dokunur ya da onu evlat ediniriz" dedi. Böylelikle Biz, Yusuf'u yeryüzünde (Mısır'da) yerleşik kıldık. Ona sözlerin yorumundan (olan bir bilgiyi) öğrettik. Allah, emrinde galib olandır, ancak insanların çoğu bilmezler. (12/21)

Erginlik çağına erişince, kendisine hüküm ve ilim verdik. İşte Biz, iyilik yapanları böyle ödüllendiririz. (12/22)

Evinde kalmakta olduğu kadını, ondan murad almak istedi ve kapıları sımsıkı kapatarak: "İsteklerin senin içindir, gelse ne" dedi. (Yusuf) Dedi ki: "Allah'a sığınırım. Çünkü o benim efendimdir, yerimi güzel tutmuştur. Gerçek şu ki, zalimler kurtuluşu ermez." (12/23)

Andolsun kadını onu arzulamıştı, -eğer Rabbinin (zinayı yasaklayan) kesin kanıt (burhan)ını görmeseydi- o da (Yusuf da) onu arzulamıştı. Böylelikle Biz ondan kötülüğü ve fuhşu geri çevirmek için (ona delil gönderdik). Çünkü o, muhlis kullarımızdandı. (12/24)

Kapıya doğru ikisi de koştu. Kadını onun gömleğini arkadan çekip yırttı. (Tam) Kapının yanında kadının efendisizlikle karşılaş-tılar. Kadın dedi ki: "Alilene kötülük isteyenin, zindana atılmak-tan veya acı bir azabtan başka cezası ne olabilir?" (12/25)

(Yusuf) Dedi ki: "Onun kendisi benden murad almak istedi." Kadının yakınlarından bir şahid şahitlik etti: "Eğer onun gömleği ön taraftan yırtılmışsa bu durumda kadın doğruyu söylemiştir, kendisi ise yalan söyleyenlerdendir. (12/26)

Yok eğer onun gömleği arkadan çekilip-yırtılmışsa, bu durumda kadın yalan söylemiştir ve kendisi doğruyu söyleyenlerdendir." (12/27)

Onun gömleğinin arkadan çekilip-yırtıldığını gördüğü zaman (kocası): "Doğrusu, bu sizin düzeninizden (biri)dir. Gerçekten sizin düzeniniz büyüktür" dedi. (12/28)

"Yusuf, sen bundan yüz çevir. Sen de (kadın) günahın dolayısıyla bağışlanma dile. Doğrusu sen günahkarlardan oldun." Şehirde (birtakım) kadınlar: "Aziz (Vezir)'in karısı kendi uşağının nefisinden murad almak istiyormuş. Öyle ki sevgi onun bağına sinmiş. Biz doğrusu onu açıkça bir sapıklık içinde görüyoruz." dedi (Kadın) Onların düzenlerini iştirine, onlara (bir davetçi) yolladı, oturup dayanacakları yerler hazırladı ve her birinin eline (önlendeki meyveleri soymaları için) bıçak verdi. (Yusuf'a da:) "Çık, onlara (görün)" dedi. Böylece onlar onu (olağanüstü güzellikte) görünce (insanüstü bir varlığını) gözlerinde büyüttüler, (şaşkınlıklarından) ellerini kestiler ve: "Allah'ı tenzih ederiz; bu bir beşer değildir. Bu, ancak üstün bir melektir" dediler. Kadın dedi ki: "Beni kendisiyle kinadığınız işte budur. Andolsun onun nefisinden ben murad istedim, o ise (kendini) korudu. Ve andolsun, eğer o kendisine emrettiğimi yapmayacak olursa, mutlaka zindana atılacak ve elbette küçük düşürülenlerden olacak." (Yusuf) Dedi ki: "Rabbim, zindan, bunların beni kendisine çağırarak şeyden bana daha sevimlidir. Kurdukları düzeni benden uzaklaştırmazsan, onlara (korkarım) eğilim gösterir, (böylece) cahillerden olurum." Böylece Rabbi, duasını kabul etti ve onların hileli düzenlerini kendisinden uzaklaştırdı. Çünkü O, iştirindir, bilendir. Sonra onlarda (Yusuf'un ifetine ilişkin) delilleri görmelerinin ardından, mutlaka onu belli bir vakte kadar zindana atmak (görüşü)ağır bastı. Onunla birlikte iki genç de zindana girmişti. Biri: "Ben (rüyamda) kendimi şarap sıkıyor-ken gördüm." dedi. Öbürü: "Ben de kendimi başımın üstünde ekmek taşıyorken gördüm; kuş da ondan yemektedir" dedi.

"Bunun yorumundan bize haber ver. Doğrusu biz seni, iyilik yapanlardan görmekteyiz." Dedi ki: "Sizce rızıklanacağınız bir yemek gelecek olsa, ben mutlaka size daha gelmeden önce onun ne olduğunu haber veririm. Bu, rabbimin bana öğrettiklerindedir. Doğrusu ben, Allah'a iman etmeyen, ahireti de tanımayanların ta kendileri olan bir topluluğun dinini terkettim." "Atalarım İbrahim'in, İshak'ın ve Yakub'un dinine uydum. Allah'ın hiçbir şeyle şirk koşmamız bizim için olacak şey değil. Bu, bize ve insanlara Allah'ın lütfu ve ihsanındandır, ancak insanların çoğu şükretmezler." "Ey zindan arkadaşlarımız, birbirinden ayrı (bir sürü) Rabler mi daha hayırlıdır, yoksa kahhar (kahredici) olan bir tek Allah mı?" "Sizin Allah'tan başka tapıklarınız, Allah'ın kendileri hakkında hiçbir delil indirmedığı, sizin ve atalarınızın ad olarak adlandırıklarınızdan başkası değildir. Hüküm, yalnızca Allah'ındır. O, kendisinden başkasına kulluk etmemeni emretmiştir. Dosdoğru olan din işte budur, ancak insanların çoğu bilmezler." "Ey zindan arkadaşlarımız, ikinizden biri efendisine şarap içirecek, diğeri ise asılacak, kuş onun başından yiyecek. İşte hakkında fetva istemekte olduğunuz iş (artık) olup bitmiştir." İkisinden kurtulacağını sandığı kişiye dedi ki: "Efendinin Katında beni hatırla." Fakat şeytan, efendisine hatırlatmayı ona unutturdu, böylece daha nice yıllar (Yusuf) zindanda kaldı. Hü-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

kümdar." Ben (rüyamda) yedi besili inek görüyorum, onları yedi zayıf inek yiyor; bir de yedi yeşil başak ve diğerleri ise kupkuru. Ey önde gelen (kahin-bilginler,) eğer rüya yorumluyorsanız benim bu rüyamı çözünüz" dedi. (12/29-43)

Dediler ki: "(Bunlar) Karmakarışık düşlerdir. Biz böyle düşlerin yorumunu bilenler değiliz." O iki kişiden kurtulmuş olanı, nice zaman sonra hatırladı ve: "Ben bunun yorumunu size haber veririm, hemen beni (zindana) gönderin" dedi. (Zindana gidip:) "Yusuf, ey doğru (sözlü insan). Yedi besili ineği yedi zayıf (ineğin) yediği ve yedi yeşil başakla diğerleri kuru olan (rüya) konusunda bize fetva ver. Umarım ki insanlara da (senin söyledikleriyle) dönerim, belki onlar (bunun anlamını) öğrenmiş olurlar." Dedi ki: "Siz yedi yıl, önceleri (ektiğiniz) gibi ekin ekin, yediğinizin az bir kısmı dışında (kalanını) biçtiklerinizi başağında bırakın." Sonra bunun arkasından (kuraklığı) zorlu yedi yıl gelecektir, sakladığınız az bir miktar dışında, daha önce biriktirdiğinizi yiyip bitirecektir." Sonra bunun arkasından bir yıl gelecektir ki, insanlar onda bol bol yağmura kavuşturulacak ve onda sıkıp-saçacaklar." Hükümdar dedi ki: "Onu bana getirin." Ona elçi geldiğinde (Yusuf:) "Efendime (Rabbine) dön de ona sor: "Ellerini kesen o kadınların durumu neydi? Doğrusu benim Rabbim, onların hileli düzenlerini gerçekten bilendir." (Hükümdar topladığı o kadınları:) "Yusuf'un nefisinden murad almak istediğinizde sizin durumunuz neydi?" dedi. Onlar: "Allah için, haşa" dediler. "Biz ondan hiçbir kötülük görmedik." Aziz (Vezir'in de karısı) dedi ki: "İşte şu anda gerçek orta yere çıktı; onun nefisinden ben murad almak istemişim. O ise gerçekten doğruyu söyledendir." (Yusuf aracıya şunu söyledi:) "Bu, (itiraf Vezir'in) yokluğunda gerçekten kendisine ihanet etmediğimi ve gerçekten Allah'ın ihanet edenlerin hileli-düzenlerini başarıya ulaştırmadığını kendisinin de bilip öğrenmesi içindi." (12/44-52)

"(Yine de) Ben nefsimi temize çıkaramam. Çünkü gerçekten nefis, -Rabbimin kendisini esirgediği dışında- var gücüyle kötülüğü emredendir. Şüphesiz, benim Rabbim, bağışlayandır, esirgeyendir." Hükümdar dedi ki: "Onu bana getirin, onu kendime bağlı kılayım." Onunla konuştuğunda da (şöyle) dedi: "Sen bugün bizim yanımda (artık) önemli bir yer sahibisin, güvenilir (bir danışman-yönetici)sin." (Yusuf) Dedi ki: "Beni (bu) yerin (ülkenin) hazineleri üzerinde (bir yönetici) kıl. Çünkü ben, (bunları iyi) bir koruyucuyum, (yönetim işlerini de) bilenim." İşte böylece Biz yeryüzünde Yusuf'a güç ve imkan (iktidar) verdik. Öyle ki, orada (Mısır'da) dilediği yerde konakladı. Biz kime dilersek rahmetimizi nasib ederiz ve iyilik yapanların ecirini kayba uğratmayız. Ahiretin karışlığı ise, imen edenler ve takvada bulunanlar için daha hayırlıdır. (Kuraklık başlayınca) Yusuf'un kardeşleri gelip yanına girdiler, onu tanımadıkları halde kendisi onları hemen tanıdı. Onların erzak yüklerini hazırlayınca dedi ki: "Bana babanızdan olan kardeşinizi getirin. Görmüyor musunuz, ben ölçüyü tam tutarım ve ben konukseverlerin en hayırlısıyım." "Eğer onu bana getirmeyecek olursanız, artık benim katımda sizin için bir ölçek (erzak) yoktur ve bana da yaklaşmayın." Dediler ki: "Onu babasından istemeye çalışacağız ve halinde biz bunu yapabileceğiz." Yardımcılarına dedi ki: "Sermayelerini (erzak bedellerini) yüklerinin içine koyun. İhtimal ki ailelerine döndüklerinde bunun farkına varırlar da belki geri dönerler." Böylelikle babalarına döndükleri zaman, dediler ki: "Ey babamız, ölçek bizden engellendi. Bu durumda kardeşimizi bizimle gönder de arzın alalım. Onu mutlaka koruyacağız." Dedi ki: "Daha önce kardeşi konusunda size güvendiğimden başka (bir şekilde)

onun hakkında size güvenir miyim? Allah en hayırlı koruyucudur ve O, esirgeyenlerin esirgeyicisidir." Erzak yüklerini açıp da sermayelerinin kendilerine geri verilmiş olduğunu gördüklerinde, dediler ki: "Ey Babamız, daha neyi arıyoruz, işte sermayemiz bize geri verilmiş; (bununla yine) ailemize erzak getiriniz, kardeşimizi koruruz ve bir deve yükünü de ilave ederiz. Bu (aldığımız) az bir ölçektir." "Bana etrafınızın çepeçevre kuşatılması dışında, onu ne olursa olsun mutlaka bana getireceğinize dair Allah adına kesin bir söz verinceye kadar, onu sizinle asla gönderemem." dedi. Böylelikle ona kesin bir söz verince dedi ki: "Allah, söylediklerimize vekildir." Ve dedi ki: "Ey çocuklarım, tek bir kapıdan girmeyin, ayrı ayrı kapılardan girin. Ben size Allah'tan hiçbir şeyi sağlayamam (gideremem). Hüküm yalnızca Allah'ındır. Ben O'na tevekkül ettim. Tevekkül edenler de yalnızca O'na tevekkül etmelidirler." (12/53-67)

Babalarının kendilerine emrettiği yerden (Mısır'a) girdiklerinde, (bu,) -Yakub'un nefisindeki dileği açığa çıkarması dışında- onlara Allah'tan gelecek olan hiçbir şeyi (gidermeyi) sağlamadı. Gerçekten o, kendisine öğrettiğimiz için bir ilim sahibiydi. Ancak insanların çoğu bilmezler. Yusuf'un yanına girdikleri zaman, o, kardeşini bağrına bastı; "Ben" dedi. "Senin gerçekten kardeşinim. Artık onların yaptıklarına üzülme." Erzak yüklerini kendilerine hazırlayınca da, su kabını kardeşinin yükü içine bıraktı, sonra bir münadi (şöyle) seslendi: "Ey kafil, sizler gerçekten hırsızsiniz." Onlara doğru yönelerek: "Neyi kaybettiniz?" dediler. Dediler ki: "Hükümdarın su tasını kaybettik, kim onu (bulup) getirirse, (ona armağan olarak) bir deve yükü vardır. Ben de buna kefilim." "Allah adına, hayret" dediler. "Siz de bilmişsiniz ki, biz (bu) yere bozgunculuk çıkarmak amacıyla gelmedik ve biz hırsız değiliz." "Öyleyse" dediler. "Eğer yalan söylüyorsanız (bunun) cezası nedir?" Dediler ki: "Bunun cezası, (su tası) yükünde bulunanın kendisidir. İşte Biz zulmedenleri böyle cezalandırırız." Böylece (Yusuf) kardeşinin kabından önce onların kablalarını (yoklamaya) başladı, sonra onu kardeşinin kabından çıkardı. İşte Biz Yusuf için böyle bir plan düzenledik. (Yoksa) Hükümdarın dininde (yürürlükteki kanuna göre) kardeşini (yanında) alıkoymazdı. Ancak Allah'ın dilemesi başta. Biz dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Ve her bilgi sahibinin üstünde daha iyi bir bilen vardır. Dediler ki: "Şayet çalmış bulunuyorsa, bundan önce onun kardeşi de çalmıştı." Yusuf bunu kendi içinde saklı tuttu ve bunu onlara açıklamadı (ve içinden): "Siz daha kötü bir konumdasınız" dedi. "Sizin düzmekte olduklarınızı Allah daha iyi bilir." Dediler ki: "Ey Vezir, gercek şu ki, bunun yaşlı (ve) büyük bir babası var; onun yerine bizden birisini alıkoymaz. Doğrusu seni, iyi ilik yapanlardan görmekteyiz." Dedi ki: "Eşyamızı kendisinde bulduğumuzun dışında, birisini alkoymamızdan Allah'a sığınırız. Yoksa bu durumda kuşkusuz biz zalim oluruz." Ondan umutlarını kestikleri zaman, (durum) kendi aralarında görüşmek üzere bir yana çekildiler. Onların büyüklüğü dedi ki: "Babanızın size karşı Allah adına kesin bir söz aldığı ve daha önce Yusuf konusunda yaptığımız aşırılığı (işlediğimiz suçlu) bilmiyor musunuz? Artık (bundan böyle) ben, ya babam bana izin verinceye veya Allah bana ilişkin hüküm verinceye kadar (bu) yerden kesin olarak ayrılamam. O, hüküm verenlerin en hayırlısıdır." 12/68-80)

"Dönün babanıza ve deyin ki: '-Ey babamız, senin oğlun gerçekten hırsızlık etti. Biz, bildiğimizden başkasına şahitlik etmedik. Biz gaybın kollayıcıları değiliz.'" İçinde (yaşamakta) olduğumuz şehre sor, hem kendisinde geldiğimiz kervana da. Biz

KURAN FİHRİSTİ

gerçekten doğruyu söyleyenleriz." (Şehre dönüp durumu babalarına aktarınca o:) "Hayır" dedi. "Nefsizin sizi yanıltıp (böyle) bir işe sürüklemiş. Bundan sonra (bana düşen) güzel bir sabırdır. Umulur ki Allah (pek yakın bir gelecekte) onların tümünü bana getirir. Çünkü O, bilenin, hüküm ve hikmet sahibi olanın kendisidir." Ve onlardan yüz(ünü) çevirdi ve: "Ey Yusuf'a karşı (artan dayanılmaz) kahrımı" dedi ve gözleri üzüntüsünden (ağardıkça) ağardı. Ki yutkundukça yutkunuyordu." "Allah adına, hayret" dediler. "Hala Yusuf'u anıp durmaktasın. Sonunda (ya kahrından) hastalanacaksın ya da helake uğrayanlardan olacaksın." Dedi ki: "Ben, dayanılmaz kahrımı ve üzüntümü yalnızca Allah'a şikayet ediyorum. Ben Allah'tan (bir bilgi olarak) sizin bilmediğinizi de biliyorum." "Oğullarım, gidin de Yusuf ile kardeşinden (duyarlı bir araştırmayla) bir haber getirin ve Allah'ın rahmetinden umut kesmeyin. Çünkü kafirler topluluğundan başkası Allah'ın rahmetinden umut kesmez." Böylece onun (Yusuf'un) huzuruna girdikleri zaman, dediler ki: "Ey Vezir, bize ve ailemize şiddetli bir darlık dokundu; önemi olmayan bir sermaye ile geldik. Bize artık (yine) ölçüğü tam olarak ver ve bize ilave bir başışta bulun. Şüphesiz Allah, tasaddukta bulunanlara karşılığını verir." (Yusuf) Dedi ki: "Sizler, cahiller iken Yusuf'a ve kardeşine neler yaptığınızı biliyor musunuz?" "Sen gerçekten Yusuf musun, sensin öyle mi?" dediler. "Ben Yusufum" dedi. "Ve bu da kardeşimdir. Doğrusu Allah bize lütufta bulundu. Gerçek şu ki, kim sakınır ve sabrederse, şüphesiz Allah, iyilikte bulunanların karşılığını boşa çıkarmaz." Dediler ki: "Allah adına, hayret, Allah seni gerçekten bize karşı tercih edip seçmiştir ve biz de gerçekten hataya düşenler idik." Dedi ki: "Bugün size karşı sorgulama, kınama yoktur. Sizi Allah başışlasın. O, merhametlilerin (en) merhametlisidir." (12/82-92)

"Bu gömleğimle gidin de, babamın yüzüne sürün. Gözü (yine) görür hale gelir. Bütün ailenizi de bana getirin." Kafile (Mısır'dan) ayrılmaya başladığı zaman, babaları dedi ki: "Eğer beni bunamış saymıyorsanız, inanın Yusuf'un kokusunu (burnumda tüter) buluyorum." "Allah adına, hayret" dediler. "Sen hala geçmişteki yanlışlığında." Müjdeci gelip de onu (gömleği) onun yüzüne sürdüğü zaman, gözü görür olarak (sağlığına) dönerdi. (Yakub) Dedi ki: "Ben, size bilmediğinizi Allah'tan gerçekten biliyorum demedim mi?" (Çocukları da:) "Ey babamız, bizim için günahlarımızın başışlanmasını dile. Biz gerçekten hataya düşenler idik" dediler. "İlerde sizin için Rabbimden başışlanma dilerim. Çünkü O, başışlayandır, esirgeyendir" dedi. Böylece onlar (gelip) Yusuf'un yanına girdikleri zaman, anne ve babasının bağına bastı ve dedi ki: "Allah'ın dilemesiyle Mısır'a güvenlik içinde giriniz." Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturdu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbim onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çünkü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rabbim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edendi. Gerçekten bilenin, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." "Rabbim, Sen bana mülkten (bir pay ve onu yönetme imkanını) verdin, sözlerin yorumundan (bir bilgi) öğrettin. Göklerin ve yerin yaratıcısı, dünyada ve ahirette benim velim Sensin. Müslüman olarak benim hayatıma son ver ve beni salihlerin arasına kat." Bu, sana (ey Muhammed) vahyettiğimiz gayb haberlerindedir. Yoksa onlar, (Yusuf'un kardeşleri) o hileli-düzeni kurarlarken, yapacakları işe topluca karar verdikleri zaman sen yanlarında değildin. Sen şiddetle arzu etsen bile, insanların çoğu iman edecek değildir. Oysa ki sen buna karşı onlardan bir ücret de

istemiyorsun. O, alemler için yalnızca bir 'öğüt ve hatırlatmadır.' (12/93-104)

Andolsun daha önce Yusuf da size apaçık belgeler getirmişti. O zaman size getirdikleri hakkında kuşkuya kapılıp durmuşsunuz. Sonunda o vefat edince demiştiniz ki: "Allah ondan sonra kesin olarak bir elçi göndermez." İşte Allah ölçüyü taşırın şüpheci kimseyi böyle saptırır. (40/34)

YUVA

Gerçek olan va'd yaklaşımıştır, işte o zaman, inkâr edenlerin gözleri yuvalarından fırlayacak: "Eyvahlar bize, biz bundan tam bir gaflet içindeydik, hayır, bizler zalim kimselerdik" (diyecekler). (21/97)

Nihayet karınca vadisine geldiklerinde, bir dişi karınca dedi ki: "Ey karınca topluluğu, kendi yuvalarınıza girin, Süleyman ve orduları, farkında olmaksızın sizi kırıp-geçmesin." (27/18)

YUVARLANMAK

Bundan sonra kalpleriniz yine katılaştı; taş gibi, hatta daha katı. Çünkü taşlardan öyleleri vardır ki, onlardan ırmaklar fışkırır, öyleleri vardır ki yanılır, ondan sular çıkar, öyleleri vardır ki Allah korkusuyla yuvarlanırlar. Allah yaptıklarınızdan gafil (habersiz) değildir. (2/74)

Binasının temelini, Allah korkusu ve hoşnutluğu üzerine kuran kimse mi hayırlıdır, yoksa binasının temelini göçecek bir yarın kenarına kurup onunla birlikte kendisi de cehennem ateşi içine yuvarlanan kimse mi? Allah, zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (9/109)

YÜN

Allah, size evlerinizi (içinde) "güvenlik ve huzur bulacağınız yerler" kıldı; ve size hayvan derilerinden hem göç gününde, hem yerleşme gününde kolaylıkla taşıyabileceğiniz evler; yünlerinden, yapağlarından ve kıllarından bir zamana kadar giyimlikler-döşemelikler ve (ticaret için) bir meta kıldı. (16/80)

Dağlar da (etrafa uçmuş) rengarenk yün gibi olacak. (70/9)

Ve dağların 'etrafa saçılmış' renkli yünler gibi olacakları (gün), (101/5)

YÜREK ACISI

Gerçek şu ki, inkâr edenler, (insanları) Allah'ın yolundan engellemek için mallarını harcarlar; bundan böyle de harcayacaklar. Sonra bu, onlara yürek acısı olacaktır, sonra bozguna uğratılacaklardır. İnkâr edenler sonunda cehenneme sürülüp toplanacaklardır. (8/36)

YÜRÜYÜŞ

Andolsun, Biz Musa'ya vahyettiğimiz: "Kullarımı geceleyin yürüyüşe geçir, onlara denizde kuru bir yol aç, yetişilmekten korkmadan ve endişeye kapılmadan." (20/77)

Musa'ya: "Kullarımı gece yürüyüşe geçir, çünkü izleneceksiniz" diye vahyettik. (26/52)

Yürüyüşünde orta bir yol tut, sesinden de (yüksek perdeleri) eksilt. Çünkü, seslerin en çirkin olanı gerçekten eşeklerin sesidir." (31/19)

(Allah da:) "Öyleyse, kullarımı geceleyin yürüyüşe geçir, muhakkak takip edileceksiniz." (diye duasını kabul edip cevap verdi). (44/23)

Ve dağlar (yerlerinden oynatan) bir yürüyüşle yürür. (52/10)

- Z -

ZAAF

Ey iman edenler, belirli bir süre için borçlandığınız zaman onu yazınız. Aranızdan bir katip doğru olarak yazsın, katip Allah'ın kendisine öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın, yazsın. Üzerinde hak olan (borçlu) da yazdırsın ve Rabbi olan Allah'tan sakınsın, ondan hiçbir şeyi eksiltmesin. Eğer üzerinde hak olan (borçlu), düşük akıllı ya da za'f sahibi veya kendisi yazmaya güç yetiremeyecekse, velisi dosdoğru yazdırsın. Erkeklerinizden de iki şahid tutun; eğer iki erkek yoksa, şahidlerden rıza göstereceğiniz bir erkek ve biri şaşırdığında öbürü ona hatırlatacak iki kadın (da olur). Şahidler çağırıldıkları zaman kaçınmasınlar. Onu (borcu) az olsun, çok olsun, süresiyle birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu, Allah Katında en adil, şahitlik için en sağlam, şüphelenmemeniz için de en yakın olandır. Ancak aranıza devredip durduğunuz ve peşin olarak yaptığınız ticaret başka, bunu yazmamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Alışveriş ettiğinizde de şahid tutun. Yazana da, şahide de zarar verilmesin. (Aksini) Yaparsanız, o, kendiniz için fık (zulüm ve günah)tır. Allah'tan sakının. Allah size öğretiyor. Allah herşeyi bilendir. (2/282)

Şimdi, Allah sizden (yükünüzü) hafifletti ve sizde bir za'f olduğunu bildi. Sizden yüz sabırlı (kişi) bulunursa, (onların) iki yüzünü bozguna uğratar; eğer sizden bin (kişi) olursa, Allah'ın izniyle (onların) iki binini yener. Allah, sabredenlerle beraberdir. (8/66)

Allah, sizi bir za'f'tan yarattı, sonra (bu) za'f'ın ardından bir kuvvet kıldı, sonra bu kuvvetin ardından da bir za'f ve yaşlılık verdi. Dilediğini yaratır. O, bilendir, güç yetirendir. (30/54)

İnkâr edenler dedi ki: "Biz kesin olarak, ne bu Kur'an'a inanırız, ne ondan önceki (indirile)ne." Sen o zulmedenleri, Rableri huzurunda tutuklanmış olarak görsen; sözü (suçlamaları) birbirlerine karşı evirip-çevirir (birbirlerine yöneltilir). Za'fa uğratılan (müstaz'af)lar, büyüklük taslayanlara derler ki: "Eğer sizler olmasaydınız, gerçekten bizler mü'min (kimse)ler olurduk." (34/31)

Büyüklük taslayanlar, za'fa uğratılan (müstaz'af)lara dediler ki: "Size hidayet geldikten sonra, sizi biz mi ondan alıkoyduk? Hayır, siz (zaten) suçlu-günahkarlardınız." (34/32)

Za'fa uğratılanlar da büyüklük taslayanlara: "Hayır, siz gece ve gündüz hileli düzenler (kurup) bizim Allah'ı inkar etmemizi ve O'na eşler koşmamızı bize emrediyordunuz" dediler. Azabı gördüklerinde pişmanlıklarını saklarlar; biz de inkâr edenlerin boyunlarına halkalar geçirdik. Onlar, yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı? (34/33)

ZAFER

Andolsun, siz güçsüz iken Allah size Bedir'de yardımıyla zafer verdi. Şu halde Allah'tan sakının, O'na şükredebilesiniz. (3/123) Allah bunu (yardımı) size ancak bir müjde olsun ve kalpleriniz bununla tatmin bulsun diye yaptı. 'Yardım ve zafer' (nusret) ancak üstün ve güçlü, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah'ın Katındandır. (3/126)

Hiçbir peygambere, yeryüzünde kesin bir zafer kazanıncaya kadar esir alması yakışmaz. Siz dünyanın geçici yararını istiyorsunuz. Oysa Allah (size) ahireti istemektedir. Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (8/67)

Onlarla çarpışınız. Allah, onları sizin ellerinizle azablandırsın, hor ve aşağılık kılsın ve onlara karşı size zafer versin, mü'minler topluluğunun göğsünü fıfaya kavuştursun. (9/14)

De ki: "Siz bizim için iki güzelliğten (şehidlik veya zaferden) birinin dışında başkasını mı bekliyorsunuz? Oysa biz de, Allah'ın ya Kendi Katından veya bizim elimizle size bir azab dokunduracağını bekliyoruz. Öyleyse siz bekleyedurun, kuşkusuz biz de sizlerle birlikte bekleyebiliriz." (9/52)

Ancak iman edenler, salih amellerde bulunanlar ve Allah'ı çokça zikredenler ile zulme uğratıldıktan sonra zafer kazanınlar (veya öclerini alınlar) başka. Zulmetmekte olanlar, nasıl bir inkılaba uğrayıp devrileceklerini pek yakında bileceklerdir. (26/227)

İnsanlardan öylesi vardır ki, "Allah'a iman ettik" der; fakat Allah uğruna eziyet gördüğü zaman, insanların (kendisine yönelttikleri işkence ve) fitnessini Allah'ın azabıymış gibi sayar; ama Rabbinden 'bir yardım ve zafer' gelirse, andolsun: "Biz gerçekten sizlerle birlikteydik" demekteydirler. Oysa Allah, alemlerin sinesinde olanı daha iyi bilen değil midir? (29/10)

Allah, inkâr edenleri kin ve öfkeleriyle geri çevirdi, onlar hiçbir hayra varamadılar. Savaşta Allah (yardımcı ve zafer nasib edici olarak) mü'minlere yetti. Allah çok güçlüdür, üstün ve galib olandır. (33/25)

Gerçekten onlar, muhakkak nusret (yardım ve zafer) bulacaklardır. (37/172)

Allah, takva sahiplerini (inanarak ve inançlarını uygulayarak) zafere ulaşmaları dolayısıyla kurtarır. Onlara kötülük dokunmaz ve onlar hüzne kapılmayacaklardır. (39/61)

Öyleyse, inkâr edenlerle (savaş sırasında) karşı karşıya geldiğiniz zaman, hemen boyunlarınızı vurun; sonunda onları 'iyice bozguna uğratarıp zafer kazanınca da' artık (esirler için) bağı sımsıkı tutun. Bundan sonra ya bir lütf olarak (onları bırakın) veya bir fideye (karşılığı salverin). Öyle ki savaş ağırlıklarını bıraksın (sona ersin). İşte böyle; eğer Allah dilemiş olsaydı, elbette onlardan intikam alırdı. Ancak (savaş), sizleri birbirinizle denemesi içindir. Allah yolunda öldürülenlerin ise; kesin olarak (Allah,) amellerini giderip-boşa çıkarmaz. (47/4)

Ve Allah, sana 'üstün ve onurlu' bir zaferle yardım etsin. (48/3) Onlara karşı size zafer verdikten sonra, Mekke'nin göbeğinde ellerini sizden ve sizin de ellerinizi onlardan çeken O'dur. Allah, yaptıklarınızı hakkıyla görendir. (48/24)

Ve seveceğiniz bir başka (nimet) daha var: Allah'tan 'yardım ve zafer (nusret)' ve yakın bir fetih. Mü'minleri müjdele. (61/13)

ZAKKUM

Nasıl böyle bir konaklanma mı daha hayırlı yoksa zakkum ağacı mı? (37/62)

Doğrusu Biz onu kâfirler için bir fitne (bir imtihan konusu) kıldık. (37/63)

Şüphesiz o 'çilgınca yan an ateşin' dibinde bitip çıkar. (37/64)

Onun tomurcukları şeytanların başları gibidir. (37/65)

Artık gerçekten ondan yiyecekler böylelikle karınlarını ondan dolduracaklar. (37/66)

Doğrusu o zakkum ağacı; (44/43)

Günahkar olanın yemeğidir. (44/44)

Pota gibi; karınlarda kaynar-durur; (44/45)

Kaynar-suyun kaynaması gibi. (44/46)

Şüphesiz zakkum olan bir ağaçtan yiyeceksiniz. (56/52)

Böylece karınları(nızı) ondan dolduracaksınız. (56/53)

KURAN FİHRİSTİ

ZALİM

Ve dedik ki: "Ey Adem, sen ve eşin cennette yerleş. İkiniz de ondan, neresinden dilerse, bol bol yiye; ama şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zalimlerden olursunuz." (2/35)

Hani Musa ile kırk gece için sözleşmiştik. Ama sonra siz, onun arkasından buzağıyı (tanrı) edinmiş ve (böylece) zalimler olmuştunuz. (2/51)

Ama zulmedenler, kendilerine söylenen sözü bir başkasıyla değiştirdiler. Biz de o zalimlerin yaptıkları bozgunculuğa karşılık, üzerlerine gökten iğrenç bir azab indirdik. (2/59)

Andolsun, Musa size apaçık belgelerle geldi. Sonra siz onun arkasından buzağıyı (tanrı) edindiniz. İşte siz (böyle) zalimlersiniz. (2/92)

Oysa onlar, önceden ellerinin takdim etiklerinden dolayı onu (ölümü) hiçbir zaman kesin olarak dilemeyeceklerdir. Allah, zalimleri bilendir. (2/95)

Allah'ın mescedlerinde O'nun isminin anılmasını engelleyen ve bunların yıkılmasına çaba harcayandan daha zalim kim olabilir? Onların (durumu) içlerine korkarak girmekten başkası değildir. Onlar için dünyada bir aşığılanma, ahirette büyük bir azab vardır. (2/114)

Hani Rabbi, İbrahim'i birtakım kelimelerle denemişti. O da (istenenleri) tam olarak yerine getirmişti. (O zaman Allah İbrahim'e): "Seni şüphesiz insanlara imam kılacağım" dedi. (İbrahim) "Ya soyumdan olanlar?" deyince (Allah:) "Zalimler benim ahdimere erişemez" dedi. (2/124)

Yoksa siz, gerçekten İbrahim'in, İsmail'in, İshak'ın, Yakub'un ve torunlarının Yahudi veya Hıristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? De ki: "Siz mi daha iyi biliyorsunuz, yoksa Allah mı? Allah'tan kendisinde olan bir şahadeti gizleyenden daha zalim olan kimdir? Allah, yaptıklarınızdan gafil değildir." (2/140)

Andolsun, kendilerine kitap verilenlere her ayeti (delili) getirsen, yine onlar senin kiblesine uymaz; sen de onların kiblelerine uyacak değilsin. Onlardan bir kısmı, bir kısmının kiblesine (bile) uymaz. Andolsun, eğer sana gelen bunca ilimden sonra onların heva (istek ve tutku)larına uyacak olursan, o zaman gerçekten zalimlerden olursun. (2/145)

Boşanma iki defadır. (Sonra) Ya iyilikle tutmak veya güzellikle bırakmak (gerekir). Onlara (kadınlara) verdiğin bir şeyi geri almanız size helal değildir; ancak ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkmuş olmaları (durumu başka). Eğer ikisinin Allah'ın sınırlarını ayakta tutamayacaklarından korkarsanız, bu durumda (kadının) fidye vermesinde ikisi için de günah yoktur. İşte bunlar, Allah'ın sınırlarıdır; onlara tecavüz etmeyin. Kim Allah'ın sınırlarına tecavüz ederse, onlar zalimlerin ta kendileridir. (2/229)

Musa'dan sonra İsrailoğullarının önde gelenlerini görmedin mi? Hani, peygamberlerinden birine: "Bize bir melik gönder de Allah yolunda savaşalım" demişlerdi, O: "Ya üzerinize savaş yazıldığı halde savaşmayacak olursanız?" demişti. "Bize ne oluyor ki Allah yolunda savaşmayalım? Ki biz yurdumuzdan çıkarıldık ve çocuklarımızdan (uzaklaştırıldık.)" demişlerdi. Ama onlara savaş yazıldığı (öngörüldüğü) zaman, az bir kısmı hariç yüz çevirdiler. Allah zalimleri bilir. (2/246)

Allah, kendisine mülk verdi, diye Rabbi konusunda İbrahim'le tartışmaya gireni görmedin mi? Hani İbrahim: "Benim Rabbin diriltir ve öldürür" demişti; o da: "Ben de öldürür ve diriltirim" demişti. (O zaman) İbrahim: "Şüphe yok, Allah güneşi doğudan getirir, (hadi) sen de onu batıdan getir" deyince, o inkârcı böylece

lece afallayıp kalmıştı. Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (2/258)

İman edip salih amellerde bulunanların ecirleri eksiksiz ödenecektir. Allah, zalim olanları sevmez." (3/57)

Artık bundan sonra kim Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzense, işte onlar, zalim olanlardır. (3/94)

(Allah'ın) Onların tevbelerini kabul etmesi veya zalim olduklarından dolayı azablandırması işinden sana bir şey (sorumluluk ve görev) yoktur. (3/128)

Kendisi hakkında hiçbir delil indirmediği şeyi Allah'a ortak koştuklarından dolayı küfredenlerin kalplerine korku salacağız. Onların barınma yerleri ateştir. Zalimlerin konaklama yeri ne kötüdür. (3/151)

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz? (4/75)

Biz onda, onların üzerine yazdık: Can'a can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve (bütün) yaralara (karşılık da) kıyas vardır. Ama kim bunu sadaka olarak bağışlarsa o kendisi için bir keffarettir. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, zalim olanlardır. (5/45)

Ey iman edenler, Yahudi ve Hıristiyanları dostlar (veliler) edinmeyin; onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden onları kim dost edinirse, kuşkusuz onlardandır. Şüphesiz Allah, zalimler topluluğuna hidayet vermez. (5/51)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya O'nun ayetlerini yalanlayanlardan daha zalim kimdir? Hiç şüphesiz o zalimler kurtuluşa eremezler. (6/21)

Kesin olarak biliyoruz ki, onların söyledikleri seni gerçekten üzüyor. Doğrusu onlar, seni yalanlamıyorlar, ancak zalimler, Allah'ın ayetlerini inkar ediyorlar. (6/33)

Sabah akşam -O'nun yüzünü (rızasının) dileyerek- Rablerine dua edenleri kovma. Onların hesabından senin üzerinde bir şey (yükümlülük), senin hesabından da bir şey (yükümlülük) yoktur ki onları kovman gereksin. Yoksa zalimlerden olursun. (6/52)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya kendisine hiçbir şey vahyolunmamışken "Bana da vahy geldi" diyen ve "Allah'ın indirdiğinin bir benzerini de ben indireceğim" diyenden daha zalim kimdir? Sen bu zalimleri, ölümün şiddetli sarsıntılarında sırada meleklerin ellerini uzatarak onlara: "Canlarınızı (bu kısıvrak yakalanıştan) çıkarın, bugün Allah'a karşı haksız olanı söylediğiniz ve O'nun ayetlerinden büyüklenerek (yüz çevirmeniz) dolayısıyla alçaltıcı bir azabla karşılık göreceksiniz" (dediklerinde) bir görsen... (6/93)

Böylece Biz, kazandıkları dolayısıyla zalimlerin bir kısmını bir kısmının başına geçiririz. (6/129)

De ki: "Ey kavmim, bütün yapabileceğinizi yapın; şüphesiz ben de yapıyorum. Bu yurdun (dünyanın) sonu, kimindir, bilip-öğreneceksiniz. Gerçekten zalimler kurtuluşa ermeyeceklerdir." (6/135)

Deveden iki, sırdan da iki. De ki: "İki erkeği mi haram kıldı? Yoksa iki dişi mi ya da o iki dişinin rahimlerinin, kendisini kapsadığı (yavruları) mı? Yoksa Allah, bunları sizlere tavsiye ettiği zaman şahid miydiniz?" Hiçbir bilgiye dayanmaksızın insanları saptırmak için Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? Şüphesiz Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez. (6/144)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Ya da: "Kitap bize de indirilseydi, elbette onlardan daha çok doğru yolda olurduk" dememeniz (için) işte size Rabbinizden apaçık bir belge, bir hidayet ve bir rahmet gelmiştir. Allah'ın ayetlerini yalanlayandan ve (insanları) ondan alıkoyup-çevirenden daha zalim kimdir? Ayetlerimizden alıkoyup-çevirenlere, bu 'engelleme ve çevirmelerinden' dolayı pek çetin bir azabla karşılık vereceğiz. (6/157)

Ve ey Adem, sen ve eşin cennete yerleş. İkiniz dilediğiniz yerden yiye; ama şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz. (7/19)

Öyleyse, Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden veya ayetlerini yalanlayanlardan daha zalim kimdir? Kitap'tan kendilerine bir pay erişecek olanlar bunlardır. Nihayet elçilerimiz, hayatlarına son vermek üzere kendilerine gittiklerinde onlara diyecekler ki: "Allah'tan başka tapıklarınız nerede?" "Onlar bizi (yüzüstü) bırakıp-kayboldular" diyecekler. (Böylelikle) Bunlar, gerçekten kâfirler olduklarına kendi aleyhlerinde şahadet ettiler. (7/37)

Cennet halkı, ateş halkına (şöyle) seslenecekler: "Bize Rabbinizin vadettiğini gerçek buldunuz mu?" Onlar da: "Evet" derler. Bundan sonra içlerinden seslenen biri (şöyle) seslenecektir: "Allah'ın laneti zalimlerin üzerine olsun." (7/44)

Gözleri cehennem halkından yana çevrilince: "Rabbimiz, bizi zalimler topluluğuyla birlikte kılma" derler. (7/47)

Musa kavmine oldukça kızgın, üzgün olarak döndüğünde onlara: "Beni arkamdan, ne kötü temsil ettiniz? Rabbinizin emrini çabuklaştırdınız, öyle mi?" dedi. Levhaları bıraktı ve kardeşini başından tutup kendisine doğru çekiyordu (Ki Harun ona:) "Anem oğlu, bu topluluk beni zayıflattı (hırpalayıp güçsüzleştirdi) ve neredeyse beni öldürmeye giriştiler. Bari sen düşmanları sevindirecek bir şey yapma ve beni bu zalimler topluluğuyla birlikte kılma (sayma)" dedi. (7/150)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden ve O'nun ayetlerini yalanlayandan daha zalim kimdir? Şüphesiz O, suçlu-günahkarları kurtuluşa erdirmez. (10/17)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? İşte bunlar, Rablerine sunulacaklar ve şahidler: "Rablerine karşı yalan söyleyenler bunlardır" diyecekler. Haberiniz olsun; Allah'ın laneti zalimlerin üzerindedir. (11/18)

Ben size Allah'ın hazineleri yanımdadır demiyorum, gaybı da bilmiyorum. Melek olduğumu söylemiyorum ve gözlerinizin aşağılık gördüklerine, Allah kesin olarak bir hayır vermez de demiyorum. Nefislerinde olanı Allah daha iyi bilir. Bu durumda (bunun aksini yaparsam) gerçekten o zaman zalimlerdenim (demek)dir." (11/31)

Denildi ki: "Ey yer, suyunu yut ve ey gök, sen de tut." Su çekildi, iş bitiriliverdi. (gemi de) Cudi (dağı) üstünde durdu ve zalimler topluluğuna da: "Uzak olsunlar" denildi. (11/44)

Rabbinin Katında "belli bir biçime sokulmuş, damgalanmış" olarak. Bunlar zalimlerden uzak değildir. (11/83)

Evinde kalmakta olduğu kadın, ondan murad almak istedi ve kapıları sımsıkı kapatarak: "İsteklerim benim içindir, gelsene" dedi. (Yusuf) Dedİ ki: "Allah'a sığınırım. Çünkü o benim efendimdir, yerimi güzel tutmuştur. Gerçek şu ki, zalimler kurtuluşa ermez." (12/23)

Dedi ki: "Eynamızı kendisinde bulduğumuzun dışında, birisini alkoymamızdan Allah'a sığınırız. Yoksa bu durumda kuşkusuz biz zalim oluruz." (12/79)

İş hükme bağlanıp-bitince, şeytan der ki: "Doğrusu, Allah, size gerçek olan va'di va'detti, ben de size vaadde buldum, fakat size yalan söyledim. Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu,

yalnızca sizi çağırdım, siz de bana icabet ettiniz. Öyleyse beni kinamayın, siz kendinizi kinayın. Ben sizi kurtacak değilim, siz de beni kurtacak değilsiniz. Doğrusu daha önce beni ortak koşmanızı da tanımamıştım. Gerçek şu ki, zalimlere acı bir azab vardır." (14/22)

Allah, iman edenleri, dünya hayatında ve ahirette sapasağlam sözle sebat içinde kılar. Zalimleri de şaşırtıp-saptırır; Allah dilediğini yapar. (14/27)

Size her istediğiniz şeyi verdi. Eğer Allah'ın nimetini saymaya kalkışsanız, onu sayıp-bitirmeye güç yetiremezsiniz. Gerçek şu ki, insan pek zalimdir, pek nankördür. (14/34)

Eyke halkı da gerçekten zalim-kimselerdi. (15/78)

Ki melekler, kendi nefislerinin zalimleri olarak onların canlarını aldıklarında, "Biz hiçbir kötülük yapmıyorduk" diye teslim olurlar. Hayır, şüphesiz Allah, sizin neler yaptığınızı bilendir. (16/28)

Biz onların seni dinlediklerinde ne için dinlediklerini, gizli konuşmalarında da o zalimlerin: "Siz büyünmüş bir adamdan başkasına uymuyorsunuz" dediklerini çok iyi biliriz. (17/47)

Kur'an'dan mü'minler için şifa ve rahmet olan şeyleri indiriyoruz. Oysa o, zalimlere kâğıtlardan başkasını arttırmaz. (17/82)

Şunlar, bizim kavmimizdir; O'ndan başkasını ilahlar edindiler, onlara apaçık bir delil getirmeleri gerekmez miydi? Öyleyse Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir?" (18/15)

Ve de ki: "Hak Rabbinizdendir; artık dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin. Şüphesiz biz zalimlere bir ateş hazırlamışız, onun duvarları kendilerini çepeçevre kuşatmıştır. Eğer onlar yardım isterlerse, katı bir sıvı gibi yüzleri kavrurup-yakan bir su ile yardım edilirler. Ne kötü bir içkidir o ve ne kötü bir destektir. (18/29) Kendi nefsinin zalimi olarak (böylece) başına girdi (ve): "Bunun sonsuza kadar kuruyup-yok olacağını sanmıyorum" dedi. (18/35)

Hani meleklere: "Adem'e secde edin" demiştik; İblis'in dışında (diğerleri) secde etmişlerdi. O cinlerdendi, böylelikle Rabbinin emrinden dışarı çıkmıştı. Bu durumda Beni bırakıp onu ve onun soyunu veliler mi edineceksiniz? Oysa onlar sizin düşmanlarıdır. (Bu,) Zalimler için ne kadar kötü bir (tercih) değiştirmedir. (18/50)

Kendisine Rabbinin ayetleri öğütle hatırlatıldığı zaman, sırt çeviren ve ellerinin önden gönderdikleri (amelleri)ni unutandan daha zalim kimdir? Biz gerçekten, kalpleri üzerine onu kavrayıp anlamlarını engelleyen bir perde (gerdik), kulaklarına bir ağırlık koyduk. Sen onları hidayete çağırırsan bile, onlar sonsuza kadar asla hidayet bulamazlar. (18/57)

Bize geleceklere gün, neler işitecekler, neler görecekler. Ama bugün o zalimler apaçık bir sapıklık içindedirler. (19/38)

"Yazıklar bize" dediler. "Gerçekten biz, zalimmişiz." (21/14)

Onlardan her kim: "Gerçekten ben, O'nun dışında bir ilahım" diyecek olsa, bu durumda Biz onu cehennemle cezalandırırız. Zalimleri Biz böyle cezalandırırız. (21/29)

Bizim ilahlarımızı bunu kim yaptı? Şüphesiz o, zalimlerden biridir" dediler. (21/59)

Bunun üzerine kendi vicdanlarına başvurdular da; "Gerçek şu ki, zalim olanlar sizlersiniz (biziz)" dediler. (21/64)

Gerçek olan va'd yaklaşmıştır, işte o zaman, inkâr edenlerin gözleri yuvalarından fırlayacak: "Eyyahlar bize, biz bundan tam bir gaffet içindeydik, hayır, bizler zalim kimselerdik" (diyecekler). (21/97)

Şeytanın (bu tür) katıp bırakmaları, kalplerinde hastalık olanlara ve kalpleri (her türlü) duyurlılıktan yoksun bulunanlara

KURAN FİHRİSTİ

(Allah'ın) bir deneme kılması içindir. Şüphesiz zalimler, (gerçeğin kendisinden) uzak bir ayrılık içindedirler. (22/53)

Rabbimiz, bizi (ateşin) içinden çıkar, eğer yine (inkâra) dönersen, artık gerçekten zalim kimseler olursun." (23/107)

Bunların kalplerinde hastalık mı var? Yoksa kuşkuyla mı kapıldılar? Yoksa Allah'ın ve elçisinin kendilerine karşı haksızlık yapacağından mı korkuyorlar? Hayır, onlar zalim kimselerdir. (24/50)

Böylece oradan korku içinde (çevreyi) gözetleyerek çıkıp gitti: "Rabbim, zalimler topluluğundan beni kurtar" dedi. (28/21)

Çok geçmeden, o iki (kadın)dan biri, (utana utana) yürüyerek ona geldi. "Babam, bizim için sürüleri sulamana karşılık sana mükafaat vermek üzere seni davet etmektedir." dedi. Bunun üzerine ona gelip de olup bitenleri anlatınca o: "Korkma" dedi. "Zalimler topluluğundan kurtulmuş oldun." (28/25)

Bizim elçilerimiz İbrahim'e bir müjde ile geldikleri zaman, dediler ki: "Gerçek şu ki, biz bu ülkenin halkını yıkıma uğratacağız. Çünkü onun halkı zalim oldular." (29/31)

Allah hakkında yalan uydurup iftira edenlerden veya kendisine hak geldiği zaman onu yalan sayandan daha zalim kimdir? İnkâr edenlere cehennem içinde bir konaklama yeri mi yok? (29/68)

Kendisine Rabbinin ayetleri hatırlatıldıktan sonra, yüz çeviren daha zalim kimdir? Gerçekten Biz, suçlu-günahkarlardan intikam alıcılarız. (32/22)

Gerçek şu ki, Biz emanetleri göklere, yere ve dağlara sunduk da onlar bunu yüklenmekten kaçındılar ve ondan korkuya kapıldılar; onu insan yükledi. Çünkü o, çok zalim, çok cahildir. (33/72)

Kıyamet günü o kötü azabtan kendini yüzü ile kim koruyabilecek? Ve zalimlere "Kazandığınızı tadın" denmiştir. (39/24)

Allah'a karşı yalan söyleyenden ve kendisine geldiğinde doğruyu (Kur'an'ı) yalanlayan daha zalim kimdir? Kafirler için cehennemde bir konaklama yeri mi yok? (39/32)

Eğer yeryüzünde olanların tümü ve bununla birlikte bir katı daha zalimlerin olmuş olsaydı, kıyamet günü o kötü azabtan (kurtulmak amacıyla) gerçekten bunları fideye olarak verirdi. Oysa, onların hiç hesaba katmadıkları şeyler, Allah'tan kendileri için açığa çıkmıştır. (39/47)

Onları, yaklaşmakta olan güne karşı uyar; o zaman yürekler gırtlaklara dayanır, yutkunur dururlar. Zalimler için ne koruyucu bir dost, ne sözü yerine getirebilir bir şefaathçi yoktur. (40/18)

Zalimlere kendi mazeretlerinin hiçbir yarar sağlamayacağı gün; lanet de onlarındır, yurdun en kötüsü de. (40/52)

Eğer Allah dileseydi, onları her halde tek bir ümmet kılardı. Ancak O, dilediğini kendi rahmetine sokar. Zalimlere gelince; onlar için ne bir veli vardır, ne bir yardımcı (bulursun). (42/8)

Yoksa onların birtakım ortakları mı var ki, Allah'ın izin vermediği şeyleri, dinden kendilerine teşri' ettiler (bir şeriat kıldılar)? Eğer o fasıl kelimesi olmasaydı, elbette aralarında hüküm (karar) verirdi. Gerçekten zalimler için acı bir azap vardır. (42/21)

(O gün) Zalimleri kazandırları dolayısıyla korkuya titrerlerken görürsün; o (yaptıkları) da üstlerine çoküvermiştir. İman edip salih amellerde bulunanlar ise, cennet bahçelerindedirler. Rableri Katında her diledikleri onlarındır. İşte büyük fazl (nimet ve üstünlük) budur. (42/22)

Kötülüğün karşılığı, onun misli (benzeri) olan kötülüktür. Ama kim affeder ve islah ederse (dirligi kurup-sağlarsa) artık onun ecri Allah'a aittir. Gerçekten O, zalimleri sevmez. (42/40)

Allah, kimi sapırtırsa, artık bundan sonra onun hiçbir velisi yoktur. Azabı gördükleri zaman, o zalimleri bir görsen; "Geri dönmeye bir yol var mı?" derler. (42/44)

Onları görürsün; zilletten başları önelerine düşmüş bir halde, ona (ateşe) sunulurlarken göz ucuyla sezdirmiden bakarlar. İman edenler de: "Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendi nefislerini, hem yakın akrabası (veya yandaş)larını da hüsrana uğratmışlardır" dediler. Haberinizi olsun; gerçekten zalimler, kalıcı bir azab içindedirler. (42/45)

Biz onlara zulmetmedik; ancak onların kendileri zalimlerdir. (43/76)

Çünkü onlar, Allah'tan (gelecek) hiçbir şeyi senden savamazlar. Şüphesiz zalimler, birbirlerinin velisidirler. Allah ise, muttakilerin velisidir. (45/19)

De ki: "Gördünüz mü-haber verin; eğer (bu Kur'an,) Allah Katından ise, siz de onu inkâr etmişseniz ve İsrailoğullarından bir şahid bunun bir benzerine şahidlik edip iman etmişse ve siz de büyüklük taslamışsanız (bunun sonucu ne olacak)? Şüphesiz Allah, zalim olan bir kavmi hidayete erdirmez. (46/10)

Ey iman edenler, bir kavim (bir başka) kavimle alay etmesin, belki kendilerinden daha hayırlıdırlar; kadınlar da kadınlarla (alay etmesin), belki kendilerinden daha hayırlıdırlar. Kendi nefislerinizi (kendi kendinizi) yadırgayıp-küçük düşürmeyin ve birbirinizi 'olmadık-kötü lakaplarla' çağırmayın. İmandan sonra fasıklık ne kötü bir isimdir. Kim tevbe etmezse, işte onlar, zalim olanların ta kendileridir. (49/11)

Daha önce Nuh kavmini de. Çünkü onlar, daha zalim ve daha azgındılar. (53/52)

Sonunda onların akibetleri, şüphesiz ateşin içinde ikisinin de süresiz olarak kalıcı olmalarıdır. İşte zalim olanların cezası budur. (59/17)

Allah, ancak din konusunda sizinle savaşanları, sizi yurtlarından sürüp-çıkarırları ve sürülüp-çıkarılmanızı için arka çıkanları dost edinmenizden sakındırır. Kim onları dost edinirse, artık onlar zalimlerin ta kendileridir. (60/9)

İslam'a çağırıldığı halde, Allah'a karşı yalan uyduranlardan daha zalim kimdir? Allah, zalim bir kavmi hidayete erdirmez. (61/7)

Oysa onlar, ellerinin öne takdim ettikleri dolayısıyla bunu hiçbir zaman temenni edemezler. Allah, zalimleri bilendir. (62/7)

Allah, iman edenlere de Firavun'un karısını örnek verdi. Hani demişti ki: "Rabbim bana Kendi Katında, cennette bir ev yap; beni Firavun'dan ve onun yaptıklarından kurtar ve beni o zalimler topluluğundan da kurtar." (66/11)

Dediler ki: "Rabbimiz Seni tesbih eder, yüceltiriz; gerçekten bizler zalim imişiz." (68/29)

Böylece onlar, çoğu kimsesi şaşırtıp-saptırdılar. Sen de o zalimlere sapıklıktan başkasını arttırma." (71/24)

Rabbim, beni, annemi, babamı, mü'min olarak evime gireni, iman eden erkekleri ve iman eden kadınları bağışla. Zalimlere yıkımdan başkasını arttırma." (71/28)

Dilediğini Kendi rahmetine sokar. Zalimlere ise, onlar için acı bir azab hazırlamıştır. (76/31)

ZAMANIN GÖRECELİĞİ

Melekler ve Ruh (Cebrail) ona süresi eli bin yıl olan bir günde çıkabilmektedir. (70/4)

Gökten yere her işi O evirip düzene koyar. Sonra (işler), sizin

Harun Yahya (Adnan Oktar)

saymakta olduğunuz bin yıl süreli bir günde yine O'na yükselir. (32/5)
Onlar senden azabı çabuklaştırmanı istiyorlar; Allah, vadine kesin olarak muhalefet etmez. Gerçekten, senin Rabbinin Katında bir gün, sizin saymakta olduklarınızdan bin yıl gibidir. (22/47)

ZAN

Onlardan bir kısmı ümmidir. Kitabı bilmezler; (bildikleri) bir sürü asılsız şeylerden başkası değildir ve yalnızca zannederler. (2/78)

Sonra kederin ardından üzerinize bir güvenlik (duygusu) indirdi, bir uyuklama ki, içinizden bir grubu sarıveriyordu. Bir grup da, canları derdine düşmüştü; Allah'a karşı haksız yere cahiliye zannıyla zanlara kapılarak: "Bu işten bize ne var ki?" diyorlardı. De ki: "Şüphesiz işin tümü Allah'ındır." Onlar, sana açıklamadıkları şeyi içlerinde gizli tutuyorlar, "Bu işten bize bir şey olsaydı, biz burada öldürülmezdik" diyorlar. De ki: "Evlerinizde olsaydınız da üzerlerine öldürülmesi yazılmış olanlar, yine devrilecekleri yerlere gidecekti. (Bunu) Allah, sineleminizdeki denemek ve beslediklerinizde olanı arındırmak için (yaptı). Allah, sinelemin özünde saklı duranı bilendir. (3/154)

Ve: "Biz, Allah'ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük" demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler. (4/157)

Andolsun, sizi ilk defa yarattığımız gibi (bugün de) 'teker teker, yapayalnız ve yalın (bir tarzda)' bize geldiniz ve size lutfettiklerimizi arkanızda bıraktınız. İçinizden, gerçekten ortaklar olduklarını sandığınız şefaathçilerinizi şimdi yanınızda görmüyoruz. Andolsun, aranızdaki (bağlar) parçalanıp-koparılmıştır ve haklarında zanlar besledikleriniz sizlerden uzaklaşmıştır. (6/94)

Yeryüzünde olanların çoğunluğuna uyacak olursan, seni Allah'ın yolundan şaşırtıp-saptırırlar. Onlar ancak zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminle yalan söylerler.' (6/116)

O'nun ürettip-türettiği ekin ve hayvanlardan Allah için bir pay ayırıldılar, sonra kendi zanlarına: "Bu Allah'ındır, bu da ortaklarımızdır" dediler. Kendi ortakları için olan (pay), Allah tarafına geçmez, ama Allah'a aid olan kendi ortaklarının tarafına (payına) geçer. Ne kötü hüküm veriyorlar? (6/136)

Ve kendi zanlarına dediler ki: "Bu hayvanlar ve ekinler dokunulmazdır. Onları bizim dilediklerimiz dışında başkası yiyemez. (Şu) Hayvanların da sırtları haram kılınmıştır." Öyle hayvanlar vardır ki, -O'na iftira etmek suretiyle- üzerlerinde Allah'ın ismini anmazlar. Yalan yere iftira düzmekte olduklarından dolayı O, cezalarını verecektir. (6/138)

Şirk koşanlar diyecekler ki: "Allah dileseydi ne biz şirk koşardık, ne atalarımız ve hiçbir şeyi de haram kılmazdık." Onlardan öncekiler de, Bizim zorlu-azabımızı tadınca ya kadar böyle yalanladılar. De ki: "Sizin yanınızda, bize çıkarabileceğiniz bir ilim mi var? Siz ancak zanna uymaktasınız ve siz ancak 'zan ve tahminle yalan söylersiniz." (6/148)

Onların çoğunluğu zandan başkasına uymaz. Gerçekten zan ise, haktan hiçbir şeyi sağlayamaz. Şüphesiz Allah, onların işlemede olduklarını bilendir. (10/36)

Allah hakkında yalan uydurup iftira edenlerin kıyamet günü zanları nedir? Şüphesiz Allah, insanlara karşı büyük ihsan (Fazl) sahibidir, ancak onların çoğu şükretmezler. (10/60)

Haberiniz olsun; şüphesiz göklerde kim var, yerde kim var tümü Allah'ındır. Allah'tan başkasına tapanlar bile, şirk koştukları varlıklara ve güçlere (gerçekte) uymazlar. Onlar yalnızca bir zanna uyarlar ve onlar ancak 'zan ve tahminde bulunarak yalan söylemektedirler.' (10/66)

Onu işittiğiniz zaman, erkek mü'minler ile kadın mü'minlerin kendi nefisleri adına hayırlı bir zanda bulunup: "Bu, açıkça uydurulmuş iftira bir sözdür" demeleri gerekmez miydi? (24/12)
Hani onlar, size hem üstünüzden, hem altı tarafınızdan gelmişlerdi; gözler kaymış, yürekler hançereye gelip dayanmıştı ve siz Allah hakkında (birtakım) zanlarda bulunuyordunuz. (33/10)
Andolsun, İblis, kendileri hakkında zannını doğrulamış oldu, böylelikle iman eden bir grup dışında, ona uymuş oldular. (34/20)

Alemlerin Rabbi hakkındaki zannınız nedir?" (37/87)
Biz gökyüzünü, yeryüzünü ve ikisi arasında bulunan şeyleri batıl olarak yaratmadık. Bu, inkâr edenlerin zannıdır. Ateşten (görecekları azabtan) dolayı vay o inkâr edenlere. (38/27)
İşte bu sizin zannınız; Rabbiniz hakkında beslediğiniz-zannınız, sizi bir yıkıma uğrattı, böylelikle hüsrana uğrayan kimseler olarak sabahladınız." (41/23)

Dediler ki: "Eğer Rahman dilemiş olsaydı, biz onlara ibadet etmezdik." Onların bundan yana hiçbir bilgileri yoktur. Onlar, yalnızca 'zan ve tahminle yalan söylüyorlar.' (43/20)

Dediler ki: "(Bütün olup biten,) Bu dünya hayatımızdan başkası değildir, ölüyor ve diriliriz; bizi "kesintisi olmayan zaman" (dehşin akışın)dan başkası yıkıma (helake) uğratmıyor." Oysa onların bununla ilgili hiçbir bilgileri yoktur; yalnızca zannediyorlar. (45/24)

Gerçekten Allah'ın va'di hakıtır, kıyamet-saatinde hiçbir kuşku yoktur" denildiği zaman, siz: "Kıyamet-saati de nemiş, biz bilmiyoruz; biz yalnızca bir zan (ve tahmin)da bulunup zannediyoruz; biz, kesin bir bilgiyle inanmakta olanlar değiliz" demiştiniz. (45/32)

Bir de; kötü bir zan ile zanda bulunan münafık erkeklerle münafık kadınları ve müşrik erkeklerle müşrik kadınları azablandırması için. O kötülük çemberi, tepelerine insin. Allah, onlara karşı gazablanmış, onları lanetlemiş ve onlara cehennemini hazırlamıştır. Varacakları yer ne kötüdür. (48/6)

Hayır, siz Peygamberin ve mü'minlerin, ailelerine ebedi olarak bir daha dönmeyeceklerini zannettiniz; bu, kalplerinizde çekici kılındı ve kötü bir zan ile zanda bulundunuz da, yıkıma uğramış bir topluluk oldunuz. (48/12)

Ey iman edenler, zandan çok kaçının; çünkü zannın bir kısmı günahıtır. Tecessüs etmeyin (birbirinizin gizli yönlerini araştırmayın). Kiminiz kiminizin giybetini yapmasın (arkasından çekirtmesin.) Sizden biriniz, ölü kardeşinin etini yemeyi sever mi? İşte, bundan tiksindiniz. Allah'tan korkup-sakinin. Şüphesiz Allah, tevbeleri kabul edendir, çok esirgeyendir. (49/12)

Kahrolsun, o 'zan ve tahminle yalan söyleyenler'; (51/10)
Bu (putlar ise,) sizin ve atalarınızın (kendisi istek ve öngörünüzde göre) isimlendirdiğiniz (keyfi) isimlerden başkası değildir. Allah, onlarla ilgili 'hiçbir delil' indirmemiştir. Onlar, yalnızca zanna ve nefislerinin (alçak) heva (istek ve tutku) olarak arzu ettiklerine uyuyorlar. Oysa andolsun, onlara Rablerinden yol gösterici gelmiştir. (53/23)

Oysa onların bununla ilgili hiçbir bilgileri yoktur. Onlar, yalnızca zanna uymaktadırlar. Oysa gerçekte zan, haktan yana hiçbir yarar sağlayamaz. (53/28)

KURAN FİHRİSTİ

ZEBANİLER

Onu tutun da cehennemini orta yerine sürükleyin. (44/47)
Sonra kaynar suyun azabından başının üstüne dökün; (44/48)
(Azabı) Tad; çünkü sen (kendince) üstün onurluydun. (44/49)
Biz o ateşin koruyucularını meleklere başkasını kıldık. Ve onların sayısını inkâr edenler için yalnızca bir fitne (konusu) yaptık ki kendilerine kitap verilenler kesin bir bilgiyle inansın iman edenlerin de imanları artsın; kendilerine kitap verilenler ve iman edenler (böylece) kuşkuya kapılmasın. Kalplerinde bir hastalık olanlar ile kafirler de şöyle desin: "Allah bu örnekle neyi anlatmak istedi?" İşte Allah dilediğini böyle şaşırtıp-saptırır dilediğini de böyle hidayete erdirir. Rabbinin ordularını kendisinden başka (hiç kimse) bilmez. Bu ise beşer (insan) için yalnızca bir öğüttür. (74/31)
Biz de zebanileri çağıracağız. (96/18)

ZEBUR

Eğer seni yalanlarsa senden önce apaçık belgeler Zeburlar ve aydınlık kitapla gelen elçileri de yalanlamışlardır. (3/184)
Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur verdik. (4/163)
Rabbin göklerde ve yerde olan herkesi en iyi bilir. Andolsun Biz peygamberlerin bir kısmını bir kısmına üstün kıldık ve Davud'a da Zebur verdik. (17/55)
Andolsun Biz Zikir'den sonra Zebur'da da: Hiç şüphesiz Arz'a salih kullarım varışçı olacaktır diye yazdık. (21/105)

ZEKAT

Namazı dosdoğru kılın zekatı verin ve rüku edenlerle birlikte siz de rüku edin. (2/43)
Hani İsrailoğullarından "Allah'tan başkasına kulluk etmeyin anneye-babaya yakınlarla yetimlere ve yoksullara iyilikle davranın insanlara güzel söz söyleyin namazı dosdoğru kılın ve zekatı verin" diye misak almıştık. Sonra siz pek azınız hariç döndünüz ve (hâlâ) yüz çeviriyorsunuz. (2/83)
Namazı dosdoğru kılın zekatı verin; önceden kendiniz için hayır olarak neyi takdim ederseniz onu Allah Katında bulacaksınız. Şüphesiz Allah yaptıklarınızı görendir. (2/110)
Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik Allah'a ahiret gününe meleklerle Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen onu yakınlarla yetimlere yoksullara yolda kalmışa isteyip-dilenene ve kölelere (özellikleri için) veren; namazı dosdoğru kılın zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)
İman edip güzel amelerde bulunanlar namazı dosdoğru kılınlar ve zekatı veriler; şüphesiz onların ecirleri Rablerinin Katındadır. Onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmayacaklardır. (2/277)
Kendilerine; "Elinizi (savaşın) çekin namazı kılın zekatı verin" denenleri görmedin mi? Oysa savaş üzerlerine yazıldığından onlardan bir grup insanlardan Allah'tan korkar gibi- hatta daha da şiddetli bir korkuyla- korkuya kapılıyolar ve: "Rabbimiz ne diye savaş üzerine yazdın bizi yakın bir zamana ertelemeli değil miydin?" dediler. De ki: "Dünyanın metai azdır ahiret ise muttakiler için daha hayırlıdır ve siz 'bir hurma çekirdeğindeki ip-ince

bir iplik kadar' bile haksızlığa uğratılmayacaksınız." (4/77)
Ancak onlardan ilimde derinleşenler ile mü'minler sana indirilene ve senden önce indirilene inanırlar. Namazı dosdoğru kılınlar zekatı veriler Allah'a ve ahiret gününe inananlar; işte bunlar Biz bunlara büyük bir ecir vereceğiz. (4/162)
Andolsun Allah İsrailoğullarından kesin söz (misak) almıştı. Onlardan oniki güvenilir- gözetleyici göndermiştik. Ve Allah onlara: "Gerçekten ben sizinle birlikteyim. Eğer namazı kılın zekatı verir elçilerime inanır onları savunup-desteklerseniz ve Allah'a güzel bir borç verirsiniz şüphesiz sizin kötülüklerinizi örter ve sizi gerçekten altından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan sonra sizden kim inkar ederse cidden dümdüz bir yoldan sapmıştır." (5/12)
Sizin dostunuz (veliniz) ancak Allah O'nun elçisi rüku' ediciler olarak namaz kılın ve zekatı veren mü'minlerdir. (5/55)
Bize bu dünyada da ahirette de iyilik yaz şüphesiz ki Biz Sana yönelidik. Dedi ki: "Azabımı dilediğime isabet ettirim rahmetim ise herşeyi kuşatmıştır; onu korkup-sakınanlara zekatı veriler ve Bizim ayetlerimize iman edenlere yazacağım." (7/156)
Haram aylar (süre tanınmış dört ay) sınırlı-bitince (çıkınca) müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün onları tutuklayın kuşatın ve onların bütün geçit yerlerini kesip-tutun. Eğer tevbe edip namaz kılarsa ve zekatı verilerse yollarını açiverin. Gerçekten Allah başışlayandır esirgeyendir. (9/5)
Eğer onlar tevbe edip namazı kılarsa ve zekatı verilerse artık onlar sizin dinde kardeşlerinizdir. Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (9/11)
Allah'ın mescidlerini yalnızca Allah'a ve ahiret gününe iman eden namazı dosdoğru kılın zekatı veren ve Allah'tan başkasından korkmayanlar onarabilir. İşte hidayete erenlerden oldukları umulanlar bunlardır. (9/18)
Sadakalar -Allah'tan bir farz olarak- yalnızca fakirler düşkünler (zekat) işinde görevli olanlar kalbleri ısındırılacaklar köleler borçlular Allah yolunda (olanlar) ve yolda kalmış(lar) içindir. Allah bilendir hüküm ve hikmet sahibidir.(9/60)
Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin velileridirler. İyiliği emreder kötülükten sakındırılar namazı dosdoğru kılınlar zekatı veriler ve Allah'a ve Resülüne itaat ederler. İşte Allah'ın kendilerine rahmet edeceği bunlardır. Şüphesiz Allah üstün ve güçlüdür hüküm ve hikmet sahibidir. (9/71)
"Nerede olursam (olayım) beni kutlu kıldı ve hayat sürdürdüm müddetçe bana namazı ve zekatı vasiyet (emr) etti." (19/31)
Halkına namazı ve zekatı emrediyordu ve o Rabbi Katında kendisinden razı olunan (bir insan)dı. (19/55)
Ve onları kendi emrimizle hidayete yöneltin önderler kıldık ve onlara hayrı kapsayan-filleri namaz kılmayı ve zekatı vermeyi vahyettik. Onlar Bize ibadet edenlerdi. (21/73)
Onlar ki yeryüzünde kendilerini yerleştirir iktidar sahibi kılarsak dosdoğru namazı kılınlar zekatı veriler, ma'rufu emrederler münkerden sakındırılar. Bütün işlerin sonu Allah'a aittir. (22/41)
Allah adına gerektiği gibi cehd edin. O sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir atanız İbrahim'in dini(nde olduğu gibi). O (Allah) bundan daha önce de bunda (Kur'an'da) da sizi "Müsümanlar" olarak isimlendirdi; elçi sizin üzerine şahid olsun siz de insanlar üzerine şahidler olasınız diye. Artık dosdoğru namazı kılın, zekatı verin ve Allah'a sarılın sizin Mevlanız O'dur. İşte ne güzel mevla ve ne güzel yardımcı. (22/78)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Onlar zekata ilişkin (söz ve görevlerini mutlaka) yerine getirenlerdir; (23/4)

(Öyle) Adamlar ki ne ticaret ne alış-veriş onları Allah'ı zikretmekten dosdoğru namazı kılmaktan ve zekatı vermekten tutkuya kapıtırıp alıkoymaz; onlar kalplerini ve gözlerini inkılabı uğrayacağı (dehşetten allak bullak olacağı) günden korkarlar. (24/37)

Dosdoğru namazı kılın, zekatı verin ve elçiye itaat edin. Umulur ki rahmete kavuşturulmuş olursunuz. (24/56)

Ki onlar namazı dosdoğru kılarlar, zekatı verirler ve onlar ahirette kesin bilgiyle iman ederler. (27/3)

İnsanların mallarından artırsın diye verdiğiniz faiz Allah Katında artmaz. Ama Allah'ın yüzünü (rızasını) isteyerek verdiğiniz zekat ise işte (sevablarını ve gelirlerini) kat kat arttıranlar onlardır. (30/39)

Onlar namazı dosdoğru kılarlar zekatı verirler. Ve onlar kesin bir bilgiyle ahirete inanırlar. (31/4)

Evlerinizde vakarla-oturun (evlerinizi karargah edinin) ilk cahiliye (kadınları)nın süslerini açığa vurması gibi siz de süslerinizi açığa vurmayın; namazı dosdoğru kılın zekatı verin Allah'a ve elçisine itaat edin. Ey Ehl-i Beyt gerçekten Allah sizden kırı (günahe ve çirkinliği) gidermek ve sizi tertemiz kılmak ister. (33/33) Ki onlar zekatı vermeyenler ve ahireti inkâr edenlerdir. (41/7)

Gizli konuşmaktan önce sadaka vermekten ürkünüz mü? Çünkü yapmadınız Allah sizin tevbelerinizi kabul etti. Şu halde namazı dosdoğru kılın zekatı verin ve Allah'a ve O'nun Resûlü'ne itaat edin. Allah yaptıklarınızdan haberdardır. (58/13)

Gerçekten Rabbin senin gecenin üçte ikisinden biraz eksiğinde yarısında ve üçte birinde (namaz için) kalktığını bilir; seninle birlikte olanlardan bir topluluğun da (böyle yaptığını bilir). Geceyi ve gündüzü Allah takdir eder. Sizin bunu sayamayacağınızı bildi böylece tevbenizi (O'na dönüştürünüzü) kabul etti. Şu halde Kur'an'dan kolay geleni okuyun. Allah sizden hastalar olduğunu başkalarının Allah'ın fazlından aramak için yeryüzünde gezip-dolaşacaklarını ve diğerlerinin Allah yolunda çarpışacaklarını bilmiştir. Öyleyse ondan (Kur'an'dan) kolay geleni okuyun. Namazı dosdoğru kılın zekatı verin ve Allah'a güzel bir borç verin. Hayır olarak kendi nefisleriniz için önceden takdim ettiğiniz şeyleri daha hayırlı ve daha büyük bir ecir (karşılık) olarak Allah Katında bulursunuz. Allah'tan mağfiret dileyin. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok esirgeyendir. (73/20)

Oysa onlar dini yalnızca O'na halis kılan hanifler (Allah'ı birleyenler) olarak sadece Allah'a kulluk etmek namazı dosdoğru kılmak ve zekatı vermekten başkasıyla emrolunmadılar. İşte en doğru (dimdik ve sapaşgılam) din budur. (98/5)

HZ. ZEKERİYA (A.S)

Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir kabulle kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi yetiştirdi. Zekeriya'yı ondan sorumlu kıldı. Zekeriya her ne zaman mihraba girdiyse, yanından bir yiyecek buldu: "Meryem, bu sana nereden geldi?" deyince, "Bu, Allah Katındandır. Şüphesiz Allah, dilediğine hesapsız rızık verendir" dedi. Orada Zekeriya Rabbine dua etti: "Rabbim, bana Katından tertemiz bir soy armağan et. Doğrusu Sen, duaları işitensin" dedi. O mihrapta namaz kılarken, melekler ona seslendi: "Allah, sana Yahya'yı müjdeler. O, Allah'tan olan bir kelimeyi (İsa'yı) doğrulayan, efendi, iffetli ve salihlerden bir peygamberdir." Dedi ki: "Rabbim, bana gerçekten ihtiyarlık ulaşmışken ve karım da kısırken nasıl bir oğlum olabilir?" "Böyledir" dedi, "Allah dilediğini yapar." (Zekeriya) "Rabbim, bana bir alamet

(ayet) ver." dedi. "Sana alamet, işaretleşme dışında, insanlarla üç gün konuşmamandır. Rabbiniz çokça zikret ve akşam sabah O'nu tesbih et." dedi. (3/37-41)

Zekeriya'yı Yahya'yı İsa'yı ve İlyas'ı da (hidayete erıştirdik.) Onların hepsi salihlerdendir. (6/85)

(Bu) Rabbinin kulu Zekeriya'ya rahmetinin zikridir. Hani o Rabbine gizlice seslendiği zaman; Demişti ki: "Rabbim şüphesiz benim kemiklerim gevşedi ve baş yaşlılık aleviyle tutuştu; ben sana dua etmekle mutsuz olmadım." "Doğrusu ben arkamdan gelecek yakınlarını adına korkuya kapıldım benim karım da bir kısır (kadın)dır. Artık bana Kendi Katından bir yardımcı armağan et." "Bana mirasçı olsun. Yakup oğullarına da mirasçı olsun. Rabbim onu (kendisinden) razı olunan(lardan) kıl." (Allah buyurdu:) "Ey Zekeriya şüphesiz Biz seni adı Yahya olan bir çocukla müjdelemekteyiz; Biz bundan önce ona hiçbir adaş kılmamışız." Dedi ki: "Rabbim karım kısır (bir kadın) iken benim nasıl oğlum olabilir? Ben de yaşlılığın son basamağındayım." (Ona gelen melek:) "İşte böyle" dedi. "Rabbin dedi ki: - Bu benim için kolaydır daha önce sen hiçbir şey değil iken seni yaratmıştım." Dedi ki: "Rabbim bana bir alamet (ayet) ver." Dedi ki: "Senin alametinin sapaşgılam iken üç tam gece insanlarla konuşmamandır." Böylelikle (Zekeriya) mescidten kavminin karşısına çıkıp onlara (şu anlamları) işaret etti: "Sabah akşam tesbih edin." (19/2-11) Zekeriya da; hani Rabbine çağrıda bulunmuştu: "Rabbim beni yalnız başıma bırakma sen mirasçılarının en hayırlıssın." (21/89)

ZENCEFİL

Orada onlara bir kadeh içirilir ki, karşısını zencefilidir. (76/17)

ZENGİNLİK-ZENGİNLER

Kendilerine el sürmediğiniz, mehirlerini tesbit etmediğiniz kadınları boşamanızda sizin için bir sakınca yoktur. Onları yararlandırın, zengin olan kendi gücü, darda olan da kendi gücü oranında, maruf (meşru ve örf'e uygun) bir şekilde yararlandırın. (Bu,) iyilik edenler üzerinde bir hakttır. (2/236)

(Sadakalar) Kendilerini Allah yolunda adayan fakirler içindir ki, onlar, yeryüzünde dolaşmaya güç yetiremezler. İffetlerinden dolayı bilmeyen onları zengin sanır. (Ama) Sen onları yüzlerinden tanırsın. Yüzsüzlük ederek insanlardan istemezler. Hayırdan her ne infak ederseniz, şüphesiz Allah onu bilir. (2/273)

Andolsun; "Gerçek, Allah fakirdir, biz ise zenginiz" diyenlerin sözlerini Allah işitmiştir. Onların bu sözlerini ve peygamberleri haksız yere öldürmelerini yazacağız ve: "Yakıcı olan azabı tadın" diyeceğiz. (3/181)

Yetimleri, nikaha erişecekleri çağa kadar deneyin; şayet kendilerinde bir (rüşd) olgunlaşma gördünüz mü, hemen onlara mallarını verin. Büyüyecekler diye israf ile çarçabuk yemeyin. Zengin olan iffetli olmaya çalışsın, yoksul olan da artık maruf (ihtiyaca ve örf'e uygun) bir şekilde yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman, onlara karşı şahid bulundurun. Hesap görücü olarak Allah yeter. (4/6)

Ey iman edenler, kendiniz, anne-babanız ve yakınlarınız aleyhine bile olsa, Allah için şahidler olarak adaleti ayakta tutun. (Onlar) ister zengin olsun, ister fakir olsun; çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse adaletten dönüp heva (tutkuları)nıza uymayın. Eğer dilinizi eğip bükür (sözü geveler) ya da yüz çevirirseniz, şüphesiz Allah, yaptıklarınızdan haberi olmandır. (4/135)

Ey iman edenler, müşrikler ancak bir pisliktirler; öyleyse bu yıl

KURAN FİHRİSTİ

larından sonra artık Mescid-i Haram'a yaklaşmasınlar. Eğer ihtiyaç içinde kalmaktan korkarsanız, Allah dilerse sizi kendi fazlından zengin kılar. Şüphesiz Allah bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir. (9/28)

Allah'a and içiyorlar ki (o inkâr sözünü) söylemediler. Oysa andolsun, onlar inkâr sözünü söylemişlerdir ve İslamlıklarından sonra inkâra sapmışlardır ve erişemedikleri bir şeye yeltenmişlerdir. Oysa intikama kalkışmalarının, kendilerini Allah'ın ve elçisinin bol ihsanından zengin kılmasından başka (bir nedeni) yoktur. Eğer tevbe ederlerse kendileri için hayırlı olur, eğer yüz çevirirlerse Allah onları dünyada da, ahirette de acı bir azabla azablandırır. Onlar için yeryüzünde bir koruyucu-dost ve bir yardımcı yoktur. (9/74)

Yol, ancak o kimseler aleyhinedir ki, zengin oldukları halde (savaşa çıkmamak için) senden izin isterler ve bunlar geride kalanlarla birlikte olmayı seçerler. Allah, onların kalplerini mühürlemiştir. Bundan dolayı onlar, bilmezler. (9/93)

Dünya hayatının örneği, ancak gökten indirdiğimiz, onunla insanların ve hayvanların yediği yeryüzünün bitkisi kanşmış olan bir su gibidir. Öyle ki yer, güzelliğini takınıp süslediği ve ahalisi gerçekten ona güç yetirdiklerini sanmışlarken (işte tam bu sırada) gece veya gündüz ona emrimiz gelmiştir de, dün sanki hiçbir zenginliği yokmuş gibi, onu kökünden biçilip atılmış bir durumda kılmışız. Düşünen bir topluluk için Biz ayetleri böyle birer birer açıklarız. (10/24)

(İkisinden) Birinin başka ürün (veren yer)leri de vardı. Böylelikle onunla konuşurken arkadaşına dedi ki: "Ben, mal bakımından senden daha zenginim, insan sayısı bakımından da daha güçlüyüm." (18/34)

İçinizde evli olmayanları, kölelerinizden ve cariyelerinizden salih olanları evlendirin. Eğer fakir iseler Allah, kendi fazlından onları zengin eder. Allah geniş (nimet sahibi)dir, bilendir. (24/32)

Nikah (imkanı) bulamayanlar, Allah onları Kendi fazlından zenginleştirinceye kadar iffetli davranınsınlar. Sağ ellerinizin malik olduğu (köle ve cariyelerden) mükatebe isteyenlere -eğer onlarda bir hayır görüyorsanız- mükatebe yapın. Ve Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Dünya hayatının geçici metaini elde etmek için -ırzlarını korumak istiyorlarsa- cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim onları (fuhşa) zorlarsa, şüphesiz, onların (fuhşa) zorlanmalarından sonra Allah (onları) başışlayandır, esirgeyendir. (24/33)

Allah'ın o (fethedilen) şehir halkından Resûlü'ne verdiği fey, Allah'a, Resûl'e, (ve Resûl'e) yakın akrabaları olanlara, yetimlere, yoksullara ve yolda kalmışlara aittir. Öyle ki (bu mallar ve servet) sizden zengin olanlar arasında dönüp-dolaşan bir devlet olmasın. Resûl size ne verirse artık onu alın, sizi neden sakındırırsa artık ondan sakının ve Allah'tan korkun. Şüphesiz Allah, cezası (ikâbı) pek şiddetli olandır. (59/7)

Bir yoksul iken seni bulup zengin etmedi mi? (93/8)

Biz hangi ülkeye bir uyarıcı gönderdikse mutlaka oranın 'refah içinde şımaran önde gelenleri': "Gerçekten biz sizin kendisiyle gönderildiğini şeyi tanıyamıyoruz" demişlerdir. (34/34)

Ve: "Biz mallar ve evlatlar bakımından daha çoğunluktayız ve bir azaba uğratılacak da değiliz" de demişlerdir. (34/35)

De ki: "Şüphesiz benim Rabbim rızkı dilediğine genişletir-yayar ve kısar da. Ancak insanların çoğu bilmiyorlar." (34/36)

İşte böyle senden önce de (herhangi) bir memlekete bir elçi göndermiş olmayalım mutlaka onun 'refah içinde şımarıp azan önde gelenleri' (şöyle) demişlerdir: "Gerçekten biz atalarımızı

bir ümmet (din) üzerinde bulduk ve doğrusu biz onların izlerine (eserlerine) uymuş kimseleriz." (43/23)
Allah kullarından dilediğine rızkı yayıp-genişletir (ve) kısar da. Şüphesiz Allah herşeyi bilendir. (29/62)

ZERRE

Gerçek şu ki, Allah zerre ağırlığı kadar haksızlık yapmaz. (Bu ağırlıkta) Bir iyilik olursa, onu kat kat kılar ve kendi yanından pek büyük bir ecir verir. (4/40)

Senin içinde olduğun herhangi bir durum, onun hakkında Kur'an'dan okuduğun herhangi bir şey ve sizin işlediğiniz herhangi bir iş yoktur ki, ona (iyyece) daldığınızda, Biz sizin üzerinizde şahidler durmuş olmayalım. Yerde ve gökte zerre ağırlığına hiçbir şey Rabbinden uzakta (saklı) kalmaz. Bunun daha küçüğü de, daha büyüğü de yoktur ki, apaçık bir kitapta (kayıtlı) olmasın. (10/61)

Onların yaptıkları her işin önüne geçtik, böylece onu savurmuş toz zerrelere kılıverdik. (25/23)

İnkâr edenler, dediler ki: "Kıyamet-saati bize gelmez." De ki: "Hayır, gaybı bilen Rabbime andolsun, o muhakkak size gelecektir. Göklerde ve yerde zerre ağırlığına hiçbir şey O'ndan uzak (saklı) kalmaz. Bundan daha küçük olanı da, daha büyük olanı da, istisnasız, mutlaka apaçık bir kitapta (yazılı)dir." (34/3) De ki: " Allah'ın dışında (tanrı diye) öne sürdüklerinizi çağırın. Onların göklerde ve yerde bir zerre ağırlığına bile (hiçbir şey) güçleri yetmez; onların bu ikisinde hiçbir ortaklığı olmadığı gibi, O'nun bunlardan hiçbir destekçi olanı da yoktur. (34/22)

Artık kim zerre ağırlığına hayır işlerse, onu görür. (99/7)

Artık kim zerre ağırlığına bir şer (kötülük) işlerse, onu görür. (99/8)

ZEVCE

Peygamber, mü'minler için kendi nefislerinden daha evladır ve onun zevceleri de onların anneleridir. Rahim sahipleri (akrabalar) de, Allah'ın Kitabında birbirlerine öteki mü'minlerden ve muhacirlerden daha yakındır. Ancak dostlarınıza maruf üzere yapacaklarınız başka; bunlar Kitapta yazılmış bulunmaktadır. (33/6)

ZEYD

Hani sen, Allah'ın kendisine nimet verdiği ve senin de kendisine nimet verdiğin kişiye: "Eşini yanında tut ve Allah'tan sakın" diyordun; insanlardan çekinerek Allah'ın açığa vuracağı şeyi kendi nefsinde saklı tutuyordun; oysa Allah, kendisinden çekimene çok daha layıktı. Artık Zeyd, ondan ilişkisini kesince, Biz onu seninle evlendirdik; ki böylelikle evlatlıklarının kendilerinden ilişkilerini kestikleri (kadınları boşadıkları) zaman, onlarla evlenme konusunda mü'minler üzerine bir güçlük olmasın. Allah'ın emri yerine getirilmiştir. (33/37)

ZEYTİN

O, gökten su indirendir. Bununla herşeyin bitkisini bitirdik, ondan bir yeşillik çıkardık, ondan birbiri üstüne bindirilmiş taneler türetiyoruz. Ve hurma ağacının tomurcuğundan da yere sarkmış salkımlar, -birbirine benzeyen ve benzemeyen- üzümlerden, zeytinden ve nardan bahçeler (kılıyoruz.) Meyvesine, ürün verdiğinde ve olgunluğa eriştiğinde bir bakıverin. Şüphesiz inancak bir topluluk için bunda gerçekten ayetler vardır. (6/99)
Asmalı ve asmasız bahçeleri, hurmaları ve tadları farklı ekinle-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

ri, zeytinleri ve narları -birbirine benzer ve benzeşmez- yaratan O'dur. Ürün verdiğinde ürününden yiyin ve hasad günü hakkını verin; israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez. (6/141) Onunla sizin için ekin, zeytin, hurmalıklar, üzümler ve meyvelerin her türlüşünden bitirir. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir topluluk için ayetler vardır. (16/11)

Allah, göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun misali, içinde çerağ bulunan bir kandil gibidir; çerağ bir sırça içerisinde; sırça, sanki incimsi bir yıldızdır ki, doğuya da, batıya da ait olmayan kutlu bir zeytin ağacından yakılır; (bu öyle bir ağaç ki) neredeyse ateş ona dokunmasa da yağ ışık verir. (Bu,) Nur üstüne nurdur. Allah, kimi dilerse onu Kendi nuruna yöneltip-iletir. Allah insanlar için örnekler verir. Allah, herşeyi bilir. (24/35) Zeytinler, hurmalar, (80/29) İncire ve zeytine andolsun, (95/1)

ZIHAR

Allah bir adamın kendi (gögüs) boşluğu içinde iki kalp kılması ve kendilerini annelerinize benzeterek yemin konusu yaptığınızı (zıhar'da bulunduğunuz) eşlerinizi sizin anneleriniz yapmadı evlatlıklarınızı da sizin (öz) çocuklarınızı saymadı. Bu sizin (yalnızca) ağzınızla söylemenizdir. Allah ise hakkı söyler ve (doğru olan) yola yöneltip-iletir. (33/4)

Sizden kadınlarına "zıhar'da bulunanlar (bilsinler ki, kadınları) onların anneleri değildir. Anneleri, yalnızca kendilerini doğuranlardır. Şüphesiz onlar, çirkin ve yalan söylemektedirler. Gerçekten Allah, çok affeden, çok bağışlayandır. (58/2) Kadınlarına "zıhar'da bulunanlar, sonra söylediklerinden geri dönenlerin, birbirleriyle temas etmeden önce bir köleyi özgürlüğüne kavuşturmaları gerekir. İşte size bununla öğüt verilmekte-dir. Allah, yaptıklarınızı haber alandır. (58/3)

ZIRH

Geniş zırhlar yap, (onları) düzenli bir biçime sok ve hepizin salih ameller yapın. Gerçekten ben, sizin yaptıklarınızı görenim" (diye vahyettik). (34/11)

ZIKR

Eğer korkarsanız, yaya veya binekte iken kılın. Güvenliğe girdiğinizde ise, yine Allah'ı, bilmediğiniz şeyleri size öğrettiği gibi zikredin. (2/239)

(Zekeriya) "Rabbim, bana bir alamet (ayet) ver." dedi. "Sana alamet, işaretleşme dışında, insanlarla üç gün konuşmamandır. Rabbini çokça zikret ve akşam sabah O'nu tesbih et." dedi. (3/41)

Bunları Biz sana ayetlerden ve hikmetli zikr'den (Kur'an'dan) okuyoruz. (3/58)

Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) "Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek yücesin, bizi ateşin azabından koru." (3/191) Namazı bitirdiğinizde, Allah'ı ayaktaiken, otururken ve yan yatarken zikredin. Artık 'güvenliğe kavuşursanız' namazı dosdoğru kılın. Çünkü namaz, mü'minler üzerinde vakitleri belirlenmiş bir farzdır. (4/103)

Sizi uyarmak için aranızdan bir adam aracılığıyla Rabbinizden size bir zikr'in gelmesine mi şaşırıyorsunuz? (Allah'ın) Nuh kavminin sonra sizi halifeler kıldığını ve sizin yaratılıştaki gelişiminizi arttırdığını (veya üstün kıldığını) hatırlayın. Öyleyse Allah'ın nimetlerini hatırlayın, ki kurtuluş bulasınız." (7/69)

(Allah'tan) Sakınanlara şeytandan bir vesvese eriştiğinde (önce) iyice düşünürler (Allah'ı zikredip-anarlar), sonra hemen baktarın ki görüp bilmişlerdir. (7/201)

Rabbini, sabah akşam, yüksek olmayan bir sesle, kendi kendine, ürpertiyle, yalvara yalvara ve için için zikret. Gaflete kapılanlardan olma. (7/205)

Ey iman edenler, bir toplulukla karşı karşıya geldiğiniz zaman, dayanıklılık gösterin ve Allah'ı çokça zikredin. Ki kurtuluş (felah) bulasınız. (8/45)

Bunlar, iman edenler ve kalpleri Allah'ın zikriyle mutmain olanlardır. Haberiniz olsun; kalpler yalnızca Allah'ın zikriyle mutmain olur. (13/28)

Hiç şüphesiz, zikri (Kur'an'ı) Biz indirdik Biz; onun koruyucuları da gerçekten Biziz. (15/9)

(Onları) Açık deliller ve kitaplarla (gönderdik). Sana da zikri (Kur'an'ı) indirdik ki, insanlara kendileri için indirileni açıklayasın ve onlar da iyice düşünsünler, diye. (16/44)

Ancak: "Allah dilerse" (inşallah yapacağım de). Unuttuğün zaman Rabbini zikret ve de ki: "Umulur ki, Rabbim beni bundan daha yakın bir başarıya yöneltip-iletir." (18/24)

Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının (aldatıcı) süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini Bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (hevasına)' uyan ve işinde asırlığa gidene itaat etme. (18/28)

Ki onlar, Beni zikretme (konusun)da gözleri bir perde içindeydi. (Kur'an'ı) dinlemeye katlanamazlardı. (18/101)

(Bu,) Rabbinin, kulu Zekeriya'ya rahmetinin zikridir. (19/2)

Kitapta Meryem'i de zikret. Hani o, ailesinden kopup doğu tarafında bir yere çekilmişti. (19/16)

Kitapta İbrahim'i de zikret. Gerçekten o, doğruyu-söyleyen bir peygamberdi. (19/41)

Kitapta Musa'yı da zikret. Çünkü o, ihlasa erdirilmiş ve gönderilmiş (Resul) bir peygamberdi. (19/51)

Kitapta İsmail'i de zikret. Çünkü o, va'dinde doğruydu ve gönderilmiş (Resul) bir peygamberdi. (19/54)

Kitapta İdris'i de zikret. Çünkü o, doğru olan bir peygamberdi. (19/56)

Gerçekten Ben, Ben Allah'ım, Benden başka ilah yoktur; şu halde Bana ibadet et ve Beni zikretmek için dosdoğru namaz kıl." (20/14)

Ve seni çok zikrederim." (20/34)

Sen ve kardeşin ayetlerimle gidin ve beni zikretmede gevşek davranmayın. (20/42)

Kim de benim zikrimden yüz çevirirse, artık onun için sıkıntılı bir geçim vardır ve Biz onu kıyamet günü kör olarak haşredeceğiz." (20/124)

Andolsun, size (bütün durumlarınızı kapsayan) zikrinizin içinde bulunduğu bir Kitap indirdik. Yine de akıllanmayacak mısınız? (21/10)

Yoksa O'ndan başka ilahlar mı edindiler? De ki: "Kesin-kanit (burhan)ınızı getirin. İşte benimle birlikte olanların zikri (Kitabı) ve benden öncekilerin de zikri." Hayır, onların çoğu hakkı bilmiyorlar, bundan dolayı yüz çeviriyorlar. (21/24)

Siz onları alay konusu edinmişsiniz; öyle ki, size benim zikrimi unutturdular ve siz onlara gülüp duruyordunuz." (23/110)

(Bu nur,) Allah'ın, onların yüceltilmesine ve isminin zikredilmesine izin verdiği evlerdedir; onların içinde sabah akşam O'nu tesbih ederler. (24/36)

(Öyle) Adamlar ki, ne ticaret, ne alış-veriş onları Allah'ı zikret-

KURAN FİHRİSTİ

mekten, dosdoğru namazı kılmaktan ve zekatı vermekten 'tutkuya kapıtırıp alıkoymaz'; onlar, kalplerin ve gözlerin inkılabı uğrayacağı (dehşetten allak bullak olacağı) gündün korkarlar. (24/37)

Derler ki: "Sen yücesin; senin dışında başka vâhiler edinmemiz bize yakışmaz, ancak onları ve atalarını sen meta verip yararlandırdın, öyle ki (senin) zikri(ni) unuttular ve böylece yıkıma uğrayan bir kavim oldular." (25/18)

Ancak iman edenler, salih amellerde bulunanlar ve Allah'ı çokça zikredenler ile zulme uğratıldıktan sonra zafer kazananlar (veya öclerini alanlar) başka. Zulmetmekte olanlar, nasıl bir inkılabı uğrayıp devrileceklerini pek yakında bileceklerdir. (26/227)

Sana Kitap'tan vahyedileni oku ve namazı dosdoğru kıl. Gerçekten namaz, çirkin utanmazlıklar (fahşâ)dan ve kötülüklerden alıkoymaz. Allah'ı zikretmek ise muhakkak en büyük (ibadet)tür. Allah, yaptıklarınızı bilir. (29/45)

Andolsun, sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü unmanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için Allah'ın Resûlü'nde güzel bir örnek vardır. (33/21)

Şüphesiz, Müslüman erkekler ve Müslüman kadınlar, mü'min erkekler ve mü'min kadınlar, gönülden (Allah'a) itaat eden erkekler ve gönülden (Allah'a) itaat eden kadınlar, sadık olan erkekler ve sadık olan kadınlar, sabreden erkekler ve sabreden kadınlar, saygıyla (Allah'tan) korkan erkekler ve saygıyla (Allah'tan) korkan kadınlar, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar, ırzlarını koruyan erkekler ve (ırzlarını) koruyan kadınlar, Allah'ı çokça zikreden erkekler ve (Allah'ı) çokça zikreden kadınlar; (işte) bunlar için Allah bir bağışlanma ve büyük bir ecir hazırlamıştır. (33/35)

Ey iman edenler, Allah'ı çokça zikredin. (33/41)

Sen ancak, zikre (Kur'an'a) uyan ve gayb ile Rahman olan (Allah'a) (karşı) içi titreyerek korku duyan kimseyi uyarırsın. İşte böylesini, bir bağışlanma ve üstün bir ecirle müjdele. (36/11) Zikir (Kur'an), içimizden ona mı indirildi?" Hayır, onlar Benim zikrimden bir kuşku içindedirler. Hayır, onlar henüz Benim azabımı tatmamışlardır. (38/8)

O da demişti ki: "Gerçekten ben, mal (veya at) sevgisini Rabbimi zikretmekten dolayı tercih ettim." Sonunda bu atlar (koştular ve toz) perdesinin arkasına saklandılar. (38/32)

Bu, bir zikir'dir. Şüphesiz muttakiler için, elbette varılacak güzel bir yer vardır. (38/49)

Allah, kimin göğsünü İslam'a açmışsa, artık o, Rabbinden bir nur üzerindedir, (öyle) değil mi? Fakat Allah'ın zikrinden (yana) kalpleri katılmış olanların vay haline. İşte onlar, apaçık bir sapıklık içindedirler. (39/22)

Allah, müteşabih (benzeşmeli), ikiye bölünmüş bir kitap olarak sözün en güzelini indirdi. Rablerine karşı içleri titreyerek-korkanların O'ndan derileri ürperir. Sonra onların derileri ve kalpleri Allah'ın zikrine (karşı) yumuşar-yatıştır. İşte bu, Allah'ın yol göstermesidir, onunla dilediğini hidayete erdirir. Allah, kimi saptırırsa, artık onun için de bir yol gösterici yoktur. (39/23)

Siz ölçüyü taşıran bir kavimsiniz diye, şimdi o zikri (öğüt ve hatırlatma dolu Kur'an'ı) sizden (uzaklaştırıp) bir yana mı bırakalım? (43/5)

Onların sırtlarına binip-doğrulmanız, sonra doğruluğunuz zaman, Rabbinizin nimetini zikretmeniz ve: "Bunlara bizim için bonyan eğdiren (Allah) ne yücedir, yoksa biz bunu (kendi hizmet-

mize) yanaştıramazdık" demeniz için. (43/13)

Kim Rahman'ın zikrini görmezlikten gelirse, Biz bir şeytana onun "üzünü kabukla bağlattırırız"; artık bu, onun bir yakın dostudur. (43/36)

İman edenler, derler ki: "(Savaşı izni için) Bir süre indirilmeli değil miydi?" Fakat, içinde savaş (kıtal) zikri geçen muhkem bir sure indirildiği zaman, kalplerinde hastalık olanların, üzerine ölüm baygınlığı çökmüş olanların bakışı gibi sana baktıklarını gördün. Oysa onlara evla (olan): (47/20)

Şu halde sen, Bizim zikrimize sırt çeviren ve dünya hayatından başkasını istemeyenden yüz çevir. (53/29)

Andolsun Biz Kur'an'ı zikir (öğüt alıp düşünmek) için kolaylaştırdık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı? (54/17, 54/22, 54/32, 54/40)

Zikir (vahy) içimizden ona mı bırakıldı? Hayır, o çok yalan söyleyen, kendini beğenmiş bir şımarıktır." (54/25)

İman edenlerin, Allah'ın ve haktan inmiş olanın zikri için kalplerinin 'saygı ve korku ile yumuşaması' zamanı gelmedi mi? Onlar, bundan önce kendilerine kitap verilmiş, sonra üzerlerinden uzun bir süre geçmiş, böylece kalpleri de katılmış bulunanlar gibi olmasınlar. Onlardan çoğu fasık olanlardı. (57/16)

Şeytan onları sarıp-kuşatmıştır; böylelikle onlara Allah'ın zikrini unutturmuştur. İşte onlar, şeytanın fırkasıdır. Dikkat edin; şüphesiz şeytanın fırkası, hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (58/19)

Ey iman edenler, cuma günü namaz için çağrı yapıldığı zaman, hemen Allah'ı zikretmeye hakkın ve alış-verişi bırakın. Eğer bilerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. (62/9)

Artık namazı kılınca, yeryüzünde dağılın. Allah'ın fazlını isteyip-arayın ve Allah'ı çokça zikredin; umulur ki felaha (kurtuluş ve umduklarınıza) kavuşmuş olursunuz. (62/10)

Ey iman edenler, ne mallarınız, ne çocuklarınız sizi Allah'ı zikretmekten 'tutkuya kapıtırarak-alıkoymasın'; kim böyle yaparsa, artık onun hüsrana uğrayanların ta kendileridir. (63/9)

O inkâr edenler, zikri (Kur'an'ı) işittikleri zaman, seni neredeyse gözleriyle devireceklerdi. "O, gerçekten bir delidir" diyorlar. (68/51)

Oysa o (Kur'an), aemlemlere bir zikir (öğüt, hatırlatma, hüküm ve üstün bir şeref)den başka bir şey değildir. (68/52)

Ki, kendilerini bununla denemek için. Kim Rabbinin zikrinden yüz çevirirse, (Allah), onu 'gittikçe şiddetli artan' bir azaba sürükler. (72/17)

Rabbinin ismini zikret ve herşeyden kendini çekerek yalnızca O'na yönel. (73/8)

Ve sabah, akşam Rabbinin adını zikret. (76/25)

Zikir (vahy, öğüt) bırakanlara; (77/5)

Ve Rabbinin ismini zikredip namaz kılan. (87/15)

Senin zikrini (şanı) yüceltmedik mi? (94/4)

ZİKİR

Sakinip rahmete kavuşmanız için, içinizden sizi uyarıp korkutacak bir adam aracılığı ile bir zikir (Kitap) gelmesine mi şaşıtırsınız?" (7/63)

Biz senden evvel kendilerine vahyettiğimiz erkeklerden başka (peygamberler) göndermedik. Eğer bilmiyorsanız, zikir ehline sorun. (16/43)

Sana geçmişlerin haberlerinden bir bölümünü böylece aktarıyoruz. Gerçekten, sana Katımızdan bir zikir verdik. (20/99)

Biz senden önce de kendilerine vahyettiğimiz erkekler dışında

Harun Yahya (Adnan Oktar)

elçi göndermedik. Eğer bilmiyorsanız, o halde zikir ehline sorun. (21/7)

De ki: "Gece ve gündüz sizi Rahman'dan kim koruyabilir?" Hayır, onlar Rablerini zikirden yüz çevirenlerdir. (21/42)

Bu, Bizim ona indirdiğimiz mübarek bir zikirdir. Şu halde onu inkâr edecek olanlar siz misiniz? (21/50)

Böylece onun duasına icabet ettik. Kendisinden o derdi giderdik; ona Katımızdan bir rahmet ve ibadet edenler için bir zikir olmak üzere ailesini ve onlarla birlikte bir katını daha verdik. (21/84)

Andolsun, Biz Zikir'den sonra Zebur'da da: "Şüphesiz Arz'a salih kullarım varışçı olacaktır" diye yazdık. (21/105)

Çünkü o, gerçekten bana geldikten sonra beni zikirden (Kur'an'dan) saptırmış oldu. Şeytan da insanı 'yapayalnız ve yardımsız' bırakandır." (25/29)

Zikir okuyanlara, (37/3)

Eğer yanımızda öncekilerden bir zikir (kitap) bulunmuş olsaydı." (37/168)

Sad, Zikir dolu Kur'an'a andolsun; (38/1)

Zikir (Kur'an), içimizden ona mı indirildi?" Hayır, onlar Benim zikrimden bir kuşku içindedirler. Hayır, onlar henüz Benim azabımı tatmamışlardır. (38/8)

O (Kur'an), alemler için yalnızca bir zikir (öğüt ve hatırlatma)dır." (38/87)

(Ki o.) Temiz akıl sahipleri için bir hidayet rehberi ve bir zikirdir. (40/54)

Şüphesiz, kendilerine zikir gelince onu inkâr edenler (ateşin içine bırakılırlar); oysa o, aziz (şerefi yüksek, üstün) bir Kitaptır. (41/41)

Ve şüphesiz o (Kur'an), senin ve kavmin için gerçekten bir zikirdir. Siz (ondan) sorulacaksınız. (43/44)

(Bunlar,) 'İçten Allah'a yönelen' her kul için 'hikmetle bakan bir iç göz' ve bir zikirdir. (50/8)

Allah, onlar için şiddetli bir azab hazırlamıştır; öyleyse ey iman eden temiz akıl sahipleri, Allah'tan korkun. Doğrusu Allah, size bir zikir (uyaran, hatırlatan ve öğüt veren Kur'an) indirmiştir. (65/10)

O (Kur'an), alemler için yalnızca bir zikirdir; (81/27)

ZİLLET

Her nerede bulunurlarsa bulunsunlar -Allah'ın ipine ve insanların ipine (ahdine) sığınanlar başka- onlara zillet (zorluk damgası) vurulmuştur. Onlar, Allah'tan bir gazaba uğradılar da üzerlerine aşağılanma (damgası) vuruldu. Bu, Allah'ın ayetlerini inkâr etmeleri ve peygamberleri haksız yere öldürmeleri nedeniyle. (Yine) Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları dolayısıydı. (3/112)

Şüphesiz, buzağıyı (tanrı) edinenlere Rablerinden bir gazab ve dünya hayatında bir zillet yetişecektir. İşte Biz, 'yalan düzüp-uyduranları' böyle cezalandırırız. (7/152)

Güzellik yapanlara daha güzeli ve fazlası vardır. Onların yüzlerini ne bir kararlı sarar, ne bir zillet, işte onlar cennetin halkıdır; orada süresiz kalacaklardır. (10/26)

Kötülükler kazanmış olanlar ise; her bir kötülüğün karşılığı, kendi misliyledir. Bunları bir zillet sarıp kaplar. Onları Allah'tan (kurtaracak) hiçbir koruyucu yok. Onların yüzleri, sanki bir karanlık gecenin parçalarına bürünmüş gibidir. İşte bunlar ateşin halkıdır; orada süresiz kalacaklardır. (10/27)

Onları görürsün; zilletten başları önlerine düşmüş bir halde, ona (ateşe) sunulurlarken göz ucuyla sezdirmeden bakırlar. İman

edenler de: "Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendi nefislerini, hem yakan akraba (veya yandaş)larını da hüsrana uğratmışlardır" dediler. Haberinizi olsun: gerçekten zalimler, kalıcı bir azab içindedirler. (42/45)

Gözleri 'zillet ve dehşetten düşmüş' olarak, sanki 'yayılan' çekirgeler gibi kabirlerinden çıkarlar. (54/7)

Hiç şüphesiz Allah'a ve Resûlü'ne karşı (onların koydukları sınırları tanımayıp kendileri sınır koymaya kalkışmakla) başkaldıranlar; işte onlar, en çok zillete düşenler arasında olanlardır. (58/20)

Gözleri 'korkudan ve dehşetten düşük', kendilerini de zillet sarıp-kuşatmış. Oysa onlar, (daha önce) sapaşağlam iken secdeye davet edilirdi. (68/43)

Gözleri 'korkudan ve dehşetten düşük' yüzlerini de bir zillet kaplamış; işte bu, kendilerine vadedilmekte olan (kıyamet ve azab) günüdür. (70/44)

Gözler zillet içinde düşecek. (79/9)

O gün, öyle yüzler vardır ki, 'zillet içinde aşağılanmıştır.' (88/2)

ZINA

Kadınlarınızdan fuhuş yapanların aleyhinde olmak üzere içinizden dört şahid tutun. Eğer şahadet ederlerse onları ölüm alıp götürüncüye veya Allah onlara bir yol kılincaya kadar evlerde alıkoyun. (4/15)

İçinizden özgür mü'min kadınları nikahlamaya güç yetiremeyenler o zaman sağ ellerinizin malik olduğu inanmış cariyeleinizden (alsın.) Allah sizin imanınızı en iyi bilendir. Öyleyse onları fuhuşta bulunmayan iffetli ve gizlice dostlar edinmemişler olarak velilerinin izniyle nikahlayın. Onlara ücretlerini (mehirlerini) maruf (güzel ve örf'e uygun) bir şekilde verin. Evlendikten sonra fuhuş yapacak olurlarsa özgür kadınlar üzerindeki cezanın yarısını (ni uygulayın.) Bu sizden günaha sapmaktan endişe edip korkanlar içindir. Sabrederseniz sizin için daha hayırlıdır. Allah başışlayandır esirgeyendir. (4/25)

Zinaya yaklaşmayın gerçekten o 'çirkin bir hayasızlık' ve kötü bir yoldur. (17/32)

Zina eden kadın ve zina eden erkeğin her birine yüzer değnek (celde) vurun. Eğer Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsanız onlara Allah'ın dini(ni uygulama) konusunda sizi bir acıma tutmasın; onlara uygulanan cezaya mü'minlerden bir grup da şahit bulunsun. (24/2)

Zina eden erkek zina eden ya da müşrik olan bir kadından başkasını nikahlayamaz; zina eden kadını da zina eden ya da müşrik olan bir erkekten başkası nikahlayamaz. Bu mü'minlere haram kılınmıştır. (24/3)

Korunan (iffetli) kadınlara (zina suçu) atan sonra dört şahid getirmeyenlere de seksen değnek vurun ve onların şahidliklerini ebedi olarak kabul etmeyin. Onlar fasık olanlardır. (24/4)

Ancak bundan sonra tevbe eden ve salihçe davrananlar hariç. Çünkü gerçekten Allah başışlayandır esirgeyendir. (24/5)

Kendi eşlerine (zina suçu) atan ve kendileri dışında şahidleri bulunmayanlar ise onlardan da her birinin şahidliği Allah adına dört (kere yemin) ile kendisinin hiç şüphesiz doğru söyleyenlerden olduğuna şahidlik etmektedir. (24/6)

Beğinci (yemini) ise eğer yalan söyleyenlerdense Allah'ın lanetinin muhakkak kendi üzerinde olması(nı kabul etmesi)dir. (24/7)

Onun (kadının) da dört kere Allah adına (yeminle) onun (kocasının) hiç şüphesiz yalan söyleyenlerden olduğuna şahidlik etmesi kendisinden cezayı uzaklaştırır. (24/8)

KURAN FİHRİSTİ

Beğinci (yemini) ise eğer o (kocasını) doğru söylüyor ise Allah'ın gazabının muhakkak kendi üzerinde olması(nı kabul etmesi)dir. (24/9)

Ve onlar Allah ile beraber başka bir ilah'a tapmazlar. Allah'ın haram kıldığı canı haksız yere öldürmezler ve zina etmezler. Kim bunları yaparsa 'ağır bir ceza ile' karşılaşır. (25/68)

Ey peygamberin kadınları sizden kim açık bir çirkin-utanmazlıkta bulunursa onun azabı iki kat olarak artırılır. Bu da Allah'a göre pek kolaydır. (33/30)

Ey Peygamber mü'min kadınlar Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmak hırsızlık yapmamak zina etmemek çocuklarını öldürmemek elleri ve ayakları arasında bir iftira düzüp-uydurmamak (gayri meşru olan bir çocuğu kocalarına dayandırmamak) ma'ruf (iyi güzel ve yararlı bir iş) konusunda isyan etmemek üzere sana biat etmek amacıyla geldikleri zaman onların biatlarını kabul et ve onlar için Allah'tan mağfiret iste. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır çok esirgeyendir. (60/12)

Ey Peygamber kadınları boşadığınız zaman iddetleri süresinde (temizlendiklerinde) boşayın ve iddeti sayın. Rabbiniz Allah'tan korkun. Onları evlerinden çıkarmayın onlar da çıkmasınlar; ancak açık 'çirkin bir hayasızlık' göstermeleri durumu başka. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını çiğnerse gerçekte o kendi nefesine zulmetmiş olur. Sen bilmezsin; olabilir ki Allah bunun arkasından bir iş (durum) oluşturur. (65/1)

ZİNDAN

Kapıya doğru ikisi de koştu. Kadın onun gömleğini arkadan çekip yırttı. (Tam) Kapının yanında kadının efendisiyle karşılaştılar. Kadın dedi ki: "Ailene kötülük isteyen, zindana atılmaktan veya acı bir azabtan başka cezası ne olabilir?" (12/25)

Kadın dedi ki: "Beni kendisiyle kınadığınız işte budur. Andolsun onun nefisinden ben murad istedim, o ise (kendini) korudu. Ve andolsun, eğer o kendisine emrettiğimi yapmayacak olursa, mutlaka zindana atılacak ve elbette küçük düşürülenlerden olacak." (12/32)

(Yusuf) Dedi ki: "Rabbim, zindan, bunların beni kendisine çağır-dıkları şeyden bana daha sevimlidir. Kurdukları düzeni benden uzaklaştırmazsan, onlara (korkarım) eğilim gösterir, (böylece) cahillerden olurum." (12/33)

Sonra onlarda (Yusuf'un iffetine ilişkin) delilleri görmelerinin ardından, mutlaka onu belli bir vakte kadar zindana atmak (görüşü) ağır bastı. (12/35)

Onunla birlikte iki genç de zindana girmişti. Biri: "Ben (rüyamda) kendimi şarap sıkıyorken gördüm." dedi. Öbürü: "Ben de kendimi başımın üstünde ekmeğe taşıyorken gördüm; kuş da ondan yemektiydi" dedi. "Bunun yorumundan bize haber ver. Doğrusu biz seni, iyilik yapanlardan görmekteyiz." (12/36)

Ey zindan arkadaşlarım, birbirinden ayrı (bir sürü) Rabler mi daha hayırlıdır, yoksa kahhar (kahredici) olan bir tek Allah mı?" (12/39)

Ey zindan arkadaşlarım, ikinizden biri efendisine şarap içirecek, diğeri ise asılacak, kuş onun başından yiyecek. İşte hakkında fetva istemekte olduğunuz iş (artık) olup bitmiştir." (12/41)

İkisinin kurtulacağını sandığı kişiye dedi ki: "Efendinin Katında beni hatırla." Fakat şeytan, efendisine hatırlatmayı ona unutturdu, böylece daha nice yıllar (Yusuf) zindanda kaldı. (12/42)

Babasını ve annesini tahta çıkarıp oturttu; onun için secdeye kapandılar. Dedi ki: "Ey Babam, bu, daha önceki rüyamın yorumudur. Doğrusu Rabbim onu gerçek kıldı. Bana iyilik etti, çün-

kü beni zindandan çıkardı. Şeytan benimle kardeşlerimin arasını açtıktan sonra, (O,) çölden sizi getirdi. Şüphesiz benim Rab-bim, dilediğini pek ince düzenleyip tedbir edeni. Gerçekten bil-en, hüküm ve hikmet sahibi O'dur." (12/100)

ZİYNET

Ey Ademoğulları, her mescid yanında ziynetlerinizi takının. Yi-yin, için ve israf etmeyin. Çünkü O, israf edenleri sevmez. (7/31)

De ki: "Allah'ın kulları için çıkardığı ziyneti ve temiz rızıkları kim haram kılmıştır?" De ki: "Bunlar, dünya hayatında iman edenler içindir, kıyamet günü ise yalnızca onlarındır." Bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklarız. (7/32)

ZORBA

Dediler ki: "Ey Musa, orda zorba bir kavim vardır, onlar çıkmadıkları sürece biz oraya kesinlikle girmeyiz. Şayet ordan çıkarsa, biz de muhakkak gireriz. (5/22)

Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerinden) başka -Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü Firavun, gerçekten yeryüzünde büyülenen bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşırlandı. (10/83)

İşte Ad (halkı): Rablerinin ayetlerini tanımayıp reddettiler. O'nun elçilerine isyan ettiler ve her inatçı zorbanın emri ardınca yürüdüler. (11/59)

(Peygamberler) Fetih istediler, (sonunda) her zorba inatçı bozguna uğrayıp -yok oldu- gitti. (14/15)

Şüphesiz Allah, adaleti, ihsanı, yakınlara vermeyi emreder; çirkin utanmazlıklardan (faşşadan), kötülüklerden ve zorbalıklardan sakındırır. Size öğüt vermektedir, umulur ki öğüt alıp-düşünürsünüz. (16/90)

Gemi, denizde çalışan yoksullarındı, onu kusurlu yapmak istedim, (çünkü) ilerilerinde, her gemiyi zorbalıkla ele geçiren bir kral vardı." (18/79)

Ana ve babasına itaatkardı ve isyan eden bir zorba değildi. (19/14)

Anneme itati de. Ve beni mutsuz bir zorba kılmadı." (19/32)

Tutup yakaladığınız zaman da zorbalar gibi mi yakalıyorsunuz?" (26/130)

Sonunda ikisinin de düşmanı olan (adam)ı yakalamak isterken (adam ona) dedi ki: "Ey Musa dün birini öldürdüğün gibi, bugün de beni mi öldürmek istiyorsun? Sen yeryüzünde yalnızca bir zorba olmak istiyorsun, islah edicilerden olmak istemiyorsun." (28/19)

Ki onlar, Allah'ın ayetleri konusunda kendilerine gelmiş bir delil bulunmaksızın mücadele edip dururlar. (Bu,) Allah Katında da, iman edenler Katında da büyük bir öfke (sebebi)dir. İşte Allah, her mütekebbir zorbanın kalbini böyle mühürler." (40/35)

Biz bunlardan önce nice nesiller yıkıma uğrattık ki onlar, zorbaca yakalamak (yakıp-yıkamak, baskı ve şiddetle yönetmek, sindirmek) bakımından kendilerinden daha üstündüler; şehirlerde (yerin üstünü altına getirip, sayısız kazı, inşaat ve araştırmalarla her yanı) delik-deşik etmişlerdi. (Ama) kaçacak bir yer var mı? (50/36)

Biz onların neler söylediklerini daha iyi biliriz. Sen onların üzerinde bir zorba değilsin; şu halde, Benim kesin tehdidimden korkanlara Kur'an ile öğüt ver. (50/45)

Zorba-saygısız, sonra da kulağı kesik; (68/13)

ZORLUK-ZORLAMA

Yüzlerinizi doğuya ve batıya çevirmeniz iyilik değildir. Ama iyilik, Allah'a, ahiret gününe, meleklere, Kitaba ve peygamberlere iman eden; mala olan sevgisine rağmen, onu yakınlarla, yetimlere, yoksullara, yolda kalmışa, isteyip-dilenene ve kölelere (özgürlükleri için) veren; namazı dosdoğru kılan, zekatı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerine vefa gösterenler ile zorda, hastalıkta ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenler(in tutum ve davranışlarıdır). İşte bunlar, doğru olanlardır ve müttaki olanlar da bunlardır. (2/177)

(Oruç) Sayılı günlerdir. Artık sizden kim hasta ya da yolculukta olursa tutamadığı günler sayısınca başka günlerde (tutsun). Zor dayanabilenlerin üzerinde bir yoksulu doyuracak kadar fidye (vardır). Kim gönülden bir hayır yaparsa bu da kendisi için hayırlıdır. Oruç tutmanız, -eğer bilerseniz- sizin için daha hayırlıdır. (2/184)

Ramazan ayı... İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahid olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ın büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz. (2/185)

Yoksa sizden önce gelip-geçenlerin hali başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle bir yoksulluk, öyle dayanılmaz bir zorluk çattı ve öylesine sarsıldılar ki, sonunda elçi, beraberindeki mü'minlerle; "Allah'ın yardımı ne zaman?" diyordu. Dikkat edin. Şüphesiz Allah'ın yardımı pek yakındır. (2/214)

Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk (rüşd) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapaşğılam bir kulpa yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir. (2/256)

Eğer (borçlu) zorluk içindeyse, ona elverişli bir zamana kadar süre (verin). (Borcun) Sadaka olarak bağışlamanız ise, sizin için daha hayırlıdır; eğer bilerseniz. (2/280)

Her nerede bulunurlarsa bulunsunlar -Allah'ın ipine ve insanların ipine (ahdine) sığınanlar başka- onlara zillet (zorluk damgası) vurulmuştur. Onlar, Allah'tan bir gazaba uğradılar da üzerlerine aşğıılanma (damgası) vuruldu. Bu, Allah'ın ayetlerini inkar etmeleri ve peygamberleri haksız yere öldürmeleri nedniyledir. (Yine) Bu, isyan etmeleri ve haddi aşmaları dolayısıyladır. (3/112)

Ey iman edenler, sizden olmayanları sırdaş edinmeyin. Onlar size kötülük ve zarar vermeye çalışıyor, size zorlu bir sıkıntı verecek şeyden hoşlanıyor. Buğz (ve düşmanlıkları) ağızlarından dışa vurmuştu, sinelerinin gizli tuttukları ise, daha büyüktür. Size ayetlerimizi açıkladık; belki akıl erdirirsiniz. (3/118)

Ey iman edenler, kadınlara zorla mirasçı olmaya kalkışmanız helal değildir. Apaçık olan 'çirkin bir hayasızlık' yapmadıkları sürece, onlara verdiklerinizin bir kısmını gidermeniz (kendinize almanız) için onlara baskı yapmanız da (helal değildir.) Onlarla güzellikle geçin. Şayet onlardan hoşlanmadınızsa, belki, bir şey hoşunuza gitmez, ama Allah onda çok hayır kılar. (4/19)

Artık sen Allah yolunda savaş, kendinden başkasıyla yükümlü tutulmayacaksınız. Mü'minleri hazırlayıp-teşvik et. Umulur ki Allah, küfredenlerin ağır-baskılarını geri püskürtür. Allah, 'kahredici baskısıyla' daha zorluz. (2/185)

Andolsun, senden önceki ümmetlere (peygamberler) gönderdik de onları dayanılmaz zorluk (yoksulluk) ve sıkıntılarla çeviriverdik. Umulur ki yalvarın diye. (6/42)

Onlara, zorlu azabımız geldiği zaman yalvarmaları gerekmez miydi? Ama onların kalpleri katılaştı ve şeytan onlara yapmaktadıkları şeytanı çekici (süslü) gösterdi. (6/43)

Şirk koşanlar diyecekler ki: "Allah dileseydi ne biz şirk koşardık, ne atalarımız ve hiç bir şeyi de haram kılmazdı." Onlardan öncekiler de, bizim zorlu-azabımızı tadıncaya kadar böyle yalvarırlardı. De ki: "Sizin yanınızda, bize çıkarabileceğiniz bir ilim mi var? Siz ancak zanna uymaktasınız ve siz ancak "zan ve tahminle yalan söylersiniz." (6/148)

Biz nice ülkeleri yıkıma uğrattık. Geceleri uyurlarken ya da gündüzün dinlenirken bizim zorlu azabımız onlara geliverdi. (7/4) Zorlu azabımız onlara gelince yakarabildikleri: "Biz gerçekten zulme sapanlardandık" demelerinden başka olmadı. (7/5)

Biz hangi memlekette bir peygamber gönderdiysek onun halkı yalvarıp-yakarsınlar diye, mutlaka onları dayanılmaz bir zorluk (yoksulluk) ve sıkıntıyla yakalayavermişiz. (7/94)

O ülkeler halkı, geceleri uyurken, onlara zorlu azabımızın gelmeyeceğinden güvende miydiler? (7/97)

Ya da o ülkeler halkı, kuşluk vakti eğlenceye dalmışken, onlara zorlu-azabımızın gelmeyeceğinden güvende miydiler? (7/98) Kendilerine hatırlatılanı unuttuklarında ise, Biz de kötülüğün sakındranları kurtardık. Zulmedenleri yaptıkları fıkı dolayısıyla pek zorlu bir azab ile yakaladık. (7/165)

Eğer yakın bir yarmar ve orta bir sefer olsaydı, onlar mutlaka seni izlerlerdi. Ama zorluk onlara uzak geldi. "Eğer güç yetirseydik muhakkak seninle birlikte (savaş) çıkardık." diye sana Allah adına yemin edecekler. Kendi nefislerini helaka sürüklüyorlar. Allah onların gerçekten yalan söylediklerini biliyor. (9/42)

Şu halde onların malları ve çocukları seni imrendirmesin; Allah bunlarla ancak onları dünya hayatında azablandırmak ve canlarının inkar içindeyken zorlukla çıkmasını ister. (9/55)

Onların malları ve evlatları seni imrendirmesin; Allah bunlarla, ancak onları dünyada azablandırmak ve canlarının onlar inkar içindeyken zorluk içinde çıkmasını istiyor. (9/85)

Eğer Rabbin dileseydi, yeryüzündekilerin tümü, topluca iman ederdi. Öyleyse, onlar mü'min oluncaya kadar insanları sen mi zorlayacaksınız? (10/99)

Dedi ki: "Ey kavim, görüşünüz nedir söyleyin? Eğer ben Rabbinden apaçık bir belge üzerinde isem ve Rabbin bana Kendi Katından bir rahmet vermiş de (bu,) sizin gözlerinizden saklı tutulmuşsa? Siz bunu istemiyorken biz sizi buna zorlayacak mıyız?" (11/28)

Elçilerimiz Lut'a geldiği zaman, onlardan dolayı kaygılandı, göğsünün bir sıkıntı bastı ve "Bu, zorlu bir gün" dedi. (11/77) Sonra bunun arkasından (kuraklığı) zorlu yedi yıl gelecektir, sakladığımız az bir miktar dışında, daha önce biriktirdiğinizi yiyip bitecektir." (12/48)

Öyle ki elçiler, umutlarını kesip de, artık onların gerçekten yalanladıklarını sandıkları bir sırada onlara yardımımız gelmiştir; Biz kimi dilersek o kurtulmuştur. Suçlu-günahkarlar topluluğundan zorlu azabımız kesin olarak geri çevrilmeyecektir. (12/110)

Dünya hayatında onlar için bir azab vardır, ahiretin azabı ise daha zorludur. Onları Allah'tan (kurtaracak) hiç bir koruyucu da yoktur. (13/34)

İş hükme bağlanıp-bitince, şeytan der ki: "Doğrusu, Allah, size gerçek olan va'di va'detti, ben de size vaadde bulundum, fakat

KURAN FİHRİSTİ

size yalan söyledim. Benim size karşı zorlayıcı bir gücüm yoktu, yalnızca sizi çağırdım, siz de bana icabet ettiniz. Öyleyse beni kınamayın, siz kendinizi kınayın. Ben sizi kurtacak değilim, siz de beni kurtacak değilsiniz. Doğrusu daha önce beni ortak koşmanızı da tanımamıştım. Gerçek şu ki, zalimlere acı bir azab vardır." (14/22)

"Şüphesiz, kıskırtılıp-sapırılmışlardan sana uyanlar dışında, senin benim kullarım üzerinde zorlayıcı hiç bir gücün yoktur." (15/42)

Allah, sizin için yarattığı şeylerden gölgeler kıldı. Dağlarda da sizin için barınaklar-siperler kıldı, sizi sıcaktan koruyacak elbiseler, sizi savaşınızda (zorluklara karşı) koruyacak giyimlikler de var etti. İşte O, üzerinizdeki nimetini böyle tamamlamaktadır, umulur ki teslim olursunuz. (16/81)

Gerçek şu ki, iman edenler ve Rablerine tevekkül edenler üzerinde onun (şeytanın) hiç bir zorlayıcı-gücü yoktur. (16/99)

Kim imanından sonra Allah'a (karşı) inkara sapıp da, -kalbi imanla tatmin bulmuş olduğu halde baskı altında zorlanan hariç- inkara göğüs açarsa, işte onların üstüne Allah'tan bir gazab vardır ve büyük azab onlarındır. (16/106)

Nitekim o ikiden ilk-void geldiği zaman, oldukça zorlu olan kullarımızı üzerinize gönderdik de (sizi) evlerin aralarına kadar girip araştırdılar. Bu yerine getirilmesi gereken bir sözdü. (17/5) "Benim kullarım; senin onlar üzerinde hiç bir zorlayıcı gücün (hakimiyetin) yoktur." Vekil olarak Rabbin yeter. (17/65)

(Musa:) "Beni, unuttuğumdan dolayı sorgulama ve bu işimden dolayı bana zorluk çıkarma" dedi. (18/73)

"Gemi, denizde çalışan yoksullarındı, onu kusurlu yapmak istedim, (çünkü) ilerilerinde, her gemiyi zorbalıkla ele geçiren bir kral vardı." (18/79)

"Çocuğa gelince, onun anne ve babası mü'min kimselerdi. Bundan dolayı, onun kendilerine azgınlık ve inkar zorunu kullanmasından endişe edip-korktuk." (18/80)

Biz sana bu Kur'an'ı güçlük çekmen için indirmedik (20/2)

"Gerçekten biz Rabbimize iman ettik; günahlarımızı ve sihir dolayısıyla bizi kendisine karşı zorlayarak-sürüklendiğin (suçumuz) bağışlasın. Allah, daha hayırlıdır ve daha süreklidir." (20/73)

Bizim zorlu-azabımızı hissettikleri zaman, oradan büyük bir hızla uzaklaşıp kaçıyorlardı. (21/12)

Ve sizin için ona, zorlu-savaşınızda sizi korusun diye, '(madeni) giyim-sanatını' öğrettik. Buna rağmen siz şükredenler misiniz? (21/80)

Kendileri için bir takım yararları şahid olsunlar ve kendilerine rızık olarak verdiği (kurbanlık) hayvanlar üzerine belli günlerde (kurban adarken) Allah'ın adını anınsınlar. Artık bunlardan yiyin ve zorluk çeken yoksulu da doyurun. (22/28)

Allah adına gerektiği gibi cehd edin. O sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir atanız İbrahim'in dini(nde olduğu gibi). O (Allah) bundan daha önce de bunda (Kur'an'da) da sizi "Müslümanlar" olarak isimlendirdi; elçi sizin üzerinize şahid olsun siz de insanlar üzerine şahidler olasınız diye. Artık dosdoğru namazı kılın zekatı verin ve Allah'a sarılın sizin Mevlânın O'dur. İşte ne güzel mevla ve ne güzel yardımcı. (22/78)

Nikah (imkanı) bulamayanlar, Allah onları Kendi fazlından zenginleştirinceye kadar iffetli davranınsınlar. Sağ ellerinizin malik olduğu (köle ve cariyelerden) mükatebe isteyenlere -eğer onlarda bir hayır görüyorsanız- mükatebe yapın. Ve Allah'ın size verdiği malından onlara verin. Dünya hayatının geçici metaini elde

etmek için -ırzlarını korumak istiyorlarsa- cariyelerinizi fuhşa zorlamayın. Kim onları (fuhşa) zorlarsa, şüphesiz, onların (fuhşa) zorlanmalarından sonra Allah (onları) bağışlayandır, esirgeyendir. (24/33)

İşte o gün, gerçek mülk, Rahman (olan Allah)'ındır. İnkâr edenler için oldukça zorlu bir gündür. (25/26)

"Tutup yakaladığınız zaman da zorbalara gibi mi yakalıyor-sunuz?" (26/130)

Sonunda ikisinin de düşmanı olan (adamı) yakalamak isterken (adam ona) dedi ki: "Ey Musa dün birini öldürdüğün gibi, bugün de beni mi öldürmek istiyorsun? Sen yeryüzünde yalnızca bir zorba olmak istiyorsun, ıslah edicilerden olmak istemiyorsun." (28/19)

(Babaları) Dedi ki: "Doğrusu ben, sekiz yıl bana hizmet etmene karşılık olmak üzere, şu iki kızımdan birini sana nikahlamak istiyorum; şayet on (yıl)ı tamamlayacak olursan, artık o da senden. Ben sana zorluk çıkarmak istemem; beni de inşaAllah salih olanlardan bulacaksınız." (28/27)

Biz insana anne ve babasını (onlara iyilikle davranmayı) tavsiye ettik. Annesi onu, zorluk üstüne zorlukla (karnında) taşımıştır. Onun (sütten) ayrılması, iki yıl içindedir. "Hem bana, hem anne ve babana şükret, dönüş yalnız banadır." (31/14)

Gerçekten Allah, içinizden alıkoyanları ve kardeşlerine: "Bize gelin" diyenleri bilir. Bunlar, pek azı dışında zorlu-savaşlara gelmezler. (33/18)

Oysa onun, kendilerine karşı hiç bir zorlayıcı-gücü yoktu; ancak Biz ahirete iman edeni, ondan kuşku içinde olandan ayırdetmek için (ona bu imkanı verdik). Senin Rabbin, her şeyin üzerinde gözetici-koruyucudur. (34/21)

Şimdi onlara sor: Yarattılış bakımından onlar mı daha zorlu, yoksa Bizim yarattıklarımız mı? Doğrusu Biz onları, civık-yapışkan bir çamurdan yarattık. (37/11)

"Bizim üzerinizde zorlayıcı hiç bir gücümüz yoktu; hayır siz (kendiniz) azgın bir kavimdiniz." (37/30)

"Ki onlar, Allah'ın ayetleri konusunda kendilerine gelmiş bir delil bulunmaksızın mücadele edip dururlar. (Bu,) Allah Katında da, iman edenler Katında da büyük bir öfke (sebebi)dir. İşte Allah, her mütekebbir zorbanın kalbini böyle mühürler." (40/35)

Şüphesiz inkar edenler, Allah'ın yolundan alıkoyanlar ve kendilerine hidayet açıkça belli olduktan sonra 'elçiye karşı gelip zorluk çıkarınsınlar', kesin olarak Allah'a hiç bir şeyle zarar veremezler. (Allah,) Onların amellerini boşa çıkaracaktır. (47/32)

Bedevidlerden geride bırakılanlara de ki: "Siz yakında zorlu savaşçı olan bir kavme çağırılacaksınız; onlarla (ya) savaşsınız ya da (onlar) Müslüman olurlar. Bu durumda eğer itaat ederseniz, Allah, size güzel bir ecir verir; eğer bundan önce sırt çevirdiğiniz gibi (yine) sırt çevirirseniz, sizi acı bir azab ile azablandıdır." (48/16)

Muhammed, Allah'ın elçisidir. Ve onunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu, kendi aralarında ise merhametlidirler. Onları, rüku edenler, secde edenler olarak görürsün; onlar, Allah'tan bir fazl (lütuf ve ihsan) ve hoşnutluk arayıp-isterler. Belirtileri, secde izinden yüzlerindedir. İşte onların Tevrat'taki vasıfları budur: İncil'deki vasıfları ise: Sanki bir ekin; filizini çıkarmış, derken onu kuvvetlendirmiş, derken kalınlaşmış, sonra sapları üzerinde doğrulup-boy atmış (ki bu,) ekicilerin hoşuna gider. (Bu örnek,) Onunla kafirleri öfkelenirmek içindir. Allah, içlerinden iman edip salih amellerde bulunanlara bir mağfret ve büyük bir ecir va'detmiştir. (48/29)

Biz bunlardan önce nice nesiller yıkıma uğrattık ki onlar, zorba-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

ca yakalamak (yakıp-yıkmak, baskı ve şiddetle yönetmek, sindirmek) bakımından kendilerinden daha üstündüler; şehirlerde (yerin üstünü altına getirip, sayısız kazı, inşaat ve araştırmalarla her yanı) delik-deşik etmişlerdi. (Ama) kaçacak bir yer var mı? (50/36)

Boyunlarını çağırana doğru uzatmış olarak koşarlarken, kafirler derler ki: "Bu, zorlu bir gün." (54/8)

Oysa andolsun, zorlu yakalamamıza karşı onları uyarıyordu. Fakat onlar, bu uyarıları kuşkuyla karşılayıp-yalanlamakta direttiler. (54/36)

(Şöyle de sızlanırdınız:) "Doğrusu biz, ağır bir borç altına girip-zorlandık." (56/66)

İşte o gün, zorlu bir gündür; (74/9)

"Çünkü biz, asık suratlı, zorlu bir gün nedeniyle Rabbimizden korkuyoruz." (76/10)

Doğrusu, Rabbinin 'zorlu yakalayışı' şiddetlidir. (85/12)

Onlara 'zor ve baskı' kullanacak değilsin. (88/22)

Andolsun, Biz insanı bir zorluk içinde yaratık. (90/4)

En 'zorlu bedbahtları' ayaklandığında, (91/12)

Biz de ona en zorlu olanı (azaba uğramasını) kolaylaştıracağız. (92/10)

Demek ki, gerçekten zorlukla beraber kolaylık vardır. (94/5)

ZULM

Hani Musa, kavmine: "Ey kavmim, gerçekten siz, buzağıyı (tanrı) edinmekle kendinize zulmettiniz. Hemen, kursursuzca yaratan (gerçek ilah)ınıza tevbe edip nefislerinizi öldürün: bu, yaratıcınız Katında sizin için daha hayırlıdır" demişti. Bunun üzerine (Allah) tevbelerinizi kabul etti. Şüphesiz O tevbeleri kabul edenidir, esirgeyendir. (2/54)

Bulutları üzerinize gölge kıldık ve size kudret helvası ve bildircin indirdik. Size rızık olarak verdiklerimizin temizinden yiyin (dedik). Onlar Bize zulmetmediler, ancak kendi nefislerine zulmettiler. (2/57)

Ama zulmedenler, kendilerine söylenen sözü bir başkasıyla değiştirdiler. Biz de o zalimlerin yaptıkları bozgunculuğa karşılık, üzerlerine gökten iğrenç bir azab indirdik. (2/59)

Her nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram yönüne çevir. (Siz de) Her nerede olursanız yüzünüzü onun yönüne çevirin. Öyle ki, onlardan zulmedenlerin kıyında insanların, size karşı bir delilleri olmasın. Onlardan korkmayın. Benden korkun, üzerinizdeki nimetimi tamamlayayım. Umulur ki hidayete ersersiniz. (2/150)

İnsanlar içinde, Allah'tan başkasını 'eş ve ortak' tutanlar vardır ki, onlar (bunları), Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin ise Allah'a olan sevgileri daha güçlüdür. O zulmedenler, azaba uğrayacakları zaman, muhakkak bütün kuvvetin tümüyle Allah'ın olduğunu ve Allah'ın vereceği azabın gerçekten şiddetli olduğunu bir bilselerdi. (2/165)

Kadınları boşadığınızın da, bekleme sürelerini tamamlamışlarsa, onları ya güzellikle tutun ya da güzellikle bırakın. Fakat haklarını ihlal edip zarar vermek için onları (yanınızda) tutmayın. Kim böyle yaparsa artık o, kendi nefesine zulmetmiş olur. Allah'ın ayetlerini oyun (konusu) edinmeyin ve Allah'ın size verdiği nimeti ve size öğüt olarak indirdiği Kitab'ı ve hikmeti anın. Allah'tan korkup-sakinin ve bilin ki, Allah herşeyi bilir. (2/231)

Ey iman edenler, hiçbir alış-verişin, hiçbir dostluğun ve hiçbir şefaatin olmadığı gün gelmezden evvel, size rızık olarak verdik-

lerimizden infak edin. Kâfirler... Onlar zulmedenlerdir. (2/254) Her neyi nafaka olarak infak eder ve adak olarak neyi adarsanız, muhakkak Allah onu bilir. Zulmedenlerin yardımcıları yoktur. (2/270)

Şayet böyle yapmazsanız, Allah'a ve Resulüne karşı savaş açtığınızı bilin. Eğer tevbe ederseniz, artık sermayeleriniz sizindir. (Böylece) Ne zulmetmiş olursunuz, ne zulme uğratılmış olursunuz. (2/279)

Kendilerine apaçık belgeler geldiği ve elçinin hak olduğuna şahid oldukları halde, imanlarından sonra küfre sapan bir kavmi Allah nasıl hidayete erdirir? Allah, zulmeden bir kavmi hidayete erdirmez. (3/86)

Onların bu dünya hayatındaki harcamaları kendi nefislerine zulmetmiş olan bir kavmin ekinine isabet eden kavurucu soğukluktaki bir rüzgara benzer ki onu (ekini) helak etmiştir. Allah, onlara zulmetmedi, fakat onlar kendi nefislerine zulmetmektedirler. (3/117)

Ve 'çirkin bir hayasızlık' işledikleri ya da nefislerine zulmettikleri zaman, Allah'ı hatırlayıp hemen günahlarından dolayı bağışlanma isteyenlerdir. Allah'tan başka günahları bağışlayan kimdir? Bir de onlar yaptıkları (kötü şeylerde) bile bile ısrar etmeyeceklerdir. (3/135)

Eğer bir yara aldıysanız, o kavme de benzeri bir yara değmiştir. İşte o günleri Biz onları insanlar arasında devrettirip dururuz. Bu, Allah'ın iman edenleri belirtir-ayırması ve sizden şahidler (veya şehidler) edinmesi içindir. Allah, zulmedenleri sevmez; (3/140)

Bu, ellerinizin önden sunduklarıdır. Allah, gerçekten kullara zulmedici değildir. (3/182)

Rabbimiz, şüphesiz Sen kimi ateşe sokarsan, artık onu 'hor ve aşağılık' kılmışsındır; zulmedenlerin yardımcıları yoktur." (3/192)

Gerçekten, yetimlerin mallarını zulmederek yiyenler, karınlarına ancak ateş doldurmuş olurlar. Onlar, çılgin bir ateşe gireceklerdir. (4/10)

Kim haddi aşarak ve zulmederek böyle yaparsa, Biz onu ateşe göndeririz. Bu Allah için pek kolaydır. (4/30)

Biz elçilerden hiç kimseyi ancak Allah'ın izniyle kendisine itaat edilmesinden başka bir şeyle göndermedik. Onlar kendi nefislerine zulmettiklerinde şayet sana gelip Allah'tan bağışlama dileseleldi ve elçi de onlar için bağışlama dileseydi, elbette Allah'ı tevbeleri kabul eden, esirgeyen olarak bulurlardı. (4/64)

Melekler kendi nefislerine zulmedenlerin hayatına son verecekleri zaman derler ki: "Nerde idiniz?" Onlar: "Biz, yeryüzünde zayıf bırakılmışlar (müstaz'atlar) idik." derler. (Melekler de:): "Hicret etmeniz için Allah'ın arzı geniş değil miydi?" derler. İşte onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü yataktır o? (4/97)

Kim kötülük işler veya nefesine zulmedip sonra Allah'tan bağışlanma dilerse Allah'ı bağışlayıcı ve merhamet edici olarak bulur. (4/110)

Allah, zulme uğrayanlar dışında, kötü sözün açıkça söylenmesini sevmez. Allah işitendir, bilendir. (4/148)

Gerçek şu ki, inkâr edenler ve zulmedenler, Allah onları bağışlayacak değildir, onları bir yola da iletecek değildir. (4/168)

Şüphesiz kendi günahını ve benim günahımı yüklenmeni ve böylelikle ateşin halkından olmanı isterim. Zulmedenlerin cezası budur." (5/29)

Andolsun, "Şüphesiz Allah, Meryem oğlu Mesih'tir" diyenler küfre düşmüştür. Oysa Mesih'in dediği (şudur): "Ey İsrailoğulları,

KURAN FİHRİSTİ

benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a ibadet edin. Çünkü O, kendisine ortak koşana şüphesiz cenneti haram kılmıştır, onun barınma yeri ateştir. Zulmedenlere yardımcı yoktur." (5/72)

Eğer o ikisi aleyhinde kesin olarak günahı hak ettiklerine ilişkin bilgi sahibi olunursa, bu durumda haksızlığa uğrayanlardan iki kişi -ki bunlar buna daha hak sahibidirler- öbürlerinin yerine geçerler ve: "Bizim şahadetimiz o ikisinin şahadetinden şüphesiz daha doğrudur. Biz haddi aşmadık, yoksa gerçekten zulmedenlerden oluruz" diye Allah'a yemin ederler. (5/107)

Böylece zulmeden topluluğun kökü kurutuldu. Hamd, alemlerin Rabbi olan Allah'adır. (6/45)

De ki: "Düşündünüz mü hiç; size Allah'ın azabı apansız ya da açıktan geliverirse, zulme sapan kavimden başkası mı yıkıma uğrayacak?" (6/47)

De ki: "Kendisine acele etmekte olduğunuz şey benim yanımda olsaydı, benimle aranızda iş elbette bitirilmiş olurdu. Allah zulmedenleri en iyi bilendir. (6/58)

Ayetlerimiz konusunda 'alaylı tartışmalarla dalanlar:' -onlar bir başka söze geçinceye kadar- onlardan yüz çevir. Şeytan sana unutturacak olursa, bu durumda hatırlamadan sonra, artık zulmeden toplulukla beraber oturma. (6/68)

Zorlu azabımızı onlara gelince yakarabildikleri: "Biz gerçekten zulme sapanlardandık" demelerinden başka olmadı. (7/5)

Kimin tartışları hafif kalırsa, bunlar da ayetlerimize zulmedegeldiklerinden dolayı nefislerini hüsrana uğratanlardır. (7/9)

Dediler ki: "Rabbimiz, biz nefislerimize zulmettik, eğer bizi bağışlamazsan ve esirgemezsen, gerçekten hüsrana uğrayanlardan olacağız." (7/23)

Onlar için cehennemden yataklar ve üstlerine örtüler vardır. Biz zulme sapanları işte böyle cezalandırırız. (7/41)

(Tura gitmesinin) Ardından Musa'nın kavmi süs eşyalarından böğürmesi olan bir buzağı heykelini (tapılacak ilah) endindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onları bir yola da yöneltilmediğini (hidayete erdirmediğini) görmediler mi? Onu (tanrı) edindiler de, zulmedenler oldular. (7/148)

Biz onları (İsrailoğullarını) ayrı ayrı oymaklar olarak on iki topluluk (ümmet) olarak ayırdık. Kavmi kendisinden su istediğinde Musa'ya: "Asan'la taşla vur" diye vahyettik. Ondan on iki pınar sızıp-fışkırdı; böylece her bir insan- topluluğu su içeceği yeri öğrenmiş oldu. Üzerlerine bulutla gölge çektik ve onlara kudret helvası ile bildircin indirdik. (Sonra da şöyle dedik:) "Size rızık olarak verdiklerimizden temiz olanlarından yiyin." Onlar bize zulmetmedi, ancak kendi nefislerine zulmediyorlardı. (7/160)

Onlardan zulmedenler, sözü kendilerine söylenenden başka bir şeyle değiştirdiler. Biz de bunun üzerine zulmetmeleri dolayısıyla gökten 'iğrenç bir azab' indirdik. (7/162)

Kendilerine hatırlatılanı unuttuklarında ise, Biz de kötülükten sakındıranları kurtardık. Zulmedenleri yaptıkları fiske dolayısıyla pek zorlu bir azab ile yakaladık. (7/165)

Ayetlerimizi yalanlayanlar ve yalnızca kendi nefislerine zulmedenlerin örneği ne kötüdür. (7/177)

Ve sizlerden yalnızca zulmedenlere isabet etmekle kalmayan bir fitnenin korkup-sakının. Bilin ki, gerçekten Allah (ceza ile) sonuğlandırması pek şiddetli olandır. (8/25)

Bu, ellerinizin önceden takdim ettiği işler yüzündendir. Yoksa şüphesiz Allah kullara zulmedici değildir. (8/51)

Fıravun ailesinin ve onlardan öncekilerin gidiş tarzı gibi. Onlar, Rablerinin ayetlerini yalanladılar; Biz de günahları dolayısıyla onları helak ettik. Fıravun ordusunu suda boğduk. Onların tümü

zulmeden kimselerdi. (8/54)

Hacıları su dağıtmayı ve Mescid-i Haram'ı onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman eden ve Allah yolunda cehd edenin (yaptıkları) gibi mi saydınız? (Bunlar Allah Katında bir olmazlar. Allah zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (9/19)

Ey iman edenler, eğer imana karşı inkârı sevip-tercih ediyorlarsa, babalarını ve kardeşlerinizi veliler edinmeyin. Sizden kim onları veli edinirse, işte bunlar zulmeden kimselerdir. (9/23)

Gerçek şu ki, Allah Katında ayların sayısı, gökleri ve yeri yarattığı günden beri Allah'ın kitabında on ikidir. Bunlardan dördü haram aylardır. İşte dosdoğru olan hesap (din) budur. Öyleyse bunlarda kendinize zulmetmeyin ve onları sizlerle topluca savaşması gibi siz de müşriklerle topluca savaşmayın. Ve bilin ki Allah, takva sahipleriyle beraberdir. (9/36)

Sizinle birlikte çıksalardı, size 'kötülük ve zarardan' başka bir şey ilave etmez ve aranızda mutlaka fitne sokmak üzere ikinize çaba yürütürlerdi. İşte Biz, suçlu onlara 'haber taşıyanlar' vardır. Allah, zulmedenleri bilir. (9/47)

Onlara, kendilerinden öncekilerin; Nuh, Ad, Semud kavminin, İbrahim kavminin, Medyen ahalisinin ve yerle bir olan şehirlerin haberi gelmedi mi? Onlara resulleri apaçık deliller getirmişlerdi. Demek ki Allah, onlara zulmediyor değildi, ama onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (9/70)

Binasının temelini, Allah korkusu ve hoşnutluğu üzerine kuran kimse mi hayırlıdır, yoksa binasının temelini göçecek bir yarın kenarına kurup onunla birlikte kendisi de cehennem ateşi içine yuvarlanan kimse mi? Allah, zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (9/109)

Andolsun, sizden önceki nesilleri, resulleri kendilerine apaçık deliller getirdiği halde, zulmettikleri ve iman etmeyecek oldukları için yıkıma uğrattık. İşte Biz, suçlu-günahkar olan bir topluluğu böyle cezalandırırız. (10/13)

Hayır, onlar ilmini kuşatamadıkları ve kendilerine henüz yorumu gelmemiş bir şeyi yalanladılar. Onlardan öncekler de böyle yalanlamışlardı. Zulmedenlerin nasıl bir sonuca uğradıklarına bir bak. (10/39)

Şüphesiz Allah, insanlara hiçbir şeyle zulmetmez. Ancak insanlar, kendi nefislerine zulmediyorlar. (10/44)

Her ümmetin bir resulü vardır. Onlara resulleri geldiği zaman, aralarında adaletle hüküm verilir ve onlar zulme uğratılmazlar. (10/47)

Sonra o zulmetmekte olanlara: "Süreklî azabı tadın" denilecek. Kazandıklarınız dışında, bir başka şeyle mi cezalandırılacaksınız?" (10/52)

Zulmeden her nefis, yeryüzündekilerin tümüne sahip olsa bunu (azaba karşılık) mutlaka fidyeye olarak verirdi. Onlar azabı görünce pişmanlıklarını gizlerler, oysa onlar haksızlığa uğratılmadan aralarında adaletle hükmedilmiştir. (10/54)

Dediler ki: "Biz Allah'a tevekkül ettik; Rabbimiz, bizi zulmeden bir kavim için bir fitne (konusu) kılma." (10/85)

Allah'tan başka, sana yararı da, zararı da olmayan (ilahlar) a tapma. Eğer sen (bunun aksini) yapacak olursan, bu durumda gerçekten zulmedenlerden olursun" (diye emrolundum.) (10/106)

Bizim gözetimimiz altında ve vahyimizle gemiyi imal et. Zulmedenler konusunda bana hitapta bulunma. Çünkü onlar suda boğulacaklardır." (11/37)

O zulmedenleri dayanılmaz bir ses sarıverdi de kendi yurtlarını da dizüstü çökmüş olarak sabahladılar. (11/67)

Emrimiz geldiği zaman, tarafımızdan bir rahmetle Şuayb'ı ve O'nunla birlikte iman edenleri kurtardık; o zulmedenleri dayanıl-

Harun Yahya (Adnan Oktar)

maz bir ses sarıverdi de kendi yurtlarında dizüstü çökmüş olar-
kiz sabahladılar. (11/94)

Biz onlara zulmetmedik, ancak onlar kendi nefislerine zulmettiler. Böylece Rabbinin emri geldiği zaman, Allah'ı bırakıp da tap-
tıkları ilahları, onlara hiçbir şey sağlayamadı, 'helak ve kayıplarını' arttırmaktan başka bir işe yaramadı. (11/101)

Zulmedenlere eğilim göstermeyin, yoksa size ateş dokunur. Si-
zin Allah'tan başka velilerinin yoktur, sonra yardım göremezsi-
niz. (11/113)

Sizden önceki nesillerden onlardan kurtardığımızdan pek azı
dışında yeryüzünde bozgunculuğu önleyecek fazilet sahibi kişi-
ler bulunmalı değil miydi? Zulmedenler ise, içinde buldukları
refahın peşine düştüler. Onlar, suçlu-günahkarlardı. (11/116)

Halkı, islah eden kimseler iken, senin Rabbin o ülkeleri zulm ile
helak edecek değildi. (11/117)

Dediler ki: "Bunun cezası, (su tası) yükünde bulunanın kendisi-
dir. İşte Biz zulmedenleri böyle cezalandırırız." (12/75)

İnkâr edenler, resullerine dediler ki: "Muhakkak (ya) sizi kendi
toprağımızdan süreceğiz veya dinimize geri döneceksiniz."
Böylelikle Rableri kendilerine vahyetti ki: "Şüphesiz biz, zulme-
denleri helak edeceğiz. (14/13)

(Ey Muhammed,) Allah'ı sakın zulmedenlerin yapmakta olduk-
larından habersiz sanma, onları yalnızca gözlerin dehşetle be-
lireceği bir güne ertelemektir. (14/42)

Azabın kendilerine geleceği gün (ile) insanları uyarıp-korkut ki,
(o gün) zulmedenler, şöyle diyecekler: "Bizi yakın bir süreye kadar
ertele ki, Senin çağırına cevap verelim ve elçilere uyalım."
Oysa daha önce, kendinin için hiç zeval yoktur diye and içenler,
sizler değil miydiniz? (14/44)

Siz, kendi nefislerine zulmedenlerin yerleştikleri yerlerde otur-
muştunuz. Onlara ne yaptığımız size açıklanmıştı ve size ör-
nekler vermiştik. (14/45)

(Küfre sapanlar) Kendilerine meleklerin gelmesinden veya Rab-
binin emrinin gelmesinden başka bir şey mi gözlüyorlar? Onlar-
dan öncekiler de öyle yapmıştı. Allah onlara zulmetmedi, fakat
onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (16/33)

Zulme uğratıldıktan sonra, Allah yolunda hicret edenleri dünyada
şüphesiz güzel bir biçimde yerleştireceğiz; ahiret karşılığı
ise daha büyüktür. Bilmiş olsalardı. (16/41)

O zulmedenler, azabı gördüklerinde, onlara ne (azab) hafiflete-
lecek, ne süre tanınacak. (16/85)

O gün, herkes kendi nefsi adına mücadele eder ve herkese
yaptığının karşılığı eksiksiz ödenir. Onlar zulme uğratılmazlar.
(16/111)

Yahudi olanlara da, bundan önce sana aktardıklarımızı haram
kıldık. Biz onlara zulmetmedik, ancak onlar kendi nefislerine
zulmediyorlardı. (16/118)

Bizi ayet (mucize)ler göndermekten, öncekilerin onu analan-
masından başka bir şey alıkoymadı. Semud'a dışı deveyi görü-
nür (bir mucize) olarak gönderdik, fakat onlar bununla (onu bo-
ğazlamakla) zulmetmiş oldular. Oysa Biz ayetleri ancak korkut-
mak için göndeririz. (17/59)

Görmüyorlar mı; gökleri ve yeri yaratan Allah, onların benzerini
yaratmaya gücü yeter ve onlar için kendisinde şüphe olmayan
bir süre (ecel) kılınıştır. Zulmedenler ise ancak inkarda ayak di-
rettirler. (17/99)

(Önlerine) Kitap konulmuştur; artık suçlu-günahkarların, onda
olanlardan dolayı dehşetle-korkuya kapıldıklarını görürsün.
Derler ki: "Eyvahlar bize, bu kitaba ne oluyor ki, küçük büyük bira-
rakmayıp herşeyi sayıp-döküyor?" Yapıp-ettiklerini (önlerinde)

hazır bulmuşlardır. Rabbin hiç kimseye zulmetmez. (18/49)
İşte ülkeler (ve onların halkları), zulmettikleri zaman onları yıki-
ma uğrattık; ve yıkımları için bir buluşma zamanı tesbit ettik.
(18/59)

Dedi ki: "Kim zulmederse Biz onu azablandıracacağız, sonra Rab-
bine döndürülür, O da onu görülmemiş bir azabla azablandırır."
(18/87)

Ancak tevbe eden, iman eden ve salih amellerde bulunanlar
(onların dışındadır); işte bunlar, cennete girecekler ve hiçbir
şeyle zulme uğratılmayacaklar. (19/60)

Sonra, takva sahiplerini kurtarırız ve zulmedenleri diz üstü çök-
müş olarak bırakırız. (19/72)

Onların kalpleri tutkuyla oyalanmadır. Zulmedenler, gizlice fi-
sıladaştılar: "Bu sizin benzeriniz olan bir beşer değil mi? Öyley-
se, göz göre göre büyüye mi geleceksiniz?" (21/3)

Biz, zulmeden ülkelerden nicesini kırıp geçirdik ve bunun ardın-
dan bir başka kavmi meydana getirdik. (21/11)

Andolsun, onlara Rabbinin azabından 'bir ufak esinti' dokuna-
cak olsa hiç tartışmaz; "Eyvahlar bize, gerçekten bizler zulme
sapanlanmışız" diyecekler. (21/46)

Balık sahibi (Yunus'u da); hani o, kızması vaziyette gitmişti ki;
bundan dolayı kendisini sıkıntıya düşürmeyeceğimizi sanmıştı.
(Balığın karnındaki) Karanlıklar içinde: "Senden başka ilah yok-
tur, sen yücesin, gerçekten ben zulmedenlerden oldum" diye
çağırda bulunmuştu. (21/87)

(Ey insan) Bu, senin ellerinin önden takdim ettikleridir. Şüphe-
siz Allah, kullar için zulmedici değildir. (22/10)

Gerçek şu ki, inkar edip Allah yolundan ve yerlilerle dışarıdan
gelenler için eşit olarak (haram ve kible) kıldığımız Mescid-i Ha-
ram'dan alıkoyanlara, orada zulmederek adaletten ayrılanlara
acı bir azab taddırırız. (22/25)

Kendilerine zulmedilmesi dolayısıyla, onlara karşı savaş açıla-
na (mü'minlere, savaşıma) izni verildi. Şüphesiz Allah, onlara
yardım etmeye güç yetirendir. (22/39)

(Halkı) Zulmediyorken yıkıma uğrattığımız nice ülkeler vardır ki,
şimdi onların altları üstlerine gelmiş ıssız durmakta, kullanıla-
maz durumdaki kuyuları (terkedilmiş bulunmakta), yüksek sa-
rayları (çın çin ötmektedir). (22/45)

Nice ülkeler vardır ki, (halkı) zulmediyorken Ben ona bir süre ta-
nıdım, sonra yakalayverdim; dönüş yalnızca banadır. (22/48)
Onlar, Allah'ı bırakıp da (Allah'ın) kendisine bir delil indirmedeği
ve haklarında (hiçbir) bilgileri olmayan şeylere tapıyorlar. Zul-
medenler için hiçbir yardımcı yoktur. (22/71)

Böylelikle Biz ona: "Gözetimimiz altında ve vahyimizle gemi
yap. Nitekim Bizim emrimiz gelip de tandir kızışınca, onun içine
her (tür hayvandan) ikişer çift ile, içlerinden aleyhlerine söz geç-
miş (azab gerekmiş) onlar dışında olan aileni de alıp koy; zul-
medenler konusunda bana muhatap olma, çünkü onlar boğula-
caklardır" diye vahyettik. (23/27)

Böylece sen, beraberinde olanlarla gemiye bindiğinde o zaman
de ki: "Bizi o zulmeden kavimden kurtaran Allah'a hamdolsun."
(23/28)

Derken, hak (ettikleri cezaya karşılık) olmak üzere, o korkunç
çığlık onları yakalayverdi. Böylece onları bir süprüntü kılıver-
di. Zulmeden kavim için yıkım olsun. (23/41)

Rabbim, bu durumda beni zulmeden kavmin içinde bırakma."
(23/94)

Ya da kendisine bir hazinenin bırakılması veya (ürünlerinden)
yemekte olduğu bir bahçesi olması (gerekmez miydi)? Zulme-
denler dedi ki: "Siz olsa olsa, ancak büyülenmiş bir adama uyu-

KURAN FİHRİSTİ

yorsunuz." (25/8)
İşte (ilahlarınız) sizin söylediklerinizi yalanladılar; bundan böyle (azabı) ne geri çevirmeye gücünüz yetebilir, ne de bir yardıma. Sizden kim zulmederse, ona büyük bir azab taddırırız." (25/19)
Nuh'un kavmi de, elçileri yalanlandıklarında onları suda boğduk ve insanlar için bir ayet kıldık. Biz zulmedenlere acıklı bir azab hazırladık. (25/37)
Hani senin Rabbin, Musa'ya seslenmişti: "Zulmetmekte olan kavme git;" (26/10)
(Onlara) Hatırlatma (yapılmıştır); Biz zulmedici değiliz. (26/209)
Ancak iman edenler, salih amellerde bulunanlar ve Allah'ı çokça zikredenler ile zulme uğratıldıktan sonra zafer kazananlar (veya öclerini alanlar) başka. Zulmetmekte olanlar, nasıl bir inkılabı uğrayıp devrileceklerini pek yakında bileceklerdir. (26/227)
Ancak zulmeden başka; sonra kötülüğün ardından iyiliğe çevirirse, artık şüphesiz Ben, başlaşılanım, esirgeyemim." (27/11)
Ona: "Köşke gir" denildi. Onu görünce derin bir su sandı ve (eteğini çekerek) ayaklarını açtı. (Süleyman:) Dedi ki: "Gerçekte bu, saydam camdan olma düzeltilmiş bir köşk-zemindir." Dedi ki: "Rabbim, gerçekten ben kendime zulmettim; (artık) ben Süleyman'la birlikte alemlerin Rabbi olan Allah'a teslim oldum." (27/44)
İşte, zulmetmeleri dolayısıyla enkaza dönüşmüş ıpıssız evleri. Şüphesiz bilen bir kavim için bunda bir ayet vardır. (27/52)
Zulmetmelerine karşılık, söz, kendi aleyhlerine gelmiş bulunmaktadır, artık konuşmazlar. (27/85)
Dedi ki: "Rabbim, gerçekten, ben kendi nefsimi zulmettim, artık beni başışla." Böylece (Allah) onu başışladı. Şüphesiz, O, başışlayandır, esirgeyendir. (28/16)
Musa dedi ki: "Rabbim, kimin kendisinden bir hidayetle geldiğini ve bu (dünya) yurdun(un) sonucunun kime ait olacağını daha iyi bilir. Gerçekten, zulmedenler, felah bulmazlar." (28/37)
Bunun üzerine, onu ve askerlerini tutup suya attık. Böylelikle zulmedenlerin nasıl bir sona uğradıklarına bir bak. (28/40)
Buna rağmen sana icabet etmeyecek olurlarsa, artık bil ki, onlar, gerçekten kendi heva (istek ve tutku)larına uymaktadırlar. Oysa Allah'tan bir kılavuz (doğru yol gösterici) olmaksızın, kendi istek ve tutkularına (hevasına) uyandan daha sapık kimdir? Şüphesiz Allah, zulmeden bir kavme hidayet vermez. (28/50)
Senin Rabbin, 'ana yerleşim merkezlerine' onlara ayetlerimizi okuyan bir elçi göndermedikçe şehirleri yıkıma uğrattıcı değildir. Ve Biz, halkı zulmeden şehirlerden başkasını da yıkıma uğrattıcı değildir. (28/59)
Andolsun, Biz Nuh'u kendi kavmine (elçi olarak) gönderdik, içlerinde elli yılı eksik olmak üzere bin sene yaşadı. Sonunda onlar zulme devam ederlerken tufan kendilerini yakalayiverdi. (29/14)
İşte Biz, onların her birini kendi günahıyla yakalayiverdik. Böylece onlardan kiminin üstüne taş fırtınası gönderdik, kimini şiddetli bir çığlık sarıverdi, kimini yerin dibine geçirdik, kimini de suda boğduk. Allah onlara zulmedici değildi, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (29/40)
İçlerinde zulmedenleri hariç olmak üzere, Kitap Ehliyle en güzel olan bir tarzın dışında mücadele etmeyin. Ve deyin ki: "Bize ve size indirilene iman ettik; bizim ilahımız da, sizin ilahınız da birdir ve biz O'na teslim olmuşuz." (29/46)
Hayır, o, kendilerine ilim verilenlerin göğüslerinde apaçık olan ayetlerdir. Zulmedenlerden başkası, Bizim ayetlerimizi inkar etmez. (29/49)

Yeryüzünde gezip dolaşmıyorlar mı? Böylece kendilerinden öncükilerin nasıl bir sona uğradıklarına göre sunurlar. Onlar, güç bakımından kendilerinden daha üstün idiler, toprağı alt-üst etmişler (ekmişler, madenler, sular arayıp çıkarmışlar) ve onu, kendilerinin imar ettiklerinden daha çok imar etmişlerdi. Elçileri de, onlara açık delillerle gelmişti. Demek ki Allah onlara zulmetmiyordu, ancak onlar kendi nefislerine zulmediyorlardı. (30/9)
Hayır, zulmedenler, hiçbir bilgiye dayanmaksızın kendi heva (istek ve tutku)larına uymuşlardı. Allah'ın sıptırıldığını kim hidayete erdirebilir? Onların hiçbir yardımcıları yoktur. (30/29)
Artık o gün, zulmedenlerin ne mazeretleri bir yarar sağlayacak, ne (Allah'tan) hoşnutluk dilekleri kabul edilecektir. (30/57)
Bu, Allah'ın yaratmasıdır. Şu halde, O'nun dışında olanların yarattıklarını bana gösterin. Hayır, zulmedenler, açıkça bir sapıklık içindedirler. (31/11)
Onlar ise: "Rabbimiz, seferlerimiz arasında aç (şehirlerimiz birbirine çok yakındır) dediler ve kendi nefislerine zulmetmiş oldular. Böylece Biz de onları efsaneler(e konu olan bir halk) kıldık ve onları darmadağın edip dağıttık. Şüphesiz bunda, çok sabreden ve çok şükreden herkes için gerçekten ayetler vardır. (34/19)
İnkâr edenler dedi ki: "Biz kesin olarak, ne bu Kur'an'a inanırız, ne ondan önceki (indirile)ne." Sen o zulmedenler, Rableri hususunda tutuklanmış olarak görsen: sözü (suçlamaları) birbirlerine karşı evirip-çevirir (birbirlerine yöneltiler). Za'fa uğratılan (müstaz'af)lar, büyüklük taslayanlara derler ki: "Eğer sizler olmasaydınız, gerçekten bizler mü'min (kimse)ler olurduk." (34/31)
Artık bugün, bir kısmınızın bir kısmınıza yarar ve zarar sağlamaya gücü yetmez. Biz de o zulmedenlere deriz ki: "Yalanlamakta olduğunuz ateşin azabını tadın." (34/42)
Sonra Kitabı kullarımızdan seçtiklerimize miras kıldık. Artık onlardan kimi kendi nefisine zulmeder, kimi orta bir yoldadır, kimi de Allah'ın izniyle hayırlarda yarışır öne geçer. İşte bu, büyük fazlın kendisidir. (35/32)
De ki: "Siz, Allah'ın dışında taptığınızı ortaklarınızı gördünüz mü? Bana haber verin; yerden neyi yaratmışlardı? Ya da onları göklerde bir ortaklığı mı var? Yoksa Biz onlara bir kitap vermişiz de onlar bundan (dolayı) apaçık bir belge üzerinde midirler? Hayır, zulmedenler, birbirlerine aldatmadan başkasını vadedmiyorlar. (35/40)
İşte bugün hiç kimseye (hiç) bir şeyle zulmedilmez ve siz de yaptıklarınızdan başkasıyla karşılık görmezsiniz. (36/54)
Zulmedenleri, eşlerini ve taptıklarını bir araya getirip toplayın." (37/22)
Ona ve Ishak'a bereketler verdik. İkisinin soyundan, ihmanda bulunan (muhsin olan) da var, açıkça kendi nefisine zulmeden de. (37/113)
Davud'a girdiklerinde, o, onlardan ürkmüştü; dediler ki: "Korkma, iki davacıyız, birimiz değerimize haksızlıkta bulundu. Şimdi sen aramızda hak ile hükmet, kararında zulme sapma ve bizi doğru yolun ortasına yöneltip-ilet." (38/22)
(Davud) Dedi ki: "Andolsun senin koyununu, kendi koyunlarına (katmak) istemekle sana zulmetmiştir. Doğrusu, (emek ve mali güçlerini) birleştirip katan (ortak)lardan çoğu, birbirlerine karşı tecavüz ederler; ancak iman edip salih amellerde bulunanlar başka. Onlar da ne kadar azdır." Davud, gerçekten Bizim onu imtihan ettiğimiz sandı, böylece Rabbinden başışlanma diledi ve rüku ederek yere kapandı ve (bize gönülden) yönelip-döndü. (38/24)

Harun Yahya (Adnan Oktar)

Böylece, kazandıkları kötülükler(in acı sonucu) onlara isabet etti. Bunlardan zulmetmiş olanlara da, kazandıkları kötülükler isabet edecektir. Ve onlar (bunu kendilerine uygulamaktan Allah'ı) aciz bırakabilecekler değildiler. (39/51)

Kim salih bir amelde bulunursa, kendi lehinedir, kim de kötülük ederse, o da kendi aleyhinedir. Senin Rabbin, kullara zulmedici değildir. (41/46)

Kim zulme uğradıktan sonra nusret bulur (hakkını alır)sa, artık onun için aleyhlerinde bir yol yoktur. (42/41)

Yol, ancak insanlara zulmeden ve yeryüzünde haksız yere 'te-cavüz ve haksızlıkta bulunanların' aleyhinedir. İşte bunlara acıklı bir azab vardır. (42/42)

(Bu söylenmeleriniz,) Bugün size kesin olarak bir yarar sağlar. Çünkü zulmettiniz. Şüphesiz azapta da ortaksınız. (43/39)

Sonra, içlerinden birtakım fırkalar ihtilafa düştü. Artık, acı bir günün azabından vay o zulmetmiş olanlara. (43/65)

Biz onlara zulmetmedik; ancak onların kendileri zalimlerdir. (43/76)

Allah, gökleri ve yeri hak olarak yarattı; öyle ki, her nefis kazandıklarıyla karşılık görsün. Onlara zulmedilmez. (45/22)

Bundan önce de, bir rehber (imam) ve bir rahmet olarak Musa'nın kitabı var. Bu da, zulmedenleri uyarmak ve ihlasında bulunanlara bir müjde olmak üzere (kendinden önceki kitapları) doğrulayıcı ve Arapça bir dil ile olan bir kitaptır. (46/12)

Her biri için yaptıklarınızdan dolayı dereceler vardır; öyle ki amelleri kendilerine eksiksizce ödensin ve onlar zulme de uğratılmazlar. (46/19)

Huzurunda söz değişikliğe uğratılmaz ve Ben kullara zulmedici değilim." (50/29)

Artık gerçekten, zulmedenler için, (geçmişteki) arkadaşlarının günahlarına benzer bir günah vardır. Şu halde acele etmesinler. (51/59)

Şüphesiz zulmedenlere bundan önce de bir azab vardır; ancak onların çoğu bilmiyorlar. (52/47)

Ey Peygamber, kadınları boşadığınız zaman, iddetleri süresinde (temizlendiklerinde) boşayın ve iddeti sayın. Rabbiniz Allah'tan korkun. Onları evlerinden çıkarmayın, onlar da çıkmayın; ancak açık 'çirkin bir hayasızlık' göstermeleri durumu başka. Bunlar Allah'ın sınırlarıdır. Kim Allah'ın sınırlarını çiğnerse, gerçekte o, kendi nefisine zulmetmiş olur. Sen bilmezsin; olabilir ki Allah, bunun arkasından bir iş (durum) oluşturur. (65/1)

Ve elbette bizden Müslüman olanlar da var, zulmedenler de. İşte (Allah'a) teslim olanlar, artık onlar 'gerçeği ve doğruyu' araştırıp-bulanlardır." (72/14)

Zulmedenler ise, onlar da cehennem için odun olmuşlardır. (72/15)

Biz onda onların üzerine yazdık: Can'a can göze göz buruna burun kulağa kulak dişe diş ve (bütün) yaralara (karşılık da) kıyas vardır. Ama kim bunu sadaka olarak bağışlarsa o kendisi için bir keffarettir. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse işte onlar zalim olanlardır. (5/45)

İslam'a çağırıldığı halde Allah'a karşı yalan uyduranlardan daha zalim kimdir? Allah zalim bir kavmi hidayet erdirmez. (61/7)

Kendisine Rabbinin ayetleri hatırlatıldıktan sonra yüz çevirenden daha zalim kimdir? Gerçekten Biz suçlu-günahkarlardan intikam alıcılarız. (32/22)

Kötülüğün karşılığı onun misli (benzeri) olan kötülüktür. Ama kim affeder ve islah ederse (dirligi kurup-sağlarsa) artık onun ecri Allah'a aittir. Gerçekten O zalimleri sevmez. (42/40)

Allah'a karşı yalan uydurup iftira düzenden daha zalim kimdir? İşte bunlar Rablerine sunulacaklar ve şahidler: "Rablerine karşı yalan söyleyenler bunlardır" diyecekler. Haberiniz olsun; Allah'ın laneti zalimlerin üzerinedir. (11/18)

Böylece Biz kazandıkları dolayısıyla zalimlerin bir kısmını bir kısmının başına geçiririz. (6/129)

Onlar zulüm işlemektedirlerken ülkeleri (veya nesilleri) yakaladığı zaman... Rabbinin yakalaması işte böyledir. Gerçekten O'nun yakalaması pek acı pek şiddetlidir. (11/102)

ZÜ'L-KARNEYN

Sana (Ey Muhammed) Zu'l-Karneyn hakkında sorarlar. De ki: "Size ondan 'öğüt ve hatırlatma olarak' (bazı bilgiler) vereceğim. Gerçekten Biz ona yeryüzünde sapaşaglam bir iktidar verdik ve ona herşeyden bir yol (sebebe) verdik. O da bir yol tuttu. Sonunda güneşin battığı yere kadar ulaştı ve onu kara çamurlu bir gözede batmakta buldu yeryüzünde bir kavim gördü. Dedi ki: "Ey Zu'l-Karneyn (istiyorsan onları) ya azaba uğratırısın veya içlerinde güzelliği (geçerli ilke) edinirsin." Dedi ki: "Kim zulmederse Biz onu azablandıracağız sonra Rabbinde döndürülür O da onu görülmemiş bir azaba azablandırır." Kim iman eder ve salih amellerde bulunursa onun için güzel bir karşılık vardır. Ona buyruğumuzdan kolay olanını söyleyeceğiz." Sonra (yine) bir yol tuttu. Sonunda güneşin doğduğu yere kadar ulaştı ve onu (güneşi) kendileri için bir siper kıldığımız bir kavim üzerine doğmakta iken buldu. İşte böyle onun yanında "özü kapsayan bilgi olduğunu" (veya yanında olup-biten herşeyi) Biz (ilmimizle) bütünü kuşatmıştık. Sonra bir yol (daha) tuttu. ki seddin arasına kadar ulaştı onların (sedlerin) önünde hemen hemen hiçbir sözü kavramayan bir kavim buldu. Dediler ki: "Ey Zu'l-Karneyn gerçekten Ye'cuc ve Me'cuc yeryüzünde bozgunculuk çıkarıyorlar bizimle onlar arasında bir sed inşa etmen için sana vergi verelim mi?" Dedi ki: "Rabbimin beni kendisinde sağlam bir iktidarla yerleşik kıldığı (güç nimet ve imkan) daha hayırlıdır. Madem öyle bana (insani) güçle yardım edin de sizinle onlar arasında sapaşaglam bir engel kılayım." "Bana demir kütleleri getirin" iki dağın arası eşit düzeye gelince "Körükleyin" dedi. Onu ateş haline getirinceye kadar (bu işi yaptı sonra:) dedi ki: "Bana getirin üzerine eritilmiş bakır dökeyim." Böylelikle ne onu aşabilirdiler ne onu delmeye güç yetirebilirdiler. Dedi ki: "Bu benim Rabbinden bir rahmettir. Rabbimin va'di geldiği zaman O bunu dümdüz eder; Rabbimin va'di haklır." (18/83-98)

ZÜ'LKİFL

İsmail'i, Elyesa'ı ve Zülkifli' de hatırla. Hepsi de hayırlı olanlardır. (38/48)

ZÜRRIYET

Onlar birbirlerinden (türeme tek) bir zürriyetdir. Allah iştendir, bilendir. (3/34)

İsmail Rabbin, Adem oğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kılmıştı: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" (demişti de) onlar: "Evet (Rabbimizsin), şahid olduk" demişlerdi. (Bu,) Kıyamet günü: "Biz bundan habersizdik" dememeniz inandır. (7/172)

Sonunda Musa'ya kendi kavminin bir zürriyetinden (gençlerinden) başka -Firavun ve önde gelen çevresinin kendilerini belalara çarptırmaları korkusuyla- iman eden olmadı. Çünkü Firavun, gerçekten yeryüzünde büyülenen bir zorba ve gerçekten ölçüyü taşırlandırdı. (10/83)

EVİRİM YANILGISI

Darwinizm, yani evrim teorisi, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok mucizevi bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 350 milyon fosilin bulunmasıyla çürümüştür. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Özellikle ABD'de, biyoloji, biyokimya, paleontoloji gibi farklı alanlardan gelen çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrım teorisinin çöküşünü ve yaratılışın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrım teorisi, tarihi eski Yunan'a kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda ortaya atıldı. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan Türlerin Kökeni adlı kitabıydı. Darwin bu

kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine kendince karşı çıkıyordu. Darwin'in yanlıgılarına göre, tüm türler ortak bir atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorisinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

- 1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.
- 2) Teorisinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.
- 3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce dünyada hayali şekilde tesadüfen ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorisinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak tüm bunlardan önce, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen bir araya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç

deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı.

Darwin'in *Türlerin Kökeni* adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti:

"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür." (Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2)

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücrenin karmaşık yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücrenin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı:

"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır." (Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s.196)

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi. O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtilen bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. ("*New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life*", *Bulletin of the American Meteorological Society*, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. (*Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7*)

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci *Earth* dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40)

Hayatın Kompleks Yapısı

Evrincilerin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmazla girmelerinin başlıca nedeni, Darwinistlerin en basit zannettikleri canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks özelliklere sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki, bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre, hatta hücreye ait tek bir protein bile üretilenmemektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, asla rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Ancak bunu detaylarıyla açıklamaya bile gerek yoktur. Evrimciler daha hücre aşamasına gelmeden çıkmaza girerler. Çünkü hücrenin yapı taşlarından biri olan proteinlerin tek bir tanesinin dahi tesadüfen meydana gelmesi ihtimali matematiksel olarak "0"dır.

Bunun nedenlerinden başlıcası bir proteinin oluşması için başka proteinlerin varlığının gerekmesidir ki bu durum, bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimalini tamamen ortadan kaldırır. Dolayısıyla tek başına bu gerçek bile evrimcilerin tesadüf iddiasını en baştan yok etmek için yeterlidir. Konunun önemi açısından özetle açıklayacak olursak,

1. Enzimler olmadan protein sentezlenemez ve enzimler de birer proteindir.
2. Tek bir proteinin sentezlenmesi için 100'e yakın proteinin hazır bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla proteinlerin varlığı için proteinler gerekir.
3. Proteinleri sentezleyen enzimleri DNA üretir. DNA olmadan protein sentezlenemez. Dolayısıyla proteinlerin oluşabilmesi için DNA da gerekir.
4. Protein sentezleme işleminde hücredeki tüm organellerin önemli görevleri vardır. Yani proteinlerin oluşabilmesi için, eksiksiz ve tam işleyen bir hücrenin tüm organelleri ile var olması gerekmektedir.

Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, inanılmaz bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu noktada çok ilginç bir ikilem daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler

KURAN FİHRİSTİ

doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu çıkmaza sokmaktadır. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, *Scientific American* dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78)

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı Yaratılış'ı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorisinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığını anlaşılmış olmasıdır. Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: *Türlerin Kökeni, Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve *Türlerin Kökeni* adlı kitabında "Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz" demek zorunda kalmıştı. (*Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 189*)

Lamarck'ın Etkisi

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya

çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin *Türlerin Kökeni* adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. (Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184)

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20.yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi.

Bugün de hala bilimsel olarak geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.**

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

*Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdır. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988)*

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette

tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır. Evrim teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü, zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler" in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşıırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara "**ara-geçiş formu**" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ve bu garip canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, *Türlerin Kökeni*'nde bunu şöyle açıklamıştır: nu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 179)

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, *Türlerin Kökeni* kitabının "*Teorinin Zorlukları*" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştı: *Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır. (Charles Darwin, The Origin of Species, s. 172, 280)*

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek W. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133)

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, kendisinden evrimleştiği hiçbir atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıydılar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197)

Fosiller ise, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Yani **"türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil yaratılıştır.**

İnsanın Evrimi Masalı

Evrin teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

KURAN FİHRİSTİ

2- *Homo habilis*

3- *Homo erectus*

4- *Homo sapiens*

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "*Australopithecus*" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. (Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature*, c. 258, s. 389)

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, *Australopithecuslar*'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en önemli savunucularından biri olan Ernst Mayr, "Homo sapiens'e uzanan zincir gerçekte kayıptır" diyerek bunu kabul eder. (J. Rennie, "Darwin's Current Bulldog: Ernst Mayr", *Scientific American*, Aralık 1992)

Evrimciler "*Australopithecus* > *Homo habilis* > *Homo erectus* > *Homo sapiens*" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, *Australopithecus*, *Homo habilis* ve *Homo erectus*'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. (Alan Walker, *Science*, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, *Physical Antropology*, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, *Olduvai Gorge*, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)

Dahası *Homo erectus* sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar, *Homo sapiens neandertalensis* ve *Homo sapiens sapiens* insan ile aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. (Time, Kasım 1996)

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorisinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30)

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir.

Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle *Australopithecus* fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunso canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19)

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuarsuz atomlar biraraya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlardır ve sonrasında aynı atomlar bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir. Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri biraraya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları, ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da

KURAN FİHRİSTİ

protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümüleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücrelerini bile elde edemezler.

Kısacası, bilinçsiz **atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar**. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskopunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. **Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur.**

Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safstadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırl pırl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünya-

nın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta, araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf daha bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yaptın?

Gözün gördüğünden daha ilkel olan bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşmıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlerseniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizdeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir.

Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak, tüm teknolojiye, bu teknolojide çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşamamıştır. En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne

ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir.

Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır.

Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran Yüce Allah'ı düşünüp, O'ndan korkup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir İnanç

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller teorinin gerektirdiği ara formların yaşamadıklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli gibi pek çok düşünce, bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye bile çalışmaktadırlar. Peki neden?..

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler.

Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak 1997, s. 28)

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunu açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağın yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendilerince Allah'ın apaçık olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulü cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Allah'tır.

Evrin Teorisi Dünya Tarihinin En Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hürâfelerini andıran evrim teorisinin inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin, Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının, Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların, bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananlar bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitilmiş insanlardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşüncelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel

KURAN FİHRİSTİ

olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur.

Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarman da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır. Ve büyük azab onlarıdır. (Bakara Suresi, 6-7)

... Kalbleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır. (Araf Suresi, 179)

Allah Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülenediklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, ordan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyüün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyüün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla biraraya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "**büyü**"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'a, kendi "bilgin büyücülerini" ile insanların toplandığı bir yerde karşılaşmasını söyler. Hz. Musa (as), büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) ativerince, insanların gözlerini büyüleyiverdiler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa (as)'ın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayette bildirildiği gibi "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlativer" diye vahyettik. (O da fırlativerince) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile, söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyüün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum. Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s.43)

Bu gelecek, uzakta değildir aksine çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler" in ilah olmayacaklarını anlayacaklar ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Artık evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

*Sen Yücesin, bize öğrettiğinden
başka bizim hiçbir bilgimiz yok.
Gerçekten Sen, herşeyi bilen,
hüküm ve hikmet sahibi olansın.
(Bakara Suresi, 32)*

